

148345

HALEPLİ EDİB DİVÂNİ

(İnceleme-Tenkitli Metin-Cinaslar Sözlüğü)

Cafer MUM

Hacettepe Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü

I. CİLT

144365

Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Türk Dili ve Edebiyatı
Anabilim Dalı Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı için öngördüğü

DOKTORA TEZİ
olarak hazırlanmıştır.

Ankara
Kasım, 2004

Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü'ne,

Bu çalışma, jürimiz tarafından Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalında DOKTORA TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Başkan
Prof. Dr. Cem DİLÇİN

Üye
Prof. Dr. Dursun YILDIRIM

Üye
Prof. Dr. F. Tulga OCAK

Üye
Prof. Dr. Osman HORATA (Danışman)

Üye
Yard. Doç. Dr. Fatma S. KUTLAR OĞUZ

Onay

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

27. /12/ 2004

Prof. Dr. Nuran ÖZYER
Enstitü Müdürü

TEŞEKKÜR

Doktora yapmak üzere Hacettepe Üniversitesi'nde görevlendirildiğim ilk günden itibaren, ilişkilerin içtenlik ve bilgi alış verişi üzerine kurulduğu bir ortamda yaşamamın mutluluğunu daima yaşadım. Böyle sıcak ve faydalı bir ortam hazırladıkları için bütün Bölüm çalışanlarına teşekkür ediyorum.

Bu çalışmamın ortaya çıkmasında hocalarıma çok büyük desteğini gördüm. Bu bağlamda, hem ders hem de tez aşamasında bilgi ve tecrübesinden yararlanma imkânı bulduğum hocam Prof. Dr. F. Tulga Ocak'a; tez danışmanlığım görevini üstlenerek çalışmamın her aşamasında yol göstericiliğini eksik etmeyen, yazdıklarımı büyük bir titizlikle kontrol eden ve hatalarımı düzelten hocam Prof. Dr. Osman Horata'ya; Tez İzleme Komitesi'nde yer alarak bilgi ve tecrübeleriyle çalışmamıza ışık tutan hocam Prof. Dr. İsmail Ünver'e; gerek sağladığı kolay çalışma ortamıyla gerekse değerli fikirleriyle çalışmamıza katkıda bulunan hocam Prof. Dr. Dursun Yıldırım'a; Cinaslar Sözlüğü'nün hazırlanması konusunda bizleri teşvik eden hocam Prof. Dr. Cem Dilçin'e ve hiçbir konuda yardımını esirgemeyen hocam Yard. Doç. Dr. Fatma S. Kutlar'a teşekkür borçluyum.

Ayrıca şahsî kitaplığından yararlanmama imkân tanıyan hocam Doç. Dr. Hasan Çiftçi'ye, bilgisayar konusundaki deneyiminden yararlandığım Yüksel Onay'a, evde sağladığı rahat çalışma ortamı ve desteğinden dolayı eşim Güler'e, çalışmam esnasında kendilerini ihmal etmemi anlayışla karşılayan oğlum M. Sadık ve kızım N. Şeyma'ya da teşekkür ediyorum.

Cafer MUM

ÖZET

Halepli Edîb, XVIII. yüzyılın ilk yarısında yaşamış önemli bir şairdir. Şairin hacimli bir Divanı vardır. Dönemin biyografi kaynaklarında şairin adı geçmediği için bugüne kadar araştırmacıların dikkatini hiç çekmemiştir. Bu çalışma, Halepli Edîb ve Divanı üzerine yapılan ilk çalışma özelliğini taşımaktadır.

Halepli Edîb Dîvânı'nın üç nüshası vardır. Bu nüshaların karşılaştırılması sonucu kurduğumuz “Tenkitli Metin”de sırasıyla 1 dîbâce, 16 kaside, 10 tarih, 2197 gazel, 47 tahmis, 12 müseddes, 627 rubâî, 55 nazm, 235 kıt'a, 15 lügaz, 37 muamma ve 121 müfret bulunmaktadır.

Divan üzerine yapılan incelemede, Halepli Edîb'in şiirlerinde daha çok hikemî konulara ve sosyal eleştiriye yer verdiği, bunun yanı sıra aşk ve rintlik gibi klâsik temaları da işlediği tespit edilmiştir. Şairin en önemli üslûp özellikleri, cinas sanatını daha önce başka şairlerde görülmemiş bir yoğunlukta kullanmak, şiirinde Sebk-i Hindî'nin her iki kanadına ait özelliklere çokça yer vermek, bu bağlamda “duyu karışıklığı” ve “paradoksal tasvir” özelliği gösteren ifadeler kullanmak, yüzlerce “berceste mısra” söylemek ve daha önce Divan şiirinde pek kullanılmamış yabancı yeni sözcüklerle yüklü ağır ve külfetli bir dil kullanmaktır.

Çalışmanın sonunda ise, Halepli Edîb Dîvânı'ndaki cinasların yer aldığı “Cinaslar Sözlüğü” bulunmaktadır.

ABSTRACT

Edîb of Halep was an important poet who lived in the first half of the 18 century. He had a voluminous Divan. Because his name was not in the biographies of poets, up till today, researchers have not been attracted by his works. This study has been the first work done on the Dîvâns of Edîb of Halep.

The Dîvân by Edîb of Halep had three hand-written copies. The edition critic has done the comparison of these copies and contains the following: 1 dîbâce, 16 kaside, 10 tarih, 2197 gazel, 47 tahmis, 12 müseddes, 627 rubâî, 55 nazm, 235 kit'a, 15 lügaz, 37 muamma and 121 müfret.

In the examinee done on the Divan, the poems of Edîb of Halep have been noted to give more importance to didactic subjects and social criticisms. In addition to these, classical topics such as love and "rind" were treated. The poet's most important stylistic characteristics are: the intensive use of homonyms unlike other previous poets. He uses the two Indian styles in his poems. In this context, synaesthetic and paradoxical images are used. Hundreds of proverbial lines are also used. New words not previously used in Divan poems are encountered. For these reasons, the poet's language is difficult to understand.

Finally, at the end of this study, there is a dictionary of the homonyms used in the Dîvân by Edîb of Halep.

İÇİNDEKİLER

Teşekkür.....	i
Özet.....	ii
Abstract.....	iii
İçindekiler.....	iv
Kısaltmalar.....	vi
ÖNSÖZ.....	1
1. BÖLÜM: HALEPLİ EDİB'İN HAYATI VE ESERLERİ.....	3
1.1. HAYATI.....	5
1.2. ESERLERİ.....	13
2. BÖLÜM: İNCELEME.....	15
2.1. NAZIM TEKNİĞİ.....	17
2.1.1. NAZIM ŞEKİLLERİ VE TÜRLERİ	17
2.1.1.1. Nazım Şekilleri.....	17
2.1.1.2. Nazım Türleri.....	25
2.1.2. MÜZİKAL UNSURLAR.....	28
2.1.2.1. Vezin.....	29
2.1.2.2. Kafiye ve Redîf.....	34
2.1.2.3. Cinaz.....	40
2.2. MUHTEVA.....	52
2.2.1. DİNÎ-AHLÂKÎ DÜŞÜNCELER.....	53
2.2.2. SOSYAL ELEŞTİRİ.....	68
2.2.2.1. Çeşitli Kesimlerin Eleştirisi.....	71
2.2.2.2. Cinsellik.....	93
2.2.3. AŞK.....	104
2.2.4. RİNTLİK.....	130
2.3. ÜSLÛP.....	140

3. BÖLÜM: HALEPLİ EDİB DİVÂNİ.....	181
3.1. Nüshaların Tanıtılması.....	179
3.2. Tenkitli Metnin Hazırlanmasında Takip Edilen Metot.....	183
3.3. Transkripsiyon Sistemi ve Metnin Tespitiyle İlgili Açıklamalar.....	184
DİVÂN-I EDİB (Tenkitli Metin).....	187
4. BÖLÜM: CİNASLAR SÖZLÜĞÜ.....	1381
SONUÇ.....	1601
KAYNAKLAR.....	1605

KISALTMALAR

Ar.	: Arapça
bk.	: bakınız
C.	: Cilt
çev.	: çeviren
Far.	: Farsça
G.	: Gazel
haz.	: hazırlayan
Hin.	: Hintçe
Hz.	: Hazret-i
İt.	: İtalyanca
Ks.	: Kaside
Kt.	: Kıt'a
Lat.	: Latince
Lg.	: Lügaz
Mf.	: Müfret
Ms.	: Müseddes
Mu.	: Muamma
Nz.	: Nazm
öl.	: ölümü
R.	: Rubâî
s.	: sayfa
S.	: Sayı
Sür.	: Süryanice
T.	: Türkçe
TDVİA	: Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi
Th.	: Tahmis
Tr.	: Tarih
ty.	: yayım tarihi yok
v.s.	: vesaire
Yun.	: Yunanca
yy.	: yayım yeri yok

1. BÖLÜM

HALEPLİ EDÎB'İN HAYATI VE ESERLERİ

ÖNSÖZ

XVIII. yüzyıl, geniş şair kadrosuyla Türk edebiyatının çok verimli bir dönemidir. Halepli Edîb, kaynakların hiçbirinde bahsedilmemekle birlikte, birçok özelliğiyle öne çıkan, hatta devrinin önemli şairleriyle beraber anılmayı hak eden önemli bir şairdir. Kendi şiiri için ayırt edici bir üslûp özelliği olarak gördüğü cinas sanatını başarıyla uygulayarak hem bu alandaki yetkinliğini ortaya koymuş hem de yabancı kelimelerle yüklü üslûbuna bir mûsikî özelliği kazandırmıştır. Çalışmamızdaki “Cinaslar Sözlüğü”nde de görülebileceği üzere, şairin çok zengin bir dil malzemesi ve bu malzemeyi cinasa dönüştürürken kullanacağı kıvrak bir dil zekası vardır. Onun aynı beyitte “eşanlamlı” sözcükler kullanmaya da düşkünlüğü vardır. Cinasta yapılan ile tersinden bir benzerlik ilişkisi taşıyan bu uygulama, şairin cinas konusuna ne kadar çok yoğunlaştığını göstermektedir.

Halepli Edîb, Sebk-i Hindî'nin XVIII. yüzyıl Divan şiirindeki en önemli temsilcilerinden biridir. Beyit yapısına hâkim olan “muâdele” özelliği ve bu beyit yapısı içinde söylediği yüzlerce berceste mısraıyla söz konusu üslûbun Sâ'ib-i Tebrîzî tarzını başarıyla temsil eden şair, şiirlerinde yer alan paradoksal tasvirlerin, üslûp araştırmacıları tarafından “hiss-âmîzî” olarak adlandırılan “duyu karışıklığı”nın ve soyut kavramları somutlaştırma bağlamında kullanılan izâfet-i itibârîlerin çokluğuyla da aynı üslûbun Bîdil-i Dihlevî'de somutlaşan diğer tarzında kendini ortaya koymuştur.

Halepli Edîb'in kullandığı şiir dili de Divan şiiri bağlamında me'nûs olmayan kelimelerle yüklü ağır ve külfetli bir dil olması yönüyle dikkat çekmektedir. Sebk-i Hindî'nin yeni mazmûn yaratmak için yeni kelimeler kullanma özelliğinin yanı sıra, şairin üslûbunda birinci derecede belirleyici bir konuma sahip olan cinas sanatının da bu ağır ve külfetli dilin oluşmasında büyük etkisi vardır.

Halepli Edîb, gazel ve rubâî nazım şekillerinde en fazla şiir yazan Divan şairlerinden biridir. O, 2197 gazeliyle gazel alanında Edirneli Nazmî ve Muhibbî'den hemen sonra, 627 rubâîsiyle de Azmî-zâde Hâletî'den önce gelmektedir. Onun şiirlerinde muhteva unsurları olarak hikemî konular ve sosyal eleştiri ön plândadır.

Diğer muhteva unsurları ise rintlik ve aşk gibi klâsik temalar ile bazen sosyal eleştiri ve hiciv, çoğunlukla da rint-zahit çatışması bağlamında gündeme gelen “cinsellik”tir.

Doktora Tezi olarak hazırladığımız bu çalışma, dönemin kaynaklarında adı geçmediği için araştırmacıların dikkatini çekmemiş olan Halepli Edîb ve onun hiçbir çalışmaya konu olmamış olan Divanı üzerine yapılan ilk çalışma özelliğini taşıyor.

Çalışmamız dört ana bölümden oluşmaktadır. I. Bölüm’de önce eserinden hareketle Halepli Edîb’in hayatı hakkında bilgi verildi, sonra ise eserleri üzerinde duruldu. II. Bölüm’de Halepli Edîb Dîvânı nazım tekniği, muhteva ve üslûp bakımından incelendi. Nazım Tekniği başlığında eserdeki nazım şekilleri ve türleri ile vezin, kafiye, redîf ve cinastan oluşan müzikal unsurlar hakkında bilgi verildi. Muhteva başlığı altında şairin dinî-ahlâkî fikirleri, sosyal eleştirileri, aşk ve rintlik konusundaki duygu ve düşünceleri üzerinde duruldu. Tezde, tabiat ve kozmik âlem gibi hemen her şairde aynı özelliklerle bulunan konular üzerinde durulmadı. Üslûp başlığı altında ise eserden hareketle şairin üslûbu belirlenmeye çalışıldı. III. Bölüm’de Halepli Edîb Dîvânı’nın üç nüshanın karşılaştırılması sonucu oluşturulan tenkitli metni yer almaktadır. Aynı bölümün başında Divan nüshaları tanıtıldı, tenkitli metinde takip edilen metot ve uygulanan transkripsiyon sistemi hakkında bilgi verildi. IV. Bölüm’de ise Cinastar Sözlüğü bulunmaktadır. Aynı bölüm başında Cinastar Sözlüğü hazırlanırken takip edilen yöntem hakkında kısa bir bilgi yer almaktadır. Çalışmanın en son kısmında da Kaynaklar bölümü bulunmaktadır.

Hazırladığımız bu çalışma, XVIII. yüzyıl Türk edebiyatının hiç tanınmayan bir şairini gün yüzüne çıkarma ve onun hacimli Divanının tenkitli metnini bilim âlemine sunma amacını taşımaktadır. Çalışmanın sonundaki Cinastar Sözlüğü ise, hem şairin üslûbunda belirleyici bir konuma sahip olan cinastarları ortaya koyması hem de sözlük çalışmalarına farklı bir katkı sağlaması yönüyle önem taşımaktadır.

Bu çalışmanın özellikle XVIII. yüzyıl Divan şiiri üzerinde çalışanlar için yararlı olacağını düşünüyoruz. Metinlerin okunmasında ve yorumlanmasında hatalarımız elbette olmuştur. Hatalarımızın tespit edilip gösterilmesi, çalışmamızın daha sağlıklı bir çalışma olmasına yardımcı olacağı gibi bize de mutluluk verecektir.

1. BÖLÜM: HALEPLİ EDİB'İN HAYATI VE ESERLERİ

1.1. HAYATI

Türk edebiyatı tarihi içinde XVIII. yüzyıl birçok bakımdan verimli bir yüzyıldır. Bu verimlilik, Nedîm ve Şeyh Gâlib gibi önemli şahsiyetlerin yetişmesinde olduğu gibi şair kadrosunun zenginliğinde de kendini göstermektedir. Bu yüzyılda yetişen şair sayısı diğer yüzyıllara nazaran dikkat çekici oranda yüksektir (Horata 2002: 138-139).

Gerek bu döneme ait biyografik eserlerin çokluğu ve gerekse yaşadığımız çağa yakınlığı nedeniyle daha iyi tanıma ve tahlil etme imkânına sahip olduğumuz XVIII. yüzyılın şiir ve şair tablosu, birçok bilimsel çalışmaya konu olmuş ve yapılan en son çalışmalar sayesinde neredeyse tamamen aydınlatılmıştır (Horata 2002b ve 2004). Fakat bu, bundan böyle söz konusu yüzyıla ait birtakım yeni verilerin ortaya çıkmayacağı, dönemin kaynakları tarafından kaydedilmemiş bazı şahsiyet ve eserlerin bulunamayacağı anlamına gelmemektedir. Doktora tezimizin konusu olan Halepli Edîb ve onun hacimli Divanı, XVIII. yüzyıl edebiyat tarihinin bundan sonra da zenginleşmeye devam edeceğini göstermektedir.

Halepli Edîb Efendi, dönemin tezkirelerinde ve diğer biyografik eserlerinde yer almayan bir şairdir. Fakat İstanbul kütüphanelerinde bulunan Divan nüshaları XX. yüzyılda bazı araştırmacıların dikkatini çekmiştir. Dolayısıyla şairin ilk defa gündeme gelmesi Divanının kütüphanelerdeki nüshaları sayesinde olmuştur. Şairin kimliğiyle ilgili tartışmalar da bundan sonra başlamaktadır. Gerek şairin mahlası ve gerekse İstanbul Üniversitesi T. 124 numaralı nüshanın başında yer alan “Halebli meşâhîr-i şu‘arâdan merhûm Edîb Efendiniñ dîvân-ı belâgat-‘üvânıdır” kaydı, araştırmacıları, üç nüshası tespit edilen Divanının Halep asıllı ve Edîb mahlaslı bir şaire ait olduğu sonucuna ulaştırmıştır. Fakat dönemin biyografik kaynaklarında aynı mahlası kullanan Halep asıllı bir şairin yer alması şairin kimliği üzerinde tartışmaya yol açmıştır. Halep asıllı ve Edîb mahlasını kullanan bir şair ilk defa Safâî Tezkiresi

tarafından kaydedilmiştir. Aynı bilgi daha sonra Şeyhî ve diğer biyografi yazarlarınca tekrar edilmiştir.

Safâî'nin verdiği bilgiye göre, adı Mahmûd olan bu şair Halebü's-Şehbâ'dan çıkmış, İstanbul'da eğitim gördükten sonra Anadolu'da bazı kadılık görevlerinde bulunmuş ve Alaşehir kadılığından ma'zûlen 1079/1668 tarihinde vefat etmiştir (Safâî e's-Sinobî 20b). Şeyhî'de de hemen hemen aynı bilgiler yer almakta, Safâî'den farklı olarak ölüm yeri olan Yenişehir de belirtilmektedir (Şeyhî Mehmed b. Hasan 319a). Nuhbetü'l-Âsâr, Mecelletü'n-Nisâb ve Sicill-i Osmânî'de ise bu bilgiler çok kısa verilmiştir (Abdulkadiroğlu 1999: 9-10; Müstakîm-zâde Süleyman Saadeddin Efendi 92b; Mehmed Süreyyâ 1997: IV/I 382).

Son dönem kaynaklarından Tuhfe-i Nâîlî'de şairin Halepli, Alaşehir kadısı ve 1154/1741 tarihinde hayatta olduğu belirtildikten sonra, “Erzurumlu Mahmûd Edîb ile karıştırarak me'hazların cümlesi 1079 tarihinde vefat ettiğini söylüyorlarsa da 124 numaralı Divanda 1154 tarihini gösteren tarihler vardır” değerlendirmesinde bulunmaktadır (Tuman 2001: 1231-1232). Nâîl Tuman bu bilgileri verdikten sonra biri Safâî ve Şeyhî tarafından örnek olarak verilen, diğeri ise tez konumuz olan şairin divanından olmak üzere iki beyit aktarmaktadır. Bu da gösteriyor ki Nâîl Tuman, elimizde üç nüshası bulunan Divanın eski kaynaklarda adı geçen şaire ait olduğuna, ama söz konusu kaynakların şairin ölüm tarihi konusunda yanlışlıklarına inanmaktadır. Aynı yaklaşımı katalog çalışmalarında da görüyoruz (bk. İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Katalogu 1967: 3/721). Bu konuda ilk defa Sadeddin Nüzhet, kaynaklarda geçen Edîb ile kütüphanelerimizde Divan nüshaları bulunan Edîb'in farklı şairler olduğunu ortaya koymuş, bu ikinci şairin kaynaklarda geçmeyen bir şair olduğu tespitini yapmıştır (bk. Ergun 1946: 1216-1218).

Eldeki veriler bir arada değerlendirildiğinde, Sadeddin Nüzhet'in *Türk Şairleri*'nde ortaya koyduğu düşüncelerin bu konudaki en isabetli düşünceler olduğu görülmektedir. Çünkü Edîb mahlaslı ve Halep asıllı şairi ilk defa kaydeden Safâî Tezkiresi 1132/1722 tarihinde yazılmıştır (Levend 1988: 308; eserin Millet Kütüphanesi'ndeki nüshasında 1132 tarihi vardır, bk. Safâî). Elimizdeki Divan nüshalarında ise 1161'e kadar gelen tarihler vardır. Hatta Süleymaniye

Kütüphanesi'ndeki nüshada 1154'e kadar gelen bazı tarihler bizzat şairin kendi el yazısından çıkmıştır. Safâyî'nin, eserini yazdığı dönemde henüz hayatta olan birini sehven ölü olarak gösterdiğini düşünsek bile, 1079 ile 1161 tarihleri arasında 82 yıl gibi uzun bir zaman vardır. 1079'dan önce de şair olarak tanınmak, İstanbul'da tahsil görmek ve bazı kadılık görevlerinde bulunmak için herhâlde bir 40-50 yıla daha ihtiyaç doğar ki bu da şairin yaşını 120-130'a çıkarır. Safâyî'nin böyle bir yanlışa düştüğünü söylemek akla yatkın görünmemektedir. Nâil Tuman tarafından ileri sürülen Halepli Edîb'in Erzurumlu Mahmûd Edîb ile karıştırıldığı iddiası da doğru değildir. Çünkü Erzurumlu olan Edîb, Safâyî Tezkire'sinde ayrıca anlatılan bir şairdir (bk. Safâ'î es-Sinobî 26a). Öte yandan Erzurumlu olduğu iddia edilen şairin hakikatte Diyarbakırlı ve adının da Mahmûd değil Mehmed şeklinde olduğu Râmiz tarafından ileri sürülmüş, ölüm tarihi ise 1149 olarak verilmiştir (bk. Erdem 1994: 12). Esad Mehmed Efendi ise, biri Erzurumlu, diğeri Diyarbakırlı olan iki Edîb'in bulunduğunu söyleyerek Râmiz'in başlattığı tartışmaya daha farklı bir boyut kazandırmıştır (Oğraş 2001: 50). Yazdığı tarihlerden 1161'e kadar hayatta olduğu anlaşılan şairin bunlardan biri olması, hem tarihlerin bağdaşmaması hem de şairin Halepli olduğu konusunda herhangi bir kuşku bulunmaması nedeniyle imkânsızdır.

Halep asıllı olduğu söylenen Edîb ile Erzurumluluğu veya Diyarbakırlılığı üzerinde tartışmalar bulunan diğeri Edîb için kaynakların verdiği örnek beyitlerin elimizdeki nüshaların hiçbirinde bulunmaması da, üzerinde çalıştığımız Halepli Edîb'in kaynaklarda yer almayan bir şair olduğunu göstermektedir. İsmail Belîğ'in eserinde diğeri kaynaklarındakinden farklı ve fazla olarak verilen şiirler de hiçbir nüshada yoktur (Abdulkadiroğlu 1999: 9-10). Örnek olarak verilen şiirler üslûp bakımından da Halepli Edîb'e uymamaktadır. Çalışmamızın İnceleme bölümünde de görüleceği üzere Halepli Edîb'in en bariz üslûp özelliği cinas yapmak ve özellikle cinaslı kafiyeleler kullanmaktır. Tezkire yazarlarının örnek şiirler verirken şairin bu denli belirgin olan üslûbunu göz ardı edecek kadar dikkatsiz davranmış olmaları düşünülemez.

Yukarıda verdiğimiz bilgiler, Halepli Edîb Efendi'nin, kaynaklarda Halepli olduğu söylenen ve aynı mahlası taşıyan şairden farklı biri olduğunu göstermektedir.

Gerek açıkladığımız nedenlerle gerekse aşağıda aktaracağımız beyitlerin şairin Halepliliği konusunda hiç bir tereddüde yer bırakmayacak kadar net ifadeler taşıması nedeniyle, Erzurumlu veya Diyarbakırlı diye üzerinde tartışmaya girilen öteki Edîb de tartışma dışında kalmaktadır.

Yukarda bahsi geçmeyen iki kaynaktan daha söz etmek istiyoruz. Sabri Kalkandelen tarafından gündeme getirildiğini *Türk Şairleri*'nden öğrendiğimiz bu kaynaklardan biri Bağdatlı İsmail Paşa'nın Keşfü'z-Zünûn zeyli, diğeri ise Mısır Milli Kütüphanesi'nin Türkçe yazmalar katalogudur (bk. Ergun 1946: 1216). Mısır Milli Kütüphanesi'nin katalogunda şu kaydı görüyoruz:

ديوان ادبي: تأليف: على ادبي بقالزاده المتوفى سنة ١٠٦٧
اول: اول رقم كش صحف دواوين الخ.

(Fihrisü'l-mahtûâtî't-Türkiyye el-Osmâniyye H-S:52).

Yukarıdaki kayıta da görüldüğü gibi katalogda ismi geçen şair, Bakkal-zâde Edîbî'dir. Ölüm tarihi de 1027'dir. Kuşkuya neden olan eserin başında yer alan mensur kısmın ilk satırının Halepli Edîb Dîvânî'nin ilk satırıyla olan benzerliğidir. Söz konusu eseri gidip yerinde görme imkânımız bulunmadığı için kesin bir yargıda bulunamıyoruz. Fakat hamdelede yer alan bu ifadenin bir kalıp ifade olarak birden fazla kişi tarafından kullanılmış olması bize pek garip gelmemektedir. Evrenin divanlara benzetilerek Tanrı'nın bu divanlara yazı, yani kaderi yazması hayâli her şairin kolaylıkla yakalayabileceği çok da yabancı olunmayan bir hayâldir.

Bağdatlı İsmail Paşa tarafından verilen bilgi ise şöyledir:

ديوان الاديب: هو عبد الله بن فتح الله بن نعمة الله الحلبي
المتوفى سنة ١١٦١ - احدى وستين ومائت و الف

(Bağdatlı İsmail Paşa 1945: 1/489).

Bağdatlı İsmail Paşa'nın verdiği bu bilgi, muhtemelen T. 124 numaralı nüshadaki 1161'den sonrasına ait tarihler nedeniyle pek dikkate alınmamıştır. Fakat bizce bu son derece önemli bir bilgidir. Çünkü adı geçen nüshada yer alan 1161'den sonrasına ait tarihlerde ciddi bir müstensih hatası vardır. Söz konusu tarihleri yeniden

hesapladığımızda, rakamla verilen tarihlerin harflerden çıkan sonuçla aynı olmadığını görüyoruz. Bu da müstensih harfleri yanlış hesapladığını göstermektedir. Nitekim müstensih lafzen ve manen söylenmiş tarihlerin bile altına yanlış rakamlar yazabilmektedir. Söz konusu tarihlerin yeniden hesaplanması neticesinde elimizde kalan en son tarih 1161 olmuştur. Bu ise Bağdatlı İsmail Paşa'nın verdiği tarih ile örtüşmektedir. Yeni ve farklı bir bilgi tarafından yanlışlığı ortaya konmadığı sürece elimizdeki bu tek veriye güvenmek ve Halepli Edîb Efendi'nin adını Abdullah, ölüm tarihini ise 1161/1748 olarak kabul etmek durumundayız. 1156 olarak düşürülen bir tarihte şairin hastalıktan söz etmesi ve Tanrı'ya kavuşma arzusunu gündeme getirmiş olması da, onun bu tarihte ciddi bir hastalık geçirdiğini göstermektedir. Bu da şairin son yıllarındaki sağlık durumu hakkında önemli bir bilgidir (bk. İnceleme'mizin Tarihler bölümü).

Yukarıda değerlendirilen veriler, Halepli Edîb Efendi'nin 1150-1161 tarihleri arasında hayatta olduğunu kesin olarak ispatlamaktadır. Bağdatlı İsmail Paşa'nın verdiği 1161 tarihi de söz konusu verilerle çelişmemektedir.

Sadeddin Nüzhet'in *Türk Şairleri*'nde yer alan, "Şairin bir müddet Halep'te bulunduğu muhakkaktır. Halepli olduğu da tahmin olunabilir" şeklindeki sözleriyle Edîb Efendi'nin memleketi konusunda tereddüt göstermesi hem gereksiz hem de yanlıştır (Ergun 1946: 1217). Çünkü Divanda yer alan çok sayıdaki kanıt, şairin Halepli olduğunu kesin olarak ortaya koymaktadır. T. 124 numaralı nüshanın başında yer alan "Halebli meşâhîr-i şu'arâdan merhûm Edîb Efendiniñ dîvân-ı belâgat-üvânıdır" kaydının yanı sıra, şairin Haleb'i metheden ve "Haleb" redîfli iki gazeli (bk. G. 46/1-9, G. 53/1-7), aynı bölgedeki Sâcûr nehri için düşülen tarih (bk. Tr. 2/1-3) ve birçok beyitte değişik münasebetlerle bu şehrin gündeme getirilmesi, şairin Halepli olduğunu göstermektedir. Özellikle bazı beyitlerde Halep vatan olarak anılmaktadır:

Künc-i vaţan olmağla 'abeş şanma Edîbâ
Gönlümde gınâ mâye-i genc-i Halebîndir (G. 222/9)

Olmasa hubb-ı vaţan reh-ber-i âmâlim Edîb
Dürdan etmez idim kendimi ilkâ-yı Haleb (G. 46/9)

Yukarıdaki ilk beyitte Halep “künc-i vatan” olarak adlandırılmıştır. İkinci beyitte ise şair, emellerine vatan sevgisi rehberlik ettiği için uzaklardan kendini Haleb’e attığını söylemektedir. Bu beyitte de adı geçen şehir vatan olarak anılmıştır. Bu beyit aynı zamanda şairin belli bir dönem Halep’ten uzak bir yerde yaşadığını da göstermektedir. Fakat nerelerde bulunduğu konusunda herhangi bir veri elde edilememiştir. Aşağıdaki beyitler de şairin memleketi hakkında akla gelebilecek her türlü kuşkuyu kesin olarak bertaraf etmektedir:

Bulmak nic’olur her Halebî tab’-ı Edîbi
Ol zümrede bu hem Halebî hem çelebîdir (G. 535/5)

Sitâyişiyle müraccah ederdi rûha lebiñ
Edîb-i mâhiri izhâr edeydi rû Halebiñ (G. 844/1)

Yukarıdaki beyitlerin ilkinde şair, “Her Halepli olan Edîb’in tabiatını nasıl bulur? Onlar arasında bu hem Haleplidir hem de çelebîdir” demektedir. Diğer beyitte ise, “Haleb’in mâhir Edîb’i yüzünü gösterseydi övgüsüyle senin dudağını her bir ruha tercih ettirirdi” diyor. Başka beyitlerde de aynı şehir değişik bağlamlarda gündeme getirilmektedir (bk. G. 960/5, G. 137/5, G. 689/5, 1746/5 vb.). Böylece şairin Halepliliği kesinlik kazanmaktadır.

Daha öncede ifade edildiği üzere, Halepli Edîb Efendi’nin belli bir süre Halep’ten uzak bir yerde yaşadığı anlaşılmaktadır (G. 46/9). Fakat onun nerede ve ne amaçla bulunduğu konusunda herhangi bir bilgi sahibi değiliz. Mesleği konusunda da bilgimiz yoktur. Ama bazı beyitlerinden onun ilimle uğraştığı sonucu çıkarılabilir:

Ne mümkün nüsha-i evşâfıma reh-yâb-ı ‘ilm olmak
Benim zîrâ Edîbâ ‘âlimânım câhilânımdır (G. 439/5)

Edîbâ kâdr-i pest-i dânişim a’lâyı pest etdi
Edeydim ben daği dânişveride i’tilâ derken (G. 979/9)

Yukarıdaki beyitlerin ilkinde Edîb Efendi, “Benim özelliklerim hakkında bilgiye ulaşmak nasıl mümkün olur? Ey Edîb, çünkü benim âlimlerim cahillerimdir” diyor. Diğer beyitte ise, “Ey Edîb, ben de alimlikte yükseleyim derken ilmimin az olan değeri daha yüksek olanları alçalttı” demektedir. Bu beyitlerden şairin ilim tahsilinde

bulunduğu ve tahsilini tamamladığı, fakat âlimlikte yükselmediğini göstermektedir. Arapça ve Farsçayı bu dillerde şiir söyleyecek kadar iyi bilmesi, şiirlerinde menus olmayan çok sayıda yabancı sözcük kullanması da onun çok iyi bir eğitim aldığını göstermektedir.

Belli bir süre Halep'ten uzakta yaşamış olması, sonra da vatan sevgisinin emellerine rehberlik etmesi sonucu kendini Haleb'e atması, şairin bazı memuriyet görevlerinde bulunmuş olma ihtimalini gündeme getirmektedir. Şiirlerinde İstanbul, Edirne, Hersek gibi birçok yer isminin geçmesi de bu ihtimali desteklemektedir. Çoğu zaman cinas bağlamında kullansa da şairin yer isimlerini çok fazla kullanması onun birçok yerde bulunduğunu düşündürmektedir. Aşağıdaki beyit çok açık olmasa da şairin en azından belli bir dönem memuriyet görevinde bulunmuş olması ihtimalini gündeme getirmektedir:

Geçdim binâ-yı devlet ile kesb-i nâmdan
Ey bânî-i felek sen elin kes binâmdan (G. 1129/4)

Bu beyitte şair, "Devlet binasıyla nam elde etmekten geçtim. Ey feleğin bânîsi sen benim binamdan elini çek" diyor. Devlet aracılığıyla nam elde etmekten geçmek, bu işin peşine düşmekten vazgeçmek olarak yorumlanabileceği gibi, belli bir süre onunla meşgul olduktan sonra bırakmak şeklinde de anlaşılabilir. Şiirlerinde özellikle kadı, vali, hâkim gibi devlet görevinde bulunan kişilere karşı ağır eleştirilerde bulunması, yöneticilere mesafeli bir tavır takınması ve bu tavrı sürekli tavsiye etmesi de Edîb Efendi'nin devletin, özellikle de yargının işleyişi hakkında iyi derecede bilgi sahibi olduğunu göstermektedir. Yaşamına ışık tutabilecek özellikteki beyitlerinden ve devleti yönetenlere karşı takındığı tavırlardan onun bazı devlet görevlerinde bulunduktan sonra azledilmiş olması gibi bir ihtimal gündeme gelmektedir. Fakat şairin kimseye kaside sunmamış olması ve methiye içerikli kasidesinin hiç bulunmaması, onun devlette görev almış olsa bile, yöneticilere yakınlık sağlayacak herhangi bir üst düzey göreve gelmediğini göstermektedir. Çok velut ve üslûp bakımından da özellik sahibi bir şair olduğu hâlde dönemin hiçbir kaynağında yer almamış olması, çok yönlü bir dışlanmayı da düşündürmektedir. Fakat elimizde kesin bir kanıt bulunmadığı için şimdilik herhangi bir yargıda bulunamıyoruz.

Bazı şiirlerde birtakım tarikat ve tasavvuf ulularının adlarını övgüyle anan Edîb Efendi'nin mutasavvıflara sıcak bakan bir şahsiyet olduğu da söylenebilir. Adları anılan mutasavvıflar şunlardır: Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî (G. 1922/1-6, Nz. 35/1-2), Şeyh Ebû Bekr-i Vefâyî (G. 2084/1-11), Şeyh Gazâlî (G. 332/3), Şeyh Rifâ'î (G. 260/2), Şeyh Ebû Sa'îd (G. 1736/2), Şeyh Bestâmî (G. 1849/5), Şeyh Geylânî (G. 2038/3). Ancak bunlar, şairin herhangi bir tarikat veya tasavvuf ekolüne intisap ettiğini gösterecek nitelikte şeyler değildir. Hikemî şiirler yazan bir şairin toplumun dinî hayatı üzerinde derin ve tarihî tesirleri bulunan bu kişilere kayıtsız kalmaması doğal ve sıradan bir olaydır. Farklı tasavvuf ekollerini temsil eden değişik isimlerin hepsinin de saygıyla anılması, onun herhangi bir tarikata bağlı olmadığını, fakat adları anılan şahsiyetleri önemsediyini gösterir. Rint-zâhit çatışması bağlamında da olsa şeyh ve mürit gibi bazı tiplere karşı çok ağır suçlamalarda bulunması ve eleştirilerinde müstehcen bir dil kullanması da şairin herhangi bir tarikat ve tasavvuf çevresi içinde yer almadığını göstermektedir.

Bazı beyitlerinden Halepli Edîb'in birtakım fizikî özelliklerine ulaşmak da mümkün görünmektedir:

Ğıdâsı çāk-ḥurîdir dil-i remîdemiziñ
Naşîbi hîç ise cism-i ney-âferîdemiziñ (G. 801/5)

Siyehfâm eyledik haţţ-ı sefid-i nâ-be-hengâmı
Olaydı müyümüz vâ-reste-i reng-i hınâ derken (G. 979/8)

Yukarıdaki beyitlerin ilkinden şairin zayıf bir bedene sahip olduğu anlaşılmaktadır. İkinci beyitte ise Edîb Efendi, "Kıllarımız kına renginden bir kurtulaydı derken yüzümüzdeki zamansız ağaran tüyleri siyaha boyadık" demektedir. Bu da şairin saç ve sakalının kestane renginde olduğunu göstermektedir.

Klâsik edebiyatımızın en hacimli Divanlarından biri olan elimizdeki eserinde sosyal hayata çokça yer veren Halepli Edîb Efendi'nin kendi özel hayatı hakkında, bir iki istisnâî örnek dışında hemen hiç bilgi vermemesi, bu edebiyatın en bariz özelliklerinden biri olan "tecrit"ın sonucudur. Şairlerimizin mahlas kullanması da aynı "tecrit"ın bir göstergesi değil midir?

1.2. ESERLERİ

Halepli Edîb Efendi'nin eserleri Divanı ve Divan nüshalarında yer alan kısa mensur yazılardan oluşmaktadır. Biyografik eserlerde yer almayan bir şahsiyet olması nedeniyle şairin başka eseri olup olmadığı konusunda kaynaklardan bilgi edinme imkânımız bulunmamaktadır. Katalog ve kütüphane araştırmalarımızda da şairin başka herhangi bir eserine rastlanmamıştır.

1.2.1. Dîvân: Edîb Efendi'nin bildiğimiz tek manzum eseri Divanıdır. Klâsik edebiyatımızın en hacimli divanlarından biri olan bu eserin bilinen üç nüshası vardır. Bunların ikisi İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'nde (T. 49 ve T. 124), üçüncüsü ise Süleymaniye Kütüphanesi'nde (Es'ad Efendi 2602) bulunmaktadır. Yurtiçi ve yurtdışı kütüphane kataloglarında başka nüshalara rastlanmamıştır. Özellikle Süleymaniye Kütüphanesi Es'ad Efendi bölümünde yer alan nüsha, bizzat şair tarafından kontrol edilmiş, bazı şiirlerde düzeltme ve değişiklikler yapılmış, bazı şiirlerin üzerine çizgi çekilmiş ve gerek çerçeve dışına gerekse boş olan diğer kısımlara öncekilerden çok daha fazla yekûn tutacak oranda şiir ilave edilmiş olması bakımından son derece önemli bir nüshadır. Nüshalar ve Divan hakkında ilgili bölümlerde ayrıntılı olarak bilgi verilecektir.

1.2.2. Mensur Eserler: Halepli Edîb Efendi'nin aslında Divan dışında müstakil kitap hâlinde herhangi bir eseri yoktur. Ancak Divan nüshalarında şairin kısa bazı nazım-nesir karışık yazıları bulunmaktadır. Bunlardan üçü muhtelif konularda yazılmış didaktik makaleler, biri ise iyiliksever ve cömert bir adamın başka birine yaptığı iyiliği konu alan bir hikâyedir. Edîb Efendi'nin bu yazılarındaki manzum bölümler, Divanın tenkitli metninde ilgili nazım şekilleri arasına yerleştirilmiştir. Her dört yazıda da çok ağır ve ağdalı bir nesir dili kullanılmıştır. Söz konusu yazıların tanıtıldığı aşağıdaki paragraflarda, iki yazı başlıksız olduğu için, yazıların konusunu en iyi özetleyecek ifadeler yine aynı metinlerden seçilerek köşeli parantez içinde başlık olarak kullanıldı.

1.2.2.1. [Penc Haslet-i Makbûle]: Divanın her üç nüshasında da yer alan bu yazı, manzum-mensur karışık kısa bir makaledir (S 136b, Ü1 307b, Ü2 3b).

Makalenin başlığı bulunmamaktadır. 5 beyitlik bir kıt'a ile giriş yapılmakta ve söz konusu kıt'ada "Penc Haslet-i Makbûle" olarak isimlendirilen hulûs, sıdk, sabır, kerem ve re'fet kavramları sırasıyla mensur olarak anlatılmaktadır. Her kavramın açıklaması bir rubâî ile bitirilmektedir. Makalenin sonunda kaside nazım şekliyle yazılmış didaktik muhtevalı 15 beyitli bir şiir yer almaktadır. Mensur kısımlarda ağır ve ağıdalı bir dil kullanılmıştır.

1.2.2.2. Makâle-i Hülâsatü'l-Cûd: Sadece iki nüshada bulunan bu kısa yazı, başlığından da anlaşılacağı üzere, cömertliği konu alan bir makaledir (Ü1 308b, Ü2 6a). Makaleye bir rubâîyle giriş yapılmakta, sonra da makbul olan cömertliğin nasıl olması gerektiği mensur olarak anlatılmaktadır. Makalenin sonunda aynı konuda ve kaside nazım şekliyle kaleme alınmış 19 beyitlik didaktik bir şiir yer almaktadır. Mensur kısımlarda ağır ve ağıdalı bir dil kullanılmıştır.

1.2.2.3. Makâle-i Siretü'l-Ahbâb: Makale sadece iki nüshada bulunmaktadır (Ü1 308b, Ü2 7a). İki beyitlik bir kıt'anın ardından arkadaşlık ve dostluğun gereklerinin neler olduğu ağır ve ağıdalı bir dille kısaca anlatılmaktadır. Makale 33 beyit uzunluğunda didaktik bir kaside ile bitirilmektedir.

1.2.2.4. [Evsâf-ı Cemîle-i Küremâ]: Sadece bir nüshada bulunan bu yazı kısa mensur bir hikâyedir (Ü1 306b). Başında bir kıt'a, sonunda ise bir rubâî yer almaktadır. Hikâye içinde ise bazı Arapça beyitler vardır. Hikâyenin seyri şöyledir: Zengin, cömert ve aynı zamanda hoşsohbet bir adam bir gün evinden ayrılıp etrafı dolaşır. Karşılaştığı bir konaktan bir içim su talep eder. Suyu güzel bir cariye getirir. Aralarında karşılıklı iltifatlarla dolu bir sohbet geçer. Adam ev sahibinin nerede olduğunu sorar. Adamın cömertlik ve misafirperverliği nedeniyle borçlandığı ve borçlarını ödeyemediği için de hapse atıldığını öğrenir. Bunun üzerine borç sahiplerinin tam listesini cariyeden alıp adamın bütün borçlarını öder ve onu hapisten kurtarır. Hikâyede ağır ve ağıdalı bir dil kullanılmıştır.

2. BÖLÜM

İNCELEME

2. BÖLÜM: İNCELEME

2.1. NAZIM TEKNİĞİ

Halepli Edîb Dîvânı'nın nazım tekniğinin inceleneceği bu bölümde inceleme iki başlık altında yapılacaktır. Nazım Şekilleri ve Türleri başlığı altında nazım şekillerine ve nazım türlerine göre tasnif edilmiş şiirler hakkında genel bilgiler verilecektir. Müzikal Unsurlar başlığı altında ise eserdeki vezin, kafiye, redif ve cinas uygulaması anlatılacaktır.

2.1.1. NAZIM ŞEKİLLERİ VE TÜRLERİ

Halepli Edîb Dîvânı'nda nazım şekline göre tasnif edilen şiirler, kaside, gazel, tahmis, müseddes, rubâî, nazm, kıt'a ve müfretlerdir. Türlerle göre tasnif edilen şiirler ise tarih, lügaz ve muammalardır.

2.1.1.1. NAZIM ŞEKİLLERİ

Edîb Efendi'nin kullandığı nazım şekilleri, kaside, gazel, tahmis, müseddes, rubâî, nazm, kıt'a, mesnevî ve müfrettir. Bu nazım şekilleri arasında mesnevî, sadece birkaç lügazde kullanılmıştır. Gerek şiir gerekse beyit sayısı bakımından en fazla yer kaplayan nazım şeklini ise gazeller oluşturmaktadır.

2.1.1.1.1. Kasideler: Halepli Edîb Dîvânı'nda sadece 16 kaside yer almaktadır. Bu kasidelerin en uzununu 99 beyitlidir (Ks. 1). En kısa kasideler ise 15 beyitten oluşmaktadır (Ks. 12, 13). Diğer kasidelerden dördü 45 beytin üzerinde (Ks. 2, 3, 4, 5), geriye kalanlar ise 19 ila 37 beyit arasındadır. Kasidelerden sadece ikisinde başlık bulunmaktadır: “*Kaşîde-i Mir'âtü'l-Edeb*” (Ks. 1), “*Kaşîde-i Minhâcü'l-'Uşşâk*” (Ks. 3). Edîb Efendi'nin kasidelerinde, nesip, methiye, fahriye ve dua gibi kaside bölümleri bulunmamaktadır.

Konu bakımından biri dışında bütün kasideler didaktik özelliktedir. Didaktik özelliği olmayan söz konusu kasidede, kasidelerin nesip bölümlerinde işlenen bağ ve çemen tasvirine yer verilmiştir (Ks. 11). Şair, baş tarafları naat özelliği gösteren

“*Kaşıde-i Mir ’atü’l-Edeb*” başlıklı kasidesinde edep ve ahlâk, “*Kaşıde-i Minhâcü’l-Uşşâk*” başlıklı kasidesinde ise sevgi ve aşk çerçevesinde bazı değerlendirmelerde bulunmaktadır (Ks. 1, Ks. 3). Başka bir kasidenin ikinci yarısında da aşk üzerinde durulmuştur (Ks. 6). Bir kasidede ise aşktan kaynaklanan acı ve ıstırap duygusu işlenmiştir (Ks. 7). Diğer kasidelerde ise, zenginlik ve cömertlik (Ks. 2, Ks. 15), arkadaşlık ve dostluk (Ks. 12), ihlas ve samimiyet (Ks. 16) gibi konular işlenmektedir. Bir kasidede de çeşitli olgu ve olaylar sebep-sonuç ilişkisi bağlamında ele alınmaktadır (Ks. 4). Şairin hiçbir kasidesinde methiye bulunmamaktadır. Dolayısıyla şairin herhangi bir kimseye sunulmak üzere yazılmış herhangi bir kasidesi de yoktur.

2.1.1.1.2. Gazeller: Halepli Edîb Dîvânı’nda ana gövdeyi gazeller oluşturmaktadır. Üç nüshanın karşılaştırılması sonucu meydana gelen tenkitli metnimizde 2197 gazel yer almaktadır. Bu sayı ile Edîb Efendi, en fazla gazel söyleyen Divan şairleri arasında üçüncü sıraya yerleşmektedir. Bilindiği üzere 7777 gazeliyle Edirneli Nazmî, bu alanda rekor sahibidir (Köksal 2001: 97). Muhibbî ise, 2799 gazeliyle ikinci sıradadır (İpekten 1994: 12).

Halepli Edîb Dîvânı’nda Arap alfabesindeki her harfte gazel yazılmıştır. En fazla gazel yazılan harfler, 605 gazelle he (% 27,5), 506 gazelle re (% 23), 421 gazelle ye (% 19,1), 206 gazelle nûn (% 9,3), 134 gazelle ze (% 6), 98 gazelle kâf (% 4,6), 63 gazelle mim (% 2,9) ve 40 gazelle elif (% 1,8) harfleridir. Ze ve ‘ayın harfleriyle 1’er; şe, he, hı, zâl, tı ve gayın harfleriyle 2’şer; sin, şâd ve dâd harfleriyle 3’er; fe harfiyle 5, vâv harfiyle 6, cîm harfiyle 7, dâl harfiyle 9, şin harfiyle 11, be harfiyle 13, lâm harfiyle 15, te harfiyle 16, kâf harfiyle ise 18 gazel yazılmıştır.

Edîb Efendi’nin gazelleri genellikle 5 beyitlidir. 5 beyitli gazel sayısı 1880’dir. Bu ise toplam gazel sayısının % 85,6’sını teşkil etmektedir. 7 beyitli gazeller 233 sayısı ile ikinci (% 10,6), 9 beyitli gazeller ise 58 sayısı ile üçüncü sırayı (% 2,6) almaktadır. Toplam gazel sayısının ancak % 1,2’sini oluşturan diğer 26 gazelin 4’ü 6, 2’si 8, 3’ü 10, 9’u 11, 5’i 15, 1’i 16, 1’i 17, 1’i de 37 beyitlidir. Gazellerin toplam beyit sayısı ise 11867’dir.

Gazellerin 17'si Farsça (G. 15, 32, 33, 34, 35, 38, 39, 87, 88, 89, 914, 938, 954, 955, 998, 1103, 2128), 4'ü Arapça (G. 22, 59, 1890, 2127), diğerleri ise Türkçedir. Türkçe ve Farsça bütün gazelerde mahlas bulunmakla birlikte, Arapça 4 gazelin sadece bir tanesinde mahlas vardır (G. 2127). Diğer 3 Arapça gazelde mahlas yoktur. Türkçe gazellerin 45 tanesinde Arapça veya Farsça beyitler veyahut Türk, Arap ve Fars dilleriyle yazılmış mülemma beyitler vardır.

Divanda 11 musammat gazel mevcuttur (G. 178, 608, 619, 981, 985, 1200, 1294, 1525, 1790, 1828, 1877). Bunlardan beşi aruz vezninin *müfte'ilün mefâ'ilün müfte'ilün mefâ'ilün* kalıbıyla, diğerlerinin ise her biri farklı bir kalıpla yazılmıştır.

"*Ġazel-i bî-Nüka'*" başlığıyla verilen 5 beyitli Türkçe bir gazelde ise noktalı harf hiç kullanılmayarak farklı özellikte bir gazel yazılmıştır (G. 289).

Halepli Edib Efendi'nin gazellerinde en fazla yer alan konular, hikmet ve sosyal eleştiri kapsamında değerlendirilebilecek konulardır. Hangi konuların hangi oranlarda yer aldığını tespit etmek amacıyla gazeller üzerinde sistematik örnekleme yoluyla seçilen gazeller üzerinde yaptığımız araştırma, gazellerin % 55'inin hikmet ve sosyal eleştiri kapsamında ele alınabilecek konularda olduğunu göstermiştir. Aşkta söz eden veya âşıkâne duyguları seslendiren gazeller % 20, rintlilik ve müstehcenlik ise ikisi birlikte % 25 oranındadır. Müstehcenliğin rintlilikle beraber hesaplanmasının nedeni, müstehcen konuların çoğu zaman rindâne gazeller içinde yer almasıdır.

2.1.1.1.3. Tahmisler: Halepli Edib Dîvânı'nda 47 tahmis vardır. Edib Efendi'nin tahmis ettiği gazellerden 3'ü Nâbî'nin (Th. 3, 4 ve 7), 1'i Hâfız-ı Şîrâzî'nin (Th. 44) ve 1'i de Haşmet'indir (Th. 46). Nâbî'nin beşer beyitli olan iki gazeline (bk. Bilkan 1997: 2/720, 2/1112-1113) tüm beyitler tahmis edilirken (Th. 3 ve 4), orijinali yedi beyitli olan diğer gazelde (bk. Bilkan 1997: 2/1034) iki beyit tahmis edilmemiştir (Th. 7). Hâfız-ı Şîrâzî'nin de gazeli 10 beyitli iken (bk. Hatib-rehber 1373: 17), sadece 7 beyti tahmis edilmiştir. Haşmet'in gazeli ise 5 beyitli olup bütün beyitleri tahmis edilmiştir (bk. Arslan 1994: 290).

Geriye kalan 42 tahmiste şair kendi gazellerini tahmis etmiştir. Bunların da 34'ü Divan içerisinde yer alan gazellerin tahmis edilmesi suretiyle oluşmuş şiirlerdir. Diğer 8 şiirin ise tahmis edilen kısımları elimizdeki nüshalarda yer alan gazeller içinde bulunmamaktadır (Th. 18, 27, 29, 32, 34, 35, 37, 42). Şiirlerin son iki mısraında "Edîb" mahlasının bulunması ve şairin ayrıca mahlas zikretmemesi, tahmis edilen söz konusu gazellerin Edîb Efendi'ye aitliği konusunda herhangi bir kuşkuyla yer bırakmamaktadır. Fakat bu şiirlerin, elimizdeki nüshalarda yer almayan gazellerin tahmis edilmesi suretiyle mi, yoksa doğrudan muhammes-i müzdevce olarak mı yazıldığı belli değildir.

Şairin kendi gazellerine yaptığı tahmisler ve tahmis edilen gazellerin hazırladığımız Tenkitli Metin'deki yerleri şöyledir: Th. 1 (G. 43), Th. 2 (G. 140), Th. 5 (G. 1939), Th. 6 (G. 916), Th. 8 (G. 316), Th. 9 (G. 2090), Th. 10 (G. 867), Th. 11 (G. 928), Th. 12 (G. 930), Th. 13 (G. 58), Th. 14 (G. 1924), Th. 15 (G. 1020), Th. 16 (G. 1529), Th. 17 (G. 369), Th. 19 (G. 1915), Th. 20 (G. 1656), Th. 21 (G. 1608), Th. 22 (G. 918), Th. 23 (G. 1425), Th. 24 (G. 917), Th. 25 (G. 1540), Th. 26 (G. 175), Th. 28 (G. 871), Th. 30 (G. 155), Th. 31 (G. 2137), Th. 33 (G. 1925), Th. 36 (G. 374), Th. 38 (G. 1208), Th. 39 (G. 332), Th. 40 (G. 1998), Th. 41 (G. 475), Th. 43 (G. 472), Th. 45 (G. 631), Th. 47 (G. 245).

Edîb Efendi, kendi gazellerini tahmis ederken, bazen gazelin orijinal biçimi üzerinde değişiklikler yapmaktadır. Tespit edebildiğimiz farklılıkları, karşılaştırma olanağı sağlaması amacıyla vermekte yarar vardır:

‘ Aceb nümüne-i gîsû mudur dilâ yoḥsa (G. 140/4)

‘ Aceb kelâle-i pîçîde-mû mudur yoḥsa (Th. 2/4)

Delîl-i şâdıḳ-ı meh-tâb-ı envâr-ı ḥired lâzım (G. 916/2)

Delîl-i şâdıḳ-ı envâr-ı meh-tâb-ı ḥired lâzım (Th. 6/2)

Dil-i maḥrûra da zülfüñle bir nâ-dîde berdâḡ et (G. 58/1)

Dil-i maḥrûruma rîḳiñle pûr nâ-dîde bardaḡ it (Th. 13/1)

Ki râciḥdir ziyân-ı sûdu ḥusrân-ı yek-â-yekden (G. 1020/5)

Ki berterdir ziyân-ı sûdu ḥusrân-ı yek-â-yekden (Th. 15/5)

Mey ü maḥbûb u zevk-i gülşeni rindâne terk eyle (G. 1540/3)
 Mey ü maḥbûb u seyr-i gülşeni rindâne terk eyle (Th. 25/3)

Tahmislerin 3'ü 7 (Th. 19, 32, 44), 1'i 9 (Th. 1), diğer 43'ü de 5 beyitlidir. Bir Farsça (Th 44), iki de mülemma tahmis vardır. Mülemmalardan biri Arapça-Farsça (Th. 32), diğeriye Farsça-Türkçedir (Th. 33).

Tahmislerde genellikle âşıkâne ve rindâne temalar işlenmektedir. Bazı tahmislerde ise didaktik temalar yer almaktadır (Th. 1, Th. 14, Th. 35 gibi).

2.1.1.1.4. Müseddesler: Halepli Edîb Dîvânı'nda 12 müseddes bulunmaktadır. Bunlardan biri Farsça (Ms. 1), ikisi Arapça (Ms. 2, Ms. 9), diğerleri ise Türkçedir. Müseddeslerden 11'i beşer bentlidir. İki bent hâlinde olan müseddesin ise eksik olduğu anlaşılmaktadır (Ms. 12). Üç müseddes dışında (Ms. 2, Ms. 11, Ms. 12), bütün müseddeslerde şairin mahlası vardır.

Eksik müseddes dışında kalan tüm müseddesler, müseddes-i mütekerrirdir. Tazmin yoluyla yazılan müseddeslerin ikisinde Bâkî'nin birer beyti (Ms. 3, Ms. 7), birinde de yine Bâkî'nin bir mısraı (Ms. 4) nakarat olarak kullanılmıştır (bk. Küçük 1994: 360, 397, 131). Başka bir müseddeste nakarat olarak kullanılan beyit ise (Ms. 1), müfretler arasında "*Tazmîn*" başlığıyla yer almaktadır (bk. Mf. 85). Bu durum söz konusu müseddesin de tazmin yoluyla yazıldığını göstermektedir. Fakat tazmin edilen beytin veya mısraın kime ait olduğu şimdilik tespit edilememiştir. Bir müseddesin ise nakaratında cinaslı kafiye kullanılmış olması, kesin olmamakla birlikte bu müseddesin tazmin yoluyla yazılmamış olması ihtimalini gündeme getirmektedir (Ms. 11). Geriye kalan müseddeslerin tazmin yoluyla yazılıp yazılmadığı hususunda şimdilik herhangi bir yargıda bulunamıyoruz.

Müseddeslerde genellikle devirden ve devrin insanlarından şikâyet, kanaat, gam çekmemek gibi rindâne duygu ve düşünceler işlenmiştir. Fuzûlî'nin üslûbunu andıran bir müseddeste ise yalnızlık, işlerin yolunda gitmemesi, acı ve ıstırap gibi duygular dile getirilmiştir (Ms. 8).

2.1.1.1.5. Rubâîler: Halepli Edîb Divânı'nda en fazla kullanılan nazım şekilleri arasında gazellerden sonra ikinci sırayı rubâîler almaktadır. Şairin 627 rubâîsi vardır. Bunlardan 1'i tarihler arasında yer almaktadır (bk. İnceleme'mizin Rubâîler bölümü). Bu sayı ile Edîb Efendi, 615 rubâîsi olduğu tespit edilen Azmî-zâde Hâletî'yi geçmektedir (Yerdelen 1991: 19).

Edîb Efendi'nin 627 rubâîsi arasında 25 Arapça, 10 Farsça, 1 de Arapça-Farsça mülemma olmak üzere toplam 36 Türkçe olmayan rubâî yer almaktadır. Türkçe olmayan rubâîler, genel rubâî sayısının % 6'sı oranındadır. Geriye kalan 590 Türkçe rubâî ise % 94 gibi yüksek bir oran oluşturmaktadır. Türkçe rubâîlerin içinde 5 mülemma rubâî vardır. Bunların 1'i Farsça-Türkçe, 4'ü de Arapça-Türkçedir.

Şairin rubâîlerinden sadece biri müstezat rubâîdir (R. 436). "*Rubâ'î-i bî-Nûka'*" başlığıyla verilen bir rubâîde ise noktalı harf hiç kullanılmayarak farklı özellikte bir rubâî yazılmıştır (R. 329).

Rubâîlerin % 50'sinde hikmet ve sosyal eleştiri içerikli konular işlenmektedir. Rintlik % 23,5, aşk % 22,5, cinsellik de % 3 oranındadır. Geriye kalan birkaç rubâînin biri naat (R. 1), biri dua (R. 116), biri Molla Câmî'ye övgü, 1'i tarih (bk. İnceleme'mizin Tarihler bölümü), üçü ise şiir ve şairlik hakkındadır (R. 331, 343, 519).

2.1.1.1.6. Nazmlar: Halepli Edîb Divânı'nda yer alan nazmların sayısı 55'tir. Nazmlar arasında Arapça, Farsça veya mülemma şiir yoktur. Beyit sayısı 2'den fazla olan nazm sayısı 2'dir. Bunlardan biri 3 (Nz. 12), diğeri ise 4 beyitlidir (Nz. 25). Bu tür şiirlerin "nazm" sayılıp sayılmayacağı tartışmalı bir konu olmakla birlikte (Cengiz 1986: 413; İpekten 1994: 47), gerek Divan nüshalarında kıt'a ve nazmlar arasında bulunmaları gerekse kafiye düzeni ve konu birliği bakımından nazm özelliği göstermeleri nedeniyle, söz konusu şiirlerin nazmlar arasında değerlendirilmesinin doğru olacağı düşünüldü. 3 beyitli nazmın son beytinde şair, mahlasını da kullanmıştır (Nz. 12).

Hikmet ve sosyal eleştiri içerikli konuların işlendiği nazm sayısı 20'dir (% 36). İkinci sırada 17 nazm ile aşk (%30), üçüncü sırada ise 16 nazm ile rintlik (% 29)

yer almaktadır. Ayrıca bir nazımda Mevlana ve Mesnevî övgüsü (Nz. 35), “*Der-Hakḳ-ı Urfevî Bâri‘ā*” başlığı taşıyan bir nazımda ise Urfalı Nâbî’nin nazım, nesir ve üslûbu tenkit edilmektedir (Nz. 43).

Tarihler arasında yer alan ve nazım türü bakımından nazım kategorisine giren 4 manzumeyi de burada anmakta yarar vardır (Tr. 2, 7, 9, 10; bk. İnceleme’mizin Tarihler bölümü). Bunlarla beraber Halepli Edîb Dîvânı’nda yer alan nazımların toplam sayısı 59’a, söz konusu tarih manzumelerinden 3’ü 2 beyitten daha fazla beyitli olduğu için bu özellikteki nazımların sayısı da 5’e çıkmaktadır.

2.1.1.1.7. Kıt‘alar: Halepli Edîb Dîvânı’nda 235 kıt’a vardır. Bunların 10’u Arapça (Kt. 3, 6, 12, 13, 93, 126, 156, 157, 158, 167), 2’si Farsça (Kt. 161, 168), diğerleri ise Türkçedir. Türkçe olan kıt‘alar arasında mülemma olanlar da vardır. Bir kıt‘anın ilk beyti Arapça (Kt. 38), bir kıt‘anın ise yine ilk beyti Farsça-Arapçadır (Kt. 179). 8 kıt‘ada ise Türkçe-Arapça birer mülemma beyit bulunmaktadır (Kt. 75, 78, 80, 87, 106, 159, 183, 184).

Kıt‘aların sadece 3 tanesi kıt’a-i kebiredir. Bunlardan ikisi 3 (Kt. 203, 220), diğeri ise 5 beyitlidir (Kt. 235). Sadece üç kıt‘ada mahlas kullanılmıştır (Kt. 101, 202, 235). Bir kıt‘ada “*Velehu Cevāben li-Maḳāleti Le ‘īm*” başlığı vardır (Kt. 156). Diğer bir kıt‘ada ise “*Tazmîn*” başlığı bulunması, söz konusu şiirin tazmin yoluyla yazıldığını ortaya koymaktadır. Fakat kimin şiirinin tazmin edildiği belirtilmemiştir.

Kıt‘aların % 56’sında hikmet ve sosyal eleştiri içerikli konular, % 23,5’inde rintlilik, % 16’sında ise aşk temaları işlenmiştir. Geriye kalan çok az sayıdaki diğer kıt‘aların bir kısmında cinsellik (Kt. 70, 104), bir kısmında da şairin şiir ve kendi şairliği hakkındaki düşünceleri yer almaktadır (Kt. 108, 164, 196).

Halepli Edîb Dîvânı’nda nazım türüne göre tasnif edilen şiirler arasında yer alan kıt‘aları burada anmakta yarar vardır. Tarihler arasında 5 (Tr. 1, 4, 5, 6, 8; bunların 2’si kıt’a-i kebiredir), lügazler arasında ise 3 kıt’a yer almaktadır (Lg. 1, 9, 14; her üçü de kıt’a-i kebiredir). Bunlarla beraber kıta’a sayısı 243, kıt’a-i kebire sayısı ise 8 olmaktadır.

2.1.1.1.8. Müfretler: Halepli Edîb Dîvânı'nda toplam 121 müfret vardır. Bunların 112'si mukaffa, yani kendi içinde kafiyelidir. Onun için olsa gerek ki müfretler Divan nüshalarının birinde "*Meṭālî*" başlığıyla verilmiştir (Ü2 295b). Fakat 9 beyitte matla özelliği bulunmamaktadır. Şair tarafından bizzat kontrol edilen, düzeltme ve ilaveler yapılan nüshada ise bu beyitler "*Müfredât*" başlığı altında verilmektedir (S 115b). Bilindiği üzere, kendi içinde kafiyeli olan beyitlere "mukaffa", "musarra" veya "matla"; kendi içinde kafiyeli olmayan beyitlere ise "müfred" veya "ferd" denilmektedir (İpekten 1994: 4; Dilçin 1995: 102). Bu durum, aynı zamanda gerek şairin gerekse müstensih'in söz konusu başlıkları kullanırken beyitlerin mukaffa olup olmamasını göz önünde bulundurmamış olduklarını, her iki özellikteki beyitleri bir arada vermekte herhangi bir sakınca görmediklerini göstermektedir. Mukaffa ve müfret beyitlerin her ikisinin "*Müfredât*" başlığı altında toplanması da, "müfred" isminin, terim anlamı dışında, sadece sözlük anlamıyla kullanıldığı ihtimalini gündeme getirmektedir. Bunu dikkate alarak biz de metin tenkidinde "*Müfredât*" başlığını tercih ettik.

Müfretlerin bazısı gazelerde matla beyti olarak da kullanılmıştır (bk. Mf. 3 = G. 509/1, Mf. 15 = G. 1961/1, Mf. 17 = 1825/1 vs.). Bu durum, müfretlerin en azından bazısının niçin yazıldığını veya bazı gazelerin oluşma sürecini açıklayıcı bir özellik göstermektedir.

121 müfretten 1'i Arapça (Mf. 47) ve 6'sı Farsçadır. Farsça müfretlerden üçü Şevket'in bir beytine nazire olarak yazılmış ve "*Nazîre*" başlığıyla verilen benzer sözcük ve anlamlar taşıyan beyitlerdir (Mf. 48, 49, 50). Şevket'in tanzir edilen beyti de "*Şevket*" başlığıyla verilmiştir. Söz konusu tanzir edilen beyti tenkitli metnimizin ilgili yerinde aparatta gösterdik. Farsça diğer bir müfrette ise "*Tazmîn*" başlığı yer almaktadır. Geriye kalan diğer iki Farsça müfretten (Mf. 51, 103) biri "*Pür-nûkaṭ*" başlığıyla verilmiştir (Mf. 51). Bir gazel ve bir rubâide sadece noktasız harflerle şiir yazan şair, bu müfrette ise hep noktalı harf kullanmıştır.

Harflerin özelliğine göre yazılmış diğer bir müfret ise "*Muttaşilât*" başlığıyla verilen beyittir (Mf. 88). Söz konusu beyitte kullanılan bütün harfler bitişebilen harflerdir.

Müfretlerin % 38'inde hikmet ve sosyal eleştiri, % 31,5'inde rintlik, % 20,5'inde aşk, % 10'unda ise cinsel içerikli konular işlenmektedir.

Halepli Edîb Dîvânı'nda "muamma" türüne göre tasnif edilen 37 beyti de müfretlere dahil ettiğimizde, müfret sayısı 158 olmaktadır (bk. İnceleme'nin Muammalar bölümü). Bunların 134'ü "musarra" (% 85), 24'ü ise "ferd" özelliği göstermektedir (% 15).

2.1.1.1.9. Mesnevî: Halepli Edîb Dîvânı'nda mesnevî nazım şekliyle yazılmış sadece 6 lügaz bulunmaktadır (bk. İnceleme'mizin Lügazler bölümü).

2.1.2. NAZIM TÜRLERİ

Farklı nazım şekilleriyle yazıldıkları hâlde elimizdeki Divan nüshalarında tür bakımından tasnif edilen şiirler tarih, lügaz ve muammalardır. Biz de tenkitli metinde bu tasnife uyarak söz konusu türlere giren şiirleri bir arada verdik ve ait oldukları nazım şekilleri arasına yerleştirmedik. Fakat çalışmamızın "İnceleme" bölümünde nazım şekilleri anlatılırken, türler arasında yer alan nazım şekilleri de ilgili kategori içinde ayrıca anıldı. Fakat kafiye düzeni bakımından kaside ve gazelle aynı özellikte olan lügazler, şekil-tür tartışmasına girmemek amacıyla kaside veya gazellerin incelendiği bölümlerde zikredilmedi.

2.1.2.1. Tarihler: Halepli Edîb Dîvânı'nda toplam 10 tarih manzumesi vardır. Bunlar, hicrî 1150 ile 1161 yılları arasında çeşitli münasebetlerle düşürülmüş tarihlerdir.

Tarihlerden 3'ü Arapça (Tr. 6, 7, 10), diğerleri ise Türkçedir. Nazım şekli bakımından ise 5'i kıt'a (Tr. 1, 4, 5, 6, 8), 4'ü nazm (Tr. 2, 7, 9, 10), 1'i ise rubâîdir (Tr. 3). Kıt'alardan 2'si kıt'a-i kebiredir: Biri 3 (Tr. 6), diğeri ise 10 beyitlidir (Tr. 1). Nazımlardan da sadece biri 2 beyitlidir (Tr. 8). Diğerlerinin ise beyit sayısı sırasıyla 3 (Tr. 2), 13 (Tr. 9) ve 17'dir (Tr. 7).

Tarihlerden 4'ü lafzen ve manen (Tr. 1, 3, 5, 8), diğerleri ise sadece manen söylenmiştir (tarih düşürme çeşitleri için bk. Yakıt 1992: 302-391). Bir örnekte

sadece mısra içinde yer alan “رقى الخيار” terki bindeki harflerle (Tr. 3), diğerlerinde ise mısraın bütünündeki harflerin hesaba dahil edilmesiyle tarih elde edilmektedir.

Edîb Efendi’nin tarihlerinde genellikle başlık kullanılmamıştır. Sadece iki tarihte başlık vardır (Tr. 1, 2). Bu durum, bazen hangi münasebetle tarih düşürüldüğü hususunun tam olarak anlaşılamamasına yol açmaktadır. Mesela 8 numaralı tarihte şairin “âleme arz-ı sîmâ eyledi” dediği kişi veya olgunun ne olduğu belli değildir. Başlık bulunan tarihlerden birinin başlığı da konuyu açıklayıcı nitelikte değildir (Tr. 1): “*Tārîḥ-i Kudûm*” başlığından, söz konusu şiirin bir “kudumiye” olduğu anlaşılmakta, fakat kimin nereye geldiği hususu yine de aydınlığa kavuşmamaktadır. Şiirin muhtevasında da açıklayıcı bir bilgi yoktur.

Tarihlerin hangi yıllara ait olduğu ve hangi münasebetle söylendiği şöyle sıralanabilir:

Tr. 1: 1150, Başlık: “*Tārîḥ-i Kudûm*”. Kimin nereye gelmesi münasebetiyle söylendiği belli değildir.

Tr. 2: 1150, Başlık: “*Tārîḥ-i İcrâ-yı Nehr-i Sâcûr be-Haleb*”. Bir dönem kuruyan bir nehrin yeniden akmaya başlaması münasebetiyle tarih düşürülmüştür.

Tr. 3: 1153, söz konusu tarihte kötülere intikam müjdecisi olarak ortaya çıkan kişinin kim olduğu belli değildir. Rubâîdeki ifadelerden, çok net olmamakla birlikte, bu kişinin şairin kendisi olduğu gibi bir anlam çıkarmak da mümkün görünmektedir.

Tr. 4: 1153, bazı Kürtlerin ortaya çıkardığı kargaşa ve isyanın Ahmed Paşa tarafından devlet kararıyla bastırılması. Burada adı geçen Ahmed Paşa, 1153 tarihinde sadaret makamına terfi eden ve daha sonraları Halep valiliği görevinde de bulunmuş olan Hâcî Ahmed Paşa (öl. 1166/1753) olmalıdır (Sâmî 1306: 1/795; Ayvansarâyî 1978: 73).

Tr. 5: 1154, söz konusu sene yaşanan bolluk nedeniyle tarih düşürülmüştür.

Tr. 6: 1156, keder ve sıkıntı içinde olanları teselli edici ifadeler içermektedir.

Tr. 7: 1156, şiirin ilk beyitlerinde kötülerin zayıfladığı ve düşmanların kanını dökme zamanının geldiği ifade edildikten sonra hikemî bazı temalar işlenmekte, son beyitlerde ise hastalıkla ilgili bazı dua cümleleri yer almaktadır. Bu şiirden şairin hastalandığı ve söz konusu tarihte şifaya kavuştuğu anlaşılmaktadır.

Tr. 8: 1157, âleme arz-ı sîmâ eyleyenin kim veya ne olduğu belli değildir.

Tr. 9: 1158, İsmail Beg adlı biri tarafından yaptırılan bir çeşme münasebetiyle tarih düşürülmüştür. Açıkça ifade edilmemekle beraber, şiirde geçen “Mısır” ve “Nil” gibi isimlerden, çeşmenin Mısır’da yapılan bir çeşme olduğu anlaşılmaktadır. Son beyitte geçen “Güş edip vaşfın” ifadesinden şairin söz konusu çeşmeyi görmediği ve çeşmenin özelliklerini başkalarından duyarak tarih düşürdüğü sonucu ortaya çıkmaktadır.

Tr. 10: 1161, söz konusu senenin hayırlı geçmesi münasebetiyle tarih düşürülmüştür.

Bunların dışında Divan nüshalarında kelime veya terkip olarak yazılmış, fakat manzum herhangi bir metinde yer almayan farklı yıllara ait 10 tarih daha vardır (S 133a, Ü1 15b). Bu terkiplerden sadece biri bir tarih manzumesinde kullanılmıştır (bk. Tr. 3). Bu durum, tarih manzumelerinin nasıl bir sürecin sonunda oluştuğunu göstermesi bakımından fikir vermektedir.

“Tarihler” başlığı altında yaptığımız incelemeden Edîb Efendi’nin çok az sayıda tarih manzumesi bulunduğu, bunların da yazılış amaçları bakımından çok fazla bir çeşitlilik göstermediği, hatta bazılarında yazılış amacının muğlak kaldığı sonucu ortaya çıkmaktadır.

2.1.2.2. Lügazler: Halepli Edîb Dîvânı’nda toplam 15 lügaz bulunmaktadır. Lügazlerin hepsi Türkçedir. Lügazlerin beyit sayısı 5 ile 15 arasındadır. Bunların 2’si 5 (Lg. 3, 4), 1’i 6 (Lg. 9), 1’i 7 (Lg. 6), 3’ü 8 (Lg. 5, 7, 8), 3’ü 9 (Lg. 1, 11, 14), 4’ü 11 (Lg. 10, 12, 13, 15), 1’i 15 beyitlidir (Lg. 2).

Lügazlerde farklı nazım şekilleri kullanılmıştır. 3'ü kıt'a (Lg. 1, 9, 14), 6'sı mesnevî (Lg. 4, 5, 7, 8, 13, 15), diğer 6'sı da kaside ve gazelle aynı kafiye düzenine göre yazılmıştır.

2.1.2.3. Muammalar: Halepli Edîb Dîvânı'nda toplam 37 muamma vardır. Başlığı eksik olan muamma yoktur. Muammaların 22'si (% 59,5) mukaffa, yani kendi içinde kafiyeleşmiştir. Diğer muammalar ise mukaffa olmayan beyitlerden oluşmaktadır (% 40,5). Kendileri için muamma söylenen kişilerin isimleri sırasıyla şöyledir: Mustafâ, Osmân, Receb, Kâsım, Kâsım, Hasan, Ahmed, Alî, İbrâhîm, Sâlih, İsmâ'îl, Muhammed, Muhammed, Muhammed, Rasîm, Mânî, Sa'dî, Bilâl, Receb, Hüseyin, Mustafâ, Edîb, Alî, Süleymân, Alî, Mehdî, Verdî, Mehdî, Ömer, Leylâ, Mecnûn, Zihnî, Necîb, Örfî, Câmî, Bendî, Lebîb.

2.1.2. MÜZİKAL UNSURLAR

Mûsikî, şiirin en önemli boyutlarından biridir. Nitekim İbn Sînâ, mûsikî ilmine dair yazdığı eserinde şiirin tanımını yaparken, “Şiir, uyumlu ve eşit îkâları olan, kendi vezinlerinde tekrar edilen, son harfleri benzer sözlerden oluşan hayâle dayalı sözdür” demiş ve şiirin bazı yönlerini incelemenin de mûsikî-şinâsların işi olduğu gerçeğinin altını çizmiştir (bk. İbn Sînâ 2004: 95). Üslûp üzerine yaptığı çalışmalarıyla tanınan İranlı bilim adamı ve araştırmacı Sîrûs-ı Şemîssâ da şiirin mûsikî boyutu üzerinde durmakta ve şiirin mûsikîsini “dış mûsikî” ve “iç mûsikî” olarak iki gruba ayırmaktadır. Aynı araştırmacı, “dış mûsikî” unsurları olarak vezin, kafiye ve redîfi; “iç mûsikî” unsurları olarak da seci, cinas ve ses tekrarı çeşitlerini saymaktadır (bk. Şemîssâ 1374a: 153). Fakat İnceleme'mizde “cinas” konusunun da, iki nedenden dolayı şiirin “dış mûsikî” unsurlarından biri olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. İlk neden, çalışmamızın ilgili bölümünde de görüleceği üzere, Halepli Edîb Dîvânı'nda cinasın, herhangi bir edebî sanat düzeyinde kullanılma sınırlarının ötesinde, şairin üslûbunu oluşturan ayırt edici en önemli özelliklerden biri olarak karşımıza çıkmasıdır (bk. İnceleme'mizin Cinaz bölümü). İkinci ve en önemli neden ise, şairin cinas yapma yerinin çoğunlukla kafiye olması, yani “cinaslı kafiye” kavramı ile karşı karşıya olmamızdır (cinaslı kafiye için bk. Dilçin 1995: 60). Bu

durumda cinas konusunun kafiye başlığı altında değerlendirilmesi gündeme gelmektedir. Fakat, Halepli Edîb Dîvânı'ndaki cinas kullanımının, başka hiçbir şairde görülmeyen bir yoğunluğa sahip olması ve kafiye dışında da şairin sık sık cinasa başvurması nedeniyle cinas konusu ayrı bir başlık altında ele alınıp değerlendirildi.

2.1.2.1. VEZİN

Halepli Edîb Dîvânı'ndaki 627 rubâînin hepsi “ahreb” kalıpları ile yazılmıştır. Rubâî dışında kalan öteki şiirlerde ise toplam 22 çeşit vezin kullanılmıştır. Bunlar arasında yoğun olarak kullanılan ve genel kullanım içindeki oranı % 1'in üzerinde olan vezin sayısı sadece 7'dir. Söz konusu 7 vezin ve bu vezinlerin kullanım yüzdeleri aşağıda gösterildiği gibidir:

1. % 29 mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün
2. % 20 mef' ülü fâ' ilätü mefâ' ilü fâ' ilün
3. % 16,5 mefâ' ilün fe' ilätün mefâ' ilün fe' ilün
4. % 13 fe' ilätün fe' ilätün fe' ilätün fe' ilün
5. % 9,5 fâ' ilätün fâ' ilätün fâ' ilätün fâ' ilün
6. % 7,5 mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün
7. % 2,5 mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ülün

Yukarıdaki vezinler % 98 gibi yüksek bir oranı oluşturmaktadır. Geriye kalan diğer 15 veznin toplam kullanım oranı ise ancak % 2'dir. Bunların bazıları, sadece birer defa kullanılmıştır. Söz konusu 15 vezin, herhangi bir tasnife tabi tutulmadan aşağıda sıralanmıştır:

fâ' ilätün fâ' ilätün fâ' ilün

fe' ilätün fe' ilätün fe' ilün

fe' ilätün mefâ' ilün fe' ilün

fe' ülün fe' ülün fe' ülün fe' ül

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilâtün

mef' ülü fâ' ilâtün mef' ülü fâ' ilâtün

mef' ülü mefâ' ilün fe' ülün

müfte' ilün fâ' ilün müfte' ilün fâ' ilün

müfte' ilün mefâ' ilün müfte' ilün mefâ' ilün

müfte' ilün müfte' ilün fâ' ilün

müstef' ilâtün fâ' ilün müstef' ilâtün fâ' ilün

müstef' ilâtün müstef' ilâtün

müstef' ilün fe' ülün müstef' ilün fe' ülün

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

mütefâ' ilün fe' ülün mütefâ' ilün fe' ülün

Edîb Efendi'nin bazı vezin kalıplarını çok fazla kullanmasında şiirin konusunun yanı sıra, şairin kafiye de cinas yapmasının da etkili olduğunu düşünüyoruz. Mesela $4 \times mefâ' ilün$ kalıbı, hareketli olmayan bir kalıptır ve çoğunlukla hikemî ve sosyal içerikli konuların anlatımında kullanılmıştır (bk. G. 44, 47, 52, 91, 110). Aynı kalıbın son tef'ilesindeki üç kapalı hece de, şaire, Arapça veya Farsça uzun ünlülü sözcüklere Türkçe cinaslı karşılık bulma kolaylığı sağlamaktadır. Şair, aşağıdaki örnekte de görüldüğü gibi, uzun ünlü taşıyan yabancı kelimelere, Türkçe kelimelerde imale yapmak suretiyle cinaslı karşılık vermektedir:

Hemâl olmaz zinâ-kârâna şeyh o başka zânîdir
K'anî câyı cehennem maîbaî'nî baş kazanıdır (G. 490/1)

Son tef'ilesi "fe' ilün" olan kalıplarda da cinas yapma açısından benzer bir kolaylık vardır. Söz konusu tef'ile, hem uzun ünlü taşımayan Türkçe kelimelerin imaleye gerek kalmaksızın kullanılabilmesine, hem de "fa' lün" biçimiyle Türkçe bazı eklerin yabancı uzun ünlüleri karşılayabilmesine olanak sağlamaktadır:

Ben reh-i şıdka şitâb eylesem ol böyle bakar
Görmedim şeyh-i mürâyî gibi bir böyle bakar (G. 466/1)

‘Aks-i sîmâsı gibi hem-dem-i mir’âtıdır
Nice dūr olsa daği kısmet-i mir’ âtidir (G. 593/1)

Yukarıdaki ilk örnekte, Türkçe “bakar” ifadesiyle Arapça buzağı anlamındaki “bakar” sözcüğü cinas yapılmıştır. İkinci örnekte ise, “mir’ât” sözcüğüne getirilen (+ı) eki ile Arapça “âtî” sözcüğündeki uzun “î” ünlüsü karşılanmıştır.

Edîb Efendi, vezin uygulama konusunda başarılı sayılır. Ancak kafiye de cinas yapmayı bir üslûp olarak benimseyip uygulayan bir şairin, Türkçe kelimelerde imale yapmadan bu işi yapabilmesi çok zordur. Türkçe kelimelerde yapılan imalelerle şairin cinas yapma imkanı artmaktadır. Bu nedenle şair, kafiye de cinas yaparken, Arapça veya Farsça uzun ünlü taşıyan kelime veya kelime gruplarına Türkçe karşılık vermek için ister istemez imaleye başvurmaktadır:

Suţûr-ı vaşf-ı sünbülzâr-ı zülfüñ biz ki yazarız
Gözünde şanki ey âhû-nigâhım biz giyâzârız (G. 626/1)

Ne gün gördük o mihriñ fûrkatiyle ağlayalı biz
Ki meh-tâb-ı ferağla görmedik hiç ağ leyâlî biz (G. 706/1)

Yukarıdaki ilk örnekte “giyâzârız” sözcüğünde bulunan uzun “â” ünlülerini karşılamak üzere, diğer mısırda yer alan “ki yazarız”daki “a” ünlülerinde imale yapılmıştır. İkinci örnekte de “ağlayalı” sözcüğünde, “ağ leyâlî”nin uzun “â” ve “î” ünlülerine karşılık gelen ünlülerde imale vardır.

Türkçe sözcüklerde imale, “aslında aruz hatası sayılmakla birlikte, buna her zaman göz yumulmuş ve şairlerce çokça da yapılmıştır. Hatta bu hatayı özellikle beyitteki anlamı güçlendirmek ve âhengi artırmak için kullanan usta şairler de çıkmıştır” (İpekten 1994: 134). Edîb Efendi’nin aşağıdaki beyitlerinde de böyle bir özellik vardır:

Qalmamış ‘âlemde hiç şâyân-ı vaşf-ı âdemî
Yohsa bilmem cümleñiñ meyli hemân bir ada mı (G. 1896/1)

Mümkün mi ben şadîke cefâ eyleyem kıyam
Geldikçe yâ nevâziş edip etmeyem kıyâm (G. 946/1)

Yukarıdaki ilk örnekte iki uzun ünlü taşıyan insanlık anlamındaki “âdemî” sözcüğü, Türkçe “ad” sözcüğüne hâl ve soru ekleri ilave edilerek karşılanırken, “ad”ın “a”, “mı” soru ekinin de “ı” ünlüsünde imale yapılmıştır. Fakat ikinci cümledeki vurgunun imaleli kısımda yapılmış olması, hem imale kusurunu hafifletmekte hem de sözün anlamına güç katmaktadır. Bu tür imaleler, vezin tekniği bakımından kusur sayılmakla birlikte, sözün anlamını güçlendiren bir özellik olarak da değerlendirilmektedir (bk. Dilçin 1995: 14). İkinci örnekte ise, ayağa kalkmak anlamındaki Arapça “kıyām” ismi, acımamak ve eziyet etmek anlamındaki Türkçe “kıy-” fiilinin çekimli hâliyle karşılanmıştır. Burada da “kıyam”ın “a” ünlüsünde imale yapılmıştır. Fakat bu imale vezin zaruretiyle değil, kafiye ve cinastaki paralelliği yakalamak içindir. Çünkü Arapça sözcükteki “yām” hecesi, son tefilenin en son hecesidir. Mısraın son hecesi her durumda tek kapalı hece hükmündedir (Dilçin 1995: 18). Bu durumda Türkçe sözcükte imale yapılmasa bile vezin açısından herhangi bir sıkıntı doğmamaktadır. Fakat cümlelerin anlamında yer alan acıma duygusu, söz konusu sözcüğün vurgusuna yansıtılınca, “a” ünlüsü kendiliğinden uzamakta ve böylece hem kafiye hem de cinas bakımından tam bir paralellik oluşmaktadır.

Çalışmamızın “Cinaslar Sözlüğü”nde de görüleceği gibi, Edîb Efendi’nin Türkçe sözcüklerin iç seslerinde yaptığı imaleler çok fazla bir yekûn tutmamaktadır. İmaleler genellikle Türkçe veya yabancı kelimelere getirilen bazı Türkçe eklerde yapılmaktadır:

Nüzhetkede-i bağ-ı İrem olsa daği
Her maṭlab-ı kem-ḳadre men āhı edemem
Kim ḫâtır-ı bî-lehv-i sürûr etmeyicek
Şâyân-ı gam-ı def’-i menāhî edemem (R. 365)

Ḳadr-i güher-i ḫüsn-şināsân-ı cihānda
Miḳdâr-şināsende-i gevher o lebîbiz

Kim çevresi yek-pāre zümür-rüdle muraşşa
Bir ḫâtem-i la’l aṇlamışızdır o lebi biz (Kt. 61/1-2)

Yukarıdaki rubâînin son mısraındaki “menāhî” sözcüğündeki aslî uzunluk olan “î”, “āh” sözcüğüne getirilen Türkçe ek ünlüde imale yapılarak karşılanmıştır. Kıt’adaki

beyitlerde ise, “lebīb” sözcüğündeki aslî uzunluğu karşılamak üzere, “leb” sözcüğünün Türkçe ek ünlüsünde imale yapılmıştır.

Kafiye dışında imaleye başvurulmuş belli başlı yerler vardır. Bunlar, “ile” bağlacının çoğunlukla ikinci hecesi (G. 9/3, G. 13/5), bazen de ilk hecesi (G. 40/5); “de, da” bağlacı (G. 54/7); iyelik eki (G. 2029/1); bulunma (G. 42/3, G. 948/5), belirtme (G. 958/1) ve yönelme hâl ekleridir (G. 953/4, G. 957/2). Fiil çekimlerinde de özellikle geçmiş zaman kiplerinin teklik 3. kişi çekim ekinde “-dı, -di” bazen imale yapılmaktadır (G. 2032/2). Bu tür imalelerin birçoğu bazı belâgat kitaplarında müsamaha ile karşılanmıştır (Reşîd 1328: 93).

Farsça tamlamalardaki izafet harfi olan “-i” ve izafet harfinden önce geldiği durumlarda nisbet “î”si, duruma göre açık veya kapalı hece olarak kullanılmaktadır (bk. G. 752/2-3; G. 1056/1, G. 813/1). İzafet harfi imale yoluyla kapalı hece yapılmaktadır. Bu da müsamaha ile karşılanmış bir imale çeşididir (Reşîd 1328: 93). Nisbet “î”si ise zihaf yoluyla açık hece yapılmaktadır. Sonu elif ve nûn harfleriyle biten heceler genellikle medsiz okunmakla birlikte, birkaç yerde “hānqāh” sözcüğünün ilk hecesinin medli okunduğu görülmektedir (G. 883/5, G. 1438/4).

Farsça “hîç” ve “tîz” sözcükleri her zaman zihafı kullanılmaktadır (G. 485/3, G. 1440/3; G. 42/5, G. 480/1-9). Bunların dışında bir yerde “saqqā” (G. 563/1), bir yerde de “mā’î” (G. 1500/1) sözcüklerinin ikinci hecelerinde zihaf yapılmıştır.

Farsça bazı sözcüklerdeki “Labial Hı” konusunda gerekli titizliği gösteren şair, sadece bir yerde “ḥoş” (G. 776/2), birkaç yerde de ter anlamındaki “ḥuy” sözcüklerini (G. 121/3, G. 123/1) ünlü ek aldıkları hâlde kapalı hece olarak kullanmıştır (Labial Hı için bk. Ocak: 1997: 167-172).

Edîb Efendi’nin birkaç beytinde de vezin bozuklukları tespit edilmiş ve söz konusu bozukluklar giderilememiştir:

Firâsetle bakсан hemân bu cihânîñ
Sehâ-yı Ferîdün-ferî dūnadır (Kt. 31/2)

Yukarıdaki beytin ilk mısraının son tef'ilesi "fe'ül" olması gerekirken, "fe'ülün" şeklinde çıkmaktadır.

Menâlin şarf edip çünkim boşandı kîs-i imkânı
Şîrâsın fâriğ oldu bâdeniñ terk-i rind ânî (Mu. 19)

Nutku dem-i ne' amda olmaz firâk-ı lâda
Her gerden-i derûnu kılâde-i kılâde (G. 1689/1)

Yukarıdaki beyitlerin de ikinci mısralarında, eğer bizden kaynaklanan bir okuma yanlışlığı yoksa, hem vezin hem de anlam bakımından problem vardır.

2.1.2.2. KAFİYE VE REDİF

Halepli Edîb Dîvânı'nda kafiye, iki nedenden dolayı çok önemlidir. Bunlardan biri, şairin, 2197 gazelde matla beyti dışında kalan beyitleri de çoğunlukla mukaffa, yani kendi içinde kafiyeli beyitler olarak düzenlemesidir. Genelde gazel nazım şeklinde şiirin sadece matla beyti, yani ilk beyti kendi içinde kafiyeli olur. Diğer beyitlerin ise birinci mısraları serbest ve ikinci mısraları ilk beyitle kafiyeli olacak şekilde düzenlenir. Kendi içinde kafiyeli olan beyitlere "musarra" denilmektedir. Eğer gazel içinde birden fazla musarra beyit varsa, bu tür gazellere "zâtü'l-metâli" veya "zü'l-metâli" adı verilmektedir (bk. Dilçin 1995: 105). Aşağıda da görüleceği üzere şairin bu özellikte 598 gazeli vardır. Bu ise genel gazel sayısının % 27,2'sini oluşturmaktadır. Diğer birçok nazım şeklinde de durum aynıdır. Edîb Efendi için kafiyeyi önemli kılan ikinci neden ise, aşağıda ayrıntılı olarak görüleceği üzere, kafiyelerin çoğunlukla cinaslı kafiye şeklinde olmasıdır.

Şairin genel üslûbuna uygun olarak 16 kasidenin 12'sinde matla beyitleri cinaslı kafiye taşımaktadır. Bunlardan 3'ünün ise matla ile beraber ikinci beyitleri de hem musarra hem de cinaslıdır (Ks. 1, 2, 3, 6).

Halepli Edîb Dîvânı'ndaki gazellerin tamamına yakın bir bölümünün matla beyitleri cinaslı kafiyelerden oluşmaktadır. 2197 gazelden 1815'inin matla beyitleri bu şekildedir. Bu ise, % 82,6 gibi yüksek bir oranı oluşturmaktadır. Söz konusu gazellerin bir kısmında cinaslı kafiyeler, ikinci, üçüncü ve dördüncü beyitlere

kadar sarkabilmekte, bazen de gazelin tamamında cinaslı kafiye kullanılmaktadır. Matla beytiyle beraber ikinci beyti de kafiyeli olan gazel sayısı 447'dir. Bu sayı, genel gazel sayısının % 20'sidir. Bu gazellerin sadece 12'sinde ikinci beyitler musarra olmamakla birlikte, ikinci mısralarındaki kafiye ile matlalardaki cinaslara bağlanmakta (G. 36/1-2, G. 458/1-2); diğerlerinin tamamında ikinci beyitler de hem musarra hem de cinaslıdır. 117 gazelde (% 5) üçüncü beyte, 14 gazelde (% 0,6) ise dördüncü beyte kadar cinaslı kafiye kullanılmıştır. Bunlarda da beyitler aynı zamanda musarra beyitlerdir. Bütün beyitleri cinaslı kafiyelelerden oluşan gazel sayısı ise 28'dir (% 1,2). Söz konusu 28 gazelin sadece biri 8 beyitli (G. 1368), diğerleri ise 5 beyitlidir (G. 230/1-5, G. 1923/1-5). Bütün beyitleri cinaslı kafiyelelerden oluşan bu gazellerin biri diğerlerinden farklı bir özellik gösterir (G. 580/1-5). Diğer 27 gazelin bütün beyitleri aynı zamanda musarra iken (bu tür gazellere "müsel" denilmektedir, bk. Dilçin 1986: 84, 1995: 106), söz konusu gazelin matla dışında kalan beyitleri kendi içinde kafiyeli değildir. Fakat matla beyitte cinas olarak kullanılan yapılar, diğer beyitlerin kafiyelelerinde farklı kombinezonlara girerek bütün gazeli kaplamaktadır. Aynı sesler kullanılarak altı farklı anlam oluşturma yönüyle bu gazelin bütün gazeller içinde ayrı bir yeri vardır. Bütün beyitleri cinaslı kafiye taşımamakla birlikte her biri beşer beyitli olan 3 gazelin sadece 4. beyitleri (G. 199, G. 875, G. 1376), 9 beyitli bir gazelin 4, 7, 8 ve 9. beyitleri (G. 1798), 7 beyitli bir gazelin ise sadece son iki beyti hariç diğer bütün beyitleri hem musarra hem de cinaslı kafiye taşımaktadır (G. 2078).

Halepli Edîb Dîvânı'nda gazellerden sonra sayı bakımından ikinci sırayı alan nazım şekli rubâîdir. Daha önce de ifade edildiği üzere Edîb Efendi'nin toplam 627 rubâîsi vardır (bk. İnceleme'mizin Nazım Şekilleri bölümü). Kafiye bakımından bu rubâîler iki gruba ayrılmaktadır. 627 rubâînin 223'ü (% 35,5) aaxa, 404'ü de (% 64,5) xaxa kafiye düzenine sahiptir. Her dört mısraı kafiyeli olan rubâî ise, Halepli Edîb Dîvânı'nda hiç bulunmamaktadır. Rubâî nazım şeklinin Fars edebiyatındaki durumunu inceleyen çalışmalarda, sadece dört mısraı kafiyeli rubâîler (aaaa) ile üçüncü mısraı "hasî", yani kafiyesiz, diğer mısraları ise kafiyeli olan rubâîler (aaxa) üzerinde durulmuş, fakat kafiye düzeni xaxa biçiminde olan rubâîlerden hiç bahsedilmemiştir (Pârsî 1372: 92-95; Şemîssâ 1363: 18-21; Mîr Sâdîkî 1376: 107;

DEF 1376: 2/622). Bazı Türkçe çalışmalarda da bu tür rubâî çeşidine hiç değinilmemektedir (Nâcî 1307: 181-182; Cengiz 1986: 417; Dilçin 1995: 207; Tâhirü'l-Mevlevî 1994: 126; Öbek 1995: 16). Sadece iki çalışmada xaxa kafiye düzeniyle yazılmış rubâîlerden bahsedilmektedir (İpekten 1994: 65; Yerdelen 1991: 18). Azmî-zâde Hâletî üzerine yapılan doktora tezinde, adı geçen şairin 7 rubâîsinin xaxa kafiye düzeninde olduğu tespit edilmiştir (Yerdelen 1991: 21). Nâbî Dîvânı'nın sonunda yer alan 218 rubâînin 22'si de aynı kafiye düzenindedir (bk. Bilkan 1997: 2/1171-1234).

Halepli Edîb'in 627 rubâîsinin 478'inde (% 76) kafiye cinaslıdır. Bunların 56'sında üç mısra, 422'sinde ise sadece iki mısra cinaslı kafiye uygulanmıştır.

55 nazmın 22'sinde her üç kafiye, 15'inde ise sadece iki kafiye arasında cinas yapılmıştır. 3 beyitli olan bir nazmda musarra olmayan 2 ve 3. beyitlerin kafiye, matla beyitteki kafiye cinaslıdır (Nz. 12/1-3). Bir nazmın ise her iki beyti musarra ve farklı cinaslara sahiptir (Nz. 55/1-2). İki nazmda kafiye tekrarı görülmüştür (Nz. 31/1-2, Nz. 52/1-2). Söz konusu nazmlarda ilk mısradaki kafiye 3. mısra da tekrar edilmiştir. Muallim Nâcî, matlâın birinci veya ikinci mısraındaki kafiye matlâda olmamak şartıyla tekrar etmede sakınca görmediklerini söylemektedir (Nâcî 1307: 98). Kıt'a ve müfredlerde ise durum şöyledir: 243 kıt'a'nın 179'unda cinaslı kafiye kullanılmıştır (% 73,6). 158 müfredin 134'ü ise musarra beyitler şeklindedir (% 85).

Edîb Efendi'nin bazı gazellerindeki kafiye dikkat çeken bir özellik vardır. Şair bazı gazellerde sadece Türkçe sözcükleri kafiye olarak kullanma yoluna gitmiştir. Bu özelliğiyle gözümüze çarpan gazel sayısı 50'nin üzerindedir (bk. G. 133/1-9, G. 203/1-5, G. 1189/1-5, G. 1843/1-7). Bunların bir kısmında, ancak Derleme Sözlüğü'nde bulunabilen türden ağız özelliği gösteren bazı sözcükler de yer almaktadır: “kamalak”, “kavalak” G. 309/3, 6), “dibik”, “zibik” (G. 499/5, 7) gibi.

Halepli Edîb Dîvânı'ndaki birkaç gazelde, belâgat kitaplarınca “zü'l-kafiyeteyn” olarak adlandırılan (Nâcî 1307: 111; Tâhirü'l-Mevlevî 1329a: 52-53;

Dilçin 1995: 66-67; el-Cevherî 1995: 11) çift kafiye uygulanmıştır. Bunların kafiye “mütekarrin”, yani arka arkaya gelmekte (bk. G. 414, 421, 919, 920) veya “mahcûb”, yani aralarında başka unsurlar yer almaktadır (G. 159). Adı geçen gazeller arasında, kafiye çoğunlukla müştak, bazen ise “şibh-i iştikak” olan bir gazel vardır (G. 414). Bir gazelin ise bütün kafiyelerinde, aynı kökten gelmediği, hatta aynı dilden olmadığı hâlde aynı kökten geliyormuş hissi veren “şibh-i iştikak” (bk. Dilçin 1995: 483-485) sözcükler kullanılmıştır (bk. G. 421): “elin el’ân”, “kıçın kaçan” gibi. Bazı gazellerde ise, “zü’l-kafiyeteyn”e tam olarak uymamakla birlikte, aynı mısra da kafiye farklı eklerle tekrar edildiğini görüyoruz (G. 1656, 1659, 1660): “daldan dala”, “yardan yara”, “dâmdan dâma” gibi.

Şairin kafiye uygulamasında, bazen belâgat kitaplarının kafiye ayıbı olarak gördüğü ve “ikvâ” olarak adlandırdığı kusurlar görülmektedir (ikvâ için bk. Nâcî 1307: 96). Diğer kafiye “+eme” şeklinde biterken, bir mısra da “Müslime” (G. 1372/49; diğer kafiye “+ribi” şeklinde biterken, bir mısra da “teşkârûbi” (G. 1862/5); diğer kafiye “+dimidir” şeklinde biterken “dümidir” ve “teşâdümidir” (G. 577/1,5) sözcüklerinin kullanılması gibi (ayrıca bk. G. 592/1-4, 1140/1, 1713/1, 1811/2).

Edîb Efendi’nin şiirlerinde “îtâ-yı celî” ile de karşılaşmaktayız (îtâ-yı celî için bk. Nâcî 1307: 100):

Yok hele ser-pençe-i pür-zür-ı bî-hemtâ çü-zer
Dil-berân-ı tünd-hûnuñ bend-i sirvâlin çözer
Şâhid-i ra‘ nâ-yı zer bir şüh-ı şeh-âşûbdur
Kim gamı çok ser-firâz-ı behcetiñ kıddin bükür
Meclis-i her vaşl-cûda şanma dest-efşân iken
Cilvesinden her perî-kirdâr-ı ‘işmet göz yumar
Hüsni-ı ‘işmet dürdür her kec-nigâh-ı kısmete
Râst-bînân-ı rızâ lûtfuñ mücerred derk eder
Çok Edîbâ gerçi kim ‘âlemde rencür-ı tîma
Lîk eyler yok tîma‘ dan fark te ‘şîr-i zârar (G. 170/1-5)

Yukarıdaki gazelin ilk ve son mısralarına göre şiirin kafiyesi “+er”dir. Fakat diğer mısralardaki “çözer”, “bükür”, “yumar” ve “eder” sözcüklerinde yer alan “-er” ekleri

hep aynı görevdedir. Bu ekleri redif olarak kabul edip kafiye bakımından yok saydığımızda, söz konusu beyitler kafiyesiz kalmaktadır (ayrıca bk. 178/1-5, 728/1-5). Bir gazelde ise, “+dan” ayrılma hâl eki redif olarak tekrar edilmiş, söz konusu ek yok sayıldığında şiirde iki ayrı kafiye ortaya çıkmaktadır (G. 1148). Fakat bu gazelin sadece bir nüshada yer alması, söz konusu nüshanın da şair tarafından gözden geçirilen, düzeltmeler yapılan ve çok sayıda şiir ilavesi yapılan bir nüsha olması, ayrıca bu şiirin de üzerine çizgi çekilmiş bir şiir olması, şairin yukarıda bahsedilen hatanın farkına varıp şiiri iptal etmiş olduğu ihtimalini gündeme getirmektedir (aynı durum 728 numaralı gazel için de geçerlidir).

Îtâ-yı hafî içinse şu örneği verebiliriz:

Şûfiyâ batnını zıkk et ‘asel ü düş-âba
Bu harâretle ki dil-germ olasın düş âba (G. 1184/1)

Yukarıdaki beyitte “düş-âb” sözcüğündeki “âb” ile ikinci mısradaki “âb” aslında aynı kelimelerdir. Fakat “düş-âb” birleşik bir isim olarak pekmez anlamında kullanıldığı için her iki “âb” sözcüğünün aynı olduğu fazla göze batmamaktadır (îtâ-yı hafî için bk. Nâcî 1307: 103-104).

Halepli Edîb Dîvânı’nda kafiye bağlamında mutlaka dikkate alınması gereken iki konu daha var: Bunlardan biri, belâgat kitaplarında “kafiye-i ma’mûle” ve “kafiye-i gayr-ı ma’mûle” başlıkları altında ele alınan kafiyenin aslî harfinin şiir içinde değişen bir özellik göstermesidir (bk. Nâcî 1307: 108-111):

Demiş zâhid ki tâb-ı satvetim çüp-ı erâkimdir
Baña mânend olur irhâb-ı a’ dâda ara kimdir (G. 185/1)

Yukarıdaki matla beyitte, ilk mısraın kafiyesine göre harf-i revî, yani kafiyenin aslî harfî “k”dir. Fakat ikinci mısraın kafiyesi esas alınınca, bu defa harf-i revî “m” olmaktadır. Birinci ihtimalde “kim” sözcüğü “tecziye”, ikinci ihtimalde ise “erâk” sözcüğü “+im” eki ile “terkîb” edilmiş olmaktadır. Kafiye için esas alınan sözcük “kafiye-i gayr-ı ma’mûle”, tecziye veya terkip edilen sözcük ise “kafiye-i ma’mûle” olarak adlandırılmaktadır. Cinaslı kafiyele çok kullanan şair, bahsi geçen tecziye ve terkibe sıkça başvurmakta ve harf-i revî beyitten beyte değişiklik göstermektedir.

Özellikle “n’etdim” gibi rediflerin kullanıldığı şiirlerde “n” sesi, aşağıdaki matlada da görüldüğü gibi bazen redifin bir parçası, bazen de harf-i revî olmaktadır:

Luṭf u sitem-i ḥayr u şeri men ki men etdim
Ger nîk ü eger bed hele bak men kime n’etdim (G. 912/1)

Halepli Edîb Dîvânı’nda kafiye uygulamasında dikkate alınması gereken diğer husus ise, kafiyeedeki ünlülerin hareke düzeyinde uyumlu olmakla birlikte, kalınlık ve incelik bakımından da uyumlu olması kuralına şairin pek riayet etmemesidir:

Nehy-i şerden deheni etmemişiz ishâ biz
Kaşr-ı nuṭṭ eylemeziz mültezim-i ishâbız (G. 723/1)

Yukarıdaki beytin ilk mısraına göre harf-i revî “z”dir. Söz konusu harfin önünde bulunan kesre harekesi “hafif”, yani ince bir ünlüdür. Ama ikinci mısraın kafiyesinde “z”den önce gelen kesre, “sakîl” yani kalın bir ünlü olduğu için kafiyein telaffuzunda uyumsuzluk ortaya çıkmaktadır. Belâgat kitaplarında, bu şekilde yapılan kafiyele beğenilmemiş ve tenkit edilmiştir (Tâhirü’-Mevlevî 1329: 46-47). Fakat genellikle cinaslı kafiye kullanan bir şairin, böyle ayrıntılara riayet etmesi durumunda, cinas bulmada ne kadar büyük bir zorluk yaşayacağı açıktır. Çalışmamızın “Cinaslar Sözlüğü” bölümü incelendiğinde de görüleceği üzere şair, cinas yaparken, ünlüleri hareke düzeyinde eşleştirmektedir: “a” ile “e”, “ı” ile “i” eşleşebilmekte, “u”, “ü”, “o”, “ö” ünlülerinin ise dördü aynı düzeyde sesler olarak görülebilmektedir.

Halepli Edîb Dîvânı’nda redifler de, çok fazla sayıda olmaları nedeniyle dikkat çekici bir özellik göstermektedir. En çok redif kullanılan nazım şekli gazellerdir. 2197 gazelin 482’sinde redif kullanılmıştır. Bu ise, genel gazel sayısının % 20’sini oluşturmaktadır. Söz konusu sayıya sözcük veya sözcük grubu düzeyinde olan redifler dahil edilmiş, ancak ek düzeyindeki redifler hesaba katılmamıştır. 482 redifin 425’i, yani % 88’i sadece Türkçe sözcük veya sözcük gruplarından oluşmaktadır. Bunların da çok büyük bir ekseriyeti fiil soylu sözcüklerdir. En kısa rediflere “bu” (G. 1170), “ol” (G. 886) ve “var” (G. 131), en uzun rediflere ise “eder

bileydim ben” (G. 1011), “kim eylerse eylesin” (G. 1159) ve “kimiñ başına döndümse” (G. 1271) örnek gösterilebilir.

Diğer nazım şekillerinde de redif kullanılmıştır. 16 kasidenin sadece 2’sinde redif vardır: “çeker” (Ks. 8), “n’eyleriz” (Ks. 12). 627 rubâînin 134’ünde (% 21,3); 59 nazmın 15’inde (% 25,5), 243 kıt’anın 31’inde (% 13) redif kullanılmıştır (bu sayılara ek düzeyindeki redifler dahil edilmemiştir). Bu nazım şekillerinde kullanılan rediflerin tamamına yakını Türkçe sözcük veya sözcük gruplarından oluşmaktadır.

2.1.2.3. CÎNAS

Şiirin mûsikî unsurlarından biri olarak kabul edilen cinasın (Şemîssâ 1374a: 153, 1374b: 39), Halepli Edîb Efendi için ayrı bir önemi vardır. Divan dibacesinde ortaya konulan düşünceler, şairin, cinasa, herhangi bir edebî sanatın çok ötesinde bir misyon yüklediğini göstermektedir. Edîb Efendi, şairlerin sözlerinin güzellik ve parlaklıkta çoğunlukla ayırt edilemeyecek kadar birbirine benzediğini, ortaya konan şiirlerin aktarma ve çalıntı olmaları nedeniyle beğenilmediğini ve bu yüzden şairlik yolunda sanat ve yetenek sahiplerinin kalemleri için söz konusu şiirlerin bir ölçü olmadığını anlatmaktadır. Şair burada cinas yolunu gündeme getirmekte, fakat yolun zorluğundan dolayı kimsenin bu yolu tercih etmediğini söylemektedir. Edîb Efendi, bu zor alanda kendi yeteneğini ortaya koyduğunu, ilham yoluyla işittiği güzel sesli fakat daha önce bilinmeyen tecnisleri, nükte-şinâs kulakların beğendiği ve yakınlık duyduğu şeylere bedîî nazım usûlüyle ilave ettiğini söylemektedir (bk. Tenkitli Metnimizin Dîbâce bölümü). Aynı satırlar arasında yer alan Farsça beyitte de şair çok iddialıdır:

من براهی میروم کانجا قدم نامحرمست
وز مقامی حرف میگویم که دم نامحرمست

Yukarıdaki beyitte Edîb Efendi, ayak değmemiş bir yolda yürüdüğünü ve hiç kullanılmamış bir makamda söz söylediğini iddia etmektedir. Aşağıdaki beyitte de tecrit sanatını kullanarak kendisine seslenmekte ve “Ey Edîb, fikrimin kendini

gösterdiği alan cinas olduğundan beri, kalemimin siyah renkli atının tırnağındaki toz, insanlığın tacı oldu” demektedir:

Edibā sāḥa-i meclā-yı fikrim tā cinās oldu
Gubār-ı sünbük-i şeb-diz-i hāmem tāt-ı nās oldu (G. 1819/5)

İnceleme'mizin “Kafiye ve Redîf” bölümünde de görüldüğü üzere, Halepli Edîb'in kafiyelerle kullandığı cinaslar çok büyük bir yekûn tutmaktadır. Bunlara iç mûsikî unsuru olarak cinasa yer verilen örnekleri de eklediğimizde yapılan cinasların sayısı daha da artmaktadır. Nitekim hazırlamış olduğumuz “Cinaslar Sözlüğü”nde 3650'nin üzerinde ayrı madde başı ortaya çıkmıştır. Bütün bunlar, şairin cinas yapmaya ne kadar çok düşkün olduğunu göstermektedir.

Halepli Edîb Efendi'nin bu kadar çok önem verdiği ve kendisi için bir üslûp özelliği olarak belirlediği cinasın, edebî sanatlar içinde önemli bir yeri vardır. Hemen her belâgat kitabında bu konu detaylarıyla ele alınmış; cinas çeşitleri, tanım ve örnekleriyle birlikte verilmiştir.

“İki lafzın anlamları ayrı olduğu hâlde telaffuz veya yazı bakımından birbirine benzer olması” (Nâcî 1307: 341) şeklinde tarif edilen cinasın biri ses, diğeri ise anlam olmak üzere iki önemli yönü vardır. Cinas, bir yönüyle sözde mûsikînin oluşmasını sağlarken, diğer yönüyle de aynı lafızdan farklı anlamların çağrışımına yol açmak sûretiyle hem kişinin dikkatini üzerine çekmekte hem de onun muhayyilesini genişletmektedir. Bunlar ise, sanat ve estetiği ortaya çıkaran faktörlerdir. Çünkü söz, güzellik ve gücünü iki şeyden almaktadır. Bunlardan biri, sözcüklerin âhenk ve tınısı, yani mûsikî; diğeri ise, farklı anlamların kişiye verdiği zevktir. Sözcüklerin, dilbilimciler tarafından, ses, anlam ve gramer üçlüsünün ürünü sayılması boşuna değildir. Cinasta da lafızdaki benzerlik ve anlamdaki çeşitlilik omuz omuza vererek özel bir edebî zevk ortaya çıkarmaktadır. Çünkü cinaslı sözcükleri okuyan ve dinleyen kişi, önce bu sözcüklerden tek bir anlam çıkarmakta, sonra da bu anlamdan öteki anlama ulaşarak bu işten zevk almaktadır. İnsanların cinas sanatına ilgi duymasında, söz konusu zevk alma faktörünün yanı sıra, insan psikolojisinin kapalı ve müphem şeylere açık ve âşikâr şeylerden çok daha fazla ilgi duyma özelliği de etkili olmaktadır (geniş bilgi için bk. Tecelîl 1367: 2-3).

Belâgat kitaplarında bu sanat, bedî'î sanatlar içinde ve lafızla ilgili sanatlar arasında “cinâs” veya “tecnis” başlıklarıyla ele alınmakta; cinas ve tecnis terimleri de çoğunlukla birbirinin yerine kullanılmaktadır (Bilgegil 1989: 182, 308). Söz konusu kitaplarda cinasın tanımı bağlamında çoğu birbirinin benzeri olan açıklamalar yapılmaktadır:

“İki lafzın manaları muhtelif olduğu hâlde telaffuz veya kitabette yek-diğere müşâbih olmasıdır (Nâcî 1307: 241; Tâhirü'l-Mevlevî 1329b: 37).

“Cinas-ı lafzî, bir söz içinde telaffuz ve imlâda tamamen veya kısmen müttehit ve manada mütehâlif elfaz iradından husûle gelir” (Ekrem 1299: 338).

“Manaca muhtelif iki kelime beyninde lafzen teşâbühten ibarettir ki bu müşâbehetin derecesine göre envaa taksim olunur” (Tâhir [ty.]: 129).

“İki lafzın manaları muhtelif olduğu hâlde telaffuzda teşâbühleridir” (Ahmet Cevdet Paşa 2000: 113).

“Manaları ayrı iki veya daha ziyade lafız arasındaki telaffuz veya yazılış benzerliğidir” (Bilgegil 1989: 309).

“Şekil ve telaffuz nokta-i nazarından aynı ve birbirine çok yakın, fakat manaları ayrı iki kelimeyi bir araya getirmekten ibarettir” (Tarlan 1948: 82).

“Söyleyişleri ve yazılışları bir, anlamları ayrı iki sözcüğü bir arada kullanmaktır” (Dilçin 1995: 467).

“Lügat anlamı iki veya daha fazla şeyin birbirine benzemesi olan cinas, manzum veya mensur bir metinde anlamları farklı lafızlar arasındaki yazılış ve söyleyiş benzerliğidir” (Saraç 2000: 321)

“Lafız olarak aynı ve mana olarak ayrı iki veya birkaç kelimeyi söylemektir” (Dihhudâ 1335: XIV/ 402, 1338: XVI/110).

“Anlam ayrılığıyla beraber iki lafızda telaffuz bakımından benzerliktir” (Dihhudâ 1335: XIV/ 402).

“Tecnîs veya cinas, kelimelerde veya cümlelerde âhenk ve mûsikî vücuda getiren veya sözün mûsikîsini arttıran sanatlardan biridir (Şemîssâ 1374b: 39).

“Birbirine benzer kelimeleri söylemek veya yazmaktır” (Kâtib-i Belhî 1362: 5).

“Benzer lafızları ve aynı cinsten kelimeleri kullanmaktır” (Sebzevârî 1369: 86).

“Benzer iki lafzı farklı anlamlarla kullanmaktır” (Sîmâdâd 1370: 101).

“Bazı harfleriyle diğerine eşlik eden kelimeler kullanmaktır” (Mîr Sâdıkî 1376: 52).

“İki kelimenin anlam bakımından farklı olmakla birlikte telaffuzdaki benzerliğinden ibarettir” (Recâî 1353: 396).

“Bir açıdan birbiriyle benzerlik ve mücâneset taşıyan iki kelimedir” (Hanlerî 1348: 127).

Cinas konusunu araştırırken ulaşma imkânı bulduğumuz kaynakların bir kısmından aynen aktardığımız yukarıdaki tanımlar, aslında birbirine çok benzemektedir. Fakat yapılan her tanımın cinas çeşitlerinin tamamını kapsayacak genişlikte olduğu söylenemez. Bu bağlamda, “mütecânis”, yani aynı cinsten olma terimi, cinasın sadece “îstikak” türünü ifade ettiği için kullanışlı değildir. Bunun yerine, “müşâbih”, yani “benzer” sıfatı kullanılmalıdır (bk. Teclîl 1367: 15-16). “İki kelime” ve “iki lafız” ifadeleri de, cinasın “mürekkkep” çeşidini devre dışı bıraktığı için kanaatimizce kuşatıcı değildir. “Kelime” sözcüğü ise ek ve bağlaç gibi yapıları kapsamadığından kullanılmamalı; bunun yerine “lafız” sözcüğü tercih edilmelidir. Cinaz tanımı yapılırken “yazılış”ın hesaba katılması da tanımın kapsayıcılığına engel olur. Çünkü aşağıda görüleceği üzere, yazılışları farklı olmakla birlikte, telaffuzları aynı olan cinas çeşitleri de vardır. Kapsayıcı bir cinas tanımının temel vurgusu, lafızda aynı veya benzer görünmekle birlikte manada ayrılık ve farklılık olmalıdır (Teclîl 1367: 16).

Burada “cinas-ı manevî” olarak adlandırılan cinas çeşidi gündeme gelmektedir. Bir çalışmada, cinas için yapılan tanımların daha çok cinasın “lafzî” çeşitlerine uyduğu, ama “manevî” cinası kapsamadığı iddia edilmektedir (Reşîd 1328: 262). Bu konuda Reşîd’in *Nazariyât-ı Edebiye* (Reşîd 1328: 262-265) ve Recâî-zâde Mahmûd Ekrem’in *Ta’lîm-i Edebiyât* (Ekrem 1299: 338-344) adlı eserlerinde farklı bir uygulama ortaya konulmuştur. Söz konusu eserlerde, cinas sanatlarının “lafzî” ve “manevî” olmak üzere iki gruba taksim edilmesi yoluna gidilmiştir. Gerekli tanım ve açıklamalar da bu alt başlıklar altında yapılmıştır. M. Kaya Bilgegil de bu kitaplardaki uygulamaya uyarak benzer bir yöntem uygulamış, fakat “manevî” cinası anlattığı bölümde, söz konusu eserlerdeki konu ile ilgili tanım ve örnekleri sert bir şekilde eleştirmiştir (bk. Bilgegil 1989: 308-326). Söz konusu iki kitapta “cinas-ı manevî” olarak anlatılan şeylerin, aslında başka edebî sanatlar, özellikle de tevriye sanatı olduğu Bilgegil tarafından ortaya konmuştur (bk. Bilgegil 1989: 320-326). Fakat kendisi de “cinas-ı manevî” hakkında pek bir bilgi vermemiş, “Netice olarak bildireceğimiz şey, “manevî” teriminin yeni bir kavrama karşılık olmamasıdır” demekle yetinmiştir (Bilgegil 1989: 326). Bu yaklaşımdan Bilgegil’in “cinas-ı manevî” diye bir cinas kabul etmediği şeklinde bir sonuç da çıkmaktadır. Kanaatimizce “cinas-ı manevî”, diğer bütün sanatların karşısında ayrı bir başlık altında incelenecek bir cinas çeşidi değildir. Cinasın lafzî bir sanat olduğu dikkate alındığında, lafzî olmayan bir sanattan söz etmek artık mümkün olmaz. İlgili başlıkta anlatıldığında da görüleceği üzere, “cinas-ı manevî”, diğer bütün cinaslar gibi aslında bir ses sanatıdır. Onun için de cinas sanatlarını lafzî ve manevî olarak iki gruba ayırmanın herhangi bir anlamı ve gerekliliği yoktur.

Cinaslar özelliklerine göre farklı isimler almaktadır. Tanımların büyük bir ekseriyetinde üzerinde durulan “telaffuz veya imladaki benzerlik” dört açıdan incelenmekte ve bu incelemeye göre cinaslar farklı isimler almaktadır. Bunlar, harflerin türü, harflerin sayısı, hareke ve sükundan oluşan hey’et ile bütün bunların tertibi, yani dizilişidir (Teclîl 1367: 16). Lafızlar arasındaki benzerliğin oran ve çeşidine göre cinaslar farklı isimlerle anılmaktadır (Tâhir [ty.]: 129).

2.1.2.3.1. Cinas-ı Tâm: Eğer cinas için kullanılan lafızlar arasındaki benzerlik, yukarıda sözü edilen harflerin türü, sayısı, heyeti ve tertibi bakımından tam bir beraberlik biçiminde ise, bu cinasa, tam cinas denilmektedir. (Nâcî 1307: 241; Recâî 1353: 396).

Tam cinasın da kendi içinde çeşitleri vardır. Eğer cinaslı lafızlar, isim, fiil veya edat olma bakımından da aynı ise, “cinas-ı mûmâsil”; aynı değilse, “cinas-ı müstevfâ” adını alırlar (Sîmâdâd 1375: 113; Teclîl 1367: 16-17, 20-24).

Erikkâ-yı gamıñ gerdenlerin *tahrîr* eden kimdir
Menâşîr-i haţ-ı âzâdını *tahrîr* eden kimdir (G. 518/1)

Pertevi ‘âlemi pür-mevc-i yem-i âteş eder
İstemem çeşm-i *baķam* kevn ile dünyâya *baķam* (G. 952/2)

2.1.2.3.2. Cinas-ı Mürekkep: Birbiriyle cinas ilişkisi bulunan lafızlardan en az birinin mürekkep olmasıdır. Eğer lafızlardan biri basit, diğeri mürekkep ise, “cinas-ı mürekkeb-i makrûn”; cinaslı lafızların her ikisi de terkipse, “cinas-ı mürekkeb-i mefrûk” (bu aynı zamanda yazılış bakımından aynı olmayan terkiplerin de adıdır); her iki lafız da mürekkep olmakla birlikte yazılış ve hareke bakımından birbirinden farklı ise “cinas-ı mürekkeb-i müleffik” olarak adlandırılır (Teclîl 1367: 39-42). Cinaslı lafızlardan biri kendi başına bağımsız, fakat diğeri lafız başka bir sözcükten bir bölümle beraber mürekkepse, buna da “cinas-ı merfû” denilmektedir (Recâî 1353: 397-398; Teclîl 1367: 42-43; Nâcî 1307: 245).

Maķâm-ı dâder-i mes‘ûduna her *aķ resân* olmaz
Ki ifşâh-ı suhan şân-ı lisân-ı *aķresân* olmaz (G. 672/1)

Nehâr-ı ‘îdine kim ğaşb eder o *kurbânı*
Suţûr-ı ebniye-i dîni lahn *oķur bânî* (G. 2064/2)

Benden ey çerķ-i denî eyleme *a‘lâ mâh*
Yoķsa ben şeş cihete eylerim *i‘lâm âh* (G. 2176/2)

Serâyâ-yı Süleymâniden olmaz haşyeti *mûruñ*
Şadâ-yı bağıy miskînâna vermez rehbe *Timûruñ* (G. 811/1)

2.1.2.3.3. Cinas-ı Nâkıs: Cinasta her zaman tam bir uyum sağlamak kolay değildir. Yani cinastaki lafızlar, harflerin türü, sayısı, heyeti ve tertibi bakımından

bazen farklılık gösterebilmektedir. Bu tür farklılıklar bulunduran cinaslar, gayr-ı tam veya nâkıs başlıkları altında incelenmektedir (Teclîl 1367: 24).

Bazı cinaslarda lafızlardan birinin bir harfi diğerinden fazladır. Bu tür cinasa, “tecnîs-i zâid” de denilmektedir. Eğer fazla olan harf başta ise, “cinas-ı merdûf” (veya “cinas-ı mezîd”, bk. Sebzevârî 1369: 88); ortada ise, “cinas-ı müktenif”; sonda ise, “cinas-ı mutarraf” olarak isimlendirilir. Fazla olan harfin sonda yer aldığı cinas çeşidine “merfû” ve “müzeyyel” de denilmektedir (Teclîl 1367: 24-26). Bazı çalışmalarda bu isimlerde farklılıklar görülmektedir. Mesela sondaki harf fazlalığı için kullanılan “mutarraf” ismi (Mîr Sâdîkî 1376: 53; Recâî 1353: 400; Teclîl 1367: 26; Sîmâdâd 1375: 102), bazı çalışmalarda baştaki harf fazlalığı için kullanılmıştır (Dilçin 1995: 473; Şemîssâ 1374b: 42). Bir çalışmada ortadaki harf fazlalığı için “cinas-ı vasat” (Şemîssâ 1374b: 44), diğer bir çalışmada ise “müşevveş” ismi kullanılmaktadır (Dilçin 1995: 473). “Müşevveş” isminin de, bazı çalışmalarda birden fazla cinas grubuna giren cinas çeşitleri için kullanıldığını görüyoruz (Teclîl 1367: 53).

Baştaki fazla harfe örnek:

Şübüt-ı ‘aşka âşâr-ı şikâf-ı sîne *kâfî*dir
Ki levh-i sînemiz pür-zîver-i kâf-ı *şikâfî*dir (G. 213/1)

Cinaslı lafızlardan birinin baştan ilk iki harfi diğerinden fazla ise, o zaman da “cinas-ı mütevec” adını almaktadır (Teclîl 1367: 34):

Germî-i sînemi izhâk edemez *mâ-yı semâ*
Nice fersûde-kon-ı kuvvet-i *germâ ise mâ* (G. 29/1)

Harflerin tertibi bakımından da gündeme gelen cinaslar vardır. Bazı kitaplarda cinastan ayrı başlıkla verilen “kalb” (Dilçin 1995: 481-483), diğer bazı kitaplarda cinas başlığı altında incelenmekte; harflerin dizimi ters ve düz olarak yapıldığında “cinas-ı maktûb” veya “cinas-ı bâj-gûn”, düzensiz olarak yapıldığında ise “cinas-ı kalb-i ba‘z” şeklinde isimlendirilmektedir (Teclîl 1367: 54-55; Recâî 1353: 403; Nâcî 1307: 248).

Halepli Edîb Dîvânı nüshalarında şiir içinde kullanılmamış olmakla birlikte, “maklûb u müstevî” başlığı altında verilen “cinas-ı maklûb” örnekleri vardır. Şiir özelliği taşımadığı hâlde, her üç Divan nüshasında da yer aldığı için Tenkitli Metin sonunda yer verilen söz konusu örnekler şunlardır:

شبابش كرك يكى هلاله
 كرك كرك يك سكى كسكن كسك
 ندى نادان یرى آيا رديدر
 بى ريب كمك یرى رديدر
 بى عيب كرك لال آلا
 لال ملال
 اغا نان كرك
 یدى نان یدى
 آيا ندى ملولم (bk. Tenkitli Metin'in son kısmı)

2.1.2.3.4. Cinâs-ı Muzârî: Aynı olan iki lafzın sadece ilk harflerinde, mahreç bakımından benzer harflerle birbirinden ayrılması durumunda ortaya çıkan cinasa, “cinas-ı muzârî” denilmektedir (Teclîl 1367: 29; Recâî 1353: 401).

Ebrûlarıñ ki haţţ-ı lebiñle *çehâr* olur
 Sırr-ı nihüft-i hüsn ü cemâliñ *cehâr* olur (G. 572/1)

Nigâh etmem reh-i zûr u rişâdan *kürk-i semmûra*
 İhânet eylemem şavlet-nümây-ı *gürg isem mûra* (G. 1475/1)

2.1..2.3.5. Cinâs-ı Lâhık: Lafızların birinde bir harfin farklı olmasıdır. Fakat bu harfte mahreç bakımından benzerlik yoktur. Farklı harf başta bulunabileceği gibi, ortada veya sonda da yer alabilir (Dilçin 1995: 475-476; Teclîl 1367: 31).

Mürğ-i dili şayyâd-ı *çemen dāmna* ver
 Yâ bir şanemiñ zülf-i *ham-endāmna* ver
 Nâdirse de bî-bahâ olanlarda dimen
 Kâzûre-i haçrâ-yı *dimen dāmna* ver (R. 90)

2.1.2.3.6. Cinas-ı Hattî: Bu da lafızların harflerin türü bakımından birbirinden ayrılmasıdır. Cinaslı sözcüklerin nokta göz önünde bulundurulmadığında

aynı olmasına “cinas-ı hattî” denilmektedir (Mîr Sâdikî 1376: 35; Teclîl 1367: 47; Recâî 1353: 405; Tâhirü'l-Mevlevî 1329b: 38).

Her 'ıtr-şinâs-ı pâk-dân *hâşâ ki*
Bî-nûr-ı nâzar 'ûd şana *hâşâki*
Yâ âyine-sîretân-ı yek-rûdan ola
Bir vech ile tûfî-i şeker-*hâ şâkî* (R. 166)

Bazı çalışmalarda ise, “cinas-ı hattî” ismi, cinas-ı muharref için kullanılmıştır (Sîmâdâd 1375: 101).

2.1.2.3.7. Cinas-ı Muharref: Cinaslı lafızlar harflerin türü, sayısı ve tertibi bakımından aynı oldukları hâlde, hareke bakımından ayrı olurlarsa, buna cinas-ı muharref adı verilmektedir (Nâcî 1307: 249; Recâî 1353: 400; Teclîl 1367: 43).

Giryemiz reşh-i gül-âb ile edeydi *inficâr*
Hâdeden maḥsûd idi aldıkça bûyun *enf-i câr* (G. 501/2)

Sûrbe-i hîzân-ı aḫtâr-ı cihân *İstanbûla*
'Azm-i râh eyler ki bî-ḥad tâlib-i *istin bula* (G. 1319/1)

Tard et anı ki mültezim-i *istirâk*dır
İster edim-i rûyu kara *ister aḫ*dır (Mf. 95)

Dil-i vîrâne kim 'aşkıñ meḥaṭṭ-ı *ḫârbân*dır
'İmârin şanma ey zâhid menûṭ-ı *kâr-ı bânî*dir (G. 318/1)

2.1.2.3.8. Cinas-ı Mugâyir: Lafızların her bakımdan aynı olmakla birlikte, sadece şedde bakımından farklılık göstermesidir (Teclîl 1367: 38). Muallim Nâcî, şeddeli harfin cinasta muhaffef harf hükmünde olduğunu söyleyerek, bu özellikte olan cinası da “cinas-ı muharref”e dahil etmektedir (bk. Nâcî 1307: 249).

2.1.2.3.9. Cinas-ı Mükerrer: Genelde kafiye de bulunan bu cinas çeşidi, sözcüğün son kısmının tekrar edilmesi şeklinde olur. Aynı cinasa “cinas-ı müzdevic” de denilmektedir (Dilçin 1995: 477-478; Teclîl 1367: 46; Recâî 1353: 404; Kâtib-i Belhî 1362: 9).

Aşağıdaki gazelde böyle bir özellik vardır. Bu gazel aynı zamanda çift kafiye bir gazel olmaktadır:

Hemîşe ‘âşık-ı zâra *seferde fer* bulunur
 Fîrâk-ı yâr ile zîrâ *hazarda zar* bulunur
 Sürûr-ı pâ-be-hevâdan remîdeyim ki baña
 Dühûl-i bezm-i şafâya *kederde der* bulunur
 Enîs-i meclis-i kerrûbiyân olan merde
 Müdâm ülfet-i nev‘-i *beşerde şer* bulunur
 Şakın te‘âşür-i her zen-nihâddan şanma
 Ki fenn-i sum‘ada ehl-i *hünerde ner* bulunur
 Garîb-i kevn ü mekânım Edîb ancak
 Huzûr-ı dil-ber-i zîbâ-*siyerde yer* bulunur (G. 159/1-5)

2.1.2.3.10. Cinas-ı İştikâk: Aynı kökten gelen kelimeleri kullanma şeklinde yapılan cinasa, “cinas-ı iştikâk” denilmektedir. Bunun bir de “cinas-ı şibh-i iştikâk” diye bir çeşidi vardır ki kelimeler aslında müştak değildir, fakat müştaka benzemektedir (Kâtib-i Belhî 1362: 12; Recâî 1353: 406; Teclîl 1367: 35-36; Mîr Sâdikî 1376: 35). Cinas-ı iştikâk için bazıları “cinas-ı iktizâb” ismini de kullanmaktadır (Şemîssâ 1374b: 45-46; Sîmâdâd 1375: 102).

Ziyâ vü zûlmet-i zîbâ vü ziştî idrâke
 Bu târ-*hâ*nede peyk-i başâr başîr ister
 Hevâ-yı dil-ber-i bâlâ-*kad* eylemez zâhid
 ‘Înâk-ı sâ‘id-i vaşla şîğâr şağîr ister (G. 414/2-3)

Yukarıdaki ilk beyitte geçen “başâr” ile “başîr” sözcükleri “cinas-ı iştikâk”, ikinci beyitteki sözcüklerden “şîğâr” Türkçe, “şağîr” ise Arapça olduğu için “cinas-ı şibh-i iştikâk” için örnek gösterilebilir.

2.1.2.3.11. Cinas-ı Lafz veya Cinas-ı Lafzî: Yazılışları aynı olmamakla birlikte, aynı şekilde telaffuz edilen sözcükler arasında yapılan cinastır (Mîr Sâdikî 1376: 53; Teclîl 1367: 49; Tâhirü’l-Mevlevî 1329b: 38-39).

Keserdi meylini âgyâr-ı *h*ârdan câme
 Nihâl-i gül-büne ‘âr olsa *h*ârdan câme (G. 1774/1)

2.1.2.3.12. Cinas-ı Ma’nevî: Daha önce de ifade edildiği üzere, Reşîd’in *Nazariyât-ı Edebiye* (Reşîd 1328: 262-263) ve Recâî-zâde Mahmûd Ekrem’in *Ta‘lîm-*

i Edebiyât (Ekrem 1299: 340-343) adlı eserlerinde cinas, “lafzî” ve “manevî” olmak üzere iki gruba taksim edilmiştir. Adı geçen eserlerde verilen tanımlar şöyledir:

“Bir söz içinde iki manalı olarak irad olunan elfazın diğer manalarıyla saded-i bahs arasında küllî ve cüz’î, karîb ve baîd bir münasebet bulunmaktan vücûda gelir” (Ekrem 1299: 340).

“Tecnîsin en yüksek şekli; iki manalı bir kelimenin aynı cümlede her iki manasıyla da uzaktan yakından bir münasebet gösterebilmesi sûretinde tarif olunur” (Reşîd 1328: 263).

Ancak M. Kaya Bilgegil, söz konusu eserlerde “cinas-ı manevî” ile ilgili verilen tanım ve örneklerin başka edebî sanatlara, özellikle de tevriye sanatına ait olduğunu ortaya koymak sûretiyle adı geçen müellifleri eleştirmektedir (bk. Bilgegil 1989: 320-326). Fakat kendisi de bu sanat hakkında herhangi bir bilgi vermemektedir.

Cinas konusunu araştırırken incelediğimiz kaynakların sadece dördünde “cinas-ı manevî”den söz edilmektedir. Bunların üçü, yukarıda atıfta bulunan kaynaklardır. Diğerisi ise, Celîl-i Teclîl’in *Cinâs der-Pehne-i Edeb-i Fârsî* adlı çalışmasıdır. Bu çalışmada, aynı olan iki sözcükten birinin açıkça söylenmesi, diğer sözcüğün ise söylenmeden çeşitli yollarla hatırlatılması şeklinde yapılan cinasa “cinas-ı manevî” denildiği ifade edilmektedir (Teglîl 1367: 51). Bu son tanım ile öteki tanımlar arasında çok ciddi farklılıklar vardır. Diğerlerinde “iki manalı” kelime veya lafızlar üzerinde durulurken, burada telaffuz bakımından aynı olan iki kelimedenden birinin söylenmeden hatırlatılması gibi farklı bir durum vardır. Dolayısıyla iki anlamlı bir kelimeyi her iki anlamını da kastederek kullanmanın cinasla herhangi bir ilişkisi bulunmadığından, Reşîd ve Recâî-zâde Mahmûd Ekrem’in söyledikleri konumuzun dışında kalmaktadır. Celîl-i Teclîl’in söylediği tanım, verdiği örneklerle daha da netleşmektedir:

احتمال نیش کردن واجب است از بهر نوش
حمل کوه بیستون با یاد شیرین بار نیست

“Çev.: Baldan nasiplenirken sokulmak ihtimali kaçınılmazdır. Bîsütûn dağını Şîrîn’in hayaliyle omuzlamak ağır bir şey değildir.” Yukarıdaki beyitte bal anlamındaki “nûş” sözcüğü ile meşhur aşk hikâyesinin kadın kahramanı olan “Şîrîn” ismi arasında cinas bakımından paralellik vardır (bk. Tecrîl 1367: 1). Şöyle ki; “bal” denilince insan aklına ilk gelen şey tatlılık, yani “şîrîn”dir. Bunun akla gelmesine yardım eden, diğer bir ifadeyle çağrışımı yönlendiren ise, ikinci mısradaki “Şîrîn” ismidir. Dolayısıyla iki “şîrîn” sözcüğü ortaya çıkmaktadır. Bunlardan biri açıkça telaffuz edilmiş olan özel isim, diğeri ise, beyitteki sözcük ve anlamların çağrışımları yoluyla zihnimize yine lafız olarak canlanan tatlı anlamındaki “şîrîn”dir.

Gerek verilen tanım ve örnek gerekse örnek üzerinde yapılan açıklamalar, “manevî” cinas sanatında da, diğer cinaslarda olduğu gibi, telaffuz bakımından benzer olan iki ayrı lafız vardır. Diğerlerinden tek farkı, lafızlardan birinin açıkça söylenmeyip çağrışımlarla hatırlatılmasıdır. Zaten “manevî” ismini de bu yüzden almaktadır. Yoksa buradaki “manevî”, diğer bütün cinasları “lafzî” başlığı altında toplanmak mecburiyetinde bırakacak bir şey değildir. Cinaz zaten lafzî sanatlardan biridir; mûsikî ve işitmeye ilgilidir (Şemîsâ 1374b: 40).

2.2.3.13. Cinaz-ı Âvâî: Eski belâgat kitaplarında karşılaşılmayan böyle bir cinaz çeşidinden bahseden iki çalışmada (Sîmâdâd 1375: 102-104; Mîr Sâdikî 1376: 53-54), konu anlatılırken sık sık İngiliz şiirine ve İngilizce terimlere atıfta bulunulması, söz konusu terimleştirmede Batı dünyasında şiir üzerine yapılan çalışmaların etkili olduğunu göstermektedir. Söz konusu çalışmalara göre “cinaz-ı âvâî”, ünlü ve ünsüz değişimleriyle yapılır. Aynı ünsüzün birbirine yakın olan kelimelerin başında tekrar edilmesi (alliteration), farklı ünlülerden önce veya sonra gelen aynı ünsüzün (consonance) tekrar edilmesi ve birbirine yakın kelimelerde aynı ünlülerin (assonance) tekrar edilmesi gibi yollarla şiirin mûsikîsini oluşturan bir sanat olarak karşımıza çıkmaktadır (Sîmâdâd 1375: 102-104; Mîr Sâdikî 1376: 53-54). Edîb Efendi’nin tam 9 “s” ünsüzü bulunduran aşağıdaki beyti bu konuda örnek verilebilir:

Sîm ü zeriñ leb-â-leb ise sende kîsesi
Her kes kabûl ile işidir sendeki sesi (G. 2131/1)

Yukarıdaki beyitte “s” ünsüzü, hem cinaslı kafiyede hem de diğer kısımlarda kullanılarak beytin mûsikîsi arttırılmaktadır. Tekrarlanan sesin beytin konusuyla ilgisinden de bahsedilebilir. Altın ve gümüş gibi değerli şeylerin hazine ve gömü gibi yerlerde bulunduğu, bu tür yerlerin ise yılanlar tarafından korunduğuna inanıldığı düşünüldüğünde, tekrarlanan “s” ünsüzünün yılanlar tarafından çıkarılan sesi çağrıştırması da kaçınılmaz olmaktadır.

Çalışmamızın “Cinaslar Sözlüğü” bölümünde de görülebileceği üzere, Halepli Edîb Efendi’nin yaptığı cinaslar, basit ve mürekkep olma bakımından genellikle mürekkep, tam ve nakıs olma bakımından genellikle tam cinas çeşitleridir. Nakıs cinas örneklerinde de ortadan ve sondan harf fazlalığı görülmemektedir. Bunun nedeni şairin, cinası, genellikle kafiyede kullanmasıdır. Muharref cinas çeşitlerine de sık sık rastlanmaktadır. Diğer cinas çeşitlerinin de birçoğunun az sayıda da olsa örnekleri ile karşılaşılmaktadır.

2.2. MUHTEVA

Halepli Edîb Dîvânı’nın muhteva bakımından incelendiği bu bölümde konu, Dinî-Ahlâkî Düşünceler, Sosyal Eleştiri, Aşk ve Rintlik başlıkları altında ele alınacaktır. Aşağıdaki sayfalarda da görüleceği üzere, manzum bir eseri muhteva bakımından incelerken konuların bazen iç içe girmesinin önüne geçilememektedir. Bunda aynı beyit içinde birden fazla konunun bir arada ele alınması etkili olmaktadır. Bazı konular ise birbiriyle ilişkisi nedeniyle zaman zaman iç içe girebilmektedir. Mesela rintlik konusu işlenirken sevgiliyle ilgili duygu ve düşünceler de gündeme gelebilmekte veya rint-zahit çatışması bağlamında yapılan eleştiriler arasında, bizim Sosyal Eleştiri’nin bir alt başlığı olarak ele aldığımız Cinsellik’le ilgili unsurlarla karşılaşılabilir. Dinî-ahlâkî konulardaki düşünceler, eleştiriyle beraber anlatılabilmekte veyahut şair sosyal eleştiri yaparken aynı zamanda konu hakkındaki düşüncelerini de anlatabilmekte veya tavsiyede bulunabilmektedir.

2.2.1. DİNÎ-AHLÂKÎ DÜŞÜNCELER

Divan şiirinde 17. yüzyılın ikinci yarısında Nâbî ile başlayan ve “Hikemî” olarak adlandırılan üslûpta şairler, şiirlerinde duygu ve hayâlden ziyade fikir unsurunu ön plâna çıkarmaya başlamışlardır. Fakat bu, daha önce şiirde fikrî konuların hiç işlenmediği anlamına gelmemektedir. Çok daha önceleri Nizâmî-i Arûzî-i Semerkandî, XII. yüzyılın ortalarında yazdığı *Çehâr Makâle* adlı eserinin ikinci makalesinde, şair ve şiirin niteliği üzerinde dururken, şairin çeşitli ilimlerde bilgi sahibi olmasının gerekliliğini şöyle açıklıyordu: “Çünkü her ilimde şiir kullanıldığı gibi, her ilim de şiirde kullanılmaktadır” (Semerkandî 1334: 56). Fars edebiyatında Sa’dî-i Şîrâzî (öl. 1292) başta olmak üzere birçok şair, şiirde düşünceye yer vermiş, çeşitli konulardaki düşüncelerini şiir yoluyla anlatma yolunu tutmuştur (Sa’dî’deki fikir boyutu için bk. Şahinoğlu 1991: 67-169). Özellikle tasavvufî konularda toplumu aydınlatmak ve insanlara bir şeyler öğretmek amacıyla şiir çok eskiden beri bir araç olarak kullanılmış ve bu alanda sayısız eser vücuda getirilmiştir (geniş bilgi için bk. Ethé 1977: 129-184). Özellikle Sebk-i Hindî’nin en büyük temsilcilerinden biri olan Sâib-i Tebrîzî (öl. 1670), yüz bin beyti aşan gazellerinde fikrî/hikemî konulara ağırlık vermiş ve değişik konulardaki düşüncelerini şiir yoluyla anlatmada büyük bir başarı sağlamıştır. Bizde de özellikle XVII. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Nâbî ile başlayarak şiirde hikemî konulara ağırlık verilmiş; şairler toplum ve devlet hayatında gözlemledikleri bozulma ve aksamaları şiirlerinde tenkit etmiş ve bu konudaki görüşlerini anlatmak için şiiri, özellikle de gazeli bir araç olarak kullanmışlardır. Hikemî tarzda şiir söylemenin bu dönemde yaygınlık kazanmasında, sosyal şartların, devlet ve toplum hayatındaki bozulma ve aksamaların yanı sıra, Sebk-i Hindî’nin en önemli temsilcilerinden Sâib-i Tebrîzî’nin şairlerimiz üzerindeki etkisi de önemli bir rol oynamıştır.

Halepli Edîb’in şiirinde hikemî konular önemli bir yer tutmaktadır. Nitekim şair, kendi şiiri için “hikmet-me’âl” sıfatını kullanmaktadır (bk. G. 880/2). Onun az sayıdaki kasidelerinin neredeyse tamamında, 2197 gazelinin yarısından fazlasında, kıt’a, nazm ve rubâîlerinin ise büyük bir bölümünde hikemî konular işlenmektedir.

Halepli Edîb Dîvânı'nda, bir yandan dinî-ahlâkî konularda çeşitli görüşler anlatılırken, bir yandan da toplum ve devlet içinde yer alan farklı kesimlere yönelik sosyal eleştirilerde bulunmaktadır. Bu bölümde şairin dinî-ahlâkî konulardaki görüşlerine yer verilecek, sosyal eleştiriler ise bundan sonraki bölümde incelenecektir.

2.2.1.1. Kaza ve Kader: “Allah’ın bütün nesne ve olayları ezeli ilmiyle bilip belirlemesi” anlamına gelen kader ile “Allah’ın nesne ve olaylara ilişkin ezeli plânını gerçekleştirmesi” olarak tarif edilen kaza, İslâm’ın belli başlı inanç esaslarından biridir (Yavuz 2001: 58).

Halepli Edîb’in şiirinde kader konusu önemli bir yer tutar. O, insanın kendi kaderini bilemeyeceğini ve kadere ait hükümlerin akıl gözünden gizli olduğunu söyler (G. 2105/2). İnsanın başına gelenler felekten değil, ezeli yazgıdandır. Yakınlık makamına ulaşmak, Tanrı’nın bir inayetidir. Oraya varmamak yolun uzaklığıyla açıklanamaz. Dalgalara yardım etme gücünü veren de kazadır. Kurtuluş sahiline kavuşmayı yüzmeye bağlamamak lâzım. Mahkemelerde iyi ve kötünün tespiti de hâkimin kararına ve tanığın konuşmasına bağlanmamalıdır (G. 1224/3-6). Kişinin amel sayfalarındaki dalalet nakışlarının karalığı alın yazısındanadır (G. 1110/3).

Kişinin mutluluğa kavuşması, çalışmayla değil, Allah’ın tevfiğiyle olmaktadır. Dünyayı bazen sükûnete bazen de savaşa sürükleyen, felek değil, kaza ve kaderin padişahı olan Allah’ın hükmüdür. Allah’ın lütuf ve kahır sıfatlarını bilmeyenler, adalet ve zulmün zuhur etmesini yaratılmışlara bağlarlar:

Maḥz-ı tevfiḳ ile dir yoḥsa Edîbā merdiñ
Kām-yāb olması vā-beste degildir cehde (G. 1442/5)

Kevni Edîb şāf u gehî pūr-meşāf eden
Hükm-i şeh-i ḳazā vü ḳaderdir felek degil (G. 894/5)

Zuhūr-ı cevri ü dādı sîret-i maḥlûḳdan añlar
Şîfât-ı luṭf u ḳahrı bilmeyen Cebbār-ı ḳāhirde (G. 1402/3)

Allah’ın takdir ettiği her türlü rızık ve mansıp, kişi tarafından talep edilmiş olsun ya da olmasın mutlaka gelip sahibini bulur:

Gelir muḳadder olan rızḳ u cāh-ı devlet hep
Gerek güşāde gerek bestedir şifāh-ı taleb (G. 43/5)

İnsanın özellikleri de kudret levhasının kalemine ait nakışlardır. Hiç kimsede bunları değiştirecek güç bulunmamaktadır:

Edib evşāf-ı merdüm naḳş-ı kilḳ-i levḥ-i ḳudretdir
Bulunmaz istiṭā‘at kimsede tebdil ü taḡyire (G. 1661/5)

Kaderin değişmesine imkân yoktur. Âkil olan kişi, akıl gözünden gizli olan kaderin hükmünü tedbirin gücüyle değiştiremez:

Mecāl-i ḥüsn-i tedbîr ile taḡyîr edemez ‘âḳil
Niḡāh-ı ḥüşdan ḥāfî olan aḥḳām-ı aḳdârı (G. 2105/2)

Kaderle sebepler arasında sıkı bir ilişki vardır. Edib Efendi, her şeyi sebeplere bağlayan ve takdirin hükmünü yok sayan anlayışa karşı çıkmaktadır. Aşağıdaki beyitte şair, kalbinin bağına sebeplere bağlayan kişiyi, isteklerin gerçekleşmesinin takdirin hükmüne bağlı olduğu gerçeğini bilmemekle eleştirmektedir:

Eden muḥkem ribāṭ-ı ittiḥād-ı ḳalbi esbāba
Bülûḡ-ı maṭlabı vā-beste bilmez ḥükm-i taḳdîre (G. 1661/2-3)

Kaza ve kaderle ilgili olarak yukarıda verdiğimiz örneklerden şairin her şeyi kaderin bir tezahürü olarak değerlendirdiği ve takdir karşısında tedbiri anlamsız gördüğü, sebepleri âdetâ yok saydığı gibi bir sonuç çıkmaktadır. Ancak aşağıdaki beyitte anlatılanlar, şairin sebeplere sarılmanın gerekliliğine inandığını göstermektedir. Kuyuya sarkıtılacak ip bulunmadıkça nasıl ki kuyu suyu ağzı ıslatmıyorsa, sebeplerin eteğine sarılmadan da insan arzuladığı şeyi elde edemez:

Zeyl-i esbāba teşebbüsdür ḳıyād-ı neyl-i kām
Rismānsız ābı tertîb-i dehān etmez ḳehiñ (G. 865/3)

2.2.1.2. Dünya Hayatı ve Âhiret: Halepli Edib, asıl vatanın öteki dünya olduğunu söyler. Bu dünya ise, can için bir gurbet yeridir (G. 795/7). İnsan dünyaya pek raḡbet etmemeli (G. 829/4) ve âhireti çok daha fazla önemsemelidir. Çünkü

dünyanın ne padişah tahtında bir yarar var, ne de tacında (G. 1670/2). Dünyaya sevgiyle bakan kişinin emel gözü öteki dünyanın daimî nimetlerini göremez. Bu dünyanın zevkine düşkün olan kişi âhiret nimetinden yararlanamaz. Çünkü ilk sofrada karnı doyanların ikinci sofrada işi olmaz:

Çeşm-i emeli dehre maḥabbetle bakanıñ
Görmez ni‘ am-ı dā’imesin mülk-i beḳānıñ (G. 841/1)

Ṭāmi‘-i zevk-i cihān ni‘ met-i ‘uḳbā mı görür
Ḥ‘ān-ı evvelde doyanlar ne arar şāniyede (G. 1730/4)

Dünya hayatı karşısında âhiret hayatına öncelik veren ve orayı asıl vatan olarak değerlendiren şair, insanın yarına bugünden hazırlanması gerektiğini düşünmektedir. Aşağıdaki rubâide dünya hayatını gafletle geçiren ve vaktini şehveti yolunda harcayan insana seslenerek, “Amel zincirinin boynuna geçeceğini bildiğin hâlde dün bugünü niçin aklına getirmedin?” demektedir:

Evḳātıñı hep şehvete maşrûf etdiñ
Ey sâyir olan zühûl ile dünyâda
Bildiñ ki geçer cîdiñe gull-i ‘ameliñ
İmrûzu n’içün getirmediñ dün yâda (R. 435)

İnsan yarına bugünden, bugüne de dünden hazır olmalıdır. Çünkü dünün neşesi bugün baş ağrısına neden olmaktadır. Bu dünyadaki ömrünü nefsi arzularına harcayan kişi, öteki dünyada ağlayıp sızlasa da kurtuluşa eremez. Onun için kişi yarına bugünden güzel amellerle hazırlanmalıdır. Bir deniz gibi olan âhiret hayatı, ancak güzel amel kayığıyla geçilebilir:

Ribât-ı şoḥbet-i imrûzu dünden ḥall et
Şudâ‘a bâ‘ iş olur neş‘esi bu gün dünüñ (G. 848/5)

Âh u vâ etse de ‘uḳbâda rehâ-yâb olmaz
Şarf eden ‘ömr-i girān-māyesini ehvāya (G. 1560/10)

Yem-i fevz-i me‘âda zevraḳ-ı ḥüsn-i ‘amel lâzım
Edibâ ḥumḳdur ḳaşd-ı güzer merde şināhîle (G. 1485/5)

İnsanın bu dünyadaki hâl ve hareketlerine çeki düzen vermesi için âhiret korkusu taşıması gereklidir. Aşağıdaki beyitte şair, günahkârlığın ceza gününden

korkan kişiye uzak olduğunu, fakat o günden korkmayan kişinin yüzüne kara çalacağını söylemektedir:

Rû-siyâhî dūrdur rûz-ı cezâdan kôr kara
Rûyuna ol rûzdan bî-bâk olanlar kôr kara (G. 1276/1)

Âhiret korkusu taşıyan kişinin günahlardan uzak duracağına vurgu yapan Edîb Efendi, aslında gerçek dindarlığın cehennem korkusu ve cennet arzusundan uzak, sadece Allah rızası için yaşanan dindarlık olduğunu vurgulamayı ihmal etmemektedir (G. 1363/2):

Sezâ ki dest-be-hem-sûde-i te'essûf ola
Me'al-i tâ'ati 'adn ise hayl-i zühhâdîñ (G. 784/4)

Âhiret hayatının önemine vurgu yapan Edîb Efendi, insanların onu yeterince önemsememesinden şikâyetçidir. Herkes bu dünyanın peşinde koşuyor; öteki dünyayı düşünen ise yok. Toplumun önemli bir çoğunluğu kıyamet gününü bayramlarda kurulan panayır olarak görüyor (G. 897/4-5). Alçak dünya gamıyla ağlayan çok olduğu hâlde, âhiret gamıyla ağlayan ve yüzündeki siyahlığı gözyaşıyla ağlayan, yani temizleyen yoktur:

Dünyâ-yı denî gamıyla giryân çokdur
Ammâ gam-ı 'uqbâ ile ağlar yokdur
Hiç nakş-ı sevâd-ı vechini zîrâ kim
Sim-âb-ı nem-i eşk ile ağlar yokdur

2.2.1.3. Dinî Hayat: Halepli Edîb Efendi, toplumdaki dinî hayatı çeşitli yönleriyle masaya yatırmakta, bu konuda bazı tespit, tenkit ve tavsiyelerde bulunmaktadır. Toplumda günah işlemek çok yaygın bir hâl almıştır. Dinen yasaklanmış işler, bidat ehlinin mezhebinde farz-ı ayın işlerden sayılmaktadır. Haramın kadri, helalin kadrini ortadan kaldırmıştır. Halkın tek düşüncesi haksız kazanç sağlamaktır. Âhiret gününü düşünen kimse kalmamıştır. Halkın uğradığı doğal afetler, aslında onların işlediği günahların bir sonucudur. İstanbul'u perişan eden veba hastalığı buna bir örnektir:

Menâhî mezheb-i ehl-i bida'da farz-ı 'ayn olmuş
Harâmîñ kadri ma'dûm eylemiş kadr-i mübâhâtı

Edibā fikri halkıñ celb-i māl-ı suhtdur ancak
Dile reh-yāb eder yok fikret-i rüz-ı mükāfātı (G. 2024/4-5)

Sitānbūlu eden böyle vebāl
Hemān halkıñ vebālidir vebāl (G. 2056/1)

Toplumda yetim malını yememek duyarlılığı artık terkedilmiştir. Bir matem yeri hükmünde olan dünyada mal taksimatı yapan katipler, yetimlerin malını hâkimler ve devlet memurları arasında paylaşmaktadırlar:

Bu mâtem-hānede küttāb-ı kısmet māl-ı eytāmı
Mu' ayyendir hemān hūkkām ile huddāma takşime (G. 1727/4)

Günah işlemek artık sıradan ve doğal bir iş olarak görüldüğü için kadın olsun erkek olsun hiç kimse günahını gizleme gereği duymamaktadır. Namus elbisesini tellalın eline versen, kıyamet gününe kadar onu mürüvvet parasıyla alacak bir insan asla bulamazsın:

Ser-ā-ser merd u zen de 'b-i fücūrun āşikār etmiş
Miyānında bu halkıñ şimdi hiç kār-ı nihān yokdur

Yed-i dellāle versen haşre dek naqd-ı mürüvvetle
Edibā hil' at-i nāmūsu aşlā bir alan yokdur (G. 236/4-5)

Edib Efendi, günahın da sevabın da gizli olması gerektiğini söyler. Hele şöhret kastıyla ibadette bulunmak kadar büyük bir günah yoktur. İbadetini teşhir etmeye arzulu olan kişi, aslında yalnız kalınca ısrarla günah işleyen kişidir:

Şürū'-ı zenb ü tāt at ādeme mahfi gerek zīrā
Ki kaşd-ı şöhret-i tāt at kadar kār-ı tebāh olmaz (G. 704/3)

Dehrde rāgıb olan tāt atini teşhīre
Bil ki işyāna muşırr olmadadır tenhāda (G. 1653/2)

Dinî ibadetlerde samimiyet kalmamış, menfaat beklentisi samimiyetin yerini almıştır. Samimiyetsizce yapılan ne zikrin ne de namazın sahibine herhangi bir yararı yoktur (G. 829/4-5). Aşağıdaki beyitte şair, kulların etin tadını bir kere aldıklarını ve et olmayınca da ibadetten lezzet almadıklarını söyleyerek toplumun içine düştüğü durumu gözler önüne seriyor:

Şimdi o deñli lezzetin almış ‘ibād etiñ
Kim olmadıkça lezzetin almaz ‘ibādetiñ (G. 863/1)

Kılınan namazın kişiyi kötülüklerden uzaklaştırması lâzım. Kötülükten uzaklaşmayan, insanları birbirine düşürüp kavga çıkarmaktan vazgeçmeyen kişinin namaz kılması boşunadır (G. 788/2). Bu bağlamda Edîb Efendi, iç temizliğine ve dindarlığın gönülden olmasına vurgu yapmaktadır. Kişi bazen günah işlese de kendisi için en çok önem arz eden şey iç temizliğidir (G. 1618/5). Dindarlık gönülden olmalı, başkasının uyarıp hatırlamasını gerektirmemelidir (G. 174/8). Samimiyet ve içtenlikle hareket edenler, Yusuf peygamber gibi her iki dünyada da izzet ve şerefe kavuşurlar (G. 1196/4). Aşağıdaki beyitte Edîb Efendi, iman gücünün dindarlığın direği olduğunu, yoksa ezan sesinin tembel insanları namaza kaldırmayacağını söyleyerek dinî hayatta samimiyet ve içtenliğin ne kadar önemli olduğunu göstermektedir:

Ķā’id-i tā’at olan kuvvet-i imāndır Edîb
Etmaz ehl-i keseli bāng-ı iĳāmet ĳāyim (G. 939/5)

Aşağıdaki rubâide ise şair, abdest alma ve namaz kılma konusunda öğüt vermektedir:

Sa’y eyle edā-yı şalavāt-ı ĳamsa
Ķıl de’b-i vuzūyu rūyuña rūzine
Mā-verd-i vuzūyu ĳāze-i ruĳsār et
Kim merde verir leĳāfet-i rū zine (R. 491)

İnsanlar dua etmeyi de terk etmiştir (G. 769/1). Yapılan dualar da insanların gönüllerinde iyiliğe yer olmaması ve işlerinin çirkin olmasından dolayı kabul edilmemektedir (G. 774/1, G. 1943/2). Özellikle gönülleri hasta düşmüş olan insanların duası, “âmin” demek için ellerini kaldırmaya güçleri yetmese bile kabul görür:

Olur ĳarîn-i icābet du’āsı ĳaste-diliñ
Mecāli olmasa da ref’e dest-i āmîni (G. 1938/8)

İnsanların günahkâr olmaları, artık doğru yola dönmeyecekleri anlamına gelmez. Çünkü işlediklerinden pişmanlık duyan günahkârlar, Allah tarafından

affedilirler. Affa lâyık olanlar, günahlarından pişmanlık duyanlardır (G. 1356/3). Pişmanlık gözyaşları günahın kirini temizlediği için insan günahından pişman olmalı ve tövbe etmelidir (G. 889/4, G. 1354/1).

Daha önce de ifade edildiği gibi Edîb Efendi, haram ve haksız kazancın toplum içinde yayılmasından şikâyetçidir. O yüzden de haramdan ve haram yiyenlerden uzak durmayı öğütlemektedir (G. 1154/1, G. 1028/3, Mf. 57). Babalar çocuklarına haksız kazançtan yedirmemelidir (Kt. 138/1). Aşağıdaki beyitte şair, “Görmemiş gibi haram lokmaya el uzatma. Çirkin domuzun pis etini koyun eti gibi görme” demektedir:

Zâd-ı harâma şunma yedi görmemiş gibi
Laḥm-ı kerîh-i ḥûk-i bedi görme miş gibi (G. 2090/1)

Edîb Efendi’nin en fazla üzerinde durduğu konulardan biri de edeptir. Kasidelerinden biri de *Ḳaşıde-i Mir’âtü’l-Edeb* başlığını taşımaktadır (Ks. 1). Şaire göre toplumda edep terkedilmiştir (G. 51/5). Halbuki o, altın hazinelerinden çok daha kıymetli bir nakittir (Ks. 1/5). Aşağıdaki beyitte şair, yüzsüz insanlardan uzak durma tavsiyesinde bulunduktan sonra, “Hem içini hem de dışını edeple süsle” demektedir:

Ḳarîni olma ḥalî‘u’l-‘izâr-ı bî-rûnuñ
Edeble ġâliyenâk et derûn u bîrûnuñ (G. 848/1)

Şairin üzerinde durduğu bir konu da dedikodudan uzak durmaktır. İnsan dedikodu yapmaktan uzak durmalıdır. Çünkü dedikodu yapmak, başkasının etini ağzında çiğnemek demektir:

Koy kâr-ı iġtiyâb ile izḥâb-ı ġayreti
Cehd et femiñde olmaya ḥâyide ġayr eti (G. 2172/3)

2.2.1.4. Şükür ve Kanaat: Halepli Edîb Efendi’ye göre toplumda Allah’a şükür kalmamış ve insanlar şükre ağızlarını kapatmışlardır. Kadehlerdeki gıda nankörlük olmuştur (G. 778/5, G. 2101/4). İnsan, şükretmeyi alışkanlık hâline getirmeli ve sürekli şükretmelidir (G. 1222/3). Aşağıdaki beyitte şair, kişinin dilini şükür hazinesiyle zenginleştirmesini istiyor ve dilini nankörlüğün esiri yapmanın sapıklık olduğunu söylüyor:

Zebānı māye-dār-ı genc-i şükrān eyle mekseble
Dālāletdir esir-i züill-i küfrān eylemek seble (G. 1419/1)

Şükredebilmek de bir Allah vergisidir. (G. 1461/1). İnsan, sadece Allah'a değil, kendisinden iyilik gördüğü herkese senada bulunabilmelidir. Aşağıdaki beyitte şair, kerem sahiplerine senada bulunmaktan kaçınan fertlerin Allah'ın keremine senada bulunmayacağını söyleyerek bu gerçeğe vurgu yapmaktadır:

Kerem-i Vāhibe efrād şenā etmez Edīb
İnfirād eyleyen ehl-i kereme eşniyede (G. 1730/5)

Şükür kadar kanaat de önemlidir. Kanaat, Edīb Efendi'nin üzerinde en fazla durduğu konulardan biridir. Bunda kanaatkârlıkla rintlik arasındaki sıkı ilişki büyük rol oynamaktadır. Çünkü kanaatkârlık rindâne bir tavidir (Mum 1999: 37-39). Şiirlerinde rindâne duygu ve düşüncelere büyük bir yer ayıran şair, buna paralel olarak kanaat konusu üzerinde de çok durmaktadır. Bâkî'nin bir beytinin nakarat olarak tazmin edildiği bir müseddeste baştan sona kanaat konusu işlenmektedir (Ms. 7/1-5).

Kanaat, insanın eline geçen rızka razı olması demektir. İnsana mutluluk duygusu veren de budur. Yoksa yoksulun ağızına gasp elini uzatmak mutluluk değildir:

Edībā kām-rānī rızq-ı maḫsūma ḫanā' atdir
Dirāz etmek degildir dest-i ḡaşbı zād-ı bī-zāda (G. 1357/5)

Kanaat, tokgözlülüktür. Kanaatkâr insan, padişah ve yöneticilerin sofrasına bakmaz. Çünkü onun göz kilerleri çeşitli zahirelerle ağzına kadar doludur. Aşağıdaki beyitte şair bunu anlatmaktadır:

Nigāh etmez simāt-ı mīr ü şāha ḫānī' in zīrā
Leb-ā-lebdir kilār-ı çeşmi envā' -ı zehāyirden

Kanaat, aynı zamanda bir gönül zenginliğidir. Kanaatkâr insanın herhangi bir unvan ve varlığı yoksa da sahip olduğu gönül zenginliği Süleyman peygamberin mülkünden daha üstündür:

Ğınā-yı albi rācihter gelir mülk-i Süleymāna
anā‘at-pişeni olmasa da ‘unvān u dārātı (G. 1829/2)

Padişahların sahip olduğu mülk, kanaatkār insanın gönül zenginliği karşısında değerini yitirirken, dünyanın nefis yiyecekleri de, kanaatkār insanın yediği soğan ve ekmek kadar lezzetli değildir:

El-a Edib nān u piyāz-ı anā‘ate
Hemtā degil me ‘ākil-i dehrn nefisesi (G. 2131/5)

Kanaat sahibi insan, yaşadığı yoksul hayattan zevk almaktadır. Aşağıdaki beyitte şair, dünyada daimi zevk sahibi olanların sadece kanaatkār insanlar olduğunu söylemektedir:

Edibā merdüm-i ān‘den zge bezm-i ‘ālemde
Budur zānnım ki h bir behremend-i zev-i dā‘im yok (G. 781/5)

Yoksul insanlar, kanaatin övünç elbisesiyle salınarak yürüyecek olsalar, bir kat eski elbiseleriyle zengine eşit olurlar. Yoksullukta vn tahtını kuranlar, padişah tahtlarından övünç arkadaşlarını uzak tutanlardır. Çünkü onlar fakrın övünç elbisesiyle başka bir anlamda padişah olmuşlardır:

Hülle-i faھر-ı anā‘atle hrāmān olsa
Bir palāsiyla gedā hem-ser olurdu baya (G. 1560/7)

Hāziz-i fakrda mesned-tırāz-ı faھر olanlar hep
Semir-i faھreti ib‘ād edenlerdir serāyirden (G. 1104/3-4)

Hülle-i faھret-i fakr ile şeh-i ma‘nā ol
Zarrı yok ‘ālem-i řrde saňa hārlıėı (G. 842/6)

Kanaat, tecerrüt yolunu seçmektir. Bu yolu seçen insan, anka kuşu ile aynı yaşam tarzını ve aynı yüceliği seçmiştir. Aşağıdaki beyitte şair, tecerrüt ehli insan ile anka kuşunun kanaat kāfının iki noktası olduğunu söylemektedir. Kāf sözcüğünün hem “kanaat” sözcüğünün ilk harfi hem de anka kuşunun yaşadığı dağın özel ismi olduğu düşünüldüğünde, kanaatkār insanın değeri daha iyi vurgulanmış olmaktadır (ayrıca bk. G. 1108/3, G. 895/2):

Cihānda merd-i tecerrüd-güzīn ile ‘anḳā
Hemān ḳanā‘ atīn olmuş nū nokṭa-i ḳāfi (G. 1994/4)

Kanaatkâr insan, elindeki temiz ekmeğiyle kanaat edince zenginlerin kıskançlık ve kötülüğünden uzak durmakta (G. 856/1), başkasından bir şey isteme alçaklığından, el ve etek öpmekten kurtulmakta (G. 2178/5), böylece daha özgür bir insan olmaktadır. Aşağıdaki beyitte şair, kanaatkâr insanı özgür, açgözlü insanı ise köle olarak nitelemektedir:

Bir degil merdüm-i tāmī‘ le Edībā ḳānī‘
Hiç ber-ā-ber mi olur bende ile āzāde (G. 1575/5)

Gönül ehli insan için cimriden bir şey istemek cehennem azabı gibidir (G. 1385/5). Başkasının yardım eliyle iri kadeh çeken kişinin gönül sırtı, başkasının minnet yükünü çeker (G. 1107/5). Onun için kanaat bucağını seçenler, padişahlar da dahil, hiç kimseye ağız açmazlar; onlardan bir şey istemezler:

Edīb kūşe-güzīnān-ı ḳan‘ şāhāna
Ümīd-i luṭf ile açmaz dehān-ı ḥ‘āhişi (G. 1996/5)

Halepli Edīb Efendi’nin aşağıdaki beyti, kanaatkâr insanın başkasından hiçbir şey istemeyen rindâne tavrını çok güzel bir biçimde ortaya koymaktadır. Şair, “Sözgelimi felekte ay olsam, ışık almak için parlak güneşe istek ve beklenti elini uzatmam” demektedir:

Felekde māh olursam fi’l-meşel ḥ‘urşīd-i raḥşāna
Uzatmam iḳtibās-ı nūr için dest-i temennāyı (G. 2151/4)

2.2.1.5. Hırs ve Açgözlülük: Hırs ve açgözlülük, insanı küçük düşüren ve köleleştiren kötü bir haslettir (G. 1575/5). Hırslı ve açgözlü insan, zenginin ayağına yüz sürmekle övünecek kadar alçalabilmektedir (Mf. 93). Karun’un servetine de sahip olsa gözü asla doymamaktadır (G. 1267/3, G. 1253/3). Geliri ne kadar fazla olursa olsun onun gözü hep emir ve hanların sofrasındadır (G. 847/2). Haramı helale tercih ederler (G. 1394/5) Onun için hırs atının yularını çekip onu dünya otağından uzak tutmak (G. 1062/2) ve sarımsağı bal ve şekerden ayırmamak lâzım:

Rāh-ı tāmā‘da kaşır-ı ‘inān et mesīrden
Helvā-yı şehd ü şekkeri farq etme sīrden (G. 1053/3)

Hırs ve açgözlülüğün bir tezahürü de oburluktur. Edīb Efendi, dünyadaki hastalara baktığını, fakat oburluk hastalığı gibi şiddetli bir hastalık görmediğini söylemektedir:

Bakdım Edīb ‘illet-i merzā-yı ‘āleme
Yokdur eşeddi ‘illet-i derd-i şikem gibi (G. 2077/5)

Açgözlülük insanın başını belaya da sokar. Aşağıdaki beyitte şair, bu yüzden bela tuzagına düşen avı örnek göstermektedir:

Edībā tu‘ me-i dām-ı belāya
Tāmā‘dır eyleyen üftāde şaydı (G. 2100/5)

Hırs ve açgözlülüğün esiri olanlar bela tuzagına düşen kuşlar gibidir. Fakat bu hastalıktan uzak duran ve kanaatkâr olan insanlar, Kâf dağında anka kuşunun arkadaşlarıdır:

Pestī-i hırşı қо dil-bend-i ‘uluvv-ı Kâf ol
Dehrde kâni‘ olan hem-seridir ‘anķānīñ (G. 795/6)

Aşağıdaki beyitte ise Edīb Efendi, bir ekmeğe muhtaç olan insanların açgözlü sayılamayacağını, asıl açgözlünün fazlasıyla bulduğu hâlde onu beğenmeyen kişi olduğunu söylemektedir:

Tāmi‘ deme muhtācına zīrā ki bu nāndır
Tāmi‘ anı ifrāt ile buldukça bunandır (G. 432/1)

2.2.1.6. Cimrilik ve Cömertlik: İhtiyaç sahiplerine yardım etme konusunda ortaya çıkan bu farklı iki tutumdan biri iyi, diğeri ise kötü bir haslettir. Edīb Efendi, toplumda kerem ve cömertliğin bulunmamasından şikâyetçidir. Aşağıdaki beyitte şair, dünyada kerem adının herhangi bir şöhretinin kalmadığı tespitini yapıp, “Bugün sanki keremi işitme konusunda sağırım” demektedir:

Yokdur cihānda şöhret-i nām-ı kerem bu gün
Güyā ki istimā‘-ı keremden kerem bu gün (G. 1070/2)

Edîb Efendi, varlık sahiplerinin Allah’a karşı borçlanmış insanlar olduğunu söyler. Onlar daha bu dünyada iken borçlarını ödemelidirler (G. 1045/5). Bunun yolu da açları doyurmak ve ihtiyaç sahiplerine yardım etmektir. Varlık sahibi, elinde imkân varken cimrilikten uzak durmalı ve yediği ekmekten aç insanlara yedirmesini bilmelidir (G. 879/1, G. 813/3). Veren el alan elden her zaman üstündür. Aşağıdaki beyitte şair, bu gerçeği, “Kâğıt gibi mürekkep gıdasını isteyen değil, kalem gibi feyiz nevalesi bağışlayan ol” diyerek anlatmaktadır:

Ḥāhişger-i nevāl-i midād olma levhveş
Bağşende-i nevāle-i feyz ol kalem gibi (G. 2077/4)

Yoksullara yardım etmek istediği hâlde elinin darlığı nedeniyle bunu yapamayanlar, sözleriyle onları teselli etmeye çalışmalıdır:

Dest-i nuṭṭ ile güher-pāş-ı kelām-ı luṭf ol
Merd-i zū-fākaya teng ise yed-i iḥsānıñ (G. 847/4)

İnfakta bulunmak, açları doyurmak ve ihtiyaç sahiplerinin ihtiyacını gidermek varlıklı insanlara mutluluk verir. Aşağıdaki beyitte şair, ağzına kadar dolu kesenin bir yararı olmadığını ve mal toplama zevkinin onu dağıtmakta olduğunu söylemektedir:

Bezl ü infāk iledir lezzeti cem‘-i mālıñ
Yohsa yok fā’idesi kise-i māl-ā-mālıñ (G. 797/1)

İnfakta bulunan insan huzur bulurken, cimrilik yapan kişi yokluk gamından kurtulamamaktadır:

Gam-ı hırmāndan āsūde-i ıtlāk olur şanma
Yerin gencine-i imsāk eden dīnār-ı menkūduñ (G. 817/6)

İnfakta bulunmak, malın güvenliği için de gereklidir. Çünkü infak edilmeden biriktirilen mal, sahibi için tehlike arz etmeye başlar. Şair, bu gerçeği, meyve yükünün bazen ağacın dalını kırması örneği ile açıklamaktadır:

Ganiye müddeḥarın şarfsız ḥaṭar görünür
Şikest eder şikal-i mīve gāh olur şāḥı (G. 2109/3)

Cimrilikte bulunan kişiler, bu dünyada huy edindikleri cimrilik nedeniyle öteki dünyada da sıkıntı çekerler. Çünkü cimriler cennete giremeyeceklerdir (G. 1418/1).

Edîb Efendi, cömert kişilerin cimrilerle arkadaşlık yapmasını doğru bulmaz (G. 774/9). Kuyusundaki suyu susamış insanlardan sakınan cimrilerin suyu bile içilmemelidir (G. 1429/1).

Şair, zamanın cömertlerinden de insafsızlıkları nedeniyle şikâyetçidir. Çünkü onlar yarım kuru ekmeği, muhtaç insanlara dağıtırken tekrar bölüp dağıtıyorlar:

Nısf-ı nân-ı huşku hîn-i bezlde taşîf eder
Hâtemân-ı ‘âlemiñ bak keşret-i inşâfına (G. 1336/4)

Kerem, helal yollardan kazanılan malla yapılmalıdır. Haksız yollardan elde edilmiş malla yapılan ihsan kerem sayılmaz (G. 805/2). Yapılan iyilikler, samimi niyetlerle yapılmalı ve kesinlikle başka amaçlara alet edilmemelidir (G. 817/5). Onun içindir ki kerem, gizli olmalıdır (G. 2103/4).

İyilik ve ihsanda bulunurken, ona lâayık olan kişi gözetilmelidir. Lâayık kişi varken lâayık olmayana iyilik ve ihsanda bulunmak doğru değildir (G. 774/7-8). Aşağıdaki beyitte şiar, “Hakkedenden kesip kurtlara infak etme. Kısmet koyununu her bir yere salma” demektedir:

Müstehakından kesip infāk-ı gürgân eyleme
Etme irhâ gûsfend-i kısmeti her bir yere (G. 1274/3)

İyiliksever insanların yardımı, iyi olsun kötü olsun muhtaç olan herkese şamildir. Çünkü onların tek ölçüsü karşıdakinin ihtiyaç sahibi olmasıdır. İhtiyaç sahibi nefret ettikleri biri olsa bile, bu durum onları yardım etmekten alıkoymaz:

Himmet-i ehl-i kerem nîk ü bede şâmildir
Hâl-i muhtâca bakar olsa dañi menfûri (G. 1911/2)

Edîb Efendi'nin kerem ve cömertlik konusunda üzerinde durduğu diğer bir husus da, cömertliğin asaletle ilişkisidir. Şair, cömertlikle asaletin bir arada bulunması gerektiğini düşünmektedir:

Edîbā sîret-i cûd u kerem tev 'em gerek yoḥsa
Kerem taḥḳîḳ olunmaz iltizâm-ı cûd-ı Hâtemle (G. 1524/5)

2.2.1.7. Riyakârlık ve İhlas: Halepli Edîb Efendi'nin üzerinde en fazla durduğu konulardan biri de riya ve riyakâr insanlardır. Özellikle rint-zahit çatışması bağlamında zahit tipinin en bariz özelliklerinden birinin riyakârlık olması, yüzlerce beyitte çok sık olarak bu konunun gündeme gelmesine neden olmaktadır. Çalışmamızın "Rintlik" başlığını taşıyan bölümünde zahit tipinin bir özelliği olarak riya konusu üzerinde durulduğu için, burada sadece konunun rint-zahit çatışması bağlamı dışında kalan boyutu ele alınacaktır.

Riya, İslâm'ın ruhuyla taban tabana zıt olan bir haslettir. Aşağıdaki beyitlerde şair, riyanın beyhude terkipli nüshasında İslâm'ın anlamını kaybetmekten başka bir şey bulmadığını ve riyakârlıkla İslâm iddiasında bulunan kişinin Müslümanlığından söz edilemeyeceğini söylemektedir:

Ma' nî-i İslâmı güm-sâziden özge bulmadım
Nüşa-i biḥûde-terkîb-i riyâda bir me 'âl (G. 888/4)

Riyâen da' vî-i İslâm eden merd-i bed-âyîniñ
Seçilmez nüsha-i İncîlden ser-nâme-i dîni (G. 1924/4)

Riyanın zıddı hulûstur. Hulûs kelimesi, "halislik, saflık, doğruluk, yalan ve hileden hâlî olma; samimiyet" (Sâmî 1317: 587) anlamına gelmektedir. Buna göre riya, halis, saf ve doğru olmama, yalan ve hile içinde bulunma, samimiyetsizlik demek olur. Aşağıdaki beyitte birer meyveye benzettiği riya ve hulûsu birbiriyle karşılaştıran Edîb Efendi, riya dalındaki meyvenin tamamen çürüdüğünü, fakat hulûs meyvelerinin lezzetinin sürekli ve kalıcı olduğunu söylemektedir:

Edîbā mîve-i şâḥ-ı riyâ pûsidedir cümle
Kalır ammâ ki eşmâr-ı ḥulûşuñ lezzeti dâ'im (G. 899/5)

Riyanın, güzel amellerin güzelliğini giderme gibi bir özelliği vardır. Kişinin amel defteri riya nakışlarından temiz değilse, güzel amellerin serlevhası çirkinlik olur. Çünkü güzel amellerde niyet, sadece Allah'ın rızasını kazanmak olmalıdır. Takva sahipleri arasında ne kadar ilerlemiş olursa olsun, kişinin ibadetlerle şöhret bulmaya meyletmesi doğru değildir:

Nişân-ı kubh olur ser-levha-i hüsn-i 'amel nâma
Eger nakş-ı riya'dan sâde olmazsa 'amel-nâme (G. 1400/2)

Hülle-püşân-ı tekâda Bâyezîd olsa Edîb
Merde meyl-i iştihâr olmaz sezâ tâ'ât ile (G. 1685/5)

Aşağıdaki beyitlerde şair, menfaat için dindarlık taslamaktan sakınılmasını, riyakâr insanlardan nefret edilmesini, gönüllerin ihlas ve samimiyetle doldurulmasını tavsiye etmektedir:

Tecennüb kıl harîd-i suht için takvâ-fürûşiden
Cüyûb-ı i' tiyâdı fâriğ et nakd-ı şirâsından (G. 1021/3)

İktifâ-yı işr-i erbâb-ı riya'dan nefret et
Sum'adan 'ârî dili âgende kıl ihlâş ile (G. 1683/2)

2.2.2. SOSYAL ELEŞTİRİ

Halepli Edîb Dîvânı'nda eleştiri önemli bir muhteva unsurudur. Şair, gerek toplum ve devlet hayatında tespit ettiği genel olumsuzlukları gerekse belli kesimlerde gördüğü kötü ve yanlış hasletleri çekinmeden ağır bir dille eleştirmektedir. Onun düşüncesine göre âlemin içinde bulunduğu durum aslında bilinmeyen bir şey değildir. Fakat kendi kalemi yine de bunu açıklamak ve anlatmak konusunda ısrarcıdır:

Edîbâ hâl-i 'âlem gerçi nâ-mechûldür ammâ
Yine hâmem muşırdır gâh gâh îzâh u tebyîne (G. 1512/5)

Halepli Edîb Efendi, her şeyden önce kendi döneminden şikâyetçidir. Aşağıdaki gazelin bütün beyitlerinde bu şikâyet seslendirilmektedir. Vefakâr dostluk ile düşmanlığı ayırt etmek imkânsız hâle gelmiştir. Demir miğferin hükümdar

tacından farkı kalmamıştır. Çünkü hükümdar ile savaşılan asker aynı payededir. Seçkin sözlerin kekeme ifadelerden farkı kalmamıştır. Çünkü cahilin eğri sözü doğru haber olarak kabul görüyor. Zamanın düşmanlardan dolayı karıştığını gören kişi mızrağını çekmiyor, avuç içindeki eti demir şişe yakınlıktan alıkoymuyor. Âlemin bağı kargaların yuvası olmuş, bülbüllerin sesi gülşenden ayrı düşmüştür:

Seçilmez oldu çün hıll-i vefi insāna düşmenden
Hużûrumdan ba‘id ol zāhidā bigāne düş menden

Bu demde şāh ile cünd-i vegā hem-pāye olmuşdur
Hadīd-i ser-penāhın farkı yok tāt-ı müzeyyenden

Kelām-ı nā-dürüstü cāhiliñ naql-ı şaḥīḥ oldu
Maḳāl-i munteḥab temyīz olunmaz ḳavl-i elkenden

Gören şūr-ı zamānı nīzesin çekmez e‘ādiden
Ḳomaz laḥm-ı şivāyı iḳtirān-ı siḥ-i āhenden

Edībā bāğ-ı ‘ālem āşiyāngāh-ı gurāb oldu
Nevā-yı bülbülān şimdi cüdādır şaḥn-ı gülşenden (G. 1069/1-5)

Toplunun iyi insanlarındaki kötü hasletler, kötü insanlardakinden çok daha fazla bir hâl almıştır (G. 1556/5). Dünyanın hayırlı insanları, artık birer şerli insan olmuştur (G. 1513/3). Şerre giden yollar toplum için güvenli birer yol hâline gelmiştir. Bu durumda yularını hayır yoluna salmak isteyen kişi için artık tehlike vardır:

Bütün mesālik-i şerdir çü rāh-ı emn-i ümem
Tarīḳ-i ḥayra ḥaṭar var ‘inānı irḥāda (G. 1635/4)

İnsanlar için şerre giden yollar çeşitlenmiş ve çoğalmıştır. Doğru olmayan yollar çoğalınca da toplum tehlikeli yollara yönelmektedir:

Oldukça muḥtelif ṭuruk-ı nā-sedīdesi
Olmaḳda rū-nümāy-ı ḥaṭar nāsa dīdesi (G. 2013/1)

Doğruluktan eser kalmamıştır (G. 836/1). İnsanların doğru yola yönelmesi için yeni hiçbir alamet bulunmamaktadır. Çünkü halk arasında kötülerini kınayacak kimse yoktur:

Şalâh-ı merdümân-ı ‘âleme hîç nev ‘alâ’im yok
Ki halk içre tebeh-kârân için bir nev ‘a lâ’im yok (G. 781/1)

Şair, şerrin ortadan kalkmasının şeriatla (yasalarla) mümkün olabileceği düşüncesindedir (G. 1819/1). Fakat toplumun, o günün koşullarında yasaların birinci derecede kaynağı olan Kur’ân-ı Kerîm’e bakışı da değişmiştir; çünkü insanlar artık onu bir efsane nüshası gibi görmektedir (G. 1513/4).

Toplumda sadece güçlü olanlar güven içerisinde. Haksızlık karşısında korunmasız olan ise sadece çaresiz halktır:

Mücerred akviyâ âsûde-i hışn-ı selâmetdir
Sitemden merdüm-i bî-çâreye ancak emân yokdur (G. 236/3)

Toplumu birbirine bağlayan bağlar da zayıflamıştır. Her arkadaşta arkadaşlık hasleti bulunmamaktadır (G. 865/4). Dostluğun gereği dostlara meyletmek olduğu hâlde (G. 1388/5), kardeş bile kardeşe kötülükte bulunmaktadır (G. 1557/2). Kin ve düşmanlık, insanlar arasındaki vefakârlık hasletlerini ortadan kaldırmıştır:

Kâr-ı me’lûf olalı buğz u hased ‘âlemde
Nâ-bedîd oldu emârât-ı vefâ birbirine (G. 1387/3)

Aşağıdaki beyitte şair, tanıdıkları hatırladıkça gönlünün yabancılara ilgi göstermeye başladığını söyleyerek, dost ve tanıdık insanlardaki vefasızlığın hangi boyutlarda olduğunu anlatmaya çalışmaktadır:

Edibâ âşinâ geldikçe yâda
Derûnum râğbet eyler sûy-ı yada (G. 1337/5)

İnsanlar ahlâkî açıdan da tam bir çöküntü içindedirler. Hem kadınlarda hem de erkeklerde utanma ve haya duygusu kalmamıştır. Arsızlık, güzel bir haslet olarak görülmeye başlanmıştır (G. 1762/4).

Şerefli olmanın da artık değeri kalmamıştır. Çünkü şerefli insanların başı alçak kişilerin ayağı altında ezilmektedir:

Ser-i her zî-şeref fersûde-i pâ-y-ı esâfildir
Edîbâ fark olunmaz dehrde baş ile kıç şimdi (G. 2116/5)

Böyle bir ortamda iyi insanların kendilerini korumaları bile çok zordur. Zilletin geçerli olduğu bir şehirde şeref peşinde olan kişiye sağlamlık ve dayanıklılık lâzımdır. Çünkü binalar bile sağlam olmayınca yıkılmaktadır:

Şehr-i zilletde şeref-cûya teşebbüt lâzım
Yıkılır üss-i metin olmayıcağ ebniye de (G. 1730/2)

Zalimlik yapan ve haksızlıkta bulunanlar kurtulmanın yolunu bulurken, mazlumlara öldürülmektedir. Merkep tabiatlılar ve soysuzlar her türlü nimetle nimetlenirken, Arap atı semer altındadır:

Zâlimleri reh-yâb-ı necât olmada kevnîñ
Mazlûmu hemân küşte-i şemsîr ü teberdir

Har-sîret ü mechûl-nesebler mütena‘‘ım
Esb-i ‘Arabî zûll ile der-zîr-i semerdir (Ks. 1/88-89)

Edîb Efendi’nin şikâyetçi olduğu sadece yaşadığı ülke değildir. O, Arap ve Acem’in durumunu da pek iyi görmemektedir. Aşağıdaki beyitte şair, Arap ve Acem ülkelerinin aynasında kıyamet alametlerinin görünmeye başladığını söylemektedir:

Oldu bedîd peyker-i rûz-ı kıyâm Edîb
Mîr’ât-ı şûr-ı mülket-i A‘câm u Rûmdan (G. 1125/5)

Yukarıda Halepli Edîb’in kendi dönemi hakkındaki eleştirel yaklaşımlarını ana hatlarıyla ortaya koymaya çalıştık. Bu yaklaşımlar, onun kendi döneminden şikâyetçi olduğunu göstermektedir. Şairin çeşitli konularda ortaya koyduğu eleştiriler, diğer başlıklarda daha ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

2.2.2.1. ÇEŞİTLİ KESİMLERİN ELEŞTİRİSİ

Halepli Edîb Efendi’nin toplum içinde ayrıcalıklı bir konumu olan çeşitli kesimlere sert ve ağır eleştirileri vardır. Bunlar padişah ve diğer devlet yöneticileri, hâkim ve kâdılar, fakih ve müftüler, âlimler ve zenginlerdir.

2.2.2.1.1. Padişah ve Diğer Devlet Yöneticileri: Şairin eleştirilerine hedef olan kesimlerin başında devleti yönetenler gelmektedir. Aşağıdaki gazelin tamamında bu yönetici kesimin eleştirisi yapılmaktadır:

Qırā'at etmede ihmāl eder gerçi o Qur'ānı
Velikin mîr-i fâcir hüküm-i sultānı okur ānî

Yed-i ihsānı bir muhtāca memdūd eylemez aşlā
Dirāz eyler fem-i takbîle ammā dest ü dāmānı

Du'ā-yı ehl-i 'aczi şânına görmez revā zîrā
Keremle hâdimân-ı devleti etmiş senâ-ı hîrānı

Nefâyisle dem-â-dem sîr eder mün'imleri ancak
Simâtından dehân-ı cāyî'e rûzî değil nânı

Edîb aşlā havâşisinde bir insāna beñzer yok
Mücerredir kühende muhteşid aḥzâb-ı şeytānî (G. 2073/1-5)

Yukarıdaki gazele göre, şairin “mîr-i fâcir” dediği kötü yönetici, Kur'ân'ı okumada ihmalkâr davranırken, padişahın fermanını süratle okumakta; böylece padişah fermanını Tanrı'nın buyruğundan daha fazla önemseydiğini ortaya koymaktadır. Bir ihtiyaç sahibine yardım elini kesinlikle uzatmazken, öpülsün diye elini ve eteğini ona uzatmaktadır. Zayıf insanların kendisi hakkında hayır duada bulunmasını şânına yakıştırmamakta, fakat bahşişleriyle kamu çalışanlarına kendini methettirmektedir. Elindeki nefis yiyeceklerle zenginleri doyururken, sofrasından aç insana ekmek bile nasip olmuş değildir. Etrafında kesinlikle insana benzer kimse bulunmamaktadır. Çünkü şeytanlar topluluğu kötü yerlerde yaşar.

Şerle mücadele etmek ve onu ortadan kaldırmak, birinci derecede yöneticilerin görevidir. Ancak şair, zamanın şerlilerinin bizzat ileri gelenlerin kendileri olduğunu ve her birinin kendini âdeta Tanrı'nın ortağı saydığını söylüyor:

Zamāneniñ bütün ehl-i şeri kibâridir
Dilince her biri gūyâ şerik-i Bārîdir (G. 452/1)

Hırslı ve açgözlü olmak, yöneticilerin vasfı hâline gelmiştir. Bu konuda fakirle aralarında herhangi bir fark bulunmuyor (G. 1235/5). Halkın ödediği öşür vergileri, padişahın gözünü doyurmamaktadır. Çünkü on köyün geliri büyük bir şehri

doyurmaya yetmez (G. 865/2). Onun içindir ki hükümdarların gözü hep yoksulun parasında ve halkın malındadır. Onların malına el koymak için her türlü yalan dolana başvurulabilmektedir:

Selâtin-i cihân dil-beste-i nakd-ı gedâ olmuş
Budur güyâ ki şân-ı hüsn-i istignâ-yı şâhânı (G. 1818/6)

Tezvîr ile muşâdere-i mâl-ı nâs için
Seyr et evâmiriñ o suñûr-ı mürettebin (G. 1140/8)

Güçlülerin görevi güçsüz ve zayıf insanların elinden tutmaktır. Fakat onlar bunu yapmadıkları gibi, bir de onları iyice aciz bırakmaya çalışıyorlar:

Ehl-i ‘acze yok Edibâ akviyâda dest-gîr
Münhemiklerdir ser-â-ser ‘âciziñ ta‘cizine (G. 1289/5)

Güç sahiplerinin güçsüz insanlara karşı beşerî münasebetlerde takındıkları tavır da şair tarafından eleştiri konusu edilmektedir. Çünkü onlar güçsüzlerin kendi önlerinde eğilip bükülmelerini emretmektedirler. Bu tutumlarıyla sanki güçsüz ve zayıf insanları zorla putperest yapma gayreti içindedirler:

Edibâ akviyâ ‘âcizlere emr-i huzû‘ eyler
Şıgâr-ı nâsı ikrâhıyla güyâ büt-perest eyler (G. 464/5)

Güçlü olanlar her bakımdan emniyet içerisinde iken, haksızlıklar karşısında korunaksız olan sadece çaresiz halktır (G. 236/3). Çünkü yöneticilerin gücü sadece zayıf ve güçsüz insanlara yetmektedir (G. 378/3).

Edib Efendi’nin yöneticilere yönelttiği eleştirilerden biri de şehvetlerine düşkün insanlar olmalarıdır. Aşağıdaki beyitte şair, bütün düşünceleri cariyeler olan hükümdarın kendi nefsinin esiri olmaktan kurtulamayacağını anlatmaktadır:

Şehin-şehler nice âzâde-i esr-i hevâ olsun
Ki cîd-i fikri çıkmaz tavk-ı a‘nâk-ı cevâriden (G. 1037/3)

Devleti yönetenler, şeref sahibi insanlara sayarak verirken, rezil ve alçaklara hesapsız vermektedirler; onlara ne kadar verdiklerini bile bilmemektedirler:

Eşrāfa şayar verdigini mālîk-i devlet
Erzāle velî verdiği bilmez ki kaçardır (Ks. 1/79)

Halepli Edîb'e göre devlet erkanından olan valilerin de durumu iyi değildir. Kalpleri sözlerinden ve fiillerinden daha karadır (G. 1206/7). Adaletten de uzaktırlar (G. 858/3). Bütün düşünceleri insanların yurtlarını yakıp yıkmaktır (G. 1818/5).

Şair, güç sahiplerinin borçlarını ödemedeki tutumlarını da eleştiri konusu yapmaktadır. Çünkü onlar borçlandıklarında zenginlik kalesinden çıkmıyorlar, fakat borcun ödenme vakti gelince iflası kendilerine kalkan yapıyorlar. Borcun ödenme vadesini yıldan yıla erteleyerek, tahsil edilmesini âhirete bırakıyorlar:

Akviyâ vâm alıcak hışn-ı gınâdan çıkmaz
Gelse hengâm-ı edâ cünne eder iflâsı

Sâlden sâle edâ va' dini tahvîl ederek
Yine mevķûf-ı dem-i haşr olur istifâsı (Ks. 2/33-34)

Edîb Efendi, büyük hükümdarların uluslar arası politikalarına da değinmektedir. Aşağıdaki beyitte şair, devrin büyük hükümdarlarının uluslar arası politikasının milletler arasındaki kavgayı tahrik yoluyla kızıştırmak olduğunu söylemektedir:

Tedbîri selâtin-i cihân-gîr-i zamânîñ
Tahrik ile germiyyet-i gavgâ-yı ümemdir (G. 280/3)

Zalimler, birbirlerini destekleyerek güç kazanmaktadır. Her zalime yardım eden başka bir zalim vardır. Şair, bunu Firavun'un yolundan giden her kişinin hemen yanı başında bir Haman'ı olduğunu söyleyerek örneklendirmektedir:

Şimdi her zâlim-i bed-kîşe mu'în bir zâlim
Ya' ni her pey-rev-i Fir' avna qarîn Hâmânı (G. 1895/4)

Adaletten ayrılan zalimin ise sonu pek iyi değildir. Zalim, kendi başına gelecek olanı görmek için mezbahadaki koyunlara bakmalıdır. Kudret sahibi Allah'ın intikam kılıcı, zalimin boynundadır:

Bismilgehiñ güzel nazar etsin kibâşına
Zâlim gelen budur yine bilsin ki başına (G. 1412/1)

Şemşir-i intikâmı Hudâvend-i kâdiriñ
Hâ'im 'inâk-ı 'unķuna her şahş-ı ġâdiriñ (G. 880/1)

Zulmeden ve haksızlıkta bulunan yöneticiler, çoğunlukla padişah veya devletin arkasına sığınarak kendilerini mazur göstermeye çalışırlar. Aşağıdaki rubâide şair, bu düşüncenin anlamsızlığını anlatmakta ve padişah kılıcını kınına soksa bile, kaza celladının kılıcını kınına sokmayacağını ve kendisini mutlaka cezalandıracağını söylemektedir:

Ey mîr-i sitemger ġazab-ı şâhiden
Bilmem ki hemîşe sende bu korkı ne
Şeh şanma saña tîğini maġmûd etse
Şemşirini cellâd-ı kazâ kor kına (R. 601)

Yöneticilerin din ile ilişkileri de problemlidir. Sağlam bir din sevgisine sahip olmadıkları için dinin tadını alamıyorlar. Halkın malını gasp etme düşüncesinde oldukları için dini de bu işte tuzak olarak kullanıyorlar (R. 224). Onların zulme yönelmesinin temelinde de inançsızlıkları ve boş bir akideye sahip olmaları yatmaktadır (G. 2013/2). Valiler yalan ve asılsız bir iman tarafından kuşatılmışlardır (G. 806/7). Yaratılmışlara gönül bağladıkları için, hükümdarların Allah'ın yardımıyla irtibatları gevşek olmaktadır (G. 865/5). Edîb Efendi, her insan için uyulması gereken buyruğun Kur'ân buyrukları olduğunu söylüyor ve bu buyruklara tabi olmayanları tenkit ediyor:

Hükm-i Furkândır Edîb insâna fermân-ı muţâ'
Yohsa her fermân-ber-i sultâna ben insân demem (G. 921/7)

Edîb Efendi, yöneticileri eleştirirken ağır hakaretlerle dolu bir dil kullanmaktadır. Aşağıdaki beyitte alçak kişilerin yüce insanlar üzerinde hüküm sahibi olduğunu anlatırken, "Yani köpekler aslanlara ihtişam sahibi yönetici oldu" açıklamasında bulunmaktadır:

Dûnlar 'âle Edîb infâz-ı ahkâm etmede
Ya'ni segler oldu şîrâna emîr-i muhteşem (G. 928/5)

Daha önce de ifade edildiği üzere, Halepli Edîb'e göre şer, ancak şeriat (yasalar) ile ortadan kalkar (G. 1819/1). Aşağıdaki beyitte de şair, toplumların içine düştüğü kargaşayı yasaların hükmünün zayıflığına bağlamaktadır. Bunu da, "Kurtların karşısında koyunları güçsüz ve çaresiz bırakan çobanın yokluğudur" diyerek örneklendirmektedir:

Bu âşüb-ı ümem nâ-büdî-i hükm-i şerî' atdır
Eden mişânı bî-sâmân-ı gürgân fakd-ı râ' idir (g. 349/2)

Şair, yasaların güçsüz olmasının nedenleri üzerinde de durmaktadır. Bunlardan biri güç sahiplerinin sözünün, kitabın hükmünün önüne geçmesidir. Onların çok güçlü olan sözleri, kitabın hükmünün gücünü ortadan kaldırmıştır:

Bu dârü'l-hükm-i pür-şür-ı cihânda mużmañill etdi
Kitâbıñ tâb-ı hükmün aqvıyânıñ kavlı-i aqvâsı (G. 1878/4)

Yasaları güçsüz kılan diğer bir neden de günahkâr hükümdarların hüküm ve fermanlarının uygulanması, fakat Allah'ın emirlerinin terk edilmesidir:

Edîb emr-i Hudâ ' âlemde maķrûn-ı mu' atıdır
Muṭâ' olduğça şâhân-ı büğâtiñ hükm ü fermânı (G. 1847/5)

Edîb Efendi, kendilerini sert bir dille eleştirdiği yöneticiler karşısında halkın takındığı tutumdan da şikâyetçidir. Çünkü halk, onların kapısına yüz sürmekten hiç geri durmamaktadır. Halkın kirpikleri, padişah ve emirlerin kapısındaki toprağı tasfiye için bir elek olmuştur:

Hep taşfiye-i hâk-i der-i şâh u emîre
Halkıñ müje-i çeşmi nümüdâr-ı elekdir (G. 177/4)

Halepli Edîb'e göre devlet adamlarının durumu, özenilecek bir durum değildir. Padişah ile sıradan insan arasında yaratılış bakımından herhangi bir farklılık yoktur. Padişahı farklı kılan tek şey, sahip olduğu debdebedir (G. 593/4). Dikkatle bakılsa onların bu debdebesi bile, kendileri için bir sıkıntıdır. Aşağıdaki beyitte şair, onların durumunu gördüğü için dünya devletinin hayâlini terk ettiğini söylemektedir:

Şühüd-ı renc-i bî-sûd-ı girân-bârân-ı devletle
Hayâl-i devlet-i dünyâyı biz gözden nihân etdik (G. 859/5)

Padişah ve diğer devlet yöneticilerini çeşitli açılardan eleştiren ve onların özenilecek bir durumları olmadığını düşünen şair, rahata kavuşmak için kişinin onlardan uzak durması gerektiğini söylemektedir. Saadet ehli olanlar, padişahın yanında paye peşinde koşmazlar. Çünkü padişahların verdiği payeler, insanı alçaltan birer ayak bağı hükmündedir:

Neyl-i rāhat merde mîr ü şāhdan ‘uzletledir
Hiç olur mu şöhet-i paşa ile baş ayıla (G. 1484/4)

Edîb ehl-i sa‘âdet pāye-cūy-ı kurb-ı şāh olmaz
Ki dehrîñ pāye-i şāhânı kayd-ı zūll olur pāya (G. 1284/7)

Şair, padişahlardan herhangi bir şey alma taraftarı da değildir. Düşünce avucuna onların parası alınmamalıdır. Çünkü Tanrı’nın makbulü olanlar, zillet ocağından avuçlarına ateş almazlar (G. 1046/3). Karnını ekmek ve peynirle doyuran insanın emel eli onlardan sakınmalıdır (G. 971/1). Yoksulların gözü onların ihsanlarında ise de (G. 1513/7), Edîb Efendiye göre kişi, onlardan bir şey istememeli, isteyeceğini Allah’tan istemelidir (G. 1343/5). Çünkü rızkı veren yöneticiler değil, Allah’tır (G. 365/4). Akıllı olanlar, padişahların yapacağı ihsana minnet etmezler (G. 1020/5). Akıllıca bakıldığında onların kapısında elde edilecek olan bir lokmanın kapıcıdan yenilecek tekmeyle değmediği görülecektir:

Hüşmendâne nigāh et der-i mîr ü şehden
H̱āhiş-i loğma deger mi leged-i derbāna (G. 1514/3)

Aşağıdaki rubâide ise şair, muhatabına seslenerek, “Ey eğri bakışlı, sultan ve emirin eteğinde ne buluyorsun? İsteyeceğini Allah’tan iste. Tarlada hiç balık bulunur mu? Bir kere doğru düşün, ekinde et biter mi?” diyor:

Ey ẖire-nażar maţlabı Allāhdan iste
Sultān u emîriñ ne bulursun eteğinde
Bîẖûde saña tarlada balık bulunur mu
Bir fikr-i şāhiḥ eyle biter mi et ekinde (R. 244)

Edîb Efendi'nin devrin yöneticileri hakkında anlattıkları, devletteki bozulma ve çözülmeyi gözler önüne sermektedir. Benzer eleştirilerin daha önce Nâbî tarafından yapıldığı da dikkate alındığında (bk. Kortantamer 1993: 151-192), söz konusu bozulma ve çözülmeyi önceki yüzyılda da var olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. Şairin çözüm önerisi şeriata, yani yasalara bağlanmaktır (G. 1819/1). Fakat öyle anlaşıyor ki, Edîb Efendi, yöneticilerin düzeleceğine, devletteki bozulma ve çözülmeyi ortadan kalkacağına pek inanmamaktadır. Çünkü o, sürekli devlet yöneticilerinden uzak durmayı tavsiye etmektedir. Dikkat edilirse, yöneticilere yönelik eleştirilerde şair çok ağır, hatta çekinmeden hakarete varan bir dil kullanmakta, fakat bozulma ve çözülmeyi önüne geçme konusunda herhangi bir tavsiyede bulunmamaktadır. Bu da dönemin devlet yapısının halkın müdahale ve etkisine tamamen kapalı yapısından ileri gelmektedir. Şaire göre yapılacak tek şey yöneticilerden uzak durmaktır.

2.2.2.1.2. Hâkim ve Kâdılar: Edîb'in eleştirilerine en fazla hedef olan diğer bir kesim hâkim ve kâdılarıdır. Bütün beyitlerinde onlara yönelik tenkitlerini dile getirdiği bir gazelinde şair, kâdılık kurumunun kâdılar için Allah'tan gelen bir bela olduğunu, kâdıların zengin kadınlara, paraya ve rüşvete meyilli olduklarını, işledikleri kötülükleri gizleme gereği bile duymadıklarını anlatmaktadır (G. 445/1-5).

Bütün beyitlerinde kâdılarının eleştirisi yapılan diğer bir gazelde de benzer düşünceler gündeme getirilmektedir. Kâdılar ağızlarını körük gibi açmışlardır, minderlerini de mahkeme cehennemine sermişlerdir. Hırslarının hararet derecesi o kadar yüksektir ki cehennem eyvanı bile kendileri için serin bir yerdir. Altına aşırı düşkünlükleri vardır. Cehennemi altın haznesi yapsalar, sarıklarının arkadan sarkan kısmını altın doldurmak için hazırlarlar. Zenginin ölümünden mutlu olurlar. Kardeşleri yoksulluktan ölse öldüğünü bile duymazlar. Güçleri yetse haraç toplamak için bütün dünyayı birbirine düşürürler (bk. G. 994/1-5).

Şair, mahkemelerde doğru sözün herhangi bir değer taşıması ve iki şahitle yalan sözün delil kabul edilmesinden şikâyet etmektedir. Hâkimler, mahkemelerdeki tanıklara beklentisiz olarak kulak veren insanlar değildir. Onların kulak verdikleri rüşvet parasının sesidir:

Qavl-i dūrūğ müşbet iken şāhideyn ile
Mesmū' olur mu şıdk ile qavl-i mücerredin (G. 861/4)

Güvāh-ı 'adle hākim bī-emel tevcih-i sem' etmez
Bu gün mesmū' olan şavt-ı şümār-ı naqd-ı irşādır (G. 360/2)

Bütün düşünceleri rüşvet almak olduğu için onların katında vefa ve ricanın yeri yoktur:

Piş-i hākimde bu gün h'ān-ı vefānıñ yeri yok
Rüşvet almasın umar sīb-i recānıñ yeri yok (G. 778/1)

Hākimler ve kādılar, bir kere mal almanın tadını aldıkları için, artık başka bir şey düşünmemektedirler (G. 1835/2). Bütün düşünceleri altın ve gümüşdür (G. 1818/5). Suç işleyen kişi eğer zengin ve varlıklı (dihkânî) biriye, işlediği suça hiç bakmayıp mal elde etme ümidiyle katile yardımcı oluyorlar:

Ümīd-i māl ile hākim mu'īn-i kātildir
Fesād-ı kārına bakmaz olursa dihkānî (G. 1856/4)

Onların verdiği taraflı ve haksız kararları, suçlular arasında kendilerine saygınlık ve itibar kazandırmaktadır. Suçlular yanında kâdının verdiği hükmün derecesi, şeriatın derecesinden daha üstündür:

Nezd-i aşhāb-ı cehālāt-ı şakāvet-hūda
Rütbe-i şer' i geçer rütbe-i hüküm-i kādî (G. 1907/2)

Attıkları her imza karşılığında para alan bu insanlar (G. 1140/5), rüşvet kapısını açmak ve rüşvete bir kılıf bulabilmek için mezhep imamları konusunda ihtilaf ve tartışma içine düşmektedirler:

Hükkām-ı şer' feth-i der-i irtişā için
Düşmüş Edīb e'imme-i dīn ihtilāfına (G. 1295/5)

Rüşvetin kılıfı bulunmuş ve kötü bir fiil olmaktan çıkarılmıştır. Çünkü rüşvet, artık hediye adı altında verilmektedir:

Dil-dāde ehl-i 'iffeti dehriñ Edīb hep
Neyl-i hūṭām-ı rüşvete şekl-i hediyyede (G. 1299/5)

Önceleri haram yemek, zalimlerde bulunan bir haslet iken, şimdi kâdı ve müftüler haramı avlamaktadır:

Evvel harāma ehl-i sitem bî-niyāz iken
Şimdi harāmı kâdı vü müftî şikār eder (Kt. 86/1)

Kanunları uygulamak ve şeriat (yasa) sancaklarını yükseltmek kâdılarının aslî görevi olduğu hâlde, şimdi onlar, hilekârlığın güçlü eliyle o sancakları yere indirmektedirler:

Yed-i zûr-āver-i tezvîr ile tenkîs ederler hep
Gürûh-ı kâdıyân a' lām-ı şer' i şanma râfî' dir (G. 226/4)

Mahkemelerin ve burada görev yapan hâkim ve kâdılarının içler acısı durumunu ortaya koyan Edîb Efendi, helal lokma yiyen insanların mahkemelerde işi olmadığını düşünmektedir. Çünkü haramdan uzak duran kişi, ne şikâyetçi ne de şikâyet edilen olarak buralara düşmez. Muhatabına seslenen şair, “Takva sahibi bir insan isen, mahkeme semtinin yolunu bilme” demektedir:

Helâl-ẖāre ne şākî olur ne meşkûdur
Taķiyy isen yolunu bilme semt-i maḥkemeniñ (G. 815/3)

2.2.2.1.3. Fetva Ehli ve Müftüler: Halepli Edîb Efendi'nin eleştirilerine hedef olan bir kesim de fetva ehli olan fakih ve müftülerdir. Fakihler, İslâm fıkı alanında uzmanlaşan ve yeni karşılaşılan sorunlara dinî çözümler getiren âlimlerdir (bk. Karaman 1995: 126-127). Halepli Edîb Dîvânı'nda fakihler, medreseyle ilişkilendirilmeden sadece verdikleri fetvalarıyla gündeme getirilmektedir. Osmanlı toplumunda fakihlik diye ayrı bir statü de bulunmadığına göre fakihle kastedilen müftüdür. Bu durumda şairin fakihle müftüyü aynı anlamda kullandığını söyleyebiliriz.

Edîb Efendi'ye göre, fakihler kendi alanlarında yetersizdirler. Aşağıdaki beyitte şair, dinin asıllarını fûrûundan ayıramayan fakihin geri zekallılığıyla insanları hayrette bıraktığını söylemektedir:

Farq etmediñ uşulü ‘acebdir fūrū‘dan
 Hayretde koydu halkı faķihā belādetiñ (G. 863/4)

Şaire göre fakihin içi aşırı düzeyde gurur ve kibirle doludur (G. 943/3). Kendi içindeki kibir ve büyüklenmeyi görmeyen fakih, başkalarının ayıplarıyla uğraşmaktadır. Aşağıdaki beyitte onu bir yılanı benzeten Edib Efendi, fakihin insanların ayıp ve kusurlarını sayıp duran tavrından duyduğu rahatsızlığı dile getirmektedir:

Āzurdeyiz faķih-i me‘āyib-şümārdan
 Niş-i muhāşemet-zedeyiz hep şu mārdan (G. 1003/1)

Gerek fakihin gerekse müftünün başkalarının kusur ve ayıplarıyla bu kadar çok uğraşmasının temelinde, kendi hatalarını, kendi ayıp ve kusurlarını gizleme niyeti yatmaktadır. Aşağıdaki beyitte “tekfir” sözcüklerini cinaslı kullanan şair, dindar kişinin başkalarının hatalarını tekfir ederek, yani küfür olarak niteleyerek aslında kendisini tekfir ettiğini, yani kendi kötülüklerini örttüğünü söylemektedir:

‘Azm-i tekfir-i haṭāyā anı tekfir eyler
 Tā‘atiñ sūdu nedir muttakī-i mağrūra (G. 1353/6)

Yöneticilerde olduğu gibi fakihlerde de rüşvet alma hastalığı vardır. Fakih, rüşvet almanın haram olduğunu bildiği hâlde ondan uzak durmamaktadır. Haram olan rüşvet parası onun hırs dimağına şeker gibi tatlı gelmektedir:

Dimāğ-ı hırşına şirīn gelir mişāl-i şeker
 Faķihe dirhem-i rüşvet eger vebāl ise de (G. 1714/2)

Müftüden kanaatkâr bir insan olması beklenmemelidir. Çünkü o, beleş para için Hindistan’a kalkıp gidecek kadar açgözlü bir insandır:

‘Azm eder almak için dirhem-i müfti Sinde
 ‘Ālemiñ umma kanā‘at ola müftisinde (G. 1438/1)

Fakih ve müftünün işi gücü yöneticilerden caize almaktır. Onların bu özelliği, caiz olmayan herhangi bir şeyi tevil yoluyla caiz olarak göstermelerinden belli olmaktadır:

‘Ameli cā’ize-maḵrūn idigi müftiniñ
Rū-nümā olmada nā-cā’izi tecvîzinde (G. 1347/4)

Nice nā-cā’izi te’vîl ile tecvîzden geçsin
Ki vâliden faḵîhiñ baḡyeti neyl-i cevā’izdir (G. 466/3)

2.2.2.1.4. Âlimler: İlmin gerekliliği, Edîb Efendi’nin üzerinde en fazla durduğu konulardan biridir. Aşağıdaki gazel başından sonuna kadar bu konuyu işlemektedir. Sıtma hastalığını gidermek için ilaç lâzım olduğu gibi, çocukları cehalet hastalığından korumak için de kalkan olarak mektep kullanılmalıdır. Zeki olan kişi tembellikle aptallaşır. Aptal kişi ise, çalışmasıyla zeki olanları geçer. Geceyi ilim ve faziletle geçirenlerin gece karanlığı gündüzün aydınlığından üstün olur. Kişi, yağmur yüklü bulutu yağmursuz buluta eş tutmamalı ve dedikoduyu bırakıp faydalı ilmin mektebi olmaya bakmalıdır. Cahillerin bilgisizlik yüklü sözleri, dinleyenin kulaklarını kapatmasına yol açar:

Etfâle hırz-ı ‘illet-i cehl eyle mektebi
Zirâ gerek ‘ilâc ile ref’ eylemek tebi

Bî-sa’y olur ḡabâvet ile mübtelî zekî
Sa’yıyla ezkiyâya olur mu’ telî ḡabî

Şeb-zinde-dâr-ı pür-pertev-i ‘ilm ü fazîletiñ
Nûr-ı nehâra fâyiḡ olur zûlmet-i şebi

Ḳoy ḡâl ü ḡili mekteb-i ‘ilm-i nâfi’ ol
Ebr-i maṭîr-i feyze naẓîr etme ḡullebi

Nâ-dânlarıñ Edîb ḡiṭâb-ı cehâleti
Eyler şimâḡ-beste-i nefret muḡâtabı (G. 2075/1-5)

Bir toplum için ilim ve âlimin gerekliliği tartışılmaz bir husustur. Ancak şair, âlimlerin yeterli düzeyde saygı ve itibar görmediğinden şikâyetçidir. Büyük âlimler sefalet içinde bir yaşam sürüyorlar. İzzet ve şeref bulanlar ise sadece cahillerdir. Çünkü feleğin işi belli bir düzene bağlı değildir; cahile kadeh sunarken, âlime zulüm zehri vermektedir:

‘Allâmeler felekde Edîbâ sefildir
‘İzz ü şeref cihânda faḡaṭ cāhilûnadır (G. 183/5)

Cāhile cām şunar zehr-i sitem dānāya
Kār-ı sākī-i felek şanma ki tertīb iledir (G. 411/4)

Âlimlerin cahiller arasında istenmeyen insanlar olmaları çok doğal bir durumdur. Zencinin gönlü aynasız kalmaktan nasıl mutlu oluyorsa, cahiller de âlimlerle karşılaşmamaktan dolayı rahatsız olmazlar. Çünkü cahilin cehaleti âlimin yanında daha fazla belli olmaktadır:

Cehülû şanma bekā-cüy-ı vaşl-ı dānâdır
Şafâ bulur dil-i zengî firâk-ı âyineden (G. 1087/3)

Toplumda akılsız insanların anlamsız sözleri akıl sahiplerinin doğru sözlerinden çok daha fazla tercih edilmektedir. Bu durumda, doğru düşüncelere sahip olmanın akıllı kişiye herhangi bir yararı yoktur. Bir adamın sözünün halk tarafından dinlenir söz olmasının ölçüsü, o adamın âlim olup olmaması veya söylediği sözün doğru olup olmaması değildir. Adam zenginse sözü de dinlenmektedir:

Müraccahken maķāl-i bî-me 'ālî hîre-fehmānî
Ne sūd eyler nebîhe şāhib-i re 'y-i sedîd olmak (G. 772/8)

Sîm ü zeriñ leb-â-leb ise sende kîsesi
Her kes kabûl ile işidir sendeki sesi (G. 2131/1)

Halepli Edîb Efendi, âlimliğin cahillere kaldığından şikâyet etmektedir (G. 1130/5). Çünkü âlimlerin cahiller kadar bile bilgisi yoktur (G. 1019/4). Âlimlerin görevlerinden biri, insanlara doğru yolu göstermek ve doğru yolda onlara öncülük yapmaktır. Ancak âlimler doğru yoldan saptığı için cahiller birbirine tabi olmaya başlamışlardır:

'Ulemâ münharif-i nehc-i şavâb oldukça
İktidâ etdi Edîbâ cühelâ birbirine (G. 1387/9)

Âlimlerin sözlerinde de herhangi bir feyiz yoktur. Eğer onların sözlerinde feyiz akıntısı olsaydı din yolunun bahçesi neşvünema bulurdu:

Ger reşha-i feyz olsa maķāl-i 'ulemâda
Kalırdı riyâz-ı reh-i dîn neşv ü nemâda (G. 1241/1)

Edib Efendi'nin âlimlere yönelttiği eleştiriler, karışık anlamlarıyla aslında onlarda bulunması gerekli olan özellikleri de içermektedir. Aşağıdaki beyitte haberin müptedasını görmeyen âlimin anlamın sırrına vakıf olmayacağını söyleyerek, metinlerdeki anlamı kavrayabilmek için gramer bilgisine sahip olmanın gerekliliğini anlatmaktadır:

'Âlim nice tebaşşur-ı küh-i me'âl eder
Kûteh-nigâh iken haberin müptedâsına (G. 1249/3)

Aşağıdaki beyitte ise, eşyanın güzel özelliklerini ve tabiatını bilmeyen kişinin kendi özellik ve tabiatını idrak etmeyeceğini söyleyerek pozitif ilimlerin gerekliliğini anlatmaktadır:

Kendi hâşıyyet-i zâtın nice idrâk eyler
Hüsn-i hâşıyyetini câhil olan eşyânın (G. 856/3)

Diğer bir beyitte de şair, medreselerin tereddüt ve kuşkuyu sıklet ve sıkıntı olarak gördüklerinden şikâyetle, ilimde tereddüt ve kuşkunun ne kadar elzem olduğunu anlatmaktadır:

Şıklet görür tereddüdü şimdi medârise
Câhil ne deñli kesb-i kemâle medâr ise (G. 1496/1)

Âlimler Kur'ân-ı Kerîm'in lafzını okumakla yetinmemeli ve onun anlamını kavramaya çalışmalıdırlar. Çünkü hidayet ışığı lafız üzerinden okuyucuya etki etmez. İnsana şevk veren surelerdeki âyetlerin anlamıdır. Bu, sadece Kur'ân için değil, bütün ilimler için geçerlidir. Anlamı kavrama konusunda şuurları körelmiş olan âlimlere, kuralları ezberlemenin herhangi bir yararı yoktur:

Lafzdan nûr-i hüda etmez eşer tâliye
Süverin şevk veren ma'ni-i âyâtıdır (G. 593/2)

Derk-i me'âle hîre-nigâh-ı şu'ûr iken
Yok sûdu ehl-i dânişe hıfz-ı kavâ'idiñ (G. 828/2)

Âlimlerin bildikleriyle amel eden insanlar olmaları, ilimleriyle amelleri arasında paralellik bulunması da çok önemlidir. Çünkü sözün samimiyetini gösteren

sözün kendisi değil, sözü söyleyenin hâlidir (G. 1394/1). Şeriata her memurluk yapan dine intisap etmiş olmadığı gibi, bildikleriyle amel etmeyen âlim için de ilim bir şeref değildir:

‘Âlim-i bî-‘amele şanma şerefdir ‘ilmi
Şer‘e her hâdim olan müntesib olmaz dîne (G. 1265/4)

İlimleriyle amel etmeyen âlimlerin halk üzerinde de herhangi bir etkileri olmaz. Başkasına nasihatte bulunacak olan kişi, önce kendine bakmalı ve kendi ayıplarını görüp düzeltebilmelidir (G. 334/3). Çünkü nasihatleriyle kendi mizaçlarını, hâl ve hareketlerini düzeltmeyen nasihatçiler, başkalarını doğruya iletmede başarısız olurlar:

Mizâcı sen ki ta‘dîl etmediñ dârû-yı pendîñle
Naşûhâ nâ-müyesserdir mizâc-ı gayrî ta‘dîlîñ (G. 840/3)

Âlim, sözü ve özü bir olan insan olmalıdır. Aksi takdirde ilimleri bir iddiadan öteye geçmez. Aşağıdaki beyitte şair, insanların sözlerini hâlleriyle test etme tavsiyesinde bulunarak, “İddia ile bakkalda kuyumculuk olur mu?” demektedir:

Hâl ile bak kâli tatbîk edegör eşhâşda
İddi‘â ile olur mu zergerî bakkâlde (G. 1206/4)

Âlimlerin âhiret hayatı için de bir hazırlıkları bulunmalıdır. Çünkü âhiret için hiçbir hayrı bulunmayan kişi allame bile olsa hasılatı cehaletten başka bir şey değildir:

Cehldir mâ-ḥaşali olsa ‘allâme Edîb
Ol ki bî-vâye ola ḥayr-ı uḥrâsından (G. 1101/5)

Aşağıdaki beyitte ise şair, âlimlerin kitaplardaki hükümleri yaşatmak için çalışmadıklarını, aksine kitapların şirazesini söktüklerini söyleyerek onları eleştirmektedir:

‘Âlimân etmez Edîbâ ḥıfz-ı aḥkâm-ı kütüb
Hall eder icrâ-yı şıdkı ‘uḳde-i şirâzeden (G. 1131/5)

Medreselerde ders veren müderrislerin ilim nimeti peşinde olmadıkları tespitini yapan Edîb Efendi, onların ilim sofrasından paylarının bir paye sahibi olmak olduğunu ve aslında bunun peşinde koştuklarını söylemektedir:

Nî‘ met-i dānişi müftî vü müderris n’eyler
H’ân-ı dānişden anıñ pāyı faķaķ bir pāye (G. 1201/6)

Âlimlerin ücretsiz ders vermeye yanaşmamalarından şikâyet eden şair, onların ücret karşılığı olmadıkça kitabın satırına bile bakmadıklarını söylüyor:

Ümîd-i ecr ile tadrîs-i bî-müzd eylemez ‘âlim
Kîrâsız çeşmini rabķ eylemez satır-ı kerârîse (G. 1328/3)

Âlimlerdeki bu para ve mal düşkünlüğü ilimlerdeki güvenilirliği de zedelemektedir. Çünkü onlar mala olan düşkünlükleriyle caiz olmayan her şeyi caiz yapmanın bir yolunu bulabilirler:

‘Âlimân ragbet-i māl ile Edîbâ şimdi
Cümle nâ-câyizi hep çäre bulur tecvîze (G. 1449/5)

Edîb Efendi’nin yöneticiler, hâkim ve kâdılar için gündeme getirdiği rüşvet yeme olgusu âlimler için de gündeme getirilebilir. Yukarıda söylenen menfaat karşılığında harama cevaz verme işi de aslında bir tür rüşvettir. Ancak şair, mesleklerinin özelliğinden dolayı âlimler için doğrudan rüşveti gündeme getirmez. Çünkü meslekleri bir icra kurumu değildir. Sadece aşağıdaki beyitte âlimler için “rüşvet yeme” ifadesini kullanan şair, onu da “alaydı” biçiminde şartlı bir yüklemle vermektedir:

Alaydı semtini ‘allāme rüşveti yemeniñ
Yaķardı tuhfelerin Hind ü kişver-i Yemeniñ (G. 815/1)

Âlimlerin yöneticilerle olan ilişkilerini de gündemine alan Edîb Efendi, ulema sınıfının devlet adamlarından iltifat beklediğinden şikâyet etmektedir (G. 320/3). Büyük âlimler, dinden aldıkları payeyi bir yana bırakıp meliklere yakınlıkta paye sahibi olmaya çalışmaktadırlar (G. 1961/5). Aşağıdaki beyitte de şair, ulema

sınıfından olan muhaddisler için, “Eğer Buharî’deki hadîs-i şeriflerden istifade etseydi, yönetici ve paşalara perestişle alçalmaktan uzak dururdu” demektedir:

Muhaddiş müstefid olsa eḥādîş-i Buḥārîden
Geçerdi mîr u paşaya perestişle bu ḥ̣ārîden (G. 1037/1)

Yukarıda söylenenler Edîb Efendi’nin gerçek bir âlimden hangi özellikleri aradığını da ortaya koymaktadır. Buna göre gerçek âlimler, ilimlerinde derinlik sahibi, bildikleriyle amel eden, âhirete hazırlıklı olan, hiçbir karşılık beklemeksizin insanları eğiten ve aydınlatan, yöneticilerin iltifat ve ihsanlarına aldırış etmeyen kişilikli insanlardır. Onların dünyevî herhangi bir emel ve beklentileri de yoktur. Aşağıdaki beyitte şair, gerçek bir âlim için, fitne yerine dönen dünyayla ilişkilerde bir yer ve konum sahibi olmaktansa ölmenin daha iyi olduğunu söylemektedir:

Merd-i dānāya ribāṭ-ı fitnegāh-ı kevnde
Cāy-sāz olmakdan evlādır Edībā irtihāl (G. 888/5)

2.2.2.1.5. Zenginler: Toplum içindeki güç ve itibarları sahip oldukları servetten kaynaklanan zenginler de Halepli Edîb Efendi’nin eleştirilerine hedef olmaktadır. Servetin toplum içindeki dağılımı âdilce değildir. Para, onu hakketmeyen haydut ve suçluların elindedir. Şakiler birer altın ocağı iken, zavallı yoksulların gönül cebinde kanlı yaradan başka kırmızı para bulunmamaktadır:

Şakiler kân-ı zer ceyb-i dil-i miskîn-i ‘âcizde
Mücerred dāğ-ı ḥūnînininden özge fels-i aḥmer yok (G. 780/4)

Haram ve gayr-ı meşrû yollardan elde edilen servetin sahibine de herhangi bir faydası yoktur. Çünkü insanlardan haksızlıkla gasp edilen zenginlik zehirli bir oktur ve eninde sonunda zalimi kendi zenginliğinin içinde vurur:

Sitemle nâsdan kesb-i ḡinā bir tîğ-i pür-semdir
Edībā ḡālîme te’şîr eder semt-i ḡinâsından (G. 1115/5)

Haram yollardan kazanmaya alışmış olan insanlardan bu huylarını bırakıp şerefli insanlar gibi hareket etmeleri beklenemez. Gıdasını haram yollardan elde eden

alçak kişiye, yücelikte hiçbir nimet yoktur. Çünkü aşağıdan, yani alçaklıktan lezzet alan kişi yukarıdan, yani şerefli insanlardan olmaz:

Ne ni‘met var gıdāsı suht olan süflîye rif‘atde
Aşağıdan k’ola lezzet-pezîr olmaz yukarıdan (G. 1085/3)

Açgözlü insanlar ne kadar zengin olurlarsa olsunlar, kanaatkâr olmayı bilmezler. Halk yavan ekmek bile bulamazken onlar nimetleri çeşit çeşit isterler:

Hâtır-ı ehl-i t̤ama‘ ni‘met-i elvân ister
Halkda sâdece bir ni‘met-i nânîñ yeri yok (G. 778/4)

Zenginler, yoksula yardım etmemektedir (G. 1083/5). Aksine yoksulların kendilerine bağışta bulunmasını arzulamaktadır. Bu durum karşısındaki şaşkınlığını şair, “Bilmiyorum, cömertlik ve ihsanın şartı varlık mıdır yokluk mudur?” diyerek belirtmektedir:

Ağniyâ h̤âhişger-i bahş-ı gedâyân olmada
Bilmem esbâb-ı sehâ varlık mıdır yokluk mudur (G. 433/4)

Servet ve varlık içinde olanların yokluk içinde olanların eline bakması şaşılacak bir durumdur. Aşağıdaki beyitte şair, “Kendi gururlu tavırlarında aslan olan zenginlere köpek gibi yoksulun ekmeğini istemek yakışmaz” diyerek, bu duruma düşen insanların ne hâle düştüğünü gözler önüne sermektedir:

Şîr iken eṭvâr-ı mağrūrânesinde seg gibi
Ağniyâ lâyıḳ mıdır nân-ı gedâyı istemek (G. 813/4)

Zenginlerin cimriliği karşısında yoksullar infakta bulunan insanlardır. Aşağıdaki beyitte şair, “Eğer yoksulların infakı olmasaydı zenginlerin cimriliğiyle âlem yıkılmıştı” diyor:

İmsāk-i ağniyâ ile ‘âlem ḥarâb idi
İnfākı olmasaydı Edîbâ gedâlarıñ (G. 810/5)

Varlık ve servet sahibi olanların bu açgözlülüklerine karşın fakirlerde tokgözlülük vardır. Fakirlerde tokgözlülük tavırlarının güzelliği olunca, onların bakışları zenginlerin servetini utandırır:

Nigāhı şervet-i ehl-i ğināyı şermnāk eyler
Olunca behcet-i etvār-ı istignā faķirānda (G. 1388/2)

Zenginler kapılarında yoksul istemezler. Aşağıdaki beyitte şair, kardeşi bile olsa zengin kapısında yoksul istemediğini ve göğre bile bakmayan zengin kardeşine hiç bakmayacağını söylemektedir:

Ahıysa geldigini istemez gedā derine
Ġanī sipihre göz açmaz degil ki dāderine (Nz. 38/1)

Edīb Efendi'ye göre, zenginlerde fakire karşı bir kin ve düşmanlık mevcuttur (G. 1382/2). Bu kin ve düşmanlığın sebebi, kendilerinin açgözlülüğü karşısında onların tokgözlü bir tavır içinde bulunmaları olabilir.

Cömertlik iddiasında bulunduklarında zenginlerin lafına bakmamak gerekir. Çünkü onlar, açgözlülük eliyle muhtaç kişilerin parasını çekmektedirler:

Dest-i tama' la dirhem-i muhtāc cerr eder
Mün' imleriñ keremle şaķın bakma lāfına (G. 1295/3)

Onların cömertlik ve ihsanları da gasp yoluylaadır. Çünkü sağ elleriyle verdikleri, aslında sol elleriyle aldıklarıdır. Yani hayır yoluna sarf ettikleri, şer yolundan kazandıklarıdır:

Sehā-yı halk-ı cihān cümle kār-ı ğaşb iledir
Sitād-ı meyseredendir 'aķā-yı meymenesi (G. 1986/4)

Edīb Efendi, kendi zamanında zenginlerin padişah ve yöneticilerin dergahlarına bağlı olmakla övündüklerini ve Allah'ın kapısının övüncüne yüz çevirdiklerini söylemektedir:

Fehār-ı intimā-yı dergeh-i şāh u emīr eyler
Ġaniler şimdi rū-gerdān-ı fahr-ı bāb-ı Mevlādır (G. 360/4)

Zengin olmak insana, haksız kazançtan uzak durmak ve ihtiyaç sahiplerine yardımda bulunmak gibi bazı sorumluluklar yüklemektedir. Bu sorumluluklarını yerine getirmeyen zenginlerin âhiretteki durumunu anlatan şair, “Bu dünyada yoksul ne kadar ihtiyaç sahibi olursa da ihtiyacı zenginin âhiretteki ihtiyacı kadar olamaz” demektedir:

Şimdi gedā ne mertebe muhtāc ise Edīb
Ferdāda mün‘imiñ yetemez ihtiyācına (G. 1597/5)

2.2.2.1.6. Nesebin Önemi ve Nesep Davası Güdenlerin Eleştirisi: Halepli Edīb Efendi’nin üzerinde durduğu konulardan biri de nesep konusudur. Nesep konusu, hem nesebin önemi hem de nesep davası güden ve asalet iddiasında bulunanların eleştirisi bağlamında ele alınmaktadır.

Edīb Efendi, nesebin kişi üzerindeki etkisi üzerinde önemle durur. Aşağıdaki beyitlerde şair, ebenin elindeki yeni doğmuş çocuğu bir nüshaya benzetmekte ve bu nüshadaki ezelden gelip ebede doğru ilerleyen anlama bakılmasını istemektedir. Söz konusu anlam ise, anneye benzeyen şerefli kız çocuğunun hilkat ve tabiatının babaya da benzemesidir:

Me’āl-i nüsha-i mevlūda bak yed-i ebede
Ki geldi rāh-ı ezelden mürūr içün ebede
Nazīr-i māder olan duĥter-i şerefmendiñ
Nukūş-ı hilkat ü ĥulķı şebīh olur ebe de (G. 1317/1-2)

Nesep olayında baba kadar annenin de önemli olduğunu düşünen şair, seytlik tohumunun sıradan insanda yeşermeyeceğini söylemektedir (G. 1161/1).

Çocuk, hem fizyoloji hem de huy ve tabiat bakımından anne ve babaya benzer. Aşağıdaki rubâide anne rahminde sıvıların karışımını bilmenin o alanda ihtisası olanların işi olduğunu belirten Edīb Efendi, anne ve babanın rengi sarı ise çocuğun kara kaşlı ve kara gözlü olamayacağını söylemektedir:

Raĥm içre miyāhıñ iĥtilātın bilmek
Ehl-i nazarıñ ĥavāş-ı ebşārıdır
Evlāda sevād-ı çeşm ü ebrū mu olur
Mādām şıfāt-ı ümm ü eb şarıdır (R. 20)

Aşağıdaki rubâide ise şair, nesebin huy ve tabiat bakımından çocuğu etkilemesini ele almaktadır. Çocuğun nesebi çirkin olunca güzel sözlere karşı sağır kesilir. Anne ve babanın hasletleri kötü olunca, çocuğun seciyesinin iyi olması mümkün değildir:

Tâ aşl-i nihâdî zişt ola ferzendiñ
Tevcih-i hitâb-ı hüsnden ebkem olur
Mümkün mi seciyye-i veled hûb olmak
Vaqtâ ki hışâl-i mâder u eb kem olur (G. 313)

Yukarıda yapılan açıklamalardan, çocuğun hem fizyolojisinin hem de hilkat ve tabiatının anne ve babaya benzeyeceği sonucu çıkmaktadır. Şaire göre devlet yöneticiliğinde şekâvetin artmasının sebebi de, anne ve baba nesebinin ortadan kalkmasıdır:

Efzûnter olur şân-ı şekâvet ümerâda
Mechûl olıcağ nesl-i pederle üm arada (G. 1556/1)

Bir yandan anne ve baba genetik olarak çocuklarına özellik verirken, öte yandan çocuk da yaptıklarıyla anne ve babasının adını ya yüceltmekte ya da küçük düşürmektedir. Aşağıdaki beyitlerde şair, “Yaşantısında doğrulukla rızamı aramayan oğullarımın adını şefkatle anmam bana yakışmaz” dedikten sonra, oğulların yaptığı kötülüklerin babanın adını küçük düşüreceğini ve oğullarının adı kötüye çıkmış bir babanın iyi bir ünü olmayacağını söylemektedir:

Rızâ-cüyum degilse şıdk ile nehc-i sülûkünde
Baña şefkatle yâd etmek yakışmaz nâm-ı ebnâmı
Fesâd-ı kâr-ı ebnâ ẖâr eder nâm-ı ebi zîrâ
Ki tâ ebnâsı bed-nâm ola olmaz nâm-ı eb nâmî (Kt. 18/1-2)

Nesebin önemi üzerinde çok duran ve onu çok önemseyen Edîb Efendi, nesep davası gütmeye ve asalet iddiasında bulunmaya sıcak bakmamakta ve bu işi yapanları sert bir dille eleştirmektedir. Şaire göre nesebi belirsiz olanların asalet iddiası, güzel huylu asil insanların kulağını sağır edecek düzeye gelmiştir:

Aşîlân-ı mühezzeb-hüy-ı ahrârı ker etmişdir
Aşâlet iddi'âsın etmeden her sifle pîç şimdi (G. 2116/4)

Yukarıdaki beyitte, nesebi belirsiz insanların asalet iddiasında bulunmasından duyulan rahatsızlık dile getirilmektedir. Şaire göre, nesep davasına kalkışmanın bir nedeni de, yaşam biçiminin yaptığı tanıklığın nesep asaletini ispatlamada yetersiz kalmasıdır. Yaşam biçimiyle asaletini ortaya koyamayan insanın nesep davası gütmesinde ise hiçbir yarar yoktur:

Güvâh-ı hüsn-i siyerle şübûta yetmeyicek
Nedir fevâ'idi bilmem de' âvî-i nesebiñ (G. 844/6)

Peygamber soyundan gelmek anlamına gelen seyitlik olgusunu da ele alan Edîb Efendi, seyitlikle asıl övünmeyi hakkedenlerin ona tabi olanlar olduğunu ve babasına uymayan çocuğun kendini babaya atfetmekle şeref bulmayacağını söylemektedir:

Peyem-ber-zâdelikle fâhra lâyıķ müttebi'lerdir
Şeref bulmaz veled nâ-müttebi'ken nisbet-i eble (G. 1419/2)

Şekilcilikle de seyitlik olmaz. Şair, seyitlik görüntüsünün letafete vesile olmayacağını ve letafetin kıyafete bağlı olmadığını söylemektedir:

Olmaz vesîle şekl-i şerâfet leţâfete
Merhûndur leţâfeti şanma kıyâfete (G. 1260/1)

Şair, neseple övünülmemesini ve asaletin güzel ahlâkta konuşturulmasını istemektedir. Zencilere güzellik cevherinin lakap olarak verilemeyeceğini belirten Edîb Efendi, kötü bir yaşantısı olanlara da güzel lakabın herhangi bir faydası olmayacağını söylemektedir:

Olma neseble nâţıķa-cünbân-ı iftiḥâr
Nuţķ-ı zebân-ı ḥulķ-ı cemil et aşâleti (G. 1781/3)

Zengilere telķib-i güher-i hüsn olabilirmez
Bed-sirete yok fâ'ide taḥsîn-i lakabdan (G. 960/2)

Neseple ilgili olarak yukarıda söylenenleri şöyle özetleyebiliriz: Anne ve babada bulunan fizyolojik özelliklerin yanı sıra huy ve tabiatları da çocuğa geçer. Çocuk ise yaşantısıyla anne ve babasının adını ya yüceltir ya da küçük düşürür.

Kendini atalarına atfetmek, onlara uymakla anlam kazanır. Gerçek seyitler de Hz. Muhammed'e tabi olanlardır. Nesebi belirsiz olanların asalet iddiası kulakları sağır edecek düzeye çıkmıştır. Yaşamlarının tanıklığıyla neseplerini ispatlayamayanların nesep davasına kalkışmaları kendilerine bir fayda sağlamaz. İyi bir lakaba sahip olmak da kötü insanlara herhangi bir şey kazandırmaz.

2.2.2.2. CİNSELLİK

Halepli Edîb Dîvânı'nda muhtevayı oluşturan belli başlı temalardan biri de şairin toplumda yaygınlaşan ahlâkî yozlaşma bağlamında çeşitli kesimlere yönelik eleştirileri ve hicivlerinde karşımıza çıkan "cinsellik" temasıdır. Cinsellik hem söz konusu kesimlerde gözlemlenen zina ve eşcinsellik gibi kimi ahlâkî ve cinsel sapmaların vurgulanması hem de aynı kesimlerin müstehcen ve genel ahlâka aykırı bir dille hicvedilmesi bağlamında gündeme gelmektedir. Cinsellik daha çok şairin rint-zahit çatışması ekseninde zahit ve onunla aynı kategoride yer alan şeyh, mürşit, mürit ve sûfî gibi diğer tipleri hicvettiği yerlerde karşımıza çıkmaktadır. Ancak hicvedilen sadece bunlar değildir. Şair, toplumda belli bir etkinliği bulunan çok çeşitli kesimlere cinsel konularda suçlamalarda bulunmakta ve onları son derece ağır, müstehcen ve hiçbir sınır tanımayan bir hiciv diliyle eleştirmektedir.

Cinsel konulardaki tespit, tenkit ve tavsiyelerin Divan şiirinin klâsik temalarından olan rint-zahit çatışması bağlamıyla sınırlı olmaması ve başka kesimlerin de aynı konularda ve aynı şekilde hicvedilmesi, daha da önemlisi çok çeşitli ve çok farklı teşbih ve imajlarla dolu bir hiciv dili kullanılması, konunun "Sosyal Eleştiri" ana başlığı altında ayrı bir başlıkla ele alınmasını gerektirmektedir.

Edîb Efendi, kendi dönemiyle ilgili olarak toplumda helâl yollardan "vuslat"a gönül veren kimse kalmadığı tespitinde bulunmaktadır. Cinsellikle ilgili konularda seçkin ve sıradan insanların tamamı "haram fiil"i istemektedir. Bu bakımdan devir kötü bir devirdir. Bu kötü devirde, namusluluk taslayan kadın ve erkekler, şalvarlarının uçkur gözünü altın paraya dikmişlerdir. Toplumda artık iffetli ve namuslu olmanın adı ortadan kalkmıştır. Kendini başka erkeklere teslim edecek kadın ve erkek bulmak kolaylaşmış ve ucuzlaşmıştır:

Edibā kalmamış dil-dāde-i vuşlat helālinden
Hemān fi'l-i harāmı şimdi cümle hāş u 'ām ister (G. 385/5)

Zen ü merdiñ bu devr-i faşda 'işmet-fürüşanı
Komuş birden zer-i mesküke çeşm-i bend-i sirvāli (G. 1818/7)

Ber-țarafdır halk-ı 'ālemden bu gün resm-i 'afāf
Rāyegāndır hızb-i gılmān u zenīñ pīş ü pesi (G. 2184/3)

Toplum o kadar büyük bir ahlâkî çöküntü içindedir ki çocukları bizzat anne ve babaları kötü yola düşürmektedir. Annelerin karakteri kızlarını, babaların ahlâkı ise oğullarını kötü yola düşürmektir:

Duhterleri bezl eylemedir şime-i māder
Ahlâk-ı peder muğlime taqdīm-i piserdir (Ks. 1/85)

Toplumdaki erkeklerin cinsel eğilimlerinde de sapma vardır. Kadına meyletmenin yerini erkeğe meyletmek almıştır. Edib Efendi, bu sapmayı “maklûb” sözcüğüyle ifade eder (G. 1675/2). Erkeklerin bir kısmında erkeğe yönelme başlamıştır. Onlar erkekleri kadın gibi görmektedir. Diğer bazı erkeklerin ise kadından bir farkı kalmamıştır. Onlar da sadece kadınların gözünde erkektir:

Gör şöhet-i maklûbu ricālinde ki dehrīñ
Merdānı bu gün māde gibi tālib-i nerdir

Merdān-ı zamānīñ hele yok farkı nisādan
Ancak nazar-ı sürbe-i nisvānda zekerdir (Ks. 1/80-81)

Toplumdaki kötü tabiatlı insanlar, kadınlardan ikrah edip erkeklere yönelmişlerdir (G. 1552/5). Açlıktan ölseler bile, istek ağzına kesinlikle dişi almamaktadırlar (G. 2029/1). Artık nazlanmak da kadınların bir özelliği olmaktan çıkmış, yasemin yüzlü “gılman”ların, yani erkek çocukların tavrı hâline gelmiştir. Revaçta olanlar bu gılmanlar olduğu için de kadınlar unutulmuştur (G. 1757/1). Erkeklerin birbiriyle cinsel ilişkide bulunması, kadınların geceyi kaplayan inlemesini arttırmıştır (G. 1964/1). Toplumda gılmanlara düşkünlük alışılmış ve sıradan bir iş hâline gelmiştir. Artık erkekten yararlanma mübah, kadınla beraber olma ise nehyedilen işlerden sayılmaktadır:

Olup ibāhate vāşıl taşarruf-ı gılmān
Yetişdi rütbe-i nehve vişāl-i düşize (G. 1360/2)

Edîb Efendi, gılmanlara düşkünlüğün yaygınlaştığı üç de yer ismi vermektedir. Bunlar İran, İsfahan ve İstanbul'dur. Arap zahitlerin erkeklerle beraber olmaya meyilli olduğunu söyleyen şair, onların bütün düşüncelerinin İranlı (belki de kelimenin öteki anlamıyla acemi) genç erkeklerle beraber olmak olduğunu söylemektedir. İstanbul ise, gılmanların çokça müşteri bulmak amacıyla akın ettiği bir yer olarak gündeme gelmektedir:

Zühhād-ı 'Arab müttefik-i vuşlat-ı nerdir
Endişeleri vaşl-ı gulām-ı 'Acemîdir (G. 562/5)

Emel-i vaşl-ı gulām-ı 'Acemîle şüfi
'Azm eder mülk-i Şifāhāna degil Tebrîze (G. 1383/1-3)

Sürbe-i hîzân-ı aqtâr-ı cihân İstanbûla
'Azm-i rāh eyler ki bî-ḥad t̄alib-i istin bula (G. 1319/1)

Bazı erkekler için, kendini başka erkeklere kullandırmak bir rızık kapısı, dolayısıyla bir övünç kaynağı hâline gelmiştir (G. 167/4). Onlar kendilerini kullandırmakta o kadar cömerttirler ki cömertliğin şan ve şöhreti görünmez olmuştur:

Şân-ı kerem nihüfte kalır çeşm ü güşdan
Tebzîr-i naqd-ı vuşlat-ı her kun-fürüşdan (G. 1076/1)

Edîb Efendi, toplumda yaygınlaşan gılmanlara düşkünlüğün bakire kızların değer ve itibarını ortadan kaldırdığını ise şöyle anlatmaktadır:

Düşizelerin oldu bütün nānı berîde
Kun-dādelerin devr-i raḥā-yı kefelinde (G. 1238/4)

Ahlākî çöküntü bununla da sınırlı değildir. Edîb Efendi'nin "dü zevk ehli", yani "çift zevkli" dediği diğer bir insan grubu daha vardır. Bu erkeklerin özelliği, hem başka erkeklerden yararlanmak hem de kendini onlara kullandırmaktır. Şair, aşağıdaki beyit ve rubâide bu grupta yer alan erkekleri anlatmaktadır. Bunlar sayıca çoktur. Gözleri kadın görmemektedir. Gılmanı bazen erkek bazen de kadın olarak kullanmaktadırlar:

Pest ü bālāda dü zevk ehli Edîbā bî-‘aded
Muttaşıl her kûşede şeytân şeytân üstüne (G. 1210/5)

Çok mes’ele-dân-ı fazl ü dāniş kārî
Almaz gözüne berf gibi hîç qarî
Peyveste bülend ü pest edip gilmānı
Oğlanı geh erkek etmede geh qarî (R. 147)

Daha önce de ifade edildiği gibi, Edîb Efendi’nin zina ve eşcinsellik konusunda en çok eleştirdiği kesim, zâhit ve onunla aynı kategoride yer alan şeyh, mürşit, mürit ve sūfî gibi tiplerdir. Bu konularda zâhit, eşi bulunmaz bir maharetin sahibidir. Çünkü onun eli uzundur (G. 409/3). Sevgilisine her gün gündelik vermektedir. Sevgili de bunu karşılıksız bırakmamakta; her gün onunla beraber olmaktadır (G. 365/1). Güzeller onun geceleri uyuduğuna inanmamalı ve dikkatli olmalıdırlar. Çünkü o, geceleri hep fırsat kollayan bir insandır (G. 138/2). Erkeğe de meyillidir. Kadınlardan bir ayrılabilse gilmanlarla beraber olacaktır (G. 1130/4). Komşu çocuğuyla ilişkisi vardır. Bu kötü fiili işleminde amacı tecrübe kazanmaktır (G. 1240/4). Görünürde gilmanlara küskündür. Fakat kadınlara meyletse bile onları gilman gibi görmektedir (Mf. 53). Zâhit bu işe o kadar düşkündür ki çirkin gilman onun gözünde ikinci Yûsuf’tur:

O deñli mübtelâ zâhid ki çeşm-i i’ tibârında
Gulām-ı zîştî hâşâ Yûsuf-ı mümtâz-ı şânîdir (G. 497/2)

Zâhit, meyhanede gilmanla basılmıştır (G. 1210/4). Erkeklerle ilişkide bulunan muglimlerin verdiği selamı eğilerek almaktadır (Kt. 203/1). Buna göre zâhit de şairin “çift zevkli” dediği insanlardandır. Yaptığı ibadetleri de ayıplarını gizlemek ve açıklarını kapamak için bir araç olarak kullanmaktadır (G. 1168/2).

Şeyh de zâhit gibi zinaya düşkün biridir. O, diğer zinakârlara benzemeyen başka bir zânîdir. Bu nedenle de cehennem mutfağının baş kazanıdır (G. 497/1). Çok konuşan ve çenesi düşük bir insandır. Güzellerin çenesini söz ile okşayıp yatmaktadır (G. 1143/2). Erkeklerle de meyillidir. Kadının ne olduğunu hiç bilmez (G. 579/1, G. 394/2). Camide genç bir imamın arkasında namaza dursa aklına başka şeyler gelmektedir (G. 1860/1). Aynı zamanda erkeklerle kendini kullandırma gibi bir özelliği daha vardır (G. 1109/1, G. 142/2).

Sûfî, sevgiliyi yalvarmakla ikna edemeyince hırka ve tespihini de ayrıca vermektedir (G. 365/2). Kalkıp İsfahan'a bile gidecek kadar Acem gılmanlarına düşkünlüğü vardır (G. 1383/3). Gılmanlara kendileriyle ilgili arzu ve düşüncelerini teklif etmek için can atıyor (G. 762/3). Kadınla arası pek iyi değildir. Gılman düşkünlüğü ileri düzeydedir (G. Mf. 86, R. 168, R. 391). Kendini başka erkeklere kullandırma özelliği onda da vardır (G. 988/3).

Mürşitte de muglimlik özelliği vardır. Gılmanların arkasına düşüp yularını salıvermiştir (G. 1203/4). Helada bile aynı kötü fiilin peşindedir (G. 639/6). Kadına meyletmesi ise erkeklerden usanmasındandır:

Uşandı zevrağ-ı erdâfa seffân olmadan mürşid
O şimdi nâhudâ-yı keştî-i ferc-i cevârîdir (G. 300/3)

Kaṭ ile âbın etme mu'atṭal degirmeni
Dâ'im sürîn-i şeyḥe mürîdâ degir menî (G. 2178/2)

Edîb Efendi, diğerlerine yönelttiği eleştirileri müride de yöneltmektedir. Kadına meyil ipi gevşek değildir. Tecerrüdün harareti ona kadın istetmektedir (G. 341/1). İster sıkıntıda ister rahatta olsun, her nerede bulunursa bulunsun, mürit, sadece kadın hırslısı bir insan değildir; onun erkeğe de düşkünlüğü vardır:

Mürîd hemm ü feraḥda olursa her nerede
Ḥarîş-i mâde degil ibtilâsı var nere de (G. 1428/2)

Şair, genç müridi daha çok edilgenliğiyle gündeme getirir (G. 1008/1). Yüzünde henüz tüy bitmemiş olan müridin mürşidinden dindarlık yolunun öğretimini istediği zannedilmemelidir. O, öyle bir şaibeden çok uzaktır. Yumuşak tenli müridin beklentisi, mürşidin kendisiyle ilişkide bulunmasıdır (R. 611).

Edîb Efendi'nin cinsel konulardaki eleştiri ve hicivleri sadece zâhit ve onunla aynı kategoride yer alan kişilere yönelik değildir. Kâdı, fakih, molla ve âlim de eleştiriye hedef olmaktadır. Fakat bu kesimlerle ilgili örnekler bir-iki beyti geçmemektedir. Kâdılarla ilgili olan aşağıdaki beyitte şair, onları muglimlik konusunda üstü kapalı bir üslûpla eleştirmektedir. Kâdı efendi, ahkamı uygulama görevini gulama vermiş ve kendisi ona naip olmuştur:

Edîb etdi müfevviż gulâma aḥkâmı
Bu gün gulâmına kâdî efendi nâ'ibdir (G. 115/5)

Fakih, sâkiyenin yanında erkekle sohbet etmekte ve cariyelerin sohbetinden hoşlanmamaktadır (G. 986/3). Molla bu konuda sabırsızdır:

Hall-i zünnâra meger şabrı mı var mollânıñ
Koynuna şoymadan oğlanı libâsıyla alır (G. 136/3)

Âlimlerle ilgili eleştirisinde ise şair, erkeklere meylettği için allameye saygısı kalmadığını ve onun bir erkeği on kadına feda etmeyecek kadar bu işte düşkün olduğunu anlatmaktadır:

'Allâme ki erdâfa müşîr etdi benânı
Şâyeste-i tevķîr ederim şanma ben anı (G. 1992/2)

Şanma kim 'işmet ile râğîb olur o nâma
K'eylemez bir götü 'allâme fidâ on ama (G. 1680/1)

Padişah ve diğer devlet yöneticileri hakkında açık bir cinsel sapma suçlamasında bulunmayan Edîb, Lûtî olan hükümdarın İskender'in şeref ve değerine ulaşamayacağını, söz konusu fiili işleyen kişinin kurtulamayacağını söylemekle yetinmektedir (G. 720/1).

Edîb Efendi'nin suçlamalarına hedef olan kesimlerden bir diğeri de zenginlerdir. Aşağıdaki beyitte şair, zenginin yoksul çocuğu ile olan ilişkisi üzerinde durmaktadır:

Kûtâh eder boyunca eder mi o yorganı
Zîr-i lihâf-ı tıfl-ı gedâda uyur ğanî (G. 2079/1)

Edîb Efendi'ye göre, kendisinin "devr-i fahş" olarak adlandırdığı devirde (G. 1818/7), helalinden vuslat isteyen kalmamış ve herkes haram fiili istemektedir (G. 385/5). İffetin adı ve sanı ortadan kalkmış, gerek zina gerekse eşcinsellik yaygın ve sıradan bir iş hâlini almıştır (G. 2184/3).

Halepli Edîb cinsel konulardaki yozlaşma ve sapmalarla ilgili olarak sadece tespit ve tenkitte bulunmakla yetinmez, aynı konularda uyarı ve tavsiyelerde de bulunmaktadır:

Cins-i gılmânı şakın levh-i zemîn-h'ân etme
Satır-ı ârâyîş-i tâvânı okurken karşı (G. 1991/3)

Zen-i pür-'iffete meyl eyle gulâma bakma
Dehrde Âdem iseñ saña yeter bir Havvâ (G. 2/23)

Yukarıdaki beyitlerde şair, muhatabından, kadın dururken erkeğe yönelmemesini, gulama bakmayıp çok iffetli kadına meyletmesini istemekte ve insan olan kişiye bir kadının yeterli olduğunu söylemektedir. Tek kadınla olmanın gerekliliği başka yerlerde de vurgulanır. Edîb Efendi, şehveti için iki kadın edinen kişinin işlerinin yolunda gitmeyeceği ve düzeninin bozulacağını düşünmektedir:

Qazâ-yı şehvet için ittiḥâz eden dü zeni
Niḫâm-ı kârı güm eyler ḫalel verir düzene (G. 1460/3)

Aşağıdaki kıt'ada da şair, muhatabından yine ay yüzlü iffetli kadına helal yoldan yönelmesini, bıyıkları yeni terlemiş çocuktan uzak durmasını ve âhirette Tanrı'nın huzurunda zor duruma düşmemesini istemektedir:

Ḫilden zen-i 'afife-i meh-rûya mâ'il ol
Vaşla gulâm-ı emredi olma inâḫada

Ferdâ ḫuzûr-ı Ḫaḫda tekâzâ-yı şermden
Cevf-i kefi te'essüfü etme inâ ḫade (Kt. 99/1-2)

Aşağıdaki rubâide de aynı paralelde bir bakış açısı vardır. Şair, erkeğin kadını bırakıp erkeğe yönelmesinin insan fitratına aykırılığını vurgulamak için, Hz. Âdem'i hatırlatıp, "Âdemoğlu isen meyil parasını baba işine harca" demektedir:

Her tâze gulâma şehveti şarf etme
Dehrîñ heves et vişâl-i ebkârına
Bu sâhirede sen de benî Âdem iseñ
Bezî eyle nüḫûd-ı meyli eb kârına (R. 19)

Edîb Efendi, âhireti düşünen kişinin zinaya yaklaşmayacağını ve amel defterine başlık olarak “zânî” diye yazdırmayacağını düşünmektedir:

Fıkr eden gâ'ile-i maşer ile mizânı
Naş-ı ser-nâme-i a' mālın eder mi zânî (G. 1875/1)

Başkasının namahrem kapısına gidip gelmeyi alışkanlık hâline getiren kişi, kendi kapısını başkasına karşı koruma gücünü yitirir:

Her der-i nâ-maḥreme âmed-şudu mu' tād eden
Kudretin nâ-yâb eder nehy-i dühûl-i bâbına (G. 1373/2)

Aynı şekilde, başkasının haremine göz diken, başkasının mahremine bakan kişi de, kendi haremini başkalarının bakış oklarına hedef yapmış olur:

Haremin nâvek-i enzâra nişāngâh eyler
Eden ilkâ ḥarem-i ḡayra ḥadeng-i naẓarı (G. 2122/8)

Aşağıdaki rubâide şair, ne kadar güzel olursa olsun namahrem olan kadınlara bakılmamasını, onlar baksa bile bakmaktan sakınılmasını istemektedir:

Nâ-maḥrem olan zenâna bakmaḡdan geç
Pîrâye-nümây-ı gül ü zenbaksa daḡı
Ḡazz-ı başarıla her düçâr olduḡça
Sen bakma ḡazer kıl saña zen baksa daḡı (R. 212)

Kadın tarafı için de şairin söyleyecek sözü vardır. Başka erkeklerle beraber olmak maksadıyla süsüne özenen kadın ismet melikesi sayılamaz:

Deme melike-i ' işmet şaḡın hele o zene
Ki zîb ü zînetine vaşl-ı ḡayr içün özene (G. 1460/1)

Edîb Efendi'nin yukarıda örnek olarak verilen beyit ve rubâîlerinden, şairin, hem zinaya hem de eşcinselliğe karşı olduğu çok net bir biçimde anlaşılmaktadır. Fakat başka bazı beyitlerde geçen kimi istisnâî ifadeler, yukarıda söylenenlerle çelişkili bir görüntü vermektedir. Aşağıdaki beyitte geçen, “Oğlana süvar ol, meyil elini kadından yıka” ifadesi buna örnek olarak gösterilebilir:

Bālāyı koyup düşme aşğa yuqarıdan
Oğlana süvār ol yed-i meyli yu qarıdan (G. 1007/1)

Bu beyitte kadına karşı olumsuz bir bakış açısının var olduğu söylenebilir. Aşağıdaki beyitte de bu bakış açısı vardır. Ancak burada cinsellik değil, kadının sohbeti şikâyet nedenidir:

Olurken şöhbeti nîş-i ezā destîñ yu qarıdan
Koyunda lānegāh etdikçe emniyyet yok arıdan (G. 1085/1)

Edîb Efendi'nin genel yaklaşımıyla ters düşen yukarıdaki iki beyitten ikincisi, zaten cinsellikle ilgili değildir; kadının sohbeti hakkında bir yakınmadır. "Oğlana süvar ol, meyil elini kadından yıka" ifadesinin yer aldığı ilk beyit ise, istisnâî bir örnek olup, şair hakkında yargıda bulunmak için yeterli bir kanıt değildir. Sanat eserinden hareketle şairin şahsiyetine ulaşmak da her zaman doğru bir yöntem değildir. Şairin Divan şiirinin klâsik tiplerinden zahit de dahil olmak üzere çeşitli kesimleri cinsel konularda eleştirip hicvederken haddinden fazla müstehcen ve genel ahlâka aykırı bir hiciv dili kullandığı (bk. G. 1143/3, G. 1440/1) dikkate alındığında, söz konusu ifadenin bir hicve ait bir üslûp özelliği olarak değerlendirilmesinin gerekliliği gündeme gelmektedir. Benzer ifadelerin geçtiği başka örneklerde de şair muhatabını hicvederken ona hitaben konuşmakta ve kendisiyle alay etmektedir. Çelişki arz eden yukarıdaki beytin de hicve ait bir özellik olarak muhatabıyla "alay etme" bağlamında ele alınması gerektiğini düşünüyoruz. Söz konusu alaycı üslûba şu beyitler örnek gösterilebilir:

Tıflān-ı hîzi sür işe tā darb-ı kîre alışa
Koyma tehî kârüreyi peyveste şûfî al işe (G. 1288/4)

Kaṭ' ile ābın etme mu' aṭṭal degirmeni
Dā'im sürîn-i şeyhe mürîdâ degir menî (G. 2178/2)

Dür olma seyr-i vādî-i ridf-i gulāmdan
Zāhid қо bāb-ı zūhdü şitāb et öbür dere (G. 1557/4)

Edîb Efendi'nin cinsel konulardaki eleştiri ve hicivde kullanmış olduğu sözcükler, benzetme ve imajlar da dikkat çekicidir. Bazı sözcüklerin Türkçenin tarihsel sözlüğüne katkı sağlaması bile söz konusudur. Şair, erkeklik organı için daha çok Farsçadaki "kîr" ismini kullanmakla birlikte (G. 316/2, G. 142/2, G. 497/3), aynı kelimenin Arapçası olan "zerk" (G. 1193/4) ve Türkçedeki bilinen karşılıklarını da kullanmaktadır (G. 1203/4, G. 1397/1). Ağızlarda kullanılan "zıbık" da aynı anlamdadır (G. 499/7). Çok kullanılan kelimelerden biri de "âlet"tir (G. 138/2, G. 617/1). Aynı kelime bazen de "âlet-i ma'hûd" ve "âlet-i vasl" biçiminde kullanılmaktadır (G. 394/2, G. 1440/1). Benzerlik ilişkisinden yararlanılarak kullanılan diğer sözcük ve tamlamalar ise şöyledir: "Sehm" (G. 409/2), "sehm-i la'lîn-nûk" (G. 142/2), "tûr-i zevk" (G. 142/2), "kilîd" ve miftâh" (G. 497/4), "lûle-i mâ" (G. 988/3), "mürg-i kîr" (G. 420/1), "mızrâb-ı kîr" (Kt. 52/1), "nâvek-i âlet" (G. 72/1), "şâh-ı kîr" (R. 12), "hıyâr" (Mf. 13), "bahk" (G. 316/2). Bir örnekte ise "koca mâlî" tamlamasındaki "mâl" sözcüğüyle yine aynı şey kastedilmiştir (G. 1059/1).

Kadınlık organı için daha çok Farsça "küs" ismi (G. 409/2, G. 387/2), bazen de aynı kelimenin Türkçedeki bilinen karşılığı (G. 409/2) ve Arapçadaki "ferc" ile "fûrûc" sözcükleri kullanılmaktadır (G. 300/3, G. 2141/5). "Sûrâh" (G. 420/1), "delik" (G. 365/1, Mf. 82) ve "bün" (G. 1661/1) sözcükleriyle de aynı şey kastedilmektedir. Kadınlık organını ifade etmek için, aradaki benzerlik ilişkisinden yararlanılarak "keştî" (G. 300/3), "hammâm" (G. 1130/4), "germ-âbe" (R. 77) ve "lâne" (G. 420/1) sözcükleri de kullanılmıştır.

Dışkılama organı için de daha çok Farsça "kun/kûn" (G. 409/2, G. 720/1) ve "sürîn" (G. 1127/1, G. 292/4) ile Arapça "ridf" (G. 617/3, G. 639/6), "erdâf" (G. 1191/2, G. 300/3) ve "ist" (G. 9/1, G. 1991/1) ismi, bazen de sözcüğün Türkçedeki karşılığı kullanılmaktadır (G. 1680/1, Mf. 86). "Sakb" (G. 167/4), "sûrâh" (G. 497/4), "sûrâha" (G. 1168/2), "dübûr" (G. 1032/2), "şikâf" (G. 1008/4) ve "büyük" (G. 1641/1) sözcükleriyle de aynı şey kastedilmektedir. En çok vurgulanan "gende", yani kokuşmuşluk (G. 394/2, G. 292/4) özelliğinden başka, "me'bûn" (G. 720/1), "redî" (G. 178/1) ve "nerm" (G. 1187/4) sözcükleri de sıfat olarak kullanılmıştır. Benzerlik ilişkisinden yararlanılan sözcük ve tamlamalar ise şunlardır: "Zevrak" (G.

300/3), “kavs” (G. 142/2), “hedef” (G. 72/1), “sûrâh-ı kufl-ı kûn” (G. 497/4), “masîf-i bâm-ı sürîn” (G. 617/2), “âyine-i ridf” (G. 639/6), “çerâğ-ı pes” (G. 1193/4), “hokka” (G. 387/4), “revzen” (G. 1032/2), “lûle” (G. 1991/1), “sûrâha-i metâ‘-ı perend-i sürîn” (G. 1168/2), “değirmen” (G. 1641/1).

Edîb Efendi’nin zina ve eşcinsellik için kullandığı isimleri de anmakta yarar vardır. Her iki fiili de ifade etmek için “fi‘l-i harâm” ismi kullanılmaktadır. Erkeğin kendi cinsine karşı ilgi duymasını tanımlayan sözcük “maklûb”dur (G. 1675/2, Ks. 1/80). Eşcinsellik için ayrıca “livâta” (G. 1360/1), “Lûtî” (G. 720/1), “illet-i me‘bûn” (G. 2141/4), “illet-i ist” (G. 1109/1), “illet-i istimsâk” (G. 1109/1” ve “tasarruf-ı gılmân” (G. 1360/2) isimleri de kullanılmaktadır. Kadın fahişe için “âhire” (G. 1856/1), kendini başkalarına kullandıran erkek için “me‘bûn” (G. 316/2), “hîz” (G. 178/1), “gulâm” (G. 72/1), “gulâm-ı emred” (Kt. 70/1), “gılmân” (G. 865/5), “ibne” (G. 1401/4), “kun-fürûş” (G. 321/1), “kun-derîde” (G. 167/4), “kun-dâde” (G. 1238/4) ve “oğlan” (G. 1007/1) gibi isimler kullanılmıştır. Zina eden erkek, “zânî” (G. 1856/1), “zinâ-kâr” (G. 497/1), “zen-perest” (G. 628/1), hemcinslerine meyli olan erkek içinse “muglim” (G. 1032/2), “fersân-ı gılmân” (G. 865/2) ve “gulâm-bâre” (R. 391) gibi isimlerin kullanıldığı görülmektedir. Kendini başka erkeklerle kullandırmanın yanı sıra aynı zamanda onlardan yararlananların adı ise “dü zevk ehli”dir (G. 1210/5).

Cinsellikle ilgili eylemler de çeşitli isim ve ifadelerle anlatılmaktadır. Şair, Türkçede bilinen fiili kullanmaktan çekinmez (G. 178/1, G. 1143/3). “Ko-” (G. 1199/2), “kıy-” (G. 1440/1), “sok-” (G. 2005/3), “delik ver-” (G. 365/1), “koynuna al-” (G. 136/2), “işe sür-” (G. 1288/4), “çöke düş-” (G. 1397/1), “çüke düş-” (G. 1397/1) ve “bend-i uçkur çöz-” (G. 1460/2) gibi ifadeler de aynı manada kullanılan Türkçe fiillerdir. “Vasl” ve “visâl” sözcükleri de cinsellik teması işlenen yerlerde, “kavuşma” anlamının dışında “cinsel ilişkide bulunmak” anlamında kullanılmaktadır (G. 387/4, G. 1383/1-3, G. 387/2, G. 1008/1).

Cinsellik ifade eden diğer sözcük ve eylemler ise herhangi bir tasnife tabi tutulmaksızın şöyle sıralanabilir: “Sîr eyle-, aç et-” (G. 409/2), “âlet-i ma‘hûduna gende isti câr et-” (G. 394/2), “küs iste-” (G. 341/1), “harîdâr ol-” (G. 316/2), “seffân

ol-” (G. 300/3), “nâhudâ-yı keştî-i ferc-i cevârî ol-” (G. 300/3), “mu’ânaka” (G. 321/1), “ihtilâ et-” (G. 178/1), “kâ’im ol-” (G. 138/3), “istimnâ eyle-” (G. 9/1), “îktidâ” (G. 18601), “ridf-i gulâmı mütâla’a et-” (G. 617/3), “destine âyîne-i ridf-i gulâm al-” (G. 639/6), “hall-i zünnâr” (G. 136/3), “rükûb” (G. 865/2), “tecride et-” (G. 1240/4), “çenesin ohşa-” (G. 1143/2), “inânın irhâ eyle-” (G. 1203/4), “çerâg-ı pesin pür-fetîl et-” (G. 1193/4), “süvâr ol-” (G. 1007/1), “kasd-ı şenâ’at et-” (G. 1240/4), “darb-ı kîre alış-” (G. 1288/4), “kazâ-yı şehvet” (G. 1460/3), “erdâfa menî idrâr et-” (G. 1951/2), “levh-i zemîn-hân et-” (G. 1991/3), “bâm-ı sürîne çık-” (G. 1866/4), “çeşm-i bend-i sirvâli zer-i meskûke ko-” (G. 1818/7), “dehân-ı hâhişe dişî al-” (G. 2029/1), “zîr-i lihâf-ı ridf-i gedâda uyu-” (G. 2079/1), “seyr-i vâdî-i ridf-i gulâm et-” (G. 1557/4), “uçkurda ukde-i râz aç-” G. 1647/1), “ardınca şehvet ak-” (G. 1860/1) vs.

“Cinsellik” başlığı altında verdiğimiz örnek beyit, sözcük ve tamlamalardan da anlaşılacağı üzere, gerek rint-zahit çatışması bağlamında zahitle aynı kategoride yer alan belli tipler gerekse toplum içinde etkinliği bulunan çeşitli kesimler hakkında şairin yaptığı suçlamalar ağır suçlamalardır. Zina ve eşcinsellik gibi ahlâkî bozulma ve cinsel sapma çerçevesinde yer alan bu tespit, tenkit, uyarı ve tavsiyeler Halepli Edîb Divânı’nda önemli bir yer tutmaktadır. Şairin bu konuları işlerken kullandığı dil de son derece müstehcen ve genel ahlâka aykırı bir dildir.

Cinsellik temasının işlendiği şiirler, ilk bakışta bu şiirlerin sadece cinsel temalar işleme amacıyla yazıldığı izlenimini vermektedir. Fakat şairin bütün beyitlerinde sadece cinsel temalar yer alan herhangi bir şiirinin bulunmaması ve söz konusu sözcük ve ifadelerin geçtiği şiirlerin sosyal eleştiri ve hiciv konulu şiirler olması, Halepli Edîb’in asıl amacının cinsel ve müstehcen şiir yazmak olmadığını göstermektedir. Buna göre şairin bu şiirlerde amacı, toplumda yaygınlaşan ahlâkî bozulmayı ve cinsel sapmaları gündeme getirmek, zina ve eşcinsellik konusunda suçladığı kesimleri hicvetmek ve cinsel hayatla ilgili birtakım uyarı ve tavsiyelerde bulunmaktır. Fakat Edîb’in burada kullanmış olduğu dil, onun tespit, tenkit, uyarı ve tavsiyelerinin geri plânındaki “sosyal eleştiri” ve “hiciv” amacını gölgeleyebilecek, hatta örtebilecek kadar kaba, müstehcen ve genel ahlâka aykırı bir dildir.

2.2.3. AŞK

Aşk, çok öteden beri gerek Batı dünyasında gerekse İslâm dünyasında felsefe, tasavvuf ve edebiyatın üzerinde önemle durduğu bir konu olmuştur. Antikçağ'da Empedokles'in yazılarında sevgi ve aşk, kozmolojik bir unsur olarak düşünülmüştür. Bu düşünceye göre âlem, aşk ve nefret duygularının birleştirip ayrıştırdığı dönüşümlü bir oluş ve bozulma sürecinden sonra meydana gelmiştir. Bu süreç, dört unsurun birleşip ayrışmasından başlayarak insanların savaşım barışmalarına kadar organik ve inorganik bütün varlıkları kuşatan geniş bir tesir alanına sahiptir (Kutluer 1991: 17). İbn Sînâ (öl. 428/1037)'nin aşkı konu alan *Risâle fi-Mâhiyeti'l-'aşk* adlı eserini okuduğumuz zaman da bu düşüncelerin hemen hemen aynısını görüyoruz (bk. İbn Sînâ 1953). Batı dünyasında konu hakkında önemli fikirler geliştirmiş olan diğer iki düşünür ise Eflatun ve Aristo'dur. Bu düşünürlerin konu hakkında geliştirmiş oldukları düşünceler sonraki çağlarda aynı konu üzerinde kafa yoranlar üzerinde çok etkili olmuştur. İslâm düşünürleri de, özellikle mutasavvıflar Eflatun ve Aristo'nun aşk konusunda daha önce geliştirmiş oldukları düşüncelerden önemli oranda etkilenmişlerdir (Kutluer 1991: 17; Ayvazoğlu 2002: 60-61). Nitekim İbn Hazm, aşkı anlatırken bazen Eflatun'a da atıfta bulunur (İbn Hazm 1985: 76).

Gerek Batı dünyasında gerekse İslâm dünyasında aşk kavramı etrafında sürekli büyük tartışmalar yaşanmış ve birbirinden farklı düşünceler geliştirilmiştir. Aşkın bir cinnet hâli olarak görülmesinden, varlığın oluşumundaki en güçlü faktör olarak kabul edilmesine kadar uzanan çok çeşitli yaklaşımlar ortaya konmuştur (bk. Uludağ 1991: 11-17; Kutluer 1991: 17-18; Simmel 1995: 163-224). Bu arada aşk olgusunu sadece cinsellikle açıklamaya çalışan ve her çeşit aşkı mutlaka cinsel isteklerle ilişkilendirerek açıklamaya çalışan yaklaşımların varlığını da anmakta yarar vardır (Yaltkaya 1995: 52-56).

Arapça aslı "ışk" ['ışk] şeklinde olan aşkın sözlük anlamı, "şiddetli ve aşırı sevgi, bir kimsenin kendisini tamamen sevdiğine vermesi, sevgilisinden başka güzel görmeyecek kadar ona düşkün olması" şeklinde verilmiştir (Uludağ 1991: 11). "Ağaçlara dolanarak yükselen bir tür sarmaşık" olarak anlamlandırılan (Tebrizi

1341: 791; Amîd 1361: 730) “aşeka” [‘aşeka] sözcüğünün de “aşk” ile aynı kökten gelmesi, sarmaşık tarafından kuşatılan ağacın yaşadığı fiziksel değişiklikler ile aşka düşer olan kişinin yaşadığı ruhsal sıkıntılar ve bu sıkıntıların fiziksel etkileri arasındaki benzerlik, aşkın anlamını daha da netleştirmektedir (İbn Arabî 1992: 85; Uludağ 1991: 11). “Aşk” ile “aşeka” sözcükleri arasındaki bu ilişkiye de vurgu yapan İbn Arabî (öl. 1240)’ye göre aşk, sevginin sevilen üzerine hasredilmesi ve bu sevgiyi hasreden bütün varlığında ve benliğinde sevginin hâkim unsur hâline gelmesi, âşığı bütünüyle ve her yönüyle kuşatacak derecede sevginin sarmasıdır (Ankaravî 1996: 306; İbn Arabî 1992: 85). Buna göre aşk, sevginin aşırı hâlidir (İbn Arabî 1992: 92).

İbn Arabî’ye göre sevgi ve aşkın üç çeşidi vardır. Allah’ın kullarına karşı kulların da Allah’a karşı duyduğu sevgi İlâhî, bir insanın sevgilisini hoşnut etmenin dışında hiçbir amaç gütmenden kendi iradesini ona teslim ettiği sevgi ruhânî, sevgilinin hoşnutluğunu hiç dikkate almaksızın sadece kendi arzularını tatmin amacı taşıyan sevgi ise tabîî sevgidir. Bu sonuncusu hayvanlarda da bulunur (İbn Arabî 1992: 42-43). Tabîî sevgide âşık, sevgilisini sadece kendi nefsi için sevmektedir. Birtakım beklentileri vardır. Bunlar konuşmak, öpüşmek ve cinsel ilişkiye girmek olabileceği gibi, bazı maddî ve manevî menfaatler de olabilir. Dolayısıyla hedefinde vuslat vardır. Vuslat gerçekleşince de sevgi biter. Çünkü sevgiyi doğuran nedenler ortadan kalkmıştır. Fakat ruhânî sevgi böyle değildir. Bu sevgi türü ruhta gerçekleşen bir olay olduğu için, kişi hayatta olduğu müddetçe devam eder (İbn Arabî 1992: 77-78; İbn Hazm 1985: 73-74).

İbn Arabî başta olmak üzere birçok Müslüman düşünürü aşk konusundaki düşünceleriyle derinden etkileyen Endülüslü bilgin İbn Hazm (öl. 1064), aşk ve âşıklar hakkında yazdığı *Tavku’l-Hamâme* adlı eserinde aşkı, “ruhların çeşitli yaratıklar arasında bölünmüş parçalarının birleştirilmesi” olarak tarif etmektedir (İbn Hazm 1985: 72). O, aşkın ruhsal bir gönül hoşluğu ve canların birbirinde kaynaşıp erimesi olduğu düşüncesindedir. Bu noktada âşıktaki sevgi ile sevgilideki sevginin niçin aynı düzeyde olmadığı itirazlarını da gündeme getirip şöyle demektedir:

“İtiraz yerinde bir itirazdır. Ama kendisini seveni sevmeyen kimsenin ruhu her yandan, kendisini gizleyen olaylarla etkisini

sıfıra indirecek perdelerle öylesine kuşatılmıştır ki kendisiyle birleşmeye çağrılan parçanın varlığının bilincine bile varamaz... Eğer bu engellerden kurtulmuş olsaydı birleşmede ve karşılıklı sevgide eşit paylara sahip olacakları kuşku götürmezdi. Buna karşın sevenin ruhu benzeri durumlardan çok uzaktır. Kaderin kendisini buluşmaya sürüklediği yakın ilişkiler içinde onun nerede olduğunu bilir ve onu arzular; oraya yönelir, onu arar, onunla karşılaşmak ve onu kendisine mıknatısın demiri çektiği gibi çekmek ister (İbn Hazm 1985: 74-75)”

Yukarıda aşk ile ilgili bazı tanımlar verilmeye çalışıldı. Ancak aşkın tanımıyla ilgili bir güçlüğün varlığını İbn Arabî de itiraf etmektedir (İbn Arabî 1992: 35). Gerek İbn Arabî gerekse İbn Hazm, hem kendi aşklarından hem de başka âşıklardan çok sayıda örnekler vererek aşkı anlatmaya çalışmışlardır. Aşkın kuramsal çerçevesini yaşadıkları ve gözlemledikleri olaylar üzerine bina eden bu iki düşünür, âşıkların yaşadığı ruhsal ve fiziksel hâlleri eserlerinde ayrıntılı olarak açıklamışlardır (bk. İbn Arabî 1992; İbn Hazm 1985).

Divan şiirinde muhtevayı oluşturan belli başlı unsurlardan biri, belki de en başta geleni aşktır. Bu edebiyatta aşk konusuna ilgisiz bir şair düşünülemez. “Şairin aşk konusunu şiirine mihver yapması, kendini muhakkak âşık pozisyonunda göstermesi bu edebiyatın şart olan âdâbındandır (Akün 1994: 414).”

Halepli Edîb Efendi’nin şiirinde de aşk önemli bir yer tutmaktadır. Daha önce de belirtildiği üzere şair, muhteva bakımından en çok hikemî konulara ve sosyal eleştiriye ilgi göstermektedir. İkinci sırayı rıntlık, üçüncü sırayı ise aşk almaktadır. Şairin çok az sayıdaki kasidelerinden biri *Kaşîde-i Minhâcû’l-Uşşâk* başlığını taşımakta ve başlığından da anlaşılacağı üzere kasidenin konusu aşktır (Ks. 3/1-46). 37 beyitlik diğer bir kasidenin de özellikle ikinci yarısında aşk konusu işlenmektedir (Ks. 6).

Gazellerinde de aşk önemli bir yer kaplamaktadır. Gazellerin % 20’si bütünüyle bu konuya ayrılmıştır. Aşk konusunu, özellikle aşktan kaynaklanan acı ve

sıkıntıları çoğu zaman rindâne gazellerde anlattığı göz önünde tutulduğunda bu oran daha da artmaktadır. 2197 gazelde 409 defa aşk, 473 defa da tekil veya çoğul olarak âşık sözcüklerinin kullanılması, gazellerde bu konunun ne kadar yer aldığını göstermektedir. Aşk ve âşık sözcüklerini redif olarak kullanıldığı gazeller de vardır (G. 878, G. 779).

Rubâî, kıt'a ve nazm gibi nazım biçimlerinde aşk konusuna fazla yer verilmemektedir. 618 rubâide 26 defa aşk ve 30 defa âşık; 235 kıt'ada 2 defa aşk ve 14 defa âşık; 54 nazmda 2 defa aşk ve 5 defa âşık sözcüklerinin kullanılmış olması da bu gerçeği göstermektedir. Musammatlarda ise aşk kavramı ile bir biçimde irtibatı bulunan konular daha bariz olarak öne çıkmaktadır. Bunda tahmis edilen gazellerin ve müseddeslerde tazmin edilen beyit veya mısraların konusunun genelde aşk olması etkili olmuştur.

Divanın bütününde 490 defa aşk ve 676 defa tekil veya çoğul olarak âşık sözcüklerinin kullanılmış olması bile, eserde aşk konusunun ne kadar büyük bir yer tuttuğunu göstermektedir. Sevgili için kullanılan "yâr", "dil-ber" ve benzeri sözcükler de buna eklenince, aşk temasının yoğunluğu daha iyi görülecektir. Zaten şair, kendisinin aşk ahkâmını yazma işiyle vazifeli olduğu düşüncesindedir:

Müfevvezdir saña dîvân-ı 'aşkıñ çünkü aḥḳâmı
Sözün kânûn-ı şâhî üzre hep şâhâne söylersin (G. 962/3)

Aşağıdaki beyitte ise şair, ayırt edici özelliğinin aşk şairi olması olduğunu ve sürekli aşkın gam ayetini okuduğunu söylemektedir:

Suḥan-serây-ı garâmız budur 'alâmetimiz
Ki âyet-i gam-ı 'aşḳ oldu hep tilâvetimiz (G. 618/1)

Halepli Edîb aşk konusunda kendini yeterli bulmaktadır. Çünkü şair aşk konusunda meydan okumakta ve hiç kimsede kendisiyle yarışmaya, kendisiyle imtihan olmaya cesaret olmadığını söylemektedir:

Bir kesde pây-ı merdî-i da'vâ-yı 'aşḳda
Yok zehre kim benimle Edîb imtiḥân ola (G. 1522/5)

Çünkü insanlar mal elde etme yöntemlerini öğrenip anlama derdindeyken kendisi aşk âdâbını öğrenmeye gönülden yol bulmuştur:

Enâmı derk-i fenn-i celb-i mâla der-keder buldum
Gönülden ben hemân âdâb-ı ‘aşkı derke der buldum (G. 931/1)

Hatta aşk sembolleri konusunda bilgi sahibi olmak isteyen zahidin başvuracağı kişinin de kendisi olduğunu söylemektedir (G. 70/4).

Halepli Edîb Dîvânı’nda aşkın tarifi bağlamında, “hevâ” sözcüğü kullanılmaktadır:

Gerçi ta‘rifi enâm içre hevâdır ‘aşkıñ
Anı sen ‘ayn-ı haķikatde velî şanma hevâ (G. 2/5)

Şair, yukarıdaki beyitte, aşkın insanlar arasında “hevâ” olarak tarif edildiğini, fakat hakikatte onun “hevâ” sanılmaması gerektiğini söylemektedir. Birinci ve ikinci mısralardaki “hevâ” sözcükleri cinaslı olarak kullanılmıştır. Çünkü Arapçada hevâ olarak okunan iki farklı kelime vardır. Bunlardan biri, hava anlamının yanı sıra, “boş, beyhude, heba” gibi anlamlarda da kullanılır. Diğeri ise, “arzu, meyil, heves; aşk, alaka; nefsanî hazlar” anlamlarına gelmektedir (Sâmî 1317: 1514-1515). İbn Arabî’ye göre hevâ, sevginin kalbe girmesi demektir (İbn Arabî 1992: 87-89). Buna göre aşk, sevginin kalbe inmesi ve orada yer etmesidir. Yoksa boş ve anlamsız bir heves değildir. “Derd-i hevâ” (Ks. 3/3) ve şairin âşıklar için çokça kullandığı “ehl-i hevâ” (G. 606/3, G. 755/5, G. 1419/5) tamlamalarında da aynı anlam mevcuttur. Ehl-i hevâ ile âşıkları kasteden şair, ehl-i ehvâ tamlamasında ise sapık, günahkâr ve nefsi arzularına esir düşmüş kişileri kastetmektedir:

Şaķın küstâhî-i ‘amd ile etme müttehim şûfî
Dil-i ehl-i hevâyı ehl-i ehvânîñ günâhile (G. 1485/4)

Edîb Efendi’ye göre aşk, her şeyden önce bir liyakat işidir. Her gönül aşka mekân olamaz. Her dil aşktan söz edemez. Zahidin karanlık gönlü, aşkın ışığına lâyık değildir. Çünkü gölge çayırı, ışığın merası olmaz. İşin aslı böyleyken ne yazık ki sûfiler de aşk davasına meyletmiş ve böylece âşık bûlbûlün ötüşü karganın da diline düşmüştür:

Degil lâıık dil-i târik-i zâhid pertev-i ‘aşka
Çerâgâh-ı zemîn-i sâye hîç mer‘â-yı nûr olmaz (G. 719/4)

Edibâ şüfiyân da mâ‘il-i da‘vâ-yı ‘aşk olmuş
Nevâ-yı bülbül-i şeydâ zebân-ı zâga düşmüşdür (G. 117/3)

Aşkın diğeri bir özelliğı de gizliliğıdir. Aşk bir sırdır ve sırdaş istememektedir. Onun başkasıyla paylaşılmaya ihtiyacı yoktur:

Âh ile süz-ı ‘aşkıyı bildirsem n’ola
Râz-ı derûn-ı ehl-i hevâ mahrem istemez (G. 606/3)

Hatta sevgilinin kılıca benzeyen bakışı olmasa âşığın gönlü içindeki yarayı sevgiliye bile açamaz (G. 1558/3).

Şair, aşk konusunda konuşmayan ve dillerini tutmasını bilenlerin, aşk sözcüklerindeki anlamın gizli sırrını bilen kişiler olduğunu düşünmektedir. Onlar aşk konusunu ne konuşur ne de yazarlar. Çünkü kalem de aynı şekilde âşığın gizli sırrını yazmaktan sakınır ve onun gönlündekini beyan kâğıdına uygun görmez:

Bilenler ma‘nî-i elfâz-ı ‘aşkıñ sırr-ı mektûmun
Zebânı sîret-i nuṭṭ-ı suḥandan lâl edenlerdir (G. 108/3)

Nice vaşf-ı dilin şâyeste-i levḥ-i beyân etsin
Kâlem râz-ı nihân-ı ‘âşıkı mahcûb-ı imlâdır (Ks. 6/28)

Aşk, bir özveri işidir. Kendini sevgiliye feda etmeyi gerektirir. Aşağıdaki beyitte şair, aşk şeriatının hükmünü içine alan kitabın ilk bölümünün can cevheri saçmak olduğunu söylemektedir:

Kitâb-ı ḥâvî-i hükm-i şerî‘at-i ‘aşkıñ
Nişâr-ı gevher-i cân oldu evvelîn bâbı (G. 1881/2)

Şair, aşkın akılla bir arada bulunmayacağı düşüncesindedir. Aşk varsa akıl, akıl varsa aşktan söz edilemez. Aşkın olduğu yerde akıl hakimiyetini kaybeder. Çünkü bir ülkede iki hükümdarın varlığı düşünülemez:

‘Aşk çün hükm eyleye ey hûş sen âsûde ol
Olamaz bir ülkede sultân sultân üstüne (G. 1210/3)

Aşk ile akıl bir arada bulunamayınca, âşıkların hâl ve hareketleri de fetvanın kapsamı dışında kalmaktadır (Ks. 6/28-29). Çünkü aşk, onların hem aklını hem de gönül hanelerini dağıtmış ve bir harabeye çevirmiştir. Harabeye dönmüş bir ev için kapı ve pencerenin herhangi bir anlamı olmadığı gibi âşıklar için de ar, haya ve çekinmenin herhangi bir değeri yoktur. Çünkü onlar, bütün perdeleri savurmuş, her türlü bağdan kurtulmuş ve özgürlüklerine kavuşmuşlardır:

Lüzûm-ı ‘aşk ile zann etme kim selb-i kıyûd etdim
Edîb ancak kıyûd-ı ‘ârdan âzâdelik buldum (G. 913/5)

Beni bî-‘âr eden sevdâ-yı ‘aşk-ı yârdır yohsa
Reh-i terk-i hayâdan ihtiyârımla hemân geçmem (G. 918/4)

‘Âşık-ı perde-ber-endâza hicâbın yeri yok
Beyt-i vîrân-şodeye revzen ü bâbın yeri yok (G. 770/1)

Şaire göre gönül evini aydınlatacak olan aşk kadehidir. İnsanlar, ışık saçan camla, yani lambayla oturdukları yeri aydınlatırlar. Aynı şekilde gönül evini aydınlatmak isteyen kişiler de bu işi aşk kadehiyle yapmalıdırlar:

Rüşenâ sāğar-ı ‘aşk ile olur hâne-i dil
Bil ki tenvîr-i mekân cām-ı dirâşşân iledir (G. 426/4)

Aşk, bir seveda hastalığıdır. Bu hastalığa yakalan kişi, onu hor görmemeli, hatta sevmelidir de (G. 2086/1). Bu hastalık, beraberinde birçok sıkıntı, dert ve bela getirecektir. Kişi bütün bunlara katlanmasını bilmelidir. Bülbüller diken yarasını bir zevk olarak görürken, onun aşktan kaynaklanan sıkıntıları bela olarak değerlendirmesi yanlış olur:

Âzâr-ı hârı zevk görürken belâbile
‘Âşık sezâ mı zahmet-i ‘aşkı belâ bile (G. 1531/1)

Zaten gerçek âşık sevinç ve neşe peşinde olan bir kişi değildir. Aksine o, sevinç ve neşe ile düşman, zahmet ve sıkıntı ile arkadaşır. İçindeki yanma dünyayı kül edecek sıcaklıkta, gözündeki kan akıntısı ise yedi denizi bulandıracak güçte olmalıdır:

Edibā mest-i medhūşānı ‘aşkıñ neş’e-düşmendir
Bu bezm-i pür-kederde şanma kim afyūn u beng ister (G. 278/5)

‘Āşık demem ‘azīm-i meserret-güzīn olur
‘Āşık odur ki miñnet ile hem-zebān ola (G. 1522/3)

‘Āşık odur ki sūz ile kevni remād edip Edīb
Cūşīş-i hūn-ı dīdesi heft yemi bulandıra (G. 1528/5)

Aşk yolunda karşılaşılan belalar kişiyi olgunlaştıran, gönlün saflığını arttıran, ayarını yükselten ve sertliğini gideren bir özelliğe sahiptir. Gönül lafla değil, ancak gam potasında acıların ateşiyle eriyerek saflaşabilir. Şairin tavsiyesi sert ve katı olan gönlü aşk ateşine teslim etmek yönündedir. Çünkü demir, demircinin ocağına düştükçe yumuşar:

Ķıl ü kāl ile dili kāl edebilmez āşık
Pūte-i ğamda müzāb etmeyicek nār-ı cevā (G. 2/6)

Dil-i sahtı rehīn-i āteş-i ‘aşk eyle kim āhen
Ķabūl-i līnet eyler kūre-i ĥaddāda düşdükçe (G. 1318/4)

Aşkın kişi üzerinde farklı etkileri vardır. Aşk hastalığına yakalanan kişi diğer hastalar arasında yalnız oturan bir hastadır (Ks. 3/3). Çünkü aşk onu yalnızlığa sürüklemiştir. O, sürekli ağlamaktadır. Akıttığı sıcak gözyaşlarıyla göğsündeki yarayı hep taze tutmaktadır. Çünkü bu yara aşk davasının kanıtıdır (G. 525/4). Aşk yolunda çektikleri kişinin gücünü kaybetmesine yol açmaktadır (G. 375/1). Ayrılık soğuşunu yediği için de üşümektedir. Kendisini ısıtacak tek şey ise sabah inlemelerinin ateşidir (G. 62/4). Zaten o sabahlara kadar uyanık kalan bir kişidir. Çünkü gözüne hiç uyku girmemekte ve akşamdan sabaha değin gam ateşiyle yanmaktadır. Bu yanmanın etkisiyle içini hararet basmaktadır. Susuzluğunu giderecek tek şey ise kan kadehidir:

Sen ĥufte kıyās eyleme ‘āşık uyanıktır
Şeb-tā-be-seĥer sūziş-i ğamla o yanıktır (G. 316/1)

Şarāb-ı surĥu bezm-i ehl-i ‘aşkıñ sāġar-ı kıandır
Tereddüdsüzce andan var derūn-ı teşneyi kıandır (G. 531/2)

Aşk yolunda çekilenler, aslında birer yaşam belirtisidir. Halepli Edîb aşk elemimin bulunmadığı bir yaşama dirilik denemeyeceği ve gönüllerinde elem bulunmayanların ölümü bekleyen kişiler olduğu görüşündedir. Sevgilinin yüzünü görme arzusu içinde olanlar zaten yaşam kaygısı da gütmezler. Aşkın şehitleri sevgiliye kavuşmaya eğilimlidirler:

Hayât-ı bî-elem-i ‘aşka zindegî denmez
Tehî-dilân-ı elem cümle muhtaşarlardır (G. 107/3)

Likâ-yı yâr umanlar ragbet-i kayd-ı hayât etmez
Şehîd-i ‘aşk olanlar vuşlat-ı ma‘şûka mâ’ildir (G. 239/12)

Dünya hastanesinde İsa peygamber tabip olacak olsa, aşk hastasına ilaç olarak helak olmayı uygun görecektir:

Eger dârü’ş-şifâ-yı dehrde ‘İsâ tabîb olsa
Yine rencûr-ı ‘aşka vaşf-ı dârü-yı helâk eyler (G. 427/4)

Edîb Efendi’ye göre aşkın eziyet ve sıkıntısı başta görülür. Sonu başına, başı ise sonuna benzemez. Çünkü başı gussa, yani dert ve keder, sonu ise ferah ve rahatlıktır:

‘Aşkın bidāye-i ferah-encāmı guşşadır
Bir vech ile evāhire uymaz evāyili (G. 1910/4)

Şairin bu düşüncesi, daha önce bazı şairlerde karşılaştığımız yaklaşımlarla ters düşmektedir. Mesela Hâfız-ı Şîrâzî (öl. 1389), aşkın önce kolay görüldüğü, zorlukların ise daha sonra ortaya çıktığı düşüncesindedir (Hâfız-ı Şîrâzî 1380: 1).

Çekilenler, sonunda mutluluk getirmektedir. Âşık sararmış teniyle sinesine gamdan gizli bir yara almaktadır. Aslında aşk fidanlığına verdiği hazandır, fakat karşılığında aldığı gül bahçesidir. Kendi bedenini aşk yolunda tüketerek vuslata yakın olmaktadır. Sevgiliye beden vermekte, karşılığında ise ruh almaktadır:

Ten-i zerdimle gamdan sîneye dâğ-ı nihân aldım
Hâzân verdim nihâlistân-ı ‘aşka gülsitân aldım

Lehīb-i ‘aşk ile cism-i nizārı eyleyip ifnā
 Karīn-i vuslat oldum yāre ten verdim revān aldım (G. 934/1-2)

Âşığın gamdan güvene kavuşması tamamen sevgilisine bağlıdır. Sevgili onun yarasını tedaviye niyetlense gamdan güvene kavuşacaktır (Nz. 31/1). Bu da ancak vuslatla olur. Çünkü âşık, Süleyman peygamberin mülküne sahip olsa da mutluluğu yakalayamaz. Mutlu olmasının tek yolu gamını arttıran ayrılığın sona ermesi ve vuslatın gerçekleşmesidir:

Mâlik-i mülk-i Süleymân olsa da nā-kâmdır
 Vaşl ile ancak olur ‘âşık Edibā ber-murād (G. 85/5)

Âşığın mutluluğu sevgiliye kavuşmayladır. Sevgilinin dudaklarının meze olmadığı ve şarabın bulunmadığı gülşen bile onun için yaban bir yerdir (G. 871/4). Bağda mutluluğun görünmesi orada şarabın, sevgilinin ve tatlı dilli çalgıcının bulunması şartına bağlıdır. Eğlence meclisinde de gerekli olan saz, söz ve şarap kadehidir:

Mey gerek yār gerek muṭrib-i ḥ’oş-lehce gerek
 Feraḥn bağda meşhūd ola tā didārı (Ks. 11/19)

Emīr-i bezm-i ‘aşkın böyle oldu ḥātır mülhem
 Ki bezm-i ‘ayşa lāzım sâz u söz ü sāgar-ı mül hem (G. 901/1)

Âşığın istediği vuslatın bizzat gerçekleşmesidir. Yoksa vuslat hayâlini kurmak kendisine bir şey kazandırmaz. Şair bunu “Ot meralarının resimdeki ata ne yararı olur?” diye sorarak anlatmaktadır:

N’eylesin ‘âşık ḥayāl oldukça zevk-i vuslatı
 Esb-i taşvire ne sūd eyler merā‘ât-ı ‘alef (G. 760/2)

Aşkın künhüne varan kişilerin dünyaya bakışları da değişmektedir. Onların gözünde hükümdarla dilenci aynı değerdedir; zenginlikle fakirlik arasında da herhangi bir fark bulunmamaktadır:

Suḥan-fehmân-ı ‘aşka ma‘nî-i mîr ü gedā birdir
 Ki ol pür-māyegân-ı feyz için fakr u gınā birdir (G. 132/1)

Onların gönüllerinde din farkının da bir anlamı kalmamıştır. Çünkü gönüllerinde hem zünnarın hem de tespihin ipini koparmışlardır:

Dil-i ehl-i hevā fark-ı rüsüm-ı küfr ü dīn etmez
Gönülde riştesin kaç' eylemiş zünnār u tesbīh-iñ (G. 814/2)

Halepli Edib Divânı'nda işlenen aşkın mahiyetine gelince, bilindiği gibi aşkın biri seven, diğeryse sevilen olmak üzere iki tarafı vardır. Aşk, hem yaratılmışlar arasındaki hem de yaratılmışlar ile Tanrı arasındaki sevgiyi ifade etmek için kullanılan genel bir terimdir. İster kendi cinsleriyle ister karşı cinsleriyle olsun insanların birbirleriyle yaşadıkları aşk için *aşk-ı tabî'î* veya *aşk-ı mecâzî*, Tanrı'ya karşı duyulan aşkı anlatmak içinse *aşk-ı ilâhî* veya *aşk-ı hakîkî* terimlerinin kullanılması, özellikle mutasavvıf şairler arasında öteden beri süregelen bir gelenektir. Mecazî aşk genelde olumsuz olarak görülmekle birlikte, bu aşkı hakikî aşk için bir geçiş olarak görenler de vardır (bk. Pürcevâdî 1998: 354-367; Arı 2003: 67). Fakat bütün şairleri mutasavvıf şairler gibi görüp şiirlerinde anlattıkları aşkı aynı çerçevede ayırma tabi tutmak doğru bir yaklaşım tarzı değildir. Zaten şairlerin kullandıkları aşkı tasnif etmek, hangi şairin hangi kategoriye girdiği veya aynı şairin hangi şiirlerinde hangi aşktan söz edildiği hakkında hüküm vermek başlı başına bir problemidir. Bu konuda verilen hükümlere her zaman ihtiyatla yaklaşmakta ve bu konuda kesin yargılarda bulunmamakta yarar vardır.

Aşk-ı hakîkî, aşk-ı mecâzî ve hubb-ı mecâzî terimlerini Halepli Edib de kullanmaktadır. Ancak onun şiirindeki bu terimlere mutasavvıf şairlerdeki anlamların verilmesinin doğru bir yaklaşım olmayacağı kanaatindeyiz. Şair, mecâzî aşkı sûfî ve zahit gibi insanların aşkı için kullanmaktadır. Aşağıdaki beyitte şair, sûfî gibi mecâzî aşka gönül bağlayan kişinin, saf ve duru olmayan gönlünü vuslatsızlıkla cezalandıran kişi olduğunu söylemektedir:

O kim şûfî gibi dil-beste-i hubb-ı mecâzîdir
Dil-i nâ-şâfina hırmân-ı vuşlatla mecâzîdir (G. 223/1)

Şair, başka bir beyitte, mecâzî aşkı ödünç alınan bir mala benzetmektedir. Hakîkî aşk ise kişinin kendi malı gibidir. Borçlanan kişi, ödünç aldığı malın sahibi

değildir. Aynı şekilde mecâzî aşkın sahibi de kalıcı ve gerçek bir aşkın sahibi sayılamaz:

Deme ‘aşk-ı mecâzî hem-ser-i ‘aşk-ı hakîkîdir
Metâ‘-ı ‘âriyet zîrâ ki mülk-i müste‘îr olmaz (G. 633/4)

Yukarıda örnek olarak verilen iki beyit, şairin, mecâzî aşkla gerçek ve kalıcı olmayan aşkları kastettiğini göstermektedir. Aşkın kuramsal çerçevesi üzerinde durulurken de ifade edildiği üzere, İbn Arabî, aşkı üç gruba ayırmakta ve bunları ilâhî, ruhanî ve tabîî aşk olarak isimlendirmektedir (İbn Arabî 1992: 42-43). Tabîî aşk, bazı boyutlarıyla hayvanlarda da gözlemlenebilen, konuşma, öpüşme, cinsel ilişkide bulunma ya da maddî ve manevî menfaatler elde etme gibi bazı hedeflerle irtibatlı olan bir aşktır. Ruhanî aşk ise, tabîî aşktan farklı olarak ruhta gerçekleşen bir olaydır (İbn Arabî 1992: 77-78; İbn Hazm 1985: 73-74). Buna göre Edîb Efendi’nin şiirlerinde geçen hakîkî aşkın ruhta gerçekleşen, sahici ve kalıcı aşk, mecâzî aşkın ise gelip geçici bir heves üzerine bina edilmiş ve çıkar amaçlı sahte bir aşk olduğunu söyleyebiliriz. “Aşk-ı Yezdânî” (Ks. 6/26) gibi ifadeler ise, eserin genelindeki aşk temasından ayrı düşen istisnaî örneklerdir. Şiirlerinde fikirlerini anlatmayı ve insanlara öğüt vermeyi üslûp olarak benimsemiş bir şairin Allah sevgisinden de bahsetmesi kaçınılmaz bir durumdur. Fakat bu gibi istisnaî örnekler, eserin bütünündeki aşkı niteleyebilecek veya sınırlandırabilecek örnekler olmaktan çok uzaktır.

Divanın birçok yerinde çok fazla müstehcen ifadelerin bulunması ve bunların bir kısmında da söz konusu ifadelerin bizzat sevgili için kullanılıyor olması, şairin beşerî bir sevgiliden söz ettiğini göstermektedir. Bu durumda şairin anlattığı aşkın ilâhî aşk olduğunu söylemek yanlış olur (sevgili için kullanılan müstehcen ifadeler için bk. G. 9/2, G. 170/1, G. 365/1, G. 420/1, G. 1032/2, G. 1564/3, G. 2144/1). Aşağıdaki beyit, bunun en hafif örneklerindendir:

Yâr eger ‘ukde-i râz açsa baña uçkurda
‘Azmda gâlib idi bir koyunum üç kurd (G. 1647/1)

Halepli Edîb'in mecâzî olanı bütünüyle boş ve anlamsız görmediği, onun zamanla hakikî olana dönüşebileceği düşüncesinde olduğu da söylenebilir. Aşağıdaki beyitte şair, sevgilinin aşkına aşına olan her kişinin mecâz gözündeki ağlamada hakikat gözyaşları tecrübe edildiğini söylemektedir:

Mücerrebdir olur her âşinâ-yı 'aşk-ı dil-dârîñ
Nem-i eşk-i hâkîkat girye-i çeşm-i mecâzında (G. 1623/4)

Yukarıda yaptığımız açıklamalar, Edîb Efendi'nin, fikrî konuları işlediği bazı şiirlerinde Allah aşkından bahsetmekle birlikte, genel olarak beşerî bir aşkı dillendirdiğini göstermektedir. Fakat bu beşerî aşk, mecâzî yani iğreti duran, kalbe inmeyen, çıkarıcı ve sahte bir aşk değildir. Şairin sözünü ettiği aşk, hakikî yani ruhta gerçekleşen, kalpte yer eden, çıkar amaçlı olmayan sahici ve gerçek bir aşktır.

2.2.3.1. Aşkın Tarafları: Âşık, Sevgili ve Rakîp

Aşk, âşık, sevgili ve rakîp üçgeninde yaşanmaktadır. Bu, sadece Divan şiirine veya onun kendine örnek aldığı Fars şiirine has bir özellik değildir. Aşkın taraflarından her birinin taşıdığı belli özellikler ve takındığı belli tutumlar vardır. Aşağıda aşkın tarafları ayrı ayrı anlatılarak, Halepli Edîb'in şiirindeki aşk temasının çerçevesi ortaya konmaya çalışılacaktır.

2.2.3.1.1. **Âşık:** Aşk duygusunu asıl yaşayan âşıklardır. Çünkü onlar, aşk ile beslenen insanlardır. Aştan başka kendilerini doyuracak bir şey yoktur. Kevser suyu bile aşkın yanında bir damla su hükmündedir. Bir damla su ise ağzına kadar dolu olan kâse ile bir değildir:

Edîb ehl-i hevâyı kevşer etmez 'aşk eder irvâ
Ki yek reşha nice yeksân olur ke's-i leb-â-leble (G. 1419/5)

Aşkın tanımında da geçtiği üzere âşığın bütün varlığında ve benliğinde sevgi hâkim unsur hâline gelmiştir. Âşığın bütün düşüncesi daima sevgilisidir. Her an onu düşünmekte, hep onu hayâl etmektedir. Aşağıdaki beyitte şair, âşığın daima sevgilinin hayâliyle beraber olduğunu ve bir an bile onsuz kalamadığını anlatmaktadır:

‘Âşık Edîb hem-dem-i bezm-i hayâlidir
Her kanda olsa cân u dili ol şanemledir (G. 551/5)

Aşağıdaki rubâide ise şair, âşıkların sevgili ve aşk derdiyle nasıl bir yakınlık içinde olmaları gerektiğini anlatmaktadır. Buna göre âşıkların arkadaşı sevgilinin aşk derdi olmalıdır. Gurbette de olsalar kendilerini onun yanında hissetmelidirler. Vatan düşüncesini bir yana bırakıp onun kapısını vatan edinmelidirler:

‘Uşşâkıñ enîsi derd-i yâr olmalıdır
Gurbette de olsa der-diyâr olmalıdır
Yârîñ der-i derdinde şebât isteyene
Bî-kaçd-ı vañan o der diyâr olmalıdır (R. 499)

Âşık, gönlünü temiz tutmalı, onu her türlü masiva tozundan temizlemelidir. Çok önemli bir misafiri ağırlayacak olan ev sahibinin evini hazırlaması gibi, o da gönlünü aşkın kudretli hükümdarı olan sevgili için hazırlamalıdır. Âşık, gönlünü hükümdarlara yaraşır bir konağa döndürmelidir:

Dilâ şahıñ gubâr-ı mâ-sivâdan rûft-ü-rûb et kim
Şeh-i şevket-penâh-ı ‘aşka lâıyık bir konağ olsun (G. 963/8)

Edîb Efendi’ye göre âşık, her şeyden önce dürüst ve samimidir. Sadakat ve içtenlik, onun en temel vasfıdır (G. 25/4, G. 2/37). Gönlü saf ve temizdir. Orada hiçbir kötü düşünceye yer yoktur. Çünkü onun gönlünde aydınlık ve parlaklık vardır (G. 1353/5, G. 1407/3). Âşığın gönlü şan ve şöhret arzusunda da değildir. Şan ve şöhret arzusu, ancak aşksız gönüllerin işidir. Çünkü aşkı riya ile bir arada düşünmek, boş ve asılsız bir düşüncedir:

Sum‘a-kârî dil-i bî-‘aşka müsahhâdır Edîb
Yohsa ‘aşk ile riya merde kıru bühtândır (G. 435/5)

Halepli Edîb’e göre âşığın bir özelliği de rint olmasıdır (‘âşık-ı rind G. 736/2). Çünkü rintlikle âşıklık arasında sıkı bir bağ vardır (bk. Mum 1999: 43-45). O, aşkı nedeniyle halkın diline düşecek ve ayıplanacaktır. Onu halkın diline düşüren, kendi aşkının yol açtığı avare, deli divane ve çılgın hâlidir (‘âşık-ı âvâre G. 520/1, ‘âşık-ı ser-bâz G. 1720/4, ‘âşık-ı dîvâne G. 480/5, ‘âşık-ı şûrîde G. 95/1, ‘âşık-ı şeydâ Ks. 5/38). Âşığın hâl ve hareketleri hiçbir zaman halkın hoşuna gitmeyecek ve

onlar tarafından kınanacaktır. Bu durum karşısında o, ister istemez umursamaz ve aldırış etmez bir tavır takınacaktır. Rintlik denilen şey de zaten bundan başka bir şey değildir. Rindâne bir tutum takınan âşık, artık kimsenin sözüne kulak asmamakta ve hiç kimseden çekinmemektedir (G. 1142/2, G. 225/1). Zaten o, ad ve san peşinde de değildir ('âşık-ı güm-nâm G. 1660/3). Çünkü o, bütün perdeleri savurmuştur. Aşağıdaki beyitte şair, perdeleri savuran âşığın utanıp sıkılmasının anlamsızlığını, harabeye dönmüş evin pencere ve kapıya ihtiyaç duymaması ile örneklendirmektedir:

'Âşık-ı perde-ber-endāza hicābıñ yeri yok
Beyt-i vîrân-şudeye revzen ü bâbıñ yeri yok (G. 770/1)

Âşık, başka konularda belki utanabilir, kendini saklama gereği duyabilir. Ancak söz konusu olan aşk olunca âşıktan böyle bir tavır içine girmesi beklenemez:

Hicābı belki takrîb eylerim dîger de' âvîde
Benim da' vâ-yı 'aşk-ı yârde ancak hicābım yok (G. 776/4)

Âşık kişinin kimseden çekindiği yoktur. Ancak yine de aşk sırrını gizlemekten yanadır. Fakat şöhret peşinde olan sevgilisi onun bu sırrını ifşa etmektedir. Bu ise âşığın zavallı durumdaki gönlüne yapılabilecek en büyük kötülüktür:

Ben ketm-i rāza meyl ederim yâr şöhrete
Varsa budur isâ'et-i kalb-i mûhânımız (Ks. 7/22)

Hatta âşığın gönlü içindeki yarayı sevgiliye bile açma taraftarı değildir. Fakat sevgilinin kılıca benzeyen bakışı onun gönlündeki yarayı açığa çıkarmaktadır (G. 1558/3). Âşığın sırrını açığa çıkaran diğer bir şey ise, boğaz yakan inleme sesidir:

Nihân etdikçe tâb-ı 'aşkı dilde
Eder âh-ı gülü-süz âşikārā (G. 23/4)

Âşık, sevdaya yakalanmış kişidir (G. 508/2). Eskiler kalpte siyah bir noktanın bulunduğu, aşırı sevgi nedeniyle bu siyah noktanın dağıldığına ve bütün vücuda yayıldığına inanırlardı. Bu hastalığa ise sevda adını verirlerdi (Uludağ 1996:

465). Onun için âşık, artık bir hastadır ve ciğeri kanla doludur (G. Ks. 4/33, G. 863/2, G. 973/5). Fakat o, yakalandığı bu sevda hastalığını hor görmemeli ve onu sevmesini bilmelidir. Çünkü sevda hastalığı kendisi için güzel bir süstür (G. 2086/1).

Bu hastalığın birçok tezahürü vardır. Âşık olan kişi, gamlı, dertli, mutsuz ve çaresizdir (G. 802/4, G. 1050/5, G. 528/1, G. 576/2). Gamdan kaçmasına da imkân yoktur. Çılgın âşık bütün dünyayı dolaşsa bile sevgilinin gam hastalığından başka bir şey bulamaz:

Bir şey ' mi bulur dâ ' -i gam-ı yârden özge
Geşt eylese de şeş ciheti ' âşık-ı şeydâ (G. 6/2)

Âşıklar neşelenme düşüncesi içinde olan insanlar değildir. Çünkü bu düşünce kendilerine üzüntü vermektedir. Onlar neşeyi ancak gamla yakalayabilmektedir:

Ehl-i hevâya fikret-i şādî keder verir
Ol zümreye hümûm iledir vâye-i neşât (G. 755/5)

Âşığın yüreği yorgun, yaralı ve perişandır (G. 58/2, G. 59/1, G. 577/1). Gönlünü sevgilisine kaptırmış ve aşkın şarabıyla kendinden geçmiştir (G. 190/5, R. 520, G. 1788/9). Gözüne uyku hiç girmediği için hep uyanıktır (G. 511/3). Sevgiliden ayrı geçen bir hayat, âşık için karanlık bir gece hükmündedir. Âşık, işte bu ayrılık gecesinin karanlığında yalnız oturan bir adamdır (G. 600/2). Çektikleri onu çok ürküttüğü için cesaret ve gücünü de kaybetmiştir (G. 435/1, G. 4/2). Yaşadıklarını içine atmakta, ağzını sıkı tutmakta ve hiç kimseyle paylaşmamaktadır (G. 1010/2). Yaptığı tek şey ağlamak ve inlemektir (G. 764/1, G. 2185/1). Kısacası sevda onun belini bük müştür (R. 133). Ondan da ötesi âşıklar artık birer ölü hükmündedirler (G. 1015/4). Onlar aşkın şehitleridirler. Çünkü aşk bir savaştır. Her savaşta olduğu gibi bunda da ölenlerin bulunması kaçınılmazdır. Aynı zamanda aşk mezbaha gibidir. Orada âşıklar kesime hazır bir hâldedirler (şehid-i ' aşk G. 239/12, bismilgeh-i ' aşk G. 213/3).

Aşağıdaki rubâîlerde ise Halepli Edîb âşıktaki bulunması gereken özellikleri özetlemektedir. Leylâ ve Mecnûn hikâyesinin erkek kahramanı olan Kays'ı örnek

gösteren şair, muhatabından erken veya geç demeden hemen aşk yoluna girmesini istemektedir. Çünkü gamın hararetiyle hem cismi hem de canı erimiş olan Kays, aşk meydanının biricik yiğididir:

Meydān-ı hevāda Kays yektā er imiş
Kim tāb-ı gamıyla cism ü cānı erimiş
Düş şāri‘-i ‘ aşka sen daḥi hīç deme kim
Hengām-ı şürū‘ geç imiş yā er imiş (R. 182)

Âşık, gönül veren kişidir. Canı dahil her şeyini verebilmeli, pervane ile beraber yanabilmelidir. Yine o, sevgiliyi anma dışında kalan her şeyi kuru efsane bilmelidir:

Dil-dāde odur ki kılmaya cāne bile
Pervāne-i şem‘-i bezm ile yanabile
Meşgūf odur ki ḡayr-ı zıkr-i yāri
Bezm-i felek içre kuru efsāne bile (R. 271)

2.2.3.1.2. Sevgili: Aşkın taraflarından biri de sevgilidir. O, aşkta seven değil, sevilen taraf konumundadır. Çünkü Divan şiirinde seven taraf hep âşıktır. Âşığın aşkı tek taraflıdır. Sevgili, onun aşkına karşılık vermemektedir. Buna rağmen aşkın merkezinde hep o vardır. Çünkü o, aşkın varlık sebebidir. Âşık, onu candan ve gönülden sevmekte, rakîpten sakınmaya çalışmakta, uğrunda birçok derde katlanmakta ve sayısız belalara göğüs germektedir. Fakat âşığın bu özverili yaklaşımına rağmen sevgilinin tutumunda herhangi bir değişiklik olmamakta ve âşığın sevgisi tek taraflı olmaktan kurtulamamaktadır (Pala 1999: 289, 292).

Sevgilinin en bariz özelliği güzelliğidir. Onun güzellik bahsi, anlatılmakla bitmeyecek uçsuz bucaksız bir deniz hükmündedir:

Etme ḥüsn-i yārden icrā-yı baḥş
Bî-kerāndır ya‘ni ol deryā-yı baḥş (G. 70/1)

Onun cemalini seyretmekten dolayı kişiye asla bıkkınlık gelmez. Çünkü güzellik mülkünün padişahı olan sevgili, tam da seyirlik bir özelliktedir:

Cemāl-i yāre nāzar kılmadan ḡinā gelmez
O şāh-ı mülk-i melāḥat ‘aceb temāşādır (G. 148/3)

Sevgili o kadar güzeldir ki, güzellikte “benzetilen” konumunda olan feleğin dolunayı bile onun yanaklarının parlaklığı karşısında yarım, yani eksik ve kusurlu hükmündedir:

Dil-berîñ her dü ruḥ-ı enverine nisbetle
Görünür bedri Edibâ feleğin bir nîme (G. 1321/5)

Sevgiliyi güzellikte aya ve güneşe benzetmek, Divan şiirinde bilinen bir gelenektir. Fakat yukarıdaki beyitte şair, sevgilinin yanaklarının parlaklığını dolunay ile karşılaştırırken, dolunayın eksikliğini gündeme getirmektedir. Aşağıdaki beyitte de güzelliğiyle güneşin çeşmesini kurutan sevgiliyi güneşe ve aya benzetmeye imkân olmadığını söylemektedir:

Behceti çeşme-i ḥ̣urşîdi serâb etmişken
Yer mi var ol şanemi mihr ü mehe teşbîhe (G. 1225/2)

Sevgilinin güzelliği bir gül bahçesidir. Âşık onun güzelliğini seyrettiğinden beri bağ ve bahçeye artık ihtiyaç duymamaktadır (R. 504). Aşağıdaki beyitte de sevgilinin cemalini güzelliğin gül bahçesi olarak gören şair, âşığın gönlünün de o bahçenin âşık bülbülü olduğunu söylemektedir:

Cemâl-i yâr ki gülzâr-ı ḥ̣üsn ü behcetdir
Edib o gülşene dil bir hezâr-ı şeydâdır (G. 148/5)

Sevgilinin güzelliği karşısında bülbül kesilmesi gereken sadece âşığın gönlü değildir; kalemler de onun güzelliğini yazmalıdır. Yazarken sevgilinin güzellik övgüsünü yazmayan kalem, kırılması gereken bir kalemdir:

Şâyân-ı inkisâr ola ol ḥ̣âme kim Edib
Tahrîri ḥ̣üsn-i yâri sitâyende olmaya (G. 1510/5)

Sevgilinin güzelliğini oluşturan birçok şey vardır. Bunlardan biri yüzünde biten ayva tüyleridir. Ayva tüyleriyle onun güzelliği artar. Artık onun yüzünde demet demet güzellik metayı vardır. Ayva tüyleri sevgilinin güzellik bahçesindeki fidan hükmündedir. Artık oraya sonbahar gelmez:

Tüylendi rûyu gerçi füzûn oldu behceti
Seyr et metâ'-ı hüsni bu gün tûde tûdedir (G. 151/4)

Füzûn olur haţ-ı sebz ile hüsni dil-dârîñ
Nihâl-i behcet-i yâre meger hâzân mı gelir (G. 125/3)

Baharın gelişi insanın içine huzur verdiği gibi, sevgilinin yüzünde yeni biten ayva tüyleri de âşığın gönlüne sevinç vermektedir. Çünkü sevgili, ayva tüyleri çıkmadan yüzünü göstermemektedir. Tabiatın güzelliği bahar mevsiminde olduğu gibi, sevgilinin yüzünü göstermesi de ancak ayva tüyleri çıktığında mümkün olmaktadır:

Neşât-ı dil haţ-ı nev-hîz-i yârden mi gelir
Şafâ derûna kudûm-ı bahârdan mı gelir (G. 102/1)

Haţ-âver olmadan ol gül-'îzârım rû-nümâ olmaz
Meger 'arz-ı ruğun merhûn-ı vaqt-i nev-bahâr etmiş (G. 741/3)

Dikenler arasında olmak, nasıl ki gül için bir hata ve kusur değilse, aynı şekilde ayva tüylerinin de sevgilinin yüz güzelliğine bir zararı yoktur:

Haţîñ ziyânı mı var 'ârîz-ı haţ-âverde
Gelir mi naķş-ı şaf-ı hârdan haţâ verde (G. 1676/2)

Ayva tüyelerine bu şekilde bakan şair, sevgilisinden onları kesinlikle kesmemesini, gönlünden ise yüzünde tüy bulunmayanı bırakıp yüzünde ayva tüyü bitene meyletmesini, bahar mevsimini sonbahara feda etmemesini istemektedir:

Şâyeste-i âzâr-ı terâş eyleme haţîñ
Sâķ-ı çemen-i nûzhetimi kesme dibinden (G. 1055/2)

Göñül haţ-âvere meyl eyle sâde-rûdan geç
Dem-i bahârî fidâ etme faşl-ı pâyîze (G. 1230/3)

Aşağıdaki beyitte ise Edîb Efendi, sevgilinin yüzünde biten ayva tüyelerinin tüy değil kirpiklerin yansıması olduğunu, çünkü huri yüzünün parlak yüzünde tüy çıkmayacağını söylemektedir:

Degildir haţ-ı nev gird-i ruğunda 'aks-i müjgândır
O hürî-peykeriñ ruğsâr-ı pür-tâbında mû çıkmaz (G. 602/3)

Sevgilinin güzelliğini arttıran ayva tüyleri, aynı zamanda âşığın üzüntü ve kederine de neden olabilmektedir:

Bulduḡça nemā sebze-i ḥaṭṭ-ı ruḡu yāriñ
Erḡām-ı keder levḡ-i dil-i zāra yazıldı (G. 2117/3)

Bu durum ilk bakışta yukarıda söylenenlere aykırı gibi görünmektedir. Fakat üzüntü ve kederin nedeni, sevgilinin yüzünde ayva tüyleri çıkması değil, ayva tüyleriyle güzelliği artan sevgiliye rakibin de sahip çıkmaya başlamasıdır. Rakîp sevgilinin güzellik ülkesine koruyuculuk yapan bir asker olunca, bu durum, âşığın sevgilisinden ayrı kalmasını beraberinde getirmektedir:

Ḥaṭ-āverlikde ancak yārden mehcūr olur ‘âşık
K’o dem iḡlīm-i ḡüsne pāsdār-ı fitne ḡāmîdir (G. 575/3)

Sevgilinin başka güzellik unsurları da vardır. Sevgilinin boyu düzgündür. Öyle ki onun boyu ile karşılaştırılınca servi bile eğri görünmektedir (G. 74/4). Saçları kıvrım kıvrımdır. Bu kıvrımlar, onun boynuna dolanmış bir yılan görünümündedir (G. 74/1). Yüzündeki benler ise, güzellik ülkesinin valileridirler (G. 332/1). Sevgilinin dudakları da büyük önem taşır. Onun dudak kadehinden içmedikçe cennetin esintisi bile göze gelmez (G. 1860/5). Âşıkları sevgiliye esir eden, onun yüzündeki benler ve dudaktır. Çünkü kuşları da tuzaḡa düşüren su ve yemdir:

‘Uşşâkı ḡāl ü la‘l-i lebiñdir esir eden
Mürḡ-i hevāyî dāma ḡoyan āb u dānedir (G. 568/4)

Sevgilinin güzellik unsurlarından biri de gözdür. Divan şiirinde sevgilinin gözü genellikle siyah veya ela renktedir (Pala 1995: 124). Halepli Edîb’in şiirinde ise sevgilinin gözünün siyah veya ela olduğunu gösteren herhangi bir örneḡe rastlanmadı. Onun şiirinde sevgilinin göz rengi daima mavidir. Aşaḡıdaki beyitlerde geçen “ḡeşm-i kebūd” ve “Nîl-ḡeşm” tamlamaları sevgilinin mavi gözlü olduğunu göstermektedir:

Gömgök fezā-yı ten leged-i ḡeşm-i ḡışmdan
Derdim ḡoḡaldı ḡitdi o ḡeşm-i kebūd ile (G. 1194/3)

Firûze-seng-i nazre-i çeşm-i kebûd ile
Luţf eyle revzen-i dilimiñ kıрма cāmını (G. 1855/2)

O Nîl-çeşmi neşât-ı mey ile âgûşa
Çekip o atlas-ı mâ'ile h̃âb mâ'ilidir (Nz. 28/2)

Sevgilinin göz renginde XVIII. yüzyılda görülmeye başlanan bu farklı özellik Divan şiirinin bazı klişelerinin aynı dönemde değişmeye başladığını göstermektedir (Horata 2004: 462).

Sevgilinin bedeni de güzeldir. O, gül bedenlidir. Aşağıdaki rubâide sevgili için gül bedenli ifadesini kullanan şair, onu suda çıplak olarak yıkanırken seyrettiğini ve bakışların parmak uçlarına gelmeyecek kadar yumuşak bir vücuda sahip olduğunu söylüyor:

Ol gül-bedeniñ ki seyre fûrşat buldum
‘Ârice miyân-ı âbda çimdigine
Ol deñli vücûdu nerm kim hâricden
Yok tâbı ser-engüşt-i nazâr çimdigine (R. 573)

Aşağıdaki rubâide ise Edîb Efendi, sevgilinin dudaklarını konuşan bir papağan, zülûflerini güzel kokan bir sünbül, kaş ve kirpiklerini ise yabancıları uzaklaştırmaya yarayan yay ve ok olarak nitelemektedir:

La' liñ gibi bir tûti-i gûyâ yokdur
Zülfûñ gibi bir sünbül-i büyâ yokdur
Gûyâ ki degildir ebruvânıñla müjeñ
İrhâb-ı nigâh-ı gayra bu yay okdur (R. 234)

Sevgili o kadar güzeldir ki onun güzelliği anlatılırken, Yusuf peygamberin hikâyesi artık okunup dinlenen bir kitap olmaktan çıkıyor, büsbütün gündemden düşüyor. Denizdeki balıklar onun yüzünün yansımasını görecektir olsalar vücutlarını şevkle tavaya atarlar. Bu düşünceleri işleyen aşağıdaki beyitler, abartılı bir üslûpla da olsa sevgilinin güzelliğini başarılı bir biçimde anlatmaktadır:

Kışsa-i Yüsufu şimdi kim okur kim diñler
Vaşf-ı hüsnüñ var iken öyle kitâbıñ yeri yok (G. 770/4)

Atardı şevk ile ecsâmı tâbe-i mâha
Göreydi ‘ aks-i ruh-ı yâri mâhiyân-ı deryâ (G. 13/2)

Aslında sevgilinin güzelliğine değer kazandıran âşğın ona karşı beslediği sevgidir. Her yöneticinin gücü nasıl ki yönetilenlerle artıyorsa aynı şekilde sevgilinin güzelliğinin değerini yücelten de âşıklardır:

‘ Âşıkândır kadr-i hüsn-i dil-beri vâlâ eden
Her emîriñ haşmeti efzûn olur etbâ’ ile (G. 1672/29)

Sevgilinin güzelliği tartışılmayacak kadar mükemmel olmakla birlikte, âşğın aradığı tek şey güzellik değildir. Güzellik dışında başka özellikler de olmalıdır. Bunların belli başlıları âşğından başkasına meyletmemesi, başına buyruk hareket etmemesi ve haya sahibi olmasıdır. Bu özellikleri üzerinde taşımayan güzel, güzellikte güneş kadar parlak, hatta devrin Yusuf’u bile olsa âşğın aradığı güzel değildir. Bu özelliklerde güzel bulamadığı için şair zaman zaman güzellikten de iğrenmektedir:

Yûsuf-ı ‘aşr olsa da şekl-i bedî’-i hüsn ile
Gayra mâ’îl dil-ber-i nâ-mihrbânı n’eyleriz (Ks. 12/4)

H’urşîd olursa bakma ser-âzâde dil-bere
Kim nüsha-i meḥâsini pek mu’teber degil (G. 884/3)

Edîbâ râğıb-ı hüsn olmadan da kârihim zîrâ
Ki hiç tâbişger-i nûr-ı ḥayâ gönlümce dil-ber yok (G 780/5)

Sevgilinin âşğı en çok rahatsız eden özelliği kuşkusuz onun naz ve cilvesidir. Çünkü sevgili acı çeken âşık ile ünsiyet kuracağına nazlanmayı tercih etmektedir. Böyle olunca da o nazlı tavırları kurnaz bir at gibi olmaktadır. İşvesi haddinden fazladır. Şair sevgilinin işvesinin çokluğunu âlemle kıyaslamakta; onun yarım işvesi âlemi kaplamaktadır. Ama dünya tükendiği hâlde onun işvesi bir türlü tükenmemektedir:

Yâr kim tevsen-i etvârını kurnaz eyler
‘ Âşık-ı zâr ile ünsiyyeti kor nâz eyler (G. 305/1)

Bir nîme ‘ işvesiyle tamâm etdi ‘ âlemi
Dünyâ tükendi ‘ işve-i yârim tükenmedi (G. 2167/2)

Sevgilinin şikayet konusu olan özellikleri sadece bunlar değildir. O her şeyden önce âşığın aksine sert bir mizaca sahiptir; hatta taş kalplidir (G. 1636/4, G. 1715/1). Gamzesi oka, bakışı kılıca benzer (G. 13/4, G. 13/4). Aşağıdaki rubâide sevgilinin şikayet konusu olan özellikleri toplu hâlde verilmektedir. Buna göre o, kişinin aklını başından alan, güvenilmez ve cânî biridir. Âşık için bir âfettir. İşveli bir yarım bakışıyla bütün insanları kavgaya düşürmektedir:

Ol hûş-rübâ o bî-emân ol cânî
Ol ‘âşıkıñ âfet-i cism ü cânı
Bir nîm-nigâh-ı ‘işve-âmizi ile
Gavgâya düşürdü cümle ins ü cânı (R. 275)

Sevgilide bulunan bu özellikler, onu tehlikeli biri hâline getirmektedir. Tanıdık biri de olsa insanlar ona karşı çok dikkatli olmalıdır:

Bezm-i cihânda merduma yâr-i enîsden
Bîgânedan ziyâde gerek dikkât-i hâzer (G. 460/4)

Sevgili, âşığı rahatsız eden ayrılığın da sebebidir. Çünkü âşığı ayrılık çölüne atan odur:

Beni çokdan ‘acebdir deşt-i hicrâna yâr atmışdır
Baña güyâ o şûhu cevri için Hâlik yaratmışdır (G. 472/1)

Sevgilinin bu ayrılığı, âşığın şuurunu kaybetmesine neden olduğu hâlde, onun ne zaman gelip âşığı şereflendireceği de belli değildir:

Hicrân ile güm-sâz-ı şu‘ûr oldum Edibâ
Teşrîfini yârîñ bile bilmem ne zamandır (G. 432/4)

Sevgilinin gelmesi âşık için çok önemlidir. Çünkü âşık, yakalandığı hastalıktan ancak bu yolla kurtulabilir (G. 985/5). Sevgilinin ağız suyu da âşık için şifadır (G. 319/1). Sevgilinin saçları ise, âşık için hüma kuşunun kanat gölgesi kadar kıymetli bir gölgeliktir. Aşkın hararetinden o kadar bunalmıştır ki bu gölgeye sığınmak için can atmaktadır (G. 913/2).

Sevgili, âşığına umut vermeyen bir karakterdedir. O ne vuslat vaadinde bulunmakta ne de huyundan vazgeçmektedir. Vuslat nimeti için âşığını büyük sıkıntılara düçar etmektedir. Bu konuda kuralları son derece ağır ve acımasızdır:

Etmez ne va‘d-i vaşl ne hulkundan ictināb
Ol şūh-ı bī-şebāta yakışmaz bu inkılāb (G. 49/1)

Ni‘ met-i vuşlat için ‘âşıkı dil-hūn eyler
Unu kan ile sirişt etmegi kânūn eyler (G. 507/1)

Halepli Edîb’in şiirinden sevgili ile ilgili olarak zikredilmesi gereken hususlardan biri de onun tek olmasının gereğidir. Âşığın aynı anda birden fazla sevgili edinmesine aşk mezhebi dahilinde izin verilmez. Sevgili üstüne sevgili sevenin derman üstüne derman etse de derdi artar:

Yār birken aña teşrîk-i diger menhîdir
Buña hiç mezheb-i ‘aşk içre verilmez fetvā (G. 2/19)

Dehrde her kim sever cānān cānān üstüne
Derdi artar etse de dermān dermān üstüne (G. 1210/1)

Yukarıda yapılan açıklamalar, Halepli Edîb Efendi’nin beşerî bir sevgiliden söz ettiğini, anlatılan sevgilinin Divan şiirinin genelinde anlatılan sevgiliden mavi gözleri dışında ayrılmadığını, sevgilinin yüzünde biten ayva tüylerine şairin olumlu yaklaştığını göstermektedir. Sevgilinin tek olmasının gereği de önemle vurgulanan bir husustur.

2.2.3.1.3. Rakîp: Aşkın taraflarından üçüncüsü rakîptir. O, âşık cephesinde hep sorun olarak görülür. Sevenle sevilen arasında türlü sorunlara yol açmasıyla gündeme gelir. O yalan söyler, iftira eder ve nifak çıkarır (G. 1570/1). Çünkü o bir münafıktır (G. 757/4). Söylediği yalanlarla âşığın sevgiliyle arasını açan yılan kalpli bir kişidir:

Dürûğ etmiş nifāk-engîz olup yār ile beynimde
Rakîb-i mār-dil hābl-i vifākı tārūmār etmiş (G. 737/4)

Rakîbin bu özelliğinden dolayı âşık ondan hiç hoşlanmaz ve bulunduğu ortamda onu kesinlikle istemez. Çünkü o bulunduğu ortamın tadını kaçırmaktadır:

Geldi rakîb eyledi bezm-i şafâyı telh
Kıldı bize 'uzûbet-i 'arz-ı recâyı telh (G. 82/1)

Âşık bulunduğu yerde onu hiç istemediği hâlde, her ortamda onunla karşılaşmaktadır. Âşık nerede bulunursa bulunsun rakîp, onun kokusunu alıp gelmektedir. Çünkü o iyi koku alan uzun burunlu biridir. Bu nedenledir ki şair onun şeklini köpeğe benzetmektedir (G. 1811/1):

Müdâm kanda isek büyümez alır da gelir
Emân bu derd-i rakîb-i dirâz-bîniden (G. 983/2)

Âşık onu meclisinde görmek istemediği gibi, gönlünde de ona kesinlikle yer vermemektedir. Çünkü süslenmiş sarayda köpek resimlerinin yeri yoktur:

Etmeziz hâtırı meclâ-yı hayâl-i ağıyar
Kâh-ı zibendede taşvîr-i kilâbın yeri yok (G. 770/5)

Fakat âşık, sevgilisiyle olan ilişkilerinde hep rakîbin yapacaklarından çekinmektedir. Gül bahçesinde nasıl ki sonbahar kaygısı gönülden gitmiyorsa, aynı şekilde çemende sevgili ile beraber olan âşığın gönlünde de hep rakîp endişesi vardır. Daha önce rakîp endişesi âşığın gönlünü karartırken, şimdi sevgili ile beraber olduğu için âşığın gönlü aydınlığa kavuşmuştur:

Çemende yâr ile dilden rakîb-i bed-gümân gitmez
Gönülden gülşen içre vahşet-i faşl-ı hazân gitmez (G. 615/1)

Şimdi fikr-i yâr ile rüşen-diliz kim piş ez-în
Kalbi târik eyleyen endişe-i ağıyar idi (G. 1848/4)

Rakîbin bu kadar istenmeyen kişi olarak kabul edilmesinde, sevgilinin âşığı bırakıp ona meyletmesi etkili olmaktadır. Çünkü sevgili saçlarını yana attığı gibi âşıkları da kendinden uzaklaştırmakta, onlarla sohbetten hoşlanmamakta ve bu konuda rakîpleri tercih etmektedir. Rakîplerle yalnız kalmayı ve onlarla beraber içmeyi sevmektedir:

Meyliñ bu rûzgârda ağıyaradır müdâm
Ey serv süy-ı 'âşıka yokdur temâyülüñ (G. 804/3)

‘Uşşākı dūr edip taraf-ı kākülün gibi
Yār olmadan rakīb ile tenhā nedir garaż (G. 751/2)

O meh ‘uşşāk ile hem-şoĥbet-i bezm-i şarāb olmaz
Sever aġyār ile nūş-ı meyi bezm-i Fireng ister (G. 278/4)

Rakībın bu durumu âşğın üzülmesine, hatta canının yaralarla dolmasına neden olmaktadır (G. 539/1, G. 2047/1). Onun ayak sesleri bile âşğın üzülmesine yol açmaktadır (G. 263/3). Hâl böyle olunca âşık onunla savaşımaya mecbur kalmaktadır (G. 604/6). Bu savaşta âşğın en büyük silahı onun oka benzeyen âhlarıdır. Âşık âh oklarına rakibi hedef yapmaktadır (G. 918/1). Âhlarının rüzgarıyla âşık onun evini barkını yerle bir etmektedir. Fakat rakip, yine de nifak çıkarmaktan bir an bile geri durmamaktadır (G. 48/3). Aşağıdaki beyitte şair, âhlarının rüzgar darbesiyle rakipler topluluğunu sevgilinin kapsından dağıttıklarını söylemektedir:

Şadme-i şarşar-ı âh ile der-i dil-berden
Gird-i cem‘iyyet-i aġyārı perişān etdik (G. 872/4)

Halepli Edib rakibi farklı farklı sıfatlarla anar. Yukarıda sayılanlara ek olarak şunları da zikretmekte yarar var: Yaramazlık onun temel vasfıdır. Âşğ zehirli sözleriyle kınamaktadır. Çünkü o, kötü söz söyleyen biridir (G. 1323/3). Bu da âşğın yaralarının azmasına neden olmaktadır (G. 2047/1). Bir diğer özelliği söz dinlememesidir. Bu nedenle şair, rakip için sağır sıfatını kullanmaktadır (G. 539/1). Onun tarzı doğru yola göre değildir. Hem sözü hem de fiili dine de mezhebe de aykırıdır:

Ṭarīk-i rāsta gitmez rakibiñ pāy-ı kirdārı
Muĥālifdir Edibā kavlı ü fi‘li mezheb ü dīne (G. 1223/5)

Rakip alçak bir kişiliğe sahiptir (G. 542/3). Kara yüzlü ve merkep soyludur (G. 73/6, G. 115/3). Kara yüzlü olduğu gibi içi de kötülük doludur (G. 113/5). Şair onun giyiminden de söz eder. O, Avrupalılara özenmiş ve kısa elbise giymiştir:

Gördüm rakibi cāme-i kūtāh ile Edib
Bilmem ‘aceb nümüne mi almış Firengden (G. 976/5)

Şair zaman zaman sevgilisine seslenerek rakiple arkadaş olmayı uğraşı hâline getirmemesini ister. Şairin sevgiliden istediği, âşıklarla arkadaşlık kurmasıdır. Sevgiliye yaraşan da budur. Çünkü sevgili, güzel nağmeleri olan bir bülbüldür. Bülbüle ise kargalarla beraber ötmek kesinlikle yakışmaz:

Ağyâr ile yâr olmağı kâr eyleme cānā
Hasretle dil-i ‘âşıkı zâr eyleme cānā (G. 40/1)

Ağyârı қо cem‘iyyet-i ‘uşşâk ile yâr ol
Ey bülbül-i h̃oş-nağme gurâb ile ötüşme (G. 1397/2)

Sevgilinin kimi zaman bu isteklere olumlu karşılık verip rakipten yüz çevirdiği ve âşığa karşı vefada bulunduğu da görülebilmektedir:

Sürmelenip o gül-beden çeşmini etdi pür-fiten
Katl-i rakîbe her zaman tîğini böyle zâğlasın
Yâr açıp hazînesin şundu vefâ definesin
Dedi rakîb sînesin ‘âteş-i gamla dâğlasın (G. 985/3-4)

Aşağıdaki rubâide ise Halepli Edîb Efendi, muhatabına seslenerek, “âlemde dileyeceksen sevgilinin gamını dile, başka düşünceleri uzaklaştır, gönlünde onlara yer verme, maksadın aşk dilini düzeltmekse rakîplerin adını dile alma” demektedir:

‘Âlemde dilersen gam-ı dil-dârı dile
Tarh eyle getirme gayrı efkârı dile
Taşhîh-i lisân-ı ‘aşk ise maşşûduñ
Terk et şakın alma nām-ı ağyârı dile (R. 279)

2.2.2.4. RİNTLİK

Divan şairleri arasında rintliği gündemine almayan, şiirinde az ya da çok rindâne duygu ve düşüncelere yer vermeyen, hatta kendini rint olarak göstermeyen şair hemen hemen hiç yoktur (Mengi 1985: 5 ; Pakalın 1993: 3/48). Özel yaşamlarında birbirinden çok farklı özellikler gösteren şairler, rintliği işleme konusunda birleşebilmektedir. Burada XV. yüzyıl şairi Melîhî ile XVI. yüzyıl şairi Fuzûlî (öl. 1566)’nin farklı örnekler olarak anılmasında yarar vardır. Özel yaşamlarında birbirinden çok farklı oldukları hâlde, her ikisi de şiirlerinde rintliği terennüm etmiştir. Melîhî, Latîfî Tezkiresi’nde “gâyetde ayyâş u mey-perest ve rûz u

şeb gâh mahmûr u gâh mest idi. Câm-ı gül-fâmı ele almayınca nergis gibi gözi açılmaz ve yüzi gülmez ve ... aklı başına gelmezdi” (Canım 2000: 505) cümleleriyle anlatılmaktadır. Buna karşılık Fuzûlî, İsmail Habip Sevük’ün rint olarak adlandırmaktan çekindiği ve kendisi hakkında “Onun şiirindeki ilâhî melâllik o kadar kuvvetli ki rintliği bile örterek bize göstermiyor gibidir” (Sevük 1942: 163) değerlendirmesinde bulunduğu bir şairdir. Özel yaşamlarındaki farklı özellikleriyle birbirinden ayrılan şairlerin rintliği terennüm etme konusunda birleşmeleri, rintliğe farklı anlamlar yüklendiği veya onun farklı biçimlerde yorumlandığı sonucunu ortaya koymaktadır. Bunda rindâne söyleyişin okuyucu veya dinleyici tarafından farklı biçimlerde anlaşılmaya uygun bir yapıda olmasının da büyük payı vardır. Rindâne söyleyişin en önemli temsilcisi olan Hâfız-ı Şîrâzî (öl. 1389)’yi konu alan bir kitapta, daha önce şair üzerinde yapılmış olan çalışmalar değerlendirilmiş ve onu materyalist bir yaklaşımın sahibi olarak gösterenlerden tasavvufi bir çerçeveye oturtanlara kadar uzanan çok farklı çalışmaların varlığı ortaya konmuştur (Mutahharî 1997).

Farsça bir isim olan rint [rind], Burhân-ı Kâtî’da “Kurnaz, zeki, korkusuz, münkir, lâubâlî ve aldırışsız/tasasız (hiçbir şeyin kaydına düşmeyen) kişilerdir. Onlar tasa sahibi ve salah ehli olan kimselere karşı münkir bir tavır takındıkları için rint olarak adlandırılmışlardır. Dış görünümü ayıplanırken, iç dünyası selâmette olan kişidir” şeklinde tanımlanmaktadır (Tebrîzî 1341: 563). Kâmûs-ı Türkî’de ise “İşret ve sâir şeylerden ihtirâz etmez lâubâlî adam, harâbâtî; zâhiren lâubâlî ve gayr-ı muhteriz görünen ve ehl-i dil adam” şeklinde bir anlam verilmektedir (Sâmî 1317: 671). Diğer lügatlerde verilen bilgiler bu iki lügatteki bilgilerden farklı değildir (Mum 1999: 2-4). Aslında başlangıçta olumsuz bir anlamda kullanılan sözcük, zamanla olumlu anlamlar kazanmış ve şairlerin yanında yer aldığı, hatta kendilerini de aynı grupta gördükleri bir insan tipinin adı olmuştur (Mum 1999: 5).

Rindin dünya görüşünün temelinde hayatın gelip geçiciliği düşüncesi vardır. Hayat geçici olduğuna göre, kişi bu hayatın tadını çıkarmaya, hoşça vakit geçirmeye ve mutlu olmaya bakmalı, hiçbir şeyin kaydına düşmemeli, her türlü üzüntüden ve acıdan uzak durmalı, kısacası gününü gün etmelidir (Mengi 1985: 17-18). Bu rindâne dünya görüşü, rindin iç dünyasına huzur vermekte ve onun mutlu olmasını

sağlamaktadır. O, kendi ruhunu her türlü ilgi ve alakadan uzaklaştırmaktadır. Ne dünyanın derdini çekmekte ne de ahiretin kaydına düşmektedir. Çünkü dün geçmiş, yarın ise daha gelmemiştir. Varlıklı biri olmaya heveslenmemekte, yokluğa da üzülmemektedir. Zira kanaatkârlık onun en bariz vasıflarındandır. Sosyal çevrede olup bitenlere de aldırış etmemektedir. Sosyal çevrenin dinî, ahlâkî ve idarî normlarını hiçe saymakta, ayıplanıp kınanmaktan ise hiç çekinmemektedir. Her yönüyle açık olan ve içtenliğiyle hareket eden bir kişidir. Gösteriştan ve gösteriş sahiplerinden hoşlanmamaktadır. Meyhaneleri mesken tutmakta, bir an olsun şarap kadehini elinden düşürmemektedir. Güzellerle ve çalgıcılarla su kenarlarında vakit geçirmeyi çok sevmektedir. O, her bakımdan kendisiyle barışık yaşayan biridir. Bu da ona mutluluk vermektedir (geniş bilgi için bk. Mum 1999).

Bu dünya görüşü beraberinde aşk, sevgili, işret, meyhane, saki, şarap, çemen, gülşen, saz, söz, meze, çalgıcı ve benzeri pek çok kavramı gündeme getirmektedir. Şairler kendi inanç ve düşünce tarzlarına göre söz konusu kavramlara uygun anlamlar yükleyip rintlğin bu zengin malzemesinden yararlanarak rindâne şiirler söylemektedir (konu hakkında geniş bilgi için bk. Mengi 1985 ; Mum 1999 ; Pala 1999: 260-282; Pakalın 1993: 3/48-50).

Halepli Edîb Efendi de diğer birçok Divan şairi gibi kendini rint olarak görmektedir (Edîb-i rind G. 554/5). Aşağıdaki rubâide ise, rintlere gıpta ile baktığını açıkça dile getirmektedir:

Bu dâ'ire-i meâlib-i 'âlemde
Lâyık görürüm gıbâyı men şu rinde
Kim harf-i ümîd ü bîmi bîgâne göre
Dîvân-ı felekde satr-ı menşûrında (R. 568)

Aşağıdaki beyitlerde de şair, şarap kadehi ile ilişkisi bağlamında Cem'in kendisi kadar ün salmadığını ve rintler meclisinde kendi gönlü gibi şarabı arkadaş edinmiş başka bir kimse bulunmadığını söyleyerek, rintler arasındaki konumunu anlatmaktadır:

Bulmadım şöhretde kendimle ber-â-ber ben Cemi
Nisbet-i sâğarda inşâf et şüyû' u bence mi

Meclis-i rindānede hāl ān ki yok gönlüm gibi
Bıkr-i ra' nā-yı meyi vahşetle eyler hem-demi (G. 1949/1-2)

Kendini rint olarak görme ve rintlere gıpta ile bakmanın yanı sıra o, şiirlerinde rint sözcüğünü de çokça kullanmaktadır. Divanda tekil veya çoğul olarak rint sözcüğü toplam 177 defa kullanılmıştır. Bu da şairin fikir ve aşktan sonra rintliğe de şiirinde önemli bir yer ayırdığını göstermektedir. Gerçi bu sayı aşk ve âşık sözcüklerinin sayısıyla kıyaslanamayacak kadar düşük bir sayıdır. Fakat rint sözcüğünün aynı zamanda âşık için bir sıfat olarak kullanılması, rindâne temaların âşıkâne temalar içinde de yer aldığını göstermektedir ('âşık-ı rind G. 732/2). Nitekim yukarıda rintliğin tanımını ve rindin dünya görüşünü anlatırken, aşkla ilgili pek çok kavramın aynı zamanda rintlikle de irtibatlı olduğu ifade edilmişti. Ayrıca iki gazelinde redif olarak (G. 1255/1-7, 1367/1-5), her beyti cinaslı olan diğer iki gazelinde ise her defasında cinasın bir parçası olarak (G. 1368/1-8, 1628/1-5) rint sözcüğünü kullanması, dolayısıyla bu şiirlerin her beytinde rintliği işlemiş olması onun rintliğe ne kadar büyük bir ehemmiyet verdiğini göstermektedir.

Halepli Edîb, diğer şairler gibi rintliği daha çok rint-zahit çatışması bağlamında gündeme getirmektedir. Sûfî, şeyh, mürşit, vaiz ve benzeri isimlerle karşımıza çıkan zahit tipi ile şairin yanında yer aldığı rint tipi arasında yaşanan çatışma, Divan şiirinde başından beri işlene gelen ana temalardan biridir (geniş bilgi için bk. Şentürk: 1996). Zaten rindin tanımı yapılırken, tasa sahibi ve salah ehli olan kimselere karşı münkir bir tavır takındıkları için kendilerine bu adın verildiği ifade edilmektedir (Tebrîzî 1341: 563).

Rint ve zahit çok farklı tiplerdir. Her birinin farklı özellikleri vardır. Rindin özelliği doğruluk, zahidinki ise eğrilik olduğu için zahidin rintle aynı meşrepte olması imkân dahilinde değildir:

Olamaz rind ile hem-pîşe Edîbā zâhid
Müstakîmîñ işini şanma ki mu' vec de eder (G. 215/5)

Rindin dünyasında üç önemli şey vardır; bunlar şarap (veya rakı G. 123/2), sevgili ve gülşen zevkidir. Zahit bunların her üçünü de rinde bırakmalıdır. Çünkü

onun yaşam tarzı ile rindinki arasında büyük bir farklılık vardır. Rindin yaşam tarzının ayırt edici özellikleri şarap, sevgili ve gülşen zevki olduğu hâlde, zahidin yaşam tarzının en belirgin özelliği onun riyakârlığıdır. Zahidin dünyasında sadece riya vardır:

Mey ü maḥbûb u zevḳ-i gülşeni rindāna terk eyle
Saḥa besdir riyādan özge şûfi bir günāh etme (G. 1440/3)

Rindin şarapla olmazsa olmaz bir beraberliği vardır. Edîb Efendi aşağıdaki beyitlerde bu beraberliği çok veciz bir karşılaştırma ile anlatmaktadır. Saray penceresi camsız aydınlanmadığı gibi, sırça kadeh olmayınca da rindin gözüne sevinç, gönlüne safa girmemektedir:

Rindiñ olmaz dîdesi bî-sāgar-ı mînā qarîr
Revzen-i kâşâne bulmaz rûşenâyî câmsız (G. 679/2)

Rindiñ şafâ-yı ḥâtırî mînâ-yı meyledir
Bulmaz ziyâyı revzen-i kâşâne câmsız (G. 628/2)

Rindi şaraba düşkün kılan onun gamlı bir insan olmasıdır. Gamlı olduğu için elinden kadehi düşürmemektedir. Çünkü kadeh meyhane küpünün feyziyle doludur:

Ne dest-i rind-i gam-peymā olur peymāneden ḥālî
Ne peymāne olur feyz-i ḥum-ı mey-ḥāneden ḥālî (G. 1793/1)

Şarap olmayınca rint hiçbir şeyden lezzet almamaktadır. Şarap olmayınca bahar anlamsız, mûsikî ise rindin kulağına eziyettir. Şarap arzulayan rindin gözünde şarapsız gülşen bir harabe, nehir kenarı ise bir seraptır:

Bahār mevsimi bî-âb u tâbdır meysiz
Semâ'-ı rinde nevâziş 'itâbdır meysiz
'Îmār-ı sâḥa-i gülşen ḥarâbdır meysiz
Kenâr-ı cüy-ı çemen bir serâbdır meysiz
Nigāh-ı dîde-i rind-i şarâb-cüyâda (Th. 38/4)

Rindin gönlü kederlenince şaraba yönelmektedir (G. 153/1). Çünkü şarap onun kederini gidermekte ve kendisine neşe vermektedir. Rindi hararet basmıştır.

Testi onu doyurmaya yetmediği için de şarabı küpüyle istemektedir. Çünkü o zaman keyif yumruğunun kuvveti onun sinisini dövecektir. Şarap rint için aynı zamanda bir ilaçtır. O, gam nedeniyle hasta olduğu için bu ilaçla sıkıntılarından kurtulmak istemektedir:

Ġinā bulmaz sebūdan rind-i pūr-tef-sīne kŭb ister
Ki ol her dem uvā-yı mŭşt-i keyfī sīne-kŭb ister

N'ola rind-i sitem-keş meyl-i dārŭ-yı şarāb etse
'Alīl-i renc-i ġamdır çāre-i def' -i kŭrŭb ister (G. 393/1-2)

Rindin şarabın yanında istediği başka şeyler de vardır. Bunlar et ve ekmektir. Çünkü et ve ekmek onun midesinde şarabın sağlam bir yer edinmesini sağlamaktadır. Şarabın yanında et ve ekmek istenmesi, Divan şiirinde alışık olmadığımız bir hayâldir:

Mey olduğça deme rind içün etle etmegi n'eyler
Meyi etmekle zīrā mi' desinde et mekīn eyler (G. 161/1)

Rint şarabın meziyetlerini öğrenmiştir. Fakat bir yandan bu meziyetlerin rinde öğretilmiş olması, öte yandan içilmesinin haram kılınmış olması şairin şaşkınlığına yol açmaktadır. Fakat tövbe kapısının açık olması kendisini rahatlatmaktadır:

Hākīm-i rŭzgārīñ meyde medhŭşum bu re'yinden
Havāşın rinde hem ifhām u hem nŭşun harām eyler (G. 163/2)

Şŭfī-i müzevvir gibi bī-maġzānı
Kār eyleme şān-ı zŭhd ile aldamayı
Rindāna der-i tevbe ġŭşād olduğça
Nŭş eyle zamāne raġmına al da meyi (R. 238)

Tövbe kapısının açık olması, rintlere şarap içme konusunda bir rahatlık sağlamaktadır. Onlar günah işlediklerinden dolayı gamlanmamakta, pişmanlık nedeniyle āh çekme yerine bade çekmeyi tercih etmektedirler:

Rindān-ı hevāyī ġam-ı āşāmı ne bilsin
Kim āh-ı nedāmet yerine bāde çekerler (G. 551/3)

Ama şaraba bu denli düşkün olan rint, sarhoşluk sonrası gelen baş ağrısı nedeniyle de şikayetçidir (G. 1517/4). Aşağıdaki rubâide şair, şarabın bu özelliğine temas etmekte ve helal bile olsa aynı nedenle rintlere “Gelin şarap içelim” demeyeceğini söylemektedir:

Ey rind yeter bu ḥ̣ārī-i mey-ḥ̣ārī
Versin nice bir buḥ̣ār-ı mey bāda içek
Ben şadme-i bād-ı bādeyi bildikçe
Rindāna helāl olsa demem bāde içek (R. 247)

Yukarıda da geçtiği üzere şaraptan sonra rindin arzuladığı ve rağbet ettiği ikinci şey sevgilidir (G. 1440/3, G. 174/6). Onun gül yüzlü bir güzele meyli vardır (G. 363/2; ayrıca sevgili için bk. İnceleme’mizin Aşk bölümü). Bahardan kam alabilmesi de, çok değerli bir sevgilinin kendisiyle arkadaş olmasıyla mümkün olabilir. Yoksa o, her sevgiliye sevgi gösterisinde bulunacak biri değildir. Çünkü kendisi, güzelden anlayan temyiz sahibi bir kişidir:

Alırdı kām bu dehrin dem-i bahārında
Olaydı hem-dem eger yār-i pūr-bahā rinde (G. 1254/1)

Felekde şāhib-i temyīz olan ḥ̣usn-āşinā rindiñ
Dili her dil-rübāya şanma kim ‘arz-ı merām ister (G. 385/4)

Rindin arzuladığı şeylerden üçüncüsü de gülşenin zevkidir (G. 1440/3). O, bahar mevsiminde şarabın yanı sıra gülşeni de arzulamaktadır. Çünkü rint için şarabın mezesi veya meyvesi gülşendir. Gülşeni anlamlı kılan da şaraptır zaten:

Mezāk-ı çāşnī-cūy-ı şafāya meyve gülşendir
Ki devr-i gülde rindiñ mübteğası mey ve gülşendir (G. 314/5)

Bahār olduğça seyr-i gülsitāna ibtidārında
Medār-ı şevk olan mīnā-yı meydır ibtidā rinde (G. 1377/1)

Gülşenin fonksiyonunu icra edebilmesi, yani orada mutluluğun ortaya çıkabilmesi için şaraba, sevgiliye ve tatlı dilli çalgıcıya ihtiyaç vardır:

Mey gerek yār gerek muṭrib-i ḥ̣oş-lehce gerek
Ferahin bāğda meşhūd ola tā didarı (Ks. 11/19)

Rindin neşesinin tam olması için gerekli olan diğer bir şey de dolunaydır:

Cihānıñ neş'e-i meh-tābı her dem tām idi rinde
Sipihriñ dā'imā memlū kalaydı sāgar-ı māhı (G. 2101/2)

Rindin şarap, sevgili, gülşen, eğlence ve çalgıcıyla olan bu yakınlığı muhaliflerinin tepkisini çekmektedir. Zahit ve onunla aynı kategoride yer alan şeyh, mürşit, sūfî, fakih, vaiz gibi kişiler onu ayıplayıp kınamaktadır (Şentürk 1996: 53-54). Bunlardan biri olan vaiz, rindi ney gibi kınama ağzına alıp onu üzmektedir:

Dehen-i ʿaʿ na alır rindi neyāsā vā' iz
Eyleyip hātırını böyle mükedder n'eyler (G. 114/4)

Zahit, şarap içerek haram bir fiilde bulunuyorlar diye rintleri rezil etmeye çalışmaktadır. Ama kendisinin de haram bir fiil olan riyakârlıkta bulunduğunu hiç düşünmemektedir. Halbuki kendisinin en önemli vasıflarından biri riyakârlıktır (Şentürk 1996: 61-62):

Riyānıñ hürmetin mehcūr-ı iz' ān eylemiş zāhid
Anıñ'çün rindi rüsvā-kerde-i fi'l-i haram ister (G. 385/2)

Kaldı ki riya pisliliğiyle şarap aynı değerde şeyler değildir (G. 554/5). Şarap içiyor diye şimdi rindi kınayan zahit de bir zamanlar kadeh cevherinden anlayan biriydi. Aslında takva gaillesinden bir kurtulabilse, o da rindin yoluna girecektir; ama bu konuda elinden bir şey gelmemektedir. Hatta bazen pek itibar görmüyor diye riyayı terk edip rinde uyduğu bile görülebilmektedir (G. 72/3):

ʿAʿ ne-i rindāna me'lūf etme ʿab'-ı cāmidiñ
Sen de zāhid bir zamān gevher-şinās-ı cām idiñ (G. 822/1)

Pey-rev-i rind idi zāhid de Edībā ammā
N'eylesin kurtulamaz gāyile-i takvādan (G. 1042/5)

Şarap içmesi ve güzel sevmesi nedeniyle haram işliyor diye rindi kınayıp duran fakih de, kendisinin bizzat işlediği haram fiillerin farkında değildir. Rint sadece şarap içip güzel severken fakih her haramın lezzetini tadabilmektedir:

Fakîh-i tâmi' âsâ her harâmıñ lezzetin bulmaz
Mey ü mahbûba rağbet rindi mecbûr-ı harâm eyler (G. 174/6)

Sûfinin şarap bezmine gelmesi hiç istenmez (G. 749/1). Ama aynı kategoride yer alan sinek tabiatlı şeyh zaman zaman şarabın kokusunu alarak rintlerin meclisine gelir. Fakat bu, o meclisin neşesi için büyük bir tehlikedir. Çünkü o, hırsının darbesini gizlemeye fazla dayanamaz ve ihanet taşıyla şarap testisini kırmaya kalkışır:

Neşât-ı meclis-i rindân için hatar görünür
Eger ki şeyh-i meges-ğû gelirse bûy-ı meye

Kemîne şadme-i hırsın tahammül eyleyemez
Gelince seng-i ihânet gelir sebû-yı meye (Kt. 67)

Onun rintler meclisinde istenmemesinin tek sebebi şarap testisini kırması tehlikesi değildir. Züht bile onun rintlerin huzuruna çıkmasına engeldir. Çünkü hükümdarın huzuruna silahla çıkılmaz:

Gitme şî'âr-ı zühd ile rindâna şüfiyâ
Zîrâ huzûr-ı şâha varılmaz yarağ ile (G. 1263/4)

Fakat zaman zaman şair ona acımaktadır. Rinde şarap sundukça zahidi de şarap kokusuyla doyurmasını sâkîden talep etmektedir. Çünkü o, yokluk içinde uzaktan bakmaktadır. Birinin yemesi diğerinin yememesi ise uygun bir davranış değildir:

Sâkî meyi sen rinde gıdâ etdikçe
Sîr eyle meşâm-ı şeyhi de bûy-ı meye
Hırmân ile dürdan anı bakdırma
Şâyeste degil ki o yiye bu yimeye (R. 14)

Zaten üzüm asması da birini içirip diğerini baktırmamaktadır. Her birinin payını ayrı ayrı vermektedir. Böylece rint üzümün suyunu yani şarap içerken diğeri de üzüm habbesinden nasiplenmektedir:

Buğl eylemez kerîme-i rez rind ü zâhide
Eyler tehiyye her biriniñ âb u dânesin (G. 1025/3)

Bu günaha bulaşma işinde ne kadar başa koşarsa koşsun rindin riyakâr şeyhe boyun eğeceği zannedilmemelidir. Kaldı ki sırça kadehten yudumlamak imkânı bulamazsa rint için düşmanlarının kin taşından oyulmuş kadeh de bir sırçadır:

Âlûdegîde her ne kadar koşsa baş eger
Rindânı şanma şeyh-i riyâ-kâra baş eger (G. 574/1)

Olursa rinde nûş-ı sâğar-ı mînâ demi nâdir
Aña tih-kerde âb-ı kînden sâğar da mînâdır (G. 330/1)

Rint ile zahit karşıtlığı, hankah ile harabat karşıtlığını da beraberinde getirmektedir. Meyhane anlamında kullanılan harabat, adı üzere yıkık dökük bir yerdir. Zahitlerin uğrak ve çile çekme yeri olan hankah ise, meyhanenin aksine mamur ve gösterişli bir yerdir. Ama rintler kendi yıkık dökük meyhanelerinin şahı olmayı her zaman hankaha tercih etmektedirler:

Rinde yegdir şeh-i iklim-i harâbât olmak
Girmeden çillegeh-i hânkah-ı ma' mûra (G. 1353/3)

Şairin vaizin sakalıyla latif bir şekilde alay ettiği bir beyti de zikretmekte yarar var. Aşağıdaki beyitte şair, “Ben, vaizin sakalı rintler bezmine sinekliktir demem. O sakal ancak harabatta toprak elemeye bir elekliktir” diyor:

Demem ben riş-i vâ' iz bezm-i rindâna sineklikdir
Harâbât içre ancak hâk-bîze bir eleklikdir (G. 133/1)

Halepli Edîb Efendi, mal, mülk, servet, mevki ve makam konusunda da rindâne bir tutum içindedir. Hükümdarlar, kanaat sahibi kimseler değildir. Ellерinin altında bulundurdıkları onların rahatına yetmemektedir. Çünkü onlar, ele geçiremediklerinin kavgasındadırlar. Halbuki hiçbir şeye sahip olmayan yoksullar, gerçek hükümdarlardır. Zira onlar, hiçbir şeyin kaydında değillerdir:

Mülükûn râhâti gavgâ-yı mülk-i nâ-temellükdür
Cihânda ben hemân dervîş-i bî-şâyda melik buldum (G. 913/3)

Mevki ve makam karşısında rindâne bir tavır alan şair, “Biz Edîb gibi binlerce hükümdarlık tacına tekme vuran olduk. Hüzünler evi bize hükümdarlık tahtıdır” demektedir:

Olduk hezâr tâca leged-zen Edîbvâr
Beytü’l-âzâzen serîr-i mülûkânedir bize (G. 1234/5)

Aşağıdaki Farsça beyitte ise şair, “Ne hazineden dolayı mutlu, ne de hazine yılanından dolayı üzüntülüym. Her ikisinin gâilesinden elemsiz olan bir gönül sahibiyim” diyerek, yoksulluğuna rağmen ne kadar büyük bir gönül huzuru içinde olduğunu anlatmaktadır:

نه شاد گنج و نه محزون مار گنجینه
دلی ز غائله هر دو بی الم دارم (G. 914/2)

Yoksulluğa rağmen kişiye gönül huzuru veren kanaatkârlıktır. Çünkü o, gamlı bir dost ve hasır bir yaygı ile yetinmesini bilmekte; ipek kumaş ve yaygılara gönül vermemektedir. Aşağıdaki beyitlerde şair, bu düşünceyi anlatmaktadır:

Sî-mürğ-i âşiyâne-nişîn-i şânâ’ atiz
Gamdan şikeste-bâl ü per olsağ da gam degil (G. 895/1)

Bize bir yâr-i gam-hâr ile ferş-i buriyâ besdir
Ne dil-bend-i perendiz ne hâris-i ferş-i dîbâyız (G. 681/4)

Eşyaya rindâne bir gözle bakan şairin gözünde gülzâr ile gülhân, Süleyman’ın tahtı ile karıncanın yuvası aynı değerde olmaktadır:

Bizler Edîb kûşe-güzînân-ı miñnetiz
Birdir bu ‘âlemiñ bize gülzâr u gül-hanı (G. 2079/5)

Edîbâ rûşenâ-çeşmân-ı idrâke bu dünyânıñ
Hemân taht-ı Süleymânıyla birdir lâne-i mûru (G. 1942/5)

Edebî metinden şairin kişiliğine ulaşmak her zaman doğru sonuçlar doğurmamakla birlikte, şairin aşağıdaki beyitleri, onun şarapla olan ilişkisi bağlamında dikkat çekicidir:

Dehân-ı mey-keş-i rind-i hayâlimiz şimdi
Piyâle-i leb-i cânân ile muşâhibdir (G. 115/2)

Bu beyitte şair, “Hayâl rindimizin şarap içen ağzı sevgilinin dudak kadehiyle arkadaşır” diyor. Beyitteki *rind-i hayâl* tamlaması ilginçtir. Tamlama izâfet-i itibâriye olarak ele alındığında cümlemin öznesi rint olmakta ve rint hayâle tahsis edilmektedir (Farsçadaki izafet çeşitleri için bk. Şahinoğlu 1997: 92-97). Bu durumda rint gerçek hayatta bizzat varolan bir şahsiyet olmaktan çıkıyor ve şairin hayâl âlemindeki bir tipe dönüşüyor.

Edîb neş'e-i rindi taşavvur etdikçe
Kıomaz sitâyiş-i câmî fem-i hayâlinden (G. 1098/5)

Bu beyitte ise “Edîb, rindin neşesini düşündükçe kadehin övgüsünü hayâl ağzından eksik etmez” diyor. Yukarıda geçen *rind-i hayâl* tamlamasındakine benzer bir durum bu beyitteki *fem-i hayâl* tamlamasında da mevcuttur. Ya izâfet-i itibâriye bağlamında ağız hayâle tahsis edilmiş ya da izâfet-i isti'ârîye bağlamında hayâl ağız sahibi bir insana benzetilmiştir. Her iki durumda da kadehi öven şairin bilinen ağzı değil, hayâlinin ağzı olmaktadır. Şairin beyitte tecrit sanatını kullanarak Edîb'i kendi dışında bir insan gibi anması da bu anlamı pekiştirmektedir.

Her iki beyitte de fizik olarak şairin kendisi devre dışı kalmakta ve yerine şairin hayâli devreye girmektedir. Rint olmak da şarap içmek de şairin hayâline ait eylemler olmaktadır.

Halepli Edîb Efendi'nin seslendirdiği rintlik, hiçbir zaman devlet ve toplum hayatındaki bozulmalara ilgisiz kalma gibi bir boyuta varmamaktadır. Çünkü o, şiirlerinde muhteva olarak en fazla hikemî konulara yer veren bir şairdir. İçerisinde yaşadığı topluma karşı sorumluluk duymakta ve şiirleriyle bu toplumun fertlerine bir şeyler vermeye çalışmaktadır. Toplumdaki bozulmaları öğütlerle karışık bir anlatım tarzıyla eleştiri konusu yapmaktadır. Hatta rint-zahit çatışması bağlamında zahit ve onunla aynı grupta yer alan tipleri hicvetmesinde de benzer bir özellik vardır. Devlet kurumları ve devlet yöneticilerinde gözlemlediği bozulmaları da gündemine alarak çok sert bir dille eleştirip hicvetmektedir. Hiç kimseye methiye yazmamış olan şair,

alçak kimselerin yüce olan kişileri yönettiğinden şikayetle “köpekler aslanlara emir-i muhteşem oldu” diyecek kadar ağır bir dille devlet yöneticilerini tenkit etmektedir:

Dûnlar ‘âle Edîb infâz-ı ahkâm etmede
Ya‘nî segler oldu şîrâna emîr-i muhteşem (G. 928/5)

2.3. ÜSLÛP

Üslûp incelemelerinde başlıca iki yöntem uygulanmaktadır. Bunlardan ilki ve aynı zamanda kolay olanı, şairin şiir ve şairlik hakkındaki düşüncelerini, başka şairlerin ve biyografik eserlerin onun hakkındaki düşünceleriyle beraber değerlendirmektir. İkinci yöntem ise, şairin eserinde öne çıkan özelliklerden hareketle onun üslûbunu belirlemeye çalışmaktır. Üslûp incelemesinde en doğru ve bilimsel olan yöntemin bu ikinci yöntem olduğunu düşünüyoruz. Fakat şairin kendisi ve şiiriyle ilgili söyledikleri de üslûp incelemelerinde yardımcı ve yol gösterici bir rol üstlenebilir. Ancak tek başına yeterli olmaz, hatta çoğu zaman yanıltıcı da olur. Çünkü her şair kendi şiiriyle mutlaka övünür ve döneminin şiirinde revaçta olan özellikler neyse onlara sık sık vurgu yapar. Başka şair ve kaynakların söyledikleri de tek başına belirleyici olmaz. Çünkü gerek kanaat belirten şairlerin gerekse değerlendirmede bulunan biyografik eser sahiplerinin, hakkında yargıda bulundukları her şair üzerinde derinlemesine bir inceleme yaptıklarını söylemek çok zordur. Günümüzde şiir inceleme yöntem ve kriterlerinin eskiye göre çok daha geliştirildiği ve bu konuda yazılmış eserler bulunduğu gerçeği göz önüne alınınca, takip edilecek en doğru yöntem, gerek şairin kendi şiiri hakkında söylediklerinden gerekse başka şair ve kaynakların onun şiiri için yaptıkları değerlendirmelerden de yararlanarak, eserde öne çıkan özelliklerin bilimsel yöntemlerle incelenmesi olmaktadır.

Halepli Edîb Efendi, dönemin biyografik kaynaklarında adı geçmeyen bir şairdir. Başka şairlerin ondan bahsettiğine dair de şimdilik herhangi bir veriye ulaşmış değiliz. Bu nedenle onun hakkında kimin ne düşündüğünü bilmiyoruz. Yeri geldikçe değinileceği üzere, sadece Sadeddin Nüzhet’in *Türk Şairler*’inde bazı değerlendirmeleri yer almaktadır. Bu durumda elimizde yalnızca şairin genel olarak

şair hakkında ne düşündüğü ve kendi şiirini nasıl gördüğünü belirlememizde yardımcı olacak kendi şiirleri kalmaktadır.

Halepli Edîb Efendi, ağır ve ağıdalı bir dille kaleme aldığı kısa “Dîbâce”de besmele, hamdele ve salveleden sonra şairlerin ve şiirin durumuyla ilgili genel değerlendirmelerde bulunmakta ve kendi üslûbu hakkında da bilgi vermektedir. Arap, Fars ve Türk şairlerinin şiir alanında yetenek ve kabiliyetlerinin elverdiği ölçüde kendilerini ortaya koyduklarını belirten şair, onların ortaya koydukları ürünlerin çoğunlukla ayırt edilemeyecek kadar birbirine benzediği, aktarma ve çalıntı olmaları nedeniyle de beğenilmediği ve sanat sahiplerine örnek teşkil etmediği tespitinde bulunmaktadır. Edîb Efendi’ye göre “cinas-ı tâm” yolu da, yolun zorluğu nedeniyle girilmesi gereken bir yol olarak görülmemiştir. Şair bu son derece zor olan yolda kendisini ortaya koyduğunu; hâtif-i ilhamın sesiyle zihin kulağına düşen alışılmamış güzel sesli tecnisleri, nükte-şinâs insanların kulaklarınca beğenilen ve yakınlık duyulan şeylere “usûl-i nazm-ı bedî” ile ilave ettiğini söylemektedir.

Her Divan şairinde olduğu gibi Edîb Efendi de şiir ve şair hakkındaki düşüncelerini genellikle gazellerin makta beyitlerinde gündeme getirmektedir. Çoğu zaman fahriye özelliği taşıyan bu beyitlerde dile getirilen düşünceler, şairin şiiri hakkında yargıda bulunmak için elbette yeterli bir kanıt değildir. Fakat bu düşünceler, onun nasıl bir şiir yazmak istediğini veya o dönemde revaçta olan şiirin özelliklerini belirlemek için önemli kanıtlardır.

Halepli Edîb’in konuyla ilgili gündeme getirdiği ve üzerinde durduğu hususları şöyle sıralayabiliriz:

Eskilik ve Yenilik: Şairin kendi şiirinden bahsettiği beyitlerde en fazla vurgu yapılan şey “eskilik” ve “yenilik”tir. Edîb Efendi’nin yaşadığı yüzyılda şairler arasında yaygın olan bu vurgular, aslında bir değişim arzusunu ifade etmektedir (Horata 2004: 461). Aşağıdaki beyitte Edîb Efendi, eski elbiseye tenezzül etmediğini ve bir güzele benzettiği şiirinin daima yeni olduğunu söylemektedir:

Etmez Edîb köhne libâsa tenezzülü
Dâ’im kabâ-yı şâhid-i nazmım cedîddir (G. 240/7)

Başka bir beyitte ise şair, eski tabirleri kullanmaktan vazgeçtiğini ve yeni sözlerin yoluna girdiğini belirtmektedir:

Eyleyip meslek-i ta' bîr-i köhenden fâriğ
Hâmeyi koydum Edîbâ reh-i güftâr-ı neve (G. 1202/5)

Edîb Efendi sadece lafızlarda değil, anlamlarda da yenilik aramaktadır. Aşağıdaki beyitte şair işlenmemiş bakir manalarla olan ilişkisini dile getirmektedir:

Edîbâ irtikâ-yı çâr tāk-ı bîkr-i ma' nāya
Nuķûş-ı mîştârı pāy-ı yerā' a nerdübân etdim (G. 942/5)

Şaire göre aptal insanlar eski ve söylenmiş sözleri çalmaktadır. Çünkü çiğnenmiş sözler “maķāl-i hâyîde” onların fikir ağzını yormamaktadır. Yüksek karakterli insanlar ise bu tür şeylere tevessül etmezler:

Gabî gûzeşte maķālâtı intihâl eyler
Dehân-ı fikrini yormaz maķāl-i hâyîde (G. 1279/2)

Olmaz sezâ-yı tab' -ı bülend intihâl Edîb
Ancak sezâ-yı şân-ı tîbâ' -ı rekîkedir (G. 415/5)

Gerek lafız gerekse anlamda yenilik için şairin kullandığı bazı tamlamalar şöyledir: “nazm-ı tâze”, “tâze gazel” (G. 297/5), “bîkr-i me' ânî” (G. 212/5, G. 1758/5), “nazm-ı nev-icâd” (G. 133/9, G. 969/5), “şi' r-i tâze” (G. 751/5), “ta' bîrât-ı nev”, “tâze-güftârî” (G. 1649/5), “ebkâr-ı me' ânî” (G. 1166/5), “eş'âr-ı nev-zemîn” (G. 609/5), “nâ-güfte mezâmîn” (G. 731/7).

Edîb Efendi'ye göre öncekilerin yolu eski bir yoldur. Kendi yolu ise yeni ve daha önce gidilmemiş bir yoldur:

Edîbâsâ reh-i nâ-refteye haşr-ı zehâb eyle
Tarîķ-i köhne-resm-i fırķa-i eslâfı n'eylersin (G. 999/5)

Halepli Edîb Efendi kendi yolunun her şairin kaleminin gidemeyeceği yeni ve gidilmemiş bir yol, kendi elbisesinin de daha önce hiç görülmemiş ve hiç dikilmemiş bir elbise olduğunu düşünmektedir:

Edibā hāmemiz bir rāh-ı nā-meslūke zāhibdir
Reh-i nā-refte me aqdām-ı kilik-i şā' irān gītmez (G. 615/5)

Nā-dīde vü nā-dūhtedir hil' at-i hūbu
Eṭvār-ı Edibānemiziñ başka kesimdir (G. 149/7)

Şairin yeni ve taze söz söylemekle varmak istediği sonuçlardan biri başka şairlerin eserlerini ortadan kaldırmak ve kendisinin unuttuğu mazmunları hatırlamaktır:

Āşār-ı gayrı mahva mıdır niyyetiñ Edib
Yā şî' r-i taze etmeden imlā nedir garaż (G. 751/5)

Edibā naẓm-ı nev-icādı mu' tād etmeden kaçdım
Ferāmūş etdigim mazmūnları yād eylemeklikdir (G. 133/9)

Lafız ve Anlam İlişkisi: Eskilik ve yenilik kadar şairin üzerinde durduğu hususlardan biri de lafız anlam ilişkisidir. Lafızlar birer beden hükmündedir. Mana ise bu bedenlerin ruhudur. Fakat güzel anlamlar kalıplara sığmamaktadır:

Edib kālīb-ı elfāza rūh iken ma' nā
Belīgi ḥāric-i güncāyiş-i kavālibdir (G. 241/5, ayrıca bk. G. 192/2)

Güzel anlamlar her ne kadar lafızlara sığmıyorsa da anlam için lafız gereklidir. Çünkü anlamın yüzünü güzelleştiren lafızdır:

Edib şūret-i ma' nāyı lafz eder zibā
Beyāza gālib olur dil-ber-i siyeh-çerde (G. 1676/7)

Lafız anlamın yüzü için bir süstür, ama güzel ve doğru olmayan anlama lafzın herhangi bir yararı yoktur:

Rāst olmaz kālīb-i elfāzda ma' nā-yı kec
Müstakim olmakla evrākıñ nuķūş-ı mıştarı (Kt. 222/1)

Şair lafzın darlığından şikâyetçi olduğu için anlamın genişliğine açılmak istemektedir:

Edibā kışrdan biz daḥi bīrūn-sāz-ı lūbb olsaḳ
Açılsaḳ tengnā-yı lafzdan ma' nāca bir cāya (G. 1207/7)

Sözün Kısahlığı veya Uzunluğu: Bu konuda şair birbiriyle çelişen iki ayrı görüş ileri sürmektedir:

Nāşihān kavli Edībāne ederler icāz
Ki sözün muhtaşarı gālib olur ishāba (G. 1179/5)

Kaşr-ı suhanla hāme Edībā kelil olur
Zirā anıñ talākat-i nuṭku dedikçedir (G. 570/5)

Yukarıdaki beyitlerin ilkinde sözün kısa olanının uzun olana üstünlüğü ifade edilirken, ikinci beyitte bununla çelişen bir görüş sergilenmekte ve “Sözü kısa tutmakla kalem körelir, çünkü onun nutkunun açılması dedikçedir” denilmektedir. Aşağıdaki beyitte ise az şiir söylediğini anlatmaktadır ki bu söylediği Divanının hacmi tarafından yalanlanmaktadır:

Edībā gerçi azdır vādī-i nazma tek-ā-pūyuñ
Ya bārī söyleyince böyle üstādāne söylersin (G. 962/5)

Şiir ve Hikmet: Halepli Edib Efendi kendi şiiriyle hikmet arasında sık sık ilişki kurmaktadır. O kendini hikmet sarayının iş bilen bir ustası, şiirini ise hikmet kokusuyla kokulandırılmış bir şiir olarak görmekte ve bununla övünmektedir:

Ben sarāy-ı hikmetiñ bir kār-dān bennāsiyım
Şanma üslub-ı binā-yı hikmeti ben nāsiyim (G. 941/1)

Edib ‘ıtr-ı hikemle mu’ attar olmuşdur
‘Utārid etse sezādır bu nazmı istinsāh (G. 81/5)

Cihān tālibleri menhūm-ı ‘ilm-i bī-‘ ameldir hep
Ki sir olmazlar aşlā lezzet-i nuḳl-ı terācimden

Benimse ni‘met-i itkān-ı hikmet kuvvet-i cānımdır
Anı tenhāca yerdim olsa bir nān-ı ter acımdan (G. 164/1-2)

Lübb-i hikmetle Edībā nūşah-ı güftārım
Feleğin heykel olur gerdem-i bürcisinde (G. 1438/5)

Rāciḥ degil mi ender-i lū’lūya kıymeti
Hikmet-me’āl olan güher-i kavlı-i nādiriñ (G. 880/2)

Yukarıdaki beyitlerde de görüldüğü üzere şair kendi şiirinin hikmet-meâl bir şiir olduğunu söylemektedir. Aşağıdaki beyitte ise Edîb Efendi hikmet kaynaklarının gönülden fişkırması gerektiğini ve başkasının sözlerini taklitle hikmet-meâl şiir söylenemeyeceği tespitini yapmaktadır:

İnficâr etmelidir dilde yenâbî‘ -i hikem
Şanma hikmet suhan-ı âharı taklîd iledir (G. 247/2)

Aşağıdaki beyitte ise âlemin durumunun aslında bilinmeyen bir şey olmadığını, fakat yine de kaleminin onu açıklayıp izah etme konusunda ısrarlı olduğunu söylemektedir. Aslında şairin “hikmet” terimiyle ifade ettiği şey de bundan başka bir şey değildir:

Edîbâ hâl-i ‘âlem gerçi nâ-mechûldür ammâ
Yine hâmem muşırdır gâh gâh izâh u tebyîne (G. 1512/5)

Aşağıdaki beyitte geçen “pend” de aslında hikmetle kastedilenin ne olduğunu göstermektedir. Şair, “Kalemimdeki mürekkebin akıntısı yetişmeseydi gönül ehlinin öğüt eserleri ortadan kalkmıştı” diyor:

Edîb âşâr-ı pend-i ehl-i dil nâ-bûd idi birden
Eger kim yetmese reşh-i midâd-ı kilkim imdâda (G. 1204/11)

Şair ve Methiye: Şairlerin yöneticilerle ve kerem sahipleriyle ilişkisi de Edîb Efendi’nin üzerinde durduğu konular arasında yer almaktadır. Aşağıdaki beyitte şair, ehl-i hünerin bahşış ve ihsan beklediğini, fakat kendisinin başkasını övmemesi gerektiğini söylemektedir:

Nâzırssa eger ehl-i hüner ‘ayn-ı ‘atâya
Sen koyma Edîbâ nazarı harf-i zihîde (G. 1219/5)

Kerem ehlini övmeye şair sıcak bakmamaktadır. Akli fikri kerem ehlini övmekte olan kişinin alçalması kaçınılmazdır:

Pest olsa vak‘ -ı zâtı n’ola ol hünerveriñ
Kim zihnine sitâyiş-i ehl-i kerem gelir (G. 100/4)

Şairler bahşış ve ihsanlarına nail olmak için yöneticileri övmektedir. Fakat onlar söz verse bile sözlerinde durmamakta ve şairlere karşı cömertlikte bulunmamaktadırlar:

Etmez 'atā suhanvere şāhān-ı dehr Edīb
Habs etdi kār-ı cūdu meger kim suhan vere (G. 1530/5)

Eğer övülen kişi övüldüğü özellikleri üzerinde taşııyorsa şairlerin yaptığı övgünün doğruluğuna inanılmamalıdır:

Suhan-ı nā'ıtı haml etme Edībā şıdka
Na'ıtı evşāfına tıbk olmayıcağ men'utuñ (G. 973/5)

Edīb Efendi şairlerin bütün övgüyü sevgiliye hasretmelerini ve Allāh'a münacatta bulunmamalarını da eleştirmektedir:

Sitāyiş-kār-ı maḥbūb oldu şimdi şā'irān cümle
Bulunmaz Ḥālīke bir ferdiniñ ḥarf-i münācātı (Ks. 16/23)

Öncelik ve Sonralık: Edīb Efendi birçok yerde evvel olma āhir olma meselesini gündeme getirmektedir. Çünkü XVIII. yüzyıl, Divan şiiri için erken olmayan bir dönemdir. Önceki yüzyıllarda büyük şairler yetişmiş ve şiir sahasında üstünlüklerini ispatlamışlardır. Sonraki yüzyıllarda ortaya çıkan şairlerin evvel olma āhir olma meselesini gündemlerine almaları, onların aslında bu büyük ustalar karşısında duydukları ezikliğin bir yansımasıdır:

Gerçi nigāh-ı binişe zāhirde āhirim
Ammā ki nağş-ı şüret-i bī-miğl-i evvelim (G. 949/4)

Beni āhirde görüp böyle Edībā 'ālem
Şandılar kim kıdem-i himmeti te'ḥīr etdim (G. 902/5)

Üslûpla ilgili kaynaklarda, belli bir kişinin eserlerinde öne çıkan ve sürekli karşılaşılan ortak özelliklerin, o kişinin üslûbunu oluşturduğu belirtilmektedir (Şemîssâ 1374a: 13-15). Fakat bu tek başına yeterli değildir. Çünkü herkeste görülebilecek türden özelliklerin bir kişinin üslûbunu tespit etmede fazla bir yararı ve belirleyiciliği olmaz. Onun içindir ki bazı kaynaklarda, "Üslûp daima mukayese

yoluyla anlaşılır” görüşü ileri sürülmüş ve kişiyi başkalarından ayıran özelliklerin de tespit edilmesinin gerekliliği özellikle vurgulanmıştır (Kedkenî 1368: 37-40). Buna göre belli bir şahsiyetin üslûbunu belirlemede takip edilmesi gereken yol, o kişinin eserlerinde öne çıkan ve sürekli karşılaşılan ortak özellikleri belirlemek, sonra da bunları dönemin genel üslûbu içinde değerlendirmektir.

Halepli Edîb Efendi’nin şiirlerinde öne çıkan belli özellikler vardır. Onun üslûbunu belirleyen bu özellikler, şiirinde kullandığı dil ve mûsikî, anlatılan konular ve bu konuları anlatırken başvurduğu sanat ve tekniklerden oluşmaktadır.

Edîb Efendi’nin kullandığı dilin iki özelliği vardır. Bu özelliklerden biri, Arapça ve Farsça sözcüklerin çok kullanılmasıdır. Yabancı sözcükler içinde, Divanların genelinde karşılaşılmayan ve dolayısıyla Divan şiiri üzerine çalışanların hiç de alışkın olmadığı Sadeddin Nüzhet’in ifadesiyle “menus olmayan” (Ergun 1946: 79) sözcüklerin büyük bir yekûn tutması, şairin dilinin ağır olmasına ve zor anlaşılmasına neden olmaktadır. Günümüzde Osmanlıca lûgat denilince ilk akla gelen *Kâmus-ı Türkî* (Sâmî 1317) ve *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat* (Devellioğlu 1997) gibi sözlüklerle Halepli Edîb’in şiirini okuyup anlamlandırabilmek âdeta imkânsızdır. Onun bazı şiirlerine anlam verebilmek için orijinal kimi Farsça sözlüklerin yanı sıra (Mu’în 1371; Amîd 1361), *A Comprehensive Persian-English Dictionary* (Steingass 1988) ve *A Turkish and English Lexicon* (Redhouse 1978) gibi yabancılar tarafından hazırlanmış sözlüklere de mutlaka ihtiyaç duyulmaktadır. Şairi bu kadar yabancı kelime kullanmaya sürükleyen en büyük faktör kuşkusuz kendisinin özellikle kafiyede cinaslı lafızlar kullanmaya olan aşırı düşkünlüğüdür. Hangi özellikte olursa olsun her türlü dil malzemesini cinas için bir araç olarak gören Edîb Efendi’nin dili bu yüzden çok ağır ve külfetli bir dildir. Nâbî’nin,

Ey şî’r miyânında şatan lafz-ı garîbi
Dîvân-ı gâzel nüsha-i kâmus degildir (Bilkan 1997: 1/587)

beytinde geçen “nüsha-i kâmus” nitelemesi Edîb Efendi’nin bir çok şiirindeki dil için geçerli bir nitelemedir. Gerçi Nâbî’nin de kendi sözleriyle ters düştüğü ve şiirlerinde ağır bir dil kullandığı söylenmektedir (Mengi 1991: 36). Ancak Edîb Efendi’nin dili

Nâbî'nin diliyle kıyaslanamayacak kadar ağır ve zor bir dildir. Şair, eski tabirleri kullanma yolunu terk ederek kalemini yeni sözcükler kullanma yoluna koyduğunu söylemektedir:

Eyleyip meslek-i ta' bir-i köhenden fâriğ
Hâmeyi koydum Edîbâ reh-i güftâr-ı neve (G. 1202/5)

Edebî muhitlere göre şairlerin dilini inceleyen herhangi bir çalışma bulunmadığı için şairin yaşadığı yörenin dilin ağırlığında bir etkisi olup olmadığı konusunda şimdilik bir şey söyleyemiyoruz. Ancak Urfa, Antep ve Halep yöresinden çıkan veya buralarda uzun süre yaşamış olan şairlerin dili üzerinde yapılabilecek bir çalışmanın bu konuda aydınlatıcı sonuçlar verebileceğine inanıyoruz.

Dilinin ağırlığına rağmen Edîb Efendi üslûbunun sade olduğunu iddia etmektedir. Bu kadar ağır bir dil kullandığı hâlde sadelik iddiasında bulunması gerçeği yansıtmaktan çok uzaktır:

Dehriñ heme ebkâr-ı me' ânisi Edîbâ
Pîrâye bulur nazmımızñ sâdeliginden (G. 988/5)

Edîb gerçi makâlât-ı sâdemiz çokdur
Velî bu tâze gazel nazmımñ muhayyelidir (G. 298/5)

Aslında şiirde daha önce pek kullanılmamış yeni kelimeler kullanmak, XVII. yüzyıldan itibaren Divan şiirinde görülmeye başlanmıştır. Bunların büyük bir çoğunluğu Farsça kelimelerdi (İsen 1997: 245). XVIII. yüzyılda ise bu yabancı kelime kullanmaya genel bir tepki görülmekte ise de (bk. Köprülüzade Mehmed Fuat [ty.]: 451-452), Edîb Efendi'de tam tersine yabancı yeni kelimeler kullanma özelliği ifrat düzeyine çıkmıştır. Bunda ileriki sayfalarda da görüleceği üzere Sebk-i Hindî dilinin ve aynı üslûptaki yeni mazmun için yeni kelimeler kullanma özelliğinin büyük etkisi vardır. Bir önceki yüzyılda yeni yabancı kelimelerin çoğu Farsça iken onda Arapça kelimeler çok daha fazla göze batmaktadır. Fakat buna rağmen şair, kendisi kadar Türkçe nükteli söz söyleyen başka bir şairin bulunmadığı iddiasında bulunmaktadır:

Şanma bu kadar nikât-ı Türkî bulunur
Yâ böyle edâ-yı tâze terkîb olunur
Olmaz yem ü kânda böyle dürr ü gevher
Ancağ yem-i tab' ımda meger ki bulunur (R. 331)

Cinaslı kafiye kullanan Edîb Efendi, Arapça veya Farsça cinaslı şiirler yazan herhangi bir şairden farklı olarak çok daha geniş bir dil malzemesine sahiptir. Çünkü Arapça şiirde cinas yapan bir şair sadece Arapça dil malzemesiyle, Farsça şiirde cinas yapan bir şair ise Farsça dil malzemesine Arapça sözcükleri ilave etmekle yetinmek durumundayken, Türkçe şiirde cinas yapan şair kendi dilindeki dil malzemesine Arapça ve Farsça sözcükleri de ekleyerek cinas için çok daha zengin bir dil malzemesine sahip olmaktadır. Elbette Arap ve Fars dillerinde de Türkçe bazı sözcükler kullanılmaktadır; fakat bunlar, Türkçede kullanılan Farsça ve Arapça sözcüklerle kıyaslanamayacak kadar az miktardadır.

Şair, ilk mısra da kafiye olarak kullandığı herhangi bir lafız için ikinci mısraın kafiyesinde kullanmak üzere aynı veya benzer başka bir lafız aramaktadır. Bunu yaparken de bulacağı lafızların daha önce Divan şiiri geleneği içinde kullanılıp kullanılmadığına bakmamaktadır. O, bildiği her üç dilin her türlü dil malzemesini kolaylıkla kullanmaktadır. Bu dil malzemesinin yazı veya konuşma diline ait olması fark etmemektedir. Böyle olunca alışılmamış yabancı sözcüklerin yanı sıra bol miktarda Türkçe sözcük de şiire girmektedir. Hatta bu Türkçe sözcüklerin içinde ağız özelliği gösteren sözcüklerin sayısı da az değildir. Son tef'ilesi "fe' ilün" şeklinde olan kalıpların kullanıldığı birçok şiirde kafiye olarak sadece Türkçe sözcüklerin kullanıldığını görüyoruz. Şiirlerinde çok redif kullanan şairin özellikle Türkçe sözcük veya sözcük gruplarından oluşan redifler kullanması da dikkat çekicidir (geniş bilgi için bk. İnceleme'mizin "Kafiye ve Redif" bölümü). Türkçe sözcüklerin bu çeşitlilik ve yoğunluğu Edîb Efendi'nin kullandığı dilin ikinci özelliğini oluşturmaktadır.

Edîb Efendi'nin dilinde bazen konuşma dilinin etkileri de görülmektedir:

O şûha ' arze-kâr-ı eşk-i çeşm olsa kaba şidir
O bir kâr-ı denîdir şân-ı zât-ı saḳḳâ başıdır

Türâb-ı dergehiñden ğayrı ḥâki iftirâş etmez
Firâşa nisbet etmek ' âşıkı bir iftirâ' şidir (G. 563/1, 4)

Aynı gazelden aldığımız yukarıdaki iki beytin kafiyelerinde, Arapça "şey" sözcüğünün cinas bakımından uyumluluk için "şî" olarak telaffuz edilmesi ve "iftirâ

işi” tamlamasının yine cinas ve vezin gereği bir ünlü düşürülerek “iftirâşi” şeklinde seslendirilmesi konuşma dilinin etkisine örnek verilebilir.

Aşağıdaki gazelin kafiyelerinde kullanılan sözcüklerde konuşma dilinin etkisi çok daha açık bir şekilde görülmektedir:

Şabırım elem-i cū‘a ki bildiñ azacıkdır
Sâķi beni sen nuķl u şarāba az acıkdır

Kec-bīnī-i bed-ķāha cūdādır hele ol kim
Menzilgehi cāsūs-ı nazardan uzacıkdır

Degmiş nem-i eşkim dem-i takbīl-i yedinde
Şandım ki kefine tāze yakılmış kınacıkdır

Eylerse n’ola ķāhiş-i nev-bāve-i la’ liñ
Tıfl-ı dile ķışm eyleme cānā uşacıkdır

‘Āşıklara beytū’l-hazen-i ‘aşķ Edībā
Esbāb-ı henā ile müheyyā konacıkdır (G. 450/1-5)

Özellikle cinsellikle ilgili konuların yer aldığı şiirlerde “argo” olarak değerlendirilebilecek bir dil kullanıldığı için konuşma dilinde yer alan pek çok müstehcen Türkçe sözcük de şiire girmiş olmaktadır (bk. İnceleme’mizin Cinsellik bölümü). Gerek konuşma dili etkisi gerekse argoya kaçan bir takım ifadeler, yerel ve sıradan bir takım unsurların şiire girdiğini göstermektedir. Nitekim şiirde yerel unsurlara yer vermek, XVIII. yüzyıl şairlerinin genelinde görülen bir özelliktir (Gölpınarlı 1955: 5).

Halepli Edīb Dîvânı’nda Farsça tamlamalar çok fazla olmalarıyla dikkat çekmektedir. Hatta bu bazı yerlerde beytin Türkçe mi Farsça mı olduğu konusunda insanı kuşkuya düşürecek düzeye varmaktadır. Örneğin şairin “Dībācenîñ yerine tahrîr oluna” diye kenarına not düştüğü 7 beyitlik bir gazelin ilk 6 beytinde Türkçe herhangi bir unsur yer almamaktadır (G. 1/1-7). Son beyitte Türkçe bazı unsurlar bulunmasaydı bütün gazeli Farsça olarak okumak da mümkün olurdu.

Birçok yerde Farsça tamlamalar, aşağıdaki örneklerde olduğu gibi “zincirleme tamlama” şeklinde karşımıza çıkmaktadır:

Sîh-i ciger-i sâmi‘a-i ehl-i mürüvvet
Eşhâşda nâ-kâbil olan harf-i recâdır (G. 301/5)

Şühûd-ı behcet-i rûyuñla eşk-i şâdmânîsin
Nigâhım *şeb-nem-i gülzâr-ı hüsn-i mehveşân* eyler (G. 303/2)

Lüzûm-ı iktidâsı iktirân-ı Hızra tev‘emdir
O kim *ilzâm-ı terk-i şoĥbet-i sũ‘-i qarîn* eyler (G. 437/2)

Hüveydâdır ĥumâr u neş‘emiz her yâr ü bed-ĥâha
Mey-i safvet-mizâc-ı sâgar-ı taĥkîr ü ikrâmz (G. 611/2)

Farsça tamlamalar içinde Türkçe sözcükleri Arapça ve Farsça sözcük gibi kullanmak Edîb Efendi’nin şiirinde çok sık karşılaşılan bir durumdur:

Ĥallâkı koyup sifle perestişle bu ĥalkıñ
Âyâ ne bulur *bûs-ı ayâğ u eteginde* (G. 1641/4)

Seĥergâh-ı ‘adûyu pür-sevâd-ı dūd-ı bārût et
Siyâh olsun ĥo cünd-i düşmeniñ *sîmâ-yı her günü* (G. 2114/2)

Şarâb-ı surĥu bezm-i ehl-i ‘aşkıñ *sâgar-ı kıandır*
Tereddüdsüzce andan var derûn-ı teşneyi kıandır (G. 531/2)

Raĥbetle kef-i şafĥa-i tenzîli öper yok
Mergüb-ı şifâh-ı cühelâ *bûs-ı etekdir*

Hep taşfiye-i ĥâk-i der-i şâh u emîre
Ĥalkıñ müje-i çeşmi *nûmūdâr-ı elekdir* (G. 177/3-4)

Halepli Edîb’in diliyle ilgili söylediklerimizi özetleyecek olursak, onun şiirinde yabancı sözcüklerin çok fazla kullanıldığını, hatta bunların bir kısmının Divan şiiri geleneği içinde pek karşılaşılmayan türden olduğunu; Türkçe sözcüklerin de özellikle kafiye ve rediflerde çok fazla kullanıldığını, bunların arasında ağız ve konuşma dili özelliği gösteren sözcüklerin de bulunduğunu; Farsça tamlamalara çok fazla yer verildiğini, bu tamlamaların birçok yerde zincirleme tamlama özelliği gösterdiğini ve Türkçe sözcüklerin Arapça ve Farsça sözcükler gibi Farsça tamlama içinde sık sık kullanıldığını söyleyebiliriz.

Halepli Edîb Dîvânı en hacimli Divanlardan biridir. Özellikle gazel ve rubâîlerinin çokluğu bakımından Edîb Efendi, bu nazım şekilleriyle en fazla şiir söyleyen şairler arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Şairin toplam 2197 gazeli

vardır. En fazla gazel söyleyen Divan şairleri arasında bu sayıyla Edîb Efendi üçüncü sıraya yerleşmektedir. Bilindiği üzere 7777 gazeliyle Edirneli Nazmî ilk sırada, Muhibbî ise 2799 gazeliyle ikinci sırada yer almaktadır.

Edîb Efendi Arap alfabesindeki her harfte gazel yazmıştır. Divanın ana gövdesini bu gazeller oluşturmaktadır. Gazellerde şairin en fazla tercih ettiği beyit sayısı 5'tir. 2197 gazelin 1880'i 5'er beyitlidir. Farsça gazel sayısı 17, Arapça gazel sayısı ise 4'tür. 45 gazel de mülemma özelliği göstermektedir.

En fazla kullanılan ikinci nazım şekli rubâîdir. Edîb Efendi'nin 627 rubâîsi vardır. Bunların içinde Arapça veya Farsça yazılmış rubâî sayısı 36'dır. 5 de mülemma rubâî vardır. 627 rubâîsiyle Halepli Edîb Efendi, 615 rubâî sahibi Azmî-zâde Hâletî'den daha fazla rubâî yazan Divan şairi konumuna oturmaktadır.

Divandaki musammat sayısının fazlalığı da dikkat çekmektedir. Şairin 47 tahmis ve 12 müseddesi vardır. Tahmislerin sadece 5'inde başka şairlerin gazelleri tahmis edilmiştir. 42 tahmiste ise şair bizzat kendi gazellerine tahmis yazmıştır. Tahmis edilen gazellerin 34'ü Divanda yer alan gazellerdir. Tahmis edilen kısımları Divanda yer almayan şiirlerin ise doğrudan muhammes olarak yazılıp yazılmadığı konusunda herhangi bir şey söyleyemiyoruz. 12 müseddesin 1'i eksiktir. Diğer müseddeslerin hepsi müseddes-i mütekerrirdir. Bunların da 3'ünde Bâkî'nin beyit veya mısraları tazmin edilmiştir. Diğerlerindeki mütekerrir kısımlar hakkında şimdilik herhangi bir şey söyleyemiyoruz.

16 kaside, 59 nazm, 243 kıt'a ve 158 müfret ise diğer nazım şekillerini oluşturmaktadır (bk. İnceleme'mizin Nazım Şekilleri bölümü).

Nazım türü olarak da Halepli Edîb Dîvânı'nda 10 tarih, 15 lügaz ve 37 muamma yer almaktadır (bk. İnceleme'mizin Nazım Türleri bölümü).

Görüldüğü gibi Edîb Efendi'nin en fazla rağbet gösterdiği nazım şekilleri gazel, rubâî, kıt'a ve tahmislerdir. Rubâî ve kıt'aların çok olmasında şairin şiirde hikemî konulara, sosyal eleştiriye ve çeşitli kesimlere yönelik eleştirilere çok fazla yer vermesinin etkili olduğunu düşünüyoruz. Edîb Efendi'nin kasidelerinin fazla

olmaması, var olanlarda da methiye ve diğer kaside bölümlerinin bulunmaması da dikkat çeken diğer bir husustur. Kasidelerde genellikle hikemî konular işlenmektedir. Dolayısıyla şairin herhangi bir kimseye sunulmak üzere yazılmış herhangi bir kasidesi yoktur. Edîb Efendi'nin gazellerinin çok olmasına karşın, klâsik kaside formatında kasidesinin hiç bulunmamasında, onun kaside ve gazele bakışının etkili olduğunu düşünüyoruz:

Haşr eyledim sitâyişi ben meh-likâlara
'Âr eylemem beyâza çıkarsam kaşîdemi (G. 1954/2)

Yokdur vesîle-cûy-ı 'atâya gazelde sûd
Erbâb-ı tab'a âlet-i cerdir kaşîdeler (G. 253/4)

Yukarıdaki ilk beyitte şair, övgüyü ay yüzlülere hasrettiğini ve kasideyi boş bırakmaktan dolayı utanmadığını söylemektedir. İkinci beyitte ise bağış ve ihsan peşinde olanlara gazelin herhangi bir yararı bulunmadığı, şairler için kasidelerin bir kazanç ve menfaat sağlama aracı olduğu tespiti yapılmaktadır. Edîb Efendi'nin daha çok hikemî konular anlatan, sosyal tenkide çokça yer veren ve yöneticilerin de aralarında yer aldığı değişik makam ve mansıp sahiplerine sert eleştiriler yönelten bir şair olduğu dikkate alındığında, kaside yazmanın onun tabiat ve üslûbuna aykırı düştüğü sonucuna varılmaktadır. Şairin yönetici sınıfla yaşadığı derin çelişki ve çatışmayı en bariz şekilde gösteren aşağıdaki beyit bile onun methiye konulu kasideden uzak durmasının arka plânını açıklar niteliktedir:

Dûnlar 'âle Edîb infâz-ı ahkâm etmede
Ya'nî segler oldu şîrâna emîr-i muhteşem (G. 928/5)

Halepli Edîb Efendi'nin üslûbunda müzikal unsurlar önemli bir yer tutmaktadır. Üslûpla ilgili kitaplarda vezin, kafiye, redif ve cinas gibi unsurlar olarak sıralanan iç ve dış mûsikî unsurları arasında (bk. Şemîssâ 1374a: 153) özellikle kafiye, şairin cinaslı kafiyele kullanması nedeniyle Halepli Edîb Dîvânı'nda çok öne çıkmaktadır.

2197 gazelden 1815'inin matla beyitleri cinaslı kafiye taşımaktadır. Bu ise, % 82,6 gibi yüksek bir orandır. Söz konusu gazellerin bir kısmında cinaslı kafiyele,

ikinci, üçüncü ve dördüncü beyitlere kadar sarkabilmekte, bazen de gazelin tamamında cinaslı kafiye kullanılmaktadır. Matla beytiyle beraber ikinci beyti de kafiyeli olan gazel sayısı 447'dir. Bu sayı, genel gazel sayısının % 20'sidir. Bu gazellerin sadece 12'sinde ikinci beyitler musarra olmayıp, sadece ikinci mısralarındaki kafiye ile matlalardaki cinaslara bağlanmakta (G. 36/1-2, G. 458/1-2); diğerlerinin tamamında ikinci beyitler de matla beyti gibi hem musarra hem de cinaslıdır. 117 gazelde (% 5) üçüncü beyte, 14 gazelde (% 0,6) ise dördüncü beyte kadar cinaslı kafiye kullanılmıştır. Bunlarda da beyitler aynı zamanda musarra beyitlerdir. Bütün beyitleri musarra ve aynı zamanda cinaslı kafiye taşıyan "müsel" gazel sayısı ise 27'dir (% 1,2). Buna göre musarra beyit sayısı birden fazla olan, yani "zâtü'l-metâli" veya "zü'l-metâli" olarak adlandırılan gazel sayısı 598'dir. Bu ise genel gazel sayısının % 27,2'sini oluşturmaktadır. Rubâi, nazm ve kıt'a gibi nazım şekillerinde de cinaslı kafiye kullanma oranı % 75'in üzerindedir (geniş bilgi için bk. İnceleme'mizin "Kafiye ve Redîf" bölümü).

Cinaslı kafiye bu kadar çok fazla kullanılması şiirdeki mûsikîyi arttırmaktadır. Cinaslı kafiye bu kadar çok fazla kullanılması yanı sıra mısraların iç kısımlarında da çok kere cinaslı sözcüklerin kullanılması ve kafiye sonrasına sık sık redîfe başvurulması da eklenince Edîb Efendi'nin üslûbunda mûsikî belirleyici bir rol üstlenmektedir (bk. İnceleme'mizin Müzikal Unsurlar bölümü).

Gerek yukarıda kısaca verdiğimiz istatistiksel bilgiler gerekse İnceleme'mizin ilgili bölümlerinde daha ayrıntılı olarak ortaya konan veri ve değerlendirmeler, Edîb Efendi'nin üslûbunda müzikal unsurlar arasında özellikle cinasın öne çıktığını göstermektedir. Nitekim şair eserinin "Dîbâce"sinde kendi üslûbundan bahsederken asıl ve tek vurguyu cinasa yapmaktadır (bk. Tenkitli Metin'in Dîbâce bölümü). Aşağıdaki beyitte de "Fikrimin kendini gösterdiği alan cinas olduğundan beri, kalemimin siyah renkli atının tırnağındaki toz, insanlığın tacı oldu" sözleriyle övünürken aynı zamanda kendi üslûbunu da ortaya koymaktadır:

Edîbâ sâha-i meclâ-yı fikrim tâ cinâs oldu
Ğubâr-ı sünbük-i şeb-dîz-i hâmem tâc-ı nâs oldu (G. 1819/5)

Edîb Efendi tarafından bu kadar fazla önemsenen cinas, Tanzimat sonrası Türkçe belâgat çalışmalarının çoğunda genellikle beğenilmeyen ve uğraşılmaya değmeyecek bir sanat olarak görülmektedir (bk. Reşid 1328: 265; Nâcî 1307: 251; Menemenli-zâde [ty.]: 131). Bu yaklaşımlarda Divan şiirine olumsuz bakış açısının önemli bir payı olduğu inkar edilemez. Yine söz konusu çalışmalarda cinasın şiirin mûsikîsine kattığı değer hiç göz önünde bulundurulmamaktadır. Ünlü ve ünsüz tekrarlarının bile şiir için ne kadar önemli birer ses unsuru olduğu (bk. Kortantamer 1993: 273-336; bk. İnceleme'mizin Cinaz bölümünde yer alan "cinaz-ı âvâî" başlığı) düşünüldüğünde, adı geçen belâgat çalışmalarında cinas için ortaya konan olumsuz yaklaşımların herhangi bir önemi kalmamaktadır. Genel olarak edebiyatın, özellikle de şiirin ses, söz, dolayısıyla mûsikî ile doğrudan ilişkisini göz ardı edilmemelidir:

"Edebiyat, iletişimden ziyade heyecan verme ve etkilemenin ön plânda olduğu bir söz sanatıdır. Kendi duygu ve düşüncelerini en iyi bir şekilde aksettirebilecek imajları yakalayan şair; okuyucuların estetik zevkine hitap edebilmek amacıyla ses ve söz tekniklerinden yararlanarak sıradan kelimeleri yeniden canlandırmaya çalışır. Bu ses ve söz düzenlemelerinin bütünü şiirin genel mûsikîsini oluşturur... Cinazların, şiirin anlamının yanında bilhassa ses yapısında önemli bir yeri vardır. Bu sanat, aralarında söyleyiş ve yazış birliği olan kelimelerin bir nükte amacıyla bir araya getirilmesine dayanması sebebiyle, Türk şiirinin en önemli ses araçlarından olan tekrarlar arasında yer alır" (Horata 1998: 65-66).

Türk Halk şiirinde cinas ilgi gören bir sanat olmuştur. Özellikle "kesik mani" olarak adlandırılan maniler cinaslı söylenen manilerdir (bk. Dilçin 1995: 284-286; Dizdaroğlu 1969: 59-61). Kerkük hoyratlarında da en fazla öne çıkan husus hoyratların cinaslı olmasıdır (hoyrat için bk. Dakûkî 1998: 259/260). Divan şiirinde ise özellikle kuruluş dönemleri olan XIII, XIV ve XV. yüzyıllarda şairlerimiz arasında bu sanata büyük bir önem verilmiştir (bk. Dilçin 1986: 102-103). Özellikle tuyuglarda cinasın aranan bir özellik olması, tuyugun Azerî ve Çağatay şairlerince

çok kullanılması ve birçok şiiri cinaslı kafiyeyle başlayan Kadı Burhaneddin ve Nesîmî'nin Âzerî sahasına mensup şairler olması, Azerî Türkleri arasında cinas eğiliminin fazla olduğunu göstermektedir (bk. Horata 1998: 67-68; ayrıca Kadı Burhaneddin için bk. Alpaslan 2000: XXXIII). Yine aynı dönemde bir süre Azerbaycan'da Karakoyunlu İskender b. Kara Yûsuf'un hizmetinde bulunan İranlı şairlerden Kâtibî-i Nîşâbûrî (öl. 838-39/1434-1435)'nin "Deh-bâb-ı Tecnîsât" adlı bütün beyitleri cinaslı kafiyeyle oluşan bir mesnevî yazmış olması da mânidârdır (Safâ 1373: 105; Hanlerî 1348: 129). Bu eser, XVI. yüzyılda Üsküplü Ata tarafından "Tuhfetü'l-Uşşâk" adıyla Türkçeye de kazandırılmıştır (bk. Türkmen 2000). Aynı dönemin şairi olan Germiyanlı Şeyhî'nin de birçok şiirinde cinaslı yapılar görülmektedir (Karadağ 2000: 367-368). XVI. yüzyıl şairlerinden Gedizli Kabûlî'nin şiirlerinde de cinas önemli bir yer tutmaktadır (Pala 2000: 195-203). Cinasa ilgi XVI. yüzyıldan itibaren zayıflamıştır. Ancak XVIII. yüzyıldan itibaren cinasın tekrar ilgi görmeye başladığı görülmektedir (Horata 1998: 69). Bu yüzyılda cinasın yeniden ilgi görmeye başladığının en önemli kanıtı Halepli Edîb Efendi'dir. Onun şiirinde cinas herhangi bir edebî sanat olarak değil, şairin üslûbunu birinci dereceden belirleyen bir unsur olarak yer alır.

Sadeddin Nüzhet'in *Türk Şairleri*'nde Edîb Efendi hakkında kullandığı "soğuk bir takım cinaslar yapmak merakında olan..." nitelemesinde de cinasın bu ses ve mûsikî boyutunu göz ardı etme yanlışı vardır (Ergun 1946: 79). Bu yargı için delil olarak şairin,

Bu kâr-ı a'cebi zannımda ancak bendeñiz yaptım
Ki reşh-i miğ-i çeşm-i hûn-feşânı ben deñiz yaptım (G. 493/1)

beytinin kullanılmış olması da ayrı bir insafsızlıktır. Çünkü bu beyitte kullanılan cinas hem tam cinastır hem de beytin anlamını sıkıntıya sokmayan, hemen herkesin kolaylıkla anlayabileceği sadelikte ve insanın zihnini yormayan bir cinastır.

Halepli Edîb Efendi, şiirin mûsikîsini oluşturan unsurlardan vezin konusunda başarılı bir şairdir. Onun vezinle ilgili tekniklere hâkim olduğu ve bu teknikleri başarılı bir şekilde uyguladığı görülmektedir. Hemen her şairde görülebilen ve belâgat kitaplarının mûsamaha ile karşıladığı bazı Türkçe bağlaç ve

eklerdeki imaleler ile Farsça izafet harfinin ve izafet harfinden önce geldiği durumlarda “yâ-yı nisbet”in yerine göre kapalı yerine göre açık hece olarak okunması dışında, sadece cinaslı kafiyelerde Türkçe sözcüklerin bazen imaleli okunması eleştiri konusu yapılabilir. Çok fazla bir yekûn tutmayan bu tür imaleler de şairin vezne hâkim olmamasından kaynaklanmamaktadır. Çünkü şair bu imaleleri bazen vurguya denk getirmekte, çoğu zaman da cinas gereği Türkçe sözcükleri uzun ünlü taşıyan yabancı sözcüklere benzeterek cinasın gücünü arttırmaya çalışmaktadır. Sadece üç örnekte tespit edilebilen kimi istisnâî vezin bozuklukları da bu kadar hacimli bir Divan için normal sayılmalıdır (bk. İnceleme’mizin Vezin bölümü).

Halepli Edîb Divânı’nda muhtevayı oluşturan unsurlar arasında hikemî konular ve sosyal eleştiriler ve değişik makam ve mansıp sahiplerine yöneltilen eleştiriler çok fazla öne çıkmaktadır. Bunun yanı sıra aşk ve rintlik çerçevesinde değerlendirilebilecek duygu ve düşünceler de Edîb Efendi’nin şiirinde önemli bir yer tutmaktadır. Gazel, rubâî, nazm ve kıt’a nazım şekillerinde hikmet, sosyal eleştiri ve çeşitli kesimlere yöneltilen eleştiriler % 50’nin üzerinde bir orandadır. Geriye kalan kısmı da rintlik, aşk ve cinsellik oluşturmaktadır. Musammatlarda, özellikle de tahmislerde ise aşk ve rintlik konuları öne çıkmaktadır. Bunda tahmis edilen gazellerin konusu belirleyici olmaktadır. Edîb Efendi’nin şiirlerinde cinsellik daha çok rint-zahit çatışması bağlamında gündeme gelmektedir. Fakat bazen bu, toplumdaki ahlâkî çöküntü, belli kesimlerde zina ve oğlancılığın yaygınlaşması gibi konularda şairin yaptığı tespit ve eleştiriler şeklinde de karşımıza çıkmaktadır.

Gerek rint-zahit çatışması bağlamında zahit ve onunla aynı kategori içinde yer alan tiplere saldırırken, gerekse toplumda zina ve oğlancılık olarak tezahür eden ahlâkî çöküntü ile ilgili tespit ve eleştirilerde bulunurken şairin kullandığı dil çok seviyesiz ve genel ahlâk anlayışıyla kesinlikle ters düşen bir dildir. Şairin böyle bir dil kullanmasında cinasın yanı sıra, kanaatimizce yeni mazmun bulma, yeni bir benzetme ilişkisi yakalama arzusu da büyük rol oynamaktadır. Çünkü bu alan özellikle Divan şiiri sahasında çok fazla girilmeyen, girildiğinde de mümkün mertebe seviyeli ve daha çok mecaz ve istiarelerle örtülü dil kullanılan bir alandır. Fakat Edîb Efendi, “argo” olarak değerlendirilebilecek ve sıradan insanların bile çoğu zaman

sakınma gereği duyacağı seviyede müstehcen bir dil kullanma konusunda Enderunlu Fazıl ve Sürûrî ile aynı yoldadır (adı geçen şairler için bk. Gölpınarlı 1955: 16; Horata 2002: 141). Adı geçen şairler de müstehcen dilleriyle dikkat çekmiş ve bu özellikleriyle eleştirilmişlerdir (Horata 2004: 461-462).

Halepli Edîb'in eserinde isimlerini zikrettiği birkaç İranlı şair arasında XIV. yüzyıl şairlerinden Ubeyd-i Zâkânî (öl. 771-772/1370-1371)'in bulunması, şairin söz konusu fazla müstehcen dilinde adı geçen şairin etkisini gündeme getirmektedir. Ubeyd-i Zâkânî, Fars şiir ve nesrinde özellikle sosyal eleştirileriyle ve eleştirilerinde kullandığı müstehcen üslûbuyla öne çıkmış bir şahsiyettir (Çiftçi 2002: 300-305; adı geçen şair üzerine bir de doktora tezi yapılmıştır, bk. Çiftçi 1996).

Halepli Edîb Efendi'nin şiirini içerik bakımından incelediğimizde iki ayrı damarla karşılaşıyoruz. Bu damarlardan biri önceki yüzyıllarda Necâtî Bey, Bâkî ve Şeyhülislâm Yahyâ gibi şahsiyetler tarafından sürdürülen aşk ve rintlik gibi daha çok duygu ve hayâle dayalı temalar taşıyan damardır. Diğer damar ise XVII. yüzyılın ikinci yarısında bizde Nâbî ile başlayan şiirde hikmet, sosyal eleştiri ve nasihat gibi konulara yer veren damardır (hikemî tarz için bk. Mengi 1991; Yorulmaz 1996; Levend 1943: 245). Bilindiği üzere bizde Nâbî ile başlayan bu ikinci damar XVIII. yüzyılda iyice artmış ve gerek sosyal gerekse siyasal hayatta görülmeye başlanan çözülmenin de etkisiyle "eleştiri" şiirin önemli bir konusu hâline gelmiştir (bk. Horata 2004: 466). Musammatlarda bir yandan Nâbî ve Haşmet'in diğer yandan da Hâfız-ı Şîrâzî ve Bâkî'nin şiirlerinin tahmis veya tazmin edilmesi, Edîb Efendi'nin her iki tarza da sıcak baktığını göstermektedir. Molla Câmi'nin methedildiği bir rubâiyi de bu ikinci grupta ele alabiliriz (R. 330). Ama bu iki damardan hikemî damar Edîb Efendi'nin şiirinde daha baskın bir konumdur. Şair de birçok yerde şiiriyle hikmet arasında doğrudan bağlantı kurmaktadır:

Ben sarây-ı hikmetiñ bir kâr-dân bennâsıyım
Şanma üslûb-ı binâ-yı hikmeti ben nâsıyım (G. 941/1)

Aşağıdaki beyitte ise Edîb Efendi, aşk divanını dirayete, yani düşünceye hasrettiğini, dolayısıyla Sâ'ib, Örfî ve Şevket'in şiirine ihtiyaç kalmadığını

söyleyerek, kendi tabiriyle şiirinin “hikmet-meâl” (G. 880/2) bir şiir olduğunu ortaya koymaktadır:

Divân-ı ‘aşkı ben ki kapaldım dirâyete
Hâcet ne nazm-ı Şâ’ib ü ‘Örfi vü Şevkete (Th. 12/4)

Edîb Efendi’nin üslûbu ile ilgili olarak mutlaka söylenmesi gereken özelliklerden biri de şairin aynı beyitte “eşanlamlı” sözcükler kullanmaya olan aşırı düşkünlüğüdür. Edîb Efendi’nin üslûbunda önemli bir rol oynayan cinas sanatının özelliği “eşeslilik” iken, sözünü ettiğimiz uygulamada cinasın aksine “eşanlamlılık” belirleyici olmaktadır. Burada yapılan, cinasta yapılan işin tam tersini yapmaktır. Klâsik belâgat kitaplarında hangi sanata girdiğini tespit edemediğimiz bu uygulamanın, cinas konusunda yoğunlaşan şairin cinasla karşıt bir benzerliği bulunan bir sanat geliştirme gibi muhtemel bir düşüncesinin ürünü olduğunu düşünüyoruz. Tespit edebildiğimiz örneklerin çok büyük bir yekûn tutması, bunların tesadüf eseri olmadığını ve şairin bilinçli tercihinin bir ürünü olduğunu göstermektedir. Çok sayıdaki örnekten sadece birkaçı şöyledir:

Zulmü *zenbûr* olup sîne-i her sâlârı
İrtikâm üzre olur şokmağa her sâl *arı* (G. 2170/1)

Dest-i nigâha ‘ârızı bir gül degirmede
Gülşende hârı yok *ele* bir gül de girmede (G. 2162/1)

Ferş-i *haşîr*-i sum‘ ayı koymaz hevâlana
Püşide etdi şeyh-i gedâ *bûriyâsını* (G. 2179/3)

Türâb-ı dergehiñden gayrı *hâki* iftirâş etmez
Firâşa nisbet etmek ‘âşıkı bir iftirâ’şidir (G. 563/4)

Mîh-i cidâle *eyleme âvîze gûşuñu*
Aşma kulak nizâ‘ı tükenmez dürüsuna (Kt. 81/2)

Keyd-i *zenden* levme ben şâyeste görmem korkarı
K’âdemi Yûsuf gibi sicn-i belâya kor *karı* (G. 2175/1)

Mir’ât-ı kevni çeşmiñe püşide eylediñ
Bir bundan özge *âyine*-i ‘ibretiñ mi var (G. 164/8)

2.3.1. SEBK-İ HİNDÎ ÖZELLİKLERİ

Edîb Efendi'nin şiirinde Sebk-i Hindî'ye ait özellikler çok bariz ve yoğun bir şekilde görülmektedir. Hatta şairin üslûbunu asıl belirleyen özelliklerin de bu özellikler olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Sebk-i Hindî, XVII. yüzyıl başlarından XVIII. yüzyıl ortalarına kadar 150 yıl boyunca Fars edebiyatında (Şemîssâ 1376: 284; DEF 1376: 2/468), yine yaklaşık olarak aynı dönemlerde Nef'î ile başlayarak Türk edebiyatında etkili olmuş bir üslûptur (Ocak 1991: 18; Horata 2004: 458). Sebk-i Hindî terimi, bu dönemde İran, Hindistan ve Anadolu'yu içine alan geniş coğrafyada Farsça şiir söyleyen şairlerin şiirlerinde görülen özelliklerin bütününe ifade etmek için kullanılmaktadır (Mîr Sâdıkî 1376: 130).

İran'da Şiiliğin resmî mezhep hâline gelmesiyle beraber mezhebî konuları işleyen şiirler dışında kalan şiire ilgi azalmış ve bu durum şairlerin kaside ve methiyeye değer veren saray kültürünün hâkim olduğu Hindistan ve Osmanlı'ya yönelmelerine yol açmıştır. Yine aynı gelişmelerin bir neticesi olarak, geçimlerini farklı mesleklerle sağlayan şairler ortaya çıkmaya başlamış ve bu şairler kendi sosyal ve kültürel çevrelerine ait pek çok unsuru şiire taşımışlardır. İsfahan gibi bazı şehirlerde yaşanan köyden kente göçün yol açtığı ekonomik gelişmelerin yeni bir burjuva sınıfını ortaya çıkarması ve bu yeni sınıfın saraydakinden farklı ve âmiyâne, yani kendilerinin kolaylıkla anlayabilecekleri bir edebiyat ve sanata ihtiyaç duyması şairlik anlayışında da önemli değişikliklere neden oldu. Bu yeni anlayışta ilmi derinlik, ahlâkî seviye, Arap ve Fars edebiyatlarına vâkıf olmak gibi özel şartlar bulunmuyordu. Neticede hem şiirin mekanı, hem şairlerin uğraş alanları, hem de şairlik anlayışı büyük bir değişime uğradı (Şemîssâ 1376: 284-286; DEF 1376: 2/468).

Bu üslûbun özelliklerinden birçoğunun kökleri daha önce yaşamış olan Baba Figânî-i Şîrâzî (öl. 925/1519), Hilâlî-i Çağatayî (öl. 936/1530), Ehlî-i Şîrâzî (öl. 942/1535-1536) ve Vahşî-i Bâfkî (öl. 991/1591) gibi 16. yüzyıl şairlerinin şiirlerinde görülmektedir. Adı geçen şairlerin de içinde yer aldığı Mekteb-i Vukû, Sebk-i Irakî

şairlerinin taklit edilmesine karşı tepki olarak ortaya çıktı (Mîr Sâdıkî 1376: 130). Çünkü bu dönemde şairler tekrar ve taklit içine düşmüştü. Hâfız ve Sa'dî gibi şairler taklit edilerek gazel, Enverî ve Zahîr-i Fâryâbî şairler taklit edilerek kaside yazılıyordu (Ferîver 1341: 309). Söz konusu taklit ve tekrardan kaçış, şairleri zamanla yeni mazmunlar bulmaya ve yaratmaya sürükledi. Bu yeni mazmunlar veya şairlerin "ma'nâ-yı bîgâne" olarak isimlendirdikleri şeyler, hayâl tasvirlerinden yararlanma ve meramını sözün en kısa ve en özlü biçimiyle anlatmaya düşkünlükle beraber Sebk-i Hindî'nin en temel özelliklerine zemin hazırladı. Böylece Sebk-i Hindî şiiri, yeni mazmunlara sahip olmak, hayâl tasvirlerinden yararlanmak ve anlatımda icaz özellikleriyle belirginleşti (Mîr Sâdıkî 1376: 130).

Mekteb-i Vukû'un Irak üslûbuna bir tepki olarak yöneldiği yeni arayışlara bir de şiirin mekanında yaşanan değişimler eklenince, hem şiirin kelime kadrosunda hem de şiirin üslûbunda ciddi bir değişim ve dönüşüm meydana geldi. Bu değişiklik, daha sonraları "Sebk-i Hindî" adıyla anılacak olan ve Divan şiirini de derinden etkileyecek yeni bir üslûbu ortaya çıkardı (Sebk-i Hindî için bk. Ocak 1991: 25-26, 2002: 66-67; Ünver 2002: 230-231; Çavuşoğlu 1986: 15; İpekten 1997: 62-68).

Sebk-i Hindî şairlerinin dili genelde âmiyâne ve konuşma dilidir. Bunda şiirin saraydan uzaklaşması, anadil olarak Farsça konuşulmayan yerlerde şiir söylenmesi, farklı toplumsal kesim ve mesleklere mensup şairlerin ortaya çıkması ve bu şairlerin birçoğunun yazı dilini bilmemesi, bilenlerin de yazı diline pek ilgi göstermemesi etkili olmuştur. Farklı sosyal sınıflardan insanların şiirle ilgilenmeye başlaması, doğal olarak onların zevklerinin ve kullandıkları dilin şiire girmesine yol açtı. Neticede şiir dilinde önemli bir değişim ve dönüşüm yaşandı, edebî dil yerini âmiyâne ve konuşma diline bıraktı (DEF 1376: 2/468-469; Şemîssâ 1376: 296-297; Ferîver 1341: 311; Zerrînkûb 1363: 138). Hatta Mîr Abdü'l-Âl Necât-ı Isfahânî (öl. 1714) gibi şiir dilini eleştiri alacak kadar bayağılaştıran şairler bile ortaya çıktı (Rypka 1370: 428-429). Fakat bu yargıyı çok genellemek lâzım. Çünkü Sebk-i Hindî şiirinin hem coğrafyası hem de şair kadrosu çok geniştir. Özellikle üslûbun son temsilcileri arasında mazmunların yanı sıra dil de gittikçe ağırlaşmakta ve anlaşılması çok zor olan bir hüviyet almaktadır. Daha sonraki dönemlerde bu üslûba

karşı çıkan ve eski üslûplara yeniden dönme düşüncesini savunan “Bâz-geşt-i Edebî” hareketi, Sebk-i Hindî’nin bu son dönem özelliklerine bir tepki olarak ortaya çıkmıştır (adı geçen hareket için bk. Mîr Sâdikî 1376: 30-31; DEF 1376: 2/469-473).

Sebk-i Hindî şiirinde kullanılan dille ilgili söylenen şeyler elbette ki Farsça şiir yazan şairler için geçerlidir. Ancak aynı üslûbun etkisi altında olan Halepli Edîb Efendi’de de bazen konuşma dili özellikleri ve hatta cinsellikle ilgili şiirlerde âmiyâne ve argo bir dil kullandığı görülmektedir. Fakat onun dili genel olarak hem çok ağır hem de kitâbî bir dildir.

Sebk-i Hindî şiiri iki ayrı kola ayrılmaktadır. Bu kollardan biri özellikle Mîrzâ Abdulkâdir Bîdil-i Dihlevî (öl. 1133/1723)’in şiirinde somutlaşmaktadır. Bu gruba giren şiirde Hint üslûbunun bütün özellikleri ifrat düzeyinde ve abartılı bir şekilde kendini göstermektedir. Bunu diğerinden ayıran özellikler ise, “paradoksal tasvirler” ve “hiss-âmîzî” olarak adlandırılan “duyu karışıklığı”dır. Sebk-i Hindî’nin diğer kolu ise özellikle Muhammed Alî Sâ’ib-i Tebrîzî (öl. 1088/1679-1680)’nin şiirinde somutlaşmaktadır. Bu kolun ise özellikleri sade ve açık bir dil kullanma, “temsîl” getirme (örnekleme) ve “üslûb-ı muâdele” olarak adlandırılan mısralar arasındaki eşitliği sağlamadır (Mîr Sâdikî 1376: 131). Ancak İranlı bilim adamı ve araştırmacı M. Rızâ Şefî’î-i Kedkenî, Bîdil’in üslûbu üzerine yaptığı bir çalışmada “temsîl” ve “üslûb-ı muâdele”nin sadece Sâib’in şiirinde değil, Bîdil’in şiirinde de bulunan özellikler olduğunu ortaya koymuştur (bk. Kedkenî 1368: 73-80). Yine aynı çalışmada “duyu karışıklığı”nın Sebk-i Hindî’nin her iki kolunda da görüldüğü ifade edilmektedir (bk. Kedkenî 1368: 41-42). Buna göre söz konusu özellikler aslında her iki kolda da ortak olmakla birlikte, sadece bazı özellikler bir kolda az bulunurken diğer kolda çok yoğun bir şekilde yer almaktadır. Bîdil-i Dihlevî tarafından temsil edilen Sebk-i Hindî kolunu diğerinden ayıran bir özellik de bu grupta yer alan şairlerin hayâle olan aşırı düşkünlükleridir (Şemîssâ 1376: 293).

Halepli Edîb Efendi’nin şiirinde yukarda bahsedilen Sebk-i Hindî’nin her iki koluna ait özellikler de mevcuttur. “Paradoksal tasvir” (paradoxical image) terimini ilk defa kendisinin kullandığını söyleyen İranlı bilim adamı ve araştırmacı M. Rızâ Şefî’î-i Kedkenî onu şöyle tarif etmektedir: “Kendisini meydana getiren iki

boyutunun anlam bakımından birbirine karşıt olduğu *saltanat-ı fakr* gibi tasvirlerle paradoksal tasvir denir” (bk. Kedkenî 1368: 54). Paradoksal tasvirler için Halepli Edîb Dîvânı’ndan şu örnekleri verebiliriz:

Bir hem-zede-i gâ’ile-i *sûr-ı keder*dir
Dünyâda o kim *mâtem-i şâdî*den uşanmaz (G. 678/4)

Riyâz-ı kevnî hâlî şandı *zıll-i rûşenâyî*den
Edîbâsâ cihânda görmeyen bir *rûşenâ sâye* (G. 1535/5)

Yukarıdaki beyitlerde geçen “*sûr-ı keder*”, “*mâtem-i şâdî*”, “*zıll-i rûşenâyî*” ve “*rûşenâ sâye*” tamlamalarında paradoksal tasvirler yapılmaktadır. Çünkü tamlamalarda kullanılan sözcükler taban tabana zıt kavramları ifade etmektedir. Gölge (*zıll*, *sâye*) ile aydınlık (*rûşenâ*, *rûşenâyî*) aralarında tezat ve karşıtlık bulunan kavramlar, sevinç (*sûr*) ile keder ve *mâtem* ile mutluluk (*şâdî*) ise yine tezat ve karşıtlık özelliği taşıyan duygulardır. Aşağıdaki beyitte geçen “*âteşdân-ı âb-efşân*” tamlamasında ise çok daha başarılı paradoksal bir tasvir yapılmaktadır:

Göñül çün oldu garķ-ı tâb-ı ruhsâr-ı ‘arâķ-rîziñ
Düşüp ķalsa o *âteşdân-ı âb-efşâna* olmaz mı (G. 2065/3)

Görüldüğü gibi şair, aralarında tezat ve karşıtlık ilişkisi bulunan farklı kavramları ifade eden iki ayrı kelimeyi aynı tamlamada bir araya getirerek yeni fakat çelişkili bir kavrama ulaşmaktadır. Bu tür paradoksal tasvirler XVIII. yüzyılda Şeyh Gâlib’in şiirinde de görülmektedir (Gürer 2000: 99-108). Fakat şu kadarını söyleyelim ki Şeyh Gâlib’in şiirlerinden tespit edebildiğimiz birkaç örnek, onun bu konuda çok daha başarılı olduğunu göstermiştir.

“Hiss-âmîzî” (synaesthesia) ise, “İki farklı duyu ile ilgili iki ayrı sözcüğün (aynı tamlamada) arka arkaya gelmesi” (bk. Şemîssâ 1374a: 297), “İki duyunun birbirine karışmasını veya birbirinin yerini almasını anlatan ifadeler” (bk. Kedkenî 1368: 41) şeklinde tarif edilmektedir. Söz konusu terimi “duyu karışıklığı” olarak Türkçeleştirebiliriz. Fakat burada “duyu karışıklığı” ile “duygu karışıklığı”nın birbirine karışmamasına dikkat etmek lâzım. Çünkü duygu karışıklığı daha çok paradoksal tasvirler içinde değerlendirilebilecek bir özellik göstermektedir. Duyu karışıklığı ise, bizzat duyu organlarıyla ilgili bir olaydır.

Büy-âver-i peyâm-ı gül olsun şabâ bize
Uymaz *meşâm-ı sem* 'ime her *nekhet-i haber* (G. 387/7)

Yukarıdaki örnekte şair, "Saba bize gülün mesajının koku getireni olsun. Her haber kokusu kulağımın burnuna uymaz" demektedir. Haber işitme duyusuyla, koku ise koku alma duyusuyla ilgili olgulardır. Fakat şair bunları aynı kavramda birleştirmekte ve "haber kokusu" gibi alışılmadık ve duyu karışıklığı özelliği aşırı yeni bir kavrama ulaşmaktadır. Haber ve koku aynı kavramda bir araya gelince, bunun karşısında da hem işitme hem de koku alma duyu organları bir araya gelmekte ve "kulak burnu" gibi yeni bir duyu organı devreye girmektedir. "Haber" ile "sem", "nekhet" ile de "meşâm" arasında paralellik vardır.

Destâr-ı gende-dühn-i siyeh-gûnu zâhidiñ
Çeşm-i meşâm-ı rinde 'aceb *yağlı karadır* (G. 517/3)

Bu beyitte ise, "Zahidin kara görünümlü kokuşmuş yağlı sarığı, rindin burun gözüne cayıp (derecede) yağlı karadır" denilmektedir. Burada da sarık üzerinde bir araya getirilen "kara görünümlülük" görme duyusu, "kokuşmuş yağlılık" ise koklama duyusu ile ilgili özelliklerdir. Şair bu özellikleri mısra da "yağlı kara" gibi hem koku alma hem de görme duyusuyla ilgili unsurlar taşıyan ve duyu karışıklığı özelliği österen başka bir ifadeyle tekrar etmektedir. İki farklı duyuyu ilgilendiren söz konusu kavramlar karşısında şair "burun kulağı" gibi yeni bir duyu organını devreye koymaktadır. "Yağlı" ve "gende-dühn" ile "meşâm" arasında paralellik vardır. Aynı şekilde "kara" ve "siyeh-gûn" ile "çeşm" arasında da paralellik mevcuttur.

Aşağıdaki örneklerde de aynı özellikler vardır:

Dehân-ı güşuna bir kerre *şekker-rîz-i pend* olduk
Semâ'-ı şeyhi gûyâ zarf-ı *zehr-âb-ı şütüm* etdik (G. 867/3)

Ker etdi güş-ı gülü *şit-i behcet-i rûyu*
Dehân-ı gönçeyi lâl etdi *şüret-i deheni* (G. 2009/3)

Peyâm-ı bûy-ı zülfüñ hep *meşâm-ı güş-ı* 'âlemde
Nevîd-i mihr-i rûyuñ *çeşm-i sem* 'i şâd u hurremde
Sezâdır ben daği nâzişger olsam mesned-i gamda
Hayâliñ cây-gîr oldukça ka' r-ı çâh-ı dîdemde
Çıkar bir 'aks-i Yûsuf dîdeden her reşha-i nemde (Th. 16/1)

Yukarıda aktardığımız tanımla beraber verilen “kıyâfe-i bâ-nemek”, yar tuzlu elbise ve “suhan-ı şîrîn”, yani tatlı söz örnekleri ve getirilen açıklamala konuyu açıklayıcı niteliktedir:

“Dikkat edilirse ilk örnekte görme duyusuyla ilgili olan bir iş tat alma duyusuna atfedilmiştir: tuzlu elbise. İkinci örnekte ise işitme duyusunun alanına giren bir şey tat alma duyusunun sahasına girmiştir: tatlı söz. Biz kendi günlük konuşmalarımızda bu tür ifadeleri çok kullanırız. Alışkanlık ve sürekli tekrar edilme yoluyla dile girdikleri için hiç kimse onlara karşı çıkmaya kalkışmıyor ve ‘İnsanların kıyafetleri gözle görülen şeylerdir ve biz acaba tuzlu mu değil mi diye onların tadına bakmamışız’ demiyor ve kimse ‘Tatlı mı veya başka bir tatta mı olduğunu görmek için onun sözlerini dilinizin altına alın’ demeyecektir” (Kedkenî 1368: 41).

Kedkenî’nin verdiği bu örnekler Farsça günlük konuşma dilinde kullanılan ifadelerdir. Türkçemizde de tatlı söz, ekşi suratlı ve benzeri örnekler günlük konuşm dilinde yer alan ifadelerdir. Aynı araştırmacının da vurguladığı gibi bunlar çok fazl kullanıldığı için bize garip gelmemektedir. Bîdil’den verilen örneklerden bazıısı is şöyledir:

(Kedkenî 1368: 43) که در گوشم ز بوی گل صدای تیر می آید

(Çev.: Çünkü kulağıma gülün kokusundan ok sesi geliyor).

(Kedkenî 1368: 43) شکست رنگ من چون خندهء مینا صدا دارد

(Çev.: Rengimin kırılması kadehin gülüşü gibi seslidir).

Duyu karışıklığı özelliği taşıyan ifadeler Halepli Edîb Dîvânı’nda da önem bir yer tutmaktadır. Fakat Edîb Efendi’nin bu tür ifadeleri kullandığı yerlerde ayrıc iki duyu organını da aynı tamlamada bir araya getirdiğini belirtmekte yarar var. Yar iki ayrı duyuyu ilgilendiren sözcükler aynı kavram üzerinde birleşince, şair bunlar paralel olan duyu organlarını da aynı tamlamada bir araya getirmektedir:

Örnekler daha da çoğaltılabilir. Duyu karışıklığı özelliği taşıyan bu tür ifadeler Halepli Edîb'in şiirinde çok sık görülen ifadelerdir. Dikkat edilirse şair duyu karışıklığıyla ilgili örneklerde çoğunlukla iki duyu organını da aynı tamlamada bir araya getirerek yeni bir kavrama ulaşmaktadır: meşâm-ı gûş gibi. İki duyuyu aynı kavramda birleştirmek şeklinde ortaya çıkan duyu karışıklığı hakkında bilgi ve örnekler üslûpla ilgili Farsça kaynaklarda yer aldığı hâlde, Edîb Efendi'nin yaptığı gibi iki duyu organını aynı tamlamada bir araya getirerek yeni kavrama ulaşmaya dair herhangi bir bilgi ve örneğe rastlanamadı. Bîdil üzerine yapılan üslûp çalışması ile Sâ'ib'in şiirlerinin sözlüğü incelenmiş ve bu tür tamlamalarla karşılaşılmamıştır (Kedkenî 1368; Me'ânî 1364). Ayrıca Şevket, Örfî, Nâ'ilî-i Kadîm, Fehîm-i Kadîm, Neşâtî ve Şeyh Galip Divanlarında da bu tür tamlamalar görülmemektedir. Sadece Arpaemini-zâde Sâmî Dîvânı'nda iki duyu organını aynı tamlamada bir araya getirip yeni bir kavrama ulaşan örnekler ve "duyu karışıklığı" özelliği gösteren ifadeler görülmektedir (bk. Kutlar 1996: 796, 829).

Daha önce ifade edildiği üzere Sebk-i Hindî için belirleyici özelliklerden biri de üslûp konusundaki çalışmalarıyla tanınan İranlı bilim adamı ve araştırmacıların "üslûb-ı muâdele" dedikleri beytin yapısıyla ilgili bir özelliktir. Sîrûs-ı Şemîssâ, Sebk-i Hindî'nin nazım şeklinin gazel değil, "tek beyit" olduğunu; bu tek beyitlerin kafiye ve redîf bağıyla birbirine bağlanarak gazeli oluşturduğunu söyler (Şemîssâ 1376: 287). Söz konusu "tek beyit" in de özel bir yapısı vardır. Sebk-i Hindî şiirindeki bu tek beytin yapısını anlatmak için kullanılan "üslûb-ı muâdele" terimi, beyti oluşturan mısralardan her birinin bağımsız bir gramer yapısına sahip olmasını ifade etmektedir. Buna göre mısralar arasında gramer bakımından, hatta anlam bakımından bile herhangi bir bağ bulunmamakta ve mısra içerisinde anlam tamamlanmaktadır (bk. Kedkenî 1368: 63). Hatta bu yüzden Sebk-i Hindî'de en önemli konunun beyit değil, mısra olduğu dahi söylenmektedir (Şemîssâ 1376: 288).

Söz konusu tek beytin yapısı şöyledir: Bir mısrada düşünülen konu dile getirilmekte, diğer mısrada ise temsîl kullanılarak veya leff ü neşr-i mütenâzir ilişkisiyle veyahut teşbîh-i mürekkeple önceki mısrada dile getirilen konunun anlaşılması sağlanmaktadır. Şairin bütün hüneri bu ikinci mısrada kendini

göstermektedir. İki mısra arasındaki ilişki ne kadar sanatlı ve ne kadar belirgin olursa beyit o kadar çok güzel olur. İlk mısraa “pîş-mısra” veya “mısra-ı ma’kûl”, diğer mısraa ise sadece “mısra” veya “mısra-ı mahsûs” adı verilmektedir. Mısra-ı mahsûs eğer çok başarılı ve parlak ise “mısra-ı berceste” adını almaktadır. Ma’kûl ve mahsûs mısralar bezen yer de değiştirebilmekte; yani ilk mısra “mahsûs”, ikinci mısra ise “ma’kûl” olmaktadır. Şiirsel bir özellik taşıma zorunluluğu bulunmayan mısra-ı ma’kûl, bir tekrar ve taklit de olabilir. Önemli olan “mısra-ı mahsûs”un yeni ve yaratıcı, Sebk-i Hindî şairlerinin ifadesiyle “mısra-ı berceste” olmasıdır. Bu yüzden Sebk-i Hindî’de büyük şair, ma’kûl ve mahsûs mısralar arasında yeni ilişkiler bulabilen şairdir. Mısralar arasında her hâlükârda bir benzetme ilişkisi bulunmalı, benzetme yönü “vech-i şebek” de yeni olmalıdır. Bu yeni bir benzetme yönü bulma gayreti, bilinen ve kolay anlaşılan “vech-i şebek”lerin zamanla tükenmesine ve şairlerin çok uzak “vech-i şebek”ler geliştirmelerine yol açtı. Bu da benzetme yönü kolayca anlaşılmayan, hatta anlaşılması imkansız olan beyitleri söylemeleri sonucunu doğurdu. Mısra-ı ma’kûlda her türlü konu dile getirilebilir. Önemli olan şairin dile getirilen bu konuyu diğer mısra da mazmûna dönüştürmesidir. (bk. Şemîssâ 1376: 287-291).

Sâ’ib-i Tebrîzî’nin aşağıdaki beyitlerini örnek olarak verebiliriz:

پاکان ستم ز دور فلك بیشتر کشند
(Sâ’ib [ty.]: 1/329) گندم چو پاک گشت خورد زخم آسیا

(Çev.: Temiz olanlar daha fazla feleğin dönüşünden haksızlığa uğrar. Buğday temizlendiğinde değirmende öğütülür).

کجروی بال و پر سیرست بدکردار را
(Sâ’ib [ty.]: 1/31) راستی سنگ ره رفتار باشد مار را

(Çev.: Doğru olmayan işleri yapmak kötülere yürümek için kol kanattır. Doğruluk yılan için yoldaki taşır).

هر سری دارد درین بازار سودای دگر
(Sâ’ib [ty.]: 1/31) هر کسی بندد به آیین دگر دستار را

(Çev.: Bu pazarda her başın başka bir sevdası var. Herkes sarığı başka bir şekilde bağlar).

Sebk-i Hindî'nin "üslûb-ı muâdele" olarak adlandırılan özelliği, Halepli Edîb Dîvânı'nda çok bariz bir biçimde öne çıkan özellikler arasında yer almaktadır. Edîb Efendi mısra-ı berceste söylemeye düşkün bir şairdir. Bu nedenle birçok yerde beyti oluşturan mısraların bağımsız bir hüviyete sahip olduğu kolaylıkla görülebilmektedir. Özellikle Sâ'ib-i Tebrîzî'nin üslûbunu şekillendiren bu tarz şiir söyleme, öyle görülüyor ki Edîb Efendi'yi de derinden etkilemiş ve onu bu alanda da kendini ortaya koyma düşüncesine sürüklemiştir. Çünkü yukarıda etraflı olarak anlatılan mısra-ı ma'kûl ve mısra-ı mahsûstan oluşan Sebk-i Hindî beytinin Halepli Edîb Dîvânı'nda yüzlerce örneği bulunmaktadır:

Etmeziz hâtırı meclâ-yı hayâl-i ağıâr
Kâh-ı zîbendede tasvîr-i kilâbîñ yeri yok (G. 700/5)

Yukarıdaki beytin ilk mısraında şair, ağıarla ilgili bir düşüncesini dile getirmekte ve diğer mısrada bu düşüncesini bir örnekle açıklamaktadır. Bu ikinci mısrada örnek olarak verilen, şairin herkes tarafından kabûl edilebilecek bir gözlemidir. Her mısrada bağımsız bir gramer yapısı ve yine bağımsız bir anlam vardır. İki mısra arasındaki ilişki ise teşbih sanatı ile sağlanmaktadır. "Hâtır" "kâh-ı zîbende"ye, "hayâl-i ağıâr" ise "tasvîr-i kilâb"a benzetilmektedir. Birbirine benzetilen unsurlar düzenli ve paralel olarak dizildiği için "leff ü neşr-i mütenâzir" sanatı kullanılmıştır.

Sütür-ı âsiyâ ikdâm ile tayy-ı mekân etmez
Keselden farkı yokdur iltizâm-ı sa'y-ı bî-süduñ (G. 817/2)

Bu beyitte ise bir öncekinden farklı olarak ilk mısra "mısra-ı mahsûs", ikinci mısra "mısra-ı ma'kûl"dur. Dile getirilen düşünce faydasız çalışmanın tembellikten farksız olduğu düşüncesidir. Bu düşünce yine bir gözlemle örneklendirilmekte ve böylece anlatılan düşüncenin daha iyi anlaşılması sağlanmaktadır. Değirmen katırlarının yürümekle yer değiştiremediği ve yol alamadığı herkesçe kabûl edilebilecek bir gözlemdir. Şair bunu kısa ve veciz bir ifadeyle şiire taşımış ve belli bir bağlama oturtmuştur. Faydasız çalışma ile değirmen katırlarının yürümesi birbirine teşbih

edilmiştir. Tembellik ise yer değiştirememeye benzetilmiştir. Birbirine benzetilen unsurlar düzenli ve paralel olarak sıralanmadığı için “leff ü neşr-i gayr-ı mütenâzir” sanatı yapılmıştır.

N'eylesin 'âşık hayâl oldukça zevk-i vuşlatı
Esb-i taşvîre ne sūd eyler merā'āt-ı 'alef (G. 760/2)

Yukarıdaki beytin “mısra-ı ma'kûl” olan ilk mısraında, hayâl olan kavuşma zevkinin âşık için herhangi bir anlam ifade etmediği düşüncesi dile getirilmekte; diğer mısra da ise, otlakların tasvir edilmiş ata bir faydası olmadığı söylenmektedir. İkinci mısra da yapılan tespit, ilk mısra da dile getirilen düşüncenin daha anlaşılır olmasını sağlamaktadır. Diğer beyitlerde kullanılan sanatlar burada da kullanılmaktadır.

Bercest e mısra için şu örnekleri de zikredebiliriz:

Ma'kâl-i mu' teber kem-kıymet olmaz ta' n-ı hâsidle
Hezâr-ı h' oş-nevâ tahkîr ile hem-ğadr-i zâğ olmaz (G. 635/4)

Şıfatın her kese ibrâzda mecbûruz biz
Şûret-i nîk ü bedi ketm edemez âyîne (G. 1596/4)

'Âşık-ı perde-ber-endâza hicâbîñ yeri yok
Beyt-i vîrân-şodeye revzen ü bâbîñ yeri yok (G. 770/1)

Nağş-ı cebin-i bâl ile pürdür rûsûm-ı kâr
Ma' lûm olur mu' ammeri beytiñ kitâbeden (G. 1100/3)

Cehûl-i bed-meniş takrî' ile sencide-hûy olmaz
Eşer etmez kef-i mizâna nağş-ı sengi nağğâşîñ (G. 805/5)

Sebk konusunda yazılmış çalışmalarda mısralar arasında gramer bakımından hiçbir irtibat bulunmadığı söyleniyorsa da (bk. Kedkenî 1368: 63), Halepli Edîb'in “mısra-ı ma'kûl” ve “mısra-ı mahsûs”tan oluşan beyitlerinde bazen benzetme edatları kullanılmaktadır. Kullanılmasalar bile mısralar arasında teşbih ilişkisi nedeniyle söz konusu edatlar anlam bakımından beyit içinde gizli olarak zaten vardır:

Nişân-ı hüsn-i ahlâk-ı hadem mağdûmdandır hep
Ki yok şübhe kitâbîñ metni eblağdır havâşîden (G. 1090/2)

Eyledim pey-revi eşkimde teni men hûtuñ
Yeri zîrâ ki binâdır hacet-i menhûtuñ (G. 873/1)

Demem hüsn-i siyer pîrāye-i her lāle-peykerdir
Ki hîç zîbā olur mu haţţ-ı bed la'li mürekkeble (G. 1419/3)

Halepli Edîb Dîvânı'nda berceste mısra örnekleri daha da çoğaltılabilir. Fakat Edîb Efendi'nin üslûbunu göstermesi bakımından bu örnekler yeterlidir. Ayrıca bütün örnekleri burada zikretmek hem imkânsız hem de gereksizdir. Daha önce de söylediğimiz gibi Halepli Edîb Dîvânı'nda yüzlerce örnek yer almaktadır. Berceste mısralarıyla tanınan Koca Râgıp Paşa'nın (Gölpınarlı 1955: 14-15; Yorulmaz 1998: 34-35; Timurtaş 1997: 318; Horata 2004: 494) şiirlerini taradığımızda bu özellikte söylenmiş sadece 12 beyit tespit edebildik (bk. Demirbağ 1999). Bu karşılaştırma da Edîb Efendi'nin üslûbunda berceste mısra söylemenin ne kadar belirleyici bir unsur olduğunu kanıtlamaktadır. Edîb Efendi kaynaklarımızda yer almayan ve dolayısıyla tanınmayan bir şair olduğu için berceste mısraları da duyulmamış ve tanınmamıştır. Berceste mısraın belli bir söyleyiş tarzı olduğunu ve metnin bağlamından kopup kendi başına dilden dile dolaşmakla doğrudan ve zorunlu bir ilişkiye sahip olmadığını da ifade etmekte yarar var. Ama berceste mısraın buna çok müsait bir özelliği bulunduğunu da söyleyelim (geniş bilgi için bk. Şemîssâ 1376: 300). Dolayısıyla Edîb Efendi de Koca Râgıp Paşa gibi eğer bilinen ve tanınan bir şair olsaydı, kuşkusuz onun berceste mısraları da başkaları tarafından duyulacak ve dilden dile dolaşma imkânı bulacaktı.

Berceste mısra söylemeye düşkün olan Halepli Edîb Efendi, atasözü aktarmaya pek ilgi göstermemektedir. Tespit edebildiğimiz örnekler çok sınırlı sayıdadır:

‘İzârîñ sünbül-i zülfünle revnağ-yâb-ı haţţ olmaz
 Meşeldir nâzeninim *bir çiçekle nev-bahâr olmaz* (G. 600/5)

Zâhid reh-i tevbeden tarîk-i vizre
 Çün dönmelisin yine şitâb eyleyerek
 Pâyend-i inâbetle yolundan kalma
 Zîrâ bu meşeldir *yol eri yolda gerek* (R. 291)

Şanma zâlim zulme bürhânsız gelir
Dînsiziñ haqqından imânsız gelir (Mf. 78)

Son beyitteki “dinsizin hakkından imansız gelir” ata sözünün mevzun bir söz olması, bilmediğimiz bir şaire ait mısra iken onun zamanla kendi bağlamından kopup ata sözüne dönüştüğünü göstermektedir. Fakat kime ait olduğunu tespit edemedik. Edîb Efendi bu ata sözünü bir müfredinde tazmin etmiştir. Mısralar arasında da teşbih ilişkisi, şairin berceste mısra söylediği diğer beyitlere nazaran zayıf kalmakta, hatta teşbih ilişkisi bulunmamaktadır.

Halepli Edîb Dîvânı’nda biri soyut diğeryse somut bir kavramı ifâde eden sözcükler arasında tamlama yaparak soyutu somutlaştırma örnekleri de önemli bir yekûn tutmaktadır. Farsça izafet çeşitlerinden “izâfet-i itibârî” grubuna giren bu tür tamlamalar da Sebk-i Hindî özelliği olarak kabul edilmektedir. Aslında bu tür tamlama önceki yüzyıllarda da nâdir olarak görülüyordu (Çavuşoğlu 1986: 15). Ancak izâfet-i itibârîyi Sebk-i Hindî özelliği kılan onun bu üslûbun hâkim olduğu dönemlerde çok fazla kullanılmasıdır. İranlı sözlükbilimci Muhammed Mu’in, bu tamlamanın son yüzyıllarda şairler tarafından çok fazla kullanılmasını onların “yeni mazmun” yaratma gayretlerine bağlamaktadır (bk. Mu’in 1363: 142-143). Söz konusu izâfet-i itibârîler Halepli Edîb Dîvânı’nda o kadar çoktur ki hemen her şiirden örnek gösterilebilir. Fakat şairin yaşadığı dönemdeki şairlerimizde bu tür tamlamalar zaten çok yaygındır. Burada sadece birkaç örnek vermekle yetineceğiz:

Şahn-ı çemende seyr-i gül-i jâledâr eder
Çeşm-i hayâk hasret-i rûyuñla nem gelir (G. 100/4)

Suhtuñ *benân-ı hırş* ile alma қо pārasın
Sa’y et ki *bîh-ı hırş* diliñden қoparasın (G. 1154/1)

Ġabî güzeşte maķâlâtı intihâl eyler
Dehân-ı fikrini yormaz maķâl-i hâyide (G. 1279/2)

Edibâ *levh-i zihni* pür-ḥuṭṭ-ı kām-rânîdir
Kunû’ uñ *şafha-i kalb*inde ḥarf-i iftikâr olmaz (G. 600/7)

Seḥâb-ı tîre gâhî setr ederken mihr-i raḥşânı
‘Acebdır mihrimiz hiç *perde-i dil*den nihân olmaz (G. 662/2)

Benân-ı fikretim gîsûsuna reh-yâb-ı ḥall olmaz
Ḥam-ı zülfü ‘*ikâl-i zihn*-i her müşkil-pesend olmuş (G. 774/4)

Sebk-i Hindî şiirinde en yaygın nazım şekli gazeldir (DEF 1376: 2/469). Halepli Edîb'in 2197 gazelinin bulunması da Sebk-i Hindî'nin bu özelliğiyle irtibatlandırılabilir. Çok fazla olmamakla birlikte Halepli Edîb Divânı'nda yer alan lügaz, muamma ve tarihler de kaynaklarda Sebk-i Hindî döneminde yaygınlık kazanan nazım şekilleri olarak anılmaktadır (Ferîver 1341: 309, 311; DEF 1376: 2/469). Bu nazım şekilleri özellikle XVIII. yüzyılda çok fazla kullanılan nazım şekilleri idi (Köprülüzade Mehmed Fuat [ty.]: 454). Ancak Edîb Efendi'nin şiirleri arasında bu nazım şekilleri çok fazla bir yer tutmamaktadır. Bu nazım şekillerinin bizde Sebk-i Hindî etkisinden daha çok sosyal bir ihtiyacın ürünü olarak yaygınlık kazandığını düşünüyoruz. Halepli Edîb gibi saraydan ve devlet adamlarından uzak bir yaşam sürdüğü anlaşılan bir şairin Divanında çok az sayıda tarih bulunması da bunu göstermektedir.

Sebk-i Hindî şekle değil, anlama öncelik veren bir üslûptur. Şairler dilden çok anlamla ilgilenmişlerdir. Hemen her konuyu mazmun yapımında kullanmış, tabiatla ve insan zihninde bulunan her şeyden yararlanmışlardır. Bunu yaparken şairlerin en büyük uğraşısı, yeni mazmunlar bulmak, özel ve özgün hayâller geliştirmek, berceste manaları anlatmaktır (Şemîssâ 1376: 297). Halepli Edîb de hikemî tarzda şiirler yazdığı için onun şiirinde de anlam ön plândadır. Ancak o, anlama önem verdiği kadar şekle de önem vermektedir. Cinas sanatını çok fazla kullanması ve cinaslı kafiye taşıyan murassa beyitlerin çok büyük bir yekûn tutması şairin şekle de önem verdiğini göstermektedir.

Halepli Edîb, derinden etkilendiği Sebk-i Hindî'nin şairlerinden sadece Sâ'ib, Örfî ve Şevket'in adını anar. Bu üç isim Divan şairleri arasında beğenilen ve örnek alınan isimlerdir (Rypka 1370: 429; İpekten 1986: 11-15). Özellikle Örfî, Divan şiirine ilk defa Sebk-i Hindî'yi taşıyan Nef'î'yi kasidede etkileyen şair olması yönüyle edebiyatımızda ayrı bir önem taşımaktadır (bk. Ocak 1991: 18). Aralarındaki birçok benzerliğe rağmen Edîb Efendi, Bîdil-i Dihlevî'den hiç bahsetmemektedir:

Dîvân-ı 'aşkı ben ki kapaldım dirâyete
Hâcet ne nazm-ı Şâ'ib ü 'Örfî vü Şevkete (Th. 12/4)

Aşağıdaki beyitte ise şair, “şevket” kelimesini tevriyeli kullanarak yine Şevket’in adını anmaktadır:

Bir benim şimdi Edîbâ melik-i mülk-i suhan
Şevkeümle güm olur debdebe-i *Hâkânî* (G. 1928/7)

Halepli Edîb’in üslûbuyla ilgili söylediklerimizi şöyle özetleyebiliriz: Şair, hikemî tarzda şiirler yazan, sosyal eleştiri ve nasihat gibi temaları işleyen; hikemî şiirler kadar olmasa da aşk ve özellikle rint-zahit çatışması bağlamıyla gündeme gelen rintlik gibi konulara da geniş yer veren bir şairdir. Bir yandan Hâfız-ı Şîrâzî, Molla Câmî, Bâkî, Necâtî Bey ve Şeyhülislâm Yahyâ tarzında âşıkâne ve rindâne, bir yandan da Sâ’ib-i Tebrîzî ve Nâbî tarzında hikemî şiirler yazmıştır. Elbetteki hikemî tarz çok daha baskındır.

Şair anlamın yanı sıra şekle de önem vermekte, özellikle cinas ve cinaslı kafiye ile zenginleştirdiği kafiye ve redîf gibi müzikal unsurlarla şiirini şekil ve ses bakımından da güzelleştirmektedir. Cinası herhangi bir edebî sanat olmanın sınırlarının ötesinde kendi üslûbu için bariz bir özellik hâline getirmektedir. Cinasta yapılanın tam tersi olan “eşanlamlı” sözcükleri aynı beyitte bir araya getirmek sûretiyle şiire yeni bir özellik katmaya da çalışmıştır.

Şairin kendi döneminde çok revaçta olan Sebk-i Hindî’ye aşırı derecede düşkünlüğü vardır. Söz konusu akımın hem Sâ’ib-i Tebrîzî tarafından temsil edilen kolunun hem de Bîdil-i Dihlevî tarafından en güzel şekilde temsil edilen diğer kolunun şiir özelliklerini başarıyla uygulamıştır. Yüzlerce berceste mısra söylemiş olması, Sâ’ib yolunu takip etme konusunda onun Nâbî ve takipçilerinden daha başarılı olduğunu ortaya koymaktadır. Nitekim Edîb Efendi, Nâbî hakkında yazdığı “der-Haqq-ı Urfevî Bârî’â” başlıklı nazmında onu nazım ve nesrini her seferinde tekrar etmekle suçlamakta, kumaşının, dolayısıyla üslûbunun “Hindî” değil “Urfevî” ve “sâde” olduğu tespitinde bulunmaktadır:

Da’vâ-yı nazm u neşr bu gün bâr-ı ‘âdedir
Kim de’bi nazm u neşrini her bâr i’âdedir

Kirpâs-ı Urfevî ki *Hindî* şatar müdâm
Haqqâ ki düş-ı fâhrına şâyeste sâdedir (Nz. 43/1-2)

Gerçekten de Nâbî'nin şiiri gerek kullanılan dil gerekse anlaşılma bakımından Halepli Edîb'in şiirine göre çok sade ve kolay anlaşılır bir şiirdir. Nâbî'nin nazım dilinin devrine göre sade olduğunu bazı araştırmacılar da ifade etmektedir (bk. Timurtaş 1997: 283). Yukarıdaki beyitte Nâbî'ye yöneltilen eleştiriler, şairin berceste mısra söyleme konusunda gösterdiği başarı ile beraber değerlendirildiğinde, Edîb Efendi'nin Nâbî takipçileri arasında sayılamayacağı sonucu ortaya çıkmaktadır. Fakat bu onun Nâbî'yi hiç beğenmediği anlamına da gelmemektedir. Üç gazelini tahmis etmiş olması Edîb Efendi'nin Nâbî'ye ilgisiz kalmadığını göstermektedir (bk. İnceleme'mizin Tahmisler bölümü). Fakat bir şairin gazellerini tahmis etmiş olmak kanaatimizce onun takipçisi sayılmak için yeterli bir kanıt değildir.

Halepli Edîb, daha çok Bîdil'in şiirinde görülen ve üslûp konusu üzerine yaptıkları çalışmalarıyla tanınan İranlı bilim adamı ve araştırmacılar tarafından "hiss-âmîzî" olarak adlandırılan "duyu karışıklığı"nı şiirde yansıtmı bakımından da son derece başarılıdır. Hatta aynı beyitte söz konusu duyularla ilgili duyu organlarını da aynı tamlamada bir araya getirip yeni bir kavrama ulaştığı için, "duyu karışıklığı" konusunda Bîdil-i Dihlevî'den çok daha başarılıdır. Çünkü Bîdil'de farklı duyu organlarının yeni bir kavrama ulaşmak amacıyla kullanıldığına şahit olmuyoruz.

Özellikle cinas sanatını çok fazla kullanma, cinastan farklı olarak "eşanlamlı" sözcükleri aynı beyit içerisine yerleştirme, şiirde "duyu karışıklığı" içeren ifade ve hayâllere yer verme, "muâdele" özelliği taşıyan beyitler içerisinde çok fazla miktarda berceste mısra söyleme, soyut kavramları somutlaştırma bağlamında izâfet-i itibârîlerden çok yararlanma ve bütün bunların yanı sıra Divan şiiri için me'nûs olmayan yeni bir dil kullanma konusunda gösterdiği yüksek performans ve başarıyla Halepli Edîb, şair kadrosu bakımından çok zengin bir dönem olarak kabul edilen (Horata 2002: 138-139) XVIII. yüzyıl Divan şiirinde kanaatimize göre yeni ve farklı bir çıkışı temsil etmektedir. Fakat gerek bu yüzyılda gerekse bir sonraki yüzyılda bu çıkışın hiçbir iz ve etki bırakmamış olması, hatta şairin dönemin kaynaklarında bile yer almaması, izah etmekte zorlandığımız bir sorun olarak bundan sonra da uzun bir süre varlığını devam ettireceğe benzemektedir. Şair, vefasızlardan

duyduğu rahatsızlığı dile getirdiği aşağıdaki kıt'asında, "Bizim değerimiz her çerçinin bilgisiyle mahrem olmaz. Kıymeti anlaşılmamış nâdide bir cevheriz" derken, sanki başına geleceklerden haberdâr gibidir:

Ĥâne-bizâr-ı gürûh-ı bî-vefâyânız Edib
Meyl-i ĥâtırla bizi zann etme her nâdideyiz

Mahrem olmaz dâniş-i her pîlverle kıdrimiz
Kıymeti meĥûl olan bir gevher-i nâ-dideyiz (Kt. 202/1-2)

3. BÖLÜM

HALEPLİ EDİB DİVÂNİ

(Tenkitli Metin)

3. BÖLÜM: HALEPLİ EDİB DİVÂNİ

3.1. Nüshaların Tanıtılması: Halepli Edîb Dîvânı'nın sadece üç nüshasının varlığı tespit edilmiştir. Her üç nüsha da İstanbul kütüphanelerinde bulunmaktadır. Biri Süleymaniye Kütüphanesi'nde, diğerleri ise İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi'ndedir. Hazırladığımız Tenkitli Metin bu nüshaların karşılaştırılmasıyla oluşturulmuştur. Söz konusu nüshalar ve nüsha özellikleri şöyledir:

3.1.1. (S) Kısaltmasıyla Gösterilen Nüsha

Süleymaniye Kütüphanesi Es'ad Efendi 2602.

Daha önce nesih yazı ile tebyiz edilmiş ve kırmızı cetvelleri çekilmiş, sonra ise bizzat müellif tarafından kontrol edilmiş, bazı şiirlerde düzeltme ve değiştirmeler yapılmış, gerek cetvel dışına gerekse cetvel içindeki boş yerlere öncekilerden çok daha fazla oranda şiir ilave edilmiştir. Bazı şiirlerin üzerine ise çizgi çekilmiştir. Fakat bu çizgilerin kim tarafından ve ne amaçla çekildiği bilinmemektedir. Divanda önceden yazılmış kısa bir dîbâce bulunmaktadır. Sonradan yapılan ilaveler nedeniyle farklı nazım şekillerine ait şiirler belli bir tertip içinde değildir. Kaside, gazel, musammat, rubai, nazm, kıt'a nazım şekillerinin yanı sıra Divanda tarihler, lügazler ve muammâlar da vardır. Son varaklarda ise manzum-mensur karışık bir yazı bulunmaktadır.

Baş: در ستایش آثار ملا جامی علیه الرحمہ در فن حقیقت

آن نشئهء خوش اثر کہ جامی کرده

در لوح سریره نقش جامی کرده

جز مهر جمال شہد بغیت او

اندر دل عاشقان چه جا می کرده

Son: بی غیرتان دین امل مالله ادیب

غصبی نراش بسته ء حرب و قتال اولور

Fizikî Özellikler: 141 varak, 285x280-221x109 ölçü, nesih ve talik kırmızı yazı, muhtelif satırlı, abâdî taklidi kâğıt, nakışlı ve tezhipli başlık, ilk çift sayfa yaldızlı, diğerleri ise kırmızı cetvelli, arkası ve kenarları kırmızı meşin, üstü ve kapak içleri ebrî kâğıt kaplı, miklepli cilt.

Başta Es'ad Efendi'nin vakıf mührü basılıdır.

3.1.2. (Ü1) Kısaltmasıyla Gösterilen Nüsha

İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi T. 124

Bu nüshada dîbâce, kaside, gazel, musammat, rubâî, nazm, kıt'a, tarih, lügaz, muamma ve müfretler, son varaklarda ise üç makale ve bir mensur hikâye bulunmaktadır.

Baş: لزوم بی وفائی غیردن یاس وفادندر
دوادن احتما خرمان تاثیر دوادندر

Son: صفت حله مقبولی سخایی درک ایت
اول نکهدار مقالات ادیب دایما

Fizikî Özellikler: 310 varak, 292x192-215x102 ölçü, talik yazı, 24 satır, Avrupa kâğıt, kırmızı cetvel, siyah yumuşak meşin cilt.

Başta kütüphane mührü dışında Çelebi-zâde adına temellük kaydı ve mühür vardır. İstinsah kaydı yoktur.

3.1.3. (Ü2) Kısaltmasıyla Gösterilen Nüsha

İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi T. 49.

Bu nüshanın ilk varaklarında kasideler, manzum-mensur karışık bölümler yer almaktadır. Arkasında dîbâce, gazel, musammat, rubâî, nazm, kıt'a, lügaz, muammâ ve müfretler gelmektedir. Bu nüshada diğerlerinden farklı olarak tarihler bulunmamaktadır.

Baş: هر فردہ دیمم مقتلی خیر بشردر
کورسمده اکر بربرینه خیری بشردر

Son: كلدن الدى بوى رخسارك شها
ويردم آخر سينه ء حورى بها

İstinsah Tarihi: Rebiyülevvel 1189/Mayıs 1775. Müstensih: Seyyid Mehmed b. Seyyidi Ahmedî'l-Husrevî.

İstinsah Kaydı: تمه ديوان بعون الله سلمك المستعان على يد افقار العباد العاجز الفانى سيد
محمد بن سيد احمد ال خسروى...وكان الفارغ من نسخة فى ربيع الانور سنة تسف
وثمانين و مائت و الف

Fizikî Özellikler: 301 varak, 217x130-201x89 ölçü, talik yazı, 29 satır, abâdî taklidi kâğıt, 6 sayfa başlıkları nakışlı ve tezhipli, kırmızı, yaldız cilalı, bozulmuş lake cilt.

Nüsha başında bir hadîs-i şerif, Ebû Bekr b. İbrahim Paşa adına 1190 tarihli ve Ali Rıza adına 1284 tarihli temellük kayıtları vardır. Ali Rıza'ya ait temellük kaydında mühür de bulunmaktadır. 11. varak zahrında ise Hâcegân-ı Dîvân-ı Hümâyûndan el-Hâc Mûsa Edîb adına 1242 tarihli bir temellük kaydı daha bulunmaktadır. Arka sayfalarda ise birkaç manzume yer almaktadır (bk. İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Katalogu 1967: 3/720-722).

Ü1 ve Ü2 nüshalarının S nüshasından sonra yazıldığı konusunda herhangi bir şüphe yoktur. Bu iki nüshanın birçok yerde aynı hataları taşıması, söz konusu nüshalarla S nüshası arasında başka bir nüsha daha bulunduğunu düşündürmektedir.

3.2. Tenkitli Metnin Hazırlanmasında Takip Edilen Metot: Tenkitli Metin hazırlanırken her üç nüsha da kullanılmış, nüsha farkları aparatlarda gösterilmiştir. Tertip bakımından herhangi bir nüsha esas alınmamıştır. Fakat metin tespitinde müellif tarafından görülen ve ilaveler yapılan nüsha olması nedeniyle S nüshası esas alınmıştır. Fakat bu nüshalarda yer almayan şiirlerde Ü2 nüshası esas alınmıştır. Bu nüsha hem şiir sayısı bakımından daha zengin hem de çok daha az hatalıdır. Ü1 nüshası özensiz ve çok fazla hatalı bir nüshadır. Yazı okunaklı olmadığı gibi, kelime sonlarındaki izafet kesrelerinin “y” harfiyle gösterilmesi veya “y” harfi gerekirken hiç gösterilmemesi gibi imla hataları sıkça yapılmaktadır. Bu nüshada çok sık yapılan bu imla hataları aparatlarda gösterilmedi.

S nüshasındaki üzerine çizgi çekilmiş şiirler de tenkitli metne dahil edilmiştir. Bu şiirlerin bir kısmının diğer nüshalarda da bulunması, bu çizgilerin kim tarafından ve hangi amaçla çekildiği konusunda bir karışıklığa yol açmaktadır. İptal edilip edilmediğinden emin olmadığımız bu şiirlerin tenkitli metne dahil edilmesi tercih edildi. Aparatta ise bunların S nüshasında üzerlerine çizgi çekildiği belirtildi. Fakat çok az sayıdaki şiirde ise farklı olarak bazı beyitlerin üzeri tamamen karalanmıştır. Bu tür yerlerin diğer nüshalara bulunmaması, ya şiirin beyit sayısını azaltmak veya başka bir amaçla bunların bizzat şair tarafından karalandığını göstermektedir. Bu şekilde tamamen karalanan yerler metne alınmamış ve aparatta gösterme gereği de duyulmamıştır.

3.3. Transkripsiyon Sistemi ve Metnin Tespitiyle İlgili Açıklamalar:

Tenkitli Metin hazırlanırken aşağıdaki transkripsiyon sistemi uygulanmıştır:

ء	ا	آ	ب	پ	ت	ث	ج	چ	ح	خ
’	a/e	ā	b	p	t	s	c	ç	h	ḥ
د	ذ	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط	ظ	ع
d	z	r	z	s	ş	ş/d	z	t	z	‘
غ	ف	ق	ك	ل	م	ن	و		ه	ی
ğ	f	q	k	l	m	n	v/u/ü/o/ö		h/e/a	y/i

1. Farsça bazı sözcüklerde bulunan “Labial Hı”, (ˁ) işaretiyle gösterildi: ḥˁāb, ḥˁoş gibi.

2. Arapça bazı sözcüklerdeki elif-i maksûrelerde vezin açısından problem çıkarmadığı sürece yazıdaki biçim esas alındı.

3. Kalın ünlü ile başlayan bazı Türkçe sözcüklerde söz başında bulunan (ṭ) harfi, elimizdeki eserin yazıldığı dönem bakımından fonetik bir değer taşımadığı için “d” olarak okundu.

4. S nüshasına bizzat şair tarafından ilave edilen şiirlerin başında yer alan “li-nāmikihi” gibi ifadeler metne dahil edilmedi.

5. Halepli Edîb Dîvânı’nda tespit ettiğimiz bazı fonolojik verilerden hareketle eser Eski Anadolu Türkçesine göre okunmadı (bk. Mum 2003). Bunun yerine cinasın zorladığı durumlar dışında fonolojide normalleşme ve uyuma riayet edilmeye çalışıldı.

6. Arapça ve Farsça birleşik yapı ve tamlamaların yazılışında büyük ölçüde Prof. Dr. İsmail Ünver’in makalesine uyuldu (bk. Ünver 1993).

7. Farsça yakın anlamlı iki kelimenin bir araya gelerek tek bir kavramı karşıladığı yapılarda arada “vâv” harfî varsa, “güft-ü-gû”; arada “vâv” harfinin bulunmadığı durumlarda ise “güft-gû” yazılışları uygulandı.

8. Âftâb gibi Farsça bazı sözcüklerde orijinal okunuş esas alındı, Türkçe telaffuzdan kaynaklanan ünlü türemeleri gösterilmedi.

9. Uzun ünlü olan yâ-yı nisbetin izafet harfinden önce geldiği yerlerde zihafî okunması yaygın ve bilinen bir olay olduğu için zihafin ayrıca gösterilmesine gerek duyulmadı.

10. Bazı sözcüklerin sonuna gelen Farsça “kâr” sesinin ek olup olmadığı tartışmasından uzak durmak için her yerde (-) işaretiyle ayrılması tercih edildi.

11. Tenkitli Metin’de rubâîler hariç çeviriyazısı verilen bütün şiirlerin vezinleri şiir numarasından hemen sonra *italik* olarak yazıldı. Aslında rubâî vezinlerinin de yazılması takip edilecek en doğru yöntemdir. Ancak bu nazım şekline ait bir özellik olarak her mısradaki vezin değişebildiği için, zaten yeterince hacimli olan çalışmamızın hacmi daha fazla artmasın düşüncesiyle rubâî vezinlerinin yazılmaması tercih edildi. Halepli Edîb’in rubâîlerinin tamamı “ahreb” vezinleriyle yazılmış rubâîlert olduğu için her şiirin başına ayrı ayrı “ahreb” diye kayıt düşme de ihtiyaç duyulmadı.

DİVÂN-I EDİB

[DİBÂCE]¹

Bi'smillâhi'r-raḥmâni'r-raḥîm² ve bihi nesta'in³

Ḥamd ol raḳam-keş-i şuhuf-ı devâvîn-i kudret ve nâzım-ı irâdet cenâb-ı ḥazret-i Lâ-yezâline ki meṭâli' u meḳâṭı' -ı menâzım-ı kevni *hüve'l-evvelu ve'l-âḥiru ve'z-zâhiru ve'l-bâtın⁴* nazm-ı kerîmi muḳaddime vü ḥâtımesiyle dil-şiftegân-ı ḥall-i elgâz-ı vaḥdet-i vücûduna muvazzâḥ u mübeyyen ve neşid-i vaḥdet-i mazmûn-ı cemâl-i *lâ-tudrikuhu'l-ebsânı⁵* levḥ-i müseddesü'l-eṭrâf-ı şeş cihât-ı 'âlemde raḳam-ı *eynemâ tuvellû fe-şemme vechu'llâh⁶* ile müşbet ü mu'ayyen eyledi ve inmâ-yı şalavât u işfâ-yı taḥiyyât ol mazhar-ı ihtîşâş-ı regâyib-i aḥkâm-ı nazm-ı tenzîl ḥabîb-i Ḥudâ Muḥammedü'l-Muştafâ cenâb-ı şerîfiniñ naḳş-ı kitâbe-i şeref-ḥâne-i revân-ı a'lâ-yı 'illiyyîn mekânı olsun ki tilâve-kârî-i süver-i eḥâdiş-i şerife-i ḥikmet-me'âli kâşır-fehmân-ı derk-i eḥâcî-i ğayy u reşâda temîme-i nûr-ı idrâk ve heykel-i fehm-i ḥakâyık-ı tevḥîd ü işrâkdir. *Şalavâtu'llâhi ve selâmuḥu 'aleyhi ve 'alâ sâ'iri ihvânihi mine'l-enbiyâ'i ve'l-mürselin ve 'alâ âlihim ve aşḥâbihim ecma'in⁷*. Ammâ ba'd bûlegâ-yı sencide-ṭibâ' -ı nâdire-güy-ı Rûm ve zurefâ-yı leṭâyif-nüvis-i çâpûk-yerâ' -ı her merz ü bûm lücec-i buḥûr-ı gevher-rimâl-i eş'âr-ı 'Arabîyye vü Fârsîyye vü Türkiyyede müsâ'ade-i şurṭa-i ṭabî'atlerince neşr-i şirâ' -ı zevârîḳ-ı himmet ve i' mâl-i meḳâdîf-i revîyyet eyleyip lâkin gâlibâ ḳalâ'id-i ecyâd-ı ḥarâ'id-i efkârları olan 'uḳûd-ı cevâhir-i nikâtiñ âb u tâbda ekşeri yek-diğerden mümeyyiz olmayıp nice güftâr-ı muḥtera'ları mütevârid ve nice bedî'u'l-beyân-ı fenn-i suḥanverî ṭarîḳa-i mu'ayyebü's-sülûk-i intiḥâlden ğayr-ı şârid olmağla ol vech ile şevâri'-i suḥan-güyide çendân peymûde-i ḥuṭuvât-ı aḳlâm-ı hünermendân olmamış ancak ṭarîḳa-i cinâs-ı tâm ta'assür-i sülûkünden nâşî mültezimü'z-zehâb olmamağla

1 S 2a, Ü1 1b, Ü2 11b

2 "Rahman ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla." Kur'ân-ı Kerîm, Neml Suresi (27); 30.

3 ve bihi nesta'in S: (Ü1 ve Ü2'de bulunmuyor); "Ve ona sığınırız" anlamında dua.

4 "O, ilk ve sondur. Zâhir ve bâtındır." Kur'ân-ı Kerîm, Hadîd Suresi (57); 3.

5 "Gözler onu idrak edemez." Kur'ân-ı Kerîm, En'âm Suresi (6); 103.

6 "Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü oradadır." Kur'ân-ı Kerîm, Bakara Suresi (2); 115.

7 "Allâh'ın salat ve selâmı onun, diğer nebi ve resullerden kardeşlerinin, ailesinin ve bütün ashabının üzerine olsun." anlamında dua.

beyt⁸

من براهی میروم کانجا قدم نامحرمست

وز مقامی حرف میگویم که دم نامحرمست⁹

me'ālince ol meclā-yı müte'azzirü'l-bülûğda 'alā vechi'l-istimrār icāle-i burāk-ı
 tabī'at kılınmağın fe-lā-cerem zemzeme-i hitāf-ı hātif-i ilhām ile şinüfte-i sem'-i
 zihn olan dil-keş-nevā-yı ġarāyib-i tecānīs uşūl-i nazm-ı bedī' ile mesāmi'-i tībā'-ı
 nükte-şināsāna 'ilāve-i regāyib-i te'nīs kılınmıştır. Ve bi'llāhi subhānehu't-tevfik ve
 bi-yedi kudretihi ezefetu't-tevfik.¹⁰

8 beyt Ü2: (S ve Ü1'de bulunmuyor)

9 "Ayağın yabancı olduğu bir yolda yürüyorum ve nefesin yabancı olduğu bir makamda söz söylüyorum."

10 Ve bi'llāhi subhānehu't-tevfik ve bi-yedi kudretihi ezefetu't-tevfik Ü1: Ve bi'llāhi subhānehu't-tevfik S: Ve bi'llāhi't-tevfik Ü2

"Ve başarı, noksan sıfatlardan uzak olan Allah sayesinde ve başarının yaklaşması onun kudret eliyledir" anlamında Arapça bir ifade.

[KAŞAYİD]

1

Kaşide-i Mir 'atü'l-Edeb

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Her ferde demem muhtedî-i hayr-ı beşerdir
Görsem de eger birbirine hayrı beşerdir
- 2 Hayru'l-beşere ümmet olan ehl-i hulusuñ
Bed-kışlere bir eri kuvvetle beş erdir
- 3 Bâb-ı sünen ü şer'-i Nebî sâlike derdir
Bî-sünnet ü şer' in 'ömürü sâl-i kederdir
- 4 Sultân-ı rusul hâzin-i esrâr-ı Hudâdır
Gencine-i ser-şârı bütün hüsn-i siyerdir
- 5 Pey-revleri hep kâ'ide-cüyâ-yı edebdir
Kim nakd-ı edeb râcih-i gencine-i zerdir
- 6 Pey-revlerine dest-i güher-pâş-ı mülüküñ
Her cünbişi bir nâ'ibe-i recm-i hacerdir
- 7 Tahriẕ-i peyem-ber taleb-i menhec-i Hâkdır
K'azâdegî-i gâ'ile-i meslek-i şerdir
- 8 Aqvâl-i belîğ-i hikem-âmîz-i Nebîniñ
Ehl-i hûrede her biri nâ-dîde güherdir
- 9 Elvâh-ı nigârîde-i âşarınıñ el-hâk
Her noktası âyîne-i eşkâl-i 'iberdir
- 10 Ol hâtime-i nüsha-i tehẕîb-i risâlet
Kim harf-i suẕûr-ı hikemi heykel-i serdir
- 11 Ferhunde Nebiyy-i 'Arabî ya'ni Muhammed
Kim çeşm-i felek bâbına şermende-nigerdir
- 12 Ol kim gam-ı rû-mâlî-i na'l-i kademiyle
H'urşîd ile yâfûh-ı semâ dâğ-be-serdir
- 13 Ol kim harem-i dâ'ire-i 'izzine muhtaş
Emlâk-i semâvât nebîlerle neferdir
- 14 Ol kim edeb-âmûzî-i minhâc-ı sedâd
Pîrâye-i her merdüm-i mümtâz-ı beşerdir
- 15 Ol kim eşer-i gâ'ile-i nûr-ı zuhûru
Ârâyiş-i ruhsâre-i kevneyne fikerdir

- 16 Ol şeh ki sevād-ı şeb-i mīlād-ı şerīfi
Revnağ-şiken-i tāb-ı tebāşīr-i şehirdir
- 17 Ol kim rehec-i kādime-i pertev-i hubbu
Tenvīr-i reh-i şeb-rev-i 'uqbāya fenerdir
- 18 Ol kim yedi germāyile sermā-yı seḳardan
'Aşileri āsūde-kon-ı berd ile ḫardır
- 19 Ol kim heves-i resm-i esālīb-i nu'ūtu
Ḥayret-figen-i ḫāṭır-ı aşḫāb-ı hünerdir
- 20 Ol kim 'alem-efrāzī-i kār-ı şalavātı
Mü'minlere şeyṭān ile rezminde zaferdir
- 21 Ol kân-ı kerem kim eşer-i keff-i nedīsi
İhsân ile şād-āb-kon-ı baḫr ile berdir
- 22 Ol nūr-ı mücessem k'aña cār olmada sāye
Ḥamyāze-i ḫırmān ile bī-neyl-i vaṭardır
- 23 Ol ḫāmī-i ḫāşān-ı ümem k'āteş-i dūzaḫ
Tābī'lerine ḫāyif-i izḫār-ı şererdir
- 24 Zeyl-i keremi ümmete ilkā-yı başardan
Çeşm-i seḳara perde-keş-i tāb-ı nazardır
- 25 Oldukça yed-i 'atıfeti ḫayr ile bānī
Dest-i leged-i ḳahrı daḫi hādīm-i şerdir
- 26 Ālāyış-i mess-i eşer-i tāb-ı lezādan
Dil-besteleri sālīb-i eṭvār-ı ḫazerdır
- 27 Dilden yed-i mi' mār-ı revān-baḫş-ı vidādı
İzhāk-ı ḡam-ı hādīm-i lezzāta siperdir
- 28 Her tıfl ki der-güş ede ādāb-ı resūlü
Her ḫāl ile müstaḡnī-i te'dīb-i pederdir
- 29 Kāşırda n'ola sīretini muḫbir olanlar
K'evşāf-ı kerīmānesi bīrūn-ı ḫaberdır
- 30 Tā'at dil ü cān ile gerekdir aña zīrā
Her bī-dil ü cān tā'at eden ḫāk-be-serdir
- 31 Taşdıḳ ile ḫāş ümmet olan böyle resūle
Dünyāda vü 'uqbāda rehā-yāb-ı kederdir
- 32 Bī-vāye ḳalan mā'ide-i ḫulḳ-ı Nebiden
Her ḫālet ile mübtelī-i cū'-ı ḫaṭardır

21 şād-āb-kon-ı S, Ü2: şād-āb iken Ü1

24 başardan S, Ü2: ecrden Ü1

32 Bī-vāye ḳalan S, Ü2: Bī-māye ḳılan Ü1

- 33 Rāhatle güzār eyleyemez rāh-ı me'āda
Cāyi' kalır āhır o ki bī-zād-ı seferdir
- 34 Mü'min olana hubb-ı Hudā ile Nebiye
İmā ile teşrîk-i diger 'ayn-ı zarardır
- 35 Şer'-i nebevî mültezem-i şāhib-i dīndir
Bed-dīndir o kim herze-dev-i mahkemelerdir
- 36 Vā-beste eden kārını hükkām-ı zamāna
Şekk eyleme kim hākim-i İblise neferdir
- 37 Merdān-ı besālet-şiyem-i şer'-i Muḥammed
Her ma'rekede gā'ile-endāz-ı siperdir
- 38 Bī-vāye-i merdīdir olan ḥ'ār-ı şerī'at
Hem-şüret-i merdān ise de mādē-i ḥardır
- 39 Nezdinde bu demlerde faḫaṭ şihne-i şer' iñ
Mestüre-i bint-i 'inebiñ ḥūnu hederdir
- 40 Takbīh-i fücūr etmeyerek şūfi-i fācir
Za'mınca rızā-dāde-i aḥkām-ı qaderdir
- 41 Husrevse daḥi şanma rızā-cūy-ı Hudādır
Te'lif-i dürederden gāraḫı neyl-i dürederdir
- 42 Bī-ḥ'āb-ı emel şanma ki her kā'im-i leyliñ
Emniyyesi taḥşil-i girān-ḥ'āb-ı şeherdır
- 43 Me'lūf degil şarf ile şeyḥ-i naḫiviniñ
Hep nuḥbe-i kārı 'amel-i aḥruf-ı cerdir
- 44 Ehl-i ḫirediñ gā'ile-i yevm-i nedemden
Cā-kerde-i endişeleri farṭ-ı ḫazerdir
- 45 Ebṭāl-i kavī-'azm-i sefer-kār-ı me'ādıñ
Bezm-i ḫazarı hem-dem-i yārān-ı seferdir
- 46 'Uşşāk-ı se'āmet-keş-i endūh-ı gārāmiñ
Ḥamyāze-i her ḫāleti me'mūn-ı kederdir
- 47 Bī-şūrṭa-i tevfiḫ olan erbāb-ı hevāniñ
Keştileri ser-geşte-i gird-āb-ı seḫardır
- 48 Kem-biniş olan reh-rev-i bī-rāh-nümūna
Ḥāk-i reh-i merdān-ı Hudā kuḫl-ı başardır
- 49 Bīnā deme zībā görene zīnet-i kevni
Şāyān-ı nigāh eylemeyen ehl-i nazardır
- 50 Bī-vāye-i 'ibret olaniñ rüz u şebinden
Kesb-i nigeḫi şa'sa'a-i şems ü ḫamerdir
- 51 Şāyeste degil gavṭager-i yemm-i ḡam olmak
Kim baḫr-ı fenāniñ güheri ḫāk ü mederdir

- 52 Eşhâşda her bâşıra bî-nûr-ı kanâ' at
Kim rüy-ı şebe' görmeye ol 'ayn-ı baqardır
- 53 Kâni' diyemem müncezib-i tok-ı beşerdir
Kim sîreti bîrûn-şude-i tavk-ı beşerdir
- 54 Ülfetkede-i künc-i kanâ' atde bakılsa
Bir âb ile nân hem-ser-i pâlûde-i terdir
- 55 Mağbû-ı harem-hâne-i cennet mi degildir
Şâhân-ı kanâ' at yeri seyr eyle ne yerdir
- 56 Zühd ile o kim râgıb ola mesned-i kan' a
Hâbûr-ı mülûkânede zibende-mağardır
- 57 Tecrid ile bî-ülfet olan hıdmet-i gayra
Hûrân ise gönlünce demez hâdimelerdir
- 58 Kâni' yeri hem-sâye-i ehl-i kerem etmez
Tâmi' lere ebvâb-ı kerem cây-ı güzerdır
- 59 Bî-kayd-ı te' ab mesnedi kûteh-emelânî
Âsâyiş-i dâreyn ile pür-zînet ü ferdir
- 60 Menhûm olanîñ meslek-i meştâ-yı emelde
Cân u dili pâ-der-gil-i âzâr-ı fikerdir
- 61 Kârûn-ı zamân olsa da maţlûbu harîşîñ
Altun ile pür ardı kesilmez keselerdir
- 62 Bîhûde degil 'azm-i tebâkîsi harîşîñ
Kışt-i emel-i hâtırı muhtâc-ı maţardır
- 63 Sen ragbet-i minhâc-ı kunû' eyle de aşlâ
'Uqbâdaki ihsân-ı Hudâ şorma nelerdir
- 64 Pây-ı ni'am-ı Hâliki şükrân ile kayd et
Ger hisşe-i nân-pâre vü ger şîr ü şekerdir
- 65 Her merd-i hatâ-pîşeye ısrâr-ı nedâmet
Nehc-i haledinden reh-i gufrâna memerdir
- 66 Giryân-ı güneş nâ'il olur hânde-i 'afva
Kim hândesi her bî-günehiñ girye-şemerdir
- 67 İtlâk-ı sehâ eyle ki gencîne-i Hâkdan
Sâ'illere dest-i keremi âlet-i cerdir
- 68 Tedbîri ile şâ'id olan süllem-i 'izze
Âhîr leged-i haybet ile zîr ü zeberdir
- 69 Gitmez ümemiñ h'âb-ı girân-ı gafelâtı
Bilmem eşer-i gafve-i gaflet ne eşerdir

- 70 Ehvāl-i kıyāmetde şehin-şehleriniñ de
Hep kārı nigāh-ı şuhuf-ı mülhemelerdir
- 71 Tutmaz cihet-i gūşunu hīç na‘re-i pende
Her bed-menişin sāmi‘a-i fiṭnati kerdir
- 72 Gām-ı dil-i her ser-keş-i nā-kābil-i nuşha
Gül-ķand-ı naşihat sem-i ef‘iden emerdir
- 73 Şi‘ilere seyr eyle ki tevķir-i ‘Aliden
Maķşadları taḥķir-i Ebū Bekr ü ‘Ömerdir
- 74 Sevdā-zedegān-ı sefer-i Beyt-i ‘Atikīñ
Niyyatı bütün şöhet ü māl istemelerdir
- 75 Ğarķ-āb-ı sitem olsa da ebnā-yı zamāne
Deryā-yı sitem çeşmine nūzhetgeh-i berdir
- 76 Bir şehir olamaz müddet-i sāl-i feraḥ ammā
Sāl-i kederin eşhürü işnā ve ‘aşerdir
- 77 Aşhāb-ı ğinā ni‘meti ol kesden umarlar
Kim mā-ḥazarı eşk-i ter ü laḥt-ı ciğerdir
- 78 Etmez keremi rütbe-i taķtiri tecāvüz
Şāhān u mülükün himemi ‘aķla zararlıdır
- 79 Eşrāfa şayar verdigini māl-i devlet
Erzāle veli verdiği bilmez ki kaçardır
- 80 Gör şöhet-i maķlūbu ricālinde ki dehriñ
Merdānı bu gün māde gibi tālib-i nerdir
- 81 Merdān-ı zamānıñ hele yok farkı nisādan
Ancak nazar-ı sürbe-i nisvānda zekerdir
- 82 Yollarda daḥi oyluĝu her fāris-i hiziñ
Ḥālī degil āĝūşte-i ḥużn-ı egerdir
- 83 N’eyler teber ü tīĝi taḥannüşle mücāhid
Kim gerdeni şāyeste-i sikkīn-i mecerdir
- 84 Bed-siret olan kec-reviş-i ḥayye-nihāda
Sūrāḥa-i āşūb u miḥen cāy-ı meferdir
- 85 Duḥterleri bezl eylemedir şime-i māder
Aḥlāķ-ı peder muĝlime taķdīm-i piserdir
- 86 Yokdur şeref-i ḥilye-i piriye murā‘i
Ḥalkıñ kiberi cümle nümūdār-ı şıĝardır
- 87 Aḥyār-ı cihān eyledi eşrāra tegallüb
İlkā-yı şürūr etmede şeytāndan eşerdir

- 88 Zâlimleri reh-yâb-ı necât olmada kevnîñ
Mazlûmu hemân küşte-i şemşîr ü teberdir
- 89 Hâr-sîret ü mechûl-nesebler mütena‘‘im
Esb-i ‘Arabî zûll ile der-zîr-i semerdir
- 90 Kaşr eylediği zulmü hadâsetde kuzâtîñ
Za‘fiyla meger mültezim-i hâl-i kiberdir
- 91 Tekrâr-ı nazarla bilinir hâli zamânîñ
Kim gâfilî âgehter eden tecribelerdir
- 92 Gördüm görelî hâşılı bu kevn ü fesâdı
Bildim ki dem-i zevkî keder emni hâtarıdır
- 93 Anlar ki melîk-i şiyem-i keff-i ezâdır
‘Âlemde faķaķ emn ile bî-gâ‘ilelerdir
- 94 Kim keff-i ezâ cevdet-i ahlâķ ile şer‘iñ
Nev-bâve-i âdâbını ismâra şecerdir
- 95 Zî-hulķ-ı hasen mültezim-i hubb-ı Nebîdir
Hubb-ı nebevî âdeme hem uçmağa perdir
- 96 Bil hâl-i Ebû Bekr ‘Ömer ‘Osmân u ‘Alîden
Kim her biri peygâm-berine bâzil-i serdir
- 97 Ger âl ü ger aşhâb u ger bâb-ı Nebîde
Bi’l-cümle be-üslûb-ı edeb çâker-i derdir
- 98 Bu tavr ile dir dergeh-i Mevlâya teķarrüb
‘Aksi cihet-i mehleke-i bu‘da memerdîr
- 99 Dürr-i şâdef-i sâmi‘a kıl pend-i Edîbi
Yohsa yerîñ âhirde zevâyâ-yı seķardır

2

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Maţmah-ı çeşm-i vüşûķ etme velâ‘-i nâsı
Gelmesin hâtıra îhâşı ve lâ-inâsı
- 2 ‘Ucndan şeş cihetiñ dâ‘ire-i pehnâsı
Eylemez mültezim-i zemzeme-i peh nâsı
- 3 Baġte-i sehv ile evġâd-ı gürûh-ı nâsîñ
Zâfir-i vahşet olur râġıb-ı istînâsı
- 4 Nâsdan sūy-ı kemîngâh-ı hâzerden ġayra
Nâ-revâ oldu ‘inân-ı hevesiñ irhâsı
- 5 Ne‘amı müştamil-i ma‘nî-i lâ oldukça
Dili minnet-keş-i lâ etme midir evlâsı

- 6 Kādîmî muẓtarib-i hâfîka-i âh eyler
Sıdk-ı te'hîlî müfîd olmayanın ihlâsı
- 7 Halka izhâr-ı taleb eylemeden evlâdır
Zâhidiñ sum' aya maqrûn olan istignâsı
- 8 Şimdi hurrem-dil ebnâsı olan eb nâdir
Olmasın şefkat-i ebnâyı nice eb nâsî
- 9 Zen ü merdiñ denes-i hal'-ı 'izâr olmuştur
Ser-te-ser gâliye-i şûret-i istihyâsı
- 10 Ribka-i nuşh-ı naşûha nice münkâd olsun
Cünd-i İblîsiñ olan münceẓib-i igvâsı
- 11 Pendiñ ancak reme-i şirzime-i cühhâle
Bend-i ta'zîb ile ifhâm olunur ma'nâsı
- 12 Âfet-i zulmü nice sâhireden dūr etsin
Mesned-i ma' delete şâhlârîñ iclâsı
- 13 Kuvvet-i rüşvet ile şâhlara gâlibken
Ehl-i bağıñ ümeme pençe-i istilâsı
- 14 Haşma minhâc-ı zafer bulmak içündür ancak
Huşamâ zümresiniñ ragbet-i istiftâsı
- 15 Şuver-i batlını her şahş-ı muşırr-ı batâlîñ
Hâkime rüşveti izhâr iledir ihfâsı
- 16 Müfsidiñ kâ'ide-i rüşveti tağyîr etmez
Piş-i hükkâma ber-âverde olan ihdâsı
- 17 Her yed-i rüşvet olan Hâtem ile hem-serdir
Ne kadar olsa hıyânetde yed-i tûlâsı
- 18 Mâl iken maṭlab-ı hâkim edemez nehy-i emel
Zer ile da'vî-i zûruñ güç olur ilgâsı
- 19 Lîk ferdâ eder ıtlâk-ı lisân-ı da'vâ
'Âciziñ şimdi dehen-beste olan ibrâsı
- 20 Kizbi tahsîn ederek muhtemil-i şıdk eyler
Ferye-kârân-ı zamânıñ kalem-i imlâsı
- 21 Fuḳahâ 'iffet ile zâtını taṭhîr etmiş
O tahâretle recâ etmek için ercâsı
- 22 Nice hâtırları kesriyle dilin şâd edemez
Tâ şikest olmayıcaḳ cām-ı meyiñ mînâsı
- 23 İğtimâr etmiş iken rics ile tâhir görünür
Merd-i kûteh-naẓara eh-i hıdâ' encâsı

- 24 Lîk her nûr-i firâsetle bâkan derk eyler
Olduğun hîzb-i ebî nâciyenîñ eşkâsı
- 25 Zûlmet-i bağyeti tazîyî için ister bâgî
Felegîñ gârib ola mihr-i cihân-ârâsı
- 26 ‘Âlemi kaplayarak haşr-ı temennî eyler
Gül-hanı mesken ede olmaya meştâsı
- 27 Sehv-i endîşe-i dâd etse enâma zâlim
Rûy-ı endîşe olur muhtecib-i ihsâsı
- 28 Zâlimiñ hem-dem-i dîrîne-i fakr-ı zâtın
Nice zî-şerveti ifkâr iledir iğnâsı
- 29 Dâniş ü fazl u nesebde ‘alem olsa merdüm
Cühelâ fırkasına olmağın isti‘lâsı
- 30 Her düçâr olduğuna rıfkı da mu‘tâd etse
Yine ifrât-ı hasedden çoğalır a‘dâsı
- 31 Pestler terkîye-i peste zâhîr olmağdan
Kâdri pest olmadadır olmayanıñ arkası
- 32 Reşkden câzibe-i hüsn-i semendir gûyâ
Ten-i mehzûl-i hasûda seķamîñ âmâsı
- 33 Akviyâ vâm alıcak hışn-ı ğinâdan çıkmaz
Gelse hengâm-ı edâ cünne eder iflâsı
- 34 Sâlden sâle edâ va‘dini tahvîl ederek
Yine mevķûf-ı dem-i haşr olur istîfâsı
- 35 Ağniyâ baħr ile hem-cûş-ı mübâhât olmuş
Teşnegâna yogiken fâ‘ide-i irvâsı
- 36 Suhtdan şervet-i Kârûn ile dil-sîr olmaz
‘Âķibet vârişe haşr etmeyecek ekyâsı
- 37 Muķtedâ olmadadır merd-i başîre nâsîñ
Şimdi temyîz-i nûķûd eylemede a‘mâsı
- 38 Edeniñ ma‘raz-ı hâcetde beşâset ibdâ
Şoñra endûde-i naķvet görünür sîmâsı
- 39 ‘Ahd-i kitmân ile her yâr-i ketûm-ı sırrıñ
‘Uķde-i ketmine nâķun-zen olur ifşâsı
- 40 Kime idâ‘-ı güher-pâre-i râz etsin kim
Şimdi yok ehl-i diliñ mültezim-i inâsı
- 41 Raķm ile bîniş-i ruķsârına meyyâl olmaz
Nâsdan hiç biriniñ bâşîra-i bînâsı

27 Sehv-i Ü2: Sehven Ü1

32 seķamîñ Ü2: sitemiñ Ü1

- 42 Rūzgārīñ leged-i miḥneti pey-der-pey iken
Merdiñ andan nice olur necve-i istiḥfāsı
- 43 Keştī-i rāḥat-i merdi hedef-i medd eyler
Sāḥil-i ḳulzüm-i ‘uzletde de olsa rāsī
- 44 ‘Uzletiñ müktenef-i ḥıṣn-ı ḥaṣīni olanıñ
Ehl-i şerden yetişir rāḥat-i istibrāsı
- 45 Hele ‘uzlet yine maḳşūre-i āsāyişdir
Merdiñ olmazsa da hem-ḥāl-i vefā cüllāsı
- 46 Şıdḳ-ı niyyet dem-i ‘uḳbāda mücīr olduḳça
Ḳalbi tezvīr ile merdiñ ne revā ilhāsı
- 47 Lāyık-ı ḡıḃta-i şāḥān-ı zamāndır dehrīñ
Her rehā-yāfte-i derd-i ser-i ḡavḡāsı
- 48 Merdüm-i muḡtenem-i rāḥatine imrūzuñ
Degmez emniyyetine ḡā’ile-i ferdāsı
- 49 Olsa pā-beste-i zencīr-i ihānet āyā
Merd-i me’yūs-ı necātīñ kim olur hem-pāsı
- 50 Rīsmān-ı ‘ameli pāyına pīçide olan
Yār-i ḡam-ḥ’ārın eder müctenib-i ecnāsı
- 51 Mülhem-i sāniḥa-i ḥüsn-i ḳabūl-i nuṣḥ ol
Ol Edībiñ şereh-i bend-i hüdā-fermāsı

3

Ḳaşıde-i Minhācü’l-‘Uşşāk

meḥ’ülü fā’ilātü meḥ’ilü fā’ilün

- 1 ‘Aşḳı o kim naşīb-i dil-i bī-nevā eder
Çeşm-i vefāyı ḥātır-ı ḡam-bīne vā eder
- 2 Selsāl-i eşk-i terde ne dem rū şinā eder
Reng-i behīc-i şafvetini rüşenā eder
- 3 Derd-i hevā miyāne-i marzāda ‘āşıkı
Tenhā-nişīn-i ḥalvet-i dāru’ş-şifā eder
- 4 Cezb-i ḡarāma irāde-i meslūb-ı merdümü
Münḳād-ı bāb-ı da’vet-i menn-i Ḥudā eder
- 5 Her mü’mini zimām-ı maḥabbet ḥulūş ile
Mecbūr-ı inḳıyād-ı Nebiyy-i hüdā eder
- 6 ‘Āşık demem o merdüm-i şāhid-pereste kim
Ḳalbin ḡarīm-i şehvetine mübtelā eder

- 7 Yā iktisāb-ı lezzet-i tefrīh-i kalb için
Çeşmin ferāğ-ı bāl ile hūsn-āşinā eder
- 8 Yā kadr-i hūsn-i yār-i vefā-dārı cehl edip
Bīgāne-i vefā ile ‘aḳd-ı velā eder
- 9 Yā ‘aşḳda mülāhaza-i infirād ile
Her dil-rübāya māye-i şevḳin fidā eder
- 10 Yā sevdigi isā’ete ḥāhiş-nümā iken
Taḥsīn ile muvāfaḳate inşinā eder
- 11 Yā dil-berin muḳārenet-i bezm-i gayrda
Naḳş-ı ḥayāl-dide-i sehv-i rızā eder
- 12 Yā cehl ile rübūde-i nefis-i ḥabīş olup
Endīşe-i inābetini der-ḳafā eder
- 13 Yā sū’-i fi’le münselib-i iḳtidār iken
‘Acziyle lāf-ı da’vī-i terk-i hevā eder
- 14 Yā iştihār-ı zühd ile memdūḥ-ı nās iken
Terk-i fücūru bürḳu’-ı rüy-ı riyyā eder
- 15 Yā pīşe-i tevācidi vaşf-ı cemīl edip
Nāy-ı gülū-yı āhını her dem nevā eder
- 16 Yā dil-berān-ı mehveşe tecrīd-i mihr edip
Gayrın hevā-yı ḥubbunu dilden cüdā eder
- 17 Yā gayrlar esīr-i ḡam-ı rūzgār iken
Yāriyle hūsn-i ūlfet-i bezm-i şafā eder
- 18 Yā gayrdan müşāhid-i hūsn-i vidād iken
Hıfz-ı vidād-ı gayra dilin nā-revā eder
- 19 ‘Aşḳın yeri ḥaḳīḳat ü mihr ü vefā iken
Bunsuz taşavvur etme ki dillerde cā eder
- 20 Bir dilde kim rūsūm-ı vefā nā-bedīd ola
Bilmem ki ‘ahd-i deynine neyle vefā eder
- 21 Bir dil ki ‘ahd-i deynine nā-üstüvār ola
Da’vā-yı dīn eylese de nā-be-cā eder
- 22 Bir dilde kim ḥaḳīḳatiñ āşarı olmaya
İşr-i ḥuḳūḳ-ı dīne nice iḳtifā eder
- 23 Bir dilde kim fūrūğ-ı maḥabbet ‘adīm ola
Mihnāc-ı ḥubb-ı dīne nice ihtidā eder
- 24 Bir dilde tā ki gayret-i dīniyye olmaya
Def’-i fesād-ı dīne nice ictirā eder

- 25 Def' -i fesād-ı dīne 'adīmü'l-kuvā olan
İsr-i fesāddan nice kendin rehā eder
- 26 Ālāyiş-i fesād ile mağmūr olan nice
Pīrāye-i ṭahāret-i dīni münā eder
- 27 Taklīd ile izā' a-i minhāc-ı dīn eden
Ḥālīkle her mu'āmelesinde ḥaṭā eder
- 28 Kūbh-ı ḥaṭāya mültezim-i ictisār olan
Sehv ile şanma 'avf-ı Ḥudāyı recā eder
- 29 Ol kim bu meşlebetle 'adū-yı İlāh ola
Kendin cezā-yı Ḥaḫḫa nice nā-sezā eder
- 30 Şeyeste-i ihānet-i Ḥallāk iken 'aceb
Sicn-i ğıdāya düşse kime ihtimā eder
- 31 Yā ḳahr-ı dünyevī ki zuhūru ḳarīn ola
Def' inde ḳanḳı şāha 'aceb intimā eder
- 32 Üslūb-ı dīn ü mezhebi farka mucidd olan
Āyā n' iḳūn tekellūf-i selb-i ḥicā eder
- 33 Yā şerm ile ḥaṭāsını endūde etmeyip
Etse neden günāhına terk-i ḥayā eder
- 34 Her şıdk ile nedāmete maḳrūn olan ḥaṭā
Merd-i eşimi me'men-i 'afva resā eder
- 35 Bir ḳalb kim nedāmeti me'lūfu etmeye
Ḥışn-ı ḥaşīn-i 'afva nice ilticā eder
- 36 Ḥaḫḫıñ ritāc-ı 'afvına bī-ilticā olan
Vezr-i ḥaṭāya kūşīş-i bī-intihā eder
- 37 Peyveste nehb ü ğaşb u fücūra muşırr olup
'Amd ile yār-i müşfikine i'tidā eder
- 38 Endīşe kıl fevā'id-i şıdk u maḥabbeti
Kim iftikārı ḥātırı mihr-incilā eder
- 39 Mü'min 'ibād-ı Ḥaḫḫa ra'ūf u raḥīm olur
Görse sitem-keşānı dilin pūr-cefā eder
- 40 Etdikçe ḥubb u buĝzu rızā'-i İlāh iḳūn
Her müsteḥaḫḫa bī-emel ü bī-riyā eder

27 ile Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

28 ḥaṭāya Ü2: fesād-ı Ü1

29 cezā-yı Ü2: cezā Ü1

33 endūde Ü1: endūh Ü2

37 olup Ü2: olan Ü1

39 olur Ü2: olup Ü1

40 müsteḥaḫḫa Ü2: şaḫṣa Ü1

- 41 Fer' i olunca re 'fet ü rahmet maḥabbetiñ
Şanı firāz-ı nüh felege i' tilā eder
- 42 'Aşkıñ bilen nefāyis-i ḥ'ān-ı leṭāfetiñ
Ḳand-ı behiştü mühtecir-i iğtidā eder
- 43 'Aşkıñ yeten defāyin-i genc-i ferāḥına
Ḳārūnu zaḥm-ḥ'urde-i ṭa' n-ı gedā eder
- 44 'Aşkıñ gören şevāhid-i ḥābūr-ı 'işretin
Bezm-i cinānı güm-şude-i iştihā eder
- 45 'Aşkıñ olan enīs-i şebistān-ı şoḥbeti
Meh-tābı rū-nihüfte-i çeşm-i sühā eder
- 46 Ragbet-güzini nehc-i Edīb-i suḥanveriñ
Minhāc-ı 'aşḳa şevḳ-i dilin reh-nümā eder
- 47 Ḳalmaz es'ir-i ḳayd-ı emel ictihād ile
Cān u dilin maşūn-ı ḡam-ı mā-sivā eder

4

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Lüzūm-ı bī-vefāyī ḡayrdan ye 's-i vefādandır
Devādan ihtimā ḥirmān-ı te 'şir-i devādandır
- 2 Emel maḥşūru erbāb-ı düveldir ḥizb-i cühhāle
Bülüḡu şanma dilden Ḥālīḳe 'arz-ı recādandır
- 3 Mücerred neyl-i rızḳı eydī-i maḥlūḳa ḥaşr etmez
Bilen rızḳıñ vürüdu Ḥālīḳ-i arz u semādandır
- 4 Bu demde Ḥātemān-ı dehrden ümmid-i şöhretle
'Aṭā-yı nā-be-cā kār-ı tebāḥ-ı eşḫıyādandır
- 5 Kerīmān-ı zamān za' fiyla istirdād-ı cūd eyler
Dem-ā-dem k'anlarıñ gencine-i aḡzı 'aṭādandır
- 6 Naşib-i ḡayrı cāhil ḳaṭ' ile neyl-i naşib ister
Ḥaṭāsından zühülü ḳuvvet-i cehli ḥaṭādandır
- 7 Sitemle ehl-i 'aczi sīne-riş-i ıztırāb etmek
Fesād-ı ḳalb ile terk-i herās-ı kibriyādandır
- 8 Ḥırāş-ı cevridir ber-kende-i ḳahr eyleyen ḥārı
Te' addī ehl-i baḡye iltizām-ı i' tidādandır
- 9 Eden şüret-nümā te 'şir-i esbābı müsebbibdir
Şifā marzāya şanma maḥz-ı dārū-yı şifādandır
- 10 Dil-i minḥat-elifin kām-baḡşalıkla şād eyler
Feraḥ merdāna şanma şādī-i neyl-i münādandır

- 11 Kerîmi ‘aczdır dem-beste-i imsāk eden hergiz
Fütür-ı şevk-i bülbül nağmeden cevri şitādandır
- 12 Cibilli k’olmaya maqrûn-ı hüsni-i ihtîşâm olmaz
Anıñ kim haşmeti taklîd-i bezm-i Baykaradandır
- 13 Kişi kâr-ı bedin melhûz-ı idrāk etmemek hergiz
Felekde tab‘-ı nefsi-i şûmdan hüsni-i rızādandır
- 14 Mezellet dîden-i her kâni‘-i muhtâc olur şanma
Bu dem efzâyiş-i zûll-i tama‘ ehl-i ğınādandır
- 15 Li’âm-ı fark ile ülfetleri düşvâr olur rinde
Olursa ülfet ancak ol gürûha iktidādandır
- 16 Bu devr-i sifle-perverde hütâm-endüz-ı suht olmak
Harîş-i māl u cāha ğaflet-i rûz-ı cezādandır
- 17 Mücerred fatk u ratka havl ü kuvvet Hâlikiñdir hep
Gürûh-ı aqvâyâya şanma imdâdı kuvvādandır
- 18 Sekâmet māl-ı nâsı ğaşb ile mu‘tâd iken merde
Lüzûm-ı i‘tiyâdı kâr-i zîstî i‘tidādandır
- 19 Nifâk olmuş bu demler ‘âleme ser-māye-i ülfet
Nifâk infâkı şimdi şime-i hüsni-i velādandır
- 20 Riyâyı rû-nümây-ı behcet-i sıdk eylemek merde
Hayâb[et] ‘âlemü’l-esrârdan terk-i hayādandır
- 21 Medâr-ı ehl-i hûşa gerçi kim minhâc-ı râhatdır
Müdârâdan riyâyı bilmemek ammâ haţādandır
- 22 Karîn-i iktidâr oldukça izhâr-ı vidâd eyler
Müdârâ ‘acze nâ-maqrûn iken maḥz-ı riyādandır
- 23 Anıñ kim rû-be-rû oldukça izhâr-ı vidâd eyler
Sitîz-i buĝ u kîni merdüme rāh-ı hafādandır
- 24 Tecennüb ictimâ‘-ı halkdan ehl-i dile şimdi
Mücerred zaḥm-ı şemşîr-i dürûĝ-ı merḥabādandır
- 25 O kim ferzânedir ümmîd-i zerle ketm-i ḥaqq etmez
Dem-â-dem ketm-i ḥaqq idmân-ı meyl-i irtîşādandır
- 26 Hûlûş izhâr ederken merdüme hengâm-ı ‘aczinde
Kafâ vermek hemân işr-i ‘adûya iktifādandır
- 27 Ferâmûş eylemek ikrâmı ‘âdât-ı le’imândır
Mükâfât-ı kerem de’b-i kirâm-ı aşdıķādandır
- 28 Sedîdü’r-re’y olan bî-fikret-i keyd-i zenân olmaz
Nisāya i‘timâd esbâb-ı nāmûsu fidādandır

- 29 Recāya i' timāden bīmi terk etmek dālehtir
Emelden bīmi iksār āyet-i havf u recādandır
- 30 Gönülden müncezibdir kıblegāh-ı tāt-at-i Hakkā
İcābet hāşī'ine şanma te'sīr-i nidādandır
- 31 Hemān habb-ı sevādı kayd-ı gaflet bildigimdendir
Tecerrüd 'ārife zann etme terk-i māsivādandır
- 32 Lehīb-i 'aşkı muhtell etme vāt iz nuṭṭ-ı serdiñle
Çerāğın ızırābı şadme-i bād-ı hevādandır
- 33 Nice minnet-keş-i te'sīr-i dārū-yı ṭabīb olsun
Seḳāmet 'āşık-ı bīmāra renc-i ibtilādandır
- 34 Diliñ rencide kılmaz dil-rübādan mehl-i şefkatle
Belāsı 'āşıkın imhāl-i taḥfif-i belādandır
- 35 Cefā naḳş-ı vefādır gerçi kim dil-dārdan ammā
Hırāş-ı süzen-i naḳşın da ketmi imtirādandır
- 36 Ğamı geh rāḥate ibdāl eder gāh rāḥati ğamma
Ser-ā-ser feyz-i başı 'ālemiñ sır-ı kazādandır
- 37 Rehīn-i kudret-i Hallāk iken pīs-i Süleymāna
Zuhūr-ı 'arşı şanma Aşefā sen Berḥiyādandır
- 38 Muṭī' -i ehl-i ehvā sālik-i nehc-i reşād olmaz
Emīr-i 'aşka tāt at şīme-i ehl-i Hudādandır
- 39 Mecāl-efsürde-i endūha tāt-ı ıstıbār olmaz
Ğidā-yı neş'e-i sāğarla şanma iğtidādandır
- 40 Neşāt ehl-i hevāya iḳtiyād-ı kuvvet-i ğamdandır
Belāya şabr-ı dil şevḳ-i bülüg-ı intihādandır
- 41 Bu miḥnetgehde ğamnāk olmayan ehl-i vefā olmaz
Neşāti hemme terciḥ eylemek tarḥ-ı dimādandır
- 42 Tedābīr-i digerden dūrdur dil-ḡaste-i ğammın
Şifā-yı her dil-i bīmāra tedbīri şifādandır
- 43 Ğam-ı 'aşkın odur mecbūru kim mir'āt-ı zātında
Temerrüd-peyker-i aḥlākı iğlāk-ı Hudādandır
- 44 Şekībā-yı edāya suḥt için hergiz cemīl olmaz
Deme şabr-ı celīli ihtimāl-i her ezādandır
- 45 Faḳihā nāşihā necşinde idrāk-i me'āl eyle
Maḳālāt-ı Edīb esrār-ı şer' -i enbiyādandır

5

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nesebiñ rüşen eder pertev-i ābā şāmin
Sîr eder kevşer ile neş'e-i āb-āşāmin
- 2 Niyyet-i hüsn-i 'amel mülhem olur ensāba
Reh-nümāy-ı 'amel etse de nesiyy-i tāmin
- 3 Tıfl-ı nev-zādı görür merd-i ganiyyü't-ṭab' in
Görücek çeşm-i gınā-yı dil ile a' māmın
- 4 'İzzet-i nefsi o kim suhta fidā eylemeye
Aña şâyeste eder ḥazret-i Ḥaḫḫ ikrāmın
- 5 Ol ki a' rāz-nümādır sübül-i eşrāra
Aña tevfiḫ-i Ḥudā ḥayrın eder ilhāmın
- 6 Ol ki desti mey-i ümmid-i eşirrā olmaz
Aña sākī-i emel şanma ki şunmaz cāmın
- 7 Denes-i şirk ile ālūde-i ercās olmaz
Āb-ı ihlāş ile pākīze eden İslāmın
- 8 Dām-ı tezviri o kim ḡayra sezāvār etmez
Aña İblis-i şakī bī-ḥaṭar eyler dāmın
- 9 Ḳalbini mihr-i inābetle eder tābende
Dem-be-dem şıdḳ ile mebgūz eden āşāmin
- 10 İḡtinām eyleyemez ezmine-i ṭā' atı
Bilmeyen kıymet-i eyyām u şühür u 'āmın
- 11 Ehl-i tüklān olana vehm-i zarūret gelmez
Ḥatırın şıdḳ u tevekkül götürür evhāmın
- 12 Mihr-i erbāb-ı vefāya dili bigāne olan
Kimse gūş edemez mihr ü vefā peygāmın
- 13 Şanma olmaz feraḥ-endüz-ı tebāşir-i zafer
Her çeken sifleleriñ ḡā'ile-i ālāmın
- 14 Nice āsūde olur cevri e' ādisinden
Ḳahr-ı a' dāya o kim süst edemez iḳdāmın
- 15 Şūret-i şihḫat ile zimmetin ibrā edemez
İntihāb eylemeyen naḳd-ı edā-yı vāmın
- 16 Farḳ u temyiz edemez merdüm-i nā-dān kārın
Şāḫsār-ı emeliñ puḫte görürken ḥāmın
- 17 Eşḳ-i gül-gün akıdır çeşm-i riyādan nāşih
Yine rindānıñ iḥcer cām-ı mey-i gūlfāmın

- 18 Yār-i nāşıhdır o kim ketm-i kelām-ı Hākda
Kimseniñ sem'e qarın eylemeye ibrāmın
- 19 Ehl-i ğayret denir ol merde ki cā eylemeye
Mürġ-i bigānelere düş-ı firāz-ı bāmın
- 20 Rāz-dān-ı raqam-ı hikmet odur kim halkıñ
Levh-i āmāline şāyeste ede erķāmın
- 21 Şāhib-i şenşene-i re'fet odur kim nāsıñ
Bī-sebeb lāyık-ı şān eylemeye ilāmın
- 22 Merd-i şādık ki ola cünne-be-düş-ı ğayret
Dehriñ işkeste eder tiġ-i mecāl-i Sāmın
- 23 Sā'id-i ğayret-i ikdāmı metānetde olan
Bürc-i eflāke diker fevz-i zafer a' lāmın
- 24 Merdümüñ kuvvet-i irhābı nümāyān olmaz
İltizām etmeyicek düşmeniniñ ifhāmın
- 25 Haşm-ı bed-kārına merdüm ne kadar h'ār olsa
Nefret-i kār-ı bed-i haşmıñ eder ilzāmın
- 26 Merd olan şıdk-ı emānetle şehir oldukça
Rām eder bu felegiñ mihrine nā-rāmın
- 27 Dehrde dil yakaniñ hānesi ma'mūr olmaz
Mühedimdir ki binā bulmaya istiḥkāmın
- 28 Rehmini nehb için āmāde eden nākesler
Keremiñ şüret-i icāda qomuş i' dāmın
- 29 Dehrde lāyık-ı itlāk-ı sehāvet olmaz
Nāzır-ı cūduna der-beste eden en'āmın
- 30 Hakkı her cārihası bulmaz edāya fūrşat
Şekl-i bī-sūd-ı heyūlāya koyan endāmın
- 31 Ol ki bī-himye olur aġdiye-i a' dādan
Belki şāyeste-i berā' eyleyemez eskāmın
- 32 Nice 'arz eyleye nā-dāna hūlūşun merdüm
Çeşm-i noqşān ile gördükçe hūlūş-ı nāmın
- 33 Rūhdur ziveri endām-ı vücūdu merdiñ
Zātdır bihter eden cāygeh-i ārāmın
- 34 Şerefi zāt-ı mekīn ile mekān bulmaqdır
Bāyezidiñ hedef-i şöhret eden Bestāmın
- 35 Ğam-ı cānān ile dem-beste olan 'aşıklar
Rāz-ı 'aşkıñ edemez kimselere ifhāmın
- 36 Hālet-i sūziş-i pervāneyi de fark edemez
Bülbülün bağda fehmi eylemeyen ingāmın

- 37 Cehl eden rāz-ı dilin mülhem-i te'vîl olamaz
‘Āşıkıñ rakde-i ‘aşk içre olan ahlāmın
- 38 Vuşlata ‘āşık-ı şeydā nice me'yūs olsa
Fūrkatıñ Hālîk eder vaşla qarın encāmın
- 39 ‘Āşıkıñ zerrece evşāf-ı dil-i nālānı
Şebt ü taḥrîr ile fersûde kılar aqlāmın
- 40 Āşinā-yı ḥarem-i beyt-i İlāhîdir o kim
Düş-ı ihlâşına pûşide eder iḥrāmın
- 41 Eyleyip eşk-i nedem şüste sevād-ı rûyun
Vaḳfe-i meskeneti ḳutlu ede bayramın
- 42 Vuşlat-ı yâr-i ḥaḳîkîdir Edîbâ ancak
Şād eden ‘āşık-ı dil-şifte-i nâ-kāmın

6

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O bî-hûşuñ k'olur nuṭḳ-ı nidā-yı yâ Rabî nâdir
Derûnundan nigāh-ı şevḳi denmez yâre bînâdır
- 2 Muṭî' -i ḥikmete çün-sāye-i luṭf-ı Nebî cādır
Tevehhüş merde istînās-ı tâ' atden ne bî-cādır
- 3 Mecāl-i ḥüsn-i tâ' at merde bî-rağbet naşib olmaz
Binâ zîrâ menûṭ-ı dest-i isti' dād-ı bennâdır
- 4 Nigāh-ı fehmi ile temyîz-i rāh-ı rüşde ḳâdirken
Dil-i kûteh-naḳar cehl-i ṭarîḳ etdikçe a' mādır
- 5 Fûrûğ-ı çeşmi nâ-yâb olsa da cehl-i ṭarîḳ etmez
O reh-peymây-ı ḡam kim dîde-i idrâki bînâdır
- 6 Cüdâ-sâz-ı ṭarîḳ-i rüşd olandan âmil-i himmet
Bu vâdide helâk-i teşnegiden ṭalib-i mādır
- 7 Cehûl-i bî-ḥiredden rāh-ı dūr-â-dūr-ı irşâda
Ḳıyâd-ı ârzûsu sifleye efsâr-ı ehvâdır
- 8 Hidâyetsiz hebâdır sa'y-ı merdüm dāniş ü faẓla
‘Amelle iḳtirân etmezse ‘ilmiñ cehli evlâdır
- 9 Bülûğ-ı suḥta âlet dānişi nâ-dân eder yoḥsa
Reh-i tezvîre ‘ilmi reh-ber etmez ol ki dānâdır
- 10 Taḳî keff-i ezâdır ḥıfz-ı nāmûs u diyânetle
Mesâcidde lüzûm-ı i' tikâfi şanma taḳvâdır
- 11 Faḳat keff-i ezâdır şanma re'fet ḥalḳ-ı dünyâdan
Mu'în oluḳça ḳudret iltizâm-ı ḳahr-ı a' dâdır

- 12 Uşul-i hikmeti itkân ile merdüm hakîm olmaz
Nihâdî zîb-i hüsn-i hulûdan tâ kim müberrâdır
- 13 Hışâl-i merhametle verziş-i âdâb-ı gayretle
Eden itkân-ı hikmet câ-nişîn-i İbn Sînâdır
- 14 Şeref hulûkî gerek merdümde olmaz câh-ı rif'atle
Seri eflâke yetse sıflegânîñ zâtı ednâdır
- 15 Sırıştı gâdr iken keşf-i kınâ' -ı cûda merdümde
'Adûnuñ 'uqde-i ihmâli ancak bir müdârâdır
- 16 Hayâ-nâ-ehl olan me'mündür ısrâr-ı şenâ'atle
İşinden 'âr eden ednâ kuşûr etdikçe rûsvâdır
- 17 'Acebdır merd-i güm-sâz-ı nedem ısrâr-ı şakvetle
Liyâkatsiz bülûğ-ı 'afva menhûm-ı temennâdır
- 18 Nice levh-i hafâda nakş-ı kirdârın nihân eyler
Fetîl-i kârı ol kim şu'le-i kandîl-i ahfâdır
- 19 [O] güftâr-ı hevâ-sîmâ-yı kârı müdrik oldukça
Riyâdan 'âr ile râz-ı dilin mecbûr-ı ifşâdır
- 20 Nihüftü kıabil-i imkân olur mu yâr-i bed-h'âha
O sûz u tâb-ı dil kim ehl-i derde sîne-fersâdır
- 21 Ne bîm etsin tebeh-kâr-ı 'adûdan ol ki çün-Yûnus
Serîri batn-ı hût-ı cây-gîr-i hışn-ı deryâdır
- 22 Cinâyet-kârlardan şadme-i tîğ-i ihânetden
Necât ümmîdini kaç' eyleyen hem-hâl-i mevtâdır
- 23 Delîl-i cezb-i Hâkdır ehl-i 'aşkıñ ihtiyârıyla
Ayağ başmaz reh-i mechûle ol kim reh-şinâsâdır
- 24 Bülûğ-ı matlâbı birden hemân esbâba haşr etme
Şifâyı şanma kim maķrûn-ı dârû-yı eţibbâdır
- 25 Me'âdından me'âdin şevķi zîbâdır zamîrinde
Behiştî n'eyler ol kim sîne-çâķ-i 'aşķ-ı dünyâdır
- 26 Cüdâdır 'âşık-ı dünyâyâ sırr-ı 'aşķ-ı Yezdânî
Enîs-i mescid olmaz ol ki me'nûs-ı kilîsâdır
- 27 Anı sūdâgerân-ı ârzû 'âlem görür yoķsa
Nigâh-ı merdüm-i tecrîde 'âlem bir temâşâdır
- 28 Nice vaşf-ı dilin şâyeste-i levh-i beyân etsin
Kalem râz-ı nihân-ı 'âşıkı maķcûb-ı imlâdır
- 29 Mürâ'ât-ı şürûţ-ı mezheb-i 'aşkıñ haķîkatde
Mesâģı şanma kim merbûţ-ı ahķâm-ı fetâvâdır
- 30 Bedîd olmaz nuķûş-ı cebhe-i hâlî işâretle
Tegazzûl 'âşıkâ mir'ât-ı şâf-ı 'aks-i imâdır

- 31 Dilim şanma dem-â-dem ‘âşık-ı her yâr-i zîbâdır
Velî cûş-ı nedemle kârih-i idmân-ı ehvâdır
- 32 Ümîd-i ihticâb etsem daî ‘arz-ı ‘izâr eyler
Baña ‘aks-i ümîdim rûy-ı dil-berden hüveydâdır
- 33 Esîr-i [her] der-i ‘aşk olmayan hıfz-ı vidâd etmez
Anıñ‘çün ‘âşıkından kârih-i terk-i havâlâdır
- 34 Dem-â-dem ‘âl ü dūna pertev-i mihriñ dirîğ etme
Sipih-râsâ bilirsên ehl-i mihriñ qadri vâlâdır
- 35 Devâ-yı derd ile tedbîr ederken yâr ‘uşşâka
Görür mü rûy-ı şîhhat ol ki rencûr-ı müdâvâdır
- 36 Dil-i bî-ihtiyâra dil-rübâdan şadme-i miñnet
Mezîd oldukça her dem ‘âşıkıñ [derdi] mühennâdır
- 37 Ferañdan ‘âlem-i fânide istînâs-ı gam yegdir
Edîbâ çekmez el idmân-ı cevrenden bu dünyâdır

7

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Hicrâna çekdi cân u dile okuyanımız
Kalmadı ‘arz-ı hâlimizi okuyanımız
- 2 Ol deñli derd-i hecr ile dem-beste olmuşuz
Kim iltimâs-ı vuşlata dönmez lisânımız
- 3 Âzurdeyiz firâk ile kayd-ı hayâtdan
Düş-ı ten-i belâ-keşe bâr oldu cânımız
- 4 Dil-ber gamıyla ülfetimizden elem çeker
İster gam-ı nev-â-nev ile iktirânımız
- 5 Neyl-i cinân-ı vaşlı kıomazdım hayâle
Gâyet bulaydı düzağ-ı tâb-ı cenânımız
- 6 Yegdir firâz-ı gurfe-i şahñ behiştten
Olsa hażîz-i künc-i tecerrüd mekânımız
- 7 Dil-dâra zağm-ı nâvek-i âhım mezîd olur
Buldukça tâb-ı çille-i miñnet kemânımız
- 8 Yâre nişâr-ı tuhfe-i ‘arz-ı niyâz iken
Şimdi lehib-i dildir olan armağanımız
- 9 Nev-bâve-rîz-i şekker-i şükrân iken bu dem
Telğ oldu gitdi mîve-i şâğ-ı zebânımız
- 10 Ağyardan mı fark edemem yârden midir
Dâğ üzre dâğ-ı fark-ı dil-i nâ-tüvânımız

- 11 Cism-i nahîle mün'adim oldukça tākati
Artar cefā-yı gayr ile bār-ı girānımız
- 12 Gūyā hemān ferīd ü vaḥīd-i zamānede
Yok bir nişār-ı mihre sezā mihrbānımız
- 13 Keff-i ezāyı pīşe edindikçe gayrıdan
Efzūn olur terākūm-i āzār-ı cānımız
- 14 Her ferde kim ferīfte-i ḥüsn-i zann ola
Olmaz neşāṭ-dāde-i ḥāṭır gümānımız
- 15 Bīhūdedir tekellūf-i i' tāb-ı nuṭkumuz
Sem' -i kabūle ermeyicek dāstānımız
- 16 Ḥalkıñ nihūfte olmada ammā hemān bizim
Hep şāyi' oldu kalmadı kār-ı nihānımız
- 17 Bir dem nidā-yı vaşla qarīn oldu sem' imiz
Şandık ki ihtiyāz-ı şeref kıldı şānımız
- 18 Düşdük ḥazīz-i ḥayrete lağzīde-pā olup
Maḳrūn-ı zillet olduğu bildik mekānımız
- 19 Dersek ḥarīm-i gülşene düşsek hezārveş
Ḥār oldu 'ākıbet kenef-i āşiyānımız
- 20 Ālāyış-i gubār ser-ā-pāy fitneden
Zişt oldu çeşm-i dānişe rüy-ı zamānımız
- 21 Dest-i sitemle şadme-i ağıyardan bizim
Dünyāyı tutsa kimse işitmez fiğānımız
- 22 Ben ketm-i rāza meyl ederim yār şöhrete
Varsa budur isā'et-i kalb-i mūhānımız
- 23 Merdiñ me' ānı merdüme herhiz mu' in iken
Şimdi bize hemīşe mehīndir me' ānımız
- 24 Kim derdi cāy-ı kādime-i üns-i yār iken
Ma' mūr-gerd-i vaḥşet ola āstānımız
- 25 Me'nūs-ı neyl-i vaşl-ı 'arūs-ı merām iken
Gayb oldu ḥaclegāh-ı şühūd u 'iyānımız
- 26 Şimdi ḥadīş-i yār ile ağıyārı n'eyleriz
Ancak nizām-ı ḥāle ḥaleldir beyānımız
- 27 Lāyık mıdır 'iyāl ü ehālī eḥaḳḳ iken
Mağşūb-ı dest-i dīger ola nān-ı ḥ'ānımız
- 28 Hep vāridātı ferye-i zer zūr-ı muğtaşīb
Ḥarc-ı kalemse beş sene boş koydu yanımız
- 29 Ağa-yı kārgār-ı ehālī-nevāz olup
Dānende ola ḥāl-i nihūft ü 'iyānımız

- 30 Şâyân mıdır habâyîşi igmâz-ı ‘ayn edip
Şâyeste-i nişesten ede hân-mânımız
- 31 Hâkdır mu‘în-i cümle ümem fâriğ ol Edîb
Besdir bu deñli vâkı‘-ı hâli beyânımız

8

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 O kim nefâyis-i emvâli iddihâra çeker
Bağılsa renciş-i hırmânı ol dü-bâre çeker
- 2 ‘Aceb ki kâ‘id-i bîd-âşinâ-yı sâye-perest
Çemen çemen dilimi bîd ile çenâra çeker
- 3 Mişâl-i silsiledir seyr-i bâğ-ı hâtırda
Geline vakti beni bağlasa bahâra çeker
- 4 Hemîşe bahr-ı ğarâmın mekâdif-i şevki
Sefîne-i dilimi sîf-i kûy-ı yâre çeker
- 5 Bu tengnâda ferağ pây-dârdır şanma
O rîsmân-ı terağ soñra pây-ı dâra çeker
- 6 Bu bey‘ gâhda vezzân-ı şayrafî-i felek
Nükûd-ı sîm ü zeri şanma bir ‘ayâra çeker
- 7 Keçül-kâra bu bezm içre çerğ-i dün ol dem
Ki yüz vere yüzüne şol eliyle kara çeker
- 8 Riyâz-ı kevnde ol kim hıyâr-ı ümmetdir
Göñölce bulmayıcak me‘keli hıyâra çeker
- 9 Tevakkuf etmede ‘ibret-nümâ imiş şûfî
Geline bezm-i meye cây-ı i‘tibâra çeker
- 10 Hîbâledir zen-i cîrâna deyü zâhid-i pest
Kenâr-ı bâmına bir alçacık sitâre çeker
- 11 Güzel görür katı la‘l-i zümürrüd-âmizi
Ki şûfî hep kadeh-i surhu pür-ğubâre çeker
- 12 Hemîşe mütķanîdir kârı Şeyh-i Gürcîniñ
Güm etse ridf-i ğulâmı küs-i nigâre çeker
- 13 Zamânede o emîrâne-ğûy mağdûmân
Ki vaşl-ğâh olana ğüyiyâ vaķâre çeker
- 14 Metâ‘-ı ħüsn ü bahâyı bahâlî şatmak içün
Zemîne nâfe verip gör ki ne ze‘âre çeker

- 15 O kûdekân ki cihânda peder rızâsın alır
Metâ‘ ı pâreledip mâderine pâra çeker
- 16 Cihânda arkası çevrilmeyen bahâdırlar
Ki cîfe-i bedenin şanma kim menâra çeker
- 17 Açıkda yüzleri perde-ḥafâyı sevmeyerek
Yarağı birbirine durma âşikâre çeker
- 18 Varınca cây-ı meşâfa o şîr-peykerler
‘Adûyu görmeden evvel reh-i firâra çeker
- 19 Kemâl-i himmeti ancak budur himem-kârıñ
Seni hediyeñ ile meclis-i kibâra çeker
- 20 Düşüp ḥalâvet-i ḥill-i ḥarâm-ı pür-zehre
Ġanî hemîşe şîrâ-yı der-i ‘aḳâra çeker
- 21 O mâlî faḥr edinen mün‘ imân-ı zî-naḥvet
Ayırса kendi[ne] māl arkasıyla fâre çeker
- 22 Ḳabâsı çâk olıcaḳ mün‘ imiñ keş-â-keşden
Libâs-ı ḥâline bir ruḳ‘a-i emâre çeker
- 23 Yine bakılsa ‘acebdir felek o güneleriñ
Bürüt-ı naḥvetine ṭabl ile ḳuvâre çeker
- 24 Hemîşe ḳanda o ḥar-güş māl eylerse
Emânsız tek-ü-tâzî ile şîkâra çeker
- 25 Ḥarâm māl ile etbâ‘a giydirip ḥâre
O ḥ‘âr ḥâre ile ḥalka iftiḥâre çeker
- 26 Cüdâ edip nice miskîni ḥân-mânından
Dürûğ va‘de ile özge bir diyâra çeker
- 27 Yanınca her biri bir yâr-ı hîze dil vermiş
Aña ki nâz ede mihterleri uyara çeker
- 28 Sikiş niḳâmına ruḥşat verince ḥuddâma
Evinde iş edinip ṭavla ile zara çeker
- 29 Edîb edhem-i kilke ‘inân-keş ol zîrâ
Ḳalem bizi giderek ṭa‘n-ı rûzgâra çeker

9

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Felek şanma metâ‘-ı bîm-i ḳahrın bî-mezâd eyler
Ki naḳd-ı ḳıymetin her çâre-cûy-ı bîme zâd eyler

- 2 Gehī şem‘ -i ferahla lutf-ı tenvîr-i leyâl etse
Dem-i cevri sirâc-ı şafvet-i eyyâma bâd eyler
- 3 Tenin pîrâye-gîr-i câme-i fahr eylemiş derken
Vehîc-i dâmen-i her sifleye kadhı zinâd eyler
- 4 O kim hem-pây-ı ‘aşrî kâ ‘id-i emn-i ‘aşûr eyler
‘Aşâyı lağziş-i pâ-yı ümîde istinâd eyler
- 5 Felek ehl-i dile nâkesden istihâb-ı lutf eyler
‘Acebdır şadme-i nâ-şadî-i mihnetle şad eyler
- 6 Ümîd-i vehb iken mihmâz-ı ‘arz-ı mihri yârânî
Vidâd-ı vehb-i nâ-mağrûna kim şıdk-ı vidâd eyler
- 7 Celîdir dâverân-ı ‘âlemiñ tavrı ki za‘mınca
‘Aţâ-yı halka hep gencînesinden müstefâd eyler
- 8 Vürûdun reh-zen-i keyd-i ‘adû hîç kaţ‘a kâdir mi
Aña kim lutf-ı Mevlâ rızkî [bî-ğadd ü] nefâd eyler
- 9 Dili bâ-şadme-i pâ-yı cefâ giryân eden zâlim
Nice mecrâ-ı eşke müşt-i mendîlin sidâd eyler
- 10 Nice seng-i sitemle hürd edip haşm-ı sitem-pîşe
Derûn-ı kâse-i şad-çâki mecbûr-ı künâd eyler
- 11 Felekde imtiyâz-ı tıynet-i her şâf u nâ-şâfı
Mişâl-i levha-i âyîne her rûşen-nihâd eyler
- 12 Nigâh-ı cür‘eti merdûd-ı hîzb-i sum‘a-kârândır
O kim zeyf-i riyâdan nağd-ı şıdkı intikâd eyler
- 13 Riyâzet zâhîde tedbîr-i incâz-ı meşârifdir
Gören bilmez şanır kim dîv-i nefsiyle cihâd eyler
- 14 Şerefmend-i rızâya zulmünü meşşâta-i kudret
‘Arûs-ı şebde güyâ süde-i ‘ıtrı ziyâd eyler
- 15 Midâd-ı şâmına mezc-i sirîşk-i şevk eden ‘âşık
Sevâd-ı reşhasın mağbû-ı levh-i bâmdâd eder
- 16 Şühûd-ı şûret-i kirdârına meftûn olan merdûm
Cebîn-i ‘ukde-i zânûsunu âyîne zâd eyler
- 17 Tama‘dan ol ki rûy-ı hacleti kibrit-i aħmerdir
Nigâh-ı çeşm-i istîgnâsı iksîri remâd eyler
- 18 O kim âsûde-bâl-i lâne-i hıdr-ı kanâ‘atdır
Kemend-i nâhunu ‘anķâ-yı Kâfî ıstıyâd eyler
- 19 Reh-i seyr ü seferden reste-i kayd-ı meşakķatdır
O kim kaşr-ı vaţandan seyr-i şahrâ-yı bilâd eyler

- 20 Bilen enmüzec-i şekl-i bedîd-i mukle-i çeşmin
Beyâz-ı nûru fehmi-i levh-i menkûş-ı sevâd eyler
- 21 Nigâh-ı yâre dilden rû-nümây-ı rağbet olmazken
Nice nâ-dân hevâ-yı 'arz-ı ruhsâr-ı su'âd eyler
- 22 Bülûğ-ı şöhrete resm-i binâ-yı kavm-i 'Âd ister
Cehûlûn şanma gûşu meyl-i evşâf-ı me'âd eyler
- 23 Vücûh-ı nâsı halkıñ âşinâ-bigânedir şimdi
Dilinde âşinâyı cehl eder nuṭkunda yâd eyler
- 24 Göñül sen şâbit ol nüzhetgeh-i kâh-ı tevekkülde
Murâdîñca saña her maṭlabı Rabbü'l-'ibâd eyler
- 25 Gel istignâ-güzîn ol ni' met-i maḳrûn-ı minnetden
Ki mülk-i ḳadriñi âşûb-ı minnet pür-fesâd eyler
- 26 Melik-i mesned-i hulḳ-ı cemîl ol sifle-hû olma
Ki h'oş-hûyî nizâm-ı nazm-ı ḳadri müstezâd eyler
- 27 Çekil eşrâr-ı 'aşrîñ izdiḥâm-ı dâr-u-gîrinden
Ki meyl-i şaḳveti her pey-rev-i ehl-i 'inâd eyler
- 28 Edîbâsâ sezâ-yı mihr-i yâr ol istikâmetle
Ki hergiz lutf-ı Hâḳ her müstakîmi ber-murâd eyler

10

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Endîşe kıl 'arâyîşe tâkiñ şu'ûduna
Erdikçe cûy-ı ḳudret-i Hâḳdan şu'ûduna
- 2 Bir dil ki nem-çeşide-i feyz-i İlâh ola
Gelmez ḥalel ṭarâvet-i gülzâr-ı sûduna
- 3 Mîr ü şehiñ felekde hevâdır naşîbi hep
Dil-beste-i şu'ûd olanıñ ḳaşr-ı cûduna
- 4 Âgeh-dil ol ḳapılma çü dehriñ şeni' iken
Dil-bestegi zehârif-i ḥâtır-rübûduna
- 5 H'âbide-i nebâheti ikâza ta'n eder
Seyr et nihân-ḥâne-i Kehfiñ rûḳûduna
- 6 Şafvetle rû-nümûde olur bî-niyâz iken
Çeşm-i ümîd-i âyine 'aksiñ şühûduna
- 7 Her mevci nakş-ı silsile-i cîd-i şevḳ olur
Baḳ gülşeniñ leṭâfet-i emvâc-ı rûduna
- 8 Âdem ḥariş-i naḥvet-i câh-ı cihân iken
Degmez cebîn-i sâyesi cây-ı sücûduna

- 9 Bir dil ki suht-ı ‘āleme işğāl-i fikr ede
Gelmez hayāl-i vākı‘ a çeşm-i günūduna
- 10 Bir sîne kim mühādene-i kibr ü kîn ede
Haqqıñ taleb-nümûde olur qahr-ı zūduna
- 11 Bir dide kim qarîn-i ‘amā-yı dālāl ola
Kılmaz nigh mevārid-i husrân u sūduna
- 12 Bir ser ki tāt-ı nūr-ı hicādan berehnedir
Aşmaz kulağ ğinā-yı kanā‘ at sūrūduna
- 13 Bir ten ki şevb-i ‘ār ile faḥret-nümā ola
Nā-yābdır nişāne-i mihri vücūduna
- 14 Bir gūş kim talāvet-i itrā-güzîn ola
Mekfûdur nidā-yı mezellet şinūduna
- 15 Bir dest kim hıyānet ile müstefid ola
Maḥrûm olur temellük-i zeyf-i nükūduna
- 16 Bir pā ki reh-neverd-i şudā‘ -ı şūrūr ola
Bî-cān olur ḥabā‘ il-i nehc-i vūrūduna
- 17 Bir nefs kim müdāvet-i şehvet eyleye
Kılmaz heves zerāyi‘ -i hıfz-ı ḥudūduna
- 18 Bir fem ki qavl-i fāsidi bühtân u zūr olur
Mehcûr olur ḥulûş ile zıkr-i Vedūduna
- 19 Bir ṭab‘ kim televvün ile ülfet eyleye
Ġalibdir āşinā-yı şekāvet şudūduna
- 20 Tehzīb-i nefse ğayret-i kār eyle ‘ālemiñ
Meyl etme iktifā-yı ünās-ı künūduna
- 21 Mühmel koyup şıṭabl-i şitāda sūtūrveş
Nefs-i bedi düşürme dālālet kuyūduna
- 22 İksir-i ‘izzet-i nefis ile şervet-nümā olup
Dāğ ur eliñ filizze-i kalb-i ḥasūduna
- 23 Halkıñ der-i mezālîme tarḥ eylemiş qazā
Naqş-ı sevād-ı ‘arız-ı her çehre-sūduna
- 24 Dār-ı beḳāya nāhic-i minhāc-ı fevz olup
Dūr ol reh-i mehālik-i zātü’l-vükūduna
- 25 Cid-i qabûl-i nuşḥu Edibîñ icāle et
‘İkd-ı nefis-i nazm-ı cevāhir-nümūduna

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Bize nūr-ı ehl-i neşāṭıñ ser-i bî-destārı
Sāyeden bāğa ki irhā ede bîd estārı
- 2 Cāy eden bāğda hem-sāye-i ğayrı n'eyler
Cūy-ı şāfî gibi oldukça muvaffıķ yārı
- 3 Behcet-i rüy-ı gülü nāleden idrāk edemez
Perde-i hayret olur bülbüle gülden zārı
- 4 'Aks alır ferş-i riyāz-ı harem-i me'vādan
Gülşeniñ āyine-i nakş-ı perend-i kārı
- 5 Tıfl-ı nev-rüste-i gül-gonçeyi ḥ'ābîde kıomaz
Nim-şeb bülbülü nālîde eden bîdārı
- 6 Görmeden lānede taḥsîni ser-āğāz edemez
Cezb eder bülbülü ḥübān-ı gülüñ ruḥsārı
- 7 'Aks-i gül-berg-i çemenzār [ile] pür-ḥün olmuş
Sūseniñ āyine-i deşne-i cevher-dārı
- 8 Şadme-i dîden eder nakş-ı kebūdun izḥār
Görmege göz doyamaz sîne-i sünbülzārı
- 9 Pertev-i şu'le-i şām-ı çemen efzûn eyler
Dilde tâb-ı heves-i seyr-i gül ü gül-nārı
- 10 Olmadan sâķ-ı muṭarrā-yı benefşec kûtâh
Sāḥa-i bāğda maḥfî görünür reftārı
- 11 Şanki çil akçe şaçar merd-i seḥā bālādan
Yāsemen ḥāke nişār eyleyicek ezḥārı
- 12 Çemen-i reh-güzêr-i yāre şefîķ olmağla
Lāleye lāyık olur dāğ-ı diliñ izḥārı
- 13 Jāleden tâc-ı ser-i bülbülü taşî' eyler
Bāğda verd-i teriñ pençe-i lü'lü'-bārı
- 14 Nehbet-i kākül-i ḥübān ile hemtā añlar
Her gören sünbül-i gîsû-yı ser-i kühsārı
- 15 Mevsim-i 'îd-i çemende yine tecdîd etmiş
Sebz-i kemḥādan iken düşdü çenārıñ ḥārı
- 16 Servler kaşr-ı gülistāna 'imād oldukça
Şaff-ı eşcāra bülend olsa n'ola miḳdārı

- 17 Nice nergis harem-i bâğa nighdâr olmaz
Mağdem-i yâre görüp reh-zenî-i ağıyârı
- 18 Şimdi iğrâ-yı şadâkatle tabîb-i sâkî
Câm-ı şahbâ ile bîmâra eder tîmârı
- 19 Mey gerek yâr gerek muṭrib-i ḥʾoş-lehce gerek
Ferahıñ bâğda meşhûd ola tâ dîdârı
- 20 Bu hevâ ile gâzel nazmına gülîde olup
Dil-i leb-beste yine açdı fem-i güftârı
- 21 İhtiyâr eyler idim zaḥm-ı dil-âzârından
Ḥüsn-peymâ-yı güle olsa ezâ-yı ḥârî
- 22 Bülbül-i zârı kebâb etmeye mi gördükçe
Nâr-ı Nemrûd ile pûşîde olan gülzârı
- 23 Pertev-i mihrini ‘âşık nice izhâr etsin
Olıcak zulmet-i gam perde-keş-i efkârı
- 24 Cevrine muṣtarib olmaz[dım] Edîbâ yârîñ
Cevr-i ağıyâra beni görmese lâyıḳ bârî

12

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Zümre-i zen-ṭıynetâna qarışanı n’eyleriz
Zât-ı merdümde olunca qarı şanı n’eyleriz
- 2 Neyl-i mâl u câh içün ḥall-i vişâḳı ‘arz edip
Ḳayd-ı ḥıfz-ı ‘ârdan âzâdegânı n’eyleriz
- 3 Raḥş-ı nâmûsa ‘inân-ı rağbeti itlâḳ ile
Sûy-ı her faḥşa ḳadem-püyendegânı n’eyleriz
- 4 Yûsuf-ı ‘aşr olsa da şekl-i bedî‘-i ḥüsn ile
Gayra mâ’il dil-ber-i nâ-mihrbânı n’eyleriz

17 Metinde beytin ilk mısraının karşısı boş bırakılmıştır. Sonraki beyit ise şöyledir:

Ḳomasın dâ‘ire-i bâğa nighdâr olmaz
Mağdem-i yâre görüp reh-zenî-i ağıyârı

Kendi içinde anlam bütünlüğü bulunmayan bu beytin ilk mısraının sehven yazıldığını ve diğer mısraın ise sözü geçen boş yere ait olduğunu düşünüyoruz.

21 Birbirine çok benzeyen, fakat gerek anlam gerekse imla bakımından problemli olan iki beyitten yukarıdaki beyit oluşturuldu. Ancak anlamla ilgili problem yine de giderilemedi. Söz konusu iki beyit şöyledir:

İhtiyâr eyler idim zaḥm-ı dil-âzârından(?)
Ḥüsn-peymâ-yı güle olsa ezâ-yı ḥârî

Güle meyd olmaz idim zaḥm-ı dil-âzârından
Ḥüsn-i semâsı güle olsa sezâ-yı ḥârî(?)

- 5 Sırrımız fâş olsa da hergiz kulüb-ı fâside
İnkişâf-ı ‘âr olan râz-ı nihânı n’eyleriz
- 6 Niş-i âzâr-ı lisân-ı bâtını pür-zehr iken
Bî-hakîkat hem-dem-i şîrîn-zebânı n’eyleriz
- 7 Fahret-i telşim için tesdîl-i ezyâl eyleyip
Kâbza-i ihlâşdan dâmen-keşânı n’eyleriz
- 8 Âb-rûyun suht için pâşide-i i‘tâb edip
Dergeh-i mîr ü şehe ruḥ-südegânı n’eyleriz
- 9 Mâl-i nâsı ḡaşb edip ihsân-ı nâ-ehlân için
Re’feti nâ-yâb olan bahşendegânı n’eyleriz
- 10 Kudreti nâ-bûd iken bahş u ‘atâya meyl eden
Müstehaff-ı kâdr-i ni‘met eblehânı n’eyleriz
- 11 Pür-sevâd-ı sum‘a oldukça derûnu zâhidiñ
Pertev-i ihlâşdan ‘ârî cenânı n’eyleriz
- 12 İntibâhı buḡz edip hengâm-ı hevl-i ḡaşrden
Raḡde-i nisyân ile dil-ḡuftegânı n’eyleriz
- 13 Rızık-ı tâhir hem şerefmenâ-i kanâ‘at isteriz
Ni‘met-i eşrâr ile perverdegânı n’eyleriz
- 14 Ḥaşm-ı dûnu ḡâtıra ihtârımız ta‘zîb eder
Emr-i ta‘zîbinde teslîḡ-i zebânı n’eyleriz
- 15 Biz Edîbâ ḡayret-i bî-yâr-i müşfik târda
Ülfet etsek fî’l-meşel cevḡ-i cinânı n’eyleriz

13

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Ḡayûr suht-nevâl-i şehi recâ etmez
Göñülde zulm ü sitemle şehîre câ etmez
- 2 Nemâ-yı kişt-i emel ḡayş-ı şıdḡa merhûndur
Ḥulûş-ı merdümü bî-ḡûşe-i mütâ etmez
- 3 O kim resîde-i aşdâf-ı ḡaybdır ḡüheri
Yed-i ümmîdini yemden ḡazef-rübâ etmez
- 4 Ḥarîr-i âb-ı ruḡu bevlden nümüne iken
Zuhûru ḡâtır-ı nâ-pâke âşinâ etmez
- 5 Ne deñli ḡam-zede-i ictibâr-ı ḡaflet ise
Firâset ehli zühûlünde çok ḡaḡâ etmez
- 6 Ḡürûh-ı ehl-i dil âyîne-i dil-i şâfın
Mukârin-i keder ü minnet-i cilâ etmez

- 7 Vişāl emelde degil şıdķ-ı āh-ı hasretten
Hevā muvāfaķatin sa'y-ı nāhudā etmez
- 8 Delīl-i cān iledir iķtirāb-ı tenle degil
Bülūĝ-ı menzil-i idrāki cehd-i pā etmez
- 9 'Adū-yı bed-güher ü bīm-i cān-ı müştāķı
Remīde eylemeyen terk-i mā-sivā etmez
- 10 'Anā-keşān-ı ĝam-ı uhrevī Hudāsından
Herāsı hem-ser-i endāze-i recā etmez
- 11 O kim mu'ālece-i ĥimyeden nüfūr eyler
Devā-yı 'illetini zāmin-i şifā etmez
- 12 Cenāb-ı ĥazret-i Hāķ miĥnet-i maĥabbetine
Her ehl-i 'aşķı sezāvār-ı ibtilā etmez
- 13 Nevā-yı muķrib-i ĝamdan gelir eşer yohsa
Semā'-ı 'āşıķa te'şiri her nevā etmez
- 14 Riyā niķāb olamaz ehline nazarlardan
Şehīr zātını reh-bürde-i ĥafā etmez
- 15 Girifte-i sitem ü ibtilā Edībāsā
'İlāc-düşmen olan derdine devā etmez

14

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Degildir ehl-i iĥlāşın emel şāyān-ı eķvārı
Ki olmaz muķbilānıñ ĥüy-ı bed-fercām-ı idbārı
- 2 Emelden bī-emeldir kām-cüyānı reh-i şıdķıñ
Budur esbāb-ı istihāl-i fażl ü cūd-ı Ğaffārī
- 3 Ĥariş-i ni'met-i dünyā ise şādıķ müzevvirdir
Ki āmāl-i me'ādıñ nā-sezādır şıdķa tezkārı
- 4 Dem-i tātı muĥliş tuĥfe-i neyl-i 'atā etmez
'Aķāĝāh-ı Hudāda müzd ile olmaz taleb-kārī
- 5 Ĥarīd-i cennet etme cāhilāne naķd-i tātı atle
Der-i Hāķdan ķabūl-i tātı at istid'āsın et bārī
- 6 Tebeĥdir muĥlişāna bā-emel fī'l-i müberrātī
Ümīd-i 'afv ile belki müsāmīĥdir tebeĥ-kārī

14 S 138a, Ü1 11a, Ü2 5a (Ü1'de 1-2 ve 13-15. beyitler 308a'da)

3 tezkārı S, Ü2: der-kārı Ü1

4 tuĥfe-i S, Ü2: şafĥa-i Ü1

5 cennet S, Ü1: ni'met Ü2

6 müberrātī S, Ü2: mūrāyāyi

- 7 'Amel bir şub-ı mevhüb-ı Hudadır ehl-i tã' āta
Anı mensüb-ı nefis etsen kalırsın 'ārdan 'ārī
- 8 Edeb-cüy ol sülük-ı cāde-i rıdvān-ı Bārīde
Ki merdiñ bī-edeb merdūd olur a' māl-i a' mārī
- 9 Edebdır ħ'āstgār-ı kurb-ı Hākka kã'id-i vuşlat
Edebdır pūşış-i zellāt için mi' zār-ı Settārī
- 10 Nebīl-i bā-edeb ehl-i düĥūl-i bezm-i 'izzetdir
Cehūle tarĥ-ı 'ādāt-ı te'eddübden gelir ħ'ārī
- 11 Edeble ehl-i Hāk bīgānedir ülfetgeh-i dehre
Kim anıñ selb-i ādāb-ı cihāndır sitr-i esrārī
- 12 Suĥan-güyān-ı ĥāk bī-kayd-ı ādāb-ı cihāndırlar
Kelīmān-ı cihāna sum'adır tavr-ı edeb-dārī
- 13 Sezādır ĥimye-kārī lemza-i ādāb-ı dünyādan
K'olur ĥāşıyyetinden 'illet-i sū'-i edeb tārī
- 14 Şakın ġafletle etme iktifā işr-i cehālāta
Tutuk-pūş-ı edebdir şanma sālūsān-ı 'ayyārī
- 15 Eşernāk ol Edībiñ pend-i nuţk-ı dīl-pesendinden
Ki ferdā ġuş olunmaz ehl-i 'özüñ baş-ı a' zārī

15

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Bir seĥā kim ola erkāmı ĥalelnāk-i riyā
Anı ser-levĥa-i da' vāya ne lāyık imlā
- 2 Bir seĥā kim ola mebnāsı devā' i-i emel
Anı efvāĥ-ı temennāya düşer mi ilķā
- 3 Bir seĥā k'olmaya vā-reste-i kayd-ı minnet
Ķubĥunu nuţk-ı sitāyişle olur mu ilġā
- 4 Bir kerem k'olmaya miĥmāzı nihād-ı ġayret
Nice olur mübtedir-i sāĥa-i ta' cīl-i münā
- 5 Bir kerem kim ola ĥurrem-dīl-i neyli ĥāsir
Ne revā kim ola cā-kerde-i sūd-ı ihdā
- 6 Ķāhrdan bīm iledir cümle sitemgerlerden
Mīr ü sulţāna mūrā'āt-ı rūsūm-ı i' tã
- 7 Nehbden müddeĥirīn şūret-i baĥşāyişde
Ehl-i baġyiñ yine a' vānı eder istīfā

7 etsen S, Ü2: et sen Ü1

8 maĥbūt S, Ü2: merdūd Ü1

11 (Ü1 ve Ü2'de 11. beyitle 12. beyit yer deġiştirmiş) / sitr-i esrārī S, Ü2: ser-ā-ser arı Ü1
15 Ü1 308b ve 309b, Ü2 6b (Ü1'de diġer metinlerle karışık bir durumda)

- 8 Olsa da ğayra yine şu'le-i cūdu lāmi'
Lem'a-i cūda bedel andan olur cezve-rübā
- 9 Kubh ile yā denes-endūde iken evşāfı
Ġayrdan ğāliye-i midhāt eder istirşā
- 10 Kuvvet-i baġyi mezīd olmak için yā gāhī
Ehl-i 'acze keremi etse eder müzd-i du'ā
- 11 Ġaşbdan tā ki berī olmaya naqd-i minhāt
Olamaz muķterin-i dest-i sezāvār-ı 'atā
- 12 Olsa pīrāmen-i nā-ehle de gāhī vāşıl
Şūret-i hūsn-i tecemmülle olur cilve-nümā
- 13 Nehc-i maķbūl-i esālībi bedīd olmayıcak
Āşinā-yı dil-i Hātemde degil sırr-ı şehā
- 14 Süfehā zümresiniñ yoġsa ki tebzīrātın
Görmeden ol şıfat-ı hūsn-i şehāvetde cūdā
- 15 Merd-i mikrāma gerek 'ākıbet-endiş olmak
K'ede kār-ı keremin 'ār-ı nedemden iġlā
- 16 Gerçi 'avn-ı küremā dest-i nevāl-i Hākdır
Olmaz āzurde-dil-i fāķa-i rāhāt-fersā
- 17 Līk rızķıñ sa'at-i mevrīdi her gāh olmaz
K'ede merdüm şereh-i kār-ı şehāsın icrā
- 18 İktizā üzre gerek cümle-i kārı merdiñ
K'ola reh-yāb-ı telaķķı-i rızā-yı Mevlā
- 19 Şıfat-ı hulle-i maķbūl-i şehāyı derk et
Ol nıgeh-dār-ı maķālāt-ı Edīb-i dānā

16

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olaydı 'ālemin iġlāşa 'ādāt-ı mūrā'atı
Ederdi zīnet-i iġlāş ile zībende 'ādātı
- 2 Mu'ādāt-ı tebeh-kār-ı riyāyı üstüvār eyler
Dil-i şafvet-güzine yār-i iġlāşın muşāfātı
- 3 Sedād-āyın olanlar zīnet-i zāhirle fāġr etmez
Şadāķatle dil-ārāyende n'eyler zīb-i dārātı
- 4 Hezārān tuġfe-i mergūbeden evlā idi merde
Mücerred tuġfe-i şıdķ olsa aġbābın mihādātı
- 5 Felekde her hışāl-i şıdķdan bī-vāye nāķışdır
Ne deñli ġaşrdan bīrūn ise vaşf-ı kemālātı

- 6 Fűrüg-ı behceti nâzişger-i h'urşid-i enverse
Dile zulmet-fezâdır yâr-i bî-şıdkıñ mülâkâtı
- 7 Hâmiyyetle vefâsız dilde ezmâr-ı hülûş olmaz
Dü haşletdir hemân âyîn-i ihlâşın müzâfâtı
- 8 Fűrüg-ı şafvet-i bâtın berîdir mu' tedîlerden
Hulûşuñ i' tidâ-yı buğzdur ednây-ı hâlâtı
- 9 Nice güm-râh ise reh-yâb-ı minhâc-ı hüdâ eyler
Giriftâr-ı hevâyı reh-ber-i şıdkıñ delâlâtı
- 10 Fesâd-ı 'illet-i merzâyı makrûn-ı şalâh eyler
Tabîb-i gayr-ı hâzık şıdk ile etse müdâvâtı
- 11 Degil hâfi şadîk ü düşmene icâs u izmârı
Hulûşuñ merdüme yeksân olur ichâr u ihfâtı
- 12 Müvâlâtı eger melfûz-ı nuṭṭ-ı şad güvâh olsa
Vidâd-ı nâkesiñ râciḥ degildir nefye işbâtı
- 13 Ne deñli ḥalkdan me 'yûs-ı tesdîd-i umûr olsa
Hudâdır muḥlişiniñ kâfi-i kâr-ı mühimmâtı
- 14 Görüp etvâr-ı nâ-kâmide mefḥûd-ı emel şanma
Kıyâs etme şadûkuñ gayr-ı hâşıldır murâdâtı
- 15 Emel bigânedir zibende-kâr-ı şıdkâ kim şıdkıñ
Cenâb-ı kibriyâdır zâmin-i ḥüsn-i mükâfâtı
- 16 Emânet merd-i nâ-dâna qarîn-i intimâ olmaz
Degildir mu 'temen mechûl eden hıfz-ı emânâtı
- 17 Tek-â-püy-ı emelle bî-'amel bilmem ne sûd eyler
Ḥadîşin 'âlimâna hıfz-ı üslûb-ı rivâyâtı
- 18 Dilin tâbişger-i envâr-ı tenzîl etmeyen 'âlim
Mücerred âşinâ-yı nuṭṭ eder tefsîr-i âyâtı
- 19 Dem-â-dem ictilâb-ı sûd içün eşrâr-ı 'âlemle
Nifâkın cehl eder idmân eden kâr-ı müdârâtı
- 20 Ḥatâdır akviyâya ihtimâ aḥyâra bildikçe
Yed-i 'avn-ı Hudâdır eyleyen def' -i beliyâtı
- 21 Olur mülzem cehûl-i bed-meniş bir kerre fikr etse
Kavîlerden de kimdir keff eden te 'şîr-i âfâtı
- 22 Sitîz-i cevri ile 'âcizleri pâ-mâl edenlerdir
Edenler ihtimâ-yı şâh ile farṭ-ı mübâhâtı
- 23 Sitâyîş-kâr-ı maḥbûb oldu şimdi şâ' irân cümle
Bulunmaz Ḥâlîke bir ferdiniñ ḥarf-i münâcâtı

- 24 Deme pîrāye-i bālā-yı şeb-dîz-i şerāfetdir
Semend-i şıdka nā-meslûk eden minhâc-ı sādâtı
- 25 Yed-i ehl-i ğınā maḥcûr-ı ıtlāk-ı şehāvetdir
Ṭalîk-i irtiyād-ı nukredir dest-i irādâtı
- 26 Hevā-yı intihâşı cîfe-i suḥta ḥarîşânîñ
Bedîd olduğça artar mevķıf-ı ḥaşrîñ emārâtı
- 27 Bu dem sehv ile yok sūr-ı me‘ âdın ihtiyār eyler
Faķaṭ câh u ğınâdır ehl-i ‘aşrîñ ihtiyārâtı
- 28 Dilâ ehvâyı terk et hem-dem-i erbâb-ı ihlâş ol
K’odur ehl-i riyânîñ cünne-i def‘-i isâ’âtı
- 29 Hemân genc-i ḥulûşu vāye-i merdân-ı ihlâş et
Fidâ etmekden el çek nâkese naķd-i müvâlâtı
- 30 Şerehle kendiñi mûnsāk-ı nehc-i aşdikâ eyle
O aḥzâb-ı şerefle pişe kıl rıfķ u müvāsâtı
- 31 Şadîķ ü düşmene telķîn-i âdâb-ı vifāk eyle
Vifâķa düşmeniñ dâniş-pezîr olmazsa da zâtı
- 32 Ne deñli âteş-efrûz-ı şikāk olsa olur âḥîr
‘Adüya rû-nümâ ehliyyet-i sū’-i mücâzâtı
- 33 Dem-â-dem iķtifâ-yı mevkib-i a‘lâm-ı pend eyle
Edîbiñ ol mehâbet-bîn-i râyât-ı işārâtı

[TĀRİHLER]

1

Tarih-i Kudüm

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Maḥv edip renc-i şudā' -ı kevnî
Eyledi sâz-ı ifâkat ıtrâb
- 2 Reste-i derd-i ser-i ğaflet olup
Buldu dârû-yı nebâhet elbâb
- 3 Resm-i âdâb-ı dürûğ oldu hebâ
Şıdķ ile buldu teceddüd âdâb
- 4 Bildi esbâb-ı lecâcı a' dâ
Añladı aşl-ı vifâķı aḥbâb
- 5 Haşma ta' n etmede mecbûr oldu
İktirâb eylemeyen tîge kırâb
- 6 Dâd bî-dâd ile peykâra durup
Eyledi küşte-i zaḥm-ı irhâb
- 7 Ya' ni Mehdî-i zamânîñ ' ahdi
Verdi Zâl-i felege tâb-ı şebâb
- 8 Geldi evķât-ı zuhûr-ı ḥayrî
Şâdmânîde bulunsun aşḥâb
- 9 Sâl-i elf ü mi 'e vü ḥamsîniñ
Evvelîn mâhı ki çün açdı niķâb
- 10 Söyledim lafzen ü ma' nen târiḥ
بيك يوز اللى سنه خير صواب

1150

2

Tarih-i İcrâ-yı Nehr-i Sâcûr be-Ḥaleb

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Nehr-i Sâcûr olmuş iken bir zamân
Dide-i mecrâ-yı Şehbâdan nihân
- 2 Sa' y olundu şâniyen icrâsına
Şıdķ ile bâ-bezl-i naķd-ı şâyegân

1 S 133a, Ü1 15b (Başlık: S, Ü1)

2 S 133a, Ü1 14a (Başlık: S)

- 3 Söyledim tārīḥ-i itmāmın Edīb
نهر ساجور اولدی شهاده روان
1150

3

ahreb

Elf ü mi 'e vü şelāşe vü ḥamsīniñ
Çün mäh-ı nühustu eyledi 'arz-ı 'izār
Eşrāra nezīr-i intikām oldu Edīb
Tārīḥi anıñ k'oldu "رقی الاخيار"
1153

4

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Çünki tuğyān ile Ekrād-ı şekāvet-pīşe
Eyledi 'ālemi hep vaḳf-ı enīn-i şekvā
2 Hük-m-i sultān ile me 'mūr olup istīşāle
قیردی اکرادی هله سیف ایله احمد پاشا
1153

5

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Sāl-i yümnü çār u pencāh u şadıñ
Eyledi çün 'āleme baş-ı nevāl
2 Söyledim tārīḥ-i tebşīrin Edīb
مؤمنینه نیل نعمتدر بو سال
1154

6

- 1 ایها المشتكون خوف التماری
من هموم التی تراکم فیکم
2 لاتکونو فی حیره و اندهاش
غیرها المستعان عنها یقیکم

3 S 133a, Ü1 15b

4 S 133a, Ü1 15b

5 S 132b, Ü1 15b

6 Ü1 14a

- 3 ابشروا جملة بتبشير حق
حكم الان خفف الله عنكم
1156

7

- 1 حل وقت الزمان للاسواء
و زمان الدماء للاعداء
- 2 بانها سطوة الشفاء ثناء
اقتران الاهوال للانحاء
- 3 يحطوا جملة بصدمة قهر
وتراهم صاروا من اله نباء
- 4 خاصموا برهنه من الزمان ناسا
باغتيال و شدة و اعتداء
- 5 ويغوا للانام متى اذا ابو
شحم اجزاءهم بنار الجفاء
- 6 كيف لا يجترى لجور البرايا
من ابا من شريفه الابنياء
- 7 ان من خالف الا له مصرا
لايبالى من هول يوم الجزاء
- 8 والزمان الذى بلغنا اليه
كاسد فيه مالك لحياء
- 9 مارمى فيهو اتقى و الا
ماسهو عنه كله ثبناء
- 10 كل من خاض فى العلوم ترقى
فى التجافى عن نهج الاهتداء

- 11 لا بنون ترى ولا امهات
بظهرون الوفاء فى انصراء
- 12 عاذلى كيف لاعابت جهرها
من هواء نخل فى الاحتباء
- 13 لو سهى نظرتى عنه باندهاشى
لا امارى لعله بازائى
- 14 يا طبيبيا سبا فؤادى جريحا
هل له من رفادة و دواء
- 15 و ان اخترته اليك بسقم
كيف الين فى لزوم الشفا
- 16 رد لى طاقتى و حولى و هب لى
شرية من لقاك بالاروا
- 17 ان عام الهنا خليلى فارخ
سنة اقبلت لطفى البلا

1156

8

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn

- 1 Çünkü sāl-i nev-i heft-i pencāh
Eyledi 'āleme 'arz-ı sīmā
- 2 Yümn-i iḳbāline oldu tārīḥ
بهج سال نظام دنيا

1157

9

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Ḥabbezā seyyāle-i zībā-yı bī-ṣibh ü meşil
Kim zāmīn-i reşkdir 'aynen tūsemmi selsebīl

17 (Metinde rakamla 1169 olarak verilen tarih yeniden hesaplanmış 1156 tarihi elde edilmiştir)

8 Ü1 14a

2 (Metinde rakamla 1158 olarak verilen tarih yeniden hesaplanmış ve yazı ile belirtilen tarihe uygun olarak 1157 tarihi elde edilmiştir)

9 Ü1 14b

1 "Selsebil denilen bir çeşme." Kur'ân-ı Kerîm, İnsan Suresi (76); 17

- 2 Reşha-i selsāl-i seyriyle keder şüyîdedir
Nüzhetiyle âşinā-yı ber ' olur tab'-ı 'alil
- 3 Haddi yok dil-beste-i rencūr-ı mevcî olmağa
Hâşm-ı ğam sūy-ı harîr-i âbına olmaz sebîl
- 4 Düşde görse neş'e-i cām-ı hayâtı kesb eder
Kāse-i ser-şār-ı feyzinden derûn-ı her 'alil
- 5 Dâg-ber-dildir bün-i cevfinde mähî olmağa
Muttaşıl 'aks-i sevād-ı çeşm-i her taraf-ı kelîl
- 6 De'b-i cūdu Hâtem-i feyyāzesinden öğrenir
Râhesin imsâke nâ-mehcūr eden merd-i baḥîl
- 7 Ya' ni inşā-kerde-i mîr-i mufahḥam kim odur
Mâlik-i cūy-ı cemîl ü şāhib-i mecd ü eşîl
- 8 Zî-[şeref] dānişver İsmā'îl Beg kim pestdir
Kâdrine nisbetle her nāzişger-i kâdr-i celîl
- 9 Çeşm-i istiğnāsına birdir ülûf âḥād ile
Dest-i cūd-âmûzuna endek-nümâyândır cezîl
- 10 Zât-ı hayr-endîşesi nehr-i sitemle mü'telif
Luṭf-ı 'âm olmuş zemîn-i Mısr-ı 'irfânında Nîl
- 11 Feyz-i İzedle olup yenbū'-ı kâdri münfecir
Ola tâb-ı guşşadan âsûde-i zıll-i zalîl
- 12 Cāygāh-ı fahrına zaḥm-ı nigāh-ı keydden
Eyleye Hâk dîde-i bed-bîn-i hüssādın kelîl
- 13 Gûş edip vaşfin Edîbâ söyledim târiḥini
ایتدی اسماعیل بک اجرا سبیل سلسبیل

1158

10

- 1 لاح انوار الیها فی العالمین
اکثروا من شکره فی کل حین
- 2 عامنا هذا اتانا بالهنا
ارخوا قد جئ بالخیر السنین

1161

[GAZELİYYÂT]

Harfû'l-Elif

1

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Besmele vesme-i ebrû-yı cemâl-i imlâ
Hamdele gâze-i ruhsâr-ı belâğ u inhâ
- 2 Taşlıye tezkiye-i bûy-ı 'abîr-i ta' bîr
Tarziye mâşıta-i fârihe-i bîkr-i edâ
- 3 Besmele kâkül-i müşğîn-i ser-âgâz-ı suhan
Hamdele gurre-i garrâ-yı cebîn-i ma' nâ
- 4 Taşlıye câzibe-i behcet-i rûy-ı güftâr
Tarziye zîb-i ruğ-ı kavî-i sedidü'l-fahvâ
- 5 Besmele bedreka-i yümn-i ser-â-pây-ı umûr
Hamdele pîş-rev-i mevkib-i minhâc-ı rızâ
- 6 Taşlıye muhteşid-i rûfka-i râh-ı tevfiğ
Tarziye reh-ber-i her sâhire-peymây-ı hüdâ
- 7 Oldu çün-seb' a-i seyyâre Edîbâ bu gazel
Şadr-ı dîvân-ı felek-şânımıza cilve-nümâ

2

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Şıdk ile leşker-i tâ' âta edip feth-i livâ
Dîv-i nefis ile cihâd et var iken tende kuvâ
- 2 Âdemi hıfza siham-ı şerer-i düzağdan
Cevşen olmaz hele mânend-i libâs-ı takvâ
- 3 Lehv ile gûş ederek böyle nevâ-yı nâyı
Bî-nevâ kor seni âhirde şakın sâz u nevâ
- 4 Zağm-ı nâ-sûr-ı gam-ı yâr-i haqîkîâsâ
Dehrde 'âşık-ı şûride-dile umma devâ
- 5 Gerçi ta' rîfî enâm içre hevâdır 'aşkıñ
Anı sen 'ayn-ı haqîkatde velî şanma hevâ

1 S 2b, Ü1 16b, Ü2 12a (S'de bu gazelle aynı konuda ve hemen hemen aynı kelimlerle aynı vezin ve kafiye yazılmış başka bir gazel daha bulunmaktadır. Üzerine de çizgi çekilmemiştir. Ancak "Dîbâcenîñ yerine tahrîr oluna" kaydıyla verildiği için der-kenarda yer alan yukarıdaki gazel tercih edildi.

2 S 2b, Ü1 16b, Ü2 12a

- 6 Kıl ü kâl ile dili kâl edebilmez 'âşık
Pûte-i gamda müzâb etmeyicek nâr-ı cevâ
- 7 Kalmadan huşk-leb-i tâb-ı riya lâyıķ idi
Şerbet-i şıdķ ile şûfî de olunsa irvâ
- 8 Şâhid-i şûh ile bint-i 'inebiñ nâ-seredir
Dûrî-i şöhet-i bâ-meyl-i raķık-i me'vâ
- 9 Dil-i âgâhı sezâvâr-ı na'im eyleyegör
Sine-i gâflet ile kılma caķımı meşvâ
- 10 Pâsdâr ol dil-i âvâreye ey râķıb-ı feyz
Nefs-i emmâreye etdirme hâzer kıl iķvâ
- 11 Râķıb-ı neyl-i ser-âzâdegî-i ferdâ ol
Olma gel hal'-i 'izâr ile esîr-i ehvâ
- 12 Feyzden haķ bu ki bî-vâye kalır eylemeyen
Şadef-i dilde dūr-i baķr-ı ğarâmı îvâ
- 13 Etme âlûde-i ednâs-ı riya tâ'âtı
Telķ olur zehr ile âmîziş edince helvâ
- 14 Hâzer et pîlever-i sūk-ı nifâķ olmaķdan
Ol güher-pâre-fürûşân-ı şadâķatle sevâ
- 15 Dem-be-dem reşha-güzîn-i suhub-ı tûklân ol
Rûstâyicesine olma harîş-i envâ
- 16 Terk-i endîşe-i sū' eylemeyen ihvâna
Olamaz sa'y ile me'mûn-ı gezend-i esvâ
- 17 Hâk-i a'mâliñi şıdķ ile çemen-puş eyle
Kârîñı kılma nümüdâr-ı ğuşâ-yı ahvâ
- 18 Eyle h'âhişger-i nev-bâve-i te'dîb olana
Müş-t-i te'dîbiñi enmûzec-i sîb ü ayva
- 19 Yâr birken aña teşrik-i diger menhîdir
Buña hiç mezheb-i 'aşķ içre verilmez fetvâ
- 20 'Âķiliñ munteķiş-ı levha-i idrâki olur
Cevdet-i zihn ile her ķavl-i laţîfû'l-fahvâ
- 21 Pertev-i dâniş-i merdân-ı Hudâdan feyz al
Zû'-i mişbâhiñı kıl mâhî-i nūr-ı evvâ
- 22 İ'tikâd etme maķâlâtına her nâ-dâniñ
Ķalbiñi sîh-i dâlâle ķoma mânend-i şivâ
- 23 Zen-i pür-'iffete meyl eyle ğulâma baķma
Dehrde Âdem iseñ saña yeter bir Havvâ

7 kalmadan S, Ü2: kalmadı Ü1

19 yâr S, Ü2: bād Ü1 / diger S, Ü2: diger Ü1

- 24 Kār u güftārda peyveste elif-i şıdk ol
Siret-i şıdkı şî'ār etmemegi görme revā
- 25 Hibe vü bahş-ı ehibbāya mükāfāt eyle
Olma nāsî ne kadar olsa qalilü'l- cedvā
- 26 Nān-ı bî-minnetiñi sen aña tercîh eyle
Ni'meti gayrıñ eger olsa da menn u selvā
- 27 Ol kanā' atle rızā-dāde-i en'ām-ı Hudā
Deheni şekve ile vā diyerek eyleme vā
- 28 Kısmet-i mevhibe-i Hālikini cāzim olan
Halka hiç humk ile Hālikden eder mi şekvā
- 29 Şakınıp keşret-i güftār ile mekşāriden
Olma dānişle leb-ālāy-ı sürūd-ı da' vā
- 30 Eyleyip va' de vefā ile terahhum-kārī
Ol müzeyyel-şıkal-i miñnet-i ehl-i belvā
- 31 Kār u güftāra inā'etle ser-āgāz eyle
Bî-te'ennî hāzer et eyleme habt-ı 'aşvā
- 32 Hāside şabrıñ ile dāğ-zen-i tedmîr ol
K'olamaz şabr u taḥammülce 'adūya mekvā
- 33 İ'tiyād etme tek-ā-pūyu der-i maḥlūka
Dergeh-i Hāliki et gāyet-i irb-i kuşvā
- 34 Şınama kuvvet-i bāzūyu cefā-yı gayra
Kuvvet-i qahr-ı Hudā şanma degildir aqvā
- 35 Bu secāyāyî şî'ār eyle de var 'uqbāda
İctiyāz eyle şırāṭı o zamān bî-pervā
- 36 Yoḥsa pes-mānde metā' ile gidersin āḥir
Rūz-ı bāzār-ı kıyāmetde olursun rüsvā
- 37 Şafvet-i zāhir u bāṭınla Edībāsāca
'Aşık-ı muḥliş olup eyleyegör terk-i sivā

3

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Hayāt-ı kālîb-i cāndır zülāl-i nāb-ı hayā
Şafā-yı zinde-dilāndır ḥarîr-i āb-ı hayā
- 2 Ğarîm-i ḥā'inetü'l-a'yunu zebûn eyler
Dilîr-i ḥüsne siper-gîrî-i niḳāb-ı hayā

25 Hibe vü S., Hibe-i Ü1, Ü2

33 edeb-kaşvā S, Ü1: ereb-kaşvā Ü2

3 S 3b, Ü1 17a, Ü2 13a

- 3 Zehāb-ı genc-i zehebden hezār berterdir
Nigāh-ı nāqıd-ı endişede zehāb-ı hayā
- 4 Rümüz-ı her edeb-i dīni cümle hāvidir
Suṭūr-ı şafha-i dībāce-i kitāb-ı hayā
- 5 Ya var mı māye-i bīdārī-i dil-āgāhī
‘Uyūn-ı ehl-i nihāda mişāl-i ḥāb-ı hayā
- 6 Erīc-i būy-ı gülistān-ı ḥulda rāciḥdir
Şemīm-i kaṭre-i ḥ’oş-nekhet-i gül-āb-ı hayā
- 7 Edīb dergeh-i Ḥallāka müntemī eyler
Remīde-i der-i ḥalkı lüzüm-ı bāb-ı hayā

4

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Hayāt eger ki firākıyla olmasa baña dā
Verirdim anı o şūḥa edince istihdā
- 2 Raķīb-i dūnuñ amānsız ecell-i kaşdımdır
Helāk-i cismi ecelden emān verirse Ḥudā
- 3 Sidād-ı nefis ile münsed başireti şeyḥiñ
Ki rāh-ı nā-be-sedād-ı riyāda qaldı südā
- 4 Faķih māl için eyler hedāyeden bahşı
‘Aceb mi olmasa pey-bürde-i ṭarīk-i ḥudā
- 5 Edīb ḥayl-i mezāmīni cem‘ eder anı
Şarīr-i kilik-i terim etse bir ḥafice nidā

5

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Cānā peyām-ı vaşlıñı vermekle sen baña
Gördüm ḡamıñla ülfeti şāyeste ben baña
- 2 Sensiz rehīn-i fūrḡate cāndır beden baña
Sen cānım olduğça ‘abeşdir bu ten baña
- 3 Nūr-ı nigāh-ı şevķimi hem-tāb-ı mihr edip
Sensin niķāb-ı rūyuñu keşf eyleyen baña
- 4 Evlā budur ki tuḥfe-i dest-i kabūl ola
Āzār-ı cān olursa da senden gelen baña
- 5 Ol meh gözümden etse de ḡaybet gehī Edīb
Dilden ḥayāl-i ḥüsnünü ihzar eden baña

4 S 4a, Ü1 17b, Ü2 13a

2 cismi S, Ü1: cismimi Ü2

5 Ü1 17b, Ü1 13a

6

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Nā-yāb gerek 'āşık-ı güm-geşte-i beydā
Vā-reste olup dā'-i elemden k'ola bī-dā
- 2 Bir şey' mi bulur dā'-i gam-ı yārden özge
Geşt eylese de şeş ciheti 'āşık-ı şeydā
- 3 Sūdāger-i pür-māye-i kālā-yı gamıñdır
Pek sūddadır şimdi begim dilde süveydā
- 4 Hū hū ile bā-rüy-ı riyā şeyḥ-i hekimiñ
Dārū deyü verdikleri dā' oldu hüveydā
- 5 Dil pey-rev-i dā'-i gam-ı yār oldu Edīb
Çok genc-i girān-māye-i sūd eyledi peydā

7

mef'ülü fā'ilātü mefâ'ilü fā'ilün

- 1 از کینه تا که صاف نباشد سریره ها
Ḥalkıñ şudā'-ı fitneden olmaz seri rehā
- 2 خافی نمیشود همه راز دلش ز لوخ
تا از یراعه می چکد ارقام نامه ها
- 3 ما قادمت لیلی دهری بلوعتی
لواحرقت جمار فواد ظلماها
- 4 Dehriñ şereng-i suḥtuna ben de ḥariş idim
Olsa dilimde māye-i tiryāk-ı iştihā
- 5 Şıgmaz Edīb 'āleme nūr-ı zuhūrumuz
Māh olsa rū-nümūde-i āyīne-i sūhā

8

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Meyl eylememek dil-ber-i kūteh-ḳade evlā
Bālā-ḳad olan yār degil mi daḥi a'lā
- 2 İvā-yı ḥayālāt-ı sevād-ı ḥaṭ u ḥāle
Etsek yeridir cevḥ-i süveydāmızı iḥlā

6 S 4a, Ü1 17b, Ü2 13b

7 Ü1 17b, Ü2 13b

1 seri Ü2: başı Ü1

8 S 4b, Ü1 18a, Ü2 13b

- 3 Evşâfını ol sâ'id-i sîmîn-i semîniñ
Bir qālība ifrâğ ile yok tākāt-i imlā
- 4 'Aks-i ruḥ-ı meh-tāb-ı fūrūguñla revādır
Āyîne-i şām-ı emelim olsa mücellā
- 5 Bir necm-i muẓīdir ki Edīb aya muḳārin
Yāriñ ser-i şūhunda o destār-ı muṭallā

9

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Olaydı ist-i ḡulāmıyla şeyḥe neyl-i münā
Hevā-yı nefse uyup eylemezdi istimnā
- 2 Ġnā-yı zevḳ bulur üstüne gelen ādem
'Aceb mi her kese eylerse dil-ber istignā
- 3 Mürīd riş-i mühennā ile ruḥ-ı yāre
Murād eder k'ola ḡül-güne-sāy-ı reng-i ḥinā
- 4 Bu şaḥḥ-ı ṭab' ile bozmazdı şeyḥ perhizin
Şalaydı sāye aña naḥl-ı mīve-dār-ı ḡinā
- 5 Edīb dil-beri terk eyleyip zi-nā-dānī
Düşer mi şūfī-i dāniş-fürüşa kār-ı zinā

10

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Eşk-i yem-cüşumdan ister pençe-i zūr-āzmā
Āsyāb-ı çerḥe bī-te'sir eder zūr az mā
- 2 Rū'yet-i sāmān-rübāy-ı herc ü merc-i rūzgār
Çeşm-i idrāki eder dil-dāde-i renc-i 'amā
- 3 Dehrde rībāl-ṭab' ān-ı fütüvvet ḥ'or olur
Etmeyince sürbe-i cünd-i kilāba iḥtimā
- 4 İstemez pest ü bülend-i çerḥden cāy-ı penāh
Ehl-i tecrīde muẓīḳ-i ye'sdir arz u semā
- 5 Lezzet-i tāb u tef-i ḡamdan Edībā dūrdur
Merd-i āsāyiş-güzīn-i sāye-i perr-i hümā

9 S 4b, Ü1 18a, Ü 13b

4 Şaḥḥ-ı S; Şeyḥ-i Ü1, Ü2 / perhizin S, Ü2: perhizi Ü1

10 Ü18a, Ü2 13b

4 arz u semā Ü2: ehl-i semā Ü1

11

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Metā'ın etme güherden nümüne pileverā
Nigāh-ı gevher eder mi 'izām-ı pile-verā
- 2 Nühüz-ı kâfile-i kişver-i dil-ārāda
Nidā-yı da'vet olur 'āşıka şadā-yı derā
- 3 'Atā-yı mün'ime yok kudret-i mükāfātı
Nişār-ı hayr-du'adır mevāhib-i fuḳarā
- 4 Nisādan etse teberri 'aceb değil zāhid
Bilir ḡulām ile olmaz ḳuyūd-ı istibrā
- 5 Edīb olur deme ez-ḡayr-ı ḥaṭṭ-ı āzādī
Şudā'-ı esri difā'a temīme-i üserā

12

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Yok süveydā-yı dil-i pür-ḡam gibi bir tîre cā
K'anda hiç sehm-i belādan ḡayrı yok bir tîre cā
- 2 Şimdi sākıttır 'amelden bî-te'ātî-i reşā
Ḥarf-i cer ḥāşiyetin bulsa eger ḥarf-i recā
- 3 Yok eder hūşun medār-ı imtiyāz-ı hayr u şer
'Aḳlı celb-i māla ḥaşr etmiş bütün ehl-i ḥicā
- 4 Rūşenāyide şühūd-ı rüy-ı eşrār etmeden
Merdüme yegdir tevārî-i kemīngāh-ı dücā
- 5 'Āḳile yokdur Edībā 'illet-i āşūbdan
İnḳıṭā'-ı nāsdan özge medār-ı inticā

13

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Zihām-ı ḥalka-i tevḥîd ü şiddet-i germā
'Aceb mi şeyḥe bu dem rîḳ-i yār ise ger mā
- 2 Atardı şevḳ ile ecsāmı tābe-i māha
Göreydi 'aks-i ruḥ-ı yāri māhî-i deryā

11 S 3b, Ü1 18a, Ü2 14a

12 S 4a, Ü1 18b, Ü2 14a

3 hūşun S: hūş-ı Ü1, Ü2

13 Ü1 18b, Ü2 14a

2 ecsāmı Ü2: aḥbābı Ü1 / māhî-i deryā: māhiyān-ı deryā Ü1, Ü2 (Vezin zaruretiyle düzeltme yapıldı)

- 3 Dilā bu mā'-i devāmiyyedir çıkan gözden
Bu gūne mūnfecir olmaz 'uyūndan her mā
- 4 Hādeng-i ġamzeye biz cānı koymuşuz hedefe
Sihām-ı yāre hemān sīnemiz degil mermā
- 5 Edīb işāret ile şadr-ı 'arz-ı hālimize
Güzēl buyurdu bu gūn şāh-ı 'aşq-ı ġam-fermā

14

mefā'ilūn fe'ilātūn mefā'ilūn fe'ilūn

- 1 Zübūl-i berg-i dile tāb-ı behcetiñ şınama
O berg-i bār-ı derūnu remād eder şanemā
- 2 Ziyā-yı çeşme n'ola seyr-i behcetiñse nemā
Ki oldu behcetiñe zūlf ü hāl ü haṭ se nemā
- 3 Sirişk-i hūn ile hınā-sāy-ı dest ü pā olduk
Bizi görünce bu demlerde sevdiğim kınama
- 4 Güm oldu sīnedeki dāğlarla şerhalarım
Ki koydu cümlesinin hūn-ı dīde başına mā
- 5 Edīb eşk-i teri cūybār-ı bāğ ederiz
Riyāz-ı vaşla olursa eger ki hācet-i mā

15

- 1 داستان بینند اگر فرقان و گر انجیلرا
مسلم و کافر هیچ بینم همه این جیلرا
- 2 از رسوخ کار دلبندی باسباب اهل مصر
خالق روزی رسان دانند آب نیلرا
- 3 گر شود هنگام رستا خیز خلق از التها
نشنود چون بوق شاهی صور اسرافیلرا
- 4 ز انعدام دین با منشور حکم میر و شاه
نیست کس همسر بدارد صفحہء تنزیلرا
- 5 هیچ در آموزش اوصاف زشت دهر دون
لب نجانباند ادبیا حاصلم تحصیلرا

3 devāmiyyedir Ü2: devāmīdedir Ü1

4 biz Ü2: bir Ü1

14 S 4a, Ü1 18b, Ü2 14a

15 S 4a, Ü1 18b, Ü2 14b

16

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Her görenler cismi dūzaḥdan necāta nā-revā
Etmesin pervāneveş sūzān olunca nāra vā
- 2 Āhımız a' dāya te'siri nihān etse n'ola
'Ālemi yaksa bedīd olmaz yine cürm-i hevā
- 3 Va' d-i vuşlat renc-i hicrāna müfid olsun mu hīç
Vaḳtine merhūn iken bīmāra te'sir-i devā
- 4 İnḥināsı i' vicāc-ı bāṭının taşvīr eder
Zāhid-i kec-dil nice eyler qabūl-i istivā
- 5 Kīneverden rüy-ı re'fet qalbi şād etmez Edīb
Āb-ı yemden teşneye gelmez neşāt-ı irtivā

17

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Dil-i zārı ḥamīr-i derd-i 'aşka teknedir ammā
Bileydim 'āşıkıñ andan naşibi tek nedir ammā
- 2 Hedefden gerçi tır-i nāzına kaşdı nevāzişdir
O da qalb-i ḥazīne yārden bir raḥnedir ammā
- 3 Degil izḥār-ı istignā egerçi sīret-i 'āşık
Tecennübde o mehden nā-sezā bir nesnedir ammā
- 4 Hecir-i 'aşkda gerçi evām-ı ḡamla bī-tābım
Ḥayāl-i la' lī tāb-ı ḥāṭır-ı dil-teşnedir ammā
- 5 Herāsānım Edībā gerçi kim düzdān-ı ḡafletden
Teyakḳuz şehr-i pend-i ḥāṭırında şıḥnedir ammā

18

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 زين نکته شد بشوق ستودن تنم ردا
فی الكون اذا خضعت لئىما تنمردا
- 2 Cāmi' de pīşvā-yı pes-i dil-rübālara
Olmuş e'imme cümle ḥarīdār-ı iḳtidā

16 Ü1 19a, Ü2 14b

17 S 3b, Ü1 19a, Ü2 14b

18 Ü1 19a, Ü2 14b

1 اذ Ü2: ان Ü1

- 3 Tahte'ş-şüreyyāya oldu resā qadr-i dürüstī
Erdi firāz-ı nüh felege pāye-i 'adā
- 4 Hāhişger-i harīd-i metā' -ı dālāldir
Nā-yābdır ümemde taleb-kār-ı ihtidā
- 5 Kevniñ Edīb mu' tediyan-ı sitemleri
Hükkām-ı dādgerden alır hūy-ı i' tidā

19

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Yārden kūteh-qad-i şevke cūdādır būs-ı pā
Kim o naḥl-ı ' işve-bāra nā-resādır bu si-pā
- 2 Pāy-kūb-ı bīkr-i ma' nāyı fezā-yı şafhada
Cilve-riz-i nāziş eyler nağme-i hūsn-i edā
- 3 Ni' met-i bī-ṭa' m-ı dünyā mūriş-i eşkām iken
Ṭavr-ı bī-hūşānedir tedbīr-i celb-i iştiḥā
- 4 Merdüm-i bī-māye-i iḥlāşa sūḫ-ı dehrde
Naqd-ı zeyf-i sum' adır ser-māye-i ḡabn-ı şirā
- 5 Nāve-i selsāl-i pend-i hūş-pīrādır Edīb
Hāme-i dil-teşnemiz etmez qabūl-i irtivā

20

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Emīr-i beldeden in' ām olunca şūf qabā
Faḫīh-i ser-keşiñ evzā' ı sıgmaz oldu qaba
- 2 O şūḫ her yere pūyān olup yatar çü-şıpa
Düşürdü anı hevāyīlige bu ' ahd-i şabā
- 3 Hücüm-ı bāriḫa-i āhımız sipihri tutar
O mihre ḫā' il olunca me' āşir-i ruḫabā
- 4 Kenāne-i müjedir ḫāṭırı remīde eden
Sihām-ı nāzı hep ol ca' beden midir ' acebā
- 5 Bu kār-ı nādire-zādī naşīb-i kilkimdir
Edīb böyle midir hep yerā' a-i üdebā

21

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn

- 1 Der-i šāhān ne kadar olsa fesihü'l-ercā
Edemez anda melek-meşreb olunca ercā
- 2 Haṭve-cünbān-ı reh-i vuşlat olurdu zāhid
Etse kendin 'arac-ı dā'-i riyādan incā
- 3 Olmadı pey-rev-i fursān-ı hidāyet şūfī
Kaldı cün-nāka-i 'aşvā-yı za'if-i 'arcā
- 4 Şimdilik el yudu ibriḳ-i vuzūdan mürşid
Āb-ı rīḳiyle eder isteyicek istincā
- 5 Menzil-i mīr ü şehi etmez Edibā me'vā
Ḥayl-i erbāb-ı dile dergehimizdir melcā

22

- 1 عرايس دهرى ما حفظن عهودا
فمن صدهم عنى بلين صدودا
- 2 فما دمن فى مغنائهن وجدتهن
عقم وان اطلقن صرن ولودا
- 3 اذا لم يروا ضعفا بادناف علة
تيقنتهم ان لم يبيتن رقودا
- 4 فظنى ان لوصرت فى زى مقعد
بجانب عجزى مارضين قعودا
- 5 فان كنت مافوكا بتهمة غادر
محبا لهم قاموا على شهودا
- 6 فمادمت ذى حسن شهيدك ادما
وان فسدت سيماك خلنك عودا
- 7 فلم ارهم فى وصف حواء آدم
فيا ليتهم فى الدهر كن قرودا

21 S 4b, Ü1 19b, Ü2 15a

5 melcā S, Ü2: me'vā Ü1

22 S 4b, Ü1 19b, Ü2 15a

23

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Olur mu hiç emîr-i bî-müdārā
Emîn-i ıztırâb-ı bîm-i Dārā
- 2 Gözet her sîne-rîş-i 'aşkı yārā
Cerâhatle koma bî-tâb u yārā
- 3 Şehā bālā-yı nāzırda bu hārā
Olur mevc-efken-i mülk-i Buḥārā
- 4 Nihān etdikçe tâb-ı 'aşkı dilde
Eder âh-ı gülû-süz âşikārā
- 5 Edîb âzâdegân-ı zülf-i dil-ber
Degildir dâhil-i kayd-ı üs-ārā

24

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 نار شد صورت این کهنه سراپینارا
لا تظنن لاهلیه سراپی نارا
- 2 Gülle-i kelle-i pür-şûr-ı 'adû oldukça
Gühere gâlib olur kıymet-i seng-i hārā
- 3 Cāhile müktenef-i dār-ı gedā olmaḡdan
Hıoş gelir cāzibe-i rif'at-i dār-ı Dārā
- 4 Şûret-i nāhun-ı engüşt-i niyâz oldukça
Noktasın hekk ile bî-sûd olur olmaḡ zārā
- 5 Merdümü nâ'ibe-i 'aczi mühân etdikçe
Zafer-i ḡaşma Edîbā nice olsun yārā

25

fā'ilâtün fā'ilâtün fā'ilâtün fā'ilün

- 1 Sînade cûş-ı zülâl-i 'aşk olunca bî-nemā
Vecdden gelmez şu 'ün-ı dîde-i ḡam-bîne mā
- 2 'Aksini ḡusn-i kabûlünden peşimān iledir
Rev-be-rev çehre-i şıdḡ olsa mir'ât-ı riya

23 S 4b, Ü1 19b, Ü2 15b

1 emîr-i S, Ü2; emîr ü Ü1

24 Ü1 20a, Ü2 15b

2 oldukça Ü2: olduğumsa Ü1

3 dār-ı Dārā Ü2: dārū Dārā Ü1

25 Ü1 20a, Ü2 15b

2 Rev-be-rev Ü2: Rüy-be-rüy Ü1

- 3 Renc-i ta' biri taḥammülden degildir bî-eşer
 'Ārdan rencür-ı gayretdir marîz-i ibtilā
- 4 'Āşık-ı şādık süveydā-yı dilin tenvîr için
 Sûz-ı ğamdan ḳalbini etmez mühân-ı iḥtilā
- 5 Rāst-bîn-i dîde-i idrāk olaldan ben Edîb
 Görmedim 'ālemde aşlā ḥüsn-i sîmā-yı vefā

26

mefā'îlün mefā'îlün fe'ûlün

- 1 اذا مانال شخص ما تمنى
 من الارذال يوما مات منا
- 2 فكن في خبرة من كل فرد
 متى ماساء فعلا ساء ظنا
- 3 Kerem çift-i yed-i merdān-ı Hāḳdır
 Degildir küfv her dest-i muḥannā
- 4 Ne deñli ḥāl ü şānı pest olursa
 Binādır nerdübān-ı ḳadr-i bennā
- 5 Edîbā telḡ-kām-ı fūrḳat olmaz
 Ḥalāvet-dîde-i 'ayş-ı mühennā

27

mefā'îlün mefā'îlün fe'ûlün

- 1 Semāḥat eyle görme bî-nevālā
 'Aṭāyı çeşm-i 'ālem-bîne vālā
- 2 لدى الانجاز لاتنطق دلالا
 بصد منك فى الموعود لالا
- 3 Metā'-ı ḥüsn-i sîretle behîc ol
 Ki şevb-i faḥr olur tüccāra kālā
- 4 Zemînde pāye-cüy-ı āsmānsın
 Seni zār etdi fikr-i zîr u bālā

4 iḥtilā Ü2: ibtilā Ü1
 26 Ü1 20a, Ü2 15b

5 'ayş-ı Ü2: 'ayş u Ü1
 27 S 5a, Ü1 20a, Ü2 15b

1 'Aṭāyı S, Ü1: 'Aṭā-yı Ü1

- 5 اذا لم تكتفى بالقنع يوما
كنوز الارض كم تغنيك حالا
- 6 Hele seyr eyle ey dāmād-ı mecnūn
Ne vaz‘ eyler leyālī-i ḥübālā
- 7 Qabūl-i ḥikmet-i pend-i Edībi
Saña ilhām ede Allāh te‘ālā

28

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Zülāl-i la‘l-i leb-i dil-rübādan içdim mā
‘Aceb midir baña nāz eylese *li-emrim mā*
- 2 بسر گرانیء غم بی درایتم اما
که جام صاف لبش کاس خمره ام ما
- 3 Hārīş-i refrefe-i büm-ı cerr iken zāhid
Ḥayāl-i farkına gelmez nevāl-i zıll-i hü mā
- 4 رمیت فی رمض مت بغتته بظما
متی تعمد لحظاه سل سیفها
- 5 Kirişme-sāzı ile ḥātır-ı nizārı Edīb
Hevā-yı ‘aşkına rām eyledi o ‘işve-nümā

29

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Germi-i sīnemi izhāk edemez mā-yı semā
Nice fersūde-kon-ı kuvvet-i germā ise mā
- 2 Gül-bün-i bāğ-ı ümīdim der iken bulsa nemā
Ḥāhiş-i ṭab‘a muvāfiq ne hevā buldu ne mā
- 3 Qoma çeşm-i dehene kuḥl-ı gıdā-yı suḥtu
Gelmesin dersen eger bāşıra-i qalbe ‘amā
- 4 Ehl-i dil rāh-ı Hākka rāh-nümünü n’eyler
‘Ākif-i beyt-i Ḥudāya ne gerek kıble-nümā
- 5 Ser-āzāde-i erbāb-ı tecerrüdde Edīb
Bār-ı mihnet mi degil sāye-i şeh-perr-i hü mā

28 S 5a, Ü1 20b, Ü2 16a

1 “Herhangi bir iş nedeniyle” anlamında Arapça bir ifade.

29 S 5a, Ü1 20b, Ü2 16a

30

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Eşkim göreydi reşk ile hün-âb olurdı mā
Zirā gözümde şevkiñ ile âb olur dimā
- 2 Bakmazdı kevne fūrkat-i Yūsufla dīdesi
Ya'kūba hā'il olmasa da perde-i 'amā
- 3 Her kaṭresin kevākibe nūr-ı nigāh eder
'Aksin ne dem sirişkime izhār eder semā
- 4 Zann etmesin mecālī-i evc-i su'ūdda
Mürğ-ı hevā-yı āhıma hem-bāl olur hümā
- 5 Dūr ol ğam-ı te'alluḡ-ı kevn ü mekāndan
Ancak cenāb-ı 'aşḡa Edīb eyle intimā

31

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 غم طوایف شقوت چه میکنم انها
که خاطرهم همه آزرده میکنند اینها
- 2 رضای میر و شهان شد مطالبش بکسی
ندیده ام هوس خواهش رضای خدا
- 3 اذا التجات لخل عليه معتمدا
من انتجاء عدو وجدته اعدا
- 4 Keremle kimseye incāz-ı va'd eder yokdur
Hemān isā'ete eyler ederse va'de vefā
- 5 Hūḡūḡ cümle 'uḡūḡa mübeddel olmuşdur
Edīb ḡalmadı bir hedne-cūy-ı ḡubb u velā

32

- 1 ز دشمن وا مکن در وقت فرصت انتها زیرا
گزند اعتدایش می نیابد انتهازیرا

30 S 5a, Ü1 20b, Ü2 16a

31 S 5a, Ü1 20b, Ü2 16a

5 velā S, Ü2: vefā Ü1

32 Ü1 21a, Ü2 16b

- 2 چو آتش در کمین جامهء مردی که بگریزد
خدارا کلما انحازنه زاد تاثیرا
- 3 بادراکم تا جودت نمای استقامت شد
روا بینم بسرو راست سیرت سر فرازیرا
- 4 ببین در روضه ء کونین ترا از غیر بیسودی
چه شد بار نهال غایت حب مجازیرا
- 5 مرا تا در میان خلق عالم فاش مییاشد
ادیبا تهمت دشمن شود کتمان رازیرا

33

- 1 اگر بینی درین دم صورت وزن ترازو را
بلحظ مسترب مابه الا ترزورا
- 2 زگرد فتنه در زلف غوانی کرد مدهوشی
رمان از توتیای شانه چشم عقده ء مو را
- 3 ز بیقدری چنان در سینه سوز عار میدارد
که ناف مشگ شد لخت کبابی چشم آهو را
- 4 چه دل بندم بدشمن کز نهیبش پر ره میسازد
نگاهم تا نبیند در خیال خفتم او را
- 5 ادیبا تا ندارد موجه ء آب حیا هرگز
نمی سازم شراب ارتوا هر لعل دلجو را

34

- 1 نمی بخشم بهر کس نشئه ء حسن تکلمرا
بغیر اهل دل مستور میدارم تبسمرا
- 2 زکرداری کزو رنج ندم پیدا شود هرگز
گزیدن رنج دیگر آرد انگشت تندمرا

- 3 زینایی دل صاحب نظر آزار میبند
دران کشور که مردم می نداند قدر مردمرا
- 4 بدلصافی که تا شایسته ء الهام میباشد
عبث بینم بطالب قید آداب تعلمرا
- 5 حریص از نعمت بیسود خود نقت کند پیدا
که نعمت ره نیابد جاهل قدر تنعمرا
- 6 مرنج از درد فرقت کز برای وصل تو باشد
که یعقوب از جدایی کرد حاصل یوسف گمرا
- 7 ادیب از شعله ء مشهود شمع افزون میشود
لهیب تاب می پروانهء پیرامن خمرا

35

- 1 یارم دگر مرا نگه بغیرم شد آشنا
از شمهء مرا که ز پرچم شد آشنا
- 2 تا سایه داد زلف نگارم بتارکم
مرغ هما بدام فراهم شد آشنا
- 3 من در ازل حقیقت سیمای آدم
جوابنقش صورت آدم شد آشنا
- 4 چون دشنه زد جنایت دشمن بسینه ام
زخمم مگو بچهرهء مرهم شد آشنا
- 5 نالانم از تغافل دلخفته گان ادیب
کاز صور حشر صیت دهانم شد آشنا

36

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Vām-ı isā'eti der-i Ğaffār öder saña
Cây-ı bülüg-ı maṭlab-ı dîl-dâr o der saña
- 2 Tâlib ki ders-i 'ilm ile meftûn-ı cāh ola
'Allāme olsa fâ'ide vermez o ders aña
- 3 Düş-ı diliñde cevşen-i gîlzet bed'îd iken
Tîğ olsa pendî zâhidiñ etmez eşer saña
- 4 Âsûde ol tenāvül-i tiryāk-ı şabr ile
Vermez şereng-i şadme-i düşmen zarar saña
- 5 Bed-ḥ'āha tîğ-i satveti âmāde kıl Edîb
Oldu yeter bu tâb-ı taḥammül siper saña

37

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 اذا رايت باشرار ناترافينا
رضا التمرن بالشر لم ترافينا
- 6 Eger muḳāvemete tâb-ı iḳtidâr olsa
'Adūya zûll-i müdārâtı kim görürdü revā
- 7 Cihānda merd-i dilîr-i mürüvvetiñ ancak
Ḳuvā-yı himmetini 'aczdîr eden ifnā
- 8 'Îlâc-ı emzicesi nüks olunca merzânıñ
Olur mu 'illeti şâyân-ı iḳtirân-ı şifā
- 9 Anı sipihr-i 'anîde ḥavāle eyler idim
Edîb olaydı yedim ḳabza-gîr-i tîğ-i ḳazā

38

- 1 چو در راه سفر همخواه کردی مادیانترا
چرا بیهوده خواهیم از تو زاهد ما دیا نترا
- 2 مکن از ما امید چاره سازی در گرفتاری
باهل سمعه زیرا خوبتر بینم اهانترا

36 Ü1 21b, Ü2 16b
2 o ders aña Ü1: o ders saña Ü2
37 Ü1 21b, Ü2 16b
38 S 5b, Ü1 21b, Ü2 16b

- 3 نبینی در خیالت از من آثار شکر خندی
اگر در خواب شیرین وا کنی چشم دهانترا
- 4 مرا بنما سطور صفحهء سرنامهء کارت
اگر از اهل صدق آموختی درس امانترا
- 5 نمیفهمد ادیب اما گمان دارم که میفهمد
ریاکاری که میگوید تزاویر زبانترا

39

- 1 ولیس خدن بایناس یشاربنا
الا الیه باقبال یشار بنا
- 2 ولا بغیض اذا بالبعی صارعنا
الا له سطوة الجبار صارعنا
- 3 قلیل عهد التهانى لو یصادقنا
کیونس فى البلا ماکان یونسنا
- 4 دهر اذا اودعت شخصا رغائبه
لتحتوی برهة اوقاته بهنا
- 5 لو ساح حاف عن الانظار فى لجج
ما غاب عن مونس الا الیه دنا
- 6 سلنى عن الدهر مما انت جاهله
فلیس مثلى اذا الفیت ممتحنا
- 7 لو کان شخص کریم بین عترته
بشیمه الصدق مبغوض لکنت انا
- 8 فلو علمت الامانى قبل وصلت
لسان قلبی بروم ماسها المنا
- 9 مستوحش الکن ان سیقت له خلعا
وخیر اللبس منها لاشتهی کفنا

- 10 ما من فواد و الا فى بقخعة
تمرن الصبر لما هادن المحنا
- 11 ابدا مثالبه خصمى بمتلبتى
يخال جهلا بتثريبى الى جنا
- 12 ان الذى غاص فى الاقدار مغتمرا
لورام طهر من الادناس جاورنا
- 13 مستانس العشق يجرى بالهوى ابدا
من جاور البحر سيرا طاولع السفنا
- 14 لا تلتهى بوجود لست ما لك
ولا بكنز غناء يعتريه فنا
- 15 فانهج مناهج اهل العشق مبتدرا
وابغى تعرفنا ان ما جهلت لنا

40

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Ağyār ile yār olmağı kār eyleme cānā
Ḥasretle dīl-i 'āşığı zār eyleme cānā
- 2 Meyl-i nigeḥ-i nāz ile bīmār-ı ġarāma
Tīr-i müjeyi zaḥm-nişār eyleme cānā
- 3 Ta'lik-i zuhūr-ı ḥaṭ edip luṭf-ı vişāle
Vā-beste-i hengām-ı bahār eyleme cānā
- 4 Ağyāra olur belki sebeb 'arz-ı niyāza
Göñlüm gibi bir yerde qarār eyleme cānā
- 5 Nāz ile ḥirām eyle bu gün cāy-ı Edībe
'Āşıkla celīs olmağa 'ār eyleme cānā

Harfî'l-Bâ

41

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Ğunye-i ma'rifete mâlik olur bay-ı edeb
Reh-i tevfiğ-i Hakk'a sâlik olur pây-ı edeb
- 2 Telh olur zâyika-i çeşme şühüd-ı hüsnü
Yûsuf-ı 'aşr ise bî-cezbe-i simâ-yı edeb
- 3 'Âlem-i kevnde her zât-ı felek-'unvâna
Zînet-efzâ mı degil 'ıkd-ı şüreyyâ-yı edeb
- 4 Maraz-ı bî-edebî merd ile hem-zâd olsa
Olamaz kâbil-i te'sîr müdâvâ-yı edeb
- 5 Kalmadan terk-i edeb-berle Edîbâ merdüm
Olsa bârî edeb-âmûz-ı temennâ-yı edeb

42

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Hıyl-i 'uşşâka o meh-rû ne kadar etse 'azâb
Yine dil-dâdeleri eylemesin isti'zâb
- 2 Görüp ol muğ-peçeyi râhib-i deyr âh etmiş
Nice âhımla anı eylemeyem istirhâb
- 3 Bülbüle mezbele cây olsa gurâba gülşen
Böyle eyyâm-ı hâlede kim eder istigrâb
- 4 Koyalı şirketine şeyh elin hammârîñ
Dehen-i rinde bozuk gelmededir ta'm-ı şarâb
- 5 Tiz yeter müntezeht-i kaşr-ı temennâya Edîb
Dil-i âheste-revim eylese de kaşr-ı şitâb

43

mefâ'ilün fe'îlâtün mefâ'ilün fe'îlün

- 1 O dil ki olmaya mızmarı cilvegâh-ı taleb
Olur mu sâhası menzilgeh-i sipâh-ı taleb

41 S 5a, Ü1 21b, Ü2 17a

1 bay-ı S, Ü2: pây-ı Ü1

3 'Âlem-i S, Ü2: 'Âleme Ü1

42 S 5a, Ü1 22a, Ü2 17a

2 muğ-peçeyi S, Ü2: muğ-peçe-i Ü1

2 eylemeyem S, Ü2: eyleyeyim Ü1

3 mezbele S, Ü2: harâbla Ü1

43 S 5b, Ü1 22a, Ü2 17a

- 2 O dil ki sîr-ḥ̣or-ı nî‘ met-i tevekküldür
Eder mi lokma-i nâ-çîze feth-i fâh-ı taleb
- 3 Cihānda şadr-nişînân-ı kâh-ı istignâ
Ne mümkün eyleye pîş u pese nigâh-ı taleb
- 4 O kim hemîşe dehen-bâz-ı ḥ̣âhiş olmadadır
Dünüvv-i zâtını işbât eder güvâh-ı taleb
- 5 Gelir muḳadder olan rızḳ u cāh-ı devlet hep
Gerek güşâde gerek bestedir şifâh-ı taleb
- 6 Olup rübûde-i esbâb-ı ârzû ey dil
Keşîde eyleme bî-iştibâr âh-ı taleb
- 7 Felekde nuḥbe-i müstagniyân olup dâ‘im
Hâzer kıl eyleme tûklânıñı tebâh-ı taleb
- 8 Ketân-ı ‘izzeti pûsîde eyler elbette
Şeb-i hevâ-yı ṭama‘ da fûrûḡ-ı mâh-ı taleb
- 9 Edîb merd-i ḥaḳîkat-şinâsa ‘âlemde
Naḳîşadır hele el-ḥaḳ sülûk-i râh-ı taleb

44

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Ḥacel-efzây-ı cennet ol ruḥ-ı zîbâterindir hep
Vecel-fermây-ı düzaḥ ol ‘izâr-ı âteşindir hep
- 2 Herâs-endâz-ı ḥâṭır ‘âşık-ı bî-zehre vü tâba
Esârîr-i be-hem-peyveste-i çîn-i cebîndir hep
- 3 Sihâm-ı âh-ı serdim ârzû-yı mihr-i rûyuñla
Neheng-i lücce-i pür-mevce-i çerḥ-i berîndir hep
- 4 Siyehfâm eyleyen mir‘atı ‘aks-i rûy-ı zengîdir
Şafâ-yı meşrebi nâ-şâf eden sû‘-i qarîndir hep
- 5 Cihân-dârân-ı ‘aşrın sem‘-i ehl-i derk ü temyîze
Kemâl-i himmeti icâz-ı nuṭṭ-ı âferîndir hep
- 6 Dem-â-dem dürdan temyîz-i ḥüsn-i bîkr-i ma‘ nâya
Ḳalemler pençe-i dânişverâna dūr-bîndir hep
- 7 Herâs-ı şavlet-i kilkimle çıkmaz ḥâmedânından
Edîb aḳlâm-ı ḥayl-i ehl-i dâniş der-kemîndir hep

45

mef'ülü fâ'ilätü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hayretde koydu sofradaki şeyh ü şābı hep
Zāhid tüketti koymadı bir şey ' h' oş-ābı hep
- 2 ' Ahd etdi terk-i bāba ki bī-ter-kebāb ola
Şeyhiñ meger kebāba imiş inkibābı hep
- 3 Germāda meyl-i yaḥ-āmiz eder mürīd
Maḥrūndur işābete kār-ı şavābı hep
- 4 Tevhīde girdi nağme-i şavt-ı ḡarīb ile
Şehriñ birikdi başına cünd-i ḡurābı hep
- 5 Yok bātınında şenşene-i rāstī Edīb
Zühhādīñ inḥināda anıñ ' çün rıḳabı hep

46

fe'ilätün fe'ilätün fe'ilätün fe'ilün

- 1 Olmasa reşk-i cinān gülşen-i zībā-yı Haleb
Dilimiz olmaz idi bülbül-i şeydā-yı Haleb
- 2 Ziver-i behcet ile dīde-i müştākāna
Hem-ser-i seyr-i behişt oldu temāşā-yı Haleb
- 3 Āşikār etdi kuşūr-ı ḡuraf-ı büldānı
Rif' at-i şān ile her ḳaşr-ı mu' allā-yı Haleb
- 4 Şedy-i māderden eder tıflı dimāḡ-āzurde
Şir-i pistān-ı şafā-perver-i şehbā-yı Haleb
- 5 Cāmdan ḳatre-feşān olsa ederdi ignā
Dil-i germā-zede-i ḡuşşaya ger mā-yı Haleb
- 6 Ḥātır-ı ehl-i dili mihrine mecbūr eyler
Etmeden ' arz-ı likā şāhid-i ra' nā-yı Haleb
- 7 Şerefi müntesib oldukça Ḥalīlu'llāha
Tāc-ı yāfūḥ-ı bilād olsa n' ola pāy-ı Haleb
- 8 Veziş-i bād-ı revān-baḡş ile olmuş ḡüyā
Dem-i ' İsi ile pūr cāy-ı dil-ārāy-ı Haleb
- 9 Olmasa ḥubb-ı vaṭan reh-ber-i āmālim Edīb
Dürdan etmez idim kendimi ilkā-yı Haleb

45 Ü1 22a, Ü2 17b, S 6a (Her mısranın üzerine çizgi çekilmiş)

46 Ü1 22b, Ü2 17b

4 eder Ü2: olur Ü1

47

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Göñül rüy u miyân-ı mehveşân-ı Rûmiyândır hep
Heves-kâr olduğun bûs u 'inâk-ı rû miyândır hep
- 2 Murâdın keşf-i mübhem-râz-ı şevk-i râhibândır hep
Râh-ı deyre anın'çün çeşm ü gûşun râhbândır hep
- 3 N'ola sâ mân-rübây-ı şâhid-i taşvîr-i deyr olsa
Nigâhın hîre-sâz-ı çeşm-i sîmâ-yı bütândır hep
- 4 Hedefdir çünki sem' in tîr-i kavş-ı bâng-ı nâkûsa
Tanîn-i gûş-ı zaîmîn sâlib-i hûş-ı cihândır hep
- 5 Bilinmez kimden etdin ihtisây-ı câm-ı esrârı
Saña güyâ Edîbîn sırr-ı hâfisi 'iyândır hep

48

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Meye terâviş-i la' lîn verince âb ile tâb
Nîgîn-i hâtem olur sâgara o la' l-i müzâb
- 2 Gehî müşâhede geh dürdan hayâlin eder
Ber-â-ber oldu dile hâşılı huzûr u gıyâb
- 3 Yıkıldı şarşar-ı âhımla hân-mân-ı rakîb
Yine nifâkını terk eylemez o hâne-harâb
- 4 Görünce düşde o şeh-bâz-ı nâz-pervâzı
Revâk-ı dîdeden oldu remîde tâ'ir-i h'âb
- 5 Edîb kufl-güşây-ı der-i emânîdir
Kilîd-i zemzeme-i yâ müfettiha'l-ebvâb

49

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Etmez ne va' d-i vaşl ne hulkundan ictinâb
Ol şüh-ı bî-şebâta yakışmaz bu inkılâb
- 2 Reşh-i lebiñ ki olmaya mey bî-fürûğ olur
Rîkîñ verir o cevher-i seyyâle âb u tâb
- 3 Hüsnün sevâd-ı bâsırada der-kemîn iken
Etme 'abeş o zülf-i siyâhında ihticâb

47 S 6a, Ü1 22b, Ü2 17b

48 S 6a, Ü1 22b, Ü2 18a

5 “Ey kapıları açan” anlamında bir dua ifadesi.

49 S 6a, Ü1 23a, Ü2 18a

- 4 İzrām-ı sūz-ı ‘aşka fūrūzîne āhdır
Olmaz hevādan öyle pezīrā-yı iltihāb
- 5 Olsa ‘aşīr-i hūşe-i tāk-i behişt eger
Olmaz Edīb la‘ liñe hem-tā şarāb-ı nāb

50

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Siyeh yemm-i şebi deryā-yı şāf-ı şīr eder meh-tāb
Şīrā‘ ın fülk-i māha ālet-i tesyīr eder meh-tāb
- 2 Rehīn-i hayret eyler dīde-i temyīz-i Mecnūnu
Ne dem ruhsār-ı Leylā-yı şebi tenvīr eder meh-tāb
- 3 Felek tıfl-ı hīlāli nev-cevān etdikçe elbette
Nümūd-ı peyker-i bernā-yı şāmı pīr eder meh-tāb
- 4 Ufukdan rū-nümā olduğça her şeb zengī-i şāma
Tīlā-yı hūş-nümāy-ı pertevin tebzīr eder meh-tāb
- 5 Edībā berter olmaz şanma kim eşvākımız zīrā
Beyān-ı tāb-ı rūy-ı dil-beri tekrīr eder meh-tāb

51

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Nār-ı dūzaḥdan cihān-efrūz olur tāb-ı leheb
Muktezā-yı kārını ehl-i sitem tā bile hep
- 2 Niş-i te‘şīr-i lezādan behre-yāb-ı emn idi
Olmasaydı merdüm-i hem-hūy-ı ‘akreb ‘āk-ı Rab
- 3 Zālīmīñ çirk-āb-ı cūdundan ḥaṭādır eylemek
İgtirāf-ı āb içün desti sebū-yı huşk-leb
- 4 Hırşdır ḥalkı esīr-i zūll-i isti‘ tā eden
Kāni‘ e şıdk-ı tevekkülден gelir tarḥ-ı taleb
- 5 Nās ile şimdi te‘eddübden Edīb āzādeyiz
Çünkü ādāb-ı enām olmuş bütün terk-i edeb

50 Ü1 23a, Ü2 18a

51 Ü1 23a, Ü2 18a

1 Nār-ı Ü1: Tā Ü2

4 zūll-i Ü2: ehl-i Ü1

52

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sedâdı buğz eder ham-geşte-i yārān olan her şeb
Selīb-i 'ār olur āgūşda mihmān olan her şeb
- 2 Hıdā' u mekr ile azrār-ı nāsı iltizām eyler
Mihād-ı faḥşda hem-ḥābe-i şeytān olan her şeb
- 3 Sezā-yı 'afv-ı Ḥaḳdır tevbe-i ālāyiş-i vizre
Nedāmetle ḥulūş-ı niyyeti miz'ān olan her şeb
- 4 Firāş-ı remsde me'yūs-ı neyl-i ḥāb-ı rāḥatdır
Marīz-i cevre bī-endişe-i dermān olan her şeb
- 5 Edīb āmurziş-i evzār ile ḥandān olur daḥi
Ḥudādan şerm ü istiḥyā ile giryān olan her şeb

53

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şükr kim gıḳta-i büldān-ı enām oldu Ḥaleb
Reşk-i nüzhetkede-i ḥıṭta-i Şām oldu Ḥaleb
- 2 Maḥv olup gā'ile-i hā'ile-i şüm-ı keder
Şāhid-i meymenete cāy-ı ḥırām oldu Ḥaleb
- 3 Ḥātır-ı fātir-i ḥamyāze-keşān-ı miḥne
Vāye-baḥş-ı eşer-i neş'e-i cām oldu Ḥaleb
- 4 Oldu çün şöhret-i ārāyiş-i ḥüsnü müzdād
Ḳadr ile müfteḥir-i ḥāş ile 'ām oldu Ḥaleb
- 5 Ḳalmadı renc-i sühād-ı şeb-i miḥnet-kārī
Ḥāb-ı rāḥatle şafāgāh-ı niyām oldu Ḥaleb
- 6 Dürdur cuğd-ı hevān sāḥa-i meymünundan
Sāye-i yümn-i hü mā ile be-nām oldu Ḥaleb
- 7 Çille-i saḥt-ı kemān-ı elem-i düşmenden
Ḥātır-āsüde-i te'sīr-i siḥām oldu Ḥaleb

52 Ü2 17a

53 Ü1 3b, Ü2 10a (Ü1'de kaside ve tarihlerin arasında, Ü2'de ise manzum ve mensur karışık olan bölümde)

Harfû't-Tâ

54

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 N'ola işmâr-ı merâm etse nihâl-i 'iffet
Bâr-ı fevz-âver olur nahl-ı hışâl-i 'iffet
- 2 Tâb-ı h̃urşid-i cihân-tâb ile maqrûn olsa
Maḥv eder pertev-i envâr-ı cemâl-i 'iffet
- 3 Olsa pîrâye-nümây-ı girih-i cebhe-i nâz
Çeşme-i Hızra sezâ âb-ı zülâl-i 'iffet
- 4 Behcet-i şâhid-i İslâmı dü-bâlâ eyler
'Ârız-ı cevdet-i ahlâkda ḥâl-i 'iffet
- 5 Zûdter cilveger-i evcgeh-i kurb eyler
Dili mânend-i hüma cünbiş-i bâl-i 'iffet
- 6 N'ola kıymet-şiken-i sāgar-ı zerrîn olsa
Çeşm-i dānāda her eşkiste-sifâl-i 'iffet
- 7 Merdûme kâ'id-i ḥırmân ise de bunda Edîb
Süddur 'âlem-i 'uḳbâda me'âl-i 'iffet

55

me'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ey dil çemende çâşnî-i nüzhet-i nebât
Geldi mezâḳ-ı h̃âhişe çün-sükker-i nebât
- 2 Merdüm duyardı felte-i pây-ı nigâh ile
Etseydi yâr semtime refîâr-ı iltifât
- 3 Bîgânededen ederdi te'allüm rüsûmunu
Evlâ da olsa re'fet-i âbâ vü ümmehât
- 4 Câh-ı memâta naşb ederek dest-i cân-sitân
Her mürdeye ḳubûr ile vermekde bir berât
- 5 Ol şeh teşâmûm etmededir var ise Edîb
Gelmez şimâḥ-ı rahmına hiç nâle-i şekât

54 S 6b, Ü1 23b, Ü2 18a

55 S 6b, Ü1 23b, Ü2 18b

1 nüzhet S, Ü2: lezzet Ü1 / sükker S, Ü2: lezzet Ü1

56

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Rüzâb-ı la' l-i lebiñdir ter-âb-ı ' ayn-ı hayât
Terâviş-i gâzabıñdır hurûş-ı mevc-i memât
- 2 N'ola elîf-i sühâd olsa çeşm-i bîdârî
Meger olur mu hayâliñle hîç şebât-ı sübât
- 3 Nigâh-ı lutf ile çün kâr-ı hayra mâ' ilsen
Nişâr-ı vaşlı da eyle zamîme-i hasenât
- 4 ' Aceb mi olmasa hayl-i behiştîyân içre
O mäh-pârece pîrâye-gîr-i zât u şîfât
- 5 Şî'âr-ı zühd ile güm-sâz-ı cism olan merde
Neşât ile hâlevât içre h' oş gelir celevât
- 6 Metâ' -ı kesmeğâr-ı şıdğdan müzâyedede
' Aceb ki olmada gitdikçe münkaṭı' râgebât
- 7 Edîb hâ' in olan kimse muntelhî olamaz
Erişse de serine müşt-i çerğden şademât

57

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 N'ola mağbûṭ ise ger sâğâr-ı mestâna devât
Rîziş-i reşha ile neş'e verir câna devât
- 2 Dem-be-dem neşr-i erîc etmege mevķûf olmuş
Hûbter mücmeredir meclis-i ' irfâna devât
- 3 Olmada gâliye-sây-ı şafahât-ı ' âlem
Güyyîyâ mâşıṭadır hacle-i devrâna devât
- 4 Peççe-zây-ı raķam olmağâ olur mu imkân
Eger olmasa hüma-yı kâleme lâne devât
- 5 Cilve-rîz olmaz idi bezmgeh-i elvâha
Pây-kûb-ı kâleme şunmasa peymâne devât
- 6 Pîçîş-i lîķa-i müşğîn ile maḥsûd olmuş
Zülf-i pür-tâb-ı girih-beste-i hûbâna devât
- 7 Evcden inmez idi belki tuiyûr-ı aķlâm
Şafḥaya etmese pâşide eger dâne devât
- 8 Böyle açıkda kalırdı hele ' azrâ-yı kalem
Kurmasa çetr-i siyehfâm ile ger ḥâne devât

56 S 7a, Ü1 23b, Ü2 18b

7 şıdğdan S, Ü2: zühdden Ü1 / müşt-i S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

57 S 7a, Ü1 23b, Ü2 18b

- 9 Gāh surḥ ile eder ḥāneleri ḥūn-efṣān
Müşksā olmada geh kıl-k-i debīrāna devāt
- 10 Hıbr-ı la‘līn ile ser-şār olıcaḡ gūyā kim
Cām-ı gülfām şunar zümre-i rindāna devāt
- 11 Karaḡolluḡçuluḡ etmekle şeref buldu Edīb
Der-i beytü’ş-şeref-i ḡayl-i belīgāna devāt

58

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Ber-i sīmīn-i nermin sīneme gel penbe-ber-dāḡ et
Dil-i maḡrūra da zülfünle bir nā-dīde berdāḡ et
- 2 Göñülden ḡuşşayı ey ‘āşık-ı dil-ḡaste ıraḡ et
Bahār olduḡça kendiñ şevḡ ile dil-beste-i rāḡ et
- 3 Nedīm-i ḡıbrēt-i ḡālimle zevḡ-i tesliyet bulsun
Şabā luṭf et peyām-ı şevḡimi dil-dāra iblāḡ et
- 4 Yüzün göstermeden şun ehl-i bezme sāḡarı ammā
Benim’çün sāḡiyā ‘aks-i ruḡuñ mīnāya ifrāḡ et
- 5 Nevā-yı ḡasreti gülzāra iḡşār eyle ey bülbul
Edībāsā ḡuzūr-ı yāre ‘arz-ı şevḡi isbāḡ et

59

- 1 غنمت سهادا من موارد غفوتی
وبت سلیمان من سهاد و غفوة
- 2 تمنيت اهوأ الخطوب تنزلا
بلا خبرة منى وتوهة فطنة
- 3 فشاهدت كل الكون دون رشيدهم
غريق انتباه فى بحيرة حيرتى
- 4 لسهوى متى نوديت فى الخلق انفا
اخا يوسف فى احتجاب غيابتى

10 şunar S, Ü2: şanır Ü1 / zümre-i S, Ü2: zemzeme Ü1

58 S 6b, Ü1 24a, Ü2 19a (S’de her mısraın üzeri çizilmiş)

1 gel penbe-ber-dāḡ S; Ü2: gel penbe-i dāḡ Ü1

4 ruḡuñ S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

59 S 6b, Ü1 24a, Ü2 19a

- 5 وشنانى انى لو قصدت تخالطا
مع الناس ازدادت من الخلق وحشتى
- 6 فان كنت ذاسقم لرغم عواذلى
اقارن برأ لاحتمال عيادتى
- 7 فعشقى و ليلا او ليالى من الورى
نهارى و ليلى او ليالى راحتى
- 8 فل ترج من غير الغرام تفضلا
ولا حسرة فى غير فقد الاحبة
- 9 فدارى الذى من شانہ العشق مثلنا
لتحظى به مستانسا بلطافة
- 10 فهذا هو المطلوب من عهد آدم
الى صفوة تاتى ليوم القيامة

60

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 'Ahd-i keremi 'âşık-ı dil-çāke rekîn et
Temhîd-i vefâ kıl demem ol çākere kîn et
- 2 Zâhid ķo şereh-kārî-i ticân-ı mülûkü
Sen hâtırî me'nûs-ı külâh-ı nemedîn et
- 3 Ferzâne-nigâh ol naẓar-ı çeşm-i hayâli
Mekfûf-ı tımâh-ı cihete sû'-i ẓarîn et
- 4 Ehl-i hûrede çehre-besîm ol ħamaķāya
Sîmā-yı mülākātîñî per-çîn-i cebîn et
- 5 Mânend-i Edîb eyleme âmâl-i muĥâlî
Terk-i emel-i hâtırî ser-māye-i dîn et

61

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dil-i aġyârî da gönlüm gibi enmûzec-i kâf et
Dilimde cilve-i şemşîr-i nâzîñ gör de inşâf et

60 S 6b, Ü1 24a, Ü2 19a
2 şereh-kārî-i S, Ü2: şeraĥ-kārî-i Ü1
61 S 7a, Ü1 24b, Ü2 19a

- 2 Şaķın aġyār-ı dūna va‘d-i bī-incāz-ı ħulf etme
Mücerred baña va‘d-i luţfuñu bī kayd-ı aġlāf et
- 3 ‘Aţā vü men‘ı der-kār eyle nīkū-ġāh u bed-ġāha
Deriñde ħācet-i her sâ‘ili maķrūn-ı is‘āf et
- 4 Henāy-ı tal‘atīñle girye-ġīz-i ibtihāc eyle
Dür-i nā-yāb-ı eşk-i ‘āşıkı maġsūd-ı aşdāf et
- 5 Edībi mi‘de-sīr et lümza-i kūt-ı dehānīñla
Dil-i ‘ankā-sirişt-i kāni‘in nāzişger-i Kāf et

62

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Ĥüsn-i endīşe eder kāmı kanīş-i himmet
Sū‘i tedbīr eder inmā-yı şikār-ı baġyet
- 2 Meş‘al-i şeb-rev-i minhāc-ı emel kāfīdir
Pertev-i şem‘-i şeb-ārāy-ı ħulūş-ı niyyet
- 3 Rūz-ı ferdā güm eder renc-i emānı bunda
Olmayan kādime-cünbān-ı reh-i emniyyet
- 4 Şir‘a-i ‘aşķda sermā-zede-i hicrāna
Şu‘le-i āh-ı seġer-ġīz iledir germiyyet
- 5 Sūk-ı maġşerde ħarīdār-ı emānīdir Edīb
Bunda her müddeġir-i naķd-ı nefis-i ‘iffet

63

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Mihmān-ı dili künc-i kanā‘atde meķīn et
Ĥırş u şerehe meyl-i vidād eyleme ķīn et
- 2 Sūz-ı elem-i ‘aşķa fūrūzīne-güzīn ol
Tāb-ı diliñi ħāfiķa-i āha ķarīn et
- 3 Bed-ġāha dirīġ eyleme her nāvek-i cūdu
Ĥavs-ı sitemi düşmene mevķūf-ı zemīn et
- 4 Tamġā-yı mezelletle emārāt-ı đalālī
Ehl-i ħuda‘a naķş-ı esārīr-i cebīn et
- 5 Zehr-ābe-güzīnān-ı ġam-ı ‘aşķı Edībā
Peymāne-keş-i encümen-i ehl-i yemīn et

2 va‘d-i S, Ü2: va‘de-i Ü1
62 S 7a, Ü1 24b, Ü2 19b

5 ‘iffet S, Ü2: himmet Ü1
63 S 7a, Ü1 24b, Ü2 19b

3 dirīġ S, Ü2: ķarīn Ü1

64

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Pişimde benim serv gibi bir de hırâm et
Dâğ-ı gâmiña sînemi gel bir daği râm et
- 2 Ehl-i emele eyleme tec'îd-i enâmil
Memhûr ise de kîs-i 'atâ fekk-i hıtâm et
- 3 Yâ rind-şîfat haşr-ı şîrâ eyle şarâbı
Zâhid yürü yâ ister isen gâşb-ı harâm et
- 4 Vecdiñ var ise müsteter ol künc-i hafâda
Erbâb-ı tevâcidle demem rakşa kıyâm et
- 5 Üftâde-i yâr olmada hem-hâl-i Edîb ol
Şayd-ı harem-i hâtırı dil-beste-i dâm et

65

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Matlûbuñ ise şerbet-i şîrîn-i haķîkat
Âb-ı dîl-i şâfa şeker-i hubb-ı Hâķı ķat
- 2 Bî-külfet-i tedbîr çeker menhec-i fevze
Her tâlib-i hüsn-i 'ameli ķa'id-i niyyet
- 3 Tekrîr-i rivâyât-ı elibbâ ile bildim
Kim merdümü hacletde ķomaz sıdķ-ı reviiyyet
- 4 A'nâķ-ı sitem-pîşeye zencîr-i şekâdir
Teddîdine sa'y etdiği etvâr-ı eziyyet
- 5 Ser-beste-i ķahr olmayarak cümle Edîbâ
Pey-bürde-i minhâc-ı dâlâl oldu ra'iiyyet

66

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Bed gelir şeyhe demek bûy-ı gül istişmâm et
Aña sirvâl-i gulâmında gel ist işmâm et
- 2 Çeşm-i idrâk yeter nîk u bedi temyîze
Haşmı bürhân-ı firâsetle faķaķ ilzâm et
- 3 Merd isen sîne-i hârâda bile cây etme
Kendiñi levh-i nigîn içre daği bî-nâm et

64 S 7a, Ü1 24b, Ü2 19b

65 S 7b, Ü1 25a, Ü2 19b

66 S 7b, Ü1 25a, Ü2 20a

3 bî-nâm S, Ü1: bî-bâm Ü2

- 4 Olma hamyāze-keş-i tāb-ı nehār-ı şöhret
Hâtırı münbesit-i zıll-i sevād-ı şām et
- 5 Düşmen-i hāsire i'ād-ı nekāl etmekden
Kaṭ'-ı ser-rişte-i ahlāka Edīb ikdām et

67

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Saña zāhid hitāb-ı nuş u pend etdikçe men gūş et
Dem-ā-dem gevher-i her pendimi sen gūşa mengūş et
- 2 Cihānda hem-ser-i Tayfūr isen da'vā-yı şıdk etme
Lüzüm-ı terk-i da'vā-yı du'ā'-ı şıdkā ser-pūş et
- 3 Adil-i genc-i Kārūn olsa da naqd-ı meşubātın
Yine bir zerre-i nā-çizveş dilden ferāmūş et
- 4 Değişmez sîretin ehl-i dālāl irşād-ı mürşidle
Hidāyet ni'met-i Haḫḫ olduğun pīrāye-i hūş et
- 5 Tarīḫ-i aşkdan tertib-i esbāb-ı zühül eyle
Edīb-i hūş-yāri sākiyā mümkünse ser-h'uş et

68

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ḥayālî perde-i ruhsār-ı işve vü nāz et
Nikāt-ı şiveyi maḫrūn-ı remz ü elgāz et
- 2 Şemīm-i zülfüñü iṭr-ı meşām-ı yād etme
O bûy-ı dil-keşi ehl-i hevāya ifrāz et
- 3 Nevā-yı āh ile senden niyāz-ı vaşl edene
Maḫām-ı evc ile şehnāzdan ser-āgāz et
- 4 Vifākı heykel-i derd-i ser-i firāk eyle
Sürūd-ı va'di şafā-baḫş-ı gūş-ı incāz et
- 5 Ḥadīş-i nehy-i müdām-ı lebiñ dirāz etme
Ḳo buğz-ı kevşeri vā'iz riyāyı icāz et
- 6 Zebān-ı ṭa'nı dirāz etme aşık-ı zāra
Düşünce yādına bārī semāhat ibrāz et
- 7 Niṭāḫ-beste-i vaşf-ı cemāl-i yār eyle
Edīb ḥāmeñi ḥüsn-i eşerle mümtāz et

4 nehār-ı S: nihād-ı Ü1, Ü2

67 S 7b, Ü1 25a, Ü2 20b

1 men S: sen Ü1, Ü2

3 genc-i Kārūn S, Ü2: naqd-ı Kārūn Ü1

68 Ü2 20a

- 1 غرايم شوقى حلها بمحلتى
فخست باوصاب الجوابم حلة
- 2 نويت فدائى نحوها بمنيتى
لعلمى لا يخفا لها بم نيتى
- 3 بشائر مسعاها اتتنى خبرة
وصرت كانى غافلا عن داريتى
- 4 توارلنا من السن الوصف حسنبا
شهدنا بدورا فى خدور الالهة
- 5 ولم تبد الامن وراء حجابها
كشمس الضحى تغشى عيون البصيرة
- 6 فكل فم يلتذ من وصف ريقها
ولو حل خلدا ما تحسلا بلذة
- 7 حرام لفرسان سوانا من الورى
لنهج تمنىها انعطاف الاعنة
- 8 لشطر قلاها كل من حيث مهجتى
تهيا لا يعاد له بمقالتى
- 9 فانى من التهديد بالقول للعدا
حصرت مقالى فى لسان الاسنة
- 10 طغا فى التمنى بالرجوع لاصله
اذا جال وهمى فى قلوب الاجنة
- 11 وماذاق منى من اصافى مرارة
بسانحة الاتحسلا بنعمة

- 12 فيا ايها النائي لطرف مودتى
رايت الامانى لو نظرت بمقلتى
- 13 فكل كليل الطرف عن درك ما ارا
بعيد من الايقاظ ركن الغفوة
- 14 فمل لجيب حبة ابتداعه
تحير فيه حسن كل جيبة
- 15 وكن فى كمين البعد من بشرطية
كتوما فكشف السر اردا القبيحة

Ḥarfü's-Şā

70

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Etme ḥüsn-i yârden icrâ-yı baḥş
Bî-kerândır ya'ni ol deryâ-yı baḥş
- 2 Fenn-i 'aşk-ı yârden bizler gibi
Zâhidâ kılma şaḥın gâvgâ-yı baḥş
- 3 Ders-i ḡam 'uşşâka pür-aglâk iken
Şûfiyân olsun mu hiç ebnâ-yı baḥş
- 4 İktisâb-ı remz-i 'aşkı bizden et
Sen bu râha qoyma zâhid pây-ı baḥş
- 5 Şeyḥe tafşîl üzre añlatdım yine
Olmadı mümkün Edîb ifâ-yı baḥş

71

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şimdi etmekle kebîrâna tekebbür iḥdâş
Pîrlar etse n'ola meyl-i düḥûl-i ecdâş
- 2 Deheni ḥâk-i melâmetle olur âgende
Baḥş-ı gayretle qarîn olsa lisân-ı baḥḥâş
- 3 Şûḥdur çeşm-i füsûn-sâz-ı perî-rûlardan
'Ayn-ı ehl-i ṭama'a dîde-i gâv-ı ḥarrâş

- 4 Hüsni-ta' bîr-i ümem kavli-dürûğ olmuşdur
Suhan-ı şıdkı eder merde nedâmet îrâş
- 5 Cevr-i eşrârı çeker böyle Edîbâ ahyâr
Sâye-i emn-i Mesîh olmayıcağ cây-ı gıyâş

Harfû'c-Cîm

72

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Nâ-sezâdır hedef-i ridf-i gulâm-ı gannâc
Nâvek-i âlete am aca bulunmaz âmâc
- 2 Kürsî-i kevne şu' üd eyleyicek şeyh-i gâbî
Bâb-ı encâsîñ eder mes'elesin istihrâc
- 3 Tâc u destârı koyup uymaz idi rindâna
Mürşidiñ sel'a-i tezvîri eger bulsa revâc
- 4 Ederek tohmunu pâşide serine şûfî
Eyledi çok şemer-i hâk-i necâset intâc
- 5 Doyamaz zâhid-i har muğ-peçeler seyrinden
Yok gümânım ki olur vermege tâlib bu harâc
- 6 Şûfiyâ da' vetine sîm u zeriñdir râcî
Yâr gelmez anı etdirmeyicek sen târâc
- 7 Heft yem bir yere gelmekle Edîbâ olmaz
Zâhidiñ 'illet-i huşkîsi pezîrây-ı 'ilâc

73

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Gözün bir dem uyarmaz h'âb-ı nâzından o yârim hiç
Açılmaz hayli demdir ol gül-i hurrem-bahârım hiç
- 2 Eder 'uşşâkı pâ-mâl ü telef cây-ı 'alef ancak
Şolux vermez semend-i cevrine ol şeh-süvârım hiç
- 3 Ne deñli rû-be-rû ol şûhu pür-tâb-ı 'itâb etsem
Kızarmaz âteş olsa 'aks-i rüyundan 'izârım hiç
- 4 Bütün gencîne-i dünyâyı teftîş eylesem yokdur
O şûha hasretimden özge lâyık ber-güzârım hiç

72 S 7b, Ü1 25b, Ü2 20b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

2 gâbî S: gâbî Ü1, Ü2

3 sel'a-i S: şu'le-i Ü1, Ü2

73 Ü1 25b, Ü2 21a

1 Gözün Ü2: Gözüm Ü1 / uyarmaz Ü2: uyanmaz Ü1 / yârim Ü2: yâriñ Ü1

3 pür-tâb-ı Ü2: pâ-mâl-i Ü1 / olsa Ü2: olsam Ü1

- 5 O serv-endāmı meyl-i ğurfe-i ikbālîme hergiz
‘ Acebdır gönlüm üzre esmedi bir rûzgârım hîç
- 6 O mâhı mültefit gördük de aġyâr-ı siyeh-rûya
Karardı çeşmim ol dem kalmadı şabr u kararım hîç
- 7 Edîbâ her nice şâhin-şeh-i iklîm-i hayr olsam
Miyân-ı ehl-i şerde kalmamışdır i‘ tibârım hîç

74

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Gerden-i yâre şalınmış turre-i tarrâr kec
Şanki olmuş ‘ unķuna âvîhte bir mâr kec
- 2 Derdnâk-i hâcibiñ olsa hamîde-kad n’ola
Kim olur elbette cânâ kâmet-i bîmâr kec
- 3 Mâl cem‘ i tab‘ ı taġyîr etdiġin iş‘âr eder
Eylemek ġuşn-ı dırahtı şıklet-i eşmâr kec
- 4 Kâmet-i mevzûnuna nisbetle yâriñ bāġda
Çeşm-i idrâke göründü serv-i ħ’oş-reftâr kec
- 5 Tâkat-i ‘âşık düta olur Edîbâ ol perî
Her kaçan mestâne gelse meclise destâr-kec

75

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 هوای افسر غم چون صفا کند انتاج
بغير فرق دلم ناروا بود این تاج
- 2 مرا خیال دوا شد نقاب روی شفا
چرا نگاه دلم آشنا کنم بعلاج
- 3 فكيف استر نار الغرام فی خلدی
یری لهیب فؤادی كشعلة بزجاج
- 4 Ğam-ı bülûġ-ı meserret revâ mı hüş-yâre
Metâ‘ -ı kâsid olur mu sezâ-yı sūk-ı revâc
- 5 Edîb kılma ümîd-i vefâ-yı ħill-i ferah
Derûnuñ eyleme fikr-i muħâl ile iz‘âc

5 esmedi Ü2: gelmedi Ü1

74 S 8a, Ü1 26a, Ü2 21a

1 şalınmış S, Ü2: şarılmış Ü1 / ‘ unķuna S, Ü2: boynuna Ü1

75 S 8a, Ü1 26a, Ü2 21a

76

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Göñlümce olsa bir şanem-i meh-likā-yı genc
Şad genc belki birden ederdim fidā-yı genc
- 2 Bakmaz şümār-ı gencine meftūn-ı hüsn olan
Oldukça mār-ı turre-i hātır-rübāy-ı genc
- 3 Ma' müre-i behişt ile hemtā gelir yine
Vīrāne olsa 'āşık-ı şeydāya cāy-ı genc
- 4 Gencūr-ı dehr olursa da bī-māyedir hele
Kayd-ı hevesle olmaz o kim mübtelā-yı genc
- 5 Āsān degil gavā'il-i dil-dāde ki Edīb
Merdāne çekmedikçe bilinmez cefā-yı genc

77

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Zāhidiñ bozdu mizācın ederek ehli lec
Aña tedbīr-i devā başka gerek ihlīlec
- 2 Ehl-i ihlāş ile hem-rāh olamaz ehl-i riyā
Merd-i çāpūkle şitāb eyleyebilmez a' rec
- 3 Kabza-i haşma şikār olduğunu gördükçe
Mālik-i riş-i dirāza hased etmez kūsec
- 4 Zū-i' yālān ile efrād-ı gedā bir mi olur
Hāl-i muhtācı olurken mütemennī ahvec
- 5 Rāstlar keclere mi' vān olıcağ lāyıkdır
Şan' at-i kavş ile hem-kār ola tīr-i mu' vec
- 6 Dil-i her nīk u bediñ naqşını hüveydālığına
Merdüme āyine-i kalbi yeter enmūzec
- 7 Güher-i nazm-ı bedī' imle Edīb inşāf et
Bir midir her yem-i fiṭnatden olan müstaḥrec

76 Ü1 26a, Ü2 21a

77 S 8a, Ü1 26b, Ü2 21b

5 S'de kenar boşluğundaki gazelin bu beytinin iki farklı şekli var. Diğer nüshaların almadığı ikinci şekil şöyledir:

Rāstlar keclere taqlīd edicek lāyıkdır

Çille-i kavsa ḥarīdār ola tīr-i mu' vec

78

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Dil şarāb-ı misket-i la' liñle etse imtizāc
İstemez teskīn-i tāb-ı ' aşka bir gayrı ' ilāc
- 2 Fūrkatīñle hayf kim bā-dest-i cevri-rūzgār
Qaldı gitdi göñlümüz zūlfūñ gibi pūr-ihtilāc
- 3 Eylesek bir kerre ruḥṣat-yāb-ı fikr-i behcetiñ
Hāsıl eylerdi hayālīñle derūnum ibtihāc
- 4 Vāye-dār-ı nukre-i ceyb olmadan evlāsı yok
' Aqile bihūdedir endīşe-i bāc u ḥarāc
- 5 Māye-dārān-ı nūkūd-ı genc-i ḥursendī Edīb
Eylemezler dergeh-i şāhāna ' arz-ı ihtiyāc

Ḥarfū'l-Ḥā

79

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Bāğ içre zāğ eylemeden seg gibi nübāḥ
Bī-çāre ' andelibe qomaz nevbet-i şıyāḥ
- 2 Pīrāyedir o sīne-i sīmīne tūresi
Ol tār-ı ' anberīni gibi var mı bir vişāḥ
- 3 Kār eylemiş felāḥatī ḥāk-i nifāqda
Bu kār ile raqīb-i denī bulmasın felāḥ
- 4 Şeytān ile muşālaḥa-cūyiden et giriz
Olma mūrāyī zāhid ile hem-dem-i şalāḥ
- 5 Baqđım Edīb ser-be-ser endām-ı dil-bere
Yokdur fezā-yı sīnece bir cāy-ı inşirāḥ

80

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Derūn-ı pūr-tefe kıl āhı māye-i tefrīḥ
K'eder ḥatīre-i dilden izāle-i tef rīḥ
- 2 Zebān-ı şıdḳ-ı dili lüknet eylemez ta' vīc
Ne deñli eylese taḥrīf olur maqālī şaḥīḥ
- 3 Nigāhı şafḥa-i rüy-ı ' ubūsa mekfūf et
Suṭūr-ı nāşīye-i ḥālīn etmeden taşḥīḥ

78 S 8a, Ü2 20b

79 S 8b, Ü1 26b, Ü2 20b

80 Ü1 26b, Ü2 21b

- 4 Ki zāhirā hedef-i ʿaʿn-ı ehl-i buğz ise de
Olur nişān-ı şadākat fūrūğ-ı vech-i şabīḥ
- 5 Edīb zāhide maḥfī-i enīn-i dil yegdir
Şinüfte etmeden āvāz-ı gerdiş-i tesbīḥ

Harfū'l-Hā

81

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Maṭıyye-i dile her cāy-ı ziştı kılma menāḥ
Berik-i cenneti etme şıkal-keş-i evsāḥ
- 2 Hemāl-i nağme-i nāḥid olur sitemgerde
Enīn-i 'ācize nā-yāb iken mecāl-i şimāḥ
- 3 'İzār-ı sānī ki me'sūr-ı dām-ı şā'id ola
Bulur mu lānede bī-ṭu' me şıḥḥati efrāḥ
- 4 'Āşā-yı saḥt iledir inkıyādı bed-kārīñ
Ki bī-ḥaṭab olamaz ṭabḥa ḳudret-i ṭabbāḥ
- 5 Edīb 'ıtr-ı ḥikemle mu'aṭṭar olmuşdur
'Utārid etse sezādır bu naẓmı istinsāḥ

82

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Geldi raḳīb eyledi bezm-i şafāyı telḥ
Ḳıldı bize 'uzūbet-i 'arz-ı recāyı telḥ
- 2 Etme zebānı pür-sem-i āzār-ı dūstān
Ḳılma zülāl-i şāf-ı dil-i āşināyı telḥ
- 3 Pāşide eylesem dem-i pür-zehr-i āhımı
Eyler behiştıyāna da bŷy-ı hevāyı telḥ
- 4 Bu sŷz ile merāret-i zārī vŷ nālemiz
Etse 'aceb mi zā'ika-i her nevāyı telḥ
- 5 'Ālemde ta'm-ı şıdk-ı maḳāl ü fi'ālimiz
Etdi Edīb lezzet-i 'ayş-ı riyāyı telḥ

Harfî'd-Dâl

83

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hattıñ olup şabâh-ı vişâliñle rû-bedîd
Vaqt-i bahâra etdi teşâdüf nehâr-ı 'îd
- 2 Ol meh 'inâk-ı sâ'id-i elmâs-gün ile
Olmağda şimdi 'aşîka pîrâye-bend-i cîd
- 3 Hâşâk-rûb-ı haşyet-i âlâm-ı hecr olup
Etdik gubâr-ı hâtırı biz sîneden tarîd
- 4 Eylerdi berg ü bâr-ı gülistânı nağme-rîz
Nâlemde olsa bülbül-i şûrîde müstefid
- 5 Gitmez Edîb serdî-i dey-mâh-ı lutf ile
Âşâr-ı tâb-ı mekr-i dil-i hâsid-i 'anîd

84

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Olup hilâl ile 'alem-efrâz mâh-ı 'îd
Kurdu alâyını şeh-i şevket-penâh-ı 'îd
- 2 Bayram efendi zîver-i endâm ile yine
Oldu bu gün imâm-ı şaf-ı kıblegâh-ı 'îd
- 3 'Âlem girip lipâçe-i pür-zîbe fevc fevc
Çıkdı hıyâmgâh-ı şafâya sipâh-ı 'îd
- 4 Nâs eyleyip tekâzî-i imsâkdan girîz
Oldu dahîl-i dergeh-i pür-dâd-ı şâh-ı 'îd
- 5 Bir şâhid-i kadeh-be-kef-i mâh-rû gibi
Nâzişger oldu câm-ı hilâle güvâh-ı 'îd
- 6 İcrâ edip merâsim-i kabl ü teşâfûhü
Def' etdi vahşeti aradan hayr-ı h'âh-ı 'îd
- 7 Etfâl ü h'âce kayddan âzâde olup bu dem
Hep oldular be-hem-rev-i bâzîçegâh-ı 'îd
- 8 Şevvâl eger qarîn-i mâh-ı rûze olmasa
Olmazdı zîb-i mefrağı zerrîn-külâh-ı 'îd

83 S 9a, Ü1 27a, Ü2 22a

5 dey-mâh-ı S, Ü2: imâ-yı Ü1

84 S 9a, Ü1 27a, Ü2 22a

1 Olup S, Ü2: Oldu Ü1

5 Nâzişger S, Ü2: Nâzûkter Ü1

- 9 Yüz vermeyince ol gül-i ter buse-ḥāhına
Var mı bakılsa bunda Edībā günāh-ı 'id

85

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn

- 1 Zālīm olmaz müntehā bī-ṭarḥ-ı naḡş-ı bīm-i dād
Levhada etmez eşer tecvīl-i kilḡ-i bī-midād
2 'Aczdir zī-himmeti mecbūr-ı istimdād eden
Yoḡsa merdān-ı ḡavī etmez 'aşāya istinād
3 Nām-ı yāri yād ile temhīd-i 'ahd-i ḡubb eder
'Āşıḡa bīhūde şanma zıkr-i selmā vū su'ād
4 Dām-ı enzāra şikār olmaz hūmā-yı behceti
'Aksine āyīneler olmuş ḡarīş-i işıyād
5 Mālik-i mülk-i Süleymān olsa da nā-kāmdır
Vaşl ile ancak olur 'āşıḡ Edībā ber-murād

86

mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn

- 1 Nigāh-ı fehme almaz defter-i nuşḡu būker zāhid
Şamem taşmīmın etmiş pendī işḡādan bu ker zāhid
2 Riyānīñ ḡubḡuna bī-zehre-i inkār iken 'ālem
Faḡīhe iltizām-ı sum'adan bilmem nedir 'ā'id
3 Reh-i āmāl-i dūr-ā-dūru mesdūd et k'olur zīrā
Reh-i ṭūl-i emelden ḡaşm-ı bed-kāra ṡama' vārid
4 Şübūt-ı müdde'ā-yı zūr içün taḡrīk-i nuṡḡunda
Şerengi ḡ'oş görür ṡa'm-ı maḡālinden fem-i şāhid
5 Edībā ḡıfz-ı imān etmeyen reh-yāb-ı şıdḡ olmaz
ṡarīḡ-i şıdḡa zīrā reh-ber-i imān olur ḡā'id

87

- 1 بیاب اسخیا روزی ترا چون انکباب شد
نمی یابی در وهاب عالم اینکه بابت شد

85 S 9a, Ü1 27b, Ü2 22b

86 S 9a, Ü1 27b, Ü2 22b

2 'ā'id S, Ü2: zühd Ü1

5 ḡıfz-ı S, Ü2: fehmi Ü1

87 Ü1 27b, Ü2 22a

- 2 نبینی زاهدا عکس جمال شاهد بغیت
هدایت تا که در مرآت ادراکت غوایت شد
- 3 شدم داناتر از تو بیگمان در دانش حالت
مرا آرایش سالوسیت تا بیسرایت شد
- 4 زتسویل ضلالت لاجرم در نهج آیینت
غربیت آنکه هرگز بی ریا در راه طاعت شد
- 5 ادیب تیزبین فارغ دل از بیم گرفتاری
گرفتار آنکه از دام فسونت بی مخافت شد

88

- 1 بثروت مرد خوشی لیکه بالایش نمد دارد
یم بد موج قدرش جزر میدارد نه مدارد
- 2 نمیشد میان این و آن پابسته غفلت
زمنهاج ازل هر آنکه اقبال ابد دارد
- 3 بمهر کینه خواهی میخلد تیرش برو حاسد
اگر دوش دلت صد جوش بغض حسد دارد
- 4 بتاریک ضلال سمعه تا گمراه شد هرگز
نمیگویمکه زاهد پرتو نور خرد دارد
- 5 ادیبا سینه کوب حسرت آن یار دلجویم
که گنج حسن او از مار گیسویش رصد دارد

89

- 1 بدفع صولت اشرار مردم تندخو باید
که ارهاب عدو از مرد غیرت پیشه خوب آید

- 2 بصحن کلبهء آسایشم آن دمکه میز آید
ازو بهر گزندم افعی آزار می زاید
- 3 دلمرا دانش اوصف عالم تا که مطلب شد
چه سان گویم باو اغفال چشم آرزو شاهد
- 4 نمی یابم ز بوی زلف یارم دلخوشی هرگز
برو تا پنجهء مشاطه عطر فتنه می ساید
- 5 زند هم شیخ و هم مهمان نوازی میکند دشمن
ادیبا تا دهانم پختهء لخت جگر خاید

90

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn

- 1 Düşmen-i bed-ḥ'āh ile olma gönülden mütteḥid
حادیا مت عنه فی الدنیا و ان ما مت حد
- 2 Pertev-i mihriñle eyler mi ḳabūl-i incilā
Zulmet-i 'udvān ile maḡmūr olan cevḑ-i kebid
- 3 Bī-emel hengām-ı ḳudretde mümāṣāt etse de
Merdüme evḳāt-ı 'aczinde le'im olmaz memid
- 4 Mürğ-ı me'nūs-ı ḳafes me'mūn-ı bīm-i bāzdir
Merde āsāyiş müyesserdir olunca münferid
- 5 Münzevīler vehm-i āzār-ı sipihr etmez Edīb
Āb-ı çāh olmaz dem-i sermāda hergiz münce mid

91

mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn

- 1 Medār-ı cılve-i kerrūbiyāndır ḥalka-i tevḥīd
Ki cāy-ı dest-bend-i muḥliṣāndır ḥalka-i tevḥīd
- 2 Miṣāl-i hāle-i mehdır 'ināk-ı ṣāhid-i fevze
'Aceb devr-i viṣāl-i 'āṣiḳāndır ḥalka-i tevḥīd
- 3 Mühāt-ı pey-revān-ı yümndür pīrāmen-i pākī
Hümā-yı rāz-ı 'aṣḳa āṣiyāndır ḥalka-i tevḥīd
- 4 Mürīdān[ı] simāt-ı ni'met-i ḳurba ḥariṣ eyler
Hemāl-i ḥ'ān-ı feyz-i ḳudsiyāndır ḥalka-i tevḥīd

- 5 Nigāh-ı ehl-i hāle keşf eder eşkāl-i esrārı
Ki fānūs-ı hayāl-i ‘ārifandır halka-i tevḥīd
- 6 N’ola sedd-i sedīd-i kahr ise aḥzāb-ı eşrāke
Cidār-ı şehir-bend-i mü ’minandır halka-i tevḥīd
- 7 Fütür etmez dem-ā-dem gerdiş-i tesbīḥ-i Mevlādan
Edībā nüh felekle tev ’emāndır halka-i tevḥīd

Ḥarfü’z-Zāl

92

mefā’ilün fe’ilātün mefā’ilün fe’ilün

- 1 Olunmadıkça bu dil sicn-i cevrden inḳāz
Cihānda kimse eder yok niyāzını infāz
- 2 ‘İlāc-ı līneti āteşdir āhen ü sengiñ
Aña eşer mi eder tāb-ı inşibāb-ı rezāz
- 3 Hezār tu’ me-i fāḥir ḡalimi sīr etmez
Ġıdāsı kim ola ekbād-ı nāsdan eflāz
- 4 Ne dem nigāhı ferahla olur qarır bilmem
Felekde zümre-i dil-şād u ehl-i dil k’ola şāz
- 5 Edīb ḥazret-i Mevlāya ittikāl et kim
Odur iğāşe-i her müstemidd-i kehf ü melāz

93

mef’ülü fā’ilātü mefā’ilü fā’ilün

- 1 Telḥ-ābe-nüş-ı ḡam dilese cāy-ı iltizāz
Yokdur ḥarīm-i yārce me ’vā-yı iltizāz
- 2 Maḡbūt-ı tāb-ı cebhe-i mihr-i münir olur
Her pāy-ı yāre nāşıye-fersāy-ı iltizāz
- 3 Bī-raḡbet-i tereşşüf-i ‘ayn-ı ḥayātdır
La’liñle kām-ı rind-i şeker-ḥāy-ı iltizāz
- 4 Nem-rizi-i neşāt u ferahla qarirdir
Seyr-i ruḡuñla dāde-i bīnā-yı iltizāz
- 5 Gerdān eder Edīb bizi Mevlevi gibi
Āḡāze-i keder-şiken-i nāy-ı iltizāz

92 Ü1 28a, Ü2 23a

93 S 9b, Ü1 28a, Ü2 23a

2 cebhe-i S, Ü2: çehre-i Ü1

Harfû'r-Râ

94

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tılâ-yı dâğ-ı gam kim kân-ı 'aşkıñ zerlerindendir
Dil-i derd-âzmâ ol ma' deniñ zergerlerindendir
- 2 Hemîşe lâ-mekân pervâz olan dil-rîş olanlardır
Bu kuvvet ol gürûha cümle bâl ü perlerindendir
- 3 Olur mahsûd-ı yem her kaatre cûy-ı hûn-ı eşkimden
O nâ-peydâgerân deryâ-yı gam cevherlerindendir
- 4 Semâ' -ı fehmi kerdî olma dil-bend-i pey-ı zâhid
Bu ehl-i sum' anıñ zîrâ ki bed-peykerlerindendir
- 5 Cihânıñ cây-ı hâşânında vardır lezzet-i me'kel
Ki hep şîrîni-i helvâ-yı rüşvet yerlerindendir
- 6 Semîr etdi dile sevdâ-yı zülfün ol siyeh-çerde
Ki hûrân-ı behîştîñ hûbter esmerlerindendir
- 7 Edîbâ fikret-i mendîl-i zülfün dâğa bağ et kim
O da bâr-ı gamıñ nâ-dîde ber-ser berlerindendir

95

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'Aşık-ı şûrîdeniñ sûz-ı dili zâ'il midir
Câm-ı gam-fersây-ı la'l-i dil-bere nâ'il midir
- 2 Oldu mu zâhir bahâr-ı bî-gamı yoğsa yine
Târ-ı mîğ-i mevsim-i dey-mâh-ı gam hâ'il midir
- 3 Bezm-i gamda olma nâ-şâyeste-gü ey bed-zebân
Zîkr-i nâm-ı şâdmânîye gönül kâ'il midir
- 4 Dâğ-ı cismin gör ki yıldızdan füzûn etmekdedir
Çerhde âyâ ki bir meh-peykere mâ'il midir
- 5 Cûş-ı eşkiñ ey dil-i pür-gam niyâz-ı rahm için
Sâha-i gülşen-sarây-ı yârde sâ'il midir
- 6 Oldu mu rûzî dile nev-bâve-i nağl-ı emel
Yoğsa medd-i sâ'id-i ümmîdi bî-tâ'il midir
- 7 Çok ciger-dârânı dil-hûn etmede yâriñ Edîb
Bilmeziz şîr-i ziyân-ı gamzesi şâ'il midir

94 S 9b, Ü1 28b, Ü2 23a

95 S 10a, Ü1 28b, Ü2 23a

4 cismin S, Ü2: behmen Ü1

96

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Cevâd-ı fikr-i elibbâ bu yolda hâ'irdir
Ficâc-ı mesleki 'aşkıñ cünûna dâ'irdir
- 2 Derûn-ı pür-elem-i 'aşkı görmeden añlar
O şüh hayli şinâsende-i zamâ'irdir
- 3 Şegâf-ı kalb ile cevî-i derûnumuz yârîñ
Şıyânet-i reme-i cünne-i haţâ'irdir
- 4 Göñülde hükümünü icrâya olmuş âmade
Serîr-i dilde heves bir hıdîv-i câ'irdir
- 5 Edîb ülfet-i yâr-i serîre şâf ister
Ne ân ki mültefit-i zînet-i serâ'irdir

97

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 H'urşîd-i felek rûyuna kim derse bedeldir
Teşbîh degildir ğaraẓı darb-ı meşeldir
- 2 Tesbîh-i dirâzîñ gibi ey şeyh-i mürâyî
Endîşe-i zülfü saña bir tûl-i emeldir
- 3 Ger câhil-i her mes'ele-i dîn ise vâ'iz
Elbette şinâsende-i aḥbâr-ı eveldir
- 4 Zâhid aramaz çâşnî-i kand-ı şühûdu
Mânend-i meges münhemik-i şehd ü 'aseldir
- 5 Her rûz Edîbâ güher-i feyz ile mâlî
Kilk-i terimiñ vâyesi bir tâze ğazeldir

98

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bu zîb ü zînet-i dünyâ ki şekl-i ğâniyedir
Bütün ğavâlî-i endâm-ı ḥüsnü fâniyedir
- 2 Şafâ-yı neş'e-i meyden keşidedir ol kim
Kedû-yı ḥâtırî şahbâ-yı şevke âniyedir

96 S 10a, Ü1 28b, Ü2 23b

2 añlar S, Ü1: añlamaz Ü2

4 hükümünü S, Ü2: ḥubbunu Ü1

97 S 10b, Ü1 28b, Ü2 23b

5 rûz S, Ü1: rûze Ü2

98 S 10b, Ü1 29a, Ü2 23b

- 3 Alışdı şöhet-i merdāna çünki bint-i 'ineb
Te' affüf etse de zannım budur ki zāniyedir
- 4 ' Aceb bu seg-peçe-i nefis-i dūn-ı emmāre
Ne güne şir-dilān-ı hülūşa cāniyedir
- 5 Edib rütbesi evlāda şābit olmuşken
Felek mekānet-i tab'ım şanır ki şāniyedir

99

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Pür-şür eden cihānı o müftin direm budur
Ol kâ'id-i esāfil-i 'ālem direm budur
- 2 Şeh-bāz-ı tiz-pençe-i mekr u füsün ile
Sāmān-şikār olan şanırim ol şanem budur
- 3 Nağd-ı revānı dest-h' oş-ı keff-i himmet et
Ey muḳbil-i seciyye-i Hātem kerem budur
- 4 Pīrā ḳad-i dütāyı elif-i rükū' kıl
Ehl-i teḳāya fā'ide-i püşt-i ḥam budur
- 5 Etsin Edib ṭā'atini zuḥr-ı āḥiret
'Ābidlere zaḥīre-i yevm-i nedem budur

100

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ğamzeñ ḥayālī ḥātır-ı zāra ne dem gelir
Ey meh baña maḥabbet-i cāndan nedem gelir
- 2 Buldu cümüd çeşm-i terim farṭ-ı giryeden
Gözden dirig şimdi ne eşk ne dem gelir
- 3 Olduḳ elif-i ḥimye-i dārū-yı bī-ḡamī
Ancaḳ bize ḥarāret-i ḥummā-yı ḡam gelir
- 4 Pest olsa vaḳ' -ı zātı n'ola ol hünerveriñ
Kim zihnine sitāyiş-i ehl-i kerem gelir
- 5 Şahn-ı cemende seyr-i gül-i jāledār eder
Çeşm-i ḥayāle ḥasret-i rūyuñla nem gelir
- 6 Şanma bu rüzgārda şāyeste-i cezā
Göñlüm gibi ḥuzūruña bir müttehem gelir

99 S 11a, Ü1 29a, Ü2 23b

100 S 11a, Ü1 29a, Ü2 23b

2 farṭ-ı S, Ü1: fiṭr-ı Ü2

5 eder: eyler S, Ü2: eyle Ü1 (Vezin gereği deḡişiklik yapıldı)

- 7 Hayfâ Edîb köhne çerâgâh-ı ‘âlemde
Cühhâl-i dehre reng-i hudûşî kıdem gelir

101

mef‘ülû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Dem-beste şevk-i la‘l-i lebiñle dehânlar
Lâl oldu hasret-i deheniñle zebânlar
2 Ey şüh ebruvânîñ ucundan ‘aceb midir
Peyveste keş-me-keşde qalırsa kemânlar
3 Etmiş perîde teb-zedegî reng-i rüyunu
Şimdi bahâra ta‘ne-zen oldu hazânlar
4 Nâziyla gâhî ser be-hem-âverde hâcib ol
Olsun fikende-ser nice şâhib-kırânlar
5 Bu düzd-i râhı olmaya nâgeh deyü nesîm
Kılmış felek sitârelerin dîdebânlar
6 Düşme şemîm-i zülfüne bād-ı hevâ deyü
Ey dil qalır açıkda hevâya uyanlar
7 Güş eyledikçe her eşer-i dil-keşîñ Edîb
Hep leb-gezây-ı hayret olur nükte-dânlar

102

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Neşât-ı dil hat-ı nev-hîz-i yârden mî gelir
Şafâ derûna kudüm-ı bahârdan mî gelir
2 Kenâra çekdim o meh-rüyü ben muhalla ile
Bu şûriş-i ruqabâ der-kenârdan mî gelir
3 Hezâr rûh-ı şehîdân-ı gamzedir fitrâk
O şeh-süvâr-ı melâhat şikârdan mî gelir
4 Raķîb dūr ise de müşt-sengi dūr olmaz
Cefâ bize hemân ol nâ-be-kârdan mî gelir
5 Bu dâr-ı teng-i fenâda bu nâ-şekîbâyî
Mużîķ-i hâţır-ı Manşûra dârdan mî gelir
6 Bize remed-keş-i ‘aynü’l-kemâl-i reşk olmak
‘Aceb ki maķdemine intizârdan mî gelir

101 S 11b, Ü1 29a, Ü2 24a

3 rüyunu S, Ü2: hüsñünü Ü1 / ta‘ne-zen S, Ü2: hâdeden Ü1

102 S 11b, Ü1 29b, Ü2 24a

5 dâr-ı S, Ü2: târ-ı Ü1

- 7 Şikesteği-i sütün-ı revākı bî-dādın
‘ Aceb faķaķ şıķal-i inkisārdan mı gelir
- 8 Rakīb mürte‘ iş-i tünd-bād-ı āhımdır
O nākesse ĥalecān āh u zārdan mı gelir
- 9 O meh görüp der imiş nazmım Edīb
Bu yādģārlar ol yādģārdan mı gelir

103

mef‘ ūlū fā‘ ilātū mefā‘ ilū fā‘ ilün

- 1 Şemşir-i çeşmiñe dil-i ‘ aşık ki rāmdır
Ūftādedir ki mā‘ il-i luţf-ı kirāmdır
- 2 Hiç veche-i ibāhatine çāre bulmadık
Gūyā ki nūş-ı sāģar-ı lā‘ liñ ĥarāmdır
- 3 Senden bu gülşen içre faķaķ serv-i ser-firāz
Şāyeste-i te‘ allüm-i tarz-ı ĥırāmdır
- 4 Mermā-yı sehm-i ģamzeden ayrılmasın müdām
Her cān-fidā ki rāģıb-ı neyl-i merāmdır
- 5 Etmez Edīb zūll ile bir ĥaşma ser-fürū
‘ Aşık hemān zebūn-ı ģarīm-i ģarāmdır

104

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

- 1 Dest-i dil-berden mey içmekdir şafā āb elde bir
Hem mül-i la‘ lindedir lezzet mey-i nāb elde bir
- 2 Ėamzesin Tātāra teşbih et tereddüd eyleme
Yohsa ey dil nize-i ser-tiz-i A‘ rāb elde bir
- 3 Mümkin olmazsa eger ikāzı yāriñ āh ile
Şubĥ-dem tahrik olunmak ĥalka-i bāb elde bir
- 4 Eşķ-i ĥün-ālūdu hem-reng-i enār et surĥfām
Yohsa reng-i dāne-i nev-puĥte-‘ unnāb elde bir
- 5 Her sözüñ şāyeste-i taĥsın olur ammā Edīb
Böyle zib-i nūşā-i dīvān-ı ādāb elde bir

103 S 12b, Ū1 29b, Ū2 24b

104 S 12b, Ū1 29b, Ū2 24b

1 la‘ lindedir S, Ū1: la‘ liñdedir Ū2

105

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ğaraž ne va' d-i vaşl u ne vefâ-yı dil-rübâyîdir
Ümîd-i hâtır ancak bir nigâh-ı âşinâyîdir
- 2 Şabâdan gâyet-i âmâlimiz bir bûy-ı zülfüñdür
Şehâ irâdı zîrâ manşib-ı ' aşkıñ hevâyîdir
- 3 Her-âyîne şaķın mir 'ât-ı hüsnuñ ğayra ' arz etme
İnanma nâzenînim şimdi ' âlem hep mürâyîdir
- 4 N'ola muhtell ise dehr in' idâm-ı ehl-i fîtnatle
Ki yemde fülkü ser-gerdân eden bî-nâhudâyîdir
- 5 Hıtab-ı nermden kaçdım Edîbâ cezbdir yâri
Degildir bî-ğaraž hergiz selâm-ı rû-sitâyîdir

106

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Dem-i bahâr erişip mevsim-i hâzân geçiyor
Şifâ-yı vaşl ile sevdâ-yı ' âşıkân geçiyor
- 2 Ğarâm ile dil-i şâfa meşâf müşkildir
Sihâm-ı sūziş-i ğam sîneye nihân geçiyor
- 3 Olur mu lerziş-i ğamdan gönül ten-âzâde
Ki câna serdi-i dey-mâh-ı imtinân geçiyor
- 4 Derûn-ı zârımız oldu nümüne-i ğırbâl
O deñli nâvek-i ta' n-ı sitemgerân geçiyor
- 5 Edîb sen daħi gül-geşt-i bâĝa ' azm et kim
Fezâ-yı gülşene ecnâd-ı bûlbûlân geçiyor

107

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Şular ki dâĝ-be-ser ğamda pâ-zi-serlerdir
Serîr-i memleket-i ' aşka tâcverlerdir
- 2 Te' allüm eylemeyenler rüsûm-ı derd ü ğamı
Miyânemizde bizim ğayr-ı mu' teberlerdir
- 3 Hâyât-ı bî-elem-i ' aşka zindeĝi denmez
Tehî-dilân-ı elem cümle muhtažarlardır

105 S 13a, Ü1 30a, Ü2 24b

3 Her-âyîne Ü1: Her-âyine S, Ü2

106 S 14b, Ü1 30a, Ü2 24b

107 S 15a, Ü1 30a, Ü2 24b

- 4 Cünūd-ı ‘aşka tirās-ı şudūru vākīdir
Mübārizān-ı gamı şanma bī-siperlerdir
- 5 Edīb neş’e-i cām-ı na’ime meyl etmez
Me’āl-i guşşadan anlar ki bā-ḥaberlerdir

108

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Devā-yı vāşl umanlar derdi istikbāl edenlerdir
Derūna sūz-ı dūzaḥ-tāb-ı ‘aşkı ḥāl edenlerdir
- 2 Olanlar mübtelā-yı ‘illet-i āsūdegī gamdan
Dil-i bīmārı fıkı-i yārden işgāl edenlerdir
- 3 Bilenler ma’ nī-i elfāz-ı ‘aşkıñ sırr-ı mektūmun
Zebānı sīret-i nuṭq-ı suḥandan lāl edenlerdir
- 4 Ḥalāvet-ḥāḥ-ı kand-ı feyz olanlar bezm-i ‘ālemde
Şafā-yı lezzet-i şehd-i gamı der-bāl edenlerdir
- 5 Edenler meyl-i kār-ı ḥāk-bīzi deşt-i miḥnetde
Edībā nūk-i gamla sīneyi ğırbāl edenlerdir

109

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Perin yakıp aña pervāne etdi ḥākister
Daḥi teyemmüme ‘āşık ne gūne ḥāk ister
- 2 Şübūt-ı mu‘cize-i ‘aşk için dil-i pür-gam
Felekde ḳurşa-i meh gibi sīne-ḳāk ister
- 3 Fütāde-i girih-i zūlf-i yār olan ḥātır
Yazık ki bend-i maḥabbetden infikāk ister
- 4 Göñül güdāhte-i pūte-i gam olmuşken
Daḥi ne gūne ‘aceb ḥüsn-i insibāk ister
- 5 Fūrūğ-ı gam dil-i tārike lem‘a-sāz olmaz
Şu‘ā‘-ı feyz ile bir ḳalb-i tābnāk ister
- 6 Ederse ḳirk-i riyādan mürīd meyl-i rehā
Dehān-ı ḳalbini taḥhīre çok sīvāk ister
- 7 Edīb ḥātırı bir yāre cāygāh eyler
Derūn-ı ehl-i hevā şanma iştirāk ister

110

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Sülük-i rāh-ı gam zann etme bî-feryād kâbildir
Deme seyr-i sefine baırda bî-bād kâbildir
- 2 Eger temyîz-i rāh-ı rüşd ederse zâhid-i muhlîş
Sedâd-ı mesleki 'aşıkdan istirşâd kâbildir
- 3 Şemer-cüy olma üftân-ı riyâdan şüfiyâ şanma
Ki bânû-yı 'aķımı etmek istilâd kâbildir
- 4 Dil-i derd-ülfet-i rencûra zahm-ı tâze istersen
Sihâm-ı ğamzesinden belki istimdâd kâbildir
- 5 Edibâ huşk olup kaldıysa şebt-i mâ-cerâmızdan
Sirişkiyle midâd-ı hâmeye imdâd kâbildir

111

mefā' ilün fe' ilâtün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Ne dem dehân-ı denîden hülûş edâsı çıkar
Semâ' a nuṭṭ-ı dilinden hülû şadâsı çıkar
- 2 Sezâ-yı mihr-i dil etsen de sifleniñ şanma
Naşîb-i mihriñe bir zerre-i vefâsı çıkar
- 3 Ne deñli h'âce-i 'aşr olsa râġıb-ı câhıñ
Yine kitâb-ı şavâbında çok haṭâsı çıkar
- 4 Kusun bu nefreti şeyḫ ehl-i şıdkdan lâ-büd
İçinde ehl-i riyâdan bir âşinâsı çıkar
- 5 Kudûm-ı bâġ için elbette müzd umar şüfi
Teyakḫun etse de gül-nârdan kirâsı çıkar
- 6 Fenâ-resîdeleriñ hüllegâh-ı me'vâdan
Bu şevb-i 'âriyeti şoymadan libâsı çıkar
- 7 Konaḫd-ı vaşlını her pür-bahâ olan şūhuñ
Ki ceyb-i râġbet-i âġyârdan bahâsı çıkar
- 8 Haşîre haşr-ı niyâz eyledikçe zühhâdın
Derûn-ı şavma'adan gende buriyâsı çıkar
- 9 Edib cîfelerin et kıyâs ider dehrin
Alınca bûyunu takşime etķiyâsı çıkar

112

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Hezār-ı gülşen-i ' aşkız bahārımız bir olur
Gül-i riyāz-ı ğamız bāğzārımız bir olur
- 2 Yegāne dil-ber-i hūrā-pesende dil-bendiz
Felekde reşk-i melek meh-' izārımız bir olur
- 3 Hümā-şikār-ı nigāh-ı kirişme-i yāriz
Bu şaydgāh-ı felekde şikārımız bir olur
- 4 Reh-i mekānetimizden felek fūrūterdir
Sipihr ile deme kim i' tibārımız bir olur
- 5 Edīb eylemeziz biz sürūru hem-sāye
Cihānda ğam gibi dīrīne cārımız bir olur

113

mef'ülū fā'ilātün mef'ülū fā'ilātün

- 1 Çöz zülf-i ' ıtr-bārı bī-piç ü tāb göster
Aç rüy-ı hāl-dārı pür-müşk-i nāb göster
- 2 Eşk-i teri nişāra say' et o gül-' izāra
Zayf-ı hayāl-i yāre tāze gül-āb göster
- 3 Kār etme va' de hulfu ' uşşāka eyle lutfu
Ref' et şehāb-ı zülfü bir āftāb göster
- 4 Hecre olup mülākī çekdim tır-i firākı
La' liñle baña sāķi cām-ı şarābı göster
- 5 Hışm et o bed-derūna kahr eyle gūne gūne
Ya' nī raķīb-i dūna tīg-i ' iķāb göster
- 6 Dil kaldı hasretiñle hayretde fūrķatiñle
Ol zāra şefķatiñle re'y-i şavāb göster
- 7 Etmekde çeşm-i bīnā ruhsārıñı temennā
Rūyuñ Edībe cānā bī-ihticāb göster

114

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Eşer-i nāle-i dil-sūzu görürken neyler
Kuru boş ' āşıķa öykünmegi neyler n'eyler

112 S 14a, Ü1 31a, Ü2 25b

113 S 15b, Ü1 31a, Ü2 25b

114 S 15b, Ü1 31a, Ü2 25b

- 2 Yine hâcet ne ki sâkîlik edip bezmimizi
Kulḳul-i ḥulḳ-ı şurâhiyle güzeller n'eyler
- 3 Böyle güş-ı neḡam-ı neyle tarab-cûy olarak
Mevlevîlerle qarîn olmağı dil-ber n'eyler
- 4 Dehen-i ta' na alır rindi neyāsâ vâ' iz
Eyleyip ḥâtırını böyle mükedder n'eyler
- 5 Dilimi aldı 'aceb n'eyleyecek yâr Edîb
Bir bileydin anı ol rûḥ-ı muşavver n'eyler

115

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Niyâz-ı vuşlata mâni' o çîn-i ḥâcibdir
Hemîşe dergeh-i ḥüsnünde şanki ḥâcibdir
- 2 Dehân-ı mey-keş-i rind-i ḥayâlimiz şimdi
Piyâle-i leb-i cânân ile muşâhibdir
- 3 Ya şehr-yârî-i vaşlın ya sū'l-ı dergâhın
Gedâ-yı dil iki luṭfuñ birine tâlibdir
- 4 Nigâh-ı luṭf ile çîn-i cebînden etme herâs
Ki dâver-i nigeḥiñ ḥükmü aña ḡalibdir
- 5 Edîb etdi müfevviz ḡulâma aḥkâmı
Bu gün ḡulâmına ḳâḏî efendi nâ'ibdir

116

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ḥüsn ile fâ'îḳ olan her bûte server mi denir
Yoluña ser vereyim derse de ser ver mi denir
- 2 Dehrde yârîne yâverlik eden her yâre
Cân vermek hevesin etse de ya ver mi denir
- 3 Saña bir yerde ki ḡam-ḥ̣âr bulunmaz ey dil
Fikr kıl öyle yere kevnde hiç yer mi denir
- 4 Ehl-i şer çünki ola şerm ü ḥayâdan 'ârî
Sâḡte şermi şî'âr eylese bi-şer mi denir
- 5 Mâl içün erlik edip erse dahî a' dāya
Merdek-i süflî-i nâ-merde meger er mi denir
- 6 'Âleminde zen ü maḥbûb ile ḥaşr olmuşken
'Âleme ḡâ'ile-i 'arşa-i maḥşer mi denir

115 S 16a, Ü1 31a, Ü2 25b

3 Ya S, Ü1: Bir Ü2

116 S 16b, Ü1 31b, Ü2 26a

- 7 N'ola yemler güher-i nazmıma reşk etse Edib
Bün-i her cūda olan senge de cevher mi denir

117

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Nigāhım gerçi gülzār-ı ruḥunda bāğa düşmüşdür
Şikenc-i zülf-i pür-tābında ammā bağa düşmüşdür
2 Müzāb oldu o mihriñ ğaysveş táb-ı cemālinden
Baķınca rūḡan-ı şaḥm-ı dü çeşmim yağa düşmüşdür
3 Bahārıñ seyrine cem' oldu istif rāğda 'ālem
Ki gūyā mümtelī-i ğamlar istifrāğa düşmüşdür
4 Lebinden fikri pā-lağzīde-i semt-i ferāğ olmaz
Ki meyl-i şeyḥ-i fānī sūkkerī kaymağa düşmüşdür
5 Edibā şūfiyān da mā'il-i da'vā-yı 'aşq olmuş
Nevā-yı bülbul-i şeydā zebān-ı zāğa düşmüşdür

118

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dilā mā-fi'z-zamiriñ ġālibā āzādelenmekdir
Ḥayāl-i bī-me'āl-i vuşlatından sādelenmekdir
2 Alıp vermekde gönlün şūfiyā gördükçe ḥübānı
Murādıñ dil-berāna var ise dil-dādelenmekdir
3 'Ināk-ı dil-bere germāda zāhid māda mā'ildir
Bülend ü pest olup gūyā ümīdi mādelenmekdir
4 Ḥarīm-i vuşlata dil-ḥāhı bir yol bulmadır şeyḥiñ
Deme ḥāk-i rehinde boş yere üftādelenmekdir
5 Vuzūdan maķşadı ref'-i gubār-ı rüydur ancak
Şalāta i'tiyādı zāhidiñ bir 'ādelenmekdir
6 Edibā reh-nişin olduysa yāre pīr-i nā-bālig
Bülūğ-ı vaşlı kaşdı ġālibā tenhā dilenmekdir

117 S 17a, Ü1 31b, Ü2 26a

2 yağa S, Ü1: bağa Ü2

3 ğamlar S, Ü2: ğamla Ü1

118 S 17a, Ü1 31b, Ü2 26a

119

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gül-güne zîb-i rûy-ı revâc-ı kumâşıdır
Her sâde-rûy-ı hüsnüñ o vech-i me'âşıdır
- 2 Olmuş 'ases dü dîdesi kevneynde 'âşıkıñ
Ser-çeşme[-i] sirişk ile güyâ şubaşdır
- 3 Ağyâr-ı har-nihâdı kor ıstabl-i rāhate
Seng-i cefâyı 'âşık-ı bî-tāba taşdır
- 4 Ağyâr-ı kec-diliñ baña hār-ı derûn olan
Müjgān-ı çeşm-i bed-nazar-ı dil-hırāşdır
- 5 Dehriñ bakılsa nûk-i dü şāh-ı hākîr ile
Cāy-ı 'aceb üsûduna fahr-ı kibāşdır
- 6 Deñmez mülûke mesned-i āsāyîş-i cihān
Zirā dem-i ezelden o Mehdî firāşdır
- 7 'Azm et Edîb irāka-i selsāl-i hāmeye
'Ālem bütûn o āb-ı hayātıñ 'itāşdır

120

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zāhid egerçi sāğar-ı meyden ibādadır
Ammā murādı neş'e-i rindî ibādadır
- 2 Şûfî çemende bâde-i memzûca meyl eder
Zāhirde gerçi ragbeti bir āb u bādadır
- 3 Seyr-i ribāya vakti mi var dil-rübā ile
Peyveste fikr-i şeyh-i siyeh-dil ribādadır
- 4 Ümmü'l-habā'îşi bilece hem-nişîn eder
Dervîş egerçi zevre-i ümmü'l-kurādadır
- 5 Bîgānede lecâc-ı hased mültezim degil
Ancak şināh-ı lücce-i reşk āşinādadır
- 6 Seccāde-güster olsa da mürşid 'ibādete
Dest-i hayālî cerr-i ridā vü 'abādadır
- 7 Hammār bir sebû getirip geldi rûz-ı 'id
Kaşdı Edîb haste-i şavmı 'iyādedir

119 Ü2 24a

120 S 17b, Ü1 31b, Ü2 26a

2 meyl eder S, Ü1: meyli eder Ü2

4 zevre-i S, Ü2: zerve-i (?) Ü1

121

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Pîrâye dehre kâmetimiz boyumuz mudur
'İtr-ı behîşt-i nekhetimiz bûyumuz mudur
- 2 Rez duhteri şuyunda iken dîde-i emel
Ey çerh âb-ı Hızır bizim şuyumuz mudur
- 3 Şeb-nem-mişâl tatrıye-i bâğ-ı dehr eden
Âyâ gül-âb-ı reşha-i h' oş h' uyumuz mudur
- 4 Ruhsâre-i dü kevnî 'aceb gâzenâk eden
Emvâc-ı feyz-i âb-ı keder-şüyumuz mudur
- 5 Gîtdikçe rûşen oldu şebistânımız Edîb
Yüz gösteren 'aceb ki o meh-rüyumuz mudur

122

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gâmiyla halkaveş dîdem der-i dil-berde kalmışdır
O mihriñ fûrkatiyle çeşmimiz hâverde kalmışdır
- 2 Hemân üftâde-i hû-kerde-rüy-ı yârdır gönlüm
Derûnum pür-çarâvet ol 'izâr-ı terde kalmışdır
- 3 İştîdik berre düşmüş zâhîdi şahrâ-neverd olmuş
Hayâli var ise ol sîm-ber bir berde kalmışdır
- 4 Perîşân etdi fikr ü zikri şûfî mâde vü nerle
Bu şeb bilmem yine pâzeng-i fikri nerde kalmışdır
- 5 Degildir râh-ı hacda belki râh-ı cerdedir zâhid
Direm cerr etmedik ancak emîr-i cerde kalmışdır
- 6 Fağat müftiye muhtaş ferdelerle kahve tahkîri
Vilâyetde hemân dâd u sited bir ferde kalmışdır
- 7 Edîbâ hâtırım peyveste-i leb-cüy-ı leb-cûdur
Ki âşâr-ı şafâ ancak leb-i cûlarda kalmışdır

123

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nihâl-i hâtırı ser-sebz eden h'uy-ı çü-âbıdır
Beli ol mehveşiñ ser-çeşme-i şâf-ı cevâbıdır

121 S 17b, Ü1 32a, Ü2 26b

1 Pîrâye dehre kâmetimiz S, Ü2: Pîrâye-i ikâmetimiz Ü1

122 S 18a, Ü1 32a, Ü2 26b

2 hû-kerde S, Ü2: h'uy-kerde Ü1

123 S 18a, Ü1 32a, Ü2 26b

- 2 'Araqla bâdedir maṭlûbu rindiñ bî-dü âb olmaz
Riyâzîñ şanma kim rindâna zevkî bîd ü âbıdır
- 3 Dilâ geç zâhidânîñ türbet-i ḥâk-i sefidinden
Ki gerd-efşân-ı ḥâṭır anlarıñ hep iktirâbıdır
- 4 Ne dem ben cür'a-pâş olsam zemîne şemm-i ḥâk et sen
Meges-ḥûyâne zîrâ meşrebiñ şûfî türâbıdır
- 5 Açık koyduñ der-i ḥammârı da destîñ şikest oldu
Saña zâhid bu seng-i inkisârîñ feth-i bâbıdır
- 6 Tehî-bâliz cihânîñ galle-i mülk ü 'aḳârından
Gulâm-ı destimiz ancak 'aḳâr-ı ceybe câbıdır
- 7 Edîbâ ḥ'âhişim ref'-i ḥicâb-ı yârdır şanma
Hemân benden o şûḥuñ maṭlabım bir ihticâbıdır

124

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Beni meşgûf eden keyf-i şarâb-ı câm-ı sâķıdır
O sâķîniñ de seyr-i sâ'id-i sîmîn ü sâķıdır
- 2 Mizâc-ı zülfü yârîñ kaldı gitdi ihtilâc üzre
Ezelden mübtelâ-yı dâ'-i sevdâ-yı merâķıdır
- 3 Ruḥ-ı ḥû-kerdesinden bûs ile câm-ı 'araḳ çekdim
Anîñ'çün neş'emiz pek zirve-i a'lâya râķıdır
- 4 O Bâķî-nâm şûḥu râm kılmak 'ömr-i sermeddir
Dil-i şürîdem andan ḥ'âstgâr-ı vaşl-ı bâķıdır
- 5 Kabâ-yı şabrımı şakķ eyledi âzârı âgyârîñ
Dili şad-çâk eden hep anlarıñ dest-i şikâķıdır
- 6 Felekde vaşl-ı yâr-i bî-niyâza kânî'im şûfî
Baña 'anķâlîğ ancak yârîmiñ bûs u 'inâķıdır
- 7 Çeker âgyâra tîğ-i ğamze-i ser-tîzi yâr ammâ
Baña hep çekdiği şemşîr-i tâb-ı iştîyâķıdır
- 8 O meh âgyâra pâ-lağzîde-i meyl-i nigâh olmuş
Yañılmışdır dilâ var ise emr-i ittifâķıdır
- 9 Edîbâ el yuduk çirk-âbe-i kâlâ-yı 'âlemden
Bu demler göñlümüz sūdâger-i sūk-ı sevâķıdır

3 ḥâk-i S, Ü2: âb-ı Ü1

5 oldu S, Ü2: olsun Ü1

124 S 18b, Ü1 32b, Ü2 26b

3 ḥû-kerdesinden S, Ü2: ḥ'uy-kerdesinden Ü1 / yek Ü2: pek S, Ü1

125

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Vefā-yı va' de-i vaşla meger inan mı gelir
Ya vaz' -ı cevır ü cefādan bize uşan mı gelir
- 2 Hayāli hātır-ı bī-tāba oldu tāb-āver
Derūn-ı mürdeye bilmem ki tāze cān mı gelir
- 3 Füzūn olur haṭ-ı sebz ile hüsñü dil-dārīñ
Nihāl-i behcet-i yāre meger hāzān mı gelir
- 4 ' Aceb kaçırđı mı göñlüm hayālini yāriñ
Ya iztīrābı anıñ' çün mü kim kaçan mı gelir
- 5 Emīr-i mülket-i nazmım desem inanmazlar
Edīb hāsıde bilmem sözüm yalan mı gelir

126

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Çemende şanma kim bīhūde lāle dāğ-ber-dildir
Ruḡ-ı pūr-hāl-i yāre rūy-māle dāğ-ber-dildir
- 2 Degildir bī-sebeb ' uşşākıñ āh-ı sūziş-ālūdu
Ki āh-ı ḡasret-i bī-sūza nāle dāğ-ber-dildir
- 3 Būn-i yemde n' ola dendānı reşkīn-sāz-ı dürr olsa
Ki eşdāf-ı yem ol silk-i le 'āle dāğ-ber-dildir
- 4 Cemāl-i elṭafı tāb-āver-i ṭarf-ı hayāl olmaz
O gül-berriñ daḡı çeşm-i hayāle dāğ-ber-dildir
- 5 Meh-i evc-i felek pīrāye-gīr-i hāle olduḡça
Tekellūf ber-ṭaraf ol haṭṭ u hāle dāğ-ber-dildir
- 6 Düşüp berg-i gül-i surḡuyla hem-reng olmada şanma
Ruḡ-ı ḡū-kerde-i dil-dāra jāle dāğ-ber-dildir
- 7 Edīb ol āftāb-ı hüsñü ben der-bāḡter gördüm
Hemān mihr-i felek ḡüyā zevāle dāğ-ber-dildir

125 S 19a, Ü1 32b, Ü2 27a

3 olur S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

4 göñlüm S, Ü2: bilmem Ü1

126 S 19a, Ü1 32b, Ü2 27a

4 elṭafı S, Ü2: luṭfu Ü1

6 ḡū-kerde-i S, Ü2: ḡuy-kerde-i Ü1

127

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Felekde ârzümüz şemm-i bûy-ı müşg-i nâfidir
Ki ol bû gönlümüzden zaḥmet-i endûhu nâfidir
- 2 Mey-i la'li berîdir irtîşâ-yı cân-ı 'âşıqdan
Ki zîrâ 'âşıka cân la'l-i nâbı irtîşâfidir
- 3 Miyân-ı halkda çün vaşl-ı dil-ber 'örf-i nâs oldu
Murâdım yârden bir 'örf-i nâsa i'tirâfidir
- 4 Lebin ümmîd ederken bûy-ı gîsû gösterir yârim
Münâ-yı tab'-ı mâ-fi'l-bâle bu gâyet münâfidir
- 5 Dil-i şûrîdegân-ı bezm-i 'aşkı kâfveş çâke
Hemân enmûzec-i kâf-ı gül-i ruhsârı kâfidir
- 6 Çekip şemşîr-i nâzın ol perî tehdîd edip urmaz
Cefâdan gâlibâ gitdikçe maḳşûdu tecâfidir
- 7 Degil dil-şâf dil-şâf olma gel şûfilere ey dil
Ki hep şafvetleri şûf-ı ḡanemle ittîşâfidir
- 8 Sürîn-i şa'rnâk-i hîze dil-bend olmada şâ'ir
Kafâ-gîr olmadan maḳşûdu taḡyîr-i kavâfidir
- 9 Leb-â-leb gevher-i ḡurşîd-tâb-ı nâ-şenîdeyle
Edîbâ dahme-i endîşemiz bir genc-i ḡâfidir

128

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Kâfir der ise eşk-i terim yemce degildir
Güftârı ḡaṭâdır o baña nemce degildir
- 2 Şûfî hele baḡ dâ'ire-i muḡ-peçegânda
Nâkûs-zen-i deyr-i muḡân kemce degildir
- 3 Ḡarḡ olsa da ser-çeşme-i ḡayvân-ı şarâba
Zâhid yine ḡayvâncadır âdemce degildir
- 4 Gir maṭbaḡ-ı rindân-ı mey-âşâma da seyr et
Tavşîf olunan sâḡar-ı Cem çemçe degildir
- 5 Şâhân-ı cihânîñ ṭarab-ı sūr-ı sūrûru
Çeşm-i dil-i endîşeme mâtemce degildir

127 S 19b, Ü1 32b, Ü2 27a

9 nâ-şenîdeyle Ü1, Ü2: nâşîdeyle S

128 S 20a, Ü1 33a, Ü2 27b

1 nemce S: nemçe Ü1, Ü2

2 kemce S: kemçe Ü2: nemce Ü1

- 6 Şad haşmet ile perçem-i tûğ-ı Cem ü Dārā
Bînimize bir nekhet-i perçemce degildir
- 7 Ebnā-yı zamānîñ eşer-i medh ü şenāsı
‘Ālemde Edibā gözüme zemce degildir

129

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Tenhā-rev-i ‘aşkız hemimiz hem-demimizdir
Ser-şār-ı neşâtız gamımız ‘ālemimizdir
- 2 Dem-beste-i esrār-ı reh-i ‘ālem-i ‘aşkız
Bu meclis-i ğamda gemimiz ebkemimizdir
- 3 Ham-geştelik olduysa nuḥustîn ‘alāmet
Bu rāh-ı talebde qadimiz aqdemimizdir
- 4 Hūn-ı dil-i pūr-yara ile dem-keş-i āhız
Dārūya ne hācet demimiz merhemimizdir
- 5 Sultān Süleymān-reviş-i taht-ı kelāmız
Bu mülk-i suḥanda femimiz ḥātemimizdir
- 6 Bu şān ile ādem ne gerek emr ile nehye
Güftārda ancak demimiz ādemimizdir
- 7 Nā-maḥrem olur sāgar-ı Cem bizlere şanma
Bu bezm-i ṭarabda Cemimiz maḥremimizdir
- 8 Nemm eyler ise sūz-ı derūnu nem-i dīde
Yoq men‘ ine ṭākat nemimiz a‘lemimizdir
- 9 Bir dürr-i yetīm-i şādef-i yemm-i hevāyız
‘İsāyız Edibā yemimiz Meryemimizdir

130

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Bu niyyet-i sefer-i ḥāce baḥr-ı Hinde midir
Ḥurūş-ı mevc-i emānı ziyādesinde midir
- 2 Bu çille-ḥānede zühḥād-ı kec-dilîñ bilmem
Ki rāstī ‘acabā kāmēt-i ḥamında mıdır
- 3 Bu sinn ile yine dendān-ı pīr-i bī-dirhem
Güzelleriñ ḥam-ı gīsū-yı der-heminde midir

6 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

129 S 20a, Ü1 33a, Ü2 27b

6 ne S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

7 olur S, Ü2: olup Ü1

130 S 21a, Ü1 33b, Ü2 27b

- 4 Hemîşe bakmada sūrah-ı hücreden şūfi
O şūha gizlice üftâdelik gamında mıdır
- 5 Diliñ mülâzımıdır dest-i cezbe-i tevfiķ
Zimâm-ı şevķ meger ‘âşıkıñ elinde midir
- 6 O dil-sitân-ı cihânıñ nüfûz-ı hük-m-i każā
Dilinde mi ‘acebâ naķş-ı hâteminde midir
- 7 Nezîl-i hâne-i dildir hayâli ol mâhiñ
Edîb yoklayagör hâliyâ evinde midir

131

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Yüzünde ol mehiñ âşâr-ı istikrâr-ı behcet var
Kef-i hüs-nünde şan bâ-hatt-ı müşğîn bir berâ’at var
- 2 Dilâ bu hâkdân-ı bî-şebât-üslûb-ı devrânıñ
Nihûfte cünbiş-i her zerresinde başķa hikmet var
- 3 Dil-âgehdır hekîm-i nabz-gîr-i çerķi kem bilme
Kim anda hikmet-i Lokmânenen berter hazâķat var
- 4 Cihân zâhidleri Kâf-ı tama’ da şanki ‘anķâdır
Mücerred ehl-i tecridinde ‘aşrıñ bir kıyâfet var
- 5 Nedîmân-ı mühezzeb-hûy-ı hâşân-ı mücerrebden
Şaķın hâşıyyet-i şohbetlerinde çok nedâmet var
- 6 Hemân fevt etmemekdir fûrşat-i fevti ğaraż yoķsa
Miyânında bu halkıñ şanma ‘âdât-ı ‘iyâdet var
- 7 Edîbâ küştegân-ı deşt-i ğam helvâların yâd et
Kim anda ta’ m-ı âb-ı zindeğiden pek hâlâvet var

132

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Suhan-fehmân-ı ‘aşķa ma’ nî-i mîr ü gedâ birdir
Ki ol pür-mâyegân-ı feyz içün fakr u ğınâ birdir
- 2 Kıyâs etme şaķın bî-nâhüdâdır keşt-i ‘âlem
Bu keştîgehde ey kûteh-nażar bînâ Hüdâ birdir
- 3 Hüdâdansa ‘atâ cüyâna her sū olmada cârî
Dil-i güm-râha bildir añlasın bâb-ı ‘atâ birdir
- 4 Nedir bu keş-me-keş yâ’-i nidâ-keşlikde şâhâna
Bilirken dergehinde Hâlik ü ‘abdiñ nidâ birdir

131 S 21a, Ü1 33b, Ü2 28a

132 S 21b, Ü1 33b, Ü2 28a

3 her sū S, Ü1: bir sū Ü2

- 5 Ḥarīd-i cevher-i feyz eyle naḳd-ı kâbiliyyetle
Ḥazef alma o naḳd-ı pāk ile zīrā bahā birdir
- 6 O mehle āşinâyī cān-fidālîkla olur ammā
Yine ey sâde-dil fehmi etme kim her cān-fidā birdir
- 7 Ümīd ü bīm ile dergāh-ı şāha olma reh-peymā
Ḥudā-cüy ol ki rāh-ı ‘ālem-i ḥavf u recā birdir
- 8 Müdārāyı riyā-kārī şanırsın ḥīre-fehmīden
Ġalaṭ-bīnā denir mi bed-zebān u ḥ’oş-edā birdir
- 9 Edībā bülbül-i zār ile dilden cüst-ü-cū etdim
Lisānında iki ğam-dīdeniñde müdde‘ā birdir

133

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Demem ben rīş-i vā‘ iz bezm-i rindāna sineklikdir
Ḥarābāt içre ancaḳ ḥāk-bīze bir eleklikdir
- 2 Çekip bār-ı girān-ı çillesin minnet şayar ḥalkā
Bu vaż‘-ı nā-sezā şūfī-i ḥardan pek eşeklikdir
- 3 Sütür-ı zāhidān fursān-ı ‘aşka zīr-rān olmaz
Kim anlar cümle hep ecnād-ı İblīse bineklikdir
- 4 Zemīn-i ḥātır-ı zühhād-ı dirhem-cüy-ı devrānıñ
Ḥayāl-i naḳd-ı reng-ā-reng ile gūyā çiçeklikdir
- 5 Sözümden pek de dil-gīr olma gel ey ‘ālim-i ‘āmil
Saña cāhil demek ma‘nide ğāfilsin demeklikdir
- 6 Reh-i ‘aşk içre pāy-ı ser-nihādī resm-i ‘ādīdir
Seri pā etmemeklik pāy-ı serden bilmemeklikdir
- 7 Bu yolda nān u ḥelvā zād-ı rāh-ı ehl-i derd olmaz
Bu rāh-ı pür-ḥaṭarda mā-ḥazar bir ğam yemeklikdir
- 8 Ṭarabgāh-ı cemāl-i yārde seyr eyledim gūyā
Ḥaṭ-ı nev-pāy-küb-ı ḥüsn dil-dāra eteklikdir
- 9 Edībā naẓm-ı nev-icādı mu‘ tād etmeden kaçdım
Ferāmūş etdigim maẓmūnları yād eylemeklikdir

134

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Şafā-yı neş'e-i pā-der-hevādan derd-i ser yegdir
Cihānīñ şādī-i nā-ber-ķarārından keder yegdir
- 2 Bu zūlmetgāh-ı dehrīñ reşha-i ' ayn-ı hayātından
Sirişk-i çeşm-i terden ' aşıķa bir mā-ħazar yegdir
- 3 Meşāf-ı cünd-i bed-ħ'āhāna tīg etmekden āmāde
Difā' -ı ħaşm-ı bī-inşāfa i' dād-ı siper yegdir
- 4 Şebistān-ı fenānīñ nağme-i şeb-gīr-i sāzından
Miyān-ı ehl-i ħamda sūz-ı hengām-ı seher yegdir
- 5 Berūmendān-ı cāh u şervetiñ bī-sāyegānından
Nazar kılsan dıraht-ı sāye-dār-ı bī-semer yegdir
- 6 ' Acebdir kim nühāt-ı fırķa-i dünyā-perestānīñ
Yanında fi' l-i şarfiñ cümlesinden ħarf-i cer yegdir
- 7 Edībā tengnā-yı ' ālem-i ecsām-ı fāniden
Fezā-yı mülk-i feyz-ābād-ı ıtlāķa sefer yegdir

135

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Emīr-i cā'ire vīrānī-i ser āsimeđir
Baķılsa ħāline ferdāda da serāsimeđir
- 2 O māh-pāre kelefnāk-i renciş olduķķa
Görüp raķīb-i ħabī şanmasın eyāsimeđir
- 3 Miyān-ı kıt' a-i yāķūt-ı zīb-i ħüsnünde
Ĥavācibi heme erķām-ı nāzı rāsimeđir
- 4 Niyāz-ı vaşlı rehīn-i bahār-ı ħattı etdiñ
Ĥiyām-ı ħatırımız a' del-i mevāsimeđir
- 5 Edīb noķķa-i bādan nümūneđir deheni
Kemāl-i ħāhişimiz hep o şağr-ı bāsimeđir

136

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Loķma vü ħırķayı zann etme bahāsıyla alır
Şeyĥ her aldıcāğın zūr-ı ' aşāsıyla alır

134 S 22a, Ü1 34a, Ü2 28b

135 S 22b, Ü1 34a, Ü2 29a

136 S 22b, Ü1 34b, Ü2 29a

1 aldıcāğın S, Ü2: aldıcāğın Ü2

- 2 Gelse de encümen-i şoḥbete zāhid cāmı
Destine dil-berin ibrām u recāsıyla alır
- 3 Hall-i zünnāra meger şabrı mı var mollānın
Koynuna şoymadan oḡlanı libāsıyla alır
- 4 Zāhid-i zen-menişin dil-beri dāmādlığa
Zāt-ı şevher talebi mehr-i ridāsıyla alır
- 5 Bu sitedgāh-ı riyā-sel' ada mānend-i Edīb
Yok metā'-ı emeli nakd-ı sezāsıyla alır

137

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Dil oldu ser-be-hevā-yı taleb kimiñ şuçu var
Ten oldu ābile-pāy-ı te' ab kimiñ şuçu var
- 2 Dilā nesāyim-i āhınla zülf-i dil-berde
Bu ihtilāca sen olduñ sebep kimiñ şuçu var
- 3 Hezār-ı zār-şifat bāḡ u rāḡ-ı 'ālemde
Ġamiñla nāledir ey gönçe-leb kimiñ şuçu var
- 4 Nigāh-ı behcet-i sīmā-yı 'ālem-efrūzuñ
Derūnum etmede ser-şār-ı teb kimiñ şuçu var
- 5 Edīb cāzibe-i kısmet-i ezeldendir
Lüzūm-ı āb u hevā-yı Haleb kimiñ şuçu var

138

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Demeñ baña ki esir-i hevā-yı dā'imdir
Ki hükmü şāh-ı ḡamiñ nākız-ı ḡarā'imdir
- 2 Şıyāma olmasa fitrī teveccühü tab' in
Kudūm-ı 'ide n' için tā bu deñli hā'imdir
- 3 Elinde āleti şeb-zinde-dār-ı fūrşatdır
İnanma zāhide ey şüh şanma nā'imdir
- 4 Saña vaşıyyetim olsun şehā o bed-kārın
Karini olma ki zīrā qarīne kā'imdir
- 5 Tecennüb etmemesi böyle lev-m-i lā'imden
Edīb ol şanemiñ tab' a nā-mülā'imdir

4 dāmādlığa S, Ü2: dāmādlığla Ü1
137 S 23a, Ü1 34b, Ü2 29a
138 S 23a, Ü1 34b, Ü2 29a

139

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Nevā-yı derd ü gam kām-ı dil-i nā-kāma düşmüşdür
Nuķuş-ı ibtilā ol levhaya ser-nāme düşmüşdür
- 2 Şaķınmaz bu dil-i nā-yāb-ı lāşı dām-ı miħnetden
Ki bend-i zülfü cīd-i ħātır-ı şeydāma düşmüşdür
- 3 Şu'ā'-ı fikretim reh-yāb-ı vaşf-ı ħaţ u ħālidir
Pey-i meh-tāb-ı endişem sevād-ı şāma düşmüşdür
- 4 Kābā-yı keyf-i meyden şanma 'ārī şeyḫ-i bī-'ārı
Bu gün bāzār-ı meyde ħaylī rengin cāme düşmüşdür
- 5 Edībā bī-liyāķat-nāme da'vā-yı gamım bilmem
Neden dest-i ziyān-ı şūfī-i bed-nāma düşmüşdür

140

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Hezārı zār eden ħasret-i zebānı mıdır
Şafā-yı behcet-i gül-gönçe-i dehānı mıdır
- 2 Çemende gūş-ı gülü böyle pür-ţanin etdīñ
Bu güne nāleleriñ bülbulā zamānı mıdır
- 3 Eden gönül bizi ħam-geşte-ķadd-i tāb u tüvān
Denileriñ 'acebā bār-ı imtinānı mıdır
- 4 'Aceb nümüne-i gīsū mudur dilā yoḫsa
Semend-i nāz u delāliñ ser-i 'inānı mıdır
- 5 Edīb mülk-i suḫan hep saña müsahḫardır
Bu güne ḫüsn-i edā kimseniñ lisānı mıdır

141

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Pend-i şadūķ zihne libās-ı perend olur
Ta' bīri telḫ olursa da tefsīri ķand olur
- 2 Zāhirde şehd ü bāţını pür-zehr-i mār olan
Pend-i le'im pāy-i dil-i zāra bend olur
- 3 Toḫm-ı ḫased işābet-i 'aynü'l-kemālden
Maḫsūd-ı bī-günāha tilāl-i sipend olur

139 S 24b, Ü1 34b, Ü2 29a

5 bī-liyāķat-nāme: bī-liyāķat-nāme-i S, Ü1, Ü2/ da'vā-yı S, Ü2: da'vā Ü1

140 S 24b, Ü1 25a, Ü2 29b

5 lisānı S, Ü2: zebānı Ü1

141 S 25b, Ü1 35a, Ü2 29b

- 4 Nuşhuñ ki ƙalbi hısn ola ƙalbi haşın eder
Şahñ-ı zemini hem-ser-i çerh-i bülend olur
- 5 Yektâ-rev-i meħacce-i şıdkım ki feyz alan
Benden dü ‘âlem içre daħi behremend olur
- 6 Ol Yüsufî-bahâ-yı kemâlim ki bir ƙılım
Her bir kemend-i zülfe hezârân kemend olur
- 7 Seyr-i fezâ-yı mülk-i me‘ânî içün Edîb
Hâmem benân-ı şâhid-i feyze semend olur

142

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 ‘Abeş zann etme mürşid hânƙahda iktinân ister
Degildir râğıb-ı ‘uzlet hemân ol ikti nân ister
- 2 Ayırmaz sehm-i la‘lîn-nûk-ı kîri ƙavs-ı kûnundan
Dem-âdem şeyh-i mürşid tîr-i zevƙi der-kemân ister
- 3 Raƙîbîñ hâr-ı cismi zâ‘il olmaz âh-ı serdimden
O ser-çîn-i mefâsid bir dem-i âteş-feşân ister
- 4 Temennâ-yı zühûr-ı haţtına şimdi peşimânız
Bahâr olsa ‘acebdir göñlümüz faşl-ı hazân ister
- 5 Edîbâ deştgâh-ı dūr-ı pehnâ-yı maħabbetde
Lisân-ı hâlimiz miħnetle güyâ imtihân ister

143

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Felek aşhâb-ı câha çend rûze riş-hand eyler
Velî zımnında erbâb-ı nühâya nuş u pend eyler
- 2 Çeker bânû-yı çerhiñ bâr-ı nâzın nâ-girîz ol kim
Dil-i âzâdesin mergûle-i ümmîde bend eyler
- 3 Nigâhı vâyemend-i tal‘at-i yâr olmayan ‘âşık
Dil-i pür-iztirâbın âteş-i ‘aşƙa sipend eyler
- 4 Bülendi pest eder pesti bülend eylerse de lâ-büd
Deme devr-i felek a‘mâl-i tavr-ı nâ-pesend eyler
- 5 Dem-â-dem vâdî-i nazm içre tıfl-ı bî-süvârâna
Edîbâ tab‘-ı şühûm kilik-i çâlâki semend eyler

6 ki Ü1, Ü2: (S’de bulunmuyor)

142 S 26b, Ü1 35a, Ü2 29b

143 S 27a, Ü1 35a, Ü2 30a

144

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Deme ki ziver-i endām u zib-i kâmetdir
Libās-ı faḥr dilā merde istikâmetdir
- 2 Ribât-ı kûyuna kim câmi' u'l-meḥâsindir
'Aceb ki her gireniñ niyyeti iḳâmetdir
- 3 Olan nemâ-dih-i ezhâr-ı gülşen-i gufrân
Rihâm-ı eşk-i ter ü 'ibre-i nedâmetdir
- 4 Olunca maḥrem-i ḥalvet-sarây-ı bintü'l-kerm
Ta'arruz eylememek şeyḥden kerâmetdir
- 5 Edib şâhib-i kalb-i selîm isen bî-şek
Hemîşe câygehiñ men'a-i selâmetdir

145

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dil-ber ne dem o zülf-i siyâhı çeker geçer
Şan tûğ-ı şâhı merd-i sipâhî çeker geçer
- 2 Her şubḥ u şâm dergeh-i vâlâ-yı yârden
'Uşşâk-ı zâr na're-i âhî çeker geçer
- 3 Geçdikçe bâb-ı meykededen rind-i pür-şitâb
Sür'atle câm-ı bâdeyi gâhî çeker geçer
- 4 Zevvâr-ı Ka'be bildi revâcın o sūya hep
Âḥır kaṭâr-ı bâr-ı günâhı çeker geçer
- 5 Müctâz-ı râh-ı pür-ḥaṭar-ı 'aşḳ olan Edib
Peyveste renc ü miḥnet-i râhı çeker geçer

146

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ne zevḳi var mey-i telḥiñ ki yem bozuntusudur
Dem-i ḥumârı da mestiñ sitem bozuntusudur
- 2 Kefende dirheme var şanma cây-ı istikrâr
Bağılsa ḥâline merdiñ direm bozuntusudur
- 3 Olur her âyine ḥüsn-i 'amelle rif'at-şân
'Amel bülendî-i şâna 'alem bozuntusudur

144 S 27a, Ü1 35b, Ü2 30a

145 S 27b, Ü1 35b, Ü2 30a

146 S 27b, Ü1 35b, Ü2 30a

1 mey-i S, Ü2: yem-i Ü1

- 4 Künüz-ı māl ile şanma elem mezīd olmaz
Ki māl-ı suhtu cihānıñ elem bozuntusudur
- 5 Temelluk etmede hāme hemīşe elvāha
Melaḳ te'emmül olunsa ḳalem bozuntusudur
- 6 Du'ā ki muḥḥ-ı 'ibādāt-ı ehl-i tā' atdır
Gürūh-ı rükka' -ı 'ubbāda ḥam bozuntusudur
- 7 Edīb ni' met-i ḥulda 'adīl olur vuşlat
O şūhu rām edebilmek İrem bozuntusudur

147

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Egerçi dergehine rüz u şeb şitāb olunur
O şāha 'arz-ı niyāza velī ḥicāb olunur
- 2 Tek ol mehe sebep-i renciṣ olmasın yoḥsa
Raḳīb-i bed-menişin cevri irtikāb olunur
- 3 Şunulsa destimize sāḡar-ı ḥumār-encām
O da regā'ib-i endūhdan ḥisāb olunur
- 4 Müdām ḥalka-zen-i ta'n-ı bāb-ı meykededir
Şanır ki şūfi-i ḥar böyle fetḥ-i bāb olunur
- 5 Edīb her kes ü nā-kesle ülfet āsāndır
Hemān celis-i münāfıḳdan ictināb olunur

148

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Göñülde tır-i müjeñ bir nihāl-i zībādır
Diriḡ bārı anıñ bāḡ-ı dilde ayvadır
- 2 Fiḡān u nāle degil dergehiñde sultānım
Garaż bu ḥāl-i dili ḥāk-pāya inhādır
- 3 Cemāl-i yāre nazar ḳılmadan ḡinā gelmez
O şāh-ı mülk-i melāḥat 'aceb temāşadır
- 4 Siyāh-ı zülf-i ḥam-ender-ḥamı şeb-i tārīk
Ruḥ-ı münevveri bir māh-ı 'ālem-ārādır
- 5 Cemāl-i yār ki gülzār-ı ḥüsn ü behcetdir
Edīb o gülşene dil bir hezār-ı şeydādır

147 S 28a, Ü1 35b, Ü2 30b

148 S 28b, Ü1 36a, Ü2 30b

2 degil Ü1: degildir S, Ü2

149

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 İfşâh-ı suhan vâye-i nuṭṭ-ı ḥaresimdir
Gevher ḥazaf-ı sâhil-i yemm-i hevesimdir
- 2 Şâd-âbî-i kilik-i terime ḳulzüm-i ṭab'ım
Emvâc-ı füyûzât ile imdâd-resimdir
- 3 Ol şofra-keş-i nâdire-elvân-ı ḡamım kim
Sî-mürḡ ü hümâ ḥ'ânçe-i ḡamda megesimdir
- 4 Bir fâris-i meydân-ı hünermendî-i 'aşḳım
Zîrimde benim eblaḡ-ı gerdün feresimdir
- 5 Şeb-rev degilim rûz-revim râh-ı ṭalebde
Ḥ'urşîd-i felek nâḡa-i 'azme ceresimdir
- 6 Her demde n'ola tâb-ı cilâ verse sipihre
Ârâyişi âyîne-i çerḡiñ nefesimdir
- 7 Nâ-dîde vü nâ-düḡtedir ḡil'at-i ḡûbu
Eṭvâr-ı Edîbânemizîñ başḡa kesimdir

150

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Dilâ felekde vücûd-ı mu'azzam olmayıver
Şerîf-zât olup erzâle mükrem olmayıver
- 2 Eger temelluḡ ise meclis içre âdemlik
O ḡüne meclis-i bedde sen âdem olmayıver
- 3 Miyân-ı ḡalkda te'yîd-i ḡaḡḡ ise ḡarażıñ
Maḡâl-i müftin-i bed-ḡûya mülzem olmayıver
- 4 Rehâ ise emeliñ ḡubḡ-ı râst-ḡûyiden
Münâfiḡân-ı fiten-kâra hem-dem olmayıver
- 5 Be-hem-revâsa Edîbâ eger ḡam u şâdî
Ne şâdmân u ne âzurde-i ḡam olmayıver

151

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mâdâm naḡl-ı ḡâmeti yâriñ nümûdedir
Mir'ât-ı dilde peyker-i ḡam rû-nümûdedir

149 S 28b, Ü1 36a, Ü2 30b

1 nuṭṭ-ı ḥaresimdir S, Ü2: nuṭṭ u resimdir Ü1

150 S 29a, Ü1 36a, Ü2 31a

151 S 29b, Ü1 36b, Ü2 31a

- 2 Tutdu egerçi şeş ciheti bûy-ı kākülü
Hiç ol perî bilinmedi ammâ ne sūdadır
- 3 ‘Aksin görelden ābda bîd oldu ser-nigûn
Şimdi kenâr-ı cûda anı cüst-ü-cûdadır
- 4 Tüylendi rûyu gerçi füzûn oldu behceti
Seyr et metâ‘-ı hûsnü bu gün tûde tûdedir
- 5 Te’şîr-i nûk-i âhî qarîn-i şübût eder
Şol rahneler ki cünne-i qalb-i ‘adûdadır
- 6 Hengām-ı bûse kende-i dendân az ise
Haft-ı benefşevârı ne gam kökü şudadır
- 7 Tedbîr-i rû-sefidî-i merd-i siyâh-kâr
Var ise yine reşha-i âb-ı vuzûdadır
- 8 Ruhsârı bir nigehten olur hûy-çekân-ı hışm
Ol şüh-ı tünd-meşrebi bilmem ne hûdadır
- 9 Kem-yâbdır Edîb mezâyâ-yı hûsn ü ân
Bihûde şanma anı ki her sâde-rûdadır

152

mef’ûlû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 ‘Aşka o kim tecerrüd ile pâ-nihâdedir
Nâm-âverân-ı fırka-i ehl-i nühâdadır
- 2 Ol şüh-ı pür-bahâ-yı letâfet-siriştimiñ
Kâlâ-yı hûsnü Yûsuf ile bir bahâdadır
- 3 Yâriñ şemîm-i kākülün almış nesîmden
Âşüfte göñlümün yine burnu hevâdadır
- 4 Sa’y eyle zâhid[â] olagör nâ’il-i Minâ
Erbâb-ı sa’y-ı ‘umre ber-â-ber Şafâdadır
- 5 Olmaz gamıñ esâfil-i kûhunda âb-cû
Ey âb-cû ararsan eger mâ-verâdadır
- 6 Şevki derûna dâğ-ı garâmiñ füzûn ise
Ol şem‘-i feyze şevkimiz andan ziyâdedir
- 7 Gamla Edîb lücce-i hayretde qaldı dil
Güyâ miyân-ı keştî-i bî-nâhûdâdadır

153

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Zamāneden dil-i rindāna tā keder görünür
Tarîk-i humkede āb-ı tāke der görünür
- 2 Kerîmden k'aña dest-i semāha cer görünür
Le'im-i h'āra nücüm-ı semā haccer görünür
- 3 Ne dem ki şu'le-i mihr ü vefā nümûde ola
Dühûl-i haclegeh-i vaşl için memer görünür
- 4 Ğubār-ı feryeden oldukça muncelî 'ālem
Nigāh-ı sem'e güzel şûret-i haber görünür
- 5 Edîb tıynet-i nā-pāki pest iken el-haķ
Demem ki sifleyi cāh ile mu'teber görünür

154

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sipîhr-i kînever her sifle-i h'od-bîni 'āl eyler
Serîr-i rif'ate şâyesteyi h'od bî-nî'āl eyler
- 2 Sebû-yı h'āhişi āb-ı hayāta zarf iken ammā
Harîşe 'ākıbet çirk-ābı hem-ta'm-ı zülāl eyler
- 3 Tevāzu' bî-eşerken halka yegdir ser-keşi zirā
Şe'āmet 'āşıkı dil-dāra mecbûr-ı delāl eyler
- 4 Şināha sevķ eder her kâbili gird-āb-ı kârında
Sipihri şanma kim eşhāsa teklîf-i muhāl eyler
- 5 Le'im-i seg-meniş çirk-ābe-i sū'-i şanî'inde
Ğarîķ olsa demem ikrāh-ı bûy-ı infî'āl eyler
- 6 Şehin-şāh olsa da tāmî' medār-ı nef'i oldukça
Gönûlden şanma kim ikrāh ile nehy-i vebāl eyler
- 7 Fütüvvetden degildir ictirā peykār-ı a'dāya
Edîbā hubb-ı dirhem halkı mağşûb-ı kıtāl eyler

155

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Gerek mescid gerek hum-hāne ehl-i 'aşķa cā birdir
Yed-i kudret şikest-i dillerin elbette cābirdir

- 2 Nevā-yı derd ü ğamda hem-dem-i ‘uşşāk isen muṭrib
Şabā āġāzın et kim meşreb-i ehl-i hevā birdir
- 3 Ederdim meyl-i renc-i imtilā dārū-yı ‘anberle
‘Anā-yı ḥasret-i ḥāliyle bilsem her ‘anā birdir
- 4 Bu fülk-i ‘āleme seyr ü sükūn bī-nāḥudā şanma
Başiretle bak ey kūteh-naẓar bīnā Ḥudā birdir
- 5 Ḥariş-i minḥat-i pend-i Edīb-i nükte-perdāz ol
Der-i maḥlūka iḳbāl etme gel bāb-ı ‘aṭā birdir

156

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Sezā-yı ‘afv olanlar zellesinden müsteḥilerdir
Ki maḥcūb-ı ḥaṭā ısrār-ı vizri müsteḥil erdir
- 2 Televvün-kār-ı dīn mensūb-ı ḥizb-i enbiyā olmaz
Sezāvār-ı şefā‘ at ümmet-i ḥaş-ı nebīlerdir
- 3 Emīn olmaz riyāen tā‘atiyle ḥāyin-i mezheb
Emānet-kār olanlar ‘ahd ü mişāka vefilerdir
- 4 Melāzı ehl-i zūruñ dergeh-i İblīsdır ancak
Der-i Ḥaḳka ḥulūşu tām olanlar müntemilerdir
- 5 Necīler hevl-i ‘uḳbādan Edīb ehl-i hidāyetken
Bu ğüm-sāzān-ı rāh-ı ihtidā bilmem necīlerdir

157

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Benim yārān-ı şūḥ-ı bezm-i ünsüm meh-liḳādırlar
Degiller vaşl içün benden ḳabūle mehli ḳadırlar
- 2 ‘Aceb mi dillerinden şu‘le-i düzaḥ herās etse
Ezelden sūz u tāb-ı ḥasretimle āşinādırlar
- 3 N’ola mestūr-ı çeşm-i sem‘ olursa ḥüsn-i engāmı
Ki nāḥid-i fekle hem-nevā-yı bī-şadādırlar
- 4 Nigāh-ı ehl-i dilden diğere pūşide-rūlardır
Lūḥūḳ-ı ‘ārdan nā-maḥrem-i ehl-i riyādırlar
- 5 Ḳabūl-i naḳd-ı minnetden Edīb āteş-be-keflerdir
Hemān minnet-peżir-i baḥr-ı vefādırlar

158

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bu mihmāngehde zād-ı gayra ancak aşınadırlar
İnā-yı fahr-ı halvet-hānesinde aş nādirler
- 2 Sarāy-ı şöhretin hem-şöhret-i Şeddād edenler hep
Büyüt-ı 'ālemiñ hedmiyle mesrūr-ı binadırlar
- 3 Bütün kesb-i aşāgır māye-i dest-i ekābirdir
Gedāyānı cihānıñ hep fakır-i aḡniyadırlar
- 4 Şenāyı zümre-i cühhāl-i 'ālem halka eylerler
Derün-ı dilden ancak Hakkā bî-nutḡ-ı şenadırlar
- 5 Ümem şimdi Edibā ḡazret-i Rezzāk-ı 'ālemden
'Acebdır ser-te-ser mehcūr-ı aḡlāk-ı rızadırlar

159

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Hemīşe 'āşık-ı zāra seferde fer bulunur
Fırāk-ı yār ile zirā ḡazarda zar bulunur
- 2 Sürūr-ı pā-be-hevādan remideyim ki baña
Dühül-i bezm-i şafāya kederde der bulunur
- 3 Enīs-i meclis-i kerrūbiyān olan merde
Müdām ülfet-i nev'-i beşerde şer bulunur
- 4 Şakın te'āşür-i her zen-nihāddan şanma
Ki fenn-i sum'ada ehl-i hünerde ner bulunur
- 5 ḡarīb-i kevn ü mekānım baña Edib ancak
Huzūr-ı dil-ber-i zibā-siyerde yer bulunur

160

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bu demde mestī-i meyden inābe-cū yokdur
İzāle-i tefine hiç inā-be-cū yokdur
- 2 Nice külāh-ı vefā serlerinde cāy etsin
Bütānda pür-ser-i bî-şevḡ-ı ser-fürü yokdur
- 3 ḡayā tarāveti gül-çehrelerde ḡuşk olmuş
Birinde reşḡa-i tesnīm-i āb-rū yokdur

- 4 Şükūfezār-ı felekde şafā-resān-ı şifā
Meşām-ı haste-dile āzmūde bū yokdur
- 5 Cihānda şıdk ile yār-i şadık-i müşfikine
Edīb kimsede hıç meyl ü ārzū yokdur

161

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Mey olduğça deme rind içün etle etmegi n'eyler
Meyi etmekle zīrā mi' desinde et mekīn eyler
- 2 Şorup düşmen dilimde nizesinden yaramı n'eyler
Ki zaḥmından beni bāk etmesem de yār emīn eyler
- 3 Cenānından çıkarsın iştihā-yı vaşl-ı gılmānı
Cinān içre o kim şevk-i vişāl-i hūr-ı 'in eyler
- 4 Sühād ü gāfvesinde yāre me'nūs etmez ağıyārı
O dil kim 'aşk-ı yāre 'ahd ü mişākın metīn eyler
- 5 Cihān içre Edībā ḥāne-ber-düşān yeri n'eyler
Ki mihmāndār-ı vahşet anlarıñ her dem yerin eyler

162

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Gedā-yı neş'eniñ sermāda dūrd-i mey lihāfıdır
Ki na'l-i köhneye i'lā-yı kıymet meyl-i ḥāfidir
- 2 Meyiñ nā-şāf u sāfı cevḫ-i mīnāda tehān olmaz
Eden izhār-ı şıdk-ı üns ü vahşet kalb-i şāfidir
- 3 Vidādıñ şıḥḥati mechūl iken dil-ḥaste-i reşke
Mücerred buğz izhār eylemek dārū-yı şāfidir
- 4 Reh-i ümmīd-i vaşl-ı yārde bī-tāb-ı aḥzāna
Te'ennide belā-yı derd-i hicrānıñ muzāfıdır
- 5 Fūrūğ-ı bātınımdan nūr-ı çeşmi muktebislerken
Edīb ehl-i dile rāz-ı derūnum şanma ḥāfidir

161 S 8a, Ü1 36b, Ü2 31b

5 her dem S, Ü2: dā'im Ü1

162 Ü1 37a, Ü2 31a

3 reşke Ü1: şekke Ü2

163

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu keyfiyyetle olmaz renc ü endüha devâ meyleyler
Ki te 'şiri baña endühu makrûn-ı devâm eyler
- 2 Hâkîm-i rûzgârîñ meyde medhûşum bu re 'yinden
Havâşın rinde hem ifhâm u hem nûşun harâm eyler
- 3 Faķîh-i bî-mezâķıñ neħş-i suħt olduķça mergûbu
Harâma ihtirâmın setr içün nehy-i müdâm eyler
- 4 Kimin dûzaķ-nişin eyler kimin şâyeste-i cennet
Neden vâ' iz ' aceb tahmîn ile ħilt-ı kelâm eyler
- 5 Berîlerdir nişân-ı kubĥdan zîrâ ģanîler de
Ķabâĥat kuvvet-i irşâ ile tebdîl-i nâm eyler
- 6 Revâcî zûr ile bulduķça zâhid şıdķa meyl etmez
Tena' ' umla nehâr-ı rûzesin ma' tûf-ı şâm eyler
- 7 Haťâyâdan Edîbâ müctenib gördüklerim cümle
Ümîd-i nef' olunca her haťâyı iġtinâm eyler

164

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ey dil bu dehr-i dūna daĥı raġbetiñ mi var
Bâr-ı belâya tākāt-i ehliyyetiñ mi var
- 2 Çerĥiñ teķallübâtı ģarîn-i şühûd iken
Bilmem ki eblehâna yine ģafletiñ mi var
- 3 Ķüm-kerde-sûy-ı şâri' -i ümmîd ü bîmsen
Çeşmiñde ' illet-i remed-i ģasvetiñ mi var
- 4 Dil-ĥaste-i müdâm-ı ģam-ı māl u cāhsan
Fîkr-i muĥâl-i ĥurremî-i şihĥatiñ mı var
- 5 Sa' yıñ ki neyl-i kısmet ile müstezād olur
Bu kûşîş-i hebâda da bir kısmetiñ mi var
- 6 Kârîñ bu neħş-i cîfe-i dünyâyâ münĥaşır
Seglerle şirkete heves-i şöhretiñ mi var
- 7 Etdiñ remîde ĥuşuñu fîkr-i me' āddan
Yoĥsa necât-ı ģâ' ile den nefretiñ mi var
- 8 Mir 'ât-ı kevnî çeşmiñe pûşide eylediñ
Bir bundan özge āyine-i ' ibretiñ mi var

- 9 Āsīb-i çerh-i dūn ile hırşın mezīd olur
Gerdūn ile muḳāvemete himmetiñ mi var
- 10 İhsān-ı Hāḳla bulmada ḳuvvet isā'etiñ
Terk-i isā'et etmemeye niyyetiñ mi var
- 11 Maḥlūḳa bış ü Hāliḳe kemdir itā'atiñ
Şeyṭān ile mūhādeneye ūlfetiñ mi var
- 12 Yok ehl-i 'acze nīme nigāh-ı teraḥḥümün
Re'fetden özge merdūme ḥāşıyyetiñ mi var
- 13 Hāḳdan ki sende zerrece yok pertev-i rızā
Ḥallākdan rızāya bedel baḡyetiñ mi var
- 14 Gelmez herās-ı sūziş-i dūzaḡ ḡayālīne
Def'-i 'azāba 'arz edecek rüşvetiñ mi var
- 15 Dā'im nevā-yı nuş ile kilkiñ sürūd eder
Bilmem Edīb şenşene-i ḡayretiñ mi var

165

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şafā dirahş-ı 'izārın ziyāfetile olur
Sirāc-ı ḳalbe o yüzden ziyā fetile olur
- 2 Olursa dā'ıye-i indimāl-i zaḡm dilim
Ṭabīb-i la'liñ ümmīd-i merhemile olur
- 3 Hībāle-i girih-i tār-ı kākülün var iken
Dil-i nūḡilimi şayda daḡi ne ḡile olur
- 4 Ruḡuñ nūmūde-i zīr-i niḳābın et yoḡsa
Şühūd-ı rūyuña ebşārımız kelile olur
- 5 Edīb ḡonçe-güşāy-ı emelsen ol zīrā
Nesāyim-i şerehi 'āşıḳın ḳalile olur

166

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ḡamın ki şerḡ-i ḳitābı elime düşmüşdür
Dil iltizāz-ı 'azāb-ı elime düşmüşdür
- 2 Deme ki fūrḳat-i la'l ile bīme düşmüşdür
Ki ḳand-pāre-i la'li le bime düşmüşdür
- 3 Nice remīde-i hevl-i caḡīm-i miḡnet olur
O kim şühūd-ı ruḡuñla na'ime düşmüşdür

165 S 8b, Ü1 37b, Ü2 32a

2 indimāl-i S, Ü2: anda māl-i Ü1 / la'liñ S, Ü1: la'liñ Ü2

166 S 8b, Ü1 37b, Ü2 32a

- 4 Elif-i gafve-i gam kârih-i teyakkuzdur
O ħ̣āb-ı rāhat-i ehl-i raķime dūşmūşdur
- 5 Edib her ‘alem-efrāz-ı baġy-ı Fir‘avnıñ
Zimām-ı ķahrı yed-i ber-Kelime dūşmūşdur

167

mef‘ūlū fā‘ilātū mefā‘ilū fā‘ilūn

- 1 Tarĥ-ı vişāle nāhun-ı cezb-i ĥarīdeler
Şehr ü ķurāda dir‘-i mecāl-i ĥarı deler
- 2 Erkām-ı ĥark-ı sitr ile pūrdür cerīdeler
Nā-süfteġanı deftere şıġmaz ceri deler
- 3 Hemvāre dest-māye-i tervīc-i vaşl eder
‘Uşşāķa nāzı ‘işmet ile perverīdeler
- 4 Şakb-ı ferāĥ-ı ridfī k’ana bāb-ı rızķ ola
Etmez mi faĥr-ı ‘ayş-ı henī kun-derīdeler
- 5 Ancaķ Edib şāh-ı serīr-i kıyāmete
Şaf-beste-i ĥacālet olur ķad-ĥamīdeler

168

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Zāhid-i sāġar-keşe def‘-i ĥayā bu meyledir
Nūş-ı mey ķadrin hümā-hemtā iken büm eyledir
- 2 Nā-ümīd oldukķa buġz eyler ser-ā-ser ‘ālemi
Ĥalk ile ancaķ teşāfisi ümīd-i şeyledir
- 3 Ĥurd u ĥāb olmuş mücerred i‘tiyādı şanma kim
Ĥāhiş-i nevmi nehārında kıyām-ı leyledir
- 4 Sil‘a-i tezvīrine neyl-i revāc ümmīd eder
Mevlevīniñ gerdişi her dem hevā-yı neyledir
- 5 Tab‘ını müste’nis-i gayret Edib etmez o kim
Tālibān-ı vaşlına iķdām-ı keşf-i zeyledir

167 S 8b, Ü1 37b, Ü2 32b

168 Ü1 37b, Ü2 32a

1 Zāhid-i Ü2: Zāhidā Ü1

5 etmez Ü2: olmaz Ü1

169

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Hüsni-ülfet nice nā-dān-ı behımeyle olur
Belki ülfetgeh-i rindāna behı meyle olur
- 2 Mihr-i dil cezb eder erbāb-ı dili jāle-şıfat
Şanma teşhır-i dil-i ehl-i hevā şeyle olur
- 3 'Ākile 'aczi-mehin olmayıcak yāriñden
Demem ümmid-i vefā hüsni-irādeyle olur
- 4 'Āşıkıñ efseri dāğ üzre olan dağladır
Hüsrev-i 'aşka şeref tāt-ı ser-i keyle olur
- 5 Halkdan dā'ıye-i vahşet Edibā ancak
Dāniş-i sīret-i ebnā-yı zamāneyle olur

170

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Yok hele ser-pençe-i pür-zür-ı bī-hemtā çü-zer
Dil-berān-ı tünd-ğünüñ bend-i sirvālin çözer
- 2 Şāhid-i ra' nā-yı zer bir şüh-ı şehri-āşūbdur
Kim gamı çok ser-firāz-ı behcetiñ kaddin bükür
- 3 Meclis-i her vaşl-cūda şanma dest-efşān iken
Cilvesinden her perī-kirdār-ı 'işmet göz yumar
- 4 Hüsni- 'işmet dūrdur her kec-nigāh-ı kısmete
Rāst-bīnān-ı rızā lūtfuñ mücerred derk eder
- 5 Çok Edibā gerçi kim 'ālemde rencūr-ı tāmā'
Lik eyler yok tāmā' dan fark te'şir-i zarar

171

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Hışāl-i 'ağd-i hillet şimdi mebgūz-ı hilāfetdir
Bu dem hullāna zīrā ihtirā'āt-ı hil āfetdir
- 2 Bu dār-u-gir-i miñnet 'āleme haşm-ı kazādansa
Dem-ā-dem münşī-i nā-ehle teslīm-i emānetdir

169 Ü1 38a, Ü2 31b

1 ülfetgeh-i Ü2: ülfetgāh-ı Ü1

170 S 8b, Ü1 38a, Ü2 32b

171 S 9a, Ü1 38a, Ü2 32b

1 Bu dem S, Ü2: Büm-ı Ü1

2 dār-u-gir S, Ü2: dār-gir Ü1

- 3 İhānetle şekāvet-kārlarda hāne-i dilden
Mücerred tardı mūcib merde tehcin-i şekāvetdir
- 4 Cūdā-sāz-ı hayā her sifle-i bī-‘ār ile ancak
Medār-ı hüsn-i ülfet irtikāb-ı her kabāhatdir
- 5 Göñülden bir münib-i pişe-i tezvīr olur yokdur
Edibā pend-i nāşih var ise nehy-i inābetdir

172

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Dalāletle eden tīg-ı hilāfı şer‘e sel kimdir
Diyen olmak revādır zehr-i mār-ı şer‘asel kimdir
- 2 Eden şevb-i besāletden tecerrüd bī-maḥal kimdir
Niṭākın eyleyen der-mānde ḥaşm-ı bīme ḥal kimdir
- 3 Ezā-yı zaḥm-ı niş-i mār-ı haybetle muṭalsemken
Kunū‘ān-ı kaseimde rāgīb-ı genc-i emel kimdir
- 4 Perī-rüyān-ı şūru şūḥ-çeşmān-ı tekaḥḥülken
Liḳā-yı ma‘nevīde kārih-i hüsn-i keḥal kimdir
- 5 Edibā maḥrem ü bigāneyi tergīb ü terhībe
Olan ibdā‘a ḳādir böyle nazm-ı bī-bedel kimdir

173

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilātün

- 1 Refiḳ-i yār-ı rızā şanma her necīb iledir
K‘anīla her şiyem-i hırşdan necī bilebilir
- 2 Humār-ı derde devā neş‘e-i şabūrīdir
‘İlācī aḥlama kim nüşā-i ṭabīb iledir
- 3 Degil menūt-ı temennā-yı sa‘y-ı bīdārī
Şühūd-ı ḥ‘āb-ı emel raḳde-i naşīb iledir
- 4 Olur mu lāyıkı merd-i muşırr-ı evzārī
Me‘āda hırz-ı zafer merdüm-i münib iledir
- 5 Edib zümre-i ehl-i vefāya muhtaşdır
Hevā-yı ḥubb-ı vaṭan şanma her garīb iledir

172 S 9a, Ü1 38a, Ü2 32b

173 S 9a, Ü1 38b, Ü2 32b

1 Refiḳ S, Ü2: Raḳīb Ü1

174

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Dem-â-dem kim ola idmāna maḳrūn-ı hevā meyler
Cehūl-i müdmīni 'ālemde hem-ḳadr-i hevām eyler
- 2 Hemān idmān-ı meyle lezzet-i 'ayş-ı hebā etsin
O kim nefis-i bedinden ārzū-yı intikām eyler
- 3 Faḳaṭ te'dīb-i Ḥaḳdır merdüme sū'-i şanī' iyle
Dil-i munşıf nice ehvāyı yoḥsa iḡtinām eyler
- 4 Fem-i raḡbetle hergiz cife-ḥ'ār-ı suḥta beñzer mi
O kim iḳbālını tehcīn ile meyl-i müdām eyler
- 5 Herās-ı ta'n meyl-i bī-eşerdir terk-i şahbāya
Şevāb-ı şavmı bulmaz ol ki ḥavfindan şıyām eyler
- 6 Faḳīh-i tāmī' āsā her ḥarāmıñ lezzetin bulmaz
Mey ü maḥbūba raḡbet rindi mecbūr-ı ḥarām eyler
- 7 Mey-i nuşhunda tā kim neş'e-i şıdḳ olmaya hergiz
Riyā-kārıñ ḳabūl-i nuşhunu kim iltizām eyler
- 8 İşāret istemez taḳvāya merdi ḳalbi dā' idir
Şalāta ehl olan da' vetle ikrāh-ı ḳıyām eyler
- 9 Edīb olsun nice tāb-āver-i terk-i müdām ol kim
Aña mir'āt-ı meyde dil-beri keşf-i lişām eyler

175

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Neşāt ümmīdi hemme bā' iş-i ilḳāmız olmuşdur
Devāyı ārzūmuz derdi istid'āmız olmuşdur
- 2 Sitizinden gönülde dest-bürd-i ıztırāb ancak
'Adū-yı kīne-sāza cünd-i istilāmız olmuşdur
- 3 Esāfilden şühūd-ı 'uḳde-i ser-rişte-i minnet
Bizim ḳayd-ı şebāt-ı pāy-ı istignāmız olmuşdur
- 4 Bizi sehv-i nazarla dil-beriñ mehcürüyuz şanma
K'anıñla bī-nihāyet şoḥbet-i tenhāmız olmuşdur
- 5 Edībā gerd-i ḡam rāh-ı nazardan ḳalbe sārīdir
Ki hep cāy-ı vürüdu dīde-i bīnāmız olmuşdur

174 Ü1 38b, Ü2 33a

1 kim Ü2: ki Ü1

175 Ü1 38b, Ü2 33a

3 pāy-ı Ü2: ḳayd-ı Ü1

176

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nevā-perdāz-ı 'aşkıñ her enîni bir rebāb ister
Tek-ā-püy-ı dühûl-i hânkâh-ı birre bāb ister
- 2 Şerehmend-i bülûğ-ı imtilā-yı nân-ı eşvākıñ
Tenûr-ı mî' de-i qalbinde tâb-ı iltihâb ister
- 3 Na'im-i cām-ı telh-i 'aşqdan bî-behredir zâhid
Caḥîm-i ihtilâda şerbet-i 'azb-ı 'azâb ister
- 4 Dilîr-i küstehim peykâr-ı gâmda tîğ-i âgâhı
Kırâb-ı gaflete güm-sâz-ı süy-ı iktirâb ister
- 5 Edîb ehl-i dili kevnîñ gîdâ-yı suhtu h'âr eyler
Ki dehrîñ cîfe-i gendîdesin ancağ kilâb ister

177

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

- 1 Ehl-i şama' ın fahrı li'âmı öğerekdir
Güyâ ki bu devr-i lü'emâya o gerekdir
- 2 Zann etme ki ümmîd ü emel 'ârife lekdir
Zîrâ aña bahşâyış-i lek 'âr-ı felekdir
- 3 Rağbetle kefi şafha-i tenzîli öper yok
Mergüb-ı şifâh-ı cühelâ bûs-ı etekdir
- 4 Hep taşfiye-i hâk-i der-i şâh u emîre
Halkıñ müje-i çeşmi nümüdâr-ı elekdir
- 5 Şimdi nazar-ı ehl-i şekâvetde Edîbâ
Taḥsîn-i reh-i fevz-i cinân 'ayn-ı derekdir

178

müfte' ilün mefā' ilün müfte' ilün mefā' ilün

- 1 Hîz ile etme ihtilâ kün-ı redîsi gendedir
Kâr-ı fücûra ibtilâ kün-ı redi sikendedir
- 2 Kalmadı lezzet-i cihân etdi 'ademle iktirân
Añladığım bu kim hemân lezzet alıp verendedir
- 3 Şanma şadîk olur dilâ düşmen-i meskenet-nümâ
Şimdi kemâl-i i'tidâ ḥâyin-i mu'temendedir

176 S 9a, Ü1 39a, Ü2 33a

177 S 9a, Ü1 39a, Ü2 33a

178 S 9b, Ü1 39a, Ü2 33b

- 4 Nehy-i şürür eder ğalaṭ ehl-i ğavāyet ü şetaṭ
Hep bu rüsüm-ı müşteraṭ ‘aybını bilmeyendedir
- 5 Oldu Edīb lā-cerem nāşıl olan sezā-yı zem
Ya‘ni ḥaṭā-yı mültezem kilme-i ḥaḳ diyendedir

179

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Mezīd etmekde hemm-i ‘aşkı meyle birse bu neyler
Yeter yek reşḥa-i āġāze andan bir sebū n’eyler
- 2 Meşāf-ı ibtilāda zaḥm-ı tīg-i ‘aşḳ-ı dil-berden
Göñülde ḳadr-i ḳāki bilmeden ‘aşıḳ rükū n’eyler
- 3 Liḳā-yı yārde cūş-ı ḥayādan merdüm-i çeşmin
Eden pāşide-rū rāz-ı nihüftün rū-be-rū n’eyler
- 4 Ḥayāl-i sūz-ı ğam ḥāl-i dil-i her ser-firāz olsa
Demek şāyān idi tāb-ı ğamı her ser-fürū n’eyler
- 5 Edībā bī-ḳuşūr oldukça göñlüm ‘aşḳ-ı dil-berde
Sebebsiz andan istid‘ā-yı ‘afv-ı cürmü o n’eyler

180

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilātün

- 1 Ne āb ‘ācize ehl-i zamān ne dāne verir
Kilār-ı zādı bütün her emān-ne-dāna verir
- 2 Niyāz-ı büseye mūy-ı ḥaṭ-ı lebiñ ancaḳ
Kef-i ümīdime ser-rişte-i bahāne verir
- 3 Nesīm-i şevḳ ile eyler resīde dil-dāra
Riḳā‘-ı rāzını dil şanma reh-revāna verir
- 4 Ḥuḳūku şarfe-i ehl-i ‘uḳūḳ eder ol kim
Ḳıyād-ı ğaflet ile sūdunu ziyāna verir
- 5 Edīb maṭbaḥ-ı ‘ālemde her gülū-bende
Nefāyis-i ṭa‘abın ṭu‘me-i dehāna verir

181

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Edip taḳvāyı zāhid raḥne-i dīne rükū n’eyler
Ki birün u derūnu ehl-i ehvāya rükūn eyler

179 S 9b, Ü1 39a, Ü2 33b

180 S 9b, Ü1 39a, Ü2 33b

1 zamān ne S, Ü2: zamāne Ü1

181 S 9b, Ü1 39b, Ü2 34a

- 2 Harîrin cûy-ı gülşen hem-nevâ-yı erganün eyler
Dil-i tefsîde kendin ẖâhişinden arga nûn eyler
- 3 Bize şermendedir devrân-ı bed-hû dünkü vaz'ından
Bu gün çerh-i felek evzâ'ı şanma 'âle dūn eyler
- 4 Emîn-i bûy-ı nâ-dil-cûy-ı aḫzândır o kim yâriñ
Ḥayâl-i 'ıtr-ı zülfün gâze-i rûy-ı derûn eyler
- 5 Edibâ bî-nevâyî gâmdan ol şaḫşa müyesserdür
Ki sâmanın melîk-i şîme-i ehl-i cünûn eyler

182

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'İzâr-ı âteşiniñde ki her cân oda düşmüşdür
Degil âsûde andan cân-ı Rıdvân o da düşmüşdür
- 2 Ḥayâl-i 'arızıñ çeşm-i sirişk-efşân-ı 'aşıkda
Mişâl-i tûde-i gül-berg-i terdir şuda düşmüşdür
- 3 O dil kim pey-rev-i peyk-i hevâ-yı bağ-ı kûyuñdur
Tarîk-i reh-ber-i ser-menzil-i maḫşûda düşmüşdür
- 4 Nigâh-ı zaḫm-ı sînem rûy-ı her dârûyu kârihdür
Şifâhıñdan ümîdim merhem-i bih-bûda düşmüşdür
- 5 Edibâ râḫat-i dil-âşinâ bigânelikdendir
K'anıñla âşinâdan âşinâ âsûde düşmüşdür

183

mef'ülû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dâgım nücûm-ı çerh-i felekden nümûnedir
Bilmem ki lâlezâr-ı tene bu nümû nedir
- 2 Tâb-ı dilim ki 'arızıña âl-gûnedir
Te'sîri bilmediñ mi ki ey âl-gû nedir
- 3 Merdûd-ı rûy-ı Rabb olanıñ incizâbı hep
Merd-i dü-rûy-ı fitnegeh-i dehr-i dūnadır
- 4 Bigâne-i cevâmî' -i gâmdır mürâyyiyan
Bilmez sirişk-i çeşm ile de'b-i vuzû nedir
- 5 'Allâmeler felekde Edibâ sefîldir
'İzz ü şeref cihânda faḫaḫ câhilûnadır

182 S 10a, Ü1 39b, Ü2 34a

5 K'anıñla âşinâdan âşinâ âsûde S: K'anıñla âşinâdan âşinâ-bigâne Ü1: K'anıñla âşinâ âsûde Ü2

183 S 10a, Ü1 39b, Ü2 34a

3 fitnegeh-i S, Ü2: fitneger-i Ü1

184

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şanma ikāmet eylediği yer likāyadır
Kim kanda olsa şūfī-i ḥar yerli қayadır
- 2 Bāğın cünūd-ı ehl-i dile bīdi rāyedir
Ol cündden bügāt-ı ḥased bī-dirāyedir
- 3 Dānā çemende sāye-i bīdi ki cāy ede
Āsūde-i behişt ile hem-қadr ü pāyedir
- 4 Düşmez faḳīh-i tāmi'e dārū-yı ihtidā
Zirā ki derdi ḥall-i rümüz-ı hidāyedir
- 5 Zāhid fenā vü faḳrı eder reh-ber-i emel
Қaşdı ṭarīḳ-i fāḳada neyl-i gınāyadır
- 6 Olsun nice sezā-yı henāy-ı şühūd o kim
Terk-i sivāda meyl-i yine mā-sivāyadır
- 7 Olma ḳarīn-i şöḫbet-i merd-i le'im Edīb
Zirā ki naḥs-ı zātı serī'u's-sirāyedir

185

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Demiş zāhid ki tāb-ı saṭvetim çüp-ı erākimdir
Baña mānend olur irḥāb-ı a'dāda ara kimdir
- 2 Yeterken düşmene ammā benim bir nāvek-i āhım
'Anā-yı bī-lüzūmum intikāma inhimākimdir
- 3 Taḥayyürle olur şavlet-nümā rāh-ı girizinden
'Adūyu hep baña iğrā eden te'sīr-i pākimdir
- 4 Beni mebgūz eden bed-ḥāha ḳalb-i kīne-sāz ile
Ḥayāl-i i'tidāda ḥāṭır-ı bī-iştirākimdir
- 5 Edībā ehl-i naşfet bī-sebeb āzāra meyl eder
Sitem-kār olmaz ol kim mesned-i dād üzre ḥākimdir

186

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Reh-i şıdkı gözetmez şeyḫ-i mürşid o rehi n'eyler
Sülūkün şimdi minhāc-ı riyāya o rehīn eyler

184 Ü1 39b, Ü2 33b

2 cünūd-ı Ü2: cünūn-ı Ü1

185 Ü1 40a, Ü2 33b

186 S 10a, Ü1 40a, Ü2 33a

- 2 Der-i Hallâkına nâ-müntemîken o deri n'eyler
Ki gavşın hep yem-i ebvâb-ı halka o derin eyler
- 3 O kim mecrûh-ı tîğ-i çeşm-i dil-berdir emi n'eyler
K'anı dârû-yı zaḥmı renc-i şihhatden emîn eyler
- 4 'Alîl-i şafḥaya işâl için ibdâ' eder yoḥsa
Ḳalem şanma midâdı merhem-i zaḥm-ı nigîn eyler
- 5 Edîbâ nazm-ı şūḥum cebr ile müşkil-pesendânı
Dem-â-dem nağme-perdâz-ı sūrûd-ı âferin eyler

187

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Semâhatden le'imân bî-nevâdır
Olursa kân-ı envâ' -ı nevâdır
- 2 Füzündür düst-dârân-ı meserret
Hemân 'âşık kederle âşinâdır
- 3 Gülü-yı bâl-i erbâb-ı kanâ' at
Nevâ-perdâz-ı envâ' -ı ğinâdır
- 4 Çok istihâl-i vaşla ehl-i da' vâ
Dil-i zârım faḳaṭ bî-müdde' âdır
- 5 Edîb olmaz dilîr-i ḳalb-i 'âşık
Ġarîm-i derd-i 'aşkı def'e ḳâdir

188

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bilir kem-yâbî-i dâ' -i ğarâmı ol ki dâñadır
K'olur ecsâm-ı halkıñ tıynetinde öyle dâ nâdir
- 2 Olursa 'âcizine merdümânıñ ḳâdiri ğâdir
Cehûl-i ğâdiriñ encâmı taḥḳikâ dirîĝâdır
- 3 Müsellemdir bize şâyeste-i 'izz-i ḥitâb olmak
Ḥazîz-i pestimiz hem-ḳadr-i kūh-ı Tūr-ı Sînâdır
- 4 Ziyâveş dâḥil-i mînâ-sarây-ı bîkr-i şahbâyız
Naşîbi zâhidiñ ancaḳ şühûd-ı rûy-ı mînâdır
- 5 Edîbâ maḳşadım izâḥ-ı teşḥîr-i metâlibdir
Nigâh-ı ḥâtırım şanma esîr-i ḳayd-ı ehvâdır

187 S 10b, Ü1 40a, Ü2 33b

1 kân-ı S, Ü2: kâr-ı Ü1

4 da' vâ S, Ü2: gavĝâ Ü1

188 S 10b, Ü1 40a, Ü2 34b

189

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Murâdımız o periden likâ değil de nedir
Mizâc-ı kalb-i 'alile devâ değil de nedir
- 2 Ümîd ü bîm ile her nâ-şabûra nehc-i zafer
Reh-i miyâne-i havf u recâ değil de nedir
- 3 Rükû'a nâ'il eden zâhid-i hamîde-ğadi
Fağat müsâ'ade-i inhinâ değil de nedir
- 4 Semâ'a nâvek-i düş-nâm olan bu demlerde
Rûsûm-ı kâzibe-i merhabâ değil de nedir
- 5 Edîb merd-i fütüvvet-şi'arı câzib olan
Şühûd-ı çehre-i mihr ü vefâ değil de nedir

190

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Deme dârû-yı şîḥḥat her marîze neyl-i büsemdir
Ki zülfünden meşâm-ı nâ-sezâya neyl-i bû semdir
- 2 Nevâzişdir nebihe muḥlişin etvâr-ı âzârı
Şımâḥ-ı 'ârife her sum'a-kârîñ midḥati zemdir
- 3 Gedâdır 'âlemiñ züll-i ṭama' la pâdişâhânı
Hemân şervet-güzinân-ı kanâ'at şâh-ı 'âlemdir
- 4 Ḥarîş-i ülfet-i nâs âdemoyyetden müberrâdır
Behâyimle qarîn-i ülfet olmaz ol ki âdemdir
- 5 Edîbâ dehrde maḥrûmdur her ṭami'-i ni'met
Şunûf-ı ğamla ancak 'âşık-ı bî-dil mûna' amdır

191

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tef-i her sîneyi reşḥ-i lebiñ tefriķe mâ'ildir
Anın'çün ḥatır-ı 'uşşâk-ı pür-tef riķe mâ'ildir
- 2 Kenâr-ı tûde-i gül-berg-i şeb-nem-rîz-i rûyuñda
Nigâhı rişte-i ḥüsn-i ḥatîñ ta'liķe mâ'ildir
- 3 Ğamiñla eşk-i tûfân-ḥîz-i 'âşık ğiti-i kevnî
Miyân-ı lücce-i âşûbda taĝriķe mâ'ildir

189 S 10b, Ü1 40b, Ü2 34b

190 S 10b, Ü1 40b, Ü2 35a

2 etvâr-ı âzârı S, Ü2; âzâr-ı etvârı Ü1

3 züll-i ṭama' la S, Ü2: züll ü ṭama' la Ü1

191 S 11a, Ü1 40b, Ü2 35a

- 4 Ser ü sînem gibi ser-pençe-i gîrâter-i ‘aşkıñ
Giribân-ı dil-i şad-çâkimi temzîke mâ’ildir
- 5 Edîbâ tâğ-ı târik-i sipihr-i sînesin ‘âşık
Meşâbiḥ-i nücûm-ı dâğ ile teşvîke mâ’ildir

192

mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün

- 1 Gelir efzâyiş-i ğafletle kalbe tâ kiber nâdir
Fetâlar câhil-i hâl-i kiberdir tâ ki bernâdır
- 2 Degildir âdemî mezkûr olan her nâm-ı âdemle
Suṭûr-ı âferînişde kelâmîñ rûhu ma’nâdır
- 3 Degil hâfi nigâh-ı fîtnate sîmâ-yı mefhûmu
Her ol ismiñ ki resmi ‘aks-i mir’ât-ı mu’ammâdır
- 4 Ziyâ ta’rif ile çeşm-i dil-i âgehde cây etmez
Lüzûm-ı emr-i dîni câhiliñ taşdîki ilğâdır
- 5 Edîb ehl-i dâlâle meyl-i şakvet gâlib oldukça
Devâm-ı vizr içün dergâh-ı Hakkâ çehre-fersâdır

193

fe’ilâtün fe’ilâtün fe’ilâtün fe’ilün

- 1 Rûyuña tâ ki nigâh etmegi âyîn eyler
Çerḥe biḥûde bakıp dîdemiz ayı n’eyler
- 2 Sendeki ḥüsnü bu sîmâ ile meh gördükçe
Rûyuña sînesin âyîne-i sîmîn eyler
- 3 Gülşeniñ mâye-i bîdini verip bî-dîne
Râğıb-ı dîni felek gül-ḥana ta’yîn eyler
- 4 Umma bezm-i felegiñ hem-dem-i imrûzundan
Bî-emel rûy-ı dilin yarına taḥsîn eyler
- 5 Ülfeti zenle mürûr eylemeden şûfiniñ
Her kaçan zîkr-i fîrûc eylese âmîn eyler
- 6 Hinduvâneyle olan demlere sikkîn ister
Kârda süst olıcaḳ cebr ile sik kîn eyler
- 7 Dil-i ḥayret-zedemiz böyle Edîbâ şimdi
Mâ-mezâyı unudup fikr-i mezâmîn eyler

4 ‘aşkıñ S, Ü2: ‘aşkım Ü1
192 Ü1 40b, Ü2 34b
193 Ü1 41a, Ü2 34b
3 felek Ü2: verip Ü1

194

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Mülâzemet nice kânün-ı bî-remâda olur
Ki cezb-i hâtır-ı her teşne bire mâde olur
- 2 Hârîş-i sifle degildir sezâ-yı zâd-ı rızâ
Ki ahz-ı lezzet-i zâd-ı rızâ sezâda olur
- 3 Maķıl-i şiddet iken 'âķile rehâ gör kim
Hücüm-ı vâhimesi şiddetiñ rehâda olur
- 4 Nice sebük-rev-i râh-ı me'âş olur ol kim
Nigâh-ı düşü metâ'-ı girân-bahâda olur
- 5 Olursa nakş-ı zuhûru cemâl-i ümmîdiñ
Edîb levha-i âyîne-i hafâda olur

195

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bint-i 'ineb ki hânķahında nedîmedir
Ehl-i riyâ demek daķı şeyhe ne dimedir
- 2 Takrî'-i zenb-i hubb-ı riyâ-pîşegân için
Paşa vü begden aldıķı şeyhiñ cerîmedir
- 3 Gerdün ile müsâlemeden ihtiyât ile
Ancak ķulüb-ı ehl-i maķabbet selîmedir
- 4 Bî-vâye-i na'im-i likâ-yı kirâmdır
Zirâ me'al-i hayl-i le'imân caķîmedir
- 5 Şanma Edîb cünne-pezir-i difâ' olur
Kim çerķ-i kec-reviñ şademâtı 'azîmedir

196

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Āsâyişim hadîş-i ģamı söylemeyeledir
Sâķi su'al ederse eger söyle meyledir
- 2 Râhat derûna añlayamam n'eylemeyeledir
Ancak o deñli zann ederim neyle meyledir
- 3 Esbâb-ı dil-ferîbî-i tıfl-ı derûn meger
Bâziçe-i piyâle gibi turfe şeyledir

194 S 11a, Ü1 41a, Ü2 35a

2 Hârîş-i S, Ü2: Hârîf-i Ü1

195 S 11a, Ü1 41a, Ü2 35a

196 S 11a, Ü1 41a, Ü2 35a

3 dil-ferîbî-i S, Ü2: dil-ferîbini Ü1

- 4 Behcet-pezir-i efser-i dāg oldu kımmemiz
Dihim-i ğamda zinetimiz tāt-ı keyledir
- 5 Yāriñ Edib neş'e-i hātır hemān bize
'Aks-i ruḥun piyālede seyr eylemeyledir

197

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Her ne dem kim sāḥa-i gülşende bülbül zār olur
Gönlümüz āmāde-i gülzār u bülbülzār olur
- 2 Dehrde meyl-i tecerrüdle o kim bī-dār olur
Mihmān-ı ḥalvet-i şām olsa da bīdār olur
- 3 Görseler ḥābūr-ı rindānı verā-yı cāmdan
Belki şūfīler daḥīl-i ḥāne-i ḥammār olur
- 4 Hıfz-ı nāmūs etmedir maḥşūdu selb-i 'ārdan
Terk-i 'ār etmekle 'āşık şanma kim bī-'ār olur
- 5 Bir nefes koymaz Edib eşdāf-ı evrāķı teḥi
Miğ-i nīsān-ı kalem peyveste lū'lū'-bār olur

198

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Ḥalvetde biraz kendiñi şūfī oyalandır
Ammā ki ķo baḥş-ı ğamı zīrā o yalandır
- 2 Ğam ehl-i diliñ hem-dem-i maḥşūşu olunca
Çeşm-i dil-i biğāneye sīmāsı nihāndır
- 3 N'eyler feraḥa rabt-ı dili 'āşık-ı şeydā
Kim hātırı andan reh-i ıtlāķa devāndır
- 4 Bir dil ki nigeḥ-düz-ı gülistān-ı vefādır
Pilk-i nigeḥi sehv ile ḥāra nigerāndır
- 5 Nāy-ı kalem-i sāmi'a-fersāmın Edibā
Her nağmesi sūz-ı dil-i āteş-nefesāndır

4 ğamda S, Ü2: ğamla Ü1

197 S 11b, Ü1 41b, Ü2 35b

198 S 11b, Ü1 41b, Ü2 35b

2 sīmāsı S, Ü2: sīmā-yı Ü1

199

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Hâlvette biraz kendini şûfî oyalandır
Ammâ ki ço baḥş-ı ḡamı zîrâ o yalandır
- 2 Âlûde-i ḡaflet şâña sehv ile uyandır
Sen kâdir isen ḡalbini ḡafletten uyandır
- 3 'Uşşâkı müzevvir deyü incitme ço cândır
Tezvîr eden esmâ çekerek yâri kucandır
- 4 Hîç meyl-i kirâs-ı leb ü sîb-i zeḡan etme
Şâyân-ı mezâkıñ seniñ ancaḡ dolandır
- 5 Mürşid ki Edîb ehl-i riyâyı qoruyandır
Efzûn ise de yaşına bakma qoru yandır

200

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Kaşdı ki selb-i tâḡat-i cism-i neḡiledir
Bilmem ki câna ḡile-i ḡışmı ne ḡiledir
- 2 Âyînelerde tâbiş-i 'aks-i cemâli veş
Bânû-yı mihr ḡâne-i dilde nezîledir
- 3 Te'sîr-i tîr-i ḡamzesi şevḡım mezîd eder
Güyâ çerâḡ-ı dâḡ-ı derûna fetîledir
- 4 Ehl-i hevâya leşker-i müjḡân u ḡacibi
Şaf-beste-i meşâf-ı sitem bir ḡabîledir
- 5 Pürdür güherle ḡabza-i çeşm-i Edîbveş
Zann etme kim bizâ'a-i 'âşık ḡalîledir

201

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Raḡîbîñ indirâcı neyl-i vaşl-ı yâre nevbetdir
Bu nevbet kıt' u beşş-i biḡ-i her bed-ḡâha nevbetdir
- 2 Dürûḡa ibtilâdan inḡirâf-ı dîn olur peydâ
Tevakkî feryeden tesdîd-i minhâc-ı diyânetdir
- 3 Derûnu cilvegâḡ-ı 'aks-i rûy-ı yâr-i yektâ kıl
Ki mir'ât-ı dili nâ-şâf eden hep gerd-i keşretedir

199 S 11a (Üzerine çizgi çekilmiş) (Bu gazelin bir önceki gazelle matla beyitleri aynıdır)

200 S 11a, Ü1 41b, Ü2 35b

1 ḡışmı S, Ü2: çeşmi Ü1

201 Ü1 41b, Ü2 35b

3 hep Ü2: (Ü1'de bulunmuyor) / keşretedir Ü2: kudüretedir Ü1

- 4 Bülüg-ı künh-i rāz-ı ibtilā nuṭku kelīl eyler
Dirāyet sırr-ı ehl-i hālden ketm-i dirāyetdir
- 5 Şehir oldukça yegdir çāre-cūy-ı mahv-ı nām olmak
Edībā ihtiyār-ı āfet-i şöhret hamākatdır

202

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Āşık-ı haste-dile rātib-e-i kāmı yeter
Vuşlatıñ khand-ı şeker-hāne-i eyyāmı yeter
- 2 Şimdilik dūr ise de encūmen-i vaşlından
Sākī-i şūhuñ aña sāgar-ı in'āmı yeter
- 3 Kām-yāb olmasa da fırka-i erzāl içre
Dehrde merdüm-i şāhib-hünere nāmı yeter
- 4 Kıo 'adū her semer-i puḥteyi der-dest etsin
Lā-cerem şabr ederek pāyımıza ḥāmı yeter
- 5 Zehre-i düşmen-i bed-kışı Edībā çāke
Ehl-i şıdkıñ eşer-i heybet-i İslāmı yeter

203

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Deme ki şeyḥ-i velī dest-i iftikārı kıpar
Yed-i muşāfahası şurre-i kibārı kıpar
- 2 Şakın perestişi dergāh-ı nūradır şanma
Tılā-yı sūde-i khandil-i kıblegāha kıpar
- 3 N'ichün te' affūf-i cā' lī eder o seg-ḥū kim
Düşünce sūy-ı şikāra zağar mişālī kıpar
- 4 Nice sebük-rev-i nehc-i sedād olur ol kim
Reh-i ḥulūşu kıoyup meslek-i riyāya kıpar
- 5 Edīb ṭab'-ı cihān cümle dil-şikenlikdir
İnanma kim ola bir ḥātır-ı ḥarābı kıpar

204

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Hārīşi şehvet ile iltihā behīme eder
Lezāda cismini de iltihāba hīme eder

5 şöhret Ü2: sirkat Ü1

202 Ü1 42a, Ü2 35b

203 S 12a, Ü1 42a, Ü2 36a

204 S 12a, Ü2 42a, Ü2 36a

- 2 Rehîde-i şîkal-i vizr olur mu hiç ol kim
Ferâğ-ı tevbe-i 'işyânına zamîme eder
- 3 Eden hevâ-yı sülûk-i tarîk-i fevz-i ebed
Sedâdı tevsen-i a' mâlîne şekîme eder
- 4 Nice sezîde-i 'arz-ı recâ-yı şâdık olur
O kim perestişi cây-ı ümîd ü bîme eder
- 5 Edîb olur deme dil-bend-i halk ol merdi
Ki rabt-ı hâtırını îzîd-i kerîme eder

205

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ğarâmîñ şadr-ı da' vî merde çün şaff-ı ni' âlidir
Şufûf-ı iddi' âdan dñn eden şaffını ' âlidir
- 2 Cihânîñ yok naşîbi naqd-ı suht-ı ihtilâfında
Hemân naqd-ı ferâğat ' âşıkîñ kesb-i helâlidir
- 3 Rûfû-yı rahnesin koy her muraqqa' -püş-ı tezvîriñ
Ki şevbi çâk çâk-i gayret-i züll-i su' âlidir
- 4 Faqat münkâd-ı taqdîr olmadan ferzâneñi yoğsa
Diliñ hükmi-i kazâdan inşinâ fikr-i muhâlidir
- 5 Edîbâ ' ilm ü dâniş tâ' at-i Hakkâ medâr olmaz
Medâr-ı tâ' at ancak âdeme hüsni-i hışâlidir

206

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

- 1 Şanma emel-i hâtırımız derde devâdır
Zirâ dehen-i h' âhişimiz derde de vâdır
- 2 Pîrâhen-i şad-çâk-i teni ' âşık-ı zârîñ
Kıymet-şiken-i eksiye-i Âl-i ' Abâdır
- 3 Zann etme ki tâb-âver olur şarşar-ı âha
Gencîne-i irâdı o kim bād-ı hevâdır
- 4 Endîşe-i ruhsâr u hatîñla dil-i zâhid
Göñlüm gibi âlûde-i târik ü ziyâdır
- 5 Tekvîrine şeyh etdi kabâsında zamîme
Destârı Edîb anîñ içün böyle kabadır

205 S 12a, Ü1 42a, Ü2 36a

206 S 12b, Ü1 42b, Ü2 36b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

207

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Fücûrun zâhir etmez şûfî-i fânî hıfâcıdır
Edeb-dân-ı riyyâ dânişver-i remz-i hafâcıdır
- 2 Zıyâfetlerde hâtırdan çıkarmaz müzd-i dendânı
Lisân-ı hâl-i zâhid remz ile güyâ kirâcıdır
- 3 Sebûdan irtikâ-yı sâgar-ı billûra mâ'ildir
Mağarr-ı şâhid-i mey kaşr-ı mergûb-ı zücâcîdir
- 4 Rehâdır gerçi dest-i zâhid-i nâ-ehlden ammâ
Demem kim bîkr-i şahbâ rind-i mey-keşden de nâcîdir
- 5 Edibâ ehl-i gayret hâcet-i gayrîñ esîridir
Hevâ-yı nefis ile şanma zebûn-ı ihtiyâcıdır

208

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu kâr-ı cân-sipârî bende 'ahd-i bendegîniñdir
Kıyâd-ı hayret ancak nâzenînim bende kîniñdir
- 2 Meşâfa ictisârım gamze-i sihr-âferîniñle
Mücerred şevk-i istihâl-i cûd-ı âferîniñdir
- 3 Kelefnâk eyleyen kırtâs-ı gevher-lem' a-i mâhı
Hevâ-yı irtisâm-ı âyet-i nağş-ı nigîniñdir
- 4 Metâ'-ı Yûsufî bağı ile matrûh-ı mezâd olsa
Metâ' îñ şun' u yokdur nağş-ı himmet müşterîniñdir
- 5 Berîdir dūzahîler hep emânetden Edîb ancak
Emânet ittîşâfî sūz-ı dūzahdan emîniñdir

209

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Înâğ-ı sâ'id-i elmâs-günü tâc-ı gerdendir
Kim andan bî-nevâ oldukça âhım tâ cigerdendir
- 2 Dil-i târik-i düşmen şu' legâh-ı sine-i şebdir
Vehîc ü iltihâbı şadme-i âh-ı şeherdendir
- 3 Sitîz-i ehl-i şerden bî-eşer hep saht-rûlardır
Taḥammül cevri-i tîge rûy-ı pûlâd-siperdendir

207 S 12b, Ü1 42b, Ü2 36b

208 S 12b, Ü1 42b, Ü2 36b

1 hayret S, Ü2: hâcet Ü1

209 Ü1 42b, Ü2 36a

- 4 Tecennübden gelir qahr-ı sipihre bî-şebât olmak
Şikâr-ı dâm-ı tîge ıztırâb ancak hâzerdendir
- 5 Hâdeng-i sîne-dûzu seng-i âmâcî şikest eyler
Mażarrat ehl-i ğadra cümle idmân-ı zârardandır
- 6 Peyâm-ı satvet-i i‘âd-ı Hâqdan bî-heves olmak
Te‘âmî-i şükûh-ı şûret-i şıdk-ı haberdendir
- 7 Edîbâ aşinâ-yı mihneti bigânedan bilmek
Nigâh-ı bî-fürûga kuvvet-i za‘f-ı başardandır

210

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 ‘Adûyu qahra tîg-i bî-emân-ı Qahramân ister
O hizb-i kîne-sâzı kırmağa şâhib-kırân ister
- 2 Serin görmez revâ bihûde darb-ı müşt-i te‘dibe
Rû‘usu ser-keşânîñ şadme-i gürz-i girân ister
- 3 Nemâ bulmağda hâristân-ı âzârı müdârâdan
Harîr-i lûfî n’eyler şu‘le-i âteş-feşân ister
- 4 Komez hâlî yerin her düdmân-ı bağı ü‘udvânîñ
Vüfûd-ı cünd-i qahr-ı kibriyâ lâıyık mekân ister
- 5 Cihânîñ kimse fehm etmez lisân-ı şulh u ğavgâsın
Edîbâsâ aña bir mülhim-i sırr-ı nihân ister

211

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Nikûhişi dil-i ‘uşşâkına ögüş gibidir
Mezâk-ı hâtır-ı düş-nâmı da söğüş gibidir
- 2 Nûkûd-ı sîm ü zere çeşm-bâz-ı âz olarak
Mürîd-i hânkahîñ gözleri ğuruş gibidir
- 3 Derûn-ı ehl-i hevâ sûz-ı ğamla memlûdur
Egerçi şûret-i zâhirde böyle boş gibidir
- 4 ‘Uluvv-ı menzilesin ‘âhirâta şor şeyhîñ
Ki yanlarında hemân rütbesi kodoş gibidir
- 5 Edîb haylice çâpük-süvârdır mürşid
Bedâheten bakılınca egerçi loş gibidir

5 şikest Ü2: şiken Ü1

210 Ü1 43a, Ü2 36b

5 nihân Ü2: lisân Ü1

211 S 13a, Ü1 43a, Ü2 36b

212

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn

- 1 Şeyh-i âheste-revim fitneye sür' atle eşer
Ehl-i şerde bulunur şanma ki böyle bir eşer
- 2 Zâtı İblîs gibi olmada âmâde-be-şer
Görünür rûy-ı bedi gerçi ki şüretde beşer
- 3 Humeķā zümresi nevbet mi verir güftâra
Dehen-i ' âķile meclisde meger söz mü düşer
- 4 Fitne-kārān-ı zamān meyl-i sifāh etmişdir
' Amd ile ehlini āgûş-ı cimā' içre boşar
- 5 Kalem-i bāşıra-reftārım Edībā şimdi
Şevķ ile şaydgeh-i bıkır-i me' āniye koşar

213

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

- 1 Şübüt-ı ' aşķa āşār-ı şikāf-ı sîne kāfidir
Ki levh-i sînemiz pür-zîver-i kāf-ı şikāfidir
- 2 Muğeylānzār-ı ğam meclā-yı sāk-ı müze-dār olmaz
Çemenzār-ı maħabbet cilvegāh-ı pāy-ı hāfidir
- 3 Şi'ār-ı ferbiḥi bîġānedir bismilgeh-i ' aşķa
O ehl-i miḥnetiñ meşvā-yı ecsām-ı ' acāfidir
- 4 Hevādan naķş-bend-i mevce-i çîn-i cebîn olmak
Cihānda ābveş ḥāşıyyet-i her ṭab' -ı sāfidir
- 5 Edībā menhec-i iḥlāşı a' mā fehmi eder ammā
Anı mechûl eden ehl-i riyāniñ iḥtilāfidir

214

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

- 1 Sitîz-i ğamda bî-kesdir o kim ḥālî ziḥāmıdır
Siyāsetgāh-ı ḥaşrıñ reste-i kayd-ı ziḥāmıdır
- 2 Besāletle ' aceb mi rezm-i ğamda ser-bülend olsak
Cihānda ķadri her Rüstem-nihādıñ böyle Sāmıdır

212 S 13a, Ü1 43a, Ü2 37a

3 düşer S, Ü2: geçer Ü1

4 cimā' S, Ü2: cihān Ü1

213 S 13b, Ü1 43a, Ü2 37a

214 S 13b, Ü1 43b, Ü2 37a

2 rezm-i S, Ü2: bezm-i Ü1

- 3 Nükûd-ı 'ismeti zâhid maşûn-ı istirâk etmez
K'anîñ düzd-i emîni şâhid-i 'ar' ar-hırâmîdir
- 4 Rümûz-ı neş'eyi hep nüşha-i sâgardan aldık biz
Dil-i müşkil-güşâmız kâşif-i esrâr-ı cāmîdir
- 5 Edibâ hâtır-ı zulmet-sirişte nûrdur zulmet
Ki huffâşın fûrûğ-ı âftâb-ı şubhu şâmîdir

215

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Dergeh-i Hakkâ bün-i yemde şadef secde eder
Sâha-i cāmî'-i gülşende benefsec de eder
- 2 Pây-ı şûfi harem-i mescide bigâne iken
Sâha-i deyre ayak başmamağa lec de eder
- 3 Şuver-i mühtediyânıyla Yehûd-ı bed-kîş
Zevre-i bî'aya dil-beste iken hac da eder
- 4 Fikr-i fâsid olamaz kalb-i sedîde reh-yâb
Niyyet-i kâr-ı tebeh-câyı dil-i kecede eder
- 5 Olamaz rind ile hem-pîşe Edibâ zâhid
Müstakîmîñ işini şanma ki mu' vec de eder

216

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

- 1 Şûfi ki hayâlince kıyâmetde necîdir
Ol eblehi bilmem bu aralıkda necidir
- 2 Menşûr-ı rehâ-yâftegî sûz-ı seğardan
Zannım bu ki zîb-i kefi her merd-i taķîdir
- 3 Semt-i kereme bu' d ile her güm-reh-i fevze
Takrîb-i kerem vâye-i kûteh-nazarîdır
- 4 Dâmen-keş-i erbâb-ı kerem ehl-i keremdir
Diğerden alıp bahş edeni şanma şahîdir
- 5 Niyyât-ı bed ü nîki Edibâ dem-i ferdâ
Elvâh-ı cibâh-ı ümeme hâtt-ı celîdir

215 S 13b, Ü1 43b, Ü2 37b

2 lec de S, Ü2: secde Ü1

3 Zevre-i S, Ü2: Zirve-i Ü1

216 S 13b, Ü1 43b

2 zîb-i S, Ü2: sîb-i Ü1

217

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Müridiñ bā' is-i tül-i sühādı bî-mihādīdir
Velî bîdār-sāz-ı ehl-i şafvet bîm-i Hādīdir
- 2 Göñül den dergeh-i Mevlāya iqbāl-i teḡarrübdür
Ḳıyād-ı ehl-i t̄ā' at ḡayr-ı taḡrîz-i münādīdir
- 3 Hevā-yı sūzişin pervāneye nîrū-yı bāl eyler
Ḥavāşı şem' iñ ancak şanma tenvîr-i nevādīdir
- 4 Dil-i ehl-i tecerrüd kârih-i âmāl-i dünyādır
Cihānda maṡlabı neyl-i murād-ı nā-murādīdir
- 5 Edîbā maḡşadım tefrîḡ-i nā-kām etmedir yoḡsa
Bülûḡ-ı kām ile zann etme kim izḡâr-ı şādīdir

218

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Tā kim sirişk-i dîdeleri bî-ḡıyās aḡar
Mümkin mi ḡırḡa-şüste-i 'aybı ḡıya seḡar
- 2 Ser-pençe-i zebāne-i ḡasretde ḡor beni
Ol dem ki dest-i nāzına dil-ber ḡınā yaḡar
- 3 Ḡāv-ı zemîni şüfî-i t̄ami' gözüyle yer
Ammā ki nuḡl-ı meclis-i rindāna kem baḡar
- 4 İmlāya meyl eder ḡum-ı cevfin 'aşîr ile
Zirā ki şeyḡi tengî-i peymāne pek şıkar
- 5 Şanma Edîb idāme-i kār-ı sücüd ile
Her cebheden nişāne-i dāḡ-ı riya ḡıkar

219

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ol kim edā-yı māl-ı ünāsa kefildir
Bār-ı ḡamı taḡammüle ḡaḡḡā ke-fildir
- 2 Taḡyîr eden t̄ibā' ını te 'şîr-i fāḡadır
Yoḡsa melîk himmeti şanma ḡalildir
- 3 Olmaz kirām rām-ı esāfil 'atā ile
Ancak mucîb-i da' vet-i ḡaḡḡ-ı cemîldir

217 Ü1 43b, Ü2 37a

218 Ü1 44a, Ü2 37a

1 şüste-i Ü2: şüstî-i Ü1

219 S 14a, Ü1 44a, Ü2 37b

- 4 Dünyâda her ‘azîz-i hüner kim gedâ ola
Enzâr-ı aġniyâ-yı ümemde rezîldir
- 5 Nâ-ehledir tezâ‘ uf ile cûd-ı eşîyâ
Ammâ sezâ-yı cûda gelince baġıldır
- 6 Zühhâda şafvet-i dil olur hülle-i şeref
Şanma edîm-pâre-i cism-i naġıldır
- 7 Hâmem Edîb câbiye-i Selsebîldir
Tesnîmi ġarġ-ı ġayret eder bir sebîldir

220

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 İşitmez dâd-ġâhın peyrev-i çerġ-i sitemgerdir
Hemân ġüyâ ser-â-ser ġüş-ı erbâb-ı sitem kerdir
- 2 ġayâl-i nûk-i ġamzesi peyveste der-ber-der
Baġa ġüyâ tımâġ-ı çeşm-i luţf-ı yâre reh-berdir
- 3 Nemi gitdikçe rengîn oldu çeşm-i gevher-efşânıñ
Bu ġün gör eşk-i ġûn-âlûdu şimdi başka demlerdir
- 4 Nihâl-i behceti bâr-âver-i neyl-i şühud olmaz
ġayâli zıll-i çetr-i kâkülünde sâye-perverdir
- 5 Ĥalâvet-baġş olur ehl-i dile tekrâr olundukça
Maġâlâtım Edîbâ sükker-i ġâş-ı mükerrerdur

221

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 ‘Aks-i eşkim ruġ-ı âyîne-i ayı nem eder
Cûy-ı meh-tâbı nem-i dîde-i âyinem eder
- 2 Saţvet-i vâhime-i tâb-ı nüfûz-ı âhım
Âftâb-ı felegi mültecî-i sâyem eder
- 3 Ĥulle-i cûdu kıyâd-ı sübûl-i şakvetdir
Nehb ile ol ki hevâ-yı reviş-i Ĥâtem eder
- 4 Ĥalka-i zikre anı şevġ-i ġinâdır kâ‘id
Zâhidi gerdiş-i bî-şevġ-i ġinâ ebkem eder
- 5 Ĥall-i zünnâr-ı ġayâ etmez Edîbâ ol kim
Dehrde mınţaka-i ġayreti müstahkem eder

222

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 H̱ār eyleyen ey dil seni hırş-ı talebiñdir
Hırş-ı talebiñ māye-i sū'-i edebiñdir
- 2 Sır zātdadır cins-i kabā'ilde degildir
Zann [etme] hemān nuṭḱ-ı feṣāḥat 'Arabıñdır
- 3 Mün'im saña yok vāye bu fenden seniñ ancak
Ser-māye-i fahrıñ ḥasebiñdir nesebiñdir
- 4 Zāhid yürü ol şūḥ-ı küleh-puş ile yār ol
Zirā o seniñ ḥāle muvāfiḳ ḫelebiñdir
- 5 Şūfî seni bu rāh-ı tecerrüdde mücerred
Pes-mānde eden reḡbet-i sāz u selebiñdir
- 6 Mürşidde nedir böyle yanıp yāre yakılmak
Bilmez mi ki ḥāşıyyet-i sūziş ḫatabiñdir
- 7 Işrār-ı ezā rūḥdadır şanma ki tende
Te'sîr-i zarar hîmede zirā lehebiñdir
- 8 Tedbîr nedir kim ola taḳdîre mu'âdil
Zann etme ki te'sîr-i müsebbib sebebiñdir
- 9 Künc-i vaṭan olmağla 'abeş şanma Edîbā
Göñlümde ğınā māye-i genc-i Ḥalebiñdir

223

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O kim şūfî gibi dil-beste-i ḥubb-ı mecāzîdir
Dil-i nā-şāfına ḫırmān-ı vuşlatla mecāzîdir
- 2 Ḥulūşu ehl-i şıdkıñ sırt-ı ser-puşidedir dilde
Riyā ile degil izḫār-ı ṭavr-ı dil nevāzîdir
- 3 Çeker mi rişte-i ṭul-i emelden destini zāhid
Ki o yāriñ esîr-i bend-i ğisū-yı dirāzıdır
- 4 Cihānda dūr eden zühhād-ı şāfî ḥ'ān-ı mün'imden
Zıyāfetgāh-ı 'aşkıñ lezzet-i nān u piyāzıdır
- 5 Edîbā nā'ibāt-ı dehre dil-gîr olmasın 'āḳil
O da ehl-i dile bānū-yı çerḫiñ başḫa nāzıdır

222 Ü2 38a

223 S 14b, Ü1 44b, Ü2 38a

4 dūr S, Ü2: var Ü1

5 'āḳil S, Ü2: gāfil Ü1

224

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Şanī' i Hātem-i çerhiñ ki bezl-i cā 'izedir
Bütün cevā 'izi hep cāy-ı ğayr-ı cā 'izedir
- 2 Bülend-mertebedir ol melik-i tuhr-neseb
Ki hıfz-ı 'ārī-secāyāsı cümle cā 'izedir
- 3 Ümīd-i şeyḥ 'atādır 'iyāl-i mevtādan
Şitābı şanma ki teşyī' için cenā 'izedir
- 4 Göñül remīdesidir rāh-ı ehl-i irşādıñ
Sülükü güm-şude-i fehmi reh-nümā izedir
- 5 Sezā-yı ğıbtā degildir Edīb kām-ı cihān
Olunca ğıbtā murād-ı me'ādı fā 'izedir

225

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Āh-ı bülendi şanma ki bī-keşf-i rāz eder
Kim bāng-ı āhı 'aşık-ı ser-keş firāz eder
- 2 Sem' -i kabūl-i yāre o kim serd-i rāz eder
Āhın kemend-i zülf ile hem-ser dirāz eder
- 3 Bir kez şühūd-ı rüyuna fūrşat düşerse de
Bilmem o güne fūrşati kim intihāz eder
- 4 Zāhid esīr-i 'aşka eger çāre-cūy ise
Āzāde-i ḥaḳīḳiyi bend-i mecāz eder
- 5 'Azm-i diyār-ı dil-ber eden nālesin Edīb
Reşk-i derāy-ı nāka-i rāh-ı Ḥicāz eder

226

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Deme bīm-i firāka fikr-i vuşlat bī-menāfi' dir
Mücerrebdir o dārū-yı mü'eşşir bīme nāfi' dir
- 2 Eden rīk-i lebiñdir 'aşıkıñ derd-i serin zā 'il
Gül-āb-ı nāb-ı şahbāveş şudā' -ı hemmi dāfi' dir
- 3 Dem-i yevm-i nedemde nuṭṭ-ı istilā-yı hacletle
Peşimān-ı günāha inkisār-ı ḳalbi şāfi' dir

224 S 14b, Ü1 44b, Ü2 38a

225 S 14b, Ü1 44b, Ü2 38b

226 S 14b, Ü1 44b, Ü2 38b

- 4 Yed-i zür-âver-i tezvîr ile tenkîs ederler hep
Gürûh-ı kâdıyân a' lâm-ı şer' i şanma râfî' dir
- 5 Edîbâ geçmedi bâzîçe-i tıflânenen mürşid
Miyân-ı küdekân-ı şehrde gûyâ ki yâfî' dir

227

mef'ûlû fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Cân-ı ' alîle cünbiş-i fâhîñ devâmdır
Naqd-ı hayât cenb-i şifâhîñda vâmdır
- 2 Oldukça sâam-ı gamzelerinî ğafvenâk-i nâz
Şemşîrler niyâm-ı mihâd-ı niyâmdır
- 3 Zağm-ı ğamîñla kayd-ı dil-i bî-sebât içün
Zülfüñ hayâlî dîde-i bînâma râmdır
- 4 Ümmîd-i neyl-i fevz ile efkâr-ı mâ-sivâ
Tâb-ı şitâb-ı hañve-i aqdâma dâmdır
- 5 Şorsam me'âl-i sa' yını bir ehl-i sum' adan
Söylerdi belki mâ-ğaşalim bu riyâmdır
- 6 Bulmaz le'îm vâye şabâh-ı na' îmden
Cây-ı neşât dîde-i her bûma şâmdır
- 7 Zühhâd-ı jâj-hây-ı zamânîñ Edîb hep
Ser-mâyesi maķâma münâsib kelâmdır

228

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Şehleri şanma ki efserle ser-efrâz eyler
Çerğ her birine bir derd-i ser ifrâz eyler
- 2 Va' deye ğulfunu her ħâl ile incâz eyler
Dehri zann etme ki nâ-câ 'izi in-câz eyler
- 3 ' İzzet-i ehl-i riyâ mültezim-i devrândır
Ehl-i iğlâşa faķať züll ile iğrâz eyler
- 4 Tuħfe-i lâyıķı yok ehl-i dile dünyânîñ
Şanma ki anlara imsâkini ibrâz eyler
- 5 Şâdmânîye elif olmaz Edîbâ ' âķil
Dil-i miħnet-keşi endüh ile enbâz eyler

227 S 15a, Ü1 44b, Ü2 38b

5 sa' yını S, Ü2: sem' ini Ü1

228 S 15b, Ü1 45a, Ü2 38b

229

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Lebiñ müştâkı olmaz ru 'yet-i gül-nâra tâb-âver
Olur mu hîç dehân-ı gönçe-i gül nâra tâb-âver
- 2 Dil-i şahbâ-keş-i hicrânı eyler mest-i bîdârî
Şarâb-ı câm-ı nâz oldukça çeşm-i yâre h'âb-âver
- 3 Meşâma ey şabâ nekhet-resân-ı zülf-i müşgîn ol
Dehân-ı dil-rübâdan olma peygâm-ı 'itâb-âver
- 4 Cüdâ et nüsha-i mensûh-ı nuşhuñ bizden ey bed-gü
Müselmâna gel olma deyr-i râhibden kitâb-âver
- 5 Edîb ehl-i hevâ zulmet-nişîn-i şâm-ı gam kıalmaz
Berîd-i hâver oldukça nevîd-i âftâb-âver

230

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 N'ola tahrik ile gavgâya düşse bu Kızılbaşlar
Ki mehterler ser-âgâz eyledikçe boğa zil başlar
- 2 Sülûk etmekde minhâc-ı nifâka şimdi yoldaşlar
Vifâk u ittifâkı selb ile hem-râha yol daşlar
- 3 Miyân-ı 'arşa-i peykâra gâltân olmadan başlar
Girize insilâb-ı 'âr ile ceng-âverân başlar
- 4 Dil-i ehl-i fenâya olmasın lezzet-resân aşlar
Ki naḥl-ı tab'a zîrâ mîve-i imsâk cân aşlar
- 5 Edîbâ her cevân u pîre kûtâh olmadan yaşlar
Degil şâyeste rûy-ı ḥâke rîzân olmamak yaşlar

231

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ḥarîd-i vaşl için 'âşıkda ne câh u ne mâl ister
Dü keff-i dîde-i gevher-feşânında nem âl ister
- 2 Dilin âlûde-çirk-i fikret-ı suht eylemez ol kim
Yed-i emniyyesinde mâye-i kesb-i ḥelâl ister
- 3 Riyâ-bîgâne olmak ehl-i dilde tarḥ-ı külfetdir
Ki muḥliş zâhidâ 'âşık gibi âşüfte-ḥâl ister

229 S 15b, Ü1 45a, Ü2 38b

2 S, Ü2: (Ü1'de 2 ve 3. beyitlerin 2. mısraları yer değiştirmiş)

230 S 15b, Ü1 45a, Ü2 39a

231 S 16a, Ü1 45b, Ü2 39a

- 4 Berīdir sāye-i perr-i hümādan kımmе-i šāhī
Zühül-i fikr ile şeh-perr-i ehvādan zılāl ister
- 5 Edībā hetk-i estār-ı ‘iyāl-i nāsa meyl etmez
O kim dār-ı fenāda setret-i ehl ü ‘iyāl ister

232

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Hırām et bezme kaddiñ ey cevān-ı nev-resim göster
Tağın şemşir-i nāzı ehl-i ‘aşka bir kesim göster
- 2 Ezelden lānegāhıñ ey hümā bālā-yı farkımdır
Başımdan gaybet etme tāt-ı yāfūh-ı serim göster
- 3 Serir-i şadr-ı bezmiñ hayli dem ağıyāra cāy etdiñ
Benim de bezmiñe geldikçe inşāf et yerim göster
- 4 Hütām-ı derd ü gam nakdine-i ālāmdan gayrı
Benim rāh-ı gamıñda n’olduğun kesb-i yedim göster
- 5 Reh-i ‘aşkıñda yāriñ cān u ser dersem ‘aceb görme
Edībā andan özge var mıdır bir serverim göster

233

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Riyāyı derse zāhid bā‘ iş-i neyl-i riyāsemdir
Kosun bu i‘tikād-ı fāsidi bilsin riyā semdir
- 2 N’ola gönlüm ezelden haclegāh-ı vaşl-ı yār olsa
Ki evvel cenneti me’vā eden Havvā vü Ādemdir
- 3 Qarir olmaz gamıñla sineyi gark etmeyen dide
Ki çeşm-i hūn-feşāniñ neş’e-i peymānesi nemdir
- 4 Meşām-ı gayra semdir meyl-i bū keydimle hālinden
Benim zīrā ‘izār-ı yārde ol cāy-ı busemdir
- 5 Dilin şūfī eder mi aşinā hiç zūlf-i der-hemle
Yed-i fikri Edībā mübtelā-yı cerr-i dirhemdir

234

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Dühül-i bāğ-ı emelden ne ictināb olunur
Ne anda mīve-i şāyān-ı ictinā bulunur

- 2 Bu cām-ı bezm-i feraḥdan ne neş'e-yāb olunur
Müdām-ı pür-taraḥında ne neş'e yā bulunur
- 3 Ne demde kim eşer-i serdī-i şitā bulunur
O mehle ḥalvet-i germ-ābeye şitāb olunur
- 4 Bu sūḳ-ı ḡamda meyi şanma bī-şirā bulunur
Şirā bulunmasa nā-ḡār bī-şarāb olunur
- 5 Mey-i ḡumār-ı elem-der-ḳafā degil ḡam-ı 'aşḳ
Neşāt-ı sāḡar-ı tesnīmden ḥisāb olunur
- 6 Kelā-yı sebz-i dimendir raḳībe dil verme
Ki öyle cāy-ı mezābilde çok kelā bulunur
- 7 Edīb tefle bedel rūy-ı zayf-ı nemmāme
Yazık izā' at-i reşḥ-i gül-āb-ı nāb olunur

235

müfte' ilün mefā' ilün müfte' ilün mefā' ilün

- 1 Sāḳī-i bāde kim ne dem cām şunar üçer üçer
Lāne-i sīnemizdeki zāḡ-ı keder uçar uçar
- 2 Sırr-ı ḡarāmı ketm için meyl-i tebāküm eylesek
Teş-i nihüft-i rāzımız bām-ı sipihrden düşer
- 3 Olmadı gönlümüz rehā 'uḳde-i seyr-i bağdan
Kim dilimiz hezārveş nüzhet-i bağ için қоşar
- 4 Tayf-ı ḡayāl dil-bere hem-dem olunca lā-cerem
Baḡr-ı muḡīḡ-i eşkimiz şarşar-ı āh ile қоşar
- 5 Oldu Ebīb şūfiyān cümle ḡulāma mübtelā
Şimdi o ḡüne sifleler 'amd ile zevcesin boşar

236

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Göñülden ehl-i 'acze sāḡar-ı şefḳat şunan yoḳdur
Faḳīre şofra-i cūdunda bir ferdiñ şu nān yoḳdur
- 2 Bütün aḡz u 'aḡāsı şüret-i ḡārettedir nāsıñ
Sitād u dādda bir kimseye şimdi inan yoḳdur
- 3 Mücerred aḳviyā āsūde-i ḡışn-ı selāmetdir
Sitemden merdüm-i bī-ḡāreye ancak emān yoḳdur

235 S 16a, Ü1 45b, Ü2 39b

4 қоşar S, Ü1: düşer Ü2

236 S 16a, Ü1 45b, Ü2 40a

1 şunan S, Ü2: şunar Ü1 / Faḳīre S, Ü2: Faḳiriñ Ü1

3 ancak S, Ü2: şimdi Ü1

- 4 Ser-â-ser merd u zen de 'b-i fücûrun âşikâr etmiş
Miyânında bu halkıñ şimdi hiç kâr-ı nihân yokdur
- 5 Yed-i dellâle versen haşre dek naqd-ı mürüvvetle
Edîbâ hil' at-i nāmûsu aslâ bir alan yokdur

237

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Anıñ ki zulm ile māl-ı enāmı yerde gider
Bütün defâyin-i hîll ü harâmı yer de gider
- 2 Zemîn-i tã' ate pâşide eylemez dilden
Ganî bilirse de tohm-ı zekâtıdan ne biter
- 3 'Aṭā-rübüde-i rāhāt-ı aḡniyâ olıcak
Yed-i fakîre meger cūd-ı eşhiyâ mı yeter
- 4 Şaḡîr-sinn ü şıḡârıñ da bār-ı evzâ' ın
Zuhûra etdi 'ilâve 'anâ-keşân-ı kiber
- 5 Edîb tîḡ-i gezend-i sipîhr-i kec-revden
Necât-yâb olamaz her siper-be-düş-ı hâzer

238

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Difâ'-ı hemme dehriñ ne zeri bādî ne sîmidir
'Îlâcî kûy-ı yâriñ nekheth-i bād-ı nesîmidir
- 2 Feraḡ-yâb-ı harûr-ı külbe-i aḡzân olur 'aşık
Riyâz-ı dehr-i dūnuñ şanma dil-şâd-ı nesîmidir
- 3 Sebeb ancak hûbûb-ı şarşar-ı âh-ı dil-i zâra
Gülistân-ı vişâl-i dil-beriñ yâd-ı nesîmidir
- 4 Girîz etmez edîm-i cism-i fânî insilâḡından
Şular kim kâ'idân-ı rāh-ı irşâd-ı Nesîmidir
- 5 Edîbâ cân-fidâ-yı 'aşk eden âşüfte-hâlânı
Hevâ-yı iktidâ-yı şeyḡ üstâd-ı Nesîmidir

4 fücûrun S, Ü2: vücûdun Ü1

5 versen S, Ü2: versin Ü1

237 S 16b, Ü1 46a, Ü2 40a

238 S 16b, Ü1 46a, Ü2 40a

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 O kim dergâh-ı Hâkda çehre-fersâdır ve sâ'ildir
Bülûğ-ı maṭlabında fâriğ-i kayd-ı vesâ'ildir
- 2 Bu çetr-i nüh felek bî-sāye-i āsāyiş oldukça
Hemān çeşm-i şekīb-i 'ārife bir zıll-i zā'ildir
- 3 Henāy-ı zevk-i ni' met bî-sebāt oldukça nā-h'oşdur
Şafā-yı vuşlat olmaz bīm-i fūrkat tā ki hā'ildir
- 4 Nedendir zād-ı rüz-efzūn-ı 'uqbādan zühūl etmek
Cihānda mekş-i merdüm tā ki eyyām-ı kalā'ildir
- 5 Tama' la hâkķı tā mektūm ede nuṭķ-ı zamīrinde
Faķihānı demem aḥkām-ı rüz-ı ḥaşre kâ'ildir
- 6 Felekde nā-ümīd-i cūd iken dest-i 'aṭāsından
Edānī şanma kim zevvārı istiķbāle mā'ildir
- 7 Ten-i mevtā 'aceb mi kārih-i neyl-i ḥayāt olsa
Ki eṭvār-ı evāḥir cümle mebgūz-ı evā'ildir
- 8 Hırāş-ı ḥārı bî-te'sir eden hep behcet-i güldür
Kılan pūşide 'ayb-ı merdümü ḥüsn-i şemā'ildir
- 9 Tecerrüdle degildir rāğīb-ı seyr ü sülūk olmak
Nişān-ı şıdk-ı merdüm belki tehzīb-i ḥaşā'ildir
- 10 'Amelden ḥātırın ilhā eder da' vā-yı dānişle
O kim maķşūdu ancaķ ḥıfz-ı ma' nā-yı mesā'ildir
- 11 Felātūn olsa da bî-kayd olur devr-i esāfilde
Kelāmı nāşihıñ vaktā ki tecnīb-i rezā'ildir
- 12 Degil dānā mücerred rağbet-i neyl-i ğanīmetle
Dil-āverlikle ol kim düşmen-i bed-ḥ'āha şā'ildir
- 13 Likā-yı yār umanlar rağbet-i kayd-ı ḥayāt etmez
Şehīd-i 'aşķ olanlar vuşlat-ı ma' şūķa mā'ildir
- 14 Nemed-pūş olsa da kemter görünmez 'āleme ol kim
Sūmuvv-ı kadrine sīmāsı pūr-nūr-ı meḥā'ildir
- 15 Deme şāyeste-i ḥırmān olur āmāldan ol kim
Bülûğ-ı her ümīde dest-i istihāli ṭā'ildir
- 16 Nice ālāyiş-i hecriyle dil-tārik olur hergiz
O kim cevfi dilinde şu' le-i eşvāķı cā'ildir
- 17 Edībā eyleyen nā-dāneāsā hevl-i 'uqbāyı
Pey-ā-pey rū-nümā oldukça ilgā-yı delā'ildir

240

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Maṭlûb-ı dil ne zıll-i çenâr u ne biddir
Ancak 'inâk-ı yâr ile ke's-i nebiddir
- 2 Görmez sezâ teşâfûh-i yâri rakîb ile
Gönlüm melûl-i ferhat-i eyyâm-ı 'iddir
- 3 Şûfî harîş-i encümen-i 'idgâh iken
Olmaz bizimle hem-dem-i gam ol ba'iddir
- 4 Zann etme 'ıkd-ı bî-bedel-i zaḥm-ı tîğ-i yâr
Esbâb-ı zînet-i 'unuk-ı her şehiddir
- 5 Zühhâd ile muḥâdeşeden kesb-i 'âr eder
Esrâr-ı fenn-i 'aşkı o kim müstefiddir
- 6 Her emre seyyidân-ı himem etmez inkıyâd
Cühhâle iktidâ hefevât-ı 'abiddir
- 7 Etmez Edîb köhne libâsa tenezzülü
Dâ'im kabâ-yı şâhid-i nazmım cediddir

241

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bu ders-ḥānede ol kim 'ulûma ṭālibdir
Gürûh-ı ṭıllab içinde 'ulû-meṭālibdir
- 2 Te'essüfât-ı teneddüm maḳîl-i ehvâdır
Ki bād-ı âh-ı nedāmet hevâya gālibdir
- 3 Melîk-i nefis-i 'azîze kıyâd-ı istignâ
Künûz-ı minḥat-i Ḥaḳdan 'aṭâyı cālibdir
- 4 Şerehle sîret-i meyl-i zeḥârif-i dünyâ
Bahâ-yı peyker-i ḥubb-ı me'âdı sâlibdir
- 5 Edîb kâlib-ı elfâza rûḥ iken ma'nâ
Belîgi ḥâric-i güncâyış-i kavālibdir

242

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu fülk-i dehr-i dün ceryinde baḳ gūyâ ki rāsîdir
Bu hep dâd u sited rûkbânının gūyâ kirâsıdır

240 S 16b, Ü1 46b, Ü2 40a

241 S 17a, Ü1 46b, Ü2 40a

242 S 17a, Ü1 46b, Ü2 40b

- 2 Kopardık lengeri biz cānib-i sīf-i meserretten
Bize pīrāmen-i gird-āb-ı nā-şādī merāsīdir
- 3 Diyār-ı ‘aşka düşdük āh ile hūn-ābe-rīz olduk
Bizi cezb eyleyen ol kişverīñ āb u hevāsıdır
- 4 Olurdu mühtedī zāhid daḥi minhāc-ı ‘uşşāka
Anı vā-mānde-i ḥırmān eden ancak riyāsıdır
- 5 Gürūh-ı ‘āşıkān ālūde-dāmān-ı ḥuḫūz olmaz
O ehl-i ‘aşka zūhhādīñ dūrūg-ı müfterāsıdır
- 6 Berīlerdir kerīmān māl ile vuşlat-sitāniden
Kef-i cisminde cānı naḫd-ı meskūk-i şirāsıdır
- 7 Edībā şeyḫ-i mürşid koymadı ‘ukkāzını elden
Şanır kim aña celb-i rızk eden zūr-ı ‘aşāsıdır

243

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Dehān-ı tīgime tedmīr-i düşmen şerbe-i mādır
Aña zīrā ki istişāl-i ehl-i şūrbe imādır
- 2 Gürūh-ı dehr-dān-ı ğam ki dil-sīrān-ı germadır
Bulunmaz anda zāhid maṭlabīñ ger nān u ger mādır
- 3 Devā-ḫ’āh-ı ğamīñ aḫvāl-i serdin ḫ’oşça ḫıfz et kim
Maḥallinde ṭabībā ber’-i rencūrān-ı ḥummādır
- 4 Bize bir tuḫfe-i sīb-i zekānla iktifā yegdir
Sipihriñ çünki bildik vermeden maḫşūdu almadır
- 5 Ğınā-yı şaḫveti Ḳārūna rāciḥdir Edīb el-ḫaḫ
Anīñ kim şerveti merhūn-ı emvāl-i yetāmādır

244

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Riyā’ en nāleyi bu şeyḫ eder ol herze bunuñdur
Bu ğüne nāle-i bihūde şanma her zebūnuñdur
- 2 Degildir dīde-i her merde muḫtaş kār-ı hūn-bārī
O kār-ı bü’l-‘aceb her merdüm-i pākīze-ḫūnuñdur
- 3 Seni bağyet-ġüzīn-i ni’ met-i hūş eyleyen ey dil
Mücerred ḫuvvet-i temyīz-i idrāk-i cūnūnuñdur

5 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

6 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

243 S 17a, Ü1 46b, Ü2 40b

3 ber’-i : ber’u S, Ü1, Ü2

244 S 17b, Ü1 47a, Ü2 41a

- 4 Olur mu pertev-i tā' at-nümā her rüy-ı şüyide
O feyz-i rüşenāyī reşha-i āb-ı vuzūnuñdur
- 5 Edibā pā-be-rüy-ı fark-ı aşhāb-ı riyā olmak
Vaşid-i hānķāh-ı sum' adan pā-birūnuñdur

245

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hüsām-ı gamzeñe her sine gerdikçe huzūr eyler
Anıñla dem-be-dem gam-dideler şerh-i şudūr eyler
- 2 Kaçan tābiş-nümāy-ı kurb olur mihr-i 'izārından
Bu dūri kim beni şermende-i seyr-i būdūr eyler
- 3 Eger fermān-ber-i menşūr şemşir-i nigāhıñsa
Nice şād-ı berāt-ı zindegī meyl-i kubbūr eyler
- 4 Meşāf etdikçe şaff-ı leşker-i müjgān-ı çeşmiñle
Neden bilmem dil-i nāzūk-beden izhār-ı sūr eyler
- 5 Edibā rüy-ı yāri gisuvānı setr eder şanma
O şūha dūd-ı āh-ı sinem irhā-yı sūtūr eyler

246

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nedim-i şādık-ı muhlış degil semirimdir
Ki rāh-ı sum' aya sālīk degilse mīrimdir
- 2 Şafāda gālīb olan māh-tāba şirimdir
Keder-zidāy-ı dilim māh tā beşirimdir
- 3 Zülāl-i nāve-i şevķim şadā-yı nāhidi
Rehīn-i gāfve kılan nāle-i haririmdir
- 4 Riyāz-ı sāhirede reng ü büy-ı ezhārı
Eden rübūde-ķuvā nekhet-i 'abirimdir
- 5 Edib sūrbe-i ka' tāt-ı bāğ-ı firdevse
Delil-i rāh-ı neğam kil-k-i h'oş-şaririmdir

5 sum' adan S, Ü2: şem' adan Ü1

245 Ü1 47a, Ü2 40b

4 şād-ı Ü2: şāl-i Ü1

5 yāri Ü1 (Ü2'de bulunmuyor)

246 S 17b, Ü1 47a, Ü2 41a

1 şādık-ı S, Ü2: hālīş-i Ü1

5 Firdevse S, Ü2: 'ālemdē Ü1

247

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Her kaçan peykerimi hāme-i Bihzād yazar
Hey'et-i cūy-ı sirişkim şaṭ-ı Bağdād yazar
- 2 Āşinā zümresini kayda şürū' etdikçe
Beni gâfletle o meh defterine yad yazar
- 3 Tāb-ı gâmdan kalem-i nāy-ı gülü-yı sînem
Nâleden şanki baña nüşha-i evrād yazar
- 4 Vuşlatıñ mürtesem-i levḥ-i ümîd olduğça
Hāme-i kalb-i hâzînim ferah-âbād yazar
- 5 Hāme-i ṭab' ıma muhtaşdır Edîbā şanma
Böyle dil-keş eşeri kil-k-i her üstād yazar

248

mefâ' ilün fe' ilātün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Bu ḥaḳḳ u bâṭılı temyîz bil kitâb işidir
Büzüg-ı neyyir-i dîniñ bu bil ki tâbişidir
- 2 Suṭûr-ı şafḥa-i fihrist-i ' âlem-i tekvîn
Cenâb-ı mübdî' -i kevnîn bütün sitâyişidir
- 3 Gürûh-ı sâde-dilânı metâ' -ı dünyânıñ
Ferîb-ḥ̣urde eden sâde bir nümâyişidir
- 4 Bu ye's-nāme-i gâmda cism-i güm-nāmiñ
Yeri miyâne iken zann eder ki hâmişidir
- 5 Edîb ' âlemi şâyân-ı dîg-i düzaḥ eden
Bu mâlı rāh-ı fitenden hemân kazanışdır

249

mef' ülü fâ' ilātü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Fikri ki şāḥib-i ḥasediñ kînemizdedir
Çeşm-i ḥayâli añlayamam ki nemizdedir
- 2 Kaşdı cehûl-i gâdiriñ âzâr-ı gayr iken
Zahm-ı fesâd-ı kârı bütün sînemizdedir
- 3 Her fâciriñ mesâbiḥ-i yemm-i fücûrda
' Aks-i şināhı lücce-i âyînemizdedir

247 Ü1 47a, Ü2 40b

248 S 18a, Ü1 47b, Ü2 41a

5 ' âlemi S: zâlimi Ü1, Ü2

249 S 18a, Ü1 47b, Ü2 41a

- 4 Reşkûru gör ki cilveger-i şevb-i fahr iken
Nehy-i rûfû-yı hırka-i peşmînemizdedir
- 5 Tıfl-ı dilim te' allüm ile ehl olmadan Edîb
Mihnet kafa-yı şenbe vü âzînemizdedir

250

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O kim ' uqbâda bâ-çeşm-i başîret derk-i nâr eyler
Gulâmı şanma kim bî-bâk u haşyet der-kinâr eyler
- 2 Nemâ-yı kişt-i gufrân maksad-ı aqşâ ise lâ-büd
Siyeh-kârân-ı ümmet miğ-i çeşmin eşk-bâr eyler
- 3 Şühüd-ı çehre-i encâm-ı kâr-ı devr-i nâ-sâza
Nebîhân ' uqde-i zânûsunu âyînedâr eyler
- 4 Degildir sill-i seyf-i âh-ı zâhid rezm-i âşâma
Meşâf-ı cerr için teşhîr-i tîğ-i iştihâr eyler
- 5 Edîb aşhâb-ı hûş u fiṭnatiñ endîşe-i ferdâ
Derûnun ṭâ'at-i imrûzda bî-iştibâr eyler

251

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ol ki endîşesi kayd-ı şiba' -ı ac iledir
Ni' am-ı yevm ü ğadı ' âc ile hem âc iledir
- 2 Nice şâyeste-i ḥâbûr-ı ḥubûr olmaz o kim
Dili izhâk-ı ğam-ı merdüm-i muḥtâc iledir
- 3 Hıfz-ı âlâ-yı secâyâ-yı kerem merdâna
Düzd-i buḥlu der-i endîşeden iḥrâc iledir
- 4 Dâğ-ı ser-künc-i keder ' âşıka devlet besdir
Haşmeti her melikiñ taht iledir tâc iledir
- 5 Olur âsûde-i ekdâr Edîbâ şanma
Ol ki bihûde her âsûdeyi iz' âc iledir

250 S 18b, Ü1 47b, Ü2 41a

251 S 18b, Ü1 47b, Ü2 41a

1 yevm ü ğadı S: yevm-i ğadı Ü1, Ü2

4 Dâğ-ı S, Ü2: Derd-i Ü1

252

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Degil tenhâ maḥallim vaşla mâni' bir kaç âdem var
Benimle hem-dem olma ey perî şimdi kaç a dem var
- 2 Dehân u çeşm-i şüh u rîk-i şîrîniñledir 'ayşım
Yanımda piste vü bādām ile şāfice bādem var
- 3 Hevā-yı āşinā-yı çîn-i zülfüñden ba'id olsun
O mürğ-ı dil kim anda ḥaşyet-i dām-ı ferāhem var
- 4 Degildir neş'emend-i fîkr-i zülf-i der-hemiñ zāhid
Ser-i şūrîdesinde keyf-i ḥabb-ı ḥubb-ı dirhem var
- 5 Baña ey bülbül-i şîrîn-nevā-yı nāz perdāz et
Saña mānende-i gülzār-ı sinem cāy-ı ḥurrem var
- 6 Dem-ā-dem eşk-i ḥün-ālūd-ı gamla tesliyet-yābız
Firāķiñla yanımda şanma bundan gayrı hem-dem var
- 7 Edibā bezm-i vaşlı germ eder efsāne-i fūrkat
Ḥadîş-i ser-güzeşt-i gamda zîrā başka 'âlem var

253

mef'ülü fâ'ilätü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ser-mest-i nāz eder nice peymāne-dîdeler
O dîdeler ki gamze-i şūhu ödi deler
- 2 Dönmüş kemāna çille-keş-i 'aşk-ı yār olur
Meşhūd-ı istikāmet olan kad-ḥamîdeler
- 3 Şeyhiñ kemāl-i meyli şîrā-yı gulāmadır
Birdir ḥarîd-i ḥarla gözünde ḥarîdeler
- 4 Yokdur vesîle-cüy-ı 'atāya gazelde sūd
Erbāb-ı ṭab' a âlet-i cerdir kaşîdeler
- 5 Mir'ât-ı ḥüsn-i ḥāle Edibā şafā verir
Oldukça rû-nümûde ḥişāl-i ḥamîdeler

254

mefâ'ilün fe'ilätün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Öñünde tûde-i emvâc-ı muẓtarib yemidir
Dümen tek-âver-i tünd-i sefineniñ gemidir

252 S 19a, Ü1 48a, Ü2 41b

253 Ü1 48a, Ü2 41b

254 Ü1 48a, Ü2 41b

1 Öñünde Ü2: O künce Ü1

- 2 Hümârdan seri maşrû' a dönse gam çekmez
O mey-keşîñ ki gam-ı bâde kâr-ı mülhemidir
- 3 Göründü gamze-i hûn-rîz-i dil-rübâ gözüme
Îrâka-i nem-i pür-hûn-ı dîdeniñ demidir
- 4 Nigâh-ı naķş-ı leb-i câma iştihâ kim eder
Ki zîb-i haţţ-ı mu'anber 'ilâve-i femidir
- 5 Edîb pürsiş-i hâlimle keyd eder düşmen
Fetîl-i zaħm-ı derûnum zebân-ı pür-semidir

255

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şürûţ-ı şıdk u ihlâşı o kim i' dâma sâ'idir
Mürâ'ât-ı hûkûķ-ı nâsda a'dâ-mesâ'idir
- 2 Nev-â-nev müktesibdir sîret-i pîr-i tarîkatden
Mürîdiñ şanma eţvâr-ı riyâsı ihtirâ'idir
- 3 Kıyâd-ı şevķ ile cezb eyleyen erbâb-ı ihlâşı
Mużîķ-i sum'adan deşt-i hûlûşuñ ittisâ'idir
- 4 Du'âyı lûknet-i dil dûr eder sem'-i icâbetden
Degil vaķt-i du'âda ihtilâl-i nuţķ-ı dâ'idir
- 5 Edîbâ çâre-cûy-ı neyl-i vaşl olmak degil kaşdım
Hemân kaşdım raķibiñ yârden bir indifâ'idir

256

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Lebiñ şevķiyle dil h'oş-hâl-i kayd-ı zûlf-i der-hemdir
Halâvet-yâb-ı ma'cûn-ı feraħdır şanma der-hemdir
- 2 Seher yâd-ı gül-i rûyuñla dîdem cûy-ı şeb-nemdir
Haţñ fikriyle bilmem hâşılı her rûy-ı şeb nemdir
- 3 Dili bî-kayd-ı fikr-i zûlf ise âzâdedir şanma
Ki cîd-i fikr-i zâhid beste-i zencîr-i dirhemdir
- 4 Dem-i baht-ı siyâhı zâ'il olur 'âşık-ı zârîñ
Tekaddümde vişâle cümlelerden şimdi aķdemdir
- 5 Ğarîm-i 'aşķ olandan râġıb-ı dârû-yı pend olmak
Edîbâ zaħm-ı 'aşķa câlib-i hâşıyyet-i semdir

257

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ribāt-ı ḥabl-i kıyādet şarāba der-hemdir
Ki pīr-i mey ğazel almaz şirā be-dirhemdir
- 2 Derūna neş'e-i rāz-ı lebiñ ki mülhemdir
Baña ne sāgar-ı Kevşer ne cām-ı mül hemdir
- 3 Ḥayāl-i kerem-i nigāhıñ ki tāb-ı sīnemdir
Sevād-ı 'aksi şürūḥ-ı kitāb-ı sīnemdir
- 4 Beni ḥicāba koyan reng-i nā-perīdem ise
Ne çāre var ki inen gözden ey perī demdir
- 5 Edīb naqd-ı nem-i eşki yār kem görmez
Ki ol qabūle sezā tuḥfe-i kemīnemdir

258

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 O kim bī-ictināb-ı ḥaybet-i kār-ı kefāletdir
Aña āḥir der-i deryūzede baş-ı kef āletdir
- 2 Diliñ zāhid deme dāmen-keş-i rāḥ-ı ḍalāletdir
Saña mīnā-yı meyle kā'id-i rāḥ-ı ḍalāl etdir
- 3 'İzārın sādıc-i gül-güne-i reng-i ḥayā eyler
Tek-ā-pūy-ı tebeh-kārīden ol kim bī-ḥacāletdir
- 4 Şular kim 'ilm ü fażlı vāye-i fevz-i me'ād etmez
Hemān 'allāmelerden müstefidān-ı cehāletdir
- 5 Edībā cünne-dārān-ı serāyā-yı vegā-kārī
Ser-ā-ser mübtelā-yı renc-i ḥirmān-ı besāletdir

259

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Kemān-ı ḥācibi her gāḥ o meh baña denedir
Diliñ bu sā' idi zūr-āzmā degil de nedir
- 2 Ümidimiz şeb-i zülfüñde rāḥat-i sinedir
Ki teşnedir gözümüz rüy-ı ḥāba çok senedir
- 3 Ḥurūş-ı eşki görüp binme filke-i nāza
Saña ḥaṭar görünür belki şimdi fırtınadır

257 S 19b, Ü1 48b, Ü2 42a

258 S 20a, Ü1 48b, Ü2 42a

259 S 20a, Ü1 48b, Ü2 42b

1 denedir S, Ü2: degil de nedir Ü1

3 belki şimdi S, Ü2: şimdi belki Ü1

- 4 Hevā-yı gülşeni meysiz ne eylesin zāhid
Ki meyli ābinadır şanma kim hevāsınadır
- 5 Kirās-ı la‘lini bî-müzd eylemez tahrik
Edīb cānı verir aňlayan kirāsı nedir

260

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Seyāhatden mürīdīñ maqşadı düğ iktirā‘ ıdır
Şürûṭ-ı zühdden bî-vāyedir ol ikti rā‘ ıdır
- 2 Degil kim sa‘ diyāne düşmen-i cān-ı efā‘ ıdır
Ki ol rif‘ at-perestim pey-rev-i Şeyḫ-i Rifā‘ ıdır
- 3 Dil-i erbāb-ı gam şüret-pezir-i ehl-i zūr olmaz
Derūnu ehl-i ‘aşkıñ sîret-i şıdkı murā‘ ıdır
- 4 Cemālī tābiş-i şubḫ u mesā-yı ‘id olur ḫalka
Ḥulūş ehlin şerefmenđ eyleyen ḫüsn-i mesā‘ ıdır
- 5 Edībā ḫastegān-ı ‘aşkda fikr-i helāk olmaz
Hemān endişesi bir ehl ü yārānīñ vedā‘ ıdır

261

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Kesāletle o kim emr-i me‘āşın bî-medār eyler
Dil-i āvāresin fikr-i zarūret bîme dār eyler
- 2 Ḥayāl-i germ ü serd-i ‘ālemi mehcūr-ı zihñ etmek
Diliñ her mevsimin hem-nüzhet-i faşl-ı bahār eyler
- 3 Dehān-ı ārzusun qanda şirīn-kām eder bilmem
O dil kim Mısrı qor sevdā-yı qand-ı Qandehār eyler
- 4 Çemende pîr-i fānī mün‘imān-ı bî-tena‘‘umla
Dişi ma‘düm olunca sāye-i bîdi şikār eyler
- 5 Ederken ḫimye zāhid sofrā-i elvān-ı mün‘imde
Qomaz ḫazzāra yer ifrāt-ı ḫırşı āşikār eyler
- 6 ‘Alemdārı cünūd-ı ‘işretiñ zühhād olur ancak
Qaçan şāh-ı bahār eşcār-ı bāğı ḫaymezār eyler
- 7 Edībā teng olur keşretle işret-ḫāne-i merdüm
Şafā görmez o kim ikşār-ı peyk-i çūka-dār eyler

260 S 20a, Ü1 49a, Ü2 42b

2 ol S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

261 Ü1 49a, Ü2 42a

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şikâr-ı cāhı elinden ki segler almışdır
Peleng-i himmet-i merdüm meger kıocalmışdır
- 2 Olan hadeng-i ezâdır naşib-i dil senden
Derinde neyl-i keremden hemân o kalmışdır
- 3 ' Aceb mi düzd-i nigâhından ictinâb etsek
Bu deñli tığ-i cefâyı bize o çalmışdır
- 4 Yerin nişimen-i iklil-i âsmân eyler
Mişâl-i dürr o ki deryâ-yı kıurba dalmışdır
- 5 ' Aţâ-yı nâsı pey-â-pey ziyâde aldıkça
Kuvâ-yı hırşını zâhid şanır azalmışdır
- 6 Hınâ yakıp ne ' aceb riş-i âteşin tene
Meger ki şûfî-i dil-sûhte kıaralmışdır
- 7 Edîb vuşlat-ı cānânı şayd eder şanma
O şâh-bâz-ı niyâzı hevâyâ şalmışdır

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bilmem neşât rāh-ı hafâdan kıaçan gelir
Zirâ bize tarîk-i şafâdan kıaçan gelir
- 2 Düzd-i Yehûda görse ki dür bî'adan gelir
Kûteh-nigāh-ı nâsa ke-derb-i 'aden gelir
- 3 Gûş-ı şadâ-yı cünbiş-i pây-ı rakîbden
Gerd-i keder derûna bilmem neden gelir
- 4 Hecriyle haste etdi beni her esen nesîm
Âyâ ne dem o mähveşim şağ esen gelir
- 5 ' Âşık Edîb n'ola süm-bîn-i çerh ise
Katl-i Hüseyn tab' -ı Yezîde kıasen gelir

262 Ü1 49a, Ü2 42b

3 Bu deñli Ü2: Bize bu deñli Ü1

5 Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

6 Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

263 S 20a, Ü1 49a, Ü2 42b

2 ke-derb-i 'aden S, Ü2: görüp dür 'aden Ü1

264

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Şimdi zer olmayıcağ kârı düzer mi bulunur
Her tehî kîsede de yâ ki dü zer mi bulunur
- 2 Kûçe-i yârde hiç ' aşıkâ yer mi bulunur
Gayrdan dergehine râh-güzer mi bulunur
- 3 Hârdan cilvegeh-i sâha-i gülzâr içre
' Andelîbân-ı h' oş-elhâna mağar mı bulunur
- 4 Rûtbe-i dânişi hem-kadr-i Felâṭün olsa
Şimdi memnûn-ı felek ehl-i hüner mi bulunur
- 5 Eyleyen dâğ-be-dil ' âcizi pâ-mâlidir
Başmadan sîne-i hâk üzre eşer mi bulunur
- 6 Tîr-i kec dest-zen-i dâmen-i ehdâf olamaz
Sû'-i tedbîr ile a' dâya zafer mi bulunur
- 7 Kârına rehber-i minhâc-ı revâc olduğça
Sum' adan hâtîr-ı zâhidde hâzer mi bulunur
- 8 Bakma şîrînî-i güftâr-ı sitem-kârâna
Zarf-ı pür-zehr-i helâhilde şeker mi bulunur
- 9 Meşreb-i şâf u keder olmaz Edîbâ hem-ser
Şebde hiç tâbiş-i sîmâ-yı seher mi bulunur

265

mef' ülü fâ' ilātü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Şanma fuḍûle nâtîka-i kel kelîledir
Kim iştihârı ehl-i fuḍûlün kelîledir
- 2 Kâtibleriñ mahâreti ḥaṭṭ-ı celîledir
Ol vechden merâtib-i kâdri celîledir
- 3 İfrâṭ ile muvâfaḳat-i cehl-i nâsdan
Müftileriñ bizâ' a-i ' ilmi ḳalîledir
- 4 Tutdu dimâğ-ı ḥalkı buḥâr-ı münâfeḳat
Oldur sebep ki emziceler hep ' alîledir
- 5 Şîḥḥat ' aceb mi nuşret-i şeyḥayne cünd ise
Zîrâ ṭîbâ' -ı leşker-i Şî' i ' Alîledir
- 6 Gösterdi cāygâhını Nemrûd-ı bed-gümân
Zann etmesin ki yakdığı âteş Ḥalîledir

264 S 20a, Ü1 49b, Ü2 42b

5 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

265 S 20b, Ü1 49b, Ü2 43a

- 7 Renc-i hecîrden çü-şeref-hâne-i Edîb
Ehl-i diliñ teveccühü zıll-i zalîledir

266

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zann etme mihr-i rûyu şebîh-i bûdürdur
Bu hüsn ile budûra şebahden bu dûrdur
- 2 Tâb-ı 'izâr u nâşıye-i meh-i fûrûğ ile
Âzîn-nümây-ı şa' şa'a-i nâr u nûrdur
- 3 Bilmez meşâk-ı menhec-i şıdk-ı maḥabbetin
Her sifle kim tek-âver-i minhâc-ı zûrdur
- 4 Derk-i muzîk-i cevî-i rumûs eylemez o kim
Medhûş-ı zîr ü zîver-i seng-i kûbûrdur
- 5 Nakd-ı nefîs-i 'ömrü hebâ eyleyen Edîb
Hızr olsa da qarîn-i helâk-i şûbûrdur

267

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Deme ḥayâl-i dilim vaşl-ı şâhid ü amadır
Tehâlûküm dil-i pür-zaḥm için faḳaṭ emedir
- 2 Göñül terâküm-i derd ile şimdilik semedir
Ki yok teveccühü dârûya rağbeti semedir
- 3 Zebân-ı ḥancerine leb-güşây-ı zaḥm oldum
Ol âfet ile bu gün maḳşadım muḳâlemedir
- 4 Direng-cüy-ı nem-i çeşm-i ḥûn-feşân olmaz
Sipîhr-i kîneveriñ kaşdı añladım nemedir
- 5 Edîb merdüm-i nîkû-ḥışâli kârihdir
Bütün erâzil-i kevniñ ri' âyeti kemedir

268

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Renc-i ḡamdan çün dil-i maḥzûnu ibrâ meyledir
Dil neden nûş-ı meyi muḥtâc-ı ibrâm eyledir

266 S 20b, Ü1 49b, Ü2 43a

267 S 21a, Ü1 50a, Ü2 43b

4 nemedir S, Ü2: nağmedir Ü1

268 Ü1 50a, Ü2 43a

- 2 Tā kazā ehl-i dili 'ālemde bī-nām eyledir
'Ālemi gerd-i nigāh-ı çeşm-i bīnām eyledir
- 3 Hīre-çeşm-i sifledē dānāyī bī-rağbet kılan
Cāhilānī cāhile şāyān-ı ikrām eyledir
- 4 N'eylesin gayret-keş-i nāmūs olan tā kim felek
Bī-hayālar rağbetin bī-'āra ilzām eyledir
- 5 Ol ki neyl-i māye-i lutfu medār-ı kahr eder
İntikāma merdümü mecbūr-ı ikdām eyledir
- 6 Sāgar-ı nuṭku zamīn-i neş'e-i pend eylemek
Kāfirī dil-teşne-i selsāl-i İslām eyledir
- 7 Sifleyi gerdūn Edīb etdikçe mihre müşterī
Bī-te'ennī tu'me-i şemşir-i Behrām eyledir

269

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Tā'atde nakd-ı hālişi yokdur ne-behre var
Şeyhiñ dahī mukārenetinde ne behre var
- 2 Zıkk-ı dili leb-ā-leb zehr-i riyā iken
Şūfide ta'n-ı meşreb-i rinde zehre var
- 3 Kaldıñ gürisne şavma'ada ihtibās ile
Zāhid riyāyī koy der-i hükām-ı şehre var
- 4 Çek bār-ı züll-i naḥvet-i hüccāb-ı mün'imi
Koy dergeh-i laṭifi de ebvāb-ı kahrā var
- 5 Etme nigh beşāset-i ca'li-i zāhide
Sevme Edīb anda ki bir böyle çehre var

270

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Cünūdum çün benimle rāh-ı şıdka sālīkīnimdir
Benim bu sāl-i fūrşat ehl-i bağye sāl-i kīnimdir
- 2 Penāh-āverlerim re'yimle ancak 'āmilīnimdir
Ki her gayret-keş-i İslāma zirā 'ām-ı līnimdir
- 3 Derim ehl-i vefādan gayra cāy-ı ictiyāz olmaz
Nighbān-ı nebāhet dāfi'-i sū'-i qarīnimdir

2 Tā kazā Ü2: Nākışān Ü1

5 eder Ü2: ola Ü1

6 nuṭku Ü2: lutfu Ü1

269 S 21a, Ü1 50a, Ü2 43b

270 S 21a, Ü1 50a, Ü2 43b

- 4 Mükāfāt-ı eḥibbā şīme-i mevlūd-ı zātımsa
Cezāsı düşmeniñ de meşreb-i gayret-güzinimdir
- 5 Edībā ḥāl-i rüy-ı şafḥa-i menşūr-ı zūr olmaz
Benim naḳş-ı şadākat zīver-i levḥ-i niginimdir

271

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Her kim ki cūy-ı terk-i ḥamiyyetden el yıkar
Bünyān-ı kār u bārınā āḥirde el yıkar
- 2 Rūziden olma ḡamda nigāḥ et ṭurūsa kim
Selsāl-i rızķı nāve-i aḳlāmdan aḳar
- 3 Rezzāḳdır 'ibādına rūzī-resān olan
Zāḥirde sa'y-ı bezrger u ḡāva kim baḳar
- 4 Taḳdīri gör ki taḥta-i aḥvāl-i zālīme
Mīḥ-i damārı mıtraḳa-i ḳahr ile ḳaḳar
- 5 Dād u sitādı ḡıbtā-i yāḳūt u la'l olur
Her kim Edīb deste ḥinā-yı vefā yaḳar

272

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Çeşm-i ehl-i 'aşḳa dehrīñ 'īd-i nev-rūzı nedir
K'anlara pīrāye-i ekdār nev rūzinedir
- 2 Hīç şühūd-ı naḳşına meyl-i merāya etmesin
Ehl-i hūşa ḳurşa-i māḥ-ı felek āyinedir
- 3 Ḥān-ı ḡamdan būy-ı ḥırmāndır naşīb-i eblehān
Ni'met-i şīrīn-i ḡam ehl-i diliñ pāymadır
- 4 Ḥurde-sālān-ı riyā gözler şühūr-ı şöḥreti
Meyl-i pīrān-ı şadākat meskenet şehrinedir
- 5 Ser-be-ser ḡaybet-güzinān-ı cehālātın Edīb
İntisāb-ı i'tikādı ṭā'at-i her dīnedir

273

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Göñül tīr-i müjeñden şimdilik ḡālīce rāḥatdır
Sitīz-i rīze-i elmāsdan ḡālī cerāḥatdır

- 2 Hayāl-i kāmētīnle gülsitān-ı ẖābda zāhid
 Karīn-i sāye-i her serv-i gülzār-ı melāḥatdır
- 3 Mezāk-ı şeyḥ-i bengī ḥürmet-i şahbāyı cāhıldır
 O şimdi rāh-peymāy-ı çerāgāh-ı ibāḥatdır
- 4 Maḥall-i şūfiyān-ı pend-gūdan pā-birūn ol kim
 Dūḥūl-i bezm-i nā-dān ehl-i idrāke kabāḥatdır
- 5 Sürūdu şahid-i şūḥ-ı gülü ıtrāb eder dā'im
 Edibā ḥāmemiz bir bülbul-i bāg-ı feşāḥatdır

274

meḥ'ülü fā'ilātü meḥ'ilü fā'ilün

- 1 Kaşd-ı sipihr cevır ile dā'im esāmadır
 Nāmım yanında ḥūn ile şebt-i esāmedir
- 2 Bigāneden lisān-ı 'itābım kaşırdir
 Ancak itāle-i suḥanım āşināmadır
- 3 Her yār kim refikine bī-sūd-ı rıfḳ ola
 El-ḥaḳ delil-i rāh-ı ba'idü's-selāmedir
- 4 Sedd-i ritāc-ı maṭlab eder perde-i ḥayā
 Gūyā ki rüy-ı mihr-i ümide gamāmedir
- 5 Zāhid Edib ṭālib-i dürr-i sem'indir
 Şanma şināhı lücce-i baḥr-ı garāmadır

275

meḥ'ilün fe'ilātün meḥ'ilün fe'ilün

- 1 O kim zamīrine kem-ḳadr-i elek görünür
 Dakīḳ-i ḥāş-ı henī çeşmine kepek görünür
- 2 Hemişe ufḳ-ı murād üzre devr eder şanma
 Gönülce gerdiş-i tāḥūn-ı nūh felek görünür
- 3 Nigāh-ı dānişi temyiz-i ḥüsn-i dil-berden
 Ber'idir ol ki aña ḥüsn-i mā-melek görünür
- 4 Ki māda 'aks-i ruḥ-ı yāre āşinā olana
 Zemīn-i sāhirede rüy-ı mā melek görünür
- 5 Edib mihrine meyl etme māl-ı mağşubu
 Anıñ ki dide-i ḥulḳūmuna yemek görünür

274 S 22a, Ü1 50a, Ü2 44a

5 şināhı S, Ü2: şitābı Ü1

275 Ü1 51a, Ü2 44a

276

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Kül olmak ' aşıkñ şân-ı dil-i pervâne-kârıdır
O hâlet zâhidiñ vâ-reste-i pervâ ne kârıdır
- 2 Herâsân-ı cahîmiñ şanma eşki bî-mecârîdir
Sirişki gülşen-i aḡger-tırâz-ı bîme cârîdir
- 3 Anı vâ-mânde-i ' işyân eden der-mândegîdir hep
Tecâfi-i fücûru şanma pîriñ ihtiyârîdir
- 4 Nice behcet-pezîr-i hil' at-i mecd-i eşil olsun
O kim bâlâ-yı fahrı vakf-ı eşvâb-ı ' avârîdir
- 5 Edîbâ evcgâh-ı vaşda her ' aşık-ı zârı
Hümâ-pervâz eden nîrû-yı bâl-i iştibârıdır

277

mef' ulü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ulün

- 1 Hâk-i ' amel-i zıştîne toḡm-ı nedem ekdir
Sû'-i ' ameli bî-nedem etmek ne demekdir
- 2 Sultân u emîriñ işi hep cümleye dekdir
Baḡ ḡaşmet-i âlâyına kim cümle yedekdir
- 3 Bî-rûluḡu miftâḡ-ı der-i ḡisset-i begdir
İfrât ile şûfi-i şakîliñ yüzü pekdir
- 4 Zann etme ki bîhûde yürür zevraḡı kevnîñ
Eblehleri iḡdâm ile meşḡul-i kürekdir
- 5 Gör bûlbûlü feryâdı ḡomaz ḡasret-i ḡulden
ḡüsn-i şiyem-i ehl-i vefâ böyle gerekdir
- 6 Şemşîr-i ḡazâ faşl-ı ḡuşûmetde ḡavîdir
ḡâḡîlîḡa ehliyyeti vâ-reste-i şekdir
- 7 Pür-vâye-i luḡfumdur Edîb ehl-i şadâḡat
Bed-kâr olanıñ ḡahr ile pâyı degenekdir

278

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 O kim şahrâ-yı ḡamda zıll-i çetr-i bîd-reng ister
Çemenzâr-ı hevâda sâyeâsâ bî-direng ister

276 S 22a, Ü1 51a, Ü2 44a

277 S 22a, Ü1 51a, Ü2 44a

6 ḡuşûmetde S: ḡükûmetde Ü1, Ü2

278 S 22b, Ü2 51a, Ü2 44b

- 2 Degil āsūde-i cilbāb-ı rāḥat bir nefes şimdi
Dilîr-i āhımız ağıyār ile peyveste ceng ister
- 3 Ġidā-yı zaḥmdan bî-vāye durmaz ‘āşıkıñ dā’im
Derūnu tîrdān-ı ġamzeden nûk-i ḥadeng ister
- 4 O meh ‘uşşāk ile hem-şoḥbet-i bezm-i şarāb olmaz
Sever ağıyār ile nûş-ı meyi bezm-i Fireng ister
- 5 Edîbā mest-i medhûşânı ‘aşkıñ neş’e-düşmendir
Bu bezm-i pür-kederde şanma kim afyûn u beng ister

279

mef’ûlû fâ’ilâtü mefâ’ilü fâ’ilün

- 1 Kaşdıı o şūḥa rāz-ı dili bir ibānedir
Bilmem ki anda diñlemenden bu ibā nedir
- 2 ‘Āşıkda dil-şikestelik ol mû-miyānadır
Ḥayretde kaldı bilmedi ol mûmiyā nedir
- 3 Zāhid n’ola feraḥla pür-āġûş-ı şevḳ ise
Kim tıfl-cāme mālîk-i ḥaḳḳ-ı ḥızānedir
- 4 Şūfî muḳārin olmadı nûr-ı hidāyete
Zîrā bilir mi dîde-i a’ mā ziyā nedir
- 5 Düşdük Edîb miḥnete şeyḫ-i eşamm ile
Bilmem bize bu dāhiye-i Kerbelā nedir

280

mef’ûlû mefâ’ilü mefâ’ilü fe’ûlün

- 1 İksār-ı ḳasem merdüm-i dil-fāyıḳa semdir
Zehr-ābe-i peymāne-i fem bā-yı ḳasemdir
- 2 Deryāca ḥurûş etdi nem-i eşk-i revānım
Ol şūḫ tegāfûl ederek bilmedi nemdir
- 3 Tedbîri selāṭîn-i cihān-gîr-i zamānıñ
Taḥrîk ile germiyyet-i ġavġā-yı ümemdir
- 4 Mürşid de mülûkâne dem-i zevḳe mülâzım
Bilmez ki dem-i ‘ākıbet-i kârı nedemdir
- 5 Şūfî-i ‘alef-cûy-ı ḥarîñ cāy-ı şināhı
Bî-şübhe Edîbā ki hemān sāḥil-i yemdir

281

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Degil femiñde şenāya o dürce gevherdir
O zīb-i dürç-i dehendir o dürce gevherdir
- 2 Seni nazarda kebîr ü dilîr eden zâhid
Ğarîm-i nefis ile meyl-i cihād-ı ekberdir
- 3 Olur fevāyih-i âlûde-dâmeniden pâk
Anıñ ki tıyneti taqvā ile muḥammerdir
- 4 Hezâr-sâle ile mürşid-i 'amel-kûteh
Yine miyâne-i ümmetde nâ-mu'ammerdir
- 5 Ne deñli olsa da yektâ-güher girân-māye
Şimāḥ-ı 'ârife pend-i Edîb bihterdir

282

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Demem dil-ber hevā-yı germ-i âhımdan uyanmışdır
Leḥîb-i ḥasretimle qorqarım birden o yanmışdır
- 2 Zülâlāsâ o mehle gerçi dil-şâfız anı ammâ
Cefâdan bî-tecâfî bulmadan göñlüm bulanmışdır
- 3 Görünmez ḥalka mürşid ḥalvet-i ḥâtır-rübâsında
Dil ü cānı qapar bir tâze dil-berle qapanmışdır
- 4 Ḥayāl-i keyf ile ibriḳ-i şahbâdan vuzû etmiş
Şarâbı ḥanḳahıñ şeyḥ-i ser-mesti şu şanmışdır
- 5 Mey içmez nân u âbı destine ancaḳ şunan ister
Gerekmez âzmāyiş meşreb-i zâhid şinanmışdır
- 6 Şuşarken qanıma dil-ḥûn ise benden 'aceb görme
'Adû-yı sifle zirâ eşk-i ḥûnum ile qanmışdır
- 7 'Adû şimdi Edîbâ görmeden ikrâh eder rûyun
Yüzü dūd-ı lezâ-yı tâb-ı âhımla boyanmışdır

283

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şuvarmaz meyle zâhid meyli la'liñden şuvarmaḳdır
O menba'dan dehân-ı ḥuşka ümmîdi şu varmaḳdır

281 S 23a, Ü1 51b, Ü2 45a

282 Ü1 51b, Ü2 44b

283 Ü1 52a, Ü2 44b

- 2 Umür-ı nâsa vâ' iz vâz' -ı engüşt-i ceraḥ kılmış
İşi her kâra parmak koymadan dirhem koparmaktır
- 3 Kızarmaz hiç yüzü yüz kerre elden şadme-i redle
Mücerred tâb-ı ibrâmıyla kârı yüz kızarmaktır
- 4 Girândır zâhide 'ömründe bir tabḥ-ı te'âm etmek
İşi hep aş-ı nâsı şahn-ı ḥulkûma kıtarmaktır
- 5 Edibâ maḥsadım re's-i raḳîb-i dūnu yarmaktır
Şadâsıyla ḡamından ḥufte yârânı uyarmaktır

284

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilû fâ'ilün

- 1 'Aşkıñ o kim medâricine pâ-resâ olur
Bî-tâḳat-i şebât-ı ḳadem pârsâ olur
- 2 Dergâh-ı Ḥaḳḳa secde-ber-i ḥâk-i şıdḳ olan
Pişânî-i 'ubûdetine müşg-sâ olur
- 3 Şeb-zinde-dâr-ı tâ'at olan merd-i ḳâmile
Nûr-ı nehâr 'ayn-ı sevâd-ı mesâ olur
- 4 Yûsuf-mişâl şanma ki her zeyl-i 'işmeti
Pîrâye-gîr-i raḡne-i keyd-i nisâ olur
- 5 Baḳdım Edib ḳâmet-i ehl-i tecerrüde
Ancak boyunca sâyelerinden kisâ olur

285

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Der-i ehl-i himem maḡlûḳdur bir vâ-himem yoḳdur
Anın'çün dilde ḥırmân-ı himemden vâhimem yoḳdur
- 2 Ser-i maḡmûra sāḡar-baḡş olur bir nev'a Cem yoḳdur
Nedîmân-ı 'Acem de köhne hep bir nev-'Acem yoḳdur
- 3 Ḳuyûd-ı za'f ile seyr ü sülûke sāhirem yoḳdur
Cevân u pîre k'istilâ-yı za'fâsâ hirem yoḳdur
- 4 Görünmez ḥâṭır-ı derd-ülfete ârâyiş-i cennet
Dil-i zâra şebîh-i künc-i ḡam bâḡ-ı İrem yoḳdur
- 5 Edib ikrâh ile ḳavl-i dürûḡu iḥtiyâr etmem
Kelâm-ı ḥaḳdan özge bende ḳavl-i mültezem yoḳdur

286

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Fiker o duhter-i tinnāza rū hınāsıdır
Bu hüsñ ü ān ile dehrin o rūḥ-ı nāsıdır
- 2 Peleng-i ğamzesiniñ şanma iftirāsıdır
Helāk eden beni bed-ḥ'āhıñ iftirāsıdır
- 3 Eden sivāk-i dilimdir çeşide mā'-i femin
Ki o anıñ sebep-i terk-i mā-sivāsıdır
- 4 Olur mu kaşd-ı te' āmī şühūd-ı rüyundan
Zimām-ı başıramız der-kef-i liķāsıdır
- 5 Edib lemza-i ğamdır medār-ı 'ayş-ı kunū'
Degil ki ağdiye-i nāz āşināsıdır

287

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Göñül ağyār ile tā kim ḥarış-i kār-ı heycādır
İķāmetgāh-ı bī-sūd-ı keselde kārih-i cādır
- 2 Maķarr-ı 'aks-i yār āyine-i her sinedir şanma
Derün-ı her şadef cāy-ı fūrüg-ı dürr-i yektādır
- 3 Kitāb-ı behceti vaż'-ı kalemnden 'ār eder zīrā
Ki eṭrāfı mücerred hüsñ-i ḥaṭṭıyla muḥaşşādır
- 4 Felekde vaşf-ı her meh-rüy ile behcet-pezīr olmaz
Suḥan vaşf-ı ruḥuyla behre-yāb-ı hüsñ-i ma'nādır
- 5 Nigāhımdan o meh mümkün mi reh-yāb-ı ḥafā olmak
Edibā merdüm-i çeşm-i ḥayālim tā ki binādır

288

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Kıyās etme saña taķlīd ile kār etdigim şeydir
Riyā zāhid benim gāhice nā-çār etdigim şeydir
- 2 Nevā-yı 'andelīb-i zār ile gülşende sāğarla
Hevā-yı vaşl-ı dil-ber şanma inkār etdigim şeydir
- 3 Neşāt-ı bezm-i fānī mihneti pāyende oldukça
Cihān-ı bī-şebāta meyl-i dil 'ār etdigim şeydir

- 4 Lisân-ı cehr ile nâ-kâbil-i ifhâm olur gayra
Maḥabbet nuṭṭ-ı dilden yâre iş'âr etdigim şeydir
- 5 Ta'âm-ı dehr içün âvîze-i zeyl-i niyâz etmem
Yed-i ragbet-tırâz-ı dâmen-i yâr etdigim şeydir
- 6 Baña bî-vehm ü ḥaşyet ḥaclegâh-ı vaşl-ı dil-berde
Şafâ seng-i şikest-i pây-ı ağıyâr etdigim şeydir
- 7 Edibâ kimseye ḳalbimde izmâr-ı ḥaḳâret yok
Ḥaḳâret var ise taḥşîş-i eşrâr etdigim şeydir

289

Gazel-i bî-Nüḳaṭ

- 1 حرص وصال دلده سپاه ملال اولور
كاول مه دل حموله مصر دلان اولور
- 2 هر دم اكا مسالمة درددل امل
آمال دهر اكلمه كوكللمده حال اولور
- 3 آسوده لك كدرله كلور مرد طامعه
كاو اهل عدو مهلكهء هم مال اولور
- 4 در كار مهر اولورسه ده كر مرد مارده
ارواح اهل دله مدارا محال اولور
- 5 اوله اودر كه سالك راه سداد اوله
اولكه ادیب ملهم سر كمال اولور

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hırş-ı vişâl dilde siḥâm-ı melâl olur
K'ol meh dil-i ḥamûle musırr-ı delâl olur
- 2 Her dem aña müsâleme-i derddir emel
Âmâl-i dehr añlama göñlümde ḥâl olur
- 3 Âsüdelik kederle gelir merd-i tâmi'e
K'o ehl-i 'adv-ı mehleke-i hemm-i mâl olur
- 4 Der-kâr-ı mihr olursa da ger merd-i mâr da
Ervâḥ-ı ehl-i dille müdârâ muḥâl olur

- 5 Evlā odur ki sālīk-i rāh-ı sedād ola
Ol ki Edīb mülhem-i sırr-ı kemāl olur

290

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Rihām-ı eşk-i teriñ sīnemiz mesākibidir
Ki bāmdād-ı feraḥ çeşmime mesā gibidir
- 2 Deme gürisne-dil-i ḥ'ān-ı vaşldır 'āşık
Ki cevḫ-i ḥāḫırı rencūr-ı imtilā gibidir
- 3 'Aceb mi maḥmaşa-i fūrḳate şekīb etsek
Ḥayālī gönlümüze lezzet-i gıdā gibidir
- 4 Eder mi derk mezāyā-yı behceti zāhid
Gözünde çāh-ı zeḳan nukre-i ḳafā gibidir
- 5 Edīb her ḡazel-i şūḫ-ı nūkte-āmizim
Gürūh-ı ehl-i dile nüşā-i du'ā gibidir

291

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 O kim razī' -i dile şedy-i bāde vermişdir
Şirā' -ı keştī-i sāmānı bāda vermişdir
- 2 Bu bey' ḡāhda dellāl-i nefis-i emmāre
Hezār ḫırḳa-i şeyḫi mezāda vermişdir
- 3 Ümīd-i maṭlab ile ehl-i dil ḫaḳīr olmaz
Felek ḫaḳāreti ehl-i 'ināda vermişdir
- 4 Hümā ba'īd ise de üstüḫ'ān-ı süflīden
Ḳazā naşībini evc-i hevāda vermişdir
- 5 Ġınā-yı zālīme dil-bend olup deme ki aña
Sipīhr ni' meti benden ziyāde vermişdir
- 6 Ki naḳd-ı cennet-i firdevsi ḫāzin-i ḳudret
Bahā-yı ḡāliye-i rüy-ı dāda vermişdir
- 7 Edīb 'āşıḳa mellāḫ-ı zevraḳ-ı gerdün
Necātı lücce-i yemm-i belāda vermişdir

292

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nāz ile 'āşıka her dem ki o gül hānde eder
Dil-i zārın leheb-i āteş-i gül-hānda eder
- 2 Sākiyā sen de sürūd et ki bahār olduğca
Bezmine şāhid-i gül bülbülü ḥānende eder
- 3 'Ār eder şevherī-i bint-i 'inebden zāhid
Şanırım duḡter-i şahbāyı bu şermende eder
- 4 Nā'il-i vuşlat-ı her gende-sürin olmak için
Nice bir zāhid-i bed rîşini ber-kende eder
- 5 Pāy-ı muḡtācı Edib eylemedikçe ikşār
Mün'ime şanma kazā ni' meti pāyende eder

293

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Kārın bügāta maḡlab için tā ki lābedir
Ḳoy lāf-ı 'izzi rabṡ-ı diliñ tā gilābedir
- 2 Yap meyle ḡalb-i şeyḡi ki ḡayli ḡarābedir
Zirā 'alef ki olmaya meyl-i ḡar ābadır
- 3 Şūret-nümāy-ı re'y-i ḡasen merd-i rāstiñ
Kārında ārzū-yı derūnu işābedir
- 4 Kim tîr-i çire-perr-i kemān-ı firāsetiñ
İḡbālî iḡtināş-ı nişāna şitābedir
- 5 Dībāce-i maḡālî ki müzd-i 'atā ola
Şeyḡiñ du'āsı şanma ḡarīnū'l-icābedir
- 6 Dānālariñ muḡāsebe-i nefsi-şūmda
Tedḡiḡi şaḡḡ-ı defter-i yevm-i ḡisābadır
- 7 Olsa Edib söyleşiriz 'andelib ile
Ancak ḡurābdan hevesim iḡtirābadır

294

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Şanma seciyye-i keremi Bermekidedir
Teshîr-i nās için o daḡi ber-mekidedir

292 S 23b, Ü1 52b, Ü2 46a

2 S, Ü2: (Ü1'de 4. beyit olarak tekrar edilmiş)

4 olmak S, Ü2: vuşlat Ü1

293 S 23b, Ü1 53a, Ü2 46a

294 S 24a, Ü1 53a, Ü2 46a

- 2 Baḡ reṣṣa-i siriṣkime zībā-feridedir
Zann etme böyle gevher-i nāb āferidedir
- 3 Yāḡūt-ı surḡ olur giderek cāygāhımız
Kim ḡūn-ı dīde böyle dem-ā-dem çekidedir
- 4 Emrār-ı çeṣmi koymadı ebvāb-ı ḡileden
Pend eyleriz faḡiḡe mirār-ı ‘adidedir
- 5 Naẓm-ı cihān-pesend ü dil-ārāmızıñ Edīb
Her mıṣra‘ ı nevādir-i beyt-i ḡaṣidedir

295

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 İṣā ‘et-müktemin dillerde aṣlā birre cā yokdur
Sedād-ı kār içün infāza lāyık bir recā yokdur
- 2 O deñli muḡtenemdir ḡaṣ u ‘ām evzārı kim ḡüyā
Ki nā-ṣāyeste-i ḡufrān olur ḡiç bir ḡaṡā yokdur
- 3 Mücerred āṣinā-yı ḡarf-i cer nuṡḡ-ı dil-i ‘ālem
ḡöñüldeñ ḡābil-i āmūziṣ-i ḡarf-i ‘aṡā yokdur
- 4 Hemān naḡṣ-āver-i ḡāṡır ḡırāṣ-ı ḡārdır her dem
Meṣāma baḡṣ-ı būy-ı ḡülsitān eyler hevā yokdur
- 5 Neṣāṡ-efzāy-ı būlbül ḡülde yok ṣimdi Edīb amma
ḡülüñ de lāyıkı bir būlbül-i ṣirīn-nevā yokdur

296

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Bāḡ-ı deḡriñ bir nigāḡ et sāye-i bīdi nedir
Kim enāmiñ cümle meyli sāye-i bī-dīnedir
- 2 Her dil-i nā-ṣāf u ṣāfiñ añla kim yādı nedir
İrtibāṡ-ı ḡāṡırı yā küfredir yā dīnedir
- 3 Olmasın ser-nāme-i ensāb-ı ābā dīdede
Merde işbāt-ı nesebde ṡırs-ı ābādī nedir
- 4 Sem‘-ı ehl-i fiṡnate nīk u bedi taḡrīr eder
Ḥāce-i deḡriñ ḡabīr ol ders-i irṣādı nedir
- 5 Merdüm-i pūr-tāb-ı eṣvāḡız Edībā meylimiz
Ravza-i ṣıdḡiñ ḡübūb-ı nesme-i bādınadır

297

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bu derd-i dil ki sipihriñ devâyirindendir
Te'ellüm eyleme andan devâ yirindendir
- 2 Cenâb-ı Yûsufu dâ'-i sükût-ı çâha kımak
Degil şanı'-i ecânib o dâderindendir
- 3 O şûh-ı sifle-nevâzıñ bu vaz'-ı serdinden
'Aceb ne âh eder ol kim hevâ serindendir
- 4 Me'âş-ı kim 'arağ-ı cebhe-i gedâdan ola
Cihânıñ ehl-i te'addî gedâ terindendir
- 5 Edîb şayd-ı me'ânide 'umdedir ammâ
Bu nazm-ı tâze şikâr-ı evâhirindendir

298

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nişân-ı guşşa diliñ hüsn-i kâr-ı evvelidir
Sürûr-ı sîne gamıñ nükte-i mü'evvelidir
- 2 Naşîb-i gürg-i eceldir bu gûsfend-i vücûd
Düşüp meğâk-i zemîne çukurda kıalmalıdır
- 3 Hevâ-yı vaşl ile 'aqlın uçursa 'uşşâkıñ
Nigâh-ı hisse görünmez cününü perdelidir
- 4 O mâh tard eder âgyâra 'arz-ı rûy etmez
Verir mi zâhide ruşşat ki çeşmi sürmelidir
- 5 Edîb gerçi makâlât-ı sâdemiz çokdur
Velî bu tâze gâzel nazmımıñ muhayyelidir

299

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Cümleñiñ çeşm-i dili dînâr-ı pür-revnağdadır
Nis'e mehcûr oldu hep şimdi rev-â-rev nağdadır
- 2 Zülle maķrûndur şu'un-ı mülhimân-ı bîm-i Hâķ
Şân u şevket şimdilik her bî-herâs-ı Hâķdadır
- 3 Nağd-ı râhatden tehîdir mâye-dârân-ı tama'
Kim o her dünbâle-i eşrâra nâ-mülhâğdadır

297 Ü1 53b, Ü2 46b

298 Ü1 53b, Ü2 46b

299 S 24a, Ü1 53b, Ü2 46b

1 dînâr-ı S, Ü: dünyâda Ü1 / pür-revnağdadır S, Ü1: perver-i nağdadır Ü2

- 4 Olmadan bāk eylemez ‘āşık ki fānī-cism ola
Mürdegī ‘uşşāka nisbetle hemān bir raḡdedir
- 5 Hep hıyānetdir Edībā nāvek-endāz-ı zuhūr
Nāsda dārū-yı şıdk̄ ancak ‘adīm olmaḡdadır

300

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Vücūh-ı merdümān hep bī-nişān-ı şermsārīdir
Ser-ā-ser şeş cihāt-ı kevne bilmem şer mi sārīdir
- 2 Zebānı zāhidiñ hem-kār-ı ledḡ-i niş-i arıdır
Anı ālāyiş-i zehr-i fitenden şanma arıdır
- 3 Uşandı zevraḡ-ı erdāfa seffān olmadan mürşid
O şimdi nāḡudā-yı keştī-i ferc-i cevārīdir
- 4 Nebiḡe bir kefendir cāme-i nā-müste‘ār ancak
Kefenden mā-‘adāsı cümle esbāb-ı ‘avārīdir
- 5 Ḥaṡā-ender-ḡaṡadır ḡayrdan ümmīd-i luṡf etmek
Edīb ol kim mücerred müstemidd-i luṡf-ı Bārīdir

301

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Her ḡavl-i belāḡat ki fehār-ı büleḡadır
Şāyeste mi tezyīfine fūrşat bula ḡadır
- 2 Ebnā-yı zamān içre deḡil şafḡa-i tenzīl
Taḡbīle hemān lāyık olan dest-i ‘aṡadır
- 3 Almış eşer-i zülfüñü āḡū-yı Ḥutenden
Şūfī-i ḡabī şanma ki güm-rāḡ-ı Ḥıṡadır
- 4 Bilmez dili pūr-ḡasvet olan rāḡ-ı vefāyı
Minḡac-ı vefā meslek-i pāy-ı ruḡemādır
- 5 Sīḡ-i ciger-i sāmī‘a-i ehl-i mürüvvet
Eşḡāşda nā-ḡābil olan ḡarf-i recādır
- 6 Sūrāḡa-i ḡūşa suḡan-ı hem-dem-i nāḡış
Hem-kār-ı sitīz-i eşer-i tīr-i cefādır
- 7 Bu devr-i teraḡḡī-i edānīde Edībā
Erbāb-ı hūner ḡasīd-i ḡızb-i cūhelādır

302

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Melik-i kuvvet-i naşfet şehâmeti n'eyler
Ki merd-i süstü o kuvvet şehâ metin eyler
- 2 Nice dil-âgeh-i kubh-ı mezâlim olsun o kim
Enâma luṭfa bedel 'arz-ı kibr ü kin eyler
- 3 Hemîşe 'aksinedir de 'b-i hükmü bî-dâdıñ
Ḳaviyy-i pîl-tene 'âcizi mu'în eyler
- 4 Ḳazâ o ni' mete nâ-müsteḥaḳ iken âyâ
Naşib-i 'ilmi n'îçün rızḳ-ı câhilin eyler
- 5 Cihânı gâ'ile-i düşmen-i mezâlimden
Edîb maḳdem-i a'vân-ı dâd emîn eyler

303

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 O dem ki yâr zülfün zîb-i ruḥsâr u miyân eyler
Kemend-i her ḥamın aḡlâl-i Hind ü Rûmiyân eyler
- 2 Şühûd-ı behcet-i rûyuñla eşk-i şâdmânîsin
Nigâhım şeb-nem-i gülzâr-ı ḥüsn-i mehveşân eyler
- 3 Firâḳ-ı ṭal'atıñle rûy-ı zerdi 'âşık-ı zârıñ
Riyâz-ı cenneti ḥasret-keş-i reng-i ḥazân eyler
- 4 Ḥayâl-i tîḡ-i gamzeñdir ḡarım-i merdüm-i çeşmim
O ḥunî dîde-i ḥün-bârıma düşdükçe ḳan eyler
- 5 Peyâm-ı ḥasretin iblâḡ için ḥün-ı dilin 'âşık
Ser-i fevvâre-i müjgân-ı çeşminden çehân eyler
- 6 Olur pertev-pezir-i rû'yet-i didâr-ı yâr ol kim
Ḥulûşun dîde-i bînâ-yı ḳalbe sürmedân eyler
- 7 Edîbâ ḡayret-i bed-bınlerden 'âşık-ı şâdık
Degil cismin sevâd-ı sâyesin gözden nihân eyler

304

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bu dâḡ-ı gam ki ser-i ḳalb-i 'âşıkıñ fesidir
Bu da cezâyir-i 'âşıkıñ güzide tuḥfesidir

302 S 24b, Ü1 54a, Ü2 47a

303 S 25a, Ü1 54a, Ü2 47b

304 S 25a, Ü1 54b, Ü2 47b

- 2 Hücüm-ı derd ile sî sāledir figān eyler
Teğāfūl eyleyerek bilmedik diliñ nesidir
- 3 Şadā-yı lerzişini gūş-ı çeşme aldırma
Semā'a qor seni zāhid bu yāriñ eñsesidir
- 4 Metā'-ı vuşlat için cān u ten bahā mı olur
O 'arz-ı vuşlatına dil-beriñ bahānesidir
- 5 Hevā-yı yār ile şūfiye yardan düşmek
'Aceb midir ki Edibā bu yār fitnesidir

305

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Yār kim tevsen-i eṭvārını kurnaz eyler
'Āşık-ı zār ile ünsiyyeti qor nāz eyler
- 2 Yārden tā ki hevā-dār-ı şikār-ı vaşlız
Bize hemvāre nigāh-ı sitemin bāz eyler
- 3 Çerhden mültemes-i nağme-i nāhīd olsağ
Yine kânün-ı isā'etle ser-āğāz eyler
- 4 Olamaz cilveger-i evc-i emel her 'āşık
Şanma her mürgü hümāyān ile pervāz eyler
- 5 Bulamaz pertev-i iqbālın Edibā ḥ'urşid
Ol ki mihrinde vefā rütbesin iḥrāz eyler

306

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Tā kim raḥīk-i nāb ile dil-ber şikār eder
Nā-çār olunca rağm ile dil berşi kār eder
- 2 Ümmid-i zerle vaşl için her nigār-ı şūḥ
Levh-i cemāli sāde kıomaz zer-nigār eder
- 3 Çokdur vişāl-i dil-bere izhār-ı şevk eden
Ancak vefā rüsümuna yok i' tibār eder
- 4 Ehl-i şeref muḥālaṭa-i siflegān ile
Teşhīr-i nāmı münfe' il-i iştihār eder
- 5 Pervānevār şem' ile sūzān olur Edib
Yār ile ol ki ülfetini ber-қarār eder

305 Ü1 54b, Ü2 47a

306 Ü1 54b, Ü2 47a

1 ile dil berşi kār Ü2: ile bir şey' kār Ü1

4 siflegān ile Ü2: sifle-kār ile Ü1

5 olur Ü2: olup Ü1

307

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 İdmân-ı süz-ı gam bize pervânenen gelir
Pervâne-meşrebiz bize pervâ neden gelir
- 2 Hâlî olunca pertev-i eşvâqdan ziyâ
Zann etme kalbe şu'le-i peymânenen gelir
- 3 Yâre medâr-ı bîniş-i çeşmi sühâd iken
Bîdâr-ı aşka rakde-i bî-câ neden gelir
- 4 'İsiye cevfi-i Meryem iken cây-ı incilâ
Zât-ı sa'îdi şanma her anadan gelir
- 5 Var ise âşinâda eger şemme-i vefâ
Şimdi Edîb ol daği bigânenen gelir

308

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Re'y-i hasenim düşmenime aňlanacaqdır
Ya'nî hünerim tığim ile aňla nacaqdır
- 2 Hengâm-ı veğâda kolu boş koyma nacaqdan
Bâzû-yı dilirâne güzel kullanaçaqdır
- 3 Hep şavlet-i şeh-bâz-ı herâsımdan e'âdî
Keklik gibi ormanlar içinde kalamacaqdır
- 4 Bî-şevb-i riyâ gösteremez kıddini şüfî
Terk-i edebinden utanır orta kuşacaqdır
- 5 'Attârdan ol şûha getirdip kına yaqdır
Kim peyk-i sirişkim gidebilmez kan ayaqdır
- 6 Zâhid ne bilir ehl-i diliñ mâtem ü sürün
Ol bî-haber-i zevk ü keder bir kavalacaqdır
- 7 Dâmâd-ı gamıñ her nice dür olsa Edîbâ
Câyı harem-i vuşlata zann etme uzakdır

309

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Göñlüm nihâl-i ke's-i mülün meyvesiledir
Kim seyr-i hüsn-i bâğa baña mey vesiledir

- 2 Lezzet mezâka ol şanemiñ bûsesiledir
Kaṭf-ı şimâr-ı bûsesiniñ bu sesiledir
- 3 H'or görme ol kesi ki şeh-i mülk-i bâğ ola
Zîrâ ki fahrî her melikiñ ülkesiledir
- 4 Etsin mi tengnâ-yı kafesle muvâneset
Ünsiyyet-i hezâr-ı çemen lânesiledir
- 5 Mihmângeh-i riyâzda âsâyîşim Edîb
Bîd ü çenârîñ endiye-i sâyesiledir

310

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hâzer tîr-i müjeñden çün nişân-ı ehl-i ğafletdir
Nigeh-dûzu hadeng-i çeşmiñe 'ayn-ı işâbetdir
- 2 Bize rahm eyleyip hâtır-nevâz oldukça lutf eyle
Ġarîm-i nâzî koy kim 'âşîka nâ-ehl-i şefkatdir
- 3 'Adû hândân ise zâr etmeden gön'lüm cerâhatle
Anı keydiyle zâr etmek baña gön'lümce râhatdir
- 4 Baña rûy-ı dil izhâr etmeden bî-behredir hergiz
O kim mir 'ât-ı kalbimden benim şermende-şüretdir
- 5 Eger hem-şöhret-i Tayfûr ise bîhûde zann etme
Cihânîñ her 'azîzi maḥrem-i dergâh-ı 'izzetdir
- 6 Şadef tâ kim tehîdir kıymeti nâ-bûd olur zîrâ
Medâr-ı rif'at-i dest-i du'â neyl-i icâbetdir
- 7 Edîbâ mi' desin ta'm-ı şereng-i ğamla sîr eyler
O kim elvân-ı h'ân-ı devleti mehcûr-ı lezzetdir

311

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hûrûş-ı eşkime nisbetle deryâ şanma bir cûdur
Sirîşk-i çeşmimiñ her katresi gûyâ ki incüdür
- 2 Meşâm-ı fikre bûy-ı zülf-i müşġîni keder-şûdur
Hayâl-i tûresinden hâtırâ ancak emel budur
- 3 Kaniş-i 'aşk eden merdânı sîmâ-şâfi-i dildir
Ġarâma her dil-i bî-rûy-ı şafvet şanki bârûdur
- 4 Şemîm-i 'arîz-ı hû-kerdesinden bî-niyâz olmam
Ki sâ mân-ı derûnum ol perî-kirdâr-ı h'oş-hûdur

- 5 Edibā b̄nişim naķř u kemāli imtiyāz eyler
Nigāhım ķabza-i ķeřmimde mānend-i terāzūdur

312

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

- 1 Kařdıñ hayāl-i ğamze-i yāriñ devāmıdır
Bilmem ki ķāk-i sīneñe ey dil devā mıdır
- 2 Pūr-řūr eden cihānı 'avāmıñ hevāmıdır
Yoksa 'abeş bu 'ālem-i fetret hevā mıdır
- 3 La' liñ ki cünbiş eyleye āřüb-ħiz olur
Fenn-i fitende her ħabere mübtedā mıdır
- 4 Ruřsār-ı ħ'uy-ķekāniña merdüm ğariķ olur
Ķeřm-i 'alili derde dūřürmek revā mıdır
- 5 Ehl-i suĥanda nādire-ġū var mıdır 'aceb
Yoĥsa hemān Edib mühezzib-edā mıdır

313

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

- 1 Cānānedeki cāygeĥ-i buse fihdir
Ümmidvārı řeyĥ olacak bu sefihdir
- 2 Pek ķekme riş-i zāhidi sevdā-yı kal' ile
Zirā ki müy-ı gendesı ğāyet kerihdir
- 3 Hep fikr-i şal' atinle ğeķer řubĥ u řāmımız
Ancak ĥayālimiz de bu vecĥe vecihdir
- 4 řevķ-i řühūdu dide-i māhı sühāda ķor
Bī-şübhe āftāb-ı ruĥuñ bī-şebihdir
- 5 Rindān Edib meyle cüdā-sāz-ı sum' adır
şanma heves-nümāy-ı riya-yı faķihdir

314

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

- 1 Mezāk-ı ķāřnī-cüy-ı řafāya meyve ġülřendir
Ki devr-i ġulde rindiñ mübteġası mey ve ġülřendir
- 2 Ķo bīm-i řıĥneyi cāmı 'azīm-i def' -i hemm eyle
Ki izĥār-ı celādet bā' iř-i irĥāb-ı dūřmendir

312 S 25b, Ü1 55a, Ü2 48a

1 devāmıdır S, Ü2: ĥayālidir Ü1

313 S 25b, Ü1 55a, Ü2 48b

314 S 25b, Ü1 55b, Ü2 48b

- 3 Bahār oldukça naḥlistān-ı bāḡıñ zıll-i memdūdu
Ḥarāret-dīde-i endūha bir ḥ'oş cāy-ı me'mendir
- 4 Sürūd-ı vaşfa sen ifşāḥ-ı nuṭḡ et muṭribā zīrā
Hezārıñ naḡme-i ıtrā-yı gülde nuṭḡu elkendir
- 5 Cüdālar gülşeni 'aks-efken-i cūy-ı ḡayāl etsin
Ki her cūyende-'aks-i gül-bünü bāḡıñ mu'āyendir
- 6 Çekilsin şāhid-i şūḡ-ı gül-i pākīze-dāmenden
O kim āsāyiş-i ehl-i şafāya ḡār-ı dāmendir
- 7 Şafāy-ı ḡülsitān-ı yār cān-ı mihrbān ister
Edībā hem-dem-i düşmenle ḡülşen cāy-ı şivendir

315

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Demem ṭāmi' cihānda mihr ile hemtā cemāl ister
Künūz-ı şervet-i Ḳārūn ile hemtāca māl ister
- 2 'İṭāş-ı deşt-i 'aşkıñ 'aks-i tāb-ı rüy-ı ümmīdi
Şinā-kārī-i cūy-ı şāf-ı mir'āt-ı vişāl ister
- 3 Ḳavī-bālān-ı şıdk-ı da'vī-i bī-tābī-i şevķiñ
Hevā-yı vuşlata pervāz-ı nesr-i 'azmī dal ister
- 4 Heves-kārān-ı dīdārıñ sevād-ı muḡle-i cānı
Midād-ı ḡāme-i şūretger-i levḡ-i ḡayāl ister
- 5 Edīb āşūfte-ḡālān-ı firākıñ bu'd-ı şūrīden
'İzār-ı i'tizārı ḡāzenāk-i infi'āl ister

316

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Sen ḡufte kıyās eyleme 'āşık uyanıkdır
Şeb-tā-be-seḡer sūziş-i ḡamla o yanıkdır
- 2 Me'būn ḡarīdār ise de kīrine yārīñ
Menhūm-ı şirā olduḡu deryāda balıkdır
- 3 Zāhid geçemez pāre-i kirpās-ı riyādan
Ḡüyā ki aña raḡne-i dīne yamalıkdır
- 4 Terk-i meyi ser-rişte eder ṭa'ne-i rinde
Mürşid diyemem sāḡar-ı Cemden uşanıkdır
- 5 Rū-zerd-i herāsımdır Edībā ḡam u şādī
Teb-dīde gibi her biriniñ beñzi çalıkdır

317

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 O kim ihānetine tāziyāne mā' ildir
Olur cezāya sezā tā ziyāna mā' ildir
- 2 Hemīşe meşrebi ' uzlet-güzin-i meykedeniñ
Humār-ı meyle şarāb-ı cināna mā' ildir
- 3 Semā'-ı h̄āhiş-i her mi' de-sir-i şehd ü şeker
Hiṭāb-ı tūtī-i şirīn-zebāna mā' ildir
- 4 Bu farṭ-ı hırş ile şek yok ki hāṭır-ı zāhid
Nüḳūd-ı kīse-i her ḳām-rāna mā' ildir
- 5 Bu demde cünd-i ' adūnuñ şudūr u a' nāḳı
Edīb şadme-i tiğ ü sināna mā' ildir

318

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Dil-i vīrāne kim ' aşkıñ meḥaṭṭ-ı kārbanıdır
' İmārın şanma ey zāhid menūṭ-ı kār-ı bānıdır
- 2 Şikest-i rişte-i peymān-ı vaşla guşşanāk olmam
O da tecdīd-i ' aḳd-ı luṭfa yāriñ bir nişānıdır
- 3 Nigāh-endāz-ı şevḳ oldukça ' arz-ı ḥüsn ü ān eyler
Pey-ā-pey ' aşıḳa incāz-ı va' d-i luṭfu ānıdır
- 4 Niyāzımla o şūḥ-ı nerd-bāzım ḳaşr-ı nāz etmez
Aña gūyā niyāzım ḳaşr-ı nāziñ nerdbānıdır
- 5 Edīb āsān degil sūz-ı ' iyan-ı ḳalbiñ iḥfāsi
Hemān ehl-i diliñ ḥaşıyyet-i ḳalb-i ' iyanıdır

319

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 ' Aşkıñ ki sūz-ı tābını sinemde vām eder
Rīḳ-i lebiñden özge benim kim devām eder
- 2 Te ' şir-i mey ki dīdelerim nevme rām eder
Hasret-keşān-ı cām-ı lebiñ nev-merām eder
- 3 Tīrin ḥayāl-i ḥ̄āb ile ḡamzeñ ki ḥışm ede
Bīdār-ı keyde zaḥm-zen-i intīḳām eder

- 4 Bīmār-ı 'aşka neş'e-i dārū-yı tal'atın
Neyl-i nişarı cāna sefir-i peyām eder
- 5 Revzen-nişin-i reh-güzeriñ meclis-i Cemiñ
Cām-ı cihān-nümāsını mīnā-yı cām eder
- 6 Mest-i tekellümüñ gül-i handān-ı gūşunu
Şevk-i şikār-ı bülbül-i nutkuñla dām eder
- 7 Şāyān-ı vaşl olan saña mānende-i Edib
Zevk-i lebiñle tarh-ı hayālāt-ı hām eder

320

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Deme ki merd gam-ı bī-münāsebāt ister
Celā-yı semt-i sühāda münāsib at ister
- 2 Ümīd-i cennete terk-i muḥarremāt ister
Niyāz-ı ni' mete baş-ı muḳaddemāt ister
- 3 Metā'-ı fazl ile dehriñ emīr ü şāhından
Me'āşir-i 'ulemā ḥüsn-i iltifāt ister
- 4 'Anā-keşān-ı tekāzā-yı hırşı dünyānıñ
Mukefferāt ile tekfir-i seyyi'āt ister
- 5 Lü'āb-ı yāri tereşşüfgeh-i hayāl eyler
Dimāğı zāhid-i ḥuşkuñ murattıbat ister
- 6 Ḥalāda rağbet-i keşf-i sürin ile şūfī
Lūḥūḳ-ı zümre-i ehl-i mūkaşefāt ister
- 7 Edib şanma bu vaqr-ı vaḳār ile mürşid
Tilāve-kārī-i āyāt-ı beyyināt ister

321

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 O kim mu'ānaḳa-i kun-fürūşa mā'ildir
Gürūh-ı bed-menişānda fūrū-şemā'ildir
- 2 'İşābe-i beşeri sürbe-i behāyim ile
Müşārik eylemeyen cevdet-i ḥaşā'ildir
- 3 Riyā ile nice şafvet-pezīr ola şūfī
Ki neyl-i şafvete ḥubb-ı riyāse ḥā'ildir
- 4 Deme bu çetr-i felek sāye-baḥş-ı rāḫatdır
Ki imtidād-ı şebātı çü-zıll-i zā'ildir

6 nutkuñla Ü2: luṭfuñla Ü1

320 S 26b, Ü1 56a, Ü2 49a

321 S 26b, Ü1 56a, Ü2 49a

- 5 Edib gafve-i gaflet ser-i ümemde meger
Kıyām-ı sā'atîñ ikāzına delā'ildir

322

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Enisi hāne-ber-düş-ı caḥimiñ tā zebānīdir
Aña ta'mīr-i dār-ı vahşete bir tāze bānīdir
- 2 Delil-i rāh-ı cennet reh-ber-i bīm ü ümīd olmaz
Ki tā bimiñ recā vahşet-güzin-i iktirānıdır
- 3 Fūrūg-ı rīziş-i nem çeşm-i tāki hūşe-bīn eyler
K'anıñla müste'idd-i rū'yet-i rüy-ı emānīdir
- 4 Çemenden dāmen-i ifnāsına her şāhsārından
Dıraht-ı huşkuñ ancak mīvesi āteş-feşānīdir
- 5 Sa'id olmaz Edibā mazhar-ı elṭāf-ı şāhānī
Sa'id oldur ki Ḥaḫdan nā'il-i luṭf-ı nihānīdir

323

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Meylimiz 'allāme-i fenn-i ḡamiñ dersinedir
Anıñ içün nüṣḡa-i eşvākımız der-sīnedir
- 2 Şimdilik dībāce-i selb-i hıredde bahş eder
Şoñra gör tıfl-ı nev-āmüz-ı diliñ dersi nedir
- 3 Kalb-i şāfımdır şereh-kār-ı ḡayāl-i behcetiñ
'Aksiñe menhūm-ı istikbāl olan āyinedir
- 4 Kaşdıımız dil-beste-i zūlf-i girih-gir olmadan
İrtibāt-ı ḡatır-ı şeydā-yı bī-temkīnedir
- 5 'Ārife ancak zevāyā-yı ḡumūl-i 'aşḡda
Hülle-i cennet Edibā hırḡa-i peşmīnedir

324

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Helālden dil-i taḡvā-fürūşa cer yegdir
Ki düzd-i mīveye her ser-fürū şecer yegdir
- 2 Tarīḡ-i Ka'bede sūd etmeden cehūlāna
Reh-i teḡarrüb-ı şāhānda zarar yegdir

4 şebātı S, Ü2: ḡayātı Ü1

322 S 26b, Ü1 56b, Ü2 49b

323 S 27a, Ü1 56b, Ü2 49b

324 S 27a, Ü1 56b, Ü2 50a

- 3 Kemend- i mekr ü belādan necāt maṭlab ise
Zamāne ḥalkına dil vermeden ḥazer yegdir
- 4 Gürūh-ı düşmen ile neş'e-i mühādeneden
Neşāt-ı sākī-i peymāne-i zafer yegdir
- 5 Edīb dīde-i her merdüm-i ğam-ülfetde
Sürūr-ı meclis-i eṣrārdan keder yegdir

325

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Müstaḳīmāndır mükerrerem cāy-ı mūmis kemledir
Maṭrah-ı hīzem ocaḳdır cāy-ı mūm iskemledir
- 2 Mevşıl-i minḥat yed-i gencīne-i Vehhāb iken
Şöhret-i nām-ı kerem gör kim yine Ḥātemledir
- 3 Mümkün olmaz olmamak mecbūr-ı tedbīr-i devā
Sūde-i zehr ise de nām-ı şifā merhemledir
- 4 Sūy-ı eşrefden gelir şān-ı şerīfe irtikā
'İzzet-i mürġ-i hü mā şāḥ-ı ser-i ādemledir
- 5 Der-hem etmez ḥātır-ı her kānī' i bī-dirhemī
Behcet-i tāmī' Edībā keşret-i dirhemledir

326

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Şebistān-ı emelde nā-tamāmız yarımız yokdur
Meh-i ḥüsn-i kemāle müntehī bir yārimiz yokdur
- 2 Geçen geçdi pedīdār oldu Mehdī dār-ı dünyāda
Murād üzre yine bir şūḥ-ı meh-dīdārımız yokdur
- 3 Sipīhr-i nā-be-hencārīñ pey-i kārından el çekdik
Bu çerḥ-i kīneverle şimdi hiç peykārımız yokdur
- 4 Göñül ḥ'āhiş-nümāy-ı zevḳ-i la' l-i dil-ber oldukça
Neşāt-ı cām-ı meyden özge bir muḥtārımız yokdur
- 5 Desem yegdir bu miḥnet-ḥānede bennāyı ben nādir
Ki ta' mīr-i dil-i vīrān eder mi' mārımız yokdur
- 6 Zāmīrinde hemān bir zerre meyl-i itti' āz olsa
Maḳarrız yoḥsa ḳavl-i vā' ize inkārımız yokdur

3 mekr ü belā S: mekr-i belā Ü1, Ü2

5 ülfetde S, Ü2: ülfet Ü1

325 S 27a, Ü1 56b, Ü 50a

326 Ü1 57a, Ü2 49b

3 Ü2: (Ü1'de 4. mısra ile yer deġiştirmiş)

6 miḥnet-ḥānede Ü2: ḥikmet-ḥānede Ü1

- 7 N'ola eṭvār-ı medhūşānemiz tā ber-ḳarār olsa
Edībā yārsız 'ālemde istiḳrārımız yokdur

327

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Dile metā'-ı emel tā kesāda ḳalmışdır
'Uşāre-i şemer-i tāke sāde ḳalmışdır
- 2 O māhı görmedi şevḳ-i nümāyiş-i zer ile
Dü çeşm-i diḳḳat-i zāhid sühāda ḳalmışdır
- 3 Umar ki ḥ'ābda şūfī serīr-i vaşla çıḳa
Rūḳād ile hevesi irtikāda ḳalmışdır
- 4 Yer etdi cāyını bigāne hīz-i ḡilmāna
Ḡinā-yı ḥāle bu cāhı ziyāde ḳalmışdır
- 5 Görünce 'aksini āb içre ol mehiñ bilmez
Nigāhı yerde midir yoḡsa mādā ḳalmışdır
- 6 Düşürdü 'āşığı şad rence hecri ol şāhiñ
Ḥariş-i esb-i vişāli piyāde ḳalmışdır
- 7 Edīb ülkeyi pā-māl eden muşib olmaz
Hemān keş-ā-keş ile ol kepāde ḳalmışdır

328

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Erzāl ki çün derk-i dünüvv-i neseb eyler
Bu züll ile 'ālī-nesebānı ne seb eyler
- 2 Zengī ki ola nūr-ı şabāḥ ile mülekḳab
Ḥ'urşidi melāmet-keş-i tārīk-i şeb eyler
- 3 Bī-vāye iken sifle secāyā-yı edebden
Ehl-i edebe faḥr-ı rūsūm-ı edeb eyler
- 4 Enbān-ı kefin zarf-ı sūtūḳ-ı nedem etsin
Ḥāyinden o kim naḳd-ı emānet taleb eyler
- 5 Zann etme Edībā dil-i erbāb-ı tevekkül
Terk-i talebi ye's-i ümide sebeb eyler

327 Ü1 57a, Ü2 48b

328 S 27a, Ü1 57a, Ü2 50a

3 Bī-vāye S, Ü2: Bī-māye Ü1

329

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Cibāl-i derd-i serim şanma kim revāsīdir
Ki inqılābı ser-i düşmeniñ revāsıdır
- 2 Bulur mu 'izzet-i āzādegī o seyyid kim
Felekde her emeliñ 'abd-ı müşterāsıdır
- 3 Cihānda merdüm-i ülfet-güzini her yada
Karīn-i ülfet eden bugz-ı āşināsıdır
- 4 Benim hasedle revā-bīn-i kahrım olmasalar
Bu nāsı bilmez idim kahr-ı Hakkı nāsīdir
- 5 Edīb hokka-i ihlāş-ı her melek-hūdan
Semīm-i 'ıtr-ı vefā rūhumuñ ğidāsıdır

330

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olursa rinde nūş-ı sāğar-ı mīnā demi nādir
Aña tih-kerde āb-ı kīneden sāğar da mīnādır
- 2 Dirīğ etmez nevāl-i lūtfunu oldukça er kadir
Mekānetde anıñ'çün cümlelerden kadri erķadır
- 3 Temennī bī-penāh-ı çetr-i zūlf āsāyiş-i hātır
Hecīristān-ı deşt-i ğamda el-ħak sa'y-ı bī-cādır
- 4 Göñül beydā-yı ğamda sālīk-i işr-i devā olmaz
'Acebdir cism-i nā-peydāsı pūyān-ı pey-i dādır
- 5 Edībā cīd-i 'uşşākı göreliden bend-i zūlfünde
Ser-i āzādegān hasret-keş-i kayd-ı üs-ārādır

331

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Deme te'şir-i figānı güli ter'id eyler
'Andelībān ile zīrā gül-i ter'id eyler
- 2 Bāğda nāz ile āvāz-ı hīrām-ı gül-bün
Būlbūlāna eşer-i nağme-i nāhīd eyler
- 3 Şu'le-i nā'ire sīnesine rūğan olur
Şanma mey tāb-ı dil-i 'āşıkı tebrīd eyler

329 S 27a, Ü1 57a, Ü2 50a

330 S 27b, Ü1 57b, Ü2 50a

2 sāğar-ı mīnā S, Ü2: sāğar-ı şahbā Ü1

331 Ü1 57b, Ü2 50b

3 gül-bün Ü2: būlbül Ü1

- 4 Dil-berin şafvet-i encām-ı şeb-i hicrânı
Hâtır-ı pür-kederi maṭla‘-ı ḥûrşîd eyler
- 5 N’ola âsûde Edîb olsa hecîr-i gamdan
O l ki bâğ içre yerin sâyegeh-i bîd eyler

332

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Diyâr-ı ḥüsn-i meh-ruhsârlarda şâme vâlîdir
O vâlîye fûrû-serlikde her paşa mevâlîdir
- 2 Sevâd-ı merdüm-i âhû-yı cennetden haber-dârız
O da ḥâl-i ruḥuñla ihtilâdan gayr-ı ḥâlîdir
- 3 Nigâhın kim füsûn-ı çeşm-i gazlân-ı melâhatdır
Hârîş-i iktinâş-ı ‘işmet-i Şeyḥ-i Gâzâlîdir
- 4 Hırâmından o serviñ ‘âşıkı nâ-kâm eden ancak
Dem-i âha taḥammül etmemeklik ihtimâlîdir
- 5 Fezâ-yı evce tesyîr eyleyen nîrû-yı per şanma
Hümâ-pervâz eden ehl-i dili eşkiste bâlîdir
- 6 Gülû-yı şafvetinden sem‘-i kalb-i ehl-i iḥlâşa
Nidâ-yı şıdk-ı niyyet nağme-i şavt-ı Bilâlîdir
- 7 N’ola târâc ederse ḥân-mân-ı mülk-i ma‘nâyı
Edîbâ sîret-i ser-heng-i endişem Celâlîdir

333

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Şafîr-i ḥasreti bûlbûl zi-şeb tâ-bâmdâd eyler
Mücerrebdır şarîri ḥâme zîrâ bâ-midâd eyler
- 2 Gül-i taşvîr-i rûyun gâze-i meşşâta-i kilkim
‘Îzâr-ı ḥûr ile hem-reng ü bûy-ı ittiḥâd eyler
- 3 Dil-i zârın kanîş-i pençe-i şîr-i jeyân etdi
Siyeh-çeşmin o kim âhû-yı cennet i‘tikâd eyler
- 4 O sâhîr-pîşe cîd-i zâhid-i ser-keş-dil-i ‘aşka
Kemend-i rişte-i gîsûların ḥablü’l-kıyâd eyler
- 5 Edîbâ eyleme bâlîn-i çerḥe ittikâ zîrâ
Cidâr-ı köhneye ‘âkîl ḥâzerle istinâd eyler

334

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Dest-i zāhid eşhıyādan kim berī-dīnār olur
Tāb-ı hırmānı aña gūyā berīd-i nār olur
- 2 Hall edip sirvālını yāriñ te'emmül eylese
Zāhide leyliyye dil-h'āhınca bir destār olur
- 3 Etmeden ālūde-dāmāna naşūh ibdā-yı nuşh
Kār-ı evvel kendi şevb-i hulkuna kaçşār olur
- 4 'Āyif-i ālāyiş-i kâzūre-i evzār ise
Merdüme kār-ı peşimānisi istiğfār olur
- 5 Cāygāhında bulur şeyhi Edībā dil-beri
Şanma bu şānıyla reh-peymāy-ı kūy-ı yār olur

335

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlūn

- 1 Her dürr-i edā kim fem-i ümmīde henīdir
Nā-kābil-i ārāyişi ümmī dehenidir
- 2 Çekmez gam-ı fūrkat der-i aşhāb-ı düvelden
Ol ki ferih-i dergeh-i Mevlā-yı gānīdir
- 3 Erbāb-ı gamı haşm-ı tūvānā-yı sipihre
Tāb-āver eden kuvvet-i za' f-ı bedenidir
- 4 Ārāyiş-i la' l ü güheri n'eylesin ol kim
Hün-ābe-i müjgānı 'aķık-i Yemenīdir
- 5 Terk-i heves-i 'ālem-i fāniye Edībā
Dil-beste eden 'ākili bīm-i fitenidir

336

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Lehīb-i ser-zeniş çünkim sezā-yı bī-vefāyāndır
Tenūr-ı kīnede olduğça hem-dem bī-vefā yandır
- 2 Degil kābil girībān-gīr-i redd olmak rakībāna
Elinden 'āşıkıñ ancağ gelen çāk-i girībāndır
- 3 Bedīd olduğça rüy-ı āteşini sine-süz oldu
Behişt-i hüsñü gūyā nār ile tev'em nümāyāndır

334 S 28a, Ü1 58a, Ü2 50b

335 S 28a, Ü1 58a, Ü2 51a

2 dergeh-i S, Ü2: devlet-i Ü1

3 gamı S, Ü2: gınā Ü1

336 S 28b, Ü1 58a, Ü2 51a

- 4 Nişân-ı tevbe şanma nefret-i maḥbûb ile meydır
Münibân-ı sitem behcet-pezîr-i tevbe-kârândır
- 5 Edîb ehl-i riyâ şâdıqla terk etsin mu'âdâtı
K'aña taşvîb-i icâz-ı maḥabbet düşmen-i cândır

337

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Deme çerhiñ nuķûş-ı cebhe-i meklûf-ı mähıdır
Benim te'sîr-i dūd-ı sine-i melhûfum âhıdır
- 2 Fezâ-yı hâtırım ecnâd-ı 'aşkıñ fitnegâhıdır
Pey-â-peydir fiten hâtırda şanma fitne gâhıdır
- 3 Nigâhı lücce-i envâr-ı ḥüsnüñde neheng etdim
Ruḥ-ı meh-tâbı veş ol şüḥa işvâkıñ gümâhıdır
- 4 Devâ yok derdmend-i 'aşka eskâm-ı devâhıden
Nigâriñ vaşlı ancak merhem-i zaḥm-ı devâhıdır
- 5 Edîbâ hâtırı ğamdan sebük-bâr eyledim zîrâ
Bu gün peyk-i ümidim mülk-i vaşl-âbâda râhıdır

338

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 'Âşıkı tâbe-i fûrkat ile şanma kıocar
Şâhid-i vuşlatı o böyle kıocadıķça kıucar
- 2 Şığar-ı sinn ile ol mäh-ı nevi zann etme
Hâle-i bîniş-i her çeşm-i temennâya şığar
- 3 Bâğ-ı dehriñ şemeri âteş olursa zâhid
Nâr için zirve-i her şâḥ-ı enâr üzre kıonar
- 4 Hâr-ı ağyârı o kim kıat' ile dil-ḥurrem olur
Tâkıat-i tîşe-i aķdâmı kesildikçe keser
- 5 Zen-i dünyâya uyup şâhid-i maķşûdu kıoma
Er olan bir kıüs için yâre Edîbâ ne kıüser

339

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ehl-i diliñ ne ğülşene meyli ne damadıır
Ancak neşât-ḥâne-i berr ü nidâmadıır

- 2 Her hâsidiñ ki şavleti kesr-i inâmadır
Kaşdım rûkâd-ı lûtf ile çeşmin inâmedir
- 3 Şanma nigâh-ı merdümekim Rûma Şâmadır
‘Aks-i sevâdı belki o meh-rûma şâmedir
- 4 Zilletle her harûn-ı şedîdü’s-şekîmenîñ
Rağbetleri muvâşaka-i ilticâmadır
- 5 Bu çillegâh-ı gamda Edîbâ ku’ûdumuz
Hep iktisâb-ı râhat-i rûz-ı kıyâmedir

340

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Mürîde ittîşâf-ı şûret-i takvâ desâyisdir
Ki o iştâbl-i her bî-vâye-i takvâda sâyisdir
- 2 Perestişgâh-ı ‘ârif kıble-i vech-i hüviyyetdir
Degil tâk-ı mehârîb ü teşâvîr-i kenâyisdir
- 3 Nice pertev-pezîr-i çehre-i ‘Azrâ-yı ‘aşk olsun
O kim müjgân-ı çeşmi şâne-i zülf-i ‘arâyisdir
- 4 Dehân-ı zaḥmımız ney-şekker-i tîrin umar yârîñ
Fem-i zâhid gibi dil-beste-i ekl-i nefâyisdir
- 5 Edîbâ ehl-i gamda sîne-rîşîden rehâ olmaz
Ki hep ecsâmı âsâd-ı belıyyâta ferâyisdir

341

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Kûsden demem ki rişte-i meyli gûsistedir
Zîrâ mürîde tâb-ı tecerrüd kûs istedir
- 2 Her tîrveş müvâzıb-ı zaḥm-ı ihânetîñ
Meyl-i dili kemân gibi bir nâ-dürüstedir
- 3 Bilmez gedâ-yı hem-demin ehl-i zamâne lik
Her kâm-râna nâme-i şevki firistedir
- 4 Şeyḥîñ dehân u çeşm-i fûsûn-sâz-ı dil-berîñ
Yâdıyla nuḳl-ı meclisi bādâm u pistedir
- 5 Zâhidleriñ zamânede ednâsdan Edîb
Gaḫletle rûy-ı kârını zann etme şüstedir

3 meh-rûma şâmedir S: meh-rû meşâmadır Ü1: meh-rû şâmedir Ü2

340 S 28b, Ü1 58b, Ü2 51b

341 S 28b, Ü1 58b, Ü2 51b

342

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Mürîdi mäh-rûlar cāzib-i dām-ı mesāciddir
Gümân etme şalâta 'azmi hengām-ı mesā ciddir
- 2 Gıdāya şehvetin maḥşûr-ı ḥulkûm-ı sürîn etmiş
Ki her dem āzmen-i iltikām-ı laḥm-ı zā'iddir
- 3 Murādı şeyḥiñ iḳ'ād etmedir āgûşa ḥübânı
Galaṭ zann etme tilmizāna ta'lim-i kavā'iddir
- 4 Dem-ā-dem sāhte izhār-ı istilā-yı vecd eyler
Cenāb-ı pîr-i mürşid şanma kim idrâki fâkıddır
- 5 Edîb āzâr-ı gûn-ā-gûn ile takrî' içün âḥir
Felek ehl-i riyāya şimdilik kaşden müsā'iddir

343

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 O bî-mihriñ ki de'bi âşinâlardan cüdâlıktır
Naşibi bûy-ı gülzâr-ı vefâdan bî-nevâlıktır
- 2 Deme dād u sitâdı ḡabndan vâ-restedir tâ kim
Metâ'-ı ülfete zeyf-i riyâ naḳd-ı şirâlıktır
- 3 Nice yeksân olur bürr ü 'alef mikyâl-i raḡbetde
Kesâdı cev-fürüşüñ lâ-cerem gendüm-nümâlıktır
- 4 Metâ'-ı dehrde âlâyiş-i bûy-ı riyâ olsa
Nigāh-ı i'tibâr-ı 'âkile bir bûriyâlıktır
- 5 Edîbâ yâr-i bî-mihr-i ferāmuşgâr-ı aḥbāba
Zebân-ı levîm ile 'arz-ı vefâ şîrîn-edâlıktır

344

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Cemâli 'âşîkıñ me'vâ-yı çeşm-i bî-kirâsıdır
Mülûkü şanma iḳlîm-i ḡayâliñ bî-kürâsıdır
- 2 Ḥayâl-i bâmdâd-ı 'ârızıñla zülf-i şeb-güñüñ
Dil-i nüzhet-perestiñ zînet-i şubḥ u mesâsıdır
- 3 Bizi ünsiyyet-i zâhidden iḥâş eyleyen ancak
Bu vaḥşetgâh-ı dehrîñ âşinâ-yı üns-i nâsıdır

342 S 29a, Ü1 58b, Ü2 51b

4 fâkıddır S, Ü2: fâ'ıktır Ü1

343 Ü2 51b

344 S 29a, Ü1 59a, Ü2 52a

- 4 Lisānı zākir ammā fikri ebvāb-ı mevālīde
Şaķın ẓann etme mürşid dergeh-i Mevlāyı nāsīdir
- 5 Edībā zeyy-i faķrı ālet-i neyl-i ğınā eyler
Anın'çün şeyh-i dūn erbāb-ı faķrıñ muķtedāsıdır

345

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Hāfiż olmaz şürūṭ-ı hıfzı ol kim nā-mürā' idir
Şiyāhı hıfz eden şahrāda şanma nām-ı rā' idir
- 2 O şūhuñ ca' be-i nāziş-sihām-ı hüsn ü ānından
Hādeng-i çeşm-i mesti ' aşıkıñ sehm-i müşā' idir
- 3 Şereh-kār-ı nükül ol ' aḥz-ı ' ahd-i Şeyh Sa' dīden
Ki ta' m-ı rīķi hem ḥāşıyyet-i semm-i efā' idir
- 4 Olunmaz farķı gāv-ı rūstādan nefis-i bed-ḥ' āhıñ
O kim gerden-nihād-ı ribķa-i emr-i muṭā' idir
- 5 Eşernāk-i nevā-yı nāy-ı kilkimdir Edīb anlar
Ki çerḥ-i Mevleviñ pey-rev-i kār-ı semā' ıdır

346

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Vaķarı mürşidiñ gūş-ı dirāz u tūl-i minḥardır
Berīdir şekli nev' -i ādemīden nesli min-ḥardır
- 2 N'ola şavt-ı ḥıramı perde-i engāmı pest etse
Ki lebs-i tāze-ṭarḥ-ı ķāmet-i şūfi muḥayyerdir
- 3 Fūrūĝ-ı ' aks-i rūy-ı yār ile çeşm-i terim zāhid
' İzārınıñ gül-i rūy-ı terinden şanma kemterdir
- 4 Göñül levḥ-i şudūr-ı sīm-berlerden sebaķ-ḥ' āndır
Anıñ serd-i eḥādış-ı ğarāmı cümle ez-berdir
- 5 Edībā ḥāmemizdir ķadr-i ğayrı pest eden yoḥsa
Sirişt-i zātımız i' lā-yı ķadr-i her hünerverdir

347

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Fethi genc-i suḥanıñ şanma maķālīd iledir
K' infitāḥın dehene hüsn-i maķālī diledir

345 S 29a, Ü1 59a, Ü2 52a

4 O kim gerden-nihād-ı S, Ü2: O kimse rū-nihād-ı Ü1

346 S 29a, Ü1 59a, Ü2 51b

347 S 29a, Ü1 59a, Ü2 52a

- 2 İnficār etmelidir dilde yenābī' -i hikem
Şanma hikmet suhan-ı āharı taqlīd iledir
- 3 Behcet-i sāha-i gülzār-ı hayāl-i dānā
Hār-ı endişe-i bigāneyi teb' id iledir
- 4 'Ākile zevk-i na'im āteş-i reşkūrīden
İştılā-yı dil-i mahrūrunu tebrīd iledir
- 5 Revnakı nāşīye-i levha-i kevneyniñ Edīb
Zīb-i nakş-ı raqam-ı hāme-i tevḥīd iledir

348

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dil-i 'āşık ki şūrişgāh-ı gāmda der-devāhīdir
Devā ümmīdin etmek inkişāf-ı derde vāhīdir
- 2 Tarīk-i şerde mürşid 'amd ile kaşr-ı namāz eyler
Şürū' -ı kaşrı nā-meşhūd olursa bil ki sāhīdir
- 3 O kim endişesin tezvīrden bī-nehydir lā-şek
Zebān-ı sīreti pūr-gūy-ı taḥlīl-i menāhīdir
- 4 Temāşā eyledim ol dil-ber-i gīsū-perişānı
Gürūh-ı leşker-i 'uşşāka gūyā tūğ-ı şāhīdir
- 5 Eden her merdüm-i Yūsuf-nihādı çāha üftāde
Edībā nezd-i Hākda irtifā' -ı qadr ü cāhıdır

349

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hārābı 'ālemiñ rāh-ı fitende bu mesā' idir
'Aceb hālk-ı cihān teksīr-i cāy-ı būma sā' idir
- 2 Bu āşūb-ı ümem nā-būdī-i ḥukm-i şerī' atdır
Eden mişānı bī-sāmān-ı gürgān faqd-ı rā' idir
- 3 Zebān-ı ser-keşiden pend-i her merd-i cehūl ancak
Kelām-ı nāşihūñ taḥsīn-i bügż-ı istimā' ıdır
- 4 Ya şöhretdir garaż yā rağbet-i celb-i menāfi' dir
Keremden kaşdı hālkıñ şanma işbā' -ı cibā' idir
- 5 Edībā hālk-ı 'ālem hep muṭī' -i nefis-i şüm ancak
Riyāen Ḥālīkīñ münkād-ı fermān-ı muṭā' ıdır

350

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Derûna tîr-i müjeñden kaçan o yara düşer
Beni bu ẖāb-ı elemnden hemān uyara dü şer
- 2 Rübûde olmadan ağıyāra sen girîz et kim
Vuķû' -ı dām-ı haţardan hażer şikāra düşer
- 3 Melûl-i cevriñ olur şehvet-i lebiñle o kim
Şarābı içmeden evvel ğam-ı ħumāra düşer
- 4 Raķibe şā' iķa-i āhımız yetişmezse
Naşib-i recmine elbette bir sitāre düşer
- 5 Nedir bu şehvet-i pervāne kim hemāl-i meges
Vücûdu ney-şeker-i şem' için nişāra düşer
- 6 Elinden āhara bir pāre koymayan berden
Ķuvā-yı cerr ile zāhid hemān Ķopara düşer
- 7 Edib ehl-i hevā lücce-i meşakķatde
Ķariķ olursa da bir dem yine kenāra düşer

351

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Ālāyiş-i müdāheneden ol ki sādedir
Ārāyiş-i şadaķat ile ol kisādadır
- 2 Eţvār-ı āşinā elif-i müstaķim ise
Kecdir gözünde sifleleriñ meyli yadadır
- 3 Maĥmûl-i na' ş olunca daĥi şevķi mürşidiñ
Ektāf-ı aķviyāya yine istinādadır
- 4 Şeyĥiñ ' aceb mi bād-ı bürûtu füzûn ise*
Maĥbûbunuñ ki revzen-i ridfi ğuşādedir
- 5 Takrîb-i mîr u şāh ile zühhād-ı sum' a-kār
Düldül-süvār olursa Edibā piyādedir

352

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Felekde sâ' id-i eţvārı müsted bî-riyā yokdur
Ki rezm-i ehl-i şıdķa cümleñiñ tedbiri yay oķdur

350 Ü1 59b, Ü2 52a

351 S 29b, Ü1 59b, Ü2 52b

4 bürûtu S, Ü1: bürûdeti Ü2

352 S 29b, Ü1 60a, Ü2 52b

- 2 Gülistân-ı cihānda zînet-i şûru muzâ‘ afdır
Velî hiç bir gülünde behcet-i bûy-ı vefâ yokdur
- 3 Nihâl-i tîynet-i her bed-meniş kecdir çü-serv ancak
Gürûh-ı müstakîmân içre şân-ı inhinâ yokdur
- 4 ‘ Abeşdir zâhide şeb-nem-feşân-ı eşk-i çeşm olmak
K’anın gül-berg-i sîmâsında reng-i ibtilâ yokdur
- 5 Edîbâ sehldir bî-kayd-ı âmâl-i cihân olmak
Bize ammâ belâ-yı kayd-ı gayretten rehâ yokdur

353

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Neseb-dârân-ı ehl-i ‘ aşr şanma pür-şerâfetdir
Kim anlar siflegân-ı bî-nesebden pür-şer âfetdir
- 2 Pezîrâ-yı nem-i çirk-âbe-i bed-bûy-ı suht olmaz
O dil kim gavta-kâr-ı lücce-i yemm-i nezâfetdir
- 3 Degil âsûde-i renc-i ‘ amâ ol bî-nazarlar kim
Nigâhı peyker-i ehl-i fitenden bî-meğâfetdir
- 4 Kirâs-ı la‘l ü yâ sîb-i zekân rûzî-be-kâsibdir
Dilim hursend-i her nev-bâve-i naḥl-ı leṭâfetdir
- 5 Edîbâ rikḳate olmaz mübeddel gılzet-i ṭab‘ı
Riyâzetden naşib-i cism-i zâhid bir neḥâfetdir

354

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Ol kim ḥariş-i rütbe-i câh u neşib olur
Fersûde-pây-ı râh-ı firâz u nişib olur
- 2 Kaṭ‘-ı naşib-i dîgere dest-erre-ḥûy olan
Dendân-ı bî-şümâr ile endek-naşib olur
- 3 Ḥîş ü tebâra ol ki ecânib-nigâh ola
Buḥbûḥa-i sarây-ı vaṭanda ḡarîb olur
- 4 Her vâye-cûy-ı şıdk enîn-i maḥabbetiñ
Sem‘-i nidâsı da‘ vetine müstecîb olur
- 5 Ehl-i ḳanâ‘atiñ dil-i şâhân-ı dehrden
Ercâ-yı tengnâ-yı fu’âdı raḥîb olur

353 S 29b, Ü1 60a, Ü2 52b

354 S 30a, Ü1 60a, Ü2 53a

3 Buḥbûḥa-i S: Buḥbûbe-i ? Ü1, Ü2

6 ‘Āşık ‘aceb mi kârih-i lehv-i sürûr ise
Zîrâ velîd-i mâder-i miḥnet necîb olur

7 Bu güftemiz Edîb ki ḥikmet-me’âldir
Rencûrî-i gavâyete ḥâzık ṭabîb olur

355

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 ‘Uyûn-ı ehl-i hırşa kuḥl-ı faḥret ger derâhimdir
Benim ol tütîyâ-yı çeşm-i ‘âlem gerd-i râhimdir
- 2 Baña ehl-i hıyânet iktidâya vech-yâb olmaz
Emânet-kâr olan reh-yâb-ı sūy-ı kıblegâhımdır
- 3 Sevâd-ı merdümüm sâ mân-rübây-ı zulmet-i şebdir
Ki tâb-ı mihr-i enver pertev-i kemter-nigâhımdır
- 4 Devâ-yı intikâmım cân-sitân-ı cism-i dârûdur
Neşât-ı tîğ-i luṭfum merhem-i zaḥm-ı merâhimdir
- 5 Edîbâ her nemednâk-i sitem çeşm-i cefâ-bîne
Devâ-yı ber’-i ‘illet gerd-i akdâm-ı sipâhımdır

356

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Şanmañız derk-i riyâda nazarım sâhîdir
Ki dilim muḳtebis-i şu‘le-i âgâhîdir
- 2 Sûdmend-i meneḥ-i feyz-i İlâhî olamaz
Ol ki dil-beste-i neyl-i kerem-i şâhîdir
- 3 Dil-i menhûm-ı emel ‘aşka ḥarîş olmayıcak
Sum‘adan çeşm-i ḥayâlin diyemem nâhîdir
- 4 Şir‘a-i şer‘-i maḥabbetde delîli n’eyler
‘Āşıkñ mihr ü vefâ bedreḳa-i râhıdır
- 5 Yârden gayra Edîb eylemez iğrâ-yı taleb
Şanma çerḥ ehl-i diliñ câhil-i dil-ḥâhıdır

357

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 ‘İffeti ḳubḥ-ı televvünden berî-dînân eder
Nehb-i suḥtu reh-zen-i râh-ı berîd-i nân eder

6 ‘Āşık S, Ü2: Zâhid Ü1
355 S 30a, Ü1 60a, Ü2 53a
356 S 37a, Ü1 60b, Ü2 53a
357 S 37a, Ü1 60b, Ü2 53a

- 2 İ' tidâyı her şakiyy-i bed-reviş itkân eder
İctirâ-yı şavleti efzûn olan it kan eder
- 3 Bâd-ı gayret mevc-i baħr-ı himmeti cûşân eder
İhtiyâz-ı mecdi her merd-i şeref-cû şân eder
- 4 Mîr ü şâha tâ' atin vâ-reste-i sehv eyleyen
Bî-muħâbâ 'amd ile Hallâķına 'işyân eder
- 5 Lûmza-i ihsân ümidin etse şimdi ehl-i cûd
Her hünermendi gedâ-yı bâb-ı istihsân eder
- 6 Muķtezâ-yı sîret-i hayvân-nihâdîdir emel
Bî-emel maħlûķa insâniyyeti insân eder
- 7 İnķitâ' -ı rişte-i ümmîd ile 'âlem Edîb
Hüsn-i her yâri demem me'mûn-ı istihcân eder

358

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Derdiñle rûz u şeb bu dil-i pür-teb âh eder
Bilmem n'îçün temerrûn-i kâr-ı tebâh eder
- 2 Şâm-ı emelde vahşet-i zûlmet neden çeker
Ol kim ğamîñla her şerer-i âhı mâh eder
- 3 Zevķ-i şühûdu ħalvet-i ħ'âb-ı ferâĝda
Zann etme çeşm-i her dil-i bî-intibâh eder
- 4 Nakş-ı bedî' -i behcet-i yâri ħayâl eden
Her nakşı şanma lâyıķ-ı levĥ-i nigâh eder
- 5 Bulmaz Edîb fâ'ide-i sehv-i tâ' atin
Peyveste ol ki 'amd ile kesb-i ğünâh eder

359

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâlim ki cevr-i nâsa sebebsiz қоşar gelir
Ümmîd-i ħayr eyleme andan қо şer gelir
- 2 Bî-ĝâyet oldu zûlm ü sitemden kaçар gelir
Her ân ğürûhu şimdi bilinmez kaçар gelir
- 3 Merzâ-yı zûlm derĝeh-i 'adli melâz eder
Zîrâ tabîbe çâre içün ħasteler gelir
- 4 Olmaz nümûde sîret-i tayyib ħabîşden
Segden nice şadâ-yı sürûd-ı beşer gelir

358 S 101b, Ü1 60b, Ü2 53b

5 ol ki S, Ü2: ol kim Ü1

359 S 102a, Ü1 61a, Ü2 53b

- 5 Yok bākım ehl-i şıdkdan ancak baña Edīb
Ehl-i riyā muhālaṭasından hāzer gelir

360

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Göñül ābād eder merdānı gördüm çünkü ben nādīr
'İyān bildim ki bu vīrāneler hep şun' -ı bennādīr
- 2 Güvāh-ı 'adle hākīm bī-emel tevcīh-i sem' etmez
Bu gün mesmū' olan şavt-ı şümār-ı naqd-ı irşādīr
- 3 Te'āmīde nigāhı mün'imānıñ tīb-i 'ayşından
Gözünde rūze-dār-ı fākanıñ 'ayşı mūhennādīr
- 4 Feḥār-ı intīmā-yı dergeh-i şāh u emīr eyler
Ganīler şimdi rū-gerdān-ı faḥr-ı bāb-ı Mevlādīr
- 5 Edīb aşḥāb-ı cāhıñ ruḳ' a-i erbāb-ı hācāta
Bu demler ḥāmesinden ḥ'āhiş-i yek ḳatre deryādīr

361

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Zebānın ol ki benim'çün nemīme-zād eyler
Bu sūḳ-ı dehrde bilmem nemi mezād eyler
- 2 Cefā-keşīde 'adūdan sipāse-ḥ'āh olmaz
Ġarīḳ olan nice gird-āba istinād eyler
- 3 Rehīn-i zulmet eder maḥfil-i temennāsın
Çerāğ-ı sa'yın o kim reh-nümāy-ı bād eyler
- 4 Kerīm luṭfunu ḥaşr-ı ümīd ü bīm etmez
Çü-şu' le rūḡan u āb ile ittiḥād eyler
- 5 Edīb çeşmi sūhā-bīn-i ejdehā olmaz
O kim 'uyūnunu bī-sürme-i sūhād eyler

362

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Pā-būsuña mürşid ne muvāfiḳ bedeliñ var
Taḳbīl-i ḥuşū' a hele müvḥiş bed eliñ var

360 S 102a, Ü1 61a, Ü2 53b

361 Ü1 61a, Ü2 53a

2 sipāse-ḥ'āh Ü2: sipāh-ḥ'āh Ü1 / Ġarīḳ olan nice Ü2: Ġarīḳ-i lūcce-i Ü1

3 maḥfil-i Ü2: maḥmil-i Ü1

362 Ü1 61a, Ü2 53b

- 2 Güyâ ki ser-i sem'e hemân müşt-i cefâdır
Yârâna 'aceb şadme-i darbü'l-meşeliñ var
- 3 Yenbû'-ı riyâdan saña bî-fâ'ide ancak
Şûr-âb-ı sirişkiñ gibi bir mâ-ğaşaliñ var
- 4 Bu âz ile bîrûn-ı şümâr olsa da 'ömrüñ
Sehv ile yine zîkr-i ecelden veceliñ var
- 5 Olmaz şiyemiñ setr ile mechûlû Edîbiñ
Hırşında faķat şıdķa muķârin 'ameliñ var

363

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Diyemem râtibe-i yümn-i kefi meyseredir
Ki ħabîrim eşer-i meymene-i mey seredir
- 2 Şevki rindiñ mey ile şâhid-i gül-rûya ise
Zâhidiñ müzd-i inâbetle vişâl-i zeredir
- 3 Ehl-i dil bir deri şâyân-ı münâcât eyler
Şûfi-i sum' ageriñ her velesi bir deredir
- 4 Şehrden şehre gezer şayd-ı ner ü mâde içün
Mürşidiñ cilvegehi şimdi bilinmez neredir
- 5 Dil-ber-i sîm-tenîñ kâdrin Edîbâ bilmez
Meyli şeyh-i Ħabeşî-şüretiñ esmerleredir

364

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Mezellet ehl-i diliñ şanma kim revâsıdır
Ki hep şevâhiķ-i ħayretleri revâsıdır
- 2 Elîf-i bezm-i hevâ sâħar-ı şafâ çekmez
Müdâm çekdigi hep göñlünüñ belâsıdır
- 3 Degil şadâ-yı vera' ehl-i sum' anıñ şimdi
Veren semâ'a ħarab sâz-ı büriyâsıdır
- 4 Dili sezâ-yı temennâ-yı her ħatâ kılmam
O çîn-i kâkülünüñ mülhem-i Ħıķâsıdır
- 5 Edîb ħâme-i erbâb-ı nazmı ħâmemiziñ
Eden bürîde-nefes sürme-i edâsıdır

365

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâhid egerçi dil-berine gündelik verir
Dil-ber de boş kımaz aña her gün delik verir
- 2 Dil-ber ki kıanı' olmaya naqd-ı niyâz ile
Şûfî ridâ vü sübhasını üstelik verir
- 3 Nâhîd o dem ki çehre-nümây-ı sürûd ola
'Uşşâka nâz ederse de bir büselik verir
- 4 Hâllâkdır 'ibâdına rûzî-resân olan
Rızkı-ı enâmı şanma ki şâh u melik verir
- 5 Bu tengnâ-yı sâhirede kayd-ı inzivâ
Ancak Edîb merdüme âzâdelik verir

366

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ol dem ki dest-i nâzına dil-ber hınâ yaķar
Mev'ûd-ı nâzı âteş-i incâz ile yaķar
- 2 Cânın şıtabl-i hâlvete habs etmiş ol baķar
Âdem gözüyle şûfî-i hayvâna kim baķar
- 3 Yârîñ hayâl-i reşha-i la' liyle dem-be-dem
Havz-ı dehân-ı h'âhişe âb-ı hayât aķar
- 4 Peykân-ı tîr-i ğamzesi çâkûç-ı nâz ile
Peyveste levh-i sineye miñ-i cefâ çaķar
- 5 Sevdâ-yı târ-ı kâkül-i müşĝin-i yâr Edîb
Cîd-i dile kılâde-i hırz-ı şifâ taķar

367

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Çerâĝah-ı cihânda şanma bâĝ u yâ o râĝ ister
Ġiyâh-ı cism-i düşmen tîĝ-i 'ârîveş oraĝ ister
- 2 Degil merdâna lâyıķ zîver-i endâm-ı düşîze
Dilîrânîñ hınâ-yı demle desti inşibâĝ ister
- 3 Ne eyler şeb-rev-i ğam şu' le-i kıandîl-i meh-tâbı
Fetîl-i dâĝ ile tâ haşre dek sönmez çerâĝ ister

365 S 102b, Ü1 61b, Ü2 64a

366 S 102b, Ü1 61b, Ü2 64b

2 Âdem S, Ü2: Kem Ü1

367 S 102b, Ü1 61b, Ü2 54b

2 merdâna S, Ü2: endâma Ü1

- 4 Olur şanma hümayûn kârı her çep-dest-i bî-yümnüñ
Sedâd ümmîd-kâra ‘ağd-ı niyyet dilde sağ ister
- 5 Dimâğ-ı kalbe zevk-i la’l-i dil-ber mülhem oldukça
Nice gönlüm Edibâ sāgar-ı meyden ferâğ ister

368

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Görüp la’lin dedim imâ ile reşk-i güher şudur
Şarâb-ı nâbı dilden zulmet-i gerd-i keder-şudur
- 2 Dili habs-ı muzîk-i dâm eden ol çeşm-i âhûdur
Baña şeb-tâ-seher şûr-efken-i feryâd u âh odur
- 3 Sevâd-ı mühr-i mihr-i gayra yer yok şafha-i dilde
Ki ser-tâ-ser o nakş-ı pertev-i mihrinle memlûdur
- 4 ‘Adîl-i reng ü büyüñ gül-bün-i gülzâr-ı cennetse
Yine denmez tesâvî fahrına lâyıktır o budur
- 5 Kõmaz ma‘nâ şikârın keffe-i çengâl-i ‘azminden
Edibâ hâmemiz hem-bâl-i şâhîn-i terâzûdur

369

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Murâdât-ı cihândan hiç ğam-ı hirmânımız yokdur
Ĝam-ı a‘dâdan ancak râhate imkânımız yokdur
- 2 Cihânı yaksa süz-ı sine-i pür-tâbı itfâya
Sirişk-i çeşmimizden özge âb-efşânımız yokdur
- 3 Cihâna dil verirdik belki bir vakt-i ferâğ olsa
Ki fikr-i hüsn-i dil-berden tehî bir ânımız yokdur
- 4 Dil-i zâra şifâ-ğâh olmağa dârû-yı la’linden
Giderdik yâre ammâ gitmege dermânımız yokdur
- 5 Edib ahyâr ile ülfetde şâhib-fiṭnatiz ancak
Medâr-ı ‘işret-i eṣrâr olur iz‘ânımız yokdur

368 S 103a, Ü1 62a, Ü2 54b

5 şâhîn-i S, Ü2: şeh-bâl-i Ü1

369 Ü1 62a, Ü2 64a

5 şâhib-fiṭnatiz Ü2: şâhib-fiṭnati Ü1

370

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Bize 'arz-ı vişâl-i dil-berânîñ tâ zamânıdır
Bu gün ârâyış-i ruhsârîña her tâze Mânîdir
- 2 Göñül maqşûda ermek hep gam-ı dil-berle hâşıldır
O gamdan bî-teyakqûz 'âlemiñ dil-huftegânıdır
- 3 Medâr-ı fevz-i 'uqbâ merdüme taqvâ ise hergiz
Hevâ-yı hüsn-i dil-ber 'âşıka taqvâ-yı şânîdir
- 4 Dem-i ferdâ beyâz-ı vech ile tâbende-rûlardır
Münibân-ı güneş dilden Hâkıñ tâ bendegânıdır
- 5 Edîb ehl-i kanâ' at kütünü şâfice nân etsin
Ki zâd-ı uhrevî rûzine-i şâfi-cenânîdir

371

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Sifle kalsın fahr-ı eşmâr-ı vefâdan bî-haber
Şâhveş hulûm-ı hâk içre ne lâıyık bihe ber
- 2 Bî-sütünüñ şadme-i âhım sûtün-ı tākatin
Bir nefesde tîşe-i Ferhâddan nâzûk keser
- 3 Şimdi geçmez bir pûla nakd-ı niyâzı 'âşıkıñ
Kârgâh-ı vaşlı ancağ bir iki altun düzer
- 4 Hep hevâ oldu tek-â-pügâh-ı aşhâb-ı emel
Yerlerinde şimdi ehl-i himmetiñ yeller eser
- 5 Dürd-i istilâ-yı keşretten Edîbâ şâf eder
Rind-i şahbâ-nüş-ı vahdet bâdeyi tenhâ süzer

372

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Gerçi şahrâ-yı emel gâyet ile pehnâdır
Lîk olur buğ' alarında denecek peh nâdir
- 2 Bezmede sâkiye-i mâde güzeldir ammâ
Bâğda sâkiye-i mâ da ne h' oş-simâdır
- 3 Gösterir ragbet-i ma' mûre-i huldu lâkin
Zâhidiñ maṭlabı vîrân olacak dünyâdır

370 Ü1 62a, Ü2 54a

371 S 103a, Ü1 62a, Ü2 54b

372 S 103a, Ü1 62b, Ü2 54b

- 4 İmtiyâz etmez iken şüret-i hayr u şerri
Merd-i kûteh-naẓara söyleyemem bînâdır
- 5 İctiyâz eyleyerek mertebe-i tahşîni
Şu' arâ güftelerin kaçdım Edîb ilgâdır

373

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Raġibe-dâd-ı felek halkı mekr ile oyalar
Alır vedâyî' in âhîr tükürdüġün o yalar
- 2 Degil eşâbi' -i maşfûfa-i esinne faķat
Kelâġlar da ' uyûn-ı münâfîķı oyalar
- 3 Ribât-ı mınţakasın tîzce ġall edip bir ġün
Şitâb ile nice zerrîn-kemerleri şoyalar
- 4 Sipîhr-i kîne-güzârîñ cünûd-ı peykârı
Ķırâba tîġlerin iķtirâbdan қoyalar
- 5 Edîb bir dem olur mâr u mûr-ı ' âlem hep
Ķıdâ-yı reşġa-i ġül-ġün-ı ġûndan doyalar

374

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Seyr et bahâr-ı ' âlemi müştâķ ise başâr
Zîrâ bu bâġı ceys-i ġazân baġteten başâr
- 2 Geşt et riyâzı tâ ki aşıldıkça ġüşeler
Şâd ol ġunâķ-ı cîd-i ġam oldukça aşmalar
- 3 Hengâm-ı nûş-ı bâdede mest ü ġicâb olur
Dilden ne dem ki şîġne-i bîm-i ġatâ geķer
- 4 Âmiziş-i sirişķ iledir nûş-ı sâġarı
' Âşîķ nedîm-i bâdeyi sîr-âb-ı ġûn eder
- 5 Rencûr-ı vizre mezra' a-i kârda Edîb
Eşķ-i nedemle toġm-ı ġatâdan şifâ biter

373 S 102b, Ü1 62b, Ü2 55a

2 S, Ü1: (Ü1'de bulunmuyor)

4 cünûd-ı S, Ü2: cünûn-ı Ü1

374 S 107b, Ü1 62b, Ü2 55b

375

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mādām tāb-ı şevk-i dili ol peridedir
Reng-i mecāl-i 'āşık-ı şeydā peridedir
- 2 Nakş-ı garām şafha-i kalb-i ceridedir
Zann etme zīb-i nāşıye-i her ceridedir
- 3 Yok irtibāt-ı hātırı Mevlā-yı 'āleme
Peyveste rabṭ-ı kalbi mülüküñ 'abidedir
- 4 Pīrān-ı dehri şimdi nümūdār-ı gayret et
Şanma faķat şıfāt-ı cehālet şabidedir
- 5 Hāsır degil metā'-ı vefā bey' den Edīb
Hüsrān hemān ayağa uran müşteridedir

376

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dilersen gönlümü şemşire istersen oķa yıldır
Ne güne luṭf edersen ey kemān-ebrū o ķayildir
- 2 Kef-i emvācına hırmān-ı nakd-ı berg ü bār olmaz
Riyāzıñ dergeh-i hāşında cūlar tā ki sā'ildir
- 3 Görünmez iķtirān-ı mihr ile nā-būd olur sāye
Haṭıñ ruhsār-ı pūr-nūruñda ey meh zıll-i zā'ildir
- 4 Degil ķāni' şühūda ķāşnī-i la'-ı nāb ister
Bilirsin 'āşık-ı şūrīde cānā zevķe mā'ildir
- 5 Edībā her ķadīm ü hādişi ser-mest-i reşk eyler
Mey-i nazmım ki maḥsūd-ı evāḥir hem evāyildir

377

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Tā ki dil müncezib-i 'uķde-i sirvālidir
Şehr-i ḥāhişde ḥulūd üzre o ser-vālidir
- 2 Sāk-ı sīmīni verir neş'e degil ḥalḥālidir
Mey gibi cāzibeden şüret-i ḥal ḥālidir
- 3 Etse de māh-ı felek peyker-i yāri izḥār
Aña ķāni' degiliz himmetimiz 'ālīdir

- 4 Sebeb-i keff-i naẓar behcet-i her kevneyne
Tal'at-i yāre diliñ perde-i iḳbālīdır
- 5 Uçuran şanma anı mīhr-i perī-rūlardır
'Aşıķıñ evcegeh-i ḳurba peri bālīdır
- 6 Nev-cevānīde ki tā süst ola nīrū-yı heves
Mūcib-i ye's ü emel şanma kūhen-sālīdır
- 7 Dil-i bīdār iledir merde Edībā vuşlat
Cūnbiş-i yāy-ı taleb raḳde-i ihmālīdır

378

mef'ūlū fā'ilātū mefā'ilū fā'ilūn

- 1 Rabṭ-ı dili o muğ-peçe 'uşşāḳa deyr eder
Belki rehīn-i bey'at-i ruhbān-ı deyr eder
- 2 Şūfī ḳabā-yı şūf ile mānend-i kebş iken
Bālā-yı ḳurba himmet-i pervāz-ı ṭayr eder
- 3 Yok aḳviyāya ḳuvvet-i saṭvet melikde līk
Ta'zīb-i 'ācizān ile irhāb-ı ḡayr eder
- 4 Mūn'im gedāya tuḥfe-i va'd-i kerem verir
Gūyā dilince sā'ile ta'cīl-i ḡayr eder
- 5 Yāri neşāt-ı cām ile rām eyleyen Edīb
Cām-ı cihān-nümā ile dūnyāyı seyr eder

379

mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn

- 1 Egerçi māl-ı genc-i şāh-ı Hindī lek lek olmuşdur
Velī ol mār-ı gence naḳd-ı sūdu leklek olmuşdur
- 2 Ğanīniñ şerveti evvelden efzūnter gibi zīrā
Ribāṭ-ı kīs-i cūdu süst iken şimdi pek olmuşdur
- 3 Hemān ser-rişte-i cerr eylemişdir da'vet-i sūru
O daḡi celb-i māl-ı nās için bir ilmek olmuşdur
- 4 O deñli sāḡte da'vā-yı cūd eyler ki za'mınca
Cihānda Ḥātemāniñ nāmı muḡtāc-ı ḡek olmuşdur
- 5 Edībā ol ḳadar dil-bestedir dūnyāya 'ālem kim
Cihān gūyā ki nāsa tā-ebed müstemlek olmuşdur

4 Ü2: (Ü1'de bu beytin ilk mısraı ile sonraki beytin ikinci mısraı bir araya getirilmiş, diğerk mısralar ise bulunmamaktadır)

378 S 108a, Ü1 63a, Ü2 55b

379 S 108b, Ü1 63a, Ü2 55b

4 Cihānda S, Ü2: Cihāniñ Ü1

380

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Her ne dem āniye-i şofrası bî-şekker olur
Zāhidiñ sāmī' a-i ḥ'āhişi bî-şek ker olur
- 2 Dile dil-ber ki o dem dāğ-zen-i keyfer olur
Dil-i şūrīde-i ğam-dīdemize key fer olur
- 3 Dil ki rencūr-ı ḥumār-ı ğam-ı cānāne ola
Şanma kim cām-ı şafā ṭab' a neşāt-āver olur
- 4 'Āşıkıñ tārık-i iklīl-i ser-i sīnesine
Dāğ miḥnetce kıyās etme ki bir gevher olur
- 5 Heves-i lezzet-i gül-geşt-i na'īm etmez Edīb
Bir dil-i şāfda kim zevk-i ğam-ı dil-ber olur

381

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Dil-bere 'işmet şebāt-ı 'ıkd-ı sirvāliledir
K'i' tidādan mülketiñ ḥıfzında ser-vāliledir
- 2 Dāniş-i küllī her efzāyiş-güzīn-i dānişe
Fenn-i 'iffetden ḥuşūl-i 'ilm-i icmāliledir
- 3 Rāğīb-ı minhāc-ı fevz-i ihtidā her bendeye
İncizāb-ı nehc-i dīn taḥkīk-i āmāliledir
- 4 Māye-i tevfiķdir sūdāger-i fevze medār
Şanma kim dād u sitādı kuvvet-i māliledir
- 5 Nāle-i ḥasretledir dil-dāra iblāğ-ı peyām
Yohsa zann etme Edībā nāme irsāl iledir

382

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilū fā' ilün

- 1 Fevz-i ebed şehin-şeh-i 'aşkıñ derindedir
Şanma kenār-ı yemde o gevher derindedir
- 2 Ruḥsārı zıll-i kākül-i şūḥ-ı serindedir
Şolmaz hemişe ol gül-i zībā serindedir
- 3 Zāhid beyāza rāğīb olup esme rind ile
Kim şehvetiñ güzēşteleriñ esmerindedir

380 S 109a, Ü1 63b, Ü2 55b
4 Dāğ S, Ü2: Tāc Ü1 / bir S, Ü2: her Ü1
381 S 109a, Ü1 63b, Ü2 56a
382 S 109a, Ü1 63b, Ü2 56a

- 4 Şıgmaz 'iyāna leşker-i endūhu 'āşıkıñ
Ancak maḳarrı ḫātır-ı ḡam-perverindedir
- 5 Nā-dīdedir ḡarāyib-i eṭvārımız Edīb
Teşnī' ederse her kes ü nā-kes yerindedir

383

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Dāḡ-ı ḡarāmdan dile pīrāye bir gelir
Mīhr-i münīr çerḡ-i mu'allāya bir gelir
- 2 Zıll-efken-i mülātafet ol bī-kesāna kim
Her naḥl-ı zāta kevkebe-i sāye bir gelir
- 3 Düşdükçe cāy-sāz-ı ser-i düş re'fet et
Na's-ı gedā kenār-ı muşallāya bir gelir
- 4 Kesme nevāl-i satveti Fir'avn-ı ḡaşmdan
Ükrūme-i 'aşā yed-i Mūsāya bir gelir
- 5 Nā-dān sedād-ı nuṭkumu fark eylemez Edīb
Nūr u zūlām dīde-i a'māya bir gelir

384

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Enīn-i kīneden ḡāl-i ehālī pürse dād ister
Dil-i dādār-ı ḡayr-endiş-i 'ālem pür-sedād ister
- 2 Ḡarāz efzāyiş-i ülfet olunca yārden yāre
Göñülden şıdḡ ile işmām-ı būy-ı ittihād ister
- 3 Ḡarīm-i sīne-i bī-kīneden āh-ı dem-ā-demdir
Sirāc-ı düşmeni iṭfāya ancak böyle bād ister
- 4 Ḳazādan olmadıkça kimseniñ tedbiri kār etmez
'Adū-yı nākese esbāb-ı ḡaybet-ber-murād ister
- 5 Edībā meşrebim mecbūr-ı 'udvān-ı eşirrādır
Dilim hergiz dimār-ı zümre-i ehl-i fesād ister

385

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şafāsından bu dehrīñ her şafā-yābı devām ister
Sitiz-i ḡaşm-ı endūh u ḡamı yā bī-devām ister

383 S 109a, Ü1 63b, Ü2 56a

384 Ü1 63b, Ü2 55b

385 Ü1 64a, Ü2 56a

- 2 Riyānîñ hürmetin mehcûr-ı iz'ân eylemiş zâhid
Anîñ'çün rindi rüsvâ-kerde-i fi'l-i harâm ister
- 3 Hâṭ-âverle ḥaṭâyı sâde-rûdan ḥ'oş görür şüfî
Ecânib vuşlatından müctenib nev-ḥaṭ gulâm ister
- 4 Felekde şâhib-i temyîz olan ḥüsn-âşinâ rindiñ
Dili her dil-rübâyâ şanma kim 'arz-ı merâm ister
- 5 Edîbâ kalmamış dil-dâde-i vuşlat ḥelâlinden
Hemân fi'l-i harâmı şimdi cümle ḥâş u 'âm ister

386

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hâṭnîdan tâ kefi levḥ-i ḥayâli pür-nemâyıkdır
Siyeh-mest-i ḥaleldir şanma çeşm-i pür-nem ayıkdır
- 2 Yem-i gamda mesîri yâ ḥaḳâyık yâ daḳâyıkdır
Dil-i feyz-âşinâ zîrâ ki o deryâda ḳayıkdır
- 3 Felekde merdüm-i 'aşkıñ nigâh-ı imtiyâzından
Ḥaber-dâr olmayan her yâre istignâ ne lâyıkdır
- 4 O kim zehr-i sitemle ehl-i 'aczi telḥ-kâm eyler
Şereh-kâr-ı ḥelâhil ḥ'ârî-i mâr-ı bevâyıkdır
- 5 Edîbâ dehrde tehzîb-i aḥlâḳ etmeden 'âlim
Gümân etmem ki üstâdân-ı fenn-i cehle fâyıkdır

387

me'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Pervâz-ı ḥüsne perse de ḥaṭṭnî lebim öper
Zîrâ ki mürğ-i hûşum uçurdu benim o per
- 2 Şimdi vişâl-i duḡtere meyl eylemez küser
Kundur hemîşe mültemesi istemez küs er
- 3 Her tâze Mevlevî gibi ḥâlâ zamânede
Meftûn-ı devr-i ḥüsnüne teklîfsiz döner
- 4 Şeyḥiñ medâr-ı kuvveti ma'cûn-ı vaşl ise
Yâriñ firâḳ-ı ḥoḳḳa-i kûnu belin bûker
- 5 Geçmez nüfûs-ı fâcîre neşr-i şürûrdan
Zâhir de olsa vaḳt-i mükâfât-ı ḥayr u şer
- 6 Zâlim emîn olur mu meger ḥışn-ı câh ile
Tîr-i ḳazâyı def' edemez cünne-i ḥazer

386 S 109a, Ü1 64a, Ü2 56a

387 S 108b, Ü1 64a, Ü2 56b

4 kuvveti S, Ü2: vuşlatı Ü1

- 7 Būy-āver-i peyām-ı gül olsun şabā bize
Uymaz meşām-ı sem'ime her nekhet-i haber
- 8 Mekfūfdur hakikat-i kevnî şühūddan
Āyine-i şühūd-ı cemāl olmayan nazar
- 9 'Ālemde hıfz-ı şihhat-i 'uqbā için Edīb
'İffet mişālî yok hele dārū-yı mu'teber

388

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şunūf-ı kārda maqbūl-i ümmet ger mekārımdır
O kār-ı dil-pesende şadr-ı gayret germe kārımdır
- 2 Deme dil-beste-i müzd-i 'atāya yār gārımdır
Hulūşu tā ki mevķūf-ı 'atādır yār gārımdır
- 3 Nifāk-ı merdüm-i nākış-'ayarı tām bildikçe
Demem nakd-ı vidādı nīm olan her yāre yārımdır
- 4 Şadīke aḡgerim gül-gonçe-i gülzār-ı cennetse
Gül-i cennet 'adūya aḡger-i mevķūd-ı nārımdır
- 5 Edībā zümre-i bī-gayretān-ı dehre nisbetle
Kābā-yı iltizām-ı kār-ı gayret şevb-i 'ārımdır

389

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bezmini çün hāle-i aḡyārdan tenhāladır
Benden ol mähı der-āḡuş etmege ten hāledir
- 2 İntizār-ı seyr-i gülzār-ı cemāl-i yār ile
'Andelīb-i şevķimiz zann etme kim bī-nāledir
- 3 Maṭmaḡ-ı çeşm-i ḡayāl etmem rahīķ-i cenneti
Şevķim ancak şehd-i rīķiñle şafā-yı bāledir
- 4 Devr-i hicrānında bed-ḡāh-ı sipihriñ satveti
Şimdi hep bī-çāre-i 'āşıkla bir hem-ḡāledir
- 5 Yār-i 'işmet-kāradır ancak Edībā meylimiz
Şanma kim her nev-cevān-ı şūḡ-ı endek-sāledir

390

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Duhter-i rez rinde tā şefkat-nümā hem-şiredir
Hemm u ğamdan restedir ancak aña hem şiredir
- 2 Kāni' iñ zann etme ħān-ı imtinān-ı miredir
Ārzusu lümza-i bī-imtinān-ı miredir
- 3 Tīr-i ğamzeñle bulur yümn-i güşāyiş tāli' i
Yohsa ey meh ' aşıkñ bahtı dem-ā-dem tīredir
- 4 Hall ü ' aqd-ı kārḥā vā-beste-i taqdīr iken
Gerdiş-i çeşm-i ümem hep şüret-i tedbiredir
- 5 Şeyḥ ü şāba ḥulḳ meftūr-ı cibillīdir Edīb
Şanma kim hırş u ḳanā' at her cevān u pīredir

391

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Esīr-i ğamzeñi nā-kām eden hep tīre-rūzīdir
Ki eflāz-ı süveydā-yı dili hep tīre rūzīdir
- 2 Cihānda merdüm-i pākīze yek rūzīye kāni' ken
Simāt-ı çerḥ-i kec-revde Dürüziler dü-rūzīdir
- 3 Pey-ā-pey ḥülle-baḥş-ı düş-ı nā-merdān iken bilmem
Neden ḥayyāt-ı dehrñ kārı merde pīne-düzīdir
- 4 ' Arūs-ı nev-bahārı germ-reftār eyleyen ancak
Ḥalīl-i rinde zūr-ı dāye-i berdü'l-' acüzīdir
- 5 Edībā dehrde naqd-ı rümüz-ı şā' irān cümle
Benim hep ḥāzin-i endişemiñ naqd-ı künüzıdır

392

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Gerçi zehr-āşāmī-i ḳat' ı felā ḥacıdadır
Līk renc-i vizre dārū-yı felāḥ acıdadır
- 2 Mücrime ferdā ğarīm-i vizrden rāḥat mī var
Rāḥat ancak düşmen-i āşāmdan nācīdedir
- 3 ' Afvdan tā' atle istiğnā ne mümkün merdüme
' Afva neyli tāyi' iñ izḥār-ı muḥtācīdedir

390 S 109b, Ü1 64b, Ü2 56b

3 tīredir S, Ü2: ḳaradır Ü1

391 S 109b, Ü1 64b, Ü2 57a

3 dehrñ S, Ü2: kārñ Ü1

392 S 111b, Ü1 64b, Ü2 57a

- 4 Sū'-i zanla nāşih-ı müşfikden olma telh-kām
Siret-i hançal-fürüşü şanma helvâcıdadır
- 5 Şân-ı ehl-i şıdkdır yoḥsa Edib etmem gümân
Sırr-ı infâz-ı recâ ' uḳbâda her râcidedir

393

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ğınâ bulmaz sebûdan rind-i pür-tef-sîne küb ister
Ki ol her dem kuvâ-yı müşt-i keyfi sîne-küb ister
- 2 N'ola rind-i sitem-keş meyl-i dârû-yı şarâb etse
' Alil-i renc-i ğamdır çâre-i def'-i kürüb ister
- 3 Dühûl-i çilleden maḳşûdu da' vâ-yı kerâmetdir
Hemân ca' lîce zâhid şöhet-i keşf-i guyüb ister
- 4 Cenâb-ı şeyḫi bî-der-kâr olur şanma riyâzetde
O esb-i tünd-ḫû ten-perver olduḳça rüküb ister
- 5 Nazîf etmekle merdüm kârını pâkîze-şân olmaz
Nesim-i şânı merdiñ dehrden ḫâşâk-rüb ister
- 6 Fidâ etme likâ-yı âftâbı aḫter-i şâma
Sipihr-i ḳalbde mihr-i maḫabbet bî-ğurüb ister
- 7 Edibâ şüret-i zîbâ ile dil-ber behîc olmaz
Bahâ-yı peykerinden dil-beriñ aḫlâḳı ḫûb ister

394

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ḫâtırı hemmiñ buḫârât-ı meyi iskâr eder
Dûd-ı ğamdan lâ-cerem saḳf-ı dile is kâr eder
- 2 Şeyḫi şanma ḫacle-i vaşl-ı zen isticâr eder
Âlet-i ma' hûduna her gende isti câr eder
- 3 Olsa da keşretle mecbûr-ı tecâfi-i nifâḳ
Ehl-i ğayret iltizâm-ı vaḫdeti nâ-çâr eder
- 4 Ol ki mâl-ı zulm ile ümmid-i âsâyişdedir
Miğ-i âteşden rihâm-ı râḫat istimṭâr eder
- 5 Her olan dil-bend-i işrâr-ı tebeh-kârî Edib
Nuṭḳunu şermende-i tekrîr-i istiğfâr eder

395

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O dil kim müştehâ-yı pây-ı iz'ân-ı le'tâyıfdir
Diyâr-ı sırr-ı vechi pây-ı iz'ânile tâyıfdir
- 2 Görüp zâd-ı kerih-i suhtu şanma bu kaçâyıfdir
K'anîñ endîşe-i cüyendegânı boğa tâyıfdir
- 3 Tahâret şehd-i kâm-ı zâhid-i hîz-âşinâ olmaz
Kim anîñ hışsesi maşşûr-ı eknâf-ı kenâyıfdir
- 4 Dil-i fâsid Hudâdan bî-fürûğ-ı nûr-ı haşyetdir
Cesûr-ı mel'anet kahr-ı melikden şanma hâyıfdir
- 5 Taleb-kâr olmada her âferide rızq-ı maşşûmun
Cihân güyâ Edibâ vakf-ı erbâb-ı vezâyıfdir

396

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dilir-i gamzesi Tâtârdır şanma o Çerkesdir
Hadengâsâ hevâ-yı fitne-sâzide uçar kesdir
- 2 'Acebdir ma'tla'-ı mevzûn-ı h'oş-ma'zmûn-ı hüsnûñ kim
Dü ruhsâr u dü la'l ü ebruvânîñla müseddesdir
- 3 Pey-â-pey câmı şunma zübde-i la'liñle mev'ûda
Ayağı kaymağa meyl eyledi sâkî yeter besdir
- 4 Meded-h'âh olmağa dil-bestedir hengâm-ı kuvvetde
Ma'hall-i 'acizde yârânı zann etme meded-resdir
- 5 Hümâ-yı re'fet-i Rabb-ı rahîme müntemilerdir
Edibâ zümre-i der-mândegânı şanma bî-kesdir

397

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O kim sîmâ-yı şânı gâzenâk-i bî-vakârîdir
Berîdir şîme-i merdânegiden bîve qarıdır
- 2 'Uyûn-ı her 'Alî-sîret qarîr-i zû'l-fikârîdir
Nigâh-ı her denî-fi'trat esîr-i zülf-i qarıdır
- 3 Herâsım 'ıtrdân-ı râz-ı kalbiñ in'fi'tarîdır
Ki âgyârîñ aña vehm-i hayâl-i enfi'tarîdir

395 S 119b, Ü1 65a, Ü2 57b

3 hîz S, Ü2: ile Ü1

396 S 119b, Ü1 65a, Ü2 57b

5 re'fet-i S, Ü2: rahmet-i Ü1

397 S 119b, Ü1 65b, Ü2 57b

- 4 Ne lâzım merdûme hem-sâyelerden kaçre-cûy olmak
Ki her cārîñ bu gün cîrâna âbı garkâ cārîdir
- 5 Yed-i endîşeyi kaçr eyledim zülf-i ‘azârîden
Edîbâ bikr-i fikrim dil-berîñ haţţ u ‘îzârıdır

398

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Bezm-i tarabda gâniye-i ney kehîledir
Sâz u tarab gavâniyi hep neyke hîledir
- 2 Şimdi bu sūq-ı dehrde her zühre-ţal‘ atîñ
Nağd-ı nigâhı kîse-i her müşterîledir
- 3 Bânûlarıñ semâhat-i vaşlı ‘iyân iken
Kim der kerem-nümây-ı vişâle bahîledir
- 4 Kıymetde her kabâyihî halkıñ ‘azîzdir
Zâhirde bir harîde-i şahbâ zelîledir
- 5 Bikr-i meye zafer bulamaz yadlar Edîb
Rindiñ mihâd-ı vaşlına zîrâ dahîledir

399

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Nigâhım ‘âlem-i gayb u şühûdu farka dâñidir
Dü çeşmim şanki çerhiñ mukleteyn-i ferkadânıdır
- 2 Zübûl-i sebzezâr-ı kevne kahrım mihr-i cânîdir
Riyâz-ı şerr ü şuruñ intikâmım mihricânıdır
- 3 Murâdım dehre baş u kabzdan şaff-ı evânîdir
Bu gün nâ-ehl ü ehle minhatîñ zîrâ evânıdır
- 4 Hîţâbım fırka-i bed-h‘âh içün takrî‘dir ancak
Bedihât-ı zebânım reşk-i âzâr-ı zebânîdir
- 5 Ser-âgâz-ı huţûb-ı dâr-u-gîr-i kevn-i fâsidden
Edîbâ kaçdım ancak ‘âlemiñ ıslâh-ı şânıdır

400

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 O zî-himmet ki halk irhâb-ı luţfuyla herâsândır
Cühûd-ı luţfu istid‘ â-yı ta‘ sîr-i her âsândır

- 2 O dil kim mübteğāsı hırfet-i küfr-i le'îmândır
Temennâ-yı muhâli sîret-i küfr ile îmândır
- 3 Cihânîñ çehre-bîn-i ünsü der-kâr-ı teneddümdür
Peşîmân-ı şühûd-ı rûy-ı vahşet nâ-peşîmândır
- 4 Nefâz-ı hük-m-i naşfet merde bî-kalb-i selîm olmaz
Olan kalb-i selîmi mâlik-i mühr-i Süleymândır
- 5 Edîbâ tâb-fersây-ı evâm-ı ıztırâr ancak
‘İtâş-ı ihtiyâca nâvidân-ı dest-i îhsândır

401

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Nedîm-i bîkr-i şahbâ bezm-i ‘işretde şerîkimdir
Cihânîñ gayrı bilmem mazhar-ı hayr u şeri kimdir
- 2 ‘Aceb takbîh eden üstâd-ı çerhîñ hûyını kimdir
Ki etvârı benim âşâr-ı kâr-ı hûy-ı nîkimdir
- 3 Melîk-i şervet-i ‘aşk olmayan gönlüm gibi bilmez
Ki bendergâh-ı gamda naqd-ı himmetle melî kimdir
- 4 Nigâh-ı rağbeti şâyân-ı ticân-ı mülûk etmem
Tırâz-ı efser-i yâfûh-ı şâhî tâc-ı dîkimdir
- 5 Edîb ifşâh için şarf-ı kuvâ-yı zihne hâcet ne
Bedîhât-ı belâgat vâye-i tab‘-ı rekîkimdir

402

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Harîşîñ şîrb-i hırşî çâh-ı batn-ı mâderindendir
K’aña nâ-zâd ikenden iğtirâf-ı mâ derindendir
- 2 Hidâyetdir delîl-i istikâmet safhada zîrâ
Sutûra istivâ naqş-ı sedâd-ı mıstarındandır
- 3 Ezelden olmasa mûnsâk-ı minhâc-ı hüdâ derdim
İcâbet mühtedîne da‘vet-i peygâm-berindendir
- 4 Hemân vâ-beste-i tevfiq-i Hâkdır şehleriñ şanma
Zafer cünd-i ‘adûya ihtîşâd-ı leşkerindendir
- 5 Edîbâ inşînâ-yı sûy-ı aşhâb-ı gînâ ancak
Gürûh-ı eblehâna şevk-i bî-sûd-ı zerindendir

403

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Degildir bî-rüfû bu şevb-i zâhid bu yamalıdır
Anı gül-güne-i sāgarla gâhî boyamalıdır
- 2 Zülâm-ı hecr ile eyyâmımız ' ayn-ı leyâlîdir
Yem-i endûha nâzır dîde de ' aynile yalıdır
- 3 Nigâh-ı kalb-i melhûfu eden pür-naķş hayretle
Miyân-ı şaĥn-ı nüzhet-ĥâne-i ĥüsnünde ĥâlîdir
- 4 ' Aceb mi nâle-i şeb-gîri neyle hem-nevâ olsa
Diliñde ĥayli demdir ' aşķ ile başı hevâlîdır
- 5 Ser-â-ser vehb-i mâlı ĥalka vech-i ' âriyetdendir
Edibâ rûzgârîñ cûduna aldanmamalıdır

404

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sefîhe dir' -i dâķı insilâĥ-ı şevb-i ' âridir
Ki fikri ta' ne-i taĥyîrden peyveste ' âridir
- 2 Ĥarişîñ âb-ı rûyu şanki bir çirk-âb-ı cârîdir
Ĥunû' uñ mâ' -ı vechi ' ayn-ı mesdûdü' l-mecârîdir
- 3 Olan za' f-ı ĥuvâdır reh-zen-i râĥ-ı fücûr ancak
Cihânda ' işmet-i pîrânı şanma iĥtiyârîdir
- 4 O kim âzürde-i keyd-i zenândır vaķt-i şâmında
Ümid-i râĥati mefķûd-ı ânâ' -i nehârîdir
- 5 Edibâ zâhid-i nâm-âvere ser-mâye-i şöhret
Riyâzetle kemîn-i iĥtilâda istitâridir

405

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bizi münķâd-ı emr-i şer' eden buĥz-ı nevâhîdir
Faķîhiñ iĥtinâm-ı nehy ile emri ne vâhîdir
- 2 Degil ibĥaca ķâdir çehre-i mechûl-kirdârın
O kim ķâr-ı menûĥ-ı ĥüsn-i taķrîri güvâhıdır
- 3 Felekde merdûm-i bî-ķudrete farĥ-ı teneddümle
Medâr-ı rû-sefidî iĥtirâf-ı rû-siyâhîdir

403 S 119b, Ü1 66a, Ü2 58b

5 cûduna S, Ü2: luĥfuna Ü1

404 S 120a, Ü1 66a, Ü2 58b

405 Ü1 66a, Ü2 58a

- 4 Dili tenvîr eden hep şu'le-i âh-ı nedâmetdir
Şebi behcet-nümây-ı şubh eden envâr-ı mâhıdır
- 5 Dil-âgâhî Edibâ merdi me'nûs-ı riyâ kılmaz
Riyâdan vahşete her 'âmid-i dil-ıfufe sâhîdir

406

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Zülâl-i la'line gayrın degil dehânı memmer
Ki la'l-i dil-beri ancak benim dehânım emer
- 2 'Uyûn-ı seg-menişânı ciyef qarîr eyler
Harâm-zâde mücerred harâm zâda şöner
- 3 Meşâf-ı tîg-i kazâda siper ne sûd etsin
Mühân-ı kahr-ı Hudâya kalır mı cây-ı hâzer
- 4 Sitiz-i âheni infâk-ı zerle def' edemez
Tenûr-ı kîne eden kalbini mişâl-i hâcer
- 5 Mezâyık-ı hâzarı cilvegâh-ı fûşat idi
Mukîme münkeşif olaydı hevl-i râh-ı hâtar
- 6 Bahâdırâna yakışmaz ki merd-i şaf-şikenî
Cemâl-i heybetini setr eder niķâb-ı siper
- 7 Edib ehl-i firâset teşâmum etmez idi
Semâ'a dem-zen-i şıdk olsa her sefir-i haber

407

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Abir-endûd eden ekvânı 'ıtr-ı gülce riķimdir
Desem bihûde şanma gayretinden gül ceriķimdir
- 2 Şakın sâķi habîs-i kîse-i minâ-yı ketm etme
Benim nakd-ı vişâl-i bîkr-i mey hakķ-ı şariķimdir
- 3 N'ola pest ü bülendi seyrdan kaşr-ı nigâh etsem
Felek yek felke-i deryâ-yı ercâ-yı fesîķimdir
- 4 Nûķûd-ı iķtirâ'ım gayrı kim tezyîfe kâdirdir
Benim şarrâf-ı gerdûn nâķıd-ı kavî-i şaķiķimdir
- 5 Edib ecsâm-ı esmâ'-ı kulûba rûķ-baķşâdır
Hevâ-yı bâğ-ı cennet nesme-i nuķķ-ı faşîķimdir

5 'âmid-i Ü2: 'âmdan Ü1

406 Ü1 66b, Ü2 58a

3 kazâda Ü2: fezâda Ü1

5 şıdk Ü2: luţf Ü1 /sefir-i Ü2: sefer Ü1

407 S 120a, Ü1 66b, Ü2 58b

408

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Hayât-ı 'aşk diliñ nefsi-ı hırkatile olur
Deme ki hırkat ile nefsi-ı hır katile olur
- 2 Felekde mün'adım olsa çerāğı h'urşidiñ
Sirâc-ı kevne bizim çeşmimiz fetile olur
- 3 'Alil-i renc-i 'ilâcız yed-i etibbâdan
Bize olursa devâ dil-beriñ eliledir
- 4 Düşerse ol şanemiñ 'aks-i tâb-ı dendânı
Sirışk-i hün şadef-i dîdede 'aķile olur
- 5 Cihânda her nice şadî zerî'a-i ğam ise
Edîb 'aşıķa ğam râhate vesile olur

409

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 İhtilâdan bilmedim şûfî ne istintâc eder
Hıfyeten ancak meger ğılmânı istin tâc eder
- 2 Sehmi kâşırdır küse ancak kunu âmâc eder
Kündür sîr eyleyen zîrâ anı am ac eder
- 3 Hall-i sirvâlinde dil-dârîñ yed-i tûlâsı var
Zâhid-i dâñaca yok bir müşkil istihrâc eder
- 4 Dîde-i 'aşıķ karîr olmaz likâ-yı hür ile
Tal'at-i şûhuñ hemân rûy-ı dilin ibhâc eder
- 5 Meyle def' etse 'aceb mi tâb-ı hırmân-ı lebiñ
Fırkat-i la'liñ Edîbi sâġara muhtâc eder

410

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Merd-i 'irfâna tecâhülle ne kesb-i nâm olur
Kim baķil-i ma'rifet merd-i nekes bî-nâm olur
- 2 Mürġ-i enzâra beyâz-ı 'arızın dâm etmesin
Şoñra bâġ-ı behceti fersûde-i aķdâm olur
- 3 Şime-i nâ-puġtegân-ı sûz-ı ġamdır hurremî
Şâġ-ı her serde deme eşmâr-ı fikr-i ġâm olur

408 S 120a, Ü1 66b, Ü2 58b

409 S 120a, Ü1 66b, Ü2 58b

410 S 120a, Ü1 67a, Ü2 59a

3 fikr-i S, Ü2: fikrim Ü1

- 4 Sine-i pür-gış tek-ā-pügāh-ı ceyş-i fitnedir
 Qalb-i şāfi şahn-ı halvet-hāne-i ilhām olur
- 5 İrtikāb-ı ‘acz ile etmez sipihre ser-fürū
 Yāre ancak ‘āşık-ı ser-keş Edībā rām olur

411

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Rinde ger zevk-i mey-i cām-ı şafā sīb iledir
 Bize cām-ı zeķanıñ nuql-ı şafāsı bilebilir
- 2 Yār ser-rişte-dih-i ḥāhiş-i vaşl olmuşdur
 Dile izhār-ı taleb varsa bu takrīb iledir
- 3 Gerdiş-i çerh iledir kār-ı nizām-ı ‘ālem
 Bāga te’şir-nümā devr-i devālīb iledir
- 4 Cāhile cām şunar zehr-i sitem dānāya
 Kār-ı sākī-i felek şanma ki tertīb iledir
- 5 Eylemek hātırı zinetkede-i düst Edīb
 Naķş-ı nā-mahrem-i bigāneyi tağrīb iledir

412

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Havāş-ı ‘ālem-i kevn ins ile melā’ikidir
 Edeb-güzin olana bir degil melā’ikidir
- 2 Resā-yı menzil-i kurb eyleyen ferīkini
 Fezā-yı pest ü bülendiñ sevi habā’ikidir
- 3 Behişt ü fevz-i liķādır dü mesned-i ‘izzet
 Harīm-i ‘izzete ehliyyetiñ erā’ikidir
- 4 Ser-i hüdātı emīn-i şūdā’-ı naḥvet eden
 Temīme-i eşer-i linet-i ‘arā’ikidir
- 5 Kulüb-ı şāfa hafir-i ğam-ı güdāziş olan
 Edīb hep meded-i şafvet-i sebā’ikidir

411 S 123b, Ü1 67a, Ü2 59a

3 çerh iledir kār-ı S, Ü1: çerh ile dergāh-ı Ü2

412 S 123b, Ü1 67a, Ü2 59a

1 Edeb-güzin S: Edīb-güzin Ü1

413

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Bu demde da' vî-i temyîzi her bir nâ-temîz eyler
Ki dînâr-ı mihekk-i sũ'-i temyîzi peşîz eyler
- 2 Olur mu reh-nümây-ı yümn-i iqbâl-i hü mâ ol kim
Nevâ-yı bûm-ı pendin cânib-i idbâra iz eyler
- 3 Degildir kâdr-dân-ı ni' met-i Mevlâ o nâ-dân kim
Hayâl-i naḥveti ibrîz-i nâbî âb-rîz eyler
- 4 'Îtâb-ı nermden şâfî dile çîn-i cebîn gelmez
Ḥiyâzı bād-ı şarşar cebr ile emvâc-ḥîz eyler
- 5 Eger hem-peyker-i Yûsuf olaydı şûret-i kârı
Denirdi her 'azîz-i mışr olan Mışrı 'azîz eyler
- 6 Merâretdir ḥalâvet lezzetin efzûn eden zîrâ
Mey-i telḥîñ neşâtın şanma kim âb-ı mevîz eyler
- 7 Riyâen meşreb-i rindâna zâhid daḥl eder şanma
Der-i mey-ḥânededen medḥülû oldukça girîz eyler
- 8 Ederken mâye-i zühdün fidâ hizân-ı bed-rûya
Yine meftûn-ı 'aşk-ı dil-bere ta'n u sitîz eyler
- 9 Edîbâ şimdi biz dem-beste-i îzâḥ u takrîriz
Beyân-ı ḥâlî ancak dîde-i ḥûn-âbe-rîz eyler

414

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Nevîd-i yümne ḥavâş-ı beşer beşîr ister
O ḥibret ile her ehl-i ḥaber ḥabîr ister
- 2 Ziyâ vü zulmet-i zîbâ vü ziştî idrâke
Bu târ-ḥânedede peyk-i başâr başîr ister
- 3 Hevâ-yı dil-ber-i bâlâ-ḳad eylemez zâhid
'Înâk-ı sâ'id-i vaşla şîḡar şaḡîr ister
- 4 Dünüvv-i ṭab' ile ḳosun pîr-i bed-meniş zîrâ
Me'âda himmet-i ḥâl-i kiber kebîr ister
- 5 Nigâḥ-ı raḡbete şibhin ḳarîn eder dânâ
Ṭimâḥ-ı dîde-i ehl-i naḡar naḡîr ister

413 Ü1 67a, Ü2 59a

7 Riyâen Ü2: Diyâr-ı Ü1 / daḥl eder Ü2: vaşl eder Ü1

8 ta'n u sitîz Ü2: durmaz sitîz Ü1

9 dem-beste-i Ü2: dil-beste-i Ü1

414 Ü2 59b

- 6 Le 'im-i kîne-güzârîñ dü çeşmi kûr olsun
Ki reh-nümây-ı tarîk-i zarar zarîr ister
- 7 Sirişki sîneyedir kâr-ı inşibâb ile
Zemîn-i gülşene miğ-i maţar maţîr ister
- 8 Sülûke meyl ile nehc-i riyâyı koy şûfî
Nebîhe nefret-i râh-ı haţar haţîr ister
- 9 Edîb âhı n'ola reh-nümây-ı 'azm etsek
'Adûya 'arz-ı peyâm-ı sefer sefîr ister

415

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şayd-ı neheng-i ye'se o da bir şebîkedir
Etme hayâl-i h'âb-ı ferahla şebi kedir
- 2 Ancak vişâh-ı heykel-i 'ismetle ân bulur
Ol zen ki dest-mâye-i hüsne melîkedir
- 3 Âhen-dilân-ı naḥvete çākūc-ı çerḥden
Darb-ı sitem ifāza-i lîn-i 'arîkedir
- 4 Nâmin nidâ-yı bāng-ı ihānet şehîr eder
Eşrâra қа' r-ı çāh-ı haķāret erîkedir
- 5 Cism-i hayâl-i merd-i ḥalî' u'l-'izârda
Pîrâhen-i taşavvur-ı setret hetîkedir
- 6 Destinde kîr-i dil-beri bî-mâye zâhidiñ
Naḳd-ı ğınâ nümüne-i sîmîn sebîkedir
- 7 Olmaz sezâ-yı ṭab'-ı bülend intihâl Edîb
Ancak sezâ-yı şân-ı ṭibâ'-ı rekîkedir

416

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Müjeñ ki pişgeh-i hâcibiñde peykândır
Derûn-ı zârıma hep zaḥm uran o peykândır
- 2 O nâkese eşer-i tâb-ı mihr-i rû vereli
Sevâd-ı vechi raķibiñ güzel nümâyândır
- 3 Zehâb-ı hûşu 'abeş şanma nâ-be-hüşânîñ
Hemân ğavâ'il-i endişeden girîzândır
- 4 'Arûs-ı fevze kuvâ-yı teķā gerek şanma
Mürâhiķân-ı fücûru bülûġa şâyândır

415 S 123b, Ü1 67b, Ü2 59b

5 Cism-i S: Çeşm-i Ü1, Ü2

416 S 123b, Ü1 67b, Ü2 59b

- 5 Ğarîķ-i lücce-i nūr-ı şühüddur yoĥsa
Edîb ‘âşık-ı bî-dil demem ki ĥayrândır

417

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Zîb-i şunûf-ı ĝâliye pîrâmenimledir
Her nakş-ı ĥüsn-i nâsiye-pîrâ benimledir
2 Pîçide-müy-ı kâkül-i ĝilmân-ı cennetiñ
Müşk-i ĝubârı nâfice-i dâmenimledir
3 Ya‘ kûbveş ĝüşâyîş-i çeşm-i đarîr-i ĝam
Kuhlû‘l-cilâ-yı neķhet-i pîrâhenimledir
4 Her bî-hemâl-i nâdire-ĝüy-ı belâĝatiñ
Ķavl-i faşîĥi nâtîķa-i elkenimledir
5 ‘Adnıñ kıyâd-ı câzibe-i şevķ ile Edîb
Bûlbûlleri müzâheme-i ĝülşenimledir

418

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Ķazâ-yı şehvete ehl-i riyâzet tâ zenân ister
Tarîķ-i suĥtdan laĥm-ı semîn ü tâze nân ister
2 Dilim müştâķ-ı ân-ı vuşlat-ı her sâde-rüy olmaz
Ki istîhâl-i ân-ı vuşlata dil-berde ân ister
3 Ne mümkin devr-i câm-ı bezm-i ĝamdan kâm-yâb olmak
O kim taĥşîl-i kâma ruĥşat-i devr-i zamân ister
4 Şudâ‘-ı iĥtilâli def‘e yâfûĥ-ı berâyâdan
Devâ-yı âb-ı tîĝ-i himmet-i kâr-âĝehân ister
5 Edîbâ ĥüsn ile reşķ-i rebî‘-i cennet olduķça
Bahâr-ı ehl-i ĝam bî rehbet-i faşl-ı ĥazân ister

419

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 O kim fu‘âdını ibdâ‘-ı şerre zehreledir
Kef-i revîyyeti pervîzeninde zehr eledir
2 Ķazâ nümüne-nümây-ı nakîz-i luţf olsa
Riyâzı nesme-i bād-ı bahâra örseledir

417 S 124a, Ü1 67b, Ü2 59b

418 S 124a, Ü1 68a, Ü2 60a

1 laĥm-ı S, Ü1: (Ü2’de bulunmuyor)

419 S 124a, Ü1 68a, Ü2 60a

- 3 Hayālî mâye-i teşhîz-i tîğ-i âhımdır
O şûh kanda ise tâb-ı hasretim biledir
- 4 Hadeng-i gamzesi cāna halîde oldukça
Baña tetābu‘ -ı āşār-ı şefkatin diledir
- 5 Müdām sāğar-ı gerdünü cür‘ a-nüş eyler
Edîb ‘āşık-ı bî-dil ferāh-ı havşaladır

420

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Mürğ-i kîre dil-berîñ sūrāh-ı isti lānedir
Kîrden bilmem o sūrāha bu istilā nedir
- 2 Ârzümüz pîr-i meyden ‘ahd ile peymānedir
Şanma her şāhib-nefesden ‘ahd ile peymānadır
- 3 Meyl-i dil ne kurb-ı şeh ne intimā-yı hanadır
Halkdan vahşetle ancak inzivā-yı hānedir
- 4 Kan‘ ile vā-beste-i gull ol ki mürğ-i zîreki
Dāma üftān eyleyen bir kayd-ı āb u dānedir
- 5 Kışsa-i ehl-i gamı güş et Edîbā yohsa kim
Mā-‘ adası hep melāl-efzā dūrüg efsānedir

421

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Kunū‘ u şanma ki taht-ı şehin-şehān ister
Ki zevk-i mülk-i kanā‘ at şehin şahan ister
- 2 Felek meşāfıma dursun ya hüdne-ğāh olsun
Ki tîğ-i zehre-şikāfım ya kın ya kan ister
- 3 Serîr-i ‘āfiyet-i vaşla irtikāsında
‘Alîl-i derd-i firākıñ elin el’ân ister
- 4 Tarîk-i emn ü sedādı koyup şekāvetle
Reh-i şürûra şikeste kıçın kaçan ister
- 5 Bülüg-ı va‘ dine Hakkıñ vesîle-cüy olmak
Mağarr-ı ‘âdet-i hılf-ı yemîn yaman ister
- 6 Zıyā‘ -ı gevher-i sırrı zühûl-i fikretle
‘Adûya hoşka-i rāzıñ içen açan ister
- 7 İşâbet-i nazar-ı şûr-ı çeşm-i hā’inden
Derûn-ı her şanem-i meh-cebîn cebân ister

3 âhımdır S, Ü2: âh mıdır Ü1
420 S 124a, Ü2 60a
421 Ü1 68a, Ü2 60a

- 8 Țarîḳ-i ğamda bülûĝ-ı mecâlini fevze
Semend-i her dil-i miḥnet-rehîn rihân ister
- 9 Edîb âfet-i kayd-ı nekâl-i ‘uḳbâdan
Ḥaşım-i kâr-ı bedinden emîn emân ister

422

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Ḥıdâ‘ı şüret-i şıdkıyla merd-i nâ-bekâr eyler
Ki sengiñ rîzesi helvâ-yı terde nâba kâr eyler
- 2 Hünermend-i riyâda kâr-ı istignâ gerek yoḥsa
Tek-â-püy-ı tama‘la zâhide kim i‘tibâr eyler
- 3 O zen-tıynet ki mi‘cer-püş-ı naḥvetdir şaĝirâna
Fakaṭ bânü-yı vaşlın maḥrem-i bezm-i kibâr eyler
- 4 Yeter kuḥl-ı sevâd-ı şâm-ı ğam-pirâye-i ‘âşıḳ
N’içün çeşmin ğubâr-âlûde-i nûr-ı nehâr eyler
- 5 Edîbâ tâb-ı ğamla cân-sitân-ı şârim-i âhım
Ten-i ‘ayn-ı ḥayâtı çâk çâk-i ihtizâr eyler

423

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Deme bânü-yı şevher-düst-ı dünyâ beni n’eyler
Ki o bensiz nice işmâr-ı eşmâr-ı benîn eyler
- 2 Ğamiñ eşk-i sefid-i çeşmi reşk-i yâsemîn eyler
O şâdî-düşmeni reng-i feraḥdan yâs emîn eyler
- 3 Ne şüretle beşâşet-cüy-ı sîmâ-yı ḥuzûr olsun
Ruḡ-ı nuṭkun o kim menşûr-ı ‘ayb-ı Müslimîn eyler
- 4 Demem minnet-peżîr-i ḥall-i eşkâl ol o kesden kim
Cevâbın ḥaşr-ı nuṭḳ-ı ‘uḳde-i çîn-i cebîn eyler
- 5 Edîbâ ehl idi çün kesb-i ḳurba zâhid-i şâdık
Yine ümmîd-i müzd-i cenneti çün ehl-i dîn eyler

424

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Şeb-zinde-dâr-ı tâb-ı ğam-ı bî-kirânedir
Çeşm-i dilim degil de meĝer bî-kirâ nedir

422 S 124a, Ü1 68b, Ü2 60b

4 nehâr S, Ü1: bahâr Ü2

423 S 124a, Ü1 68b, Ü2 60b

424 S 124a, Ü1 68b, Ü2 60b

- 2 Olmaz rabîṭ-i ḥabl-i emānet muṭî' olan
Ancak ribât-ı kahr-ı felek ser-keşānadır
- 3 Zāhid şühūd-ı peyker-i şîrîni n'eylesin
Hüsn-âşinā-yı cā'ize-i Hüsrevānedir
- 4 'İsice ol ki terk-i ribāy-ı cihān ede
Bil kim ḥırāmı rābiye-i āsmānadır
- 5 Olmaz tekā nişāne-i hüsn-i 'amel Edîb
Hüsn-i 'amel mu'āmele-i muḥlişānedir

425

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ol kalbe kim tef-i heves-i ittikā düşer
Tennür-ı cevfine şerer-i ittikād üşer
- 2 Olmuş güşāde ehl-i şekā vü sa'ādete
Bāb-ı lüzüm-ı kār-ı temennā-yı ḥayr u şer
- 3 Zann etme tāb-ı mihr-i kaderden vikāyedir
Me'vā-yı zîr-i serḥa-i bî-sāye-i ḥazer
- 4 Oldukça dilde cilveger-i rüft-ü-rüb-ı gam
Cām-ı feraḥ derūnumuzu pür-gubār eder
- 5 Ehl-i gamıñ tarāvet-i gülşen verir Edîb
Bāğ-ı ruḥunda mevce-i selsāl-i eşk-i ter

426

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şanma kim zinde-dilî 'āriyetî cān iledir
Saltanat anlama kim 'āriye ticān iledir
- 2 Müslimiñ Hakkā dili ḥubb ile imān iledir
Merd-i nā-Müslim olan ḥubb-ı le'imān iledir
- 3 Zîb-i tehzîb-i şiyem tāt-ı bahādır merde
Hüsn-i zātı deme kim zîver-i ebdān iledir
- 4 Rüşenā sāğar-ı 'aşk ile olur ḥāne-i dil
Bil ki tenvîr-i mekân cām-ı dirāḥşān iledir
- 5 Şūfiyān şūf ile nāzişger olur [lākin] Edîb
Fāḥr-ı erbāb-ı fenā ḥülle-i ekfān iledir

425 S 124a, Ü1 68b, Ü2 61a

2 kār-ı S, Ü2: ḥayr Ü1

426 S 124b, Ü1 69a, Ü2 61a

5 lākin: lîk S, Ü1, Ü2

427

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ğam-ı cānāneyi cānıyla 'āşık iştirā k'eyler
Anıñla kār-ı bī-sūdunda hiç kim iştirāk eyler
- 2 N'ola dīdem haṭ-ı nā-geh-zuhūruñ nem-çekān etse
Ki feyz-i nev-baḥār icrā-yı āb-ı çeşm-i tāk eyler
- 3 Olur ma' şūka sārī sırr-ı 'āşık bülbülün zīrā
Gülü ser-pençe-i te'sir-i şevki sine-çāk eyler
- 4 Eger dārü's-şifā-yı dehrde 'īsā ṭabīb olsa
Yine rencūr-ı 'aşka vaşf-ı dārū-yı helāk eyler
- 5 Ribāt-ı nüh felek münḥal da olsa ehl-i eşvāka
Edibā irtibāt-ı ḥatırım bī-infikāk eyler

428

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şit-i imān-ı rusul gūş-ı kerīmān iledir
Şanma bihūde ki her gūş-ı ker imān iledir
- 2 Merd-i bī-zāda degil zīnet-i cā nān iledir
Belki bī-rayb u gümān zīnet-i cānān iledir
- 3 Cismiñe derd ile tedbīr-i devā et 'āşık
Saña zīrā ki şifā derd ile dermān iledir
- 4 Teni her yāre ki bī-ān ola qurbān etmez
'Āşıka dil-ber-i şāyeste-i qurb ān iledir
- 5 Ferş-i gül-reng ile pīrāye-pezir olmaz Edib
Zib-i bismilgeh-i ğam ḥūn-ı şehidān iledir

429

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kibāş-ı cennetiñ laḥm-ı nefisi etkıyānıñdır
Degil her ferde lāyık kebş cāna et kıyanıñdır
- 2 Melik-i ğayret-i dīn rāye-dār-ı kahr-ı a' dādır
Livā-yı intişārı şanma her şāhib-kırānıñdır
- 3 Züleyhā-yı 'arūs-ı fevz her dāmāda küfu' olmaz
Züleyḥādan o her Yūsuf-şifat dāmen-keşānıñdır

427 S 124b, Ü1 69a, Ü2 61a

428 S 124b, Ü1 69a, Ü2 61a

429 S 124b, Ü1 69a, Ü2 61a

- 4 Beşâset zâ'irine cezbe-i terhîb-i dildendir
Demem tefrîh-i dil te'sîr-i lafz-ı merhabânîndir
- 5 Edîbâ bendegân âzâdelerdir râh-ı dil-berde
Mücerred fahr-ı şân-ı bendegî âzâdegânîndir

430

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bize çün behcet-i seyr ü temâşâ zînet-i güldür
' Aceb mi olsa iklîl-i nigâha jâle-i gül dūr
- 2 Kederden restedir fark etmeyen nâzı nevâzişden
Şafâ zîrâ ki idrâk-i tegâfülden tegâfüldür
- 3 Kâlır 'âciz hutûb-ı dehr-i pür-şûru taḥammülden
O kim eṭvâr-ı nâ-hemvârı bîrûn-ı taḥammüldür
- 4 Degildir iktidâ-yı dîden-i Hâtem kerem-kârı
Kerem 'âcizlere ḥâlince izhâr-ı tecemmüldir
- 5 Edîbâ a'lem-i nâs olsa da kân-ı cehâletdir
O kim bî-sûd olunca kâra me'lûf-ı tecâhüldür

431

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Naşîbim zaḥm-ı ḥâr oldukça bildim bunu yazımdır
Hemân güyâ ki senden ey gül-i ter bu niyâzımdır
- 2 Ḥaḳîkatden pül-i nehc-i mecâzım râstdır zîrâ
Benim cünd-i ḥaḳîkat sâlik-i cîsr-i mecâzımdır
- 3 Baña râh-ı hevâda pey-rev olmak nâ-müyesserdır
Ki her bir câ'iz-i şer'-i hevâ sehv-i cevâzımdır
- 4 Ḥulûvv-i bal ile âzürde-tab'ım 'âlem etmekden
Baña zîrâ ki mihmân-ı ğam-ı 'âlem mülâzımdır
- 5 'Adûyu ḥıll-i şâdıkdan Edîbâ fark u temyîze
Sebeb ancak nigâh-ı diḳḳate bir ihtirâzımdır

432

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Tâmi' deme muḥtâcına zîrâ ki bu nândır
Tâmi' anı ifrât ile buldukça bunandır

5 bendegân âzâdelerdir S, Ü2: bendeler âzâdegândır Ü1 / bendegî S, Ü2: bendegân Ü1

430 S 124b, Ü1 69b, Ü2 61b

431 S 124b, Ü1 69b, Ü2 61b

432 S 125a, Ü1 69b, Ü2 61b

- 2 Şeyhiñ reh-i mey-ḥānede de rāye-i nuṭḡu
Efrāşte-i ṭa'ne-i peymāne-keşāndır
- 3 Bī-kūlfet-i aḡmāz ederim çeşmime ḡābı
Kim dīdelerim maḡdem-i yāre nigerāndır
- 4 Şermende eden 'āşıkı āḥ-ı esefinden
Hep na're-i āḥ-ı esef-i bī-esefāndır
- 5 Hicrān ile güm-sāz-ı şu'ūr oldum Edībā
Teşrīfini yāriñ bile bilmem ne zamāndır

433

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Yārde işār-ı āşār-ı kerem yā yok mudur
Vāye-i 'uşşāk-ı zār andan hemān yay oḡ mudur
- 2 Şām-ı ḡamda maḡzar-ı ye's-i çerāḡ-ı māḥ iken
'Āşıka bir şu'le-i dāḡ-ı maḡabbet çok mudur
- 3 Hālka-i zencīr-i zūlf-i yārden ne'vmīd iken
'Āşıka hīç mi'de-i cīd-i niyāzı tok mudur
- 4 Aḡniyā ḡāḥişger-i baḡş-ı gedāyān olmada
Bilmem esbāb-ı seḡā varlık mıdır yokluk mudur
- 5 Sireti ḡardan temeyyüz eylemez çünkim Edīb
Zāhid-i ḡuşka 'aceb rişi hemān kıyruḡ mudur

434

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Merdāna maḡabbetle baḡan merdümekimdir
Ben olmayıcaḡ şefḡat eden merdüme kimdir
- 2 Dām-ı seḡatım ehl-i şürūra şerekimdir
Bu saṭvet ile cūr'et edenler şere kimdir
- 3 Terḡīb ile terḡībim eviddā vü 'adāya
Vaşf-ı ḡaṭar u emn-i na'im ü derekimdir
- 4 Bīḡāne-i kārımdır eden ülfet-i şādī
Erbāb-ı şafā ḡamda benim müşterekimdir
- 5 Lerzān eden a'dā-yı bed-endişi Edībā
Ehvāl-i şehāmetkede-i mu'terekimdir

433 S 125a, Ü1 69b, Ü2 61b

1 āşār-ı S, Ü1: āşarım Ü2

434 Ü1 70a, Ü2 61b

3 Terḡīb ile terḡībim Ü2: Terḡīb ile terḡībim Ü1

435

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Cāy-ı ünse diyemem pey-rev-i reh-yābāndır
Belki her 'āşık-ı vahşî-dile reh yabandır
- 2 Hāveristān-ı miḥanda eşer-i mihriñle
Dūd-ı āhım kelef-i rüy-ı meh-i tābāndır
- 3 Tāb-ı ğam revnağ-ı ḥüsn-i dil-i insānīdır
Ol ki bî-vāye-i ğamdır diyemem insāndır
- 4 Ğam-ı devrānı çeker her biri ancak 'āşık
Ğam-ı cānān ile me'mün-ı ğam-ı devrāndır
- 5 Sum'a-kārī dil-i bî-'aşka müsahḥhardır Edīb
Yohsa 'aşk ile riyā merde kuru bühtāndır

436

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Te'ab-ı hecr ile senden ğamımız dūrīdır
Ḥasteye nā-kes-i 'illet ğam-ı müzdūrīdır
- 2 O bütü mūr-ı ḥaṭı etdi mükedder gūyā
Mülket-i behcetine leşker-i Tīmūrīdır
- 3 Merd-i rencūr-ı hevā levīm-i 'adūdan kaçmaz
Ṭa'n-ı bed-ḥāha siper ḥālet-i ma'zūrīdır
- 4 Beni minnet-keş eden çeşm-i füsūn-sāzından
İştidād-ı heves-i lezzet-i meshūrīdır
- 5 Görmeyen rāḥat-i ğam 'āşıkı 'ālemde Edīb
Nā-sezāyān-ı ğamıñ dīde-i bî-nūrıdır

437

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Kānā'at 'izzetin zūll-i ṭama'dan derk emīn eyler
Anın'çün kend'özün 'uzletde kānī' der-kemīn eyler
- 2 Lüzüm-ı iktidāsı iktirān-ı Hızra tev'emdir
O kim ilzām-ı terk-i şoḥbet-i sū'-i qarīn eyler
- 3 Bilen yeg zulmet-i şām-ı ḥafāyı rüz-ı şöhretten
Fürüg-ı ḥazm ile tenvīr-i çeşm-i rāst-bīn eyler

435 S 125a, Ü1 70a, Ü2 62a

4 me'mün-ı S, Ü2: memnün-ı Ü1

436 S 125a, Ü1 70a, Ü2 62a

437 S 125a, Ü1 70a, Ü2 62a

1 'izzetin S, Ü2: 'uzletin Ü1

- 4 Nezîl-i kurb-ı şâhî her nice gencûr-ı şıdk olsa
Fesâd-ı şâha i' dâd-ı dürûğ-ı âferîn eyler
- 5 Perestişgâr-ı ehvâ şüret-i menkûş-ı dînâra
Edîbâ nâ-sezâ izhâr-ı zûll-i ' âşîkîn eyler

438

mef'ûlû mefâ'ilû mefâ'ilû fe'ûlûn

- 1 Âdem ki ümîdiyle dilin bâ-keder eyler
Tesvîf-i emelden dilin bâke der eyler
- 2 Me'mûn-ı ezâ vâhime-i keyd-i ' adûdan
Âlâyiş-i evhâm-ı hâzerden hâzer eyler
- 3 Vâ-beste eden buğzunu güm-râh-ı sedâda
Bed-h'âhî fûrû-mânde-i ye's-i zafer eyler
- 4 Dil-şâf olanı aňlama dil-bend-i sivâdır
Nağş-ı şuver âyîne de şanma eşer eyler
- 5 Hürsend olanın câzibe-i şükrü Edîbâ
Her ni' meti nâzişger-i şehd ü şeker eyler

439

mefâ'ilûn mefâ'ilûn mefâ'ilûn mefâ'ilûn

- 1 Benim nağd-ı hülûşum vuşlat-ı hürâ-sitânımdır
Desem bihûde şanma mevķıf-ı hür âsitânımdır
- 2 Leged-küb-ı difâ' -ı sum' a-kârânım reh-i şıdkıñ
Nigeh-dârânı zâyf-ı h'âhiş-i bî-imtinânımdır
- 3 Sürüş olsa baña her kec-ķarîni mihrbân bilmem
Ėarîm-i ' uşbe-i nâ-müstakîmân mihrbânımdır
- 4 Ėarîb ü âşinâdan şermnâk-i iğtiyâb olmam
Ki hep vâ-restegân-ı Ėaybetim şermendegânımdır
- 5 Ne mümkün nüşha-i evşâfıma reh-yâb-ı ' ilm olmak
Benim zîrâ Edîbâ ' âlimânım câhilânımdır

440

mefâ'ilûn mefâ'ilûn fe'ûlûn

- 1 Sitemle çünkü luţfuñ tev'emândır
Ne Ėam îlâm-ı cû' a tev'emândır

- 2 Sebük-sāmān-ı şevk olsun mu ol kim
Dili sencide-i rıtl-ı girandır
- 3 Muṭavveldir ḥadīs-i gīsuvānıñ
Kim olmuş āhiri bir dāstāndır
- 4 Cihānda āşinā-yı rüy-ı rāḥat
Kemīn-i ihtilāda sākināndır
- 5 Edībā iştidād-ı şūr-ı ‘ālem
Nişān-ı ‘ahd-i Mehdī-i zamāndır

441

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Sülūke ḥaşş ile mürşid riyāzemi n’eyler
Beni ki meyl-i sivādan riyāz emīn eyler
- 2 Mürīd-i gāfile oldukça hülle-i şöhret
Ridā’-ı da‘vī-i şıdkı riyā zamīn eyler
- 3 Ğarāma terk-i kabūlü mu‘ānidin eyler
Şebāt-kārī-i ‘aşkı mu‘ān-ı dīn eyler
- 4 Kōmaz şümül-i eşerden ḥüsām-ı vecdin o kim
Gülū-yı şekkini tīg-i hevāya kın eyler
- 5 Edīb lübb-i emelden nigāhı kâşırdır
Benān-ı pākini her kim ḥaşāle-çin eyler

442

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Zālīm ki şevb-i fāhrını bī-iştirā keser
Dūr ol anıñla qoyma şaķın iştirāke ser
- 2 Ḥurrem-dil-i semāḥate vermez seḥā keder
Tā ḥaşre dek vefāt ile bulmazsa ḥāke der
- 3 Şāyestedir sitemger-i bed-ḥū da kūr ola
O dīdeler ki nūk-i nigāhı ödü deler
- 4 Etmez e‘azze şāh-ı be-nām olsa sifleye
Bir nāma i‘tibār ile tesvīd-i nāmeler
- 5 Bakmaz vüçūh-ı şarfa Edībā zamānede
Tenvīr eden nigāhını sīmā-yı ḥarf-i cer

443

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Bıkr-i şahbâyı bilirken şemer-i tākımdır
Yine görsem baķarım bilmek içün tā kimdir
- 2 Baña tevfiķi eden añla ki idrā kimdir
Reh-i ihlāşa çeken ķā'id-i idrākımdır
- 3 'Azm-kār-ı tebehi hük-m-i nühā nāhıdır
Şanma kim reh-zen-i bım-i sitem-i hākımdır
- 4 İ' tişām-ı denes-i aħz u 'aķā şānımdır
Ki seħā müncezib-i behcet-i imsākımdır
- 5 İķtiķām etmede yok vehmim Edīb a' dādan
Hecme-i düşmene farķ-ı celedim bākımdır

444

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Abda zann etme ki taķhır-i günāh āsāndır
Ki şümār-ı 'aded-i 'abd u günāh aķrāndır
- 2 Neş'eden hātırı mehcūr-ı ferāğ olduķuna
Nükte-sencān-ı meye tās ile mül mizāndır
- 3 Bu keder-hānede ādem nice bī-hemm olsun
Çeşm-i tedķik ile baķ ādem ü hem bir cāndır
- 4 'Āşıkı yāre heves bī-emel-i vaşl etmez
Aña zırā ki tesāvi-i 'aded bürhāndır
- 5 Kākül-i dil-beri mevķūf-ı hisāb eylese de
'Āşıķa māye-i sevdā-yı dil-i nālāndır
- 6 Restedir tab'-ı beşer şanma 'aķā meylinden
Bil ki naķş-ı şuver-i meyl ü 'aķā yeksāndır
- 7 Nehy eder merdüm-i dānāyı Edībā dünyā
Nehyi dānişver evşāfına pek şāyāndır

445

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Kāzā kuzāta Hudādan reside nā'ibedir
Nevā'ibiñ daķi tākāt-güdāzı nā'ibedir

443 S 128b, Ü1 71a, Ü2 62b

1 Bıkr-i S, Ü2: Fıkr-i Ü1

444 S 129a, Ü1 71a, Ü2 63a

3 bī-hemm S, Ü2: Ü1 bī-gam Ü1

445 S 129a, Ü1 71a, Ü2 63a

- 2 Müzâb-ı nâr-ı caḥîm olsa meyli kâdîniñ
‘Înâk-ı gâniye-i ‘anberîn-zevâ’ibedir
- 3 Hilâf-ı şer‘ ise de pîşgâh-ı kâḍide
Mu‘idd-i rüşvetiñ âmâli şanma ḥâ’ibedir
- 4 Hevâ-yı hırş ile ser-mest-i keyf-i dînârîñ
Ḥayâl-i tâb-ı seḳardan ḥavâsı gâ’ibedir
- 5 Edîb kalmadı hîç bir nihûfte-kâr-ı fücûr
Şitâb-ı cümle ümem şöhret-i me‘â’ibedir

446

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Dil-i rencûr-ı ḡam sûd u mülû zann etme cāḥiddir
Ki diḳḳatle bakılsa sûd u mül dârû-yı vāḥiddir
- 2 Rüsûm-ı kâr-ı ‘âlem lâzım u melzûmdur cümle
Şübût-ı müdde‘âya ḥâl-i keyl ü dâne şāḥiddir
- 3 Ne mümkün iftirākı lâzımıñ melzûmdan zîrâ
Zevâl-i ittihād-ı ḥabl ü delvi kim müşāḥiddir
- 4 Bütün tertîb-i ressâm-ı kazâdır şûret-i eşyâ
Müje fehm etme ḳadr-i pîlkden bir ḳılca zâ’iddir
- 5 Olur mu cünbiş-i nuṭḳu zebânıñ bî-dehân olmak
Dehānıyla zebânı bilmeyen idrâki fāḳıddir
- 6 Şadef dil-beste-i yemm olduğun maḳrûn-ı hûş eyle
Ki deryâ vü ‘aḳîle neydigin dür ki müsâ’iddir
- 7 Dil-i sūdāgerāna bey‘ siz ümmîd-i kesb olmaz
Rüsûm-ı bey‘ ü kesbiñ dānişi idrāke ‘â’iddir
- 8 O deñli ‘illet-i aḥzân-ı fûrḳatle za‘îfiz kim
Lisân-ı şıdk-ı ta‘rîfe beden mûy olsa vāriddir
- 9 Edîbâ her dūrûruñ incizābı zaḥmadır zîrâ
Simāṭıyla nemekde hem-demi mer‘î ḳavâ’iddir

447

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Mühim-sāzım nüḳûd-ı şarfıma dil-dāde kîsemdir
Baña naḳd-ı züyûf-ı ‘âleme dil-dādegî semdir

446 S 129a, Ü1 71a, Ü2 63a

6 hûş S, Ü2: fehm Ü1

447 S 129a, Ü1 71b, Ü2 63b

1 Mühim-sāzım S: Mühim-sāz-ı Ü1, Ü2

- 2 Dil-i derd-ülfet-i bīmāra şanma kār-ı mül hemdir
Aña ancak hevā-yı nūş-ı mey bir kār-ı mülhemdir
- 3 Dil-i merdiñ sidād-ı ẖāhişi keyfiyyet-i meyden
Hemān idrāk-i zevk-i cılve-i mestāne-i gāmdır
- 4 Rehādır miñnet-i endişe-i imrūz u ferdādan
O kim reh-bürde-i sūy-ı ferāğ-ı her dü ‘ālemdir
- 5 H̱atādır mi‘ de-sir olmak ta‘ām-ı kevn-i fāniden
Edībā merde zād-ı uñrevi dünyādan aqdemdir

448

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Mey ki bī-mey-keş ola zīver-i cāmı n’eyler
Ney ki bī-neý-zen ola elde maqāmı n’eyler
- 2 Leb-i taqbīle ẖatıñdır yer eden rūyuñda
Nāme bī-zīb-i raqam naqş-ı ẖıţāmı n’eyler
- 3 ‘Āşıkā başş-ı vişāl eyle dücār oldukça
Sā’il-i rāhe-tehī naqd-ı selāmı n’eyler
- 4 Dile ‘arz etme yeter halka-i zūlf ü ẖālīñ
Mürğ-i maqbūs-ı kafes dāne-i dāmı n’eyler
- 5 Yār-i bī-rahma Edīb eşk-i recā sūd etmez
Sāha-i şüre-zemīn reşh-i gāmāmı n’eyler

449

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Komazdım zāhid-i harla cidāli bilsem erlikdir
Palās-ı hırkası düşunda ẖālā bil semerlikdir
- 2 Faḳihāsā cüdā ol kayd-ı tekbir ü ‘amāyimden
Ki te’sir-i şūdā’-ı fitneden āzāde-serlikdir
- 3 Hemān aqdāmına rū-māle meftūn eyleyen şeyḥi
Mürid-i tāzeniñ pāy-ı laţifinde o terlikdir
- 4 Sitemger cāhile cevşen-be-düş-ı ihtimā olmak
Mücerred cehl ile tīg-i kazādan bī-hazerlikdir
- 5 Edībā şimdilik gayy u reşadı fark eder yokdur
Bu sūq-ı dehrde cevher-fürüşī pileverlikdir

448 Ü1 71b, Ü2 63a

2 Ü2: (Ü1’de bir sonraki beyitle yer değiştirmiş)

3 Sā’il-i Ü2: Sāhil-i Ü1

449 Ü1 71b, Ü2 63a

450

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Şabrim elem-i cū' a ki bildiñ azacıkdır
Sākī beni sen nuql u şarāba az acıkdır
- 2 Kec-bīnī-i bed-ḥāha cūdādır hele ol kim
Menzilgehi cāsūs-ı nazardan uzacıkdır
- 3 Degmiş nem-i eşkim dem-i taqbīl yedinde
Şandım kefine tāze yakılmış kınacıkdır
- 4 Eylerse n'ola ḥāhiş-i nev-bāve-i la'liñ
Tıfl-ı dile ḥışm eyleme cānā uşacıkdır
- 5 'Āşıqlara beytū'l-ḥazen-i 'aşk Edībā
Esbāb-ı henā ile müheyyā konacıkdır

451

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dil-i şāf-ı kirāmīñ mülhemi kār-ı seḥā sırdır
Le'īmān pey-rev-i merd-i seḥā-kār ise ḥāsirdir
- 2 Fūrūğ-ı çeşm-i ümmīdi sevād-ı şāmdır yoḥsa
Şeḥer idrāk-i şem'-i ḥüsnden pervāne ḳāşırdır
- 3 'Azīm-i cilve-i āsāyiş-i ıtlāk olan merdüm
Hemān ḥabs-ı muzik-i çār dīvār-ı 'anāşırdır
- 4 'Aceb mi ehl-i dīn maḥv-ı vücūd etse bu dem zīrā
Ki her ḡayret-keş-i şirk-i ḥafī İslāma nāzırdır
- 5 Edīb ismā'-ı pend etmek degil ḳaşdı ḥaṭībānīñ
Şu'ūd-ı süllem-i şad pāye-i ḳaşr-ı menābirdir

452

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Zamāneniñ bütün ehl-i şeri kibārıdır
Dilince her biri gūyā şerik-i Bārīdir
- 2 Diliñ ki menhec-i ḡam reh-ber-i diyārıdır
Peyām-ı vaşl ile ol reh berīd-i yāridir
- 3 Firāş-ı 'aşḳda bīmār-ı ḥurremī ḳalmaz
Mizāc-ı 'āşıḳa zīrā ki hem medārıdır

450 S 129a, Ü1 72a, Ü2 63b

2 nazardan S, Ü2: nigehten Ü1

451 S 129a, Ü1 72a, Ü2 63b

452 S 129a, Ü1 72a, Ü2 63b

- 4 Hevā-yı yārde ḥal‘-ı ‘izār iken maṭlab
Lüzüm-ı de’b-i ḥayā ‘āşıkıñ ne kārıdır
- 5 Edīb izā‘a-i naḳd-ı şekibe āh ederiz
Enin-i ḥasretimiz şanma ihtiyārıdır

453

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Kāzā-yı şehvet-i maḳlūba zāhid ḥarca sım ister
Taḥammül etmege bār-ı girānı ḥar-cesım ister
- 2 Ṭabībān ‘illet-i āşüb-ı kevne çāre-yāb olmaz
Aña tevfiķe hem-dem ḥüsn-i tedbır-i ḥakīm ister
- 3 Bu şurişgehde derk-i ḥüsn-i istiḥāş-ı keşretten
Girān-ḥ‘āb-ı zühüle kehf-i aşḥāb-ı raḳım ister
- 4 Nesım-i şevḳ ile reh-yāb-ı sūy-ı bāğdır bülbül
Nebīhe şanma kim ta‘rīf-i rāh-ı müstaḳım ister
- 5 Edībā olamaz fersüde cism-i tāb-ı güm-rāhı
Cünüd-ı fevze zıll-i rāye-i şer‘-i ḳavım ister

454

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Belāyı eşkıyāya şanma teşhır-i belārekdir
Ki cīd-i eşkıyāda ḳaṭ‘ı müsted‘i belā-regdir
- 2 Cünüd-ı şaḳvetiñ aḥyāra çünkim ḡadri bī-şekdir
Büzür-ı ‘özrü sen de ḥāk-i ecsāmında bış ekdir
- 3 Ṭarīḳ-i ṭā‘ate taşdıḳ olunmaz meyli füccārıñ
Sülük-i menhec-i ‘işyāna ammā sa‘yı gerçekdir
- 4 Tebehdır ḥā’inānıñ ülfeti lākin emīnānıñ
Gönülden birbirine irtibāṭı ḡayr-ı münfekdir
- 5 Edībā muḥlişānıñ ḥālın ancak Rabbi ‘ālimdir
Nigāh-ı fehmine tafşıl-i ḥālī ḡayr-ı müdrekdir

4 de’b-i ḥayā S, Ü2: āb u hevā Ü1

453 S 129b, Ü1 72b, Ü2 64a

454 S 129b, Ü1 72b, Ü2 64a

1 S, Ü2: Ü1’de ikinci beyit

2 ecsāmında S, Ü2: cüsāmında Ü1

455

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Lānegāhı derk ederken tıynet-i hākimledir
Ben nice bilmem o tūṭı-i şeker-hā kimledir
- 2 Tā ezelden kuvvet-i temyız-i 'aks-i nık ü bed
Ehl-i hūşa şafvet-i mir'āt-ı idrākimledir
- 3 Merdüm-i tevḥid ü işrāke helāk ü zindegī
Hep benim te'sir-i ṭa' m-ı zehr ü tiryākimledir
- 4 Her semāhat-diden-i Hātem-nihād-ı 'āleme
Kār-ı idmān-ı seḥā taḳlīd-i imsākimledir
- 5 Tāb-ı keyd-i çerḥ-i kec-revden Edīb āsūdegī
İlticā-yı zır-i çetr-i dāmen-i pākimledir

456

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Bize ol mehveşin la' l-i terinden buse mercûdur
O zevkı aňlamaz bu zāhid-i ḥar bu semer-cûdur
- 2 Şemim-i ṭurresin 'ıtr-ı gül-i ruḥsārın isterler
Mücerred meşreb-i erbāb-ı dānişde emel budur
- 3 Nem-i gül-berg-i rüy-ı hūn-çekānından naşib aldık
Tef-i cāna gül-āb-efşānımız bir yār-i ḥoş-ḥûdur
- 4 Ḥayāl etdikçe tāb-ı nāle koymaz 'āşık-ı zāra
Ki taşvīr-i miyānı kāse-i çinide bir mûdur
- 5 Kōmazdın iştirāk-i mihrine 'uşşāk için fūrşat
Gōreydın zāhidā ol şūḥ-ı ra' nāyı ne meh-rûdur
- 6 Neşāṭı pūr-keder dehriñ şarāb-ı nābda ammā
Ḥumār ile muşāfāt etmedim ancaḳ keder-şûdur
- 7 Mezāk-ı rindden bir reşḥa degmez zāhid-i ḥuşke
Ki rīḳ-i bīkr-i meyle naḳş-ı ḡam göñlünde memḥûdur
- 8 Ser-ā-ser biş ü kem sencide-i mizān-ı dānişdir
Cihānı farḳa çeşm-i ehl-i dil 'ayn-ı terāzûdur
- 9 O kim renc-i şudā' -ı naḥvete dārū-güzin olmaz
Devā-yı şadme-i devrānı görsün kim ne dārûdur

455 S 129b, Ü1 72b, Ü2 64a

4 idmān S, Ü2: rān Ü1

456 Ü1 72b, Ü2 64a

6 muşāfāt Ü2: müzāfāt Ü1

- 10 Nigāh-ı fehm-i tābı nūr-ı tevfiḳ-i ‘amel görmez
Kelāmı Ḥālīḳiñ tā nuṭḳ-ı ihmālinde metlūdur
- 11 Göñülde da‘vet-i zayf-ı neşāta cāy-ı ḥālī yok
Edībā tā o deñli ḥatırım miḥnetle memlūdur

457

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Ādemoiyyet sīretin bende benī Ādem görür
Şanma her ḥayvān-ı bed-biniş beni ādem görür
- 2 Minḥat-i Vehhābı mehcūr-ı nigāh-ı fikr eder
Çeşmin ol kim ṭamiḥ-i ūkrūme-i Ḥātem görür
- 3 Sīne-rişān-ı maḥabbetde şifā-ümmid olan
Zaḥm-ı ‘aşḳ-ı yārde ḥaşıyyet-i merhem görür
- 4 Ḥire-çeşmān-ı başıret dīde-i bī-meyz ile
Ṭal‘at-i sīmā-yı her nā-maḥremi maḥrem görür
- 5 Nehb için vehb etdigin derk etmeyen ḥalkıñ Edīb
Ṭab‘-ı her süflī nihād-ı nākesi ekrem görür

458

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Maḳāl-i ṭā‘ın-ı bed-gū binā-yı hemze bānīdir
K‘aniñ mi‘mār-ı tesvīlāt-ı nefsi hem-zebānıdır
- 2 ‘Abeşdir her giriftār-ı ‘azāb-ı hemm için dūzaḥ
K‘aniñla iḳtirān-ı hem-zebān-ı hem zebānıdır
- 3 Degildir neyl-i āşār-ı kerem dil-dārdan ancak
Yapan bu ḥatır-ı vīrāneyi bir mihr-i bānīdir
- 4 Alan sūrāḥ-ı maşrafdır ḡubār-ı mevce-i ābı
Şafā-yı ḥatır-ı vāhib ‘atā-yı sā‘ilānıdır
- 5 Dil-i ‘aşıḳ ḳuyūd-ı hecr ile şādiye ehl olmaz
Edībā ehl-i şādī fūrḳatiñ āzādegānıdır

459

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Fem-i her mūdā‘-ı ser hemse ritāc olmuşdur
Serde müstevidi‘ine hem-ser-i tāc olmuşdur

457 S 130a, Ü1 72b, Ü2 64b

458 S 130a, Ü1 73a, Ü2 65a

459 S 129b, Ü1 73a, Ü2 65a

- 2 Seng-dillerde deme dil-şikenî hâdişdir
Bu zamân şanma hemân kesr-i zücâc olmuşdur
- 3 Kadr-i dūr yemde rüsüb etdigine ‘âlîdir
Şeyhe ‘uzlet sebab-i kesb-i revâc olmuşdur
- 4 Yârden neş’e-i dârû-yı peyâm-ı vuşlat
‘Âşîka bâ’ iş-i taşhîh-i mizâc olmuşdur
- 5 Dil-bere mâlını bezl etmede füccâr Edîb
Ehl-i zimmet gibi me’lûf-ı harâc olmuşdur

460

mef’ûlû fâ’ilâtü mefâ’ilü fâ’ilün

- 1 Der-güş eder makâlimi şeyh olacak bu ker
Ol demde kim rakîme-i ‘ömrün ecel bûker
- 2 Ehl-i nazar bekâ-yı cihânı fenâ görür
Âgeh-dile muḳaddime-i şâmdır şehir
- 3 Koymaz derûna dâğ-ı keder âşinâ gibi
Merd-i ḡayûra gelse de bigâneden zarar
- 4 Bezm-i cihânda merdüme yâr-i enîsden
Bigâneden ziyâde gerek diḳḳat-i hâzer
- 5 Kalmaz nihüfte kimseye evşâfımız Edîb
Pinhân iken ḳarîn-i işâ’ at olur haber

461

mefâ’ilün fe’ilâtün mefâ’ilün fe’ilün

- 1 Derûna nûk-i müjeñ nâzdan ok atmışdır
Sümûm-ı mekr ü füsûnu dile o ḳatmışdır
- 2 Şarâb-ı sırfa bizi ḡayli dem şuşatmışdır
Ki ḡabn ile bize ḡammâr çok şuşatmışdır
- 3 Ḳo teşt-i sāḡarı sâḳî ḡizâ-yı mînâya
Şudâ’-ı ḡiddet-i mey enfîni ḳanatmışdır
- 4 Olur mu merdüme ḡall-i nitâḳ-ı âsâyiş
Ki şehir-bend-i dili cünd-i ḡam ḳuşatmışdır
- 5 Nice temâhül olur intikâm-ı düşmende
Ḥadeng-i ḡadri Edîbâ derûna batmışdır

2 hâdişdir S, Ü2: hâdişden Ü1

460 S 129a, Ü1 73a, Ü2 65a

3 keder S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

461 S 129b, Ü1 73a, Ü2 64b

1 mekr S, Ü2: fikr Ü1

462

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Esbāb-ı helāk añlama renc-i hafakāndır
Kim gerden-i merd-i demeviye hafa kandır
- 2 Bu bezm-i kederde şıkal-i bār-ı hümūmu
Efzūnter eden düş-ı dile rıtl-ı girāndır
- 3 Çekmez elem-i zaḥm-ı Müselmānı berehmen
Zirā ki ne'yāzürde-dil-i zaḥm-ı ḥitāndır
- 4 Ḥayvān daḥi dil-bestesidir tab'-ı kerīmiñ
Zann etme hevā-dārı hemān ādemiyāndır
- 5 Hiç eylemedi ḥāhiş-i dermān ile ülfet
Çeşm-i hevesim derde Edibā nigerāndır

463

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Melāl izhār eder kendin küs erle bī-vifāk eyler
Mücerred vaşl-ı ḡilmāna küserle ittifāk eyler
- 2 Metā'-ı māde vü ner t̄alib-i dirhem-be-dest ister
Ki bunsuz şakḳ-ı sirvālınden izhār-ı şikāk eyler
- 3 Mużik-i nāz-ı yāri ḡülşen-i me'vā ḥayāl etsin
Dil-i zārın o kim bī-zehre-i nār-ı firāk eyler
- 4 Reh-i ehvāya nefis-i ser-keşi ıtlāka meyl etmez
Cihānda ribka-i tā'atle āḳil irtibāk eyler
- 5 Ḥarīm-i ḥānedān-ı rindi ḡaşb etmek diler vā'iz
Dem-ā-dem bıkr-i meyden izz ü teklif-i talāk eyler
- 6 Dehānı telḥ olurken zāhidiñ rindānı añdıḳça
Nifākından yine izhār-ı kand-ı iştıyāk eyler
- 7 Edibā tūtiyā-yı vehb-i her mekkāra göz koyma
Ki meyl-i dest-i cūdu kuḥl-ı çeşmi istirāk eyler

464

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 O kim ḳadr-i bülendin ḥākveş yārāna pest eyler
Revāk-ı pilk-i çeşm-i merdümü cāy-ı nişest eyler

462 S 130a, Ü1 73b, Ü2 64b

463 Ü1 73b, Ü2 64b

464 Ü1 73b, Ü2 65a

1 ḥākveş Ü2: ḥāk-i Ü1

- 2 Kedüveş berg-i bārın t̄ac eder fark-ı dıraht̄āna
Tevāzu‘ la o kim her ser-bülendi z̄ir-i dest eyler
- 3 Nice yārānı şimdi maṭmaḥ-ı çeşm-i vefā kılsın
O kim selb-i ḥuḳūḳ-ı şoḥbet-i bezm-i elest eyler
- 4 Eder mi hem-demin nev-bāve-çin-i naḥl-ı cūd ol kim
Nihāl-i ülfetiñ ğarsında tedb̄ir-i şikest eyler
- 5 Edibā aḳviyā ‘ācizlere emr-i ḥuzū‘ eyler
Şığār-ı nāsı ikrāhıyla gūyā büt-perest eyler

465

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Ben reh-i şıdḳa şitāb eylesem ol böyle baḳar
Görmedim şeyḫ-i mürāyī gibi bir böyle baḳar
- 2 Ādemī çünki degil lāyık idi olsa meder
Bulmadı şıdḳa vülūc etmege hiç ol seme der
- 3 Dānişin reh-ber-i minhāc-ı ḳalāl etdikçe
‘Ārdır merdüm-i dānişvere da‘ vā-yı hüner
- 4 Ṭama‘ -ı mā‘ide-i fā‘ide-i dünyādır
Merdi ‘uḳbāda eden mübtelī-i cū‘ -ı zarar
- 5 Pey-rev-i Hızır da olsa yine ma‘nāda Edib
Ṭalib-i rāḥ-ı Ḥaḳa luṭf-ı Ḥudādır reh-ber

466

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Fidā-yı şoḥbeti tatbīḳ olunsa şer‘e cā‘izdir
Ki şimdi dehrde püyendegān-ı şer‘acā‘izdir
- 2 Gehī cem‘ -i mürīdānıyla tertīb-i alāy eyler
Mücerred ḳaşdı şeyḫiñ şanma teşyī‘ -i cenā‘izdir
- 3 Nice nā-cā‘izi te‘vīl ile tecvīzden geçsin
Ki vāliden faḳīhiñ bağyeti neyl-i cevā‘izdir
- 4 Hevā-yı genc-i şervetle ḥabīs-i künc-i ‘uzletdir
Anıñla za‘m-ı bī-sūdunca zāhid kāma fā‘izdir
- 5 Edibā mālīk-i genc-i ğinā şāyān-ı faḥr olmaz
Melīk-i ḥüsn-sīret faḥr-ı gūn-ā-gūnu ḥā‘izdir

467

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Sitemle seyf-i nidāyī semī'e sel mi olur
Şadā-yı münker-i telhīn semi 'asel mi olur
- 2 Cenāb-ı Kādir-i muṭlaḳ baṣīr iken kāra
Nigāh-ı 'ilmine pūşide bir 'amel mi olur
- 3 Diliñ çü-āyine şāf olmadıkça uḥrāda
Saña müşāhede-i şüret-i emel mi olur
- 4 Biri kıyād-ı helāk u biri delīl-i necāt
Ġam-ı cihān ġam-ı 'uḳbāya hīç bedel mi olur
- 5 Edīb ni' met-i Ḥaḳdan berīdir ehl-i nifāk
Behişt hizb-i şeyāṭīn için maḥal mi olur

468

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Naşibi yek ḳadeḥse rinde cām-ı mül kebīr ister
Şeh-i fermān-revā-yı mesned-i Cem mülke bīr ister
- 2 Ġidā-yı meyle rindiñ mi' desi bir nev' a sīr ister
Ki hażmı def' -i istilā-yı ġafletden 'asīr ister
- 3 Nigāh-ı 'ibret-i ser-mest-i keyf-i cām-ı hüş-yāri
Elinde dūr-bīn-i sāġar oldukça baṣīr ister
- 4 Gedā-yı āḥiretdir zīb-i dünyā istemez zāhid
Kilīm-i şıdḳ edinmez būriyālarla ḥasīr ister
- 5 Edībā çāh-ı nā-peydā-bün-i dünyā-yı fāniden
'İṭāş-ı deşt-i hırşīñ ḥabl-i āmāli ḳaşīr ister

469

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Fücūra ḥaybet-i feth-i livā ṭama' dandır
Ki genc-i vizre zinā vü livāṭa ma' dandır
- 2 Doyunca mi' de o zād-ı nefise yer ḳalmaz
Ki cū' -ı dā'im-i ḥırmān-ı ġam şeba' dandır
- 3 Delīl-i nefis ile rāh-ı 'ikāb-ı 'uḳbāya
Mūrāfaḳat dil-i nā-mülhem-i feza' dandır

467 S 132b, Ü1 74a, Ü2 65b

468 S 132b, Ü1 74a, Ü2 65a

2 rindiñ S, Ü2: reng Ü1

469 S 132b, Ü1 74a, Ü2 66a

- 4 Şühüd-ı zulmet-i sîmâ-yı zarrı î'âdîñ
Fürûğ-ı nâşîye-i va'd-i müntefa'dandır
- 5 Edîb 'âşıkı za'mınca gışş eder yoğsa
Mürîde şanma ki ketm-i riyâ vera'dandır

470

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Göñül hemân fûrûş-i neyl-i mültemes-serdir
Serâçe-i hevese tâ ki iş müyesserdir
- 2 Mağall-i tâc-ı nühâ-yı hü mâ-şeref serdir
Ser-i mükellel-i 'ârî-nühâ şer-efserdir
- 3 Ğamı mühâb u neşâtı muşâbdır hergiz
Sürûru dâr-ı ğurûruñ kederle hem-serdir
- 4 Kallır mı ma'nî-i terkîb-i râzımız mübhem
Bizim ki âyet-i ihlâşımız müfesserdir
- 5 Edîb zâhide ehvâ müyesser oldukça
Bize tecennüb-i 'âr-ı hevâ mu'asserdir

471

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Göñül her süfli-i nâ-mihrbânı bilmesek yegdir
Şakın her bed-gümânı segle hem-ser bilme seg yegdir
- 2 Nigâh-ı tab'a âmîziş-nümây-ı minnet oldukça
Nice şehd ü şekerden lezzet-i nân u nemek yegdir
- 3 Cihânîñ şâh-bâz-ı sürbe-i âhû-şikârından
Dimâğ-ı nağvet-i Nemrûda müstevlî siñek yegdir
- 4 Bu miñnet-ğ'ânede ğam-ğ'arlıkla ülfet etdikçe
Melâl-encâm olan kând-ı şafâdan ğam yemek yegdir
- 5 Edîbâ sifleyi vaz'-ı taħammül tünd-ğ'üy eyler
Müvâsât-ı le'ime etmemek şarf-ı emek yegdir

472

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Beni çokdan 'acebdir deşt-i hicrâna yâr atmışdır
Baña ğüyâ o şûhu cevri için Hâlik yaratmışdır

- 2 H̱ariḏar-ı meye ābī şatar şahbāyī sāķī hep
Şuvarmaz neş'e-cūyun hayli müddetdir şuşatmışdır
- 3 Bu gün tatẖir-i ṯac u ẖırķaya meşg̱ul imiş şūfī
Kucarken bīnī-i ma' şūķ-ı şahbāyī kanatmışdır
- 4 Bu dem ben zāhid-i bed-gūyu pek şīrīn-edā gördüm
Aña ol meh-liķā gül-ķand-ı la' linden yalatmışdır
- 5 Edībā nāvek-i cevri raḵibīñ sīnesin delsin
Miyānımda nifāķı yār ile zīrā o ķatmışdır

473

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Merdüm-i naşfet-güzīn her cāya vaz'-ı pā k'eder
Sāhasın ālāyış-i gerd-i sitemden pāk eder
- 2 Ol ki toħm-ı istikāmetden nihāli rüstedir
Toħm-ı her şāķ-ı serin kārīde-i eflāk eder
- 3 İhtizān-ı cān-sipārān-ı dem-i ṯa' at içün
Sīnesin mihrāb-ı ifrāt-ı şerehden çāk eder
- 4 Her olan dil-beste-i ẖüsn-i riyāz-ı ibtilā
Cismini ğars-ı nihāl-i derd-i 'aşķa ẖāk eder
- 5 Çāşnī-yābān-ı zahm-ı niş-i ğamġīnī Edīb
Zehr-i hemmi tev'em-i ẖāşıyyet-i tiryāk eder

474

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Hezārāsā şeb-i hengām-ı gül bir nev-'ases yokdur
Ki m̱anend-i şadāy-ı dil-keşi bir nev' a ses yokdur
- 2 Benimle müdde' i hem-pāy-ı kūy-ı yār olmaz
Ki cīd-i nāķa-i 'azminde āhenden ceres yokdur
- 3 Bülüg-ı minħat-i irşād ancak ḵabiliyyetdir
Dili irşāda şanma mürşid-i şāhib-nefes yokdur
- 4 Geçerdim hem çü-bülbül ğeşt-i bāġ u rāġ-ı 'ālemden
Velī mürġ-i dil-i nālāna ğöñlümce ķafes yokdur
- 5 Edīb aķtār-ı 'ālem ser-be-ser sūr olsa şād olmam
Derūn-ı zāra ğamdan ğayrı ğüyā mültemes yokdur

473 S 132b, Ü1 74b, Ü2 66a

474 S 133a, Ü1 75a, Ü2 66a

2 S, Ü2: Bu beyitten itibaren Ü1'de bir sonraki gazele geçilmiş.

475

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Demem olduğça zâhir yâ 'Acem yâ şer 'Arabdandır
Şer ancak bildigim bî-inkıyâd-ı şer' e Rabdandır
- 2 Ezâ ehl-i Hâka çün fâcirân-ı bî-nesebdendir
Ezâ-yı Hâk daği her mülhid-i bed-bîne sebdendir
- 3 Hâlî'ân-ı 'izâra dil-nevâzî kâhrdır ancak
Te'eddüb şağş-ı bî-âdâb ile sū'-i edebdendir
- 4 Bütün erzāk-ı halkıñ mevrîdi bâb-ı İlâhîdir
Vüşülü kimseye zann etme ebvâb-ı talebdendir
- 5 Edîbâ şîr-i sedy-i mâder-i tevfiķi emdim ben
Ridâ'ım şanmasınlar zar'-ı şehbâ-yı Halebdendir

476

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Seķarda şanma dil-bend-i tef-i bâhūr olur yokdur
Velî meftûn-ı zıll-i cennet-i bâ-hūr olur yokdur
- 2 Bütün eşkiste-diller şimdi matrûh-ı zevâyâdır
Nigâh-endâz-ı cām-ı hâtır-ı meksûr olur yokdur
- 3 Hünermendân-ı nuşhuñ feryedir esmâ' a telķini
Birinde müste'idd-i nehy-i kavî-i zûr olur yokdur
- 4 Kuyûd-ı şem'-i meclis bî-keîâl-i taraf-ı hûş olmaz
Ki hiç çeşmi sirâc-ı mâh ile pür-nûr olur yokdur
- 5 Edîbâ pey-rev-i her reh-ber-i şerr oldu nâs ancak
Sedâda emr-i Hâkla bende-i me'mûr olur yokdur

477

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şanma kim meftûn-ı dürr-i 'işmet-i nâ-süftedir
Süfte-i her mişķab-ı kîre bu gün nâs üftedir
- 2 Hâtırın etmez huṭâm-ı dehr içün muğberr o kim
Hâne-i ķalbi ğubâr-ı mâ-sivâdan rüftedir
- 3 Ol ki zâhildir rümûz-ı ihtiyâl-i nâsdan
Tâ şabâh-ı haşre dek bîdâr olursa huftedir

475 S 133a, Ü1 75a, Ü2 66a (Ü1'de bir önceki gazelin içinde)

2 bed-bîne sebdendir S, Ü2: bî-dîne zebdendir Ü1

476 S 133a, Ü1 75a, Ü2 66a

3 nuşhuñ S, Ü2: 'aşrıñ Ü1

477 S 133a, Ü1 75a, Ü2 66b

- 4 'Āşıķıñ dāğ-ı dilinden ğayrı bilmem var mıdır
Bir gül-i ter kim nesīm-i şevķ ile işküftedir
- 5 Hün-bahādır kim Edībā yār taķdīm eylemiş
Şanmasınlar 'āşıķa naķd-ı maħabbet müftedir

478

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şir ü pelenge cāy-ı ikāmet kūnāmdır
Dil-beste-i fücūra da bağyet kun amdır
- 2 Zevķim benim te'ānuķ-ı bıkı-i cedīd ile
Kānūn-ı bezm-i vaşla muvāfık nevāmdır
- 3 Sermā-yı hecr-i la'line yāriñ medār olan
Kānūn-ı germ-i sāğar ile işılāmdır
- 4 Rindān-ı bezm-i 'aşķa faķaķ muķtedālığım
Zühhād-ı 'āleme 'adem-i iķtidāmdır
- 5 Yāriñ Edīb dilde ğamı ber-devāmdır
Naķd-ı nefīs-i dāğı demem berde vāmdır

479

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dānāya būy-ı cīfe-i dünyā ağır gelir
Rāħat-ġüzīne ħ'āhiş-i belvā ağır gelir
- 2 Āsāyiş-i dilim ki sebük-bārlıķladır
Düş-ı derūna bār-ı temennā ağır gelir
- 3 Olmaz münīb kārih-i terk-i fücūr olan
Ehl-i füsūķa verziş-i taķvā ağır gelir
- 4 Her tār u pūdu hem-ser-i istibraķ olsa da
Bālā-yı merde ħil'at-i a'dā ağır gelir
- 5 Etmez ķabūl-i şadme-i dest-i müşāħanet
Bī-cürme müşt-i satvet-i bī-cā ağır gelir
- 6 Kevniñ düşer mi merd-i tecerrūd kuyūduna
Pāy-ı za'ife ķayd-ı esārā ağır gelir
- 7 Birden Edīb leşķer-i fevzi ħücūm eder
Şanma cünūd-ı ħazret-i 'İsā ağır gelir

478 S 133a, Ü1 75a, Ü2 67a

4 'āleme S, Ü2: 'ālemse Ü1

479 Ü1 75b, Ü2 66b

480

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yād-ı lebiñle ta'm-ı şafā cāna tiz gelir
Nüş eyledikçe neş'e-i peymāne tiz gelir
- 2 Bir encümende şem'-i ruḥuñ ki ziyā vere
Gönlüm gibi o meclise pervāne tiz gelir
- 3 Ancaḡ şühūd-ı mevsim-i gülşen ḡamın çeker
Yoḡsa neşāṭ bülbul-i nālāna tiz gelir
- 4 Bir kez nigāh-ı çehre-i meh-tābıñ eylese
Nūr-ı sürür dīde-i giryāna tiz gelir
- 5 Görsün hemān leṭāfet-i zencir-i zülfüñü
Bend-i belāya 'āşık-ı dīvāne tiz gelir
- 6 Dārü's-şifā-yı kūyuña kim reh-nümā bula
Merzā-yı şevḡ ḡāhiş-i dermāna tiz gelir
- 7 Bir ḡusn kim zamānede Yūsuf-bahā ola
Mihr-i şüyü' u menzil-i mizāna tiz gelir
- 8 Bir dem eger ki şarşar-ı āha ḡarın edem
Ser-geştelik o serv-i ḡırāmāna tiz gelir
- 9 Faşl-ı bahārı zūd-resān añla kim Edib
Naḡş-ı sevād-ı ḡaṭ ruḡ-ı cānāna tiz gelir

481

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Sinede ser-pençe-i buḡrān-ı ḡam tābidedir
İlticāmız sāyegāh-ı bāḡda tā bidedir
- 2 Şiddet-i 'illetledir dil-ḡaste-i 'aşḡa kuvā
Tāb-ı germiyyet siyeh-mestāna bī-tābidedir
- 3 Ekl-i māl-ı şübhedir tedbir-i taḡfif-i 'azāb
Nef'-i icāz-ı ḡarāret sāḡar-ı ābidedir
- 4 İstītār ile nihān olmaz ḡināsı mün'imīñ
Ḳayd-ı irād-ı 'aḡārı defter-i cābidedir
- 5 Ḡafvenāk-i seyr-i sīmā-yı sürür olmaz Edib
Çeşmi anıñ kim sühād-ı 'aşḡ ile ḡābidedir

482

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Fikret-i emniyyet olmaz intifâ-yı bîme der
Arz tahsîn-i hîrâsetle olur mu bî-meder
- 2 Emr ü nehyi ser-keşân darb-ı ' aşāsız dinlemez
Bî-işâret eylemez zirâ eşam fehm-i haber
- 3 Zî-mürüvvet ' âcize etmez i' ânet müzd ile
Hüşmende nakşdır dâd u sitâdında zarar
- 4 Sâha-i dergâh-ı nâ-meymün-ı ehl-i hud' ada
Fârisân-ı şıdk içün mesdüddur râh-ı güzêr
- 5 Nezd-i erbâb-ı riyâda kıymeti mechûldür
Kâdr-i şıdkı muhlişân ancak Edîbâ fehm eder

483

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Hayâli cümleliñ emr-i cenâb-ı Hakkı ilgâdır
Ki münkeff olmadı yek digere olmağdan il gâdir
- 2 Vefâ-yı düstî mağz-ı sitiz-i düşmenî şimdi
' Adû nefret-güzîn-i kâr-ı merdûd-ı ehibbâdır
- 3 Cihânda kuvvet-i ezrâr muhtaş cins-i ahyâya
Faķat me 'mün-ı işâl-i mazarrat hizb-i mevtâdır
- 4 Naşârâ da muhâlif şir' a-i İncil-i ' isâya
Hemân şüret-perestân-ı zevâyâ-yı kilisâdır
- 5 Rüsûm-ı hükümü mensûh olmadan esfâr-ı Tevrâtıñ
Yehûd-ı bed-meniş de pâ-birün-ı nehc-i Mûsâdır
- 6 Ser-â-ser merta' -ı ehl-i şekâvet sâha-i dünyâ
Sülûk-i nâsdan râh-ı hidâyet lik tenhâdır
- 7 Edîbâ server-i ehl-i nühâdır lâ-cerem ol kim
Bu demlerde şühûd-ı mevte me 'nûs-ı temennâdır

484

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 ' İtr-ı hulķ-ı hasen insâna ' aceb gâliyedir
Ki melek-hûlarıñ eşmânı heme gâliyedir

482 S 135b, Ü1 76a, Ü2 67a

3 Hüşmende S, Ü2: Hüşmend-i Ü1

483 S 135b, Ü1 76a, Ü2 67a

484 S 135b, Ü1 76a, Ü2 67b

- 2 Kuvvet-i maḥv-ı vüçüd ile 'urüc-ı kurb et
Ki hümāveş rüteb-i ehl-i fenā 'āliyedir
- 3 Da' vet-i zayf-ı gama lāyık olur ol 'āşık
Ki zevāyā-yı dili vāhimedden ḥāliyedir
- 4 Nice me'vā-yı lüşüş-ı hem olur rindiñ kim
Hıfz-ı mülk-i diline bint-i 'ineb vāliyedir
- 5 Küşte-i 'aşk pezīrā-yı fenā olmaz Edīb
Ḥāk-i remsinde 'izāmı deme ki bāliyedir

485

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Bir nazarla anı bī-nān gözetmek mi olur
Merd-i zū-fāka-i muhtāca göz etmek mi olur
- 2 Dem-i sermāda cümūduyla hemān yaḥ-pāre
Seng ü āhence şalābetde meger pek mi olur
- 3 Zāhidiñ naql-ı kerāmātını taşdıḳ etme
Hiç tebeh-kār-ı riyāniñ sözü gerçek mi olur
- 4 Kābiliyyetledir izhār-ı tefennün yoḥsa
Mākiyān ülfet-i mürḡān ile ördek mi olur
- 5 Rişi şūfi-i ḥarın rükbesini geçdi Edīb
Böyle āyā giderek pāyına köstek mi olur

486

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Zāhid saña piyāle-i mey nārdeng olur
Dūzaḥda da şikāletiñe nār denk olur
- 2 İrhāb-ı kalb-i münkir-i şit-i vaḳārıña
Şavt-ı kemīne-zarṭa-i nermin tūfeng olur
- 3 Çün tıynetin sirişte-i zehr-i ḥadī' adır
Şehdiñ mezāk-ı ehl-i ḥulūşa şereng olur
- 4 Yer yok diliñce cilve-i ḥurs-ı vüçüduña
Cāy-ı ferāḥ dīde-i hırşında teng olur
- 5 Destār u keşfi surḥ u kebūd eylesen eger
Çeşm-i Edībe ḥālīñe şāyeste-i reng olur

487

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şeyhiñ kemâli ferye-i bî-miryesindedir
Bâd-ı bürütü mirveha-i lihyesindedir
- 2 Bulsa eder münâtağa gāv-ı zemîn ile
Kim kuvvet-i mücâhidesi bünyesindedir
- 3 Olmuş tama' bidāye-i kār-ı kanā' atı
Dā'im kilid-i genc-i tama' himyesindedir
- 4 Büy-āver-i na'im ise de fakrı bugz eder
İzhār-ı fakrı debdebe-i gunyesindedir
- 5 Sīmā-yı hüznü perde-i rüy-ı sürürudur
Zirā Edib ḥandesı hep gıryesindedir

488

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 İdmān-ı mey ta'āmına şeyhiñ ḥalel verir
Tekşir-i iştihāsına zirā ḥal el verir
- 2 İzhār-ı inhimāk edene būs-ı pâyına
Menfūr-dide desti gibi bir bedel verir
- 3 Her şeb alınca naqd-ı niyāz-ı kefin ele
Durmaz gulāmı aña hevā-yı kefel verir
- 4 Hengām-ı hacda zevk-i rüküb-ı müridini
Şanki aña kecāve-i düş-ı cemel verir
- 5 Kesmez elin temerrün-i cerr etmeden Edib
Zirā ki ṭab'-ı şūmuna kesmek kesel verir

489

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hep gül-ābāsā dimāğ-ı 'ālemi terṭib eder
Dehre ser-tā-ser sirişkin dide-i ter ṭib eder
- 2 Dem-be-dem zevk-i ümid-i vaşl ile me'nūs iken
Şanma cānā fikr-i hicrānıñ beni terḥib eder
- 3 Her ne deñli olsa ḥāṭır-beste-i ḥubb-ı vaṭan
Büy-ı zulfüñ mülket-i Çine dili tağrib eder

487 Ü1 76b, Ü2 67b

488 Ü1 76b, Ü2 67b

2 bedel Ü2: bed el Ü1

5 şūmuna Ü2: şūḥuna Ü1

489 S 135b, Ü1 76b, Ü2 68a

- 4 Her kesin gönlü reh-i 'aşkıñda āsāyişdedir
Bir benim gönlüm mücerred miñneti taşvib eder
- 5 Böyle kalırsa Edibā imtidād-ı hecr-i yār
Şadme-i āhim sarāy-ı 'ālemi tahrib eder

490

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Haqd hāricden olur şanma o dāhilden olur
Şān-ı bigāne degil merde o dā hilden olur
- 2 Merdüme keff-i ezā heykel-i āsāyişdir
Emn-i āzār-ı 'adū öyle hamā'ilden olur
- 3 Āhır-i kārı memerr-i nazar-ı fikr etmek
'Ākile hıbet-i ahvāl-i evā'ilden olur
- 4 İnticā şadme-i etvār-ı bed-āmūziden
Siper-i kuvvet-i tehzib-i haşā'ilden olur
- 5 Merde işbāt-ı şeref şıdk ile hāşıldır Edib
Şanma ki nisbet-i eşrāf-ı kabā'ilden olur

491

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Enāmin sūd u beyzin keşf eden bu karışıklıktır
Nüzul-i berf ile deycūr-ı şāma kar ışıklıktır
- 2 Ten-i her küşte zaħm-ı tīg-i düşmenle şehid olmaz
Şehadet niyyet-i şadıkla ancak cān-fidālıktır
- 3 Nizām-ı kār için maħlūka sūd olmaz perestişden
Nizām-ı kār eger vā-beste-i taqdir-i Hāliktir
- 4 Vefadır etyeb-i her hulk-ı tayyib merdüme zirā
Ki her hūy-ı bedin en bedterini bi-vefālıktır
- 5 Gedālık halkdan deryūze-i gaşb etmedir mālı
Edibā bi-ğınalık şanma 'ālemde gedālıktır

492

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Vuzūh üzre delil-i rāh-ı dīn naql-ı fetāvādır
K'aña oldukça deyn-i dide-i 'aql-ı fetā vādır

490 S 135b, Ü1 77a, Ü2 68a

491 S 135b, Ü1 77a, Ü2 68a

1 beyzin S, Ü1: beyz-i Ü2

492 S 136a, Ü1 77a, Ü2 68b

- 2 Bu dem bir lâne-i büm-ı bida' dır dergeh-i müftî
Cenâh-ı bâbı gūyâ naqş-ı perr-i cuğd-ı ehvâdır
- 3 Gedâ zî-haqq iken da' vâ-yı şıdkı gayr-ı müşbetdir
Ġaniyy-i müdde' i ehl-i şübût-ı zûr-ı da' vâdır
- 4 Bu devr-i bî-rüsüm-ı rahmda şân-ı tabîb ancak
Fakîre merg ile zû-mâla neksiyle müdâvâdır
- 5 Edîb ehl-i hıyânet fûlk-i kevnîñ hark u ġarkında
Ĥudâ vü nâĥudâdan şimdi hep bî-bâk ü pervâdır

493

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Ĥâk-i tezvîri ĥaṭ-ı a' mâline tâ rîk eder
Şühbesiz zâhid şeb-i meh-tâbını târik eder
- 2 Dil-beriñ zülfün perîşân eylemekden geçmedi
Böyle kalırsa şabâ çok fitneler tahrik eder
- 3 'Ârdır da' vâ-yı 'aşkı merdüme ol dil-beriñ
Kim metâ'-ı vaşlına her 'aşıkı teşrik eder
- 4 Ĥurrem eyler tab'-ı rind-i rûze-dârı pîr-i mey
Bir sebû-yı meyle ferdâ 'idini tebrik eder
- 5 Eyledikçe sāġar-ı şeş-hâneyi imlâ Edîb
Şeş cihât-ı 'âlemi sâķi baña temlik eder

494

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Nevâl-i nâkes-i mennânı bilmem ķûtum olmuşdur
Cihânda ṭa' m-ı zâd-ı sifle bil memķûtum olmuşdur
- 2 Sitâd u dâd-ı cûduñ lezzeti mebgûzum olmaķdan
Nigâh-ı iştihâ-yı eşıyâ mebhûtum olmuşdur
- 3 Kefen-püşide reh-yâb-ı fenâyım rûzgârımda
Benim şandûķ-ı cism-i zindeġi tâbûtum olmuşdur
- 4 Edelden ġavṭa-kârî lücce-i deryâ-yı miñnetde
Şefîķ-i Yûnus-ı ġam mîhmân-ı ĥûtum olmuşdur
- 5 Edîbâ süz u tâbım keyd-i her şaḡş-ı siyeh-dilden
Tüfeng-endâzî-i âh-ı dile bârûtum olmuşdur

495

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Dimâ sefkin tama' la lutf-ı Hâkdan kânîtin eyler
Binâ-yı dîn-i rics-âgendesine kanı tîn eyler
- 2 Tebeh-kâr-ı hıyânet dŭrdur ehl-i diyânetden
Emânetden berât-ı sîretin meslŭb-ı dîn eyler
- 3 Dalâl-endîşesiyle dil ba' id-i mihr-i Mevlâdır
Dilin her kes Hâka hŭsn-i yakîniyle yakın eyler
- 4 Derŭn-ı ehl-i şafvet râstdır erbâb-ı şafvetle
Şuhufda istivâ-yı nakş-ı hâtem müstebîn eyler
- 5 Edibâ âşinâ-yı şıdk-ı aşhâb-ı yemîn olmaz
O kim işbât u nefyin tev'em-i 'ıkd-ı yemîn eyler

496

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ne deñli intimâ-yı merdŭm-i kâmil şeref-zâdır
O deñli iktirân-ı süfli-i bed-dil şer-efzâdır
- 2 Devâyı h'âhişim nŭks-âver-i derdim olur zîrâ
Dilim rencŭr-ı te'sîr-i hayâlât-ı müdârâdır
- 3 Derŭnu her ne deñli fâriğ-i ezmâr-ı kîn etsem
Le'ime şŭreti mir'ât-ı kalbimde hüveydâdır
- 4 Nebâhetle nigâh eylerse de nâ-dâna hâfidir
Ki çeşm-i intibâhı derk-i evşâfımdan a'mâdır
- 5 Dil-i gâfil riyâsın şıdkâ maħmŭl etmek oldukça
Edib ehl-i riyâyı görmemek görmekten evlâdır

497

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Hemâl olmaz zinâ-kârâna şeyh o başka zânîdir
K'anıñ câyı cehennem maṭbahınıñ baş kazanıdır
- 2 O deñli mübtelâ zâhid ki çeşm-i i'tibârında
Ġulâm-ı zişti hâşâ Yŭsuf-ı mümtâz-ı şânîdir
- 3 Füzŭndur hırş-ı her kîr ile kŭnu mi'de-sîr olmaz
Ġıdâ-yı müşbi' i kîr-i dirâz-ı Türkmânîdir

495 S 137a, Ü1 77b, Ü2 68a

496 Ü1 77b, Ü2 68a

497 S 136a, Ü1 77b, Ü2 69a

3 S, Ü1: (Ü2'de "Füzŭndur hırş-ı" ifadesinden sonra bir sonraki beyitteki "ḳufl-ı kŭnu" ifadesi ile devam edilmekte ve bir beyit eksilmektedir)

- 4 Gehî sūrâh-ı kufl-ı kûnu güm-sâz-ı kilid olsa
Aña miftâh-ı lâyıķ çûp-ı gürz-i pehlevânîdir
- 5 Edîbâ harf-i ʔaʔn-ı ehl-i dil gitmez zebânından
Anıñ'çün tâ ebed şâyeste-i ʔahr-ı zebânîdir

498

feʔilâtün feʔilâtün feʔilâtün feʔilün

- 1 Dideler böyle temâşâya revâ revzenedir
Kim gulâmıyla taķiler de rev-â-rev zenedir
- 2 ʔĀrife şormuş idim sevdicegim birse nedir
Bilmedi yâr idigin muntazırım bir senedir
- 3 ʔĀķile niʔmet-i ʔuzmâ şeref-i ʔuķbâdır
Meyli merd-i ḥaseniñ fâʔide-i aḥsenedir
- 4 Zühddür merdüme pîrâye-i cāh-ı ʔizzet
Faḥr-ı şāhān-ı cihān kuru bir tañtanadır
- 5 Eylemezken heves-i derk-i çep ü rāst Edîb
Cihet-i meyseremiz zāmin-i her meymenedir

499

mefʔülü fāʔilātü mefāʔilü fāʔilün

- 1 Destār-ı şeyḥ-i sifle ʔaceb yaķışıklıdır
Mühmel ḳoma serinde anı yaķışıklıdır
- 2 Zātında gerçi cife-i ḥardır nazarda lik
Ādem gibi ḳıyāfeti vardır ḳılıklıdır
- 3 Bilmez ḥırāş-ı mārı perend-i laṭifden
Her tāze nev-cevānı bütün foş bıyıklıdır
- 4 Eyler isāle Arda gibi cūy-ı şehveti
Gūyā ki zātı Edrinevîdir ḳıyıklıdır
- 5 Dāyim şikār-ı mürġ-i hevādan şemer verir
Zirā nihāl-i bāġ-ı riyāsı dıbıklıdır
- 6 Her dem meşāf-ı cebr içün ölçüp döker ili
Endāze-i ʔaşāsı elinde şırıklıdır
- 7 Aşlā Edîb raḥnesini bî-rüfû ḳomaz
Sūrāḥa-i sürîni dem-â-dem zıbıklıdır

4 olsa S, Ü2: eyler Ü1

498 S 136a, Ü1 77b, Ü2 69a

499 Ü2 68b

500

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Koydu derb-i sâlik-i şer' i mürîd-i der-be-der
Reh-ber-i taşdıķ ile hiç bulmadı ol derbe der
- 2 Cāy-ı ber hergiz firāz-ı naħldır hey bî-ħaber
Fıkr-i ma' kūs eyleme nā-muħtemeldir bîħe ber
- 3 Rū-besīm etmez sitem-bīnānı şehd ü yā şeker
Eşķ-i ħūn-ālūd ile k'anlar zemīne yaş eker
- 4 Zāhid-i nā-puħteye 'işmet-şikendir mādeler
Kim te'ennīsiz sebū-yı süst-i ħāki mā deler
- 5 'Āķile peyker-nümā olduķça aħķām-ı ķader
Lāyık olmaz fıkr-i emniyyet Edībā ol ķadar

501

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Merdüm-i der-māndeye tā olmaya evlād-ı yār
İhtiyār-ı terkden olmaz aña evlā diyār
- 2 Giryemiz reşh-i gül-āb ile edeydi inficār
Ĥandeden maħsūd idi aldıķça būyun enf-i cār
- 3 Zırve-i Kāf-ı ķanā' atde muķīm ol zāhidā
Etme pāy-ı fikreti reh-yāb-ı sūy-ı inħidār
- 4 Mūndericdir ālet-i kār-ı şabūrīde zafer
K'oldu miftāħ-ı ferec iķlīd-i genc-i ıstībār
- 5 Şayd-ı ma' nāyı tek-ā-pūsuz Edībā rām eder
Şāh-bāz-ı tab' ım istikbāle mülhemdir şikār

502

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 N'eylesin 'ıtrı ki nān maṭlab-ı miskīnāndır
O nevā-ħ'āhlarıñ nāfe-i miski nāndır
- 2 Der-i her tācver-i āna dilim derbāndır
K'o şitābende-i nehc-i hevese derb āndır
- 3 Gül ü reyħānı ḥaṭ u 'ārız-ı cānān añlar
'Āşıkā mā'il-i bīgāne demek büh-tāndır

500 S 136a, Ü1 78a, Ü2 69a

5 'Āķile S, Ü2: 'Aķl ile Ü1

501 S 136a, Ü1 78a, Ü2 69b

4 ferec S, Ü2: zafer Ü1

502 S 136a, Ü1 78a, Ü2 69b

- 4 Maraḫ-ı hā'il-i 'uṣṣākı devā-düşmen eden
Vecel-i şiddet-i nüks-āverī-i dermāndır
- 5 Qalbdır müstemī'-i bāng-ı ezān-ı tevḥīd
Şanma biḥūde Edībā şukab-ı āzāndır

503

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 'Āşık-ı zārīn dil-i pür-yarası eşkistedir
Dīde-i ğam-dīde-i ma'lülüne eşk isterdir
- 2 Vaşf-ı dārūdan 'udül etsin ṭabīb-i rüzgār
Gönlümüz me'lūf-ı ḥırmān-ı şifā bir ḥastedir
- 3 İktifā-yı işr-i gird-āb-ı fenāya müsri' iz
Şanma seyr-i keştī-i ikdāmımız āhestedir
- 4 İctinā-yı ḥūşe-i tāk-i murādı n'eyleriz
Destimiz 'unḫūd-ı nā-kāmī ile peyvestedir
- 5 Żayf-ı şādī olamaz bir gūne reh-yāb-ı düḥūl
Kim Edībā külbe-i aḫzānımız der-bestedir

504

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ḥayāl-i ṭurresiyle bir şeb-i firūzum olmuşdur
Ki didāri niḳāb-ı şebde ḥāfi rūzum olmuşdur
- 2 Dil-i şāfım degildir tāb-ı mihr-i yārden ḥālī
Anıñ'cün sīne-i ḥüssāda pertev-sūzum olmuşdur
- 3 N'ola ḥākisterin ehl-i başiret tūtiyā etse
Ki pervāne fetil-i şem'-i bezm-efrūzum olmuşdur
- 4 Dür-i nā-süftesi mefḫūd-ı silk-i nuṭḳ-ı ifşādır
Göñülde rāz-ı ğam bir nūkte-i mermūzum olmuşdur
- 5 Edībā hiç qabūl-i naḳd-ı mağşūş-ı sürūr etmez
Dilim zīrā ki bir neḳḳād-ı hemm-endūzum olmuşdur

505

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Yāqan cevḫ-i derūnum keşf-i esrārīñ sirācıdır
Ki elbette mezāḳ-ı ğayrete keşf-i sır acıdır

- 2 Bülüg-ı şahñ-ı menzilgāh-ı ‘adnı müzd-i tã’ atle
Tek-â-püy-ı reh-i ihlâşı bilmez ol ki rācīdir
- 3 Eden gāfil gārāmıñ hüsñ-i te’sîr-i devāsından
Cehülānı ‘amā-yı dīde-i sū’-i mizācıdır
- 4 Koyan her merdüm-i tersā-nihādı zî-müselleimde
Faķat bir in’ idām-ı tırs-ı memhūr-ı hārācīdır
- 5 Edībā def’-i renc-i i’tidā tîğ ü ‘aşā ister
Şifā ol ‘illete zîrā ki mevķūf-ı ‘ilācıdır

506

mef’ülü fā’ilātü mefā’ilü fā’ilün

- 1 Rāh-ı Hudāda ķalbi o kim yār-i māl olur
Maḥşül-i ḥ’āhişi ya meder yā rimāl olur
- 2 Gül-bāñ-ı rezm-i ‘aşķa o kim bî-melāl olur
Nuṭķ-ı sürüdu zemzeme-i bîme lāl olur
- 3 Dil-bend-i zülf-i dil-berin etme mülāḥaza
Kim ‘uķde-i dilinde ğam-ı inḥilāl olur
- 4 Tāmi’ melik-i saṭvet-i Rüstemse de yine
Fersüde-tāb-ı şadme-i züll-i su’āl olur
- 5 Bî-ġayretān-ı dîn emel-i māl ile Edīb
Ĝaşbı niṭāķ-beste-i ḥarb ü kıtāl olur

507

fe’ilātün fe’ilātün fe’ilātün fe’ilün

- 1 Ni’ met-i vuşlat içün ‘āşıkı dil-ḥün eyler
Unu ķanıyla sirişt etmegi ķānün eyler
- 2 Çeşm-i bîdārımıza ḥ’ābı ḥarām eyleyicek
Vaşlı ḥ’āb içre ‘iyān etmege merhün eyler
- 3 Ben ḥadîş-i dehen-i cāmı tamām etdikçe
O beni mülhem-i vaşf-ı leb-i mey-gün eyler
- 4 Serḥa-i ehl-i kerem fark-ı ‘atā-cüyāna
Mîve-rîz olmasa da zıll-i hümāyün eyler
- 5 Eşer-i mihri Edīb olmayıcak ‘ālemde
Merdümü olsa da hem-ķadr-i semā dūn eyler

508

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 'Älemde o kim rāh-rev-i hırş u şerehdir
Dünbāle-i dü kıāfile-i ħumķ u belehdir
- 2 Dil-bend-i sevād-ı ħaķ u ħālīñ mi degildir
Her 'āşık-ı sevdā-zede kim baķtı siyehdir
- 3 Güm-kerde-i minhāc-ı ser-i kūyuñ olaldan
Zühhād-ı riyā-pişeniñ aķvāli tebehdir
- 4 Ağyāra uyup etme cefā 'āşık-ı zāra
Ey Dāver-i iķlīm-i bahā saña günehtir
- 5 Destimde benim kilķ-i cihān-girim Edībā
Keyķusrev-i engüştüme zerrīne külehdir

509

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Anlar ki nefsi sīret-i bedden beriyyedir
Şeksiz ħavāş-ı ümmet-i ħayrū'l-beriyyedir
- 2 Gül-deste-güne gülşen-i tāb-ı ħarāmdan
'Āşıkā dāğ-ı sīne de bir ħ'oş hediiyyedir
- 3 Münyet rehīn-i şārim-i çeşm-i nigār ise
'Āşık hemīşe rāğīb-ı neyl-i meniyyedir
- 4 Rāh-ı hevāya şirzime-i ehl-i himmetiñ
İşār-ı cānda kıā'idesi Ĥātemiyyedir
- 5 Bī-tāb-ı renc-i 'illet-i ħummā-yı hırş olan
Rāh-ı fitende şanma 'adīmü'l-ħamiyyedir
- 6 Etvār-ı ķahr ile leged-i pāy-ı dil-rübā
Re's-i rakībe ħaylice nāzūk beliyyedir
- 7 Etsin Edīb laħm-ı rakīb-i segi ħidā
Anlar ki rāğīb-ı siyer-i Mālikiyyedir

510

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bāz etmesin mi keff-i ümidi kimāmeler
Olduķķa dūr-nişār-ı teraşşuħ ħamāmeler

508 S 10b (Üzerine çizgi çekilmiş)

509 S 12a (Üzerine çizgi çekilmiş)

510 S 12b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Şür-efken oldu şāhid-i sāgar mecālise
Reng-i sefid ü surhla giydikçe cāmeler
- 3 Her āstīn ferāh u mu‘arrā zi-dānişe
Şan gūy-ı şavlecān-ı ser olmuş ‘imāmeler
- 4 Şevb-i dirāz-dāmen-i feyzi degil revā
Ber-düş-ı iddi‘ ā ede kūtāh-kāmeler
- 5 Oldu Edīb şāhid-i güftār-ı pākimiñ
Meftūn-ı hüsn ü behceti elvāh u hāmeler

511

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Kimini dest-i kazā süy-ı ser-i āba çeker
Kimini sāgar-ı ser-şār-ı mey-i nāba çeker
- 2 Ebruvānı o büt-i ‘işveger-i tannāziñ
Rāhibi raġbet ile kūşe-i mihrāba çeker
- 3 Tal‘at-i şūhuna ru’yāda düçār olmağ için
Rūz u şeb ‘āşık-ı bīdārı şeker-h̄āba çeker
- 4 Cān-sitān olmada ser-pençe-i nūk-i nigeħi
Teşne-i deşnesini mezbah-ı kaşşāba çeker
- 5 Bend-i zūlfeyn-i siyeh-tārı Edīb ol māhıñ
Dil-i āvāremizi bir şeb-i meh-tāba çeker

512

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Dü-nīm eden dili şemşir-i çeşm-i yāridir
Dü-pāre-sāz-ı derūn tiġ-i āb-dārıdır
- 2 Ribāṭ-ı hāṭıra hep bār-bürde-i ġam olan
Sütür-ı kāfile-i hūy-ı bürd-bārīdir
- 3 Raķīb muktefi-i işr olup ol āhūya
Müdām pey-rev olur bir seg-i şikārīdir
- 4 Kemāl-i h̄āhiş ile şeyh-i zen-perest ancak
Hādış-i mesned-i hubb-ı zenānı kārīdir
- 5 Edīb baħr-ı maħabbetde ‘āşık-ı zārıñ
Sefine-i dili bād-ı kederle cārīdir

511 S 13a (Üzerine çizgi çekilmiş)

512 S 13b (Üzerine çizgi çekilmiş)

513

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Fezā-yı beyt-i Hudā sāyiş-i cebîn yeridir
İsāle-i dem-i eşkiyle āh enîn yeridir
- 2 Hezār zaḥm ile pīrāye-gīrī-i dil ü ten
Dilir-i 'aşk-ı hünermende āferîn yeridir
- 3 Dilā ḥarāret-i sūz-ı ġarāma nisbetle
Leḥīb-i қа' r-ı lezā 'āşıkñ serin yeridir
- 4 'Aķile-cūyī-i vuşlatla ķulzüm-i 'aşkñ
Megās-ı ḥātır-ı şūrīde pek derin yeridir
- 5 Edīb eylemeziz ḥubb-ı ḥāyine me'vā
Ki ḥāne-i dil-i bi-ķinemiz emîn yeridir

514

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Sākī-i ner mi 'aceb sākīye-i māde midir
Fıkr-i dil kākül-i dil-ber mi ser-i māda mıdır
- 2 Leb-i mey-gūna dü ḥāl oldu iki nokṭa-i tā
Sebaķ-āmūz-ı dilim bāda mıdır tāda mıdır
- 3 Mīl-i āmāde iken şeyḥ-i ġulāmī-maḥlaş
Mīl-i saḥt-ı hevesi yāre de āmāde midir
- 4 Ḥānķāhı yine irşā ile aldı mürşid
'Acebā seyr ü sülükü reh-i irşāda mıdır
- 5 Bāġda yād-ı ġül-i rüyuna mānend-i Edīb
'Andelībā hevesiñ yāda mi feryāda mıdır

515

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sebeb ḥırmān-ı zevķ-i 'aşķa çeşm-i bāksizlikdir
Gönülden nefret-i tāb-ı elemnden bāksizlikdir
- 2 Eden hem-siret-i emlāk ehl-i faķr u tecrīdi
Bu vīrān-ḥāne-i āşubda emlāksizlikdir
- 3 Televvün-kār olan 'uşşāk-ı nā-dil-şāfa 'ālemde
Cefā-yı dil-beri derk etdiren idrāksizlikdir

513 S 14a (Üzerine çizgi çekilmiş)

514 S 16a (Üzerine çizgi çekilmiş)

515 S 16a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Raķibi beste-i fitrāk ederdim iķtināşımda
Sebeb tarķ-ı şikār-ı cismine fitrāksizlikdir
- 5 Edibā eşk-i ‘āşık kūhsārı pūr-nemā eyler
Nemādan vāye-dārı şanma nā-bī-ķāksizlikdir

516

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Dili ğaltān-ı aķzān eyleyen ğam-ķāresizliktir
O tıflı böyle ser-gerdān eden gehvāresizlikdir
- 2 Koyan bī-cüst-ü-cū ķāh-ı ‘anāda Yūsuf-ı ķalbi
Ħavālī-i ķalīb-i dehrde seyyāresizlikdir
- 3 Meşāf-ı ğamda maġdūr etdiren fūrsān-ı ‘uşşāķı
Raķīb-i dūna ancak āhenin ğaddāresizlikdir
- 4 Gül-i dāġ-ı derūna eşk ile şeb-nem-feşān ol kim
Ħiyāzı feyẓden maķrūm eden fevvāresizlikdir
- 5 Edibā şerķa-cūy-ı nūk-i tiġ-i yārdır ğönlüm
Ki Ħirmānı dil-i bī-inşirāķıñ yaresizlikdir

517

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Raķķāş şeyķe sübķası bir ķār-pāredir
Şevķiyle oynadan anı deff ü neķāredir
- 2 Bu Ħırķa-i hezār-rüfūdan murādı var
Şeyķiñ libāsı pāra içün pāre pāredir
- 3 Destār-ı gende-düñn-i siyeh-ġunu zāhidiñ
Çeşm-i meşām-ı rinde ‘aceb yağlı ķaradır
- 4 Ħ’oşdur ġözünde ħādişe-i İbn Ma‘nevī
N’etsin faķīh Tañrı anı ibne yaradır
- 5 Her tab‘-ı şā‘iride leţafet mi var Edib
Şi‘r-i laţif tab‘-ı laţāfet-şi‘āradır

518

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Eriķķā-yı ġamıñ gerdenlerin taķrır eden kimdir
Menāşir-i ħaţ-ı āzādını taķrır eden kimdir

516 S 13b (Üzerine çizgi çekilmiş)

517 S 16b (Üzerine çizgi çekilmiş)

518 S 18b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Esir-i 'aşk-ı rüsvā-geşteniñ sūq-ı melāmetde
Dem-ā-dem tığveş nāmın çekip teşhîr eden kimdir
- 3 'Aceb dil-teşne-i reşh-i şabîr-i vaşl-ı dil-dârı
Mevâ'id-i rühâm-ı vaşl ile taşbîr eden kimdir
- 4 Bürüd-ı vaşlda tâb-ı elemnden râhat olmuşken
Dili fikr-i tef-i hicrân ile tefkîr eden kimdir
- 5 Edibâ bizden özge şâhid-i nazm-ı dil-ārâyı
Bu güne bâ-'abîr-i ẖ'oş-edâ ta' bîr eden kimdir

519

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cihānda lafz-ı nāmı pāk olan ârî ya nâ dirler
O güne müstakîmu't-tab'ı ariveş kanadırlar
- 2 Eger vîrân-dilân müsteceddiyân-ı mün'imân olsa
Binâ-yı devleti 'âlî olanlar mâ-binâ dirler
- 3 Riyâz-ı 'âlem içre fahrî güyâ nehr-i sâ'ildir
Teselsülde o güne nân [u] âb-ı nâbı nâdirler
- 4 Göründükçe der-i vîrâne-hâtırlarda ma'mûrî
Harâba tîşe-kârî eyleyip min-bâbinâ dirler
- 5 Edib-i nâdirü'l-evşâfî pürsân olsalar bir kez
Enâniyyetle kec-niyyet edebsizler enâ dirler

520

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ol serv-i nâz 'âşık-ı âvâresin bulur
Zahm-ı füzûn-ı derd ü gamıñ çâresin bulur
- 2 Göñlüm güm olsa da ser-i zülfünde lâ-cerem
Bir gün yine nesîm-i şabâ arasın bulur
- 3 Bir dem habîs-i şîhne-i devr ise de yine
Naqd-ı piyâle râha-i mey-hâresin bulur
- 4 Elbette dest-i dâye-i bād-ı bahâr ile
Etîfâl-i gonçe cünbiş-i gehvâresin bulur
- 5 Ğam çekmesin fütâde-i çâh-ı elem Edib
Yûsuf-mişâl maqdem-i seyyâresin bulur

521

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Gülü-yı Râfîzî kim nâve-i çirk-âbe-i sebdir
Nişângâh-ı süyûf-ı Ehl-i Sünnet olsa ensebdir
- 2 Bu heycâgâh-ı pür-âşûbda her şe'r-i bî-tâlib
Zebân-ı tîğ-i aşhâb-ı mürüvvetle mu'talebdir
- 3 Kırâb-endâz-ı tîğ-i iktirâb-ı mîr ü şâhîdir
Anıñ'çün havme-i ehl-i hamîyyet fevze akrebdir
- 4 Dem-â-dem sâgar-ı şahbâ-yı âb-âmîzden geçmez
'Acebdir mürşid-i mestâne pek âlûde-meşrebdir
- 5 Midâd-ı hoşka-i fâhından istimdâd-ı feyz eyler
Edîbâ tâlibân-ı şeyh hep cehl-i mürekkebdir

522

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 O kim menâhic-i pür-hevl-i 'aşka sâlikdir
Müdâm peyrev-i seyyâre-i mehâlikdir
- 2 Muķîm-i reh-güzer olmaķdan ol perî-rûya
Hemân ümîdim ırakdan bir âşinâlikdir
- 3 'Uluvv-ı kadr-i nesîm-i bahâra bâ' iş olan
Derûn-ı pür-girih-i bâğa dil-güşâlikdir
- 4 'Aceb mi şeyhe mucidd olsa pâsdârîde
Derûn-ı hücrede bir genc-i hûsne mâlikdir
- 5 Edîb hırş u tama' illet-i cibillîdir
Şi'âr-ı hırşa sebep şanma bî-ğınâlikdir

523

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Neheng-i âba ki dâ'im şinâha yer cûdur
Neheng-i kilke de âb-ı midâd-ı ter cûdur
- 2 Ol âfetiñ ser-i şâh-ı kemâle pervâza
Hümâ-yı behceti haţdan hemîşe per-cûdur
- 3 Seyâhat eyleyemez şeyh-i mâde merkebsiz
Yem-i mesâlik-i cerde şinâha har-cûdur

521 S 22a (Üzerine çizgi çekilmiş)

522 S 23b (Üzerine çizgi çekilmiş)

523 S 23b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Bülend-himmet imiş zât-ı şeyh-i müstagnî
Ki zerle hürd u büzüрге du'âsı mercûdur
- 5 Edîb nekhet-i cân-bağş-ı zülfi dil-berden
Nesîmden dilimiz dem-be-dem eşer-cûdur

524

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Cihânı bilmege şâhib-fürûğ-ı hûş ister
O hûşmende de bir gûş-ı nûr-pûş ister
- 2 Diyâr-ı vuşlata keştî-resâyî-i cisme
Nesîm-i âh u nem-i eşk-i yem-hurûş ister
- 3 Bu kâr-hânedede her vâye-cûy-ı tevfiķiñ
Nihâd-ı zâtı pesendide-i sürûş ister
- 4 Dehân-ı şevke lebi incizâb ile yârîñ
Piyâledir ki fem-i rind-i bâde-nûş ister
- 5 Edîb dil-ber-i zî-' iffet istemez zâhid
Hemân güşâde-ķafâ hîz-i kun-fürûş ister

525

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kemend-i zülfü dirâz et diliñ penâhı budur
Şikâr-ı deşt-i ġarâmıñ ķarârgâhı budur
- 2 O mâh-peykeri sevmekden özge cürmüm yok
Yanında gönümüzüñ var ise günâhı budur
- 3 Meşâf-ı 'aşķa gönül cünd-i âhı i' tidâd et
Ki rezmgâh-ı ġamıñ leşker ü sipâhı budur
- 4 Sirişk-i germ ile kıl dâğ-ı sîneyi tecdîd
Şübût-ı da'vî-i 'aşķıñ hemân güvâhı budur
- 5 Neheng-i ķulzüm-i eşk eyle cism-i nâ-yâbı
Edîb ehl-i ġamıñ lücce-i şînâhı budur

526

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Derûn-ı merde ġarâmıñ yel-i bahâdırıdır
Belî neberd-i ġamıñ bir hüzebr-i nâdiridir

524 S 23b (Üzerine çizgi çekilmiş)

525 S 24a (Üzerine çizgi çekilmiş)

526 S 24a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Şehin-şeh-i 'alem-efrâz-ı kişver-i 'aşkıñ
Otâğ-ı çerğ-i felek bir kemîne çadırıdır
- 3 Nedir bu enfes-rûya şî'âr-ı emmâre
Ki esed-pîşe-i zühdüñ ğarîm-i ğadırıdır
- 4 Hürûş-ı lücce-i kevni tehî kıyâs etme
Ki mevc-i hükmi kazânıñ bütün meşâdiridir
- 5 Bu kilik-i nâdire-gûmuz riyâz-ı elvâhıñ
Edîb kumrî-i dil-keş-nevâ-yı hâdiridir

527

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şâri'-i şer'-i maḥabbetden mürâyî dūrdur
Bed-revişler ol reh-i pūr-feyzden mehcūrdur
- 2 Celb-i mālâ şarf eder naḫdîne-i tâ'âtını
Şeyḫ-i menhūmuñ anıñ'çün sa'yı nâ-meşkūrdur
- 3 Râğıb-ı 'adn ise de mağbūn olur şūfî yine
Hîre-çeşm-i fikreti rāh-ı hüdādan kūrdur
- 4 Etse bā-zūr-ı vera' infāz-ı pende kūşişi
Nāfiẓ olmaz zāhidiñ aqvāli zîrā zūrdur
- 5 Şūfî-i bed-kār u bed-güftārı teşnî' etmege
Bezî-i himmetde Edîbā ṭab'ımız mecbūrdur

528

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Ezâ-yı 'aşık-ı nâ-kāmdan murādı nedir
Bizimle çerğ-i denîniñ 'aceb 'inādı nedir
- 2 Sitem-keşāna vefāsı cefâ ise çerğ-iñ
Ya vāz'-ı cevri ü cefāniñ yanında adı nedir
- 3 Faḫîh-i müctehidiñ şavn-ı dîn ise ğaraẓı
Bunuñla neyl-i ḥarāma bu ictihādı nedir
- 4 Tırāz-ı faḫretimizdir külāh-ı peşmîne
Zamāneniñ ḥeşem ü tāk-ı Keykubādı nedir
- 5 Edîb zümre-i cārū-keşān-ı dergeh ki
Şî'âr-ı zūll ile dehriñ bu inḫıyādı nedir

527 S 24b (Üzerine çizgi çekilmiş)

528 S 25a (Üzerine çizgi çekilmiş)

529

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zülfüñ hayâli gerden-i şevke temîmedir
Fikr-i haţ-ı ruhuñ da aña bir zamîmedir
- 2 Gösterme şekl-i rîzişini çeşm-i pür-nemiñ
Ey ebr-i nev-bahâr bu senden nemîmedir
- 3 Hem-bezm-i vuşlat olsa da dil-şâf 'âşıkıñ
Meyli yine nikûhiş-i fi'l-i zamîmedir
- 4 Reftâra gül o câme-i nev-tarh-ı âl ile
Lehâz-ı şevkimiz o nevâl-i 'amîmedir
- 5 Endâm-ı yâri kapladı müşgîn kabâ ile
Reşkim Edîb o turre-i 'anber-şemîmedir

530

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Nakdîne-i cânıñ seniñ ey şahş-ı bahâdır
Ükrüme-i vaşla deme erzende-bahâdır
- 2 Peykâr-ı gama cünne-be-düş olsa da 'âşık
Ol gâ'ileden şanma ki maşşûdu rehâdır
- 3 Merdân-ı gamıñ şu'le-i kânûn-ı derûnu
Merhûn-ı fûrûzîne-i ta'n-ı süfehâdır
- 4 Güm-rehleri gerdide eden süy-ı dâlâle
Kec-cünbişi-i miğcen-i pend-i fuğahâdır
- 5 Nakş-ı kalem-i nâdire-perdâzım Edîbâ
Ârâyış-i elvâh-ı dil-i ehl-i nühâdır

531

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ten-i pervâneveş kim sūziş-i şem' iyle biryândır
Vücüduñ âteş-i 'aşk ile 'âşık sen de bir yandır
- 2 Şarâb-ı surhu bezm-i ehl-i 'aşkıñ sāgar-ı kandır
Tereddüdsüzce andan var derûn-ı teşneyi kandır
- 3 Serin ehl-i vefâya zarf-ı minâ-yı şarâb eyler
Bu meclisde o kim peymâne-nüş-ı ahd ü peymândır

529 S 25b (Üzerine çizgi çekilmiş)

530 S 26a (Üzerine çizgi çekilmiş)

531 S 26a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Tekellüfsüz na'ım-i kurbda bā-ḥūr olur hem-dem
O 'aşık kim şekibā-yı tef-i bāḥūr-ı aḥzandır
- 5 Edibā cūy-ı dehri mevcenāk-i şūr eden ancak
Hübüb-ı şarşar-ı mekr ü ḥıdā' -ı fitne-cüyandır

532

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Neşât sâdin-i vüs'at-sarây-ı vaḥdetdir
Keder mülâzım-ı şaḥn-ı muzîḳ-i keşretedir
- 2 Sezâ-yı kımmе-i merd-i nebîl-i ferzâne
Otâga-gîrî-i tâc-ı 'uluvv-ı himmetdir
- 3 Eder nekâl ile her bî-mürüvveti pâ-mâl
Dilîr-i çerḥ-i felek ḥayli zî-mürüvvetdir
- 4 Ümîd-i zâhid i'ânetdir ehl-i dünyâdan
Degil ki dergeh-i Bâriden isti'ânetdir
- 5 Edîb câhil ü dâna bilinmeden ḳaldı
Fezâ-yı ḥâtırım andan mecâl-i ḥayretedir

533

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şeyḥim giyindi câme-i gül-güne-i ḥarîr
Gösterdi zîb-i gülşeni der-faşl-ı zemherîr
- 2 İclâs-ı şeh-r-yâr-i ḥayâl-i cemâline
Etdik sevâd-ı çeşm-i süveydâyı biz serîr
- 3 Gerdân eder şadâ-yı tarab-zây-ı şevḳ ile
Dülâb-ı çerḥ-i cūy-ı enînimdeki ḥarîr
- 4 Neyl-i şühûdu bilse muḳarrerde 'aşıḳıñ
Olsa nevîd-i vuşlat ile dîdesi ḳarîr
- 5 Oldu Edîb sâmi' a-pîrây-ı ehl-i dil
Bu tâze nağme ile yine kilḳ-i ḥ'oş-şarîr

534

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hezârıñ gerçi kim bu ıztırâbı gülden olmuşdur
Gülün de pîç ü tâb-ı ḥacleti bülbülден olmuşdur

532 S 26a (Üzerine çizgi çekilmiş)

533 S 26b (Üzerine çizgi çekilmiş)

534 S 27a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 O şūhuñ māliš-i dergāhı iksīr-i meyāmındır
Dil-i ser-geşteye vādī-nümāy-ı Eymen olmuşdur
- 3 Hāyāl-i nūk-i müjgānından olmazsan n'ola hālī
Rūfū-yı zaḥm-ı nā-sūr-ı derūna süzen olmuşdur
- 4 Zenāne hey'eti taqlīd-i merdān etdirir şimdi
Bu tavr-ı dil-keşi hayret-dih-i merd ü zen olmuşdur
- 5 Edībā rūft-ü-rūb-ı dergeh-i vālā-yı dil-dāra
Dü müjgānım gehī cārūb u geh pervīzen olmuşdur

535

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Zer-cūyluḡa levn-i qabāsı sebebidir
Zirā ki bu gün pūşışı şeyḫiñ zehebīdir
- 2 Vaşla ebi māni' se eger meşrebi yāriñ
Bed-ṭab'-ı ebinden hele bī-şübhe ebīdir
- 3 Duymaz başıcaḡ zāhide maḥfice şütümü
Zirā gidiniñ zihni kemāl üzre ḡabīdir
- 4 Ref' etmededir dāmenini ḡādimi şanma
Destinde aniñ tutduḡu şeyḫiñ zenebidir
- 5 Bulmaḡ nic' olur her Halebī ṭab'-ı Edībi
Ol zümrede bu hem Halebī hem çelebīdir

536

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Emāna tiḡ-i āhımdan deḡil şavt-ı emānīdir
Raḡīb-i dūna raḡmım bā' iş-i neyl-i emānīdir
- 2 Caḡīm-i ḡahrda düş-nām-kārī etse dil-dārım
Hemān aḡyāra şemşīr-i zebānı bir zebānīdir
- 3 Ten-i bī-zehregān-ı şavlet-i ḡam nāvek-i yāre
Hedeflikden ḡazerle cānına bī-şübhe cānīdir
- 4 Sūrini nūrelendirmekle tenvīr-i cemāl eyler
Zamāniñ şeyḡ-i 'innini ne Lūṭīdir ne zānīdir
- 5 Gülū-yı ḡāhiş-i merdānı maḡnūḡ eyleyen ancak
Edībā ehl-i 'aşrıñ ḡuşk-nān-ı imtinānıdır

535 S 28a (Üzerine çizgi çekilmiş)

536 S 28a (Üzerine çizgi çekilmiş)

537

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Fezâ-yı gülşen-i gam cism-i dâg-dârımdır
Dil-i hezâr-nevâ özge bir hezârımdır
- 2 Meşâgıl-i gam-ı tākāt-güdāza meşgûlüm
Sükûn-ı künc-i ferāgat benim ne kârımdır
- 3 Gamıyla dönmüş iken nîm-i âdemî-zâda
O şüh hâlime bakmaz demez ki yârımdır
- 4 Tefâhür eyleyerek pîr-i bâde meclisde
Demiş ki meykedeler ser-ta-ser 'aķârımdır
- 5 Edîb teşne-lebân-ı zülâl-i ma'nâya
Veren neşât-ı ebed şî'r-i âb-dârımdır

538

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yâriñ sipihr-i şevki ile vâj-gün olur
Hûrşîd-i rûyu tâb-dih-i 'âl ü dün olur
- 2 Gülşende reng-i rûy-ı terin lâle görmeden
Bilmem ne yüzden aña bu sûz-ı derûn olur
- 3 Kûtâh-dest-i 'aşk olamaz mîve-çîn-i vaşl
El-kışsa sâ'id-i dil-i 'âşık uzun olur
- 4 Da'vâ-yı derd-i 'aşk ile ten-perver olma kim
Kurbân-ı 'îdgâh-ı maḥabbet zebûn olur
- 5 Zühhâda reh-neverdî-i gamda Edîbvâr
Kalb-i selîm olursa güzel reh-nümûn olur

539

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bilmem melâl hâtıra gerdündan mıdır
Söz diñlemez raķîb-i ker-i dündan mıdır
- 2 A'mâl-i berşi şürbe çevirmiş imâm-ı pîr
Câmi' de keyfî şimdi o ma'cûndan mıdır
- 3 Bî-mâye ders-i 'âm fakîhe bahâ-yı mey
Âyâ ki naķd-ı nüṣṣa-i merhûndan mıdır

537 S 29a (Üzerine çizgi çekilmiş)

538 S 30a (Üzerine çizgi çekilmiş)

539 S 30a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Ey h̃āce doğru de ki karīneyle añladım
Derd-i diliñ o h̃acib-i maqrūndan mıdır
- 5 H̃āmem Edīb surh ile taħrīre başladı
Yoħsa midādı bir dil-i pūr-hūndan mıdır

540

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Āşıkıñ zaħm-ı dili h̃āhiş-i dermānda mıdır
Yoħsa ne'vmidi ile 'āciz-i der-mānde midir
- 2 Nigeħ-i re'fet ile baħ müje-i hūn-bāra
Merdüm-i dīdemiziñ iki eli kanda mıdır
- 3 Evc-ı 'irfāna teraqqīde mi şūfī yoħsa
Gāv mişāna hemān böyle fūrū-mānde midir
- 4 Der-hayāl etmede mi rān-ı sefid-i yāri
Zāhidiñ fikri 'aceb ğayret-i akrānda mıdır
- 5 Çeşmiñ ümmid-i ğubār-ı reh-i yār ile Edīb
'Aceb iksirde mi kuħl-ı Şıfāhānda mıdır

541

mefā'ilün fe' ilātün mefā'ilün fe' ilün

- 1 Külāh-ı sum'a vü zerkiñ o ser ki tārikidir
Zılāl-i perr-i hümā cāy-sāz-ı tārikidir
- 2 Cebān-nümā ise de cilvegāhı 'uşşākıñ
Meşāfgāh-ı ğamiñ havme-i me'ārikidir
- 3 Benān-ı ğamla müşār oldu cān u ten 'aşka
Ki şimdi rūh u beden miħnetiñ müşārikidir
- 4 Nükūd-ı tātati zāhid ne iddiħār etsin
Aña münāsib olan sım ü zer tedārikidir
- 5 Vuzūh-ı nehc-i sedādı Edīb mübhem eden
Bu reh-nümünlarıñ zulmet-i medārikidir

542

mef'ülü fā' ilātü mefā'ilü fā' ilün

- 1 Hatt-ı siyeh-nümāda ruħ-ı āl-gün mudur
Yoħsa miyāne-i şeb-i dāmisde gün müdür

540 S 10a (Üzerine çizgi çekilmiş)

541 S 11a (Üzerine çizgi çekilmiş)

542 S 11b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Şevk-i kadiñle serv-i sehî ser-firâz iken
Hecriñle şimdi bîd gibi ser-nigün mudur
- 3 Râh-ı vefâda kaşr-ı 'inân eylemekdesin
Bilmem bu da mekîde-i ağıār-ı dñn mudur
- 4 İlmâ' -ı berk-i tîgiñe şâyeste görmediñ
Âyâ ki tevsen-i ten-i 'âşık zebñn mudur
- 5 Ehl-i ğamıñ cihānda Edibā bilinmedi
Ceyhñn mudur sirîşk-i teri cüy-ı hñn mudur

543

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Kālā-yı behcetiñ ki bulunmaz kumāşdır
'Arz eyle çeşm-i 'âşıkı bir kez kamaşdır
- 2 Yok tākati şitāb-ı der-i yāre 'âşıkıñ
Şimdi ğam-ı firāk ile şāhib-firāşdır
- 3 Bulmaz netîce şeyh-i gülü-bende-i lecūc
Râh-ı talebde kārı hemān bir şavaşdır
- 4 Eylerdi naqd-ı vaktini tâ'āta şarf lîk
Şūfiye pāy-bend olan emr-i me'āşdır
- 5 Dā'im Edib şüre-zemīn-i cerāyidiñ
Sīr-āb-sāzı bu kalem-i reşha-pāşdır

544

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 H'urşid dense behcetine bî-cevāzdır
Zirā büzüğ-ı tābişine bu cev azdır
- 2 Müjgānı cevvi-i fitnede gūyā ki bāzdır
Naḥcīr-i cāna pençe-i ser-tizi bāzdır
- 3 Kālā-yı tāze-reng-i bahāra nigāh edip
Şandım 'arūs-ı ḥacle-i bāğa cehāzdır
- 4 Ğamdır derūna bedreḡa-i kūy-ı yār olan
Gūyā ki reh-nümün-ı tarīḡ-i Hicāzdır
- 5 Şayd-ı ğazāl-i deştgeh-i lā-mekān eder
Yāriñ kemend-i zūlfü Edibā dirāzdır

545

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Matlūbu selb-i züh'd ile şeyhîñ çü gunyedir
Sen aña zehr-i mār-ı Һarāmıñ çoğun yedir
- 2 Etmez o şūh şive-i āzār-ı 'āşıkı
Etvār-ı nā-mülāyimi ağıyāra eyledir
- 3 Rindāna nüdret üzre görünmez şadāqatıñ
Zāhid bilinmedi hele hālîñ seniñ nedir
- 4 Sākî çemende gerdiş-i cām-ı pey-ā-peyi
Rind-i Һumār-dideye Һamyāze istedir
- 5 Olmaz Edīb Һurrem ü nā-şada muqtedi
'Āşıklarıñ garāyib-i aḥvālî böyledir

546

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Bir yed ki iftirās-ı mey-i nāba şir olur
Gamdan necāt ḥatır-ı zāra beşir olur
- 2 Ger behre-cūy-ı terbiye-i tāb-ı 'aşk ise
Zāhidleriñ de belki fatiri ḥamir olur
- 3 Bilmezse de menāhic-i pīr-i tarīkatı
'Āşık şabāda zümre-i pīrāna pīr olur
- 4 Zūll-i tama' la nāşih-ı kürsî-nişine bak
Bālā iken miyān-ı edānide zir olur
- 5 Her dilde şanma şūriş-i ṭab' -ı Edīb olur
Hem-siret-i hezār-ı çemen biñde bir olur

547

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Fehm eyle merd-i pāk-i ğarāmıñ özi nedir
Mihrāb-ı kıblegāh-ı behişte o zinedir
- 2 Sūdāgerān-ı rābiḥ-i kevnîñ şitāb ile
Sa' yı lühūk-ı şirzime-i aḥterinedir
- 3 Ḥākimleriñ mi'āt ile taḥşil-i māl içün
Ḥalkıñ nigāh-ı meyli hemān yüzlerinedir

545 S 12a (Üzerine çizgi çekilmiş)

546 S 12b (Üzerine çizgi çekilmiş)

547 S 13a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Zühhād-ı hānķāh-ı cihānıñ tesābuķu
Tiyh-i şeqāvetiñ reh-i bī-reh-berinedir
- 5 Sevdā-yı hāmı cümle mülüküñ Edīb hep
Nirū-yı dest-i ğaşb ile cem'-i ħazinedir

548

mef'ulü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 İlkā-yı mekr ile zararı ol ki nāsadır
Ol şān-ı ādemīde degil ol künāsedir
- 2 Almaz rişāyı şāhib-i püşt ü penāhdan
Ķāđi efendi ħaylice ehl-i firāsedir
- 3 Rind-i tehī-piyāleye erbāb-ı şervetiñ
Reşki hemān şurāhī-i mīnā vü kāsedir
- 4 Zāhid serīr-i saltanat-ı 'izz-i fakırdan
Vā-mānde eyleyen seni ħubb-ı riyāsedir
- 5 Teşhīr-i tīg şadme-i kahr-ı İlāhdan
Ancak Edīb çāk-i dil-i bī-herāsedir

549

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Füsün ile o perī tīg-i ğamzesin biledir
Fesān-ı nāzına bak şāhid estesin biledir
- 2 Bu sine-kübī-i 'āşık ki müşt-i sengiledir
Bu ħārzār-ı cihānda sitizi sen güledir
- 3 Şitābı yek ser-i mü-büy-ı zülfe berķiledir
Egerçi gönlümüzün irtibātı bir ķıladır
- 4 Bahā-yı sūziş-i ğam imtiyāz u farkiledir
Ki iltikātı anıñ pilk-i çeşm-i farkiledir
- 5 Edīb o kim hevesi dāstān-ı Ķaysiledir
Degil dü-rū kalem me mikyāl-i mūşakı siledir

550

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bu sa'yı tālīb-i 'ilmiñ deme me'ādinadır
Şitābı mürtekim-i sīm ü zer me'ādinedir

548 S 13a (Üzerine çizgi çekilmiş)

549 S 14a (Üzerine çizgi çekilmiş)

5 S (2. mısraın 3. tef'ilesindeki vezin problemi giderilemedi)

550 S 15a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Faḳaṭ ḳavā' id-i tefsiri ḥıfz eder 'ālim
İnanma kim 'amel-i ma' nî-i müfâdınadır
- 3 Sülûk-i meslek-i dîni unuttu tâcir-i pîr
Şürû' u ḳişver-i Hindiñ reh-i bilâdınadır
- 4 Kül etdi 'âlemi nîrân-ı cevri bî-dâdîñ
Hemân ki meyl-i dili ġâlibâ remâdınadır
- 5 Zuhûr-ı nîk ü bedi çerḥe nisbet eylerler
Edîb anîñ içün devri hep 'inâdınadır

551

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hüsni nîgeh terâviş-i zîbâ-yı nemledir
Şeb-nemce bâğ-ı behcet-i dil-dârı nemledir
- 2 Benden cüdâ degil eşer-i zaḥm-ı tîgi lîk
Cânımla mı dilimle mi bilmem ki nemledir
- 3 Menhûm-ı vaşl-ı yâr olanîñ şanma çeşmine
Dehrîñ sevâd-ı mülk-i Süleymânı nemledir
- 4 Şûfî nüzûrdan ki ġanem iğtinâm ede
Şûfîlîğî temellük-i şûf-ı ġanemledir
- 5 'Âşîḳ Edîb hem-dem-i bezm-i ḥayâlidir
Her ḳanda olsa cân u dili ol şanemledir

552

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Hâk-i dîle anlar ki gül-i ġayret ekerler
Gül-desteleri ġüy gibi ġayra tekerler
- 2 Peyveste budur 'âdeti zühhâd-ı zamânîñ
Merdânı ḳavânîñ-i inâş üzre zekerler
- 3 Rindân-ı hevâyî ġam-ı âşâmı ne bilsin
Kim âh-ı nedâmet yerine bâde çekerler
- 4 Erbâb-ı nâzar aḳmişe-i tâb-ı nîgehden
Cism-i şuvere câme-i âyîne dikerler
- 5 Şunmaz yedi 'âḳîl ni'am-ı dehre Edîbâ
Zehr-âb ile âlûde iken şîr ü şekerler

553

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Rezmgāh-ı ğamda 'āşık şanma bî-tābān olur
Neyyir-i tābān-ı 'azmî şevk-i bî-tābān olur
- 2 Rāh-ı pür-zād-ı talebde merd-i bed bî-nān olur
Hîre-çeşm-i ye's ile hem ḥār-ı bed-bînān olur
- 3 Tab'-ı nākış rütbe-i imkānı tecvîz eylemez
Cūd-ı kāmîl hāric-i endāze-i imkān olur
- 4 Nuḥbe-i a'mālî bî-müzd-i emeldir muḥlişîñ
Sum'a-kārān mā'il-i iḥsān u istiḥsān olur
- 5 Raḥne-dār-ı cünne-i imān Edibā lā-cerem
Şadme-i küffārdan mecbūr-ı istimān olur

554

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Āh-ı ciger-güdāza ki dil şanki tābedir
Düdu revāk-ı nüh felege şan kitābedir
- 2 Şeb-zinde-dār-ı maḥmaşa-i şevk-i vuşlatıñ
Zann etme kim hiyām-ı dili ḥ'urd u ḥ'ābedir
- 3 Ol kim giyāhzār-ı ḥarābatı cāy eder
Nezdinde kâḥ-ı şaḥn-ı çemen bir ḥarābedir
- 4 Gül-berg-i rüyu hem-dem-i ḥāl-i siyāh ise
Peyveste reşk-i bülbül-i gülşen gurābadır
- 5 Zāhid Edib-i rinde ḥakāretle şanmasın
Kāzûre-i riya ile mey bir meşābedir

555

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 O dil ki 'ayn-ı kemāl-i ğama sipend ister
Aña şelāşe-i ğassāleden si pend ister
- 2 Dil-i remideye her bir ḥibāle kār etmez
O şayd-ı ser-keşe zülfüñ gibi kemend ister
- 3 Çü-bîd şanma ki her yāre ser-fürülüğ eder
Göñül çü-serv-i sehî yār-i ser-bülend ister

553 S 15b (Üzerine çizgi çekilmiş)

554 S 16a (Üzerine çizgi çekilmiş)

555 S 16b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Celīs-i mīr olalı būriyāyı kārīhdir
Ki şimdi şūfī güzel maḳ'ad-ı perend ister
- 5 Edīb ehl-i cihān ḳavl-i şıdkı 'āyıfdir
Hemān seciyyeleri cümle rīş-ḥand ister

556

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Āhū-yı dil ki şīr-i nigāhı ferīsidir
Deşt-i ḡamıñ ne nādire şayd-ı ferīsidir
- 2 La'li ki dūk-i nāziş ile ḥande rīsidir
Dāmen-keşān-i bezm-i Cemiñ ḥanderīsidir
- 3 Şeyḥiñ yeri menāzil-i züllüñ berisidir
Zirā ḳi ittihām-ı hevāniñ berīsidir
- 4 Hācibleri ki naḥvet ile çin çin ola
Naḳd-ı sitemle cān u diliñ müşterīsidir
- 5 Şanma Edīb farḫ-ı ḥarāretle ḥuşk olur
Gülzār-ı sine eşk-i revāniñ ḫarīsidir

557

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ol sine kim te'alluḳu sevdā-yı ḥāmadır
Bir levḫadır ki cilveḡeh-i pāy-ı ḥāmedir
- 2 Ol ḥāciyān ki raḡbeti neyl-i ḥarāmadır
Zāhirde şanma nehzeti Beyt-i Harāmadır
- 3 Her muḳtedā-yı dīn ki hüdādan ba'īd ola
Beyt-i Hudāda nāşıye-sāy-ı Ḳumāmedir
- 4 Birdir bu kār-ḥānede hengām-ı ḥayr u şer
Ancak hemān tevaḳḳufu bir inḳisāmadır
- 5 Ehl-i diliñ zamānede nām u nişānı yok
Güyā me'ālī cümlesiniñ in'idāmadır
- 6 Mess eylesen me'āşir-i zühdüñde nabzını
Şevḳi libās-ı fāḫir u zerrīne-cāmedir
- 7 Destārı ba'z-ı da'vī-i İslām edenleriñ
Ancak süḳūḫ-ı cizye için bir 'alāmedir
- 8 Şeyḥiñ ferāḫ-ı kümm ile 'orf ü 'imāmeye
Meyli enāma 'unf ile redd-i selāmedir

556 S 17a (Üzerine çizgi çekilmiş)

557 S 17b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 9 Şimdi Edîb nâm-ı şadâkat zamâneniñ
Defterlerinde kaydî bulunmaz esâmedir

558

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mihrâbımız o ser-be-hem-âverde kaçıdır
Ehl-i niyâzı nâhun-ı hasretle kaçıdır
2 Rencûr-ı bî-şebât-ı temennâ-yı la'liniñ
Cây-ı qarârı gerdiş-i câmıñ firâşıdır
3 N'eyler gîdâ-yı dîgeri fersüdegân-ı gam
Hûn-ı cigerle dâğ-ı dili nân u aşıdır
4 Yüz yaşamağla geçmez o şûha niyâz-ı dil
Ancak geçen dü çeşm-i teriñ kanlı yaşıdır
5 Gerdûn harîş-i gerdiş-i cevre çü-âsiyâ
Seng-i cefâ vü miñneti başında taşıdır
6 Mürşid ferâgat etdi cihât-ı hûlûşdan
Şimdi faķat riyâsı medâr-ı me'âşıdır
7 Zâhid Edîb dûzaḥiyânda 'azîzdir
Zirâ ocaķda [pâye]si var esgi başıdır

559

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ey lâle-ḥad yüzüñde demem ber gülâledir
Ol sâķ-ı lâle-i ruḥuña berg-i lâledir
2 Açmaz dehânı sâ'il-i 'izz-i ḥitâbına
'Arz-ı merâm-ı ehl-i emel şanki lâledir
3 Toḥm-ı niyâzı etme telef bî-enîn-i dil
Zirâ maḥall-i kişt-i recâ ḥâķ-i nâledir
4 Mecbûrdur risâlete ikrârda ümem
Ammâ ki sa'yı ekşeriniñ hep ḍalâledir
5 Şanma Edîb meyli enâmıñ ḥelâledir
'İķd-ı ḥelâldan cihet-i inḥilâledir

558 S 17b (Üzerine çizgi çekilmiş)

7 (İkinci mısra su lekesi yüzünden tam olarak okunamadı)

559 S 18a (Üzerine çizgi çekilmiş)

560

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Façağ hiyâm-ı dili şanma şavt-ı bülbüledir
Ki dil anıñla bile neş'e-cüy-ı bülbüledir
- 2 Sihâm-ı ca' be-i müjgânını ölüm bilebilir
O hûnî kanda ise dâ'imâ ödüm bilebilir
- 3 Hemân gürisne-dil-i hağğ u hâldir ' aşık
Degil ki h'âhişi ta' m-ı bahâr u filfiledir
- 4 Ğamıñla sünbül-i bâğ-ı na' imi n'eyleyelim
Ki şevkimiz ğam-ı zülfüñ mişâli sünbüledir
- 5 Edîb şavt-ı fiten gull-i cîd-i sem' oldu
Bu şûr-ı dehr tükenmez ' acîb ğulğuledir

561

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ol ki renc-i âz ile mahrûm-ı tâb-ı muğledir
Rûstâyî menziline muğle-düz-ı muğledir
- 2 Pûşîş-i şıklet-fezây-ı hil' at-i şâh u emîr
Lâyık-ı dâna degil şâyân-ı cism-i sifledir
- 3 Bezm-i rindân içre mey bir kûz ile mevcûd ise
Ħâne-i ehl-i ta' affüfde ser-â-pâ ğumladır
- 4 Ħülledir ' uğbâ-güzinâna şiyâb-ı meskenet
Fahır-ı erbâb-ı cihân semmûr ile kâğumladır
- 5 Dest-i bî-dâd u sitemgerden Edîb âh-ı Ħazîn
Âh-ı ra' d-âşûb-ı ' aşıkveş sipihri ğümledir

562

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Mağbûl eden zâhidi kavl-i ne' amıdır
Ta' bîr-i ne' am kâ'id-i ceys-i ne' amıdır
- 2 Zann etme sebük-rûhluğ u bî-şikemîdir
Fersüdegî-i nâtıka-i bîş ü kemîdir
- 3 Şeyhîñ Ħağar-ı rûz-ı kıyâmet ne ğamıdır
Mağlûbu hemân bezm-i şafânîñ neğamıdır

560 S 18a (Üzerine çizgi çekilmiş)

561 S 18b (Üzerine çizgi çekilmiş)

562 S 18b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Dervişlerin matlabı halkın haremidir
Şanma emeli Beyt-i Harâmın haremidir
- 5 Zühhâd-ı ‘Arab müttelik-i vuslat-ı nerdir
Endişeleri vaşl-ı gulâm-ı ‘Acemidir
- 6 Şüfiye fakat mâni‘ olan neyl-i vişâle
Ceybinde nûkûd-ı zer u sîmîni ‘ademidir
- 7 Mürşid meneh-i Vâhib-i âmalı gözetmez
Me’lûfu Edîbâ ümerânın keremidir

563

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 O şûha ‘arze-kâr-ı eşk-i çeşm olsağ kaba şidir
O bir kâr-ı denidir şân-ı zât-ı sakka başıdır
- 2 Meşâma tûde-i müşg-i meserret gende-büterdir
Dil-i miñnet-güzine gâlibâ gamdan bu nâşidir
- 3 Ser-i maşrû‘una bir şey tilâvet et ki ayılsın
Dil-i zârı ser-endâz eyleyen ‘aşkın telâşıdır
- 4 Tûrâb-ı dergehiñden gayrı hâki iftirâş etmez
Firâşa nisbet etmek ‘aşıkı bir iftirâ‘şidir
- 5 Gelince terk eder im‘ân-ı çeşmi metn-i meclisde
Edîbâ ehl-i ‘ilmiñ bağıdğı cümle havâşidir

564

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Sîb-i zekandır ol görünen ol yemiş midir
Hiç kimse öyle sîb-i laîfî yemiş midir
- 2 Vâ‘iz ‘aceb sürûduna rindiñ ne ta‘n eder
Yârini gamıyla zemzemesi bir kem iş midir
- 3 İnkâr eder havâriğ-i ehl-i velâyeti
Bir kes bu güne kavlı şeni‘i demiş midir
- 4 Maqtû‘ olurdu rişte-i sāmānı mürşidiñ
Mûy-ı miyân-ı dil-beri hiç bellemiş midir
- 5 Şorsan Edîb müdde‘iyân-ı şühûddan
Hiç süy-ı yâre meyl-i nigâh eylemiş midir

565

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zann etme nevm-i 'âşık-ı şâdık döşekdedir
Kim ğafletinde rûz u şebi her dü şekdedir
- 2 Vâ-restedir mu'ârazadan mülk-i bî-şerîk
Ancak huṭûb-ı ceng ü cedel müşterekdedir
- 3 Nehc-i rızâ-yı Hâḫda her âzâd u bendeniñ
İhrâz-ı ḫadri şıdḫ ile bezl-i emekdedir
- 4 Birriñ lübâb-ı bürrünü ḳor ḳışra meyl eder
Ḥarveş dehân-ı ḫ'âhişi ol kim kepekdedir
- 5 Sevdâ-yı ḳurb-ı şâh ile bu'd-ı İlâh için
Dest-i du'â-yı ehl-i emânı felekdedir
- 6 Bî-dâd ile o şeh ki ile bî-vidâd ola
Nuşret şanır ki keşret-i tûp u tüfekdedir
- 7 Fülk-i felekde şûrtası âh olmayanların
Fersûde pâyı sâ' idî renc-i kürekdedir
- 8 Âmâde ol me'âda ki ehl-i teyakḳuzuñ
Esmâ' ı kûs-ı riḫlet ile dünbelekdedir
- 9 Râbiḫ olan muṭî'-i Ḥudâdır hemân Edîb
Ḥâsirdir ol ki tâ'at-i ins ü melekdedir

566

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Rindiñ ḳabâ-yı cism-i dili berḳ-i bâdedir
Güyâ ki şâhid-i mey ile bir ḳabâdadır
- 2 Şeyḫiñ derûnu yârdedir yâ ribâdadır
Yâ-ḫ'od hevâ-yı neş'e ile yâr-i bâdedir
- 3 Zillet nice füzûn ise iḳşâr-ı vâmda
Ol deñli müzd-i 'izzet-i berter edâdadır
- 4 Ketm-i ḫuḳûḳ-ı nâs ile âvân-güzâr olan
Nâ-müstehâḳḳa za'f ile bezl-i 'atâdadır
- 5 Bilmez şafâ-yı lezzet-i şehd-i şadâḳati
Lezzet Edîb zâhide suḫt-ı riyâdadır

565 S 19a (Üzerine çizgi çekilmiş)

566 S 19b (Üzerine çizgi çekilmiş)

567

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dünyâda ol ki târik-i neyl-i kuşûrdur
'Ukbâda bil ki lâyıķ-ı neyl-i kuşûrdur
- 2 Ehl-i ğamıñ meķābir-i ecsām-ı mürdesi
Güyâ berât-ı cāh-ı hayâta ķubûrdur
- 3 Mümkün midir ki ğāliyenāk-i sūrûr ola
Ol ħande-rû ki ğāze-perest-i şûrûrdur
- 4 Ehl-i hevâ dünüvv-i feraħdan ba'id ise
Ekbādı şanma sūziş-i ğamdan da dûrdur
- 5 Şeyhiñ Edib rāh-ı ğarāma sülûkden
Maķşûdu naķş-ı pâyına yāriñ 'aşûrdur

568

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Kaşd-ı raķib ehl-i ğama tā ziyānedir
Sa'yı dālāl içün aña bir tāziyānedir
- 2 Yār ile meslekiñ ki reh-i şūfiyānedir
Vuşlat degil de kām-ı diliñ şūfiyā nedir
- 3 Rūşen-nigāha kaşr-ı cihān tîre ħānedir
Āzurdegān-ı şiddeti bilmez rehā nedir
- 4 'Uşşāķı ħāl ü la'l-i lebiñdir esir eden
Mürĝ-i hevâyı dāma koyan āb u dānedir
- 5 Eşĥāşı şûr u fitneye üftān eden Edib
İftān-ı maĥż-ı ecvibe-i müftiyānedir

569

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ādem degil mürîd-i şaķi o behîmedir
Āĥir aţîme-i seķara o be-hîmedir
- 2 Şâyānî-i piyāle-i miĥnet elimedir
Kim serde nā'ibāt-ı ĥumārı elimedir
- 3 Olmaķda rû-nümûde mevālîd-i ħādişāt
Zann etme ümmehāt-ı leyālî 'aķîmedir

567 S 20b (Üzerine çizgi çekilmiş)

568 S 20b (Üzerine çizgi çekilmiş)

569 S 20b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Piçide kaldı zülfü benân-ı hayâlde
Kayd-ı gamı tezekküre gûyâ retîmedir
- 5 Bilmez Edîb deydene-i tünd-ñûluğun
Bânû-yı bint-i kermi şananlar ħalîmedir

570

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Evzâ' -ı nâ-mülâyimi 'uşşâka dıkçedir
Luţf-ı vişâli şanma ki her istedikçedir
- 2 Dâ'im şeba' la 'illet-i cû'u mezîd olur
Şeyhîñ hücûm-ı ħ'âhişi zîrâ yedikçedir
- 3 Zâtî degil beşâset-i sîmâsı zâhidiñ
Ancak düşünce yâri şikâr eyledikçedir
- 4 Tevcîh-i gûş-ı rahmı olursa hemân bize
Bir lahza yâre ħâl-i dili söyledikçedir
- 5 Kaşr-ı suhanla ħâme Edîbâ kelil olur
Zîrâ anıñ talâkat-i nuţku dedikçedir

571

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mâdâm Ĥağ 'ibâdına rûzî-dehendedir
Cezm eyleriz ki kısmet ü rûzî dehendedir
- 2 Esrâr iken şerîta-i da'vâ-yı sûz-ı gam
Şûfî şanır ki sırr-ı maĥabbet 'alendedir
- 3 Zâhirde 'arz-ı şevk ile bezm-i maĥabbete
Âyende şanma zâhid-i pîri revendedir
- 4 'Âşık heyûm-ı behcet-i ħulğ-ı cemîldir
Zann etme çeşm-i ħ'âhişi şekl-i ĥasendedir
- 5 Olmaz cünûn-ı 'aşk ile 'uşşâk müttehem
Töhmet Edîb 'âşıka yüz gösterendedir

572

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ebrûlarıñ ki ĥatt-ı lebiñle çehâr olur
Sırr-ı nihüft-i ĥüsn ü cemâliñ cehâr olur

570 S 21a (Üzerine çizgi çekilmiş)

571 S 21b (Üzerine çizgi çekilmiş)

572 S 21b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Zülfüñle dil ki muhtelic-i rûzgâr olur
Çeşme sühâd u girye şeb ü rûz kâr olur
- 3 ‘Âşık ne dem ki şadme-ẖur-ı dest-i yâr olur
Neyl-i ümîde baht-ı bedi dest-yâr olur
- 4 ‘Ayn-ı hayât-ı la‘li ki zulmet-ķarın ola
‘Uşşâķa nüh revâķ-ı felek teng ü târ olur
- 5 Kaşr eyledim niyâzı Edîbâ vişâlden
Ol şûha bilmedim sebeb-i inkisâr olur

573

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Zâhidîñ câmi‘e bu seyri ķanâdile midir
Pây-ı pür-şevķ ile mi seyri ķanadile midir
- 2 Mürşidi sūy-ı der-i zülle mürîdânı çeker
Böyle ẖor olması her gâh murâdile midir
- 3 Dâye-i pâye vü dâdıyla gözü dâhilde
‘Âlemiñ mertebesi dâye vü dâdile midir
- 4 Üstüñân-pâre içün seg gibi eyler da‘vet
Yârîñ ağıyârı nidâsı meger adile midir
- 5 Nev-resâdır raķam-ı nazmîñ Edîbâ nigehe
Naķş-ı terkîbi ‘aceb şevķ-i midâdile midir

574

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Zaķm-ı peykân-ı ģamîñ sîneme kâr etmişdir
Âh-ı hasretle benî zemzeme-kâr etmişdir
- 2 Maķdemîñ şeyh-i denî sicn-i kibâr etmişdir
Cümleye şıkletini öyle ki bâr etmişdir
- 3 Dili bâzîçe-i etķâl-i şıģâr etmişdir
Şeyh-i fânî ne ‘aceb meyl-i şaģâr etmişdir
- 4 Anı sūdâģer-i şahrâ-yı seyâhat şanma
‘Âşık-ı şifte-dil terk-i diyâr etmişdir
- 5 Râst-kârî dile mümkün mi Edîbâ ģamdan
K’anı ģam nûk-i sinân ile müşâr etmişdir

575

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hâdengin 'âşıka her dil-ber-i cānī ki rāmīdir
Yanında her cihetle 'âşıkıñ cānı girāmīdir
- 2 Şebistān-ı gāmıñ dil hāric-i şaff-ı niyāmıdır
K'anı bīdār eden yārıñ o tīg-i bī-niyāmıdır
- 3 Haṭ-āverlikde ancak yārden mehcūr olur 'âşık
K'o dem iklīm-i hüsne pāsdār-ı fitne hāmīdir
- 4 Teseyyüdle müzevvir sebz eder her 'ām destārın
Bilirken zātı mechülū'n-neseb bir şahş-ı 'āmīdir
- 5 Edībā şeyḥ-i mürşid muttaşıl devr-i meḥāfilde
Berīdir istirāk-ı sem' den şanma ḥarāmīdir

576

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nigāra ḥār eden ālūde-dāmānı terāmīdir
Nigārıñ da aña ser-māye-i nāzı terā mıdır
- 2 Baķınca 'âşık-ı bī-çāreyi düzd-i cemāl añlar
Nigāhı 'âşıkıñ nezdinde gūyā kim ḥarāmīdir
- 3 Hedeflik gāmze-i ser-tiz-i yāre cāna minnetdir
Merāmī-i sihām-ı çeşmi 'uşşākıñ merāmıdır
- 4 Mecālisde sürini zīb-i āgūş-ı ekābirdir
Selil-i şeyḥimiz bir böyle maḥdūm-ı girāmīdir
- 5 Edīb ümmid-i neyl-i nef' ile bir şahşa rām etmem
Beni rām eyleyen ehl-i ḥulūşuñ iḥtirāmıdır

577

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Demem ki zāhid anıñ bī-emel münādimidir
Ki dil-rübānıñ aña gāyet-i münā dümidir
- 2 Derūna dāğıñ olur reşk-i şu'le-i ḥūrşid
O ḥāne-i diliñ āteş-nihād ḥādimidir
- 3 Vürūd-ı zayf-ı ḥayāl-i ruḥuñla dil-şādım
Ki göñlümüñ o beşāret-resān ḳādimidir

575 S 22b (Üzerine çizgi çekilmiş)

576 S 23a (Üzerine çizgi çekilmiş)

577 S 24a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Ağuşumuz günûde-i hamyāze etmege
Koymuş sürîn-i yâr ile bālîne baş eger
- 3 Şûfî ‘amādadir leb-i şîrîn-i yârden
Düşmez fem-i nigâhına gül-berg-i bâ-şeker
- 4 Dihkâniyâna şimdi kişâverz-i tîgimiz
Nat‘-ı şiyâr-ı sâhireye tohum-ı baş eker
- 5 Ref‘ eyle hânumânı civâr-ı Edîbden
Çetr-i riyâ vü sum‘ ayı mürşid o başa ger

581

meḥ‘ülü fâ‘ilâtü meḥā‘ilü fâ‘ilün

- 1 Dehriñ ‘atâsı şanma ki her bir hazânadır
Ancak ‘atıyye dâde-i şâhib-hazânedir
- 2 Hânumlarıñ teşevvuğu zî-hân-mânadır
Zann etme merd-i müflis-i bî-hânumânadır
- 3 Zâtî degil tereddüd-i zâhid mesâcide
Kesb-i huṭâm için bu daḥi bir bahânedir
- 4 Yâre mürid cübbe-i şûfun firâş eder
Zâhirden gerçi kim revîşi şûfiyânedir
- 5 Vaşf-ı cemâl-i dil-bere teşhîz-i zihn için
Hâşım Edîb seng-i fesândan nişânedir

582

meḥ‘ülü fâ‘ilâtü meḥā‘ilü fâ‘ilün

- 1 ‘Âşık ki yâr-i şâdıka ‘abd-ı kemînedir
Bilmem ki nezd-i gayrda fi‘l-i kemi nedir
- 2 Nerd-i gamıñ bilindi çehâr u yeki nedir
Yâ naḳş-bend-i hubb-ı cehâr u ya kînedir
- 3 Şeyhiñ o yâre yatmağa rîş-i sefidde
Bildim ki maḳ‘ad eyledigi posteki nedir
- 4 ‘Âşık degil ziyâret-i kabır-ı peyem-bere
Hâcî hemân müsâfir-i şehr-i Medînedir
- 5 Meylim tarîk-i nazm-ı belîga şürû‘dan
Ancak Edîb mev‘ıza-i Müslimînedir

581 S 25a (Üzerine çizgi çekilmiş)

582 S 25b (Üzerine çizgi çekilmiş)

583

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yâriñ derûna tâb veren iştiyâkıdır
Dâğ-ı firâkı sînemize işte yakıdır
- 2 Hep hîledir mesâ'il-i mollâ-yı Türkmân
Ol daği böyle fâkıd-i dîn başka fâkıdır
- 3 Cismi vükûd-ı şu'le-i tennûr-ı 'aşk eden
Benden nihüfte cân u diliñ ittifâkıdır
- 4 'Unç-ı rakîbe silsile-endâz-ı reşk olan
Yâriñ benimle cân atarak i'tinâkıdır
- 5 Gördüm Edîb ol şanemiñ tîğ-i ğamzesi
Her istirâk-ı seyr edeniñ kanın akıdır

584

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zülf-i kec-i siyâhı ki o bikre cîmdir
El koymasın rakîb aña o pek racîmdir
- 2 Ğâr-ı vera'da kılsa n'ola zâhid-i takî
Kim meslekinde peyrev-i ehl-i rakîmdir
- 3 Yâriñ nigâh-ı rahmıdır ümmîdgâh olan
Teşhîş-i illet etmede hâzık hekîmdir
- 4 Hubbî gerek 'ibâdet-i maḥlûk Hâlike
Şûfî degil ki raġbet-i neyl-i na'imdir
- 5 Envâr-ı Hakkı şeş cihet-i kevnde Edîb
Derk etmeyenleriñ nazarı pek saķîmdir

585

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ele ey bende-i 'âmil yine kırbac alıver
Mâl içün râh-reviñ başını kır bâc alıver
- 2 Dili şâhin-şeh-i 'aşk etmek ise maķşûduñ
Dâğ-ı ğamdan ser-i şûridesine tâc alıver
- 3 Ni'met-i 'aşkdan ümmîd ise şîrin-h'ârî
Kendiñi maṭbah-ı endüh u ğama ac alıver

583 S 26a (Üzerine çizgi çekilmiş)

584 S 26a (Üzerine çizgi çekilmiş)

585 S 27a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Aķça ğilmān-ı ħ̣oş-endāmı eger kārīh ise
Zāhide aķçe gibi dil-ber-i ğannāc alıver
- 5 Pertev-i bāşıradan sen de Edībā yārīñ
Ķāmet-i tal'atine ħil'at-i dībāc alıver

586

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Pır-i 'allāme ki sinn-i mi'eniñ bāligidir
Ĥāliyā cūy-ı riyāz-ı şerehiñ bāligıdır
- 2 Dili ħün-ābe-keş-i dest-i sitiz-i ğam eden
Pençe-i nāzükünñ şekl-i müĥennālıdır
- 3 Dār-ı 'uķbāsını ħüsrān ile dar eylemesi
Şehlere saşvet-i Keyĥusrev ü Dārālıdır
- 4 Bint-i kerm ümm-i ĥabāyişle mükennā olalı
Süfehā zümresiniñ sevgili analıdır
- 5 Rāz-ı ser-bestemi ifşā eden aġyāra Edīb
Sīnede dāġ-ı ğamıñ böyle hüveydālıdır

587

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Dīde-i ğam-dīde-i 'aşıķda kim eşk āl olur
Anda zānn etme kuvā-yı ru'yet-i eşkāl olur
- 2 Telĥ-kām etdikçe 'uşşākı 'anā-yı ibtilā
Şehd-i rāhat şanma anlara ĥayāl-i bāl olur
- 3 Her kilid-i nāhun-ı āh-ı dili der-kār eden
Lā-cerem reh-yāb-ı ĥall-i 'uķde-i aķfāl olur
- 4 Her nedim-i bezm-i ĥaşı'l-ĥaş-ı sırr-ı vaĥdetiñ
Nuţķu izāĥ-ı eĥāci-i suĥandan lāl olur
- 5 Devlet-i dünyā Edībā fāĥret-i eclāf iken
'İzz ü cāha ehl-i dil mebgün-ı istihāl olur

588

me' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Her nā'imiñ ki bā'ış-i pervāz nevmidir
Ķaşd-ı ĥayālī ĥufteye de nāz-ı nev midir

586 S 27a (Üzerine çizgi çekilmiş)

587 S 27b (Üzerine çizgi çekilmiş)

588 S 27b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Şeyhiñ me'âl-i çillesi pervâz-ı cev midir
Yâ bir sebû-yı âb ile bir nân-ı cev midir
- 3 İfrât-ı gamla 'âşıkı şādī-nümâ eden
Bi-gamların tevakkî-i âzâr-ı levmidir
- 4 Her kim ki nuşh-ı nâşiha pür-inkıyâd ola
Peyğam-beriñ de nuhbe-i eşrâf-ı kavmidir
- 5 Yâri hemân niyâz ile taşdı' den Edîb
Çaşdım vişâliniñ baña ta'yîn-i yevmidir

589

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şeyhiñ sihâm-ı hırşa derûnu kinânedir
Laḥm-ı semînle meyl-i derûnu ki nânadır
- 2 Hûn-âb ile muḥâlaṭası bî-kerânedir
Şevki hemân te'ânuk-ı meh-peykerânadır
- 3 Ferş-i ḥarîre nâ'il iken büriyâ düşer
Zühhâd-ı 'aşra añlayamam bu riyâ nedir
- 4 Râh-ı ḥaṭîr-i 'aşkda şādân-ı gam gerek
Ol kim nihâd-ı zâ'ikası 'âşıkânedir
- 5 'Adnı günehle şanma Edîbâ keyânadır
Tâ'atde bîm-i dûzaḥ ile bâkiyânadır

590

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şanma seni esirgemeyen ser-penâhdır
Kim zeyl-i ser-penâhını hep serpen âhdır
- 2 Yok sūdu nezd-i şāhda tebyîz-i vechiñiñ
Zâlim seniñ ki şüret-i kârın siyâhdır
- 3 Râh-ı seferde gör ki leb-i esb-i fikriñe
Zeyl-i rezîl-i ḥâzin-i keh bûsegâhdır
- 4 Yok lüccelerde vāye-i kâr-ı seyâhati
Ol kim kenâr-ı yemde elîf-i şinâhdır
- 5 Ḥayl-i bûgât şimdi Edîbâ şadîk ile
Peykâr-düşmen etmesi bî-iştibâhdır

591

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Eden tu' üm-ı şafā-baḥşı derk fāhımdır
Ki hep ḥavāş-ı mey-i la' l-i yāri fāhimdir
- 2 Uşandı bŷy-ı dil-āzār-ı dūd-ı āhımdan
Remide-ḥātır eden yāri bu günāhımdır
- 3 Meh-i felekde kelef şanma şevḳ-i rūyuñla
O hep benim eşer-i ḥiddet-i nigāhımdır
- 4 Sipihre dāg-zen-i sŷz u tāb-ı ḥayret olan
Kemāl-i şervet-i endŷh ile refāhımdır
- 5 Edib remy-i sihāma cŷnŷd-ı āgyāra
Nŷcŷm-ı cevŷv-i felek tır-zen sipāhımdır

592

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Ḳutıl-i tiġ-i ṭama' cāme-i kefende midir
Nŷḳŷd-ı zeyf-i tebeh-kārı da kefinde midir
- 2 Nihāg-ı şeyḥ 'aceb dehrin Āşafında mıdır
Ya neyl-i himmet iĉŷn evliyā şafında mıdır
- 3 'Aceb görŷr mŷ 'amel-nāmesinde 'allāme
Nigāhı yoḥsa kitāb-ı mŷ'ellefinde midir
- 4 Faḳih nefis ile n'eyler edip muḥāsebeyi
Meger ki ḥaşrgehin şahn-ı mevḳıfında mıdır
- 5 Edib cennete yoḳ meyli sum'a-kārānıñ
'Aceb yeri derekātıñ eñ esfelinde midir

593

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Aks-i sımāsı gibi hem-dem-i mir'ātıdır
Nice dŷr olsa daḥi ḳismet-i mir' ātīdir
- 2 Lafzdan nŷr-i hŷdā etmez eşer tāliye
Sŷveriñ şevḳ veren ma' nı-i āyātıdır
- 3 Dir' ŷ cevşenle degil nebve-pezīrā-yı difā'
Ḥiddeti tiġ-i ḳazā vŷ ḳaderin zātīdir

591 S 29a (Üzerine çizgi çekilmiş)

592 S 30a (Üzerine çizgi çekilmiş)

593 S 30a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 O daḡi bende-i pür-‘acz ile hem-ḡilḡatdır
Şehleriñ yoḡsa hemān fażlası dārātıdır
- 5 Çeşmi ḡün-ābe-feşān ise Edībā belki
Miḡnet-i ehl-i ḡamıñ bu dem-i ḡāyātıdır

594

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Rüy-ı cebāna vaşf-ı cemīl ısfırār olur
Zirā neşāt-ı cām-ı Cem-i liş firār olur
- 2 ‘Aksiñ ki ben defin-i raşadḡāḡ-ı çeşm edem
Bihūde ḡayrı kim saña āyinedār olur
- 3 Cānā tezerv-i ḡāḡişim ancaḡ riyāzda
Şeh-bāz-ı nüş-ı cāma seniñle şikār olur
- 4 Bī-naḡd-ı cām-ı bāde cemende hevā ile
Naḡş-ı kefim nümüne-i berg-i çenār olur
- 5 Düşmenden intikāma Edībā zamānede
Ālet hemān eziyyetine ıştıbār olur

595

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Ḳaysıñ reh-i cününuna Leylī deliledir
Şanma o baḡt-ı yār-i cünün her deliledir
- 2 Ünsü hevesle yaralınıñ yaralıladır
Zirā ḡöñülde yaraları yār eliledir
- 3 Rindiñ neşātı neş‘e-i cām-ı Cem iledir
Rez duḡteri gözünde periden cemiledir
- 4 Başmaz ayak ḡarık-i kece müstaḡim olan
‘Adv-ı semend-ı pāyı sıvā‘ü’s-sebiledir
- 5 Olmaz Edīb lāyık-ı temyız-i nık ü bed
Zirā ‘uyün-ı ehl-i şekāvet ‘aliledir

596

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Silāḡ-ı leşker-i taḡvā vuzūḡa mā‘il olur
Mücāhidin-i şalāta vuzū ḡamā‘il olur

- 2 Sevād-ı vesvese kalb-i münîre etmez eşer
Fürûğ-ı meh nice târik-i şeble zâ'il olur
- 3 Muṭî'e ḥ'āhiş-i müzd-i şevāb isā'etdir
Hemān telakḳî-i ḥüsn-i ḳabûle ḳā'il olur
- 4 Şerehle merdüm-i bîgâne-i edeb şanma
Sezā-yı mevhibe-i cevdet-i ḥaşā'il olur
- 5 Edîb perde-i heft āsmānı zann etme
Nigāh-ı dîde-i ehl-i şühûda ḥā'il olur

597

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ḥ'ābgāhı tā ki zîr-i künbed-i ezrakdadir
'Āşika ḥ'āb-ı ḥayāl-i vaşl-ı pîş ezrakdadir
- 2
- 3 İhtiyār-ı şān-ı bî-hüşî degil dîvānede
Naḳd-ı hüşu âlet-i mekr eyleyen aḥmaḳdadir
- 4 Rûy-ı merdî gülşenistân-ı şıfât-ı ḥilmdir
Naḥvet-i i'câb her ruḥsâr-ı bî-revnaḳdadir
- 5 Ḳavl-i bâtil menşe'-i te'sîr-i şıdk olmaz Edîb
Naḳş-ı sîmā-yı eşer mir'ât-ı ḳavl-i ḥaḳdadir

598

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Cināna şanma ki feth-i der ecnebîden olur
Dühûl-i cennet ü ref'-i derec Nebîden olur
- 2 Vaşîd-i bâb-ı seḳardan tebā'ud aḥyāra
Ritâc-ı emn-i Resûle muḳarrebîden olur
- 3 Nehâr-ı ḥaşrda māl u benûnu kim n'eyler
İ'ānet anda kime duḥter ü şabîden olur
- 4 Zekâ-yı rüşd gerek imtiyâz-ı nîk ü bede
Ramîz-i berḳ-i zekâvet nice ḡabîden olur
- 5 Edîb sifle-perestāndan vefâ gelmez
Muḥâlatât-ı sefilden vefâ ebîden olur

597 S 101a

2 (Eserin dikişli kısmına tesadüf eden beyit okunamadı)

598 S 101a

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Tab'ın çü seniñ 'ahde vefâdan geçegendir
Âhır şanırum 'unkuña şüfi geçe kendir
- 2 İnsānda çün şüret-i kârıñ begenir yok
Bārī heves et kārıñı şeytāna begendir
- 3 'Âşıqları şâyeste olur şanma cezāya
Şâyeste olan hırları tenhāda sikendir
- 4 Sevmez yüzüne bakdığımı hāsīd-i bed-bīn
Nūk-i müjemiz çeşmine gūyā ki dikendir
- 5 Āzürde-i miñnet dü cihān içre Edībā
Toñm-ı emeli deşt-i temennāya ekendir

Harfū'z-Zā

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dil-i medhūş-ı ehl-i ğamda fikr-i iştihār olmaz
Leged-küb-ı ser-i bağıyetde meyl-i i' tibār olmaz
- 2 Derün-ı 'āşık-ı zulmet-nişin-i şām-ı fūrkatde
Temennā-yı çerāğ-ı münyet-i zū'-i nehār olmaz
- 3 Qabūl etmez eşer tab'-ı redīden meşreb-i şāfi
Merāyāda sevād-ı 'aks-i zengī pāy-dār olmaz
- 4 Deme zālīm havālī-gerd-i nañl-ı müstaķīmāndır
Ki bağıñ serv-i āzādından ümmīd-i şimār olmaz
- 5 'İzārıñ sūnbūl-i zūlfūñle revnağ-yāb-ı haññ olmaz
Meşeldir nāzeninim bir çiçekle nev-bahār olmaz
- 6 Berī-dildir mişāl-i seng-i hārā nūr-ı safvetden
O kim āyīneveş şüret-peżir-i inkisār olmaz
- 7 Edībā levh-i zihni pūr-huñuñ-ı kām-rānīdir
Qunū' uñ şafha-i qalbinde harf-i iftiqār olmaz

601

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Cüdâ ol bu riyâdan vaşla zâhid bu medâr olmaz
Ki dil cāy-ı hü mâ-yı şıdķ olunca būma dār olmaz
- 2 Felekde şüret-i kār-ı bedin ikrâh eden merdüm
Münib olmazsa da şâyân-ı kubb-ı iştihâr olmaz
- 3 Letâfetden müretteb dām-ı ihlâş-ı derûn ister
Kemend-i zûr ile âhüy-ı her hâtır şikâr olmaz
- 4 Şühüd-ı rüy-ı dilden halkı rencür-ı 'amâ eyler
Ki hiç jeng-âver-i mir 'ât-ı hâtırveş gubâr olmaz
- 5 Edibâ ta' m-ı gamdır vâye-bağş-ı lezzet-i şādî
Şifâsı derd-i hecriñ bi-devâ-yı ıstıbâr olmaz

602

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Göñülden muttaşıl sevdâ-yı zülf-i müşg-bü çıkmaz
Belî ser-şafha-i menşür-ı dilden resm-i hû çıkmaz
- 2 'Araķnâk oldu yâr-i tünd-hû te 'şîr-i pendimden
Deme te 'şîr-i pend-i nâşîh-ı müşfikle hû çıkmaz
- 3 Degildir hatt-ı nev gird-i ruğunda 'aks-i müjgandır
O hürî-peykeriñ ruğsâr-ı pür-tâbında mû çıkmaz
- 4 Fürûğ-ı tal' ati şûriş-fezây-ı meh-perestândır
Aniñ 'çün hânedan hengâm-ı şeb ol mâh-rû çıkmaz
- 5 Meşâm-ı dilde bûy-ı zülfü tende nûk-i müjgânı
Edibâ tev'emândır muttaşıl ne o ne bu çıkmaz

603

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 'Azîzü'n-nefs olan iķbâl-i cûd-ı gayra şād olmaz
Nigâh-ı meymenet-bîn-i rızâda gay reşād olmaz
- 2 O kim rāhat-nişîn-i keştî-i baħr-ı tevekküldür
Şirâ' -ı zevrakı minnet-keş-i imdād-ı bād olmaz
- 3 Olan hemtâ zücâc-ı sâgarı peymâne-i Cemle
Nice pây-ı hâzarla mülhem-i seyr-i bilād olmaz

- 4 Sevād-ı tā ki tābişgāh-ı nūr-ı ḥüsn-i ma' nādır
Siyeh zülf-i bütân hem-zîver-i naqş-ı midād olmaz
- 5 Ser-â-ser sa'y-ı tefriķinde olsa müttehid 'âlem
Edibâ ol sañemle ḥatırım bî-ittihād olmaz

604

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nüfûr-ı hil' at-i zer-beft-i şāhânız Hudā-rāmız
Ḳabā-yı niķmet-i ten-süz ile yokdur ḥ'od aramız
- 2 Ne deñli ḥîre-çeşm-i zulmet-i şām-ı firāk olsaķ
O deñli 'amd ile müstevḥiş-i sîmā-yı eyyāmız
- 3 'Aceb mi nāmımız melfûz-ı efvāh-ı 'avām olsa
Lisān-ı ehl-i dilde nāmver anlarda bî-nāmız
- 4 Cemāl-i kāmımız pūşide-i enzār-ı 'âlemdir
Dil-i her kem-nigehde kām-yāb olduķça nā-kāmız
- 5 N'ola ser-mest olup dil-dāra itnāb-ı 'itāb etsek
Temennisiz kef-i ibrām-ı dil-berden mey-āşāmız
- 6 Elinden kim ten-i pür-dāğ ile cevşen-be-düş olduķ
Raķīb-i bed-nihādın rezmine mecbûr-ı iķdāmız
- 7 Edibâ işmi biz gül-güne-i rûy-ı nedem kıldıķ
Nigeh-düzân-ı ğaflet şanmasın maġmûr-ı āşāmız

605

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Raķīb şanma ki hicrân ile beliyyedeyiz
Keş-â-keş-i ğam ile ḥālet-i rediyyedeyiz
- 2 Egerçi şûret-i fūrķat-nümādayız ammā
Yine cüdā degiliz südde-i seniyyedeyiz
- 3 Hümā-mesîr-i diliz pest-lāne olsaķ da
Ki biz mekānet ile rûtbe-i 'aliyyedeyiz
- 4 O māh-pāre-i 'āşık-ferîbe dil vereli
Cihānda Ḳays ile bir ḥāl ü bir seciyyedeyiz
- 5 Edib bu suḥan-ı nā-pesend-i yabanî
Hevā ise n'ola kim şimdilik beriyyedeyiz

606

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Kâşâne-i gam içre o kim 'âlem istemez
Hergiz binâ-yı 'âlemi müstaḥkem istemez
- 2 Dil feyz-yâb-ı bâde-i la'l-i nigârdır
Bezm-i fenâda neşve-i cām-ı Cem istemez
- 3 Âh ile sūz-ı 'aşkıyı bildirmesem n'ola
Râz-ı derûn-ı ehl-i hevâ maḥrem istemez
- 4 Şad-pâre olsa sîne-i bî-kîne zaḥmına
Tîg-i gâmiñdan özge yine merhem istemez
- 5 Haṭṭ-ı nev-i 'izârına düşsün Edîbvâr
'Âlemde ol ki silsile-i pür-ḥam istemez

607

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Gül-i ruḥuñ dem-i nuṭḡ-ı güvâha baş egmez
Nihâl-i serv-i kadiñ bād-ı âha baş egmez
- 2 Ḥariş-i tîgiñ olan ser-fidâ-yı rezm-i gâmiñ
'Azîz başıñ içün ser-penâha baş egmez
- 3 Esîr-i zülfüñ olan çerḥe ser-fürû kılmaz
Gedâ-yı kūy-ı gâmiñ tâc-ı şâha baş egmez
- 4 Sezâ ki erre-i hecr ile ser-bürîde ola
O dil ki ḥiddet-i tîg-i nigâha baş egmez
- 5 'İzâr-ı yârde ol ḥâl-i mûy-dâr-ı laṭîf
'Aceb n'icün ser-i zülf-i siyâha baş egmez
- 6 Kemân-ı ḥâcibini eylemezse ser-be-müje
N'ola o Sâm-ı zamâne-sipâha baş egmez
- 7 Ne ân ki her ruḥ-ı bî-âna dil-rübûde ola
O secde-ber nice miḥrâbgâha baş egmez
- 8 Neheng-i kilkim Edîbâ yem-i devât içre
Teferrüd etmeye tâ kim şinâha baş egmez

606 S 31a, Ü1 79a, Ü2 70b

3 derûn-ı S, Ü2: derûna Ü1

607 S 31a, Ü1 79b, Ü2 70b

4 hecr S, Ü2: çerḥ Ü1

6 Kemân-ı S, Ü2: Kenâr-ı Ü1

608

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilâtün

- 1 Riyāz-ı hüsn-i dil-ārāda hiç hazāna yer olmaz
Dem-i bahār-ı feraḥ-zāda mihrcāna yer olmaz
- 2 Olunca bāde-i şāfi be-nuḡl-ı dil-keş-i vāfi
Şudā'-ı guşşaya şāfi gül-ābdāna yer olmaz
- 3 Be-nüş-ı sāgar-ı şahbā kederden et dili iḡlā
Ki bezm-i 'ayşda aşlā ḡam-ı zamāna yer olmaz
- 4 Kılınca 'aşıkı dil-riş edince ḡalbini teşviş
Raḡīb-i nākes-i bed-kiş ü bed-zebāna yer olmaz
- 5 Edīb 'aşık-ı pür-ḡam olunca derd ile mülzem
Meşāf-ı 'aşḡda ol dem şebāt-ı cāna yer olmaz

609

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ümīd-i vuşlat ile gerçi kim ḡazīn degiliz
Velī teḡāfūl-i dil-dārdan emīn degiliz
- 2 'Aḡīle-i şādef-i 'işmet isteriz yoḡsa
Ḥariş-i vuşlat-ı her şūḡ-ı nāzenīn degiliz
- 3 Hünerver-i ḡam-ı 'aşkız 'atā-yı vaşl umarız
Hemān ferīfte-i lafz-ı āferīn degiliz
- 4 Cihānda olmuşuz āmāde rezm-i aḡyāra
Fezāda cilvegeriz ya'ni der-kemīn degiliz
- 5 Fütūr-ı zih̄n olalı sedd-i rāh-ı endīşe
Edīb nāzım-ı eş'ār-ı nev-zemīn degiliz

610

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Sitiz-i ḡār-ı ḡam-ı yārden ki bīzārız
Çemende bülbul-i āzurde-ten gibi zārız
- 2 'Aceb mi sīneyi pür-zīb-i la'l-i nāb etsek
Ki dīdeden nem-i pür-ḡūn ile güher-bārız
- 3 Ḳazā niṡāk-ı dili 'uḡde-ḡir-i hemm etmiş
'Aceb şedāyid-i ḡamla mühān-ı aḡdārız

- 4 Müdām sinededir ‘aks-i rûy-ı ezmârı
‘Adû-yı zîşte o yüzden harîş-i âzârız
- 5 Edîb ‘acz ile maṭmû’-ı hîzb-i eşrârız
Harâbezâr-ı cihânda çü-genc-i bî-mârız

611

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Egerçi ḥüsn ile enzâr-ı aḥbâba gül-endâmız
Velî zahr-ı ḥafâdan rûy-ı a‘ dâya gülen dâmız
- 2 Hüveydâdır ḥumâr u neş’emiz her yâr ü bed-ḥâha
Mey-i şafvet-mizâc-ı sâğar-ı taḥkîr ü ikrâmız
- 3 Kemîn-gîr-i nevâ-yı sâzımızdır ḥande vü girye
Hevâ-yı neşr-i luṭf u ḳahra nâ-muḥtâc-ı ilhâmız
- 4 Kerem-cüyânımız iḳbâlimizle nâmverlerken
Bize kim der ki ḥâtır-bend-i fâḥr-ı şöhret-i nâmız
- 5 Edîbâ bî-niyâzız biz metâ’-ı pest-i dünyâdan
Mücerred cân-sitân-ı her mihîn-i dîn-i İslâmız

612

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Ne dem ki hecme-i ḡamdan viḳâye-ḥâh oluruz
Ṭilâ-yı câm-ı ṭilâdan ṭilâye-ḥâh oluruz
- 2 Difâ’-ı tâb-ı ḡama çetr-i zülfü yetmezse
Nihâl-i serv-i ḳadinden de sâye-ḥâh oluruz
- 3 Teniñ şurâḥî vü câm-ı ḥabâbvâra bedel
Cenâb-ı sâḳî-i meyden sıḳâye-ḥâh oluruz
- 4 Eger o şifte-sâz-ı hezâr olan gül isen
Ḡamiñdan ey gül-i ter biz de vâye-ḥâh oluruz
- 5 Ḥadîş-i vaşf-ı ruḥunda hezâr-ı râvîden
Edîb bezm-i çemende rivâye-ḥâh oluruz

613

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 O kim âḡâze-i ḥunyâ ile feryâdı fark etmez
Bu gülzâr-ı fenâda şâd ile nâ-şâdı fark etmez

611 Ü2 71a

612 S 32a, Ü1 80a, Ü2 71a

2 ḳadinden de S, Ü2: ḳadine Ü1

613 S 32a, Ü1 80a, Ü2 71a

- 2 Bakılsa ma' delet-kārān-ı ' aşrın nehb-i vehbinden
Tama' -kārān-ı ' ālem dād ile bī-dādı fark etmez
- 3 ' Aceb mi cūy-ı hūn-ālūd-ı eşkiñ bilmese başın
Dil-i medhūş-ı pūr-gam maşraf u irādı fark etmez
- 4 Devā-sāzı dil-i pūr-zaḥma ancak dāğ-zenlikdir
Nice rencūr-ı gam ıslāḥ ile ifsādı fark etmez
- 5 Edibā ḥire-çeşmān ' ālemiñ müşg-i Hıṭāsından
N' içün iksir-i ḥāk-i mülk-i Feyz-ābādı fark etmez

614

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Zāhidā şanma ki derdiyle faṭūr eylemişiz
Rūze-i vuşlat-ı dil-dāra saḥūr eylemişiz
- 2 Eyleyip sīnemizi sīnesine mālīde
Dili pīrāye-dih-i şadr-ı şudūr eylemişiz
- 3 Gönlümüz medfen-i ' aşk oldu o yāre şanma
Ki gam-ı mürde-i aḡyāra kubbūr eylemişiz
- 4 Tābımız hecme-i derd ile füzūn olmadadır
Deme kim ālem-i fetretde fütūr eylemişiz
- 5 Ḥatırı mıştar-ı āyāt-ı cemāl etdik biz
Şanma kim ḥat-keş-i İncil ü Zebūr eylemişiz
- 6 Qadr-i eşk-i terimiz şıgmayarak ta' bīre
' Aberāt ile der-i yāre ' ubūr eylemişiz
- 7 Ğaybdan derde ten-āmāde olup dünyāya
Zāhirā kuvvet-i zuhr ile zuhūr eylemişiz
- 8 Zine-i kadrimizi vezn-i şa' ir etmezler
Halka şan sehv ile izhār-ı şu' ūr eylemişiz
- 9 Ḥāmemiz mīl-i zümür-rūd-keş olup ezhāna
Çeşm-i ef' i-i ḥayālātını kūr eylemişiz
- 10 Çeşm-i naşfetle bakıp ḥayl-i suḥan-ğüyānıñ
Zūr-ı endīşe ile kavlini zūr eylemişiz
- 11 Ābını gerçi serāb etmemişizdir ammā
Ta' m-ı āb-ı suḥan-ı ḥāsidi şūr eylemişiz
- 12 Çok suḥanverleri meydāna kımazlar gönlün
Nār-ı düzaḥ-şerer-i reşk ile kıor eylemişiz

614 S 32b, Ü1 80a, Ü2 71b

2 sīnemizi sīnesine S, Ü2: sīnesini sīnemize Ü1

3 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

- 13 Hep midādımdan alır āb ile tābı şafha
Biz sevād-ı kâlemi şafhaya nūr eylemişiz
- 14 Her şarîr-i kâlem-i feyz-i hayât-efzâyı
Pest ü bālâda hemân hem-dem-i şûr eylemişiz
- 15 Gitdi gönlümdeki hep bunca gubâr-ı hâtır
Biz anı zaḥm-ı dil-i zâra dūrūr eylemişiz
- 16 Çeşm-i bedden n'ola olmazsa Edibâ bâkim
Biz aña nüşâ-i mazmûnu buḥûr eylemişiz

615

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Çemende yâr ile dilden raķîb-i bed-gümân gitmez
Göñülden gülşen içre vahşet-i faşl-ı ḥazân gitmez
- 2 Dem-â-dem ser-güzeştım yazmadan fersûde-pâ oldu
Anıñ'çün rāh-ı semt-i ḥāmeve pây-ı benân gitmez
- 3 Şehâ bir kerrecik şemm-i gül-i ruḥsârıñ etmişdim
Dimāğımdan henüz ol nekhet-i verd-i cinân gitmez
- 4 Raķîbîñ def ine 'ālemde bir vech-i vecîh olsa
Ki gelse yâr ile bir vech ile ol ḳaltabân gitmez
- 5 Edibâ ḥāmemiz bir rāh-ı nā-meslûke zāhibdir
Reh-i nā-refte me aḳdām-ı kil-k-i şâ'irân gitmez

616

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Biz kim riyâz-ı behcetiñe ibtilâliyız
Dil-bend-i çeşmesâr-ı lebiñ ibtilâliyız
- 2 Dil-dādeyız kırāb gibi rā'-i ḥançere
Âḥar maḥalli istemeziz biz buralıyız
- 3 Biz ḥāl-i cān-bahā-yı cemāl-i maḥabbetiz
Ġamdan bahā-peḳirleriz şanma ḥāliyız
- 4 Dehriñ nigāh eylemeziz rûy-ı mālına
Biz behre-cûy-ı ḥāk-i rehiñ rûy-māliyız
- 5 Vā-dergeh-i sedîr-i bülend-i feşâhatiz
Şimdi Edib mülk-i belāgatde vāliyız

615 S 33a, Ü1 80b, Ü2 71b

2 ḥāmeve S, Ü2: ḥāmeden Ü1

3 kerrecik S, Ü2: kerrece Ü1

616 S 33a, Ü1 80b, Ü2 71b

2 rāh-ı Ü1, Ü2: rā S / istemeziz S, Ü2: istemeyiz Ü1

Vā-dergeh-i S: Var dergeh-i Ü1: O dergeh-i Ü2

617

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Tutsa 'aceb mi 'âlet-i yâri inâmesiz
Zâhid kıosun mu sübhâ-i desti imâmesiz
- 2 Destârı h'âce dil-bere bâlîn-i nâf edip
Çıkdı maşîf-i bâm-ı sürîne 'imâmesiz
- 3 Etdi bütün mü'tâlâ' a ridf-i gulâmı şeyh
Vâfir içinde hâşiyeler yazdı hâmesiz
- 4 Şevb-i riyâdan özge libâsı bulunmadı
Zâhid şoyarsa anı kalır böyle câmesiz
- 5 Bir gün sefirimiz eşer-i nazm-ı pâkden
Yâre Edîb hiç gitmedi tuhfе nâmesiz

618

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Suhan-serây-ı ğarâmız budur 'alâmetimiz
Ki âyet-i ğam-ı 'aşk oldu hep tilâvetimiz
- 2 Derûn-ı teşneye hiç irtivâ ne mümkün idi
Hadîş-i şevk-i vişâl olmasa rivâyetimiz
- 3 Bu dâr-ı teng-i fenâda Temîm-i Dârîveş
Nicedir âyete ğâlib gelir dirâyetimiz
- 4 Fûrûğ-ı çeşm-i felek nûr-ı feyz-i tab'ımdır
Ki mihre vâye verir pertev-i le'tâfetimiz
- 5 Edîb kıaldı yine zulmet-i dâlâletde
Hasûda ermiş iken lem' a-i hidâyetimiz

619

müfte'ilün mefâ'ilün müfte'ilün mefâ'ilün

- 1 Nâle-i hasret-i ğamım bülbül-i zâra yer kıomaz
Rîziş-i çeşm-i pür-nemim mîğ-i bahâra yer kıomaz
- 2 Peyker-i hûr-ı behcetı verdi derûna hayreti
Tarz-ı hırâm-ı kâmeti serv ü çenâra yer kıomaz
- 3 Hüsni ile oldu nâmver verdi cihâna zîb ü fer
Revnağ-ı tâb-ı rûyu her lâle-ı izâra yer kıomaz

617 S 33a, Ü1 80b, Ü2 72a

618 S 33b (Üzerine çizgi çekilmiş)

619 S 33b, Ü1 80b, Ü2 72a

- 4 Siflelerin taḳaddümü şadra geçip tekellümü
Haşmet ile ta'azzümü ḳadr-i kibāra yer ḳomaz
- 5 Dehri tutup münāfıḳān cümle güm oldu şādıḳān
Şimdi Edīb nāḳıṣān tām-'ayāra yer ḳomaz

620

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Dürr ü gevherle yemi taḥcıl eder bī-mā yemiz
Her ḥabābı tāc-ı yāfūḥ-ı felek bī-māyemiz
- 2 Tābımız mihr-i sipihriñ zıll-i tābın maḥv eder
Āftābı nūra ḡarḳ eyler 'azīr-i sāyemiz
- 3 Dīde-i 'ibretle gördükçe muşāb-ı reşk olur
Çerḫ-i atlas şıḳḳa-i berg-i nihāl-i rāyemiz
- 4 Lā-mekāndır dāmen-i kūh-ı bülend-i ḳadrimiz
Saḥ-ı nūh tāḳ-ı felek olsun nice hem-pāyemiz
- 5 Şanma kim pīrāye-gīr-i müste'arız biz Edīb
Müste'ar-ı zīnet-i kevneyn iken pīrāyemiz

621

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Cemāl-i merdüme tāc-ı vaḳārı tā kiber vermez
Nihālistān-ı istihāl-i 'izzīñ tāki ber vermez
- 2 Şadā-yı gerdiş-i dūlābı çerḫiñ sem'e ḥāfidir
Ki hīç devr-i kecinden kimseye şīt-i ḥazer vermez
- 3 Lisānı her nedīmiñ maşdar-ı ta'bir-i şıdḳ olmaz
Ki zirā mīve-i maḳbūlü şāḫ-ı her şecer vermez
- 4 Nice me'mūn-ı zaḥm-ı düşmen olsun kim ḳazā hergiz
Cünūd-ı ehl-i 'acze ḳuvvet-i ḥaml-i siper vermez
- 5 Edībā merdüm-i bī-zāda hengām-ı zarūretde
Ġinā-yı nānı gencīne-i pūr-sīm ü zer vermez

620 Ü1 81a, Ü2 72a

1 bī-mā yemiz: bī-māyemiz Ü1, Ü2 / bī-māyemiz Ü1: bī-mā yemiz Ü2

621 Ü1 81a, Ü2 72a

2 kecinden Ü2: kūhenden Ü1

622

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 İhlâş-şifat pîşe-i takvâda nihânız
Te'sîr gibi kuvvet-i esmâda nihânız
- 2 Hâlvetkede-i dehrde güyâ ki çü-Yûnus
Cevf-i şikem-i mâhî-i deryâda nihânız
- 3 Geçdik geçeli tahtgeh-i ' uzlete güyâ
'İsîcesine ' âlem-i bâlâda nihânız
- 4 Biz çâşnî-i zehrde pâ-zehr-i vefâyız
Mânend-i şifâ ta' m-ı müdâvâda nihânız
- 5 Olsak n'ola ser-çeşme-i hayvâna mu' âdil
Zulmetkede-i dehr-i dil-ârâda nihânız
- 6 H'urşidveş enzâra hüveydâ da olursak
Çün-nûr-ı başâr dîde-i bînâda nihânız
- 7 Olmak ne revâ hâne-i her dilde hüveydâ
Biz sırt-ı gamız hâtır-ı dâna da nihânız
- 8 İnâs-şinâsende-i her tünd-siriştiz
Teshîr gibi fenn-i müdârâda nihânız
- 9 Çün-şîr-i ne-düşide-i pâyide Edîbâ
Zar'-ı şeref-âgende-i Şehbâda nihânız

623

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gürûh-ı ehl-i şıdka nehc-i takvâdan hüveydâyız
Nigâh-ı teşnegâna mevc-i deryâdan hüveydâyız
- 2 Nihân olmaz sitiz-i batşımız her düşmen-i dîne
Ki Fir'avna ' aşâ-yı dest-i Mûsâdan hüveydâyız
- 3 Nice kalbin hayâl-i kînemiz me'mûn-ı kîn etsin
Dil-i bed-h'âha zîrâ keydin ihfâdan hüveydâyız
- 4 ' Aceb mi kâr-ı rindide maşûn-ı istitâr olsak
Ruḥ-ı mînâda reng-i surḥ-ı şahbâdan hüveydâyız
- 5 Edîbâ nûr-baḥş-ı şahn-ı zulmet-hâne-i kevniz
Şeb-i dâmisde mâh-ı ' âlem-ârâdan hüveydâyız

622 S 36b, Ü1 81a, Ü2 80b

7 hâne-i S, Ü2: hâtır-ı Ü1

623 S 36b, Ü1 81a, Ü2 80b

3 kîn S, Ü2: keyd Ü1

624

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Nakş-ı cefāya olsa muḥaṣṣaṣ cibāhımız
Vaḥṣet-sarāy-ı dehri yakardı ceb āhımız
- 2 Oldu müzîl gâ'ile-i ser-penāhımız
Zeyl-i cibāl-i şāhiḳayı serpen āhımız
- 3 Güyā ki 'ākif-i ḫarem-i Ka'be olmuşuz
Miḫrāb-ı 'aşḳ-ı yār olalı kıblegāhımız
- 4 Etdik 'ināk-ı vaşlını çok bîkr-i gevheriñ
Baḫr-ı vefāda şanma teḫidir şināhımız
- 5 Vüs'atgeh-i mefāviz-i kevneyni teng eder
Şıgmaz zūrūf-ı elsineye vaşf-ı cāhımız
- 6 Ma'şūḳumuz remīde-i āgūş-ı gayrdır
Olmaz muḫāṭ-ı dā'ire-i hāle māhımız
- 7 Olsun Edīb reh-zen-i āgyār ber-ṭaraf
Teşhīr-i mülk-i vuşlatadır 'azm-i rāhımız

625

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Çemende olmadan enḫā-yı zıll-i bīde vālī biz
Nübū'-ı eşḳ ile hemtā-yı cūy-ı bī-devālībiz
- 2 Şikār-ı düşmene zann etme şīr-i bī-meḫālībiz
Ki meclā eyledik ācāmı şīr-i bīme ḫālī biz
- 3 Bizi üslūb-ı kāḫ-ı bāğ-ı cennet ḫīre-hūş etmiş
Selībū'l-'aḳl-ı meh-rüyān-ı merḡübū'l-esālībiz
- 4 Kōmazdı lezzet-i ālāyiş-i şehd-i ḡamı dilde
Zübāb-ı ferḫate me'vā edeydik şaḫn-ı bālī biz
- 5 Edīb u'cūbe-kār-ı gerdiş-i eflāki fark etdik
Temāşā eyleyelden devr-i fānūs-ı ḫayālī biz

626

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sutūr-ı vaşf-ı sūnbülzār-ı zūlfūñ biz ki yazarız
Gözünde şanki ey āhū-nigāhım biz giyāzārız

624 S 109b, Ü1 81b, Ü2 80b

625 S 110a, Ü1 81b, Ü2 81a

2 etme S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

626 S 110a, Ü1 81b, Ü2 81a

- 2 Metâ' -ı kâsid-i endüh ile sūdâger-i 'aşkıız
' Aceb bendergeh-i miñnetde şimdi germ-i bâzârız
- 3 Bize dirhem-şümâr-ı 'aşk-ı yâr oldukça sen zâhid
Künüz-ı 'aşkı dilden biz dañi mecbûr-ı izhârız
- 4 Nümüdâr-ı sühâ nağdîne-i şevkiñ bedîd etme
Ki biz ol mâha nağd-ı mihr ile çokdan ħarîdârız
- 5 Tāmâ' -ı çeşmimiz mir 'ât-ı rûy-ı yâredir ancak
Edibâ şanma hergiz dîde-düz-ı rûy-ı ağıyârız

627

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Muşâfâta benimle çerh-i düşmen-sîret elvermez
Aña güyâ şadâkat-kârlıkla şöhet elvermez
- 2 Nice mi' zâr-püş-ı ħüsn-i simâ-yı şadâkatse
' Adû-yı kîneverden merdûme emniyyet elvermez
- 3 Şereh-kâr-ı ħuzûr oldukça meyl-i iğtiyâb etme
Ki ħiç dil-beste-i zevk-i ħuzûra ħaybet elvermez
- 4 Ĥavâş-ı kûtu ister istemez ma' cûn-ı yâkûtu
Mizâc-ı ħastegân-ı cû' a her ħâşîyyet elvermez
- 5 Edibâ mecle-i ħamda şadâk-ı şıdk ile şanma
Ki her dāmād-ı 'aşka nev-'arûs-ı vuşlat elvermez

628

mef' ulü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Mümkin mi zen-pereste difâ' -ı ħam amsız
Dihkâna ħam gelir reşehât-ı ħamâmsız
- 2 Rindiñ şafâ-yı ħâtırı mînâ-yı meyledir
Bulmaz ziyâyı revzen-i kâşâne câmsız
- 3 Gül-geşt-i bâğ-ı cennet-i şâm-ı vişâl eden
Meyl etmesin seyâĥat-i büldâna Şâmsız
- 4 Alma nigîn-i fâĥrı yede nağş-ı ħayr ile
Müĥr urma zeyl-i şafĥa-i eyyâma nâmsız
- 5 Gelmez şeba' ħarişe Edibâ ħelâlden
Câyi' qalır tenâvül-i zâd-ı ħarâmsız

3 dirhem-şümâr-ı S, Ü2: dirhem-nişâr-ı Ü1
627 S 110a, Ü1 82a, Ü2 81b
628 S 109b, Ü1 82a, Ü2 81b

629

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Dili harāret-i hummā-yı gamla germ ederiz
Derün-ı sahtı biz ol āteş ile nerm ederiz
- 2 Kılırsa dest-i emel berg-i sebzden hālī
Süfāl-i zihne hayāl-i haatı siperim ederiz
- 3 Ümīd-i re'fet olunca şitāb ile gideriz
Hücūmdan der-i yāre deme ki şerm ederiz
- 4 Edip piyāleyi meclā-yı şahid-i şahbā
Sebūyu hacle-i bānū-yı bint-i kerm ederiz
- 5 Edīb sāgarı biz ceste ceste nüş ederiz
Ne ān ki kâ'ide-i i'tidālī harm ederiz

630

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şīme-i ehl-i niyāzı tā ki icāz eyleriz
Bī-niyāzān içre biz çok rütbe ihrāz eyleriz
- 2 'Āşıkıñ ser-rişte-i meyl-i derūnu nāz iken
Nāzı bī-inşāf eden ma'sūka biz nāz eyleriz
- 3 Şanma kim ragbetle her āhū-nigāhı şayd içün
Halka-i dām-ı nigāh-ı hasreti bāz eyleriz
- 4 Ni'met-i 'uqbā bize iqbāl ederse çok mudur
Devlet-i dünyāya tā kim hırşı biz az eyleriz
- 5 Nutkumuz yād-ı va'id-i bī-eşerden 'ār eder
Tā ki va'di gāze-i ruhsār-ı incāz eyleriz
- 6 Tab'ımız oldukça yārāna zāmīn-i merhabā
Lā-cerem düş-nāmı her bed-ḥāha ibrāz eyleriz
- 7 Biz Edībā zīnet-i hüsn-i bedī'-i nazm ile
Mülket-i Şehbāyı reşkīn-sāz-ı Şirāz eyleriz

631

mef'ülū mefā'ilū mefā'ilū fe'ülün

- 1 Şāh olsa da hem-pāye degil nākese mīriz
Tā luṭf ile her bī-kes-i gamnāke semīriz

- 2 'İşretkede-i şehlere bî-rağbetiz ammā
Gam-ḥāne-i 'ācizlere ferḥunde mesîriz
- 3 Mehzûl ise de sâ'id-i fersûde-kuvâmız
İrhâb-ı dil-i düşmene hem-şavlet-i şîriz
- 4 Râz-ı dilimiz kâbil-i ihfâ mı olur hiç
Biz encümen-i dehrde âyîne-zamîriz
- 5 Mestûr edemez şûret-i kirdârın Edîbâ
Kim 'âleme hep çeşm-i firâsetle başîriz

632

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Celâdet-kâr-ı 'aşka hevl-i deşt-i Kerbelâ gelmez
Meserret-düşmeniñ bir kez dilinden kerbe lâ gelmez
- 2 Tabîb-i derd rencûr-ı devâya bî-nidâ gelmez
Nidâ-der-kâr-ı derde düşmen-i ḥod-bîn-i dâ gelmez
- 3 Ne deñli rûy-ı sıdķı çeşm-i bed-ḥâha 'ubûs olsa
Elinden şadıkıñ ibhâc-ı sîmâ-yı riyâ gelmez
- 4 Yed-i ehl-i vefâdan gelmedik şey var kıyâs etme
Meger var ise yâr-i müşfîki ancak fidâ gelmez
- 5 Ferîd-i eşîyâ olsam da dest-i cûd-ı nuṭkumdan
Baḡlâna Edîb itlâf-ı naḡd-ı merḥabâ gelmez

633

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gül-i rüyundan ol meh-peykeriñ bir şem 'asîr olmaz
Ki bûy-ı sûziş-i pervânenen bir şem 'a sîr olmaz
- 2 Binâ-yı pây-dâr-ı i'tibârı pây-ı dâr olmaz
Nice Mañşûruñ âfâķ içre evşâfı şehîr olmaz
- 3 Dil-i kûteh-naẓar ḥüsn-i peyâm-ı 'aşķı derk etmez
Her a'mânıñ nigâh-ı gûşu çeşminden başîr olmaz
- 4 Deme 'aşķ-ı mecâzî hem-ser-i 'aşķ-ı ḥaķîkîdir
Metâ'-ı 'âriyet zîrâ ki mülk-i müste'îr olmaz
- 5 Edîbâ ca'besi bî-nâvek-i hicrân gerek yoḡsa
Ḥadeng-i mihr-i 'âşķ her kemân-ebrûya tîr olmaz

632 S 1a, Ü1 82a, Ü2 72b

2 devâya S, Ü2: belâya Ü1

4 fidâ S, Ü2: riyâ Ü1

633 S 2a, Ü1 82b, Ü2 72b

634

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zülmet-zidây-ı şûr-ı mihandır bürûzumuz
Ârâm-süz-ı şâm-ı fitendir bu rûzumuz
- 2 Reşk etmesin mi çerh-i gedâ-yı vefâ bize
Ser-şâr iken nüķûd-ı vefâdan künûzumuz
- 3 Mümkün mi dest-i kışır-ı fehmi-i sakîmle
Merd-i şaķife ĥall-i 'ikâl-i rûmûzumuz
- 4 Ehl-i ĥulûşa şu'le-i şâm-ı neşât olur
Tâb-ı lehîb-i nâ'ire-i fitne-sûzumuz
- 5 Çirk-i zâlâm-ı hemmi eder şüst-ü-şü Edîb
Reşh-i gadîr-i neyyir-i 'âlem-fürûzumuz

635

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Taşannu' la dimâğı telĥ olan şîrîn-damağ olmaz
Ki hiç pistân-ı regde şîr-i şâfives dem ağ olmaz
- 2 Dile ünsiyyet-i kuhsâr-ı miĥnetden ferâğ olmaz
Ĥazîz-i pest-i vahşet gönlümü teklîfe râğ olmaz
- 3 Tarîķ-i maţlabında merd-i kâni' süst-gâm ancak
Ĥarişe râh-ı dūr-â-dūr-ı gâret bir konağ olmaz
- 4 Maķâl-i mu'teber kem-kıymet olmaz ta'n-ı ĥâsidle
Ĥezâr-ı ĥoş-nevâ taķķîr ile hem-ķadr-i zâğ olmaz
- 5 Edîb ehl-i hevâ dil-bend-i nüzhetgâh-ı bâğ ammâ
Benim hiç bend-i zülf-i yârveş gönlümce bağ olmaz

636

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bizi şanma düĥûl-i her dere sâķ-ı mesâmîriz
Ki biz bâb-ı ķanâ'at merkezinde her mesâ mîriz
- 2 Yed-i baĥş u 'aķâ-yı mîr ü şehden sîr-çeşmânız
Künûz-ı gaybdan minĥat-güzîn-i dest-i taķdîriz
- 3 Secâyâmız şunûf-ı ĥayrî birden muĥtevidir hep
Ĥudâdan 'avn ile vâ-reste-i tebdîl ü tağyîriz

- 4 Ne deñli ibtilā-yı ‘acz ile fersūde-tāb olsağ
Yine çeşm-i herās-ı düşmene hem-şevket-i şîriz
- 5 Hilāl-i tîgimiz miğ-i kırāba iktirāb etmez
Miyān-ı çerhde her dem nemā-yı tāb-ı şemşîriz
- 6 Nihāndır nükte-i esrārımız enzār-ı efhāma
Dirāyetden hafî bir āyet-i mechûl-tefsîriz
- 7 Dil-i kec-fehminiñ miğdārımız mechûlü olduqça
Edîbā haşm-ı dūnu cehl ile mecbûr-ı teşhîriz

637

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Yedikçe mi‘de-i kelbîsine tâ cîfe dâ olmaz
Mürîd-i cîfe-ẖāra hırka vü tâcî fedâ olmaz
- 2 Kunû‘-ı fakr ile şâyestedir dehre harîş ammā
Hıdîv olsa sezây-ı şıdk-ı da‘vâ-yı ğınâ olmaz
- 3 Çerāgāhı semend-i kâni‘iñ sîf-i kanā‘atdır
K’aña mevcin ‘alefzâr etmek olsa yem ğidâ olmaz
- 4 Tevaqqu‘ la ne mümkün her emel şûret-nümâ olmak
Dil-i dâ‘ide şâyân-ı icâbet her du‘â olmaz
- 5 Edîbā merd-i reh-peymây-ı hırşîñ zeyl-i âmâli
Dirâz olduqça bî-âlâyiş-i gerd-i şekâ olmaz

638

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Ehl-i himmet girev-i şahş-ı direm-dâr olmaz
K’anlara hâne-i aşhâb-ı direm dâr olmaz
- 2 Kaşr eder nuşhunu taḥhîr-i denesden gayra
Ol ki cism-i veseḥ-âlûduna kaşşâr olmaz
- 3 Hârdır olmağa şâyeste ğidâ-yı âteş
Mâl-ı zâlim gibi eṣrâra ‘alefzâr olmaz
- 4 Naḥl-ı şakvet-şemer-i zât-ı eşirrâ şanma
‘Âkıbet çāk-ẖur-ı ḥiddet-i minşâr olmaz
- 5 Nigeh-i luṭf-ı şafâ-baḥşı gibi yâriñ Edîb
Dil-i vîrân-şude-i ‘âşîka mi‘mâr olmaz

639

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Semend-i nām u kāmı tünd alır ol kes ki rām almaz
Sitedgāh-ı cihānda behre-i hūy-ı kirām almaz
- 2 Nice mülk-i Süleymāniyi ol kim bî-hıtām almaz
Gırās-ı devleti bî-bîh alır bā-bîh-i tām almaz
- 3 Olan pür-naqd-ı ceyb-i istikāmet bîm-i satvetle
Yed-i şehden nüküd-ı bî-lüzüm-ı istilām almaz
- 4 Şehāmet-kār-ı 'adl-āyîn-i dehrîñ cîd-i a' dādan
Leb-i şemşîri āhir şanma būs-ı intikām almaz
- 5 Meşāmı āşinā-yı gend-büy-ı sum' a-kārîdir
Anîñ'çün enfi şeyhiñ nekheth-i 'ıtr-ı garām almaz
- 6 Halāda zîver-i endām içün yā var mı bir mürşid
Ki gāhî destine āyîne-i ridf-i gulām almaz
- 7 Edibā mi' de-sîr-i şekker-i şükrân-ı mün' imdir
Kānā' at-pişeler hiç lezzet-i şehd-i harām almaz

640

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 O kim hayāline hiç 'ālem-i bekā düşmez
Bedîd olursa bekā 'ālemi bağa düşmez
- 2 'Arūs-ı hacle-i 'aşkıñ kefi 'izārından
Müdām şüret-i reng-i gül-i hınā düşmez
- 3 Kemān-ı çeşm-i füsün-sāzdan dü şer yoḡsa
Derūna her müjeden tîr-i ibtilā düşmez
- 4 Enāma şanma le'imiñ cidār-ı cāhından
Sevād-ı zıllı kadar seng-i i' tidā düşmez
- 5 Edib 'ıtr-ı devā-yı dem-i Mesîhādan
Meşām-ı her marāza nekheth-i şifā düşmez

641

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nekāl-i hāzret-i Qāhhārı 'azm-i Qāhramān vermez
Ki süy-ı muntekimden ins ü cāna qahr emān vermez

- 2 N'ola fikr-i haññla seyr-i gülşenden nükül etsek
Neşât-ı nev-bahârî hâñra faşl-ı hâzân vermez
- 3 'Abeşdir h'âhiş-i va'd-i kerem taşvîr-i rûyuñdan
İşâretle şadâ-yı nuṭku sem'e bî-zebân vermez
- 4 Ne deñli iştiḥâ gösterse kurş-ı mäh-ı enverden
Felek dest-i nigâh-ı ekmehe bir nîme nân vermez
- 5 Edibâ kâr-ı nâ-dân hem-ser olmaz kâr-ı dâñaya
Havâş-ı đarb-ı tîgi şadme-i gürz-i girân vermez

642

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cihânda sāye-güster dâdveş bir nev'a bîd olmaz
K'aña şaff-ı nihâl-i bîd-i cennet nev-'abîd olmaz
- 2 Gülü-yı şâf-ı mînâ deñli ol meh-rûma cîd olmaz
Ki her meh-pâre bî-cîd-i bilürin-rû mecîd olmaz
- 3 Bahâr-ı 'îd-i neyl-i va'dden bî-behredir ol kim
Herâsından aña nev-rûz-ı nâ-şadî va'îd olmaz
- 4 Ne mümkün zaḥm-ı tîg-i dil-rübâsız ḥülle-püş olmak
Ki şad-çâk olmadıkça 'âşîkñ şevbi cedîd olmaz
- 5 Edib olmaz eşernâk-i şühûd-ı rûy-ı yâr ol kim
Gül-i surḥ-ı 'izârı reng-i şufretle bedîd olmaz

643

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Şanma vâm-ı cānı dil-bendiz edâda maṭla biz
Kim bu devr-i kecede me'yûs-ı ḥuşûl-i maṭlabız
- 2 Olmazız ḥ'âhişgeḥ-i meksebe râğıb mekse biz
Kim ğinâ-yı kalb ile gencîne-yâb-ı meksebiz
- 3 İğtirâbı reh-ber-i neyl-i emānî etmeziz
Biz ki me'vâ-yı vaṭanda bir ğarîb-i ağrebiz
- 4 Olmadık ḥiç niş-i âzâr-ı eḳâribden rehâ
Şanki ḥ'urşîd-i ufuk-peymây-ı burc-ı 'aḳrebiz
- 5 Ḥaşm-ı cān-ı zümre-i bî-mezhebânız biz Edib
Şanmasınlar düşmen-i aşḥâb-ı dîn ü mezhebiz

642 S 30b, Ü1 83a, Ü2 73b

3 va'dden S, Ü2: va'deden Ü1

643 S 30b, Ü1 83a, Ü2 74a

4 ufuk-peymây-ı S, Ü2: ufuk-pîrây-ı Ü1

644

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Teşebbühle şîfât-ı ehl-i hûşu ser-keşân bulmaz
Kadehde cây-sâz olmağla zîrâ sirke şân bulmaz
- 2 Dili efsâne-i va'd-i tecemmül şâdmân etmez
Gül-i taşvîr ile bülbül neşât-ı gülsitân bulmaz
- 3 Ne bilsin havme-i rezm-i debîristân-ı 'irfânı
Zebân-ı kilki ol kim hiddet-i nûk-i sinân bulmaz
- 4 Ne deñli cüst-ü-cû eylerse tâb-ı 'aşk-ı dil-dârîñ
Hümâ-yı pertevi göñlüm gibi bir âşiyân bulmaz
- 5 Dem-i perhâş-ı hâl ü kâlde tab'-ı Edîbâsâ
Taleb-kâr-ı felek bir şaf-der-i şâhib-kırân bulmaz

645

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Deme dil-beste-i devlet-sarây-ı şehr-yârânız
Ki biz pey-bürde-i minhâc-ı seyr-i şehr-i yârânız
- 2 Muţarrâdır rihâm-ı cîlvemizle sâha-i 'âlem
Ki iğrâk-ı fenâ-yı müfsidine tîr-bârânız
- 3 Likâmız mahrem-i çeşm-i şühûd-ı ehl-i 'izzetdir
Ne deñli zâhir olsak ol kadar mestûr-ı h'ârânız
- 4 Gül-i gülzâra şeb-nem hâr-ı âzâra şerâr-efken
Nevâziş-sâz-ı muhliş sine-sûz-ı fitne-kârânız
- 5 Edîbâ neş'e-yâb-ı iftirâk-ı hizb-i eşrârız
Ki biz ser-mest-i câm-ı bezm-i üns-i hûş-dârânız

646

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Felekde şanma bizi râğb-ı velîmeleriz
Çü-berre şahñ-ı çemenzâr içün velî meleriz
- 2 Nazarda gerçi hemâl-i remîde-âhüyuz
Şikâr-ı düşmene ammâ peleng-şîmeleriz
- 3 Ne deñli huşkter olsak nigâh-ı nâ-dâna
'Uyûn-ı ehl-i nühâda şehâb-ı dîmeleriz

644 S 31a, Ü1 83b, Ü2 74a

645 S 31a, Ü1 83b, Ü2 73b

646 Ü1 83b, Ü2 74a

- 4 Hıṣāl-i cūda mehāret-nümāy-ı ibdā' ız
Ḥadıṣ-i Ḥāteme ḡann etme kim ḡamīmeleriz
- 5 Edīb vaṣl-ı benāt-ı kürūma menhūmuz
Olur mu vaḡṣetimiz hem-dem-i nedīmeleriz

647

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Mezāk-ı Hindiyāna neyl-i zevk-i dünbe lek gelmez
'Acebdir yanlarında kūs-ı ṣāhī dünbelek gelmez
- 2 Müdām-āṣāmī-i cām-ı riyādan ser-girān olmaz
Ḥumār-ı sum'adan ṣūfiye ḡaṭ'ā esnemek gelmez
- 3 Tehīdir levḡası naḡṣ-ı rūsūm-ı ḡābiliyyetden
Elinden ol ki neyl-i maṭlaba ṣarf-ı emek gelmez
- 4 'Abeṣdir olmasın ḡāhiṣger-i selb-i sivā ol kim
Yed-i endişesinden terk-i evhām eylemek gelmez
- 5 Edībā her kesi fark-ı kemāl ü naḡṣ eder ṣanma
Ki her bir sengden ḡaṣıyyet-i kār-ı miḡek gelmez

648

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid ne ān ki meyl-i ridā eyleyenleriz
Biz zaḡm-ı ḡamla meyl-i redā eyleyenleriz
- 2 Biz āh ile aṭīme-fürüz-ı maḡabbetiz
Dūd-ı dili naṣīb-i hevā eyleyenleriz
- 3 Āmed-ṣud-ı pey-ā-pey ile rāh-ı dil-bere
Peyk-i sirişki ābile-pā eyleyenleriz
- 4 Rāh-ı hevāda sehv ü ḡaṭādan berīleriz
'Amd ile irtikāb-ı ḡaṭā eyleyenleriz
- 5 'Āyif-dil-i taḡayyül-i rüy-ı meserretiz
Bizler Edīb ḡamla ṣafā eyleyenleriz

647 S 31a, Ü1 83b, Ü2 74a

5 kār-ı miḡek S, Ü2: seng-i miḡek Ü1

648 S 31a, Ü1 84a, Ü2 74a

2 S, Ü2: (Ü1'de ilk beytin ikinci mısraı tekrarlanmış)

649

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Meşhüddur fûrûğ-ı nihānī-sedādımız
Olmaz hafî ne deñli nihān ise dādımız
- 2 Nā-şüste-rûy-ı pür-keder-i rûzgārdan
Ref'-i gubār eder eşer-i gird-bādımız
- 3 Mihr ü mehe mu'ānağa-i tāb-ı sīneden
Yāre beyān-ı şevk-i derūndur murādımız
- 4 Ağyār-ı bed-tebār ile peykāra durmuşuz
Küffār-ı hāksār iledir hep cihādımız
- 5 Bulsun Edīb māye-i tennūr-ı düzağı
Qalb-i hasūd-ı fitneger-i bed-nihādımız

650

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Çerhiñ olup şereng-i cefāsı mezīdemiz
Meyl etdi insicāma dümū'-ı mezīdemiz
- 2 Şimdi bedenle naqş-ı muşāfāt-ı üns edip
Düşdü hevā-yı vahşete cān-ı remīdemiz
- 3 Pīrāmen-i cemāline her şem'-i behcetiñ
Pervāne-i nigāhına haşm oldu dīdemiz
- 4 Hük-m-i qaderle hāme-i keyd-i zamāneden
Naqş-ı müşāhanetle pür oldu cerīdemiz
- 5 Kemter nevāsı gālib-i şūr olsa da Edīb
Olmaz şadā-yı nāy-ı meserret şenīdemiz

651

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Temerrün eyleyenler cem'-i mālā harca meyl etmez
Kim anlar hāyış-i yek müşt-i kāha harca meyl etmez
- 2 O kim dil-beste-i şirini-i hüsn-i beşāsetdir
Naşibi rûy-ı türş oldukça şanma eşki seyl etmez
- 3 O 'āşık kim dem-i neyl-i vişāli şubha merhūndur
Hayāl-i tāb-ı h'urşid-i feraħla derk-i leyl etmez

649 S 31a, Ü1 84a, Ü2 74b

650 S 31a, Ü1 84a, Ü2 74b

5 nāy-ı S, Ü2: nām-ı Ü1

651 S 31a, Ü1 84a, Ü2 75a

- 4 Cihānıñ tev'em-i Kārūn ise her sâde-ruhsârı
Demem ser-pençe-i taqdim-i zerle keşf-i zeyl etmez
- 5 Şıfât-ı 'ilmi gūyâ cehle ibdâl eylemişlerdir
Edibâ ehl-i 'ilmiñ etdigin merd-i cüheyl etmez

652

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hezâr-ı nağme-serây-ı gam-ı o gül-bedeniz
Muķim-i külbe-i bāğız ki biz o külbedeniz
- 2 Neheng-i cūy-ı zülâl-i hayâl-i la'l-i teriz
Ne ân ki teşne-leb-i çâh-ı nūne-i zeķanız
- 3 Hârîş-i cürre-i şayyâd-ı deştgâh-ı gamız
Degil mübâ'ade-cūy-ı hîbâle-i kefeniz
- 4 Meşâf-kâr-ı ser-â-pây-ı hayl-i agyârız
Müdâm cünne-be-düş-ı me'ârik-i miheniz
- 5 Edib gerçi ki şüretde mürğ-i bî-bâliz
Velik tâ'ir-i çerhi meges-şikâr edeniz

653

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Beşâset-ı âha 'arz-ı türş-rû şanma hâlel vermez
Ki tab'-ı neş'e-cūy-ı bâdeye hergiz hal el vermez
- 2 Dilâ küteh-ümîd ol dest-i şarrâf-ı kazâ zirâ
Eger Kārūn olursa kimseye naķd-ı emel vermez
- 3 Nice âsûde olsun dil ki mihmândarı gerdünuñ
Nişest-i râhate bir ferde gönlünce maķal vermez
- 4 Eger rindâna şahbâ gayret-i def'-i gam eylerse
Yine renc-i humârı şanma kim gamdan bedel vermez
- 5 Nice ehl-i mekâ'id naşb-ı dâm-ı ihtiyâl etse
Edibâ istikâmet ehl-i 'irfâna hacel vermez

654

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gulâma zâhidâ terk-i rükûb et bu semend olmaz
Kim andan da'vî-i zühd eyleyenler büsemend olmaz

652 S 31b, Ü1 84b, Ü2 75a

653 Ü1 84b, Ü2 74b

654 Ü1 84b, Ü2 74b

- 2 Hıtab-ı 'aşk ile ehl-i dili tehçine mâ 'ilken
Kelâmı gevher olsa nâşihîñ dānā-pesend olmaz
- 3 Le 'āmetle 'atā hem-tā degil baḥşāyiş-i cūda
Kef-i ḥanzal-nümā hem-keffe-i mīzān-ı kând olmaz
- 4 O kim nakd-ı peşizi kâbil-i temyīz olur zerden
Cehāletle le 'īm-i sifleden maḡşūş-ı pend olmaz
- 5 Ğaniyyü't-tab' olan 'ıkdü'l-le 'āl-i dehr-i fāniden
'Arūs-ı ḥacle-i āmāline pīrāye-bend olmaz
- 6 Degil hem-ser nihāl-i bīd-i gülşen kāmēt-i serve
Ki her kūteh-ḡad-i himmetde miḡdār-ı bülend olmaz
- 7 Mişāl-i seng ü āhen dest-i 'ālemde Edīb ol kim
Gezend-i muttaşıldır ḡayra me 'mūn-ı gezend olmaz

655

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Şahrā-yı 'aşk-ı yārde ḥubbīdir āhımız
Zāhid ne ān ki dem-keş-i ḥubb-ı dirāhimiz
- 2 Biz şūret-i maḥabbeti bülbülden almışız
Her gül-'izārı sevmede yokdur günāhımız
- 3 Deryā-yı bī-kirāne-i miḥnet serāb idi
Metrūk olaydı lücce-i ḡamda şināhımız
- 4 Da'vā-yı ḡamda şa'şā'a-i āftābveş
Çerḡe suṭū'-ı sūziş-i dildir güvāhımız
- 5 Şanma Edīb teşne-revīden mükedderiz
Mānend-i eşk-i ter var iken zād-ı rāhımız

656

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şehā tāciñ ser-i pūr-dāḡ-ı miḥnet-bīne fes gelmez
Ki merdāna külāh-ı dāḡ-ı miḥnet bī-nefes gelmez
- 2 Semā'-ı hūşuna ifrāt-ı vaḡr-ı sum'adan şeyḡiñ
Sütür-ı kārban-ı şıdḡdan bāḡ-ı ceres gelmez
- 3 Nevā-yı sāzıñı 'āşıklara muṭrib bülend et kim
Ḥurūş-ı āh-ı dilden ḡuş-ı her medhūşa ses gelmez

6 her Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

655 S 31b, Ü1 84b, Ü2 75a

2 sevmede S, Ü2: sevme Ü1

656 S 31b, Ü1 85a, Ü2 75a

- 4 Bulunmaz havf-ı Hâk albinde her hâfî tebeh-kârîñ
Şeb-i dâmisde düzd-i âpüke bîm-i 'ases gelmez
- 5 Ser-â-ser sâha-i vüs'at-sarây-ı gülşen-i 'âlem
Hezâr-ı lâne-bîzâr-ı gama künc-i afes gelmez
- 6 İmâmıyla verâsın tev'em eyler merdüm-i fâcir
Mücerrebdir aña derk-i cihât-ı pîş ü pes gelmez
- 7 Edibâ merd-i bîmâr-ı gamıñ dârû-yı şâfiden
Nidâ-yı hâtır-ı rencûruna imdâd-res gelmez

657

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Biz tîr-i nişāngāh-res-i terkeş-i kârız
Zann etme ki hamyāze-keş-i terk-i şikârız
- 2 Deşt-i sitemiñ h'urdenî-i sîr ü piyāzın
Sikkîn-i mükâfât ile bed-h'āha kıyarız
- 3 Meh-tāb-şîfat nûr-dih-i dîde-i şāmız
H'urşîd gibi merdümek-i çeşm-i nihānız
- 4 Hurrem-dil-i zaḥm-ı müje-i gönçe-femānız
Bîhûde kıyās etme ki āzurde-i hārız
- 5 Taż'îf ederiz 'usr ile biz yûsrü Edibâ
Reh-yābî-i tevḥîk ile pür-yümn ü yesārız

658

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Meşāk-ı ḥubb-ı dünyā vāye-i āzādegān olmaz
Zer-i āhen-sitîze her dil-i āzāde kân olmaz
- 2 Mücerrebdir riyāz-ı kevnde her rāst-güftāra
Dürüg-ı nâ-sezā nev-bāve-i şāḥ-ı zebān olmaz
- 3 Edeble encümen-pîrāy-ı ehl-i zîkr olur şanma
O dil kim dest-bend-i ḥalka-i kerrübiyān olmaz
- 4 Mecāl-i ḥurremîde rind-i pâ-fersûde-i şevke
Kümeyt-i sāgarāsā eşheb-i çâpük-'inān olmaz
- 5 Cüdâdır merkez-i 'izz-i kanâ'at bed-siriştāna
Edibâ lâne-i 'anḳā zübāba āşiyān olmaz

659

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Her kim ki h̃āb-ı rāhatine pister istemez
Lā-büd mihād-ı vaşla düşer ister istemez
- 2 Pür-süz u tāb-ı 'aşk ile ten-nūr olan gönül
Tennürdan lehibine h̃iç aḡger istemez
- 3 Dā'im teşāmüm etmededir qavl-i nāşıha
Pend-i naşūhu zāhid-i bed-peyker istemez
- 4 Süz-ı dili zebāne-keş-i fark-ı cism eder
Merdān-ı 'aşk efser-i pür-gevher istemez
- 5 Eyle nihüfte dāğ-ı ḡam-ı 'aşkı kim Edīb
H̃urşid-i çerḡ-i çārum-ı dil hāver istemez

660

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Nevāziş eylese bir kerre qabına şıgamaz
Raķibiñ anıñ içün dil-ber arķasın şıgamaz
- 2 Hevā-yı āh ile gül-berg-riz olur 'āşık
Anı müsā'ade-i rüzḡarsız yığamaz
- 3 Dil-i belā-keşe dir'-i hāzer ne sūd eyler
Ne deñli cest ise de tiḡ-i ḡamzeden tığamaz
- 4 O dil ki şıdķ ile şeb-sir-i h̃ān-ı tāt'dir
Nevāl-i ma'şiyet-i şubḡāha acığamaz
- 5 Edīb rind-i mey-āşām-ı cām-ı hırş u şereh
Şabāḡ-ı haşre deḡin derd-i serden ayığamaz

661

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Rehiñde tā ki a'vān-ı zaferden hem-rehān olmaz
Diliñden veche-i rāh-ı girize hem rehān olmaz
- 2 Dil-i bī-i' tidā hergiz mūhān-ı mūziyān olmaz
Olursa yine qadr ü cāhına bir mū ziyān olmaz
- 3 Hümāya dāne-pāş-ı ḡalka-i dām-ı şikār olma
Denā'et tavķ-ı zūll-i gerden-i müstaḡniyān olmaz

659 S 32a, Ü1 85b, Ü2 75b

660 S 32a, Ü1 85b, Ü2 76a (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

661 Ü1 85b, Ü2 75b

1 a'vān-ı Ü2: a'yān-ı Ü1 / hem-rehān Ü2: hem-zebān Ü1

2 mūziyān Ü2: mū-ziyān Ü1

- 4 Mücerred merdüme rencürî-i çeşm-i hıreddendir
Nazarda tâ ki fark-ı şüret-i sūd u ziyân olmaz
- 5 Edibâ nâ'il-i âsâyiş-i dünyâ vü 'uqbâdır
O kim ragbet-nümây-ı vaşl-ı ebnâ-yı zamân olmaz

662

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cemâl-i dil-rübâveş 'âşıka bir būsītân olmaz
Şafâ bilmez o kim bir şemme andan būsītân olmaz
- 2 Şehâb-ı tîre gâhî setr ederken mihr-i rahşânı
'Acebdir mihrimiz hiç perde-i dilden nihân olmaz
- 3 Füzündür serv-i h'oş-reftâr-ı 'âlem gönlümün ammâ
Hırâmân-ı hevâ-yı şevki her serv-i revân olmaz
- 4 Ne lâyıķ merd-i 'âşık da'vî-i kalb-i 'iyân etmek
Nigâh-ı yâre tâ kim şafvet-i kalbi 'iyân olmaz
- 5 Bize zâhid beyân-ı şüret-i kıdd-i düta etme
Sezâ-yı çille-i saht-ı maḥabbet her kemân olmaz
- 6 Emelden geç ki merd-i kāmiliñ âsâyiş-i desti
Ümîd ile tîrâz-ı zeyl-i 'âr-ı nâķışân olmaz
- 7 Felekde nağme-i nâhîdi pest etdi şarîrinden
Edibâ hem-zebân-ı ḥāmemiz her nükte-dân olmaz

663

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Vişâle şanma reh-i ihtiyâtdan geçeriz
Ki biz na'ime çıkar bir şırâtdan geçeriz
- 2 Yeter bu süzen-i mesmûm-ı cevri bed-h'âhiñ
Bu za'f-ı tenle ki sümmü'l-ḥıyâtdan geçeriz
- 3 Şarâb u âb gibi nâ-be-câdır âmiziş
Ḥarâm-zâde ile ihtilâtdan geçeriz
- 4 Le'im-i būma teḳarrüble böyle pest olduķ
Hümâya pey-rev olup inḥitâtdan geçeriz
- 5 Bu köhne bağ-ı cihân cây-ı riḥlet olduķça
Göñül ne bağlayalım ol ribâtdan geçeriz
- 6 Cihânda ḥâk-i reh-i 'azmi iftirâş edelim
Bisât-ı rāḥat ile inbisâtıdan geçeriz

- 7 Edib hall ederiz 'uqde-i te'alluku biz
Li 'am ile heves-i irtibatdan geçeriz

664

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şehānetsiz şek-i bed-ḥāh-ı bī-pervā yakīn olmaz
Ki kalb-i kecden özge tığ-i bī-pervāya kın olmaz
- 2 Cināyet-bin-i a' dā ḥufte-i tığı niyāmından
Ki bidār etmeye işāl-i gadrinden emīn olmaz
- 3 Eger reşk-i sevād-ı merdüm-i āhū-yı Çin olsa
Midād-ı kıl-k-i düşmen revnağ-ı rüy-ı nigīn olmaz
- 4 Ne güne ḥüsn-i kārı merdümün 'ālem-pesend olsa
Fem-i reşkürdan şāyān-ı lafz-ı āferīn olmaz
- 5 Edibā her ne deñli ehl-i şerr aḥyāra kīn etse
Yine tekrir-i şerr u kīnesinden şermgīn olmaz

665

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Düşmeniñ olduk teb-i keydiyle çün teb-dide biz
Çāre-sāzız lā-cerem cem' iyyetin tebdide biz
- 2 Oldu fersūde 'adūdan intihāz-ı fūrşate
Dest-i efsūsu dem-ā-dem etmeden mālīde biz
- 3 Fırka-i a' dādan ikāz-ı fiten der-kār iken
Eyleriz tığı niyām içre n' içün ḥābīde biz
- 4 İntikāma sinemiz pūr-tāb iken tebrīd içün
İlticā etmek 'abeşdir sāyegāh-ı bīde biz
- 5 Ḥaybet-i a' dā Edib eyyāmımız eyler sa'id
Kahr-ı düşmenle olur 'id üzre ermek 'ide biz

666

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Benim her bende-i bed-ḥūy-ı ser-keş müşterām olmaz
Ki te'dibi mühimm oldukça darb-ı müşte rām olmaz

664 S 32a, Ü1 86a, Ü2 76a

2 Cināyet-bin-i S: Cināyet-bin ki Ü1, Ü2

665 S 32a, Ü1 86a, Ü2 76a

4 sinemiz S, Ü2: sine-i Ü1 / tebrīd S, Ü2: tedbīr Ü1

666 S 31b, Ü1 86a, Ü2 76a

- 2 Degildir lâıık-ı luıf-ı harıdem ol perestârın
Ki eıvâr-ı bedi şâyeste-i hüsn-i rızâm olmaz
- 3 Nice rüyun nigâh-ı ragbetimle tâbnâk eyler
O hâdim kim nigâhı lâıık-ı nûr-ı lıkâm olmaz
- 4 Muızır olduıça tab‘ a râğıb-ı hüsn-i ğıdâ olmam
Benim zırâ ki her h‘ân-ı nefıse iştihâm olmaz
- 5 Maıâl-i bı-riyâ mevdûd-ı ğuşumdur benim ancak
Edibâ dürr ise maıbûl-i sem‘im her kelâm olmaz

667

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Maıdem-i her aı ki pür-nûr eyleye aışâmımız
Hurremiz tenvire âğâz etse her aı şâmımız
- 2 Tâb-ı nûrâniyyet-i rûz-ı havâşı maıv eder
Germ-i şeb-tâb-ı şeb-i ‘anber-sirişt-i ‘âmımız
- 3 H‘âstgâr-ı ğunye-i kâm-ı cihân olsun mu hıı
Kâm-bahşây-ı şehin-şâhân iken nâ-kâmımız
- 4 Pest ü bâlâda büzüğ-ı şu‘le-i h‘urşıdvâr
Zâ‘il eyler zıll-i her nâmı fûrûğ-ı nâmımız
- 5 Şiddet-i nırû-yı ‘azmimden herâs eyler felek
Tâb-fersâdır Edibâ sâ‘id-i iıdâmımız

668

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Siyeh-dillerde emvâc-ı sevâd-ı rû-şinâsâyız
Dil-i her şeb-zamiri keşfe rûz-ı rûşenâsâyız
- 2 Nigâh-ı sem‘imiz mekfûf iken şit-i kilisâdan
Çelîpâveş sevâd-ı merdüm-i çeşm-i kilisâyız
- 3 Muşâfât ile rüy-ı şafvet-i erbâb-ı ihlâşa
‘İzâr-ı ‘anberin-mû-sây-ı ğıdn-ı ğubb-ı ‘İsâyız
- 4 Bihîn mevlûd-ı nâ-zâd-ı bütûn-ı ümmehâtız biz
Merâyâ-yı nesebde şanma kim meşhûd-ı âbâyız
- 5 Fûrûğ-ı şânımız âzâlden âbâda zâhirdir
Edibâ gerçi nâ-melhûz-ı çeşm-i kalb-i a‘mâyız

667 S 32b, Ü1 86a, Ü2 76b

668 S 32b, Ü1 86a, Ü2 76b

3 ‘İzâr-ı S, Ü2: Ğıdâ-yı Ü1

669

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ta'bir-i nâ-be-câ ile pest etme nâmımız
Şûret-nümây-ı 'ayn-ı şühûd et menâmımız
- 2 Alsın naşib-i 'ıtr-ı vefâ koy meşâmımız
Bî-vâye-i fûrûg-ı şafâ koyma şâmımız
- 3 Tarh et peyâm-ı lûtfuñu tayy-ı kitâbdan
'Ünvân-ı nuṭṭ-ı nâme-resân et selâmımız
- 4 Mümkün mi her şikâra şikâr-ı hîbâlemiz
Âfet-şikâr iken nîgeh-i çeşm-i dâmımız
- 5 H'âhişger olmasak da Edîb âhîrî yine
Kalmaz 'adûda câ'ize-i intikâmımız

670

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yokdur rûmûz-ı hâfiyeden bî-dirâyemiz
Kim bâğ-ı dehre zîb olacak bîd-i râyemiz
- 2 Olsun mu şedy-i ümm-i habâ'îşde vâyemiz
Bânû-yı pāk-i duḡter-i rez k'oldu dâyemiz
- 3 Pûşidedir nigâh-ı tef-i âftâbdan
Olmaz rûbûde pençe-i ḡurşide sâyemiz
- 4 Tâ ḡaşre dek maşûn-ı ḡülûl-i zevâldir
Râḡatgeh-i ḡaṭâyir-i zıll-i ḡimâyemiz
- 5 Bed-ḡâha rûy-ı kârını tenfir eder Edîb
Meşhûd olunca şûret-i lûtf u ri'âyemiz

671

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bu tâb-ı gamla bu dehrîñ kışını yaz ederiz
Düşünce mevsim-i âba kışı niyâz ederiz
- 2 Cihânda her gül-i pejmürde Yûsuf-ı şıdkı
Nişân-ı keyd-i birâderle imtiyâz ederiz
- 3 Sevâd-ı merdûmümüz ḡâl-i rûy-ı ḡübândır
Ki bir nigâh ile her servi ser-firâz ederiz

669 S 32b, Ü1 86b, Ü2 77a

3 et S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

670 Ü1 86b, Ü2 76b

671 Ü1 86b, Ü2 76b

- 4 Necât-hâne-i keff-i ezâda olduḡça
‘Adûy-ı kîne-nümâdan ne ihtirâz ederiz
- 5 Edîb sırr-ı hafimiz ‘iyân iken cümle
Ne gûne ‘âleme bihûde ketm-i râz ederiz

672

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Maḡâm-ı dâder-i mes‘ûduna her aḡ resân olmaz
Ki ifşâh-ı suḡan şân-ı lisân-ı aḡresân olmaz
- 2 Sezâ-yı neş‘e-i ke’s-i leb-â-leb ḡayinân olmaz
Kim anlar ‘âkıbet ḡirmân ile leb-ḡây-i nân olmaz
- 3 N’ola âlûdeler bî-sûd ise zevḡ-i tahâretten
Naşârâda naşîb-i ferḡat-i sûr-ı ḡıtân olmaz
- 4 Güneh-nâ-kerdeler bî-behre-i kâr-ı nedemlerdir
Ki bî-kâr-ı ḡaḡada fiḡnat-i kâr-âḡehân olmaz
- 5 Nümâyândır başîr ü âḡehe der-ḡâb u bîdârî
Edîbâ pertev-i rûy-ı dil-i şâfi nihân olmaz

673

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Sarây-ı vuşlatında ittiḡânı biz ki rācîyiz
Bu müzd-i cân pîşâ-destimizdir biz kirācîyiz
- 2 Hemân ḡayim-nigâh-ı şofra-i miḡmāḡeh-i ‘aşḡız
O ḡân-ı enfes-i şîrîn-nevālîñ şanma acıyız
- 3 Göñûlden ‘âyifîz naḡdînesin biz ḡâher-i çerḡiñ
Cihânîñ şanma dil-bend-i ḡarâc u naḡd-ı bâcîyiz
- 4 Tavâf etmekdeyiz şâm u seḡer kūy-ı dil-ārâyı
Baḡılsa zevre-i Ümmü’l-Ḳurâda şanki ḡacîyiz
- 5 Edîbâ merdüm-i çerḡ-i gedâdan bî-niyâzız biz
‘Atâ-baḡşende-i abdâl-i gerdün-ı du‘âcîyiz

672 S 33a, Ü1 86b, Ü2 77a

673 S 33a, Ü1 87a, Ü2 77a

3 ‘âyifîz S, Ü2: ‘ârimîz Ü1

4 zevre-i S, Ü2: zirve-i Ü1

674

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ol kim beşâ'ir-i şehri şebden aňlamaz
Çeşm-i nebâheti şekeri şabdan aňlamaz
- 2 Evzârdan bükâyı tebâkî kıyâs eden
Emr-i mañir-i rahmeti hullebden aňlamaz
- 3 Zâhid ki meyl-i ta'n ede ümmü'l-ğabâ'ışe
Bildim ki şekl-i mâderini ebden aňlamaz
- 4 Şûfi-i beng-ğurdeyi mey-keşle bir gören
Simâ-yı şîri şûret-i şa'lebden aňlamaz
- 5 İbdâl eden seciyye-i 'ârı sefâhete
Hûy-ı kerîhi hulk-ı mühezzebden aňlamaz
- 6 Farq etmeyen refâkat-i sinnûru kelbden
Tedbîr-i nâ-münâsibi ensebden aňlamaz
- 7 Bigâneyiz Edîb o kûteh-nigâhdan
Kim tâb-ı mâhı tâbiş-i kevkebdan aňlamaz

675

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hekîm şun'unu ezhân-ı ğayra cā etmez
Saķim rüşdden imdād-ı ğay recā etmez
- 2 Ne deñli hırşâ muşırır olsa merdüm-i kâni'
Rızâyı kem-şude-i ğadd-i iktifā etmez
- 3 Kılan rehîde-i āşûb-ı suĥt şervetini
Yed-i semāhını meftûn-ı her 'atā etmez
- 4 Ne ğüne nāmiye-i kiştini füzûn etse
Ġuyûş-ı fitneden ehl-i vefā şafā etmez
- 5 Eden şerehle nigārîde sūk-ı maşşerde
Mezâda verse metâ'-ı dilin bahā etmez
- 6 O deñli müşt-zen-i imtinân olur ĥalkā
Regāyib-i keremin lâyıķ-ı şenā etmez
- 7 Eden nidā-yı talebdan ĥariş-i renc-i şamem
'Atāya sem'i neden ğāfil-i nidā etmez
- 8 Sevād-ı 'aks-i ruhun maĥv içün siyeh-kerde
Şināh-ı lücce-i mir'ata inşinā etmez

- 9 Bu deñli fahr-ı riyāzetle zāhidān-ı ümem
Dilin velîmede mehcūr-ı imtilā etmez
- 10 Hārîş eden şikemin kūt-ı suht-ı bisyāra
Helāl-i kemter ile kâni'-i gîdā etmez
- 11 N'îçün bu şehvet ileşüfiyân-ı ğam-dîde
Süfâl-i meykedeye tâcını fidâ etmez
- 12 Ridâ-be-düş-ı tecerrüd nûkûd-ı müddeharın
Düyûna vuşlat-ı maḥbûb için edâ etmez
- 13 'Uluvv-ı kadri şenâ' atle buldu çün zāhid
[O] nice kürsî-i erdâfa i'tilâ etmez
- 14 Bu güne ḥalk-ı cihānîñ gören mücāheresin
Neden nigāhını müste'nis-i 'amâ etmez
- 15 Daķîka-dānî-i evşâf-ı dehr-i dūn şanma
Edîb zihnimi müsteḥcin-i zekâ etmez

676

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Cān u dilden tā ki der-kār-ı nidā-yı yâ Rabız
Reh-ber-i şevḳ ile reh-yâb-ı vüşülüz yâre biz
- 2 Telḥ-kāmız sāġar-ı bezm-i meṭâlibden çü biz
Sâķî-i gül-çehreden peymâne-cüy-ı maṭlabız
- 3 Her ne deñli mey-keşân-ı cām-ı Cem bed-mest ise
Ol ḳadar şahbâ-yı la'l-i yâr ile ḥ'oş-meşrebiz
- 4 Kimseye şâyeste olmaz intimâ biz var iken
Cümleden mihmân-sarây-ı vuşlata biz ensebiz
- 5 Biz Edîbâ her kesîñ dil-ḥ'âhın izḥâr ederiz
Bu'd-ḥ'âhâna ba'îdiz ḳurb-cüya aḳrebiz

677

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Sarây-ı ḥuldu derdim kûşe-i miḥnet-sarām olmaz
Ḥulûd üzre velîkin kûşe-i miḥnetse rām olmaz
- 2 Vişâl-i bint-i kerme râġıb-ı fetvâ-yı ḥill olma
Bilirken vaşlı zāhid dîn-i 'îsâda ḥarām olmaz
- 3 Bizi nâşîḥ rehâ et ğüre-i nâ-puḥte pendiñden
Ki mest-i şîre-i engür-ı 'aşḳa vaz'-ı ḥām olmaz

676 S 33a, Ü1 87a, Ü2 77b

677 S 33b, Ü1 87a, Ü2 77b

3 nâşîḥ S, Ü2: zāhid Ü1 / pendiñden S: bendiñden Ü1, Ü2

- 4 Zihām-ı hârdan gülzâra şimdi ‘andelibânî
Nesîm-i nâlesi reh-yâb-ı iblâğ-ı selâm olmaz
- 5 Edibâ dehrde bî-behre-i tevfiķdir bî-şek
O dil kim vâyemend-i şoĥbet-i bezm-i kirâm olmaz

678

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Bî-na‘re-i ġam merdüm-i dil-ĥufte uyanmaz
Süz-ı leheb-i ‘aşķ gerek böyle o yanmaz
- 2 Her sūĥte-i nâ‘ire-i miĥneti şanma
Bālîn-i ġil-āġende-i āmāle dayanmaz
- 3 Rûy-ı nigeĥ-i ehl-i nazar şaĥş-ı redîden
Reng-i fiker-i bî-eşer şerme boyanmaz
- 4 Bir hem-zede-i ġâ‘ile-i sūr-ı kederdir
Dünyâda o kim mâtem-i şādîden uşanmaz
- 5 Tâ giymeyicek cevşen-i iĥlâş Edibâ
Merdân-ı himem esliĥa-i kârı kuşanmaz

679

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Olma la‘l-i dil-rübâdan ĥ‘āĥiş-i düş-nâmsız
Terk-i nām u kām ile rāĥ-ı ġama düş nâmsız
- 2 Rindiñ olmaz dîdesi bî-sāġar-ı mînâ qarîr
Revzen-i kâşâne bulmaz rûşenâyî cāmsız
- 3 Merd-i ‘aşķa bî-enîn-i dil ‘abeşdir iĥtilā
Bülbüle biĥüdedir ĥabs-ı ĥafes engāmsız
- 4 Nā-sezâdır iddi‘â-yı ‘aşķ bî-terk-i sivā
Lâyîķ olsun mu kerāmet müşrike İslāmsız
- 5 Ĥubb-ı şādîķ sine-i şāfa müsahĥhardır Edib
Mümkin olmaz ıştıyād-ı mürġ-i zirek dāmsız

680

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Biz ki cūş-ı seyl-i eşķ-i çeşm ile deryādayuz
Şāĥibâ şimdengeri enhârı ĥo deryāda yüz

678 S 33b, Ü1 87b, Ü2 77b

4 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

679 S 33b, Ü1 87b, Ü2 78a

680 S 34a, Ü1 87b, Ü2 78a

- 2 Gerçi kim cisme şiyāb-ı faḥr ile fer-dādeyüz
Ḳābiliyyetle velī imrūz da ferdādayuz
- 3 Pestden bālāya efzūnter degildir şevkimiz
Şu'le-i ḥ̣urşidveş a' lāda hem ednādayuz
- 4 Kilk-i mīnādan kıyās etme hevāyīler gibi
Levh-i cāma vaşf-ı şahbāyı gālaṭ imlādayuz
- 5 Deştgāh-ı kevnde olsaḳ daḫi bī-ḥān-mān
Biz Edībā sāye-i çetr-i sipihrāsādayuz

681

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Deme kim nā-şabūruz miḥnet-i 'aşḳa şekībāyız
Ġamiñla kām-rānız kimseniñ yokdur şeki bayız
- 2 Perestişgāh-ı erbāb-ı diliz mānende-i Ka'be
Bu deyr-i köhne-ṭarḫa şanma kim şekl-i çelipāyız
- 3 Esir-i yār-i 'işmet-pişe-i pākize-eṭvārız
Degil dil-beste-i endām-ı her maḥbūb-ı zībāyız
- 4 Bize bir yār-i ḡam-ḥ̣ār ile ferş-i būriyā besdir
Ne dil-bend-i perendiz ne ḫariş-i ferş-i dibāyız
- 5 Cihānda kārihiz ḡüft ü şenid-i ḫire-fehmānı
Edībā neş'e-cūy-ı şoḫbet-i bezm-i elibbāyız

682

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ġanilerken gürūh-ı ehl-i zühde müfteḳır denmez
Saña bī-ḳayd-ı ücret ol gürūhu müfte ḳır denmez
- 2 Dem-ā-dem olsa da şūfī murāḳıḳ çille-keşlikde
Aña bī-iftikār-ı hevl-i 'uḳbā müftekir denmez
- 3 Su'al-i ḫālden maḳşūduñ istihāl-i dirhemken
Saña zāhid mizāc-ı aşdikāyı muḫtebir denmez
- 4 Ne deñli reşḫ-i misk-āb-ı ḫaṭıñla imtizāc etse
Şehā la'liñ gibi cām-ı muşaffāya kedir denmez
- 5 Edībā her nice derk etse kār-ı ḳahr-ı Mevlāyı
Cihānda zālīme tersān-ı Rabb-ı muḳtedir denmez

4 etme S, Ü2: eyle Ü1

681 S 34a, Ü1 87b, Ü2 78a

4 perendiz S: perend ü Ü1, Ü2 / dibāyız S, Ü2: zībāyız Ü1

682 S 34a, Ü1 88a, Ü2 78b

2 olsa da şūfī S, Ü2: olsa şūfī-i Ü1

3 ḫālden S, Ü2: ḫāl-i Ü1

683

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Selb-i haķıķat eylemegi ŧanma cāzimiz
Kim reh-ber-i haķıķat olur ŧan mecāzımız
- 2 Çeŧm-i nebāhete sine-i zulmet-i ŧebi
'Ayn-ı sühād eder nigeħ-i imtiyāzımız
- 3 Hārā-güzār olur eŧer-i keyf-i cāmla
Nūk-i sinān-ı cāzibe-i ihtizārımız
- 4 Fülāda geçdi 'akd-ı muŧāfāt içün fakat
Kālb-i ḥasūda geçmedi tır-i niyāzımız
- 5 Dā'im 'ināk-ı sine-i naḥcīr-i kāmđan
Kalmaz Edīb sā'id-i çengāl-i bāzımız

684

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Kāriħ olduķ ārzū-yı seyr-i bāğ u rāğı biz
ŧanmasınlar sāyegāħ-ı bāğ u rāğa rāğıbız
- 2 İstitāra n'eyleriz zulmet-sarāy-ı gārı biz
Kim nazarlardan ḥafı gūyā ki necm-i gāribiz
- 3 Çün karīn-i ictiyāz etdik sedād-ı rāħı biz
Reh-zen-i erbāb-ı minhāc-ı dālāl-i rāhibiz
- 4 Eyledik ālāyiŧ-i ümmīd-i sūdun ber-ṭaraf
'Ālemin āncaķ gezendinden necāta ṭālibiz
- 5 Cāygāħ etsin ķo cevĳ-i sinemiz ecnād-ı ğam
Biz anıñla cünd-i efrāħa Edībā ğālibiz

685

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Adūya ķahr-ı keydi luṭĳ-ı istīmāna yer ķoymaz
Mizāc-ı ḥāl-i ŧıḥḥat-düşmeni dermāna yer ķoymaz
- 2 Dehān-ı ğayrdan ser-riŧte-cūy-ı iftirā olmaz
Dem-ā-dem ķaşd-ı āzār etmede bühṭāna yer ķoymaz
- 3 'Acebdir selb-i ni' met vefķ-i ḥāṭır-ḥāħı olduķça
Temelluķda gedā-yı sā'il-i iḥsāna yer ķoymaz

683 S 34a, Ü1 88a, Ü2 78b

684 S 34a, Ü1 88a, Ü2 78b

685 Ü1 88a, Ü2 78a

- 4 Yedi Kāf-ı tama‘da pençe-i ‘anķā-yı hırş olmuş
Ki hiç h̄‘ān-ı emelde dest-i maḥrūmāna yer kıymaz
- 5 Edibā cāygāh-ı sāḥa-i gülzār-ı ‘ālemde
Zihām-ı merdümān-ı ḥar-meniş insāna yer kıymaz

686

mef‘ulü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Oldukça pür-fürüg-ı cemāliñle ‘aynımız
Ḥ‘urşid ü māhı zerre görür muḳleteynimiz
- 2 Olmaz le‘im-i ḥ̄‘āce-i dünyāya deynimiz
Kıldıkça terk-i rağbet-i dünyā yedeynimiz
- 3 Kaşd-ı helāk-i cism-i hezārān Yezid eder
Buldukça tāze cān-ı şehādet Ḥüseynimiz
- 4 Bulmaz hecır-i ğamla yübüset dimāğımız
Sākī neşāt-ı meyle şuvardıkça beynimiz
- 5 Ehl-i şühūda lāyık-ı taḥsīn olur Edib
Meşhūd iken nişān-ı meḥāsinle şeynimiz

687

mef‘ulü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Çıkısa o şüh-ı rāye-ḳad-i meh-cebīnımız
Olsa ḳarır çeşm-i dil-i mehce bīnımız
- 2 Çokdan ḥarāb-ḥāne-i aġyārı dūr eder
Görsek zuhūra gelse o genc-i defīnımız
- 3 Ḥāk-i ten-i raḳibe dem-i gird-bād olur
Dursa meşāfa āh-ı dil-i der-kemīnımız
- 4 Āsūde-i şikence-i zülf-i ferāhemiz
Yokdur ḥadeng-i ğamzeden ammā emīnımız
- 5 Dā‘im sükūn-ı külbe-i miḥnetle şād olur
Etmez Edib meyl-i meserret ḥazīnımız

688

mef‘ulü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Etmez ḥazīz-i zülle dil-i ber-firāzımız
Olmaz müzāb-ı tāb-ı emel berf-i rāzımız

686 Ü1 88b, Ü2 78a

687 S 34b, Ü1 88b, Ü2 78b

2 Görsek zuhūra gelse S, Ü2: Görsek revā zuhūra Ü1

688 S 34b, Ü1 88b, Ü2 78b

- 2 H̄āhişgeh-i felekde kem oldukça āzımız
Mehcūri-i taleble füzūn oldu azımız
- 3 Germ etdi bezm-i ūlfeti mestā niyāzımız
Bāhūra koydu faşl-ı zemistānı yazımız
- 4 Şavt-ı hezār-ı zār u mey-i āteşin ile
Tertīb olundu encümen-i sūz u sāzımız
- 5 Şūrişgeh-i cihānda Edibā ğaribdir
Olmağ nişān-ı ‘ayn-ı haqīkat mecāzımız

689

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Zib-i her ruhsāre-i ferbiḥ degildir busemiz
Lāğar-ı pūr şermden ferbiḥ degildir bu semiz
- 2 Kām rüy-ı nermde pek hūbdur senbusemiz
Şanma ey gāfil ki nā-mergūbdur sen busemiz
- 3 Feyz-i ḥāşıyyetle ser-ber-düş-ı tūbā olmada
Ser-be-ser her nev-nihāl-i ravza-i mağrusemiz
- 4 Biz ki dāmen-çide-i dest-i niyāzız halkdan
Reşk-i şevb-i Ka‘bedir her kisve-i melbusemiz
- 5 Şekl-i bī-tābide ebşār-ı havāsı kūr eder
Tābiş-i mihr-ittişāf-ı hey’et-i maḥsusemiz
- 6 Rūfte-i gīsū-yı rebbāt-ı ḥicāl-i ‘adn olur
Gurfe-i cennet-hemāl-i sāḥa-i meknusemiz
- 7 Cāy edelden laḥd-ı Mehdī müntehā-yı gaybdan
Şehr-i Şehbādır Edibā belde-i mağrusemiz

690

mef‘ulū mefā‘ilū mefā‘ilū fe‘ulūn

- 1 Biz gül gibi gūlzārda peydā vū nihūftüz
Hıdr-ı kenef-i ḥārda peydā vū nihūftüz
- 2 Biz lemḥa-i her binişe mānend-i ḥayāliz
Āyine-i ebşārda peydā vū nihūftüz
- 3 Dūnbāle-dev-i şeb-rev-i minhāc-ı ḥafāyız
Estār-ı şeb-i tārdā peydā vū nihūftüz

689 S 34b, Ü1 88b, Ü2 79a

690 S 34b, Ü1 89a, Ü2 79a

1 Biz S, Ü2: Bir Ü1

- 4 Āgehterimiz düşmen-i āhen-dilimizdir
Āteş gibi ehcârda peydâ vü nihüftüz
- 5 Biz ẖāb-ı temennî gibi ‘ālemde Edibā
Çeşm-i dil-i ahyârda peydâ vü nihüftüz

691

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Gavgā-yı cihān merd-i cihān-bīne gam olmaz
Zirā bu gülistān-ı fenā bī-negam olmaz
- 2 Tedbīr-i difā'-ı sem-i efrāḥ-ı zamāna
Tiryāk-ı mücerreb hele mānend-i hem olmaz
- 3 Tehdīdīne der-mānde ola şanma ki āḥir
Şeşşir-i sitem mā'il-i ihrāk-ı dem olmaz
- 4 Cem'-i haşem-i dād gerek tīg ü 'aşādan
Bir vech ile dād-ār-ı cihān bī-ḥadem olmaz
- 5 Der-beste-i ümmīd-i 'aṭādır o ḡanī kim
Sem'-i emeli kābil-i lā vü ne'am olmaz
- 6 Hüsn-i siyeri dīde-i noḡşān ile görme
Kem-bīnī ile merdüm-i sencīde kem olmaz
- 7 Ehl-i hüneri dāniş ü fiṭnatle Edibā
İtrā gibi hiç kalb-i ḥasūda elem olmaz

692

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Nānı sūz-ı ḥased-i nān ile yanan bulmaz
Yā bulur nāna bedel nıḡmeti yā nān bulmaz
- 2 Lā-cerem kân-ı bedaḡşān-ı dil-i iḡvānda
Şāf-dil k'olmaya la'l olsa bed aḡ şān bulmaz
- 3 Dile giryān deme sūzişkede-i 'aşk içre
Ki o rāḡatkede-i dīgere imkân bulmaz
- 4 Şem'-i ruḡsārına yāriñ ten-i mevḥūmunda
Cān-nişār olmağa pervāne olan cān bulmaz
- 5 'Azm-i dergāh-ı Mesīḥ etse Edibā 'aşık
Vaşl-ı yār olmayıcaḡ derdine dermān bulmaz

4 āhen-dilimizdir S, Ü2: cān u dilimizdir Ü1

691 34b, Ü1 89a, Ü2 79b

4 Bir S, Ü1: Bu Ü2 / cihān bī-ḥadem S, Ü1: cihānı ḥadem Ü2

692 Ü1 89a, Ü2 79a

2 bed aḡ şān bulmaz Ü2: bedaḡşān bulmaz Ü1

3 sūzişked-i Ü2: şūrişkede-i Ü1

693

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gözümdе pençe-i mihriñle çün terk-i nem elvermez
Dañi cânâ saña ol kân-ı gevherden nem elvermez
- 2 Eger işrâk-ı nûr-ı neş'esi 'âlem-nümâ olsa
Baña bî-zîb-i dest-i yâr iken câm-ı Cem elvermez
- 3 Göñül tâ bî-emeldir indimâl-i niş-i hecriñden
Mesîh olsa yedinden zahmına hergiz em elvermez
- 4 Çeker dehrîñ muzîk-i şādî-i hem-der-kaşasında
Dil-i mañzûna şanma dest-i pür-zûr-ı gam elvermez
- 5 Edîbâ suht ile târû-nümâdır nakş-ı idbârı
Kef-i ikbâlîme izhâr-ı şevk-i dirhem elvermez

694

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Aña kim bende vü âzâde-i ev râm olmaz
Dil-i zârı nice âzurde-i evrâm olmaz
- 2 Toğme-i nevm-i leyâlîse de çeşm-i tāmî'
Fâriğ-i rakde-i kaylûle-i eyyâm olmaz
- 3 Hâcî-ı beyt-i vişâlîz bize yârîñ şanma
Târ-ı gîsûları pîrâye-i ahrâm olmaz
- 4 'Aks-i va'd-i küremâ hâlet-i nâ-mümkinedir
Ser-i şâhında şemer puhte iken hām olmaz
- 5 Ehl-i ihlâşa telatıtufla Edîb ikrâm et
Ki leñâfet gibi hiç muhlişe ikrâm olmaz

695

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Hâmedir leşker-i âşârımıza bedreğamız
Mâlik-i hüsn-i hatız şanma bizi bed-rağamız
- 2 Biz Sikender-ğaşemiz añlama kim bî-ğademiz
Dûsta cûy-ı şifâ düşmen-i bed-bîhe demiz
- 3 Şanma tañdîd ederiz kâr-ı sitâd u dâdı
Kabz u başt etmede bî-kâ'ide-i mültezemiz

693 Ü1 89a, Ü2 79a

2 Ü2: (Ü1'de bu beyit iki defâ yazılmış)

694 S 35a, Ü1 89b, Ü2 79b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

695 S 110a, Ü1 89b, Ü2 81a

- 4 Dürdan gerçi sitâyışger-i nîkûyânız
Rû-be-rû lik mezzemmet-kon-ı her merd-i kemiz
- 5 Şeb-nem-i bâğ-ı hâzân-dîde-i dehriz biz Edîb
Çeşm-i mâtem-zededen rîhte gûyâ ki nemiz

696

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hâvâş-ı merd-i kerrübî-nihâdı ehrimen bulmaz
Şemîm-i dil-keş-i gül-bergi hâdrâ-yı dimen bulmaz
- 2 Le'imân hülle-i ıtrâ ile küfv-i kirâm olmaz
Kâbîhî zerle yazsan ma'nî-i lafz-ı hasen bulmaz
- 3 Taleb-kâr olmasın gencîne-i aḥzân-ı Ya'kûba
O kim dest-i meşâmı nakd-ı büy-ı pîrehen bulmaz
- 4 Ten-i fânî-rüsûmu maḥrem-i şevb-i gurûr etme
Ki her bir mürde-ten kirpâs-ı 'izzetden kefen bulmaz
- 5 Rüsûm-ı kâli koy lezzet-çeş-i ney-şekker-i hâl ol
Tezekkürle Edîbâ lezzet-i kândı dehen bulmaz

697

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hırâş-ı ḥasret ile tâ gönül cerîḥ olmaz
Mesîr-i fülk-i ümîde gönülce rîḥ olmaz
- 2 Cefâya tākati oldukça i'tiyâd etsin
Cefâdan ol ki dil-i zârı müsterîḥ olmaz
- 3 Devâ-yı vuşlat-ı cānân müyesser olmayıcak
Mizâc-ı ḥâtır-ı bîmârimız şaḥîḥ olmaz
- 4 O dil ki cezbe-i ḥüsn-i vefâyı fark eyler
Cefâyı sehv ile yârâna müstebîḥ olmaz
- 5 Mesâ-yı niyyeti pür-zulmet-i mesâ'etken
Le'ime rûḥ-ı şabâḥ-ı emel şabîḥ olmaz
- 6 'Îlâc-ı lüknet-i buḥla cihânı şarf etse
Lisân-ı cûd-ı edânî yine faşîḥ olmaz
- 7 Edîb münşerîḥ olmaz bu 'aşr-ı âḥirde
O dil ki muntazır-ı maḥdem-i Mesîḥ olmaz

698

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Bülend olsa ne deñli kâmet-i dil-dâra serv ermez
Nice hasret-keşân-ı serveri ol yâre ser vermez
- 2 Peyâm-ı turesin iblâğa gûyâ müzd-i cân ister
Ki hergiz bād eserken büy-ı zülfünden eşer vermez
- 3 Haber-dâr eyler istişâl-i eslâfından ahlâfı
Kazâ şanma sitem-kârâna peygâm-ı hâzer vermez
- 4 Tebeh zann etme dâğ-ı ' aşıkı dest-i gam-ı dil-ber
Kef-i her sîneye bir öyle nağd-ı mu' teber vermez
- 5 Nihâl-i yârde hüsn-i vefâ pâyende oldukça
Zuhûr-ı haţţ-ı nev pervâz-ı hüsne bâl ü per vermez
- 6 Ne deñli kadr-i nâ-merfû' ile meşhûd iken şanma
Kunû' a inkisârı 'âr-ı nuţğ-ı harf-i cer vermez
- 7 Edibâ bâğbân-ı nüh felek bir gün olur lâ-büd
Gül-i h' oş-bû degil har-tıynetâna berg ü ber vermez

699

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Lahm-ı kebâb u rāḥ ile bir rāḥat isteriz
Bezm-i felekde şanma ki bî-rāḥ et isteriz
- 2 Dil vermeziz o vaşla ki fûrkat-pezîr ola
Biz intimâ-yı vuşlat-ı bî-fûrkat isteriz
- 3 Âsüdeyiz caḥîm-i zevâyâ-yı gamda lîk
Kaşr-ı naşîb-i zâhid için cennet isteriz
- 4 Dür etmişiz mühâdene-i gâfleti hemân
Endîşe-i teyakkuza bir mühlet isteriz
- 5 Geçdik Edib bezm-i şafâda huzûrdan
Şimdi be-rağm-ı ehl-i hased gaybet isteriz

700

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

- 1 Eşhâşa ne müstelzim-i buğzuz ne vidâdız
Bî-dâda hemân mübdi' -i kâr-ı nev-i dâdız

698 Ü1 90a, Ü2 81a

699 S 123b, Ü1 90a, Ü2 82a

700 S 123b, Ü1 90a, Ü2 82a

- 2 Kışt-i emel-i ehl-i dile ebr-i matîriz
Âteş-feken-i harmen-i erbâb-ı 'inâdız
- 3 Neş'ât-ı sürûr-âver-i her kalb-i hâzînz
Ehvâl-i melâl-efken-i her hâtır-ı şâdız
- 4 Zann etme bizi mürşid-i ekvâna mürîdiz
Biz reh-ber-i aḥzâb-ı mürîdâna murâdız
- 5 Bi-vâyelere nukl-ı şafâ-bahşız Edîbâ
Biz âniye-i şofra-i her câyi'e zâdız

701

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hüsâm-ı gayret ile tâ ki cerḥe râm olmaz
Gınâ bulursa da şûfiye cer ḥarâm olmaz
- 2 Hümâ-yı fark-ı dilim 'aşk-ı yâr iken mürşid
Hümâm-ı dehr ise de öyle bir hümâm olmaz
- 3 O şûḥa çâk-i girîbânım âteşimdendir
Cihânı şanma eger istesem yakam olmaz
- 4 Havâş-ı âlem-i bâlâ hevâ-perestim iken
'Avâm-ı ḥalk-ı cihân hem-ser-i hevâm olmaz
- 5 Dehân-ı gayretime ihtimâ licâm olmuş
Le'imden baña hîç ihtimâl-i câm olmaz
- 6 'Adûyu ḥ'âr görür çeşm-i tîğ-i bîdârım
Maşûn-ı ḡaflet iken ḥufte-i niyâm olmaz
- 7 Kıyâm-ı sifleye âdem kıyâm-ı ta'zîme
N'içün o lâyıḳ-ı tahrîm-i ihtirâm olmaz
- 8 Vişâl-i dil-ber-i meh-rûy ile zen-i dehrîñ
Ḥayâli mihr-i dil-i 'âşıḳa ḡamâm olmaz
- 9 Edîb n'eyleyeyim mâderân-ı bî-mihri
Enâm içinde ki Meryemce bir anam olmaz

702

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Abeş degil ki çü-bûlbûl hezâr-destânız
Girih-güşâyî-i bâḡa hezâr-destânız
- 2 Şıfâtımız n'ola nâ-ḳâbil-i şühûd olsa
Ki nûr-ı dîde-i insân-ı 'ayn-ı insânız

- 3 Bize devā-yı te'eddüb ğarīm-i şihhatdir
Ki selb-i 'ār ile gūyā şifā-pezirānız
- 4 Nigeh-remīdeleriz iktirān-ı şūfiden
Bizi zūhūl ile şanma qarīn-i şeytānız
- 5 Gedā-nümā ise de tavrımız nazarlarda
Edīb 'ālem-i ma'nāda belki sultānız

703

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Yaşarmaz hasret-i her būya çeşm-i cān-ı bīnımız
Ki biz gülden hemān hursend-i būy-ı cānib-i nīmiz
- 2 'Aceb mi 'āleme baş-ı simāt-ı iftiḥār etsek
Ki pürdür ni'met-i şükrān ile cevḫ-i edānımız
- 3 Gehī reh-yāb-ı meşvā-yı caḥīm-i zūll-i āz olsaḳ
Gönülde dāğ-ı dīl-sūz-ı teneddümdür zebānımız
- 4 Dem-ā-dem ḥ'oş-nişīn-i zīr-i saḳf-ı āsmānız biz
Ki sūd-ı ğayradır hep 'azm-i te'sīs-i mebānımız
- 5 Edībā cānı biz her hem-dem-i cāna fidā-sāzız
Olur mu düşmemek bīm-i firāk-ı cāna cānımız

704

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Günehle çeḥre-i ehl-i nedāmet simsiyāh olmaz
Ki hiç ālāyış-i tārik-i şeble sīm siyāh olmaz
- 2 Recā-yı mağfīret ḥātīde bī-kesb-i günāh olmaz
Tecennūble ḥaṭādan daḥi her kes bī-günāh olmaz
- 3 Şürū'-ı zenb ü ṭā'at ādeme maḥfi gerek zīrā
Ki kaşd-ı şöhret-i ṭā'at ḳadar kār-ı tebāh olmaz
- 4 Riyāzātı mürīdā ālet-i kesb-i kuvā etme
Ġarīm-i nefis olan ḥ'āhişger-i tehyīc-i bāh olmaz
- 5 Edībā şübhe yokdur iltizām-ı fi'l-i ṭā'atde
Riyā-kār olmayan ehl-i günāha kec-nigāh olmaz

3 şifā-pezirānız S, Ü2: şifā-pezir olmaz Ü1

703 S 35a, Ü1 90b, Ü2 79b

704 S 35a, Ü1 90b, Ü2 80a

705

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bülüg-ı 'izz-i vişâl-i Hâkı recâ ederiz
Ne ân ki qalbi münâ-yı haķire câ ederiz
- 2 Rehîdeyiz eşer-i zemherîr-i şâdiden
Lehib-i nâ'ire-i ğamla ıstılâ ederiz
- 3 Ğidâ-yı ferhat-i imrûzdan ne ta'm alırız
Ğam-ı ğidâyı bu gün biz ki iġtidâ ederiz
- 4 Mecâzı nûr-ı haķikatle eyleriz ifnâ
Şavâbı şem'a-i pervâne-i haṭâ ederiz
- 5 Edîb şaf-şiken-i cünd-i ehl-i tezvîriz
Silâh-ı şıdķ ile peykâr-ı eşkıyâ ederiz

706

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne gün gördük o mihriñ fûrķatiyle ağlayalı biz
Ki meh-tâb-ı feraḥla görmedik hiç ağ leyâlî biz
- 2 Dile ilhâm-ı şabra bulmadık vaķt-i ferâġ aslâ
Ki zaḥm-ı niş-i ğamdan olmadık bir laḥza ḥâlî biz
- 3 Zübâb-ı hemme dâm-ı ıstıyâd olmazdı zann etme
Eger şehd-i feraḥla eylesek âlûde bâli biz
- 4 Zimâm-ı 'izz-i nefsi hıfz edip bu devr-i nâkesden
Cevâbın fehm ile terk eyledik züll-i su'âlî biz
- 5 Edîbâ ka'r-ı çâh içre mişâl-i 'aks-i ḥ'urşîdiz
Denîlerde mekânet bulmadık oldukça 'âlî biz

707

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Oldukça derd-i yâre qarîn cân-ı zârımız
Kılmaz serîr 'âfiyeti cânzârımız
- 2 Dâġıyla pür-gül olmada endâm-ı zerdimiz
Olmuş ḥazân içinde nümâyân bahârımız
- 3 Ol şâh-bâz-ı evc-i bahâyı şikâr için
Etdik tezerv-i cânı şigâr-ı şikârımız

705 S 35a, Ü1 91a, Ü2 80a

706 S 35a, Ü1 91a, Ü2 80a

707 Ü1 91a, Ü2 79b

1 derd-i yâre Ü2: devr-i yâre Ü1

- 4 Peyveste cism ü cān dil-i bī-şebāt ile
Yok pāy-ı dār-ı kākülüne pāy-dārımız
- 5 Dehriñ gönülde hizb-i kibārı şıgar iken
Şıgmaz muzîk-i bāl-i kibāra şıgārımız
- 6 Ol māhdan temādī-i fūrkatle miḥneti
Hemvāre ictibār iledir iḥtiyārımız
- 7 Dūruz Edīb hırşa ki Mevlā ḳanā' atıñ
Kılmış serîr-i 'izzini cāy-ı ḳarārımız

708

meḥ'ülü fā'ilātü meḥ'ilü fā'ilün

- 1 Çün süst imiş mecālī-i hırşa ḳoşanımız
Olsun bunuñla lāyık-ı şöhret ḳo şānımız
- 2 Me'lūf iken nesāyif-i ıtrā-yı ḥüsn ile
Her midḥatiñ ḥalāvetin almaz dehānımız
- 3 Girdi semā'a şeş cihete bezmgāhımız
Pervāne etdi şevḳ ile ol şem'e yanımız
- 4 Aḳvātımız mevā'id-i ḥūrāna yer ḳomaz
Bir tāze nānımızla olur tā zenānımız
- 5 Güyā küsūfa düşdü Edīb āftābveş
Ḥayfā felekde ḳalmadı bir mihrbānımız

709

meḥ'ilün meḥ'ilün meḥ'ilün meḥ'ilün

- 1 Razī'-i şedy-i meyken rind-i ser-mest anasın bilmez
'Uḳūḳa meyl eder evzā'-ı ser-mestānesin bilmez
- 2 Gülün táb-ı ruḥundan sīne-süzān olmayan bülbül
Felekde şem'-i bezmiñ süziş-i pervānesin bilmez
- 3 O kûteh-bīn ki çeşmin ḥaşr-ı sīmā-yı mülük eyler
Şehin-şāhān-ı faḳrıñ şekl-i meḥlānesin bilmez
- 4 O ṭāmī' kim şıḳal-ber-düş-ı kār u bār-ı şāhīdir
Sebük-bārān-ı hırşıñ cünbiş-i ferzānesin bilmez
- 5 Edīb anlar ki ḥātır-bend-i keyf-i sāgar-ı Cemdir
Ser-ā-ser bezm-i 'aşḳıñ neş'e-i peymānesin bilmez

708 Ü1 91a, Ü2 80a

2 nefāyis-i Ü2: leṭāyif-i Ü1

709 Ü1 91b, Ü2 82a

3 Şehin-şāhān-ı Ü2: Şehin-şān-ı Ü1

710

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 'Aşk-âver-i endîşe-i bālâda nihânız
Şahbâ-yı bekâ bâde-i hamrâda nihânız
- 2 Görmez bizi a' mā-yı başiret dü cihānda
Timşâl-i hibâl-i dil-i ma' nâda nihânız
- 3 Ahger felege gavta-ğ'ur-ı mevce-i 'ummân
Gird-âb-ı yem-i lücce-i deryâda nihânız
- 4 Bülbül gibi dökdük yine biz eşk-i sirişki
Şeb-nem gibi biz gönçe-i ra' nâda nihânız
- 5 Görmez bizi hem münkir-i a' dâ-yı me' ânî
Bârîk-ter-i bîniş-i hûrâda nihânız
- 6 Görseñ de yine cism-i za' if-i dil-i zârım
Esrâr-ı nihân-ı dil-i dānâda nihânız
- 7 Hıbl içre tülû' eyledi gör şems-i haqîkat
Târ-ı kelef-i zulmet-i yeldâda nihânız
- 8 Fehm eylemez efhâm-ı 'avâmî bizi aşlâ
Endîşe-i bârîk-i süveydâda nihânız
- 9 Olsağ da yine ser-zeniş-i nîş ile mecrûh
Çün hulv-ı 'asel nûş-ı muşaffâda nihânız
- 10 Pinhân-reviş-i dîde-i ağıyâra hafiyiz
Çün-nîm-nigeh nergis-i şehlâda nihânız
- 11 Daldık çeh-i deryâ-yı me' ânîye Edibâ
Çün-dürr-i şadef lü'lü'-i yektâda nihânız

711

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'Āşık-ı bî-dil enînin yâre idrâ k'eylemez
Yâr de bil kim nişân-ı rahmı idrâk eylemez
- 2 Reybsiz tâbişgeh-i envâr-ı vech-i Hakk iken
Hâne-i kalbin 'aceb mü'min n'îçün pâk eylemez
- 3 Şanma metbû'-ı serâyâ-yı sürûş-ı gayb olur
Râye-i kâdrin o ki ber-düş-ı eflâk eylemez
- 4 Çün-Süleymân mülk-i bî-enbâza hâtem-gîr olan
Mührünü minnet-pezîr-i naqş-ı hakkâk eylemez

710 Ü2 80b

711 S 123b, Ü1 91b, Ü2 82a

1 Yâr da bil ki S, Ü2: Yâre belki Ü1

- 5 Jäle-bîn-i rüy-ı gül-berg-i na'im olmaz Edîb
Dîdesin ol kim ğam-ı düzağla nemnâk eylemez

712

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Gürüsnegâna ki biz tu' me-dâd-ı mâ'ideyiz
Sezâ ki tef-zede-i cû' u ğarğ-ı mâ ideyiz
- 2 Nigâh-ı rahmı ciyâ' -ı belâda vâ ideyiz
Marîz-i fakra şifâ-yı bi-lâ-devâ ideyiz
- 3 Kıyâd-ı câzibe-i lutf ile ehemdir kim
Dil-i hâzîni meserretle âşinâ ideyiz
- 4 Bu vâzegâh-ı reğâyibde dürdan belki
'Adû-yı ħ'âra da iblâğ-ı merhabâ ideyiz
- 5 Edîb düşmen-i bî-behregân-ı eşfâķız
Mağall-i merhamete şanma kim cefâ ideyiz

713

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Her kişi sa'y ile hem-şervet-i Kârûn olmaz
Hüsn-i tedbîr-i ħakîmân ile ħar un olmaz
- 2 İhtiyâr etse de selb-i ħiredi 'âķil olan
Bu ħaremğâhda her Leylîye Mecnûn olmaz
- 3 'Âşık-ı şadıķa râm olmağile her yârîñ
Pây-ı ümmîdi reh-i vuşlata maķrûn olmaz
- 4 İhtisâ[s] etmeyicek zemzem-i dîni müşrik
İhtilâ-yı ħarem-i Ka' beye me'zûn olmaz
- 5 Zâr eder leşker-i 'uşşâķın o dil-ber kim Edîb
Gâh geh râye-keş-i kâmet-i mevzûn olmaz

714

me'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Görmez mi süz-ı 'aşķ ile eşķ-i revânemiz
Zâhid 'aceb 'adâvete gördü revâ nemiz
- 2 Hiç bulmadım zerî' a-i tekdîr-i ħâķırım
Ancak yanında derk-i riyâdır bahânemiz

712 S 129b, Ü1 91b, Ü2 82a

713 S 129b, Ü1 91b, Ü2 82b

714 S 130a, Ü1 91b, Ü2 82b

- 3 Etmez güzer deriçe-i sūrāḥ-ı gūşuna
 4 Tutsa sipihri āh ile şīt-i terānemiz
 5 Tedbīr-i zehr-i mār ‘ilāc-ı şifāsı hep
 Oldu ḥilāf-ı re’y-i ḥekīm-i zamānemiz
 5 Olmazdı meyl-i hefve-i levmin anı Edīb
 Teshīr edeydi cāzibe-i muḥlişānemiz

715

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Çeşmi ḥūn-ābe-i eşvāk ile biz ter k’edeyiz
 Nice da‘vā-yı ḡam-ı fūrḡati biz terk edeyiz
 2 Ola mı eşk-i ter-i ‘āşika biz reşk edeyiz
 Āb-ı çeşm-i ḡarem-i dil-bere biz reş k’edeyiz
 3 Bir degil ebr-i maṭīr ile seḡāb-ı ḡulleb
 Ne revā dīdeye biz raḡbeti bī-eşk edeyiz
 4 Dūr-bīn olmayıcaḡ elde zücāc-ı sāḡar
 Şūret-i meclis-i mestānı nice derk edeyiz
 5 Olamaz nazmımıza kimse Edībā pey-rev
 Nazmı bu ḡālīb-ı mergūba ki tā sebk edeyiz

716

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Seyāḡat-kār-ı ḡülzār-ı cihānız bī-diyārānız
 Bu ḡülşende zamīn-i zıll-i rāḡat bīd-i yārānız
 2 Nihālistān-ı dehre şanki rū-sāyide cū-şānız
 Ki çerḡi luṭma-ḡār-ı mevc eden deryā-yı cūşānız
 3 Yed-i eşḡāḡdan mīnā-yı ‘ıṭr-āḡin-i şefḡatle
 ḡül-āb-efşān-ı ruḡsār-ı ümīd-i nā-ümīdānız
 4 Şadīḡi iltimās-ı luṭfdan dem-beste etdikçe
 ‘Adūya ḡahr ile ruḡşat-dih-i ümmīd-i iḡşānız
 5 Ḳuvā-yı bāl-i fiṭnatle şikār-ı nūkte-sencīde
 Edībā süst-sāz-ı pençe-i şāḡin-i mīzānız

715 S 130a, Ü1 92a, Ü2 82b

716 Ü1 92a, Ü2 82b

1 cihānız Ü2: ḡıbānız Ü1

717

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O kim dil yaralar te'sîr-i saht-ı Yaradan bilmez
Nice zaḥmıyla dil-ḥûn eyler anı yaradan bilmez
- 2 Rûsûm-ı 'aşkı çünkim yârden görmez revâ göñlüm
Yine ağıyâra isnâd eyler ol meh-pâreden bilmez
- 3 Gehî helvâ-yı şehdiñ lezzetin işrâb eder rinde
'Acebdir şeyḥ-i bengî meşreb-i mey-ḥ'âreden bilmez
- 4 Li'âm-ı rû-siyehden ictirâ'-ı zehr eder doymaz
Ġabî-fehmân-ı 'âlem şimdi ağı karadan bilmez
- 5 Edibâ dehrde mecbûr ile meksûru fark etmez
Her ol kim çâre-yâb-ı miḥneti bî-çâreden bilmez

718

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Lüzûm-ı 'uzlet ile pâ-be-cây-ı ğârız biz
Ġubâr-ı hemmi dile tâ be-câ yıgarız biz
- 2 Riyâz-ı dehrde müste'nis-i ḥazân olduk
Kü' ayt-ı reste-dil-i fikret-i bahârız biz
- 3 Nihâl-i zıll-i fenâyız bu bâğ-ı fânide
Emîn-i hecme-i evhâm-ı berg ü bârız biz
- 4 Hıyâmgâhı ki zıll-i sevâd-ı şâm etdik
Rehîde-i şîkal-i pertev-i nehârız biz
- 5 Tevaşşul-i emele şanma nâ-şekibâyız
Edib nâ'il-i âmâl-i iştibârız biz

719

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tek-â-pû-yı 'atâya merd-i bî-dirhem cesûr olmaz
Ki hiç mâtem-keş-i iflâs içün dirhemce sûr olmaz
- 2 Rehîn-i neşr-i iṭlâk-ı fenâdır kâbiliyyetle
Berât-ı cismimiz maḥşûr-ı ecvâf-ı kubûr olmaz

717 Ü1 92a, Ü2 82b

718 S 141b, Ü1 92a, Ü2 83a

1 'uzlet S, Ü2: 'izzet Ü1

4 Hıyâmgâhı ki S, Ü1: Hıyâm-kâmı Ü2

5 Edib S, Ü2: Edibâ Ü1

719 S 141b, Ü1 92b, Ü2 83a

- 3 Mürîdâ ehl-i ‘aşka ta‘n ile meyl-i sülûk etme
Saña naqdîne-i evzâr ile neyl-i ücûr olmaz
- 4 Degil lâyıķ dil-i târîk-i zâhid pertev-i ‘aşka
Çerâgâh-ı zemîn-i sâye hîç mer‘â-yı nûr olmaz
- 5 Dil-i şûrîdegân-ı derd-i ‘aşka sûķ-ı ‘âlemde
Edîbâ ğam gibi ser-mâye-i kesb-i sürûr olmaz

720

fe‘ilâtûn fe‘ilâtûn fe‘ilâtûn fe‘ilûn

- 1 Şeh-i Lûfî şeref-i kâdr-i Sikender bulmaz
Reh-i fevze kun-ı me‘bûnu siken der bulmaz
- 2 Hîz-i ferbiḥ-ten ile lâgarı yeksân bilme
İktidâr-ı şûtûr-i bâr-keşi ḥar bulmaz
- 3 Terbiyet merdûm-i bed-aşla eder şanma eşer
Senge etmekle cilâ revnaķ-ı gevher bulmaz
- 4 Dûrdur sū‘-i qarîn muķtedî-i aḫyâra
Menhec-i ḥayra şitâbende olan şer bulmaz
- 5 Mâl ile sifle bize lâyıķ-ı faḥr olmaz Edîb
Safḥa-i âhen ü mis şa‘şa‘-i zer bulmaz

721

mefâ‘ilûn mefâ‘ilûn mefâ‘ilûn mefâ‘ilûn

- 1 Derûnumla muşâfât-ı feraḥ peykârdır sensiz
Dilimle ihtilât-ı ḥurremî âzârdır sensiz
- 2 Sürûd-ı nâle-kârî sinede der-kârdır sensiz
Göñûlden intifâ-yı âh-ı ḥasret ‘ârdır sensiz
- 3 Çemende bîd ü serviñ tâb-ı mihr-i iştîyâķıñla
Ḥayâl-i sâyesi düş-ı tenimde bârdır sensiz
- 4 Güm etdim veche-i endîşe-i serd-i ‘ibârâtı
Zebân-ı iftikârım fâķıd-ı güftârdır sensiz
- 5 Mişâl-i pîr-i Ken‘ân tengnâ-yı beyt-i aḫzânda
Edîbe ihtiyâr-ı inzivâ nâ-çârdır sensiz

720 S 141b, Ü1 92b, Ü2 83a

3 S, Ü2: (Ü1’de bir sonraki beyitle yer değiştirmiş)

4 şer S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

721 S 141b, Ü1 92b, Ü2 83b

5 Edîbe S, Ü1: Edîbâ Ü2

722

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Yerin zıll-i ' afāf etmekle her zen tevbe-kār olmaz
Sevād-ı leyl-i dāmis maşriḳ-i nūr-ı nehār olmaz
- 2 Her isti' lā-nümāy-ı çār ṭāḳ-ı ' izz-i istignā
Ḥayāl-i devlete çeşm-āşinā-yı i' tibār olmaz
- 3 O kim cüyende-i teşhīr-i naḥcīr-i ḳanā' atdır
Semend-i ḥ' āhişi pūyende-i işr-i şikār olmaz
- 4 Silāḥ-ı ictirā nā-kārgerdir rezm-ḥ' āhāna
Meşāf-ı ibtilā bī-dir' selb-i ihtiyār olmaz
- 5 Berilerdir o bār-ı tāb-fersāyı taḥammülden
Edīb ehl-i hevā şiklet-güzīn-i şevb-i 'ār olmaz

723

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nehy-i şerden deheni etmemişiz ishā biz
Ḳaşr-ı nuṭḳ eylemeziz mültezim-i ishābız
- 2 Düşmene sū' -i şanī' in ederiz iḡrā biz
Ḥaşma bī-tiḡ ü teber zaḥm-zen-i iḡrābız
- 3 Ḳuvvet-i ' acz ile ṭāḳat-şiken-i gerdünuz
Tāb-dār-ı zaferiz her ne ḳadar bī-tābız
- 4 Ḥār-ı āzār-ı berāyāya şerār-ı düzaḥ
Ḥātır-ı tef-zede-i cevre ḥarīr-i ābız
- 5 Biz vücūd-ı fi' e-i pāk-i eviddāyız Edīb
Şanmasınlar bizi peymān-kesel-i aḥbābız

724

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ehl-i dil rüyunu her yerde bedīdār etmez
Bī-diyār olsa da me' vā-yı bedi dār etmez
- 2 Tāb-ı mey neş' e verir ' aşıḳa iskār etmez
Serine dūd-ı ḥumār ermeden is kār etmez
- 3 Rūy-ı yāre sebeb-i keşf-i ḥicāb olduğça
Sāḡarñ ehl-i hevā luḡfunu inkār etmez

722 S 141b, Ü1 92b, Ü2 83b

723 Ü1 93a, Ü2 83a

724 Ü1 93a, Ü2 83a

2 Tāb-ı mey Ü2: Tāb-ı Ü1

- 4 Ne kadar şüret-i hayr ile nümâyân olsa
Hüşmendânı kazâ şerre giriftâr etmez
- 5 Kuvvet-i hâzıması gâlib olan ferzâne
‘Âlemin h̃âr olan erzâlini gam-h̃âr etmez
- 6 Merd olan mîve-feşân olsa da fark-ı emele
Sifleniñ zıll-i nihâl-i keremin yâr etmez
- 7 Terk-i ‘âr ile Edîb erse murâda süflî
‘Ârdan kimseye bir şemmeyi iş‘âr etmez

725

mef‘ûlû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Çok serv-i nâz-ı sidre-hemâli egerleriz
Bisyâr esb-i hüsn ü cemâli egerleriz
- 2 Gafletle şanma mâ‘ide-i bî-şekerleriz
Şîrîni-i hamîyyet ile bî-şek erleriz
- 3 Keyfiyyet-i hecîr-i gamı derk ederleriz
Şâm u şeherde anıñ‘çün der-kederleriz
- 4 Neyl-i bahâ-yı vaşla degil pür-fikerleriz
Kim ‘arız-ı ‘arâyisi hep biz fikerleriz
- 5 Derk eyleriz veķâyî‘-i şâmı nehârdan
Zann etme lukta vü sineden bî-haberleriz
- 6 Mebzûldur reğâyib-i tiryāk u zehrimiz
Her hûb u zîşte vâye-dih-i hayr u şerleriz
- 7 Çevgân-ı tîr-i cünbiş-i imâ ile Edîb
Kûy-ı mecâl-i çerh-i berîni tekerleriz

726

mef‘ûlû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Hallāk dil-beriñ ne harîş-i terâşıyız
Ne h̃ân-ı vaşlınıñ meze-cüy-ı ter aşıyız
- 2 Biz bār-ı seng-i püşt-i ham-ı çerh-i sifleyiz
Sehv ile şanma kim felegiñ arkadaşıyız
- 3 Zâhid gibi şu aş için olmaz cidâlimiz
Çerhiñ şerehle nâfile-kâr-ı şavaşıyız
- 4 Bigāneyiz şuhûş-ı behâyim-tıbâ‘ ile
Biz şanma hem-şi‘âr-ı devâb u mevâşiyiz

725 S 32b (Üzerine çizgi çekilmiş)

726 S 33a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 5 Pürdür 'ināk-ı gām ile āgūşumuz Edīb
Güyā ki nev-'arūs-ı vişālīñ firāşıyız

727

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Baħr-ı gāmīñ şīnāh-kon-i bī-merāsıyız
Ol lüccede hemān süfün-i bī-merāsıyız
- 2 Dehriñ egerçi zayf-ı gām-ı bayķarasıyız
Ammā yine bu bezmgehiñ Bayķarasıyız
- 3 Şanma hemān ğarīm-i sürür-āşīnālarız
Ehl-i gāmīñ da şādī-i gām-der-ķafāsıyız
- 4 Her tār-ı mīg-i bāriķa-i dūd-ı āh ile
Şad-güne çerķ-i kec-revişe yüz ķarasıyız
- 5 Tedbīr-i dil-pesend-i şifā-baħş ile Edīb
Her 'illetiñ řabīb-i mücerreb-devāsıyız

728

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Mürīd tāt u sivākiyle yāri aldayamaz
Niyāzmend olarak naķd-ı cānı al deyemez
- 2 Cihānda zālīm olur ehl-i zulme müstevlī
Taķıyy-i mu' tediliñ māl-ı tāhirin yiyemez
- 3 Faķiħe bādeyi ğāħice süz demek beddir
Aña cerā'et edip kimse öyle söz diyemez
- 4 Mürīde 'ahd iledir şeyħden bu ziyy-i riyyā
Bu tāt u ħırķayı bī-'ahd kimsecik giyemez
- 5 Difā'-ı ħükm-i ķazāya Edīb 'ālemde
Hezār cehd ile bir ferd ķāre eyleyemez

729

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 O dil ki muntazır-ı hecme-i memāt olmaz
O güne dilde ğama ķuvvet-i şebāt olmaz
- 2 Fidā-yı gevher-i cān etmedikçe her 'āşık
Resīde-i reh-i gencīne-i ħayāt olmaz
- 3 Olur enīs-i mihād-ı rükād bīdārī
Gözünde ehl-i gāmīñ rağbet-i besāl olmaz

727 S 33b (Üzerine çizgi çekilmiş)

728 S 34a (Üzerine çizgi çekilmiş)

729 S 34a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Celīs-i künc-i kühen-būriyā-yı bezm-i gamıñ
Dilinde taht-ı şehe meyl-i iltifāt olmaz
- 5 Edīb fülke süvārān-ı re'fet ü inşāf
Ġarīķ-i lücce-i ehvāl-i kā'ināt olmaz

730

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Bu hāl ile vā'ız sözüñe gūş tutulmaz
Rem-h̄urde kümeyt-i dilimiz boş tutulmaz
- 2 Ser-rişte-i pend etme bize rīş-i sefidi
Nāşih hele bu aĝ ile bir kuş tutulmaz
- 3 Ādāb ile rindāna uyup sāĝara el şun
Bī-resm-i edeb bīkr-i tutuķ-pūş tutulmaz
- 4 Biz dirhem ile fiske-zen-i enf-i raķībiz
Sinnūr-ı direm olmasa ol mūş tutulmaz
- 5 Şahrāda Edībā ne görür çetr-i şafāda
Mey-hānede her rind-i ķadeh-nūş tutulmaz

731

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Her ķanda isen ķand-ı lebiñ yād ederiz biz
Bu teşne dili ķandırarak şād ederiz biz
- 2 Kilķ-i teri pīrāye-i evşāf-ı ruķuñla
Revnaķ-şiken-i hāme-i Bihzād ederiz biz
- 3 Tarķ-ı reh-i 'aşķ eylemeden hātırı şanma
Üftāde-i her hūsn-i perī-zād ederiz biz
- 4 Ber-bād-kon-i hāne-i vīrāne-i ķalbiz
Zann etme bu vīrāneyi ābād ederiz biz
- 5 Ferhāda hidāyet-res-i minhāc-ı ĝarāmız
Şanma ĝöñülü pey-rev-i Ferhād ederiz biz
- 6 Ber-çīde simāķ-ı tarabız bezm-i hevāda
Mihmān-ı dili derd ile mu'tād ederiz biz
- 7 Nā-ĝüfte mezāmīn-i şafā-baķşa Edībā
Levh ü ķalemi cūrre-i şayyād ederiz biz

732

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 O kim güft ü şenîd-i pend için sem' ü dehân açmaz
Fesâd-ı hâline hiç dîde-i ıslâh-ı şân açmaz
- 2 Lisân ile açılmaz 'uğde-i ma' nâ-yı pûşîde
Kilîd-i fehîm açar ol kuflu iklîd-i zebân açmaz
- 3 Qabûl-i hüdneden düşmen de bilmez sır-ı a' râzın
O râz-ı mübhemi şemşîr açar nuṭṭ-ı lisân açmaz
- 4 Budur de 'b-i kazâ ki âlet-i ecsâm-ı küffârîñ
Ser-i pûşîdesin bî-gayret-i tîğ-i hıtân açmaz
- 5 Mişâl-i müzne-i vaṭfâ-yı nîsân dūr-nîşâr olsa
Edîb ehl-i kerem ḥalka dehân-ı imtinân açmaz

733

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Recâ vü havfdan infâk ile merdüm kerîm olmaz
Ki şıdk ile kerem vâ-beste-i ümmîd ü bîm olmaz
- 2 Deme taklîd-i ehl-i cûd ile pür-cûd olur âdem
Nühâs ârâyiş-i tebyîz ile hem-ḳadr-i sîm olmaz
- 3 Mücerred hem-dem-i bezm-i fu'âd-ı sîne-şâfândır
Semîr-i ḥilm ü şefḳat bezm-i her dilde nedîm olmaz
- 4 Kerem imkân ile pîrâye-i aḥlâḳ-ı merdumdür
Te'arrî zîb-i düş-ı gayr için râ'y-ı ḥekîm olmaz
- 5 Sirişti ḡadr olan bigânedir ḥulḳ-ı mekârimden
Eger Ḥâtem de olsa şöhreti şanma le'im olmaz
- 6 Hemân bâr-âver-i cûd u kerem aḡşân-ı re'fetdir
Ki ḥîç ḥaml-i keremden re'fetiñ şâḡı 'aḳîm olmaz
- 7 Edîb ehl-i nühâ zîb-i ser etsin nüşâ-i pendim
Ki tâc-ı i'tibâra böyle bir dürr-i yetîm olmaz

Ḥarfü's-Sîn

734

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Ey şüh etme çeşmiñi âlûde-i nü' âs
Zevḳ-i nigâhdan gözüme gelmesin iyâs

732 S 118a

733 Ü1 7a (Söz konusu nüshada manzum ve mensur karışık olan bölümde)

734 S 34b, Ü1 93a, Ü2 83b

1 nigâhdan S, Ü2: nü' âsdan Ü1

- 2 Çeşm ü hayāl ü gūşumuz oldu si pās-ı hūsn
Gönlüm nevāl-i her dü siye eylesin sipās
- 3 Destürsuz o şūh terāşide olmadan
Dest urma lems-i ‘ārızını etme iltimās
- 4 Seyr eyle tīg-i āfet-i āhım mişāl-i şīr
Re’s-i raķīb-i hāyini etmez mi iftirās
- 5 Ma‘nī harīdegānına dībācdan Edīb
Ṭab‘ım mişālī var mıdır ilbās eder libās

735

mef‘ulū fā‘ilātū mefā‘ilū fā‘ilūn

- 1 Şeyh-i berehne-ser ki ne destār alır ne fes
Ammā düşünce dil-bere vermez degil nefes
- 2 Hızān-ı şehri avladı şīrīn edā ile
Bī’l-cümle üşdü başına mānende-i meges
- 3 Tā kim sürīn-i yār eder iṭfā harāretin
Ol hinduvāne zāhīde besdir ‘ilāc-ı bes
- 4 Hıfz-ı vidād-ı yār iledir i‘tibār-ı dil
Gelmez nigāha mürgünü iṭlāk eden kafes
- 5 Tā kim Edīb muhtecib-i ‘aks-i yār ola
Bī-behre-i cilā kalır āyīne-i heves

736

mefā‘ilūn fe‘ilātūn mefā‘ilūn fe‘ilūn

- 1 Nevāziş eyleyerek mey-güsār-ı qadr-şinās
Geline duhter-i rez cāme eylemiş ilbās
- 2 ‘Uşūr-ı ‘āşık-ı rind eyle fāş olur yoḥsa
Nihüfte rāz-ı meyi kimse eylemez iḥsās
- 3 Zemīn-i Kāhire tıfl-ı yetīme dönmüş idi
Rūsūm-ı terbiyetin bilmeseydi ümm-i kıyās
- 4 Hemīşe dāğ-ı gām-ı yāre sīnedir yerimiz
O zayf-ı muhteremi şadra eyleriz iclās
- 5 Edīb belki gedālar kadar mūna‘‘am idi
Ganīniñ olmasa imsāki hem-ser-i iflās

Harfû'ş-Şîn

737

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Zuyûf-ı fırka-i ağıyâra pây-ı dârı dâr etmiş
Maḥall-i luṭfu dil-ber anlara ḥaylice dar etmiş
- 2 Nevâziş-kârlıktır ṭab' ı yâriñ 'âşık-ı pîre
Zamânında faḳaṭ bir kâr-ı ḥayrı ihtiyâr etmiş
- 3 Felâḥan-gîr olup 'uşşâkı yâriñ ḥacc-ı vaşlinda
Raḳîbiñ enfîni şâyeste-i remy-i cemâr etmiş
- 4 Dürüg etmiş nifâk-engîz olup yâr ile beynimde
Raḳîb-i mâr-dil ḥabl-i vifâkı târ-mâr etmiş
- 5 Fezâ-yı bâğda tenhâca dil-ber cây-ı vaḥdetde
Bu gün teklîf-i vaşla çok Edîbi intizâr etmiş

738

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Her kârıma felâḥan-ı âhım yarar imiş
Ya'nî ser-i raḳîbi ırâqdan yarar imiş
- 2 Şordum dil-i ḥazînime mürğ-i çemen gibi
Maṭlûbu hep rehîn-i kudûm-ı bahâr imiş
- 3 Dûd-ı baḥûrveş görünüp nâ-bedîd olur
Dehriñ esâs-ı devleti nâ-pây-dâr imiş
- 4 İrb ü ümîdi kişver-i tenden ḥurûcdur
Maḳşûd-ı ehl-i ḡam deme terk-i diyâr imiş
- 5 Bulmaz Edîb behre-i lezzet na'imden
Cây-ı neşâṭ 'âşıkâ dergâh-ı yâr imiş

739

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Derd-i ser olma renc-i ḥumâr-ı şarâbveş
Derd-i ser-i 'alile devâ ol gül-âbveş
- 2 Cezb-i dil et maḳâl-i meserret-fezâ gibi
Düş-ı derûna şevb-i ḡam olma 'itâbveş
- 3 Bîdâr-ı dil-güşâda nigâh-ı başîret ol
Ṭavr-ı zühûl ü ḡafleti kâr etme ḥ'âbveş

737 S 35a, Ü1 93b, Ü2 84a

738 S 35a (Üzerine çizgi çekilmiş)

739 S 35b, Ü1 93b, Ü2 84a

- 4 'İffetle eyle mess-i yed-i gayrdan hâzer
Her şahşâ vakf-ı best ü güşâd olma bâbveş
- 5 Olma kulûba cevır ile tâb-efken-i hümüm
Teskîn-i sūz u tâb-ı dil et âb-ı nâbveş
- 6 Olma şerehle mâ'ide-i nâsa münhemik
Her h'ân-ı bî-'azîmete düşme zübâbveş
- 7 'Âlem Edîb mâlı n'îçün bî-hisâb alır
Varken kâfâda şiddet-i rûz-ı hisâbveş

740

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şehîd-i 'aşkı şanma sevb-i hūnînle kefenlenmiş
O gülşen-zîb-i gam gül-berg-i terle pîrehenlenmiş
- 2 Bu gün âsûde gördüm 'andelîb-i hâne-bîzârı
Hele bî-çâre gelmiş dâmen-i gülde vâtanlanmış
- 3 Cebîn-i mehveşi bigâneye per-çîn imiş gūyâ
Düçâr oldukça âgyâra nigârım pîre-zenlenmiş
- 4 Nigâh-ı şevk ile seyr eyledim deşt-i mezelletde
Raķîbîñ de şikârı seg gibi 'unķu resenlenmiş
- 5 Edîbâ 'id içün tecdîd-i eşvâb-ı riyâ eyler
Mürîdîñ hırķa-i peşmînesi zîrâ kühenlenmiş

741

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tufeyliyyetle zâhid şab'-ı zîştin âşikâr etmiş
Velâyimde gezip nuķl-ı şuhūn-ı aşî kâr etmiş
- 2 Mürîdi şeyh-i mürşid nūş-ı meyden tevbe-kâr etmiş
Faķîrîñ cânına zahm-ı sinân-ı tevbe kâr etmiş
- 3 Hâķ-âver olmadan ol gül-'izârım rû-nümâ olmaz
Meger 'arz-ı ruķun merhūn-ı vaķt-i nev-bahâr etmiş
- 4 Nihândır 'aks-i rûyu cünbiş-i çeşm-i merâyâdan
Bu gün âyîneler de yâre 'arz-ı inkisâr etmiş
- 5 Edîbâ bağda gül perde-i nâmûsu çâķ etmiş
Bu hâletle derūn-ı bûlbûl-i şeydâyı zâr etmiş

740 S 35b, Ü1 93b, Ü2 84a

1 hūnînle S, Ü2: hūn ile Ü1

741 S 35b, Ü1 94a, Ü2 84a

3 gül-'izârım S, Ü2: gül-'izâra Ü1

742

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ğanî şevb-i emel-düzide reşk-i derziyân olmuş
Teķāzâ-yı tama' la fikr-i sūdu der-ziyân olmuş
- 2 Tarîķ-i şükr-i ni' met ser-be-ser melhūz-ı fikrimdir
Reh-i küfrândır ancak çeşm-i hâtırdan nihân olmuş
- 3 Bu ülfetgâh-ı bezm-i 'âlemi çok cüst-ü-cū etdim
Cihânda bulmadım ehl-i ğama bir mihrbân olmuş
- 4 Reh-i şeyb ü firâz-ı 'aşķda yok cāy-ı āsāyış
Ribât-ı ğam faķat ārāmgâh-ı reh-revân olmuş
- 5 Edibâ revzen-i āyine-i kaşd-ı te'addiden
Dil-i merde 'adūnuñ sırr-ı irhâbı 'iyân olmuş

743

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Şeyh-i maġrūrda buldukķa nemâ baş kabarış
Ehl-i naħvetde müridâ anı sen başka barış
- 2 Seni i'yâ eder ey zâhid-i h'od-bîn bu varış
Şanma kim saña tek-â-pügeh-i 'irfânda var iş
- 3 Bend-i şirâze-i eczâ-yı cününü saħt et
K'anı 'āşık 'uķalâ eylemesin ķarmaķarış
- 4 Sineñi yarsa da şemşir-i cefâsı yâriñ
Sen anıñla yine meydân-ı fütüvvette yarış
- 5 Ser-be-ser kevn tarabgâh-ı sürür olsa Edib
Diyemem şirzime-i ehl-i meserrâta ķarış

744

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Yine şeyh ü müridânı simâta halka-bend olmuş
'Acebdir bu esirân-ı gülü hep halka bend olmuş
- 2 Kemindir ser-firâzî meskenetle ser-fürüyide
Hevâya ittibâ' etmekle yokdur ser-bülend olmuş
- 3 Leb-i şirîn-i dil-ber sāġara 'aks-efken oldukķa
Ĥabâb-ı cām-ı mey nāzişger-i minâ-yı ķand olmuş

742 S 35b, Ü1 94a, Ü2 84b

2 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

3 etdim S, Ü2: etdik Ü1 / bulmadım S, Ü2: bulmadık Ü1

743 S 36a (Üzerine çizgi çekilmiş)

744 S 36a, Ü1 94a, Ü2 84b

- 4 Benān-ı fikretim gīsūsuna reh-yāb-ı hall olmaz
Ham-ı zülfü 'ikāl-i zihn-i her müşkil-pesend olmuş
- 5 Edībāsā hayāl-i hall ü 'aḳd-ı zülf-i dil-berle
Meger āzādeler de ḳayda düşmüş müstemend olmuş

745

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Endiše-i nebāhet-i merdī kemāl imiş
Efkār-ı pür-gavāyet-i merd-i kem āl imiş
- 2 Yetmez ğinā-yı ferḫati bī-mül kemāline
Rindiñ neşāt-ı şerveti bī-mül kemāl imiş
- 3 Zaḫm-ı firāḳa cismi enīs-i şekīb eden
Te'sīr-i merhem-i emel-i ittişāl imiş
- 4 Hengām-ı 'işve sūzen-i çeşm-i ümīd olan
'Uşşāḳa nā-muvāfiḳ-ı ḫātır delāl imiş
- 5 Bār-ı sitem gedālara muḫtaşş imiş Edīb
Taḫmīli dūş-ı āḫara gūyā vebāl imiş

746

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Riyāyı 'ālden 'ālī bilip şıdkı o dūn bilmiş
Şeḫāsı fızze şūfī 'ūd-ı ḫ'oş-būyu odun bilmiş
- 2 Şafā bu 'ālem-i fānīdedir fehm eylemiş zāhid
Bu ğünki ālemi ifrāt-ı ğafletden o dūn bilmiş
- 3 Tek-ā-pūy-ı hevāda 'aḳl ile pāy-ı şebāt olmaz
Bu vādilerde her şāhib-ḫicā 'aḳlı cünün bilmiş
- 4 Yüzünden fark eder tafşil-i rāz-ı 'āşıkı ol kim
Şürūḫ-ı fenn-i 'aşkı naḳş-ı elvāḫ-ı mütün bilmiş
- 5 Edībā ḳadr-i 'aşkı añlamaz her seng-dil zīrā
Ki ḳadr-i tişe-i Ferḫādı ancak Bī-sütün bilmiş

747

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Koydu raḳīb sür'at ile gird-bādveş
Yāriñ neşāt-ḫānesine girdi bādveş

745 S 36a, Ü1 94a, Ü2 84b

746 S 36a, Ü1 94a, Ü2 84b

1 'ālden 'ālī S, Ü2: 'āliden 'ālī Ü1

747 S 35a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Etdim bütün ‘aķāyil-i ehl-i nühāyı naķd
Hiç görmedim ‘aķile-i ‘aķl-ı me‘ādveş
- 3 Pürdür be-niş-i hevl ü haţar rāh-ı kec-revî
Yokdur sebîl-i emn tarîķ-i sedādveş
- 4 Zāhid murāda erdi şanır cem‘-i māl ile
Rind-i gedā-nümāyı görür nā-murādveş
- 5 Kilk-i terim Edîb ne dem reşha-pāş olur
H‘oş-büy eder cerāyidi müşğ ü zebādveş

Harfu’s-Sād

748

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Ta‘m-ı na‘im-i huld verir ni‘met-i hulûş
Şehd-i cināna fāyık olur lezzet-i hulûş
- 2 Tezkîr-i hüsn-i şāhid-i maķşūd eder hemān
Sîmā-yı pür-leţāfet ü pür-behcet-i hulûş
- 3 Kadr-i hezār devleti pā-māl-i züll eder
Ecnād-ı hüsn-sîret-i pür-heybet-i hulûş
- 4 Çok ser-keş-i siyeh-dil-i h‘od-kāmı rām eder
Bî-tîğ ü neyze leşker-i hāşıyyet-i hulûş
- 5 Yokdur ter-āb-ı çeşme-i tab‘-ı Edîbvār
Cüyendegāna şerbet-i pür-şafvet-i hulûş

749

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Zāhid diyemem bezm-i meye saña ayak baş
Çek meclis-i rindāndan ayağı da ırak baş
- 2 Cām-ı meyi hażm eyleyemez meşrebi yāriñ
Bezm içre o şūha kadehi kıymayarak baş
- 3 Şūfiyi tutup zîr-i gulāmında ‘aşâyı
Ol bî-edebe şehvet-i kûnu aķarak baş
- 4 Karz-āb-ı dem-i āhıñı sill et ruķabāñıñ
Hāşāk ü heşimānına bir h‘oşça oraķ baş

748 S 35b, Ü1 94b, Ü2 85a

3 züll S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor) / Ecnād-ı S, Ü2: Ecnās-ı Ü1

749 S 36a, Ü1 94b, Ü2 85a

3 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

4 sill S, Ü2: serd Ü1

- 5 Endāhte et re'feti hātırdan Edībā
Her bed-revişe celdeyi hāndān olarak baş

750

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Emīr-i h'ān-ı semāhat ne deñli olsa harīş
Kıyās-ı h'āhişini gayrdan eder tenkīş
2 Bülend-cāh-ı maḥabbet felekde zann etme
Kemāl-i mihrini her yār içün eder taḥşīş
3 Eden nesīm-i nesebdir cenāb-ı Yūsufdan
Meşām-ı ḥazret-i Ya' kūba neşr-i bŷy-ı kāmīş
4 Belā-yı 'aşka düşen şabrı iltizām edemez
Füzŷn olur kef-i dām içre ıztırāb-ı kaniş
5 Edīb garkā-i gird-āb-ı derd-i hicrāna
Olursa Ḥaḫdan olur dest-yārī-i taḫliş

Harfu'd-Dād

751

mef'ulŷ fā'ilātŷ mefā'ilŷ fā'ilün

- 1 Vaşlıñ dirigden bize cānā nedir gāraḫ
Hecriñle etmeden bizi ifnā nedir gāraḫ
2 'Uşşākı dŷr edip ṫaraf-ı kākŷlŷñ gibi
Yār olmadan raḫīb ile tenhā nedir gāraḫ
3 Şŷfi saña o māh semādan da dŷrdur
Teshīr-i yāre çekmeden esmā nedir gāraḫ
4 Vaz' -ı tegāfŷl eyleyerek sŷz-ı āh ile
Sırr-ı nihānım etmeden ifşā nedir gāraḫ
5 Āşār-ı gayrı maḫva mıdır niyyetiñ Edīb
Yā şī' r-i tāze etmeden imlā nedir gāraḫ

752

fe'ilātŷn fe'ilātŷn fe'ilātŷn fe'ilün

- 1 Ola tā cevher-i tevfiḫ ile kā'im a' rāḫ
Olamaz raḫbet-i cevherle mŷdennes a' rāḫ

- 2 Hüs-n-dānende-i sīmā-yı nevāziş mi olur
Çeşm-i idrāki eden rüy-ı sitemden iğmāz
- 3 Gayrdan olma şereh-kār-ı 'aṭā et senden
Gayra naḳdīne-i ümmīd-i 'aṭāyı iḳrāz
- 4 Nefesin ra' d-ı enīn eylese de her dā' i
Edemez berḳ-i icābetde şühūd-ı imāz
- 5 Merde tekmi'l-i secāyā-yı ḥulūş olmaz Edīb
Anda tā k' olmaya a' vāza mübeddel aḡrāz

753

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Umūr-ı Hāliḳe Yūsuf mişāli kıl tefvīz
Gücenme çāh-ı ḡamiñ olsa da 'amiḳ ü 'arīz
- 2 Devām-ı ḡamla devām-ı sürūr olur peydā
Odur 'ibāda Hudādan nişāne-i ta' vīz
- 3 Nebīle nüṣṣa-i pend ile intişāḥ etmek
Yeter risāle-i evşāfa zīver-i taḳrīz
- 4 Mecāl-i niyyeti şarf-ı vücūh-ı ḡayr eyle
Cemāl-i kārı müdām et o vech ile tebyīz
- 5 Edīb mezhep-i erbāb-ı fehmi ü dānişde
Devā-yı nuṣṣ iledir ni' met-i şifā-yı marīz

Harfu't-Tā

754

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Cānā seniñle eyleyeli 'aḳd-ı ihtilāt
Ḡamdan ḡöñülde ḳalmadı hiç bīm ü ihtiyāt
- 2 Münḡal bütün revābıṭ-ı eczā-yı kā'ināt
Bilmem ribāt-ı ḡamda daḡı var mı irtibāt
- 3 Sultān-ı 'aşḳ çekdi benim zayf-ı sīneme
Ḡül-ḳand-ı dāḡ-ı derd ile pūr-tāze bir simāt
- 4 Ḳaldıñ mürīd cīs-i mecāzide fikriñe
Gelmez mi ictiyāz-ı pul-i müşkil-i şırāt

753 Ü1 95a, Ü2 85a

4 vech ile Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

754 S 36a, Ü1 95a, Ü2 85b

3 dāḡ-ı derd ile S, Ü2: derd-i dāḡ ile Ü1

- 5 Ehl-i hevāya fikret-i şādī keder verir
Ol zümreye hümüm iledir vāye-i neşāt
- 6 Seg-meşrebān u gurbe-şifātāna meyl eder
Eşhāş cümle tu' me-resān-ı seg ü kıtāt
- 7 Bir gün Edīb mā'ide-i vaşlı baş ile
Luţf etse ol perī bize etdirse inbisāt

755

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Lebiñde cān-ı 'alīle eger devām ise haţ
Raķīb-i dūna yeter müjde-i devām-ı sehaţ
- 2 Şarīr-i vaşfıñ eder kil-k-i dil-nümüde faķaţ
Anı bu gizlik-i cevriñ sezādır etmese kaţ
- 3 Niyāzımız giderek hem-ser-i piyāz etdiñ
'Aceb degil saña ey şūh-ı lāle-rū bu galaţ
- 4 Harīr-i eşkime mürğ-āb-ı şevķ olup yāriñ
Batıp o lücce-i hūna hayāli ķaldı ķū-baţ
- 5 Sezā-yı efser-i 'aşķıñ Edīb-i şeydādır
O dil ki ser-be-hevādır olur hümāya mehaţ

Harfu'z-Zā

756

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 'Āşık umarsa dehrde bir vāye-i huzūz
Olmaz nigāh-ı luţfu ķadar māye-i huzūz
- 2 Bezm-i ıarabda ol şanem-i mihrbān ile
Eyler himāye ta'ne-zeni sāye-i huzūz
- 3 Bulmaķ ķadar tezāhüm-i aġyārdan rehā
Yokdur zemīn-i hātıra pīrāye-i huzūz
- 4 Tıfl-ı derūnu vāye-pezīr-i neşāt eder
Var mı mişāl-i terbiye-i dāye-i huzūz
- 5 Ecnād-ı şevķe pey-rev olur 'āşıkān Edīb
Olsa ne dem ki cılve-nümā rāye-i huzūz

6 S: (Ü1 ve Ü2'de bulunmuyor)

755 Ü2 85b

756 S 36b, Ü1 95a, Ü2 85b

3 S, Ü2: (Ü1'de 3 ve 4. beyitler yer deġiştirmiş)

Harfî'l-'Ayn

757

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bu hüsn-i bî-naẓîr ile ol rûy-ı pür-şu'â'
Girdikçe tâb-ı mihre olur mâye-i zîyâ'
- 2 Mersâ-yı sîf-i vuşlatına ittîsâl içün
Âh ile keşti-i dile fetḥ eyledik şîrâ'
- 3 Haṭ şadır oldu çün sefer-i hüsnü vaḫtidir
'Uşşâḫ birden eylesin ol mâh ile vedâ'
- 4 Bir demde naḥl-ı cism-i raḳîb-i münâfîḳı
Etdim hübüb-ı şarşar-ı âhımla iḳtilâ'
- 5 Girdik Edîb maḫzen-i kâlâ-yı vaşlına
Nehb eyledik metâ'ın bî-bâ' u bî-zîrâ'

Harfî'l-Ğayn

758

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Kimine sükker-i taḫḳîḳ verir ḫâl-i ferâḡ
Kimine zehr şunar sâḳî-i ehvâl-i ferâḡ
- 2 Kimini zûd-res-i menzil-i maḫşûd eyler
Kimini muḳ'ad-ı ḫırmân eder a'mâl-i ferâḡ
- 3 İstemez ḡâ'ile-i mâl-ı keder-fermâyı
'Ârife naḳd-ı füyûzât yeter mâl-ı ferâḡ
- 4 Zâhidâ sen daḫi bu kârgēh-i 'âlemde
Ḳıl metâ'-ı dili piçide-i minvâl-i ferâḡ
- 5 Çeşm-i şūḫunda dilim ḳaldı çü-mîl-i sürme
Ḥayli demdir ki Edîb olmadı meyyâl-i ferâḡ

759

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Görsem saçaklı sünbülü zülf-i 'arûs-ı bâḡ
Olmazdı rabṭ-ı ḫâtırına bir gönülce baḡ

757 S 36b, Ü1 95b, Ü2 86a

3 çün S, Ü2: ḡün Ü1

758 S 37a, Ü1 95b, Ü2 86a

759 Ü1 95b, Ü2 86a

- 2 Ārāyış-i zebāne-i sūzum mezīd olur
Olduğça lāle sīne-i her deşt ü kūha dāğ
- 3 Hālīñ hayālī dīdede pāyende olmadan
Qaldı sevād-ı merdüm-i çeşmimle inşibāğ
- 4 Gūyā ki bir ‘uqāb-ı gāzanfer-şikārdır
Ārām-gīr-i tīğīñ olan her kemīne zāğ
- 5 Vaşlı tevaqqu‘ etmez idim hecr ile Edīb
Olsa eger ki şer‘-i maḥabbetde bir mesāğ

Harfū’l-Fā

760

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Qalbin etsin dürr-i iḥlāşa eden iḥlā şadef
Sīne-kūb olduğça her bī-māye-i iḥlāşa def
- 2 N’eylesin ‘āşık hayāl olduğça zevk-i vuşlatı
Esb-i taşvīre ne sūd eyler merā‘āt-ı ‘alef
- 3 Zaḥm-ı yāre bī-dirīğ etdikçe ‘āşık sīnesin
Tīre-faḥr etse n’ola ḥüsn-i izā’etle hedef
- 4 Dest-şūy ol hırşla ecr-i vuzūdan zāhidā
Cīfe-i dünyā içün lāyık degil taṭhīr-i kef
- 5 Pādīşāh-ı vaşla nā-maqrūn ola tā kim Edīb
Zīver-i seng-i mezār olsun o iklīl-i şeref

761

mefā‘ilūn fe‘ilātūn mefā‘ilūn fe‘ilūn

- 1 Temīmedir ġam-ı ferdāya sīret-i inşāf
Zaḥīredir reh-i ‘uqbāya ni‘met-i inşāf
- 2 Kırā-yı zayf-ı me‘āda sarāy-ı uḥrāda
Nefis tūşe mi var çūn-mū’net-i inşāf
- 3 ‘Aceb mi mülket-i Kīsrāyı dād-ḥāh etse
Rūsūm-ı ḥikmet-i ḥükm-i şerī‘at-i inşāf
- 4 Herās-ı şavlet-i şad Qahramāna ġālibdir
Şadā-yı zehre-şikāf-ı mehābet-i inşāf

760 Ü1 95b, Ü2 86a

761 S 37a, Ü1 96a, Ü2 86a

2 tūşe mi var S, Ü2: tūşe-i mey Ü1

4 şavlet-i S, Ü2: devlet-i Ü1

- 5 Serābı mevc-zen-i reşha-i zülāl eyler
Ter-āb-ı ‘ayn-ı hayāt-ı leṭāfet-i inşāf
- 6 Semīr-i bezm-i şebistān-ı nühyemendīdir
Maḳāle-i ḥikem-āmīz-i cevdet-i inşāf
- 7 Edīb muḳbil-i dergāh-ı Rabb edip ‘abdı
Eder resīde-i cennet kıyādet-i inşāf

762

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Kitābın etmiş iken güne güne sen te’lif
Ḳulūbu etmedi te’life sa’y şeyḥ-i şerīf
- 2 Bahūr-ı şî‘r-i girān-mevc ile muvāzenede
‘Aceb mi gelse deryā çü-vezn-i baḥr-ı ḥafif
- 3 Sürine rişini lif etmege mucid şūfī
Bu vaż‘ ı cān atıyor yāre etmege teklif
- 4 Düḥl-i meykededen rind-i mey-keşi zāhid
Şikeste çüp-ı sivākiyle etmesin taḥvīf
- 5 Edīb şanma nezāfet seciyyedir şeyḥe
Mekānın etmek ile mün‘imān için tenzīf

763

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Vermiş nüḳūd-ı himmetini uğruna selef
Olmuş mürīd-i şūḥ ile şeyḥi selef ḥalef
- 2 Koymuş şarābı şimdi çerāgāh-ı hücrede
Beng ü ḥaşışi şūfī-i ḥar eylemiş ‘alef
- 3 Meh gibi tār-ı kākül-i pīçide-müydān
Ruḥsār-ı dil-rübāda daḥi var gibi kelef
- 4 Āmāc eder mi tīrine aḡyār-ı sifleyi
Mānend-i sīnemiz var iken āña bir hedef
- 5 Şimdi Edīb şāh-ı cihān-dār-ı kıltime
Gūyā dehān-ı miḥberedir mesned-i şeref

762 S 37b, Ü1 96a, Ü2 86b

763 S 37b, Ü1 96a, Ü2 86b

1 nüḳūd-ı S, Ü2: ‘umūm-ı Ü1

2 şarābı şimdi çerāgāh-ı S, Ü2: şarāb kâsesini şimdi Ü1

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Eşk-i hūnini döker 'āşık-ı giryān şaf şaf
Silk-i ruhsāra çeker dürr ile mercān şaf şaf
- 2 Çeşm ü ebrūlarını levh-i dile nakş etdim
Çü-suṭūr-ı şuhuf-ı defter ü dīvān şaf şaf
- 3 Eşk-i çeşmi kıta'-ı ruḳ' a-i satranc etdim
Kıldım elmās ile pür-la' l-i bedaḥşān şaf şaf
- 4 'Āşık-ı zārı düzer ol mehe bezm-i meyde
Hūn-ı dilden ṭabaḳ-ı nuḳl-ı ferāvān şaf şaf
- 5 Dil-i pür-dāğ ü hümūmum gibi her sū 'ālem
Dizilip durmada şān ḥ'ān ile mihmān şaf şaf
- 6 Sāye-endāz olalı behceti heft iklīme
Sebak-ı 'aşkın okur tıfl-ı debistān şaf şaf
- 7 Vaşf-ı dil-dāra Edībā ki ne dem cūş etsem
Baña te 'kīdde şıf şıf deyü yārān şaf şaf

Harfū'l-Kāf

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Erīb-i fārihe erzāle beddir piş-vā olmak
Redīdir muttakī ehl-i ḍalāle muḳtedā olmak
- 2 Le'āmet-siretiñ ḥāşıyyet-i dārū-yı re'yinden
Ḥatādır derdmende āmil-i neyl-i şifā olmak
- 3 Gürūh-ı ehl-i şaḥḥaḥ mıkvel-i nuṭḳ-ı derūnundan
'Abeşdir zā'ire ümmīdvār-ı merḥabā olmak
- 4 Bürūd-ı zıll-i naḥl-ı ravza-i şāhāneden yegdir
Dil-āgāh-ı ḡama sūzende-i nār-ı cevā olmak
- 5 Edībā ḥalvet-i germ-ābe-i 'aşk u maḥabbetde
Yaşımaz şeyḥe meyzer-püş-ı eṭvār-ı riyā olmak

764 S 38a, Ü1 96a, Ü2 86b

3 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

765 S 38a, Ü1 96b, Ü2 86b

766

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Azîmete o şeh-i hüsnü hânemiz de mi yok
Raķīb-i dūna da bir āsitānemiz de mi yok
- 2 Dili nişimen-i şāhīn-i fikr-i vaşl etdik
Yed-i emelde meger destvānemiz de mi yok
- 3 Dem-i kudūma dem-i eşki eyle pāy-endāz
Göñül tükenmeyecek bir hıẓānemiz de mi yok
- 4 O mest-i 'işveyi ikāza h'āb-ı nāzından
Mişāl-i āh-ı seher bir bahānemiz de mi yok
- 5 Şafā-yı bālimize şehd-i hubb-ı yār aldık
Belā-yı 'aşķına zarf-ı yegānemiz de mi yok
- 6 O mīhr-peykere teşbīhden 'adūl edecek
Meh-i felekde kelefveş nişānemiz de mi yok
- 7 Biz anı laht-ı ciger eşkle geçindiririz
Edīb mürġ-i dile āb u dānemiz de mi yok

767

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Tıfl-ı dili perverde edip dāye-i tevfiķ
Etdi hele pūr-māye-i pīrāye-i tevfiķ
- 2 Raġbet mi eder şirine hīç māder-i dehrīñ
'Ālemde olan sīr-dil-i vāye-i tevfiķ
- 3 Bā-kūre-dih-i rāhat-i bāġ-ı dü cihāndır
Zībende bün-ı naḥl-ı hümā-sāye-i tevfiķ
- 4 Reh-yābī-i fevziñ giderek buldu tarīķin
'Āşīķ edeli pey-revī-i rāye-i tevfiķ
- 5 Yok ġāyeti ālāy-ı keder-ġāyet-i dehrīñ
Kem-yāb velī ni' met-i bī-ġāye-i tevfiķ
- 6 İm'ān ile baķ dest-i 'ināyetdir eden hep
Dürc-i dili pūr-dürr-i girān-māye-i tevfiķ
- 7 Sencīde-i mīzān-ı ḥayāl eyle Edībā
Rāciḥ mi degil nüh felege pāye-i tevfiķ

766 S 38b, Ü1 96b, Ü2 87a

1 hüsnü S, Ü2: hüsne Ü1

767 S 38b, Ü1 96b, Ü2 87a

768

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Var iken kūy-ı dil-ārā gibi āmāde konak
Nā-be-cādır bize vahşetkede-i yada konak
- 2 Tāb-ı şahbā-yı riyā zāhidi germ etdikçe
Tābsız lücce-i sermāda n' için kara bataç
- 3 Yed-i cevri bize şundukça gerekdir biz de
Gerd-i şarşar-zedeveş dīde-i a' dāya çapaç
- 4 Hāşm-ı cāndır bize ser-püş-ı ham-ı kāliden
Muķtezebdır yed-i pür-zür-ı ihānetle kapaç
- 5 Ğam-ı dünyāyı ferāmūş ederek lāyıkdır
Sīne-i hāsidi reşkiyle hemān tāra koyak
- 6 Dīde-i hırşı nigh-düz-ı perend oldukça
Ne revā zāhide biz hırka-i peşmine yapak
- 7 Nice bir çetr-i temennā-yı zülāl-i la' liñ
Huşkzār-ı dil-i şūrīde-i pür-tāba kuraç
- 8 Şüst-ü-şü eyler iken dehri sirişk-i terimiz
Hāb-ı rāhatle nice dīde-i giryānı yumaç
- 9 İntizār eyleyerek fūrşat olur mu āyā
Ki reh-i menzil-i cānāna şitābende olaç
- 10 Yerimiz lāyık idi olsa yemīni yāriñ
Gül gibi niceye dek dest-i erāzilde şolaç
- 11 Vaşl ile ğavtager-i cūy-ı neşāt olsaç Edīb
Nice bir şu' le-i şevk-i ruḥ-ı dil-berle yanaç

769

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Güm oldu rāh-ı taleb ictiyāz olunmayarak
Tutuldu nāṭıka meyl-i niyāz olunmayarak
- 2 Bozuldu ḥayf ki idmān-ı kār-ı secde yeri
Ḥarīm-i dilde edā-yı namāz olunmayarak
- 3 Şebih-i ferye-i bī-mürve oldu şıdk-ı maķāl
Dürüg-ı bī-mezeden ihtirāz olunmayarak

768 Ü1 97a, Ü2 87a

1 vahşetked-i yada Ü2: vahşetkede de yada Ü2

3 şarşar-zedeveş Ü2: şarşar-zede-i Ü1

769 S 39a, Ü1 97a, Ü2 87b

- 4 Nihüfte-kâr-ı niyâza 'inâk-ı şâhid-i kām
Olursa ancak olur keşf-i râz olunmayarak
- 5 Edîb oldu müsâvî bu ẖâce-i dehrîñ
Metâ'-ı nîk ü bedî imtiyâz olunmayarak

770

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 'Âşık-ı perde-ber-endâza hicâbıñ yeri yok
Beyt-i vîrân-şudeye revzen ü bâbıñ yeri yok
- 2 Nuql-ı mey fâkihe-i la'l-i teriñ kâfidir
Sâkiyâ istemeziz bunda kebâbıñ yeri yok
- 3 Dil-i bîdârı niyâm etdi hüsâm-ı gamzeñ
Öyle şemşîre şehâ gayrı kırâbıñ yeri yok
- 4 Kışsa-i Yûsufu şimdi kim okur kim diñler
Vaşf-ı hüsnüñ var iken öyle kitâbıñ yeri yok
- 5 Etmeziz hâtırı meclâ-yı hayâl-i âgyâr
Kâh-ı zibendede taşvîr-i kilâbıñ yeri yok
- 6 Terbiyet-sâz-ı çemenzâr-ı riyâz-ı dildir
Şanma kim sâkiye-i çeşm-i pür-âbıñ yeri yok
- 7 Râh kim râha-i dil-dâra karîn ola Edîb
'Âşık-ı teşne-dil-i zâra cev-âbıñ yeri yok

771

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ziyâ-bağş-ı şebistân-ı emel-tâbende ahter yok
Ki hiç zulmet-zidây-ı çeşm-i dil meh-pâre dil-ber yok
- 2 Cihân pür-hür u gılmân olsa kesb-i inşirâh etmez
Cemâl-i gülden özge 'andelîbi hurrem eyler yok
- 3 Ne deñli bülbül-i şîrîn-nevâ ifşâh-ı nuḡk etse
Lisân-ı hâlini gam-ẖâr gülden gayrı añlar yok
- 4 Ser-â-ser gülşen-i 'âlem çerâgâh-ı sûtür olmuş
Kef-i zühd-âşinâ-yı merdûme bir sebze-i ter yok
- 5 Edîb ins ü melek hem-kâr-ı nâhîd-i sipihr olsa
Enîn-i dilden özge 'âşıka kâr-ı müsahḡar yok

770 S 39a, Ü1 97a, Ü2 87b

7 karîn S, Ü2: karîb Ü1

771 S 38a, Ü1 97b, Ü2 87b

772

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Neden fikr-i der-âgüşuñla 'âşık dil-be-'îd olmak
Neden 'îd-i sa'îd-i vuşlatıñdan dil-ba'îd olmak
- 2 Lebîbe neş'emend-i sâgar-ı va'd olmadan yegdir
Siyeh-mest-i müdâm-ı hüş-fersây-ı va'îd olmak
- 3 Dırahtân-ı hazân-der-pış-i bâğa servden gayrı
Libâs-ı fahrdır püşide-i şevb-i cedîd olmak
- 4 Dil-i sūdâgerân-ı dānişe kālā-fürüşiden
Nişân-ı ğunyedir peyveste-der-kâr-ı ħarîd olmak
- 5 Perestārânı terk et şehr-yâr-i taht-ı tecrîd ol
Ne lâzımdır saña şıklet-keş-i şaff-ı 'abîd olmak
- 6 Zebân-ı pend-ġudan intişâh-ı terk-i bed-kârî
'Aţâdır 'âkile vâ-beste-i nuşh-ı ekîd olmak
- 7 Cihāniñ servveş bî-sâyelerdir ser-firāzânı
Fürû-serlikle ħoşdur ġülşen-i 'âlemde bîd olmak
- 8 Müraccaĥken maķâl-i bî-me'ālî ħîre-fehmāniñ
Ne sūd eyler nebihe şāhib-i re'y-i sedîd olmak
- 9 Edîbā lâ-cerem faşl-ı ħitâb-ı nuşh-ı a' dāda
Mü'ekkeddir lisân-ı ħüsn-i tedbirim ħadîd olmak

773

mef' ulü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Bîĥ-ı 'adâyı kaţ'a sezâ kürdeler mi yok
Nâf-ı türüs-ı vâkıyesin kûr deler mi yok
- 2 Cismin ħabâb-ı mevce-i nehr-i şebât edip
Cisr-i şikeste-sâķ-ı meferden geçer mi yok
- 3 Şâf eyleyip ġaşâve-i jengâr-ı ħ'âbdan
Çeşmin sühâd-ı ġayret ile sürmeler mi yok
- 4 Şervet-ġüzîn-i hüdne-i naķdîne-i rızâ
Dâmen-keş-i mühâdene-i sîm ü zer mi yok
- 5 Âyîn-i kabz u başta Edîb iĥtişâd için
Fermân-ber-i emîr-i każâ vü kâder mi yok

772 S 38b, Ü1 97b, Ü2 88a

773 S 38b, Ü1 97b, Ü2 88a

5 S, Ü2: (Ü1'de ikinci mısra olarak bir önceki beytin ikinci mısraı tekrarlanmış)

774

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yok şimdi hiç kabûle qarîn bir recâ yazık
Kalmadı bir gönülde bu dem birre cā yazık
- 2 Zülfün nesim kıldı yüzünden cüdā yazık
Gösterdi rüyuñ ellere bād-ı hevā yazık
- 3 Reng ü şemīm-i kākül-i pür-piç ü tābiña
Olmağ nümüne nāfe-i Çin ü Hıta yazık
- 4 Dil-ḥasteye 'ilāc-ı şifā bī-taleb gerek
Muḫtarra 'arz-ı ḥāceti görmek revā yazık
- 5 Her merde kim ne-behre-i 'itr-ı vidād ola
İşmām-ı bûy-ı gönçe-i mihr ü vefā yazık
- 6 Telḥ-ābe-nüş-ı sāgar-ı bezm-i hümüm iken
'Ācizlere izāka-i ta'm-ı cefā yazık
- 7 Şāyeste-i 'atā var iken nā-sezālara
Tebzīr-i dest-māye-i cūd u seḫā yazık
- 8 Merd-i ḫunū'a şofra-i dehrin hümā gibi
Bir bûy-ı üstüh'ânını etmek ğidā yazık
- 9 El-ḫaḫḫ Edīb şāhib-i ḫulḫ-ı kerīm olan
Olmağ le'im ü nākes ile āşinā yazık

775

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne mümkün her büt-i āyine-rū zībende-ḫūy olmağ
Olur mu her şikûfe gül gibi ḫ'oş-reng ü bûy olmağ
- 2 Melik-i 'aşḫ ise kûteh-nigāh-ı rûy-ı kevneyn ol
Ḥatâdır 'āşika dil-bend-i bānū-yı dü-rûy olmağ
- 3 Kuyūd-ı sır ile aḫvāli rindiñ muḫtefi olmaz
Mey-i gül-güne mīnādan 'abeşdir perde-cūy olmağ
- 4 Serin hep nā-be-sāmān eyleyen buḫrān-ı miḫnetdir
Teb-i ğamdan gelir 'āşıklara bīhūde-gūy olmağ
- 5 Edībā dil-berin zaḫm-ı dile peykānı merhemdir
'Acebdır miḫ-i āhen raḫne-i şevbe rüfūy olmağ

774 Ü1 98a, Ü2 87b

775 S 38b, Ü1 98a, Ü2 88a

3 gül-güne S, Ü2: gül-gün Ü1

776

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O deh ser-mār-ı zülfünden hele o nişe tábım yok
Nigārā bir ten-i pür-za'f ile on işe tábım yok
- 2 Ğubār-ı ğamdan āsāyişle dil-ḥ oşum benim şimdi
Raķıbñ çeşmine ilķāya bir müşt-i tūrābım yok
- 3 Nevīd-i vuşlat-ı yāri enīs-i vaḥşet etdikçe
Dem-i pā-ber-hevā-yı hecrden hiç ıztırābım yok
- 4 Hicābı belki takrīb eylerim dīger de'āvīde
Benim da'vā-yı 'aşķ-ı yārde ancak hicābım yok
- 5 Edībā sūzişimden iktibās-ı sūz eder düzaḥ
Velikin āteş-i sūzāna beñzer iltihābım yok

777

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Miyān-ı 'arşa-i peykār-ı ğamda biz ki nām aldık
Hemān ol ğāyede şīrāna ğūyā biz kūnām aldık
- 2 Helāk-i şadme-i āh eyledik biz cünd-i aġyārı
Cezāsın vermişiz bed-ḥ āha şanma intikām aldık
- 3 Dücār olduk ğama ḥam-geşte-i bār-ı belā olduk
Ḥuzū' uyla dehān-ı yārden ğūyā selām aldık
- 4 Görünce mahrem-i bint-i 'ineb ta'n etme ey zāhid
Helāl aldık biz ol mestūreyi şanma ḥarām aldık
- 5 Görünce kāse-ber-kef nergis-i mestāneyi biz de
Edībā gül gibi şaḥn-ı çemende deste cām aldık

778

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Piş-i ḥākimde bu ğün ḥān-ı vefānñ yeri yok
Rüşvet almasın umar sīb-i recānñ yeri yok
- 2 Şeyḥ-i deryā-dil için qadr-i ciyef 'ālīdir
Suḥtdur mā-ḥaşali gevher-i kānñ yeri yok
- 3 Ḥaşrı yokdur şıķal-i bār-ı sivā-ber-düşuñ
Gördüm ancak şemer-i terk-i sivānñ yeri yok

776 S 39a, Ü1 98a, Ü2 88b

777 S 39a, Ü1 98a, Ü2 88b

778 Ü1 98b, Ü2 88a

3 ancak Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

- 4 Hâtır-ı ehl-i t̃ama' ni' met-i elvân ister
Halkda sâdece bir ni' met-i nânîñ yeri yok
- 5 Nuql-ı peymānesi küfrân-ı ni' amdır nāsîñ
Hiç Edîbâ şiker-i şükr-i Hudânîñ yeri yok

779

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Raķib-i dūna kaşd-ı intikām et başa çık ' aşık
Ko kayd-ı ser-penāhı iktihām et baş açık ' aşık
- 2 Tarık-i zāhidān-ı huşkdan ol müfterik ' aşık
Hemān ragbetle rāh-ı dil-bere ol müfte rik ' aşık
- 3 Fűrüg-ı şem' den bî-bezl-i cān pertev-pezîr olmaz
Olur pervāneyi bîhūde şanma muhterik ' aşık
- 4 Dil ü cāndan ne mümkün selb-i kayd-ı ibtilā etmek
Vukū' -ı ibtilāya cān u dilken müttefik ' aşık
- 5 Tehî-āgūş-ı meyl ol her dü ' âlemden Edîbāsā
Miyān-ı dil-rübādan gayra olma mu' tenik ' aşık

780

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Riyāz-ı dehrde hîç bir sezā-yı ictinā ber yok
Yine andan ' acebdir müste' idd-i ictināb er yok
- 2 Tevānā ħarla ıştābl-i cihān pürdür velî ħayfā
Ki ħarvār-ı emel taħmīline şāyeste bir ħar yok
- 3 Müzeyyen bî-şümār ebvāb ile emşār-ı kevn ammā
Şarîr-i infitāhı sem' i ıtrāb eyleyen der yok
- 4 Şaķiler kân-ı zer ceyb-i dil-i miskîn-i ' ācizde
Mücerred dāğ-ı ħūnîninden özge fels-i aħmer yok
- 5 Edîbā rāğıb-ı ħusn olmadan da kārîhim zîrā
Ki hîç tâbişger-i nūr-ı ħayā gönlümce dil-ber yok

781

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şalāh-ı merdümān-ı ' âleme hîç nev ' alā'im yok
Ki ħalk içre tebeh-kārān içün bir nev' a lâ'im yok

- 2 Dehān açmış hılāl-i rüzede bay u gedā suhta
Faṭūr-ı hille dilden müncezib dervîş-i şā'im yok
- 3 Emel hep tesliyetdir şu' le-i şahn-ı mesācidle
Terāviḥe ümîd-i ecr ile bir ferd-i kâ'im yok
- 4 Ünās ancak şereh-kâr-ı muzîk-i düzaḥ olmuş hep
Menāmında şühûd-ı 'adna ḥâtır-beste nâ'im yok
- 5 Edibā merdüm-i kâni' den özge bezm-i 'âlemde
Budur zannım ki hiç bir behremend-i zevk-i dâ'im yok

782

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu gülzâr-ı fenâdan tâ ki bir ḥ'ursend-i bûy olduk
'Alef-ḥ'ârâna gûyâ sebze-i bî-reng ü bû yolduk
- 2 Nice yek-reng olup şafvet-nümâ olduksa dānāya
Mişāl-i cām-ı revzen çeşm-i nâ-dāna dü-rûy olduk
- 3 Fütuvvetden bu miḥnetgāh-ı çirk-endüde-i dehre
Zülāl-i mihr ile raġbet-nümây-ı şüst-ü-şûy olduk
- 4 Olup ḥâtır-remîde ka' r-ı gird-âb-ı mehâlikden
Dür-i deryâdan istignâ edip şād-âb-ı cûy olduk
- 5 N'ola ülfet-şinâs-ı âşinâ-yı rûzgâr olsaḳ
Hevâdan istirāk-ı ṭab' edip bîgâne-cûy olduk
- 6 Bedîd olduğça naḳş-ı şûret-i ser-rişte-i kârım
Bu nüh ṭâs-ı sipihre kâse-i çînîde mûy olduk
- 7 Sitizinden ümîd-i vâye-i emniyyet etdikçe
İhânet-dîde-i çerḥ-i 'anîd-i kîne-cûy olduk
- 8 Şadîḳ ü yade rû-gerdân-ı minhâc-ı esâ'etken
Meyâdîn-i cihânda miḥcen-i âzâra gûy olduk
- 9 Ḥarâb olmak bize ma' nîde temhîd-i 'imâretidir
Naẓarda gerçi şimdi zâhiren vîrâne-kûy olduk
- 10 Semend-i gāmımız ser-menzil-i maḳşûda yetmişken
Neden gitdikçe bilmem süst-rev âheste-pûy olduk
- 11 Edîm-i kâdrimiz fersûde-i pây-ı mezelletken
Şûḳûḳ-ı ḥırḳa-i abdâl-i gerdûna rûkûy olduk
- 12 Ḥıdîvân-ı cihân menhûm-ı hây u hûy-ı şöhretdir
Biz ancak künc-i ġamda server-i bî-hây u hûy olduk

- 13 Dil-i bîdârımız Hâk reh-nümâ-yı nehc-i fevz etmiş
Degil kim gaflet-i merdûd ile güm-kerde sūy olduk
- 14 Degilken zâhil-i temyîz-i güftâr-ı suhan-dânî
'Acebdîr böyle gâhî cebr ile bîhûde-gūy olduk
- 15 Kerâmet-yâb-ı istihâl-i gūş-ı vahy ü ilhâmız
Edibâ tâ ki nâ-ehl-i şenîd-i güft-ü-gūy olduk

Harfû'l-Kâf

783

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilû fâ'ilûn

- 1 Cânâ yüzünde zâhir olur câyı bûseniñ
Yüz verme buse-ğ̃âhîñ olunca o bu seniñ
- 2 Kūyuñ raķib-i kûsec-i bed-rūya cār ise
Andan çekil ki lâyıķıñ olmaz o kû seniñ
- 3 Verd-i cinânı rūy-ı 'araķnâk-i dil-keşîñ
Hû-kerde-i hicâb eder ey tünd-ğ̃hū seniñ
- 4 Cûlar görüp leţâfet-i serv-i kadiñ n'ola
Rû-mâle gelse pâyıña ey fitne-cû seniñ
- 5 Def' -i gezend-i düşmen-i dey-mâh içün Edib
Dest-i bahâra deşne verir bergi sūseniñ

784

mefâ'ilûn fe'ilâtün mefâ'ilûn fe'ilûn

- 1 Gelince menķabeti yâda Kays u Ferhâdîñ
Bilindi rāh-nümünü tarîķ-i irşâdîñ
- 2 Talāk-dâde-i bânū-yı dehr emîri olur
Bu haclegāh-ı 'arūs-ı hezār-dāmâdîñ
- 3 Nükûl edip çekilelden raķib-i bed-ğ̃hūdan
Çekilmez oldu bi-ķamdi'llāh ey perî adîñ
- 4 Sezâ ki dest-be-hem-sûde-i te'essüf ola
Me'al-i tã'ati 'adn ise ģayl-i zühhâdîñ
- 5 Hemîşe tavķ-be-gerden Edib fâĥtevâr
Ģulām-ı kemteriyiz biz o serv-i âzâdîñ

783 S 39b, Ü1 99a, Ü2 89a

3 Hû-kerde-i S, Ü2: H'uy-kerde-i Ü1

784 S 39b, Ü1 99b, Ü2 89a

785

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ma'nā-yı şî'r-i bî-mezesi feş-revîleriñ
Sırr-ı nihüftesi gibidir Hamzavîleriñ
- 2 Meşhûdum oldu hâlet-i güncişk ü bâzdan
Âşâr-ı satveti zu'afâya kavîleriñ
- 3 'Âşık olup kulağdan o h'urşid-peykere
Hep gerdişi semâ' iledir Mevlevîleriñ
- 4 Dikkat olunsa lafzen u ma'nen mişâl-i dâd
Maqlûbu râst 'add olunur müstevîleriñ
- 5 Ma'nânıñ istitârına bak lafzda Edîb
Ahvâliniñ nümünesidir münzevîleriñ

786

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Gelince bezme o erzân-bahâ bahâlenerek
Nikâb-ı hal'-i 'izârın urup hayâlenerek
- 2 Edip teveddüd-i ca'lî-i nâ-temîzâna
Duzağ-ı mekri kırar böyle âşînenerek
- 3 Şufûf-ı dil-şudegâna sipîhr-i nâ-şâfîñ
Nedir bu şunduğu câm-ı keder şafâlenerek
- 4 Dilâ n'îçün cihet-i iktidâyı güm kıldıñ
Bu güne zümre-i eşrâra pîşvâlenerek
- 5 Hümâ-yı devlet-i ebleh-ferîb-i çerhe uyup
Edîb pâ-be-hevâ kalmışız hevâlenerek

787

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Degildir bulması taḥdîşden mümkün rehâ verdiñ
Hezârâ nâle-i dil-sûz iken bâğa reh-âverdiñ
- 2 Hezârâ gâlib oldu nâlişîñ pervâneye sūzuñ
'Acebdîr ey dil-i pür-sûz-ı gam anlanmadı derdiñ
- 3 Kelef şanma cebîn-i mâhda pür-dâğ-ı reşk oldu
Kaçan âyîne-i eflâke tâb-ı rûy gösterdiñ

785 S 40a, Ü1 99b, Ü2 89b

786 S 40a, Ü1 99b, Ü2 89b

787 S 40a, Ü1 99a, Ü2 90a

- 4 'İnāk-ı yār bezl-i zerledir ey çille-keş zāhid
Medār olmaz saña naqdīne-i ruhsāre-i zerdīñ
- 5 Edībā sem' iñi āmac-ı güftār-ı dürüg etme
Maḳāl-i nuşhun ıŝgā eyleme 'ālemde her ferdīñ

788

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ey şeyḥ āb-ı kerm ile ruhsāre-şuluğūñ
Zānn etme kim izāle eder bī-vużuluğūñ
- 2 Gerden-firāz iken reh-i āşüb u fitnede
Zāhid namāza sūdu mu var ser-füruluğūñ
- 3 Her sāde-rūya sīret-i ḥal' -ı 'izār ile
Āşār-ı ḳubḥu berter olur ḥüb-ruluğun
- 4 Ehl-i zemīne sill-i ḥüsām-ı hilālden
Ey çerḥ zāhir oldu seniñ kīne-cūluğūñ
- 5 Āsūde-i şekālet-i agyār eder Edīb
Vardır o deñli fā'idesi tünd-ḥūluğūñ

789

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Zühülü terk ile endişe et gel encāmıñ
Şereng-i ṭa'mını bil gayrdan gelen cāmıñ
- 2 Müsāra'atle vuḳū' -ı mużiḳ-i ḥırmāna
Delīl-i cünbiş-i aḳdāmıñ oldu iḳdāmıñ
- 3 Fesād-ı bāl ile kıldıñ reşāda ḡayyı bedel
Ḥadīş-i şıdkını efsāne şandıñ İslāmıñ
- 4 Nehār-ı fevz ile geçdiñ dirahş-ı rüyuñdan
Sevād-ı vechiñi etdiñ 'ilāve-i şāmıñ
- 5 Ḥumār-ı bāde-i naḥvetle ḥire-fehmiden
Edībıñ olmadı pend-i müfidi ifhāmıñ

788 S 40b, Ü1 99a, Ü2 90a

789 Ü1 100a, Ü2 89b

1 endişe et Ü2: endişeyi Ü1

790

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Şadme-i ağıarıña görme revā dirsekleriñ
Bağş-ı sım olmak naşibi nā-revādır segleriñ
- 2 Kes ayağın rişte-i zülfüñ görüp tel kırmadan
Rismān-bāz-ı ser-i kūyuñ olan kūdekleriñ
- 3 Zāhidi mürğ-āb-ı cūy-ı iştihā etmekdedir
Ta' m-ı şaydı evcede pervāz eden ördekleriñ
- 4 Cāy-ı kişt-i nā-be-cā deşt-i sitiz-i hār olur
Her zemīne sūdu yok tohum-ı vefā ekmekleriñ
- 5 Kıymet-i nān u nemek mechül-i 'ālemdir Edīb
Şimdi dadı kalmadı izhār-ı dād etmekleriñ

791

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ne deñli mübtelā-yı dā'-ı gılzet olsa yārānıñ
Yine te'siri yokdur şanma dārū-yı müdārānıñ
- 2 Serābistān-ı ağıarı nihālistāna döndürdü
Gönül bir demde te'sir-i nemā-yı tır-i bārānıñ
- 3 Olursa dāğ-süz-ı gıbta-kārı sine-i çerhe
'Aceb mi hāl-i zevk-i gerdiş-i kūyu dil-ārānıñ
- 4 Hadīş-i mest-i medhūşān-ı 'aşkı şorma ey zāhid
Añılmaz güft-güy-ı sohbet-i bezmi sūkārānıñ
- 5 Edībā hayl-i bī-hūşān-ı gam mecbūrlardır hep
Maķāl-i nuşhun ışgā etmemekdir hūş-dārānıñ

792

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Şarāb-ı nābdan şūfī 'aceb kim doymadıñ gitdiñ
Hemān bu keyfden ser-mest olup hiç duymadıñ gitdiñ
- 2 Dili ta' n-ı şarāb-ı nāb ile maṭ' ün edip yatdıñ
Gönüldeñ 'aķıbet bu dümmeli bir oymadıñ gitdiñ

790 Ü1 100a, Ü2 89b

- 1 Ü2'de der-kenar düzeltmesiyle verilen şekil esas alındı. Beytin Ü1 ile aynı olan eski şekli ise şöyledir:

Şadme-i ağıardan āsūde kıl dirsekleriñ
Şavlet-i āzārına āmāde kıldır segleriñ
791 S 40b, Ü1 100a, Ü2 90a
792 S 41a, Ü1 100a, Ü2 90a

- 3 Bu sermā-yı riyāda lerziş-i cūş u hūrūş etdiñ
‘ Acebdir arqadan şevb-i riyāyı şoymadıñ gitdiñ
- 4 Seniñ de vara beñzer nā-şabūruñ vaqt-i şabvetde
Anıñ ‘çün tāb-ı hecr-i kun-fürūşa doymadıñ gitdiñ
- 5 Zebān-ı hubb ile yād etmediñ sen bār-ı ‘uqbāyı
Anı peltek lisān-ı çeşme aldıñ küymediñ gitdiñ
- 6 Ele aldıñ eli bu hāl ile hep saña uydurduñ
Edībāsā der-i ‘irfāna hiç el qoymadıñ gitdiñ

793

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 İçince zarf-ı mīnādan ‘aşır-i hūşesin kermiñ
Şavur kār-ı vera‘dan dest-i şevki şeyh-i ser-germiñ
- 2 Hemişe kār-ı zāhid reşf-i zar‘-ı bī-hayāyīdir
Sülūk-i rāh-ı şerde añlamış kim sūdu yok şermiñ
- 3 Yeter engüşt-i nāzı rişte-i gīsūya dük etme
Girih-gir etdi cānı mığzel-i efsūn ile bermiñ
- 4 Şakın sehv ile bülbul bağda şavt-ı bülend etme
Seher bīdār ederken ol gülü āvāze-i nermiñ
- 5 Edībā inhīrām-ı i‘tidālīñ kubhu zāhirdir
‘Adālet-pişeye kārında bī-had zarrı var ħarmıñ

794

mef‘ülū mefā‘ilū mefā‘ilū fe‘ülün

- 1 Güm-geşte-i şahv etmek olursa sekerātıñ
Ey fāris-i ğam deşt-i neşāta seker atıñ
- 2 Tā ‘aks-i emel kāmin-i mir‘āt-ı ħafādır
Rūy-ı emele fā‘ide etmez ħaserātıñ
- 3 Şāhānı kazā k’eyleye tā ‘acz ile mülzem
İmkān mı olur sa‘yına def‘-i ħaṭarātıñ
- 4 Bed-kerdeye giryānī-i sū‘-i ‘amelinden
Nāzişger olur ħandeye sefki ‘aberātıñ
- 5 Def‘-i leged-i şavvet-i ecnād-ı kazāya
Yok fā‘ide-i cem‘i Edībā neferātıñ

793 S 41a, Ü1 100b, Ü2 90a

4 ederken ol S, Ü2: edersin ey Ü1

794 Ü2 90b

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Her kaçan zād-ı kanā' at pür ede hemyānıñ
Pür-nefes cāy-ı qarār eyleyemez hem yanıñ
- 2 Ğam-ı şırını ko gül-ķanda diliñ zār etme
Nān-ı yek menn ile bil ni' metini Mennānıñ
- 3 Zame' i būs-ı leb-i āb ile teskīn eyle
Ādem ol dehrde ver ħükmünü bu sīmānıñ
- 4 Ğazret-i Yūsuf-ı şıddıķ ile hem-destān ol
Tā behīc ola kef-i ķāke düşen dāmānıñ
- 5 Mihr ile neyyir-i iķbālīñi hem-tāb et kim
Menzil-i tābiş-i ħ'urşide ere tābānıñ
- 6 Pestī-i ħırşı ko dil-bend-i ' uluvv-ı Kāf ol
Dehrde ķāni' olan hem-seridir ' anķānıñ
- 7 Cāy-sāz eyle Edībāne me' ādı dilde
Ki vaţan-bīn ola dünyāda ĝarīb-i cānıñ

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nümāyān etdirip ħaţţ-ı nevi ruĥsāra yüz verdiñ
Düşürdüñ tār-ı zülfü rüyuña ol mārā yüz verdiñ
- 2 Bu endek cürm ile yek-pāre ħālīñ tutdu dünyāyı
Ki ol Hindū-yı şāma pārece bir pāra yüz verdiñ
- 3 Gürūh-ı ' aşıkān bir pāreden maĥrūm olup ķaldı
Velī āĝyār-ı nā-muĥtāca ey meh-pāre yüz verdiñ
- 4 Anı gösterdi her çekdikçe ' aks-i tāb-ı ruĥsārı
Neden bilmem sen ol ĝaddāre-i ĝaddāra yüz verdiñ
- 5 Bütün āyīne-dār-ı şāhidān-ı ķahvedir şimdi
Ki sen ol rüy-ı dest-i nāzüküñle zāra yüz verdiñ
- 6 Ğırām-ı nāzişīñ hetk eyledi hep cümle estārı
Ķumāş-ı behcetiñden sen ki ol estāra yüz verdiñ
- 7 Degil ruĥsārıña nisbetle berfiñ sümreti ħāfı
Ana reng-i kelefden belki ey meh ķara yüz verdiñ
- 8 Bu ĝün bezm-i ķemende ĝonķeveş açılmadıñ gitdi*
Perişān etdiñ efķarı kef-i efķāra yüz verdiñ

795 Ü2 90b

796 S 41a, Ü1 100b, Ü2 90b

8 S: (Ü1 ve Ü2'de bulunmuyor)

- 9 Serin zānū-yı hārā-pūşa aldıñ iltifāt etdiñ
Edībāsā neden bilmem raķīb-i h̃āra yüz verdiñ

797

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Bezl ü infāk iledir lezzeti cem'-i mālīñ
Yoḥsa yok fā'idesi kīse-i māl-ā-mālīñ
2 Geh ḥaṭ-ı sebz ü gehī zūlf-i nigār istersen
Bilmeziz ey dil-i şūrīde nedir āmālīñ
3 Telhī-i hecr iledir çāšnī-i neyl-i vişāl
Revnaķı debdebe-i şavm iledir şevvālīñ
4 Kendiñi gerd-i sivādan edegör bāl-efşān
Ni' met-i şehd-i şühūd ise ḥayāl-i bālīñ
5 Meh ü ḥ̃urşīd ile vaşf etdi Edīb-i küstāḥ
Görmeden ṭal'at-i pūr-behcet-i ferruḥ-fā'liñ

798

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Yār için kabza-i çeşmiyle güher-pāşānīñ
Bezl-i gencīnesine dahli nedir paşānīñ
2 Şaḥn-ı germ-ābede 'ārīce gören aķ rānīñ
Sīm-tenlerde bilir yoğidigin aķrānīñ
3 Mest olup sekr ile sekrān-ı raķīb ol 'āşık
Kārı gāhīce pesendīde gerek sekrānīñ
4 Hūcrede her şanemi da'vete imā eyler
Bilemem şeyḥe nedir fā'idesi imānīñ
5 Pend-yāb olmak için şimdi Edībā yegdir
Olmamaķ pey-revi pīrān-ı suḥan-pīrānīñ

799

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Olmazsa būyu neş'e-fezā pīrehenleriñ
Kılmaz eşer şemīm-i der-āgūşu tenleriñ
2 Tā kim nevā-yı sāz-ı suḥan bī-uşūl ola
Vermez şafā sürūd-ı edāsı dehenleriñ

797 S 41b, Ü1 100b, Ü2 90b

1 lezzeti S, Ü2: zilleti Ü1

798 S 42a, Ü1 101a, Ü2 91a

799 Ü2 91a

- 3 Haṭṭ-ı nevi ʔarāvet-i sīmā behīc eder
Pirāye-i leʔāfeti güldür çemenleriñ
- 4 Esdikçe bād-ı āh ile ‘uṣṣāqdan şabā
Cānāneye peyāmın alır şağ esenleriñ
- 5 Baqsam neşāt-ḥānelerinden bu ‘ālemiñ
Görmem Edīb farkını beytü’l-ḥazenleriñ

800

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Çeşm-i dili ḥayālīñ ile hem-dem etmediñ
Bir kez derūn-ı zārımızı ḥurrem etmediñ
- 2 Şād-ı şühūd-ı rüy-ı ‘araḡnākiñ eyleyip
Zarf-ı sevād-ı dīdemizi pūr-nem etmediñ
- 3 Ḥāhiş-nümāy-ı lezzet-i şemşīr-i nāz edip
Zahm-ı derūnu mültefet-i merhem etmediñ
- 4 Kıldıñ cerīde-ḥānī-i hecriñle muṣṭarīb
Ḥarf-i niyāz-ı vaşla dili mülhem etmediñ
- 5 Olduñ şikest-bāl Edībe cebīre-bend
Etdiñ cefāda luṭfu hüveydā kem etmediñ

801

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Gıdāsı çāk-ḥūrīdir dil-i remīdemiziñ
Naşibi hīç ise cism-i ney-āferīdemiziñ
- 2 Bakılsa belki vücūd-ı fenāyī-üftāde
Hücūm-ı saṭveti tāb-ı fenā-resīdemiziñ
- 3 Kemāl-i şiddet-i temkīni kūhu kāh eyler
Şebāt-ı ġamla dil ü ṭab‘-ı āremīdemiziñ
- 4 Sītīze-kār-ı siper-gīr-i çerḡ-i eblehdir
Emīn-i zahmı ise nāvek-i çehīdemiziñ
- 5 Edīb gāv-ı zemīni meges-şikār eyler
Kemīne cilvesi şīr-i nigāh-ı dīdemiziñ

802

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Gamladır cengi her âşüfte-dil-i şeydānıñ
Hep sitiz ü cedeli ' Amr iledir Zeydānıñ
- 2 Sāha-i gāmda tek-ā-pūda kuşūr etmezdi
Añlasa zāhid-i har vüs' atini meydānıñ
- 3 Añsalar ' aşıkı sehv ile elemnāk olsun
Nāmı güm-geşte gerekdir dil-i nā-peydānıñ
- 4 Lezzet-i seyr ü temāşası melāl-efzādır
Yārsiz ' aşık-ı pür-dā'-i gama bī-dānıñ
- 5 Deme āzāde Edibā hele her bī-қaydı
Қaydı varken ham-ı gīsū gibi bī-қaydānıñ

803

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Pür-melāl-i seyri olduk ' ālem-i bī-zineniñ
Çerh-i dūn minnet-keşi eyler ' aceb bizi neniñ
- 2 Hūn-ı fāsidden gelir ' ırқа halid-i nişter
Kīnesiz me ' mūnudur merdüm gezend-i kīneniñ
- 3 Қadr-i zād-ı gayr-ı maқsūmu ki a' lā fehm eder
Merd-i tāmī' cāhil-i miқdārıdır rüzineniñ
- 4 Ehl-i şafvet pestden bālāya istilā eder
Sīnesi eflāki isti' āb eder āyineniñ
- 5 Merdüme idrāki oluқça qarīn olmaz Edib
Haşre dek āmed-şud-ı gamdan ferāğı sineniñ

804

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Sīnemde қaldı tır-i nigāh-ı tegāfülün
Bend etdi pāy-ı mürğ-i dili tār-ı kākülün
- 2 Derdiñle hem-zebānım iken gülsitānda
Қalmadı tābı nāleye şūrīde bülbülün
- 3 Meyliñ bu rüzgārda aғыaradır mūdām
Ey serv sūy-ı ' aşıқа yoқdur temāyülün

802 S 42a, Ü1 101a, Ü2 91a

803 Ü1 101a, Ü2 91b

1 dūn Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

2 Hūn-ı Ü2: ' Irq-ı Ü1 / me ' mūnudur Ü1: mā'inidir Ü2

804 S 43b, Ü1 101a, Ü2 92a

- 4 'Aksi sevād-ı merdümek-i çeşm-i cān olur
Gül-berg-i 'arızındaki ol hāl-i fülfulün
- 5 Cām-ı lebin görelden Edibā o mehveşin
Gelmez hayāli dīdemize sāgar-ı mülün

805

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kemānāsā ham olsa her ne deñli o kara kaşin
Eder peyveste dil-düzide sebkat oka rā kaşin
- 2 Kerem naqdine-i mağşub ile meşkur olur şanma
Ne lāyık rüy-ı kār-ı nā-pesende hüsni sā-başin
- 3 Deme fark eylemez fāriğ-dilānı rütbe-i 'aşkı
Mekān olduğca 'ārī cehl olunmaz kadri ferrāşin
- 4 Sipihriñ başını kabz aňlayan ancak eder farkın
Felekde dest-i hāk-efşān ile müşt-i güher-pāşin
- 5 Cehül-i bed-meniş takrī ile sencide-hüy olmaz
Eşer etmez kefi mizāna naqş-ı sengi naqqāşin
- 6 Nice kem-kadr olursa kıymeti gevherle yeksandır
Difā'-ı cevri kelbe himmeti mebzul olan taşin
- 7 Yeri nük-i sinān-ı levha-i seng-i mezār olsun
Cebini naḥvet-i gayretle pür-çin olmayan başin
- 8 Göñülde sırr-ı 'aşkın şüret-i ifşası kitmāndır
Şadık-i dildir ancak mahremi her rāz-ı nā-fāşin
- 9 Hemān yāre Edibā ilticādır çāre-i 'aşıq
Haṭadır gāmzesiyle ihtiyarı ceng ü perhāşin

806

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kıyād-ı esb-i kāma şanma var sūdu mehārātın
Medār-ı zabtı olmaz tünd iken köhne-mehār atın
- 2 Güvāh-ı nuṭq-ı diğerle hışāl-i mekremet sende
Cibilli olmadıkça nefyden yok farkı işbātın
- 3 Demem birden sitiz-i tişe-i āzārı metrük et
Ki her bed-biḥe zehr-eşmār eder kandı müdārātın

805 S 1a, Ü1 101b, Ü2 92a
4 müşt-i S, Ü2: dest-i Ü1
806 S 39a, Ü1 101b, Ü2 92b

- 4 Dili mağsûş iken ezmâr-ı tecdîd-i ‘adâvetdir
Riyâen merde sūy-ı haşmdan ‘ağdı muşafâtîñ
- 5 Ğayūrâna şadîk ü düşmeni inâs u ihâşa
Zafer mevcûd olunca vechine ta‘yîn-i mîkâtîñ
- 6 Şehîdir ta‘m-ı hanżal şehd-i zehr-âmîzden el-hağ
Vidâd-ı feryeden memnûnuyuz şıdk-ı mu‘adâtîñ
- 7 Müvâlât-ı ümem mağşûr-ı îmân-ı dürûğ olmuş
Zebân pür-şerm-i vizr-i yâdîdır şimdi müvâlâtîñ
- 8 Za‘îfân-ı sitem bî-nûr-ı naşfet aşîkâr olmaz
Kuvâ-yı cünbişi bî-tâb-ı mihr olsun mu dürrâtîñ
- 9 Ser-â-ser halk-ı ‘âlem hufte-i şâm-ı tegâfüldür
Edîbâ pertevi meşhûd iken rûz-ı mükâfâtîñ

807

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Rinde kût-ı neş’e lâzımsa yapışsın tâke pek
Zâhid-i har-meşrebe a‘lâ görünsün tâ kepek
- 2 ‘Âşıka mağv-ı vücûduyla olur ilhâm-ı vaşl
Yâre olmaz cism ile tev’em vişâl-i müşterek
- 3 Dîde-i cânâ ten-i hâki gubâr-efşân iken
Merde bî-câdır cilâ-yı çeşm-i ‘îrfân istemek
- 4 Kîne-h’âh oldukça hâsid ni‘met-i elvânına
Nân-ı huşku ‘âkile evlâ gelir tenhâ yemek
- 5 Ehl-i tezvîriñ mücerred belki eylerdim Edîb
Meşrebim olsaydı cehl-i haqq-ı her nân u nemek

808

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Yârden mecbûrudur gönlüm ümîd-i bûseniñ
Her ne deñli ‘aks-i dil-h’âhıñsa zâhid bu seniñ
- 2 Şübhesiz peyk-i nesîm-i şevkidir iblâğ eden
Pîr-i Ken‘âna nevîd-i nekhetin pîrâheniñ
- 3 Ehl-i diqqat kuhl-ı çeşm eyler hayâlin kim raqîk
Tütîyâ-yı dîde-i ümmîdidir pervîzeniñ
- 4 Dil ki rağbetle ola reh-yâb-ı minhâc-ı haţar
Hep ‘anâdır sûdu ikrâh-ı meşakkatden teniñ

4 Riyâen S, Ü2: Riyâ-yı Ü1
807 S 38b, Ü1 102a, Ü2 92b
808 Ü1 102a, Ü2 92a

1 diqqat Ü2: hîkmet Ü1

- 5 Merd-i rüşen-dil qarıninden mehîn olsun mu hiç
Âşinā-yı şu‘ le oldukça mehîni rûganiñ
- 6 Tā zafer buldukça germ eyler ‘ inān-ı kînesin
Ye’sdir rāh-ı girîzinden naşîbi düşmeniñ
- 7 Dem-be-dem dārū-yı tîğ-i intikām ister Edîb
Lāyık-ı her ihtîşām olmaz devâsı hüdneniñ

809

mef’ülü fā’ilâtü mefā’ilü fā’ilün

- 1 Degmez vişâli ẖāhişe bî-āb-rû zeniñ
Bî-ẖurdenî yesîr olur idmānı rûzeniñ
- 2 Şîrîn ü telhî ehl-i mezāk imtiyâz eder
Nā-dāna yoksa farkı nedir meyle bûzeniñ
- 3 Etmez remîde merdümü rāhıñ sühûleti
İmdād eder muvāfakati pāya müzeniñ
- 4 Sākı metîn-i himmetine kayd-ı ‘ acz olur
Endām-ı rişte hem-seri oldukça sûzeniñ
- 5 Bî-māyeden ümîd-i kerem humḵdur Edîb
H̱ālî iken teraşşuḡu mümkün mi kûzeniñ

810

mef’ülü fā’ilâtü mefā’ilü fā’ilün

- 1 Meşhūd idi icābeti lâ-büd du‘ âlarıñ
Te’sîri zāhir olsa dilā bed du‘ âlarıñ
- 2 Merzāda kâbiliyyet-i şîḡhat ki olmaya
H̱aşıyyet-i şifāsı bulunmaz devâlarıñ
- 3 Ferş-i harîre ṯalib iken şimdi zāhidā
H̱aşr etdi bir ḡaşıre seni bu riyâlarıñ
- 4 Faşl-ı şitāda tûde-i yahdan nümûnedir
‘ Arz-ı ḡaḡikat eylemesi bî-vefâlarıñ
- 5 İmsāk-i aḡniyâ ile ‘ âlem ḡarāb idi
İnfākı olmasaydı Edîbā gedâlarıñ

809 Ü1 102a, Ü2 92b

810 S 39b, Ü1 102a, Ü2 92b

3 bir S, Ü2: bu Ü1

811

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Serâyâ-yı Süleymâniden olmaz haşyeti mûruñ
Şadâ-yı bağı miskînâna vermez rehbe Timûruñ
- 2 Yüzünde zâhidâ reng-i fûrûğ-ı mihr idi nûruñ
Saña sehl olsa ferdâ ictiyâzı cîsr-i Deynûruñ
- 3 Saña mihmâneh-i yâre kıyâd-ı dest-i da' vetdir
Karîn-i inkisâr olduqça 'âşîk vakfe-i dûruñ
- 4 'Abîr-i şoğbetinden sâde-ruhsâr-ı ümîdiz biz
Gül-âbı hâke rîzân eyleyen mînâ-yı meksûruñ
- 5 Edîbâ fark u temyîz etmeyen bînâyı aña bil
Ki bînâterdir andan mukle-i h'âbîdesi kûruñ

812

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ne Hindîniñ hulûs-ı meyli var dîne ne Sindîniñ
Tıbâ' ı lâyıq-ı tahrîf eder bilmem nesin dîniñ
- 2 Kuvâ-yı dîni ikrâz etmeden cîsr-i Şîrât üzre
Huşulû nâ-müyesserdir şebât-ı pây-ı merdîniñ
- 3 Cehâletle geçen evzârı dâmen-gîr-i fikr et kim
Nebîhe sehv ile hiç farkı yok evzâr-ı 'amdîniñ
- 4 Tevâzu' -pîşe ol maḥlûka kim dîvân-ı ferdâda
Cihânda ser-fürüyîdir nişânı ser-bülendîniñ
- 5 Edîbâ telhî-i şabr ile lezzet-cûy-ı 'uqbâya
Zevâk-ı ta' mî birdir şerbet-i şîrîn-i şehdîniñ

813

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Gelmesin şûfî-i afyûn-h'urde-i ser-germe şek
Olduğunda mürşidi çüp-ı duḥân-ı germeşek
- 2 Çekmedi te'dîb-i nefis-i şûma aşlâ eyl emek
Kâr-ı fâsidken zimâm-ı nefsi irhâ eylemek
- 3 Girde-nân-ı hâş-ı gendumdan nice bir çinemek
Sen de andan hâk-i batn-ı cāyi' e pür çinem ek

811 S 39b, Ü1 102b, Ü2 93a

812 S 39b, Ü1 102b, Ü2 93a

3 evzârı S, Ü2: âzârı Ü1 / evzâr-ı S, Ü2: âzâr-ı Ü1

813 S 39b, Ü1 102b, Ü2 93a

- 4 Şîr iken eṭvār-ı mağrūrānesinde seg gibi
Ağniyā lāyık mıdır nān-ı gedāyı istemek
- 5 Dürdan bā-naẓre-i çeşm-i tegāfûl görmeden
Şûret-i her ḥāyini yegdir Edîbā görmemek

814

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dem-i serdim ḥarūr eyler gāmında kalbi tefrîḥiñ
Mücerrebdır hübübun germ eder te'sîr-i tef rîḥiñ
- 2 Dil-i ehl-i hevā fark-ı rüsüm-ı küfr ü dîn etmez
Gönülden riştesin kaṭ' eylemiş zünnâr u tesbîḥiñ
- 3 Cehûlâ dîni sen ḥaybet-güzîn-i irtidât etdiñ
Nümâyân oldu şimdi ğalṭa-i İslâmı taşḥîḥiñ
- 4 Ḥadîşîñ pertevinden müstenîz-i ihtidâ olmaz
Zi'yâ vermez dil-i târîke envârı meşâbiḥiñ
- 5 Dirâsetle Edîbâ müdde'î fehm-i me'al etmez
Dil-i bî-nûr-ı feyze sūdu yok telvîḥ ü tevzîḥiñ

815

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Alaydı semtini 'allāme rüşveti yemeniñ
Yaḳardı tuhfelerin Hind ü kişver-i Yemeniñ
- 2 'Uluvv-ı menzilete bā' iş oldu Manşûra
Budur celâlet-i ḳadri kelâm-ı Ḥaḳ demeniñ
- 3 Ḥelâl-ḥ'âre ne şâkî olur ne meşküdur
Taḳıyy isen yolunu bilme semt-i maḥkemeniñ
- 4 Cenân-ı şâf ile ilhâm-ı feyze ol râğıb
Nigāha alma suṭûrun kitâb-ı mülhemeniñ
- 5 Edîb niyyet-i şıdk ile kâra âğâz et
Ki 'âḳile yeri yok ḳur'a vü müsâhemeniñ

4 Şîr S, Ü2: Sîr Ü1

814 S 40a, Ü1 102b, Ü2 93b

3 ḥaybet-güzîn-i S, Ü2: ğaybet-güzîn-i Ü1

4 olmaz S, Ü2: olmak Ü1 / Zi'yâ S, Ü2: Ğinâ Ü1

815 S 40a, Ü1 102b, Ü2 93b

816

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Oldukça serde sāyesi perr-i hümâmızıñ
Yokdur lüzümü sāyelere ilticāmızıñ
- 2 Ğayra 'aceb mi kârih-i 'arz u niyâz isek
Meşhûd iken hilâf-ı nüfûzu recāmızıñ
- 3 Ğayriñ şavâbı bizlere mağz-ı haţâ iken
Mücib nedir ki hüsnu bilinmez haţâmızıñ
- 4 Olmaz nümûde lem'a-i nağd-ı mü'eddebi
Yâvende-i retîme-i dest-i 'aţâmızıñ
- 5 Yokdur Edîb dâ'ıye-i intimâsı hîç
Ebvâb-ı ğayra tâlib-i bâb-ı rızâmızıñ

817

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kuvâsı tâb-ı ğamdır râh-ı kalb-i miñnet-âlûduñ
Nemâ-bağş-ı şu'ûdu âteş-i süzân olur dûduñ
- 2 Sütür-ı âsiyâ ikdâm ile tayy-ı mekân etmez
Keselden farkı yokdur iltizâm-ı sa'y-ı bî-sûduñ
- 3 Komezdi iktibâsa şu'le-i şem'-i vifâkıñdan
Eger pervâne olsa hâside ikbâli maşsûduñ
- 4 Dil-i nâ-dâna kadri şadme-i hîzemle yeksândır
Dimâğı neş'e-i ta'tîr ile ıtrâb eden 'ûduñ
- 5 Şakın h'ân-ı 'aţâyı dâye-i dâm-ı şikâr etme
Ki yârâna muzîk-i buhl olur kâşâne-i cûduñ
- 6 Ğam-ı hirmândan âsûde-i ıtlâk olur şanma
Yerin gencine-i imsâk eden dînâr-ı menkûduñ
- 7 Edîbâ âteş-i dûzağdan istinkâf eden merdüm
Likâsın buğz eder sermâ da olsa nâr-ı mevķûduñ

818

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Seni mağşûş eder riş-i sefidi âsiyâbânıñ
Ki yokdur sende meyzi nâz-bûdan âs-ı yabanıñ

816 Ü1 103a, Ü2 93a

817 Ü1 103a, Ü2 93a

4 kadri Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

6 ıtlâk Ü2: etfâl Ü1

818 S 40a, Ü1 103a, Ü2 93b

- 2 Fűrüg-ı şıdkdan kim bî-revândır kâlib-i cânıñ
Şımâh-ı pend-ğ̃âha bî-eşerdir kâl-i bî-cânıñ
- 3 Budur nuşhu Felâtün-hikmetân-ı ‘aşr-ı Yünânıñ
Ki gerd-i şübheden taḥîre âgâz eyle yu nânıñ
- 4 Degilse müsteṭâ‘ıñ muḳtedâ-yı ehl-i ‘aşk olmak
Nümâyân eyleme miḥrâbveş çâk-i giribânıñ
- 5 Belâsından olaydı şehr-yârâ ḥâtırıñ muğber
Saña olmazdı gerd-efşân meger a‘ vân-ı dīvânıñ
- 6 Cüdâyîdir gavâyet-kârlardan mesleki fevziñ
Necâtı yoḥsa bulmaz pey-revânı ḥizb-i şeyṭânıñ
- 7 Sütür-ı âsiyâdan fark olunmaz gerdiş-i seyri
Sülûkünde Edîbâ sūfiyân-ı râh-peymânıñ

819

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Ta‘azzürle recâyı müstemendi etme mercûnuñ
Güzâr etme pul-i nâkesden âbın et memmer-cûnuñ
- 2 Nevâ-yı sâz-ı himmetle nice ıṭrâb-ı sem‘ eyler
Uşûl-i nâlesin fehmi etmeyen her ḳalb-i maḥzûnuñ
- 3 Kef-i ḥüsnünde yâriñ bir nişân-ı luṭf imiş ancak
Bu gün sır-ı şudûrun aḥladım ḥaṭṭ-ı ḥümâyûnuñ
- 4 N’ola rüçḥânımız âhen-dilân-ı ‘aşka vâzıḥsa
Tehîsinden girândır keff-i memlûsu terâzûnuñ
- 5 Edîbâ düşmeni ifnâdan özge sûdu yok tîgiñ
Ne vardır nef‘i taḥîr-i denesden ğayrı şâbûnuñ

820

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Mâ-verâsı giderek olsa bedîd estârıñ
Şūfiyâ zâhir idi reng-i bed-i destârıñ
- 2 Şıdkâ var ḥubb-ı riyâ deñli şü‘ûn-ı buğzuñ
Şûretâ gerçi ki tezyîf-i riyâdır kârıñ
- 3 Sû‘-i fi‘li şeref-i ḥüsn-i ‘amel setr eyler
Gülle pûşide olur naḳş-ı sitizi ḥârıñ
- 4 Ḥamliden ‘âṭıl idi bâr-ı umûr-ı ‘âlem
Şıḳali dûşu şikest etse eger her bârıñ

1 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

819 S 40a, Ü1 103b, Ü2 93b

820 S 40a, Ü1 103b, Ü2 94a

- 5 'İtr-ı h' oş-büyu Edibā yine olmaz hāfī
'Üd eger olmasa da hüsni-i karîni nārîñ

821

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hâbâbâsâ şinâh-ı lücce-i peymāneden geçsek
Dem-i pâ-ber-hevâ-yı cünbiş-i mestāneden geçsek
2 Hemân 'uzletle dāmen-çîn olup ümmü'l-habâ'ışden
Sitemger öyle tıfl-âzâr-ı bed-h'â[hâ]neden geçsek
3 Edip üftâde-i çâh-ı zekân endîşe-i hâli
Oluş âzâde hergiz öyle âb u dāneden geçsek
4 Dem-â-dem gerdiş-i tâb-ı hevesle bezm-i 'âlemde
Düşüp bir şem'-i hüsne sūziş-i pervāneden geçsek
5 Felekde âşinâ-yı bezm-i hâşu'l-hâş-ı kurb olsağ
Edibâ ârzû-yı vaşl-ı her bîgāneden geçsek

822

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ta'ne-i rindāna me'lûf etme şab'-ı cāmidiñ
Sen de zâhid bir zamân gevher-şinâs-ı cām idiñ
2 Fâka mağlûl etmese cîd-i ğarîm-i şehvetiñ
Her büt-i ra'nâyı rām etmekde bî-ârām idiñ
3 Rûy-ı 'işyāniñ riyāen tã'atıñdır setr eden
Yoğsa halk içre sevâd-ı vech ile bed-nām idiñ
4 Dil-bere târik-i şebdir çün medâr-ı fûrşatiñ
Mümkin olsa tîre-sâz-ı çehre-i eyyām idiñ
5 Keşf-i râz-ı ihtibâr etse Edib-i âgehe
Hâliñi müstevhîş-i ifhām u istifhām idiñ

823

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Kâfir dağı her mü'min-i zî-keff-i nedîniñ
Hıbbunda muşır olmuş iken keffine dîniñ
2 Dünyâda hemân mâyesidir bî-hredîniñ
Fehm eylememek kûbhunu her bîh-i redîniñ

- 3 Ārāyişine mınţıka-i raġbeti ħall et
Her dıv-i kemer-beste-i la' n-ı ebediniñ
- 4 Ehl-i tama' ı ġāye-i şırāna düşürdü
Endişesi gencine-i naķd-ı esediniñ
- 5 Mınţık-i suĥan fehme müraccaĥ mı degildir
Bî-māyelere şoĥbeti ġāv-ı belediniñ
- 6 Ġülzār-ı muşāfāt-ı dil-i ĥalka Edibā
Eşrāfı olur revzene-i bî-ĥasediniñ

824

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Dāniş-āmūzu mücūnuyla reh-i üftāniñ
Lā-cerem pey-revidir bedreķa-i üftāniñ
- 2 Ķādiyā bunca fücūruñda ki var i' lāniñ
' Alem-i şer' i saña sūdu nedir i' lāniñ
- 3 Dehrde rātibe-i mertebe-i esnāniñ
Ĥāyişi seng-i şikest-āveridir esnāniñ
- 4 Etmeden ĥaşv-ı dehen loķma-i her nā-dānı
İctināb et var ise zāyiķa-i ' irfāniñ
- 5 Pākî-i zeyl-i teyakķuzla Edibāsāca
Kef-i ālāyiş-i ġafletde ķoma dāmāniñ

825

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ġuş eder yok rîze-i āvāzesin bürî-zeniñ
Farķı yokken ' ayn-ı nefĥ-i şûrdan bu rîzeniñ
- 2 Ĥübdur şanma baña eţvārı her düşîzeniñ
Ġıbtagāh-ı ĥülle-i ' adn olsa her düşi zeniñ
- 3 Ĥ'oş gelir şayyād-ı fāĥiş-sîrete avı zeniñ
Eylemez fikrin derin tezyîn eden āvîzeniñ
- 4 Her kes olmaz müntehî sebbābe-i tehdid ile
Ĥāmeye der-bestedir üslûb-ı kārı nîzeniñ
- 5 El-ĥazer itlāf-ı cūd etme Edibā tāmî'e
Zarf-ı āb etmek degil cevfin revā pervîzeniñ

5 Mınţık-i S, Ü2: Mantûķ-ı Ü1

824 S 40b, Ü1 104a, Ü2 94b

4 İctināb et var ise S, Ü2: İctināb-āver ise Ü1

825 S 40b, Ü1 104a, Ü2 94b

826

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kuvâ-yı hâfızası süst olunca insânîñ
Şudâ'a nisbetini 'âdet eyler insânîñ
- 2 Berehmen olmasa nefret-güzîni îmânîñ
Olurdu da'vet-i îmana sûdu îmânîñ
- 3 Reh-i girîzi olur mu mücîri Tersânîñ
Pey-i şübûra iken inhizâmı tersânîñ
- 4 Delîl-i ye's temennâ-yı düzd-i şeb-rûdur
Sirâcî bedreka-i zû'-i mâh-ı tâbânîñ
- 5 Karîn-i şıdk idi pey-bürde-i na'im olmak
Dilinde hevl-i cahîm olsa her herâsânîñ
- 6 Bu cûş-ı eşkime bâdı hevâ-yı âhımdır
Ki tünd-bâd iledir hep hürüşü deryânîñ
- 7 Bu dem 'ilâve-i sekr-i mey-i nedâmetle
Sezâsı bir ben idim belki hadd-i mestânîñ
- 8 Şikâk u naḥveti ehl-i zamâne hûy etmiş
İçinde kâbili yok hüdne-i müdârânîñ
- 9 Nizâm u behceti bi'l-cümle nâ-bedîd oldu
Edîb hâfîka-i âhı kaldı dünyânîñ

827

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Görünce 'aksin ol müy-ı leb-i gülfâm-ı meymûnuñ
Dimâg-âşüfte-i misk-âbı oldu câm-ı mey mûnuñ
- 2 Mücerred fâsd-ı 'arḳ-ı bed-regândır luṭfu şemşîriñ
Hemân tanzîf-i evsâḥ eylemekdir nef'i şâbûnuñ
- 3 Yed-i mağlûl-i ḥükmü müste'idd-i infikâk olmaz
Ḳuyûd-ı meskenetle mesned-i şâhîde mescûnuñ
- 4 Ne mümkün ihtidâ ümmîdi müşrikden ki me'mündür
Nüḳûd-ı müflisi olduḳça re'sü'l-mâlî medyûnuñ
- 5 Edîbâ bozdu bâzâr-ı metâ'-ı sâde-rüyânı
Ḥarîd-i infî'âle şavleti pîrân-ı me'bûnuñ

828

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Verse derûna lerze n'ola bîm-i sâ'idiñ
K'olmaz şebâtı cevre dil-i bî-müsâ'idiñ
- 2 Derk-i me'âle hîre-nigâh-ı şu'ûr iken
Yok sûdu ehl-i dânişe hıfz-ı kavâ'idiñ
- 3 Rûy-ı zemîn semâdan eder iktisâb-ı feyz
Luţfu olur ekârîbe râcih ebâ'idiñ
- 4 Dânâya vağ'-ı zâtı yeter merd-i sifleveş
Yokdur yeri duhân gibi çerhe teşâ'idiñ
- 5 Etdim nigehtekârüb-i ehl-i zamânededen
Gördüm Edîb nef' i füzündür tebâ'idiñ

829

mef'ülü mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Ey dil hele fitne-zâdır âhıñ
Olsa n'ola fitne zâd-ı râhıñ
- 2 İbdâl-i rûkâd-ı gâflet etdiñ
Bîdârî-i çeşm-i intibâhıñ
- 3 Bî-vâye-i humret-i hacelsin
Hûn olsa da lücce-i şinâhıñ
- 4 Rağbetle saña 'arûs-ı dehere
Besdir günehtekî kemîn nigâhıñ
- 5 Bî-şıdık nişân-ı sûdu olmaz
Ezkar ile cünbiş-i şifâhıñ
- 6 Yok nef' i zemîn-i secdegâha
Bu hâl ile mâliş-i cibâhıñ
- 7 Bî-behre vü bî-nevâsın âhîr
Yogise Edîbveş penâhıñ

830

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Var ise nehc-i füyûzâtı eger bu seneniñ
İsterim kâdime-cünbânı olam bu seneniñ

- 2 Būsa āmāde olup la‘l-i leb-i dil-dārı
Añlayam maṭla‘-ı dībācesidir buse neniñ
- 3 Eyleyip kahve-i telḥ-ābeyi kanda ibdāl
Mısrđan berter edem luṭfunu şekker yemeniñ
- 4 Telḥ edem zā‘ıķasın reşk-i mezākımla benim
Leb-i her bürr-eme vü şāhid-i şūḥu emeniñ
- 5 Neş‘e-i sāgar ile sāye-i gülşende Edīb
‘Andelībāna edem zevķini şaḥn-ı çemeniñ

831

meḥ‘ülü fā‘ilātü meḥ‘ilü fā‘ilün

- 1 Āhıyla şanma sīneyi der-mānde eyledik
Bāl-i firiştegānı perākende eyledik
- 2 Var mı o zehre zührede tābendelik ede
Biz āftābı süddeñe tā bende eyledik
- 3 Terk et serīr-i nāzı ki ol cāy-ı dil-keşe
Zayf-ı ümīd-i vuşlatı āyende eyledik
- 4 Erdik bahār-ı vuşlata nā-dān-ı qadrini
Renc-i şitā-yı hecre şitābende eyledik
- 5 Her kesle def‘-i vaḥşet edip ḥaşm-ı dūn içün
Ancak ğarīm-i keydini pāyende eyledik
- 6 Bī-fehm iken ğavāmız-ı fenn-i ‘adāvete
Āḥır o fehmi nüṣḥa-i düşmende eyledik
- 7 Bihūde naķş-ı bī-eşer-i lāf ile Edīb
Zann etme rüy-ı şaḥḥayı şermende eyledik

832

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Hüsnsüz her sāde-rüdan ta‘mı olmaz şīveniñ
Merdüme ol şīveden hiç farkı yokdur şīveniñ
- 2 Yār-i gül-ruḥsār kim ifşāḥ-ı nuṭķ-ı ḥüsn ede
‘Andelīb-i bāğ olur hem-kār-ı nuṭķu elkeniñ
- 3 Ğayrlarla şem‘ veş meclis-fürüz-ı üns iken
Vaḥşetiñ bilmem nedendir sevdigim benden seniñ
- 4 Vaşldan mümkün midir olduķça ben ne‘vmīd olam
Nuṭķ der-kār-ı niyāz el kūşe-ġir-i dāmeniñ

- 5 Çeşm-i vahşetle nigāh etme Edīb-i muhlise
Luţf kıl görme kerem-kārā şadīķi düşmeniñ

833

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Rızā ile taķiyy-i ķāni'e yek loķması nāniñ
'Adīlidir rūsūm-ı hīkmetinde İbn Sīnāniñ
- 2 Perestiş-kār-ı tayf-ı nākesān etmekdesin ķalbi
Nuķūş-ı şūretinden geçmediñ deyr ü kilisāniñ
- 3 Sezā mı nā-pezirā-yı hüdā ma'nā-yı āyetden
Varaķ-gerdāni olmaķ nūşha-i tertīb-i zībāniñ
- 4 Fenāya nāzır ol ten-perverī merdi helāk eyler
Naşīb-i 'ibret al bismilgehinden 'id-i ķurbāniñ
- 5 Edīb iklīl-i ğayret zīver-i her ķımmedir şanma
Ki olmaz efser-i ğayret serinde degme insāniñ

834

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şirāsın istemem naķd-ı mūkāfātımla men nāniñ
Götürmezdim dehāna loķmasın her şaķş-ı mennāniñ
- 2 Kūşūr-ı fehm ile olmam cehūl-i ķadri ben nāniñ
K'olur sa'yı dil-i vīrāna meşķūr öyle bennāniñ
- 3 Simāt-ı ni'met-i erzālden keff-i nigāh eyler
Olanlar sır-çeşm-i ni'meti Hānnān u Mennāniñ
- 4 Bir iki nev-cevān-ı hūb-rū tilmīz ile şeyhiñ
Uzandı baķş-ı bī-encāmı müfredle müşennāniñ
- 5 Edībā ehl-i temyīze nevā-yı telķ-kāmīdir
Bu dehr-i pūr-fenāda lezzeti 'ayş-ı mūhennāniñ

835

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Femin ki şūfī ṭabīḥ-i dūcāca etmiş dik
Demiş ki bu reme-i mākiyān u biz birdik

5 kerem-kārā S, Ü2: kerem-kār-ı Ü1

833 S 41b, Ü1 105a, Ü2 95b

1 rūsūm-ı S, Ü2: lisān-ı Ü1

5 Edīb iklīl-i S: Edībā tāk-ı Ü1, Ü2 / Ki olmaz efser-i ğayret S, Ü2: O iklīl-i şeref olmaz Ü1

834 S 41b, Ü1 105a, Ü2 95b

2 S: (Ü1'de 4. beyit)

835 S 42b, Ü1 105a, Ü2 91b

- 2 Faḳīh nāsiki hep ğayr-ı nāsik etmişken
Ne gūne ṭālibin eyler o yāve-gū tensik
- 3 Ḥaṭ-ı 'izāra zer-efşān olunca tāb-ı nigeḥ
Nigāhı ḥayrete koydu o nev-ḥaṭ-ı bārīk
- 4 اذا حميت حميم الغرام في خلد
خلت خطائره كيف لم يكن يحميك
- 5 Edīb nā'il-i genc-i vişāl olur yāriñ
Hızāne-i ğamına ğayrı etmeyen teşrīk

836

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Nā-yāb olup gider eşeri istikāmetiñ
Mī'adı geldi yetdi mi bilmem kıyāmetiñ
- 2 Yok irtivāya meyli zülāl-i ḥadişden
'Ālem şanır ki aşlı mı yok bu rivāyetiñ
- 3 'Āşıqları devām-ı hadeşle qarīn eder
Her tāzeden şalāta sürüdu iḳāmetiñ
- 4 Da'vā ile velāyeti vāliye yer kıomaz
Zühhād-ı şāfı hep arasan her vilāyetiñ
- 5 Şanma Edīb zāhid-i ḥuşk-i müfessire
Te'sir eder tarāvet-i ma'nāsı āyetiñ

837

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 N'ola çeşminde ḳadri pest ise her şahş-ı bā-dīniñ
Sühād-ı ḥuftergān-ı fitneye her şahş-ı bādīniñ
- 2 Cihānda dīden-i dād u sited ğāretgeridir hep
Hemān şekl-i İrem bir nāmı vardır resm-i 'ādīniñ
- 3 Fezālar menzil-i ḥar-bendegān-ı ḥud'a-sāzīdir
Tehīdir şahnı fersān-ı şadāḳatden meydāniñ
- 4 Nevā-yı mīve-i maḳbül-i dīni ğars eder yokdur
Ser-ā-ser rüy-ı ḥāki bī-nevā ḳalmış nevādīniñ

836 S 42b, Ü1 105b, Ü2 91b

3 iḳāmetiñ S, Ü2: ḳāmetiñ Ü1

837 S 43b, Ü1 105b, Ü2 91b

1 ḳadri S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

3 dīden-i S, Ü2: dīdeden Ü1

- 5 Edibā germ-sāz-ı şūriş-i mātem-keşānīdir
Miyān-ı ehl-i ğamda hūsnū yokdur zikr-i şādīnī

838

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Seri bī-fikret olmaz teng-destīden seref-kārīn
K'alır āgende-i teşvīşi bālīn-i ser efkārīn
- 2 Nihān olmaz dil-i zengīde olsa pertev-i bātın
K'olur tābişgehi cevḡ-i leyālī nūr-ı aqmārīn
- 3 Cemāl-i mehveşānı perde-i naḥvet maşūn eyler
Gülü ber-kende-i efvāh olur gülzār-ı bī-hārīn
- 4 O kim kālā-yı şıdkın āşinā-yı reng-i zūr etmez
Metā' ın kīse-i naḡdīnesi eyler ḥarīdārīn
- 5 Edibā sine-i bed-ḥāhdan itḡası mümkün mi
Derūnumdan hüveydā şu' lesi nā-būd olan nārīn

839

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Olmaz ḡarīni kevşer ile mültaḡīleriñ
Menfūr-ı ṭab' ı olsa n'ola mül taḡīleriñ
- 2 Gül-ḡand-ı la' l-i ḥūr-ı behişt olsa raḡbeten
Almaz dehānı ṭa' m-ı inābet şaḡīleriñ
- 3 Ṭā' atde dest-ḡirī-i şerm-i kuşūrdur
Ḳaşr-ı cināna bedreḡası mūrtaḡīleriñ
- 4 Cūş-ı zülāl-i raḡmet-i Ḥaḡ şüst-ü-şū eder
Ālāyiş-i ḡaṭāsını ancak naḡīleriñ
- 5 Ğamdan güzeşteḡān-ı selāmet emīndir
Yoḡsa Edib rāḡati yok mā-baḡīleriñ

840

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Bizi ḡiddetle dil-rīş etdi zāhid bu ḡanā diliñ
' Acebdır şu' le-i āteş-feşāndır bu ḡanādīliñ
- 2 Ḥiṭāb-ı nuşḡda fehḡ etmedim bir gūne men diliñ
Hemān ḡannımda gūyā bestedir aḡzımda mendīliñ

838 Ü1 105b, Ü2 91b

2 Nihān Ü1: Nihāl Ü2

839 Ü2 95b

840 S 41b, Ü1 105b, Ü2 95b

- 3 Mizâc-ı sen ki ta' dîl etmediñ dârû-yı pendinle
Naşûhâ nâ-müyesserdır mizâc-ı ğayrı ta' dîlin
- 4 Rişâ-yı zühed ile hîl' at-güzîn-i kurb-ı şâh isen
Fem-i takbîli istikbâl içündür zeyli tesdîlin
- 5 Tarîk-i irtisâda geh dilîr ü geh cebân olduñ
Edîbi hâ'ir etdi şûret-i ahlâkı tebdîlin

841

me'ûlû mefâ'ilû mefâ'ilû fe'ûlûn

- 1 Çeşm-i emeli dehre maḥabbetle baḳanıñ
Görmez ni' am-ı dâ'imesin mülk-i beḳanıñ
- 2 Zâhid saña ezrârı füzündür bu şaḳanıñ
Âhırde fûrû-rîhte eyler boşa ḳanıñ
- 3 'Ayn-ı hevesiñ âyine-i 'aks-i zehebdir
Dârû-yı şifâ bulsa da renc-i yeraḳanıñ
- 4 Gitdikçe bülend olmadadır pây-e cehli
Tekbîr-i 'amâ'imle rû'ûs-ı ḥumaḳanıñ
- 5 Yektâ-rev-i minhâc-ı secâyâ-yı Edîb ol
Dünbâle-devi olma gürûh-ı rüfeḳanıñ

842

fe'ilâtûn fe'ilâtûn fe'ilâtûn fe'ilûn

- 1 Vaşl-ı yâre yoğimiş çünki sezâvârlığıñ
Olamaz pâyına işâra sezâ varlığıñ
- 2 Rindi ta'yîr ile evḳatı geçirdiñ zâhid
Ne 'aceb saña bedîd olmadı bî-'ârlığıñ
- 3 Naḳd-ı zühed ile tehî-dest-i me'âd etdi seni
Mâl-i gencîne-i Ḳârûna ḥarîdârlığıñ
- 4 Şihḥati nef's-i şereh-kâra mu'în etmekden
Bildigim nef' i füzündür saña bîmârlığıñ
- 5 Sine-i lehv ile ḥ'âbîdegeh olduñ âhîr
Görünür ḥ'âbgeh-i dârda bîdârlığıñ
- 6 Hülle-i fâḥret-i faḳr ile şeh-i ma'nâ ol
Zarrı yok 'âlem-i şûrîde saña ḥ'ârlığıñ

3 ta' dîl S, Ü2: tebdîl Ü1

5 geh cebân S, Ü2: gâh cebân Ü1

841 S 41b, Ü1 106a, Ü2 95b

1 mülk-i S, Ü2: dâr-ı Ü1

842 S 42a, Ü1 106a, Ü2 96a

4 nef's-i S, Ü1: naḳş-ı Ü2

- 7 Belki takrî' i mezîd eyler idi kil-k-i Edîb
Saña bir fâ'idesin bulsa dil-âzârlığıñ

843

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Memnûnu olur ehl-i hevâ züll ü hevânîñ
Germâ-zede minnet-keşidir bād-ı hevânîñ
2 Dil kârih iken lezzetini sâz u nevânîñ
Reh-yâb olamaz sem'ine her şavt-ı nev anîñ
3 Ğamdır dil-i pür- illete ser-māye-i şıḥḥat
Olmaz eṣeri zaḥm-ı dile ğayrı devânîñ
4 Āsûde-rev-i süllem-i minhâc-ı seviydir
Merdân-ı sebük-bârları terk-i sivânîñ
5 Bî-ḳayd-ı beden 'azm edelim yâre Edîbâ
Kim reh-rev-i cāna yeri yok taḥt-ı revânîñ

844

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Sitâyişiyle müraccaḥ ederdî rûḥa lebiñ
Edîb-i mâhiri izḥâr edeydi rû Halebiñ
2 Müyesser olmayıcak ṭayy-ı rāḥ-ı maṭlûba
Mecâl-i pây-ı zehâbı şikestedir ṭalebiñ
3 Difâ'-ı ḥükm-i ḳazāya tavassuṭ etdikçe
'Azâyim-i eṣeri nâ-bedîd olur sebebiñ
4 Sefeh işâre-i buĝza zerî'a olduḳça
Lüzûmu celb-i rızāya vesîledir edebiñ
5 Ğarîm-i şiddet-i sermâ tegallüb eyleyicek
Naẓarda luṭfu çemenden ziyâdedir ḥaṭabîñ
6 Güvāḥ-ı ḥüsn-i siyerle şübûta yetmeyicek
Nedir fevâ'idi bilmem de'āvî-i nesebiñ
7 'Aşîri ḥumkede-i meyde puḥtelenmeyicek
Edîb ṭab'ıma uymaz ṭabî'ati 'inebiñ

843 S 42a, Ü1 106a, Ü2 96b

2 lezzetini S, Ü2: zilletini Ü1

844 S 42a, Ü1 106a, Ü2 96b

3 eṣeri S, Ü2: eṣeriñ Ü1 / sebebiñ S, Ü2: eṣeriñ Ü1

5 eyleyicek S, Ü2: etdikçe Ü1

845

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Olma keydinden emîn bîve-zen-i bî-mezeniñ
K'eylemez keydi nerîmânı cüdâ bîme zeniñ
- 2 Zâhidi hürrem eder baḡşı bu dem câyizeniñ
Zâmini ridf-i ḡulâm olmaḡile cây-ı zeniñ
- 3 Hecri endîşe-i vuşlatla ferâmüş et kim
Ünsü bî-vahşet olur yâr ile tenhâ gezeniñ
- 4 'Âşıka ülfet-i ḡamla ḡuref-i me'vâdan
Zevki râciḡ görünür kûşe-i beytû'l-ḡazeniñ
- 5 Tâlibi yokdur Edîb ehl-i hevâdan ḡayrı
Hişşe-i râtibe-i dâḡ-ı ḡam-ı müfrezeniñ

846

mef' ulü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ulün

- 1 Kılma sübül-i 'ayn-ı 'atâ bîniş-i mâliñ
Mecbûr-ı yemîn eyle leged-bîn-i şimâliñ
- 2 Pervâne edip şem' iñe her ḡufte-çerâḡı
Her muḡtarib-i ḡarza dirîḡ etme kemâliñ
- 3 Ruḡsâre-i kirdârîñı vâ-reste-i şerm et
Aḡyâra bedîd olmasa da peyker-i ḡâlîñ
- 4 Mürḡ-i dili üftâde-i dâm-ı heves etme
Bî-cünbiş-i ḡırş eyle hevâya per-i bâliñ
- 5 Şafvetle keder dilde ḡarâr etmez Edîbâ
Hiç tâbı mı var hecme-i envâra zılâliñ

847

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 İ'tilâ etmede çün pey-revisin bennâniñ
Zâhidâ ḡân-ı vefâdan keserim ben nânîñ
- 2 Zâ'id oldukça icârât-ı dükân u ḡânîñ
Yine dil-bestesisin ḡân-ı emîr u ḡanîñ
- 3 Ol ki hürrem-dil-i tefrîki ola yârânîñ
Leged-i pây-ı ihânetle serin yar anîñ

845 S 42a, Ü1 106b, Ü2 96a

846 Ü2 96b

847 S 42b, Ü1 106b, Ü2 96b

2 dükân u ḡanîñ S: dükân u ḡânîñ Ü1

3 ola S: olur Ü1, Ü2

- 4 Dest-i nuṭṭ ile güher-pāş-ı kelām-ı luṭf ol
Merd-i zū-fāḳaya teng ise yed-i iḥsānıñ
- 5 Māl içün ḥalkı perestişde Edībā dehrıñ
Farḳı yok kevn ile hiç ma'bede-i evşānıñ

848

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Ḳarini olma ḥalī' u'l-' izār-ı bī-rūnuñ
Edeble ḡaliyenāk et derün u bīrūnuñ
- 2 Mürīd ḳūtuña vāfi ki bunca var unuñ
Esirisin neye tāḥūn-ı çerḥ-i vā-rūnuñ
- 3 Ḥulūş-ı menni sezā-yı muḳīl-i menn eyle
Metā' -ı menne ḥarīdārı etme memnūnuñ
- 4 Mekārim-i şiyemi ḥaşr-ı āşinā ḳılma
Bahā-yı ḥulḳ ile āḡyārı eyle meftūnuñ
- 5 Ribāṭ-ı şoḥbet-i imrūzu dünden ḥall et
Şudā' a bā' iş olur neş'esi bu gün dünüñ
- 6 Nesīm-i āhı şirā' -ı sefine-i şevḳ et
Ki rüzḡār iledir seyri fülk-i meşḥūnuñ
- 7 Taḥayyül-i ni' am-ı dehr ile şafā bulmaz
Şabāḥ-ı rüz-ı ḳıyāmetde ḳalb-i maḥzūnuñ
- 8 Ne sūd eder saña tāb-ı temüz-ı düzaḥda
Ḥayāl-i serdī-i faşlı güzeşte kânūnuñ
- 9 Edīb bā-yed-i beyzā-yı naḳd-gīr-i hüdā
Ne-behredir kef-i Mūsāya mālı Ḳārūnuñ

849

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Müşg-i Çinī ḥāk-i rāhıdır ḡazāl-i miskimiñ
Benden özge hem-ser-i iksiri olmuş mis kimiñ
- 2 Lübb-i ḥikmet cüz' -i āşār-ı cünūnumdur benim
'Aḳl-ı kül tilmizidir 'allāme-i evrākimiñ
- 3 Sāḡar-ı raḥşān-ı bezm-i ḥāver-i Cemşīd-i çerḥ
Pertevidir gevher-i mīnā-yı āb-ı tākimiñ
- 4 Muttaşıl ḥurrem-dil-i hemmim ne mümkindir k'ola
Ḥande hem-rāz-ı neşāṭı dīde-i nemnākimiñ

- 5 ‘Ālemin̄n ƙalbinde bāk-i ihtilāl olsa Edīb
İhtilāl-i ‘āleme te’şiri vardır bākimiñ

850

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 O şūha baş-ı niyāz et uşandırincaya dek
Rūḳād-ı meyl-i cefādan uyandırincaya dek
2 Dirāz-dest-i ümīd ol çerāğ-ı vuşlatına
Fetīl-i şem‘a-i maḳşūdu yandırincaya dek
3 Rehīn-i kār-ı hūbūb eyle şarşar-ı āhı
Yem-i dü-reng-i sirişki bulandırincaya dek
4 Reh-i semāḥate nefis-i cebānı tahriż et
Silāḥ-ı ḥulḳ-ı şehāyı kuşandırincaya dek
5 Edīb bülbul-i şūrīdeveş o gül-rūya
Nevā-yı şevḳi sedīd et inandırincaya dek

851

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Nā-güvār olsa n’ola şürb-i redīsi māniñ
Meşrebi zişt olur elbette redī-sīmāniñ
2 Olur inās ile ferḥunde celī-sīmāya
Māye-i şafveti ferḥunde celīs-i imāniñ
3 Nāniñ etmeden ilḳā şikem-i eknāna
‘Ālemin̄n ḥāk-i fem-i cāyi‘ ine ek nāniñ
4 ‘Amel-i ziştile āzurdeligin derk etse
Ehline şiveni efzūnter idi mevtāniñ
5 Mūriş-i kuvvet olur renc-i sitem mazlūma
Tāb-ı za‘fı kem eder tābın Edīb aḳvāniñ

852

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Gidermez şabr-ı dil cū‘-ı vişālin mū-miyānāniñ
Ki vaḳt-i kārda te’şirin etmez mūmiyā nāniñ

850 S 42b, Ü1 107a, Ü2 97a

3 dü-reng-i sirişki S, Ü2: derün-ı sirişkiñ Ü1

851 S 43a, Ü1 107a, Ü2 97a

5 Edīb S, Ü2: eder Ü1

852 Ü2 97b

- 2 Tef-i hırşın gidermez cüy-ı işbâ'-ı şeb a' mânîñ
Hevâ-yı irtivâsın cezb eder hâl-i şebe' mânîñ
- 3 Eger iksîr-i nâb olsa şerîkânıyla kân alma
Ki hayrın nâ-bedîd eyler temâdî-i şeri kânîñ
- 4 Cehâletle cihânda da'vî-i taşhîh-i dîn etmek
'Abeşdir merdüm-i bî-imtiyâzı küfr ü imânîñ
- 5 Edîbâ dîde-i âhen-dilân-ı Gebr ü Tersâya
Hemâl-i cezb-i mîknâ'tîsdir nakşı çelîpânîñ

853

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Fücûra meyl ile a' dâsıdır ehl-i münâ dînîñ
Tarîk-i dîne güş etmez nidâsın bir münâdîniñ
- 2 Talebgâh-ı cihânda münkirânı menn-i Hâdîniñ
Habîs-i zulmet-i hîrmânıdır rûşen-nihâdîniñ
- 3 Bu dâr-ı pür-fitende mazhar-ı der-mândegîdir hep
Vifâk-ı dehr-i dūna çâre-cüyânı temâdîniñ
- 4 Cihânda sîne-rîş-i inhimâk olmazdı âmâle
Nümâyân olsa ehl-i derke gâyatı mebâdîniñ
- 5 Edîbâ 'âkıbet münkâd olur zencîr-i düzağla
Dilirân-ı meşâfî sîret-i bî-inkıyâdîniñ

854

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Füzündür neş'esi la'l-i lebiñden büse-kârânîñ
Mü'ebbeddir neşâtı nâzenînim bu sekârânîñ
- 2 Görünmez çeşme tâc u mesnedi Çîn ü Buğârânîñ
Şudâ'-endâz iken gâvgâ-yı âşûbu bu h'ârânîñ
- 3 Dil-i bî-vâyegân-ı ni' met-i şîrîn-i hursendi
Şanır kim lezzet-i 'ayşî henîdir cîfe-h'ârânîñ
- 4 Cihânda çâk-sâz-ı sitr-i nâmûs olmadan gayrı
Ne vardır nef' i bilmem iktirân-ı bezm-i yârânîñ
- 5 Edîbâ beste-i ağlâl-i birr etmek muvâfîkdır
Kerîmîñ re'yine mevķûf ise kaydı esârânîñ

853 S 43a, Ü1 107a, Ü2 97a

2 Talebgâh-ı S, Ü2: Taleb-kâr-ı Ü1

854 S 43a, Ü1 107b, Ü2 97a

5 kaydı S, Ü2: kaşdı Ü1

855

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Olurdu zālîme şâyeste rahmı Raḥmānıñ
Olaydı nāmı sezā-yı nidā-yı rahm anıñ
- 2 Deme şu'ūd hübûtu şebih-i Yûnus eder
Olan rübûdesi her baṭn-ı ḥût-ı deryānıñ
- 3 Teni ferîse-i şîr-i neheng-i ḥaybetdir
Cehûl-i gavṭa-ger-i lücce-i ḥaṭâyānıñ
- 4 Gıdā-pereste mu'in-i kuvâ-yı hâzımdır
Velîmede leged-i müşt-i kahrı derbānıñ
- 5 Şühûd-ı rûy-ı ezân-ı Bilâl-i şıdka Edîb
Riyâ gaşâvesidir nûr-ı çeşm-i âzānıñ

856

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Reşkine dūr idi maḥrûm-ı ğınā agnānıñ
Vuşlatın maḥz-ı ğınā bilse eger ağ nānıñ
- 2 Dūr-bîn-i ḥiredi râst-nümā bernānıñ
'Aynek-i dîde-i kem-bîni olur pîrānıñ
- 3 Kendi ḥâşıyyet-i zâtın nice idrāk eyler
Ḥüsn-i ḥâşıyyetini cāhil olan eşyānıñ
- 4 Kıymet-i menziletin mülhem eder ednāya
Revzen-i şarḥı nıgehbānlıg eden a'lānıñ
- 5 Sāyesi olmaya tā ḥalka Edîbā me'vā
Sûdu yok merdüme 'âlemde 'uluvv-ı şānıñ

857

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şehā ṭâḳ-ı sipihre olsa da peyveste eyvānıñ
Revâḳın rahne-dâr eyler siḥāmı âh u eyvānıñ
- 2 Seni ser-geşte etdi naḳş-ı Mânisi bu eyvānıñ
Olup taşvîriniñ fersûde cānı sîb ü ayvanıñ
- 3 Ne etdiñ esterâne iktifâ-yı işr-i ḥar-bende
Neden münḳâdı olduñ mürşid-i bî-rüşd-i ḥayvānıñ

855 S 43a, Ü1 107b, Ü2 97b

856 S 43a, Ü1 107b, Ü2 97b

3 eşyānıñ S, Ü2: insānıñ Ü1

857 S 43b, Ü1 107b, Ü2 97b

- 4 Teni āhırde rağmen hufte-i zîr-i zemîn etdiñ
Saña nâ-mu' teberken ẖ'ābgāhı bürc-i keyvānıñ
- 5 Ğınā gelmez saña bildim bu farṭ-ı kibr ü naḥvetle
Edibāsā otağ-ı çerḥe mānend olsa seyvānıñ

858

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ğavāyet-kār-ı tünde nuş ile dehn-i ğavālınıñ
Görünmez ṭīb-i nef' i zıddıdır zîrā ğavālınıñ
- 2 Dirāz oldu lisānı herc ü merce her Celālınıñ
Bu demde sūdu yok şemşirlerde herce lālınıñ
- 3 Vülāt-ı kevnde cedvā-yı naşfet bî-nevālidir
Ne ḳādınıñ nevāl-i 'adli mer'ıdır ne vālınıñ
- 4 Dirāsetle me'ālın māye-i āmāl-i māl etmiş
Faḳīh-i mu' teḳid manzūme-i şeyḥ-i Amālınıñ (?)
- 5 Füzün oldukça 'ömrü pîrler küdek-mizāc oldu
Zāmın-i şevḳidir her sāl-ẖ'ur da ḥurde-sālınıñ
- 6 Hevā-yı ṭıyneti 'ıtr-ı maḥabbetden müberrādır
'Abiristān-ı ḥāl-i yārden her fikr-i ḥālınıñ
- 7 Edibā Ḥālīḳ ü maḥlūḳa feyz-i mihrbāniden
Tehīdir meşrebi sāgar-keşān-ı hubb-ı mālınıñ

859

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Liḥāf-ı minḥati her ferde bî-imsā kinān etdik
Ğarīb ü āşinādan şanma kim imsāk-i nān etdik
- 2 Rebī'-i vaşl-ı yāri tā menūt-ı mihrcān etdik
Ḥazān-ı āşiyān-sāz-ı ḥarīm-i gülsitān etdik
- 3 Enīn-i hecrden müstevḥiş-i üns-i ten oldukça
Şekīb-i nā-tüvānı ḥāris-i ārām-ı cān etdik
- 4 'Acebdır kim nedīm-i telḥ-güy-ı mihr-i bed-ḥ̱'āhı
Dil-i şāḥib-mezāḳa hem-dem-i şīrīn-zebān etdik
- 5 Şühūd-ı renc-i bî-sūd-ı girān-bārān-ı devletle
Ḥayāl-i devlet-i dünyāyı biz gözden nihān etdik
- 6 Edelden nefret-i her yār-i zışt-i Ehrimen-siret
Ḥarīm-i bezm-i insi maḥrem-i kerrübiyān etdik

- 7 Lüzûm-ı itti' âzı nâkesiñ encâm-ı kârından
Bize hırzû'l-emân-ı fitne-i âhîr zamân etdik
- 8 Sezâ-yı lutf u kâhra niyyet-i tergîb ü terhîbi
Ne deñli dilde setr etdikse ol deñli 'iyân etdik
- 9 Terâzû-yı daķik-i nûkte-senc-i fehm ü idrâki
Edîbâ âlet-i temyîz-i kâdr-i nâķışân etdik

860

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Gül-i ruḥunda ne dem rû-nümâ olursa ḥatîñ
Niyâz-ı vaşla qarîn-i rızâ olur seḥatîñ
- 2 Nigâh-ı nâzda ḡamzeñ gehî tegâfûl eder
Fünûn-ı 'işvede ancak budur seniñ ḡalaṭîñ
- 3 Şebât k'olmaya reh-ber menâhic-i ḡamda
Me'âli cümle hevâdır rûsûm-ı müşteratîñ
- 4 Tarîķ-i neyl-i emelde cehûl-i bâḡiye
Lüzûmu 'aks-i bülûḡ-ı ümîd olur şetaṭîñ
- 5 Nevâ-yı râhat-i sermed bulur 'anâsında
Edîb sâliki mensûb-ı 'aşķ olan nemaṭîñ

861

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Merd-i şerîf kâdrini bilse zeber-cediñ
Yetmezdi ḥâķ-i pâyiñe kâdri zebercediñ
- 2 Mü'min eger ki pûşîş-i ḡufrân umar kadiñ
Yeşribde var ziyâretin eyle o merķadiñ
- 3 Kâdriñ şek etme rûtbesini bulsa ferķadiñ
Ger ḥülle-i kerâmet ile bulsa fer ķadiñ
- 4 Kavl-i dürûḡ müşbet iken şâhideyn ile
Mesmû' olur mu şıdķ ile ķavl-i mücerredîñ
- 5 Olmazdı her Yezîd ḡarîm-i Ḥüseyn Edîb
Dil-bend olaydı ḥubbuna âl-i Muḥammedîñ

860 S 43b, Ü1 108a, Ü2 98a

4 ümîd S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

861 S 43b, Ü1 108a, Ü2 98a

2 eger ki S, Ü2: egerçi Ü1

862

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yok sende fikr-i cem' i ne māl u ne dirhemiñ
Bilmem bu 'izz-i nefis ile 'âşık nedir hemiñ
- 2 Şimdi bürîdedir eşeri dîdeden nemiñ
Bî-tâb-ı renc-i hayretidir bilmezim nemiñ
- 3 Nakd-ı şafâ-yı dil gama gam-h'ârılıkladır
Şād olmağa liyâkati yok kârih-i gamıñ
- 4 Mihmân-hâne-i dili me'lûf-ı hemm olan
Duymaz kudüm-ı zâ'irini sūr u mâtemiñ
- 5 Gerd-i şühûdu dîde-i cānı 'alîl eder
Yok behcet-i likâsı Edîbā bu 'âlemiñ

863

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şimdi o deñli lezzetin almış 'ibād etiñ
Kim olmadıkça lezzetin almaz 'ibādetiñ
- 2 Dārū-yı şöhet-iñ aña ta'cîl-i merg eder
Zāhid marîz-i 'aşka gerekmez 'iyādetiñ
- 3 Lezzet-res-i hālâvet-i kând-ı şühûd ise
H'oşdur mezâka şerbet-i şehdi şehādetiñ
- 4 Farq etmediñ uşulü 'acebdır fûrû'dan
Hayretde koydu halkı fakîhā belādetiñ
- 5 Mecbûrdur teyakkuza merd-i nebîh Edîb
Yok anda meyl-i gâflete hükmi irādetiñ

864

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Zevāk-ı ta'mını h'oş görme tîn-i deştiniñ
Göñülde dümmeli oldukça koyma deş tîniñ
- 2 Ne deñli 'âşıka iğmâz-ı 'ayn-ı mekr etse
Degil nigâhı mülâyim rakîb-i bed-bîniñ
- 3 Ne güne pestter olsa yine e'âliden
Şi'âr-ı naḥveti efzûn olur edāniniñ

862 S 44a, Ü1 108a, Ü2 98a

863 S 97b, Ü1 108b, Ü2 98b

864 S 97b, Ü1 108b, Ü2 98b

- 4 Kırâb-ı sîne-i düşmende zeyl-i cânı yakar
Şerâr-ı lem' ası şemşir-i keyd-i hâfiniñ
- 5 Edîb hâtırı ib' âd eden evâmirden
Zimâm-ı şerrine münkâd olur nevâhîniñ

865

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Lâyık-ı meh-tâb-ı fevz olmaz yeri her mehmehiñ
Devrdir olmak nümüdâr-ı şu 'unu meh mehiñ
- 2 Eylemez sultânı a' şâr-ı ra' iyyet kâm-rân
Beslemez irâdı bir şehr-i ' azîmi on dehiñ
- 3 Zeyl-i esbâba teşebbüsdür kıyâd-ı neyl-i kâm
Rismânsız âbı tertîb-i dehân etmez çehiñ
- 4 Zâğdan bülbül eder miydi çemende infirâd
Rıfkı olsaydı refâkatde eger her hem-rehiñ
- 5 Rabt-ı kalbi 'avn-ı Hallâka Edîbâ süst olur
Dehrde dil-beste-i mahlûk olan şâhin-şehiñ

866

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Tahâret nâ-sezâ-yı tab' ıdır kavm-i meşârîniñ
Necâset müstekinn-i cevfidir zîrâ meşârîniñ
- 2 Tıbâ' ı ehl-i berriñ lücce-i yemden nüfûr eyler
Rükûbu şa' b olur fersân-ı gılmâna cevârîniñ
- 3 Nebîhe tâb-ı haclet nâr ile birdir sirâyetde
Hemân te 'şîri yeksândır sekarla şermsârîniñ
- 4 Dil-i 'uşşâka gerd-efşân-ı tâb-ı hayret olmuşdur
Zuhûru gird-i ruhsârînda ol hatt-ı gubârîniñ
- 5 Edîbâ ders-ğ'ân-ı mekteb-i gilmân-ı hîzânîñ
Havâsın beste-i ta' tîl eder âvâzı qarınıñ

867

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Hâdiş-i bâli ancak nakl-ı bed-ğ'âh-ı nemûm etdik
Şeb-i telğ-âbe-nüşîde ne bal etdik ne mûm etdik

865 S 98a, Ü1 108b, Ü2 98b

4 eder miydi S, Ü2: eder mi Ü1

866 S 118b, Ü1 108b, Ü2 98b

867 S 118b, Ü1 109a, Ü2 99a

- 2 Kabā-yı şıdkı bî-cā lâyıķ-ı ehl-i riyā gördük
‘Acebdır kim hümâyı târik-i erzâle büm etdik
- 3 Dehân-ı güşuna bir kerre şekker-rîz-i pend olduk
Semâ‘-ı şeyhî güyâ zarf-ı zehr-âb-ı şütüm etdik
- 4 Dili ser-mest-i akdâh-ı tecerrüd etmeden güyâ
Harîdâr-ı benât-ı müştehiyyât-ı kürüm etdik
- 5 Edibâ şerm ile kâlâ-yı sündüs-târ-ı eşvâķı
Reh-i dil-dâra pây-endâz-ı hengâm-ı kudüm etdik

868

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Hevâ-yı vaşlın ile şorma hâl-i yârânın
Düşürdü k’anları teşvîşe hâliyâ rânın
- 2 Yeterdi zâhide gayret-keş-i kanâ‘ atse
Kefâf-ı himye-i vaşlı bütân-ı devrânın
- 3 Ne deñli şadme-h‘ur-i kur‘ ise güşâd olmaz
Kudüm-ı nuşha ritâc-ı semâ‘ ı insânın
- 4 Dem-i nesâyim-i tevfiķ ile bulur ancak
Cenâh-ı bâbî şarîr-i güşâyiş âzânın
- 5 Sitiz-i nehyi tama‘ dan demem mü’essirdir
Cihânda rüy-ı kanâ‘ at-nümâ harîşânın
- 6 Difâ‘-ı cünbişi hayl-i zübâba da‘ vetdir
Kef-i vikâyesi pür-şehd olan meges-rânın
- 7 Edib neş‘e-güzînân-ı hemm-i ‘uķbâya
Verir humâr-ı elem cām-ı lutfu dünyânın

869

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Kōo yaksın ‘âşıkı tâb-ı ‘izârı mü-miyânânın
Dili h‘oşdur per-i pervânesinden mûmı yananın
- 2 N’içün etmez eşer her pey-rev-i ‘işyân-ı Fir‘avna
Şuyû‘-ı satveti bilmem ‘aşâ-yı dest-i Mûsânın
- 3 İhânet kâr eder etmez telaţţuf bed-siriştâna
Olunca nâ-muvâfiķ nüks olur te’sîri dermânın

868 S 141b, Ü1 109a, Ü2 99b

1 k’anları S, Ü2: anları Ü1

5 demem S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

869 Ü1 109a, Ü2 99b

- 4 Tebeh-kār olma sen de ğayra istihsān-ı cūd etme
‘İnād-ı çerĥ ile muhtell iken esbāb-ı ihsānıñ
- 5 O kim zībende-bīn-i ziştī-i ĥulķ-ı le ’imāndır
Edībā farkın etmez şüret-i küfr ile imānıñ

870

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Nerm-gūlar n’ola rām eylese yāri ögerēk
Şayd-ı gül-çehrelere dām-ı zārāfet o gerek
- 2 Bakmadan dil-bere zecriyle döner dīde-i pek
Ėurtulur renc ile üftāde iken ĥāra ipek
- 3 Yār içün ‘ādetidir çāk-i girībān etmek
Ėırķa-i zāhide bīhūde şaķın çekme emek
- 4 Leb-i şekvāyı aç ey zaĥm-ı dil-i nālānım
Ben ki dem-beste olam saña düşer yāre demek
- 5 Şayd-ı her gül-bedene böyle Edībāne yem ek
Yohsa nā-mümkin olur mā’ide-i vaşlı yemek

870

meḥ’ülü fā‘ilātü meḥ’ülü fā‘ilün

- 1 Zaĥmı sināna hem-ser iken düşmen-i zenıñ
Dām-ı sitiz-i kīnesine düşme nizenıñ
- 2 Hiç pest olur mu lücce-i miĥnetde şānımız
Yemdir medār-ı rif’at-i ĥadri seḥinenıñ
- 3 Dūr et fem-i esāfile zeyl-i irādeti
Ṭarĥ etme ĥāk-i zilletle ruĥsār u dāmenıñ
- 4 Tā bī-şarāb u bī-meze-i la’l-i yār ola
Vaĥşet-sarāy-ı ‘āşık olur şaĥnı gülşeniñ
- 5 Baĥdım Edīb ‘arız-ı dil-berde görmedim
Ol ĥāl-i ‘anberīne bedel cāyı būseniñ

872

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Ėalemi bülbul-i bāĥ-ı ‘Arabistān etdik
Şaḥhayı naĥl-ı gül ü ‘ar’ara bustān etdik

- 3 Dili meštā-yı ğama gerçi şitābān etdik
Sāgarı hem-reh edip renc-i şitābān etdik
- 3 Şu' le-i dāğ-ı fūrūzān ile şām-ı ğamda
Zulmet-i vāhime-i fūrkatı sūzān etdik
- 4 Şadme-i şarşar-ı āh ile der-i dil-berden
Gird-i cem' iyyet-i aġyārı perişān etdik
- 5 Reh-i dil-berde Edībā deme kim kan etdik
Belki ma' nā-yı sitiz-i ğamı itkān etdik

873

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Eyledim pey-revi eşkimde teni men hūtuñ
Yeri zīrā ki binādır hācer-i menhūtuñ
- 2 Şofra-i mīr ü şehe medd-i yemīn etdikçe
Zāhidā bī-eşer-i ta' m-ı henādır kūtuñ
- 3 Tenini bār-keş-i minnet-i ektāf etmez
Yeri yok cism-i şehīdān-ı ğama tābūtuñ
- 4 Eylemezdi eşer-i nār ile ifnā-yı vūcūd
Olmasa āteşi cevfinde nihān bārūtuñ
- 5 Suhan-ı nā' ıtı haml etme Edībā şıdka
Na' tı evşāfına tıbk olmayıcak men' ūtuñ

874

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Nüşa-i tūmār-ı hırz-ı ' aşıkāndır perçemiñ
Heykel-i def' -i ğam-ı sevdāyiyāndır perçemiñ
- 2 Sīne-i cevfi-i ' arak-çiniñde olmuş müsteter
Mübhem-i ser-beste bir sır-ı nihāndır perçemiñ
- 3 Eyledikçe tār-ı müşğīn-i hayālin mün' akis
Şekl-i mīl-i sürme-i kerrūbiyāndır perçemiñ
- 4 Revnağ-ı şāh-ı ser-i tūbāyı eyler mün' adim
Reşk-i me' vā-yı hümā bir āşiyāndır perçemiñ
- 5 Yetse de devr-i cihān-gīr-i cemāliñ ğāyete
Germ-sāz-ı fitne-i āhır zamāndır perçemiñ
- 6 Sāha-i ' adna eder neşr-i eric-i inşirāh
Nāfe-i āhū-yı sahrā-yı cināndır perçemiñ

873 S 141b, Ü1 109b, Ü2 99a

874 S, 141b, Ü1 109b, Ü2 99a

5 Yetse de S, Ü2: Erse de Ü1

- 7 İntihā bulmaz zebān-ı mizber-i takrîr ile
Âhîr ü encâmı yok bir dâstândır perçemiñ
- 8 Şu' le-endâz-ı fiten bir necm-i gîsû-dârveş
Cilve-rîz-i maşriğ-i müy-ı miyândır perçemiñ
- 9 İncizâbından ne mümkündür Edîbâ inşinâ
K' iktiyâd-ı hayl-i 'uşşâka 'inândır perçemiñ

875

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Şîr-gîr olsa daği kuvveti kes âcâmıñ
Yine işbâ' ı ta' azzürde olur ac amıñ
- 2 Şebe' -i âlet-i zengâ-yı müdâm-âşâma
Bulunur şofra-i vaṭ'ında müdâm aş amıñ
- 3 Hâne-i cevfi ki çün meyle bulur fer cāmıñ
Neş'e-i ḳalbi menîdir küs-i bed-fercāmıñ
- 4 Nāmı n'eyler dil-i sevdâ-zede o kām ister
Kām ile kāmîle âmâli olur nâ-kāmıñ
- 5 Duḫter-i şūḫıñ Edîb olmayıcak teng amı
Ḥuldu cāy etse de bî-vāyesidir ten kāmıñ

876

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Herâs-ı sūzişi yok bu dil-i pervâneâsânıñ
K' olur meşhûdu her düşvârdan ruḫsârı âsânıñ
- 2 Yanar pervânesi' çün yakmadan pervânesin geçmez
Budur bezm-i cihânda ' âdeti şem' -i şeb-ârânıñ
- 3 Dehân-ı zaḫmıña geç vāye-ḫ' âh-ı merhem olmaḳdan
Yeter ' âşîḳ naşîb-i zaḫm-ı ḡayr olsun ḳo dermânıñ
- 4 Nem-i eşki ederdî dâmen-i âlûdesin şüste
Sirişki çeşm-i dilden inficâr etseydi giryânıñ
- 5 Edîbâ her nice hemvâr ise rāh-ı girîzinde
Ḳazâdan laḡziş-i istikbâl ederdî yayı girîzânıñ

7 mizber-i S, Ü2: hâme-i Ü1

8 gîsû-dârveş S, Ü2: gîsû-dâr imiş Ü1

9 K' iktiyâd-ı hayl-i 'uşşâka 'inândır S, Ü2: İktiyâd-ı 'âşîka bend-i 'inândır Ü1

875 S 40b (Üzerine çizgi çekilmiş)

876 S 41a

877

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Bî-tâb-ı elem rāh-ı gama herze-devānıñ
Yokdur dil-i bî-'illette nef' i devānıñ
- 2 Te'sirine bak ef'ideye nār-ı cevānıñ
Hem-süz-ı sa'ir etdi dilin pîr ü cevānıñ
- 3 Oldu o kadar pā-zedesi rāh-revānıñ
Ġamdan ne bed'id oldu yeri rāh-ı revānıñ
- 4 Olmaz dil-i mağsüş riyāzetle mühezzeb
Tehzîb-i dile yok eşeri za'f-ı kuvānıñ
- 5 Şūfiye Edibā yeri yok terk-i sivānıñ
Ĥāhişger iken lezzetini lahm-ı şivānıñ

878

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kilid-i kufl-ı genc-i cūşîşi peymānedir 'aşkıñ
Şarîr-i feth-i bâbı nāle-i mestānedir 'aşkıñ
- 2 Emārâtı mücerred peyker-i her merd-i dānāda
Zuhûr-ı lem'a-i etvār-ı meczübānedir 'aşkıñ
- 3 Hezārān kār-ı nā-hemvār-ı medhüşānesin şanma
Miyān-ı ehl-i ğamda tavr-ı bî-hüşānedir 'aşkıñ
- 4 Herās etmez sitiz-i dil-hırāş-ı ta'n-ı tāt'inden
Meyādîn-i hevāda cünbişi merdānedir 'aşkıñ
- 5 Edibā da'vî-i nā-mahremidir meħremî 'aşka
Ki ehl-i iddi'āya şoħbeti bigānedir 'aşkıñ

879

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ca'd eyleme nākeslik edip dest-i benānıñ
Kār eyleme buħlu pür iken dest-i be-nānıñ
- 2 Etvār-ı şadākatle emîn olmağa sa'y et
Ĥāyınlığına bakma gürüh-ı ümenānıñ
- 3 Bā-āh-ı nedem fikret-i ehvāl-i caħīm et
Bā-ķayd-ı hevā sūdu nedir baħş-ı cinānıñ

877 S 42a (Üzerine çizgi çekilmiş)

878 S 43b, Ü2 92a

879 S 43a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Rehvār-ı süvār olma beyābān-ı talebde
Ser-pençe-i sāmān ile kaşr eyle 'inānıñ
- 5 Hāmemele vegā-kārī-i a' dāda Edībā
Lāl etmek olur nātıkasın tır ü sinānıñ

880

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Şemşir-i intikāmı Hudāvend-i kādiriñ
Hā'im 'ināk-ı 'unķuna her şaḥş-ı gādiriñ
- 2 Rāciḥ degil mi ender-i lū'lūya kıymeti
Hikmet-me'āl olan güher-i kavlı-i nādiriñ
- 3 Olmaz nihād-ı her dil-i nā-vāyemend-i tāb
Tāb-āveri ğarīm-i cevāveş bahādiriñ
- 4 Def'i sitiz-i lū'ma tirās-ı viķāyedir
Merd-i ḥaşıfe nef'i füzündür bevādiriñ
- 5 Merdāna bī-hevā olamaz kayddan necāt
Bī-bād olur mu dānesi şāfī beyādiriñ
- 6 Eyler cemende hūn-ı ğarīm-i ğamı heder
Zevķ-i şadāḥ-ı dil-keşi kumrī-i hādiriñ
- 7 Etme Edib ḥayme-i pür-zibe rağbeti
Varken mişāl-i çetr-i felek köhne çādiriñ

Harfū'l-Lām

881

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Şimdi göñül fütāde-i cām u sebū degil
Mestāne-ṭavr-ı encümen-i hāy-u-hū degil
- 2 Olmaz sitiz-i ğuşşadan āzāde-ser o kim
Pirāye-ġir-i cevşen-i hūy-ı nikū degil
- 3 Maḥşul-i berri dürr ise de deşt-i 'ālemiñ
Şāyeste-i irāķa-i her āb-ı rū degil
- 4 Yāriñ şemīm-i kākül ü ruḥsār-ı āline
'Adnıñ da sūnbül ü gülü hem-reng ü bū degil
- 5 Ey meh gedā-yı kūçe-i 'aşkıñ Edibvār
Etmez sipihre nīm-nigeh ser-fürü degil

880 S 43a (Üzerine çizgi çekilmiş)

881 S 44a (Üzerine çizgi çekilmiş)

882

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 O deñli vefret-i naḥvetle olmuş rif' ate mā'il
Ki bulsa āsmānı cezme eyler 'ālim-i 'āmil
- 2 Me'ānī-fehm olur naḥv-ı ḥilāfa şarf-ı nuṭṭ etmez
'İḳāl-i 'aḳl ile ma'ḳūd olan her mınṭaḳ-ı 'āḳil
- 3 Zebün-gir olma gel bu sîret-i Hâbil-küşiden geç
Bu kârı âdemiyyet şanma sen ey merd-i nâ-ḳâbil
- 4 Firâra yer mi vardır dâ'-i ten-fersây-ı maḥşerde
Bu günle bir midir baḳ zûr-ı tâb-ı rûz-ı ferdâ bil
- 5 Ḥarîşi câde-i semt-i vera' da cüst-ü-cû etme
Şaḳm peyk-i diliñ ol câda aşlâ olmasın câ'il
- 6 Saña faẓl-ı Ḥudâdan nâ'il-i iḥsânı efzûn et
Nevâl-i İzediden nâkesâna olmadı nâ'il
- 7 Dehânından şorunca sırr-ı mektûm-ı ḡam-ı 'aşḳı
Edîbâ ol perî-rû bu su'âle olmadı ḳâ'il

883

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Derûnu cezb eden ol zülf-i bî-bedel mi degil
Dili ḳıyâde eden rişte-i emel mi degil
- 2 Olunca pîçiş-i gîsû-yı yâre üftâde
Şikenc-i derd ü belâ 'âşîḳa maḥal mi degil
- 3 Gül-i 'izârını efsurde-i ḡayâl etmek
Derûn-ı pür-şerehe mâye-i ḡacel mi degil
- 4 Düşürme 'aksini cûy-ı sirişk-i pür-ḡûna
Ḳabâ-yı nâzişine bâ' iş-i beel mi degil
- 5 Edîb şeyḡe veren ra'şe ḡânḳâḡ içre
Ḥırâm-ı dil-ber ile lerziş-i kefel mi degil

884

mef'ûlû fā'ilâtü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zâhid ḡarîş-i dil-ber-i zerrîn-kemer degil
Zirâ ki ḡûy-ı 'işmeti vardır kem er degil

882 S 44a, Ü1 110a, Ü2 99b

2 şarf-ı S, Ü2: ḡarb-ı Ü1

4 zûr-ı S, Ü2: rûz-ı Ü1

883 S 44b, Ü1 110a, Ü2 100a

884 S 44a, Ü1 110a, Ü2 100a

- 2 Merd-i emîn-i şâf-diliñ cîsr-i hâtırı
Peyk-i vidâd-ı hâyine cây-ı güzêr degil
- 3 H'urşîd olursa bakma ser-âzâde dil-bere
Kim nüshâ-i mehâsini pek mu' teber degil
- 4 Ehl-i hülûşu cünbiş-i akdâm-ı şıdkdır
Evc-i kemâle mevşıl olan bâl ü per degil
- 5 Eyler Edîb men' a-i tedbîre ilticâ
Ol kim mu'î' -i hükm-i kazâ vü kader degil

885

mef' ulü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ulün

- 1 Görmez meneh-i nâkesi bir kes meges ey dil
Nâkesle muşâfâtı demem kesme kes ey dil
- 2 Ka' eyle ser-i nu'k-ı her âşüb-makâli
Mintîk-i fiten-gûya mağaldır hâres ey dil
- 3 Maşşûr-ı muzîk-i beden olsa n'ola ' aşık
Mağbes mi degil bülbüle künc-i kafes ey dil
- 4 Nağcîr-i mezellet-kon-i merdân-ı taqâdır
Etme şiken-i zülf-i bütâna heves ey dil
- 5 Dünbâle-dev-i kâfile-i şevk-i Edîb ol
Reh-yâb olıcağ sem' îne bâng-ı ceres ey dil

886

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Müdâm pey-rev-i enhâr-ı eşk-rîzân ol
Riyâz-ı şevke dilâ durma eş girîzân ol
- 2 Yed-i ' a'âyı bülend et sezâ-yı ihsâna
Demem ki râha-güşây-ı kabûl-i ihsân ol
- 3 Şa'ın seciyye-i meş' um-ı ferye-kârîden
Sedâd-ı nu'k ile mümtâz-ı nev' -i insân ol
- 4 Cüdâ-yı lânegeh-i hadd-i i' tidâl olma
Hem-âşiyâne-i şâhîn-i mîl-i mîzân ol
- 5 Edîbveş reh-i nâ-refteye sülûk eyle
Delîl-i râh-revân-ı tarîk-i ' irfân ol

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

5 men' a-i S, Ü2: men' ine Ü1

885 S 44a, Ü1 110b, Ü2 100a

5 sem' îne S, Ü1: şem' îne Ü2

886 S 44a, Ü1 110b, Ü2 100a

887

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Nāşihā etmez kabül-i nuşhu çün her nā-ķabül
'Azm-i rāh-ı ķābilān-ı nuşh içün bir nāķa bul
- 2 Eşķ-i ķasretle muķarrādır ruķ-ı fersüdemiz
K'olmaz āb içre gül-i ra' nā pezīrā-yı zübül
- 3 Hār-ı bī-güldeñ gül-i bī-ķārı ümmīd eyleme
Her emel olmaz sezāvār-ı temennā-yı ķuşul
- 4 'Āşıkıñ olmaz hużūr-ı yārdēñ hīķ ģaybeti
Vaşla isti' dād ile şāyāñ olur ehl-i vüşul
- 5 'Aşķdan mıdır bizi çünķim Edīb āģāh eden
Nā-revādır eylemek tedbīr-i esbāb-ı zühul

888

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 H'āceye etmez eşer nuşhuñla vā' iz ģuş-māl
Ģuş-ı pend etmekdeñ evlādır o h'āra ģuş-ı māl
- 2 Zāģveş her tu' meye zāhid yeter taķrīķ-i bāl
Ķılma besdir meyl-i şehd-i şāf ile işģāl-i bāl
- 3 Mürşidiñ olma ķiyāzından vuzū-sāz-ı 'uhūd
Umma ol çirk-ābedēñ ķāşıyyet-i āb-ı zülāl
- 4 Ma' nī-i İslāmı ģüm-sāziden özge bulmadım
Nüşķa-i bīhūde-terķīb-i riyāda bir me'āl
- 5 Merd-i dānāya ribāķ-ı fitnegāh-ı kevnde
Cāy-sāz olmaķdan evlādır Edībā irtihāl

889

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

- 1 Şāfi dil ile Müslim olursan ķaķa dūr ol
Olmazsan eger mü'min-i şādık ķaķadūr ol
- 2 Yā nefķa-i tesbīķiñi et 'ıķr-ı mesācid
Yā micmere-i deyrde sūzēde baķūr ol
- 3 Şad-sāle yeter ģā'ile-i tül-i ķayātıñ
Şimdēñeri zāhid nebe'-i ehl-i ķubūr ol

887 S 44a, Ü1 110b, Ü2 100b

888 S 44b, Ü1 110b, Ü2 100b

3 ķiyāzından S, Ü2: ķiyāzından Ü1

889 S 45a, Ü1 110b, Ü2 100b

- 4 Gör taht-ı Süleymānı ki çün pā-be-hevādır
Dilden şıkal-endāz-ı gam-ı mesken-i mūr ol
- 5 Nakd-ı gamı kim pey-rev-i şām u seher etdiñ
Şūfī yürü sen nākıd-ı eyyām-ı şühūr ol
- 6 Dünyāda görünmez saña çün bunca kuşūruñ
Var ‘ālem-i ‘uqbāda harīdār-ı kuşūr ol
- 7 Naşfetle olup kāhir-i aşhāb-ı hıyānet
Mānend-i Edīb ehl-i emānāta gafūr ol

890

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Tığ-i cefāyı kılma ‘ibād-ı Semī‘e sel
Ferzāne ol mezākıña etme semī‘asel
- 2 Geç sâzdan kes âlet-i ehvāyı bezmden
Etme kesel te‘alluḡ-ı aḡyārdan kes el
- 3 Degmez naşib-i reşha-i peymāne zāhide
Çirk-āb-ı sum‘adan k’ola nā-şüste-i belel
- 4 Çirk-i haṡāyı eşk-i inābet nazīf eder
Etmez vefā ṡahārete bir kaṡre-i emel
- 5 Düşmez saña hevā-yı ‘avām-ı hevām Edīb
Sa‘y et diliñde kılmaya hergiz hevā maḡal

891

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Kā‘id-i bī‘azm ile peykāra ḡalḡan bir degil
Düşmeni irhābda şemşir ü ḡalḡan bir degil
- 2 Hem-ser olmaz şu‘le-i nār-ı seḡar dāḡ-ı ḡama
Germ-i şeb-tāb ile ḡurş-ı māh-ı tābān bir degil
- 3 Her zebānda yok mecāl-i nuṡḡ-ı ma‘nā-yı laṡif
Ḥāme-i nakḡāş ile kilḡ-i belīḡān bir degil
- 4 Ehl-i ḡafletle deme yeksāndır ehl-i intibāh
‘Ārif-i bi’llāh ile eclāf-ı nā-dān bir degil
- 5 ‘Ālemiñ aḡyār u eşrārı mümeyyizdir Edīb
Fırḡa-i emlāk ile aḡzāb-ı şeyṡān bir degil

890 Ü1 111a, Ü2 100a

5 hevām Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

891 S 134b, Ü1 111a, Ü2 100b

3 S, Ü2: (Ü1’de 4. beyitle yer deḡiştirmiş)

892

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Heves tarîka-i vaşla sülûke der mi degil
Bu vaşldan dil-i zâra sülû keder mi degil
- 2 Hülûş-ı dil k'ola şâbit gezend-i a' dâyı
Difâ'a râha-i dest-i du' â siper mi degil
- 3 Hudâ mucîb iken âmurziş-i haţâyâya
Hurûş-ı eşk-i nedâmet ya mu' teber mi degil
- 4 Muşâdaķatde televvün-nümûde oldukça
Başır-i hâle kıyâd-ı reh-i hâzer mi degil
- 5 Edîb baġy-ı 'adû selb-i ihtiyâr etdi
Mücâhidîne kıyâm-ı dem-i sefer mi degil

893

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bulurdu 'âşık-ı şeydâ tarîk-i vuşlata yol
O naħl-ı nâzı nihân avlasaydı ger bir yol
- 2 Dehân-ı raġbete alma meħâsin-i şeyhi
Anı keş-â-keş-i dest-i sitîz-i kahr ile yol
- 3 Derûnu penbe-be-gûş-ı teşâmum et 'âşık
Hemân maħâfil-i ġamda kulaķ mûsâfiri ol
- 4 Sülûk-i râh-ı ġam-ı yâre niyyeti saġ et
Tef-i ġarâma düşünce demem ki ġül gibi şol
- 5 Hayâl-i zihne şıġışmaz nihâyet-i sa' ati
Edîb mezhebi şeyhiñ kemâl-i mertebe bol

894

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâhid behîme-ţab' idigi cây-ı şek degil
Ammâ ki öyle pek de 'alef-ħây eşek degil
- 2 Bezm-i müzâha gelmeleri boşa pek degil
Maķşûdu suħra-kârî ise bu şebek degil
- 3 Şûfi riyâ-yı nâ-seresin nâ-güzîr eder
Şeytândır nihâd-ı sirişti melek degil

892 S 134b, Ü1 111a, Ü2 100b

893 S 44a (Üzerine çizgi çekilmiş)

894 S 44b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Zencirveş hibāle-dev-i bend-i zülfüyüz
Mağşūdumuz o şūhu şikār eylemek degil
- 5 Kevnī Edīb şāf u gehī pūr-meşāf eden
Hük-m-i şeh-i kazā vü kaderdir felek degil

895

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Nehş-i harāma himmeti var dişi kem degil
Şeyhiñ hiyāmı hāric-i derd-i şikem degil
- 2 Sī-mürğ-i āşiyāne-nişin-i kanā'atiz
Gamdan şikeste-bāl ü per olsağ da gam degil
- 3 Yāriñ laṭifdir gül-i handān-ı rūyu līk
Kuksār-ı sīnemiñ de gül-i dāğı kem degil
- 4 Gāhī hayālī naḥvet ile cılve-sāz ise
Kaşdı kirişmedir dile vaż'-ı sitem degil
- 5 Zāhid gibi riya ile āsūdedir Edīb
Ol kim dili şadākat ile müttehem degil

Harfū'l-Mīm

896

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Emīr-i bezm-i 'aşkıñ böyle oldu ḥatırı mülhem
Ki bezm-i 'ayşa lāzım sāz u söz ü sāgar-ı mül hem
- 2 Müridā şāgar-ı mül zikr-i hū bir femde bī-cādır
Baña pey-revlik etme ben gam-ı cānāna melhūfem
- 3 Hemān rindāna zehr-efşān-ı ta'nīf olması şeyhiñ
Anıñla kār-ı meyde iştirāk eyler deyü dersem
- 4 Şekībā ol dilā mā temme emr illā bedā naḫşah
Derūnuñda kıma ālāyiş-i bī-ma'nī-i mātem
- 5 Edībā tāb-fersā oldu ḥayl-i hūşmendāna
Şu'ā'-ı neyyir-i endek-fürūğ-ı nā-be-hūşānem

895 S 44b (Üzerine çizgi çekilmiş)

896 S 44b, Ü1 111b, Ü2 101a

4 "Eksiklikleri ortaya çıkmadıkça iş tamamlanmaz" anlamında Arapça bir ifade.

897

mef'ülü fâ'ilätü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 خالی نشد باه دمادم ز دیده نم
این گونه نقش زشتی علم ز دیدنم
- 2 فی سیرة المکارم سنات ظنوننا
من نعمة الاسافل فی صورة النعم
- 3 Şimdi sevād-ı naķş-ı turūs-ı kitāb ile
İbhāc-ı rüy-ı naşfet eder şārī'-i sitem
- 4 'Ālem hevā-yı kesb ü tena'umla pür-ferah
Yok fikret-i me'ād ile müste'nis-i elem
- 5 Gūyā Edīb 'arşa-i rüz-ı kıyāmeti
Bāziçegāh-ı 'id şayar gālib-i ümem

898

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Mu'în-i maṭlabım olduķça tāb-ı ğayret-i cānım
Mühān etmek neden yāfūh-ı zūll-i ğayra ticānım
- 2 Nice düşmen selāmet-cūy-ı keyd-i intikām olsun
Ki çerhi çāre-h'āh-ı emn eder nîrū-yı imkānım
- 3 Hışām-ı 'illeti mehzūm-ı ercā-yı tībā' eyler
Herās-ı iktihām-ı saṭvet-i te'sîr-i dermānım
- 4 Harîr-i āb-ı rüy-ı i'tibār-ı dürr ü gevherdir
Vefā-dārānıma her kaṭre-i nā-çiz-i ihsānım
- 5 Edīb āhen-dil olsa düşmenim nā-būd olur zîrā
Hadîdi maḥv eder kemter-nigāh-ı çeşm-i sühānım

899

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sübāt-ı za'f ile pîriñ olunca āleti nā'im
Eder peydā sühāda mübtelā bir ālet-i kā'im
- 2 Tehāvün-kār olunca ṭab'-ı mürşid rûze-dārîde
Mürîdi olmamak mümkün degildir şavmdan şā'im

897 Ü2 101a

898 Ü2 101a

899 S 45a, Ü1 111b, Ü2 101a

1 sühāda S, Ü2: nihāda Ü1

- 3 Bu sermā-yı riyāda āteşindir pūşîş-i zāhid
Aña te 'şîr eder mi ħarf-i serd-i lev-m-i lā 'im
- 4 Sülūk-i rāh-ı ğamdır nehc-i lāyîķ müstehāmāna
Heves-kārān-ı ğam rāh-ı hevāya olmasın hā 'im
- 5 Edîbā mîve-i şāĥ-ı riyā pūsîdedir cümle
Qalır ammā ki eşmār-ı ĥulūşuñ lezzeti dā 'im

900

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Oldu sevdā-yı ser-i zülf ile dîvāne qalem
Nice meyl eylesin çāk-i girîbāna qalem
- 2 Bî-tekellüf ĥaţ-ı ruĥsār u leb-i yāre şunar
Vermesin böyle keder ĥāţır-ı yārāna qalem
- 3 Sāġar-ı miĥbereden olsa mey-āşām midād
Ĥoş şarîr ile eder na' re-i mestāne qalem
- 4 Vādî-i kışsa-güzārîde cihān-gîr olalı
Çıkdı kürsî-i kerārîs-i debîrāna qalem
- 5 Oldu çün ĥaţ-ı nev-i yāre Edîbā meftûn
Maşķ edip yatsa n'ola ol ĥaţ-ı reyĥāna qalem

901

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Düşmeniñ dest-i bed-āmūzunu teksîr edelim
Leys-i tîġi dem-i a' dā ile tek sîr edelim
- 2 Leged-i minķar-ı cevriyle siyeh-gün olduk
Biz daĥi ĥāsidi şimdengeri tenķîr edelim
- 3 Bizi pür-ĥumret-i şerm eyledi çün zāhid-i ĥar
Yeridir biz de anıñ şeklini taĥmîr edelim
- 4 Zūdter memleket-i ' uzlete mîr olmaġile
Dili mizmār-ı imāretle ne tezmîr edelim
- 5 Eyleyip tevsen-i tedbîri Edîbā ıtlāk
Cünbişin mürtehen-i fāris-i taķdîr edelim

5 pūsîdedir S, Ü2: pūşîdedir Ü1

900 S 45a, Ü1 111b, Ü2 101b

5 yatsa S, Ü2: tatsa Ü1

901 S 45a (Üzerine çizgi çekilmiş)

902

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Defter-i memleket-i hüsnünü taḥrīr etdim
‘Ālem-i behcetini ‘āleme taḥrīr etdim
- 2 Yeltenip ben de vuzū-sāzī-i taḫvā-yı gama
Sā'id-i dā' iye-i şevķimi teşmīr etdim
- 3 Okuyup besmele-i būy-ı ‘abīr-i zūlfün
Anı bir nādire ta' bīr ile tefsīr etdim
- 4 Kendimi hāle görüp ḥ'ābda bīdār olıcaḫ
O meh-i hüsnü der-āgūş ile ta' bīr etdim
- 5 Mūy-ı mūjgānım ile şūretin aldım yārīñ
Şanma kim ḥāme-i Bihzād ile taşvīr etdim
- 6 Beni āḫirde görüp böyle Edībā ‘ālem
Şandılar kim kıdem-i himmeti te'ḫīr etdim

903

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Giydi ol nīm-ten-i sāde-sefīdi yārım
Aḫsa der-servi bu aḫ sāde ile dil-dārım
- 2 O semen-güne libāsıyla ḫīrām eyleyerek
Baḫdı ‘uşşāḫa dedi işte benim aḡyārım
- 3 Mīl-i sürme keḫal-i çeşmine mār olmuşdur
Sürmelenmez o benim dīdeleri bīmārım
- 4 Ḳatre-i eşk ile pūr ol dü gül-i ruḫsāra
İki gül şīşesidir dīde-i mīnā-kārım
- 5 Sāye-i bīdde hem-şoḫbet-i yār olduğumu
Getirip yatmadadır yāda dil-i bīdārım
- 6 Şīḫal-i dem' ile gitdikçe girān-bār oldu
Ey göñül āb-keş-i çeşm-i cevāḫir-bārım
- 7 Dil verem şanma pey-i kārına ben şūfīnīñ
Ki anıñla bu ḫadar olmuş iken peyḫārım
- 8 Nice şāyeste-i ḫarvār-ı şütüm etmem ben
Var iken bezmde zāḫid gibi bir ḫar varım
- 9 Anı gerdān ederim gūy-şīfat āḫım ile
Çerḫ-i bed-mihr Edībā olabilmez cārım

904

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bulur mesâlik-i fevzi berehmen aňladığım
Olursa rāh-ı Hāka rū-be-reh men aňladığım
- 2 Müdām key-zen-i yāfūh olur dem-i 'uqbā
Zebān-ı efser-i zerrīn-i keyden aňladığım
- 3 Zemīne rūzī-i sālīnesin ifāza eder
Hemīşe dīden-i bī-ħulf-ı deyden aňladığım
- 4 Hemān zebāne-i sūz-ı hiyām-ı bülbüldür
Dehān-ı gonçe-i āşub-fenden aňladığım
- 5 Bize zerī'a-i fevz-i me'ād imiş bī-šek
Edīb sīret-i ħubb-ı vaţandan aňladığım

905

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 چون فروغ ماه نو نور جبین ازهرم
نوینو افزون شود ناقص نباشد ازهرم
- 2 Şūret-i kirdārını tā kim riya tezyīn ede
Merdūme bī-cā gelir idmān-ı taħsīn-i şiyem
- 3 Dīde-i ümmīd-i nā-kāmı qarīr eyler yine
Her zamān keşf-i niķāb etmezse de rūy-ı kerem
- 4 Meslek-i ešrārdan güm-sāz-ı rāh-ı vaħsete
Hem-ser-i iklīl-i zerdiz zīb-i her naķş-ı ķadem
- 5 Nā-sezādan iķtirān etdikçe dāmen-ķin olur
Rūy-ı nā-merdi Edīb ikrāh eder ķeşm-i ni'am

906

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Olsa ħātır yapmada hem-pīşe-i bennā kesem
Fırķa-i dirhem-perestāna yine ben nākesem
- 2 Şād olurdu belki ħırşından tebeh-kār-ı 'adū
Zerden olsa tiġ-i meslūlüm ķaçan başın kesem
- 3 Düşmen eylerdi fiker ruħsāre-i ayvaya sem
Şāĥ-ı ħasretten eger nev-bāve-i ayva yesem

- 4 Şanma kim şāyeste-i dest-i kabūl-i sem' olur
Kise-i efvāhda mağşūş olan naqd-ı kase
- 5 'Ālemin çeksem daḥi aḥzān-ı āzārın Edīb
Dehrde her ḥāṭır-ı maḥzūna ben şādī-resem

907

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 مگو ز نعمت حق رونمای انکارم
نشد بسپو و تعمّد نموده این کارم
- 2 ابیت من شره یسترقنی ابد
بحل عقدة ذلی قنعت فی العالم
- 3 Ḥayāl-i düşmen-i ser-der-kemīn-i ḡafletden
Nigāh-ı fehmini lāyık mı keff ede ādem
- 4 Ṭabibe kaşr-ı niyāz etse ehl-i tüklāna
Olur çekide-lebi zaḥm-ı sīneden merhem
- 5 Edīb mündeşir olmazdı şarşar-ı āha
Olaydı şābit eger her binā-yı müstaḥkem

908

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Göñül ya cismi fidā yāre ḡayreten kılalım
Ya işbu kālbüdü cān-ı ḡayra ten kılalım
- 2 Bu ıztırāb ile yā cānı eyleyip tecrīd
Rehīde-i elem-i şıḳlet-i beden kılalım
- 3 Bu gūne perde-keş-i rūy-ı baḡyet olduğça
Ḥayāta biz nigeḥ-i raḡbeti neden kılalım
- 4 Bize bu ḡā'ile-i zindegī ki ḥā'il ola
Şühūd-ı vech-i temennāyı biz kaçan kılalım
- 5 Edīb cān-ı 'alile devā-yı terk edelim
Anı ḥayāt-ı mü'ebbedle sağ esen kılalım

909

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ne kadar reng-i sevād alsa cebin-i şāmım
O kadar rüşen olur nāşıye-i eyyāmım
- 2 Heves-i maḥv-ı vüçüd eyleyemem kim yāriñ
Oldu 'aksiyle bed'īd āyine-i endāmım
- 3 Tāb-ı düzaḥdan eger olsa eşerden bī-bāk
Zulmet-i küfrü yaḳar meş' ale-i İslāmım
- 4 Cebhe-i dāmen-i menşürünü pür-nür eyler
'Ālemiñ şa' şa' a-i naḳş-ı nigīn-i nāmım
- 5 Düşse de dā' iye-i şıdḳa Edībā ḥāyin
Aña tehdīd iledir ḳā' ide-i ikrāmım

910

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlün

- 1 'Aşḳ olmasa ben vuşlata iḳdām edemezdım
Şevḳ-i dilimi dil-bere i' lām edemezdım
- 2 Fehm eylemesem ḳā' ide-i dīn-i ğarāmı
Bigāneleri rağbete ilzām edemezdım
- 3 Cehl etsem eger ḥār u ḥas-ı münkir-i dīni
Temyīz-i gül-i gülşen-i İslām edemezdım
- 4 Pūşide olaydı şeref-i tıynet-i zātım
Ehl-i şerefī sā' il-i ikrām edemezdım
- 5 Yār olmasa ger ğāyet-i āmālim Edībā
Şevḳine dili lāyık-ı ilhām edemezdım

911

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Şitā-yı ğamda göñül şūfiyāne kışlayalım
Cidār-ı sīneyi hū hū ile naḳışlayalım
- 2 Riyāz-ı vaşlda nev-bāve-çin-i bağyet olup
Neşāt ile zeḳan-ı sīb-i yāri dişleyelim
- 3 Ḳabā-yı 'işmeti çāk eyledik keş-ā-keşle
Bu dār-u-ġir-i elemde daḡi ne işleyelim

- 4 Tehiyye-sâz-ı mehâm-ı meşâf-ı miḥnet olup
Kemân-ı sine-i ḥasret-keşi kirişleyelim
- 5 Cefâ-yı fūrkatini dilden eyleyip izhāk
Edīb ol şanemiñ cürmünü bağışlayalım

912

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Luṭf u sitem-i ḥayr u şeri men ki men etdim
Ger nîk ü eger bed hele baḳ men kime n'etdim
- 2 Ḳavline uyup her dedigin men hemen etdim
Menden gilemend olmuş ise men heme n'etdim
- 3 Ben rāḥate efsūsumu lâyıḳ kefen etdim
Yok ḡayrı su'âl eylemek olsa kefe n'etdim
- 4 Simâ-yı siyehfāmını çün-yâsemen etdim
Her n'etdim ise sūr gibi yâsa men etdim
- 5 Tevfîḳ ile bî-reh-berî-i fūrkat-i Yūsuf
Ya'ḳûb gibi ülfet-i beytü'l-ḥazen etdim
- 6 Peyveste ḥadî-ḡānî-i cemmāze-i ḡamda
Âh-ı dili hem-nāle-i Veysü'l-Ḳaran etdim
- 7 Bî-külfet-i imrâr-ı nazar cümle Edībā
Feḡvâ-yı me'âl-i kütübü görmeden etdim

913

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Göñülden sūy-ı yāre münkeşif tā ben delik buldum
Şühūd-ı behcetiyle mihrveş tābendelik buldum
- 2 Düşelden tāb-ı 'aşḳa zıll-i çetr-i zülfe cān atdım
'Adîl-i sāye-i perr-i hümā bir gölgelik buldum
- 3 Mülüküñ rāḥati ḡavḡā-yı mülk-i nā-temellükdür
Cihānda ben hemān derviş-i bî-ḳaydı melik buldum
- 4 Mu'idd-i desti rindiñ cāygāh-ı naḳd-ı maşrafdır
Velikin iddiḡāra zāhidi pek münhemik buldum
- 5 Lüzüm-ı 'aşḳ ile zann etme kim selb-i ḳuyūd etdim
Edīb ancak ḳuyūd-ı 'ārdan āzādelik buldum

912 S 45a, Ü1 112b, Ü2 102b

1 men kime S, Ü2: ben kime Ü1

2 men heme S, Ü2: ben heme Ü1

913 S 45a, Ü1 112b, Ü2 102b

914

- 1 بنادرستی کار جهان نه هم دارم
که من بساغر سر شار می نهم دارم
- 2 نه شاد گنج و نه محزون مار گنجینه
دلی ز غائله هر دو بی الم دارم
- 3 فنا ز روی حقیقت بمن بقا باشد
من از وجود وجودم عدم دارم
- 4 بچاره خواهی زیب تن احتیاجم نیست
که در سریر ازل جان محتشم دارم
- 5 ادیب در دو جهان گر کنم سؤال کرم
خطا کنم که اگر سائل کرم دارم

915

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Diden-i ma' kulumü mağbūt-ı menkūl eylerim
Bî-tehāşî birr ile ahrârı men kûl eylerim
- 2 Naqş-ı levh-i minhātî ezhāna 'aks-endāz edip
Hâtır-ı her sâ' ile tebşîr-i mes'ûl eylerim
- 3 Tâ havâtırda baña ızmâr-ı âzâr olmaya
Zihni şanma fikret-i âzâra meşgûl eylerim
- 4 Hall ü 'ağdı hâric-i minhâc-ı taqdîr eylesem
Tâ ebed her 'uqde-i zünnârı maḥlûl eylerim
- 5 Ben Edîb işrâb-ı dârû-yı şifâ-baḥş eylerim
Şanmasınlar kim mizâc-ı kevnî ma' lûl eylerim

916

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Der-i 'uzlet-nişîn-i hâne-i tesbîhe sed lâzım
Ritâc-ı beyt-i ḳalbe perde-i selb-i ḥased lâzım

- 2 Deyācī-i talebde sālīk-i minhāc-ı 'irfāna
Delīl-i şādīk-ı meh-tāb-ı envār-ı hıred lāzım
- 3 Diyār-ı kalb-i şāfı ihtifāza şūr-ı ehvādan
Vülāt-ı enfüs-i emmāreye 'azl-i ebed lāzım
- 4 Şıkaldir tālībān-ı rif'ate eşvāb-ı ecsāmı
'Urūc-ı evcgāh-ı kūrba rūh-ı bī-cesed lāzım
- 5 Keş-ā-keşe tek-ā-pūy-ı harīm-i vaşl-ı yār ister
Edībā zāhid-i esmā-keşe nefy-i beled lāzım

917

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Belā-yı vuşlatıñdan āhır ey nā-mihrbān geçdim
O hāristān-ı cān-āzārdan dāmen-keşān geçdim
- 2 Güzergāh-ı riyāyı raġbet-i sūdumla terk etdim
Beni zāhid o yoldan şanma maḥzūn-ı ziyān geçdim
- 3 Reh-i seyr ü sülūküm dīde-i aġyāra pinhāndır
Geçince rāh-ı 'aşkı çeşm-i reh-zenden nihān geçdim
- 4 Memerr-i hevl-nāk-i ḥubb-ı dünyāda 'anā gördüm
O cıs-ı pūr-ḥaṭardan ben ki çün-āb-ı revān geçdim
- 5 Edīb ehl-i zamāna pey-rev olmakdan herāsānım
Eliñ geçdiği köprüden de bī-ārām-ı cān geçdim

918

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Baña etdikleriñden ey raķīb-i bed-gümān geçmem
Seni her dem sihām-ı āha etmekden nişān geçmem
- 2 Nigāhımda ḥalīd-i hār olur her naķşı aķdāmiñ
Yoluñda sehv ile geçdikçe bī-zaḥm-ı ziyān geçmem
- 3 Baña tevcīh-i çeşm-i ihtiyārıñ sedd-i rāh olmaz
Serir-i vaşla yol buldukça ben senden nihān geçmem
- 4 Beni bī-'ār eden sevdā-yı 'aşk-ı yārdır yoḥsa
Reh-i terk-i ḥayādan ihtiyārımla hemān geçmem
- 5 Edībā sıfleye buġz eylerim rūh-ı revānımsa
Tenimde nefret-i erzālden oldukça cān geçmem

917 Ü1 113b, Ü2 102b

918 Ü1 113b, Ü2 103a

2 bī-zaḥm-ı Ü2: bī-sehv-i Ü1

919

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Olsa da 'āşık-ı idrāk-i muḥāl-i ḥālim
Dürdan şemm edemez bûy-ı cemāl-i ḥālim
- 2 Ğayrlar ālini hem-şüret-i şıdk etdikçe
N'ola şıdk olsa benim cümle me'āl-i mālim
- 3 Her nice fâr-ı se'âmetle dehen-beste isem
Ḥaşmı ifḥâma yeter nuṭk-ı melāl-i lālim
- 4 Ne 'aceb nâ'ire-i reşk ile pür-tâb olsa
Her dil-i tâ' in-i bîhûde-maḳāl-i ḳālim
- 5 N'ola evşâfı Edîb eylese aḳlâmı şikest
Ḥadd-i her ḥâme degil vaşf-ı menāl-i nālim

920

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Pertev-endâz olıcaḳ nûr-ı selâm-ı sālîm
Zûd olur bî-eşer elbette zālâm-ı zālîm
- 2 Sâḥa-i sâhire-i dehri çemen-puş eyler
Heves-i gayret-i idrâr-ı gamâm-ı bālîm
- 3 Şafḥa-i behcet-i rûyumda sevâd olsa n'ola
Çeşm-i ins ü meleke naḳş-ı ḥutâm-ı ḥālim
- 4 Dil-i her ḥufte-i ḥ'âb-ı siteme sārîdir
Eşer-i niyyet-i şemşîr-i niyâm-ı fālîm
- 5 Dehr pür-Rüstem-i Zāl olsa da ḳahr eyler Edîb
Şadme-i kuvvet-i bernâ-yı ḥüsâm-ı Zālîm

921

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Bî-herâs-ı nâr-ı düzaḥ ben saña giryân demem
Nârdan bî-bâk iseñ de ben saña gir yan demem
- 2 Mürşid-i efsâne-gû olmaz nedîm-i ehl-i ğam
Zâğ-ı zişte hem-zebân-ı bûlbûl-i nālân demem
- 3 Olmadıkça 'aşḳdan dil-bend-i terk-i iftirāk
Merd-i da'vâ-yı ğarâma fâ'îḳ-i aḳrân demem

- 4 Sen de olsan ehl-i derde çāre-cūy-ı ittişāl
Şanma zāhid ben saña hem cān u hem cānān demem
- 5 Gitmedikçe sīneden evsāḥ-ı sū'-i niyyetiñ
Rāyegāndır saña seyr-i çehre-i ḥūbān demem
- 6 Bī-te'eşşür bīm ü ümmīd-i va'id ü va'dden
Her tilāvet-kāra vā'iz tālī-i Qur'ān demem
- 7 Hük-m-i Furkāndır Edīb insāna fermān-ı muṭā'
Yohsa her fermān-ber-i sulṭāna ben insān demem

922

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Ḥaṭiñ naqşı gözümde koymadı dem
Anı dest-i esefle koyma didem
- 2 Ḥayāl et inficār-ı ḥūn-ı eşki
Cihānı ğarḫa versin koyma dīdem
- 3 'Aceb mi gülşeni şād-āb ederse
Ḥurūş-ı mevce-i reng-i perīdem
- 4 Bahā-yı vuşlata şālīḥ mi olmaz
Nūḫūd-ı ḥāş-ı eşvāk-ı 'adīdem
- 5 Se'āmet-dāde-i levḥ ü kalemdir
Edībā şebt-i āşār-ı cerīdem

923

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sirişkimden ne görsün sāḥa-i kūyuñ türābı nem
که من بی دیدهء حسرتکش بینش ترا بینم
- 2 Nemi yabm ğirizı dr neḥt نکتهء رازم
خلیلی کیف استهوی لصمت لیسنی ابکم
- 3 Melīk-i kuvvet-i a'lā-yı şān-ı baṭl iken Ḥaḫḫa
Nice bī-kesr-i naḥvet düşmen-i bāṭıl olur mülzem
- 4 Fūrūğ-ı çeşm-i dil idrāk eder maḫbūl ü merdūdu
Sevād-ı şebde zīrā fark olunmaz gül ile ādem

6 va'id S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor) / va'dden Ü1, Ü2: va'den S

7 Furkāndır S, Ü2: Qur'āndır Ü1

922 S 45b, Ü1 113b, Ü2 103b

923 S 45b, Ü1 113b, Ü2 103b

3 bī-kesr-i S, Ü1: bī-kes-i Ü2

- 5 Edībā ben dahī dil-dāde-i āgyār idim belki
Eger rūz-ı ezelde ‘aşk-ı yāre olmasam mülhem

924

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 نپرسد دیگری حال که حال دیگری پرسم
اگر باشد گلویم از هلاهل خواردنی پر سم
- 2 تأبیت اختیاطا من شروعی للاذ الهموا
جنايات الافاعی فی الوری لو کنت لاعلم
- 3 Bu devr-i sifled e āmāc-ı seng-i inkisār eyler
Kimiñ kim ‘aksine ‘āyīne-i hātırda cāy etsem
- 4 ‘İzār-ı çeşmim eyler hār-ı müjgānı hırāşīde
Hasūduñ rüyuna re’fetle gül-pāş-ı nigāh olsam
- 5 Edībā hep murādāt-ı cihān göñlümce rām olsa
Nekāl-i eşkıyādan özge şeyle şādmān olmam

925

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Tehādünüm mü olur küfrü muğtenimle benim
Müsālemet mi eder cān-ı muğ tenimle benim
- 2 Feḥār-ı māder-i tevfiḳ ise benim lebenim
Yine enīs olacaḳ var ise benimle benim
- 3 Müdām sīnede āhım eser çü-bād-ı şabā
Egerçi ḥaste-i şevḳim velīk saḡ esenim
- 4 Kelāḡ-ı deşt-i nifāḳa muzīḳ-i dām-ı belā
Hezār-ı bāḡ-ı vifāḳa bahār-ı pür-çemenim
- 5 Edīb şanma meḳādīri cāhilim zīrā
Şadīḳe dest-i nevāziş ‘adūya dil-şikenim

926

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Bī-ḥarīr-i ḥūn-ı dil bulmaz leṭāfet meykedem
Çeşm-i ḥūnbāra bedīd olsa ne deñli mey k’edem

- 2 Nā-ķabūl-i ũlfet-i her tũnd-hũy-ı ser-ķeřem
Var iken 'ıtr-ı gũl-i řahbā olunmaz sirke şem
- 3 Hem-ser olmaz şöhret-i ĥum-ĥāne-i iķbālime
Bir muzahraf cām ile meřhũr olan evřāf-ı Cem
- 4 Sine-i pũr-tābım hecır-i 'ařķdan ol deñli kim
Gird olur mũjgān-ı ķeřm-i dāğıma deryāca nem
- 5 Naķř-ı miĥnet-ĥāne-i ķalb-i ĥazınimdir Edib
Ķeřm-i her ma' mũma nā-meřhũd olan eřķāl-i ĥam

927

fe' ilātũn fe' ilātũn fe' ilātũn fe' ilũn

- 1 Baña ĥařr olmayıcaķ cāy-ı firār-ı yārim
Ruķabādan olamaz nehy civār-ı dārim
- 2 Nev-be-nev ķehre-nũmāyende-i ĥũsn olduķça
Ĥuldu şermende eder seyr-i bahār-ı kārım
- 3 N'ola kıymet-şiken-i ĥülle-i me'vā olsa
Ġıbta-i sũndũs olur zīb-i şi'ār-ı 'ārım
- 4 Öyle pũr-āteř-i 'ařķım ki degil cāy-ı 'aceb
Dũzaĥa dāğ-ı derũn olsa řerār-ı nārım
- 5 Ne ķadar şiddet-i āzār-nũmā olsa eger
Olamaz her gũle řāyeste řikār-ı kārım
- 6 şadme-i kũh olur elbette ser-i sīnesine
Dāğ eden sīnemi te'şir-i cemār-ı cārım
- 7 Dehre tā sāye şala serĥa-i inřāfım Edib
Bĩ-temennĩ olur aĥbāba niřār-ı bārım

928

fā' ilātũn fā' ilātũn fā' ilātũn fā' ilũn

- 1 İftirāķıñla mezāķ-ı sem'e birdir neyle sem
İntifā-yı telĥi-i hicrāna bilmem n'eylesem
- 2 Bĩ-temennā-yı vũcũd eyler beni her dem 'adem
Vaķtidir gelse şu'ũn-ı dīdeden her dem'e dem
- 3 Reh-zenānıñ bulmamaķdan intihābı intihā
Böyle meĥcũr oldu minhāc-ı secāyā-yı kerem

4 deryāca nem Ü2: dũnyāca ĥam Ü1

5 eřķāl-i Ü2: dũnyāca Ü1

927 Ü1 114a, Ü2 104a

928 S 46a, Ü1 114b, Ü2 104a

- 4 Dehrde yek-digere yokdur vidādı mültezim
Dil-bere ‘āşıkdadır ancak vidād-ı mültezem
- 5 Dünlar ‘āle Edīb infāz-ı ahkām etmede
Ya‘ni segler oldu şirāna emīr-i muhteşem

929

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Kā‘id olmazdı sitemden gamumuz dāda bizim
Çāremiz olsa sitemden gam-ı müzdāda bizim
- 2 Nā-revādır hedef-i kār-ı sitemden gayra
Ca‘be-i nātıqamız nāvek-i feryāda bizim
- 3 Gayrdan gayra sezā görmez idik imdādı
‘Aczden olmasa ger meylimiz imdāda bizim
- 4 Meyle çün kār-ı gam-ı ‘aşka hevā-dār olduk
Hep veren bāde imiş kārımızı bāda bizim
- 5 Çerhiñ imdādı Edīb olmasa da gālibdir
Nāhun-ı himmetimiz tişe-i Ferhāda bizim

930

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Eşk-i revānı zann-ı hilāf etme yem desem
Durmaz ne deñli gamla meşāf etmeyem desem
- 2 İzhār-ı ‘aks-i nīk ü bedde müsteḥīl olur
Āyine-i derūnumu şāf etmeyem desem
- 3 Olmaz taḥayyül-i gül-i ruḥsār-ı yār ile
Çāk-i dili nümüne-i kāf etmeyem desem
- 4 Mümkün değil hacīc-i behīc-i maḥabbete
Beyt-i ‘Atīk-i ḳalbi meṭāf etmeyem desem
- 5 Düşmen Edīb ḥālime şādık güvāh olur
Ben her ne deñli lāf u güzāf etmeyem desem

931

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Enāmı derk-i fenn-i celb-i māla der-keder buldum
Göñülde ben hemān ādāb-ı ‘aşkı derke der buldum

- 2 Rüsüb etdikçe baħr-ı ƣa' r-nā-yāb-ı maħabbetde
Ĥayāl-i bāle reh-yāb olmadıĥ dürr ü güher buldum
- 3 Cihānda cümle bulmuş her biri bir nehc-i ümmīdi
Ben ancak sūy-ı kūy-ı dil-bere rāh-ı güzer buldum
- 4 Zāmīr-i nāsdan ƣoĥ sūdmend-i iħtibār oldum
Bu ĥalkıñ şanma kār-ı iħtilātından ĥazer buldum
- 5 Sezā-yı cennet-i mev'ūd olur tā' āta meylinden
Maħabbetden Edībā zāhidi pek bī-ħaber buldum

932

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 مگو که در جگرم داغ غم نمی دارم
که من به سوزش گم چشم پر نمی دارم
- 2 نمی سزد ڇو بمن نشئه ء فرح بی غم
بهجر یاره ڇرا وصل مرهمی دارم
- 3 هجا مثالبه و احتذا بمنقبتی
جواب مسئلتی لودجدت من یعلم
- 4 Şehāb-ı ĥullet-i tül-i emel teraşşüh eder
Baĥīle mülhem olursa vefā-yı va' d-i kerem
- 5 Edīb merdüme fıkr-i rehā belāhetdir
Hemīşe reh-zen-i rāh-ı vüçüd olunca 'adem

933

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 از ژنگ آرزوی جهان دل زدوده ام
نبود هوس نموده بعالم ز دوده ام
- 2 خوابیده ام ز یقظهء غفلت نگاه را
در پستر فراق جهالت غنوده ام
- 3 در کنج غم به پنجهء یافوخ ابتلا
مرغ همای یمن سعادت ربوده ام

- 4 لا يامن الخصام و لو جاد فعله
من جد فى مهادنة الكون لا جرم
- 5 Dārū-yı vaşlsız nice rencūr-ı hecrden
Olsun cüdā ḥarāret-i ḥummā-yı derd ü ğam
- 6 Uymaz nuķūş-ı ferş-i feraḥ ḥāne-i dile
Ḥ'oşdur firāk-ı yār ile ārayiş-i elem
- 7 Bīdārī-i ḳarīn-i zūhūl-i vüçüddan
Yegdir Edīb ehl-i dile raķde-i 'adem

934

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ten-i zerdimle ğamdan sīneye dāĝ-ı nihān aldım
Ḥazān verdim nihālistān-ı 'aşķa ğülsitān aldım
- 2 Lehīb-i 'aşķ ile cism-i nizārı eyleyip ifnā
Ḳarīn-i vuşlat oldum yāre ten verdim revān aldım
- 3 Cihānı terk ile vā-reste-i āşūb-ı dehr oldum
Ḳuvā-yı himmetimle bīmi tarḥ etdim emān aldım
- 4 Edelden istiķāmet 'aşķ ile ḥam-geştedir ḳaddım
Ḥadeng-i ḥ'oş-nümāy-ı ibtilā verdim kemān aldım
- 5 Nem-i rīzān-ı çeşmi müzd-i cān-ı la' l-i yār etdim
Edībā cür'a-i nā-çiz ile rıtl-ı girān aldım

935

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Mehebb-i inzivādan irtiyāḥa ben nesīm aldım
Ne zer aldım bu kān-ı devr-i kecden ben ne sīm aldım
- 2 Deĝişdim naķş-ı levḥ-i maṭlabı maḥv-ı meṭālible
Nedīm-i fıṭnatimden pend-i maķbūl-i ḥakīm aldım
- 3 Fezā-yı ğülşen-i ümmīdi me'vā-yı neşāṭ etmem
Ki ğülzār-ı recādan būy-ı cān-āzār-ı bīm aldım
- 4 'Acebdir ihtiyār-ı dest-i istignā-güzīnimle
Naşībim ḥ'ān-ı isti'lāda tām olduķça nīm aldım
- 5 Edībā kārĝāḥ-ı naķş-ı evşāf-ı kerīm oldum
Bu devr-i nākesānda şanma kim ḥūy-ı le'im aldım

936

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Gayrı nā-maḥrem edip terk-i diyār eyleyelim
O ki reh-yāb-ı reh-i terk idi yār eyleyelim
- 2 'Ārı taklīd ile de 'b eylemeden münfe' iliz
Ḳubḥdan 'ār edelim redd-i mu'ād eyleyelim
- 3 Dile düşdükçe temāşil-i emel maḥv edelim
Levḥ-i endişeyi bī-naḳş u nigār eyleyelim
- 4 Kām-yāb-ı dem-i zibā-yı vişāl olduğça
Dil-i mevtâyı o zibā deme zār eyleyelim
- 5 Eşer-i neş'e-i zülfüyle hübüb etdikçe
Cür'a-i şevkimizi bāda nişār eyleyelim
- 6 Şayd-ı her gönçe-leb-i mey-keşe bir dām edelim
'Andelīb-i gül-i peymāne şikār eyleyelim
- 7 Bāgda guşşayı āvīhte-i tāk ederek
Ḥaşm-ı endūha Edīb aşma qarār eyleyelim

937

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilū fā' ilün

- 1 Zıll-i ḥayāle rağbeti yok hūşumuñ benim
Menfūrudur cihān dil-i medhūşumuñ benim
- 2 Olsa bisāt-ı ḥāk ile yeksān binā-yı çerḥ
Olmaz gubār-ı çeşmi binā gūşumuñ benim
- 3 Cām-ı Cemi leb-ā-leb-i ḥūn-āb-ı reşk eder
Keyf-i kemāne-ḳaṭresi her nūşumuñ benim
- 4 Reh-yāb-ı rāz-ı mübhem-i ehl-i derūn olan
Nuṭḳ-āşināsıdır leb-i ḥāmūşumuñ benim
- 5 Rūy-ı bütān-ı zühre-cebīn-i cinān Edīb
Ezhārıdır zemīn-i çemen-pūşumuñ benim

938

- 1 نه خفته ام ز شقاق امم نه بيدارم
که در رعايت حق سيرت نبی دارم

- 2 دلم بزینت فانی نمی شود مائل
ز آرزوی جهان ساده مشربی دارم
- 3 ز شورش سفه حرص نادیم پاکت
منادمی چو قناعت مؤدبی دارم
- 4 خبیر آگهیم نیست در جهان جز من
اگرچه در نظرم صورت غبی دارم
- 5 ادیب میل ندای امیر و شه نکنم
ندای سامعه پیرای یا ربی دارم

939

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn

- 1 Bes idi 'ālemi iḳāza nevā-yı nāyim
Nağme-i nāyim eger olsa nevā-yı nāyim
- 2 Ğam-ı hicrān emel-i vaşl ile düşvār olmaz
Hıoş olur şevḳ-i dem-i fitr ile keyf-i şāyim
- 3 Dāğ-dār-ı heves-i ḥüsn-i ebed-peyvendim
N'eyleyem her şanemi k'olmaya ḥüsnü dāyim
- 4 Lümza-i derd ile 'āşıqları dil-sır etdim
Şanma mihmāngeh-i aḡyāra da yetmez pāyim
- 5 Kā'id-i tā'at olan kuvvet-i imāndır Edīb
Etmez ehl-i keseli bāng-ı iḳāmet ḳāyim

940

mefā' ilūn fe' ilātūn mefā' ilūn fe' ilūn

- 1 Meşāf-ı cünd-i 'adūya ne dem olur seferim
Şināh-ı ḥūn edeyim lā-cerem olursa ferim
- 2 Şimāḥ-ı 'āleme tekrīr-i bang-ı hevl etmem
Ki nefḥ-i şūr ile tev'em şinüftedir ḥaberim
- 3 Hecir-i naşfetim ārām-süz-ı ḥāyindir
Ḥafir-i rāḥat-i cān-ı emindir zararım
- 4 Künām-ı fitneye dūd-ı 'azābdır nefesim
'Adū-yı dīve rücūm-ı şihābdır şererim

939 S 128a, Ü1 115b, Ü2 105b

2 S, Ü2: (Ü1'de 4. beyit olarak yer almaktadır)

940 S 128a, Ü1 115b, Ü2 105b

- 5 Olur reside hālā vü melā-yı şeş cihete
Edib táb-ı cihân-gır-i hiddet-i nazarım

941

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Ben sarây-ı hikmetiñ bir kâr-dân bennâsıyım
Şanma üslûb-ı binâ-yı hikmeti ben nâsiyim
- 2 Bıkr-i şahbânıñ ki ser-püşide ben mînâsıyım
Qadrin ol mestûreniñ her gâh ben mi nâsiyim
- 3 Sâgar-ı levhe ser-i mînâ-yı kil-k-i gaybdan
Neş'e-i hüsn-i edânıñ mâhir-i imlâsıyım
- 4 Şâhid ü zenden enîs-i vahşetim zann etme
'Âlemiñ zâhid gibi dil-bend-i istînâsıyım
- 5 Dehrde bir ferde istilâ-yı cevrim yok Edib
Halkıñ ammâ nâ-şabûr-ı vehm-i istilâsıyım

942

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu gün ihyâ-yı dâda gayret-i Nüşîrevân etdim
Zülâl-i çeşmesâr-ı Hızrdan nûş-ı revân etdim
- 2 Pür etdim tırs-ı kevni zîver-i erķâm-ı kârımla
Hâdis-i vaşf-ı şânım hâş u 'âma dâstân etdim
- 3 'Anâ-yı intikâm-ı düşmen-i bed-kâra düşdükçe
Hemân gûyâ mihâd-ı rāhate ilkâ-yı cân etdim
- 4 Hafidir behcet-i taşvîr-i kârım çeşm-i idrâke
Anı zann etme tedbirimle ben gözden nihân etdim
- 5 Edibâ irtikâ-yı çâr tāk-ı bıkr-i ma' nāya
Nukûş-ı mıstarı pây-ı yerâ' a nerdübân etdim

943

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu kâr-ı a'cebi zannımda ancak bendeñiz yaptım
Ki reşh-i miğ-i çeşm-i hûn-feşânı ben deñiz yaptım
- 2 Fetil-i şerhayı zib-i çerâğ-ı kurş-ı dâğ etdim
Mesir-i nev-hilâle fark-ı hûrşid üzre iz yaptım

941 S 128a, Ü1 115b, Ü2 106a

942 S 134b, Ü1 116a, Ü2 106a

1 Nüşîrevân : (Metindeki imla her üç nüshada da نوش روان biçimindedir.)

943 S 135a, Ü1 116a, Ü2 106a

- 3 Şıfât-ı bāṭını bildim ki ifrāt-ı tekebbürdür
Faḫīh-i lāğarın taşvır-i endāmın semiz yaptım
- 4 Kemāl-i nefretimden zāhid-i huşk-i müzevverle
Temādiden binā-yı ülfeti pek muḫteriz yaptım
- 5 Edibā gerçi bī-bāk-i ḫaṭāyım ben yine ammā
Ḥaṭā-kārīyi hergiz fūrşati nā-müntehiz yaptım

944

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ben kim sülük-i nehc-i emān-ı Nebīm edem
Hevl-i şabāḥ-ı rüz-ı cezādan ne bīm edem
- 2 Mev'ūd iken me'ādda fevz-i likā ile
Olmaḫ taşavvurumda şadīķi ḫaşīm edem
- 3 Dārū-yı nefḫ-i şūr ise sem'e şifā veren
Şāyān olur mu meyl-i devā-yı ḫekīm edem
- 4 Bānū-yı çerḫ kābile-cüy-ı meḫāz iken
Mümkin midir velūda nigāḥ-ı 'aķīm edem
- 5 Geldi Edib o dem ki hemān reh-nümā olup
Hem-rehlere şırātımı ben müstaķīm edem

945

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Edem tā meyl-i taḫdīd-i şavārim
Sitem-kārān-ı dehri tīz şavarım
- 2 'Adū-yı bed-tebāra ben kıyarım
Edīm-i cism-i bed-būdun kıyarım
- 3 Cünūd-ı şerr u şūru ḫarḫ u ğarḫa
Mişāl-i āb u āteş ben şu nārım
- 4 Baña el çekse de düşmen ezādan
Yine ezmār-ı keydinden nizārım
- 5 Şadīķ ü düşmene luṭf u sitemde
Edibā ḫaḫ bu kim bī-iḫtiyārım

944 S 98a, Ü1 116a, Ü2 105b

945 S 98a, Ü1 116a, Ü2 106a

3 ḫarḫ u ğarḫa S, Ü2: ḫarr u ğarḫa Ü1

946

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mümkün mi ben şadîke cefâ eyleyem kıyam
Geldikçe yâ nevâziş edip etmeyem kıyâm
- 2 Benden girîz eder k'ola nezdîk ü dürdan
Vahşîyi râm için neye dâm-ı vefâ kıram
- 3 Ben neş'e-yâb-ı câm-ı mey-i intibâh iken
Mestân-ı h'âb-ı gâflete mümkün midir uyam
- 4 Yârîñ ki ta' m-ı rîk-i lebinden habîr olam
Lâyîk mı sehv edip anı peymânenen şoram
- 5 Yegdir Edîb zulmet-i şâm-ı firâkveş
Ecnâd-ı fitne yurduna ben göçmeden konam

947

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Vaşfın yazarak gârka-i envâr olayazdım
La'lin ögerek maḥzen-i esrâr olayazdım
- 2 Nûk-i kalem-i âh ile tûmâr-ı ḥayâle
Yazdıkça dilâ zârlığın zâr olayazdım
- 3 Tahrîr ederek dâ'ire-i mülk-i cemâlin
Ser-defter-i ma'mûre-i âşâr olayazdım
- 4 Tekrîr-i nevişt-i kalem-i şu'le-i gamdan
Bu sine-i pür-dâğ ile gülzâr olayazdım
- 5 Eşvâkıñ Edîb ol meh-i tâbâna yazınca
Birden şeref-i vaşla sezâvâr olayazdım

948

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ehl-i şıdka dili iskâna ben icâr ederim
Şanma her şahş-ı riyâ-kâra beni câr ederim
- 2 Rûze-i tevbe-i maḥbûba muşırır oldukça
Şerbet-i la'l-i leb-i yâr ile iftâr ederim
- 3 Giryeyi ḥandeden icâz ederek zann etme
Dâmen-i dîdeyi meblûl-i nem-i 'âr ederim

946 S 97b, Ü1 116b, Ü2 106a

947 Ü2 106b

948 S 135a, Ü1 116b, Ü2 106b

1 Ehl-i S, Ü1: Aşl-i Ü2

- 4 Eylesem da' vet-i tedbîr-i sitem yârâna
Müjeyi hâr-ı gül-i gülşen-i âzâr ederim
- 5 Dehrde münhemik-i lezzet-i dünyânın Edîb
Neş'e-i şoğbetini görmeden inkâr ederim

949

mef'ûlû fâ' ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Farq-ı 'adûya tîğ-i belâdır dilim dilim
Kim hinduvâne-i serin eyler dilim dilim
- 2 Olmaz le'ime cünbiş-i pây-ı telaţţufum
Ammâ kerîme cûd ile eyler şitâb elim
- 3 Va'd ü va'idim âyine-i 'aks-i şıddıdır
Yok sem'-i ehl-i hûşa hadîş-i mü'evvelim
- 4 Gerçi nigâh-ı bînişe zâhirde âhırım
Ammâ ki nağş-ı şûret-i bî-misl-i evvelim
- 5 Olmaz Edîb seng-i derim mevkıf-ı 'adû
Muhtaşş iken şadîke riyâz-ı mükellelim

950

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Mest-i medhûş olarak bezm-i şafâya gelemim
Sâkiyâ cilvegeh-i sâgar-ı 'aşk et gel elim
- 2 Sâkıt-ı hürmet olan öyle meyi görmeyelim
Elem-i ra'se-i teşvîşe kodu gör mey elim
- 3 Nice bir sehv ile bed-mestî-i pend-i nâşih
Mürşid-i câm-ı garâmın sözünü esleyelim
- 4 Kûtulup dürd gibi meyl-i rüsûb etmekden
Mevcveş lücce-i şahbâda şinâh eyleyelim
- 5 Eşer-i neş'e ile hal'-i 'izâr etdikçe
Yâre bir bir elem-i hecri Edîbâ diyelim

951

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Dil-berin zülf-i girih-girini men câ kıldım
Verâ-i dâma giriftâriyi mencâ kıldım

- 2 Eyledim mähımı endāhte-i süy-ı muhāk
Bir hilāl-ebrüya men 'ömrümü ifnā kıldım
- 3 Da' vet-i süz-ı gama meyl-i derün etdikçe
Dāmen-i küşe-i ebrü ile imā kıldım
- 4 Anı ser-māye-i cem' iyyet-i hātır buldum
Sa' yı teşhîr-i gama şanma ki bî-cā kıldım
- 5 Ben Edibā 'arağ-ı rüy-ı hayā nüş etdim
Sāgarı 'aks-i ruh-ı yār ile imlā kıldım

952

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Çāk-i ser-pençe-i miñnetle pür oldukça yaķam
İsterim nüh felegi sūziş-i āhımla yaķam
- 2 Pertevi 'ālemi pür-mevc-i yem-i āteş eder
İstemem çeşm-i baķam kevn ile dünyāya baķam
- 3 Şereri haclegeh-i yāre de te' şîr eyler
Ben ki āteş-zene-i āhımı ağıyāra çaķam
- 4 Ben güdāzide-ten-i tāb-ı gamım şāyānım
Ki hemān seyl-i hūrūşān gibi dünyāya aķam
- 5 Demidir seg gibi ser-beste-i kahr edip Edib
Rismān-ı nekedi gerden-i a' dāya taķam

953

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 N'ola her dāne-pāş-ı dām-ı ğadri men 'idām etsem
Giriftārān-ı dām-ı ğadrden hem men' -i dām etsem
- 2 Sitem-kārān-ı dehriñ dergeh-i emn-i teşāfiye
Hukūk-ı ilticādan zimmetin ibrā-yı 'ām etsem
- 3 Yed-i tevfiķ ile bîdār-ı teşhîr eyleyip birden
Hüsām-ı saıveti dāmen-keş-i h̃āb-ı niyām etsem
- 4 Hārîşānı heme bî-tāb-ı renc-i imtilā kılsam
Fezā-yı 'āleme baş-ı simāt-ı intikām etsem
- 5 Mezāk-ı hayr-h̃āha nüş u hem bed-h̃āha nîş olsam
Felekde zehr u hem pā-zehr ile teşhîr-i nām etsem
- 6 Telettıfla kıfār-ı zulmet-i miñnet-nişinānıñ
Riyāz-ı behcet-i her rüzunu maḥşūd-ı şām etsem

5 rüy-ı S, Ü2: nūr-ı Ü1

952 S 135a, Ü1 117a, Ü2 107a

953 S 135a, Ü1 117a, Ü2 107a

- 7 Edibā i' tirāz olduḡça vārid yār-i dūşmenden
Zebān-ı meskenetle başt-ı a' zāra kıyām etsem

954

- 1 کردم ادا بنور هدایت ضیافتم
جاهرت فی معاتمه بالضيافتم
- 2 دشمن اگر که خون دلم کرد مغتنم
او مغ تنست و من لکد جان مغتنم
- 3 لاینبغی لمثلی افشاء همه
در مقول گواه عدو تا که میکشم
- 4 چون در میان سربهء حیوان نموده ام
باچشم ساده بین که بداند که آدمم
- 5 نبود خفی ادیب ز من نقش نیک و بد
مستوعب جراید تصویر عالم

955

- 1 نه دستم گشت خالی از نم اشکم نه دامانم
گل نایاب این باغم نشاید بی ندا مانم
- 2 زنخلستان جنت طاقت بالیدن طوبا
دوتا کردم بجوش بالش سرو خرامانم
- 3 دلم فرسوده تاب مهر محبوبی پریشانی
بدین صورت پریشان حال مهر هر پری شانم
- 4 نبیند تا ابد جز من رضا جوینده انسانی
عجب دارم بنادانی چرا محسود انسانم
- 5 زاستیلاى حیرت از شهود شوش عالم
ادیبا بیخودم هرگز نه خندانم نه گریانم

956

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Bâ' iş-i tül-i emeldir men 'ağarı istemem
Nefsi tesvîl-i tama' dan men'e kârî istemem
- 2 Olmadan maḥrûr-ı tâb-ı maşriḳ-i minâ-yı mey
İlticâ-yı sāye-i bîd ü çenârî istemem
- 3 Tâ sevâd-ı kuḥl-ı deycûr-ı ğam-ülfedir nâzar
Tûtiyâ-yı şafvet-i nûr-ı nehârî istemem
- 4 Etmedikçe aḥz-ı mişâḳ-ı şebât Âdem gibi
Kûh-ı firdevse şu'ûd-ı inḥidârî istemem
- 5 Olmadıkça ḳahrdan me'mûn-ı istilâ Edîb
Ḳahr-ı a'dâ-yı li'âma iḳtidârî istemem

957

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Esîr-i iġtirâb oldu ğüm etdi her ki şîrâzım
Vaṭan-yâb-ı hidâyetdi bileydi her kişi râzım
- 2 Bülûġ-ı zuḥruf-ı dehre egerçi çok degil azım
Yine ḳann etme ey ġâfil ki çokdan çok degil âzım
- 3 Serime tâbiş-i levḥ-i cebînde ḥûbdur yazım
Ki faşl-ı nev-bahâr-ı 'adndan mergûbdur yazım
- 4 Suḥan-fehmân-ı dehre şadr-ı elvâḥ-ı belâgatde
Nümûdâr-ı sevâd-ı noḳtadır itnâb u icâzım
- 5 Degil mümkün Edîbâ maḥrem-i çeşm-i şühûd olmak
Nîgeh-düz-ı ḥayâl-i mehveşândır rişte-i nâzım

958

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Cemâl-i tâbnâkin şanma bir sîm aya beñzetdim
Hemân mâh-ı sipihri ol semen-sîmâya beñzetdim
- 2 Ederken mâhda vech-i şebah ruḥsâre-i yâre
Düçâr oldu gözüm mihr-i cihân-ârâya beñzetdim
- 3 Derûnuñ şimdi âhından geçilmez bend-i zülfünde
Anı ben sâbîḳâ bir merd-i âhen-ḥâya beñzetdim

956 S 135a, Ü1 117b, Ü2 107a

957 S 45b (Üzerine çizgi çekilmiş)

958 S 46a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Kesilmez cezr ü meddi dāmen-i şahrā-yı dāmından
Hürüş-ı eşk-i gevher-rîzi ben deryāya beñzetdim
- 5 Nigāhım hîrelenmiş giryeden bakdım o hûn-ẖārîñ
Kābā-yı nāzişi hārā iken kemhāya beñzetdim
- 6 İşāretle nice Fir‘avn-ı haşmı ser-nigûn eyler
Yerā‘ı ben ‘aşā-yı hażret-i Mūsāya beñzetdim
- 7 Gezer gördüm Edibā kaşr-ı vālāsında dil-dārı
Hırāmın şāhidān-ı ‘ālem-i bālāya beñzetdim

Harfû’n-Nûn

959

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Olaydı bir herāsān-ı ğarīm-i şer mekārımdan
Düşerdim ben daħi hevl-i haşīm-i şerme kārımdan
- 2 Hayālim neşr-i tāb-ı intikām oldukça bed-ẖāha
Revādır cān-güdāzî bîniş-i mihr-i ‘izārımdan
- 3 Sebük-bār-ı ‘anā olmak ümîdin târikim zîrā
Şıkal peydā olur endişe-i taħfif-i bārımdan
- 4 Dil-i miħnet-ķarīne tesliyet kayd-ı şekib olmaz
‘İnān-ı zabtî zîrā çıkdı dest-i ihtiyārımdan
- 5 Odur pāy-ı dil-i nālāna çünküm kayd olan ancak
Edibā rişte-i ümmîdi kesdim zülf-i yārımdan

960

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Zî-fiṭnate nām-ı neseb ü zib-i ḥasebden
Bir zerrece yeg māye-i iksîr-i edebden
- 2 Zengîlere telķib-i güher ḥüsn olabilmez
Bed-sîrete yok fā‘ide taḥsîn-i laķabdan
- 3 ‘Ārîleri iksāya olan himmet-i vālā
Reh-zenleri şermende eder selb-i selebden
- 4 Şāyeste-i iḥsāndan umar baḥş u ‘atāyı
Mün‘imleri dehriñ geçemez ḥūy-ı talebden
- 5 Tab‘ım gibi bir dürr-i girān-māye Edibā
Zāhir mi olur hiç şadef-i yemm-i Halebden

961

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Feyz alan bāğ-ı ğamıñ behcet-i ānvārından
Göz yumar mihr ü mehiñ tābiş-i envārından
- 2 Çāre-cūyān-ı şifā şirzime-i ehl-i ğamıñ
İktisāb etse n'ola şihhati bīmārından
- 3 Varlığından bulamaz şırfe-i ber-ḥ̣ur-dārı
‘Aşık-ı şifte-dil geçmez ise varından
- 4 Bu gün eyler yoluna bezl-i nükūd-ı cānı
Lā-cerem maṭlab u ümmīdi olan yarından
- 5 Reşk-i pīrāye-i ḥūr olsa Edībā ne ‘aceb
Şaḥalar ḥāmemizñ zinet-i āşārından

962

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Dilā derd-i derūnūñ ol mehe bī-cā ne söylersin
Teşāmüm-kārı gūyā şūret-i bī-cāna söylersin
- 2 Demezsın gerçi kim bādī-i terk-i bādeyi ammā
Şunulsa destīne ey rind-i ğam-peymā ne söylersin
- 3 Müfevvezdir saña dīvān-ı ‘aşkıñ çünkü aḥkāmı
Sözün kânūn-ı şāhī üzre hep şāhāne söylersin
- 4 N'olurdu ey perī-rū ḥūy edinsen ketm-i esrārı
Saña ifşā-yı rāza korḡarım yārāna söylersin
- 5 Edībā gerçi azdır vādī-i naẓma tek-ā-pūyuñ
Ya bārī söyleyince böyle üstādāne söylersin

963

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Lebiñ şevkiyle dāğım şevk-i rüyūñla dü dāğ olsun
Şehā göñlüm dudağıyla yüzünden bir çerāğ olsun
- 2 Bize zevk-i ḥayāl-i la' l-i nābı keyf-i kāfidir
Hele devr-i lebinde cām-ı gülfāma yanağ olsun
- 3 Nevīd-i vaşl-ı yāre çeşmini gūş eylemesin ‘aşık
Gubār-ı reh-güzārın tā görünce göz kulağ olsun

961 S 46b, Ü1 118a, Ü2 107b

962 S 46b, Ü1 118a, Ü2 108a

963 S 47a, Ü1 118a, Ü2 108a

- 4 Ayırmaz küşteğânın ne yemîn ü ne yisârından
Şeh-i çâker-nevâzım yümn ile yüsr ile şağ olsun
- 5 Kümeýt-i bâdeyi ayırma zerrîn zîn-i sâğardan
Meşâf-ı leşker-i endüha sâkî koy yarağ olsun
- 6 Siyeh-kârânı mihrâb-ı du‘âda rû-sefid etse
‘Aceb mi reşha-i âb-ı vuzûnuñ yüzü ağ olsun
- 7 Ne mümkün ‘âşıka miñnet-sarây-ı ğamda âsâyiş
Gerekse eblehâna sâkin-i künc-i ferâğ olsun
- 8 Dilâ şahıñ gubâr-ı mâ-sivâdan rüft-ü-rüb et kim
Şeh-i şevket-penâh-ı ‘aşka lâyıķ bir konağ olsun
- 9 Ğamından ğayrı mefķüd olduĝun bilmezse hâtırdan
Edîbâ ol perî iķlîm-i dilde güm-sürâğ olsun

964

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Teşnelikle müntehî olsun muķâlîf şerbeden
Tâ ola peyveste me‘mün-ı gezend-i şer-beden
- 2 Düş-ı ahlâķı şiyâb-ı ‘ârdan ‘ârî ise
Yok hacâlet merde eşvâb-ı ‘avârı giymeden
- 3 Nakşdır olmak nigâh-ı imtiyâz-ı merdüme
Ķadr-i ħadrâ-yı dimen hem-ķadr-i ezhâr-ı çemen
- 4 Ħâyine dil-bend olan ehl-i ħıyânetdir yine
İncizâb-ı ħaşr eder hem-cinsine zâğ u zeğân
- 5 Târ u pûdu rişte-i tûl-i emelden k’olmaya
Küşte-i ħırşa Edîb olmaz murâdınca kefen

965

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Göster yüzünü çeşm-i dil ü cânım açılsın
Depret lebiñi ħoķķa-i dermânım açılsın
- 2 ‘Arz et baña ârâyiş-i gülzâr-ı cemâliñ
Nuţķ-ı dehen-i bülbül-i nâlânım açılsın
- 3 Keşf eyle baña besmele-i ħâcib-i şûĥuñ
Tâ nâşiye-i muşhaf-ı imânım açılsın
- 4 Terk eyleyip elden ķoma iķlid-i vefâyı
Ķufl-ı der-i ħalvetgeh-i aĥzânım açılsın

- 5 Hürrem-dil edip naqd-ı vişālîñle Edîbi
Her yâre kıoma destile dāmānım açılısın

966

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Te'allüm etse de taħriri kevnîñ yüz debîrinden
Yine iksîr-i feyzî bulmaz âdem yüzde birinden
- 2 Dilâ geç 'âlemiñ her sifle vü vâlâ vezîrinden
Cihânîñ çeşm-i âzı kûteh et bâlâ ve zîrinden
- 3 Dil-i menhûmu etme vâye-ğâh-ı loķma-i cāyi'
Ėidâ-yı acı terk et bî-cedel yersen yesîrinden
- 4 Miyân-ı bāğda feryâd ile iş'âr eder bûlbûl
Kef-i bî-vâyesi şıfr olduķun naqd-ı şafirinden
- 5 Edîbâ bunca māl-ı nâsı mürşid ibtilâ' etmiş
Çıkarmaz çâh-ı nâ-peydâ-bûn-i baķn-ı kebîrinden

967

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Dil nâziş-i her yâre zebûn olmayagörsün
Bâzîçegeh-i reyb-i menûn olmayagörsün
- 2 Ėākister olur âhım ile hâsid-i bed-gû
Âteş-zen-i kânûn-ı derûn olmayagörsün
- 3 Ta'n etmesin 'uşşâķa uyup 'aķlına zâhid
Ėâtır-şiken-i ehl-i cûnûn olmayagörsün
- 4 'Uşşâķ direng eylesesin rāh-ı talebde
Pâ-beste-i zencîr-i sükûn almayagörsün
- 5 Dil-dâde olan fenn-i Ėam-ı 'aşķa Edîbâ
Âlûde-i evhām u zûnûn olmayagörsün

968

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Çekilmez dil-berânîñ geh miyân u geh sürîninden
Dil-i 'âvâre geçmez 'âlemiñ Ėaşş u semîninden
- 2 Tehî-dest olsa da ehl-i hûner maħsûd olur lâ-bûd
Zamâne Ėalkıñıñ işâr-ı naqd-ı âferîninden

966 S 47a, Ü1 118b, Ü2 108a

967 S 47b, Ü1 118b, Ü2 108a

3 'aķlına S, Ü2: Ėaflete Ü1

968 S 47b, Ü1 118b, Ü2 108b

- 3 Naşibimdir ser-i dil-dâr için sügend-*h*ur olmak
Te' ayyüş kısmet olmaz her kese kedd-i yemîninden
- 4 Eger nûş-ı zülâl-i çâh-ı maşşûd etmek istersen
Şaķın secl-i garâmîñ çekme el hablü'l-metîninden
- 5 Edîbâ çeşm-i 'ibretle bakılsa dehr-i pür-şûruñ
Rehâ bulmak kadar ni' met mi var sũ'-i qarîninden

969

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şadâ-yı âh u zârım ey şeh-i bî-dâd işitmezsın
Ser-i küyuñda etsem rûz u şeb feryâd işitmezsın
- 2 Hücûm-ı cünd-i fevc-â-fevc-i endüh-ı firâķıñla
Olurken kişver-i hâķır harâb-âbâd işitmezsın
- 3 Miyân-ı bezm-i nûş-â-nûş-ı şûr-efzây-ı hecriñde
Nedir keyfiyyet-i 'uşşâķ-ı gam-mu' tâd işitmezsın
- 4 Saña bârî o deñli i' timâdım var ki haķķımda
Ne derse bed-zebân-ı zümre-i hüssâd işitmezsın
- 5 Edîb etdikçe ey meh şevķ-i ruhsârıñla âfâķı
Dem-â-dem pür-sürûd-ı nazm-ı nev-icâd işitmezsın

970

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Zîver-i tâc-ı sipihr olalı nâm-ı ramazân
Kurta-i gûş-ı 'ibâd oldu peyâm-ı ramazân
- 2 Zîb ü fer vermede bālâ-yı şehir-hîzâna
Püşiş-i hil'at-i müşgîn ile şâm-ı ramazân
- 3 Neş'e-i rûze verir şâ'ime refâr-ı diger
Başkadır mestî-i şavm ile hîrâm-ı ramazân
- 4 Gıbta-fermây-ı şühûr olsa n'ola 'âlemde
Kadr ile 'ide qarîn oldu hîtâm-ı ramazân
- 5 N'ola medhûl ise güftâr-ı perîşân-ı Edîb
Bî-dimâgânadır elbette kelâm-ı ramazân

971

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Âdem ki mi' de-sîr ola nân u penîrden
Dest-i emel remîde gerek şâh u mîrden
- 2 Mânend-i râh-ı kan' u rızâ mürşid olmaya
Ehl-i tarîk ' ahd alagörsün o pîrden
- 3 Za' f-ı baſar ' alâmet-i za' f-ı baſîredir
Çok zî-nazarlar ekmehi bilmez baſîrden
- 4 Dehriñ gürisne-çeſm olan aſhâb-ı ſerveti
Ma' nide hep gedâter olurlar faķîrden
- 5 Ma' dümdur zamânede temyîz-i nîk ü bed
Yok ſavt-ı münker-i ħarı añlar ħarîrden
- 6 Hüsn-i serîre ħacle-i bânü-yı feyz iken
Bilmem ne sūd zîver-i zerrîn-i serîrden
- 7 Kesb-i nevâ-yı tâze eder bülbülân Edîb
Bâğ-ı na' imde kalem-i ħ'oſ-ſarîrden

972

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Giryânlığıñ nümûnesin al ' ayn-ı tâkden
Aldanma rîziſ-i neme her çeſm-i bâkden
- 2 Nev-ſâh-ı mîve-i seridir ehl-i tâ' atîñ
Kať -ı ' alâyıķıñ ſemerin gör arâkden
- 3 Terk-i sivâda zâhiri ſeyĥiñ baķılsa lîk
Geçmez yine nüfâſe-i çüp-ı sivâkden
- 4 Yegdir cihânda reh-revî-i râh-ı ittikâl
Yokdur netîce ħâtır-ı endîſenâkden
- 5 Kesb et rûmüz-ı mezheb-i ' aşķı Edîbden
Ümmîd-i feyz eyleme her sîne-çâkden

973

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne deñli çeſm-bend olsañ da dînâr u peſîzinden
Rehâ mümkün degildir çerĥ-i bed-mihriñ sitîzinden

971 S 48a, Ü1 119a, Ü2 108b

972 S 48b, Ü1 119a, Ü2 109a

973 S 48b, Ü1 119b, Ü2 109a

- 2 Bu vîrân-hânedede gencîne-yâb-ı feyz olam dersin
Çalış iksîr-i pend al mışr-ı Kûmuñ bir ‘azizinden
- 3 Şaķın aldanma za‘ f-ı zâhir-i İblîs-hûyâna
Ki her kelb-i ‘aķûruñ şavleti çokdur girizinden
- 4 Meşâm-ı hâtır-ı ehl-i dile bûy-ı vefâ-dârî
Gelir h’oşter behiştîñ belki bād-ı müşg-bizinden
- 5 Edibâ bezm-i ğamda ‘âşık-ı zâr-ı ciger-hûnuñ
Bilindi mâ-cerâsı dide-i hûn-âbe-rizinden

974

mef‘ülû mefâ‘ilû mefâ‘ilû fe‘ülün

- 1 Ol ‘işvegeriñ sürmelenen hâk-i rehinden
Göz yumsa sezâdır felegiñ mihr ü mehinden
- 2 Dest-i dili raĝbet-şiken-i sāĝar-ı Cemdir
Ser-mest olaniñ neş’e-i cām-ı nigehtinden
- 3 Ğadr etdi mürîdânı hele pîr-i tarîķa
Hep aldılar esrârını ceyb-i ‘atehtinden
- 4 Gör kim dil-i nâ-kâbil-i âyîn-i ne-dânım
Farķ etmedi zühhâdî ‘aşâ vü külehtinden
- 5 Tebzîrdedir her kese naķdîne-i ta‘nı
Vâ‘ız ne olur geķse bu kâr-ı sefehinden
- 6 Dānāya külâh-ı nemedin mülk-i cihāniñ
Bihter mi degil efser-i pür-zîb-i şehinden
- 7 Āzāde-ser-i şûriş-i ferdâdır Edibâ
Vâ-reste olan dest-i ĝarîm-i günehtinden

975

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Nedîmân-ı maķabbet restedir fikr-i emāniden
Belî dem-bestelerdir belki zîkr-i şâdmāniden
- 2 Hāzer bu ebruvân-ı ser-be-hem-peyvusteden ey dil
Ki inmez nice demdir mesned-i şāhib-kırāniden
- 3 Saña yetmez mi bu ey cevherî-i pîlver dāniş
Eliñ pür-naķd-ı husrân oldu bu kıymet-ne-dāniden
- 4 Açıp n’eyler zebân-ı ta‘nı vâ‘ız meşreb-i rinde
Bilindi hâl ü şānı ‘işmet-i kâr-ı nihādiden

- 5 Edibā mevsim-i dey-māhda gülzārı seyr et kim
Kābā-yı taze giymiş gūyiyā reng-i hāzāniden

976

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Umma nigāh-ı himmeti her çeşm-i nengden
Hāşıyyet-i cevāhir ümīd etme sengden
2 Nākesden etme gayret-i merdānı iltimās
H'āhişger olma neş'e-i şahbāyı bengden
3 Yārīñ fūrūğ-ı hüsnü füzūn oldu haţţ ile
Mir'āt-ı rüyü tāb-ı cilā buldu jengden
4 Çerhiñ nücūmu şanma ki ser-cümle dāğ ile
Cismi pūr oldu şu'le-i āhımla cengden
5 Gördüm rakībi cāme-i kūtāh ile Edīb
Bilmem 'aceb nümüne mi almış Firengden

977

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Deyiñ ol āfete vaż'-ı hicābdan geçsin
Li'ām pūşış-i zülf ü niķābdan geçsin
2 Bu şeb göñül o mehe çeşm-düz olup yatsın
Tegāfül eylesin fikr-i h'ābdan geçsin
3 Şevāb-ı terbiye-i sāde-rūya mā'il ise
Bu demde zāhid-i pīr ol şevābdan geçsin
4 Marīz-i fūrķate yokdur cevāb-ı şāfisi
Rakīb-i dūn bize kayd-ı cevābdan geçsin
5 Edīb būy-ı 'arāk-çin-i yāri şemm etsin
Meşām-ı hātır-ı 'āşık gül-ābdan geçsin

978

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Reh-i ğamda olup rehvar u eşkin
Dil-i divāne rīzān etdi eşkin
2 O şūhuñ olmasın vaż'ına ğamgīn
Olursa 'āşıkā ṭab'ı ne ğam kīn

976 S 49b (Üzerine çizgi çekilmiş)

977 S 49b (Üzerine çizgi çekilmiş)

978 S 49b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 3 Kesildi maḳdem-i şeyḫ-i nekesle
Neşât-ı bâde-i gül-gün keskin
- 4 Sirişkin dîdemiz tûfân ederdi
Aña miğ-i bahârın bilse reşkin
- 5 Ser-i dil-dâra nisbetle Edîbâ
Raḳîbîn re'si gûyâ müşt-i sirgîn

979

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Güm etdi rāhı şūfî bir der-i ehl-i ğinā derken
Maḳāmı zāyi' etdi bu kederle bir ğinā derken
- 2 Şināhîle bün-i deryā-yı ğamda bî-naşib olduk
Bulaydık bir dūr-i neyyir-fürüg-ı rüşenā derken
- 3 Hālā ile melā-yı şad-belādan olmadık ḫālî
Bu bezm-i pūr-kederden eyleseydik ihtilā derken
- 4 O ğisū-yı ferāhem-geştesin takṣīm eder ey dil
Meşām-ı ğuşu tut hunyāger-i bād-ı şabā derken
- 5 Şanırdım çeşm-i dil güm-kerde-sūy-ı rüy-ı cānāndır
O meh piş-i nigāhımda bulundu der-ḳafā derken
- 6 Suḫan-dānide hep biz pey-rev etdik suḫan-dānı
Edeydik işr-i erbāb-ı kemāle iktifā derken
- 7 Fürüg-ı şānımız târik-sāz-ı tâb-ı mihr oldu
Olaydı cismimiz reh-bürde-i cāy-ı cefā derken
- 8 Siyehfām eyledik ḫatt-ı sefid-i nā-be-hengāmı
Olaydı müyumuz vā-reste-i reng-i ḫinā derken
- 9 Edîbâ ḳadr-i pest-i dānişim a'lāy pest etdi
Edeydim ben daḫi dānişveride i'tilā derken

980

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bahāra erdiñ ey gül bāğda rüyüñ bedîd olsun
Yine bayrama çıkdıñ sevdigim 'idiñ sa'id olsun
- 2 Çekip beydā-yı pūr-dā-yı kederden cismini 'āşık
Seniñle sāye-endāz-ı kenār-ı āb u bîd olsun
- 3 Sühāveş 'āşıkıñ maḫfî gerekdir cāy-ı ārāmı
Bu cism-i nā-bedîdim koy nazarlardan ba'id olsun

979 S 50a, Ü1 119b, Ü2 109b

7 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor) / cefā S: ḫafā Ü2

980 S 50a, Ü1 120a, Ü2 109b

- 4 Berîd-i vaşl-cûdur çünki ol maḥbûb-ı Şāmiden
Nevîd isterse ‘aşık ḥācib-i bāb-ı berîd olsun
- 5 Kâdin göstermedi başdırmadı pâyım der-i yâre
Raķîb-i sifle tâb-ı dūd-ı āhımla kadîd olsun
- 6 Şühûd-ı şāhid-i maķşûda fûrşat bulmaķ olmazsa
Ne ğam peykâr-ı ğamda cism-i ‘aşık koy şehîd olsun
- 7 Edîbāsâ geçip şadr-ı şerefden māh-rûlarla
Dil-i şūrîde meyyāl-i ‘ināk-ı şadr u cîd olsun

981

müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün müstef’ ilün

- 1 Dil-beste-i zülf ü lebiñ bulmaz rehāyî dāmdan
Mey-nûş-ı ke’s-i ğabġabiñ ser-ḥ’oş yatar aḥşāmdan
- 2 Ey dil-ber-i şîrîn-edā v’ey gül-‘izâr-ı meh-liķā
Bilmem ne ḥāşıldır saña dil-dādeñi ilāmdan
- 3 Faşl-ı bahār u bāġda hengām-ı seyr-i rāġda
Ya’ nî dilā bu çağda yār ile geçme cāmdan
- 4 Ruḥsārı ebrî lāledir zülfüyle māh u hāledir
Güyā gül-i pür-jāledir çıkısa ne dem ḥammāmdan
- 5 Destiyle zāhid mey içer şanma ayaġa el şunar
Āḥîr ayakdan düşse ger çekmez kadem iķdāmdan
- 6 Rām eylemiş ol āfeti ol şūḥ-ı Tersā-hey’eti
Rāhibden almış bî’ati zāhid nice eyyāmdan
- 7 Sîr et Edîbā ni’ mete dārū-yı derd-i fûrķate
Ol māh ‘arz-ı vuşlata geçmez baña ibrāmdan

982

mef’ ulü fā’ ilātü mefā’ ilü fā’ ilün

- 1 Pāk et başîreti sine-i naķş u ‘aybdan
Bîdār gözle gör o mehi zühr-ı ġaybdan
- 2 Dökme zülāl-i Nîl-i şühûdu ḥayālden
Secl-i diliñ pür-āb ise de bîr-i raybdan
- 3 Koyma nûķûd-ı pâdişehi kîs-i fikrine
Dest-i dili ayırmayagör naķd-ı ceybdan
- 4 Rû-puş-i vahşet ol yed-i şāh u emîrden
Eyle irāḥe-i rāḥañı ümmîd-i seybdan

- 5 Levn-i sefid hil'at-i mergüb iken Edib
Halka 'aceb ne fâ'ide var ketm-i şeybden

983

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Dilim bu gâ'ile-i kâr-ı dūr-bīniden
Hemīşe vahşete düşmekde bī-ķarīniden
2 Müdām ķanda isek būyumuz alır da gelir
Emān bu derd-i raķīb-i dirāz-bīniden
3 Ederse naķşımızı almaķa heves şūfi
Şikūfe-ķin olabilsin inā'-i ķiniden
4 Enīn-i şıdk-ı maķabbet resā-yı sem' olsa
Geķerdi zāhid-i bed-pīşe bī-enīniden
5 Edīb ravza-i firdevs-i tāze-ma' nāda
Bize melez mi gelir hīķ şikūfe-ķiniden

984

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Menāş-ı dil o kemend-i nigāh-gīrādan
Hemān mūbā'adedir dergeh-i dil-ārādan
2 Şu'ā'-ı pūşiş-i hārā-yı ķāmeti yārīn
Mişāl-i şā'ıķa geķmekde seng-i hārādan
3 Mezāķa oldu Semerķand la'li dil-dārīn
Buķār-ı ğamla geķelden dīh-i Buķārādan
4 Diraķt-ı bī-semer-i kevn olursa bār-āver
'Aceb mi cūy-ı sirişķ-i nemā-pezīrādan
5 Edīb za'f-ı mūdārā baķılsa aķvādır
Cihānda ķuvvet-i Dārā-yı bī-mūdārādan

985

mūfte'ilün mefâ'ilün mūfte'ilün mefâ'ilün

- 1 Vakt-i bahār-ı vaşlda cūy-ı sirişķ çağlasın
Dīdelerim bu faşlda farķ-ı feraķla aķlasın
2 Buldu derūn-ı pūr-hevā' illet-i hecrden şifā
Şimdi raķīb-i bed-liķā başına ķara baķlasın

983 S 51a, Ü1 120b, Ü2 110a

984 S 51a, Ü1 120b, Ü2 110b

985 S 51b, Ü1 120b, Ü2 110b

- 3 Sürmelenip o gül-beden çeşmini etdi pür-fiten
 Katl-i raķibe her zamān tıgını böyle zāğlasın
- 4 Yār açıp hazīnesin şundu vefā definesin
 Dedi raķib sīnesin ‘āteş-i ğamla dāğlasın
- 5 ‘Āşıkā vuşlat-ı ḥabīb maḥż-ı şifā imiş Edīb
 ‘İleti fehm eden ṭabīb yarayı böyle şağlamış

986

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Herās etmeyerek dest-bürd-i Bārīden
 Çekildi ḥalk-ı cihān ḥulķ-ı bürd-bārīden
- 2 Buḥār-ı mekr-i muḥaddiş yine müsellemdir
 Rivāyet eylese de Müslim ü Buḥārīden
- 3 Civār-ı sākiye-i māda nerle şoḥbet eder
 Faķih ḥazż edemez şoḥbet-i cevārīden
- 4 Zuhūr-ı ḥaṭṭ-ı neve eşk-i şādmānımız
 Hemān nümüne verir miğ-i nev-bahārīden
- 5 Tamām-ı cāh-ı meserretle kām-yāb oluruz
 Edīb nīme nigāh-ı vefā-yı yārīden

987

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Yedi döküp şaçarak ‘āmlarla mīrīden
 ‘Aceb mi ‘ām ile şıçmak olursa mīrīden
- 2 Hezār sinn ile geçmezdi vaşl-ı dil-berden
 Müzāḥim olmasa şeyḥāna za‘f-ı pīrīden
- 3 Başire nevbet-i vuşlat mı ḳor meger a‘mā
 Nigāh-ı āleti pür-vāyedir başīrīden
- 4 Faķih-i dīn pey alıp girdi rāh-ı meykedeye
 Aña ğınā mı gelir hiç piyāle-ġirīden
- 5 Açıkda ḳaldı meger püşt-i zāhid-i bī-‘avn
 Hemān şikāyeti zāhirde bī-zahīrīden
- 6 O şīr-i şavlet-i ḥüsne içirdi şireyi şeyḥ
 Cüdā degil hevesi iftirās-ı şīrīden
- 7 Edīb cerr ederek şarf eder reh-i yāre
 Ğanīde yokdur eşer himmet-i faķīrīden

988

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Hayretle ham-ı zülfüne üftâdeliginden
'Âşık duyamaz kaydını âzâdeliginden
- 2 Maḥbûb kadar lezzetini añlama şeyḥiñ
Sûrâḥa-i âmâyede âmâdeliginden
- 3 Tâb-ı kunu tebrîde çeker lüle-i mâdan
Şûfî-i ḥarâret-zedemiz mâdeliginden
- 4 Zâhid dilini koydu fem-i ridfine yârîñ
Ol 'işvegeriñ ḥüsnüne dil-dâdeliginden
- 5 Dehriñ heme ebkâr-ı me'ânisi Edîbâ
Pîrâye bulur nazmımızîñ sâdeliginden

989

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Nev-rûzda ecnâd-ı çemen eyledi deyden
Şekvâya hücûm eylemegi şiddet-i deyden
- 2 Olmazdı muzâ'af bu kadar jeng-i semâ'ı
Dervîş eger bulsa cilâ mışkal-i neyden
- 3 Pîrâye-dih-i encümen-i cûd olagörsün
Her ḥişşe alan menkıbet-i Ḥâtem-i Ṭaydan
- 4 Mekvâ-yı ğarâmîñ keyidir zînet-i 'âşık
Sevdâ-zedeye sûd olamaz ḥaşmet-i keyden
- 5 Derk etmeyicek sırr-ı me'ânisin Edîbâ
Ṭümâr-ı ğamı fâ'ide yok neşr ile ṭaydan

990

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tevânger olsa da 'âmil re'âyânîñ ḥarâcından
Yine infâka kıymaz hâlik olsa ol ḥar acından
- 2 Ṭaleb-kâr-ı diremdir her teḥi-ceybân-ı ḥursendî
Degildir ragbeti züll-i su'âle ihtiyâcından
- 3 Devâ-yı derd-i ğam şahbâ-yı la'l-i dil-rübâyîdir
Şifâ umma ṭabîb-i câm-ı Cemşidiñ 'ilâcından

988 S 52a, Ü1 123b, Ü2 111a

989 S 52b (Üzerine çizgi çekilmiş)

990 S 52b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Zihām-ı şadme-i bād-ı kederden ihtilā etsin
Şifā-yāb olmayan sevdā-yı zülfüñ ihtilācından
- 5 Edībā şeyh-i muhlış iddiḥār etmezdi ser-māye
Ḥaber-dār olmasa naḳdīne-i ‘aşkıñ revācından

991

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Eger bilmezse ḥāl-i ‘āşık-ı zārı vülū‘undan
O meh-rū anlasın ser-çeşme-i ‘aşkıñ şüyü‘undan
- 2 Uşul-i nağme-perdāzī-i ‘aşkı bağda bülbül
Meger ağsān-ı verdiñ iktisāb etmiş fūrū‘undan
- 3 Bize sehl oldu hep şīb ü firāzı şārī‘-i ‘aşkıñ
Diliñ seyr-i diyār-ı vaşla hengām-ı şūrū‘undan
- 4 Dili bāzīçe kıldı tıfl ikenden ol hilāl-ebrū
Beni ser-geşte-i ‘aşk etdi ol meh tā tūlū‘undan
- 5 Edip vaşlın tevaḳḳu‘ düş Edībā pāyına am mā
Ḥaber-dār etme ağyārı bu aḥvālīñ vukū‘undan

992

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Bu dem semāḥati her kim duyarsa mizinden
Ḳudūm-ı miz ile laḥmıñ doyar semizinden
- 2 Delil-i işrine ben iktifāda mecbūrum
Eger maḥallini yārīñ duyarsam izinden
- 3 Seni girifte-i dām-ı kemīn-i mekr eyler
Hücūmu deñli şakın düşmeniñ girizinden
- 4 Kelil-çeşm-i nühādır bu Mısr-ı dünyānıñ
Fūrūğ-ı Yūsuf uman rüy-ı her ‘azizinden
- 5 Edib gözlerimiz görmez oldu hīzānıñ
Nigāha nāz ederek ḥāk-i cilve-rizinden

993

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Nihāl-i serv-i bağ olmaz cüdā tā bī-ḥazāniden
Olur sārī ḥazān-ı i‘tidā tā biḥe zāniden

- 2 Degil mihre sezā ferzend-i fācir cān-ı cān olsa
Ki hergiz cism cān-āsūde olmaz cān-ı cāniden
- 3 Dehān-ı bāl tā kim telh ola merd-i suhan-gūda
Zebānı h̃oş-liqādır şūret-i şīrīn-zebāniden
- 4 Hemān habs-ı medīd-i dīv-i nefis-i şūm için el-haḡ
Muẓīḡ-i za' f-ı pīri 'ākile yegdir cevāniden
- 5 Edīb olmaz şikāf u raḡneden vā-reste erkānı
Binā-yı köhne tā mehcūr ola ıslāḡ-ı bāniden

994

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Kāḡī ḡapadı şanma açıp o demin derin
Yaydı caḡīm-i maḡkemede oda minderin
- 2 Ol rütbedir ḡarāret-i hırşı ki ṡab'ına
Eyvān-ı tāb-ḡāne-i dūzaḡ gelir serin
- 3 Germ-ābe-i cehennemī genc-i zer etseler
Mecbūr olurdu ta' biyede zeyl-i meyzerin
- 4 Şādān-ı merg-i şāḡib-i şāḡib-ḡinā olur
Duymaz helāk-i faḡr ise mevt-i birāderin
- 5 Yetse eli cibāyet-i maḡşul için Edīb
Kevniñ niza' a ḡordu bütün heft kişverin

995

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bu bezmiñ vāye-dār olduḡca ḡāṡır neyl-i cāmından
Kümeyt-i sem'imiz ıtlāḡ olunmazdı licāmından
- 2 Neşāt-ı cāma dil ver fīkr-i maḡzūr-ı ḡumār etme
Gül-i ḡoş-būyuñ olma cāḡil-i ḡadri zūkāmından
- 3 Hümāveş her nice idmān-ı pervāz-ı bülend etse
Reḡā yok dil-berāniñ 'āşıḡa dām-ı ḡırāmından
- 4 Eger çeşm-i ḡayāli çeḡre-bīn-i iḡtiyār etsem
Bu 'aşrıñ göz yumardım rüy-ı intāc-ı merāmından
- 5 Nigāḡ-ı intibāḡa būmdan kemter gelir zāḡid
Nehārında ḡunūd-ı faḡr eder şām-ı ḡıyāmından

2 ferzend-i fācir S, Ü2: ferzende-i cüz Ü1 / cism cān-āsūde olmaz cān-ı cāniden S, Ü2: cism-i cān
olmaz āsūde cism-i cāniden Ü1

994 S 2a, Ü1 121a, Ü2 111b

995 Ü1 121a, Ü2 111a

2 olma Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

- 6 Alaydı vāye-i ta' m-ı te' eşşür kand-ı nuşhundan
 Hālāvet-yāb olurdum ben daği şeyhiñ kelāmından
- 7 Edībā göñlümüz tā ni' met-i fevz-i ebed ister
 Cihāniñ lezzet almaz ' izz ü cāh-ı bī-devāmından

996

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hārām-endüz olup hilden revā görmezse kesb aşın
 Cināyet-pişe-i reh-zen-nihādīñ koyma kes başın
- 2 Nem-i eşkin müzāf eylerdi naqd-ı ' ömr-i bī-sūda
 Ğarīm-i mevc-i pīrī maṭmaḥ-ı çeşm eylese yaşın
- 3 Le'imiñ olma ḥātır-beste-i tezvīr-i taḥsīni
 Kef-i sem'e koma naqdīne-i mağşūş-ı sā-bāşın
- 4 Zūrūf-ı sīnesi āgende-i mekr olduğun cümle
 Bilen yārān-ı ' aşrīñ bir görür inās u ihāşın
- 5 Eder yok şimdi ḥüsn-i ülfeti hem-pāy-ı şādıkla
 Bu gün ' ālem Edībā seng-i rāh añlar ayakdaşın

997

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 ' Aşk ile şāf eylesin göñlün muşāfāt isteyen
 Ğamla olsun muḥtelī ' aqd-ı müvālāt isteyen
- 2 Rencden dūr olmasın dārū-yı şihḥat-ḥāh olan
 Derdi terḥīb eylesin ḥüsn-i mu' āfāt isteyen
- 3 Giryeyi etsin be-cāy-ı ḥande-i bī-cā taleb
 Āhi mu' tād eylesin taḥsīn-i ' ādāt isteyen
- 4 Dem-be-dem āyīne-i ḳalbin nazargāh eylesin
 Derk-i rüy-ı vaşfına göñlünce mir'āt isteyen
- 5 Zāhid-i ebleh feribāsā Edībā dehrde
 Tā'atin teşhīr eder müzd-i mükāfāt isteyen

998

- 1 دوش کردارت ز کړپاس ریا بیجامه کن
 شنعهء آن جامهء چرکین ترا بیجا مکن

- 2 آشنایی با نگهدار وفا بینامه کن
چشم دل با آنکه عاری از وفا بینا مکن
- 3 زشت و خوب از مردم نادان شود پوشیده رو
خواهش درک صور از دیدهء اعما مکن
- 4 تاب ده آیینۀ دلرا بنور اهتدا
ذمت خاطر ز الهام رضا ابرا مکن
- 5 کاره رغبت ز کارت رو بمنهاج ادیب
قصر عزلت را جدای قصر استغنا مکن

999

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Göñül sen kim mesîr-i şevke âhı şâfin eylersin
Semend-i âhîña mihmîz-i cām-ı şâfi n'eylersin
- 2 Şaķın bîhûde meyl-i âşiyāngāh-ı hāzîz etme
Çü-'anķā-yı hevā-yı lâ-mekānsın Qāfi n'eylersin
- 3 Şu' üd-ı irtikāya sende çünkim qābiliyyet var
Mühim-sāz-ı felekden minnet-i is'āfi n'eylersin
- 4 Seniñ kim pertev-i çeşm-i şühûduñ sāgar-ı meydîr
Daħi ehl-i riyāveş meyden istinkāfi n'eylersin
- 5 Edîbāsā reh-i nā-refteye hāşr-ı zehāb eyle
Tarîķ-i köhne-resm-i fırķa-i eslāfi n'eylersin

1000

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Vefā-yı va'd-i çerħi eyledim mensî hîlāfindan
Rehā-yāb eyledim laħt-ı dili men sîh-i lâfindan
- 2 Elîfān-ı üvām-ı nā-murādı eylemek yegdir
Derûnun müntehî cûy-ı murādîñ iğtirāfindan
- 3 Dil-i ğayret-keşe minnet-keş-i nāţûr-ı bāğ olmak
Qıyād-ı nehy olur eşmār-ı ümmîdîñ kıţāfindan
- 4 Tirās-ı naħvetin koy sifle ber-düş-ı cebîn etsin
Kazā şemşîrini tecrîd eder bir gûn ğılāfindan

999 S 37b, Ü1 121b, Ü2 112a

1000 S 37b, Ü1 121b, Ü2 112b

2 Elîfān-ı S, Ü2: Elîfā-yı Ü1

- 5 Edibā intīmā-yı ‘acַz ile dāmād-ı ‘innīne
Ne ḥāşıl nev-‘arūs-ı ḥacַle-i dehriñ zifāfindan

1001

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Kālā-fürüşa zilleti қо ger mesūd için
Şadr-ı ḥuzū‘ u fāḳalanıp germe sūd için
2 Gerdişde ḳalma micmereveş sūz u tāb ile
Sūrāḥa-i meşāmiña bir būy-ı ‘ūd için
3 ‘İffetle olma şöhet-i imsākden ḥacel
Ğaşb etme mālı dā‘iye-i bast-ı cūd için
4 Dil verme şayrafi-i ḳazāniñ feribine
Tıflāne bir nümāyiş-i naḳş-ı nūḳūd için
5 El-ḥaḳ Edib bu suḥanım tāziyānedir
Ehl-i hecāya ḡayret-i ḥıfz-ı ḥudūd için

1002

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Eden kesb-i leṭāfet sāyegāh-ı bīd-i yārinden
Cihāniñ fark eder ehl-i diyārın bī-diyārından
2 Ğayūr olduğça merdüm şerm eder sū‘-i şanī‘ inden
Celidir rūy-ı meyde ḥamret-i ḥaclet ḥumārından
3 Sirişti pāk olanlar muṣṭaribdir keşf-i ‘aybından
Şadāsın buḡz eder fincān-ı çini inkisārından
4 Olurdu muḥtefi ezmār-ı keyd-i merdüm-i ḥā‘in
Cihātın ḳoysa ḥālī şu‘le-i āteş şerārından
5 Edibā şerveti pā-ber-hevādır ‘ālem-i kevnīñ
Ḥazānı muntazırken ḡaşba irādı bahārından

1003

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Āzurdeyiz faḳih-i me‘āyib-şümārdan
Niş-i muḥāşemet-zedeyiz hep şu mārđan
2 Olmaz sezā icāle-i meydān-ı raḡbete
Fark etmeyen şemā‘il-i esbi ḥımārdan

1001 S 37b, Ü1 122a, Ü2 112b

1002 Ü1 122a, Ü2 112a

1003 Ü1 122a, Ü2 112a

2 faḳih-i Ü2:(Ü1’de bulunmuyor)

- 3 Renc-i tama' la olsa daḥi ḥar-nihād olan
Fekk eylemez 'inān-ı ümīdīn 'aḳārdan
- 4 Üstād-ı şun' dest-i tehī-cūd-ı nākesi
Etmiş nümüne sâ' id-i şāḥ-ı çenārdan
- 5 Cem' iyyet-i vühūş ile maḥşūr olur Edīb
Kūh-ı cihānda kārīh olan inḥidārdan

1004

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Ālemiñ cūy-ı ḥayāt aḳsa da mīzābından
Eylemez kesb-i ṭarāvet lebimiz ābından
- 2 Nuşḥu nā-mülhem iken dehrīñ ulü'l-elbābı
Nüşḥa-i pendī ḳabūl eylemez el bābından
- 3 Ḥāsidiñ nuṭḳ-ı femi reşk-düz-i bāb olsa
Bed-nümādır yine peykān-ı cefā-tābından
- 4 Ḥāyiniñ ḥālet-i nevminde ḥayāl-i zīştī
Ehl-i hūşa görünür revzene-i ḥ'ābından
- 5 Mihrbānımsa da fark etmem Edībā dehrīñ
Rūy-ı terḡībini ben şūret-i irḥābından

1005

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ḥüsām-ı āh-ı 'āşīḳ bir nefes olsa berī ḳından
Şu' ā' -ı āftābı mużmaḥill eyler berīḳinden
- 3 Ḥayāl-i isti' ānet 'āşīḳa nāḳış-' ayārīdir
Aña kārında düşmez ḥ'āhiş-i iḡrā şadīḳinden
- 3 Nigāh-ı şeyḥ-i kāmīl ḥaṭṭ-ı reyḥānīye mā' ildir
Gözünde ḥ' oş-nümādır şāhid-i nev-ḥaṭ ḥalīḳinden
- 4 Fūrūterdir gedādan ḳadr-i mün' im çeşm-i ḥādīmde
Ki fakr izḥār eder eşḥāşa şerm etmez raḳīḳinden
- 5 Edībā rāh-ı ḡamda 'āşīḳa yektā-revī yegdir
Tek-ā-pūy-ı ṭalebde rāhı fark etmez refīḳinden

1006

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Dil-berin kıl nażar-ı fikre memet dīdelerin
Nük-i müjgān ile gör sine-i merdi delerin
- 2 Şūfī im' ān ile bāz etse de ger dīdelerin
Ehl-i ' aşkın göremez sāgar-ı gerdīdelerin
- 3 Başt-ı ārāyişi o ehl-i fenānın seyr et
Külbe-i ğamda nemed-pāre-i ber-īdelerin
- 4 Tırveş illeden āsāyişe bāl-efşān ol
Mehveşānın o ğam-ı kākül-i tībīdelerin
- 5 Tālib-i fenn-i ğam-ı yār-i qādīm ol şeyhīn
āk āk et nusu-ı muhdeş-i hāyīdelerin
- 6 Qadr-i şeyhān-ı tebeh-kārı gören fark eyler
Māl içün hāklere ehre-i mālīdelerin
- 7 Ğam-ı hīzān ile zūhhādın Edībā eşmim
Bed görür dīde-i kun-dīde-i gendīdelerin

1007

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlün

- 1 Bālāyı qoyup dūşme aşāa yuarıdan
Oqlana süvār ol yed-i meyli yu arıdan
- 2 Ālüfte gibi reh-gūzeri pīş-i zenān et
Bir vech ile ammā hāzer et eme geriden
- 3 Merdān ile germ-ūlfet ol esfār u hāzarda
İzhār-ı nükül eyleme kār-ı seferiden
- 4 Dil-berleri dūşdüke hemān sözle şikār et
El tıtma şaın cā 'ize-i muhtaşariden
- 5 Ma' şūa Edībāne başiretle nażar kıl
Geç ğā 'ile-i şehvet-i derk-i başariden

1008

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Mürīd-i tāze ki açdı şikāf-ı mādেলigin
apar mı teşne-lebān-ı vişāle mā deligin

1006 S 46b, Ü1 122a, Ü2 112b

1007 S 46b, Ü1 122b, Ü2 112b

1008 S 47a, Ü1 122b, Ü2 113a

- 2 Hırām-ı nāzişi efzūn eder süvārīden
Rikāb-ı şāha qarīn eyleyen piyādeligin
- 3 Dilīr-i nāmver-i çille-ḥāne-i ‘aşkıñ
Kemān-ı Rüstēm eder da‘ vī-i kepādeligin
- 4 Nūḫūd-ı bergini gül dest-i bāda verdikçe
Medār-ı ḡunye görür ḡonçe nā-ḡüşādeligin
- 5 Edīb şervet-i zāhid füzūde olmuşken
Yine işā‘a eder fakrınıñ ziyādeligin

1009

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Dāye-i bād-ı bahārīñ hele gör perverişin
Ḡonçeye beççe-i bülbülcesine per verişin
- 2 Mürşidiñ bezmde bak kūze-i mey gözedişin
Bāki yok belki şikest etse leb-i kūze dışın
- 3 Zāhidi bağçede bende çekerken dil-ber
Terk-i ‘ār eyleyerek gör yine bāğa gidişin
- 4 Bozmasın ehl-i suḡan zāyiḡa-i ḡüftārı
Boza şā‘irleriniñ ḡüş ederek her deyişin
- 5 Ser-fürū eyler idi görse Edībā tūbā
Ḥāmemiñ ḡülşen-i ma‘ nāda hırām eyleyişin

1010

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Kunū‘uñ eyledi hırş iḡtilā cenānından
Ki dest-i meyli düşer iḡtilāca nānından
- 2 ‘İyān-ı ḡāl edemez ‘āşıkān-ı dem-beste
Meger nümüne ede ḡāme-i beyānından
- 3 Ki nuṭḡ-ı bī-eşer ü ḡarf-i şavtı her lālīñ
Yed-i işārete taḡvīl eder dehānından
- 4 Maḡarr-ı pūte zeri ḡālişü’l-‘ayār eyler
Derūna tāb-ı ḡamıñ sūd olur zebānından
- 5 Edīb girye-i zaḡma nazarda fark etmem
‘Adūy-ı dil-şikenīñ ḡande-i nihānından

1011

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Künū' u neyle felek rām eder bileydim ben
Ne gūne rāğīb-ı in'ām eder bileydim ben
- 2 Sipih-r-i kīne-nümā hızb-i sīne-şāfāna
Neden isā'ete ikdām eder bileydim ben
- 3 Le'īm-i nākesi gerdün bu kubh-siretle
Ne resme lāyık-ı ikrām eder bileydim ben
- 4 Sütüde-kār-ı ġarāmıñ lisān-ı zühhāda
Düşünce nāmı ne düş-nām eder bileydim ben
- 5 Edīb ehl-i dālālet 'adū-yı Hālīk iken
Ne nev'a da'vī-i İslām eder bileydim ben

1012

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Tā leşker-i ġurāb ile bülbul güleşmesin
Bir sāde nakş-ı dāğ ile bāğa gül eşmesin
- 2 Biz ittişāle perde-keşiz iftirāk ile
Ġayrı bizimle emn ü ħaţar va'delesmesin
- 3 Şemşirimizle gerden-i bed-ĥāh-ı mu'tedi
'İkd-ı uĥuvvet ile 'abeş kan yeleşmesin
- 4 Cīd-i nesīm beste-i zencīr-i esr olur
Pīrāmen-i gülāle-i yāre dolaşmasın
- 5 Geçdikçe ĥāk-i türbet-i ebnā-yı dehrden
Zinhār Edīb dāmeniñe toz bulaşmasın

1013

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Koymaz le'īm deydene-i cāhiliyyesin
K'etmiş şabā bedreka-i cāhı liyyesin
- 2 Merd-i gezend-pīşe añılmaz şenā ile
Kahr-ı felekle bulsa da āĥir beliyyesin
- 3 İcāb-ı 'ġaybet etse de ehl-i şenā'atıñ
Kim ketm eder ĥadış-i ĥışāl-i rediyyesin

1011 Ü1 123a, Ü2 110b

1012 S 47a, Ü1 123b, Ü2 113a

1013 Ü1 123b, Ü2 113a

1 deydene-i Ü2: dīde-i Ü1

- 4 Ehl-i desâyisiñ yed-i ketmânı şebt eder
Levh-i şüyû'a sũ'-i fi'âl-i hafıyyesin
- 5 Nuṭṭ-ı güvâh-ı ḥ'âhişi taḳrîr eder Edîb
Ehl-i rızâya şân-ı nüfûs-ı eniyyesin

1014

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Meşâf-ı 'aşka düşen etmesin ḥayât emelin
Reh-i girîze gidip yıḳmasın ḥayâ temelin
- 2 Ğurâb-ı zışt-i erâcifle kâm-yâb olsun
Şikâr-ı şöhret-i evşâfa dâm eden 'amelin
- 3 O kim maṭıyye-süvâr-ı mesîr-i 'izzetdir
Ribât-ı zilletle etmez inâḥa-i cemelin
- 4 Hem el mi ḳor o dil-i zâra ḥiç me'âdinde
Ki bunda eşk-i nedem cüybâr eder hemelin
- 5 Edîb ye's ile pâ-der-gil-i 'anâ ḳalmaz
Enîs-i rāḥatine dest-gîr eden ğam elin

1015

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Restegî temmûz-ı dūzahda tef-i bâḥûrdan
'Âḳile ḥ'oşdur hevâ-yı cennet-i bâ-ḥûrdan
- 2 Merdümân-ı sıfleniñ âvâze-i pend-i me'âd
Sem'ine vahşet-fezâdır belki nefḥ-i şûrdan
- 3 Ḳurbsuz temyîz-i ḥayr u şer degil şûret-peẓîr
K'olamaz teşḥîş-i nîk u bed nigâha dûrdan
- 4 'Âşıkân-ı mürde-ten olmaz sitemden restgâr
Şât-ı mezbûḥa rehâ mümkün degil sâṭûrdan
- 5 Hiç mey-âşâmân-ı 'işret-ḥâne-i gîti Edîb
Almadı enmûzeci derd-i ser-i maḥmûrdan

1014 Ü1 123b, Ü2 113a

5 Edîb Ü1: Edîbâ Ü1

1015 S 47b, Ü1 124a, Ü2 113b

1 'Âḳile S, Ü2: 'Âşıkâ Ü1

1016

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cihânın olsa kāsib şıme-i mevdūd-ı ahyārın
Nehār-ı haşrde olmazdı aḥ merdūd-ı aḥ yarın
- 2 Eder ehl-i hecā zann etme şāyān-ı nümū dārın
Ḥarāb-ābād-ı kevnin bunca görmüşken nümūdārın
- 3 Niṭāk-ı 'ahdi ḥall etmiş mürīd-i bed-meniş şimdi
Muḡān-ı sāde-rūdan mültemisdir 'ıkd-ı zünnārın
- 4 Hecir-i deşt-i ḡamla mu'telifdir 'āşık-ı bī-dil
Riyāzın merkez-i āsāyış etmez zıll-i eşcārın
- 5 Edibā şiddet-i dey-māh-ı fūrkatden ḥazın olmaz
Bahār-ı vuşlatın idrāk eden nīsān-ı vā-dārın

1017

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Yehūd-ı bed-meniş dönmez ḡalāl-i bī-'adilinden
Rivāyatı füzündür muḡtenān-ı bī'a dilinden
- 2 Derūn-ı teşne geçmez almadıkça buse bilinden
Dem-ā-dem şevḡ-i sir-ābide yārın bu sebīlinden
- 3 Ḥacīc-i sum'ager cāy-ı nūsükde zenbe sâ'idir
Şekāya ḡāstḡār-ı reh-nümāyidir delilinden
- 4 O kim şeyḡ-i riyāzet-kār ile tehdīd-i 'ahd eyler
Cihânın müstemidd-i ḡāl-i şıḡḡatdir 'alilinden
- 5 Edibā ehl-i ehvāya sitem-kārān ile ülfet
Güzeldir ehl-i 'aşrın rāḡıb-ı ecr-i cezīlinden

1018

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Lā-būd görünür rāz-ı maḡabbet mey içerden
İzhār eder esrārını zīrā mey içerden
- 2 Zühhād gibi şavmını iḡfā ile yerden
Ehl-i dile taklīd ırāḡdır göge yerden
- 3 Yek merd-i ḡamın himmetini umma beş erden
Bī-tābı tevānā olur aḡvā-yı beşerden

1016 S 47b, Ü1 124a, Ü2 113b

1017 S 47b, Ü1 124a, Ü2 113b

1018 S 48a, Ü1 124a, Ü2 114a

- 4 Reşkûrların çeşmini seyr eyle mederden
‘Âşıkları hırmâna esîr eyleme derden
- 5 Keşf etme kınâ‘-ı ser-i rāzı cühelâyâ
Baş eyleme Erfāza Ebû Bekr u ‘Ömerden
- 6 Sermâ-zede-i miḥnet-i ğam fark edebilmez
Âsâyiş-i germ-âbeyi kânûn-ı seḳardan
- 7 Hâli kımazız küşe-i vahdetde Edîbâ
Ser-şafḫa-i eyyâmımızı tâze eşerden

1019

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Yârîñ şereh-i şevḳ ile dūr olma derinden
Ġazz-ı başar et gevher-i kânîñ mederinden
- 2 Ma‘ mûre-i ḥ‘oş-ṭarḥ-ı ḫarâbatı da gördüñ
Ol daḫi bu eşnâda yıkılmış kemerinden
- 3 Pervâz ile me‘mûn olamaz dām-ı belâdan
Yok fâ‘ide mürġâna dü perle siperinden
- 4 Bakdım eşer-i ḫıbtine ehl-i cihânîñ
Âgehter imiş bî-ḫaberi bâ-ḫaberinden
- 5 Âmiḫte-i bûy-ı riyyâ ise Edîbâ
Hiç sūd olamaz zâhide zâd-ı seferinden

1020

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Şaḫın ‘azm-i Sitānbûl eylemekden geçme Hersekden
Ciyef-ḥ‘ârîden el çek ṭu‘me-cûyâ olma her segden
- 2 Lebiñ âsûde kıl telşîm-i dest ü dâmen etmekden
Dehânı bûsa ḫaşr et nân-ı ḫuşku geçme etmekden
- 3 Ba‘îd ol şehr-yârânîñ sarây-ı pür-ḫuşûrundan
Nigâh-ı meyli yum her revzen-i tâḳ-ı müşebbekden
- 4 Sükûn-ı künc-i ‘uzlet sâlike evlâ iken bilmem
Ne ḫâşıl iġtirâb-ı mülket-i A‘cām u Özbekden
- 5 Edîb ehl-i nühâ minnet-keş-i iḫsân-ı şâh olmaz
Ki râcihdir ziyân-ı sūdu ḫusrân-ı yek-â-yekden

1021

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Yed-i ümmîdi kûtâh eyle dehriñ şey'-i nâsından
Telemmuz etme nâ-muhtâc iken bir şey inâsından
- 2 Diliñ terside kılma âfet-i sū'-i şanî'inden
Emîn ol varṭa-i dünyâ vü 'uqbânîñ herâsından
- 3 Tecennüb kıl ḥarîd-i suht içün takvâ-fürüşiden
Cüyüb-ı i' tiyâdı fâriğ et naḫd-ı şirâsından
- 4 Kâpılma naḫş-ı endâm-ı zen-i şevher-keş-i dehre
Remân ol kef-feşân-ı ḥûn olan reng-i ḥınâsından
- 5 Şarîr-i ḥâme-i pend-i Edîbi zîb-i gûş eyle
Ḥaḫıñ fâriğ-dil olma fikr-i taḫşîl-i rızâsından

1022

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Felekde añma gulâmîñ hüzâl ü yâ semenin
Bu bâğîñ olma temennide verd ü yâsemenin
- 2 Kemîn-nişîni-i 'uzlet bu gülşeniñ yegdir
Tevakkū' eylemeden seyr-i behcet-i çemenin
- 3 Şikest-i şîşe-i nāmûsa seng-ber-kefdir
Enîs edince zamânîñ şadîḫ-i mu'temenin
- 4 İnanma şûret-i 'işmet-nümây-ı merd ü zene
Bu 'âlemiñ gül-i ter şanma sebze-i demenin
- 5 Edîb şekl-i 'aḫîḫ-i Yemen mi ister şeyḫ
Cihânîñ añlayamaz ṭa'm-ı kahve-i Yemenin

1023

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Demem mün'im be-farṭ-ı zînet ü fer dâsitân olsun
Mesâkîne minahla ni'met-i ferdâ-sitân olsun
- 2 'Uluvv-ı ḫadr ile isterse dâ'im bā-kiyân olsun
Hemân re'fet-güzîni-i âb-ı çeşm-i bākiyân olsun
- 3 Feşâḫatle nedîm-i bezm-i ḫurb olmaḫsa ümmîdiñ
Diliñ mir'ât-ı şâf-ı aks-i nuṭḫ-ı bî-zebân olsun

1021 S 48a, Ü1 124b, Ü2 114a

5 Şarîr-i S, Ü2: Serîr-i Ü1

1022 S 48b, Ü1 124b, Ü2 114b

1023 S 48b, Ü1 125a, Ü2 114b

- 4 Füzündür intifâ‘-ı bî-nevâyî vehb-i nâhibden
Kovandan bî-nevânîñ sûdu merhûn-ı ziyân olsun
- 5 Edîbâ dîde-i hûn-bârimız kuhsâr-ı miḥnetde
Kef-i müjgân ile şeb-nem-feşân-ı ergavân olsun

1024

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Gül neşr-i eric eyledi her sūka deminden
Ta‘ṭîr-i meşâm eyledi her sū kademinden
- 2 Gülzâr-ı gamîñ şanma ki her çeşm-i başîret
Âzurde-nigâh olmaya reng-i ‘ademinden
- 3 Besdir heves-i şevki bu gülzâr-ı fenânîñ
Geç bûy-ı zükâm-âver-i tev’em nedeminden
- 4 Pür-hâr-ı cefâ olsa daḥî gülşen-i ‘aşkıñ
Geçme nefehât-ı nesem-i dem-be-deminden
- 5 Kilk-i Habeşî-peykeriñ eṭvârı Edîbâ
H’oş geldi baña kâh-ı behiştîñ ḥademinden

1025

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Bilmem ‘arûs-ı duḡter-i rezden bih anasın
Bulmam bahâ-yı peykeriniñ hiç bihânesin
- 2 Tıfl-ı piyâle eydî-i nâ-ehle düşmesin
Rindâna ver şübût ile ḥaḫḫ-ı hıżânesin
- 3 Buḡl eylemez kerîme-i rez rind ü zâhîde
Eyler tehiyye her biriniñ âb u dânesin
- 4 Şâhâne taḡtgâh-ı kafesde mekîn olur
Terk etse de hezâr-ı çemen âşiyânesin
- 5 Nâhid-i çerḫ belki Edîbâ kelîl idi
Gûş etse muṭribân-ı ḡarâmîñ terânesin

1026

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Beni zaḫmîñla minnet-ḡâh-ı dermân etme râhımdan
Dil-i mecrûḫumu memnûn-ı ḥırmân et merâhimden

1024 S 48b, Ü1 125a, Ü2 114b

4 Pür S, Ü2: Her Ü1

1025 S 48b, Ü1 125a, Ü2 115a

1026 S 49a, Ü1 125a, Ü2 115a

- 2 Lebim mahrûm iken la' liñ mişâli büsegâhımdan
Nevâ-yı ğamda 'âr etmem bu evc ü bu segâhımdan
- 3 Lüzûm-ı 'âr ile şermende olsam her günâhımdan
Şimâh-ı 'âlemi tahdîş ederdim her gün âhımdan
- 4 Şehin-şâh-ı ğamım leşker-keş-i peykâr-ı aġyârım
Felek reşk-i zemîndir gerd-i aġdâm-ı sipâhımdan
- 5 Edîbâsâ dü kevni cümle ġarġ-âb-ı helâk eyler
Ĥayâl-i iştihâsı ġatre-i şîr-i şiyâhımdır

1027

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Geline yanıña zâhid aç aġçeniñ kesesin
Ki tâ 'atıyye ile bir zamân sesin kesesin
- 2 Tebâküm eyleyerek istirâġ-ı sem' eyler
Nemîme-sâzlığa 'âlet eylemiş ġaresin
- 3 Hezârı etse ġüzer sâl-i zindeġânîsi
Yine ġulâm ü zene müstezâd eder hevesin
- 4 Müdâm sübġasın âvîze eylemiş cîde
Hemîşe ġar gibi gerden-nihâd eder meresin
- 5 Edîb zâhir ile bâtını ġalır ma'mûr
Bu ġâletiyle tehî ġor mu şeyġ pîş ü pesin

1028

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şaġın mekkâre-i kevniñ ferîb-i bî-me'âlinden
Hemân ser-der-girîbân-ı ġafâ ol bîm-i âlinden
- 2 Ĥarişânîñ pezirâ-yı te'eşşür olma ġâlinden
Rehâ-yâb ol ġuyûd-ı fîkr-i âmâl-i muġâlinden
- 3 Zevâġ-ı şehd-i pür-zehr-i ġarâma âzmend olma
Simâġ-ı tâze-levn-i rüşvetiñ dūr ol nevâlinden
- 4 Dil-i ehl-i fenâya yek dem-i ġâl-i beġâ yegdir
Bu dehr-i bî-esâsîñ müddet-i şad mâh u sâlinden
- 5 Edîbâ şürezârı reşk-i ġülzâr-ı na'im eyler
Tarâvet-yâb olursa lûle-i kilkim zülâlinden

1029

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Demem ey dil nevâ-yı dil-keş-i sanțūra mā'ılsin
Ser-âgâz-ı nidâ-yı şevk için sen Tūra mā'ılsin
- 2 Şeker-pâş-ı hadîş-i feryesin rāh-ı maḥabbetde
Faḫaṭ zāhid bu yolda sa'y-ı nā-meşkūra mā'ılsin
- 3 Tevâcüdle bizi i'cāba dil-bend olma ey mürşid
Ki sen ancak ekāzib-i şühūd-ı zūra mā'ılsin
- 4 Şikest-i cām-ı mînâdır pey-â-pey kâr-ı hemvârın
Degil kim incibâr-ı ḫâtır-ı meksūra mā'ılsin
- 5 Rehâ-yâb olmadın endîşe-i gîsû-yı dil-berden
Edîbâsâ' acebdir fikr-i dūr-â-dūra mā'ılsin

1030

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Şafir-i da'vîyi ḳo zāhidâ mükāşefeden
Ki sem'e etmez eşer etdigiñ mükāşefeden
- 2 Nigāha cilveger oldukça gülşen-i ḫüsnü
Hezār-ı cāna şabûrî gelir mi refrefeden
- 3 Le'ime her ne ḳadar reh-nümây-ı luṭf olsan
Yine mürâca'at etmez reh-i muḫālefeden
- 4 Felekde süflî-i nâ-dânı görme şâyeste
Bülûğ-ı vuşlata bint-i cemîle-i şefeden
- 5 Edîb naḳş-ı ihānet bedîd olur şanma
Cihānda levḫa-i kâr-ı tıbbâ'-ı munşafadan

1031

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bilmez şakî ṭurûs-ı kitâbın kitâbetin
Tâ kıymadıkça deşne-i ḫükm-i kitâb etin
- 2 Şanma melik-i behcet-i rûy-ı münîb olur
Tednîs eden riyâ ile vech-i inâbetin
- 3 Mehcûr eden ḫalâvet-i şıdkı mezâḳına
Alsın du'âsının nice ta'm-ı icâbetin

1029 S 49a, Ü1 125b, Ü2 115b

3 mürşid S, Ü2: zāhid Ü1

4 kâr-ı S, Ü2: cām-ı Ü1

1030 S 49a, Ü1 125b, Ü2 115b

1031 S 49a, Ü1 125b, Ü2 116a

- 4 Tîrin çehân-ı çille-i kıavs-ı sedâd eden
Hem-râh eder hadengine yümn-i işâbetin
- 5 Görmez garîk-i lücce-i şehvet olan Edîb
Âb içre 'aks-i rûy-ı suķût-ı cenâbetin

1032

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Dûrdur ehl-i tama' 'ayşınıñ ir gâdından
Sa'y-ı cāngāh-ı dil ü cānınıñ irgâdından
- 2 Muğlime bād-ı dübüruñ eşeri h'ş gelmez
Dil-beriñ revzen-i ridfinden esen bādından
- 3 Ta'm-ı bî-dād ile germ-ülfet olan zāyıklar
Şanma h'ân-ı felegiñ lezzet alır dadından
- 4 Şîme-i şıdk nice 'āşıkā kār olmuş ise
Geçemez şeyh-i riyā-pîşe de mu'tādından
- 5 Bestedir başıra-i sem' i Edîbā bî-şek
Dûrdan bilmeyeniñ 'āşıkı feryâdından

1033

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Kimseniñ yetmez eliñ kesmesine mā'idesin
Māhî-i lücce-i ābı nice bî-mā'idesin
- 2 Verme her müdde'i-i cûda gönül dünyāniñ
Ehl-i şıdk añlama her 'îsî-i bî-mā'idesin
- 3 Va'd-i bî-sûdu gedā sem'ine ikrāh eyler
İstemez haste devā bulmayıcak fā'idesin
- 4 Zāhiren alsa da za'fiyla verir bātında
Selb eder şanma kazā ehl-i diliñ 'ā'idesin
- 5 Şafha-i 'ālemi tiğ eyler Edîbā taşhîh
Hekk eder bir gün olur kim nūkaṭ-ı zā'idesin

1034

mef'ûlū fā'îlâtü mefā'ilü fā'îlün

- 1 Rûyuñ çıkarma maşriḳ-i zîr-i niķābdan
Bir perde çek cemāliñe gel āftābdan

1032 S 49b, Ü1 126a, Ü2 116a

1 Dûrdur S, Ü2: Derûn-ı Ü1 / ir gâdından S, Ü2: irgâdından ? Ü1 / irgâdından S, Ü2: iz'ânından ? Ü1

1033 Ü1 126a, Ü2 115b

1034 Ü1 126a, Ü2 115b

- 2 Āyine-i hayālini şad-çāk-i şevk eder
Fürşat bulan şühūduña mir 'āt-ı h'ābdan
- 3 Kılmaz çekide hasret-i her gül sirişkimi
Gelmez dimāğa bŷy-ı şafā her gül-ābdan
- 4 Fŷrkat-sarāy-ı 'āşıkā tā reh-nümā ola
Dŷr etme gerd-i pāyın'ı çeşm-i rikābdan
- 5 Yāriñ hevā-yı la' li beni cezbe eder Edib
Geçdikçe bezm-i 'işret-i şahbā-yı tābdan

1035

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Mŷrīdā ihtiyāt et mün' imān'ın terk-i bābından
Murād ŷzre dŷşŷnce mi' de-sir ol ter kebābından
- 2 Makāli şıdkā mahmŷl olmaz ol kim āşiyānān'ın
Hŷzŷrunda fŷzŷndur beşş-i eşvākı ğiyābından
- 3 Vaşıyyet-nāme-i pīrāna im' ān-ı nigāh etdim
Mezāyāsı gŷm olmuş zīnet-i naķş-ı kitābından
- 4 Şakın ehl-i niyāza cŷnne-ber-dŷş-ı dimāğ olma
Eger şemşir-i āhı çekmesin dersen kırābından
- 5 Edibā ehl-i kan' a ıztırāb-ı cŷ' āsāndır
Ciyef-h'ārān-ı dehrin' hiddet-i nāb-ı gŷlābından

1036

mefā' ilün fe' ilātŷn mefā' ilün fe' ilün

- 1 Koma ' ilāc şifā istemem o merhemden
Ki dil kŷlŷm-ı nev-i iltifāt umar hemden
- 2 Teşāmŷm etmese de merdŷm-i siyeh-kāse
Ne pend alır ' acebā dāstān-ı Hātemden
- 3 Kŷo cām-ı 'işret-i cemm-i ğafir-i yārānı
Hayāt olursa da çek desti sāğar-ı Cemden
- 4 Nihŷfte rāz-ı derŷn'ı ki nemme sā'idir
Gŷñŷl emin olabilsin mi çeşm-i pŷr-nemden
- 5 Edib neyl-i şu' ŷda zerī' a-h'āh olmaz
Retime-bend-i dirāyet hŷbŷt-ı ādemden

1035 S 49b, Ū1 126a, Ū2 116a

1036 S 49b, Ū1 126b, Ū2 116a

1 nev S, Ū2: nevā Ū1

1037

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Muḥaddiṣ müstefid olsa eḥādīṣ-i Buḥārīden
Geçerdi mîr u paşaya perestişle bu ḥ'ārīden
- 2 Mevālî server-i ḥizb-i sefildir bî-vaḳārīden
Ki ḳadri muḫmaḥildir inḳıyād-ı bîve ḳarīdan
- 3 Şehin-şehler nice āzāde-i esr-i hevā olsun
Ki cîd-i fikri çıḳmaz tavḳ-ı a' nāk-ı cevārīden
- 4 Neden vā-reste-i sermā-yı kânûn-ı caḥîm olmaḳ
O kim 'ārî-menişdir pūşîş-i iksā-yı 'ārīden
- 5 N'ola kūdek-mizācân-ı cihân bî-iḥtiyār olsa
Tedābîri Edibā zelledir bî-iḥtiyārīden

1038

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Müheyyâdır leb-i her bî-nevāya bûse ḥâkimden
Niḡâh-ı naşfet et kimden görüldü bu seḡā kimden
- 2 Ḥayât-ı merdümân-ı bî-vefâdan gerçi nâ-şādım
Velî rāh-ı vefâda belki şādânım helâkimden
- 3 Metā' -ı cism ü cānı ben ki merhûn-ı hevā etdim
Nüḳûd-ı genc-i cennet nâ-ümîd olsun fikâkimden
- 4 Tek-â-püy-ı leb-i dil-berle görmem bîkr-i şahbâyı
Ki sâḳıtdır mişâl-i ḳatre gūyâ çeşm-i tākimden
- 5 Edibā sa'y ile şûret-peżîr-i inḥilâl olmaz
Ribât-ı zülfü yâriñ ḥâtır-ı endişenâkimden

1039

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Ḥazer et çeşm-i ḥazîniñ nem-i cārīsinden
Ne nübû'undan emîn ol ne mecārīsinden
- 2 Rû-nümā olmaz idi naḳş-ı cebîni levḫiñ
Ḥarekâtı ḳalemiñ olmasa bârīsinden
- 3 Mürşidiñ şafḡa-i kārın oḳumuş ḥâtûnu
Biz mirârıyla işitdik anı ḳarısından

1037 S 49b, Ü1 126b, Ü2 116b

1038 S 50a, Ü1 126b, Ü2 116b

4 dil-berle S, Ü2: dil-ber ki Ü1

1039 S 50a, Ü1 126b, Ü2 116b

- 4 Hamaḳā hep meded-i ehl-i tecerrüd-cüdur
Tālib-i ḫil' at-i cāh olmada 'ārīsinden
- 5 Şanma ḫ'urşid-i cihān-tābı Edībā çerḫiñ
Lem' adır āhımızıñ şu' le-i nārīsinden

1040

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Remān ol gerdiş-i tāḫūn-ı devrānıñ şu'unundan
Ḥamīr-i nān-ı baḡyet iştihā etme şu unundan
- 2 Derūnu ḫaşm-ı çerḫiñ şanma şāfidir birūnundan
'Aṭāsın nāvdān-ı ḫūn eder merdiñ burunundan
- 3 Felek baḫrīlere tertīb-i dām-ı ihtiyāl eyler
Kemīn-i izṭırāb-ı mevc-i deryānıñ sūkūnundan
- 4 O kim māl u benīn-i nāsa ḫaşr-ı ihtişām eyler
Nice āsūde olsun ḫaşm-ı emvāl ü benūnundan
- 5 Edībā ḫalk-ı 'ālem sāye-i rāḫat-güzīn olmuş
Şikest olduğca zāhir çetr-i eflākiñ sūtūnundan

1041

mef'ülū mefā'ilū mefā'ilū fe'ülün

- 1 Ferzāne bu naṭ' ın çıkagör ḫānelerinden
Bīm et heves-i mesned-i şāhānelerinden
- 2 Koy ḫasret-i bālā-yı belā-ḫāne-i ḫayli
Devr-i felegiñ taḫt-ı mülūkānelerinden
- 3 Her şām u seḫer cilve-dih-i esb-i vaḫār ol
Ḥalkıñ eli çek bāzi-i tıflānelerinden
- 4 Şadrınca düşüp olma ḫo ruḫ-sūde-i minnet
Geç mīr ü şehiñ baḫş-ı kerīmānelerinden
- 5 Nehc-i emele 'azmi Edīb eyle piyāde
'Ār etme diliñ cünbiş-i merdānelerinden

1042

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Maṭlabım 'ıtr-ı ne' amdır ḫo beni bu lādan
K'olamaz 'anber-i sārā ile hem-bū lāden

1040 Ü1 127a, Ü2 116b

1041 Ü1 127a, Ü2 116b

4 olma Ü2 (Ü1'de bulunmuyor)

1042 S 50a, Ü1 127a, Ü2 117a

- 2 Müstaķimiñ kec ile ülfeti hemvār olmaz
Ki elif tır gibi hāne-cüdādır yādan
- 3 Olamaz hāciz-i reftārı güşād olmasa da
Perde-i zūlmet-i şeb reh-güzer-i a' mādan
- 4 Sāha-i rüy-ı zemīn pençe-i hār olsa yine
Dāmen-i ' işmet emīndir yed-i istilādan
- 5 Pey-rev-i rind idi zāhid de Edibā ammā
N'eylesin kırtulamaz gāyile-i takvādan

1043

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Nerm eyledim muvāşalete sen gelini ben
Etdim ifāza şan'at ile senge līni ben
- 2 Vermem zimām-ı nālemi dest-i hevāya hiç
Reh-yāb-ı sem'-i yār ederim her enīni ben
- 3 Hālvat-nişin-i vuşlat olaldan o māh ile
Farķ eylemem serir-i semādan zemīni ben
- 4 Nā-mahrem eyledim ğam-ı dünyāyı hātıra
Görmem revā ri'āyet-i sū'-i karīni ben
- 5 Etsem ser-i mübārek-i yāre kısem Edib
Hizb-i şudā'-ı yār ederim her yemīni ben

1044

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bu bezmiñ ictināb et satvet-i keyf-i şarābından
Dili hāhiş-nümāy-ı ihtisā etme şer ābından
- 2 Şafā-yı bāl ile sır-āb-ı selsāl-i selāmetdir
Bu deştin laṭme-hār-ı bu'd olan mevc-i serābından
- 3 Belāhetle cefā-cūy-ı ribāt-ı ğayr-ı münfekdir
Edenler inşinā āsāyiş-i fekk-i rıķābından
- 4 Hāķikāt-bīn olan ser-pençe-i çeşm-i başiretle
Mühān-ı ' acz olur mu düşmeniñ keşf-i niķābından
- 5 Edibā hayret-i vahşetle güm-rāh-ı selāmetdir
Haber-dār olmayan bu 'ālemiñ bāb-ı zehābından

1043 S 50a, Ü1 127a, Ü2 117a

1044 S 50a, Ü1 127b, Ü2 117a

4 Mühān-ı S, Ü2: Nihān-ı Ü1

1045

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ol ki rāh-ı zürda bî-bāk olur imāndan
Şübhesiz bî-behredir İslām ile imāndan
- 2 'Ārifānîñ şanma endām-ı nigāh-ı meyline
Köhne şevb-i zindegî maqbûl olur ekfāndan
- 3 Pey-revân-ı fırka-i ehl-i televvündür hemân
Dehrde sır olmayanlar ni' met-i elvāndan
- 4 Haṭve-cenbân-ı meyādîn-i hevâ-yı nefis olan
Sehv ile bir kez te' avvüz eylemez şeytāndan
- 5 'Ālem-i dünyāda reh-yāb-ı kazā olsun Edîb
Mübtelâ-yı deyn olan gencîne-i Deyyāndan

1046

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Temellük kıabil olsa baḥr-ı 'aşkıñ dürr-i şehvārın
Olurdu nā-şekîbā bezlde her mîr u şeh varın
- 2 Ümîd-i encümen târîk-i gam tenvîr idi dārın
Ḥayāl etmekle yârîñ mihr-i 'âlem-gîr-i dîdārın
- 3 Kef-i endişeye şāh u emîrîñ alma dînārın
Ki maqbûlân-ı Ḥaḳ kânûn-ı züllûñ almadı nārın
- 4 Tebeh-kâr-ı ṭama' uḥrâda bulmaz ḳadr-i merfû' u
Cihānda cerr ile meksûr ederken ḥâtîr-ı cārın
- 5 Ḳalır bî-yâr ü yāver vahşet-i imrûz 'uḳbāda
Edîbā eyleyen endāḥte ferdālara yârîñ

1047

mef'ulü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Tennûra döndü sine-i pür-tābım āhdan
Şām-ı ümîdim olmadı pür tīb-ı māhdan
- 2 Ol meh şamem-pezîr ederek gūşın āhdan
Eşkimle ḳaldı āh-ı 'abeş-gū şînāhdan
- 3 Rengin sevād-ı rûyuna mālîde eylesin
Ol kim beyāz-ı rîşî füzündür siyāhdan

1045 S 50b, Ü1 127b, Ü2 117a

1046 S 50b, Ü1 127b, Ü2 117b

1047 S 50b, Ü1 127b, Ü2 117b

2 gūşın S, Ü2: gūş-ı Ü1 / 'abeş-gu şînāhdan S, Ü2: 'abeş guş-mālden Ü1

3 Rengin S, Ü2: Reng-i Ü1

- 4 Nā-dānı şanma kâni' olur berg-i sebz ile
Farq etmeyince tûde-i kâhı giyâhdan
- 5 Cümle Edîb cünbiş-i üstâd-ı şun' dur
Dönmez piyâde sîret-i reftâr-ı şâhdan

1048

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Nedîm-i kîr ile hîzâna geç muhâtabeden
Ki enf-i hâdişeden yer degil muhâta beden
- 2 Güzeşte hakkını tahtîşe bul hemân çâre
Zamâne mîr u şehinden ümîdi kes hibeden
- 3 Kibâra mâlını etme edâ ne kim âhîr
Saña 'adâveti efzûn olur muâlebeden
- 4 'Îlâc-ı tenkıye merd-i münîbe âsândır
Buğâr-ı bâdeyi ser-püş dik cümcümeden
- 5 Edîb merd ü zeni dehriñ olmuş âmâde
Vişâl-i 'âşîka şimdi işâret eylemeden

1049

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Raķib-i rû-siyehden nefret et dūr ol o zengîden
'Înân-rîz-i firâr ol pâ-birün olma üzengîden
- 2 Hâzer kıl nağme-güş-ı pây-küb-ı hânkâh olma
Şamemnâk-i şimâh-ı h'âhiş ü meyl ol o çengîden
- 3 Çerâgâh-ı haşîşi kim o har-ţab' ihtiyâr etmiş
Bu hâletle ümîd-i rüşd olunmaz şeyh-i bengîden
- 4 Teşâvîr-i harîm-i deyre im'ân eylemiş zâhid
Anîñ'çün meyl geçmez tal'at-i şûh-ı Firengîden
- 5 Edîbâ râh-ı sengistân-ı gamda bâl-i hümâdır
Semend-i ehl-i dil vâ-restedir reftâr-ı lengîden

4 etmeyince S: etmedikçe Ü1, Ü2

1048 S 50b, Ü1 128a, Ü2 117b

1049 S 50b, Ü1 128a, Ü2 117b

1050

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Hâbîr olsa hürüş-ı mevc-i eşk-i çeşm-i yem-nemden
Kemâl-i hayretinden huşk olurdu çeşm-i yem nemden
- 2 Sezâdır dîde-i zaḥm-ı dilim hûn-âbe-rîz olsa
Ki âşâr-ı nevâziş görmemiştir rûy-ı merhemden
- 3 Ser-â-ser bî-nevâyân-ı neşât-ı ḥalvet-i ḡamdır
Eşernâk-i ḡam u şādî olanlar sūr u mâtemden
- 4 Gürûh-ı sîne-rîşân-ı ḡayâl-i zülf-i dil-dârîñ
'Îlâc-ı zaḥmı aş' abdır ledîğ-i mâr-ı erḡamdan
- 5 Hıṭâm-ı dehr içün şeyḡiñ Edîbâ âh u feryâdı
Degil kemter enîn-i 'âşık-ı nâ-şâd-ı pür-ḡamdan

1051

mef' ülü mefā' ilü mefā' ilü fe' ülün

- 1 Şedy-i meyi sâķî-i müdâmiñ em elinden
Leb-beste-dil ol mâder-i çerḡiñ emelinden
- 2 Hâcı bulamaz behre rükûb-ı cemelinden
Tâ tevbe ile düşmeye cām-ı Cem elinden
- 3 Zâhid arasın sūdunu ḡüsn-i 'amelinden
Yoḡsa bulamaz fâ'ide ḡâl ü 'am elinden
- 4 Terk et felegiñ ḡâ'ile-i ḡurd u büzürgün
Vâ-reste-dil ol fikret-i şevr ü ḡamelinden
- 5 Hâl-i dil-i nālânım Edîbâ hem elinden
Zâhir mi degil çeşm-i 'alîliñ hemelinden

1052

fe' ülün fe' ülün fe' ülün fe' ül

- 1 شود سی غمت از مجوسی شدن
مجوسی نکالت مجوسی شدن
- 2 ولو جال فی الكون مستوطنا
غریب الهوی ماله من وطن

1050 S 51a, Ü1 128a, Ü2 118a

1 yem-nemden S, Ü2: yem-ḡamdan Ü1

1051 S 51a, Ü1 128a, Ü2 118a

1052 Ü1 128a, Ü2 118a

- 3 Perestār-ı ten olduğun ańlamaz
O kim cānın eyler raķık-i beden
- 4 Hālavet-dih-i gām-ı endişedir
Degil zevķ-i ma' nā naşib-i dehen
- 5 şehin-řāh-ı iķlīm-i cāndır Edīb
Olan mesned-ārāy-ı ifnā-yı ten

1053

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

- 1 Zāhid nümüne görse de Münker Nekirden
Geçmez ne kundan olsa da münker ne kirden
- 2 Eblehler isti' āre-i 'ār etse 'irden
Fikrinde olma kesb-i necāt et sa'irden
- 3 Rāh-ı tama' da kaçır-ı 'inān et mesirden
Hēlvā-yı şehd ü şekkeri fark etme sirden
- 4 Meyl etme 'ālemin ğuraf-ı zer-nigārına
Āsūde ol mezāyık-ı be'sü'l-mařirden
- 5 Terk-i sivāda şeyhe nigāh eyledim Edīb
Bildim ki bu riyā ile geçmez haşirden

1054

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilūn

- 1 Zār iken encümen-i zulmet-i bī-māhından
Dilimin çerhe nice gelmeye bīm āhından
- 2 Tā ki pür-nūr-ı hūlūř olmaya merdüm görmez
Rūy-ı mergübunu āyīne-i ikrāhından
- 3 Eşer-i şadme-i iķāz-ı kazādan bilsin
Görmeyen h'āb-ı emel raķde-i dil-h'āhından
- 4 Dile irşadı sen et yoşsa řenīdi ancak
Sum'adır sem'e bu mürşidlerin efvāhından
- 5 'Āřıķa rāh-zen-i vuşlat iken şavma' anıñ
Reh-nümāyī mi olur zāhid-i güm-rāhından
- 6 Keřf eder rāz-ı vüfūd-ı sübül-i ihlādı
Māye-dārān-ı dirāyet dil-i āĝāhından
- 7 şayda ālet mi eder behle-i bī-řāhını
'Ālemin 'ibret alan kişver-i bī-řāhından

1053 S 51a, Ū1 128b, Ū2 118b

1054 Ū1 128b, Ū2 118a

5 řavma' anıñ Ū2: řavma'ada Ū1

- 8 Sem'ini zemzeme-i yümn ile ıtrâb etsin
Eden üftâde-i dergâhını derk âhından
- 9 Neş'e-i tarh-ı emel dehrîñ Edîbâ h'şdur
Keder-i minnet-i câh u haşem ü câhından

1055

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Bil hâlini cüy-ı nem-i eşkiñ gelişinden
Merd-i gamı cānā alıkoyma gel işinden
- 2 Şâyeste-i âzâr-ı terâş eyleme hattıñ
Sāk-ı çemen-i nüzhetimi kesme dibinden
- 3 Keşf eyleme sineñ beni bî-mağz-ser etme
Ol güy-ı girîbānı çıkarma iliginden
- 4 Erbâb-ı dile zehr-feşân etme zebânı
Zâhid şakın ol mârı ayırma deliginden
- 5 Me'vâ-yı harem-hâne-i gam dehrîñ Edîbâ
Yegdir baña nüzgetgeh-i bâğ-ı İreminden

1056

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu dehrîñ tâb-ı hırşı gitmedikçe tâ kibârından
Nemâ nâ-bûd olur bâğ-ı ümîdiñ tāk-i bārından
- 2 Göñül pürdür kuyûd-ı süz-ı miñnet der-kenârından
N'ola bî-tâb ise erkām-ı dâğın derke nārından
- 3 Rüsüm-ı 'aksini mesh etse de eczâ-yı mînâsı
'Adû etmez hâzer mir'ât-ı qalbim inkisârından
- 4 Nice me'yûs olur ilhâm-ı peygām-ı meserretle
Bu gün mehcûr olan ferdâ ümîd-i vaşl-ı yârinden
- 5 Edîbâ selb-i gayret olmasaydı reh-ber-i düzağ
Geçerdim düşmen-i bed-h'âh içün ehl ü diyârından

1057

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Reh-i tezvîre şeb-dîz-i şerehle sen ki rāhîsin
Dil-i hasret-keş-i semt-i felâhıñ seng-i rāhısın

1055 S 51a, Ü1 128b, Ü2 118b
4 mârı S, Ü2: mârı S1
1056 S 51a, Ü1 129a, Ü2 118b
1057 S 51b, Ü1 129a, Ü2 118b

- 2 Sülük-i menhec-i şıdk u sedādı sen ki nāhısın
Tebeh-kārān-ı kec-reftār-ı dīniñ sen günāhısın
- 3 Şu' ūduñla felekde i' tināk-ı māha kâdirken
Bün-i yemde sipihriñ táb-cüy-ı 'aks-i mähısın
- 4 Diliriden murādıñ pey-rev-i gürg olmadır ancak
Degil kevnıñ harış-i himmet-i şavn-ı şiyāhısın
- 5 Edibāsā degilsin zāhidā meyyāl-i hursendī
Hemān bulsan taleb-kār-ı serir ü tāt-ı şāhısın

1058

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Kafesde şanma kim āvāredir bülbül gül āhından
O merd-i Gülşenīdir ser-birün olmaz külāhından
- 2 Gürüh-ı ehl-i gam kâbil degil geçmek ceb āhından
Celīdir āh içün fiṭratleri naṣṣ-ı cibāhından
- 3 Ne mümkün fācire gayret-keş-i riş-i sefid olmak
Ki ol şekl-i beyāzı imtiyāz etmez siyāhından
- 4 Karın-i tüşe-i tevfiḳ olan rāh-ı tecerrüdde
Sebük-bār-ı 'anādır iftikār-ı zād-ı rāhından
- 5 Siyeh-kārān-ı 'ālem ser-be-ser ḥal'-i 'izār etmiş
Edibā ihtiyār-ı şerm eder yokdur günāhından

1059

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlūn

- 1 Hem-ḥābesine zāhidiñ añma қо cemālin
Ḥātūnuna tavşife ne ḥācet қоca mālın
- 2 Dehriñ o ki imkānda şanır görse muḥālin
Āhirde ser-encāmına baḳ gör seme ḥālın
- 3 'Ālemde odur şafḳa-i dāreyn ile rābiḥ
Kim maşraf-ı tāt āta vere kesb-i ḥelālin
- 4 Tāt-ı emeli kende eden merdüm-i kani'
Çerḫiñ dehen-i çeşmine alsın mı hilālin
- 5 Bulmaz eşer-i behcet-i İslāmı Edibā
Meşşāta-i kār eylemeyen ḥüsn-i ḫişālin

5 bulsan S, Ü2: bulsun Ü1 / tāt-ı şāhısın S, Ü2: izdivācısın Ü1
1058 S 51b, Ü1 129a, Ü2 118b
1059 S 51b, Ü1 129a, Ü2 119a

1060

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne deñli bu' d içün te 'kîd ederse yâr sevgendin
Şaķın dūr olma ol meh-pāreden her bār sev kendin
- 2 Şu' ā' -ı behcetin iklîl-i yāfūh-ı nigāh eyler
Temāşā eyleyenler zînet-i zer-tār-ı ser-bendin
- 3 Zevāk-ı hanżal-i hırmān ile koy telh-kām olsun
Taleb-kār olmayanlar rîķ-i yārîñ şerbet-i ķandın
- 4 Nevā-yı hasreti mağbūt-ı ' uşşāk-ı Hicāz eyle
Diliñ reşķ-i ' Acem ķıl şavt-ı nikrîz ü nihāvendin
- 5 Edîbā dîdesi reşķūr mihmāngāh-ı devrānîñ
Cihānîñ şanma kim yeksān görür tāmî' le hursendin

1061

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Zāhidiñ hırşını bil şöfrayı tārācından
Bu şerehle şanırim taşı yutar acından
- 2 Ehl-i şervet görünür halka gedā şeklinde
Dehriñ ańlanmaz imiş mün'amı muhtācından
- 3 Şeyh-i dūn şavma' ada muķ' ad-ı tūklān olsa
Nā'il-i şihhat idi ' illet-i iflācından
- 4 Şeh-süvārān-ı cihānîñ siyer-i şavvetini
Derk eder ehl-i nazar naķvet-i serrācından
- 5 ' Āhirān kār-ı sıfāh üzre Edîbā bilmem
Hızb-i şeytān mı doġar nuķfe-i emşācından

1062

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Girîz et ehl-i ' aşrıñ ķadr-i merdüm-nā-şināsından
Ba' id ol dehriñ ifrāt-ı hāzerden nāşî nāsından
- 2 ' İnān-gîr ol semend-i hırşa dünyānîñ ķerāsından
Lisān-ı fikri ķaşr et ' ālemiñ ķün ü ķerāsından
- 3 Ne lāyık merde olmaķ h' āstgār-ı mā' adāsından
Emel hāyif iken yār-i şadîķiñ mā-' adāsından

1060 S 52a, Ü1 129b, Ü2 119a

1061 S 52a, Ü1 129b, Ü2 119b

1 yutar S, Ü2: yudar Ü1

1062 S 52a, Ü1 129b, Ü2 119b

- 4 Bilindi hırşı şeyhiñ iḥtilās-ı māl-ı cūhhāle
Derūn-ı ḥalvetinde meskenetle iḥtilāsından
- 5 Enin-i ḥasret-i derviş-i dil-riş-i fenā ḥ'oşdur
Edibā kevnin eşvāt-ı ğınā-yı aġniyāsından

1063

mef'ülü fā' ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid gelince ḳahve şakın alma zārdan
Ammā ki ḥufyeten kefeni al mezārdan
- 2 'Āşık zebān-ı şevḳ ile geç yād-ı yārdan
Cezb-i kemend-i 'aşḳ ile geç yā diyārdan
- 3 Bimār iken de 'örfüne baḳ şeyḥ-i cāhiliñ
Geçmez ölünce bu şıḳal-i i'tibārdan
- 4 Der-māndegānı ḳoyma saña 'arz-ı ḥācete
Vā-reste eyle sırrını ḳayd-ı cihārdan
- 5 Reşkim Edib sālib-i ḳayd-ı rüsūmadır
Kim restedir mevāşāḳa-i i'tizārdan

1064

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Cihānıñ ḳalbi ifrāġ eylesem māl u menālinden
Hemān taḥliş-i cāna ferce-yāb olsam men ālinden
- 2 Ḳanā' at şehvetin şarf etmeden nān-pāre-i suḥta
Ta' ayyüş merdüm-i ḥursende evlādır ḥelālinden
- 3 Ḳunū' a ibtilā-yı 'illet-i dem-bestegī ḥ'oşdur
Emir ü şehir-yāriñ zaḥmet-i zūll-i su'ālinden
- 4 Veġāġāḥ-ı felekde ḥarb-i erbāb-ı nifāḳ etmek
Dilir-i şıdḳa yegdir cünd-i küffārıñ ḳıtālinden
- 5 Edibā dīdemiz dehrin 'alil-i dehşet olmuşdur
Şühūd-ı selb-i 'ār-ı ḥizb-i nisvān ü ricālinden

1065

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Tehi-sāz-ı diliz biġāne-i şafvet-sevākinden
Ba'id ol zāhidānıñ sübhā vü tāt u sivākinden

1063 S 52a, Ü1 129b, Ü2 119b
4 sırrını ḳayd-ı S, Ü2: ḳaydını sırr-ı Ü1
1064 S 52a, Ü1 129b, Ü2 119b
1065 S 52b, Ü1 130a, Ü2 120a

- 2 Rehā-yāb-ı huṭūr-ı havza-i her kalb-i mağşūsuz
Cüdāyız şūfiyānıñ hāṭır-ı endişenākinden
- 3 Kūlūb-ı ehl-i ṭuhr endūde-i ednāsıdır kevnıñ
Ṭahāret umma her ter-dāmen-i nā-pāk ü pākinden
- 4 Tehī-ceyb-i rebāḥ olsaḳ daḥi şeyḥiñ nūḳūl etdik
Ticārāt-ı maḥabbetde ḳabūl-i iştirākinden
- 5 Edīb ihrāk-ı āb-ı rūya şāyān görme dūnyānıñ
Dem-ā-dem olsa da toḥm-ı emel rūyide ḥākinden

1066

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nemā-yāb-ı neşāt ol şoḥbet-i ḥāş-ı nedāmādan
Ki ḥ oşdur gülşene şād-ābı-i feyż-i nedā mādan
- 2 Tirās-ı ihtiyātıñ sūdu yok def'-i mażarrāta
Difā'-ı 'azm ile dūr eyle re'y-i ḥazmı aradan
- 3 Cihānda farkı yok ḥārā ile hiç seng-i ḥārānıñ
Sūḳūt-ı meyz ile temyız olunmaz ḥarf-i ḥā rādan
- 4 Üvām-ı tāb-ı ḡamla ḳatre-cūy-ı 'ayn-ı ḥ ũrşidiz
'Acebdır gönlümüz cūyā-yı nemdir çeşm-i a' mādan
- 5 Edībā merdüm-i ḥikmet-şināsa hūş-fersādır
Ḥavāş-ı i' tidālīñ in' idāmı ṭab'-ı eşyādan

1067

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Le'imiñ eyle giriz ibtidā'-ı nānından
Semend-i kārını bil ibtidā' inānından
- 2 Olur emīn-i keder siflegān-ı devrānıñ
Maşūn-ı şehvet olan ḥ ũān-ı imtinānından
- 3 Hünerver-i keremiñ naḳş-ı niyyet-i cūdu
Olur nümūde pes-i perde-i cünānından
- 4 Remīde olma ḥırāş-ı nihāl-i gül-bünden
Ḥalimiñ etme cedel nāvek ü sinānından
- 5 Edīb nekhet-i şıdḳ u riyāsı her yāriñ
Meşām-ı zihne yeter açmadan dehānından

1068

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Baña nahvetle çün ol şeh-süvār-ı hüsñ eger kaçın
Hilāl-i mäh ise kaçıyla fark etmem eger kaçın
- 2 Ne deñli 'uqde-i hîzem gibi saht olsa bî-dādîñ
Mesākîne müheyyâ tîşe-i keydi keser başın
- 3 Nühüd-ı 'ömrünü bî-zîkr ü tâ' at şarf eden gâfil
Nem-i çeşmin n' içün rîzân edip fikr eylemez yaşın
- 4 O kim gevher-şinās-ı eşk-i muhtâcân-ı 'âlemdir
Hemâl-i mîğ-i nîsân etse yegdir dest-i dür-pâşın
- 5 Edîbâ merd-i şâhib-fiñnate renc-i şamem h' oşdur
Riyâ-kārân-ı 'aşrîñ diñlemekden şît-i sâ-bâşın

1069

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Seçilmez oldu çün hıll-i vefî insāna düşmenden
Huzûrumdan ba' id ol zâhidâ bigâne düş menden
- 2 Bu demde şâh ile cünd-i veğâ hem-pāye olmuşdur
Hadîd-i ser-penâhîñ farkı yok tâc-ı müzeyyenden
- 3 Kelâm-ı nâ-dürüstü câhiliñ naql-ı şâhîh oldu
Maqāl-i muntehâb temyîz olunmaz kavlı-i elkenden
- 4 Gören şûr-ı zamânı nîzesin çekmez e' âdîden
Kırmaz lahm-ı şivâyı iktirân-ı sih-i âhenden
- 5 Edîbâ bâğ-ı 'âlem âşiyāngâh-ı gurâb oldu
Nevâ-yı bülbülân şimdi cüdâdır şahñ-ı gülşenden

1070

mef' ülü fâ' ilâtü mefā' ilü fâ' ilün

- 1 Zevk-i neşât-ı sâgarı ben kârihem bu gün
Yegdir baña şafâya bedel kâr-ı hem bu gün
- 2 Yokdur cihânda şöhet-i nām-ı kerem bu gün
Güya ki istimā' -ı keremden kerem bu gün
- 3 Kaldım kemîn-i guşşada gam-h' ârdan tehî
Naqd-ı gamı muķâsemeden fâriğam bu gün

1068 Ü1 130a, Ü2 120a

5 Riyâ-kārân-ı Ü2: Riyâgân-ı ? Ü1

1069 S 52b, Ü1 130b, Ü2 120a

1070 S 53a, Ü1 130b, Ü2 120a

- 4 Hıll-i vefā-ne-dān-ı sürūra ihāneten
Endüh ile mühādeneye ʔalibem bu gün
- 5 A‘dā-yı bed-liqādan Edīb intikāmda
Sām-ı sipihr-i ser-keşe ben gālibem bu gün

1071

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Olan āsūde neyl-i kām-ı ʔalb-i bī-münāsından
Bu devr-i sifleniñ āzāde-serdir bīm-i nāsından
- 2 Celīdir pāy-ı meczūbān-ı ‘aşkıñ mesleki şanma
Hafīdir ehl-i hūşuñ derk-i fehmi ezkiyāsından
- 3 Mey-āşām-ı firāʔa neş‘e-i vuşlatla hem-serdir
Raķīb-i bed-nihādıñ restgār olmak ezāsından
- 4 Şalāt-ı ictimā‘a cāmi‘-i gül-zīver-i bāga
Eşernāk-i şürū‘uz bülbul-i zārıñ nidāsından
- 5 Edībā keştī-i baħr-ı emelde bī-emellerdir
Hudādan müstemedd-i ‘avn olanlar nāhudāsından

1072

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Geçilmez izdiḥām-ı nekhet-i zülfüñ umarından
Ser-i āzāde yok gencine-i ḥüsnüñ o mārından
- 2 ʔabā-yı cism-i dil sūrāḫ sūrāḫ-ı ḥarīḫ oldu
Cefā-yı ḥayl-i āteş-ṭab‘-ı eşrārıñ şerārından
- 3 Tirās-ı şīme-i keff-i ezā maḥmülüñ oldukça
Emīn ol Ḥaydar-ı kerrār-ı kevnıñ zü‘l-fiḫārından
- 4 Şehīr-i nāmverden bihterīdir merd-i güm-nāmī
Müşīr olmak ḥafāda dehrıñ evlādır müşārından
- 5 Edībā ‘ālemiñ ülfetgeh-i dey-māh-ı aḫzānı
Güzeldir meclis-i pā-ber-hevā faşl-ı bahārından

1073

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Felekde merdiñ olurdu necātı mehlekeden
Kelefle şāf edebilse cebini meh lekeden

1071 S 53a, Ü1 130b, Ü2 120b

1072 S 53a, Ü1 130b, Ü2 120b

3 Tirās-ı S, Ü2: Terāş-ı Ü1

1073 S 53a, Ü1 131a, Ü2 121a

- 2 Melik-i kuvvet-i buhla mecāl-i baş olmaz
Sükût-ı pençe-i kabzı kuvâ-yı māsikeden
- 3 Dem-i mücâ'ada şanma şerehle gālīb olur
Harīşe şehvet-i zer iştihâ-yı dermeke(?)den
- 4 Zâmîr-i şehvetini mülhem-i şikâk eyler
Nebîl-i merd-i muvaḥḥid nikâḥ-ı müşrikeden
- 5 Edîb naḳd-ı müvālâtın eylesin tehzîb
Gören rûsûm-ı revâcî nûkûd-ı sâlikeden

1074

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Ol kadar tıfl-ı dili perverde etdim hemle ben
Kim mezâḳ-ı i' tibârında bir oldu hem leben
- 2 Sûz u tâb-ı derd ile bî-tâb olaldan tâ beden
Fark olunmaz cevî-i maḥrûr-ı fu'âdım tâbeden
- 3 Dîdemiz levḥ-i teşâvîr-i e' âcîb olmada
Görmeden rûy-ı televvün rûzgâr-ı sıfleden
- 4 Def -i gamla ehl-i ehvânîñ bu mâtem-ḥânedede
Ḥande-i biḥûdesi temyîz olunmaz giryeden
- 5 Bulmadım 'âlemde çok a' mâl-i fikr etdim Edîb
Ehl-i derdi bir lisân-ı rahm ile yâd eyleyen

1075

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Miyâna ḥalka-i bezmiñde oldu tâ kemer senden
Lü'âb-ı sır-ı icâd-ı şarâbı tâk emer senden
- 2 Yüzünden şerme ḳor âmîziş-i reng-i şafaḳ mihri
Kelefdin 'âr ile maḥbûb olur rûy-ı ḳamer senden
- 3 Ser-â-ser 'âlem-i ḡayb u şühûdu ḳaplamış ḥüsnüñ
Şühûd-ı ḥüsn-i yâr-i ḡayr için yokdur memur senden
- 4 Ne deñli ictihâd-ı ihtilâ vü ictilâ ḳılsa
Ġamîñdan bî-eşerler sa'y ile bulmaz eşer senden
- 5 Fezâ-yı sînesinde tîr-bârân olsa müjgânîñ
Yoluñda ḳıymet-i cânın bilen ḳılmaz ḥazer senden
- 6 Faḳat sensin mühim-sâz-ı vefâ serrâ vü zarrâda
Baña yokdur ḡayâl etsem de hergiz mu' teber senden

- 7 Şeb-i zulmetde çün nūr-ı şehirdir āhır-i zulmet
Edibā tābiş-i mihr-i vefā mesrūr eder senden

1076

meḥ'ülü fā'ilātü meḥā'ilü fā'ilün

- 1 Şân-ı kerem nihüfte kalır çeşm ü güşdan
Tebzîr-i nakd-ı vuşlat-ı her kun-fürüşdan
- 2 Neyl-i vişâle tâlib iken bir gürüş ile
Eksik deyip gücenmedi yârim gürüşdan
- 3 Süfli ğarîk-i şerm idi çirk-âb-ı re'yine
Bir lem'a görse mevce-i deryâ-yı hüşdan
- 4 Gelmez hayâ münâdeme-i rinde yâr ile
Medhüş olunca sāgar-ı şahbâ-yı nüşdan
- 5 Degmez şafâ-yı dil saña h'âb içre şüfiyâ
Üftâde et o yâr-i hayâlâtı düşdan
- 6 Bir katre düşmedi nazar-ı i'tibârîña
'Âşıkda eşk-i dîde-i deryâ-hurüşdan
- 7 Rezm-i 'adûya tâbım olaydı benim Edib
Etmezdim isti'âneti cünd-i sürüşdan

1077

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Merd-i meydân-ı ğam almaz egerin şâfindan
Añlasa hüsn-i meşâfı eger inşâfindan
- 2 Bize sūrâh-ı ser ü sine-i himmet h'oşdur
Sine-rîş-i keseliñ çâk-i dil-i kâfindan
- 3 Buğlumuz tev'em-i cüd oldu dil ü dîdemiziñ
Elem ü giryeyi imsâk ile işrâfindan
- 4 Ne kadar bulsa tezâ'uf yine efzûn olmaz
Dehriñ âhâd-ı sürûru ğamiñ âlâfindan
- 5 Olamaz ğâ'ile-i dâm-ı 'anâdan sâlim
Mürğ-i 'ankâ ki Edib ola cüdâ Kâfindan

1076 Ü1 131a, Ü2 120b

1077 S 97b, Ü1 131b, Ü2 121a

2 kâfindan S, Ü2: şâfindan Ü1

1078

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Şormasın ' aşık-ı giryāna baķan yaşından
' Aşķa dil-teşne ise şorsun aķan yaşından
- 2 Olsa āmāde-i taşvīr-i bahār-ı hüsñü
Gül biterdi çemeniñ hāme-i naķķaşından
- 3 Yar ķomazdı bizi pā-māl-i semend-i nāza
Olsa bir mū ķadar imāsi eger ķaşından
- 4 Dil-i zārīñ heves-i silsile-i zūlfü ile
Gitmez iklīl-i temennā-yı cünün başından
- 5 Geç Edībā felegiñ dest-i ' aķā-baķşından
Geçme bād-ı çemeniñ dāmen-i gül-pāşından

1079

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Dāmen-keş ol muķālāķa-i Mārdinden
Olma emīn ledģa-i her mār-ı dīnden
- 2 Bünyān-ı terk-i şehveti süst etme tīnden
Üss-i firāķ-ı hırşı metīn et metīnden
- 3 Ümmīd-i feyz-i zāhid-i ĥalvet-nişini ķo
Gel etme isti' ānet-i ķuvvet cenīnden
- 4 Nehc-i emān-ı meslek-i dīn-i ķavīmde
Bī-behre-i şebāta şaķın geçme ķīnden
- 5 Düş-ı ķuvā-yı leşker-i zālimde ĥurd olur
Her der' -i āhenīn leged-āh-ı enīnden
- 6 Vermekden özge naķd-ı vefā-yı eşi' ' asın
Yok mihr ü māha behre gedā-yı zemīnden
- 7 ' Ārif Edīb baķmaģa ķaşr-ı nigāh eder
Naķş-ı cihāna revzene-i dūr-bīnden

1078 S 97b, Ü1 131b, Ü2 121a

2 Olsa S, Ü2: Olsun Ü1

1079 S 101b, Ü1 131b, Ü2 121a

1 ol S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

2 şehveti S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor) / süst et S, Ü1: şüst Ü2

1080

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Hışāl-i seyyidi 'ārif bilir kenizinden
Aña ne rāhını gizler bilirken izinden
- 2 Ferāğ-ı şime-i aḥzı 'atāya hem-ser idi
Ḥarīşe gelse faḳiriñ ğinā peşizinden
- 3 Ḥayāl-i behcet-i güldür giyāh-ı ḥ'od-rūda
Ümīd-i nekhet-i 'iffet zamāne hizinden
- 4 Felek müşāderesinden firāra yol verse
Yine ğarimini avlar reh-i girizinden
- 5 Edīb dehrin ayak başmadan nükül eyle
Bisāt-ı ülfet-i her merd-i nā-temizinden

1081

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cidār-ı kaşr-ı gerdün 'āşıkñ seyl-i esāsından
Ḥurūş-ı mevce doymaz devrilir bir gün esāsından
- 2 Şaḳın sāḳi ayırma zarf-ı şahbāyı ğitāsından
Zübābāsā ḥazer kıl şeyḥ-i piriñ inġitāsından
- 3 Verā-yı cāmdan seyr eylesin bīkr-i meyi zāhid
Açıkdan görmesin 'uryān olur şevb-i riyāsından
- 4 Bu bāğ-ı bī-şümār-eşmārdan dil-teşne-i şevke
Kirā-yı āb-ı rūyuñ mu degil yenmez kirāsından
- 5 Mühim-sāz-ı 'ināyet ğaybdan ruzi-res oldukça
Sipihriñ merde istignā güzeldir āşināsından
- 6 Şehin-şāhān-ı dehre maḳ'ad-ı taht-ı serā āḥir
Fürüterdir cihāniñ merḳad-ı tahte's-şerāsından
- 7 Edībā 'ālemiñ ta' mīrine ālāt-ı dād ister
Ḥarābı yoḥsa yegdir seng-i gevherle bināsından

1082

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ser-ā-ser lāne-i sūrāḥ olur hep perdeler bir gün
Anı pervāziyān-ı ḳudsdan hep perdeler bir gün

1080 S 102a, Ü1 132a, Ü2 121b

1081 S 108a, Ü1 132a, Ü2 121b

5 S, Ü1: (Ü2'de bulunmuyor)

6 S, Ü1: (Ü2'de bulunmuyor)

1082 S 107b, Ü1 132a, Ü2 121b

- 2 K'o etsin Kāfa hem-ser tūde-i cem' iyyetin bāgī
K'anı ğırbāl-i istīşāl ile devrān eler bir gün
- 3 Şināh eyleser fācir şimdilik cūy-ı gül-āb içre
Ten-i gendīdesin tıg-i kazā hūna beler bir gün
- 4 Geç ey 'āşık metā' -ı fāhır-i vuşlatla nāzişden
Kumāş-ı vaşlı lā-būd dest-i hicrān örseler bir gün
- 5 Edibā şimdi mestūr olsa da ebşār-ı ağıyāra
Olur zāhir nigāh-ı 'ibrete seyr et neler bir gün

1083

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Dehen-şüy ol gadır-i germ-i cāmıñ tā kenārından
Ki tef yetse meyiñ fersūde eyler tāke nārından
- 2 Şināh-ı lücce-i efvāc-ı erzālī revā görme
Şakın deryā-yı āteş-mevc-i eşrārıñ şerārından
- 3 Remān ol halkıñ ızhār-ı kabūl-i berg-i sebzinden
Riyāz-ı nāsıñ el çek ber-güzār-ı bergzārından
- 4 Dehānı maşriq-i mihr ü vidād olmağla her yārıñ
Bedīd olmaz fūrūg-ı ülfet-i şāmı nehārından
- 5 Edibā dehrde hīç görmedim bir ehl-i şervet kim
Yemīni āşinā-yı cūd ola şıdk-ı yesārından

1084

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Na'im-i şāhı n'eyler ta' m alan her şehd-i yārinden
Ki ol ta' ma zübāb-ı şevk olur her şeh diyārından
- 2 Haṭ-āverlikle dil pür-şūr olur sevdā-yı dil-berle
Zafer buldukça geçmez gülşen-i hüsnuñ bahārından
- 3 O meh-rū kim ruḥ-ı idrāki pür-zīb-i meḥāsindir
Tutuk-bend olsa yegdir rüyuna haṭṭ-ı 'izārından
- 4 Fūrūg-ı behcet-i rüy-ı şiyem pā-bende olduğça
Baña bī-farq olur dehriñ cevānı ihtiyārından
- 5 Edib āh etmesin nezdik-i bār-ı miḥnet olmağdan
Cihānıñ eyleyen sehv-i güzēr nezd-i kibārından

1085

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Olurken şöhet nış-i ezâ destîñ yu qarıdan
Koyunda lānegāh etdikçe emniyyet yok arıdan
- 2 Cüdā düş ders-ḥ'ān-ı nüşa-i efsūn o kāriden
Ki aqvādır her ilkā etdigi mesmūm ok arıdan
- 3 Ne ni'met var gıdāsı suht olan süflīye rif'atde
Aşağıdan k'ola lezzet-pezir olmaz yukarıdan
- 4 Mü'eşşirdir medid olduğça şöhet bürr ü fācirden
Tevakkī pek ehemdir 'illet-i bed-ḥūy-ı sāriden
- 5 Edibā iltizām-ı verziş-i kār-ı teneddümle
Degil lāyık siyeh-kārāna ye's elṭāf-ı Bāriden

1086

mef'ülü fā'ilātü mefâ'ilü fā'ilün

- 1 'Uşşāk müşt-i gamdan olur müşteki neden
K'azār-ı gam mezid olur ol müşte kīneden
- 2 Rācil kalır fevāris-i rekbānı zevraḳıñ
Rehvār-ı bādbān k'ola gā'ib sefineden
- 3 Yāri rakīb-i dūn ile seyr etmeden ne sūd
Merşūd iken ne fā'ide ḥāşıl defīneden
- 4 Nā-şāf u şāfiñ etmede naḳş-ı dilin bedid
Farḳ eylemem süfāli hele ābgīneden
- 5 Ancak rehīn-i genc-i dilimdir benim Edib
Etmez zuhūr naḳd-ı vefā her ḥazīneden

1087

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Ḥadīş-i şūfi-i bengi gider mi elsineden
Ya anda redd ü kabūle deger mi el sineden
- 2 Nice übüvvetini ihtiyār eder āyā
Gulām-ı zāhid-i 'āmī şerif iken nineden
- 3 Cehülü şanma bekā-cūy-ı vaşl-ı dānādır
Şafā bulur dil-i zengī firāk-ı āyineden

1085 S 108b, Ü1 132b, Ü2 122a

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1086 S 108b, Ü1 132b, Ü2 122a

1 müşt-i S, Ü1: mest-i Ü2

1087 S 108b, Ü1 132b, Ü2 122a

- 4 Neşât-ı nüzhet-i gülzârı 'ıtr-ı gül vermez
Gürisne bûy ile hiç sır olur mu mâ'ideden
- 5 Edîb hem-dem-i nâ-dân ile mükâleminiñ
Felekde zerre kadar farkı yok mükâlemeden

1088

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zeyl-i kabâyı anlamayan âsitinden
Fark eylesin mi fâ'ide-i âsî tinden
- 2 Olmaz şadîk-i şıdka sezâ-yı muvâşelet
Dür olmayan riyâ gibi sū'-i qarinden
- 3 Nâzişger-i serîr-i mihâd-ı gül olsa da
Hârîñ şeref bulur mu mekânı mekinden
- 4 Ehl-i vefâda behcet-i rûy-ı beşâsete
Gelmez hâlel izâfe-i çîn-i cebinden
- 5 H'şdur Edîb şâhib-i nûr-ı firâsetiñ
Sîmâ-yı zannı hüsn-i cemâl-i yakinden

1089

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sipihriñ merde dil-gîr olmamak h'şdur esâsından
Bu miñnet-hâne zîrâ böyle mebnîdir esâsından
- 2 Cihânîñ fâriğ ol tahsîn-i kâr-ı etkîyâsından
Edîm-i surh-ı keşî ihtirâz et et kıyâsından
- 3 Nigâhı gülşen-i fânîde zıll-i bîde vâ etme
Emîn et mukle-i ümmîdi renc-i bî-devâsından
- 4 Dil-i rencûr-ı 'aşka âsitân-ı dil-beriñ ancak
Şarâb-ı 'âfiyet ümmîdi var dâru'-ş-şifâsından
- 5 Edîbâ sūk-ı 'âlemde metâ'-ı şahş-ı mennânîñ
Dil-i ehl-i mürüvvet müctenibdir iştirâsından

1090

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bahârîstân-ı 'ayş u nûşu bî-bu'd etme vâşiden
Rebî'-i rāḥati âsûde-i bu'd et mevâşiden

1088 S 118b, Ü1 132b, Ü2 122b

1089 S 118b, Ü1 133a, Ü2 122b

1090 S 118b, Ü1 133a, Ü2 122b

- 2 Nişân-ı hüsn-i ahlâk-ı hadem maḥdūmdandır hep
Ki yok şübhe kitâbın metni eblağdır havâşiden
- 3 Degil cem' iyyet-i esbâb-ı ḥaşmet mûcib-i şervet
Cidârın üstüvâr olmaz esâsı naḫş-ı kâşiden
- 4 ' Aceb mi dūd-ı âteş rûy-ı kânûnu siyâh etse
K'odur maṭlab mûcerred mürteşîye merd-i râşiden
- 5 Edîbâ zaḥm-ı şemşîr-i tehemden der' -i ' işmetle
Telâş üzre bulunmak merde yegdir bî-telâşiden

1091

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ṭama' la düşme dehrin zûll-i dâmen-bûsa mîrinden
Le' im-i hırşın ol ber-çide-dâmen bu semîrinden
- 2 Semâhat umma dehrin ṭab' -ı her üstâd-ı kârında
Ḥayâli iḡtişâb-ı müzd iken dest-i ecîrinden
- 3 Hemân câ-kerde-i iḥsân idi hırmân-ı tākâtle
Ġanî ref' etse bâr-ı şıḳleti dūş-ı fakîrinden
- 4 Nümâyândır 'atâ-cüyende-i ferş-i perend olmak
Bedîd oldukça şeyhîn bu riyâ-kârı ḥaşîrinden
- 5 Ṭama' -kârın şitâbı cerr içündür cû' dan şanma
Göründükçe nişân-ı kuvvet-i sîri mesîrinden
- 6 Seḥâyı dâneveş pâşide-i sūy-ı şikâr etmek
Celîdir 'âlemin her cūd-ı Ḥâtemle şehîrinden
- 7 Cihânda cümle nâ-ma' lûm olan mechûl olur şanma
K' olur sır-ı peyâmı bî-ḥaber cehr-i ḥabîrinden
- 8 Bu fakdân-ı başarıyla seyr-i heft iklim eder ḥalkın
Nigâh-ı gūş-ı a' mâ revzen-i nuṭḫ-ı başîrinden
- 9 Edîbâ dehr-i dūnuñ ihtimâ cevri-i kilâbından
Belâdır merdûme bî-vehm iken peykâr-ı şîrinden

1092

mef' ulü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Sevdâ-yı meyle çekmez idi ser ḥ' oş-âbdan
Zühhâd-ı ḥuşk olaydı eger ser-ḥ' oş âbdan
- 2 Pür-behcetiz şühûd ile bîhûde şanma kim
Gülveş perîde-reng oluruz âftâbdan

1091 Ü1 133a, Ü2 122a

1092 S 119a, Ü1 133b, Ü2 122b

1 çekmez S, Ü2: geçmez Ü1

- 3 Biz nā-bürīde zeyl-i kabā-yı teḥāsumuz
 Āsūdeyiz keş-ā-keş-i yevm-i ḥisābdan
- 4 Āteş-zebān-ı ta' n-ı ḥavāşız 'avām için
 Dem-besteyiz izā' at-i ḥarf-i 'itābdan
- 5 Olmaz bize qarāyin-i vuşlat ḥafī Edīb
 Zīrā ki āşinā-yı ḥuzūruz ğıyābdan

1093

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Biz şavn-ı şiyāh etmedeyiz gayretimizden
 Şīr olsa da bī-vāye olur gayr etimizden
- 2 Biz za' f ile i' dām ederiz kuvvet-i gayrı
 Aqvāter olur kılletimiz keşretimizden
- 3 Her şüre-zemīnīñ kad-i mehzül-i ğırāsı
 Ber-ḥāstedir nāmiye-i himmetimiz
- 4 Pīrāstegān-ı şiyem-i ḥıfz-ı emānet
 Bīrūn olamaz dergeh-i emniyyetimizden
- 5 Telḥ-ābe-çeşān-ı elem-i fāka Edībā
 Maḥrūm degil ta' m-ı refāhiyyetimizden

1094

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ne deñli alsa da naqş-ı cünün delilerden
 Kemāl-i hūşuna yok ḥācet-i delīl erden
- 2 O dem ki hecr ile olduḡ keşīde dil-berden
 Yem-i sirişk ile kaldıḡ keşīde-dil berden
- 3 Mübeddel eyledi nef' -i uḥuvveti zarra
 Göñül rehīn-i sitemdir bu çerḡ-i aḡzardan
- 4 Vücūda renc-i şıkal ser-penāh-ı serden ise
 Geçer dilīr-i maḥabbet viḡāye-i serden
- 5 Ğunūde-çeşm-i niyāzım Edīb 'ālemnden
 Ne çerḡden var ümīdim ne yār ü yāverden

1095

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Tarîk-i hecr-i ehl-i 'aşra memnūnum sülūkimden
Meger kimden cihānda 'ākile gelmez sülū kimden
- 2 Beni çekdiñ gezend-i hāsīd-i derrende hūkimden
Bu kār-ı hayrı itkân etdiñ ey pākīze-hū kimden
- 3 Hele meyl eyledik gūş-ı enīn-i müstemendāna
Bu gün vā-resteyim işgā-yı şekvāda şūkūkimden
- 4 Ferā-hīzim nümūdār-ı sibāk-ı tīz-kāmāndır
Olur kâşır felek taklīd-i 'azm-i leng ü lūkimden
- 5 Edībā bī-hūzūr-ı hūlta-i mīrān u şāhānım
Baña yegdir gedālar şoḥbeti bezm-i mülūkimden

1096

mef' ulü fâ' ilātü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Geçdi zamāne gayret-i işlāḥ-ı mīrden
Yok şimdi fark-ı meşrebi aşlā hamīrden
- 2 Yek zerrece muvāfaqati görse mīrden
Dünyāca selb-i āḫireti gör semīrden
- 3 'Allāme-dāniş olsa da pīr-i hevā-perest
Dil-bend olur cehālete tıfl-ı şağīrden
- 4 Bir katre āb-ı cāh-ı zeḳandır ümīdimiz
Luṭf et şehā naşībimizi kesme birden
- 5 Olmaz Edīb sālik-i nehc-i rızā-yı Hāḳ
Meslūb iken kuvā-yı ḳanā' at faḳīrden

1097

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Zaḥm-ı ḡamzeñle görünmez rüy-ı sīnem yaradan
Zaḥma taḥşīş etdi gūyā rüy-ı sīnem Yaradan
- 2 İnsilāb-ı 'ār ile bilmem neden ehl-i hevā
İhtiyāṭ etmez şürūr-ı enfūs-i emmāreden
- 3 Çāre-cūyān-ı huṭūb-ı dehrde sa' y-ı hebā
Berter olmaz iltizām-ı çāre-i bī-çāreden

1095 S 119a, Ü1 133b, Ü2 123a

4 kāmāndır S, Ü2: dā'imāndır Ü1

1096 S 119a, Ü1 133b, Ü2 123b

1097 S 119a, Ü1 134a, Ü2 123b

- 4 Yār odur kim ‘āşıkı pā-māl-i esb-i nāz edip
Rüy-ı şefkat göstere āyine-i ğaddāreden
- 5 Zālīm ehl-i zulme işāl-i gezend eyler Edīb
Gürbe olmaz müntehî zîrā şikār-ı fāreden

1098

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Mürîd-i tāmî‘e terk-i sivā kemālinden
Cesāret olmadı terk-i sivāke mālından
- 2 Tecerrüd ile olur düş-ı fikrini şanma
Rehîde naqd-ı girân-ı zer ihtimālinden
- 3 Füsûn-ı zühd ile cezb-i kulüb-ı nās etmiş
Dühûl-i bezmine yer yok şaf-ı ni‘ālinden
- 4 Nigāha şekl-i tevācüd nümûde etdikçe
Cemāli perdelenir şûret-i celālinden
- 5 Edīb neş‘e-i rindî taşavvur etdikçe
Kıomaz sitāyiş-i cāmı fem-i hayālinden

1099

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Alan beşāret-i da‘vet berîd-i yārından
Olur şitāb ile ğayrın berî diyārından
- 2 Tecennüb eyle bu ‘aşrın dem-i damārından
K’olan nefāşe-i semdir demîde mārından
- 3 Şıkal-be-düş-ı cihāndır kibār-ı ‘ālem hep
Olur remîde-i şıket şerik-i bārından
- 4 Sezā-yı pertev-i mihr-i İlāh olur āhır
Geçen bu sâhireniñ zıll-i haymezārından
- 5 Raġîf-i sofra-i cûdu ki nâ-be-kār eyler
Çekil bu devr-i keçin nân-ı nâ-be-kārından
- 6 ‘Ayār-ı kârını seng olsa tām eden halkın
Düşer mi keffe-i mîzân-ı i‘tibārından
- 7 Edīb ‘āşık-ı şeydāya ta‘n eder zâhid
Rehîde olmuş iken kayd-ı ihtiyārından

1100

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Fâriğ-dil olma sāgar-ı meyden inābeden
Yegdir mey-i inābete olmak inā-beden
- 2 Nakd-ı şirā-yı vuşlatı şeyhiñ ki lābedir
Hizāna lā-beden görünür qadri lābeden
- 3 Nakş-ı cebīn-i bāl ile pürdür rüsüm-ı kār
Ma'lūm olur mu'ammeri beytiñ kitābeden
- 4 Her Yūsufu ğıyābe-i çāhında himmeti
Bir mesned-i huzūra çıkardı ğıyābeden
- 5 Zāhid olur mu tārik-i dünyā ola Edīb
Hiç tab'-ı büm-ı naḥs geçer mi ḥarābeden

1101

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 'Ālemin cüll-i emel ğayret iken nāsından
Şimdi şāhānı umar ğayreti kennāsından
- 2 Görmeden nāsı geçen dīde-i bināsından
Nā'il-i ferḥat olur dīde-i bī-nāsından
- 3 Dāderin ḳahr ile pür-zahm eder aḥ fāsından
Sırr-ı 'udvānınıñ āġāh eder aḥfāsından
- 4 Kām-rānān-ı cihān cümle gedā-yı deyndir
Pestdir mertebe-i şerveti iflāsından
- 5 Cehldir mā-ḥaşali olsa da 'allāme Edīb
Ol ki bī-vāye ola ḥayret-i uḥrāsından

1102

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dem-ā-dem reh-nümāy-ı tiğ-i ğamzeñ ḳoyma rāhımdan
Kerem ḳıl bu dil-i zahm-āşināyı ḳoy merāhimden
- 2 Nigāh-ı 'afvda maḳbūl ise sīmā-yı evzārım
Benim şermendelik çeşmimde evlādır günāhımdan
- 3 Ne deñli şāhid-i ehvāyı meclā-yı ḥayāl etsem
Yine rüy-ı nedāmet muḥtefi olmaz nigāhımdan

1100 S 119a, Ü1 134b, Ü2 123b

1101 S 119a, Ü1 134b, Ü2 123b

1102 S 119a, Ü1 134b, Ü2 123b

- 4 Teḳāzā-yı şerehle ḥūriyān-ı sāḩa-i cennet
Dimāġ-āşüftelerdir nekhet-i 'ıtr-ı refāhımdan
- 5 Herāsından Edībā rāh-peymāy-ı hezīmetdir
Lüşüs-ı ġafve-i ġaflet ġarīm-i intibāhımdan

1103

- 1 پرتو بـه رسـد ز می شـعله دار من
دیگر زـمه چـه میـطلبـد شـعله دار من
- 2 رو ز شـبـم گشـاده بـمـهتاب دلخوشی
مهرست شـمع مـجلس شـام نـهار من
- 3 با شـوق گل چـه نـاله بـلبـل زـنـم که او
شـد بـلبـلی بـشاخ گل انـتـظار من
- 4 هر ریزه اش بـتـرک ایوب میـشـود
سـنگ جـفا اـگر شـکـند اصـطـبار من
- 5 از بـهر عـشق رایـه کـش شـهـرتم ادیب
لایق تـعـبـیر او نـبـود اشـتـهـار من

1104

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nigāhında şaġāyır çünki kemterdir kebāyirden
Geçer şüfi demem sūrāḩa-i ridf-i kebāyirden
- 2 Ḳarīn-i imtinān olduġça mecbūr-ı teşāmümdür
Gönül telķin-i terḩīb-i şadā-yı pāy-ı zāyirden
- 3 Nigāḩ etmez simāt-ı mīr ü şāḩa ḳāni' iñ zīrā
Leb-ā-lebdir kilār-ı çeşmi envā' -ı zehāyirden
- 4 Ḩazīz-i fakrda mesned-tırāz-ı faḩr olanlar hep
Semīr-i faḩreti ib'ād edenlerdir serāyirden
- 5 Edībā her nice nā-müdrık-i ebşār ise şanma
Cemāl-i şāhid-i maḳşūdu ḩāfidir başāyirden

1103 S 122b, Ü1 134b, Ü2 124a

1104 S 128b, Ü1 134b, Ü2 124a

2 teşāmümdür S, Ü2: teşāmümden Ü1

1105

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Redd ü kabûlü koy her imâm-ı hüâmndan
Al feyzi nuḡ-ı sāye-i perr-i hüâmndan
- 2 Baḡ nev-bahâr-ı haṭda fûrûḡ-ı cemâline
Fâriḡ-dil ol te'alluḡ-ı nev-rûz-ı şâmdan
- 3 Ol kim bu demde terk-i mey-i surḡfâm ede
Alsın ḡo reng-i ḡacleti ruḡsâr-ı câmdan
- 4 'Âşık ḡayâl-i lem'a-i şemşîr-i 'azmini
Eyler nihüfte muḡle-i çeşm-i niyâmdan
- 5 Nehy-i şu'ûd-ı kaşr-ı temennâ eder Edîb
Ḳayd-ı 'aşûr-ı pâ-yı ṭaleb ihtimâmdan

1106

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Füzün olunca faḡihîñ şeri kemâlinden
Ümîdi mün'adim eyler şerîke mâlından
- 2 Emîn-i fetvî-i dîn şebt-i ruḡ'a-i nehye
Ḳarâmı kârih iken istemez ḡelâlinden
- 3 Ḳayâ-nikâb olıcak şanma her emel merdiñ
Nümûde-rüy olur âyîne-i su'âlinden
- 4 Bülûḡu nâ'ibe-i terk-i 'âr olunca diliñ
Nigâhı vahşet eder maṭlabîñ ḡayâlinden
- 5 Edîb yârîne kaşd-ı ezâ müberrâdır
Lüzûm-ı ḡayret ile mükreh-i ḡışâlınden

1107

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mâl-i ḡabîşi olsa da alma emâneten
K'olmaz resîde ḡâ'ilesinden emâna ten
- 2 Sa'y et ḡuḡûḡ-ı nâsı edâ eyle def'aten
Kim soñra zaḡmetin bulamaz çâre def'e ten
- 3 Şîr-i ḡarâmı kârihim olsam da bî-leben
Etmem çeşide raḡbet ile bile bile ben

1105 S 128b, Ü1 135a, Ü2 124b

1106 Ü1 135a, Ü2 124a

3 Ü2: (Ü1'de beytin ikinci mısraı bir sonraki beytin ikinci mısraı ile yer deḡiştirmiş)

1107 Ü1 135a, Ü2 124a

- 4 İdmān-ı meyde behre-güzīn ol inābeden
Peyveste olmasın aña hergiz inā beden
- 5 Düş-ı derūnu bār-keş-i imtinān eder
Dest-i 'aṭā-yı ğayr ile rıṭl-ı girān çeken
- 6 Gitmez sitiz-i naḥvet-i a' dā ḥayālden
Ḥār-ı şühūdu gitse de ruḥsār-ı dīdeden
- 7 Şanma reh-i hidāyete münkād olur Edīb
Efsārını sipürde-i dest-i ḡalāl eden

1108

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 N'ola ḥalīb-i mey-i nābı içmesek pinhān
Ki hiç ḥalīb ü meyiñ farkın etmedik iz' ān
- 2 Dil-i ḥazīne olur iġtinām vuşlatdan
Neşāt-ı va' de müdām-ı ḥayāt-dāde-i cān
- 3 Lüzüm-ı Ḳāf-ı ḳanā' at çü-kār-ı 'anḳādır
Hevā-yı kārda 'anḳāya olmuşuz aḳrān
- 4 'Aceb mi şevḳ-i fenā 'āşıḳa rehīn olsa
Ki ḥınṭa mütteḥid-i āsiyā olur her ān
- 5 Edīb bāde vü zād imtiyāzın etmediler
Ki zād-ı bāde ola zīb-i şofra-i rindān

1109

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Kīre şeyḫ etdi beyān 'illet-i istimsākin
Dedi anıñla olur 'illet-i istim sākin
- 2 'Ālemiñ etmege var meyli maḳarr eflākin
Şeyḫ-i dūn olmadı şıdḳ ile mu' arref lākin
- 3 Ḥātırı āyine-i şūret-i ilhām edemez
Etmeyen tarḥ-ı hevācisle nazīf idrākin
- 4 Nice şāyeste-i taḳbīl-i leb-i feyz eyler
Ġavṭa-kārān-ı riyā rūy-ı dil-i nā-pākin
- 5 Maḥrem-i seyr-i güzergāh-ı hüdā olmaz Edīb
Reh-i tevḥīde açan revzene-i işrākin

1110

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şarāb-ı nābı cehūlān ile müşārebeden
Tefavvuk etdi cehāletle her müşāra beden
- 2 'Anā vü rāhat olur fi'lden degil seneden
Ḥabīr-i ḥikmete şor fi'lden degilse neden
- 3 Sevād-ı naḡş-ı dalālet şahāyif-i kāra
Resīde olmada naḡş-ı nigīn-i nāşıyeden
- 4 Kuvā-yı lüknet-i nuṡḡ-ı cenān-ı ḥācıdır
Eden lisānını ḡaşır edā-yı telbiyeden
- 5 Sülūk-i rāh-ı emān her kesin degil kārı
Edīb merd-i cerīdir reh-i emāna giden

1111

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ğamdan çekil remīde-dil-i bī-merāmdan
Umma kuvā-yı püşt-i heves bīme rāmdan
- 2 Geçmez sirişk-i çeşm-i 'alīl insicāmdan
Reng-i şifā-peṡir ise de üns-i cāmdan
- 3 Şekl-i ḡabāb meyl-i hevā-yı neşāṡ eden
İnmez firāz-ı ġurfe-i ke's-i müdāmdan
- 4 Dil-ġir olur nevāziş-i bī-süddan gedā
Şavt-ı peşiz sâ'ile ḡoşdur selāmdan
- 5 Taḡsīn-i ḡaşr-ı ni'met-i muḡtāc eden Edīb
Tezyīn-i ġaşb-ı dāne eder mürġ-i dāmdan

1112

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Olmam nişāne-bīn-i ḡayā ben delālden
Var ḡibret-i rūsūm-ı edā bende lālden
- 2 Olduḡça ihtimāl-i televvün rehīn-i dil
Āzurde-i celāl olurum ben cemālden
- 3 Etmez eşer saḡīme müdāvā-yı her ṡabīb
Gelmez semā'a zevḡ-i nidā her Bilālden

1110 S 128b, Ü1 135b, Ü2 124b

1111 S 128b, Ü1 135b, Ü2 125a

1112 S 133b, Ü1 135b, Ü2 125a

- 4 Vermez hezār za‘ fa çü-seg cife-ḡār olan
Her gende-büy-yı suhtunu ‘ıtr-ı helâlden
- 5 Olmaz Edîb şāh ise bî-ḡimye-i tama‘
Āsûde renc-i müzmin-i zûll-i su’âlden

1113

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Ḥānḡāhıñ gör cehâlet-pîşe ol dîvânesin
Fâhr eder ümmü’l-ḡabâyiş dense ol dîv anasın
- 2 İhtisâ-yı meyle ser-mest-i teyakḡuzdur o kim
Bâde-i ‘irfân ile ser-şâr ede peymânesin
- 3 Bî-ḡaberdir lezzet-i nân-ı tennûr-ı ‘aşḡdan
İktirân-ı şem‘den mehcûr eden pervânesin
- 4 Hâl ü şânı ihtiyâr-ı nuşḡda taḡşîr iken
Bilmedim nâşih neden taṡvîl eder efsânesin
- 5 Merdüme yegdir Edîb âmed-şud-ı eşrârdan
Eylemek münsed güzergâh-ı ritâc-ı ḡânesin

1114

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Tîḡ-i âzâr-ı ‘adûy-ı ḡârdan her ḡarbeden
Mülhem-i tüklân iken olmaz ḡarîn-i ḡar beden
- 2 Eylemekden der‘-i âhenle ‘adûdan ittîḡâ
Cevşen-i idbârdan gâzilere yegdir kefen
- 3 Merd-i ḡayret iḡtinâm eyler meşâf-ı düşmeni
‘Andelîbî ḡülşene püyân eder faşl-ı çemen
- 4 Gül gibi şâyeste olmaz zîb-i destâr olmaḡa
Lâyıḡ-ı keşş-i ḡademdir berg-i ḡaḡrâ-yı demen
- 5 İmtiyâz-ı nâsa im‘ân-ı nîgeh et kim Edîb
Ḳalbini maḡbûn eder eṡvâr-ı ḡalkı bilmeyen

1115

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Le’îmîñ ehl-i ḡayret ‘âr eder bir dem ‘atâsından
Leb-i ümmîdi tertîb eylemez bir dem‘a ṡâsından

1113 S 133b, Ü1 136a, Ü2 125a

1114 Ü1 136a, Ü2 124b

1115 Ü1 136a, Ü2 125a

- 2 Görünmez 'âlemiñ reng-i hayā ibrāzı nāsından
Ki etmez dem-be-dem yek-dīgeri ibrā zināsından
- 3 Dil-i ehl-i tama' da hem-ser-i ke's-i hayāt olmuş
Ki kanmaz hūn olursa çeşm-i mazlūmuñ bükāsından
- 4 Hārişin bağ-ı irādında her gül nārdır gūyā
Gedāya el degirmez sūziş-i nakş-ı kirāsından
- 5 Sitemle nāsdan kesb-i ğinā bir tīg-i pūr-semdir
Edibā zālime te'sir eder semt-i ğināsından

1116

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kef-i zūll aç du'ānıñ eyle istid'ā-yı bīvāzın
K'olur 'atıl terāzū-yı taleb oldukça bī-vāzın
- 2 Teşāmüm kıl ser-āğāz-ı nevā-yı va'd-i cūdundan
Anıñ kim nā'il etmez gūş-ı va'de şit-i incāzın
- 3 O kim 'ālī-menişdir cılve-i evc-i temennāya
Resādır etmeden taħrike himmet bāl-i pervāzın
- 4 Olur hasret-keş-i neyl-i emān-ı inkıbāz el-ħaķ
Eden mehcūr-ı kitmān inşirāh-ı sine-i rāzın
- 5 Hadīş-i 'aşkı erbāb-ı maħabbet ihtisār eyler
Eder mağbūt Edibā rütbe-i itnāba icāzın

1117

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Siret-i ma'kūs ile hem-zād iken ters anadan
İ vicāc-ı dinden 'ār eylesin Tersā neden
- 2 Nā-resādır 'âlem-i itlāķa rüy-ı baħrda
Çekmedikçe pāy-ı ārāmı sūfün tersāneden
- 3 Lānegāhında deme bülbul ğarīb ola neden
Dāğ-dār-ı hasret-i gūlzār iken o lāneden
- 4 Fikret-i ma'sūķamız gitmezse hātırdan n'ola
Duħter-i 'işmet-güzin çıķmaz kemīn-i hāneden
- 5 Rāz-ı 'aşkı ol daħi idrāk ü ifhām etmedi
Ben Edibā çok su'al etdim dil-i dīvāneden

1118

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Kaşr-ı yedle nakd-ı mülk ü galle-i evkâfdan
Fark olunmaz merdüm-i ' anka-dile ev Kâfdan
- 2 Olmadan dil-girdir şadıkla hâyin rû-be-rû
Nakd-ı zîfîñ münfe' ildir şâhibi şarrâfdan
- 3 Nâ-revâdır merde da' vâ-yı şerâfet eylemek
Bir ' alâmetle kanâ' at-şîme-i eşrâfdan
- 4 Sehm-i cûda müsteħakkânı o kim âmâc eder
Eylemez bîrûn hadengin ca' be-i ehdâfdan
- 5 Bir görür çeşmim benim hâlât-ı kabz u başımı
İmtiyâz etmem Edîb imsâkimi isrâfdan

1119

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Rehâ bulmaz gönül derd-i rakîbîñ ihtilâcından
Olur mu mübtelâ-yı dâ' -i şar' a ihtilâ cinden
- 2 Dil-i zâra şühûd-ı ' aks-i sîmâ-yı neşât ancak
Olur âyîne-i şahbâ-yı şâfîniñ zücâcından
- 3 Deme fûrsân-ı ' aşka bî-herâs-ı reh-zen-i miñnet
Müyesserdîr güzêr kuhsâr-ı ümmîdiñ ficâcından
- 4 Girince şûfî-i şâhid-pereste halka-i zikre
Gelir ancak tevâcüd ridf-i yârîñ irticâcından
- 5 Edîbâ olamaz me 'nûs-ı bezm-i ehl-i ' aşk ol kim
Dili hâyîfdîr istilâ-yı hemmiñ inzi' âcından

1120

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Seniñ ey şeyh-i bengî bî-zühûlüm ben kemâliñden
Füzündür incizâbîñ ya' ni bildim benge mâliñdan
- 2 Ederdim ragbet-i tenvîr-i çeşmi ben cemâliñden
Olaydı nakd-ı tâb-ı sûz-ı ' aşkıñ bence mâliñdan
- 3 Mihâd-ı şehveti efrâd içün tayy-ı firâş etdiñ
Gulâma haşr-ı şevk-i vaşl edip geçdiñ helâliñden

1118 S 133b, Ü1 136b, Ü2 125b

1119 S 133b, Ü1 136b, Ü2 125b

4 Girince S, Ü2: Görünce Ü1

5 ehl-i ' aşk S, Ü2: ehl-i dil Ü1

1120 S 133b, Ü1 136b, Ü2 126a

- 4 Zebânı etdiğiñ lâl-i delâl oldu işâretle
Nümâyân çeşm-i sem'e hâlet-i şamtıñda lâlîñden
- 5 Edîbâsâ muţâf-ı çeşmimiz sîmâ-yı yâr olsa
Degil mümkin ferâgat ben cemâl ü sen celâlîñden

1121

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Güzel gördüm diliñ iskân-ı gâfletde ben imsâkin
Ki ol bühbûha-i dâr-ı teyakkuзда benim sâkin
- 2 Dil-i her şâdmânî-ülfetiñ bâki bükâdanken
Karîr etsin nice eşk-i meserret dîde-i bâkin
- 3 Nevâl-i şâhdan gördüm ki derk-i ictinâb etmez
Cenâb-ı mürşidiñ terk eyledim taşsîn-i idrâkin
- 4 Sem-i niş-i ezâsı müste'âr-ı mâr u keş-dümken
Haţâdır ehl-i şerriñ etmemek tedbîr-i ihlâkin
- 5 Cihân pür-ğande olsa iğtinâm-ı sūr-ı şâdiden
Edîbiñ rû-besim etmez nigâh-ı çeşm-i nemnâkin

1122

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Geç fûnûn-ı keremi zâlimiñ itkânından
Dâmen-i fikre tîlâ eyleme it kanından
- 2 Şanma rağbetle geçer zer gibi cânânından
Fem-i muhtâca o kim olmaya cā nânından
- 3 Zer-i maḥbûbunu cāndan nice tefrîk eyler
Zer için 'âlemi vaḥşetde koyan cânından
- 4 'Arz-ı hâlinde bile server-i buḡluñ cûdu
Müctenibdir raqam-ı sâ'il-i iḥsânından
- 5 Nice pâşide o kim kaṭre-i en'âmın o kim
Seg dehen-şûy ola çirk-âbe-i tuḡyânından
- 6 Ehl-i zulmet hedef-i ṭami'a-i efvâha
Tîrdir neyl-i emel çille-i dāmânından
- 7 Şimdi idmân-ı te'addile Edîb ehl-i sitem
Gayreti selb eder ümmîd-i herâsânından

1121 S 134a, Ü1 137a, Ü2 126a

4 ihlâkin S, Ü1: emlâkin Ü1

1122 Ü1 137a, Ü2 125b

1123

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Rinde zâhid ƙalbini şâf etmeye tâ kînen
Dil-bere dâm etmek âb-ı hûşe-i tâki neden
- 2 Meyl-i şahbâ-yı humâr-âlûd-ı cûd-ı ğayr eden
Neş'e-yâb olmaz mey-i hum-hâne-i rûzînen
- 3 Ru'yet-i te'sîr-i engûşt-i nazardan 'âr ile
'Aksini mehcûr eder rûy-ı hayâ âyînen
- 4 Olmadıkça şarşar-ı âhîñ hûbûbu münkaţı'
Mevc-i ĥasret nâ-bedîd olmaz ğadîr-i sînen
- 5 İnfişâm-ı rişte-i vaşlın bedîd eyler Edîb
Eyleyen ƙaşr-ı telâfî şohbet-i dûşînen

1124

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Geçer vaşl-ı 'iyâl ü intimâ-yı dâderânından
Velî geçmez o şûhuñ zâhid-i dil-dâde rânından
- 2 Olur nâşî füsûn-ı ğamzeden ĥirmân-ı meftûnu
Mücerred fitne-i ğafletle merdiñ iftitânından
- 3 Hevâ-yı dil-rübâda bir ĥariş-i cân-fidâyîye
Gelir mağşûş olunca bî-revâcî naĥd-ı cânından
- 4 O dil kim çâre-cüyâ-yı difâ'-ı telh-kâmîdir
Ƙomaz yâriñ ĥadış-i sükker-i la'lin dehânından
- 5 Ƙıyâd-ı şevk ile üftâdegân-ı verâ-i 'aşķiñ
Edîbâ farķ olunmaz ğuşşanâki şâdmânından

1125

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şeyhe uyup olur mu geçem ben sebûmdan
Dâmen-keş-i muķârenetim bense bûmdan
- 2 Reh-yâb-ı kıbleĝâh-ı hevâ deyr ü mescide
Vâ-restedir mülâzemet-i bî-lüzûmdan
- 3 Zâhid ne deñli etse temerrûn sitâyîşe
Gelmez semâ'-ı rinde mümeyyiz şütûmdan

1123 Ü1 137a, Ü2 125b

1 zâhid Ü2: şûfî Ü1

1124 S 133b, Ü1 137a, Ü2 126a

1125 S 134a, Ü1 137b, Ü2 126a

1 Dâmen-keş-i S, Ü2: Dâmân-keş-i Ü1

- 4 Şûfî harîş-i vuşlat-ı gilmân-ı şehr iken
 ‘Âr eylemez kıyâdet-i bintü’l-kürümdan
- 5 Oldu bedîd peyker-i rûz-ı kıyâm Edîb
 Mir’ât-ı şûr-ı mülket-i A‘câm u Rûmdan

1126

mef‘ülû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Metn-i dilim ki gamla pür oldu şürûhdan
 Şabrım firâka kalmadı geçdim şu rûhdan
- 2 Ağyâr ederdî cûş-ı sirişkimden ictinâb
 Âgâh olaydı vak‘a-i tûfân-ı Nûhdan
- 3 ‘Âlem neden lehîb-i dilimden emîn olur
 Hâlî degilse sûz-ı derûnum vuzûhdan
- 4 Mümkün mi intikâm ile merhem-pezîr ola
 Pürken dilim sitîz-i felekke kûrûhdan
- 5 Düşmen Edîb bîm-i ihânetle râm idi
 Fâriğ olaydı tevsen-i bed-hû cümûhdan

1127

mef‘ülû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Geçmem sürîn-i şâhid-i şûh-ı be-nâmdan
 Bî-vâye-i ferâgat isem de ben amdan
- 2 Nâ-kâbil-i bülûğ-ı eşerken hevâmdan
 Bilmem ‘avâm-ı nâsı mümeyyiz hevâmdan
- 3 Kecdir suţûr-ı nâme gönûlden şütûr ile
 Yok sûd-ı istidâd şufûf-ı kelâmdan
- 4 Zaḥma devâ mu‘în-i devâm-ı hayât ise
 Kârih-dilim taḥayyül-i rûy-ı devâmdan
- 5 Zâhid hevâ-yı tayy-ı firâş etse de Edîb
 Geçmez hayâl-i dil-ber ile ihtilâmdan

1128

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

- 1 Cenâb-ı şeyḫ dönmez sîretinden
 Kibâş-ı suḥtuñ olmaz sîr etinden

1126 S 134a, Ü1 137b, Ü2 126b

1127 S 134a, Ü1 137b, Ü2 126b

4 devâm-ı S, Ü2: dâm-ı Ü1

1128 S 134a, Ü1 137b, Ü2 126b

- 2 Hırām-ı vecdi ser-mestānedir hep
Şarāb-ı sum‘anıñ keyfiyyetinden
- 3 Eder her dem nevā-yı na‘re-i hū
Mürīd-i nev-cevānıñ fūrkatinden
- 4 Feminden müstemiddān-ı du‘āya
Rehā mümkün degildir minnetinden
- 5 Edībā neydigin derk eyler ancak
Baķan sūrāķ-ı bāb-ı hālvatinden

1129

mef‘ulū fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Koymam semend-i ‘azmimi ben ilticāmdan
A‘dā-yı dīne qālmadı sūd ilticāmdan
- 2 Düşmen şanın ki müctenibim ben selāmdan
Bilmem tevāzu‘umla qādim bense lāmdan
- 3 Alırdı nice puķteyi gercek seķāmdan
Ālūde-i tāmā‘eli ger çekse ķāmdan
- 4 Geçdim binā-yı devlet ile kesb-i nāmdan
Ey bānī-i felek sen eliñ kes bināmdan
- 5 Yārīñ hevā-yı zūlfü ile geçme Şāmdan
Yā-h‘od Edīb raķbeti ķo geç meşāmdan

1130

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Kōmam bir lahza ķālī dehrīñ iķāz-ı niyāmından
Eger bīdār edersem ķufte-i tīķi niyāmından
- 2 Meşām-ı imtiyāzımdan ‘izār-ı gülşen-i cennet
‘Araķnāk-i ķaceldir vehm-i te‘şīr-i zūkāmından
- 3 Hārīm-i iķtilāda dīde-i idrāķi bīnādır
Ferehmend-i dil-āķāhıñ pes-i dīvār-ı cāmından
- 4 Maķarr eylerdi zāhid şuffe-i germ-ābe-i kūnu
Çıķaydı ‘aksi ķammām-ı kūsuñ ferş-i ziķāmından
- 5 Edībā oldu muķtaş merdüm-i nā-dāna dānāyī
Cehülān-ı cihānıñ ķubķ u cehli in‘idāmından

4 müstemiddān-ı S, Ū2: müstemendān-ı Ū1
1129 S 134a, Ū1 138a, Ū2 127a
1130 Ū1 138a, Ū2 126b

1131

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 از عصای حد نمی باشد بیایش تا زدن
Şūfî-i muğlim cüdā olmaz ğulām-ı tāzeden
- 2 Ol kadar dil-beste-i bād-ı hevādır halk kim
Nağd-ı bādı bulsa nehb eyler kefi yelpazeden
- 3 Kām-rân oldukça zâhid aġniyâ-yı 'āleme
'Arz-ı rüy-ı fâkasın kıoymaz pes-i dervāzeden
- 4 Hükümünü zūr-ı zer-i maħbûb ibtāl eylemiş
Nâz fâriġdir bu ğün ma' şûka-i tannāzeden
- 5 'Ālimân etmez Edibâ hıfz-ı aħkâm-ı kütüb
Hall eder icrâ-yı şıdkı 'uqde-i şîrāzeden

1132

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Dilâ dīvânelikle 'uzleti terk et hicâbından
Ki yok baqđım birinde 'ālemiñ nūr-ı hicâ biñden
- 2 Nigâh-ı şeyhi keff et behcet-i sîmâ-yı sâġardan
Şaķın nâ-yâb edersin ħüsn-i te'şîri şarâbından
- 3 Hayâliñ dürdan kim mâye-i idhâş-ı merdümdür
Ġören evlâ ħuzûruñ şüfiyâ kimdir ġıyâbından
- 4 Baña hep iktirânîñ reh-zen-i tecrîd idi çünkim
Çekildim tîġveş zâhid kırâb-ı iktirâbından
- 5 Edib idrâk ederken kıâbil-i irşâ vü irşâdı
Düçâr oldukça yegdir sedd-i nuţķ etmek ħiţâbından

1133

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Siyeh-ġündür zemîn küttâb-ı şer' iñ bu midâdından
Cihân vîrânedir 'addâl-i 'aşrıñ büm-ı dâdından
- 2 Tezallüm dürdur dâdâr-ı cevriñ sem' -i dâdından
Tu'üm-ı sîreti nâ-müfterikdir sem' idâdından
- 3 Ser-â-ser raħne-dâr-ı mi' vel-i tîz-i mezâlimdir
Ĥaşânet mürtefi' dir 'ālemiñ sūr-ı bilâdından

1131 Ü1 138a, Ü2 126b

1132 Ü1 138a, Ü2 127a

1133 S 134a, Ü1 138b, Ü2 127a

- 4 Pey-ā-pey hizb-i mazlūmāna etmiş haşr peykârı
Bu gün ehl-i şekâ düşmenle ‘atıldır cihādından
- 5 Edibā haşma bed-ḥ̣āhī şadīke ḥayr-ḥ̣āhīde
Cihān durdukça tab‘ım fāriğ olmaz i‘tiyādından

1134

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Edā-yı dīne mürā‘atı koyma dāyinden
Ya ārzū-yı iḳāmātı koy medāyinden
- 2 Yorulma taşfiyeye zāhide ḳo lāyinden
O kār-ı nūş-ı meyiñ ḥazḳ eder ḳolayından
- 3 Ser-i mürīdine tāc-ı bahā idi şeyḥiñ
O köhne keş-i riyāyı çıkarsa pāyından
- 4 Deme şehin-şeh-i ‘aşkıñ düḥüle ruḥşat olur
Rüsüm-ı meykede ḥāric degilse rāyından
- 5 Ayağ-ı sākī ile dem-be-dem ayaklananiñ
Ayaklanınca gider tāb-ı hūşu cāyından
- 6 Egerçi şūret-i zāhirde yār-i ḡār ise de
Olur tebā‘uda mā‘il emīn ḥāyinden
- 7 Bidāye-i sene-i ḥurremī göründü Edib
Nigāha mevsim-i gülde muḥarrem ayından

1135

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Olurdum sifleveş ben daḥi dehriñ mālīk emlākin
Görünmez ‘aynıma perr-i megesce māl-ı kem lākin
- 2 Tahāret-pişegānı ḡarḳ-ı çirk-āb-ı şereh buldum
Edelden āzmāyiş ‘ālemiñ her pāk ü nā-pākin
- 3 ‘Aşiri dāfi‘-i hemm olmasaydı bāḡ-ı devrāniñ
Dehān-ı meyle görmezdim sezā ben hūşe-i tākin
- 4 Hemān enmūzec-i seng-i mezār-ı nā-be-hūşāndır
Gören şāyeste-i erḳām-ı ḡaflet levḥ-i idrākin.
- 5 Edibā sāḥa-i ḡabrā penāh-ı ehl-i derd olsa
Ederdim çeşmime kuḥl-ı cilā her zerre-i ḥākin

1134 S 134a, Ü1 138b, Ü2 127a

1 koy S, Ü2: ḳo Ü1

2 zāhide S, Ü2: zāhid Ü1

1135 S 134b, Ü1 138b, Ü2 127a

2 şereh S, Ü2: şerer Ü1 / her S, Ü2: hep Ü1

1136

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Dili nehy et bu bezm-i pür-ğamıñ şavt-ı rebābından
‘Ubūr etdirme bu zulmetgehiñ şav tîre bābından
- 2 Cehül-i süflî-i dihkân-nihādıñ deşt-i ‘irfāna
Yine kişt-i cehālet rüstedir tohm-ı şitābından
- 3 Muqarrerdir mihād-ı ğafvesinde her dil-āgāhiñ
Degil meh-tāb-ı bîdārî cüdā deycür-ı ẖābından
- 4 Şühūd-ı suht için ser-çeşme-i eşk-i teħassürden
Rehādır çeşm-i ğaflet dest-şulik ıztırābından
- 5 Olan her āşinā-yı ğayb-bîniñ çeşm-i idrāke
Tehekkümdür Edibā rû-nümā ‘izz-i ẖitābından

1137

mef' ulü fā' ilätü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Dāğıñ қо sine-i sere ser-berlik eylesin
Yāfūh-ı i' tibārıma efserlik eylesin
- 2 Etsin hūbūt-ı çāhı çü-Yūsuf şu'ūd-ı cāh
Devrān baña vefāda birāderlik eylesin
- 3 Tıfl-ı dili hıżāneye ver duhter-i reze
Ol küdek-i yetîme қо māderlik eylesin
- 4 Çıksın kemîn-ḡāne-i dilden dilîr-i āh
Aġyārı iftirāsa ġāzanferlik eylesin
- 5 Terk etsin ihtiyāli benimle felek Edib
Gelsin ritāc-ı şıdkıma nevkerlik eylesin

1138

fā' ilätün fā' ilätün fā' ilätün fā' ilün

- 1 Hırқа-i peşmîneye kâni' se er kākūmdan
İmtiyāz etmez degildir tibri arķā kumdan
- 2 İlticā-kārān-ı dergāh-ı emîr ü şāhda
Bulmadım fark eylemiş zıll-i hümāyı būmdan
- 3 Merde bu ẖod-rū giyāzār içre yegdir servveş
Olsa dāmen-çide her mechül-i nā-ma' lūmdan

1136 S 134b, Ü1 138b, Ü2 127b

5 'izz-i S, Ü2: 'izz ü Ü1

1137 S 134b, Ü1 139a, Ü2 127b

1138 S 134b, Ü1 139a, Ü2 127b

- 4 Mün' imiñ alsa meşâm-ı rāḥatiñ muḥtell eder
Büy-ı 'ıtr-ı fitneyi āh-ı dil-i maḥrūmdan
- 5 Şimdi farṭ-ı zīb-i endām-ı esāfilden Edīb
'Ālemin temyîz olunmaz ḥādimi maḥdūmdan

1139

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nesîmi ḥalka cān-baḥş istemez ister semūm olsun
Fürûḡ-ı şıdkı olmaz ḥāsidiñ isterse mūm olsun
- 2 Dil-i bî-tāb-ı 'aşkıñ maṭlabı tāb-ı hūmūm olsun
Neşât-ābād-ı vaşl-ı yārde tā bî-hūmūm olsun
- 3 Olur mu merd-i kāmîl müstefid-i nākışān olmaḡ
Nice māh-ı felek muḥtāc-ı envār-ı nūcūm olsun
- 4 K̄o zāhid tengnā-yı ḥalveti hem-pāy-ı rindān ol
Dilersen kim maḡarrıñ ḥacle-i bint-i kürūm olsun
- 5 Bulaldan kuvvet-i güftār Edībā etdigim cümle
Ḥitāb-ı dil-nevāzı düşmene 'ayn-ı şütūm olsun

1140

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilū fā' ilün

- 1 Cānıyla cüst-ü-cūda iken bey'e tālibin
Vermez o şūḡ kimseye hiç bî-'atā lebin
- 2 Ger bî'adan ba' id ise de bir tarîḡ ile
Dānişver-i Yehūd bilir bî'a tālibin
- 3 Ḥalkıñ bu cem'-i mālda ḡoş görme şā'ibin
Vakt-i ḥisāb-ı yevm-i nedem gör meşā'ibin
- 4 Müftî ki Zeyd ü 'Amr ile temhîd-i 'ahd ede
Şehriñ enîs-i ḥalvet eder Hind ü Zeynebin
- 5 Kādî ne alsa çok degil imzā-yı ḥuccete
Naşfet gözüyle gör leme'ān-ı mürekkebin
- 6 Şūfî meger ki ḥall-i ḥarāma muşırr imiş
Gördüm gözümle nüshasınıñ cāy-ı maḡlebin
- 7 Takdîm ederdi şerbet-i ḡamz u si'āyeti
Zāhid eger ki mîr ü şehiñ bilse meşrebin
- 8 Tezvîr ile muşādere-i māl-ı nās içün
Seyr et evāmiriñ o suṭūr-ı mürettebin

- 9 Būrhān eder viṣāline taḥrīz-i māderi
Bilmez zamāne tāzeleri ḥaṣyet-i ebin
- 10 Çerḥ-i denī ḡarīm-i efāzıl-nevāzdır
Dehrin gel etme tecrube kār-ı mücerrebin
- 11 Dünyā Edīb ehl-i ḥulūṣa baḥīldir
Etmez dirīḡ esāfile ammā ki maṭlabın

1141

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Açınca ḥiddet ile ḡülsitāna bāşirasın
Bozarsa bezm-i bahārın n'ola şabā şırasın
- 2 Dil-i 'anāşır-ı ecsāma cılve-sāz olalı
Ḥayāl-i vuşlatı ṭard eyledi 'anā şırasın
- 3 Şurāḥ-ı āh-ı derūnum sipihre etdi şu'ūd
Görünce rikḫat-i mevzūn-ı şekl-i ḥāşırasın
- 4 Olur mu çāresi te'mīn-i ḥısn-ı ḡalbe ḡamıñ
Bilen 'asākır-i cerrāre-i muḥāşırasın
- 5 Edīb sıret-i Mecnūn bilir ki 'ākıldır
Gören bu ehl-i zamānıñ 'uḡl-ı ḡāşırasın

1142

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Tīḡ-i çeşme o perī zāḡ verip sürmelesin
Bereveş sen de dili mezbaḡına sür melesin
- 2 Ğamzesi 'āşık-ı şūrīde-i bī-pervādan
Nehb-i sāmān-ı dili ister ise yok demesin
- 3 İstirāk-ı dil-i sevdā-zedeye rāḡıb iken
Demeziz 'āşıḡa düzdīde nigāḡ eylesin
- 4 Eşer-i gerd-i rehiñ verme nesīme cānā
Anı pervīzen-i müjgān ile dīdem elesin
- 5 Tālib-i şöhret-i 'aşḡ ise Edībā 'āşık
Dāmenin cābiye-i ḡūn-ı sirişke belesin

1141 S 47a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1142 S 47b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1143

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Riyâ ile giderek çok füzûn eder denesin
Me'âda mürşidi bilmem alır gider de nesin
- 2 Me'âlsiz çeñeden ğayrı zâdı yok şeyhiñ
Güzelleriñ söz ile oğşayıp yatar çeñesin
- 3 Nikâh-ı duhterine râġıb ol da vermezse
Teġâfûl eyle muşır olma sikiver anasın
- 4 Ğulâmı küsdü bu gün oldu şâhid-i bâzâr
Teķayyüd etse mülâzımları bulur arasın
- 5 Edîb çeşm-i dilim kârih oldu her Mısrı
Mu'âyene ederek zümre-i ferâ'ınasın

1144

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Raķîb-i nâkesiñ âzurdeyiz neberdinden
Ķomaz ne ħarr-ı sitemden bizi ne berdinden
- 2 Ker etdi sem' i maķâlât-ı yâve-serdinden
Cefâdayız suĥan-ı yah-nümün-ı serdinden
- 3 Zemîn-i şaķveti eflâki tutdu gerdinden
N'ola nihâdı müberrâ olursa ger dinden
- 4 Mürîdi duhter-i rezvâr zülfe çekmişdir
Esîr-i bend-i hevâ oldu aşma derdinden
- 5 Edîb çerĥi herâsım perîde-reng etdi
Gören nümüneyi alsın o rûy-ı zerdinden

1145

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Olur 'âyif cihânıñ rûy-ı mâlın
Edenler ĥâk-i râhiñ rûy-mâlin
- 2 Ķazâ uĝlûta-kâr-ı imtiĥândır
Cevâbından ba'id eyler su'âlin
- 3 Ĥaķîkat-bîn olanlar eblehânıñ
Semâ' a cilve-rîz etmez maķâlin

1143 S 48a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1144 S 50a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1145 S 51b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Lebîb ahlâk-ı bî-hüşâna bakmaz
Hemân tehzîbe sâ'idir hışâlin
- 5 Edîbâ zâhidiñ nefsi kavîdir
Nümâyân etse de za'f u hüzâlin

1146

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 El aldım hânedân-ı aşk-ı yârîñ ben kenîzinden
Delili n'eylerim reh-yâb-ı vaşlı benken izinden
- 2 Mezâk-ı hûşa gelmez hüşesi şîrîn o bâğıñ kim
Halef-sâz olmaya her tâki bir tohm-ı mevîzinden
- 3 Fûrûğ-ı hüsüne pervâne-i şevkim o şem'îñ kim
Kıomaz hiç bezmi tenhâ şu'le-i pervâne-rîzinden
- 4 Dili cevşen-be-düş-ı şevk-i dîdâr-ı gül olduqça
Gelir mi bûlbüle bîm-i ezâ hârîñ sitîzinden
- 5 Olur müfhem Edîbâ 'âkile 'allâme-i dehrîñ
Tefâşîl-i me'ânî nuṭk-ı her lafz-ı vecîzinden

1147

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Reste-kâr olmaz nişâna çeşm her sūfârdan
Kevnde hâlî olur zann etme her sū fârdan
- 2 Nehc-i nâ-meşrû'dan ol dest-ber-dînârdan
Bî-herâs olma seḳarda dest-berd-i nârdan
- 3 Nefs-i lezzet-yâb-ı renc-i şabrı ḳo tîmârdan
'Âkile çokdur zarar a'dâd-ı ḳût-ı mârdan
- 4 Râh-peymây-ı bi'âd-ı şavlet-i nefis olmayan
Bî-hâzerdir iḳtirâb-ı şîr-i bî-efsârdan
- 5 Olma dil-târik Edîb evtâr-ı sâz-ı lehv ile
Hâne-i şâf-ı diliñ olsun cüdâ evtârdan

1148

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Düşdüñ gama rîḳ-i dehen-i tâki ḳoyaldan
Zâhid meyi al sübḫa vü misvâki ḳoy elden

1146 S 55a, Ü2 117a

1147 S 128b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1148 S 53a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Bir 'āşık-ı hāş idigimi bildi o meh-rū
Benden hele ağıyāra uyup geçmedi birden
- 3 Zühhād ki ser-dāde-i bālīn-i şerehdır
Gelsin mi sühād anlara hiç h̄'āb-ı emelden
- 4 'Allāme nice sālīb olur şīme-i cerri
K'aqvālını hıfz eyleyemez aḥruf-ı cerden
- 5 Yeksāndır Edībā harekātımla sükūnum
Gelmez baña vaḥşet ne seferden ne ḥāzardan

1149

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Cihānıñ kārıhim ben nisbet-i dār-ı kerem-dārın
Eger Ḥātem de olsa gūşa almaḡdan kerem dārın
- 2 Sevād-ı zülf ü tāb-ı rüyuna iḡbālimiz yārın
Sipihriñ mesh eder sīmā-yı şubḡ u şām-ı idbārın
- 3 Lebinden h̄'āhiş-i tiryāḡı de'b eylerdi vehminden
Nigāh-ı çin-i zülfü görse mār-ı derd-i bīmārın
- 4 N'ola ferzend-i rinde kār-ı eb kār etse gördükçe
Ḥarīm-i bıkır-i meyde 'ālemiñ şad-güne ebkārın
- 5 Edībā çāre-cüy-ı vaşl olan ferdāya terk etmez
Bu gün dām-ı fidā-yı cān ile teşhīr eder yārın

1150

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Sūy-ı ma'sūḡa diliñ merdüm-i çeşm et kūşun
Ḥalḡa-i dām-ı ferāḡ eyle sivā mengüşun
- 2 Hecrden ḡaşr-ı dehān etme hemān şekvāyı
Zahmıñıñ hem-dem-i nuṡḡ eyle leb-i ḡāmüşun
- 3 Meye meyl etme pes-i perde-i ḡumdan tā kim
Saña 'arż eylemeye zemzeme-i ser-cüşun
- 4 Etme her rind ile āşüb-ı şikest-i cāmı
Görme her meykedeniñ ṡa'na sezā ser-h̄'oşun
- 5 Şūret-i rāz-ı ḡam-ı 'aşḡa Edīb açdırma
Zāhid-i bed-nigeñiñ çeşm-i dil-i medhüşun

1151

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ğadriñ ki düş-ı tab' a ede cāme şimesin
Bed-kāra yegdir eylememek cā meşimesin
- 2 Hengām-ı gülde ' aşıkı bülbul harış eder
Teklîf-i bezme duġter-i şahbā nedimesin
- 3 Olmaz ' inān-keşide bilen dest-i ' acz ile
' Aşkıñ semend-i tünd-i şedîdü'ş-şekîbesin
- 4 Şimdi zamāne ħalkına kesb-i vüķûf eden
Etmez nümûde ħıfz-ı ' uhûd-ı kadîmesin
- 5 Olsun edîm-i cismine kâni' gören Edîb
Mevtānıñ insilāĥ-ı ' uzām-ı remîmesin

1152

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O şüh-ı mihrbānıñ ħünkü ħ' oş-ĥālîz rızāsından
Sipihri-kîne-sāzıñ fāriġiz ħavf u recāsından
- 2 Çerāġ-ı ħufteye pervānelikle behre-yāb olsun
Geçenler şu' le-i nār-ı ġarāmıñ iķtibāsından
- 3 O kim sūrāĥ-ı ġuşu zarf-ı sâ-bāş-ı erāzilden
Gedā-yı ' āciziñ iķrāb-ı sem' etmez nidāsından
- 4 Le' imiñ terk-i ġayret māye-i idbārı oldukça
Sitîz-i tîġ-i ħaybet intihā bulmaz ħafāsından
- 5 Edîbā ehl-i ġaflet maţlabın esbāba ħaşr etmiş
Ki ister nā' il-i āmāl-i şayf olmak şitāsından

1153

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sipihriñ iķtibās-ı nūra meyl etmez şümûsundan
Edenler reşk-i māĥ āyîne-i çerĥi ' uķûsundan
- 2 Tevekküldür şeref-baĥş-ı rızā nefis-i bed-āmûza
Ünās-ı bî-tevekkül muţma' inn olmaz nüfûsundan
- 3 Hemān bîġāne-i aĥzāb-ı aşĥāb-ı yemîn ancak
Olan bî-vāyelerdir ħıfz-ı îmān-ı ġamûsundan

- 4 Dü-rusun t̄alibā dil-beste-i kār-ı televvünsen
Saña gelmez ferāgat fenn-i tezviriñ dürüsundan
- 5 ‘Aṭāsız dest-būsu zāhid-i huşkuñ muṭalsemdir
Ki degmez sāgar-ı taḳbīle nem destī-sebūsundan
- 6 Kudūmuñ bāng-ı irhāb etme şūfi Hüsrev-i rinde
Şadā-yı saṭveti der-kār iken kūs-ı kü ’ūsundan
- 7 Edibā lāyık-ı irşād idi āşārımıñ zāhid
Ḥalāvet-yāb olaydı mīve-i naḥl-ı t̄urūsundan

1154

mef’ülü fā’ilātü mefā’ilü fā’ilün

- 1 Suḥtuñ benān-ı hırş ile alma ḳo pārasın
Sa’y et ki biḥ-i hırşı diliñden ḳoparasın
- 2 Şeyḥ-i denī ḳo şānına lāyık iş arasın
Zibende görme rāh-ı sülūke işāresin
- 3 Ḥān-ı ḥarāmı gāret-i gār-ı dehān eder
Mümkin olur mu zāhidi nehy etme gāresin
- 4 Ḳalsın devīde sifle dem-ā-dem kilābveş
Teftiş-i ḥūn-ı suḥt ile dehrin ḳanāresin
- 5 Sen ḥufte etme zaḥmıñ Edib indimāl ile
Tā kim nigāh-ı re ’fet-i yāri uyarasın

1155

mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün

- 1 Raḳıbe sill içün şemşiri ḳoymam bu miyānımdan
Ki bīm-i tığ eder ancak cūdā ol būmı yanımdan
- 2 Mezāḳı zehrñāk etdikçe ben nāmın tezekkürle
Ḥalāvet kesb eder gūyā ‘adū yā[d-ı] dehānımdan
- 3 Şadīke dem-be-dem gül-pāş-ı luṭf oldukça bed-ḥāhı
Ḳomam bī-vāye ḥār-ı gül-bün-i tır ü sinānımdan
- 4 ‘Adū ‘adv-i semend-i berḳ-i ḥātıfla giriz etse
Rehā bulmaz kemend-i baṭş-ı ıtlāḳ-ı ‘inānımdan
- 5 Edib ehl-i naḳar idhāş-ı aḥdāḳ-ı şu’ūr eyler
Benim hergiz şükūh-ı şūret-i ḳalb-i ‘iyānımdan

1556

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ey reşk-i hüma evc-i vefâdan mı gelirsın
'İsî gibi minhâc-ı semâdan mı gelirsın
- 2 Tîg-i nigeñiñ böyle neden kana boyanmış
Ağyâr-ı sitemgerle gazâdan mı gelirsın
- 3 Yâd etmedesın nekhet-i zülfüyle meşâmı
Ey bād-ı şabâ Çîn ü Hıtâdan mı gelirsın
- 4 Zâhid şeref-i şıdk ile gel meclis-i kurbâ
Ol bezme reh-i kizb ü riyâdan mı gelirsın
- 5 Ey kilc-i Edîb etmedesın 'âlemi şâd-âb
Sen câbiye-i feyz-i Hudâdan mı gelirsın

1157

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gitmez gamıñ hayâl-i lebiñle şudûrdan
İrvâ eder mi tef-zedegânı şu dûrdan
- 2 Şevk-i dilim nigâhım ayırmaz bûdûrdan
Nezdîkden o rûyuña nâzır bu dûrdan
- 3 Reh-yâb idi şu'ûd-ı sûtâvend-i vaşlıña
Me'mûn olaydı pây-ı temennî 'aşûrdan
- 4 Âsân olaydı süllem-i kaşr-ı tevâşulüñ
Kaşr-ı heves cüdâ idi meyl-i kuşûrdan
- 5 Pây-ı şitâbı ehl-i sülûküñ vişâliñe
Kemdir nazarda cünbiş-i aqdâm-ı mûrdan
- 6 Her şehre kim fûrûg-ı cemâliñ nihân ola
Kerdir semâ'-ı çeşmi hilâl-i şühûrdan
- 7 Olmaz Edîb rems-i cüdâyide muhtelî
'Âşıqların vücûdu rehâdır kubûrdan

1158

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Naşib alan felegiñ cûd-ı Hâtemânından
Girîze yol bulamaz dest-i imtinânından

- 2 Dü kân-ı sîm ü zeri olsa ẖâceniñ vermez
Şirâya ruhşati hem-sâye[-i] dükânından
- 3 Hârîşe vâyesi hırzân-ı rûy-ı ni' metdir
'Îmâdadır gözü gencîne-i nihânından
- 4 Koyan derûnuña gam künc-i vaşl-ı yâr ise de
Rehîde-i elem ol ragbeti ço yanından
- 5 Edîb kâni' olan dest-i iştihâ şunmaz
O nân-ı suhta ki 'âr eyleye şunanından

1159

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Tarh eyledim şafâyı kim eylerse eylesin
Yârân ile vefâyı kim eylerse eylesin
- 2 Koydum gam-ı piyâleyi sevdâ-yı dil-beri
Sehv etdigim haţâyı kim eylerse eylesin
- 3 Bozduk nizâm-ı ülfeti biz 'aşk-ı yâr ile
Da'vâ-yı ibtilâyı kim eylerse eylesin
- 4 Yumduk nigâh-ı halka-i dâm-ı tehâlükü
Teshîr-i dil-rübâyı kim eylerse eylesin
- 5 Oldukça rû-nümûde-i ba'd-ı muvâfaqat
Takrîb-i âşinâyı kim eylerse eylesin
- 6 Bî-ragbetiz muķârene-i yâr ü düşmene
Ger luţ u ger cefâyı kim eylerse eylesin
- 7 Bendim 'inân-ı sum'ayı ıtlâķa bend olan
Şimdengeri riyâyı kim eylerse eylesin
- 8 Yâd eylemekden eyledim ibrâ zebânımı
Nâkeslere şenâyı kim eylerse eylesin
- 9 Terk eyledim cihâna Edîbâ rükünü ben
Dünyâya inşinâyı kim eylerse eylesin

1160

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Menem ki bî-eşerim intişâh-ı pendimden
Nefûr isem n'ola her kâr-ı nâ-pesendimden
- 2 O şûha şu'le-i şevķ-i dilimle sūzânım
Belâdayım heves-i ķalb-i müstemendimden

- 3 Na'im-i vaşl ile nâ-şād idim kıyās etsem
Hadîş-i Âdem ü Havvâyı kendi kendimden
- 4 Dili sipürde-i deşt-i hecîr-i hecr etdi
Ümîdî sâye iken serv-i ser-bülendimden
- 5 Rehîn-i hıdr-ı 'adem olsa da rehâ bulmaz
Şikâr-ı ırb ü emel 'uğde-i kemendimden
- 6 Elimde bir gül-i cāmı gözünde hâr etmiş
Budur şikâyet-i ehl-i riyâ gezendimden
- 7 Edîb bir dem-i hicrân için degil lâyıķ
Remîde-hâtır olam yâr-i ercmendimden

1161

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Neseb nâ-büd iken kâr-ı zinâda bî-te'âmîden
Ne mümkindir ki hiç tohm-ı şerâfet bite 'âmîden
- 2 Hafîz olmaz tahâret hâşıl-i her tohm-ı nâ-pâke
Emîni nağd-ı suhtuñ nehbe cā yekdir haramîden
- 3 Nice nezdîk olursa şesti nâ-hemvâr iken hergiz
Hedef mestûr olur çeşm-i hadeng-i kıavs-ı râmîden
- 4 Şerîf-i bî-şâsem bulmaz mehâbet çeşm-i nâkışda
Hilâli zarf-ı bedr etmez tahayyül nâ-tamâmından
- 5 İnâbetle Edîbâ merdüme güm-nâm-ı vizr olmak
Felekde yegdir el-hâķ faḥret-i her nâm-ı nâmîden

1162

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kō yakşın rîşini zâhid ḥınâdan âteşin etsin
Hemân rindi lehîb-i iktirânından emîn etsin
- 2 Şebistân-ı ümîde bir nefes tâb-efken olsun tek
Bize cevri ederse kâ'iliz ol meh-cebîn etsin
- 3 Naşîb-i 'aşķ olan faḥr etmesin iksîr-i cennetle
Gönülde mihr-i yâri başķa bir genc-i defîn etsin
- 4 Melûl ol nâlesinden 'âşıkñ ıtrâb-ı sem' etmez
Koma nây-ı gülû-yı sînesin vakf-ı enîn etsin
- 5 Yed-i fikretle gevher-çîn olan deryâ-yı ma'nâda
Edîbâsâ 'uķûd-ı nazmını dürr-i şemîn etsin

1163

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Lehîb-i kîne hîzb-i düşmene dâğ-ı şudûr olsun
O maḥrûrân-ı keyde bağı yandıkça şu dūr olsun
- 2 Enîn-i sîne-rîşân-ı cinâyet bî-kuşûr olsun
Nevâ-yı ehl-i ğam mevtâyı ikâza ko şûr olsun
- 3 Bize her şerḥa nakş-ı inşirâḥ-ı sîne oldukça
'Adüya cevşeni pîrâhen-i hatf ü şübûr olsun
- 4 Ezelden rûze-dâr-ı rağbet-i suḥt-ı cihânım ben
Zen-i dünyâdan almam lezzeti isterse hûr olsun
- 5 Edîbâ şadıkım bed-ḥâha va' d-i intikâmımda
Ko dâğ-ı cevri bende nakd-ı ifâ-yı nüzûr olsun

1164

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ümîd-i luṭf ile oldukça hîzb-i çâkerânından
Ġinâ gelmek ne mümkün ' aşık-ı dil-çâke rânından
- 2 Cihânîñ kâbil-i nuşḥ olmayan bed-pey kerânından
Cüdâyî merde ḥ'oşdur vuşlat-ı meh-peykerânından
- 3 Riyâzetden ümîdi iddiḥâr-ı suḥt iken bilmem
Ne ḥâşıldır ' aceb zühhâda sa' y-ı bî-kerânından
- 4 Neden âyâ ki şûfî ta' ne-i nây u kudûm eyler
Eşernâk-i tarabken mîr ü şâhîñ mihterânından
- 5 Edîbâ kaşr-ı ülfetle tecâfî merde evlâdır
Bu dehrîñ uḥve-i Yûsufî hem-ḥû dâderânından

Ḥarfî'l-Vāv

1165

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Pîrâye eylediñ gül-i ruḥsâra nâz-bû
Ey meh yine fütâdeñe bir başka nâz bu
- 2 Ḥaṭṭîñdan alsa râyiḥa-i nâz nâz-bû
Büy-ı siperî-i ḥuldu ederdi piyâz-bû
- 3 Yok ğayr-ı şemm-i nekhet-i zülfüñ murâdımız
Senden faḫaṭ ümîd ü recâ vü niyâz bu

- 4 Gül-berg-i bāğ-ı cenneti enmūzec eyleme
Ey bād vaşf-ı ‘arız-ı dil-dāra az bu
- 5 Durma Edīb neşr-i eric-i ḥaḳīkat et
Şūfī-i gende-dil gibi olma mecāz-bū

1166

mef‘ülū mefā‘ilū mefā‘ilū fe‘ülün

- 1 Ḥattıñ mı yüzüñde müjeden sāye midir bu
Māh-ı ruḥuña hāle-i pīrāye midir bu
- 2 Gīsū-yı girih-beste mi yapan hümādan
Ruḥsārīña bir zıll-i şeref-māye midir bu
- 3 Kaddiñ mi olan cilve-nümā şahñ-ı çemende
Yā leşker-i ‘uşşāka ‘aceb rāye midir bu
- 4 Zāhid ḳomadı keş-i girān-na‘ li ayakdan
Bilmem ki ṭarīkinde aña pāye midir bu
- 5 Nev-bāve-i ebkār-ı me‘ānī mi Edībā
Yā kilik-i cihān-gīrimize vāye midir bu

1167

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Faşd eder yāri görüp düşde raḳīb-i bed-rū
Reg-i ḡayretle göze nişter oldu uyḥu
- 2 Şübhesiz aña şikārī seg olurdu zāhid
Fi‘l-meşel ḳābil-i şayd olsa o vahşī āhū
- 3 Kimseye būy-ı vefā verme şaḳın sultānım
Olmasın saña varıp gelmege bā‘ iş o bū
- 4 Etmesen göñlümü bā-rūy-ı nevāziş ta‘mīr
Böyle açıkda ḳalır ḥışn-ı dilim bī-bārū
- 5 Pāsdārīde o meh ravza-i ruḥsāra Edīb
Varamaz dest-i nigāh almağa bir şeftālū

1166 S 53a (Üzerine çizgi çekilmiş); Ü1 140a
5 Nev-bāve-i S: Bu bāve-i Ü1

1167 S 53b, Ü1 139b, Ü2 128a
1 Faşd eder S: Kaşd eder Ü1, Ü2

1168

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Rûyu 'arak-çekân olarak şeyh-i vaşl-cû
Tâ râm edince dil-beri çok dökdü âb-rû
- 2 Sûrâha-i metâ' -ı perend-i sürinine
Zâhid lisân-ı tã'atini etmede rûfû
- 3 Şûfî namâzı keyf ile etdi edâ bu gün
Bevl-i humâr-ı yâr ile etmiş meger vuzû
- 4 Keyfince şeyh müzd-i kıyâdet alıp yine
Pes-mânde şeble gill ederek etmede gülû
- 5 Eyle Edîb âb-ı şenâ-cüydân hâzer
İtrâ eyle tarâvet için olma âb-cû

1169

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Çâk et kabâ-yı mezhebi dervîş bâ-gulû
Ammâ ki çâk-i hırkayı terk etme bî-rûfû
- 2 Bir demde mübtelâ-yı husûf u kûsûf eder
Cânâna mihr ü mehle eger olsa rû-be-rû
- 3 Aşhâb-ı câha mevce-i çîn-i cebîn verir
Faşl-ı şitâda lezzet-i serdî-i âb-ı cû
- 4 Ger bî-nevâl-i hürmet ölürseñ de mün'imiñ
Ez-rûy-ı rağbe ni' metini etme ârzû
- 5 Dîdem sirişk-i terle namâz-ı şühûduna
Yâriñ Edîb etmede şâm u seher vuzû

1170

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dimâğa tûresinden sâlib-i renc-i mihandır bu
Meşâm-ı hasret-i Ya' kûba bûy-ı pîrehendir bu
- 2 Şakınsın etmesin izhâr-ı minnet pîr-i Ken' âna
Şabâ bilsin ki hep hâşıyyet-i beytû'l-hazendir bu
- 3 Şemîm-i zülfü câna hülle-i cism-i hayât oldu
Hemân güyâ ki hışn-ı cân-ı bî-cisme bedendir bu

1168 S 53b, Ü1 139b, Ü2 128b (Ü2 128a'da da aynı gazel var. Ancak gazelin son mısraı bir önceki gazelin son beytidir.)

1169 S 53b, Ü1 139b, Ü2 128b

1 bî-rûfû S, Ü2: bî-fürû Ü1

1170 S 52b, Ü1 139b, Ü2 128b

- 4 Çözünce kākülün izhār u ihfāda muhayyersin
Nesimā kayda düşme sır degil ‘ayn-ı ‘alendir bu
- 5 Meşām-ı sum‘ ager nekhet-pezîr-i fenn-i ‘aşk olmaz
Nefesle mürşid-i ihlāşa muhtaş başka fendir bu
- 6 Edîm-i cism-i ‘âşık şanma şevb-i zindegānîdir
Şehîd-i ‘aşka kudretten müheyyā bir kefendir bu
- 7 Midād-ı hāmemiz gūyā ki ‘anberden mürekkebdîr
Edîbā ‘ālemi ta‘îr eder bilmem nedendir bu

Harfû'l-Hā

1171

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Aķile-gîr olagör kûlzüm-i nikûyîde
Hâzef-rübâlığı koy sîf-i tünd-hûyîde
- 2 Mişâl-i kûh qarîn-i şebât-ı tûklân ol
Çü-bâd hırş ile her sūya olma pûyîde
- 3 Zülâl-i fikret-i ferdâ ile derûnuñdan
Gubâr-ı şâdî-i imrûzu eyle şûyîde
- 4 Tevâzu‘ etmede her sîne-şâfa mecbûruz
Çü-bîd münhemikiz âba ser-fürûyîde
- 5 Edîb hâtır-ı zârım kuşûr eder şanma
Niyâz-ı vuşlat-ı yâre zerî‘a-cûyîde

1172

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O meh-rû olsa da peyveste cây-ı ihtilâsında
Kahr dest-i gamı tâb-ı derûnuñ ihtilâsında
- 2 Humâr-encâm iken her neş'e-i cām-ı ferah bilmem
Ne lezzet var cihânîñ şâdî-i gam-der-ķafâsında
- 3 Ne lâzım telh-kāmî zevre-i ehl-i tekebbürle
Merâret var iken helvâ-yı lafz-ı merhabâsında
- 4 Müheyyâdır devây-ı cânsitânı ‘âşık-ı zâra
Ėarâmîñ şahn-ı dârû-hâne-i dârû’s-şifâsında
- 5 Edîb umma hâzefden âb u tâb-ı dürr-i nâ-yâbı
Şaķın ebnâ-yı dehrîñ olma ümmîd-i vefâsında

1171 S 54a, Ü1 140a, Ü2 128b

1172 S 54a, Ü1 140a, Ü2 128b

3 zevre-i S, Ü2: zirve-i Ü1

1173

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bütün hayrettedir nîk ü bediñ temyîz ü farkında
Elibbâ-yı zamâne 'âlemiñ hep ğarb u şarkında
- 2 Rakîbi letma-ğ'âr-ı mevce-i yemm-i sirişk etsem
Yine Fir'avnveş imâna gelmez hâl-i ğarkında
- 3 Dür-i nâ-yâb-ı feyzi isteyenler cüst-ü-cû etsin
Şehâb-ı mevsim-i nîsân-ı 'aşkıñ ra'd u berķinde
- 4 O mâhiñ şöhetinden recm ile tård etdim aġyârıñ
Mucidd oldum şihâb-ı nâķıb-ı âhımla ħarkında
- 5 Edîbâ nâvek-i ser-tîz-i âh-ı 'âşık-ı zârıñ
Ta'accüb etmesinler cünne-i eflâķi ħarkında

1174

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kalırsa dil ne 'aceb şöhet-i ġavânide
Hevâ-yı câm-ı mey-i nâb-ı ergavânide
- 2 Bu ħüsn ü ân ile ânice ķalbi câzibdir
Ġarîb sırr-ı ħafî var bu cezb-i ânide
- 3 Emân-ne-dânî-i devrânı derk eden âdem
N'îçün devide olur sâķa-i emânide
- 4 Olur devân-ı pey-i cîfe-i cihân 'âlem
Olursa rütbe-i 'allâme [ger] devânide
- 5 Edîb koymadı zâhid riyâ vü sum'asını
Ne behre buldu 'aceb ķâr-ı ķaltabânide

1175

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Vâmık-ı nâmveriñ her dil-i hem-nâmında
Olur elbette enîsi ġam u hem nâmında
- 2 Şanma takşîr olunur 'âşıkıñ ikrâmında
Dâver-i behcetiniñ devleti eyyâmında
- 3 Muttaşıl rakde-i bîdârî ile zayf-ı meşâm
Şubķa dek zevķ sürer tırrsesiniñ şâmında

1173 S 54b, Ü1 140a, Ü2 129a

1174 S 54b, Ü1 140b, Ü2 129a

1175 S 54b, Ü1 140b, Ü2 129b

- 4 Çekdi ol muğ-peçeniñ pençe-i ‘aşkı deyre
Şübhe yokdur der iken zāhidiñ İslāmında
- 5 ‘Andelīb-i dilimiz etdi Edībā lāne
Çemen-i haṭṭ-ı nev-i ‘arız-ı gülfāmında

1176

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Kendiñi hırş ile pūyān-ı pey-i kār etme
Kārı terk eyle daḥi çerḥ ile peykār etme
- 2 Düşme şad renc-i ğam-ı dehr-i fenā-encāma
Diliñi ruḳ‘a-i bāzīçe-i efkār etme
- 3 Māl içün olma revā-dīde-i ser-gerdānī
Cismiñi güyçe-i miḥcen-i āzār etme
- 4 Zen gibi ğāze-perestīde olup bī-sāmān
Zihniñi ṭable-i dükkānçe-i ‘aṭṭār etme
- 5 ‘İzzet-i nefis ile mānend-i Edīb ol kānī
Hurr iken zātıñı erzāle perestār etme

1177

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Gelmez sübāt ṭal‘atiniñ āşināsına
Meftūn-ı ḥüsnüne olamaz āşinā sine
- 2 Āḥir cidār-ı şerveti mensüb-ı bād olur
Kim ḳorsa ḥışt-ı şarşar-ı āhı bināsına
- 3 ‘Āyif iken piyāleyi şimdi ḥabābveş
Göz ḳoydu şeyḥ meclis-i insiñ ināsına
- 4 Nuṭḳ u derūnu cümle kemīngāh-ı fitnedir
Kevniñ inanma yār-i ḥaḳīḳat-şināsına
- 5 Olmaz Edīb dehrde āsūde-dest-i dil
Menhūm olan şimār-ı emel ictināsına

1178

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Zūlmet-i ğamda dil-i ‘āşık olur vā-dīde
Anı ğafletde ḳıyās eyleme ol vādīde

1176 S 55a, Ü1 140b, Ü2 129b

1177 S 55a, Ü1 140b, Ü2 129b

5 dehrde S, Ü2: kevnde Ü1

1178 S 55b, Ü1 141a, Ü2 129b

- 2 Dem-be-dem etmededir nāz-ı nev-i nā-dīde
O büt-i 'işve-gerim 'āşıka her nādīde
- 3 Dil-i sevdā-zede bī-tu' me-i ğam sīr olmaz
Bulamaz zevk-i şebe' mā'ide-i şādīde
- 4 'Āşıkıñ hātır-ı vīrānesi ma' mūr olmaz
Kayd-ı nām etmek ile şafha-i ābādīde
- 5 Behceti hatt ile āzāde-i nakş olmağla
Kaldı bu kalb-i raķik ol hat-ı āzādīde
- 6 Şanma kim rāh-ı hidāyet-res olur ehl-i riyā
Olsa da nātıkası zemzeme-i hādīde
- 7 N'ola meşgūf-ı tībā' olsa Edībā eşeri
Şübhe yok hāmemiziñ kār-ı nev-icādīde

1179

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Māhī-i şevkimize ancak olur meh tābe
Bī-sebeb şanma bizi meyl ederiz meh-tāba
- 2 Fāriğ ol gerdiş-i hırş ile enīn-i ğamdan
Ki alır cūy-ı felek verdigini dūlāba
- 3 Destiñi 'āleme mecrā-yı zūlāl-i feyz et
'İbret al bāşıra-i hūş ile baķ mīzāba
- 4 Vermesin lihyesini kabza-i āza mürşid
Yohsa cārū gibi mālīde olur i' tāba
- 5 Nāşihān kavli Edībāne ederler icāz
Ki sözüñ muhtaşarı ğālib olur ishāba

1180

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Şıfat-ı selb-i hayāveş olamaz dārū ye
Anı sen hıfz ile reh-yāb olagör dārūya
- 2 Mālīk-i cūy-ı zer olsañ da semāhat kılma
İhtiyācı yoğiken tāmī' olan zer-cūya
- 3 H̃uy-çekān rāh-rev-i hırş u şerehdir şūfi
İltifāt etme göñül bağlama ol bed-hūya

1179 S 55b, Ü1 141a, Ü2 130a

1 şevkimize S, Ü2: şevkimiz Ü1

1180 S 56a, Ü1 141a, Ü2 130a

3 H̃uy-çekān S, Ü2: H̃ün-çekān Ü1

- 4 'Älemin bÿy-ı vefâ yok zen ü maĥbûbunda
Dili bend eyleme her kâkûl-i sünbül-mûya
- 5 Maĥmaĥ-ı çeşm-i derûn eyle Edîbâ şıdkı
Cilve-perdâz-ı nigâh olma şaĥın her sûya

1181

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Taĥannüsle seni şöhret-pezîr etdik eyâ mâde
Yeter zâhid müşârun bi'l-benân olduñ ayâmâda
- 2 'Acebdir müftiyâ derk etmeden ma'nâ-yı iftâyı
Dil-i menhûmuñu üftâde koyduñ râh-ı iftâda
- 3 Mü'essirdir dem-i nuĥku hele şâhib-nefes şeyĥiñ
Müsellemdir maĥâlî sûz-ı baĥş-ı 'aşkı îrâda
- 4 O ĥurşid-i melâĥat zâde-i cev-v-i leĥâfetdir
'Aceb mi cilve-sâz-ı nâz ise gâhice cev-zâde
- 5 Edîbâ dest-i ĥab'-ı nâzûküm mecbûrdur gûyâ
Reh-i bârik-i ma'nâya 'inân-ı kilki irĥâda

1182

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Derûn-ı tâb-zede görmede revâbide
Şi'âr-ı nâzişi her sâyeye revâ bide
- 2 Cibâyet eyleyicek naĥd-ı bergi bād-ı ĥazân
Çemende serv-i sehîveş ĥalır mı cā bide
- 3 Dil-i şikeste cānâ nigâh-ı çeşm etme
O çeşmi rakde-i nâz ile ĥılma ĥâbide
- 4 Sevâd-ı vech ile rics-i fitenden el çekmez
Raĥîb ölünce ĥalır sîret-i gurâbide
- 5 Edîb zûr-ı mey-i şırf ile ĥamı şarf et
Ki tâb-ı neş'e bulunmaz şarâb-ı âbide

1183

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ķoma tevĥîd-i Ĥudâdan nefesi biĥûde
Âdeme fâ'ide yokdur nefes-i bî-ĥûda

1181 S 56a, Ü1 141a, Ü2 130a
5 irĥâda S, Ü2: irĥâya Ü1
1182 S 56a, Ü1 141b, Ü2 130b
1183 S 56b, Ü1 141b, Ü2 130b

- 2 Zıkr-i nāmı gibi yok ‘aşıkā kār-ı maḥmūd
Renc-i bīmāra muvāfıq mı degil maḥmūde
- 3 Olma dil-bend-i pey-i mūy-ı dirāz-ı zūlfü
Etmesin ḥatırını dest-i hevā peymūde
- 4 Gerdiş-i hırş ile ālūde edersen pāyı
Müzd-i pā deñli degildir yedigiñ pālūde
- 5 Müşt-i sergîn olamaz müşge Edībā hem-ser
Cāy-sāz olmagile nāfice-i āhūda

1184

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Şūfiyā batnını zıkk et ‘asel ü düş-āba
Bu ḥarāretle ki dil-germ olasın düş āba
- 2 Gerdiş-i bāb-ı tevekkülde mi fikriñ zāhid
Bādveş esmede mi yoḥsa der-i esbāba
- 3 Vefret-i sım ile geç çehre-besım olmağdan
Tās-ı sımını birağ düşme yem-i sım-āba
- 4 Reşh-i mizābını mizāna qosun mün‘imler
Çünki nān istemeye kani‘ ola miz āba
- 5 Eyle piçide-‘inān tevsen-i tünd-i kalemı
Edhem-i kilik-i teri sürme Edīb ishāba

1185

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Halk-ı zamān hünerver-i sihr-āferin ile
Ancak eder mu‘āmele bir āferin ile
- 2 Temyiz-i ḥüsnün eyleyemez dūrdan başar
Tā görmedikçe ol mehi çeşm-i yakın ile
- 3 La‘liñ ki ḥātem-i şeh-i mülk-i cemāldir
Dehri tutar şikeste-nümā bir nigin ile
- 4 Māl-ı mecāl-i ‘āşıkını rāh-ı kineden
Tārāc imiş mu‘āmelesi mālikin ile
- 5 Reh-bürde-i felāh olamaz kevnde Edīb
Mevşūf olan ḥaşā’il-i güm-rāh-ı dīn ile

4 Müzd-i pā S, Ü2: Müjde-pā Ü1

1184 S 56b, Ü1 141b, Ü2 130b

4 miz āba S, Ü1: mizāna Ü2

1185 S 57a, Ü1 141b, Ü2 130b

1186

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şeyh-i bülend-pāye düşer işr-i pâyına
Bir pây-būs-ı dil-ber eger düşse pâyına
- 2 Dād u sitedle mürşid-i heftād-sāleniñ
Yetmiş şadāsı cümle kūrā vü medāyine
- 3 Derdim der-i sarāyına dil reh-nişin ola
Ol Hüsrev-i serir-i bahā dursa rāyına
- 4 Erzāli bî-ķarīne-i şıdķ etme bî-ķurā
Dil verme el-ķazer seme-i bî-ķarāyine
- 5 Mir 'āt-ı māh-tāb-ı felek hūsn-i dil-beriñ
Olmaz Edib 'aksine tāb-āver āyine

1187

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gelince gülşen içre ol gül-i pür-zib ü fer yāda
'Aceb mi bülbul-i şūrīde-meşreb gelse feryāda
- 2 Edip yād-ı dūrūn ol ķulzūm-i pür-gevher-i hūsnūñ
Hūrūş-ı mevc-i ḥasret ķaldı gitdi böyle deryāda
- 3 Zebānı cilve-sāz-ı yād-ı nām-ı āşinā olmaz
Tekellūm-riz-i nuķ-ı luķf olur peyveste her yāda
- 4 Hele ol eşheb-i meydān-ı hūsnūñ yogıdi mişli
Sūrīn-i nerm-i şāfin etmeseydi zīn eger yada
- 5 Kemān-ı ḥācib-i müşgīn-i yāre dīde-düz olduķ
Edibā nokķadır gūyā sevād-ı ķeşm-i ter yāda

1188

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Sāḥa-i kevnde zī-ḥikmet olan ferzāne
Naķ' -ı saķranc-ı ģarāmı yer eder ferzāna
- 2 Pend-i şūfī-i riyāzet-keşe dil-bend olma
Ḥazer et uyma şaķın vesvese-i şeytāna
- 3 Gezmesin böyle sürūd ile yeter şaḥrāda
Dest-peymāy-ı ḥired söylemesin yabana

1186 S 57a, Ü1 142a, Ü2 130b

1187 S 57a, Ü1 142a, Ü2 131a

1188 S 57b, Ü1 142a, Ü2 131a

- 4 Müje-i çeşm-i güher-rîz-i dil-i şad-çâki
Şâne etdim ben o gîsû-yı refî' u'ş-şâna
- 5 Döndürüp hâsidi biryâna Edîbâ sözüm
Çekerek pençe-i âhım çıkarır bir yana

1189

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Zâhidâ râh-ı talebde ayağın kaymağa
Saña meylin yetişir sükker ile kaymağa
- 2 Yine âteş-zene-i fitneye el şundu rakîb
Başladı yâre bizi töhmet ile çağmağa
- 3 Doyma dursun lebinin lezzetini doydurmaz
Felegin niş-i gamı kor mu bizi doymağa
- 4 Şârim-i hüsne dü zâg oldu dü hâl-i rûyu
Peççe-i bülbül-i dil düşse n'ola duzağa
- 5 O perî-rûyuñ Edîbâ komadı hâsid-i dün
Deheninden bizi dârû-yı gamı şormağa

1190

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Zamânenin nigeş-i 'ibret et devâyirine
Şereng-dâde-i bîmârdır devâ yirine
- 2 Külüm-ı sineye tedbîr-i iltiyâm etme
Ki çâk-ı urde-i tîg-i gama devâyiri ne
- 3 O zîb-bağş-ı serîr-i sarây-ı behcet ü nâz
Kudüm-ı gayrı revâ görmesin serâyirine
- 4 Gürisneyiz heves-i iğtidâ-yı nekhet ile
Fem-i meşâmı güşâd eyleriz gadâyirine
- 5 Şâgîre gördü Edîbâ kebîresin zâhid
Derûn-ı şavma' ada aňlamam şağâyiri ne

1191

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Dehrde meşreb-i her merd-i mehâsin-cûda
Beñzer olmaz hele hiç hulûk-ı sehä vü cûda

1189 S 57b, Ü1 142a, Ü2 131a

2 yâre bizi töhmet ile S, Ü2: töhmet ile yâre bizi Ü1

1190 S 58a, Ü1 142b, Ü2 131a

1191 S 58a, Ü1 142b, Ü2 131a

- 2 H'ân-ı erdâf-ı gulâmânı dizip yârâna
Şeyh-i maẓyâf-ı kıyâdet yedirir pâlûde
- 3 H'âce Dürzî gibi her kâle-fürûş-ı hüsnü
Eylar endâze-i ma' hûdu ile peymûde
- 4 Rûde vü rûyu bütün dâ'-i rişâdan memlû
Zâhide uyma şifâ umma sen ol dârûda
- 5 K'ânî' iz bezm-i cihân içre Edîbâ yârîñ
'Anber-i h'âlî ile gûş-ı nevâ-yı 'ûda

1192

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Muķim oldukça zâhid çillegâhıñ bürîyâsında
Yeter Hinde şadâsı belki şimdi bu rişâsında
- 2 Nigâh-ı nâza ebrû rây-ı dîger gösterir her dem
Dil-i derd-âzmâ hayretde kalmışdır bu râsında
- 3 Faķih-i mey-keşe nüks-âver-i renc-i şudâ' olduñ
Yediñden sâķiyâ kâs-ı müdâmiñ intikâsında
- 4 Dilâ dest-i fem-i ümmîdi bâz et la'l-i nâbından
Ķo lems-i gerden-i elmâs-ı kevnîñ iltimâsında
- 5 Edîbâ zaķm-ı tîg-i iftirâdan rencişim yoķsa
Ne renciş var baña şîr-i ĝarâmiñ iftirâsında

1193

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Pür-vâye-i neşât olanıñ şehr-i yâr ile
Bezm-i felekde kârı nedir şehr-yâr ile
- 2 Yârîñ o h'âl-i filfil ü haķķ-ı 'izâr ile
Gelmekde h'ân-ı hüsnüne lezzet bahâr ile
- 3 Maĝbûķ-ı zîb ü zînet-i şad gülşen olmuşuz
Dâĝ-ı ĝarâmı sînede biz iddiķâr ile
- 4 Çok tâzeniñ çerâĝ-ı pesin pür-fetîl eder
Te'sîr-i tâb-ı zerkine şeyh ıştîbâr ile
- 5 Me'lûf-ı bâr-bürdeĝi-i derddir Edîb
Ķab'-ı felek taķî'at-i her bürd-bâr ile

1194

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 İç şîr-i şîr-i mādē-i 'unķūdu 'ūd ile
Ser-māye-dār-ı ribḥ-i neşāṭ ol bu sūd ile
- 2 Cehdim ser-i raķībe dirāz etdi müştümü
Başa çıkar mıyız der iken ol Cühūd ile
- 3 Gömgök fezā-yı ten leged-i çeşm-i hışmdan
Derdim çoğaldı gitdi o çeşm-i kebūd ile
- 4 Dūd oldu dūd-ı 'anber-i ḥālī derūnuma
Efsūs kim kadīd oluruz biz bu dūd ile
- 5 Yokdur Edīb kimse ile hīç nizā'ımız
Var ise ger nizā'ımız ancak ḥasūd ile

1195

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zülfün kapıldı dil yine bŷy-ı zebādına
Dehriñ ne meyl eder daḥi bŷy-ı zebādına
- 2 'Adv-ı semend-i cevdet-i zihn ile kāsib ol
Meyl etme fārisān-ı sehāniñ cevādına
- 3 Bigāneler şudūruna da irtikā eder
Kadınlarıñ firāşda bakma rŷkādına
- 4 Şād[ā]n-mişāl ğamla daḥi cılve-sāz olur
Kevniñ inanma ḥāşılı nā-şād u şādına
- 5 Ol mu' teķid Edīb suḥan-dāna mŷnkiriñ
Bakma nŷķūd-ı nā-sere-i intikādına

1196

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Koma gŷş-ı dili kavlı-i dŷrŷĝ-ı merd-i kāhinde
Bu bāĝiñ şanma var ḥāşıyyet-i gül-berg kāhında
- 2 Şakın 'azm eyleme bā-kaşd-ı dŷrr-i rŷşenā Hinde
Ĝarāmiñ gösterirken dŷrr-i maṭlab rŷ şināhında
- 3 Eger kim bulmasaydı nef' ŷ sūd-ı nīk rāhında
Deme gitmezdi hep sūdāĝerān-ı nīk-rā Hinde

1194 S 58b, Ū1 142b, Ū2 131b
1195 S 59a (Ūzerine çizgi çekilmiş)
1196 S 59a (Ūzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Bulursun lā-cerem vak'-ı şümül-i 'izz-i dāreyni
Hulūşuñ Yūsufāsā cāy edersin қа' r-ı cāhında
- 5 Edībā çāre-yāb-ı şıḥḥat-i cism-i derūn olmaz
Devāyı bilmeyen deşt-i gamıñ kemter giyāhında

1197

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Muhtāca senden etme ezā intifā' ile
Urma revāc-baḥş-ı metā' ı zırā' ile
- 2 Ref' eyle mi' ceriñ bize bî-kayd-ı leşm ü būs
Biz kâni' iz rağibe-i keşf-i kınā' ile
- 3 Bî-red çekil mülāzemet-i ehl-i kibrden
Def' et dilā difā' ını sen indifā' ile
- 4 Eksilmez oldu şūr-ı dil-i şeyḥ-i münhemik
Yār ile ne cimā' la ne ictimā' ile
- 5 Kalmaz Edīb yār ile o hem-'inān olur
Olmaz şebāt-ı pāy-ı meserret vedā' ile

1198

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şıṭabl-i ḥāş-ı yāriñ eşheb-i zerrīne-sercine
Revādır pester olsa müşğ ü 'anber cāy-ı sercīne
- 2 Şakın āyīne-i meh-tāb-ı rūyuñ gayra gösterme
Ḥāzer kıl pādişāhım rağbet etme böyle āyīne
- 3 Perend-i zülfü verme ḥār-ı dest-i ḥār-ı agyāra
Nigāh-ı re'fet eyle nāzenīnim zülf-i miskīne
- 4 'Aceb mi ḥādişāt-ı nā-nümūdu rüz-ı ferdāniñ
Nümāyān olsa her rūşen-nigāh-ı 'ākıbet-bīne
- 5 Edībā dil-ferīb olma şakın sâ-bāş u taḥsīne
Ki tev'emdir hemān taḥsīni ḥalkıñ 'ayn-ı tehcīne

1197 S 59a, Ü1 142b, Ü2 131b

2 S: (Ü1'de bulunmuyor, Ü2'de ise 4. beyit olarak yer alıyor)

1198 S 59b, Ü1 143a, Ü2 131b

3 miskīne S, Ü2: müşğīne Ü1

1199

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Sipāse-ḥ'āhiñi ferdāya atma mī'āda
Miyān-ı 'işve-nümālarda böyle mi 'āde
- 2 Ya dil-nihāde-i ridf-i ḡulām iken şūfi
'Aceb bu meşreb ile kor mu ama da
- 3 Nizā'-ı lafz ile 'ālim me'āli terk etme
Hemān ḥurūf-ı hicā ile ḳalma heycāda
- 4 Nigāhı vāye-pezīr-i şabūḥ olur rindiñ
Görünse reng-i şafaḳ cām-ı çerḥ-i mīnāda
- 5 Edīb tıfl-ı dili ḥāne-zād-ı 'aşḳ olanıñ
Rehā bulur deme ḡamdan ḳalır ser-āzāde

1200

müfte'ilün mefā'ilün müfte'ilün mefā'ilün

- 1 Müşkil odur ki jāj-ḥā yār ile hem-'inān ola
Bülbül-i dil-ḡuşā-nevā zāḡ ile hem-zebān ola
- 2 Ey dil-i zār-ı pür-elem sāḡarı kıl devā-yı ḡam
Sāḥa-i bāḡa çıḡ ne dem mevsim-i ḡülsitān ola
- 3 Ḡayrıya gösterip likā 'aşıḳa döndürür ḳafā
Maḡşadı var dilā ki tā vaşl ile mihrbān ola
- 4 Şūfi-i melce'-i lüşüş olsa mu'allim-i Fuşüş
Kim inanır ki bā-ḡuşüş mülhid ü ḳaltabān ola
- 5 Ādeme ḥubb-ı sīm ü zer şanma ki eylemez eşer
Zātı Edībveş meger 'ārif ü nükte-dān ola

1201

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Baḡdı 'ārīce-i sermāda o meh-sīmāya
Terk-i 'āra bu daḡi şeyḡe ḡüzel ser-māye
- 2 Behceti dilleri ḡarḡ-āb-ı yem-i ḡayret edip
Zecr ile mevce-i cezri çeke yer deryāya
- 3 Sāye-i serv-i bülend-i ḳadine cār olalı
Dil-i miḡnet-zede oldu ḡam ile hem-sāye

1199 S 59b, Ü1 143a, Ü2 131b

1200 S 60a, Ü1 143a, Ü2 132a

1201 S 60b, Ü1 143a, Ü2 132a

- 4 Dîdemizden nem-i yem-cûş-ı sirişki yâriñ
Çekmede dest-i siyeh-mîğ-i gamı yağmaya
- 5 Raḥmetiñ re'sini tenkîte meges-cû olma
A göñül söylemeden belki kalem şıçraya
- 6 Ni' met-i dānişi müftî vü müderris n'eyler
Ḥ'ân-ı dānişden anıñ pâyı faқаt bir pāye
- 7 Ḥaṭ-ı nev-ḥîzi işâretle niyâz-ı vaşla
Bâl ü per verdi Edîbâ dil-i bî-pervāya

1202

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Tâc u destârını şeyḥ etse müheyyâ gireve
Yine ḥammâr aña rağbetle demez mi gir eve
- 2 Bezm-i tevḥîdde ger eşter-i ser-mest ise de
Verme dil şûfî-i güm-kerde-reh-i herze-deve
- 3 Tâb-ı ser-bend-i muṭallâsın o şûḥ-ı 'Alevî
Böyle izhâr ederek ḥalkı düşürdü 'aleve
- 4 Reh-i tezvîre mesîrinde 'aceb müsri' dir
Kem-nigâh etme şakın zâhid-i âheste-reve
- 5 Eyleyip meslek-i ta' bîr-i köhenden fâriğ
Ḥameyi koydum Edîbâ reh-i güftâr-ı neve

1203

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ülün

- 1 Sülûk etseydi râh-ı nâsikîne
Mürîde eylemezdi nâs kîne
- 2 Eşer etmez dil-i taqvâ-pereste
Sitîz-i mişkab-ı elmâsgîne
- 3 Degil çesbîde-i şevb-i televvün
Olan cism-i derûnu bâ-sekîne
- 4 Düşüp dünbâle-i hîzâna mürşid
'Înânın eylemiş irḥâ sikine
- 5 Uçarmış zâhid ammâ kim tutar var
Edîbâ bilmeziz kim mäsiki ne

5 söylemeden S, Ü2: söyleme Ü1

1202 S 60b, Ü1 143b, Ü2 132a

1203 S 61a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1204

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Beni nehy etme zâhid tev'em oldukça be-ney bâde
Şamemnâkim veren ser-mâye-i 'ömrün ben ey bâda
- 2 Cilâ-bahş-ı nigâh ol zîb-i nağş-ı hayreti seyr et
Esâdir-i cebîn-i dâğ-ı 'aşk-ı sine-fersâda
- 3 Dil-i nâ-dâna nâ-mülhem me'ânî cümle müşbetdir
Kerâris-i şarîr-i hâme-i 'aşk-ı dil-ârâda
- 4 Çalış meyl-i 'inâk-ı şâhid-i üns-i garâm eyle
Tevahhüşle hevây-ı 'uzlet-i Kâfî ko 'anğâda
- 5 Dil-i bed-h'âhını hıfz-ı vidâda ehl eder yogken
Nice mihmân olur zayf-ı maḥabbet sine-i yada
- 6 Ğam-ı ağıyardan fâriğ-dil olmak kalbi şâf eyler
Tehî oldukça tâb-efzûn olur zîrâ ki mînâda
- 7 Deme ebnâ-yı 'aşrın kaşdı infâz-ı 'adâvetle
Dili pür-zehr iken te'sîr olur şehd-i müdârâda
- 8 Ne güne setr eder nâm-ı bedin bed-nâm kim nâmın
Komazken zür-ı fîḫnat muḫtelî beyt-i mu'ammâda
- 9 Nice vâlâ ise pest oldu şimdi kıymet-i gevher
Nigîn-i sengiñ ancak kadr-i 'âlî dest-i bennâda
- 10 Buṭûn-ı akviyâ akvât-ı rezden tâ ki sır olmaz
Mecâl olmaz nişâb-ı 'acze neyl-i kıymet-i zâda
- 11 Edîb âşâr-ı pend-i ehl-i dil nâ-bûd idi birden
Eger kim yetmese reşh-i midâd-ı kilkim imdâda

1205

mef'ûlû fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Ol ḫüsn-i bî-mu'âdili vaşf ile kim yere
Yıgmış metâ' -ı behceti taqdîr bir yere
- 2 Derse o zülfü böyle perîşân eder bizi
Reh-yâb olmadık anı dil-dâra bir dere
- 3 A' mâl-i raḥm edip ḫaber-i çâk-i sînemi
Bir kimse var mıdır ki der-i yâre erdire
- 4 Rikḫatle şerḫ-i yara-i sînem nesîme ben
İşmarladım geçen seneden yâre bildire

- 5 Reşk-i nuķüş-ı cennet olur hāne-i dilim
Gamzeñ hezār zaħm ile pīrāye kim vere
- 6 Ey dil hele o sīb-i zekān bāğ-ı dehrde
Düşmez dehān-ı ẖāhişimiz gibi bir yere
- 7 Takdīr-i kıymet eyleyemezler Edīb eger
Silkü'l-le 'āl-i nazmını dellāle kim vere

1206

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Şanma fikri zāhidiñ izhār-ı nīk a' mālde
Belki fikrin dirhem ü maḥbūb içün i' mālde
- 2 Dīni var sa' y etmede kādī ki tā bī-dīn ola
Suḥt-ı maḥşülü edāy-ı dīne istiḥlālde
- 3 Dūnlarda iş mi var hīzem-keşān-ı fītnedir
'Āllerdir hep ocağ şāhibleri işğālde
- 4 Hāl ile bağ kālī taṭbīk edegör eşḥāşda
İddi' ā ile olur mu zergeri bağkālde
- 5 'Ārife ümmīd-i feyz-i neş'e-i Cem māl ile
Ṭālib-i cām-ı Cem olmakdır hemān cemmālde
- 6 Bir kaṭūr-ı şehd ile zūra şehādet kārıdır
Zāhidiñ şehd-i sefide bālī pek iḳbālde
- 7 Kalb-i vālī kavı ü fi' linden siyehterdir hele
Gösteriş yokdur beyāz-ı niyyeti aḳvālde
- 8 Dicle-i bī-dāda ġarḳ-āb etmede 'ācizleri
Kār-ı seyl-ābı bedīd olmuş nice Deccālde
- 9 Defter-i kevni debīr-i māhir-i ḥāmem Edīb
Dīḳḳat etdikçe mufaşşal gösterir icmālde

1207

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Çekilsek meclis-i iḳbālde tenhāca bir cāya
Bu ednā hāne-i vīrāneden a' lāca bir cāya
- 2 Bu pā-māl-i hezār āmed-şud-ı ekdār olan yerden
Bisāṭı ref' edip göçsek daḡı aḳşāca bir cāya

1206 S 61b, Ü1 144a, Ü2 132b

6 S: (Ü1 ve Ü2'de bulunmuyor)

7 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

8 S: (Ü1 ve Ü2'de bulunmuyor)

1207 S 61b, Ü1 144a, Ü2 132b

1 Çekilsek S, Ü2: Çekilsen Ü1

- 3 Emâkinde ta'addüdle 'aceb güm-kerde-cây olduk
 Hâşîri biz hemân hâşr eylesek ey h'âce bir cāya
- 4 Bu gerd-efşân-ı gam-püsîde sakfın ya'ni zîrinden
 Dilâ ta'cîl ile kaçsak feraḥ-efzâca bir cāya
- 5 Şinâh etmekden ise böyle cûy-ı senglâḥ içre
 Gönül düşsek seniñle pür-güher deryâca bir cāya
- 6 Muẕîḳ-i mekmen-i pür-dâ'-i miḥnetden rehâ bulsaḳ
 Giriz etsek seniñle ey gönül beydâca bir cāya
- 7 Edibâ kışrdan biz daḡı bîrûn-sâz-ı lübb olsaḳ
 Açılsaḳ tengnâ-yı lafzdan ma'nâca bir cāya

1208

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kılır mı lezzet-i seyr-i cemâli ru'yâda
 Gelince hecme-i aḡyâr-ı zîşt-rû yâda
- 2 Sidâd-ı vehm-i raḳîb et şükûḥ-ı behcetini
 Ki gelmesin der isen ya'ni ol 'adû yâda
- 3 Beyâzı sünbül-i nîliye çek ki boyadır
 Fezâ-yı şaḡn-ı çemende gelirse bû yâda
- 4 Kenâr-ı cûy-ı çemen bir serâbdır meysiz
 Niḡâḥ-ı dîde-i rind-i şarâb-cûyâda
- 5 Niyâz geçmez Edibâ cevâbı lâdır hep
 Çatal yürekli mi bilmem o ḳalbi bu lâda

1209

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Enîs-i şehvet olan meclis-i ekâbirde
 Hâbîs-i vahşet olur ḡafre-i meḳâbirde
- 2 Cilâ-yı âyine-i ḡalîn eyler istikbâl
 Ğubâr-ı ḡatır açanlar zamân-ı ḡâbirde
- 3 Nümûne-cûy-ı şafâ-yı na'im olan görsün
 Nişân-ı neş'e-i ḡuldu faḳîr-i şâbirde
- 4 Ḥaṭîb-i va'za bedel şavtın eyleyip ıslâḡ
 Cemâ'ate neḡam ismâ'eder menâbirde

3 eylesek S, Ü2: eylediñ Ü1

4 S, Ü2: (Ü1'de 4. ve 5. beyitler yer deḡiştirmiş)

6 mekmen-i S, Ü2: mümkün Ü1

1208 S 62a, Ü1 144a, Ü2 133a

1209 S 62a, Ü1 144b, Ü2 133a (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

- 5 Cihānda mālını cem‘ eyleyen mehāvişden
Edīb lā-cerem izhāb eder nehābirde

1210

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Dehrde her kim sever cānān cānān üstüne
Derdi artar etse de dermān dermān üstüne
- 2 Ol şeh-i hüsn ü bahādırgāhına ihzār için
Gönderir ‘uşşākına fermān fermān üstüne
- 3 ‘Aşk çün hüküm eyleye ey hūş sen āsūde ol
Olamaz bir ūlkede sultān sultān üstüne
- 4 Zāhidi zir-i gulāmında başıp mey-ḥānede
Üstüne cem‘ oldular oğlan oğlan üstüne
- 5 Pest ü bālāda dü zevk ehli Edībā bī-‘aded
Muttaşıl her kūşede şeytān şeytān üstüne

1211

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Miyān-ı bülbulānda dīde-i gūş-ı nevā-dīde
‘Aceb dey-māh-ı gāmda şimdi ey ‘āşık ne vādīde
- 2 Dile pervāneāsā cān-sipārī mümkün olmazsa
Mişāl-i şem‘-i sūzān girye-riz olsun nevādīde
- 3 ‘Amā-yı kalb hiç dārū ile maḳrūn-ı berv olmaz
Ne deñli sa‘y olunsa ekmehe olmaz devā-dīde
- 4 Ğubār-ı şun‘adan pākīze-dāmān olmaḳ istersen
Şaḳın kār-ı şenī‘i ğayr için olma revā-dīde
- 5 Edībā gülşen içre ‘āyif olsun sāye-i bīdi
Ğam-ı dil-berle ol kim deşt-peymādır bevādīde

1212

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Nihengāsā gönül cūy-ı sirişkiñ havz-ı ābında
Şināh et mevsim-i tāb-ı ğamıñ temmūz u ābında
- 2 Hemān mevc-i serāb-ı ğuşşadır keyfiyyeti gūyā
Leṭāfet yok bu bezmiñ neş‘e-i cām-ı şarābında

1210 S 62b, Ü1 144b, Ü2 133a

1211 S 62b, Ü1 144b, Ü2 133a

1212 S 63a, Ü1 144b, Ü2 133b

- 3 Dem-ā-dem durmasın olsun keşide cünd-i ağıyāra
Hüsām-ı āh-ı ‘āşık kalmamak yegdir kırābında
- 4 Ne mümkindir dilā vā-reste-i rics-i haṭā olmak
Haṭāyı bilmeyen ‘āķilleriñ re’y-i şavābında
- 5 Edibā kār-ı bī-dādıyla faḥret etmede güyā
Hulīdir ehl-i bağıñ ṭavķ-ı evzārı rīķābında

1213

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Sirişk-i germ-ḥizim cūş-ı yemden berter olmakda
Şerār-ı sūz-ı sīnem mihr ü mehle hem-ser olmakda
- 2 Nühül-i miḥnet oldu bāl-pervāz-ı ‘adem cisme
O deñli mürğ-i mehzül-i tenim ğam-perver olmakda
- 3 Sipihre keşf-i rāz-ı āh-ı dil bīhūdedir şimdi
Ki Zāl-i çerḥ-i dūnuñ sem‘i gitdikçe ker olmakda
- 4 Ḥayāl-i tāb-ı rūy-ı yārdır tābı dil-i zārıñ
Anıñ’çün ḥāṭır-ı bī-tābımız tāb-āver olmakda
- 5 Ḥarişin kal‘-ı nāb-ı āzına nā-bāveriz zīrā
Ḥarişān-ı zamāne nev-be-nev nāb-āver olmakda
- 6 Haṭā bilmez haṭāyī-baḥşını rāh-ı kūs-i terde
Bu yolda şeyḥ-i nāşih hep haṭāyī-güster olmakda
- 7 Edibā ḥāmemiñ güm-geştedir hep mevrīd-i feyzi
Aña bu kā’id-i endişe ancak reh-ber olmakda

1214

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Neşāt-ı bihterīn var ise envā‘-ı feraḥlarda
Miyān-ı nergisistān içredir zerrīn ķadeḥlerde
- 2 Zūrūf-ı zāhidān bī-rūḥ-ı rāḥ-ı nūr-ı şafvetdir
Eşer yokdur fūrūğ-ı zindeğide ol şebeḥlerde
- 3 Feraḥ-cūy-ı vürūd-ı nuķredir virdin ķomaz zāhid
Ķo ķalsın ķille-keşlikde zevāyā-yı teraḥlarda
- 4 Sūrūr-ı ğaybet-efzā ğuşşanāk eyler ḥicāmendi
Neşāt olmaz gürūh-ı ehl-i idrāke meraḥlarda

1213 S 63a, Ü1 145a, Ü2 133b

5 nāb-āver S, Ü1: tāb-āver Ü2

7 bu S, Ü2: bir Ü1

1214 S 63b, Ü1 145a, Ü2 133b

- 5 Müsellemdir Edibā ṭab‘ımñ vādī-i reftārı
Mezāmīn-i sedīdū'l-insicām-ı muḫteraḥlarda

1215

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Ṭarīḳ-i ğamda benim kār-ı hem ki bārım ola
Ḥaḳīr isem de eger kārıhem kibārım ola
- 2 Şıḳal-be-düş-ı vefā olmadan ki bī-tābım
Sülūk-i rāh-ı cefāya ne iḳtidārım ola
- 3 Ḥalīde olmadan āzurdeyim ḥavāṭırda
Zücāc-ı dilde yazıḳ böyle inkisārım ola
- 4 Cihānı kārıh iken naḳş-ı devlet-i dünyā
Sezā mıdır sübül-i çeşm-i intizārım ola
- 5 Ğurāb-ı mezbele-i iḳtirāb-ı devr-i denī
Revā mı bülbül-i güلزār-ı i‘tibārım ola
- 6 Vefāsı nīm olana māh-ı ḥüsñü tām ise de
Nişār-ı mihr edemem n’eylerim ki yārım ola
- 7 Edib şa‘ ve degil şāh-bāz-ı himmetime
Eger hümā-yı felek raĝm ile şikārım ola

1216

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Āḥir ‘uluvv-ı ḳadr bulur er teḳā ile
Şāh-ı serīr-i ‘izzet olur irtikā ile
- 2 Şūfī oturdu şavma‘ada baḳ livā ile
Bekler ḳudūm-ı zāyirini baḳlava ile
- 3 Zāhid bizimle hem-dem-i āḥ ol murād ise
Gencīne-i vişāle erişmek hevā ile
- 4 Gerdān ederdı naĝme-i nāy-ı gülüyumuz
İṭrāb edeydi dil-beri bu kerre nāyile
- 5 لا تنتهى الغرام بحال و ان جنت
فينا باغتيال فؤاد غوائله
- 6 Za‘mınca şevb-i zühd ile gör şeyḥ-i mürtedi
Setr-i redā’et etdi Edib irtidā ile

1215 Ü1 145a, Ü2 133b

2 Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

6 Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

1216 S 63b, Ü1 145a, Ü2 134a

1217

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Rinde etdikçe lihāf āmāde
Kızdırır duhter-i rez sermāda
- 2 Müzdü cān etse de nām-ı yāre
Az gelir dilde ğam-ı müzd ada
- 3 İrem-i vaşlına ermek dilde
Cāy-gir olmada fevka'l- 'āde
- 4 Hāy-u-hūy ile zihām-ı ' aşkıñ
Dil ü ten rakşa girer tenhāda
- 5 Zib ü fer-dāde-i ğayr ise bu gün
Bize de olmaya mı ferdāda
- 6 ' Aksidir cūy-ı felekde meh-tāb
Ğayrı yüz var mı o meh-simāda
- 7 O gül-i nāzı Edibā yāda
Bāğa kaç bülbül ile feryāda

1218

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Olaydı tāb-ı mey-i la' l-i nābı ger māye
Olurdu ' aşıkā sermāda hayli ser-māye
- 2 Yel-i felek siper-i mihr ü māhı cünne eder
O tığ-i ğamze-i bī-dād-ı dād-fermāya
- 3 Bu kār-ı nīk ü bed-i halk cümle hulkıdır
Kaṭār-ı üştür-i nerde olur mu ner-māye
- 4 Ümīd-i dil ki ser-i āb-ı zindegānıdır
Serābgāh-ı cihānda bakar mı her māya
- 5 Edib fīṭrat-i eşyā ki ' ayn-ı mādandır
Fidā olunsa sezā cümle mā-ḫazar māya

1219

mef' ülü mefā' ilü mefā' ilü fe' ülün

- 1 Seyr eyle bu ḫaşıyyeti ol la' l-i şehīde
Kim cünbişi cān-dāde olur cism-i şehīde

1217 S 63b, Ü1 145b, Ü2 134a

1218 S 64a, Ü1 145b, Ü2 134a

1219 S 64a, Ü1 145b, Ü2 134a

- 2 Envār-ı bihîn-māye-i pîrāye-i hūbu
Nāzişger-i mihr olmada ol rûy-ı behîde
- 3 Zülf-i siyehi silsile-i cîd-i sühâdır
Yokdur kadine semt-i şebah serv-i sehîde
- 4 Tih-ber-tih olursa ne ‘aceb jeng-i gaşâvet
Her pertev-i ğamdan başar-ı kalbi tehîde
- 5 Nâzırsa eger ehl-i hüner ‘ayn-ı ‘atāya
Sen koyma Edîbâ nazarı harf-i zihîde

1220

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Hüsni ile her merd-i tûṭî-nuṭḡ-ı şekker-ḡâyına
Gör ki maṭ‘ûn olmada her zâġ-peyker ḡâyine
- 2 Tütma gel mir ‘ât-ı sîmîn-i mehe ruḡsârîñı
Maḡv-ı tâb-ı reşk olur ey şūḡ kalmaz âyine
- 3 Ḥ‘âstġâr-ı neş‘e-i feyz olsa da mey-ḡ‘âreden
Şeyḡ-i pîriñ sāyeveş bir cām düşmez pâyına
- 4 Vām-dâra dâ ise imrüz eger za‘f ile vām
Rûz-ı ferdâ intikâl etmez degil o dâyine
- 5 Râye-efrâzân-ı da‘vâ-yı şadâkatden Edîb
Râstġârî umma kim her şaḡş durmaz râyına

1221

mef‘ûlû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Gelmez neşât ‘âşık-ı nâ-şâd-ı bî-dile
Şaḡn-ı cemende sāye-i şimşâd u bîd ile
- 2 Germ-ülfet olma şoḡbet-i ḡâş-ı nebîd ile
Gelmez mi ḡiḡ maḡâle-i nehy-i Nebî dile
- 3 Ebrûsu cāna vāye-fezāy-ı neşât olur
Hem-zâd imiş hilâl-i nev-i māḡ-ı ‘îd ile
- 4 Koymaz raḡîb şavlet-i düş-nām-ı ‘âşıkı
Ref‘ etmedikçe tiġ-i lisân-ı ḡadîd ile
- 5 Yâriñ Edîb zaḡm-ı ġamından berî dile
Bîḡûdedir tevaḡḡu‘-ı merhem berîd ile

1220 S 64b, Ü1 145b, Ü2 134b

4 dâ ise S, Ü2: var ise Ü1

1221 S 64b, Ü1 146a, Ü2 134b

1222

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Huşûl-i maţlab olur 'âşıkā muḳadder ise
Vüşûle yol bulunur reh-revî müyesser ise
- 2 Kārār eyleyegör nağme-i Hüseyñide
Nevâ-yı ğamda eger niyyetiñ muḥayyer ise
- 3 Müdām lezzet-i gül-ḳand-ı şükrü tekrār et
Ümîd-i ḥatır eger sükker-i mükerrer ise
- 4 Ḳabâ-yı dil-keş-i bālâ-yı vaşlı dil-dārıñ
Dilâ saña yaraşır ḳâmetiñ ber-â-ber ise
- 5 Ḥatâ eder ḥataân şanma zâhid-i bed-ḥû
Derûn-ı şavma' ada dil-beri ḥat-âver ise
- 6 Ğarîm-i dîv-i kederden rehâ bulur o mehiñ
Dilîr-i tâb-ı ğarâmı gönülde mużmer ise
- 7 Edîb olur mu bu faşl-ı ḳazâ-yı 'aşḳ içre
Şübût-ı da' vî-i ğam-ḥüccetiñ müzevver ise

1223

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dem-â-dem luţf ederken yâr 'uşşâḳ-ı mesākîne
'Acebdir şimdi ol meh etmede şubḥ u mesâ kîne
- 2 Nihâl-i ḳaddi olmuş ser-zede toḥm-i melâḥatden
Şıġışmazsa 'aceb mi berg ü bār-ı ḥüsnü taḥmîne
- 3 Ḥarîm-i deyrde bir muġ-peçeyle ihtilâ etmiş
Cenâb-ı şeyḥe şimdi yâd olunmaz yâr-i dîrîne
- 4 O kim dil-beste-i vâ-restegîdir kîne-ḥ'âhîden
Hemân çîn-i cebîni pây-ı müzd etsin suḥan-çîne
- 5 Tarîḳ-i râsta gitmez raḳîbiñ pây-ı kirdârı
Muḥâlifdir Edîbâ ḳavl ü fi'li mezheb ü dîne

1224

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Ḥarâb-ı mülket-i aġyârı âhdan bilme
Bu fevz ü nuşreti cünd ü sipâhdan bilme

1222 S 65a, Ü1 146a, Ü2 134b

1 Vüşûle S, Ü2: Vüşûl Ü2

1223 S 65a, Ü1 146a, Ü2 134b

1224 S 65b, Ü1 146a, Ü2 135a

- 2 Viķāye hep siper-i dest-i kibriyāyīdir
Viķāye-i seri hīç ser-penāhdan bilme
- 3 Nevişte-i ezelīdir defātir-i aḥkām
Bu ḥūkmü sen feleg-i kīne-ḥāhdan bilme
- 4 Maḳām-ı ḳurba resāyī ‘ināyet-i Ḥaḳdır
O cāya varmamağı bu‘d-ı rāhdan bilme
- 5 Ḳazā verir yed-i emvāca ğayret-i imdād
Vüṣūl-i sīf-i necātı şināhdan bilme
- 6 Şübüt-ı nīk ü bedi maḥfil-i meḥākimde
Ḳazā-yı ḥākim ü nuṭḳ-ı güvāhdan bilme
- 7 O şūḥ ile şapa yoldan te‘ārūf evlādır
Edīb ol şanemi şāh-rāhdan bilme

1225

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Mā‘iliz la‘l-i şeker-rīz ile ol ter fihe
Teşneyiz cān atarız ḥālimizi terfihe
- 2 Behceti çeşme-i ḥūrşīdi serāb etmişken
Yer mi var ol şanemi mihr ü mehe teşbihe
- 3 Zāhidiñ pendini ıṣḡāya heves-kār olma
Sum‘adan sem‘iñi sa‘y eyleyegör tenzihe
- 4 ‘Ālimān ğarkı yem-i ‘ilm ise mübtell olmaz
Dil-i güm-rāhını sa‘y etmeyicek tefḳihe
- 5 N’ola reh-yāb-ı necāt olsa Edībā Ḥaḳḳa
Veche-i ḳalbini āmāde olan tevcīhe

1226

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Aldıḳda destine o perī-peyker āyine
Ḥū-kerde-i ḥacālet olur derler āyine
- 2 Gör tāb-ı ḥüsn ü ān-ı merāyā-yı ruhların
Mir‘āt-ı mihr ü māha mı beñzer her āyine
- 3 Mihr-i sipihr ‘arz eder ol māha şubḥ-dem
Ṭavr-ı mürāyiyāne ile bir zer āyine
- 4 Hīç vech-i ḳābiliyyeti ‘aks-i cemāliñe
Bulmazdı senden almasa şūret ger āyine

- 5 Yok keşf-i remz-i nâz-ı nev-âylene kudreti
Beñzer ki inkisârdadır dil-ber âylene
- 6 Ümmîd-i neyl-i bîniş-i ‘aksiñle rûz u şeb
Etmiş güşâde dîde-i bînâter âylene
- 7 Sen de Edîb gevher-i nazm-ı bedî‘den
Vaşf-ı ruğunda ol şaneme göster âylene

1227

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Vürûd-ı kelme-i tevfiķ ancak birdir âyetde
Bu ma‘nâ-yı sedîde şübhe yokdur bir dirâyetde
- 2 Kûlûb-ı hâşî‘ine tâb-fersâdır sirâyetde
Dil-âgâhân içün bîrûn-ı gâyetdir sır âyetde
- 3 Mücevvid şeyh-i ‘âlim hep kırâ’atı cibâyetde
Velî maķşûd olan ma‘nâyı terk etmiş ceb âyetde
- 4 Kerâmât-ı bülend-i her velî maķşûrudur şeyhiñ
Şüyû‘-ı nâmı efzûn oldu şimdi her vilâyetde
- 5 Edîbâ ‘âlimân-ı dehr dâru’l-hükm-i ‘âlemde
Tefavvuk-yâb-ı aķrân olmağa sâ‘î si‘âyetde

1228

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Ol bûy-ı feyz kim dile uğrar nesîm ile
Nâ-mümkin iktisâbı ne dürle ne sîm ile
- 2 Ferdâda vahşet olmaz o merd-i münîbe kim
Hem-dem ola nedâmeti veş bir nedîm ile
- 3 Terk-i hevâ olunsa da bîm-i ‘ikâbdan
Tâ‘at revâ degil hele şevķ-i na‘îm ile
- 4 Havf-ı sitîz-i hışm u recâ-yı nigâh-ı rahm
Ser-geşte-hâl eder dili ümmîd ü bîm ile
- 5 Olmaz Edîb reh-zen-i râh-ı emel kuşûr
İtyân olunca dergehe ķalb-i selîm ile

1227 S 66a, Ü1 146b, Ü2 135b

1228 S 66b, Ü1 147a, Ü2 135b

1 dürle S: zerle Ü1, Ü2

3 hevâ S, Ü2: şafâ Ü1

1229

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Nuķüş-ı kec-nümây-ı ħud' a-sâzî oldu cā-kerde
' Acebdır cümle elvâĥ-ı tıbâ' -ı mîr ü çākerde
- 2 Nevāl-i himmeti mebzûl-i nâ-merdân iken ĥayfâ
Kerâhetle verir bir loķma verse âşinâ merde
- 3 Şaĥın bir ferdi etme leb-güşây-ı şekve cevriñden
Görürken işte kâfir de ederken iştekâ ferde
- 4 Sibâĥat-kâr-ı cûy-ı mevc-i ' ıtr-engîz-i ĥüsnüñdür
Qalır ter meyzer-i müjgânımız çeşm-i şinâverde
- 5 Hemân nev-zâd iken maĥnûķ-ı çirk-âb-ı redâ 'etdir
Edîbâ bed-siriştân cûy-ı şîr-i şedy-i mâderde

1230

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Alınca deste gönül çûp-ı âhdan nîze
Giyâĥ ĥandeler eyler sinân-ı ser-tîze
- 2 Dilâ teķâtur-ı bârân-ı ebr-i nîsânı
Nice nümüne olur girye-i sebûķ-ĥîze
- 3 Gönül ĥaķ-âvere meyl eyle sâde-rûdan geķ
Dem-i bahârı fidâ etme faşl-ı pâyîze
- 4 ' Aceb ĥaşâve-i çeşm-i başîret olmuşdur
Qınâ' -ı ĥırş u emel ehl-i derk ü temyîze
- 5 Edîb şufret-i endâm-ı pür-ĥüzâlimdir
Qabâ-yı dil-keş-i zerrîn bu cism-i nâ-çîze

1231

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Yine sîmâ-yı ĥâl-i bûlbûl-i zâr-ı çemen-dîde
Temâşâ-yı gül-i ĥandân ile olmaķda ĥandîde
- 2 Mişâl-i serv dâmen-çîde-i a' râz olanlardır
Gülistân-ı fenâda kâın alanlar ser-bülendîde

1229 S 66b, Ü1 147a, Ü2 135b

2 nâ-merdân S: nâ-merdî Ü1: nâ-merd Ü2

4 mevc-i S, Ü2: medĥ-i Ü1

1230 S 66b, Ü1 147a, Ü2 136a

5 şufret-i S: şafvet-i Ü1, Ü2

1231 S 67a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 3 'Abîr-i feyz hîç bir kalb-i rics-âgîne hâl olmaz
Sezâ-yı 'ıtr-ı ihlâş olamaz her cevî-i gendide
- 4 Kalır zâhid çü-nergis câm-ber-kef 'ayş-ı gülşende
Eger vâ-reste-i ta' n olsa kâr-ı şeh-levendide
- 5 Edîbâ neş'e-i şahbâ-yı bezm-i huldu münkirdir
Halâvet yok diyenler ta' m-ı âb-ı mestmendide

1232

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şeyhîñ bilindi şümlüğü tarz-ı bûmda
Olsa 'aceb mi şöhreti her merz ü bûmda
- 2 Zâhid bu lahm u şahmıñ ile dest-i h'âhişîñ
Peyveste kaldı gitdi inâ'-i lühûmda
- 3 Cünbân eden neşât ile endâm-ı zâhidi
Germiyyet-i 'aşîr-i 'inebdir kürûmdan
- 4 Şûfî reh-i Hudâ-yı rakîbî gözetmeden
Bilmem ne var murâkabe-i bî-lüzûmda
- 5 Pür-zahm-ı 'aşka nuş ile olmaz devâ Edîb
Elmâs-rîzedir kelimâtı gülûmda

1233

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Görünce nâşîyesin kaldı mâh bî-mâye
Bakınca naḥvetine düşdü hayli bîm aya
- 2 Felekde kurşa-i sîmîn-i mâh-ı tâbende
Nice şebîh olabilsin o mihr-sîmâya
- 3 Bakılsa râḥa-i berrâḳ-ı yâre nisbetle
Müşâbih etmek olur mâh-ı tāmı nîm aya
- 4 Dü ebruvânı miyân-ı dü tîge koydu bizi
Velî o mehden ümîdim budur ki kaymaya
- 5 Edîb 'arz-ı vişâle o şûḫ râgıb iken
Niyâz-ı vuşlata ḥâcet kalır mı îmâya

1234

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mihr-i sipihr-i 'aşk ki pervānedir bize
Tāb-ı garāmdan daḥi pervā nedir bize
- 2 Koyduk hezār ḥayme-i Leyliyi bī-sütün
Evşāf-ı Bī-sütün kuru efsānedir bize
- 3 Āsāyiş-i hevācis-i hemm-i zamān için
Ḥırz-ı emān temīme-i peymānedir bize
- 4 Bezm-i hevāda zemzeme-i ḡam-zidāy-ı dil
Ancaḡ nevā-yı na're-i mestānedir bize
- 5 Olduk hezār tāca leged-zen Edībvār
Beytü'l-ḥazen serīr-i mülūkānedir bize

1235

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Raḡbetle rū-be-rāh-ı ḡamıñ uy mesīrine
Ḥ'ān-ı sürūr-ı bī-mezeniñ uyma sīrine
- 2 Peykār-ı i'tidāda qarīn ol o merde kim
Zahm-ı işābet ermeye peykān-ı tīrine
- 3 Şedy-i ḥarāmıñ olsa da şīri şeker gibi
Olma rübūde lezzet-i yek ḡatre şīrine
- 4 Ehl-i diliñ li'ām ile ḡ'āb-ı mūhādenet
Olmaz nūmūde raḡde-i çeşm-i zāmīrine
- 5 Ḥırş u ṭama'da şimdi Edībā zamāneniñ
Ṭab'-ı fakīri oldu muvāfiḡ emīrine

1236

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bir şıkḡa et gerek saña zāhid beşāsete
K'olmaz saña nazarda mu'ādil beş aş ete
- 2 Kūtuñ yeterdi ni'met-i Ḥaḡdan bi-lā-te'ab
Teşmīr-i sākı kārīh olaydıñ ziyāfete
- 3 Hengāmede şıyānet için keş ü tāciñı
Derbān süpürdü senden alınca emānete

1234 S 68b, Ü1 147b, Ü2 136a

1235 Ü1 147b, Ü2 135b

1236 Ü1 147b, Ü2 135b

- 4 Bir müşt-i h̃urdenīye leged-h̃ār olup yeter
Gördüñ sezā dehānīñi müşt-i ihānete
- 5 Minhāc-ı ihtisār-ı mehām-ı me‘ āşda
Uysañ Edībe k̃āni‘ olurduñ kifāyete

1237

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Kurulsa bezm-i çemen faşl-ı nev-bahār olsa
Mişāl-i cām-ı müdām elde bir medār olsa
- 2 Açılsa sāķi-i gül-çehreden niķāb-ı hicāb
Göñül o şevķ ile hem-nağme-i hezār olsa
- 3 Görünse hāmiş-i levh-i ruhunda hatt-ı nevi
Miyāne-i gül-i terde benefşe zār olsa
- 4 Olup nazargehi mir ‘āt-ı hātır-ı zārım
Fürüg-ı ‘aks-i cemāliyle tāb-dār olsa
- 5 Edīb cām-ı emel hişşe-yāb-ı feyz olsa
Kurulsa bezm-i çemen faşl-ı nev-bahār olsa

1238

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Sem zāhir iken tavr-ı şebīh-i eselinde
Lezzet mi kalır şofra-i dehrin ‘aselinde
- 2 Sūzen gibi çeşm-i dil-i āhenveş-i menhūm
Bilmem ne görür rişte-i tūl-i emelinde
- 3 Bed-kār olan elbette görür peyker-i ziştin
Āyine-i bī-şafvet-i sū’-i ‘amelinde
- 4 Düşizelerin oldu bütün nānı berīde
Kun-dādelerin devr-i raķā-yı kefelinde
- 5 Gördükse Edībā bu perişānī-i dehri
Bir gün görürüz sedd-i şülüm-ı halelinde

1237 S 67b, Ü1 147b, Ü2 136a

3 nevi S, Ü2: yüzü Ü1

1238 S 68a, Ü1 147b, Ü2 136a

4 raķā-yı S, Ü2: ruķām-ı Ü1

1239

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Tığveş şanma ki tehdide olur sebbābe
Fırka-i bāğiye-i Rāfizi-i sebbāba
- 2 Lābeyi za' f ederek dil-bere āb-ı rü dök
Cüy-ı sâ'il sebeb-i gerdiş olur dülāba
- 3 Şanma tercih olunur çeşm-i dilir-i ğamda
Ġābe-i şir-i jiyān lānegeh-i mürġ-āba
- 4 Kırsa da nābını yağ-pāre-i mey şūfiniñ
Tāb-ı hırşıyla düşer yine şarāb-ı nāba
- 5 Teysveş rişi dirāz etdi Edibā zāhid
Ġālibā fazlasını bey' edecek mū-tāba

1240

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Müridveş şaķın el şunma 'ahd-i pīrāna
Nedir murād bil ey şūh-ı nükte-pīrā ne
- 2 Emāret-i 'alem-efrāzi-i riyā mı degil
Dühül-i ehl-i tecerrüd der-i emīrāna
- 3 O şūhu zib-i ser-ā-serle būriyā üzre
Düşerse sīneye çek şūfiyā fakīrāne
- 4 Murādı tecribedir belki zāhidiñ yoħsa
Eder mi kaşd-ı şenā' at gulām-ı cīrāna
- 5 Edib-nazm-ı dil-ārāy-ı feyz-baħşāmız
Neşāt-ı tāze verir hāme-i debīrāna

1241

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

- 1 Ger reşha-i feyz olsa maķāl-i 'ulemāda
Ġalırdı riyāz-ı reh-i dīn neşv ü nemāda
- 2 Şūfi olamaz behrever-i pertev-i 'irfān
Çeşm-i dili peyveste ģalır renc-i 'amāda
- 3 Zāhidleri rakş-āver eder şevķ ü tarabla
Muhtaş bu eşer nāyda tahrik-i cemāda

1239 S 68a, Ü1 148a, Ü2 136b

1240 S 68b, Ü1 148a, Ü2 136b

1241 S 68b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Kānūn-ı dilim hār u has-ı bīm-i raķībi
Bir nīm nefes içre kodu şekl-i remāda
- 5 Şevķ-i ruķ-ı yār ile Edīb āteş-i āhım
H̱urşid gibi şu' le verir cev̱v-i semāda

1242

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Oldukça sebük-dest-i zebān kadḥ-ı zināda
Terk eyleme dilden geleni kadḥ-ı zināda
- 2 Dil-beste olup şöhetine ehl-i ğinānıñ
Bihūde koma sāmi'añ şavt-ı ğināda
- 3 Bu gülşen-i pür-hārda mānende-i nergis
Dest-i dili terk eyleme zerrīne ināda
- 4 Ğafletdedir i' lā-yı minārātı şananlar
İ' lā-yı kelām-ı Hākı i' lā-yı bināda
- 5 Reh-bürde-i vādī-i 'anā olma Edībā
Endāhte etme diliñi çāh-ı 'ināda

1243

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Varken bu kadar heybet-i behcet o perīde
Etse ne 'aceb reng-i gülistānı perīde
- 2 Bint-i 'inebi şeyḥ-i mucidd oldu ḥarīde
Şāyeste degildir o ḥara öyle ḥarīde
- 3 Dilden edeli ülfet-i aġyārı berīde
Hiç 'ukde-i ğam kalmadı bu kalb-i berīde
- 4 Taşdıķ ederek ḥire-dilān şeyḥ-i belīde
Çok sūd-ı ziyān eylediler kav̱l-i belīde
- 5 Her lafz Edībā görünür şekl-i ferīde
Ehl-i hūnere bu şadef-i nazm-ı ferīde

1244

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Derinde 'izz-i su'āl-i vişālī girse ele
Bu bābda nice şāhin-şehān idi se'ele

1242 S 68b, Ü1 148a, Ü2 136b

3 Bu S, Ü2: Bir Ü1 / zerrīne S, Ü2: zerrīn Ü1

1243 S 69a (Son üç beytin üzerine çizgi çekilmiş)

1244 S 69a, Ü1 148a, Ü2 136b

- 2 Harîşe rāh-ı te'ennide yol bulur 'acele
 Vüşûl-i maṭlabı merhûn olursa da ecele
- 3 Harem-sarây-ı dil-ārāya girmesin yoḥsa
 Olur leged-zede-i dūr-bâşımız ḥāzele
- 4 Kābā-yı ḥāline cāy-ı rûfû kıomaz mı şanır
 Cihānda ḡurre olan ṭûl-i rişte-i emele
- 5 Edîb dürr-i yetîm-i dilin cehālet ile
 Düşürdü çāh-ı ḡama kıayd-ı cāh ile cehele

1245

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ḥadîş-i ferye şimāḥa gelir yılancasına
 Demezse muḥdiş-i bed-ḡû da ger yalancasına
- 2 Dile o mihr-i cemāl oldu pençe-tāb-ı tüvān
 Göründü gerçi ki şûretde mihrbāncasına
- 3 Ḥişār-ı cānı dem-ā-dem muḥāşır olmadadır
 Kümāt-ı cünd-i belā kıal'a-i revāncasına
- 4 Gönûl bu farṭ-ı ḥāzer nûk-i deşnesinden ise
 Mişāl-i kıatre-i ḥûn var ilişme kıancasına
- 5 Gehî tüfek-zede geh sille-ḥ'arıyız çerḥiñ
 'Aceb bize ne bu kıat kıat felek kıabancası ne
- 6 Baña ki rişte-i zülfünde rîsmān-bāzım
 Sezā tebaḥtur ederssem de pehlevāncasına
- 7 Edîb cismimi müşt-i dürüş-ti züll ü hevān
 N'îçün döker bilemem dem-be-dem havāncasına

1246

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şafā tevaḳḳuf ederse meyiñ idāresine
 O demde terk-i tevaḳḳufdan özge çāresi ne
- 2 Hevā-yı gerden-i kāfûr u zülf-i müşḡîn ile
 Ne aḡına baқarız 'ālemiñ ne kıarasına
- 3 Olurdu tāb-ı ḡarāmıñ delîl-i nokşānı
 Kıonulsa mihr-i felek cāy-ı yek şerāresine
- 4 O ḥānde-i nemekîniñ vefā eder cānā
 Diliñ dü bāre nemek-rîz olma yarasına

- 5 Edîb hırş ile dirhem-perest kalma [sen]
Şakın bu Zāl-i sipihriñ atılma pārasına

1247

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Lecāc eylerse de taqdim-i zāda açma der mîre
Seni zāhid bu meyl-i mîre-ḥ̣ārī ḥ̣ār eder mîre
2 Degil idā' -ı dürc-i gevher-i iḥlāşa şāyeste
Koyup sehv ile gevher-dāde olma pîlver mîre
3 Ḥayāl etdikçe kār-ı zıst-i bî-dādın derūnuñda
Şakın ḥ̣ān-ı şafā-yı bālden hiç verme yer mîre
4 Hemān bir tevsen-i nā-rām-ı kec-revdir mesirinde
Te'emmül eylesen 'ayn-ı firāsetle eger mîre
5 Edibā luṭf u ḳahrı sūy-ı şāhin-şāhdan añlar
Güm olduysa n'ola rāh-ı vürūd-ı ḥayr u şer mîre

1248

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

- 1 Luṭf eyle şabā ḥāl-i dil-i zārı dı yāre
Yohsa bize hicret görünür gayrı diyāra
2 Hiç vaż' -ı tegāfülde nazır olmaz o yāre
Allāh o cefā-cūyu bu ḡafletden uyara
3 Elbette bu bāziḡegeh-i nerd-i felekde
Bir kerre dü-şeş vāḳi' olur 'āşık-ı zāra
4 Doñdurdu raḳībiñ bizi bu serdī-i rūyu
Beñzer bu bürüdetle bakılsa yüzü ḳara
5 Mümkün mi 'aceb çār cihātında cihāniñ
Bir yār-i vefā-dāra düçār olmaḡa çāre
6 Rindān girev-i bāde-fürüş etse 'aḳārın
Sen mā-melek-i hūşu fidā etme 'uḳāra
7 Seyr eyleyip ezḥār-ı gülistān-ı cemālin
Bend oldu Edibā dilimiz zülf-i nigāra

5 [sen]: 'ālemde Ü1 (Vezin bakımından sözcük buraya uymuyor): S ve Ü2'de ise beytin ilk mısraında vezin bakımından bir eksiklik var.

1247 S 70a, Ü1 148b, Ü2 137a

1248 S 70a, Ü1 148b, Ü2 137b

7 zülf-i S, Ü2: bend-i Ü1

1249

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Düşdü ney-i gamıñ neğamât-ı şabāsına
Bilmem bu gönümüz niye uydu hevāsına
- 2 Müzd-i kirās-ı naḥl-ı emel naḥd-ı 'ömr iken
Gülşen-sarāy-ı dehr deger mi kirāsına
- 3 'Ālim nice tebaşşur-ı künh-i me'al eder
Kūteh-nigāh iken ḥaberiñ mübtedāsına
- 4 Cismiñ elif-i gurbet-i 'aşk eyle kim zeriñ
Bā' iş olan cilā-yı vaṭandır cilāsına
- 5 Bār-ı gamıyla olsa daḥi ḳaddimiz düṭā
Yāriñ Edib ḳatlanırız biz cefāsına

1250

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Cefâ ki rāsiḥ ola 'ālemiñ kirāmında
Vefāya yer mi ḳalır fırḳa-i li'āmında
- 2 Gülünde bûy-ı vefâ umma gülşen-i dehrin
Nümüdedir eşeri 'illet-i zükāmında
- 3 O ḡonçe-fem n'ola dil-teng-i vaḥşet olmazsa
Nedim-i meclisi vardır piyāle nāmında
- 4 Faḳih bâdeyi ḥürmetle ḳoymaz aḡzından
Yine bu meşreb ile ṭa'n eder kelāmında
- 5 Edib tāze eşerden degil yine ḥālī
Ġavā'il-i felegiñ nev-be-nev ziḥāmında

1251

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Ne mümkin ol gül-i ālim şeb-i vişāle gele
Meger ki peyk-i ḥayālīm o şūḥu ala gele
- 2 Gönül güdāḥte-i pūte-i ḡam olmalıdır
Ḥuzūr-ı yārde ḥālī dilerse ḳāle gele

1249 S 70b, Ü1 159a, Ü2 137b

1250 S 70b, Ü1 149a, Ü2 137b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1251 S 70b, Ü1 149a, Ü2 138a

2 ḥālī S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

- 3 Çemende lâle n'ola dâğ-dâr-ı reşk olsa
 Kaçan o gonçe-lebim nâziş ü delâle gele
- 4 Kemân-ı hâcib ile rezme tâbımız yogiken
 Hüsâm-ı gamzesi de kôrkarım kıtâle gele
- 5 ' Aceb mi yâr daği sîne-çâk-i şevk olsa
 Edîb ' âşık-ı bî-dil ki vecd ü hâle gele

1252

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Verdi şamem şu'ûd-ı buhâr-ı ' anâ dile
 Yok şimdi meyli gûş-ı nevâ-yı ' anâdile
- 2 ' Âşık gelirse neş'e-i feyz-i şafâ dile
 Ol gonçeden fevâiyî-i ' ıtr-ı vefâ dile
- 3 Hâkdan niyâzmend-i serâyâ-yı ' avndır
 Cünd-i zafer du'â iledir merd-i ' âdile
- 4 Me'mûn-ı indi'âs-ı melâl eyle tab' mî
 Dir' et sükûtu nîze-i kavl-i mücâdile
- 5 Mihr-i sipihr zerre-i nâ-çîz olur Edîb
 Ol şûh-ı âftâb-ruh-ı bî-mu'âdile

1253

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Uçurmuş bergin eylerken gül-i ra' nâyı perverde
 Dirîgâ cünbiş-i bâli hezârîñ oldu per verde
- 2 N'ola tâkat-güzâr-ı merdüm olsa tâb-ı ruhsârı
 Ki hâl-i rîze-i ' anber ' iyândır rüy-ı ağerde
- 3 Ne deñli sır-ğâr-ı ħ'ân-ı şervet olsa menhümüñ
 Qalır çeşm-i dimâğ-ı ħ'âhişi şîrîni-i zerde
- 4 Haţ-âverlikden ersin mi haţâ verd-i ruh-ı yâre
 Haţâ hem-bezm-i âgyâr olmadır ancak haţ-âverde
- 5 Nice bigâne maţbü' -ı ħışâl-i âşinâyiken
 N'olurdu haşlet-i bigâne olsa âşinâlarda
- 6 Zer-endûda serâ-ferş-i ser-â-ser ber-hevâdır hep
 Dil-âgâhâna yegdir olmamak fikr-i ser-â-serde

3 lâle n'ola S, Ü2: lâle-i nev Ü1

1252 S 71a, Ü1 149a, Ü2 138a

1253 S 71a, Ü1 149b, Ü2 138a

5 bigâne S: peykâna Ü1

- 7 Edibā ni‘ met-i dānā-pesend-i bī-mu‘ ādildir
Dehen-bāz-ı tevaḳḳu‘ olmamak her merd ü nā-merde

1254

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Alırdı kām bu dehriñ dem-i bahārında
Olaydı hem-dem eger yār-i pür-bahā rinde
- 2 Hücūm-ı miḥnet ü ğam varken iştihārında
Nevāl-i şöhrete olsun mu iştihā rinde
- 3 Bu demde zāhidi gör cār-ı mey-fürūş olmuş
Ta‘accüb eylemeñiz ḳalmaz ise cā rinde
- 4 Faḳīre zār ile çok nūş-ı ḳahve etdirmiş
Daḥi neler içirir gör o fitne-zā rinde
- 5 Gelince sâ‘ati ‘işretde bī-ḳarār oluyor
Evān-ı şöhbet olur bezm-i Bayḳara rinde
- 6 Şarāb-ı telḥe mirār u kerār bāc alıyor
‘Uḳār-ı meykedeler vermede kirā rinde
- 7 Edīb ‘ādet olaldan bu kār-ı mey-ḥ‘ārī
Neşāt-ı bāde verir ḥālet-i bükā rinde

1255

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 N’ola peyveste olsaḳ dergeh-i yāre şitābende
Ki ol şāh-ı cemāle olmuşuz şayf u şitā bende
- 2 Dilā kitmān-ı esrār-ı ğamıñ yok vech-i imkānı
Bulurken ol perī āşār-ı mihrin sende yā bende
- 3 Olursam bā-dil ü cān u beden ben lābeden ḥālī
Aña işār-ı cān etmekde yokdur ḥarf-i lā bende
- 4 Ne mümkindir dilā vā-reste-i ḳayd-ı melāl olmaḳ
Seni çekmiş dururken rişte-i zülf-i düṭā bende
- 5 Kimi bende kimi gördüm ki olmuş āşinā yāre
Edibā lā-cerem ol şāha oldum āşinā ben de

1254 S 71b, Ü1 149b, Ü2 138b

1255 S 71b, Ü1 149b, Ü2 138b

3 lābeden S, Ü1: lāneden Ü2

1256

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Sîne-i şâfindan ol şüh-ı semen-sîmâ yine
Dîde-i ğam-bîne ' arz etdi se men sîm âyine
- 2 ' Âşıkñ nâhîd-i kâlâ-yı nevâ-yı hasretin
Resm-i pây-endâz eder bezm-i kudüm-ı nâyına
- 3 Enfini zarf-ı gül-âb-ı bezm-i ahyâr etse de
Bûy-ı ' ıtr-ı şıdk kâr etmez meşâm-ı hâyine
- 4 Râh-ı ' azminde delîl-i ğayreti hem-pâ ise
Merdiñ âsândır sülûk-i meslek-i hem-pâyına
- 5 Kâm-rânân-ı kanâ' at ihtiyârıyla Edîb
Nakre-i evrâkı bezl etmez hûkûk-ı dâyine

1257

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Fenâ hıdr-ı beķâdır merd-i hüş-yâre şabâbetle
Degil ķâdir gül-i maħcûb-ı gûlzârı şabâ betle
- 2 Kilid-i şıdk u istignâ açar gencîne-i râzın
Açılmaz kûfl-ı taħķik ü kerem miftâh-ı miñnetle
- 3 Miyân-ı ehl-i dilde hem-ser olmaz zâhir ü bâtın
Teşâfi etmedikçe ' âlem-i ğayb u şehâdetle
- 4 Sitemden sa' y ile reh-bürde-i sûy-ı hafâ olmaz
Nizâm-ı kârını tesdîd eden âşûb-ı şöhetle
- 5 Edîbâ vehmnâk-i infi' âl ü infişâl olmaz
Eren câh-ı bülend-i ' izzete tevcîh-i kudretle

1258

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Vücûduñ mevkıd-ı sûz-ı ğarâma koy ki bir yana
Uyup vehme herâsıyla hâzer kıl çekme bir yana
- 2 Girîbân-dâde-i ser-pençe-i âşûb olur âhir
Mişâl-i ehl-i ğam meyl etmeyen çâk-i girîbâna
- 3 Ne ğam zevķ-i cihândan ehl-i diller bî-naşib olsa
Bu ' âlemde nevâl-i ğam mı yetmez bî-naşibâna

1256 Ü1 150a, Ü2 138a

1257 Ü1 150a, Ü2 138a

1258 S 72a, Ü1 150a, Ü2 138b

- 4 Rehâdır miķvel-i hayvân-ı şâmit ferye-güyiden
Dürûğ-ı nâ-sezâ muhtaş mücerred nuṭṭ-ı insâna
- 5 Edibâ lezzet-i ḥâşıyyet-i dârüyu ‘âyıfdir
Gürûh-ı ehl-i ğam terciḥ ederler derdi dermâna

1259

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Kûşe-gir olmuş iken kan‘ u rızâ şehrinde
Bî-eşerdir keder-i ğâ‘ile-i şehrinde
- 2 Zehr ile zehre-şikâf-ı dil-i ğamgîni olur
Büy-ı şâdi arayan bâğ-ı ğamıñ zehrinde
- 3 Kaṭre-cüyâ-yı şafâ olma riyâz-ı dehriñ
Mevce-i çin-i cebin zâhir iken nehrinde
- 4 Sum‘a-i şeyḥ gibi etme ğarâmı ifşâ
Pertev-i ‘aşkı nihân eyleyegör cehrinde
- 5 Dil-i bîmâra fikâk eyle Edibâ cânı
Ḳoma bânü-yı vişâliñ girev-i mihrinde

1260

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Olmaz vesîle şekl-i şerâfet leṭâfete
Merhûndur leṭâfeti şanma kıyâfete
- 2 Tehzîb-i ḥulḳu şanma menû-ı nühûldur
Vâ-beste bilme şafvet-i ḳalbi neḥâfete
- 3 Terk-i şi‘âr-ı ‘âr ile rind-i zarîfveş
Zarf-ı meyi nümüne edinme zarâfete
- 4 Şûfi bu şüste câme ile rics-i ḥâtırın
Ḥayfâ teḥavvül etmedi gitdi nezâfete
- 5 Gitmez Edib zâhid-i ḥalvet-nişînimiz
Ümmîd-i dirhem olmayıcaḳ bir ziyâfete

1261

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Şanma kim ‘âşık-ı sevdâ-zede-i ter-dide
Nehc-i ğamdan dili bir çâre bulur terdide

1259 S 72a, Ü1 150a, Ü2 138b

1260 S 72b, Ü1 150b, Ü2 139a

1261 S 72b, Ü1 150b, Ü2 139a

1 bir çâre S, Ü2: pür-çâre Ü2

- 2 Nāle-i bülbul-i şārīşger-i ğamdan ğayrı
Çāre yok çeşm-i girān-ḡāb-ı dili teshīde
- 3 ‘Ārızında o bütüñ sāye-i müjgānından
Naķş alır kıl-k-i kazā ḡaṭṭ-ı ruḡun tesvīde
- 4 Eylemezdim suḡan-ı serd-i raķībi taķbīḡ
Bir medār olsa eger tāb-ı dili tebrīde
- 5 Şayḡası ser-zede-i ḡālet-i vecd olsa Edīb
Şeyḡe kim mānī‘ idi na‘re ile tevḡīde

1262

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Lebim çāh-ı zenaḡdānından olmaz bāz-gerdīde
Mülāzımdır mişāl-i şedde ğüyā nūn-ı te‘kīde
- 2 Diraḡt-ı bīde tāb-ı behceti renc-i zübül oldu
Fürü-serdir olaldan neyyir-i ruḡsārı tābīde
- 3 Teb-i hecre devā-yı ‘īd-i vaşlūñ tāb-fersā et
Derīnden ğayrı ‘illet ḡalmasın ‘uşşāķı teb‘īde
- 4 Ḥarīş-i ḡāk-i rāḡıñ āzmend-i rüy-ı māl olmaķ
Degil lāyık olunca ārzū-yı rüy-mālīde
- 5 Dilin şevb-i siyehfām ile hem-reng etmesin zāhid
Edībā ḡalmasın bu şūret-i zīşt-i ġurābīde

1263

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Al deste cāmı kayd-ı cihāndan ferāġ ile
Geşt et riyāz-ı ‘ālemi var bir ayaġ ile
- 2 Dest-i ḡayāl-i kākül-i sūnbül-nümūn-ı yār
‘Uşşāķı bāġzāra çeker şanki baġ ile
- 3 Reng-i beyāz-ı ‘ārızı dām oldu ġönlüme
Mürġ-i derūn-ı zārımı ḡapdı bu aġ ile
- 4 Gitme şi‘ār-ı zūhd ile rindāna şūfiyā
Zirā ḡuzūr-ı şāha varılmaz yaraġ ile
- 5 Hergiz Edīb zāhid-i kūdek-mizāc ile
Kār etme lehvi kim oyun olmaz uşāġ ile

1264

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Zamāneniñ hele baķ bī-ḥayā ķurūdına
Şürūtu ketm ile dil-beste bir ķuru dīne
- 2 Olan rūbūde ḍalālīñ şināh-ı rūdına
Beyāz-ı vech ile olmaz nümūde-rū dīne
- 3 Hūlūş-pīşe olanlar nesīc-i ṭā'atiniñ
Riyāyı eylemez āğuşte tār u pūdına
- 4 Hārīş-i muġtaşība şīr-i ķismet-i var iken
Nī'āc-ı nehb-i ḥarāmıñ 'aceb ki sūdı ne
- 5 Edīb geldi çü taşdıķden hūlū dīne
Lezāda müşriķiñ oldu sebeb hūlūdına

1265

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Dili āmāc ederek ġamzesiniñ nevkine
Şūret-i nāz ile etmekde nev-ā-nev kīne
- 2 Merdūme teng-dili düşmen-i āsāyişdir
Eylemez ġuşşadan icāb-ı ferāġ-ı sīne
- 3 Ne ķadar sīne-ferāġ olsa o deñli zīrā
İzdiḥām-ı şuvere ķābil olur āyine
- 4 'Ālim-i bī-'amele şanma şerefdir 'ilmi
Şer'e her ḥādīm olan müntesib olmaz dīne
- 5 Şūret-i şāhid-i maķşūdu Edībā bilmez
Rū-nümā olsa daḥi süflī-i kūteh-bīne

1266

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olunca mantıķı 'abdiñ sipās-ı fażl-ı Bārīde
Olur lā-būd dem-ā-dem vābil-i ümmīdi bārīde
- 2 Elif oldum nigāh-ı nīm-i çeşm-i luṭfuna yārīñ
Bütün ġöñlüm benim şimdi nigāh-ı lutf-ı yārīde

1264 Ü1 150b, Ü2 139a

3 āğuşte Ü2: āşūfte Ü1

1265 Ü1 151a, Ü2 139a

3 ferāġ Ü2: ferāġ Ü1

5 süflī-i Ü2: sıfle-i Ü1

1266 S 73a, Ü1 151a, Ü2 139b

- 3 Kişaverzâne tohm-efşân-ı âşüb olmadan geçmez
Raķīb-i bed-reviş bilmem ne buldu fitne-kârîde
- 4 Bakılsa kâr-dân-ı ‘uzlete taḥsîn-i kâr ancak
Rehîndir tengnâ-yı kûşe-i bî-iştihârîde
- 5 Edîbâ dest-i ṭab‘ım fâriğ olmaz ḥâme-gîrîden
Mişâl-i ṭıfl-ı nev-res lezzet almış ney-süvârîde

1267

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Cihânda ruḥşat-i fûrşat verilse ger dūna
Olur ḥuşûmete âmâde çerḥ-i gerdūna
- 2 Qarîr-i çeşm-i şühûd-ı cemâl-i bağıyet olur
Nigâh-ı re‘fet eden sūy-ı kalb-i maḥzūna
- 3 Gürisne-çeşm-i ṭama‘ sîr olur kıyâs etme
Resîde olsa da emvâl-i genc-i Qârûna
- 4 Qabâ-yı lerziş-i eṭvâr-ı sum‘ayî zâhid
Tehiyye etmede sermâ-yı faşl-ı kânûna
- 5 Edîb şûrbü de etmiş ‘ilâve şeyḥ-i zarîf
Bu deñli düşmüş iken derd-i berş ü afyûna

1268

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Deşt-peymây-ı ḥired maḥrem olup yanımıza
Uramaz destini peymâne-i peymânımıza
- 2 Zûlmet-i küfr-i nifâkıyla raķīb-i bed-kîş
Nice tâb-âver olur pertev-i imânımıza
- 3 Nüşa-i dānişini şeyḥ-i ḥikem-senc-i każâ
‘Arz eder şerm ile ‘allâme-i iz‘ânımıza
- 4 Yem-i ḥündur tenimiz ‘âlemi ğarḳ-âb eyler
Giremez Sām-ı nemed-tîğ-i felek ḳanımıza
- 5 Hiç suḥanlarda Edîbâ bulamaz ṭa‘m-ı sedâd
Düşmeyen lezzet-i güftâr-ı perîşânımıza

1269

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kebîr ol 'izzet-i nefis ile 'âlemde şağîr olma
Halîm ol sîret-i zîst-i tekebbürle kebîr olma
- 2 Saña her rûy-ı dil izhâr eden süflîye yüz verme
Hemân âyîneveş her şahşdan şûret-pezîr olma
- 3 Şabûr ol dâne-pâşî eyleme her hâk-i nâ-pâke
Teraşşuh etmede her cāya mânend-i şabîr olma
- 4 Mürüvvet-kâr olup maqtû' u mevşûl eyle kâdirsen
Hüsâmâsâ mücerred kâr-ı kat' ile şehîr olma
- 5 Saña reng etmeden peymân-şikest-i ehl-i neyrenge ol
Şakın yārân-ı nâ-dil-şâf ile peymâne-gîr olma
- 6 Giribân-dâde-i ser-pençe-i vizr olmadan dūr ol
Bu şûrişgehde her sultân-ı bî-dâda vezîr olma
- 7 Edîbâsâ işitme nağme-i her pend-güyâyı
Eşernâk-i sūrūd-ı nehka-i cins-i hamîr olma

1270

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tebeh-kâr-ı berehmen keşî-i deyri biçeli pāya
Nigāhın mahrem etmez naşş-ı levh-i bî-çelîpāya
- 2 Ne buldu deyrden āyā ki bilmem rāhibî-māye
Gidermi teşne hîç bā-hüş olunca rāh-ı bî-māya
- 3 Eşer bulmaz bülend-āvāz-ı tekbîr-i hidāyetden
Benân-ı gūşu mızrāb eyleyen nākūs-ı ehvāya
- 4 Nigāhı çehre-bîn-i zulmet-i şām-ı husûf eyler
Büzûğu maşriq-i furkāna muhtaşş olmayan aya
- 5 Ne lâyıq iddi' ā-yı fahret-i 'abd-ı İlāh etmek
Edîbā pāy-ı 'azmî sūst olan dergāh-ı 'îsāya

1271

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Mişāl-i keyf-i peymâne kimiñ başına döndümse
Beni ẖ'ār etdi mestāne kimiñ başına döndümse

1269 S 73b, Ü1 151a, Ü2 140a

4 maqtû' u mevşûl eyle S, Ü2: mevşûlü maqtû' eyle Ü1

1270 S 1a, Ü1 151b, Ü2 140a

1271 S 1a, Ü1 151b, Ü2 140a

- 2 Fűrüg-ı gerdiş-i yümnüm tavâf-ı büm-ı şüm añlar
Hümâ-yı tâc-ı şâhâne kimiñ başına döndümse
- 3 ‘Acebdır gird-i yâfûh-ı gülün pür-naķş-ı hâr eyler
Çemende ‘andelîbâne kimiñ başına döndümse
- 4 Nümüdâr-ı has u hâşâk olur fark-ı hayâlinde
Habâb-ı çeşmesârâne kimiñ başına döndümse
- 5 Ne deñli sâ‘at-i kârında gerdân-ı sedâd olsam
Görür ‘akreb-nihâdâne kimiñ başına döndümse
- 6 Eger taklîd-i dülâb-ı ser-i çâh-ı ‘amîķ etsem
Enînim diñler efsâne kimiñ başına döndümse
- 7 Belâhetle temennâ-yı sevâd-ı zıll-i şâm eyler
Edîbâ âftâbâne kimiñ başına döndümse

1272

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Hâmiyyet bulmadım bânû-yı çerhiñ ben dimâğında
‘Abeş zann etme ey câhil esîr-i bendim ağında
- 2 Kõ kayd-ı iftitân-ı seyr-i râğ u bâğ kim dehrîñ
Çözülmez ‘ukde-i tûl-i emel dil-bend-i bâğında
- 3 Sülûk-i râh-ı merdûd-ı cihân âsân idi merde
Bulunsa merdüm-i mihmân-nevâzı her konağında
- 4 Nice âsâyiş etsin nağme-i sûr-ı fenâ her dem
Tanîn-endâz olurken merd-i hüş-yârîñ kulağında
- 5 Edîbâ zaķm-ı Behrâm-ı felekden ihtiyât ister
Ki reng-i hûn-ı dil var tîğiniñ minķâr-ı zâğında

1273

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Şûfî deme ki şehr-i gama gelmedi neye
Sen ihtiyâr-ı râhâti kõ gel Medîneye
- 2 Meyl et nevâ-yı âha bedel bir defineye
Eyle fedâ gınâ-yı şadâ-yı defî neye
- 3 Kõy kâr u bâr-ı vahşeti raķt-ı iķâmeti
Naķl eyle üns-i bâde gibi bir sefineye

5 sâ‘at-i S, Ü2: sâha-i Ü1

1272 S 1a, Ü1 151b, Ü2 140b

1273 S 1a, Ü1 152a, Ü2 140b

2 defî S, Ü2: dağî Ü1

- 4 Dür ol sitiz-i haşm-ı neşât-ı zamāneden
Hiç şerha-i firāk-ı gamı çekme sîneye
- 5 Sevdāyiyâne hem-dem-i cān ol Edib ile
Bağma devām-ı hemde kıyām-ı qarīneye

1274

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Kaşr-ı bî-ḥad-revzen-i dil-dārdan her pencere
İntizār etmekdedir üftâdelerden penc ere
- 2 Olma ten-fersûde dâ'-i şoḥbet-i her dâdere
Kim difâ' ı şa' b olur olduğça maḥrem dâ dere
- 3 Müsteḥakḳından kesip infāk-ı gürgān eyleme
Etme irḥā gūsfend-i kısmeti her bir yere
- 4 Dāniş-āmūz-ı vefâdır lâyıḳ-ı faḥr-ı hüner
Olma ṭāmi' her vefā-nā-ehl olan dānişvere
- 5 Her kes olmaz neş'e-yâb-ı sāgar-ı nazm-ı Edib
Dest-i her tefsîde-leb yetmez şarâb-ı kevsere

1275

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Gelmesin germiyyet-i dilden nice âteş meye
Ḥiddet-i mihmâz ile mümkün midir at eşmeye
- 2 Zāyi' eyler lutf-ı 'arz-ı ḥâcetin bî-câ o kim
Nâ-sezâ-yı lutfdan lutfu temennâ eyleye
- 3 Nāmını yâd-ı zebân-ı şıdḳdan mehcûr eder
Ol ki yârin ḥarf-i nuṭḳ-ı şıdḳ ile yâd etmeye
- 4 Çekme el âteş-nihādāna 'aşâdan kim ocaḳ
Dem-be-dem iẓhâr-ı cû' eyler ki tâ hîzem yiye
- 5 Merde bî-mihr-i Ḥudâ taḥşîl-i kurb olmaz Edib
Düşmesin ehl-i taleb bihûde ḥām endişeye

1276

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Rû-siyâhî dūrdur rûz-ı cezâdan ḳorḳara
Rûyuna ol rûzdan bî-bâk olanlar ḳor ḳara

1274 S 1b, Ü1 152a, Ü2 140b (S'de her mısra üzerine çizgi çekilmiş)
2 her dâdere S, Ü2: fer-dâdede Ü1 / dâ dere S, Ü2: dārâra Ü1
1275 S 1b, Ü1 152a, Ü2 141a
1276 S 1b, Ü1 152a, Ü2 141a

- 2 Renc-i ğafletden be-cā-yı tūtiyā ḥāk isteriñ
Çeşm-i âmālî qarîn olmaz degil ḥākistere
- 3 Dār-u-gîr-i ḥaşrde olmaz pey-i ğamdan berî
Gitmeyen pây-ı meserretle reh-i Peyġam-bere
- 4 Rızķı bir ferde sezā mı ḥalkā mensûb eyleyip
Birliġin Rezzākıñ inkār eylemek birden bire
- 5 Nā-revā-yı faḥret-i ‘izz-i şerāfetdir Edîb
Bir şeref kim intimā eyler nişān-ı aḥḍara

1277

mef‘ulū fā‘ilātū mefā‘ilū fā‘ilūn

- 1 Yāre dedikçe kuḥl-ı ḥayālîñ қо dîdeme
Reşḥ-i sirişk-i ḥūn ile dîdem ḳodı deme
- 2 Lāyıkdır efser-i ser-i cān olsa bir eme
Kim tıfl-ı raḥm-ı tāhiri bir şedyden eme
- 3 Ḳavl-i rekîk-i bedreḳa-i ḥūşu esleme
Git hem-rehān-ı ‘aşḳ ile bir rāh-ı esleme
- 4 Nā-dānıñ açma ġımd-ı ḥadîd-i femin k’olur
Bed-ġüy ile mükāleme ‘ayn-ı mükāleme
- 5 Ehl-i nifāk-ı dehri nedîm etmeden Edîb
Levh u ḳalemle ‘ākîle yegdir münādeme

1278

mefā‘ilūn fe‘ilātūn mefā‘ilūn fe‘ilūn

- 1 Ne ḥüsn olur dili ġüftār-ı şıdḳa elkende
Sezā lisānını bîḥinden etse el kende
- 2 Bülûġ-ı veche-i âmāline delālet eder
Saña şadāḳat ile reh-nümā olan bende
- 3 Muḥālefāt-ı eḥibbā mûmidd-i a‘ dādır
Şikār-ı düşmen olur leşker-i perāgende
- 4 Nebîhe āyine-i rūy-ı mekr-i ḥāsidde
Nuḳûş-ı ‘aks-i velādır nümāyiş-i ḥande
- 5 Nihüfte-kār-ı ḍalālîñ şeb-i merāmında
Sirāc-ı vahşetidir zû‘-i māh-ı tābende
- 6 Ne deñli mürtekib olsa olur şanî‘ inden
Nihāne-cüy-ı ḥamūşu lisān-ı şermende

- 7 Edib hüsn-i vefânı nümûde etseñ de
Olan hilâf-ı vefâdır zamîr-i düşmende

1279

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Denî eder emele züll-i nâ-resâyide
Yüzün türâba degil belki nâra sâyide
2 Ğabî güzeşte maķâlâtı intihâl eyler
Dehân-ı fikrini yormaz maķâl-i hâyide
3 Seķamla ülfet eden bî-niyâz-ı dârûdur
Bulur devâsını idmân-ı bî-devâyide
4 'Uķâb olur per-i pervâzı şeyh-i fertûtun
Şikâr-ı vuşlat-ı her dil-ber-i hevâyide
5 Edib hecr ile bî-behre ķalma gülşende
Nevâ-yı bûlbûlü gûş eyle bî-nevâyide

1280

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dayansın müştüme tâb-âveride müşteher kimse
Ki benden ğâlib-i Sâm olsa doymaz müşte her kimse
2 Raķibîñ tişe-i zûrumla yardım hîme-i cismin
Ķo cânın yormasın Ferhâd kaçdı baña yardımsa
3 Sipihri kûr eden gerd-i remâd-ı sûz-ı sînemdir
Ki haşma ğâlib oldum her ne deñli sîne gerdimse
4 Ğarîm-i âsmânda hil'at-i bânû-yı mihr etdim
Metâ'-ı âh-ı serdi her kaçan eflâke serdimse
5 Edibâ dîdesinden pertev-i rengin dirîğ etmem
Beni bed-h'âha maḥsûd eyleyen sîmâ-yı zerdimse

1281

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Etmem başar-ı sem'imi ilkâ men o pende
Kim hüsnü nümâyân ola her dâmen öpende
2 Lâyık mı ki 'işretkede-i zehr-i çemende
Şahbâya bedel ehl-i emel zehr içe mende

1279 Ü1 152b, Ü2 141a

2 maķâl-i Ü2: maķâm-ı Ü1

1280 S 1b, Ü1 152b, Ü2 141a

1281 S 1b, Ü1 153a, Ü2 141b

- 3 Üstür-ı girân-bâr-keş-i rāh-ı cefâdır
Reşk eylemeyen vakt-i hüzālîne simende
- 4 Zilletle meserret mi bulur neyl-i emelde
Bir hânde-i nâ-çîze nem-i girye-dihende
- 5 Dil-beste-i rakıyyet-i hubb olma cihâna
Âzâde-ser et kendiñ Edîbâ kıoma bende

1282

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Der-âgûş etmede ruḡṣat-nümâ olmam ben imhâle
O mâh-ı âsmân-ı behcete zîrâ benim hâle
- 2 K'o na'şın bâr-ı ektâf etmeden maḡv-ı vücûd etsin
Metâ'-ı cism-i 'âşık nâ-revâdır düş-ı dellâle
- 3 Meṭâyâ-yı emel 'uşşâka mûnsâk olmaya tâ kim
Kıyâd-ı ye'sdir ḡabl-i temennî neyl-i âmâle
- 4 Belâ-yı 'aşk ile kût-ı zübâb-ı hemm olur birden
Düşünce şûret-i şehd-i feraḡ âyîne-i bâle
- 5 Edîbâ tâ ki pâ-ber-cây-ı temkîn-i vişâl olmaz
Dil-i zârîñ tükenmez intikâli ḡâlden ḡâle

1283

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Ne-behre nakd-ı heves cem' eder o kisinde
Bülûḡ-ı şervete reh-yâb olur o ki Sinde
- 2 Ğınâ-yı nefse yeterdi olaydı bu dehriñ
Rızâ-yı merdüm-i bî-kâse kâselisinde
- 3 Metâ'-ı vuşlat-ı zühre olurdu düzdîde
Göreydi ehl-i ṭama' düş-ı müşterisinde
- 4 Gedâya yok eder ibhâc-ı rû ḡanî şimdi
Cerâyid-i şuveriñ naḡş-ı rûḡanîsinde
- 5 Ümîd-i zâd-ı nefis ü 'atıyye-i zerdîr
Lisân-ı ḡâl-i vefâ 'âlemiñ celîsinde
- 6 Nümûde olmada şân-ı zekâ-yı her ḡâyin
Zamâne ḡalkınıñ efrâd-ı her ḡabîsinde

3 hüzālîne S, Ü2: hüzālîde Ü1

1282 S 1b, Ü1 153a, Ü2 141b

2 düş-ı S, Ü2: cism-i Ü1

1283 S 37a, Ü1 153a, Ü2 141b

3 düzdîde S, Ü1: düzdîde ? Ü2

- 7 Bu devr-i kinede eyler Edib rübehler
Hazer girifte-i dām olmadan derisinde

1284

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sevād-ı haṭṭ-ı levh-i dāniş olmaz sürme dānāya
Eger kim olsa da ecvāf-ı zülmet sürmedān aya
- 2 Ne mümkün rūḥ-ı fiṭnat vāye-i dil-mürdegān olmaḵ
Nice şāyān olur naḵş-ı şuver idrāk-i ma'nāya
- 3 Bülūḡ-ı feyż-i Ḥaḵḵa verziş-i ādāb-ı şıdḵ ister
Mürā'atıyla olmaz merdümün ādāb-ı taḵvāya
- 4 Sezā-yı intimā-yı pençe-i ehl-i fütüvvetdir
Yaḵışmaz tıḡ-i ḡayret ḵabza-i dest-i muḥannāya
- 5 Bütün eşmār-ı sa'yı tāmī' in erzāle rūzidir
Ḥarişin maḥz-ı hırmāndır bülūḡu her temennāya
- 6 Ğamın dūş-ı enāma bār eden ser-mest-i naḥvetle
Faḵaṭ taḥmīl eden yeksān olur mu dūş-ı mīnāya
- 7 Edib ehl-i sa'adet pāye-cūy-ı ḵurb-ı şāh olmaz
Ki dehrin pāye-i şāhānı ḵayd-ı zūll olur pāya

1285

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Āmiziş etdi girye vü āhım şudūd ile
Bilmem ne gūne mūmtezic oldu şu dūd ile
- 2 Gönlüm ḡayāl-i zūlf ile reh-yāb-ı çin olup
Āḡir hūbūṭa düşdü hevā-yı şu'ūd ile
- 3 Biz ittiḥād-ı fitye-i Kehfi güvāh edip
İḵāza reh-nümāy-ı vifāḵız ruḵūd ile
- 4 Ālāyiş-i cihāndır eden merd-i vālihi
Ḥāṭır-remide fikret-i būd u ne-būd ile
- 5 Divān-ı ḡaşre ḵalmaz idi ihtiyāc Edib
Her ḡaḵḵin olsa vech-i şübūtu şühūd ile

1286

meḥ'ülü fâ'ilâtü meḥ'ilü fâ'ilün

- 1 Cündüz çü-naḥl-ı kâmet-i şüḥuñ bu râyede
Bilmem yeter mi pâ-y-ı e'âdî buraya da
- 2 Maḥsûd-ı ḥizb-i 'örfe nişinân-ı 'âlemiz
Ḥursend-i inzivâ olalı zîr-i sâyede
- 3 Kâdrim serîr-i 'izz-i kanâ'atde ḥ'ârdır
Olsam ne deñli züll-i tama'dan ḥimâyede
- 4 İhlâş ile devîde-i nehc-i sedâd olan
Görmez delîl-i ğaybı tarîḳ-i hidâyede
- 5 Şimdi Edîb ehl-i vefâdan 'adîmdir
Girmek zemîn-i sâhirede naḳş-ı pâyede

1287

meḥ'ilün meḥ'ilün meḥ'ilün meḥ'ilün

- 1 Simât-ı naḥveti ifrât ile çekmezdi mîzâna
Ḥaḥâsın keffe-i naşfetle mün'im çekse mîzâna
- 2 Şaf-ı dîvân-ı ğamdan da'vî-i taḳlîd ile dūr ol
Şaḳın şüfî müzevver ḥüccetiñle çıkma dîvâna
- 3 Hümâveş vaz'a âġâz etmeyen pâ lâne-i ḳurba
Sezâ mı 'âlem-i süflîde ḳalmaq zîr-i pâlâna
- 4 Çekilmez zâhidiñ ḥarvâr her evzâ'-ı ḥarvârı
Geline meclis-i ehl-i dile vaḳtâ kibârâne
- 5 Ekâlîm-i belâġatden bu naẓm-ı nükte-âmîzim
Edîbâ tuḥfe-i nevdîr gürûḥ-ı ehl-i 'irfâna

1288

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

- 1 Çekme hilâl-i ḥanceriñ ḳoyma o mâḥı tâbişe
Urma tenûr-ı sîneme ḳoyma o mâḥî tâ bişe
- 2 Yok ḥâtem-i vaşlıñ gibi nâ-dîde bir engüşteri
Mühr-i Süleymânî-şîfat olsa benân-ı ḥ'âhişe
- 3 Seyr-i bahâr-ı ḥaṭṭıña çeşmi ne mümkin yaḳışa
Ḳalsın ḳo zâhid çillede yâ yaza çıḳsın yâ ḳışa

1286 Ü1 153b, Ü2 141b

1287 S 54a, Ü1 153b, Ü2 143a

1288 S 54a, Ü1 153b, Ü2 143a

1 hilâl-i S, Ü2: helâk-i Ü1

- 4 Tıflân-ı hîzi sür işe tâ darb-ı kîre alıſa
Koyma tehî kârûreyi peyveste ſûfî al işe
- 5 İksîr-i hâk-i râh-ı yâr ancak sezâdır mâliſe
Yohsa Edîbâ dehrde yok nefh-i gayr-ı mâl işe

1289

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Bî-rızâdır irtîſâf-ı düğ-ı âb-âmîzine
Ŗimdi bî-kayd-ı emel ebnâ vü âbâ mîzine
- 2 Kâni' ol gülzâr-ı dehriñ mevsim-i pâyîzine
Yetmeyince nev-bahâr-ı 'âlemiñ pây izine
- 3 Hîll-i eſkâli girih-gîr-i haſâ vü sehv iken
Câhiliñ dil-beste olma nâhun-ı temyîzine
- 4 Kec-dilân-ı eſkıyâdır kuvvet-i ehl-i sitem
Hep veren tâbî kemândır nâvek-i ser-tîzine
- 5 Ehl-i 'acze yok Edîbâ aqvîyâda dest-gîr
Münhemiklerdir ser-â-ser 'âciziñ ta' cîzine

1290

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

- 1 Hem-bezm olagör hâne-cüdâ olma sa'ide
Kim rağbet ederdî ſerefi olmasa 'ide
- 2 Nev-zâd-ı gamız kâbile-i feyze qarînz
Peyveste kalırsağ n'ola fevz-i ebedide
- 3 Ŗâyeste midir rezm-i gamıñ ſîr-dilânı
Koymağ yed-i endîſeyi nağd-ı esedide
- 4 Âzâde iken zâhid-i ten-perveri gör kim
Ol serv-ğadi görmek ile döndü kadide
- 5 Zâtî gerek ahlâğ-ı vefâ merde Edîbâ
K'olmaz eſer-i câzibe hüsn-i 'amelide

1291

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Bozardı 'ahd-i viſâli bizimle her sene de
Eger ki bağlamasağ yâri bir qavî senede

4 sür S, Ü2: ſür Ü1

1289 S 54a, Ü1 154a, Ü2 143a

1290 S 54b, Ü1 154a, Ü2 143a

1291 S 54b, Ü1 154a, Ü2 143b

- 2 Göñül şühūdu umar zāhid ihtilā ister
Diliñ ümīdi nede zāhidiñ münāsı nede
- 3 Revāc bulmasa naqdīnesi der-i yāriñ
Geçerdi āb-ı nem-i dīde mā-verāsına da
- 4 Hecir-i hecr ile ‘āşık sühād-ı ḥasretde
Rükād-ı nāziş ile çeşm-i dil-rübā sinede
- 5 Metā‘-ı zühdü bahā-yı vişāle verdi mürīd
Edīb bilmez iken vuşlatiñ bahāsı nede

1292

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Zāhid gelince sofraya eyler kıyām ete
İkbālî yok ziyāfet-i rüz-ı kıyāmete
- 2 Fülk-i dili ‘anā-keş-i mevc-i şekīb eden
Maḳrūn olur ḥazīre-i sif-i selāmete
- 3 Me‘lūf-ı ḥülle-püşī-i ḥulḳ-ı kerīm olan
Bīgānedir telebbūs-i cüll-i le‘āmete
- 4 Pür-dāmen ol ‘aḳāyil-i ‘ālem-bahā ile
Verme sükūn riziş-i eşk-i nedāmete
- 5 Bīm-i kecāne devr-i felekden giriz eden
Gelsin Edīb dā‘ire-i istikāmete

1293

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Zann etme fenn-i ḡamda olur meyli dānişe
‘Allāme-i revīyyet ile ol ki dānişa
- 2 Reşk-āver-i caḥīm idi kânūn-ı miḥnetiñ
Tāb-āver olsa hīmeleri böyle yanışa
- 3 Yokdur herāsı celde-i ḳahr-ı İlāhdan
Şūfīde baḳ ‘aşā-yı riyāya dayanışa
- 4 Āḥir şikest-ḥurde-i riḥ-i fenā olur
Baḳma nihāl-i ‘izz-i ḡanīde uzanişa
- 5 Taḳvāda mübtelā-yı keseldir Edīb hep
Seyr et ümemde tāt-at-i Ḥaḳdan uşanişa

1294

mef'ülü fâ'ilâtün mef'ülü fâ'ilâtün

- 1 'Allāme pîr-i bāde müftî pey-i ribāda
Şûfî kadîd-i māde şeyhîñ kadî dimāda
- 2 Olsa faķihe irāde kūş-ı derāy-ı bāde
Senden olur arada kūşide rāy-ı bāda
- 3 Lāyık degil pesende eţvār-ı şāh u bende
Eyler fūrū-fekende ehl-i dili belāda
- 4 Āmādedir nehāra erbāb-ı istiḥāre
Ḥ'āb-ı dūrūgu yāre tā eyleye ifāde
- 5 Yok ehl-i istiķāmet çok ma'den-i ḥıyānet
Olsun Edîb i'ānet Ḥaķdan nice 'ibāda

1295

mef'ülü fâ'ilâtü mef'ülü fâ'ilün

- 1 Cāmiñ kümeyt-i şāfınî çek binme şāfine
Cünd-i sitize-kār-ı gāmiñ bin meşāfına
- 2 Ārāyiş-i nev-ā-nev-i sum'ayla zāhidā
Olma devīde Beyt-i 'Atiķiñ ṭavāfına
- 3 Dest-i ṭama'la dirhem-i muḥtācî cerr eder
Mün'imleriñ keremle şaķın baķma lāfına
- 4 Yegdir şu'uru şāhib-i 'örf ü 'imāmeden
Cāhilleriñ cerāyime baķ i'tirāfına
- 5 Ḥükkām-ı şer' feth-i der-i irtişā için
Düşmüş Edîb e'imme-i dîn iḥtilāfına

1296

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Merdiñ oldukça gül-i gayret cebîn-sā başına
Eylemez ḥalkıñ heves kâzûre-i sā-bāşına
- 2 Pîr-i bî-'āra yeter ālāyiş-i çirk-i fücūr
Bir te'emmul eylesin heftāda yetmiş yaşına
- 3 Ḥilye-i aḥlāķ-ı settārīden olsun müste'ir
Vermesin zāhid rızā sırr-ı garāmiñ fāşına

1294 S 55a, Ü1 154b, Ü2 143b

1295 S 55a, Ü1 154b, Ü2 144a

1296 S 55a, Ü1 154b, Ü2 144a

- 4 Ni' met-i bî-minnet-i Hallâkına hursend iken
Kâni' iñ reşk eylerim 'âlemde kendim aşına
- 5 Her kese etmiş Edîb âmâde cây-ı müste'âr
Meclis-i kevnîñ te'emmül eyledim ferrâşına

1297

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bu bezme maqdem-i her kâdim-i nev-âmede de
Kilâr-ı âh-ı dilinden gelir nevâ medede
- 2 O deñli münhemik olmuş tarîk-i nîke dede
Ki duhter-i rezi avlar harîm-i meykedede
- 3 Yehûd-ı bed-menişîñ gör şalât-ı küfrün kim
Hurûşu bî'ada gâşb-ı gurûş-ı bî-'adede
- 4 Ğinâ vü şerveti buldukça yutmasın bir kes
'Anâ bulur dem-i ferdâ bu nâr-ı mu'sadada
- 5 Ümîd-i mâl ile ibtâl-i haqqâ sa'yendir
Şitâb-ı kâdî vü müftî maqâl-i müctehede
- 6 Olur muṭâlebi 'uqbâda sâ'il-i tâmi'
Bu gün ganîden iken şiddet-i muṭâlebede
- 7 Ğinâ-yı kavm-i Yehûd u Mecûs u Efrençî
Nükûd-ı dîn ile seyyid alırdı girse yede
- 8 Niyâz-ı vaşl ile bir kîse aqçe 'arz edeniñ
Rikâ'-ı râzını şeh-zâde hıfz eder kesede
- 9 Edîb ma'ser-i Tâtâr-zen gibi kefedede
Degil ki rişine bulsa hınâ yaqar kefe de

1298

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ehl-i dâda n'ola ger olsa cihân dil-dâde
K'olamaz hulk-ı mekârimde mu'âdil dâda
- 2 Zîb-i âsâyiş ü râhat bulamaz ferdâda
Sâhte dâd ile zâtına olan fer-dâde
- 3 Her kesîñ zâhir olur şanma nişân-ı sa'yı
K'olamaz âb ile her pây-ı cihân-peymâda
- 4 Ner midir mâde midir derken o mâhî âyâ
Hele 'aksin düşürüp âbda gördüm mâde

- 5 Arama cūda Edīb ol güher-i nā-yābı
Dil-i güm-geşteyi şor қа' r-ı yem-i sül māda

1299

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid olur mu zād-ı me'ādın tehiyyede
Kim sübhasın zühül ile almaz tehi yede
- 2 Ükrüme-i ekābir ile iftiḥār eder
Bilmem ki şeyḥe pāye mi vardır 'aṭiyyede
- 3 İşgā-yı emr u nehye teşāmümdedir mürīd
Güyā ki qaldı deydene-i cāhiliyyede
- 4 Pīrāye-gīr-i naqş-ı gınādır qunū' lar
Olmaz nişān-ı fāka nūfūs-ı ebiyyede
- 5 Dil-dāde ehl-i 'iffeti dehrin Edīb hep
Neyl-i ḥütām-ı rüşvete şekl-i hediyyede

1300

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Ḥaşr etme şehīd-i gamiñi böylece nāza
Cāy-ı nigeḥ-i raḥm gerek böyle cenāze
- 2 Görmez gözü naqdine-i bisyār-ı niyāzı
Ehl-i ṭama' in mā'il iken meşrebi āza
- 3 Ṭa'm etme süveydā-yı dili nefis-i ḥabişe
Verme o kebūter-peçeyi pençe-i bāza
- 4 Ger bedrekaşı şa'şā'a-i mehde olursa
Reh-yāb-ı ḥaḳīqat bulamaz çāre mecāza
- 5 Pā-der-gil isek faşl-ı şitā içre Edībā
Ḳaşr eylemişiz rāḥati biz mevsim-i yaza

1301

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ḥayāl-i behcet-i rüyundan olmaz çeşm-i ter sāde
Mişāl-i zīnet-i naqş-ı çelipā çeşm-i Tersāda
- 2 Ḥāzer etmez ḥabībim cürre-i āgūş-ı 'āşıkdan
Ol āhū-yı ḥarem ḥāhiş-nümādır dām-ı şayyāda

1299 S 55b, Ü1 155a, Ü2 144b

1300 S 55b, Ü1 155a, Ü2 144b

3 Verme S, Ü2: Verse Ü1

1301 S 55b, Ü1 155b, Ü2 144b

- 3 Nice medd-i yemîn eylerdi zâhid sâgar-ı bezme
Harâm olsa 'inâk-ı şâhid-i mey dîn-i 'Îsâda
- 4 Harîm-i bâğda rind-i humâr-âlûde-i fûrkat
Niyâz-ı nekhet-i şahbâ-yı la'lin bast eder bâda
- 5 Edîbâ gam degil ehl-i hevâ miñnet-ķarîn olsa
Meger bir merdüm-i âsûde-ķâtır var mı dünyâda

1302

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kō sā'idîñ 'unuk-ı 'âşık-ı du'âcıda
Viķâyedir şanemâ nüşha-ı du'â cîde
- 2 Fûrûğ-ı revnaķ-ı dâğ-ı ġarâm ber-ser iken
Bize mezellet olur iķtişâm-ı tâcîde
- 3 Yer etdi lezzet-i cām-ı lebiñ dimâğımda
Çü-ta'm-ı sâgar-ı zemzem dehân-ı hâcıda
- 4 Recâ-yı vuşlat olur mu ķarîn-i sem'-i ķabûl
Eşer bulunmasa 'arz-ı niyâz-ı râcîde
- 5 Necât-ı hevl-i ķiyâmet Edîb şıdk iledir
Nişân-ı sum'a bulunmaz cebîn-i nâcîde

1303

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gitme reh-i ġarâma şaķın tenbelît ile
Hem-pâ da olma şûfî gibi tenbel it ile
- 2 Kâni' nice nidâsını yâķûta ġaşr eder
Dil-sîr iken nevâle-i Rabb-i muķît ile
- 3 Nefs-i ġarişi pey-rev-i mûr-ı kemîne ķıl
Doysun ķo rîze-çîñi-i nân-ı fetît ile
- 4 Şâhıñ olur mu şöhret-i zulmü ġafî ola
Mihterleri ķafâ-rev iken böyle şît ile
- 5 H'âhişġerân-ı ni' met-i âsûdegî Edîb
Yâr olmasın melîk-i lisân-ı felît ile

1302 S 56a, Ü1 155b, Ü2 144b

2 Bize S, Ü1: Biz Ü2

1303 S 56a, Ü1 155b, Ü2 145a

1304

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Nişār-ı vaşl ki 'uşşāka bī-bahā ne ola
O luţf-ı bī-bedele cān u ten bahāne ola
- 2 Ğamīñla eşk-i terim kim akip revāne ola
Ĥurūş-ı ābını қаşr eylemek revā ne ola
- 3 Hevā-yı şeyḥ ki nev-rüste bir fidāna ola
Yolunda āb-ı ruḥun eylese fidā ne ola
- 4 Hemān maḥabbet-i zāhid ki aş u nāna ola
Yanında dāniş-i miqdār-ı āşinā ne ola
- 5 Edīb da' vī-i ğam kim o dil-sitāna ola
Bize şerāket-i nā-dān-ı ḥod-sitā ne ola

1305

mefā' ilün mefā' ilün fe' ūlün

- 1 Ṭarīḳ-i ehl-i iḥlāş-ı verāda
Nice āheste-rev қalmaz verāda
- 2 Қomazdı vechini zāhid sevāda
Teferrüd etmese ḥubb-ı sevāda
- 3 Hevā-yı çin-i zūlfün ehl-i zūhdü
Seyāḥat-kār eder rāh-ı ḥaṭāda
- 4 'Imād-ı çeşmine ta' liḳ-i ḥaṭṭıñ
Ḥaṭādır merdüm-i çeşm-i 'amāda
- 5 Ṭarīḳ-i ğışşı nā-meslūk ederdim
Edībā reh-nümün olsam me' āda

1306

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Serv-i sehī-қadiñ hele hīç bir ḥadiḳada
Dil-berle hem-ser olmağa yokdur ḥadi қada
- 2 Sīmā-yı zūlf-i dil-ber eger birse liḳada
Buldum қalemle liḳayı ben bir seliḳada
- 3 Kilk-i debire buğz ile 'arż-ı muḥāleşat
Bihūdedir ḥılāl-i suṭūr-ı nemiḳada

1304 S 56a, Ū1 155b, Ū2 145a (S'de son üç beytin üzerine çizgi çekilmiş)

1 bī-bahā ne ola S, Ū2: bī-nihāye ola Ū1

1305 S 56a, Ū1 156a, Ū2 145a

1306 S 56a, Ū1 156a, Ū2 145a

2 ben S, Ū2: (Ū1'de bulunmuyor)

- 4 Meyl etme şîr-i şedyine ümmü'l-ḥabâyîşîñ
Zâr olma ḥuẓn-ı mâder-i ğayr-ı şefîkâda
- 5 Gülzâra çık Edîb ki gül-ķand-ı inşîrâḥ
Âmâdedir şuhûn-ı riyâẓ-ı enîķada

1307

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hüsâm-ı ğamzeyi gör de doķunma mesle ḥada
Olur mu gerdeni şatîñ rehîde meslaḥada
- 2 Temûz-ı miḥnet ü ğamda hevâ müsâ'id iken
Bize ne fâ'ide var ittiḥâẓ-ı mirveḥada
- 3 Bakılsa 'ârife zevķ-i münâdemet ancak
Cihânda ķalmadı illâ devât u mıķlemede
- 4 Nigâh-ı ḥâtıra nûr-ı neşât olur ḥâşıl
Ḥayâl-i naķş-ı suṭûr-ı rûmûz-ı mülhemede
- 5 Edîb şî'rime hem-reng olaydı şî'r-i diger
Olurdu tûde-i sükker zemîn-i mimleḥada

1308

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dem-â-dem neyl-i dâĝ-ı tâzeyeye eyler du'â sîne
Bilinmez râh-ı ğamda sîneniñ bu iddi'âsı ne
- 2 Olur bürc-i esed lertzân-ı bîm-i satvet-i 'âşîķ
Felekler şâbit olmaz şîr-i 'âşķiñ iftirâsına
- 3 Dü çeşmimden dü yem emvâc-ḥîz olmaķdadır şadra
Hele bir kerre gel seyr et dü yemmiñ mültekâsına
- 4 Kâzâdan restĝârî-ḥ'âh olurken merd-i dâñaya
Giriṭâr olmanıñ dâ'-i kâzâya iķtizâsı ne
- 5 Hemîşe şoḥbet-i endûh-ı ten-fersâya mâ'ildir
Edîbâ olmadı gitdi feraḥla âşînâ sîne

1309

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Be-şîdk-ı niyyet olan muķtefî pey-i dâda
Bulur maķâm-ı bülendi nihüft ü peydâda

1307 S 56a, Ü1 156a, Ü2 145a
5 zemîn-i S, Ü2: derûn-ı Ü1
1308 S 56b, Ü1 156a, Ü2 145b
1309 S 56b, Ü1 156a, Ü2 145b

- 2 Ümîd-i midhât ile olma hâlkâ şey-dâde
Bu kârı eyleme niyyet derûn-ı şeydâda
- 3 Hüsâm-ı âhımı âmâde olsam i' dâda
' Aceb mi ' arşa-i peykâr-ı cünd-i a' dâda
- 4 Teyakkun eyleyemez resm-i dâd u bî-dâdı
Ferîb-ı hûrde olan kâr-ı dâd bî-dâda
- 5 Edîb gâlib olur rezmgâh-ı ma' nâda
Dilîr-i hâme serâyâ-yı cem' ü efrâda

1310

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 ' Arz ederdim ol semen-sîmâ cevân-ı emlese
Şefkât etse zaḥm-ı nâ-sûr-ı derûnu emlese
- 2 Nâ-revâdır mürşide sikkîn-i terk-i âz ile
Rişte-i te'şîr-i ḥubb-ı kîseyi dilden kese
- 3 Muḥtebisdi çillede şeyhiñ meşâm-ı çeşmine
Büy-ı seyr-i gülsitân bād-ı hevâdan gelmese
- 4 Şafhasız çâh-ı devât içre kalem bî-nutḡdur
Zulmet-i şebdir ' amâ çeşm-i benân-ı aḥrasa
- 5 Sîret ü kirdârda dil-beste-i tûklân iken
Kalb-i dâniya degil lâyıḡ Edîbâ vesvese

1311

mef' ulü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Düşme bahâr olunca ḡamiñ düş-ı rāḡına
Âmâde ol mûhâcerete düş ıraḡına
- 2 Cevfinde mihr ü mâhı sipihriñ dü dâḡ olur
Bir katre degse ḡûn-ı dilimden dudaḡına
- 3 Tâ ḡars-ı bâḡbân ola çek pây-ı raḡbeti
Dehriñ ribât-ı miḡnet olan şaḡn-ı bâḡına
- 4 Şahbâyı ḡor ḡulâm u zeni iḡtiyâr eder
Zâhidleriñ inanma şaḡın her ferâḡına
- 5 Her muḡtedâ-yı pîre Edîbâ rûkûnu ḡo
Şeyhiñ bu dâm-ı liḡyesiniñ düşme aḡına

2 hâlkâ S, Ü2: hâlkı Ü1

1310 S 56b, Ü1 156b, Ü2 145b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1311 Ü1 156b, Ü2 145b

5 liḡyesiniñ Ü2: ḡilyesiniñ Ü1

1312

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 N'ola bâ-iştîdâd-ı şevk-i 'arz-ı bendegî yâre
Olursa çāk çāk-i nâ-şabūrî bendeki yara
- 2 Ten-i şad-çāk ile çün yâr hursend olmadı vara
Gedâ-yı zaḥm-ı 'aşkıñ yâre yüzü olmadı vara
- 3 Düşüp zülf-i siyâha muḥkem etdim raġbeti mârâ
Diriġ olsam da bundan şöñra etmem raġbe tîmâra
- 4 Degildir ḥaṭṭ-ı nev-efsün-nüvisân-ı kaẓâ şimdi
Ruḥunda ḥâmesin ḥaşr etdi yâriñ sebt-i âşâra
- 5 Riyâzetle Edîbâ iktisâb-ı kuvvet etdikçe
Olur zâhid zebûn-ı küşti-gîr-i nefis-i emmâre

1313

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Yok nûr-ı hüda râh-ı reşad istemezinde
Bed-kîşleri iste helâk isteme zinde
- 2 Mümkün mi ola 'aşkıñ âsâyişi yâriñ
Tâ sâye-nişin olmayıcaḳ serv-i kadinde
- 3 İşâr-ı güher-pâre-i vaşl umma o mehden
Aġyâr muḥîṭ olmuş iken piş ü pesinde
- 4 Sîr-âb olamaz ġavṭa-zen-i kevşer olursa
Tefsîde olan cām-ı vişâliñ emelinde
- 5 Ükrûme-i şâhân-ı cihân ile Edîbâ
Bî-mâye kalır lezzet alan kesb-i yedinde

1314

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şimdi ġamîñla dil n'ola etmezse demdeme
Şûrişġeh-i zamânede uysun mu dem deme
- 2 Dil-ḥ'âhı üzre tām iken ümmîdi 'aşkıñ
Ḥâcet ne bîm-i ye's ile izḥâr-ı mâteme
- 3 Aġyârîñ 'aşıka kelimâti külüm ise
'Âşık da tîġ-i âh ile eyler mükâleme

1312 S 56b, Ü1 156b, Ü2 145b

3 etdim S: etdi Ü1, Ü2

5 zebûn-ı S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1313 S 57a, Ü1 156b, Ü2 146a

1314 S 57a, Ü1 157a, Ü2 146a

- 4 Hecriyle döndü nāla vücūdum ‘aceb midir
Tevcih-i gūş-ı dīde-i rahm etse nāleme
- 5 Düşdü Edīb men‘ a-i hısn-ı selāmete
Gönlüm garīm-i gamla edelden müsāleme

1315

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Hemān zenbūrveş pervāz eder dā‘im berārīde
Mürīdīñ niş-i hırşın görmedim kaç‘ā bir arıda
- 2 Yeter enmūzec-i şıdķ u emānet ehl-i idrāke
Mihekk-i āzmāyiş sīret-i kāmīl-‘ayārīde
- 3 N’ola cevşen-be-düş-ı zaķm ise cism-i dil-i zārım
Ki Sām-ı çeşm-i şūhu şaf-şikendir nīze-dārīde
- 4 Libās-ı cān-güdāz-ı ‘āriyetden ‘ār eder ‘ākīl
Ne lezzet var bize eşvāb-ı ecsām-ı ‘avārīde
- 5 Edībā şūret-i gayş-ı füyūzāt oldu āmāde
Nümāyān olmaķa mir‘āt-ı mīg-i lutf-ı Bārīde

1316

mef‘ülū mefā‘ilū mefā‘ilū fe‘ülün

- 1 Sa‘yī olamaz her ķadem-i ābile-dāne
Bī-dād-ı Hūdā vāye-dih-i āb ile dā ne
- 2 Peyveste mü‘ezzīn bize bu bāng-ı ezāna
Sen kendiñi ikāz edegör bāng-ı ezā ne
- 3 Şanma eme vū mesken olur bī-emelāna
Kim bī-emele gā‘iledir bī-eme lāne
- 4 Her merdüm-i dil-ķasteyi rāķat ķomayana
Raķm eyleme nār iķre de rāķat ķoma yana
- 5 Hem-ser degil ehl-i dile bā-ķāl-i teyakķuz
Ānā‘-i leyālī keder-i gāflet-i āna
- 6 Bī-gayret-i dīn gāret-i emvāl iķün ancak
Leşker çekēn oldu heme dānī Hemedāna
- 7 Re‘fet yine dāmen-keş olur tab‘-ı Edībe
Bīgāne iken mezķebi ķavm-i ‘Acemāna

1315 S 57a, Ü1 157a, Ü2 146a

1316 S 57a, Ü1 157a, Ü2 146b

7 olur S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

1317

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Me'al-i nüſha-i mevlûda baĥ yed-i ebede
Ki geldi rāh-ı ezelden mürür içün ebede
- 2 Nazîr-i mäder olan duĥter-i ſerefmendiñ
Nuĥûſ-ı ĥilĥat ü ĥulķı ſebîh olur ebe de
- 3 Ĥarîſ-i züll-i me'âdiñ bu dehr-i fânide
Ĥalır tımâĥ-ı nigāĥı 'uluvv-ı mertebede
- 4 Mübârizân-ı ġama dir'-i sîne kâfidir
Ne sūd 'aſıķa a' dâd-ı cevſen ü cebede
- 5 Edîb mürſidi yâriñ ſıtabl-i ĥaſında
Ŗi'âr-ı züll ile gördüm kenâr-ı maſtabada

1318

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Mucîr ol ârzümend-i lebiñ deryâda düşdükçe
K'anı ġavvâs eden dürc-i lebiñdir yâda düşdükçe
- 2 Ŗîrâ'-ı ſevķi bâz eyle pey-i her bâda düşdükçe
Hemân çek fülk-i cāmı zâhida her bâde düşdükçe
- 3 Bilindi ĥâl-i ſûfî fikr-i la'l-i sükkeriniñle
Zübâbiñ ĥâletinden ſiſe-i ġannâda düşdükçe
- 4 Dil-i saĥtı rehîn-i âteſ-i 'aſķ eyle kim âhen
Ĥabûl-i lînet eyler kûre-i ĥaddâda düşdükçe
- 5 'Înâķ-ı ſâhid-i zibâ-yı ma'nâda ġuſûr etmez
Edîb-i nükte-perdâz-ı cihân-ârâda düşdükçe

1319

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Sürbe-i ĥîzân-ı aĥtâr-ı cihân İſtanbûla
'Azm-i rāh eyler ki bî-ĥad tâlîb-i istin bula
- 2 Menhec-i ĥubb-ı ġulâm u zende rehvar olmasın
Zâhid-i âlûde-meſreb düşmesin yoldan yola
- 3 Etme 'aks-endâz-ı mînâ-yı nîgeh la'l-i teriñ
Câm-ı çeſmim ġoyma kim ĥûn-âb ile birden dola

1317 S 57b, Ü1 157a, Ü2 146b

1318 S 57b, Ü1 157b, Ü2 146b

1319 S 57b, Ü1 157b, Ü2 146b

1 aĥtâr-ı cihân S, Ü2: cihân aĥtâr-ı cihân Ü1

- 4 Cilve-perdâz-ı yemîn-i iltifât et gönllümü
Ol gül-i h̃oş-büy-ı rengini revâ görme şola
- 5 Ser-be-ser ma' mûre-i 'âlem harâb olsa Edîb
Nâ-revâdır hân-mân-ı ehl-i gam vîrân ola

1320

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Dehrde haşr-ı vidâd etdi ekâbir zâda
Şimdi pey-revleridir cümle ekâbir-zâde
- 2 Olamaz h̃âhiş-i naşfet nigehtinden yâriñ
Ġamzesi mâ' il iken kâ' ide-i bî-dâda
- 3 Mısr-ı dilde nice Fir'avn-ı elem hâlik olur
Olıcağ 'ıtr-ı vefâdan gûruh-ı Mûsâda
- 4 Bezl eder rüşvet-i envâ' -ı nevîdi halka
Meslek-i mürşide seyr eyle reh-i irşâda
- 5 'Âlime yegdi Edîb olsa gama üftâde
Olmadan mesned-i vâlâ şeref-i iftâda

1321

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Sûzişinden beden in eyledi ibrâ hîme
Nigeh et âteş-i Nemrûd ile İbrâhîme
- 2 Teşneler k'ede fidâ katre-i ebrî sîme
Merg ile râğıb olur câme-i ebrîsîme
- 3 Edeb-âmûz-ı secâyâ-yı kirâm olmayana
Şeyh-i üstâd-ı felek kâ'im olur ta' lîme
- 4 Nâvek-endâzî-i âşûbu şanî' etmez isen
Zahm-ı peykân-ı digerden ne düşersin bîme
- 5 Dil-beriñ her dü ruğ-ı enverine nisbetle
Görünür bedri Edîbâ felegiñ bir nîme

1322

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Kaldı remîde h̃âb-ı dü çeşmim bi-lâ-sine
Üftâde olalı gam-ı 'aşkıñ belâsına

1320 S 57b, Ü1 157b, Ü2 147a

1321 S 58a, Ü1 157b, Ü2 147a

4 isen S, Ü2: elin Ü1

1322 S 58a, Ü1 158a, Ü2 147a

- 2 Tāb-ı ğamıñla dīdemiziñ baķ būkāasına
Olmaķdadır leb-ā-leb-i ħūn baķ bu kāasına
- 3 Deħriñ ħapılma mūntezeh-i bā-bināsına
Dil-beste olma bu felegiñ bāb-ı nāsına
- 4 Yokdur deme ħavī senedi cerr-i dirheme
Zāhidleriñ ‘aşāsına baķ ittikāsına
- 5 Yāriñ ğam-ı firāķı ile āb-ı çeşmimiz
Geçdi Edīb dergehiniñ mā-verāsına

1323

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Direm ‘atıyyesi ‘ālemde her direm-cūya
Hediye eylemedir ħatreyi direm cūya
- 2 Cemāl-i dil-bere bir ben miyim hemān hāyim
Hezār bendesi müştāķdır o gül-rūya
- 3 Raķīb ħırş ile kūyunda yer umar yāriñ
Şaķın ferib ile yer vermesin o bed-gūya
- 4 Olunca ğāliye-sā reng-i zūlfü ħirelenir
‘Abir ü ğāze ‘abeşdir o mūy-ı ħ’oş-būya
- 5 Edīb men‘a-nişin-i ħuşūn-ı tūklāna
Teveccühüñ yeri yok ħışn-ı köhne-bārūya

1324

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Delil-i Ĥızr olaydı reh-berim ben yāri bulduķķa
Olurdum sālīk-i nehc-i rızā āgyārı bulduķķa
- 2 Olaydım cāhil-i ħadr-i şifā āmāde etmezdim
Devā-yı merdüm-i dil-ħasteyi āzārı bulduķķa
- 3 Neden meyl-i dil-i miħnet-keşim efzūn olur bilmem
Hevā-yı dil-bere her mā’il-i inkārı bulduķķa
- 4 Eger niş-i ğam-ı āgyārdan sehv-i herās etsem
Gül-i ħ’oş-būya iķbāl eylemezdim ħārı bulduķķa
- 5 Ĥayāt-ı cānım olsa dest-i iķbālī dirāz etmem
Bu bāġiñ mīvesinde lezzet-i idbārı bulduķķa
- 6 Lebiñ ħūt etmesem gül-ķand ederdim kām-ı Ferhāda
Bu ‘işret-ħānede her şūħ-ı Şirīn-kārı bulduķķa

- 7 Edibā qadrini terciḥ ederdim zāhid-i ‘aşra
Dil-i zārım gibi her kāriḥ-i evzārı buldukça

1325

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Olmaḡda tayf-ı cānı cebin-sā kinisede
Rāhib esāfil-i derekiñ sākinise de
- 2 Bir görme ṭab‘-ı zāhid-i fertütü rind ile
Mümkin mi ṭa‘m-ı şır bulunmaḡ herisede
- 3 Şüfi-i zen-perest-i cehülün inābeti
Nā-yāb olur ziyāret-i sitt-i nefisede
- 4 Ehl-i ṭama‘ nümüde eder şanma ni‘meti
Olmaz nişān-ı ġunye ṭibā‘-ı ḡasisede
- 5 Uymaz Edib ḡaşmet-i Rūmiye Özbegī
Özbek eger ki mülketiniñ öz begise de

1326

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Fuccār edip ‘adāveti her bī-riyāyile
Āmāc eder siḡāmına her bīri yayile
- 2 Re’fetle müntemilerine dil-nevāz olan
Bīgāneyi müsahḡhar eder āşinā[y]ile
- 3 Pürken güherle yem ḡas u ḡāşāki cezb eder
Gelmez ḡarişe ‘izz-i ḡanā‘ at ġinā[y]ile
- 4 Esḡām-ı ‘aşḡ-ı yār ile me’nūs-ı miḡnetiñ
Renc-i dili müḡādene etmez devā[y]ile
- 5 Çerḡiñ rüsüm-ı ḡabzını baş añlayan Edib
Hem-ser görür seciyye-i buḡlu seḡā[y]ile

1327

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Olma āsūde iken rāhatiñ ikrāhında
Etme üstür-ı teni māl içün ikrā Hinde

7 kāriḥ-i Ü2: zādeyi Ü1

1325 S 58a, Ü1 158a, Ü2 147b

1326 S 58a, Ü1 158b, Ü2 147b

1327 S 58a, Ü1 158b, Ü2 147b

1 Olma S, Ü2: Ol ki Ü1

- 2 Emel-i genc ile asret-keş olan ahinde
Eli yakdıñ dil-i pür-süzüřüñ ahında
- 3 Rızkına kani‘ idi hace ‘ anadan ayrı
Ne bulur bilse huşul-i emeliñ rahında
- 4 Luşf-ı bareye aşr etmeyicek sirdir
Dili ser-geşte eden fide-i cahında
- 5 Luşfdan ayrı sezvrına fikr-i şib
Olamaz merdiñ Edib dil-i ahında

1328

mefiln mefiln mefiln mefiln

- 1 Tarık-i nehy-i dil-berde ‘ adil-i İbn Verdise
Dilin mecburdur zahid o gl-ruhsara verdise
- 2 Vişl-i dil-ber-i Tersya varın bezl eder zahid
Dem--dem bz eder ser-kise-i dnrı sergise
- 3 mid-i ecr ile tedris-i b-mzd eylemez ‘ lim
Kirsız eşmini rab eylemez satr-ı kerrise
- 4 Mride vm-cy-ı vuşlat-ı glmn-ı cr olmak
Mveccihdir eger hem-syelerde naşd-ı crise
- 5 Edib ebny-ı dehre hlledir şevb-i riy-kri
Huşuş şevb-i ‘ r-ı ‘ riyetden daşi ‘ rise

1329

mefiln mefiln mefiln mefiln

- 1 Ser-i gsyü ta‘ lik etdigin ol yr-i ser-bende
Temşa eyleyince almadı smn u ser bende
- 2 Dilir-i amze-i fettnı pinhn eyle mekmende
Nmyn olmasın k-i giribn eylemek mende
- 3 ayl-i behcetiñ her sine-i pr-sza l etme
Ki n-şyestedir taşvir-i gl dvr-ı gl-anda
- 4 Tekellfle ki şfi zhib-i rh-ı slk oldu
Degildir addi olmak bezm-i ehl-i ‘ aşa yende
- 5 ıyd-ı khr ile mnkd-ı sy-ı in‘ idm olsun
Edib almasın cem‘ iyyet-i eşrr pyende

1330

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Geçerken yâri gördüm zîb-i dîbâ-yı terincide
'Arağ-rîz eylemiş germâda ruhsâr-ı terin cide
- 2 N'olur bâzû-yı ağıyarı hamâ'il etmesen cide
Kerem kıl 'âşıkı mîzân-ı gamda etme sencide
- 3 Dirîgâ şahid-i gül bağdan 'uzlet-güzîn oldu
Bisâti 'andelîb-i zâr da etmekde ber-çide
- 4 Hırâmı nâz ile şavt-ı derây-ı rişlet-i gamdır
Edince cılve-sâzî şevb-i nev-çarh-ı derâyide
- 5 Edîbâ sahtî-i kavv-ı vişâli tâb-fersâdır
'Aceb bir çâre yok mu sâ'id-i ümmîdi tesdide

1331

mef'ülû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Maqbûl degil olsa dağî rûy-ı kamerde
Ol mün'im-i zî-mevhibe kim rû yıka merde
- 2 Ger fahret ü şân menzil-i bâlâ ise merde
H'or görmesin emşâlini bâlâ-yı semerde
- 3 Pûşide kalır cismi münakkaş kecelerde
Şûfi gibi hiç görmemişiz bu kecelerde
- 4 Mestâne dühûl-i der-i yâre heves etme
Zâhid eşer-i keyf ile gel düşme bu derde
- 5 Dil-beste-i ağıyardır ol yâr Edîbâ
Kim 'âşıkına dūr ola hengâm-ı kederde

1332

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Alîl-i fâka hâlin olmadıñ re'fetle pürsende
Zerîñ genc-i ferâhı mün'imâ oldukça pür sende
- 2 Olurdu rişlete te'sîr-i tâbımdan şitâbende
Bu germiyyetle bir dem kalsa mihmân-ı şitâ bende
- 3 Şarîr-i bâb olurdu muğtenim îşâr-ı terhîbi
Geleydi reh-ber-i ihlâş ile tev'em her âyende

- 4 Hezārın yılda bir kez gülleri handān eden ancak
Nesīm-i intizār-ı şevkidir etrāf-ı gülşende
- 5 Ne lāzımdı lehīb-i küre-i āteşle nerm etmek
Edībā līnet-i zātī olaydı tab'-ı āhende

1333

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Diliñ ey 'āmil-i ser-geşte emvāl-i beķāyāda
Bu nehmtele 'aceb gelmez mi hıç mülk-i beķā yāda
- 2 Bu mātem-hānede mānend-i naķş-ı sikkedir gūyā
Nigāh-ı hırş-ı kādī naķd-ı mevrūş-ı yetāmāda
- 3 Hevā-yı germ-i dūzah-tāb-ı 'aşkıñ neydigin bilmez
Heves-kār olmayanlar zıll-ı çetr-i zülf-i ber-bāda
- 4 Baķılsa 'ālemiñ pīrāhen-i ecsām-ı ahyāsı
Gelir çeşm-i başire hey 'et-i ekfān-ı mevtāda
- 5 Edībā sāķi-i kilkim müdām-ı hūsn-i ta' bīri
Müsellemdir dem-ā-dem sāgar-ı elvāha imlāda

1334

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şabūrī gerçi gücdür teng-destiniñ devāmında
Haţar çokdur velikin h'āce-i 'aşrıñ da vāmında
- 2 Devāhī mündericdir 'ālemiñ her şehir ü 'āmında
Pey-ā-peydir keder ebnā-yı dehrin hāş u 'āmında
- 3 Riyā vü sum' ayı kār eylemezdi zāhid-i mürşid
Bulaydı şān u şöhret kār-ı şıdkıñ iltizāmında
- 4 Elifān-ı sühād-ı bezm-i 'aşkıñ mukle-i cānı
Karir olmaz behişt-ābād-ı Şāmiñ şubh u şāmında
- 5 Muza' afdır Edībā derd-i ser maħmūr-ı miñnetden
Müdām-ı sāgar-ı āsāyişin mest-i müdāmında

1335

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Degil şināha sezā yadlar bu deryāda
Bu bāb-ı mevhibedir bestedir bu der yada

- 2 ' Aceb mi sālike olsa güşāde her cāda
' İķāl-i ḥaṭve-i sāk-ı zehāb-ı her cāde
- 3 Velīd-i māder-i efrāḥa ḥaṣyet-i mevtiñ
Eder hümümü tegallüb sūr-ı mīlāda
- 4 Şiyāhı sürbe-i gürge ḥaṭire-sāz eyler
Sülük-i merdüm-i müşfik ṭarīka-i dāda
- 5 Edīb nūr-ı nehārīñ ne farkı var bilmem
Sevād-ı zulmet-i şebden nigāh-ı a' māda

1336

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 İktidā et ' ālemin şūfi-perest eclāfina
Ehl-i zūruñ mün' imā sūrāḥ-ı gūş aç lāfina
- 2 Rūz u şeb naḳdīne-i ḥ' urşid ü māhı ' add eder
Ḥ' āce-i çerḥiñ nigāh et taḥte-i şarrāfina
- 3 Sīret-i mekrūhu menfūr-ı dil-i aḥlāf iken
Şeyḥ-ı dūn meyl-i tefavvuk etmesin eslāfina
- 4 Nışf-ı nān-ı ḥuşku ḥin-i bezlde tañşif eder
Ḥātemān-ı ' ālemin baḳ keşret-i inşāfina
- 5 Farṭ-ı ḡayretiden şehīd-i rezmgāh-ı ḡam Edīb
Na' şını görmez sezā bī-ḡamlarīñ ektāfina

1337

mefā' ilün mefā' ilün fe' ülün

- 1 Dil-i menhūmu zāhid verme zāda
Metā' -ı hırş-ı şūmu ver mezāda
- 2 Tebeh-kārīyi şūfi etme ' āde
Müberrātı müheyyā et me' āda
- 3 Hem-āvāz eyle āh-ı girye-ḥīzi
Şadā-yı ra' d ile faşl-ı şitāda
- 4 Giriz et senglāḥ-ı dünyevīden
Şitābān ol reh-i Rabbü'l- ' ibāda
- 5 Edībā āşinā geldikçe yāda
Derūnum raḡbet eyler sūy-ı yada

3 efrāḥa S, Ü2: efrāca Ü1

1336 S 59b, Ü1 159b, Ü2 148b

1337 S 60a, Ü1 159b, Ü2 149a

3 eyle S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1338

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Alsın garîm-i saht-ı günehten beni yede
Nîrû-yı çâre-sâzî-i gufrân beniyyede
- 2 Düşme perestişe 'abeşât-ı seniyyede
Kim hâzinân-ı düzağ alırlar seni yede
- 3 Zâhid unuttu zağmet-i kesb-i helâlini
Buldukça zevk-i ta'm-ı sühûlet 'atıyyede
- 4 Dirhem kesildi kîse-i aşhâb-ı cüddan
Hisset yer etdi cümle tîbâ'-ı rediyyede
- 5 Çekmez necâta belki leged-küb olur Edîb
Ehl-i zamâne görse refîkin beliyyede

1339

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Keff et nigâhı sâ'ilini men'e mâyile
Kim kârihim nazardan aña men'amâyile
- 2 Rif'at-i cidâlin etmedesin sen semâyile
Şâhâ hâzîze müncezibim bense mâyile
- 3 Kaşr-ı tabîb-i hâzık-ı şıdk et'ilâcını
Olma rağîbe-ğâh-ı şifâ her devâyile
- 4 Bâlîde olma nâmiye-i her bahârdan
Zinhâr açılma gönçe-şifat her hevâyile
- 5 Merdiñ nigâh-ı şıdkına lâyıq degil Edîb
Rehbet şühûd-ı heybet-i ehl-i riâyile

1340

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Rüsûh-ı hırş u tama' tıynet-i mevâlîde
Naşîb-i şîr kırmaz hışşe-i mevâlîde
- 2 Ne hüsni olur bilemem inbişâs-ı hâlîde
Zemîn-i tîre-i şahın-ı mekân-ı hâlîde
- 3 Taqıyy-i şâf-dile nûr-ı çeşm-i sâmi'adır
Fürûğ-ı âyet-i Kur'ân lisân-ı tâlîde

1338 S 60a, Ü1 160a, Ü2 149a

1339 S 60a, Ü1 160a, Ü2 149a

1340 S 60b, Ü1 160a, Ü2 149a

- 4 Esîr-i derd-i ser-i fikr-i la'1-i yâr olduk
 Hümâr yok der iken neş'e-i hayâlîde
- 5 Edîb hâli kıoyan şûret-i makâlîde
 Güşâde-meyl eder akfâl-i bî-makâlî de

1341

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Mucidd iken dil ü cân sırrımıñ ibânesine
 ' Aceb cehûl-ten izhâr eder ibâ nesine
- 2 Şeh-i serîr-i maḥabbet tenezzül etsin mi
 Cûlûsa her dil-i ḥ'ârıñ palâs-ḥânesine
- 3 Nice be-hem-rev-i ḥaşm-ı cehâlet olmaz o kim
 Dilin muvâfık ede gerdiş-i zamânesine
- 4 Demem ki çâk-i dilin ' arz ederdi gîsûya
 Dem-i zühûr-ı ḥatı düşse fikr-i şânesine
- 5 Edîb âḥiri pervâneveş olur sûzân
 Zebân-ı minnet-i ḥalkıñ düşen zebânesine

1342

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 ' Aks-i ruḥuñla sāgarı gülzâr et meye
 Tâ bûlbûl-i meyi ḡam-ı gül zâr etmeye
- 2 Cânâ ḥitâb-ı luṭfuñu aḡyâr işitmeye
 ' Uşşâka reşk-i ḥâsid-i bed-kâr iş itmeye
- 3 Vaşf-ı lebiñ semâ' ıla dervîş-i Mevlevî
 Mümkin mi devr-i ḥâne-i ḥammâra gitmeye
- 4 Bu şaydgehde var mı bir âhû-yı dil k'aña
 Târ-ı kemend-i zûlf-i siyeh-kâr yetmeye
- 5 Kaşr-ı niyâz-ı vaşlda fikrim budur Edîb
 Nakd-ı ümîd-i dest-i temennâ da yetmeye

1343

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Demem zâhid İrem nâmında bâḡ-ı kavm-i ' Âd iste
 Derûnuñdan kıuyûd-ı fikr-i bâḡı kıo me'âd iste

- 2 Şakın olma elif-i tūtiyā-yı ğafve-i ğaflet
Hemān çeşm-i ‘alil-i ğaflete kuhl-ı sühād iste
- 3 Taleb-kār-ı murād olmakda haqdan infirād etme
Der-i Vehhābdan neyl-i murād-ı nā-murād iste
- 4 Tebāh etme faqat idmān-ı sa‘yı çille-keşlikde
Sihām-endāzī-i bāzū-yı şevke istidād iste
- 5 Tevakkū‘dan ‘atā-yı mīr ü şāhı sedd-i nuṭṭ eyle
Edībāsā nevāl-i ḥazret-i Rabbū’l-‘ibād iste

1344

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Düşse ‘aks-i eşer-i tāb-ı ruḥu ger māya
Āb-ı serdiñ eşeri tāb verir germāya
- 2 Āteşin bāde gibi gā‘ile-i sermāya
Şanma hengām-ı şitāda bulunur ser-māye
- 3 Zülfünün cān ile ber-dār-ı siyeh-tārı olan
Hem-çü-‘unḳūd-ı ‘ineb zīb verir aşmaya
- 4 Ne revā ol şaneme cūş-ı nem-i ḥasretten
‘Arz-ı şevk etmesi her dīde-tehī bī-māye
- 5 Ḥaşm ile bunda Edībā olamaz da‘vāmız
Rūz-ı ferdā gidelim maḥkeme-i kübrāya

1345

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Taṭṭif ile der-kār edemem kendimi keyle
Āfet-zede-i nār edemem kendimi keyle
- 2 Nālān olarak cāha kıyām eyleme neyle
Ney-zen gibi iḥrāz-ı maḳām eyleme neyle
- 3 Bezm-i taraba ḳalbiñi zār eyleme meyle
Bir neş‘e için kendiñi ḥ‘ār eyleme meyle
- 4 Sa‘yın o ki vā-beste eder her kese şeyle
Ücretle ḥarīdār olamaz na‘şını şeyle
- 5 Eskitme ḥadiş-i keremi neşr ile tayla
Fahṛ etme Edībā şiyem-i Ḥātem-i Tayla

1346

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Eger her dil-ber-i meh-rū yüzünde olsa yüz şāme
Bulunmaz hāl-i ruhsārīñ gibi her yüzde bir şāme
- 2 Kim oldu āftābīñ nūr-ı hüsnü hāme-i kudret
Yazaldan vaşf-ı nūr-ı 'arızīñ elvāh-ı eyyāma
- 3 Saña mecbūr idi iblāğ-ı peygām-ı perestişde
Yeteydi şit-i evşāf-ı cemālīñ gūş-ı eşnāma
- 4 Nigāhı āşinā-yı nakş-ı timsāl-i hākāyıkdı
Ruḥuñ meşhūd olaydı dīde-i mir 'āt-ı evhāma
- 5 Felekde nā-revādır sāgar-ı la'liñ hayāl etmek
Edībāsā şereh-kār olmayanlar cām-ı gülfāma

1347

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Rinde yok dehriñ emel merdüm-i bī-meyzinde
K'olamaz āb-ı hayāt içse o bī-mey zinde
- 2 'Aks-i rüy-ı ümenā seng ile hemtā görünür
Ḥavene hizbiniñ āyine-i temyizinde
- 3 Maraž-ı cevre giriftārlığın derk eyler
Cevrden ehl-i sitem bīm ile perhizinde
- 4 'Ameli cā 'ize maḳrūn idigi müftīniñ
Rū-nümā olmada nā-cā 'izi tecvizinde
- 5 Düst u düşmene şāyeste mükāfatıñ Edīb
Görmem imhāli sezā sür'at-i tencizinde

1348

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şu'ūd-ı evc-i 'izze pestī-i zillet degil perde
Ki merdiñ dildedir iḳdām-ı aḳdāmı degil perde
- 2 Ḳarīn-i pertev-i gufrān olur dīvān-ı maḥşerde
İnābet-kār olunca rüy-ı eşḥāş-ı siyeh-kerde
- 3 Helāk-i şadme-i kūpāl-i nefis-i şümdur ekşer
Emārāt-ı hayātı umma her şahş-ı mu'ammerde

1346 S 61a, Ü1 160b, Ü2 150a

3 evşāf-ı cemālīñ S, Ü2: evşāfīñ cemāl Ü1

1347 S 61a, Ü1 161a, Ü2 150a

1348 S 61b, Ü1 161a, Ü2 150a

- 4 Çerāgāh-ı cihānda emr-i tedbīr-i me'āşında
Ganīden iktisāb-ı rüşd eder yokdur gedālarda
- 5 Edībā bezl eder naqdīne-i esbāb-ı t̄ā'atı
Fidādır mā-melek zūhhāda rāh-ı vaşl-ı dil-berde

1349

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Māl için 'āzim olan merdüm-i güm-rā Hinde
Bulamaz işr-i kanā'at dil-i güm-rāhında
- 2 Bulsa da qadr-i sini merdüm-i süflī şanma
Pertev-i heybet olur nāşiye-i cāhında
- 3 Kuvvet ü za'fin eder hürd u büzürgüñ taşvīr
Eşer-i naqş u tezāyüd felegiñ mähında
- 4 Dād-kār olmayıcaq dehrde bir iklīmiñ
Tāb-ı te'sīr bulunmaz nefes-i şāhında
- 5 'Ākiliñ şervet-i Kārūn Edīb evlādır
K'ola yeksān nazar-ı rağbet ü ikrāhında

1350

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Pişānī-i şekāvetine aldı yāfte
Her cebhe-i fūrüg-ı sa'ādet-ne-yāfte
- 2 'Āşık hezār-ı gülşen-i şevk ol mürīdvār
Olma tarīk-i Gülşeniyāna şitāfte
- 3 Olma siyeh-cebīn-i dālālet ziyā-peżīr
H̄urşīdi maḥşeriñ serine olsa tāfte
- 4 Olmazdı cāy-gīr-i lezā cāme-i teniñ
Olsaydı tār u pūd-ı hidāyetle bāfte
- 5 Ol çāk-i zeyl-i 'işmete cūyende-i rüfū
Koyma Edīb dāmen-i 'ārı şikāfte

1351

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Def'-i üvāmı eşk ile et yā dimā ile
'Āşık temerrün etme şakın yād-ı mā ile

- 2 Olmuş esîr-i silsile-i gay ridâ ile
Şûfî devâ ümîdîn eder gayrî dâ ile
- 3 Âsûde-i ‘anâ-yı şu‘ûd-ı kuşûr olur
Seyr-i çemende ülfet eden kaşr-ı pâ ile
- 4 Bir dîde kim hakâyık-ı ümmîd-bîn ola
Eşk-i terin müvekkil eder çeşm-i sâ’ile
- 5 Eyler Edîb fakrda mağşûb şerveti
Gelmez harîş-i dehre kanâ‘at gînâ ile

1352

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Takıldı rîşine şeyhîñ dirâz-gû şâne
Maḳâl-i ta‘nı uzatdı dirâz-güşâna
- 2 Niṭâḳ-bend-i vidâd-ı mürîd ü şeyḥ olma
Ne ehl-i hırḳaya meyl et ne şâl-püşâna
- 3 Be-nev‘-i eşk-i teneddümle mukle-i cânı
Ḥabâb-ı mevce-i şerm eyle yemm-i cüşâna
- 4 Nevâ-yı nây-ı gülü-yı dili hem-âvâz et
Sürûd-ı dil-keş-i râmişger-i sürüşâna
- 5 Piyâle-gîrî-i nuşḥ-ı Edîbe ḥursend ol
Ḳabâ-yı ‘işmeti rehn etme mey-fürüşâna

1353

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Ser-firâzîde eger olsa cebîn-sâ tûra
Ser-keş âḥîr ‘unuḳu râm eder sâṭûra
- 2 Dem-i ferdâ şanırim nuḥbe-i kâr-ı nâşîḥ
Şerm olur merd-i siyeh-kerde-i nâ-mağfûra
- 3 Rinde yegdir şeh-i iḳlîm-i ḥarâbât olmaḳ
Girmeden çillegeh-i ḥânḳah-ı ma‘mûra
- 4 Ğâzesin bint-i ‘ineb rûyuna mālîde edip
Reng eder şan‘at ile zâhide ol mestûre
- 5 ‘Âşîḳ-ı şâf-diliñ ferḥat-i sûru ḡamdır
Şâdmânî mi olur hiç ḡam ile mecbûra
- 6 ‘Azm-i tekfir-i ḥaṭâyâ anı tekfir eyler
Tâ‘atiñ sûdu nedir muttaḳî-i mağrûra

- 7 Tâ' at-i nâ-sereden belki Edîbâ şeksiz
Ecrdir terk-i enâniyyeti nâ-mecrûra

1354

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Hâtır-ı bü'l-hevesi eyleme ilhâ meyle
Dil-i pür gafletiñe tevbeyi ilhâm eyle
2 Peyker-i meyli şakın eylemeden ' aks-efken
Rûyu nâ-mültefit-i âyine-i cām eyle
3 Ol peşimânî-i kirdâr-ı kabîhiñle hacel
İltizâm-ı nedemi verzişe iqdâm eyle
4 Levha-i kalbi nigârîde-i ' aşk-ı yâr et
Naşş-ı ehvâyı ser-i sîneden i' dâm eyle
5 Verme dil gâ' ile-i ' âleme mânend-i Edîb
Mihnet-i ' aşka dil-i ser-keşiñi rām eyle

1355

müfte' ilün fâ' ilün müfte' ilün fâ' ilün

- 1 Güm-şude-i derd olup koyma beni giryede
Dest-i emelden gönül çıkmış iken gir yede
2 Râgıb olan ' izz ile zindegî-i sermede
Âhîri mecbûr olur hâke teni sermede
3 Merdüm-i nikû-şiyem pey-rev ola tâ bede
Meyl-i güdâzişdedir miñnet ile tâbede
4 Şayrefiyân-ı Yehûd kıblegeh-i bî' ada
Maṭlabını haşr eder neyl-i zer-i bî-' ade
5 Şafha-i gamda Edîb çeşm-i dil-i hem-zede
Kaldı dem-i âh için hâ ile bir hemzede

1356

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Olursa ihtiyâṭı ehl-i şıdkıñ ger menâhîde
Nigâh-ı sem' i bâz etmez nevâ-yı germ-i nâhîde
2 Rızâ-cüyân-ı Hâk dil-beste-i zevk-i na' im olmaz
Nigâhı kümmeliniñ cilve-sâz olmaz melâhîde

1354 S 62a, Ü1 161b, Ü2 151a

1355 S 62a, Ü1 162a, Ü2 151a

1356 S 62b, Ü1 162a, Ü2 151a

- 3 Siyeh-kār-ı inābet-kerde neyl-i ‘afva şâyândır
Ki olmaz tâb-ı sîmâ-sûz-ı haclet bî-günâhîde
- 4 Kulüb-ı ehl-i dünyâ sehv ile me’lûf-ı tâ’ atdır
Olur mu tâ’ at-i ‘âmid-nümâyân kâr-ı sâhîde
- 5 Edîbâ reh-revân-ı nehc-i gam leng-i fütûr olmaz
Bulunmaz istiğâ’ at kuvvet-i her pâ-y-ı râhîde

1357

mefâ’ ilün mefâ’ ilün mefâ’ ilün mefâ’ ilün

- 1 Yetişmezse şefâ’ at-kârî-i nuṭṭ-ı Nebî dâda
Siyeh-kârânîñ olmaz zehresi dâda ne bî-dâda
- 2 Kalır nâr-ı lezâyı cismine peyveste irâda
Nigâh-ı ragbeti her ḥaşr eden ebvâb-ı irâda
- 3 Sütûn-ı hayme-i şıdk u ḥulûşu üstüvâr etmez
Tînâb-ı ragbeti rabṭ etmeyenler ḥubb-ı evtâda
- 4 Sülûk-i câde-i ḥükm-i şerî’ at mümkün olmazsa
Tarîḳ-i ihtidâ yok güm-rehâna sa’y-ı bî-câda
- 5 Edîbâ kâm-rânî rızḳ-ı maḳsûma ḳanâ’ atdır
Dirâz etmek degildir dest-i ḡaşbı zâd-ı bî-zâda

1358

fe’ ilâtün fe’ ilâtün fe’ ilâtün fe’ ilün

- 1 Yok gül-i tâc-bahâ kımmе-i her serverde
Ne revâ ya’ ni küleh-küşе-i her ser verde
- 2 Gül-i rûyuñla ki hem-reng ola her kişverde
Dâmen-âlûde-i ḥâr olsa demem kiş verde
- 3 Etmese nuşḥumu zâhid n’ola işğâ-kerde
Nâ-be-câdır emel-i kuvvet-i işğâ kerde
- 4 Ğam-ı her şâhid-i sîmîn-beri koy kim şûfî
Vece’ -i şadr ile der-mânde ḳalırsın berde
- 5 Biz Edîbâ ni’am-ı vaşl ile dil-sîr olalım
Şeyḥ-i eş’ ab-menişîñ ḥâhişi ḳalır zerde

1357 S 62b, Ü1 162a, Ü2 151a

1358 S 62b, Ü1 162a, Ü2 151b

4 şûfî S, Ü2: zâhid Ü1

1359

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ta'mîr-i beyt-i mü'mîn-i dil-pâk-i râsta
Şâyandır olsa sidre vü tûbâ kirâste
- 2 Şanma sezâ-yı şerbet-i şehd-i şühûd olur
Zâhid kanâ' at etmeyicek dūğ-ı masta
- 3 Şeyhiñ eger rûfû-yı riyâdan maşûn ise
Olmaz metâ' -ı tâ' atiniñ kadri kâste
- 4 Sûfî karîn-i şoĥbet ise ehl-i 'aşr ile
Mechûldür ĥulûşu degildir şinâste
- 5 'Uşşâk-ı ten-berehne Edîbâ libâsını
Etmiş rehîn-i 'id-i dem-i bâz-ĥâste

1360

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Aceb mi ĥubb-ı direm verse bâl ü per hîze
Ki yok livâṭada meyyâl kâr-ı perhîze
- 2 Olup ibâḥate vâsıl taşarruf-ı ģilmân
Yetişdi rûtbe-i nehve vişâl-i dūşîze
- 3 Mürîd seyr ü sülûkünde i'tilâ ederek
Tefavvuk etdi bu gün siflegân-ı celvîze
- 4 Ḥaşîş ü bengi müderris şarâba etdi bedel
Fidâ edip gül-i surĥu giyâh-ı nâ-çîze
- 5 Edîb ĥalk düşelden vidâd-ı ibrîze
Gönûlde qalmadı hîç rahm-ı ümm ü eb-rîze

1361

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ṭurresi şarşar-ı âhımla çıkarsa başa
O girih-bend-i füsûn lâyıĥ olur sâ-bâşa
- 2 Bakma maġşûş olıcaĥ dürr ise de ĥardaşa
Anı ser-pençe-i ĥahr ile urup ĥar daşa

1359 S 62b, Ü1 162b, Ü2 151b

1360 S 63a, Ü1 162b, Ü2 151b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1361 S 63a, Ü1 162b, Ü2 152a

2 S (Üzerine çizgi çekilmiş); Ü1 ve Ü2'de bunun yerine 3. beyit olarak verilen beyit şöyledir :

Ķalbi meskûn-ı sivâ kıлма 'acebdır şanma

Cây-ı evbâş olarak olsa belâ ev başa

- 3 Belki nük-i müjdede kaçre değil mevcûdu
Yem mu'âdil mi olur dîde-i gevher-pâşa
- 4 Haṭve-cünbân-ı şebâtı sübûl-i ihlâşın
Şanma hengâm-ı mesîrinde bakar yoldaşa
- 5 Sâde-levhân-ı derûn râğıb-ı ıtrâ olmaz
Naḡş-ı şafvetle Edîbâ ne gider naḡḡâşa

1362

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 İzhâr-ı luṭfu kâ'id-i kâr etme müftine
Ḳahr ile olsa ḥafr-ı mezâr etme müftine
- 2 Bed-ḥûlarıñ gubâr-ı ezâsın giderse tek
Bîhûde dil veren emel-i rûb-u-refîne
- 3 Etme nigeḥ zevâhir-i aḥvâl-i nâsike
Eyle naẓar bevâṭın-ı kâr-ı nihüftine
- 4 Zâlimleriñ 'acebleme ca'li 'adâletin
Zulm ü sitemden eyle ta'accüb şiküftine
- 5 Halkıñ teyakḡuz içre bilir ḡafletin Edîb
Bengîleriñ te'emmül eden ḡîz-ü-ḡuftına

1363

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne sehvine inan tâ'atde eşrârıñ ne 'amdına
Demezken ser-keşîden nuṡḡ-ı rağbetle ne'am dîne
- 2 O dîne meyli istikbâḡ ederdi merdüm-i mülḥid
Eger kim olmasaydı dūzaḡıñ şâyeste odına
- 3 Gelir mi vaḡşiyân-ı dîne hiç ünsiyyet-i ḡatır
Ser-â-ser ḡabl-i te'nîsimle bend etsem de ben dîne
- 4 Tarîḡ-i nehb-i suḡta fikrini pūyîde etdikçe
Faḡîhiñ menhec-i âdâb-ı dîn gelsin mi yâdına
- 5 Bu devr-i pür-sefehde zevceden bir ferd-i ḡâlî yok
Niḡâḡ etdim Edîbâ 'âlemiñ zevcine ferdine

1364

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Olanlar ğamdan istinkâf içün terk-i devâ'ide
Dem-â-dem inşibâb-ı eşk ile eyler devâ'ide
- 2 Kerîmiñ va'd-i bî-ihlâfını tezkîr eder halka
Kerîmân-ı zamân incâz-ı hulf etmek mevâ'ide
- 3 Du'atıñ pendî nakş-ı şafha-i etvârı olmazsa
Eşer olmaz kabûl-i ihtidâya kavlı-i dâ'ide
- 4 Ğubâr-ı hubb-ı dünyâ reh-revân-ı şıdka reh-zendir
Hemân kuhl-ı 'amâdır dîde-i akdâm-ı sâ'ide
- 5 Edîbâ iftirâs-ı gürgden şavn-ı şiyâh etmez
Teķâzâ-yı ħamiyyet olmayınca tab'-ı râ'ide

1365

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Meftûh kalır şâm u seher bâb-ı medîne
Gelsin deme de râğıb olan bâbıma dîne
- 2 Maķbûl degil dîdeni müstevfî-i 'aşrıñ
Kaşr etmede i'tâsını bâ-sa'y ħazîne
- 3 Maṭlûb-ı dili kilme-i taḥsîn ise ancak
Ehl-i hüneriñ borcu nedir çîn-i cebîne
- 4 Dem-beste gerekdir gile-i cevri felekden
Dil-dâde olan ġâ'ile-i sū'-i qarîne
- 5 'Älemde şeżâ-yı raķam-ı kilkim Edîbâ
Raġbet ķomadı nâfce-i mülket-i Çîne

1366

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Meşâm-ı meyli kıyma bûy-ı va'd-i cûd-ı bî-bûda
Ki olmaz nekhet-i ġülşen ġül-i taşvîr-i bî-bûda
- 2 Dili ser-geşte etme ârzü-yı sîb ü âlûda
Ĥazer kıll olma ednâs-ı şerehle fikret-âlûde
- 3 Bütün âgende-i çirk-i riyâdır rûde-i şüfi
Şaķın ümmîdvâr-ı şafvet olma öyle bed-rûda

1364 S 63b, Ü1 163a, Ü2 152b

1365 S 63b, Ü1 163a, Ü2 162b

2 degil S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1366 S 63b, Ü1 163a, Ü2 152b

- 4 Si nāna mālîk olmağdan geçerdî meyli muhtâcîn
Sinân-ı kîne-i hüssâd te'sîr etse maḥsûda
- 5 Edîbâ şanma kim kûtâh-dest-i bezl ü infâkız
Resâdır destimiz olduqça nağd-ı kîse-i cûda

1367

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Demem desâyis-i mekri olur ḥafî rinde
Olursa da eşeri muḥtefi ḥafîrinde
- 2 Tarîḥ-i zaḥm ise de eylemez emi rinde
Ḳabîhedir süfeliñ merḥamet emîrinde
- 3 Ğidâ-yı şehd ü şeker olmasın şehî rinde
Sipihriñ encümen-i dâver-i şehîrinde
- 4 Revâ degil heves-i ḥüsn-i her şabî rinde
Olur mu dür felegiñ reşḥ-i her şabîrinde
- 5 Edîb 'ayş-ı gedâ oldu çâha üftâde
Ğanîleriñ şikem-i vâsi'-i kebîrinde

1368

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Aceb mi olmasa te'sîr ḡayra tîrinde
Mülâzım eyledi taḳdır-i ḡayreti rinde
- 2 Degil tenâvül-i bâr-ı münâ kaşî rinde
Nümuvv-ı sidre ki var sâ'id-i kaşîrinde
- 3 Olur nişân-ı keci kâmet-i ḥamî rinde
Yoğise 'ıtr-ı vefâ mâye-i ḥamîrinde
- 4 Verir neşât-ı ebed bûlbûlûñ şafî rinde
Riyâz-ı sâhirede ḥâlet-i şafirinde
- 5 Ḳabâ-yı terk-i emel olmasa ḥarî rinde
Olurdu cilve-nümâ câme-i ḥarîrinde
- 6 Teraccüḥ eylemese yevmden ḡadı rinde
Ederdi ḡavṭa-zeni ḥ'âhişîñ ḡadîrinde
- 7 Zamânîñ etmesi terciḥ her ḥarî rinde
Bilindi cûy-ı nem-i eşkiniñ ḥarîrinde
- 8 Ḳarîn eden ḡam-ı dil-dâr-ı ḥ'oş-ḡadı rinde
Bürüzidir ḥikem-i Ḥâlik-i ḡadîrinde

1369

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Görmez nigāh-ı çeşm-i dil-i bî-kirā sine
Üftāde olalı leb-i la'liñ kirāsına
- 2 Çeşm-i 'alīle mümkün olaydı şirā sine
Her neyle olsa rāğīb olurdu şirāsına
- 3 Nüş etdi kaçre koymadı bak işte kāsına
Şeyhñ şarābdan yine bu iştikāsı ne
- 4 Nā-yābdır bahā-yı metā' -ı cemāl-i yār
Ger naqd-ı cān olursa yetişmez bahāsına
- 5 Āhır Edīb mazhar-ı zūll-i me'ād olur
Dehriñ yeten merātib-i 'izz ü 'ulāsına

1370

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 'Aşkıñ ki zāfir oldu diliñ ihtilāsına
Etmez gözümle şām u seher ihtilā sine
- 2 Olmaz sürüru gamla ki fersüde etmeye
Ehl-i gamıñ şevābı müraccaḥ ḥaṭāsına
- 3 'Aşık hümā-yı şevķini her sidre-kāmetiñ
Etmez peride şāḡ-ı nihāl-i liķāsını
- 4 Dil-ber odur ki zıkr-i lebi reşḡa-pāş ola
İtfā-yı sūz u tāb-ı dil-i mübtelāsına
- 5 Her yāriñ etme da'vet-i 'arz-ı vişāl içün
Tevcih-i sem' -i ḡüsni-i icābet nidāsına
- 6 Dil-berde nūr-ı behcet-i 'işmet medār olur
'Aşıklarıñ ināre-i çeşm-i rızāsına
- 7 Kālā-fürüş-ı 'işmetiñ āhır yine Edīb
Degmez vifāķ-ı bey' i şikāk-ı şirāsına

1371

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

- 1 Çerḡ istilāda 'ācizse n'ola ser-māyeme
Keyd-i te'şir-i cümüd etsin nice sermā yeme

1369 S 64a, Ü1 163b, Ü2 153a

1370 S 64a, Ü1 163b, Ü2 153a

1 ki S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

4 Dil-ber S, Ü1: Dilir Ü2

1371 S 64a, Ü1 164a, Ü2 153b

- 2 Müncezibdir māye-i kevn ü mekân her mâyeme
Kim 'inân-ı ceryini ıtlâk eder her mā yeme
- 3 Ma'zeret-cüyâ-yı nisyân-ı na'im-i huld idi
Belki tâb-ı fûrkat-i Havvâ geleydi Âdeme
- 4 Rûzgârîñ ferhat-i pâ-ber-hevâsın derk eden
Kâni' olmaz mı nedim-i gam gibi bir hem-deme
- 5 Hâzin-i eczâ-yı dârû-ḥâne-i şâdî Edib
Çâre-yâb-ı ıstıbâr olsun kürûb-ı 'âleme

1372

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Kût-ı suhtu dinlemez cühhâle dense at yeme
Kim şunar sirginine olduğça menhûm at yeme
- 2 Hırş-ı müfrit eylemez merdi şerefmen-i kefâf
Âzdandır gelmemek 'izz-i kanâ' at âdeme
- 3 Kâlb-i fâsid fikr-i ehvâl-i me'âdı buğz eder
Maḥrem etmez gam gibi bir yâr-i muḥliş hem-deme
- 4 Hüşmend ol etme bu dâr-ı gurûra rabt-ı dil
Kâfire 'aḳd-ı velâ lâyıḳ degildir Müslime
- 5 Halk hep dil-bend-i cûd-ı mîr ü şâh olmuş Edib
Hiç eder yok nisbet-i cûdu Hudâ-yı ekreme

1373

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Her olan ḥâmî ḥimâ-yı 'işmet-i aşlâbına
İstemez cevri olsa her nâ-maḥreme aşlâ bine
- 2 Her der-i nâ-maḥreme âmed-şudu mu'tâd eden
Ḳudretin nâ-yâb eder nehy-i düḥûl-i bâbına
- 3 Neş'emend-i sāgar-ı ser-şâr-ı istiḡnâ olan
Câm-ı her bezmiñ ḥarîş olmaz şarâb-ı nâbına
- 4 Her nice gülîde-i bed-ḥâh-ı nefsi-i şüm ise
Gayreti eyler ḥares lutf-ı Hudâ erbâbına
- 5 Kimseyi hergiz Edibâ etmesin rencûr-ı gam
Bed gören renc-i gamı cism-i dil-i bî-tâbına

4 olmaz mı S, Ü2: olmazdı Ü1

1372 S 64a, Ü1 164a, Ü2 153b

1 şunar S, Ü2: şanır Ü1 / sirginine S, Ü1: ser-kîşe Ü2

1373 S 63b, Ü1 164a, Ü2 153b

1374

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kâzâ vermez cemâl-i 'iffeti her bî-hümâlâna
Kıyâs etme ki her bir kımmeyi eyler hümâ lâne
- 2 Eşamdır zâhidân-ı herze-gerdân-ı bi-lâ-lâne
Eşerden sem'ine bîgânedir şavt-ı Bilâlâne
- 3 Sipihri vefkaten 'îsî-şîfat pervâzgâh etmek
Müyesserdır ezelden şanma her işkeste-bâlâna
- 4 Gürûh-ı ehl-i gam metbû'-ı aşhâb-ı riyâ olmaz
Kim anlar pîşvâdır fırka-i âşüfte-ğâlâna
- 5 Edîbâ hep gedâyânı me'âdiñ câhmendândır
K'olur anda muhaşşas rütbe-i dñnân 'âlâna

1375

mef'ülû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Düş süz-ı 'aşka râhate meyl etme sâyede
Tâb-ı nehâr-ı şevki rehîn et mesâya da
- 2 Yokdur nişân-ı gayret-i ner rûh-ı mâyede
Olmaz niğâb-ı 'âr ile her rû himâyede
- 3 Kıymaz 'atâya verdiği yek mûsa hâyede
Mün'im muvaffak olmadı yek mû sehâya da
- 4 Bir nev-peyâm-ı zülfün umardım nesîmden
Ol daği gitdi girmede bād-ı hevâ yede
- 5 Zâhid Edîb kışsa-i yâre düçâr olup
Kaldı nigâh-ı meyli uzun bir hikâyede

1376

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Kâpılma câme-i zer-târ u pûda
Hevâya olmasın dil tâ rübûde
- 2 Seni Hâlik sezâvâr etse cûda
Edâ-yı şûkr için sa'y et sücûda
- 3 Dehânı olsa da ibdâ-yı hûda
Yakışmaz sîret-i takvâ Yehûda

1374 S 64b, Ü1 164a, Ü2 153b

1375 S 64b, Ü1 164b, Ü2 154a

1376 S 64b, Ü1 164b, Ü2 154a

- 4 Felekde merdüm-i gerden-firâzı
 Koyan der-mândeğidir ser-fürûda
- 5 Edibâ nağme-i dil-cüy-ı 'ûda
 Hârîşiz olsa tev'em bûy-ı 'ûda

1377

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bahâr oldukça seyr-i gülsitâna ibtidârında
 Medâr-ı şevk olan mînâ-yı meydır ibtidâ rinde
- 2 Ne lâzımdır hûtam-ı dehriñ olmak idd-i hârında
 Ezâ varken muğeylânzâr-ı kevniñ iddihârında
- 3 Nice şâyeste-i 'ayş-ı henî-i 'izz olur zâhid
 Me'âşîñ küşîş-i zilletle taşşîl-i medârında
- 4 Bilen her zerresi bir sinn-i tiryâke mu'âdildir
 N'îçün bulmaz hâlâvet ta'm-ı zehr-i iştibârında
- 5 Edibâ her ne deñli sū'-i fi'linden haţar görse
 Yine müfsid terâhî eylemez idmân-ı kârında

1378

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Tırâz-ı yümn ile muhtâc olur mu âzîne
 Cemâl-i bâşıra-pîrâ-yı rûz-ı âzîne
- 2 Bahâr-ı ma'dilet-i yümn-i lûtfu sârîdir
 Bütün mevâsim-i dehriñ şitâ vü yazına
- 3 Giriş-güşây-ı vaţar şimdi dest-i pür-zerdir
 Yedi tehî olanıñ kim bakar niyâzına
- 4 Sülûk-i nehc-i emel merde nâ-müyesserdır
 Delîli reh-zen iken râh-ı ictiyâzına
- 5 Edib sūķ-ı cihânda garîm-i râhat olur
 Kefîñ nümüne eden keffe-i mevâzîne

1379

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Zebân-ı nuş ile şeyhe nice hitâb oluna
 Ya anda za'm-ı dilince nice haţâ buluna

1377 S 65a, Ü1 164b, Ü2 154a

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1378 S 64a, Ü1 164b, Ü2 154b

1379 S 65a, Ü1 165a, Ü2 154b

- 2 Gönülde süllem-i 'aşka ki irtikā buluna
Bülûğ-ı vaşla revâdır ki irtikâb oluna
- 3 Eşâş-ı hâne-i sāmān ki intihāb oluna
Ümîd odur ki gam-ı dilde intihā buluna
- 4 Karîr-i çeşm-i şühûd-ı cemâliyiz yâriñ
Sezâ ki cām-ı lebinden de neş'e-yâb oluna
- 5 Edîb şanma ki rîkî hayât-ı cān olsa
Yüzünde her şanemiñ pertev-i hayâ buluna

1380

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gamzeñ ki fitne huftelerin hep uyarmada
Dest-erre-güne sineleri hep o yarmada
- 2 Cānā sevād-ı 'anber-i hāl-i ruhuñ gibi
Gitdikçe rüy-ı baht-ı siyāhım qararmada
- 3 Bir gün sefir-i mevc-i yem-i bād-ı āhımız
Etmez kuşur gurfe-i cānāna varmada
- 4 'Uşşâkı ser-berehne-i ser-bend-i luţf edip
Destâr-ı iltifâtını ağıyâra şarmada
- 5 'Āşık Edîb şahñ-ı çerāgāh-ı āhda
Mecbûrdur semend-i gülusun otarmada

1381

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Görünce nûk-i tîr-i āhımıñ te'sîrini māha
O meh-rû bildi bî-tâb olduğun te'sîr-i nîm āha
- 2 Hayâl-i halka-i zülfüyle fikr-i nokta-i hâli
Dil-i zârımda taḥvîl eyledi her āhı pencāha
- 3 Hemān sen kendiñi āzāde kıl taḫbîl-i dāmenden
Fidâ et şehvet-i irḥâ-yı zeyli bûs-ı efvāha
- 4 Nümâyândır ki cüll-i maṭlabıñ hep suḫt-ı dünyâdır
'Abeş koyma palâs-ı zühdü şûfî dūş-ı dil-ḥāha
- 5 Dil-i dānā Edîbā mesned-i sulṭān-ı 'aşk ister
Ne lâyıḫ fahr-ı cāh-ı salṭanat her taḫt-ı bî-şāha

1382

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Teb-i ğamdan rehâ yok hâl-i zârım yâre tebyîne
Ki yek lahza rehâ bulsam dahî âmâde teb yine
- 2 Şakın zû-fâkaya buğzuyla hem-ğûy olma zengine
Hâzer kıl kimseye keyd eylemekden olma zen gine
- 3 Sevâd-ı rûyuna çirk-i sevâd-ı tab' ı ğâlibdir
Girizân ol bilersen kim nedir eṭvâr-ı zengî ne
- 4 Bu mir'ât-ı felek çün rû-nümây-ı 'âdet-i nevdir
Televvün-kâr olanlar çehre-fersâdır bu âyîne
- 5 Edibâ şayd-ı bî-külfet şikâr-ı şâ'id-i dildir
Şikâr-ı miḥnetiñ yok ihtiyâcî bâz u şahine

1383

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Olamaz nehc-i ḡayâliñ heves-i dūşize
Zâhidâ pey-rev-i ğilmân olagör dūş ize
- 2 Raġbet-i vuşlatı rebbât-ı hacâl-i 'ahrıñ
Naşşdır himmet-i dâmâd 'arūs-ı hîze
- 3 Emel-i vaşl-ı ğulâm-ı 'Acemîle şûfî
'Azım eder mülk-i Şifâhâna degil Tebrîze
- 4 Şabrı yok gerçi ri-yâzetde mürîdiñ ammâ
Alışır muġ-peçelerle giderek perhîze
- 5 Halk reh-yâb-ı cevâz oldu Edibâ kızbe
Şîme-i şıdkı dili yol bulamaz tecvîze

1384

mef' ulü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ruḡsârınıñ ki ğıbtâ-nümâdır ay aġına
Düşse 'aceb mi zühre felekden ayaġına
- 2 Sâķi ki cilve-rîz ede sâķı kadeh-be-kef
Taḡvîl eder naşîbim elinden ayaġına
- 3 Sûz-ı ğamından özge dil-i zârımıñ yine
Olmaz nümûde çeşm-i temennâ-yı dâġına

1382 S 65b, Ü1 165a, Ü2 155a

1383 S 65b, Ü1 165a, Ü2 155a

1384 Ü1 165b, Ü2 154b

- 4 Bulmaz cilā sebāyık-ı eşvākı her diliñ
Tā düşmedikçe zerger-i ‘aşkıñ ocağına
- 5 Hālvat-güzin-i cilvegeh-i lā-mekān iken
Bağma Edib Hüsrev-i çerhiñ otağına

1385

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Zāhid gider niyāz ile gitse velimeye
Teklifsiz müsāra‘ at eyler veli meye
- 2 Ol sifleler ki şöhbete cāsūs-ı ‘ayb olur
Hiç dil varır mı öylelere āşinā diye
- 3 Rāhat-güzin-i ‘uzlet olan merd-i kāni‘e
Rāciḥ gelir külāh-ı rızā efser-i keye
- 4 ‘Āşık hevā-yı yār ile gerdān-ı şevk iken
Gerd-i mesir-i şarşar olur nefḥa-i neye
- 5 Ehl-i diliñ Edib ‘azāb-ı caḥimdir
Rūzinesin ki sifle-i nākesden isteye

1386

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Cemāl-i şıdk yok her ḥā’in-i bed rūsitāyide
Degil lāyık k’ola bed-siret ü bed-rū sitāyide
- 2 Merāyāda düşerse ‘aksiñi ḥū-kerde-i şerm et
Ki ḥaclet bî-nişandır reng-i rüy-ı her mürāyide
- 3 Hemān ‘ayn-ı ḥayādır merdüme ‘ayn-ı ḥayā yoḥsa
Müheyyādır ḥināk-ı merg-i şakvet bî-ḥayāyide
- 4 Ser-i maḥrūra ḥayyām-ı hevādan çetr-ḥāh olma
Ne mümkün istirāḥat sāye-i mürğ-i hevāyide
- 5 Edibā kā’id-i bağyet mücerred tā‘at-i Ḥaḳdır
Ki fevze pā-resāyī mundericdir pārsāyide

1387

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 İntimā eylemeden ehl-i şekā birbirine
Rū-nümā oldu vücūhundan ezā birbirine

1385 Ü1 165b, Ü2 154b

1386 S 65b, Ü1 165b, Ü2 155a

1387 S 66a, Ü1 165b, Ü2 155a

- 2 Havene sâhire-peymây-ı şürûr olmaz idi
Olsa imdâd-ı cünûd-ı ümenâ birbirine
- 3 Kâr-ı me'lûf olalı buğz u hased 'âlemde
Nâ-bedîd oldu emârât-ı vefâ birbirine
- 4 Ağniyâ reh-zen-i 'ayş-ı fuḡarâ olmaḡdan
Çeşm-i nefretle baḡar bay u gedâ birbirine
- 5 Nüks ola tâ ki eṭibbâda 'ilâc-ı merzâ
Kec-nigâh olmaya mı renc ü devâ birbirine
- 6 Dil-i nâ-şâf ile şâfi hiç olur mu hem-ser
Nice mânend ola târîk ü ziyâ birbirine
- 7 Şimdi bu ḡafıḡa-i dūr ü teneg-destîde
Ta' na âḡâz edemez buḡl u seḡâ birbirine
- 8 Bezldir çünki emel merdüm-i Ḥâtem-ḡudâ
Bestedir silsile-i aḡz u 'atâ birbirine
- 9 'Ulemâ münḡarif-i nehc-i şavâb olduḡça
İḡtidâ etdi Edîbâ cühelâ birbirine

1388

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Vefâ-nâ-yâbdır suḡt-ı ṡama' dan mi' de-sîrân da
K' olur ḡân-ı ḡaḡıḡatden naşîb-i mi' desî rânde
- 2 Nigâhı şervet-i ehl-i ḡinâyı şermnâk eyler
Olunca behcet-i eṡvâr-ı istiḡnâ faḡîrânda
- 3 Şaḡîri lezzet-i lehv-i şıḡardan bî-mezâḡ etdi
Lüzûm-ı kâr-ı lehv-i küdekî ṡab'-ı kebîrânda
- 4 Nişân-ı girye-sâzî 'âdet-i ṡıflânedir ḡüyâ
'Abeşdir reşḡa-i eşḡ-i nedâmet çeşm-i pîrânda
- 5 Ḥabîbe ḡüsn-i sîret şîme-i meyl-i eḡıbbâdır
Eger mümtâz-ı aḡrân ise de şâḡ u emîrânda
- 6 ḡül-i ra'nâyı gör kim 'aşîḡâna luṡf-ı ṡab' indan
Maḡâm eyler miyân-ı bûlbûlân-ı ḡ'oş-şafîrânda
- 7 'Azîzân-ı Ḥudâ koymaz ḡönûlden ḡubb-ı Mevlâyı
Ḥaḡîrândır Edîbâ hep eden dilden Ḥaḡî rânde

5 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1388 S 66a, Ü1 166a, Ü1 155b

2 ḡinâyı S, Ü1: 'anâyı Ü2

1389

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Degil maqbül-i rîş-i şûfî-i jûlîde-mû şâne
Ne deñli pîç ü tâbı âşiyāngāh olsa mûşāna
- 2 Hayāl-i ta'n ile izhār-ı naķş-ı hûsne 'ār eyler
Haţ-ı nev ruķsat-i 'arz-ı liķādır hîzb-i hûbāna
- 3 Hemāl-i sedd-i İskenderse de nā-būd olur āhir
Dayanmaz cîsr-i āhen cünbiş-i aķdām-ı sūhāna
- 4 Siriş-kî çeşm-i ḥasret kâbil-i ihşā degil zîrā
Şümār etmez bülûğ emvâc-ı deryā-yı ḥurûşāna
- 5 Edîbā bezm-i ser-mestân-ı 'aşkıñ vaşfı kâbil mi
Niţāk-ı hûş yetmez güft-güy-ı nā-be-hûşāna

1390

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zibā degil mi sîret-i ḥubb-ı 'abā dile
Olmaķ güzel degil mi muḥibb-i 'ibād ile
- 2 Şehriñde ķal ķanā' at-i fażl-ı cevād ile
Gitme diyār-ı āḥara zāhr-ı cevād ile
- 3 Şûfî tarîķ-i vāzîḥ-ı 'aşķ u maḥabbeti
Faķd eylemiş cihānı gezer iftikād ile
- 4 Dergāh-ı yāre biz de ķonardıķ gubārveş
Olsa eger muḥālaţamız gird-bād ile
- 5 Yāriñ Edîb ķadd-i düta müstaķîm olur
Fîkr-i nihāl-i ķāmetine istinād ile

1391

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Gürüh-ı bed-siriştân-ı 'adāda
Fidā-kārân-ı dîn gelmez 'idāda
- 2 Mülûk eşḥāş-ı bî-meyl-i sedāda
'Adūdur ķalbi pür-meyl ise dāda
- 3 Gözetmezsen reh-i binā Hudāyı
Ķalırsın keştî-i bî-nāḥudāda

1389 Ü1 166b, Ü2 155b

1390 S 66a, Ü1 166a, Ü2 155b

1391 S 66a, Ü1 166a, Ü2 155b

- 4 Leb-i mey-gün o hüsn-i bâ-kemâle
Hemân bir nokţadır gūyâ ki bâda
- 5 Edîbâ dîde-i dānāya birdir
Rūsūm-ı ‘âlem-i ğayb u şehâde

1392

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Nevâ etdikçe mehcūr etme sākî gūşımı nāya
Kerem kıl penbe-i ihmâli kıyma gūş-ı mînāya
- 2 Çıkarmaz nîme-kurş-ı mâh-ı rüyün ebr-i zülfünden
Husûfun setre ol meh-pâremiz etmiş bunu māye
- 3 Debîr-i meşreb-i rindānede mecd-i mahâret yok
Sitāyiş-nāme-i mektûm-ı cām-ı ‘aşkı imlāya
- 4 Saña zâhid sülûküñ reh-ber-i nehc-i me‘âd olmaz
Mücerred meşrebiñ terciḥ iken dünyâyı ‘uqbāya
- 5 Kıyâd-ı nüks-i bîmārîsi dārû-yı meserretken
Olur mu hiç Edîbâ renc-i ğam kâbil müdāvāya

1393

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Alaydı çāşnî-i âb-ı nâbı Şehbâda
Şafâ-yı neş‘e-i âbı şanırdı şeh bâde
- 2 Vifāk içün felegiñ va‘di ğayr-ı müncezdür
Sitemgeride velî ḥalkı eylemez ‘âde
- 3 Kōmaz şikence-i bend-i niṭāk-ı cevrenden
Raķîk-i ḥaşr-ı raķîkin o naḥl-ı âzâde
- 4 Riyâ ile nice pertev-resân-ı feyz olsun
Nigâh-ı zâhide kândîl-i naķş-ı seccâde
- 5 Edîb sırrıñı bîġāneden nihân eyle
Fesâne-i ğam-ı ‘aşkı getirme hiç yâda

1394

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Şeyḥiñ me‘âl-i ḥāline baķ baķma kâline
Naķd-ı ḥulūşu nâ-seredir baķ maķāline

1392 S 66a, Ü1 166b, Ü2 156a

1393 S 66b, Ü1 166b, Ü2 156a

3 ḥaşr-ı S: ḥaşr Ü1, Ü2

1394 S 66b, Ü1 166b, Ü2 156a

- 2 Birdir bu 'ālemin nıgeh-i dıkkat eylesen
Her pır-i sāl-h̃urde ile ħurde-sāline
- 3 Yokdur sedād ħāşılı bağdım zamānede
Müftılerin de redd-i cevāb-ı su 'āline
- 4 Şāh u emır pençe-i āzı dirāz eder
Zū-fākaniñ da belki emın olsa mālına
- 5 Tercih eder Edib ħarişān-ı düzd-kār
Yek dirhem-i ħarāmı hezārān ħelāline

1395

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Fidadır rişte-i cān la'-i her gül-çehre sīmāya
Ķarın ol rismāndır eyleyen her çeh-resi māya
- 2 Ħuzū' uyla kadın dāl etmeden ümmid-i ihsāna
Gedā dil-teşnedir reşh-i sevād-ı noĶta-i bāya
- 3 Bahā-yı sāye-i ehl-i himem naĶd-ı recā besdir
Ne lāyık sım ü zerle ictilāb-ı kıymet-i sāye
- 4 Ħazer kıl celb-i māl-ı nās ile idmān-ı cūd etme
Ķabā-yı 'arıyet lāyık degildir düş-ı ihdāya
- 5 Edibā 'ākiliñ dil-h̃āhı me'mün-ı dālāl ister
Degil şāyeste ħarf-i her emel nuĶ-ı temennāya

1396

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Zāhidā ıa'neyi Ķo 'aşĶ ile her me'nūsa
Emr-i merhūmu kıyās etme şaĶın maĶsūsa
- 2 Tā maĶarr olmaya Yūsuf gibi bir meh-rūya
Tengdir 'aşıĶa Mışır olsa da her maĶrūse
- 3 Tā ki rengin ü leziz olmaya şeftālusu
Dehen-i şehvete şāyeste degildir buse
- 4 LiĦyesin vaĶf-ı debūr-ı düber-i dil-ber eder
Nehy-i āvāze-i ıabl etse de şeyĦ-i kuse
- 5 'Uzlet et merdüm-i fācirden Edibā zirā
Dil-i şūridesi nā-mülhem olur nāmūsa

1397

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Zânügeh-i her rāğīb-ı vaşla çöke düşme
'Uzletkede-i 'işmete meyl et çüke düşme
- 2 Ağyārı қо cem' iyyet-i 'uşşāk ile yār ol
Ey bülbül-i h'oş-nağme gurāb ile ötüşme
- 3 Āhū gibi üftāde-i dām eyleme kendiñ
Bî-kayd-ı hāzer zāhid-i müftinle konuşma
- 4 'Ankā-şiyem ol koy şereh-i zişt-i zübābı
Şehd ü şeker-i encümen-i 'işrete üşme
- 5 Terk eylemede 'ālemi hem-rāh-ı Edīb ol
Bir cife için bunca kilāb ile dögüşme

1398

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Yaraşır şevb-i riyā zāhid-i bed-kālebede
Dehrde ya'ni sezādır yine bed kāle bede
- 2 Sāğar-ı sākī-i sīmīn-kefi zīb etme yede
Kefi bî-sāğar edip 'ahdi metīn et meye de
- 3 'Ālem-i kevn ü fesādın edeb-āmūzu olan
Olmaz ümmīd-i vefā-yı veled ü şāhibede
- 4 Hülle-i zinde-dili kārgeh-i 'ālemde
Hil'at-i fāhire-i nūr-ı hayādır cesede
- 5 Dār-ı 'uqbāda neḳāl-i dereki derk etmez
Her olan bunda Edībā taleb-i mertebede

1399

mef'ülü fā'ilātü mefâ'ilü fā'ilün

- 1 Şeyhīñ kapılma riş-i sefidî saçagına
Dest-i sitekle ḥāk-i ihānet saç ağına
- 2 Eşmārı reşk-i fākiye-i cennet olsa da
Kirdārı dām-ı mekr olanıñ girme bāğına
- 3 Hūn-ābe-riz-i eşk-i temennī olursa da
Mekkārīñ olma penbe-nümā çeşm-i dāğına

1397 S 66b, Ü1 167a, Ü2 156b

1 rāğīb-ı S, Ü2: ṭālib-i Ü1

4 'işrete S, Ü2: 'işmete Ü1

1398 S 66b, Ü1 167a, Ü2 156b

1399 S 66b, Ü1 167a, Ü2 156b

- 4 Tāb-ı lezāya kendiñi üftāde eyleme
Düşme şakın meşāyih-i ' aşrın ocağına
- 5 Tā kim Edīb tā' ati maqbūl-i halk ola
Zāhidleriñ inanma riyādan ferāğına

1400

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Nedīmā nūş edince bādeyi koy mu' teber cāma
Yakışmaz şāhid-i şūh-ı meye nā-mu' teber cāme
- 2 Nişān-ı kubh olur ser-levha-i hüsn-i ' amel nāma
Eger naqş-ı riyādan sāde olmazsa ' amel-nāme
- 3 ' Abeşdir ma' nī-i bī-çāşniye cılve-i hāme
Ne mümkindir qalemle ittişāf-ı puhtegī hāma
- 4 Cemālin eylemiş maqbūt-ı cennet zīnet-i şāme
Temāşā eylesin meftūn olanlar behcet-i Şāma
- 5 Edībā dehrde rağbet füzündür hāşdan ' āma
Tenezzülde cihān-ı sifle zīrā ' āmdan ' āma

1401

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Vidād-ı zāhidi elden gönül қо cār ise de
Ki o riyāyı kımaz pīr olup kıocar ise de
- 2 Hāriş-i gār-ı riyādır kıalır hāriyy-i şāgār
Egerçi şavma' ada melce 'i kibār ise de
- 3 Gelince bezme gözetmekdedir o hār kūşe
Biz anı tār edimiz şohbeti şikār ise de
- 4 Hātā-yı ibne-i ' unkūd ' afva şāyāndır
Difā' -ı düşmen-i gāmda hātāsı var ise de
- 5 Kıad-i nigāra mühākātı zār eder servi
Edīb āna uyamaz dā'imā uzar ise de

1400 S 67a, Ü1 167a, Ü2 156b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1401 S 67a, Ü1 167a, Ü2 157a

2 gār-ı S, Ü1: 'ār-ı Ü2

5 zār S, Ü2: dirāz Ü1

1402

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bulunmazdı şu'ā'-ı müyu envā'-ı cevāhirde
Olaydı fi'l-meşel yek zerre-i tāb-ı cevā hirde
- 2 Edenler cüst-ü-cüy-ı sırr-ı ser-püşide-i vaḥdet
Ḥarīş-i minḥat-i keşf-i ḥicāb olsun mezāhirde
- 3 Zuhūr-ı cevr ü dādı sīret-i maḥlūḳdan añlar
Şıfāt-ı luṭf u ḳahrı bilmeyen Cebbār-ı ḳāhirde
- 4 Sifāḫī nesle sārīdir bilirken muntehī olmaz
Dem-ā-dem sīret-i faḫşı görenler nesl-i 'āhirde
- 5 Edībā reşḫ-i çirk-āb-ı riyādan ihtirāz etsin
Vuzū-sāz-ı şalāt-ı şıdk olanlar nehr-i tāhirde

1403

me'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Bulmaz şübüt-ı şıdk-ı edā şāhideyn ile
İlzām edince ḥükm-i ḳazā şāhı deyn ile
- 2 Kılmaz lehīb-i sīneme sehv-i naẓar 'adū
Me'lūf iken te'ammüd-i 'igmāz-ı 'ayn ile
- 3 Feryād u āh-ı mātemiyānı feraḫ görür
Şādān eden Yezīdi helāk-i Hüseyin ile
- 4 Tā sifle farṭ-ı hırş ile bir kelb-i ḥ'ār ola
Dendān-ı āzı ḳal' edemez kelbeteyn ile
- 5 Merdiñ ki mağz-ı hūşu fesād üzredir Edīb
Olmaz nümüde şüret-i işlāḫ-ı beyn ile

1404

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Beyāzı kārih olan rüyunuñ sevādına
Şıfāt-ı ğayy u reşādı görür sevā dīne
- 2 Cihāda bakma sitem-kārın i' tidādına
K'anıñla maḳşadı etmektir i' tidā dīne
- 3 Sezā-yı rātibe-i 'izz-i uḫrevī mi olur
Ḥarīş-i zillet olan Ḥāliḳin 'ibādına

1402 S 67a, Ü1 167b, Ü2 157a

1403 Ü1 168a, Ü2 157a

1404 S 67a, Ü1 167b, Ü2 157a

- 4 Cehûle tevsen-i dîni dalâle kıyid olup
Kıyâd-ı cehl ile lâıık mıdır kıya dîne
- 5 Edîb eyle hâzer mîzbân-ı bî-dîniñ
Mezâk-ı meyli revâ görme ta' m-ı zâdına

1405

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ya pâ-ber-cây-ı zûll ol düşmeniñ zıll-i revâkıında
Ya istiknân-ı tîğ ü deşneyi görme revâ kıında
- 2 Bize hâk-i ihânet-rîz iken şakq-ı şikâkıından
Ğarîm-i çerhiñ âsâıış mı var hiç zir-i tîâkıında
- 3 Sipihr-i kîne-h'âha haşım ile tev'em zafer buldum
Tek-â-püy-ı ezâda düşmenimle ittifâkıında
- 4 Hınâk-ı 'özü âhir cîdine peyveste olduqça
Ne hâşıldır 'adû-yı ser-keşe dehrîñ vifâkıında
- 5 Ne deñli bî-huzûr-ı infirâd olsam da 'âlemde
Edîbâ nâ-girîzim merd-i nâ-dânıñ firâkıında

1406

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Yine rengin dimeks-i âhdan feth et dilâ râye
Seniñle sâye-endâz olalım küy-ı dil-ârâya
- 2 Sütûn-ı kilik-i mâhir naşb-ı çetr-i 'anberin eyler
Fezâ-yı şafhada her nev-'arûs-ı bîkr-i ma' nâda
- 3 Mişâl-i nûr u zulmet sîreti her şâf u nâ-şâfiñ
Tevâriden müberrâdır nigâh-ı fehm-i dâñâya
- 4 Kâdîm ü hâdişe âmâdedir cevri-i felek gör kim
Giriftâr eylemekde cism-i her nev-zâdı bir dâye
- 5 Edîbâ gerdiş-i çerhi ne bilsin pîr-i nâ-bâlig
Ki iklîm-i 'ademden tâze gelmiş şanki dünyâya

1407

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Güm olmuş 'âlemiñ rûh-ı hiçâ ehl-i Hicâzında
Meger ancak hayât-ı hûş ile ehl-i hiçâ zinde

1405 S 67a, Ü1 167b, Ü2 157a

1 Ya S, Ü2: Yâ Ü1

1406 S 67b, Ü1 167b, Ü2 157b

1407 S 67b, Ü1 168a, Ü2 157b

- 2 Muḳarrerdir sitiz-i nûk-i çeşm-i mest-i nâzında
Helâk olmak dil-i her merd-i gam-peyvest-i nâ-zinde
- 3 Ederken ‘aşık-ı rûşen-dili nâr-ı cevâ zinde
Ġarâmın şûfî-i nâ-şâfa şekkim var cevâzında
- 4 Şu‘ûduñdan hübütu bişterdir nehc-i ümmidiñ
Celidir ḳa‘r-ı çâh-ı mehbi‘-i şîbi firâzında
- 5 Ḳudumu nev-bahârın ‘andelibe rûh-baḥş oldu
Edib ol küşte-i gam tâze bir cân buldu yazında

1408

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Siyeh-ṭavâli‘-i gam etdi intimâ derde
Nihân-hâne-i târik-i batn-ı mâderde
- 2 Der-i sarâçe-i miḥnetde her devâ-ḥ‘âhı
Düşürdü meyl-i taleb-kârî-i devâ derde
- 3 Marîz-i ‘aşka eger âhirü’d-devâ key ise
Mesâğ yok dil-i pür-dâga kâr-ı keyferde
- 4 Fûrûğ-ı cebhesi hem-zîb-i ḥüsn-i Yûsuf idi
Olaydı pertev-i ḡayret cebîn-i dâderde
- 5 Edib mirveḥamız perr u bâl-i bûlbûldür
Neşât-ḡâne-i gülşen-sarây-ı dil-berde

1409

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 İm‘ân-ı çeşm-i diḳḳati ol dem i‘âdede
Yok ḡânḳâh-ı kevnde bî-iddi‘â dede
- 2 Bîḡânedен şadîkimi bîḡâne bulmadım
Yokdur şemîm-i ‘ıtr-ı vefâ âşinâda da
- 3 Dehriñ neşât-ı bî-bedelin cüst-ü-cû ile
Buldum ‘inâḳ-ı dil-ber ile nûş-ı bâdede
- 4 Şeyḡiñ ümîd-i vaşl ile seyr et perestişin
Tilmîz-i meh-liḳâsına ḡîn-i ifâdede
- 5 Mecbûrdur suḡanver-i endişemiz Edib
Ġâhice nazm-ı nâdire-üslûb-ı sâdede

1408 S 67b, Ü1 168a, Ü2 157b

4 dâderde S, Ü2: mâderde Ü1

1409 S 67b, Ü1 168a, Ü1 157b

1410

meʿ ūlū fāʿ ilātū mefāʿ ilū fāʿ ilün

- 1 Dehriñ olur mu rağbeti hiç kurb-ı nāsına
Nās ol kesin ki seng-i cefā kor bināsına
- 2 Bağ mır ü şāha sifleleriñ bu sipāsına
Kim haşr eder niyāz-ı femi būs-ı pāsına
- 3 Vermez gedāya daʿ vī-i fakrı bu ʿālemiñ
Yetdikçe her gedā-yı kanāʿ at ğināsına
- 4 Münʿ im cemāl-i niʿ meti ibhāca meyl eder
Her eyledikçe aş ile faħr āşināsına
- 5 Bilmez Edīb minnet-i Vehhāb-ı ʿālemi
Halkıñ açan dehān-ı temennī seħāsına

1411

meʿ ūlū fāʿ ilātū mefāʿ ilū fāʿ ilün

- 1 Eṭvār-ı kibr ü naḥveti kār etme yā dede
Bu vażʿı āşināya degil etme yada da
- 2 Hʿān-ı nefise denmese daḥi biyā dede
Besdir rağif-i yābes ile lūbiyā dede
- 3 Pür-ğamla şanma bī-ğam olur hem-reh-i sülūk
Nā-yābdır şitāb-ı fevāris piyādede
- 4 Yeksān degil ḥaḳıḳat ile rütbe-i mecāz
Zūr-ı kemān-ı saḥt bulunmaz kepādede
- 5 Zāhid Edīb vehm-i sirāyetle bīnden
Merzā-yı ehl-i ʿaşkı bulunmaz ʿiyādede

1412

meʿ ūlū fāʿ ilātū mefāʿ ilū fāʿ ilün

- 1 Bismilgehiñ güzel nazar etsin kibāşına
Zālim gelen budur yine bilsin ki başına
- 2 Bir daḥi nūk-i tiğ ile ğisūya degmesin
Düşdükçe minnet eyleyelim ser-terāşına
- 3 ʿĀlim bu cāh u şervetine ḳāniʿ olmayıp
Zühdü zāmīme eyledi emr-i meʿ āşına

1410 Ü2 157b

1411 S 68a, Ü1 168b, Ü1 158a

2 denmese S, Ü2: etmese Ü1 / biyā dede S, Ü2: piyādede Ü1

3 Pür-ğamla S, Ü2: Bir ğamla Ü1

1412 S 68a, Ü1 168b, Ü2 158a

- 4 Abdāl-güne görme bu başı kabaları
Anlar daḥi ferāğınadır başka başına
- 5 Etfāl-i dehr altını yaş etmede Edīb
Sinni yetişmeden daḥi beş altı yaşına

1413

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 İstitār eyleyemez tāb-ı cilā tığimde
Şığamaz deşnemizin zīnet-i zātı ğımda
- 2 Gülşen-i 'āleme irhā-yı dem-i şūr etdim
'Andelībāna peyām-ı gülü teblığimde
- 3 Kulkul-i halk-ı şurāḥīye muḥākī kıldım
Zarf-ı mīnā-yı nem-i dīdeyi tefrığimde
- 4 Kışt-i bed-ḥāhıma dās-efken-i tedmīr oldum
Ahz-ı şa'r-ı dilimi āhıma tesvığimde
- 5 Bī-güher şanma Edībāne gamām-ı çeşmim
Dürr ü yāḳūt ferāvān bulunur miğimde

1414

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Görünce zarf-ı meyi dest-i ehl-i meymenede
Ko ṭa' nı zāhid aña ḥ'oş gelir o mey mene de
- 2 O deñli zāhidi perhīze çekdi bint-i 'ineb
Ki ḥūşesin aña bir kerre gösterir senede
- 3 İrāka eyleyecek mā'-i vechi yok şeyḥiñ
Niyāz-ı vuşlata efsurde etse mengenede
- 4 Şadāsı çıkmayarak şoḥbetin nihān ister
Şarābı rind ile mürşid iḥer mi tañtanada
- 5 Edīb fülk-i pür-āşüb-ı dehrden dūr ol
Şikeste zevraḳa binme ḥılāl-i fer-tene de

1413 S 68a, Ü1 168b, Ü2 158a

1414 S 68a, Ü1 168b, Ü2 158a

2 bint-i S, Ü1: ḥubb-ı Ü2

3 efsurde S, Ü2: efsurde Ü1

1415

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olunca hileger penbeyle kâdir zibh-i cāmūsa
Kalır serden terāş-ı müy içün zann etme cā mūsa
- 2 Cemālin revzen-i kâşāne-i ağıyardan görse
Gelir vahşet likā-yı yârden gayretle me'nūsa
- 3 Olurken rüy-ı kârı mün'akis āyīne-i dilde
Ne hâcet haclegāh-ı dil-bere ta'yīn-i cāsūsa
- 4 Hūmār-ālūde-i hecre kefi ruhsār-ı sākīden
Şarāb-ı nâbdan pür-neş'edir peymāne-i buse
- 5 Edībā şarşar-ı āhımla leşkerghāh-ı a'dāda
Kābūl-i irtifā' etsin mi hīç a'lām-ı menkūse

1416

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Çü-Hindū tengnā-yı hırşa me'sūr olma leklerle
Tecerrüdle hūmā-yı evc-i itlāk ol meleklerle
- 2 Bu zindān-ı belāda rāğīb-ı kayd-ı sebāt olma
Kārīn-i mihr ü māh ol devre āgāz et feleklerle
- 3 Nişān-ı mā-sivāya maqşadıñ hergiz işābetse
Çehān et tır-i meyli bāl-i 'anqādan yileklerle
- 4 Remād etse tenūr-ı ihtilāda cismīni zāhid
Elenmez tūde-i hākister-i hırşı eleklerle
- 5 Edībā şeyh-i tāmī' şūr-ı İsrāfili gūş etse
Kōmaz ref'-i livā-yı cerri elden dūnbeleklerle

1417

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Hāyiniñ bakma ne mesrūr u ne mekrūbına
'Ālemiñ kem-nigeh ol haqq-ı nemek-rūbına
- 2 Olsa da nev'-i kesel tāt-at-i Bārīsine
Kīneden şāf gerek merdūme bārī sīne
- 3 Kimse hīç nakş u kemāl-i hūnerin fark etmez
Dil-ferīb olmağile cā'ize-i taḥsīne

1415 S 68a, Ü1 169a, Ü2 158a

1416 S 67b, Ü1 169a, Ü2 158b

1 me'sūr S, Ü2: me'mūr Ü1 / leklerle S, Ü2: beglerle Ü1

3 hākister-i S, Ü2: hāki güster-i Ü1

1417 Ü2 158b

- 4 Şiyem-i nev'-i benî Âdemi her bir dānā
Şanma gencide eder dā'ire-i taḥmīne
- 5 Dili bī-nūr-ı hidāyetse Edībā dūr ol
Ziyy-i İslām ile her cilve-nümāy-ı dīne

1418

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Nākes behiştī cāy edemez ḥarc-ı nān ile
Âdem gibi ḳarīn olamaz ḥar cinān ile
- 2 Bir sāde ebruvān ile bī-ḥüsn ü ān olan
Nāz etmesin fütādelere bir kemān ile
- 3 Kılma heves o yāre ki pāy-ı vefāsının
Naḳş-ı şebātı olmaya bir āsitān ile
- 4 Gelmez semā' a zevḳ-i ṭarab her sūrūr ile
Olmaz nümūde ḥüsn-i edā her dehān ile
- 5 Çokdur ḥadīş-i rāz-ı derūnum benim Edīb
Fehm-i lisān-ı ḥālim eden nükte-dān ile

1419

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Zebānı māye-dār-ı genc-i şükrān eyle mekseble
Dālāletdir esir-i züll-i küfrān eylemek seble
- 2 Peyem-ber-zādelikle faḥra lāyık müttebi'lerdir
Şeref bulmaz veled nā-müttebi'ken nisbet-i eble
- 3 Demem ḥüsn-i siyer pīrāye-i her lāle-peykerdir
Ki hiç zībā olur mu ḥaṭṭ-ı bed la'li mürekkeble
- 4 Hemān lāyık muṭī' -i ribḳa-i emr olmadır yoḥsa
Cehāletdir sülūk-i rāh-ı Ḥaḳ ta'yīn-i maṭlabla
- 5 Edīb ehl-i hevāyı kevşer etmez 'aşḳ eder irvā
Ki yek reşḥa nice yeksān olur ke's-i leb-ā-leble

1420

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Qalır çeşm-i ümīdi ḥāk-i rāhın iktiḥālinde
İnanma 'iffet-i şeyḥe degil ol ikti ḥālinde

- 2 Hılāl-i üstühân-kâr-ı hilâlin ber-güzâr eyler
Felek ol mehveşe 'arz-ı 'ubûdiyyet hılâlinde
- 3 Ezân-ı lâli sem' -i muttakî şavt-ı Bilâl aňlar
Eşer birdir taķiye nağme-i lâl ü Bilâlinde
- 4 Maķâl-i imtiĥânı zaĥmnâk-i infi'âl eyler
Cevâb-ı tîr-i kıavs-ı nuķ eden ĥîn-i su'âlinde
- 5 Hemân iksîrveş şıdk u emânet oldu nâ-peydâ
Edîbâ 'âlemiñ ecnâs-ı nisvân u ricâlinde

1421

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Dilâ olsaydı dāġi sende bende
Çerâġ-ı ĥâş olurduķ sen de ben de
- 2 Olurduñ zâhidâ hem-ĥâl-i 'âşık
Çekilsen tûresinde sen de bende
- 3 Arardık cism-i zâr-ı ĥûn-şinâhı
Bileydik olduġun üftâde kıanda
- 4 Gözet ĥışn-ı ten-i vîrâne-sûru
Ki tâķat kıalmadı cânâ bedende
- 5 Edîbâ ĥülle-i cennet-perestiñ
Teni pîrâye-gîr olmaz kefende

1422

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Çerġ-i dñn bir yerine verse daġi deh rinde
Yine âsâyiş-i ĥâtır bulamaz dehrinde
- 2 Her şinâ-kâr-ı ţama' maĥzen-i zer nehrinde
Sâ'iliñ ġavŗa-zen-i ferĥat olur nehrinde
- 3 Bûy-ı ezhâr-ı ħemenzâr-ı fenâ mehlekdir
Eşer-i semm-i helâhil bulunur zehrinde
- 4 Şûret-i luţf u kerem merd-i ĥamiyyet-kârıñ
Lâ-cerem zâhir olur âyine-i kıahrında
- 5 Ser-fürû etmez idi bir şeh-i iķlîme Edîb
Rinde bir nûşe ĥasen olsa eġer şehrinde

3 sem' -i S, Ü1: sem' sem' -i Ü2
1421 S 68b, Ü1 169a, Ü2 159a
1422 S 68b, Ü2 159a

144345

HALEPLİ EDİB DİVÂNİ

(İnceleme-Tenkitli Metin-Cinaslar Sözlüğü)

Cafer MUM

Hacettepe Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü

II. CİLT

144345

Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Türk Dili ve Edebiyatı
Anabilim Dalı Eski Türk Edebiyatı Bilim Dalı için öngördüğü

DOKTORA TEZİ
olarak hazırlanmıştır.

Ankara
Kasım, 2004

73044

1423

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Tefennün-kâr yokdur kîmyâda
Hadîşin kim getirsin kim yâda
- 2 Saña pîrâ ne var şey būriyâda
Ki kaldıñ faqr ile şeyb ü riyâda
- 3 Seyâhat-kâr olanlar her bilâda
Müşârikdir hüdûş-ı her belâda
- 4 Secâyâ-yı tama' la ehl-i tâ' at
Degil şâyeste hüsn-i i' tikâda
- 5 Edîbâ hâcıyân menhûm-ı şerdir
Meţâf-ı zevre-i Ümmü'l-kurâda

1424

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Teskîn-i sūza müncezib olmam men âh ile
Sūz-ı dili füzûde ederken menâhile
- 2 Mücrim lezâda vizr-i zühûl-i vebâl için
Yanmağda bir günâh ile ben her gün âh ile
- 3 Neyl-i şühûda çeşm-i ümîdi kelîl idi
Yeksân göreydi gafleti dil intibâh ile
- 4 'Âşık geçerci behcet-i sîmâ-yı yârden
Göreydi hüsn-i rûz u şebîn mihr ü mâh ile
- 5 Olmaz habîr-i merdüm-i 'âlem o kim Edîb
Etmez şühûd-ı dîde-i sem' in nigâh ile

1425

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 'Arz etmesin zamâne fûrû zînesin bize
Dür eylesin vehîc-i fûrûzînesin bize
- 2 Etsin cemîle derse eger ki nesin bize
Şâdız 'adû k'ederse eger kînesin bize
- 3 Zâhid berehne görse de şahrâ-yı 'aşkda
Vermez zerâ-yı hırka-i peşmînesin bize

- 4 Yārīñ dilinde ‘aks-i cemālī bedīd olur
İzhār edince āyine-i sīnesin bize
- 5 Biz kām-yāb-ı nī‘ met-i bī-minnetiz Edīb
Lāyık mı kimse baḡş ede rüzīnesin bize

1426

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Rāzın açmaz göñlümüz her seng-dil sırdaşına
Seng-i rāh olduğça dāmen-çīn olur yoldaşına
- 2 Dāğ-ı ğam hem-şüret-i naḡş-ı ḡacerdir sīnede
Mümkin olmaz levḡa-i seng-i zevāle ṡaşına
- 3 İbtılā-yı ḡarīş-i hecriyle göñlüm cān atar
Tā ḡayāl-i nāḡun-ı ebrūlarıyla ḡaşına
- 4 Dīdesi şad-sāle eşk-efşān iken ruḡsārına
‘Āşıkıñ doymaz ziḡām olsa eger yüz yaşına
- 5 Nār-ı cevrenden şerār-ı āḡımız rīzān olur
Dem-be-dem bu ḡān-mān-ı ‘ālemiñ evbāşına
- 6 Ḳūt eden ma‘cūn-ı yāḡūt-ı feraḡ-baḡş-ı ğamı
Göñlünü her aş içün koymaz kederle aşına
- 7 Hem-dem olduğça baña gül-bāng-ı taḡsīn etmesin
Bī-niyāzım ben Edīb ehl-i ğamıñ sā-bāşına

1427

mef‘ulū mefā‘ilū mefā‘ilū fe‘ulūn

- 1 Şāyeste degil ḡūy-ı ṡama‘ mālīk-i dāda
Olmaz sime-i ṡāmi‘ ası māl-ı gedāda
- 2 Çok va‘d-i dūrūguyla şeker-ḡā küremāda
Ḳıymaz yine hengām-ı vefā ḡāk ü remāda
- 3 Rindān-ı zamān olmaḡile cāyi‘-i bāde
Mey-ḡāneleri eylediler cāy-ı ‘ibāde
- 4 Ḥüsñüyle cihān-ḡıymet imiş çeşm-i enāma
Meḡḡārları bilmez idim böyle bahāda
- 5 Bī-vāyelere merdüm-i bī-nī‘ met Edībā
Müste’hil-i en‘ām olamaz rüz-ı cezāda

1428

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Hâdiş-i ferye ile şimdi her mesâ merede
O şem'-i encümen-i nâz ile müsâmerede
- 2 Mürîd hemm ü feraḥda olursa her nerede
Ḥarîş-i mâde degil ibtilâsı var nere de
- 3 Düşerse şadme-i ğamla seyâḥat-i bere de
Dil-i nizârı kırmaz ol ṭabîb-i cân berede
- 4 Yeter bu ru'yet-i pûzîne-şekl-i ehl-i riyyâ
Nigâha çehre-ḥırâş oldu nâḥun-ı kırade
- 5 Edîb neş'e ile şeyḥ vaşla ṭâlibdir
'Ulûfe mevsimine va'd eder müşâherede

1429

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 O kim her teşneden maḥbûs ede âbın revâyâda
Revâ-bîn-i helâk ol görme hiç âbın revâ yâda
- 2 Raḳîḳ-i ehl-i himmet ḥâdim-i ebvâb-ı erzâliñ
Görünce esr-i züllün bîm eder olmaḳdan âzâde
- 3 Her el şâyân-ı zîb-i ḥâtem-i la'lin-i câm olmaz
Bulur her serde zînet şanma tâc-ı neş'e-i bâde
- 4 İşin peymûde-i endâze-i tedbîr eden 'âḳıl
Metâ'-ı kârın i'câb eyler üstâdân-ı ḥüssâda
- 5 Edîbâ muşliḥân-ı kec-derûn-ı dehre dil verme
Olurken reh-ber-i işlâḫı kâ'id râḥ-ı ifsâda

1430

mef'ülü fâ'ilâtü mefā'ilü fâ'ilün

- 1 Mürşid sükûnu koy müje-i eşk-bâr ile
Çâpûk-rev ol mülâzemete eş kibâr ile
- 2 Zâr eyle ehl-i encümeni cerr-i sîmden
Geldikçe ḳahve deste hemân alma zâr ile
- 3 Rîş-i sefidî tev'em-i gîsû-yı tûğ edip
Sîmâ-yı berf-günüñü göster vaḳâr ile

1428 S 69a, Ü2 159b

5 neş'e: nes'e (?) S, Ü2

1429 S 69a, Ü2 159b

1430 S 69a, Ü1 169b, Ü2 160a

- 4 Bî-tâb olunca püşt-i mürîde rükûba çek
Düş cāy-ı pîr-i mey-keşe zahr-ı hımâr ile
- 5 Taḳbîl-i la' l-i nev-ḥaṭ-ı yâr eyle çün-Edîb
Peyveste nûş-ı cāmî ḳarîn et bahâr ile

1431

me'ûlû mefâ'ilû mefâ'ilû fe'ûlûn

- 1 'Āşık yemesin ḡam nice bu cāy-ı 'azāda
Da'vet mi gerek ḥāzır iken cāyi' a zāda
- 2 Dünyāda heves-kār-ı sūrûr olmasın ol kim
Ekdāra düçār ola temennā-yı şafāda
- 3 Bir dil nice taşḥîḥ-i mizāc-ı ḡam eder kim
Āzurde-i derd olmaya tedbîr-i devāda
- 4 Bir dil ki bilir neş'e-i mey pā-be-hevādır
Versin nice hîç zevḳ-i müdām-ı ḡamı bāda
- 5 Mañşūra hevā-dār olan elbette Edîbā
Bir yer bulur āsāyişe bu dār-ı fenāda

1432

fe'ilâtûn fe'ilâtûn fe'ilâtûn fe'ilûn

- 1 Alma hengām-ı 'alef var ise cev her kimde
İctilāb eyle hemān var ise cevher kimde
- 2 'Ācizim duḡter-i ra'nā-yı meyi terkimde
K'etmeden terkinî āvîze olur terkimde
- 3 'Aksi her nîk ü bediñ cāzibe-i fehminnden
Düşmeden zāhir olur āyine-i derkimde
- 4 Şadme-i dehr ile çöksem de nigāh-ı ḥaşma
Naḳş-ı şavlet görünür nāşiye-i bergimde
- 5 N'ola sāḡar-keş-i te'bîd-i ḥayāt olsam Edîb
Zindeḡi kāmîn iken mişrebe-i mergimde

1433

fe'ilâtûn fe'ilâtûn fe'ilâtûn fe'ilûn

- 1 Ne der-i cūda delîl oldu ne kesb-i nāna
Ḳaşd-ı kîn eyledi her merd-i nekes bî-nāna

4 mürîde S, Ü2: mürîdi Ü1

1431 S 69a, Ü1 169b, Ü2 160a

1432 S 69a, Ü1 169b, Ü2 160a

1433 Ü2 160a

- 2 Tâc-ı şâhîde karar eyleyemez dür-dâne
Çeşm-i erbâb-ı tama' gâlib iken dürdâna
- 3 Neş'esi derd-i ser olduğça bu dem rindânîñ
Süst olur rağbeti peymâne ile peymâna
- 4 Buhalâ hacle-i küncünde zer-i maḥbûbuñ
İstemez 'aksi düşe âyine-i mîzâna
- 5 Buḥl için müddeḥir-i ehl-i şürûr olmaḡdan
Hüşede ister idi muḥtebes olmaḡ dâne
- 6 Böyle çerḥiñ görücek gerdiş-i nâ-hemvârîñ
Ger Felâtûn ise de 'âkîl olur dîvâne
- 7 Ḥayf kim cümle Edîb idi dirîḡ-i merhem
Eşer-i zaḥmı dirîḡ eylemeyen peykâna

1434

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şeb-i iḥlâşda her dîde-i bîdâr-ı meh-dîde
Karîr olsun büzüḡ-ı neyyir-i dîdâr-ı Mehdîde
- 2 Şebîh olmaz neşât-ı şubḥ-ı vuşlat cām-ı Cemşîde
Degil hem-ser mey-i endek-fürûḡ-ı cām-ı Cem şîde
- 3 Maḥabbet rāh-ı yâre bî-işâret cān-fîdâyîdir
Ki yekdir 'âşîka sūdu ziyânîñ kâr-ı ḥasbîde
- 4 Dil-i 'âşîk nevâl-endüz-ı dāḡ-ı tâze olduğça
Qalır çeşm-i ümîdi vefret-i îrād-ı kesbîde
- 5 Edîbâ keffe-i mîzân-ı ḥaşrı tâbnāk eyler
Dem-i yevm-i nedemde pertev-i a' māl-i sencîde

1435

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 İrtikâb etmededir maḡdem-i tâbistâna
Şeyḥ-i dūn yâr ile 'azm eyleye tâ bostâna
- 2 Pây-ı şevḡ olmadı reh-yâb o meh-i tâbâna
Renc-i ḡam tâb-ı fûtûr olmaḡile tâ bana
- 3 Zâhidâ sum' ayı ifrâṡ ile kâr eyleme kim
Ḳuvvet-i ṡab'-ı riya' za'f verir îmâna
- 4 Sa'y ile şūfî-i ḥayvân-menişi ḡann etme
Giderek vâşıl olur mertebe-i insâna

1434 S 69b, Ü1 169b, Ü2 160b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)
2 vuşlat S, Ü2: devlet Ü1
1435 S 69b, Ü1 170a, Ü2 160b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

- 5 Nice pes-mānde ise yine Edibā āhır
Mālik-i hūsn-i siyer fā'ik olur akrāna

1436

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Güm etmiş 'aksini mir'āt-ı şāf-ı rüy-ı dil-berde
Anıñ'çün böyle ser-gerdān olur āvāre-dil berde
- 2 Olur dār u diyār-ı merd-i miḥnet bī-serā-perde
Gedā-yı ḥāne-bizāra 'abeşdir bī-serā perde
- 3 N'ola zaḥm-ı fetil-i merheme düşmen-nigāh olsa
Ki dil-rışān-ı gam te'sir-i sem bulmuş devālarda
- 4 Nigāh-ı rāst-bīne cilve-i serv-i kadiñ varken
Görünmez istikāmet kāmēt-i şimşād u 'ar'arda
- 5 Edibā eblehān eylerdi pend-i hūşmendānı
Olaydı māye-i cevher-fürüş-pileverlerde

1437

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 İnanma kim ola gilmānda öyle sīmā da
Şebih-i hūr ise de olmaz öylesi māde
- 2 Ḥarāb-geşte-i endūhadır dilā bāde
Şarāb nāfiledir yoḥsa her dil-ābāda
- 3 Oturma meclis-i şūfī-i rūbehāsāda
Karārgāhıñı ḥaşr et künām-ı āsāda
- 4 Qo meyl-i şafvet-i zühhādı cüst-ü-cü etme
Terāb-ı 'ayn-ı ḥayātı rümüs-ı mevtāda
- 5 Edib bīm-i ḥacimi kımazdı ḥatırdan
İcāle etmese fikri cinān-ı a'lāda

1438

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 'Azm eder almak içün dirhem-i müfti Sinde
'Ālemiñ umma kanā'at ola müftisinde
- 2 Naqd-ı gül-bergi koyunca gül-i ter kisinde
Böyle pā-beste eder bülbulü terkisinde

1436 S 69b, Ü1 170a, Ü2 160b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

1437 S 69b, Ü1 170a, Ü2 160b

4 rümüs-ı S, Ü2: rümüz-ı Ü1

1438 S 70a, Ü1 170a, Ü2 160b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

- 3 ' Ālime vaşf-ı mey-i sāgar-ı cennet besdir
Neş'e-i pā-be-hevā mesned-i tedrisinde
- 4 Rüşd-ḥāh-ı fī'e-i ehl-i ğam olsun ṭālib
Ḥānḳāhıñ ne bulur mürşid-i telbisinde
- 5 Lübb-i ḥikmetle Edībā nūsaḥ-ı güftārım
Felegiñ heykel olur gerden-i bürcisinde

1439

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Yā eylesem muvāşalati yāre cām ile
Āğuş-ı vaşla çeksem anı yā recām ile
- 2 Gelmezdi gönlüme ğam-ı hicrān-ı bıkır-i mey
Ḥürmetde hem-ser olsa eger her ḥarām ile
- 3 Yokdur bu demde şarfe-i ümmid ü bimsiz
Yād eyleyen cüdālarını bir selām ile
- 4 Kaymazdı ḥāme şebtine elvāḥa reşkden
Versemdi ḥükm-i nāṭıkamı ben kelām ile
- 5 Şimdi Edīb idāre-i peymāne-i vefā
Bīgānedir enāmil-i meyl-i enām ile

1440

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Her yāre kıyma ālet-i vaşlıñ kıyāmına
Bānūlarıñ 'afāfına bakma kıy amına
- 2 Terķin eden ceride-i 'iffetde nāmını
Meftūn olur 'afāf ile teşhīr-i nāmına
- 3 Āb-ı ḥayāt-ı nākesi minnetle merd olan
Etmez izāka hiç leb-i şahbā-yı cāmına
- 4 Dehriñ şükūh-dāde-i kadr-i bülend olur
Taḥķir-i şān-ı kūt-ı ḥelāli ḥarāmına
- 5 Şāh-ı ferāğ-mesned-i mülk-i ḳanā' atıñ
Yetmez nigāhı fark-ı 'uluvv-ı maḳāmına
- 6 Bī-vāye-i vefā olanıñ pertev-i vefā
Olmaz nümūde dide-i meh-tāb-ı şāmına
- 7 Tiğ-i ḳazāyı ḥufte-i mühlet şanır Edīb
Maḥdū' olan tegāfūl-i çeşm-i niyāmına

1439 S 70a, Ü1 170b, Ü2 161a (S'de üzerine çizgi çekilmiş)
2 her Ü1, Ü2: (S'de bulunmuyor)
1440 Ü2 161a

1441

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Hışâl-i luṭf ile olduḡça dil-ber bu secâyâda
Ḳomaz ümmîdvâr-ı neyle aṣlâ büse-câ yâda
- 2 Şafâ-baḡş olmadıḡça ta' m-ı is' âf-ı emel hergiz
Ḳalâvet zâhir olmaz ḡüşe-i dest-i temennâda
- 3 Emel-cüyâna râh-ı maṭlabıñ fecc ü 'amîḡinde
'Aşûr etmez tevârî cünbiş-i pây-ı müdârâda
- 4 Ne deñli ehl-i şaḡvet şûret-i kârın nihân etse
Olur 'aks-i şüyû' u müncelî mir 'ât-ı aḡfâda
- 5 Benim 'âren nigîn-i dest-zîb-i câm-ı bezmimdir
Edîbâ la' l-i mey terkimle olmaz ḡadr-i mînâda

1442

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Degiliz ni' met-i elvân-ı emîr ü şehde
Vermeziz dil müje-i kâse-i şîr ü şehde
- 2 Nigeh et dâ'ire-i hâleye gerd-i mehde
Güyyiâ küdek-i nev-zâdı ḡomuşlar mehde
- 3 'Adem-i naḡz-ı 'uhûd ile şehîr olsaḡ da
Teşneyiz şeyḡ-i riyâ-kâr ile naḡz-ı 'ahde
- 4 Olsa da ḡâliye-endûd-ı beşâset ḡayin
Ziştîr peykeri mir 'ât-ı dil-i âgehde
- 5 Maḡz-ı tevfiḡ iledir yoḡsa Edîbâ merdiñ
Kâm-yâb olması vâ-beste degildir cehde

1443

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 İnanma hem-reh-i bî-zâd-ı 'aşḡa bir refâḡatle
Ne mümkün inşinâ nehc-i ḡinâ-yı birre fâḡatle
- 2 Nice bâr-ı girân-ı ḡayreti ber-düş-ı cân etsin
Ḳuvâ-fersûde-i renc-i kesâlet 'udm-ı ṭâkatle
- 3 Ṭabîbe şûret-i ḡulḡ-ı şifâ Ḳaḡdan ḡörünmezse
Cehâletdir rüsûm-ı dânişi farṭ-ı ḡazâḡatle

1441 Ü2 161a

1442 S 70a, Ü1 170b, Ü2 161a (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

1443 S 70a, Ü1 170b, Ü2 161a (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Şereh-kâr olma ‘âşık ıktifâ-yı işr-i zühhâda
Ki pâ-püş-ı riyâ bigânedir pây-ı şadâkatle
- 5 Edibâ gamdan âzâd olsa da ‘âşık rehâ bulmaz
Marîze ‘illet-i âyende dür olmaz ifâkatle

1444

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Tef-i gamdır mü’eddî yârini teftîşe ferhâda
Ki âhenden kavî te’sîr olur tef-tîşe Ferhâda
- 2 Dil-i şâfi şühûd-ı şüret-i düşmenle incinmez
Ki sengiñ ‘aksi zahm-ı inkisâr olmaz merâyâda
- 3 Nifâkı dîde-i idrâkine maḥfidir anıñ kim
Zühûlü müttezihdir ma’nî-i lafz-ı müdârâda
- 4 Kazâ rüy-ı tene levn-i seḳam sâyide etdikçe
Nice meşhûd olur reng-i eşer vech-i müdâvâda
- 5 Edibâ tâ ki her dem şüste-i âb-ı hülûş olmaz
Bulunmaz lem’a-i nûr-ı beşâset rüy-ı taḳvâda

1445

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Nidâyı dâm-ı şikâr eylerim münâdâma
Düşerse da’vet ile bûlbûl-i münâ dâma
- 2 Fidâ-yı serle emel merde nâmverlikse
Yeter cerîde-i yâfûhuma o ser-nâme
- 3 Şühûda ḥaşr-ı nigâh etmeden te’âmîsi
Naḳîşedir şeref-i nâm-ı çeşm-i bînâma
- 4 Teḡâfûl-i naẓar-ı imtiyâzdır bâdı
Nigâhdan ‘adem-i ihticâb-ı eşnâma
- 5 Edib şebt-i maḳâl-i mühezzebim el-ḥaḳ
Verir kuvâ-yı fesâhat lisân-ı aḳlâma

1444 S 70a, Ü1 170b, Ü2 161b

2 ‘aksi S, Ü2: ‘aksini Ü1

1445 S 69b, Ü1 171a, Ü2 161b (S’de üzerine çizgi çekilmiş)

1 şikâr S, Ü1: âşikâr Ü2

1446

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Mezîd olur bakarak tâb-ı şevk tefsîre
Füzûn olur mu değil iştîdâd-ı tef sîre
- 2 Kazâya düşmededir kâdıyân-ı bî-behre
'Îlâcî bulmadı hükûm-i kazâyı tağyîre
- 3 Bu h'âbgâh-ı cihânda ya var mı bir dânâ
Me'al-i h'âb-ı sühâd-ı garâmı ta' bîre
- 4 Sedâd-ı mesleki ibhâm eder mu'arrifler
Kırmış 'alâyim-i ta' rîfî şekl-i tenkîre
- 5 Edîb kâfile-sâlâr-ı gayr-ı ehl-i riyâ
Temerrûn etmededir ehl-i şıdkı ta' yîre

1447

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Pür oldukça tu'ûm-ı şübheden şubh u mesâ mi'de
Bulunmaz kavî-i nuşha kuvvet-i işgâ mesâmi'de
- 2 Degilken vâyemend-i neş'e-i tâb-ı cevâ mi'de
'Abeşdir iştihâ-yı lezzet-i tâ'at cevâmi'de
- 3 Zemistân-ı riyâda cismi vakf-ı lerziş olmuşken
Bulur mu şeyh-i sermâ-dîde germiyyet şavâmi'de
- 4 Berîdir rûşenâ-çeşmân dil-i a' mâ-başâyirden
Kim anlar gavta-zendir bahr-ı envâr-ı levâmi'de
- 5 Taleb-kâr-ı sülûk-i râh-ı 'aşka bî-dil-i pür-gam
Edîbâ sûd yok bîhûde izrâf-ı medâmi'de

1448

mef'ûlû fâ'ilâtün mef'ûlû fâ'ilâtün

- 1 Oldukça dilde gamdan âşâr-ı dest-mâye
Olsa 'aceb mi râcih envâr-ı destim aya
- 2 Ehl-i tevâzu' olmaz merd-i celîs-i pâye
Dil-bend-i i'tilâdır merd-i celî si-pâya
- 3 Besdir şehîd-i 'aşka cân-ı fidâsı vâye
Hâsirdir eyleyenler cânı fidâ sivâya

1446 S 70b, Ü1 171a, Ü2 161b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

3 ya S, Ü2: yâ Ü1

4 tenkîre S, Ü2: tanzîre Ü1

1447 S 70b, Ü1 171a, Ü2 161b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

1448 S 70b, Ü1 171a, Ü2 161b

- 4 Şūfî-i tıfl-sîret mâ 'ilse devr-i dāya
Olmaz velîd-i cismi peyveste devr-i dāya
- 5 Düşmez Edîb merd-i inşâf-gû ribāya
Oldukça nâ-nümûde inşâf gûr-ı baya

1449

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Veremez neş'e tehî sāgar-ı ābā mîze
Tab' ı hursend ise de sāgar-ı āb-āmîze
- 2 Şiddet-i 'unf ile redd eyle verā-yı derdin
Şeyhî me 'zûn-ı dühûl etmeyegör dehlîze
- 3 Fehm eder hâlini şūfî-i desāyis-kārîñ
Şanma her vâşıl olan mertebe-i temyîze
- 4 Hânkâhîñ nice bir mürşid-i zâğ-eṭvârı
'Andelîb-i dil-i 'uşşâkı çeker ta' cîze
- 5 'Ālimân ragbet-i māl ile Edîbā şimdi
Cümle nâ-câyizi hep çäre bulur tecvîze

1450

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Olurdum hecrden emniyyetiñ hışn-ı menî' inde
Alaydı gönülümü vîrân eden dil-ber meni' inde
- 2 Nihâl-i cism-i tâb-efsürde hem-hâl-i cemād oldu
Nemā bulmaz bu dehrîñ faşl-ı bî-sûd-ı rebî' inde
- 3 Beyânı vāye-i ifşâh-ı nuṭṭ etmekden efzündür
Belāgat ol perîniñ nüṣṣa-i ḥüsn-i bedî' inde
- 4 'Anā-yı irtikâbı celse-i āsāyîş oldukça
Ne rāḥat var cihânîñ zirve-i kaşr-ı refî' inde
- 5 Edîb ehl-i şekāvet incizāb-ı kâbiliyyetle
Helâke münşenîdir varṭa-i sū'-i şanî' inde

1449 S 70b, Ü1 171b, Ü2 162a
4 ta' cîze S, Ü2: temyîze Ü1

1450 S 70b, Ü1 171b, Ü2 162a
3 ḥüsn-i S, Ü2: 'aşk-ı Ü1

1451

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 'İnâyât-ı İlâhîdir velîde
Bulunmak seyr-i minhâc-ı velîde
- 2 Nigâh etmez şarâb-ı nâba dîde
Karîn olsa o la'l-i nâ-bedîde
- 3 Muhaşşasdır bilirken şer hadîde
Herâs etmez ten-i her şerha-dîde
- 4 Haţâdır nezd-i her merd-i cerîde
Herâsı eylemek şebt-i cerîde
- 5 Edîbâ farţ-ı hubb-ı sîme dîde
Şerehle düşmesin habs-ı medîde

1452

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hemân takaddüm içün şadr-ı meclise fesede
Biribiriyle qalır dâ'imâ münâfesede
- 2 Remâd eder giderek cismi hâsid-i kâsid
Bu nakd-ı nâ-seresi şanmasın qalır kesede
- 3 Bize beşâset-i ruhsâr-ı âteşiniñden
Dem-â-dem âteş-i reşk ile yanmada hasede
- 4 Derûnu pençe-i 'âşık-şikâr-ı şîr-i gamıñ
Düşürdü dâ'-i ten âzâr-ı mûlim-i esede
- 5 Edîb bend eder âgyârı ol perî mesede
Yüzün o tâ'ifeden şimdilik çevirmese de

1453

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Yok zâhidiñ idmânı ne şıdk u ne riyâda
Kim mâde-perest olsa da vermez neri yada
- 2 Tecvîl edemez nehc-i şavâba huţuvâtın
Fersûde eden pâyını minhâc-ı haţâda
- 3 Bilmezse n'ola qadr-i 'ayâr-ı haserâtın
Vezn eylemeyen âhını mîzân-ı hevâda

1451 S 71a, Ü1 171b, Ü2 162a

1452 S 71a, Ü1 171b, Ü2 162a (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

4 Derûnu S, Ü2: Devr-i Ü1

1453 S 71a, Ü1 171b, Ü2 162b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

3 Bilmezse S, Ü2: Bulmazsa Ü1

- 4 Mest olduğun añlar ‘arağ-ı çehre-i gülden
Gülşende bağan cilve-i mestâne-i bāde
- 5 Zāhid celed-i terk-i sivā etmez Edibā
Meftūn-ı vuḳūf olmayıcağ bāb-ı sevāda

1454

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Dām-ı zülfündür eden gönlümüzü āyende
Yoḡsa bī-cā dil-i āzāde çekilmez bende
- 2 Deheniñ şehdi şehādetden eder şermende
Leb-i şiriniñ ile sükkere denmez ḳanda
- 3 Meded-i rū’yet-i rūyuñla öter mürğ-i çemen
Gül-i ra‘ nā gibi olduğça öterlik sende
- 4 Rūyuna perde-keş-i girye-i hicrāniñ olan
Seni görmekle eder keşf-i niḳāb-ı ḥande
- 5 ‘Āşıḳıñ rahne bulur zeyl-i ser-i müjgānı
Tūtiyā bilmeyicek gerd-i rehiñ dāmende
- 6 Teni ifnā iledir sende ḥayāt-ı ebedī
Cān biter zerre-i ḥāk olsa da her bī-tende
- 7 Ne revā meyli Edib eyleye senden ḡayra
Ḥüsn-i ḥübān-ı cihān olmaz iken pāyende

1455

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Ġāze-i ḥamd ile ol Ḥāliḳe rū-zībende
Olma hırş ile der-i siflede rūzī-bende
- 2 ‘Arağ-ı rūyunu şarf eylemeyen dergehine
Ḡayrı yüzden göremez vech-i devāyı derde
- 3 Sīnesin dāğ-ı maḥabbetle ser-efrāz etmez
Eşer-i mihrini derk eylemeyen ḥāverde
- 4 Bī-tena‘‘um dil-i pūr-şehvet-i cem‘-i mālīñ
Olamaz kāse-i sīmīni liḳā-yı zerde
- 5 Nice bī-şöhret-i cāh olsa Edib inşāf et
Nām-ı nā-merd ile yeksān mı olur nām erde

1456

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 ' Aceb görme hıyāz-ı feyz deryā-müdde' isa da
Şinā-kārīde olsa hayret-i her müdde' i sāde
- 2 Gavālīdir hevā-yı gülsitāna zīnet-i sāgar
Behic olmaz meşām-ı şevke bī-gül-güne-i bāde
- 3 N'ola cism-i naḥīl-i ehl-i gam gözden nihān olsa
Çü-ism-i bī-müsem mā dāḥil-i beyt-i mu' ammāda
- 4 Ne buldu irtidāda 'ālemin taqvā-fürüşanı
Bulunmazken nişān-ı sum' a zeyy-i ehl-i taqvāda
- 5 Edīb olsa eşernāk-i lehīb-i sine-i 'āşık
Kalırdı şu' le-i kânün-ı dūzaḥ renc-i ḥummāda

1457

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Mā'-i rīḳin etmesin yād ol semen-sīmā bize
Yā da biz ilḥāḥ ederdik olsa mensi mā-bize
- 2 Reh-nümāy-ı rüşde gayy olmaḳda ḥarf-endāz-ı ta' n
Şimdi nuṭḳu lāldir her cā' iziñ nā-cā' ize
- 3 Siret-i ḥal' -i ' izār olmuş zarūrī mültezem
Ḥalkda yüz kalmamış yüz vermeden her yüzsize
- 4 Bu kıyām-ı fitnede meşhūd-ı eşrār olsa da
Bī-eşerdir zāt-ı ' İsiden zuhūr-ı mu' cize
- 5 Ḥalk hiç bī-behre-i ye' s ü ümīd olmaz Edīb
Muntazırdır tā ki bir i' ād u va' di muncize

1458

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Kā'id-i çeşmi yine eyledi ber-ter ḥīle
Dil-i āvāreyi iḳlīm-i gama terḥīle
- 2 Zāhid-i bār-keş-i züll-i ṭama' dan dūr ol
Düş-ı endişeyi vā-beste ḳoma zenbīle
- 3 Tevbeden tevbe ye āmādelenir rāḡıb olan
Tevbe-kārīyi ḳudüm-ı ecele te' cīle

1456 S 71a, Ü1 172a, Ü2 162b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

4 S, Ü2: (Ü'de bulunmuyor)

1457 S 71a, Ü1 172a, Ü2 162b (S'de üzerine çizgi çekilmiş)

1 ederdik S, Ü2: ederek Ü1

1458 S 71b, Ü1 172a, Ü2 163a

- 4 Pā-nihād-ı ser-i minhāc-ı sebük-bārīdir
Meyl eden dilde zihām-ı hevesi taqlile
- 5 Sebak-āmūz-ı debistān-ı gamız şimdi Edīb
Ehl-i gamda bizi kim kâdir olur techile

1459

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tek-â-püda kalırsam gam değil düş-ı tek-âverde
Ol âhüyu edeydim dām-ı âgûşa tek âverde
- 2 Şühûda rû-be-rû yok tākāt-i bülbül dilâ verde
Olur mu zehre hiç la' lîn kabāya her dil-âverde
- 3 Gül-i h'urşide gül-berg-i ruhu şeb-nem-feşân olsa
Olurdu bir gül-i h'oş-reng ü bû gülzâr-ı hâverde
- 4 Haţāsın gerden-i devr-i güle tahmîl eder şimdi
Haţâ yok şeyhe gūyâ vuşlat-ı yâr-i haţ-âverde
- 5 Güşād-ı gonçeye yâverse de ber-bād eder âhîr
Edibâ rûzgârîñ vaz'-ı hāmı böyle yâ verde

1460

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Deme melîke-i 'işmet şakın hele o zene
Ki zîb ü zînetine vaşl-ı gayr için özene
- 2 İzâ'a eyleme itlāk-ı nām-ı merdîyi
Ümîd-i dirhem ile bend-i uçkurun çözene
- 3 Każâ-yı şehvet için ittiḥāz eden dü zeni
Niẓām-ı kârı güm eyler ḥalel verir düzene
- 4 Rehâ bulur deme züll-i su'âlden ol kim
Dü dest-i tāmî' ası māl-ı nās için uzana
- 5 Edīb ehl-i kanā'at demem cihân içre
Mevâ'id-i şeh ile bîkr-i lezzetin bozana

1461

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Şükr çün vehb-i Hudâdır dehen-i şâkirde
Feyz-i üstâda şenâdır yakışan şâgirde

5 kâdir S, Ü1: kâ'il Ü1

1459 S 71b, Ü1 172a, Ü2 163a

1460 S 71b, Ü1 172b, Ü2 163a

1461 S 71b, Ü1 172b, Ü2 163a

- 2 Şaḥ-ı her nāṭıka bār-āver-i şükrān olmaz
Güher-i nesl bulunmaz racül-i ‘ākırde
- 3 Şıdḳ ile vāşıl-ı ser-menzil olur ehl-i ḥulūş
Reh-nümāy-ı sübülü olmasa da zāhirde
- 4 Dür-i yektā-yı dili etme ḥabīs-i dünyā
Ḳoma bu heykel-i nūru ‘unuḳ-ı kāfirde
- 5 Pertev-i nāṭıka-i kilkim Edībā şanma
Rū-nümādır eşer-i ḥāme-i her şā‘ırde

1462

me‘ūlū fā‘ilātū mefā‘ilū fā‘ilūn

- 1 Dehriñ baḳınca rütbe-i ‘izz-i vülātına
Zāhid perestiş eyledi ‘Uzzā vü Lātına
- 2 N’eyler ‘uhūd-ı piri beridir o kayddan
Destinde pır-i ḥānḳahıñ baḳ berātına
- 3 Güyā benāt-ı na‘ş-ı sipihr-i zemindir
Şahrā-yı gülşeniñ naḳar etsen nebātına
- 4 ‘Uşşāḳı rüyuna feletāt-ı nigāhdan
Nehy etdi yār maḳhar iken iltifātına
- 5 Şaḥş-ı ne’y-āzmüdeye dil-bend olup Edīb
Olma şaḳın ferīfte zāt u şifātına

1463

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Ne ḳadar tāb-ı reşānet var ise pāyında
Cāhmendān-ı me‘ālī olamaz pāyende
- 2 Renc-i ḡam zāhid-i berrāşa olur āyende
‘Adem-i keyf ile ancaḳ ramazān ayında
- 3 Baḫr kim teşne-lebi cūy ola bil kim dehriñ
Ṭama‘-ı ḥāmı gedādan ḳoḳ olur bayında
- 4 Baḳma şirini-i güftārına ehl-i zūruñ
Arama şıdḳı leb-ālāy-ı şeker-ḥāyında
- 5 Ne bilir behcet-i sīmāsın Edībā yāriñ
Zevḳ yok ḥānḳahıñ şūfi-i ḥar-gāyında

5 Ḳoma S, Ü2: Ḳoyma Ü1

1462 S 72a, Ü1 172b, Ü1 163a

1 Zāhid S, Ü2: Zühdüñ Ü1

1463 S 72a, Ü1 172b, Ü2 163b

1464

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kesel lâıyık degil neyl-i emelden nā-ümīdāna
Ki bulmaz āşiyāngāhında mürğün nā'imi dāne
- 2 Ferehmend-i hayā ser-mest-i şahbā-yı cünün olsa
Yine terk-i mürā'at eylemez ādāb u erkāna
- 3 Celis-i nerm-hū şāyeste-i kavlı-i dürüş olmaz
Cüdādır rüy-ı mir'āt-ı mücellā zahm-ı sūhāna
- 4 Sadā-yı gerdiş-i tāhūnu kemterdir kıyās etme
Harir-i ābdan sūrah-ı sem'-i āsiyābāna
- 5 Edibā iktibās-ı sūz-ı gamda buhl eder 'āşık
Lehibi 'aşqdan bir lem'a vermez āşinā yana

1465

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Mızler güftāra çün āgāz ede mizān ile
Mizbānıñ da sözü mevzūn gerek mizān ile
- 2 Lāgar-ı ferbihten-i şervetden olduñ bī-haber
Gördüğün bī-çāre-i āmāsı istismān ile
- 3 Çeşm-i zahmı bī-nevā kalmağ devādan 'āşıkıñ
Olmadan rencide yegdir nāziş-i dermān ile
- 4 Hiç meğāk-üftāde-i keyd-i ecānib bulmadım
Gördüğüm her Yūsuf-ı şıdkı qarın ihvān ile
- 5 İhtiyār etmek Edib ehl-i kemāle nakşdır
Hüsn-i kārı hāhiş-i ihsān u istihsān ile

1466

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Dile taḥammül-i bār-ı gamı ibāhamle
Ne ḥaddi var k'ola dāmen-keş-i ibā ḥamle
- 2 Söner mi sūziş-i sīnem zebānesi nemle
Sirişkim etse de 'azm iktirāna sīnemle
- 3 Göñül mūhādene-i 'aşka mülzem olduğça
Muḥāşemet mi olur hiç każā-yı muḥkemle

1464 S 72a, Ü1 173a, Ü2 163b

1465 S 72a, Ü1 173a, Ü2 163b

1466 S 72a, Ü1 173a, Ü2 163b

- 4 Olurdu vaşl-ı ‘azîm-i sürûrdan kârih
Olaydı hûy-ı muşâfât-ı gam her âdemle
- 5 Nice müsâfir-i minhâc-ı ‘aşk olur göñlün
Mücâvir eylemeyen her garîb ü mahremle
- 6 Emîn-i sırr-ı gamıñ sırrı âşikâr olmaz
Nümûde eylese de keşf-i râz-ı mübhemle
- 7 Çemende sāgar-ı pür-meyle neş’e-yâb ederim
Edîb göñlümü şâd eylesem irâdemle

1467

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Cemâlin ay ile hem-pāye görmez ol kadi rāye
Bu deñli hüsñü maķrûn eylemişken ol Kādîr aya
- 2 Uyardı nāleme bezm-i gamında olsa cā nāya
Olurdu pey-revim reşh-i lebinden olsa cān aya
- 3 Fenā-yı cism olur dārū-yı şāfi ‘āşıkā ancak
Degil renci sezā dārū-yı dîgerle müdāvāya
- 4 Necât-ı uhrevî tâ‘atledir Hakkā ki Tersāya
Dem-i ‘uķbā ne lâyıķ ilticā dergāh-ı ‘İsāya
- 5 Edîbā dest-i tevfiķ-i İlāhî kāyid olmazsa
Ne mümkün sevk-i yekrân-ı taleb rāh-ı temennāya

1468

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Sîpihriñ pençe-i mihri eşeldir tâb-ı ‘İsāya
Ki işrāk-ı zuhûru nûru eyler tâbi‘-i sāye
- 2 İķâmet-kâr-ı deyriñ şubhu koy hem-reng-i şām olsun
Sevād-ı ‘aks-i ruhsârıyla mir’ât-ı çelîpāya
- 3 Felekde hâleāsā zîb-i evc-i imtiyâz ister
Degil şâyân-ı tıfl-ı meh-cebîn āgûş-ı her dāye
- 4 Hâyâtı ‘āşıkıñ lutf-ı hîṭâb-ı yârdır zîrā
Revân olmaz dem-i dāfiḥden özge ķālîb-ı nāya
- 5 Dālâle reh-nümāy-ı sîret-i a‘lâdan oldukça
Ṭarîķ-i istikâmet dŭrdur ednâdan a‘lāya
- 6 Cihānda her bŭt-i zîbende-ruhsâr-ı emel zāhid
Degildir lâyıķ-ı ‘arz-ı liķā çeşm-i temennāya

1467 S 72b, Ü1 173a, Ü2 164a

2 nāleme S, Ü2: nāle-i Ü1 / pey-rev-i S, Ü2: pîre de dem Ü1
1468 Ü2 164a

- 7 Edib ehl-i emel şıdkı mühim-sāz-ı riyā etmek
Şikest-i sāgar-ı kevşerle beñzer t̃alib-i māya

1469

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Yok hüy-ı t̃ama' kimseye şir u şekerinde
Mestāne görüp hālını düşme şeke rinde
- 2 Olsun mu eşer şavlet-i şirānelerinde
Nā-yāb olanıñ şafvet-i şir analarında
- 3 Bī-dādı ile dāder-i 'ālemiñ ancak
Revnağ bulunur s̃iret-i 'adl-i 'ömrinde
- 4 Zāhid ki kemāl üzre girān-bār-ı t̃ama' dır
Rāhat mi bulur nehzet-i seyr ü seferinde
- 5 Biz ma' nī-i elgāz-ı ğamı bulduk Edibā
Tefsir-i diliñ hāmiş-i dībācelerinde

1470

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hīrāmān olmadan dergāh-ı şād-ı luṭf-ı paşada
Eden nā-şāda etsin etmesin taḥrik-i pā şāda
- 2 Nigeh-düz-ı şu'ūr ol tengnā-yı miḥnet-ābāda
Ki yok me'mūn-ı istikbāl-i miḥnet şulb-ı ābāda
- 3 Baña düşmen cefāyı maṭlab-ı a'lāsı bilmişse
Aña za'fiyla 'avd-ı maṭlabın olmuş temennāda
- 4 Nigāhın ehl-i ğayra halka-i dām-ı şikār etmek
Belādır merdüm-i re'fet-güzin-i ehl ü evlāda
- 5 Edib ašlā kabūl-i harf-i imān eylemez düşmen
Hicā-h'ānlık 'adūya bī-eşerdir vaḫt-i heycāda

1471

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Meyl etme şahş-ı bed-menişin būs-ı nānına
Ġafletle sine germe şaḫın bu sinānına

1469 S 72b, Ü1 173b, Ü2 164a

1470 S 72b, Ü1 173b, Ü2 164a

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

5 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1471 S 73a, Ü1 173b, Ü2 164a

- 2 Dehriñ қо Һırşı ağdıye-i müftinānına
Olma rübüde ergife-i müft-i nānına
- 3 Bî-behre-i nişāne-i sem‘-i qabûl iken
Zih-beste olma tîğ-i maqālîñ kemānına
- 4 Zāhid faqat ızāqa-i şehd-i merām için
Dil-berleriñ benānına nāzır ben ānına
- 5 Mağbûţ-ı mihr ü māh ise de ‘ālemiñ Edib
Dil verme Һüsni-i her büt-i nā-mihrbānına

1472

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Olur mu zāhid-i pes-pāye düşmeye kebede
Ki bu riyā ile ‘ömrün geçirdi bir kebede
- 2 Emānet ehli bilir yoҺsa Һāyiniñ şanma
Niğāhı qādir olur imtiyāz-ı nîk ü bede
- 3 ‘İtāb-ı Һāyinedir pey-revān-ı şıdķ etmez
Zebānı birbirine cünbiş-i mu‘ātebede
- 4 Mizāc-ı miqvel-i rencûru tāmî‘iñ ancak
Şifā bulur kefi muhtācdan muṭālebede
- 5 Kemāl-i ‘ilm ile meyl-i qarīn-i cāh olanıñ
Qarīn-i cehl ile birdir kemāli mertebede
- 6 Serāb-ı kevnde naķş-ı ber-ābdan ğayrı
Ne buldu Һusrev ü Dārā ‘aceb bu debdebede
- 7 Maqām-ı cāhile yeksāndı şöhreti Һalkıñ
Olaydı pertevi bedriñ hilāl-i yek-şebede
- 8 Kimine mevhibe şanma çıkardı Һātemden
Mü‘ekked olmasa zannı bülûğ-ı mevhebede
- 9 Edib ‘ayn-ı Һaķikatden irtivā edeniñ
Üvāmı taze çiçekdir dehān-ı meşrebede

1473

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Devā-yı derdimizi yer mi var tenāsīye
Bu renc-i ‘aşķ ile muhtāc iken ten āsīye
- 2 Bizi kecāve-nişin-i tarīķ-i derd etmiş
Mülûk-i ‘ālemi iclās eden kürāsīye

- 3 Olur mu lücce-i maşşūdu cilvegāh etmek
Binen zevāriḳ-i bī-şūrta-i revāsīye
- 4 Helāke pey-rev eden merdūmū dilirīdir
Giden herāsa düşer rāh-ı bī-herāsīye
- 5 Edīb muḳterin-i merd-i ḳadr-dān olmaz
Olan devīde reh-i ḳadr-i nā-şināsīye

1474

mef'ülū mefā'ilū mefā'ilū fe'ülün

- 1 Mi'zār-ı şakāvet mi degil merdūmekine
Şāyeste midir çeşm-i dil-i merdüme kīne
- 2 Dārū-yı cerāḫāt-ı nemek-sūde-i dildir
Olsaḳ n'ola dil-beste o la'l-i nemekīne
- 3 Ğımd eyle dili şārim-i ḥūn-rīzine yāriñ
Ḥ'āhişger isen ḳulzūm-i 'aşḳıñ semekine
- 4 Ğayra ne revādır emel-i ḫātem-i la'liñ
Engüşt-i dehānım yaraşır öyle nigīne
- 5 Dehr olsa da pür-şūr kıyāmetle Edībā
Muḫtel mi olur hiç dil-i erbāb-ı sekīne

1475

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Nigāh etmem reh-i zūr u rişādan kürk-i semmūra
İhānet eylemem şavlet-nümāy-ı gürg isem mūra
- 2 Lebībe rüz-ı ferdā mānde-i gull olmamaḳ yegdir
Nigāh-ı raġbeti ḫaşr etmeden ğılmān ile ḫūra
- 3 Bu gün fark eylemezsen sen ki ḫārā sengi ḫārādan
Dem-i 'uḳbāda istihālīñ olmaz ḫülle-i nūra
- 4 Gürūh-ı ehl-i 'aşḳa ihtiyār-ı ḫāne-ber-düşu
Hemān mihmānlığa āmādelikdir dār-ı Manşūra
- 5 Edībā ḫātırı mātemle maḫzūn eylemek ḫ'oşdur
Bu mātem-ḫānede şād etmeden her sūr-ı mesrūra

4 Helāke S, Ü2: Hilāle Ü1

1474 S 73b, Ü1 174a, Ü2 164b

1475 S 73b, Ü1 174a, Ü2 164b

1476

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Meded-res olma şakîye şakın cerîmede de
Ki eşkıyâya şakîdir olan cerî medede
- 2 Nigâh-ı hâtır koyma haşâyir-i remede
Düşürme dîde-i efkârî illet-i remede
- 3 Hacîc-i sâhire-peymây-ı fûrkatiñ kârı
Nidâ-yı âh u enînden maķâm-ı telbiyede
- 4 Refîķ-i sum'ageriñ dest-māye-i edebi
Hemān güzāf-ı riyādır reh-i münādemede
- 5 Edîb muhlişi erbāb ederdi ehl-i riyā
Mecālî olsa kilābıñ mehābet-i esede

1477

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Akdām-ı sa'y olsa da ser-tā-ser ābile
Def'-i evāma çāre bulunmaz serāb ile
- 2 Gōñlüm nice nigāh-ı tegāfülle şād olur
Mümkin midir nevāziş-i hâtır itāb ile
- 3 Gösterme tavr-ı hışm ile uşşāķa rüyuñu
Luţf et na'îmi etme muķārîn azāb ile
- 4 Neyl-i şühûda perde-i hırmān olur deyü
Çeşm-i teriñ adāveti var şimdi h'āb ile
- 5 Şanma Edîb dîde-i tammā' sîr olur
İllā meger ki ķabza-i müşt-i türāb ile

1478

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Zuhûr-ı gayra bār olmaķda mānend olma zenbîle
Ki 'ār eyler nümüdār olmadan zenbîle zen bile
- 2 Ser-i cānānede dil-bend olaldan naķş-ı mendîle
Bütün üftādelerde dāstānım şimdi men dile
- 3 Eger aħķām-ı Furķāniyyeye nā-rām ise rāhib
Müzevverdir şübût-ı ittibā'ı hūkm-i İncîle

1476 S 73b, Ü1 174a, Ü1 165a

1477 S 73b, Ü1 174b, Ü2 165a

1478 S 74a, Ü1 174b, Ü2 165a

- 4 Cihāt-ı sittede dergāh-ı nūra olmayan sācid
Hemān seccādelerde secde birdir naqş-ı qandile
- 5 Edibā kāsīd eylerdi sibāk-ı hayl-i 'irfānı
Eger me'lūf edeydim kilik-i h'oş-reftārı ta'cile

1479

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Her şeb ki düzd-i vāhimesden korka bāğına
Nātūr-ı bāğ şu'le-i mey kor qabağına
- 2 Bir 'andelīb-i şu'le-şafir ittiḥāz eder
'Āşık nihāl-i dāğ-ı ğamıñ her budāğına
- 3 Şanma gurāb-ı müyunu her 'anberin ḥaṭıñ
Şeybiñ güşāde-bāl olarak düşmez ağına
- 4 Eylerdi güş-ı rağbet-i mīnāda belki yer
Şeyhiñ çıkaydı koyduğı penbe kulağına
- 5 Zāhid şirā-yı bādeye ḥāfi gider Edib
Kefş-i girānı kayd-ı keseldir ayağına

1480

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hünermendān için bu kārgāh-ı āferinişde
Olan şimdi hüveydā hep nişār-ı āferin işde
- 2 Olur mu mümkün etmek kendimi ifnādan āzāde
Bu nüh tāḥūn-ı dendān-ı felek oldukça gerdişde
- 3 Göñül etmezdi nefret bu nümāyişgāh-ı 'ālemden
Nigāhı lem'a-bīn-i üns olaydı her nümāyişde
- 4 Karīn-i nūr-ı teysir olmadıkça çeşm-i maṭlūba
Görünmez cezbe-i ḥüsn-i eşer sīmā-yı ḥ'āhişde
- 5 Edibā bu gavāyetgāh-ı dehriñ şeh-perestānı
Felekde yer mi kor 'ubbād-ı aşnāma perestişde

1481

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Yād etse sifle yārini bir kem ḥaşır ile
Cevrinden istemez anı bir lemḥa sırıla

1479 S 74a, Ü1 174b, Ü2 165a
2 eder S, Ü2: eden Ü1
1480 S 74a, Ü1 174b, Ü2 165b
1481 Ü2 165a

- 2 N'eyler şühûdu hüsnüne dil-ber ki şâh idi
Her Hüsrev-i cemâle bu hüsn-i şehîr ile
- 3 Bed-h'âha tîr-i âhı berîd eyle sînedden
Şâyeste kıl o tîre-dili ol sefir ile
- 4 Dil-h'âhı fark eden eşer-i rûy-ı kârdan
Reh-yâb olur kerâmete keşf-i zâmîr ile
- 5 Zâhid Edîb meclisi irhâba şîr olur
Geldikçe tâlibân-ı mey-i nâba şîr ile

1482

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hışâl-i merhamet uymaz dil-i le'imâna
Ki şıdķ-ı tām ile gelmez dil ile imâna
- 2 Maķâl-i nâşîha kerdîr cihāniyān gūyā
Maķarr-ı ehl-i şamemdir hemān bu ker-ķhāne
- 3 Derūnuñu eşer-i pendî çāk çāk etse
Yine kederle nigāh etme rûy-ı yārāna
- 4 Dimāğ-ı dānişi āzurde-i şudā' eyler
Erāziliñ mey-i evşāfı gelse meydāna
- 5 Dem-i şitā gözedir nûş-ı cām içün zāhid
Edîb bakma sen ol keyf içün şitābāna

1483

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hārişe neyl-i şetāret olur defîneyle
Bu bezm-i sâhirede n'eylesin defî neyle
- 2 Gezend-i reh-zen-i ğamdan rehîde et sākî
Kümeýt-i sāğarı mağnā-yı rinde sür meyle
- 3 İzā'e kıl bize fey'-i dırahtı gülşende
Fürüg-ı sāye-i cām-ı meyi izāfeyle
- 4 Bizi bu dey-meh-i ğamdan bahār-ı rāhate çek
'Anāda kılmayalım baht-ı nā-güşādeyle
- 5 Edîb bir şey ile rindi çerķ rām edemez
Ederse ancak eder āb-ı nāb-ı hūşeyle

1484

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Mey-keşin olmaz çemende zevk-i tāmı nâyile
Görmedikçe bāde-i gülfāmı tā mīnāyile
- 2 Rinde bā-sīb-i zekān şun cām-ı la' līn gönlün al
Sākiyā āgeh-dil ol bil vermeyi almayile
- 3 Mālik-i şad genc-i Qārūn olsa da vermez yine
Şimdi her Fir'avn-ı Mısr-ı buhl bir Mūsāyile
- 4 Neyl-i rāhat merde mīr ü şāhdan 'uzletledir
Hiç olur mu şöhet-i paşa ile baş ayıla
- 5 Dehrde rāhat kem olmağla Edibā gāyile
Olmada şimdi ra'yyetden füzūn āgayile

1485

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Baña ta'n etme zāhid irtikābāt-ı menāhile
Ki terk etsem de nālānım menāhīniñ men āhile
- 2 Nice şāyān-ı vaşl-ı şāhid-i gufrān olam bilmem
Raķīb-i vizr-i zengī vaşfımıñ rüy-ı siyāhile
- 3 Şaķın küstāhī-i 'amd ile etme müttehim şūfī
Dil-i ehl-i hevāyı ehl-i ehvāniñ günāhile
- 4 Deme tāb-ı dil-i her müdde'ī 'āşıkla hem-serdir
Sühā olmaz ber-ā-ber āsmāniñ mihr ü māhile
- 5 Yem-i fevz-i me'āda zevrak-ı hūsn-i 'amel lāzım
Edibā hūmkdur kaşd-ı güzēr merde şināhile

1486

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Bu naqd-ı cānı eder 'āşık iddiḥār o deme
K'aniñla anda olur vām-ı ḥasreti ödeme
- 2 Eder mi luṭf-ı kanā'at kifāf-ı mā'ideme
O hūnu teşne iken iktirā'-ı mā'-i deme

1484 S 93b, Ü1 175a, Ü2 165b

2 vermeyi S, Ü2: verme meyi Ü1

1485 S 103b, Ü1 175a, Ü2 166a

2 olam S, Ü2: olmam Ü1

4 Sühā S, Ü2: Şehā Ü1

1486 S 103b

- 3 Rehā-yı şadme-i mevc-i yem-i vücūd olmaz
Resīde olmayan āgūş-ı sāhil-i ‘ademe
- 4 Nihāyet-i şeb-i fūrkat şabāh-ı vuşlatdır
Ferah mukābil olur intihā bulunca ğama
- 5 Edīb cümle nuķūş-ı şahāyif-i ‘ālem
Gedā olursa n’ola hūsn-i şan‘at-i kalem

1487

mef‘ulü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 H̱ār olma kār-ı bed-eşer-i nā-revā ile
‘Uķbāda düşme ğā‘ile-i nāra vā ile
- 2 Harf-i nidā-yı re‘fet-i kelb-i Revāfızı
Şebt etme levh-i nāṭıkaya gel be-yā ile
- 3 Biçsin haṭāyı şeh bu gün endām-ı kārına
Yarın ki nāra ‘azm edecektir alayile
- 4 Bānūlarıñ vişālini şeyh-i ḍarīre sor
K’o rām eder güzidelere bir du‘ā ile
- 5 Bakmak Edīb mi‘de-i çeşmi bulandırır
Simā-yı merd-i mübtedi‘-i bed-hışāyile

1488

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Mürīd zühdü bırak aşā düş kalāşetle
K’o zühdü biz edelim sen hemān kal aş etle
- 2 Bu zaḥm-ı hırş ile olduğça sen cerāhatle
Me‘āşī saña müyesser mi bence rāhatle
- 3 Saña çü zād-ı harāmı ibāhe mīr etdi
İbā hamīre ne mümkün ğıdāya şehvetle
- 4 Müdām nehb iledir vehb-i eşḥıyā şimdi
Sezā-yı şöhet-i ihsān olur isā‘etle
- 5 Edīb da‘vet-i rūz-ı cezā bedīd olsa
Yine icābete yok meyl eder inābetle

1487 S 106a, Ü1 175b, Ü2 166a

4 K’o S, Ü1: Gāh Ü1

1488 S 105b, Ü1 175b, Ü2 166a

5 icābete yok meyl eder S, Ü2: icābete meyl eder yok Ü1

1489

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Dem-ā-dem ālet-i lehvi olur münāvelede
Terāküm-i feraḥ-ı vuşlat-ı münā velede
- 2 Me'āda rüşvet ederken sezā mıdır şūfī
Perend-i zühdü ğarīm-i riyāya örselede
- 3 Kūmāş-ı sum' ayı ehl-i riyā kibāra şatar
Fireng-tuḥfe metā' ı alır geçen beledde
- 4 Riyā geçen yeredir şedd-i rahli sum' ageriñ
Vuşūle bulsa da fūrşat hezār merḥalede
- 5 Edīb nağme-i rāḥat resā-yı sem' olmaz
Kālırsa meclis-i 'ālem bu gūne ğulgūlede

1490

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Riyāzetle bulunmaz çünki pervāzıñ perestūda
Neden meyl-i sükūt ey zāhid-i dünyā-perest oda
- 2 Bu devr-i kabzda yok dest-i mu'telli resā cūda
Ṭabīb-i cūydan ğülşen de bir reşḥ-i devā-cūda
- 3 Simāṭ-ı eşḫıyāda sengveş dendān şikest olmuş
Dehān-ı ḥaste-i cū'a ḥayāl-i ṭa'm-ı pālūde
- 4 Meşām-ı çeşme hiç bŷy-āver-i reng-i neşāt olmaz
Nesīm ancak ğubār-efşānlığın etmekde efzūde
- 5 Edībā mevsim-i ma'lūma taḥşış-i nühūz etmez
Ḥacīc-i vuşlata pā-bend olur eyyām-ı ma'dūde

1491

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nesīc-i rişte-i zerden giyince tennūre
Olur 'ilāve-i ḥayret o sīm-ten nūra
- 2 'Arūs-ı mey ḥaṭa'an zāhide ğörünmüşken
Ġörünse rinde n'olur 'amd ile o mestūre
- 3 Sefir-i sūz-ı dili yāre ba's eden ben iken
Ne gūne nisbet-i cürm etdi 'abd-ı me'mūra

1489 S 105b, Ü1 175b, Ü2 166a

1490 S 105b, Ü1 175b, Ü2 166b

1491 S 105b, Ü1 175b, Ü2 166b

- 4 Bülûğ-ı ecre nevîd-i herâs-fermâdır
 Hâta görünse ‘amelde nigâh-ı me’cûra
- 5 Edîb rîk-i tabîb-i hünerver-i kilkim
 Tirâb-ı neş’e-i meydîr mizâc-ı maḥmûra

1492

mef’ûlû fâ’ilâtü mefâ’ilü fâ’ilün

- 1 Dîvâne-i kabîle-i gam bir kabâyile
 Faḥr-ı riyâset etse sezâdır kabâyile
- 2 ‘Âkil bülûğ-ı genc-i ğinâdan ne bayıla
 Vaḥşet çeker gedâ-yı kunû’ olsa bay ile
- 3 Ğamdan olur mu göñlümüz âyâ ki ayıla
 Eyyâm-ı fûrkat âhire yetmezse ay ile
- 4 Muṭrib kudûm-ı mâhıma gel ḥ’oş nevâyile
 Sen hem-dem-i nevâ ile ol ben nev ay ile
- 5 Geldi Edîb o dem ki kemân-ı ḥulûşdan
 Naḳd-ı siḥâm-ı cûd-ı kefim dehre yayıla

1493

mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün

- 1 Niyâz-ı vaşl eden bîmâr-ı ‘aşka bir de nâz etme
 Müdâvâyı tabîbim derdmende birden az etme
- 2 Mecâzî aḥlâdım cîsr-i ḥaḳîkat bildiğî ammâ
 Mücerred zâhidâ ol cîsre ḥaşr-ı ictiyâz etme
- 3 Zemîn-i cevfi sen ney-şekkeristân eyleyip mün’im
 Tehîgâh-ı ‘iyâli merza’-ı toḥm-ı piyâz etme
- 4 Segâsâ bî-zarûret pey-rev-i işr-i şikâr olma
 Şakın her câyizi âzurde-i zaḥm-ı cevâz etme
- 5 Edîbâ koy müdâm a’ dâya bâr-efşân-ı zaḥm olsun
 Nihâl-i nîzeyi maḥrûm-ı faḥr-ı ihtizâz etme

1494

mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün

- 1 Ḥalel bulmaz benim idrâk-i ḥuşum ihtiyârımla
 Ki şevḳim yâre pîr olsam da gitmez ihtiyârımla

1492 S 106a, Ü1 176a, Ü2 166b

1493 S 106b, Ü1 176a, Ü2 166b

1494 Ü2 166b

- 2 Bütün dünyā gözümde hem-ser-i yek nîme nân olmaz
 Kānā' at tūşesin ben zād-ı rāh etdikçe yārimle
- 3 Nigāh-ı iltifāt-ı yāri buldukça bunar zāhid
 Şakınsın yanmadan kânûn-ı sînemden bu nārımla
- 4 Baña şâyeste-i izhār idi sîmâsı ağıyārîñ
 Sevād-ı rûyu nâ-bûd olsa meh-tâb-ı 'izārımla
- 5 Beni āsûde kordu mîve-i evzâ'-ı hāmından
 Şikesten bilse her naḥl-ı leṭāfet inkisārımla
- 6 Şu'ûduyla edānî sîneye taḥmîl-i dāğ etsin
 Şafā buldukça ben kūh-ı emelden inḥidārımla
- 7 Edibā āsmānda rif'at-i 'îsāya şekk etsem
 Kūnū' oldukça dār-ı miḥnet-i pest i' tibārımla

1495

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gül-efşān et lebiñ yād-ı dil-i bülbul-şi'ārımla
 Açıl ey gönçe gel bād-ı nevîd-i nev-bahārımla
- 2 Henüz açmış gözün dünyāya ağıyārā fiten bilmez
 Olunmaz tarḥ-ı külfet ol gül-i nâ-dide ḥārımla
- 3 Benim ol qadr-dān-ı ḥüsn kim terk-i ḥayāt etsem
 Güzeller cān verirdi şevḳ-i āgûş-ı mezārımla
- 4 'Adū her neş'emend-i sāgar-ı āzārım oldukça
 Şikest eyler sebū-yı ḥatırın müşt-i ḥumārımla
- 5 Edibā ḥāce-i bendergeh-i tezvîr idim ben de
 Naşibim şervet-i şıdk olmasa idmān-ı 'ārımla

1496

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şıket görür tereddüdü şimdi medārise
 Cāhil ne deñli kesb-i kemāle medār ise
- 2 Devrān benimle zūr-ı cefāsın şınar ise
 Levn etmesin ketāyib-i 'azmi şınār ise
- 3 Merdiñ ki neyl-i ni'meti merhūn-ı ḥatf ola
 Olmaz şehî mülāḥaza encām-ı kār ise

1495 Ü2 167a

1496 S 106b, Ü1 176a, Ü2 167a

3 ki S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor) / ḥatf S, Ü2: merg Ü1

- 4 Ğaşn-ı dıraht-ı mivede ber-dāra sūd ne
Şāh-ı dırahtı her ne kadar mīve-dār ise
- 5 Düşmen-nümā isek de Edībā zamāneye
Olmaz hafī şadākatimiz āşikār ise

1497

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Bir nān için te'āşürü қо düşmenān ile
Tāb-ı tenūr-ı nā'ibeye düşme nān ile
- 2 Naḥl-ı ḥayāta verziş-i bīm-i ḥazānı қо
Yetmez bahār-ı vaşla kişi mihrcān ile
- 3 Dil-beste-i bülüg-ı münā-yı kabūl isen
Etme kirāma luṭfu qarīn imtinān ile
- 4 Dilden gerek nidā-yı ḥulūsu meveddetiñ
Etmez eşer ḥiṭāb-ı maḥabbet lisān ile
- 5 Olmaz eşer-nümāy-ı nuḳūş-ı cebīn-i levḥ
Meşķ etmedikçe ḥāme Edībā benān ile

1498

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 'Acebdır merd-i müşrik ḳalbi igvā eyler o dīne
Ki kānūn-ı caḥīmiñ cānı ilkā eyler odına
- 2 Felekde zīnet-i mağşūb-ı zerle her fūrū-zīne
Olur āḥir tenūr-ı düzaḥa kemter fūrūzīne
- 3 Ḥakīm-i rüzgārıñ uymaz āyini her āyine
Ki her nā-şāf u şāfa rü-nümā etmiş bir āyine
- 4 Perend-i şāf-ı ḥ'oş-reng-i kanā'at zāhidā besdir
Ḳumāş-ı kārğāh-ı ihtiyāciñ tār u pūdına
- 5 Naşibi iḳtiyāt-ı reşḥa-i pistān-ı māderken
Cihān tıfl-ı radī'e lücce-i şir olsa sūdı ne
- 6 Dil-i mahrūra reşķ-i sāye-i bīd olsa dergāhı
Rükün etmek ḥaṭādır sāye-i menḥūs-ı bī-dīne
- 7 Edībā olmayan peykār-ı nefsi şūma tāb-āver
Olur maḳhūr-ı düşmen Sām u Rüstem dense adına

4 kadar S, Ü2: kadem Ü1

1497 S 107a, Ü1 176a, Ü2 167a

1 te'āşürü қо S, Ü2: konuşma varıp Ü1

2 ḥazānı S, Ü2: ḥayātı Ü1

1498 S 106b, Ü1 176b, Ü2 167a

1499

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Ehl-i cüduñ dehrde gâyet mi var elķābına
Şofra-i ihsânınıñ olmaz resā el ķabına
- 2 Süddesi ğāretgeh-i naķd-ı ni' āl-i nāsdır
Merdüm-i ħāfī degil me'zūn düĥūl-i bābına
- 3 Reşk Mānī olsa taşvīr-i semāhatde eger
Rūġanı naķş eylemez cāmī' leriñ mihrābına
- 4 Merdüm-i muĥtāca mümkün mi şināh-ı ilticā
Sā'ili maĥnūķ ederken nehriniñ ħirk-ābına
- 5 Kār-ı cūda olsa da gāĥi Edībā müsteĥīr
Ĥāb-ı ilhām-ı 'atā olmaz müyesser ĥābına

1500

mefā' ilün fe' ilâtün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Olurdu münkir-i 'İsī nüzūl-i mā'idede
O ṭaylesān-ı dirāz-ı külāhı mā'ī dede
- 2 Devā-yı telĥ-i ĥekimiñ şifāsı şīrindir
'Anā-yı fāķa görünmez bülūġ-ı fā'idede
- 3 Żuyūf-ı ķānī'e gül-ķand-ı rūy-ı dil besdir
K'olur müşārik-i zaĥmet rūsūm-ı zā'idede
- 4 O kim temerrün-i ĥūy-ı vefā-yı va'd etmez
Eder ķavā'id-i i'ādı mūnderic 'idede
- 5 Edīb ehl-i vefā-yı zamāne merzānıñ
Eder 'iyādetin ancak ümīd-i 'ā'idede

1501

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Kūmāş-ı çerĥ-i atlasda nuķūş-ı kār-ı her gūne
Pey-ā-pey naķş-ı ressām-ı ķazādır günden güne
- 2 Bütün muṭlaķ muķayyed zī-sūkūn u zī-teĥarrük hep
Ser-ā-ser mūmteşeldir cebr ile aĥķām-ı gerdūna
- 3 Faķaṭ gendüm degil mecbūr-ı ķayd-ı āsiyā zīrā
Gelir şu da ayaġıyla muzīķ-i bend-i tāĥūna

1499 S 107a, Ü1 176b, Ü2 167b

1500 S 113a, Ü1 176b, Ü2 167b

1501 S 112b, Ü1 176b, Ü2 167b

- 4 Tenaşşuḥ nāsıḥ-ı müşfıkde de dırıne ḥūy olsa
Olurdu mürtesem naḫş-ı ṭahāret levḥ-i şābūna
- 5 Dil-i şāfı Edībā maşrıḳ-i nūr-ı hidāyetdir
Zalām-ı fitnedir reh-yāb olan her ḳalb-i meftūna

1502

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ne dem ki bülbül-i şeydā gelirse feryāda
Diyār-ı kişver-i bāga gelir sefer yāda
- 2 Reh-i rev-ā-rev-i cem' iyyet-i serāyāda
Gelir mi ḥāne-be-düşāna hiç sarā yāda
- 3 Müdām sāgar-ı gül şimdi pāy-ı bülbüldür
Şaḳın o ḥişşe-i mefrūze degmesin yada
- 4 Çemende gūş-ı temennā-yı rindden gayra
Nevīd-i nekhet-i şahbā ḥarāmdır bāda
- 5 Edīb kıymet-i dürr-i ḥ'oş-ābı cāhildir
Eden taşavvur-ı dendān dehān-ı deryāda

1503

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Gül-i ruḥsārına tāb-ı nazardan olma tersende
K'olur her dem o çeşm-i jāle-efşānımla ter sende
- 2 Olurdum yārden dil-gır-i bend-i bendegī ben de
Cihānda 'ār eder āzādegiden olsa bir bende
- 3 Dil-i zāra sürūr-ı va'd-i bī-incāz-ı vuşlatdan
Ḥurūş-ı mevc-mevc-i giryeyi tebşir eder ḥānde
- 4 Göñülden olmayan bîḥ-i maḥabbet üstüvār olmaz
Olur mu bir binā hiç bī-esās oldukça pāyende
- 5 Nice gülşen-nişinān-ı cihān āsūde-ḥāl olsun
Edībā ḥār-ı āzār-ı 'adū olmazsa ber-kende

1504

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 'Arz-ı rüyuñ ḳoma hengām-ı bürüz-ı verde
Nice yeksān ola gülşenle bu rü-zīverde

1502 S 113a, Ü1 177a, Ü2 168a

1503 S 113b, Ü1 177a, Ü2 168a

1504 Ü1 177a, Ü2 167b

- 2 Dil-i pür-gâflet eder keyde cerî bed-ḥ̣āhı
Faḳd-ı şāhîle fiten zāhir olur kişverde
- 3 Ḥāyiniñ mużmer olan şüret-i keydin setre
Sāḥa-i ‘arz-ı maḥabbet hîç olur mu perde
- 4 Ḳahrdan şehlere pâ-bend-i girîz olduḳça
Keşden kemter olur tâc-ı mücevher serde
- 5 Dile ye’s ile Edîb eylese ülfet yegdir
İntizâr eylemeden râhate ferdâlarda

1505

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Olur mu rinde neşât-ı şebi kemâlinde
Neşâta k’olmaya târ-ı şebîke mālında
- 2 Cemâl ü mālı olan dil-beri sever zāhid
Gözü her ehl-i cemâliñ güzelce mālında
- 3 Nişâr-ı virki varak-pâre-i zarâ‘ at olan
Ne buldu naḳd-ı emelden kefi su’âlinde
- 4 Şümûl-i cehl ile ḥaşr oldu ‘âlemiñ şimdi
Maḳâm-ı ehl-i yemîn veche-i şimâlinde
- 5 Firâḳ-ı yâre medâr-ı şekîb eder ‘âşık
Şühûd-ı ‘aks-i mehi lücce-i ḥayâlinde
- 6 Maḥall-i refrefe-i ‘andelîb-i cânımdır
Olan şemîm-i vefâ gonçe-i ḥişâlinde
- 7 Edîb çin-i cebîn olsa kârihim el-ḥaḳ
Ḥiyâz-ı ‘adnıñ eger mevce-i zülâlinde

1506

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Felekde oldu çü ḥelvâyî-i vefâ mürde
Mezâḳ-ı ḥalk-ı cihân ḳaldı pür-cefâ mürde
- 2 Şarâb-ı şâfi koyup mübtelâ olan dürde
Ḥazefden eyleyemez fark-ı şafveti dürde
- 3 Gürisne bulduḡu bisyâr lezzeti burda
Muḥâldir bula şad gence olsa pey-bürde
- 4 Suṭûr-ı nâmeye maḥşûr eden müvâlâtın
Velâyı münfe‘il eyler ḥılâl-i uşturde

- 5 Edîb ni' meti Hâkdan müşâhed oldukça
Ne ye's merdüm-i zî-ni' mete tefâhürde

1507

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Lisân-ı medhi bilme hâdime bil ağaya
K'odur zîrâ zebân-ı midhate lâıyık bi-lâ-gâye
- 2 Medâr-ı nahvetin efzûn eder her şahş-ı h'od-kâmıñ
Degil ma'lûl-i renc-i ser-keşî kâbil müdâvâya
- 3 Melîk-i 'işmet eyler şermgîn âhir tehem-kârı
Ki çâk-i zeyl-i Yûsuf rahnedir şân-ı Züleyhâya
- 4 Der-i zâlim mücerred mültecâ-yı ehl-i şaıvetdir
Olur mu kâfire izhâr-ı istignâ kilîsâya
- 5 Biri naıkd-ı riyâ vü biri iksîr-i hülûş ister
Muğâyirdir Edîbâ kâr-ı dünyâ kâr-ı 'uıkbâya

1508

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Deme râh-ı seferde terk eder nûş etmez o bâde
Ki rind-i mey-keş anı nûş eder maıfıce obada
- 2 Añılmaz mey-keşân-ı 'aşk ile şûfi sükârâda
Şıfât-ı âdemîle yâd olunsun mu sük-ârâ da
- 3 Verir sem'e şafâ vaşf-ı kerem nâm-ı münâdâda
K'olur güyâ dehân-ı sâmi'e câm-ı münâ-dâde
- 4 Nigeh-düz-ı şehîrân-ı keremdir hâzır u gâ'ib
Kerîme yok nigâh-ı meyl eder a'mâ vü bînâda
- 5 Edîbâ sengveş sūzişgeh-i âteşde hâk olsun
Edenler âzmâyiş zûr-ı seng-i saıhtı mînâda

1509

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kederle hem-ser olur hurremî kalendarde
Şafâ-yı dil mi bulur müntemî kalan derde
- 2 Rızâ-nümûde olur kıurba pârsâlar da
Tama' günûde olur ya' ni pâ-resâlarda

1507 S 113b, Ü1 177b, Ü2 168a

1508 S 113b, Ü1 177b, Ü2 168a

1509 S 113b, Ü1 177b, Ü2 168b

- 3 Zehāb-ı hūşuna halkıñ sebep zehebdir hep
‘ Aceb ne naķş-ı füsün var şaḥife-i zerde
- 4 Çü-serv kâni‘ i gör yek kabāya mā‘il iken
Hırām-ı nāzişi olmaz melik-i efserde
- 5 Edīb merdüm-i bî-minnet-i ḥayāt ister
Belā-yı ‘ aşķ verilmez felekde her merde

1510

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Tāc-ı şeref ki pâyıña āyende olmaya
Alma o tāc-ı faḥrı ki pāyende olmaya
- 2 Meyl eylemem o mehveşe ben mihr-i ğayr ile
Bî-rağbetim o mihre ki tābende olmaya
- 3 Uymaz hevā-yı dil-bere ol bād-ı āh kim
Gül-ġonçe-i ümîdi ğuşāyende olmaya
- 4 Kalsın ķo dil-şikeste o mir‘āt-ı sîne kim
‘ Aks-i cemāl-i yāri nümāyende olmaya
- 5 Şāyān-ı inkisār ola ol ḥāme kim Edīb
Taḥrîri ḥüsn-i yāri sitāyende olmaya

1511

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Kemend-i çin-i ġisūsuyla kaldım bend-i yārimde
Müşaḥḥar eyledim iķlîm-i Çini ben diyārimda
- 2 Sefîr-i bād-ı āhım geldi zülfüñden beşāretle
Bu dem ġöñlümce bûy-ı neş‘e buldım rûzgārımda
- 3 Hevā-dār olduğum hep nefḥa-i gül-berg-i rûyuñdur
Baña bûy-āver-i ġülzār olan bād-ı bahārımda
- 4 Nigeh tāb-ı ruḥuñla dil ġamıñla behre-yāb olmaķ
Naşîbim oldu her kār-ı nihüft ü āşikārımda
- 5 Ḥayālîmden geķen kuḥl-ı sevād-ı dîde-i nāzıñ
Yer etdi mûy-ı müjġānımla çeşm-i intizārımda
- 6 Şu mār-ı zülfdan āsüdeyiz tiryāķ-ı la‘liñle
Devāsıyla ber-ā-ber geldi zaḥmı her şümārımda
- 7 Edibā düşmene ta‘zîb içün iķād-ı nār etsem
Yine mevc-i zülāl-i luṭf olur her dūd-ı tārımda

3 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

1510 Ü2 168b

1511 Ü2 168b

1512

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 İnanma şeyhveş şahrâ-yı tezvîriñ o kurdına
Kuzum ol sum'ager zîrâ seni yañlış okur dîne
- 2 Dilinde mürşidiñ da'vâ-yı şafvetle o dürdi ne
Hemân güyâ ki taḥḳîk eylemiş lâzım odur dîne
- 3 Yanaşmaz kec bakar keşretde şûfî dil-bere ammâ
Gelir tenhâ bulunca sînesine sîne bûsına
- 4 'Acebdir her du'â oldukça teysîr-i murâdâta
Açar zâhid küs-i cânân için dest açsa âmîne
- 5 Edîbâ ḥâl-i 'âlem gerçi nâ-mechûldür ammâ
Yine ḥâmem muşırdır gâh gâh îzâḥ u tebyîne

1513

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 'Acebdir verziş-i bî-sûd ile kaldıñ eyâ dîde
Hemân efvâh-ı eḥdâbıyla taḳbîl-i eyâdîde
- 2 Temennâ-yı bülûğ-ı şervet-i dâreyn edenler hep
Der-i Ḥaḳda bulur esbâb-ı sûdu çehre-sâyîde
- 3 Nazar-dûz ol bu dem aḥyârı eṣrâr oldu dünyânıñ
Cehûlâne nigâh-ı imtiyâzı etme ḥ'âbîde
- 4 Gürûh-ı mü'minîne heykel-i 'unḳ-ı hidâyetken
Bu gün ḥâşâ meşâḥif nüṣṣa-i efsânedir cîde
- 5 Mevâlîdi muḳaddem ḥâzîn-i ḡayret mevâlîdi
Mevâlîde ne ḡayret şimdi ḡaret var mevâlîde
- 6 Şitâbıyla sitemger zulme meşvâ-yı caḥîm ister
Münâ-yı ḳalbi güyâ nâ-müyesserdir te'ennîde
- 7 Yed-i cûd-ı Ḥudâ gelmez göze çeşm-i gedâ şimdi
'Atâ-yı aḡniyâda aḡniyânıñ dest-i câbîde
- 8 Olan tuḥfeyle kâdim ḡayra tekrîr-i ḳudûm etse
Görür mü gördüğü rûy-ı dili evlâda şânîde
- 9 Edîb olsa bu târîk-i şekâvet dîdeden zâ'il
Cilâ bulsa nazarlar tâbiş-i sîmâ-yı Mehdîde

1512 S 114a, Ü1 177b, Ü2 168b

1513 S 114a, Ü1 178a, Ü2 169a

7 câbîde Ü2: ḥ'âbîde Ü1: (S'de kelime okunamayacak derecede silik)

1514

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Zāhidā raġbeti koy lahm ile bādincāna
Şerehiñ etme vezān nesme-i bādın cāna
- 2 Görme pür-minnet olan zād-ı nefisi rāciḥ
Saña bī-minnet olan pāre-i ḥuşk-i nāna
- 3 Hūşmendāne nigāh et der-i mīr ü şehden
Ḥāhiş-i loġma deġer mi leged-i derbāna
- 4 Mümkün oldukça tūmā'ninet ile lāzım olan
'İzzet-i nefsi fidā etme midir insāna
- 5 Menhec-i şıdķda mānend-i Edīb ol şābit
İhtirāz eyle şaķın uyma riyā-kārāna

1515

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihānda umma dāniş merdüm-i āsāyiş-ümmīde
Ne mümkündür k'ola vaşf-ı cemīl-i dāniş ümmīde
- 2 Tarāvet bulsa da eknāf-ı enhār u cevābīde
Dilimden intikās irāş eder tāb-ı cevā bīde
- 3 Nigāh-ı 'iffeti teşviş eder her rüy-ı nā-maḥrem
Nazar yeksān degildir māh ile ruḥsār-ı ḥ'urşīde
- 4 Marīz-i 'aşķa zāhid şüret-i zerdiñ bedīd etme
Degil bir şufret-i ca' lī ile sīmā-yı teb-dīde
- 5 Edibā gevher-i nazmım qabūl-i istirāķ etse
Olurdu efser-i düzdīde yāfūḥ-ı ḥarāmīde

1516

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Telḥ etme 'ayşı bir kesi hīç aldamaġ ile
Gül-ķand-ı şıdķ lezzetini al damaġ ile
- 2 İdmān-ı ictirā' -ı ku'ūs-ı nedāmet et
Meyden ķanā' at etme hemān bir ferāġ ile
- 3 Etme faķaṭ semā' ile her ferde ḥüsn-i zan
Olmaz şühūd-ı çeşm-i başiret ķulaġ ile

1514 S 114b, Ü1 178a, Ü2 169a

1515 S 114b, Ü1 178a, Ü2 169a

2 cevābīde S, Ü2: ḥ'āhibde Ü1

1516 S 114b, Ü1 178b, Ü2 169a

- 4 Yok her ocağ-zâdede hūy-ı ezā deme
K'âteş olur hemîşe muḳârin ocağ ile
- 5 Hurrem-dil-i şevâgil-i 'aşḳ ol Edîbvâr
Dûr ol zağîr-i kâr-ı maḥabbet-şevâgile

1517

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hevâ-yı gayr ile olmaz gezend-i yârinde
Delîl-i şevḳ ile yâriñ gezen diyârında
- 2 Enâma reh-ber-i 'uḳbâ olanlarıñ şimdi
Delîl-i na'ş ı bulunmaz reh-i mezârında
- 3 Rûsûm-ı ülfeti ancak segâna ḥaşr eyler
Olan bu deşt-i cihânıñ ğam-ı şikârında
- 4 Ne deñli meşrebi şahbâ-pesend ise rindiñ
Şafâ-yı neş'esini bugz eder ḥumârında
- 5 Ḥarîşe gelmez Edîbâ ğınâ eger dehrîñ
Hezâr gencine yetse ḥarâbezârında

1518

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne deñli pertev-i behcetle verse çerḥe pîrâye
Tekellüfle bakar za'f-ı başardan çeşm-i pîr aya
- 2 Şerîfânıñ naşib-i şadme-i pây-ı difâ' ıdır
Dil-i her sifleye pâ-bûs ile mevdûd olan pâye
- 3 Muḳîm-i zıll-i ferḥatdır o dil kim 'aşḳ-ı dil-berle
Serinde sâyebân olmuş hemâsâ bir hümâ-sâye
- 4 Melîk-i manşib-ı 'izzet ḳarîn-i inḥifâz olmaz
Ki hengâm-ı nidâda naşbdır muḥtaş münâdâya
- 5 Edîbâ meşrebi şâf olmadıkça reşḥa-i nuṭḳu
Çü-mâ'-i zindeġânî olsa bakmam her fûrû mâya

1519

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Yem-i tezvîre şalmaz fûlk-i şıdḳıñ yelkeni sâye
Mehebb-i mecd-i İslâmîden esmez yel kenîsâya

- 2 Tek-ā-pū-kār-ı şahñ-ı deyr idi ehl-i tama‘ şimdi
Perestişle huşul-i maṭlab olsaydı çelipāya
- 3 Muẓā‘ afdı revān-ı fıtñati ‘allāme-i ‘aşrıñ
Eger reh-bürde-i iḳān olaydı rūḥ-ı ma‘ nāya
- 4 ‘Uluvv-ı menzilet-cūy-ı şeref ‘anḳā-nihād ister
Yeter mi Ḳāfda her cāy eden evc-i temennāya
- 5 Edibā tıfl-ı dil peyveste koy ğaltān-ı ḥāk olsun
Giriftār eylemek lāyık degil gehvāre-i dāya

1520

mefā‘ ilün fe‘ilātün mefā‘ ilün fe‘ilün

- 1 Ḳalır velehle fūrū-ser nihāl-i bīdāne
Çemende mürġ-i ‘adimü’l-mecāl-i bī-dāne
- 2 Ḳıyās eyleme kim ḥāk-i cism-i pervāne
Ġubār-ı ḥāṭır olur şem‘ a-i fūrūzāna
- 3 Nevā-yı nefret-i şehvetle rūḥu iḳnā‘ et
Ġidā-yı ḥāhişi kem kıl mu‘ide-i cāna
- 4 Seḳamla cismiñi gāḥi şifā-peẓir eyle
Hemān şerehle şitāb etme sūy-ı dermāna
- 5 Edib def‘-i gezend-i ḥıṣām-ı ehvāya
Mişāl-i dir‘-i ḥayā yok cemāl-i insāna

1521

mefā‘ ilün fe‘ilātün mefā‘ ilün fe‘ilün

- 1 Dilā defīne-i ğamdan olunca ser-māye
Palās-pāre-i naḳd-ı sürūru ser māya
- 2 Hecir-i tā‘ ate düş olma ḳāni‘-i sāye
Yehūda pey-rev olup girme ḳan-ı ‘İsāya
- 3 Semā‘-ı vecdiñe ey Mevlevī müraccaḥ bil
Nevā-yı dil-keş-i devr-i piyālemi nāya
- 4 Fūrūġ-ı şafveti pervāne-i dil-i rinde
Ḳıyād-ı cāzibedir şem‘-i cām-ı şahbāya
- 5 Edib nefḥ-i dem-i neş‘e-i ḥayāt eyler
Nefir-i mizberim ebdān-ı ḥızb-i mevtāya

1522

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dil-ḥasteler ki rāh-ı ḡamıñda devān ola
Ye's-i ifāḳat anlara olsa devā n'ola
- 2 Tiriñ n'ola ḡalīde-i āmac-ı dāḡ ise
Gülveş olur mu bülbüle bir āşiyān ola
- 3 'Āşık demem 'azīm-i meserret-güzīn olur
'Āşık odur ki miḡnet ile hem-zebān ola
- 4 Āsüdegān-ı sāḡil-i yemm-i sühād-ı ḡam
Olsun mu ḡarḳ-ı lücce-i ḡ'āb-ı girān ola
- 5 Bir kesde pāy-ı merdī-i da'vā-yı 'aşḡda
Yok zehre kim benimle Edīb imtiḡhān ola

1523

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bahār-ı vaşl-ı yār olsa yetişse destimiz rāḡa
Diliñ de rezm-i āḡyāra yetişse desti mızrāḡa
- 2 Derūnu ḡayda ḡoyduḡ fikr-i sünbülzār-ı zülfüñle
Reh-i endişede düşdüḡ ribāḡ-ı nüzhet-i bāḡa
- 3 Sidād-ı ḡamla münseddir mehebb-i nesme-i āḡım
Peyām-ı ḡasretim dil-dāra yokdur çāre iblāḡa
- 4 Nişān-ı dāḡ-ı miḡnet sīnede kūh-ı girān olur
Cihānda kimse mālīk olmamışdır böyle bir daḡa
- 5 Edībā naḡme-i kilkimle bülbül hem-nevā olmaz
Mübāyindir sürūd-ı 'andelīb-i ḡ'oş-neḡam zāḡa

1524

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bulunmaz ḡa'm-ı rāḡat ḡulḡa-i şāḡān-ı 'ālemle
Ki lā-büd cūy-ı şīrīn telḡ olur āmiziş-i yemle
- 2 Metā'-ı hemm-i 'aşḡ aldıḡça şarf-ı naḡd-ı cān ister
Bütün dād u sitād-ı ehl-i miḡnet böyledir hemle
- 3 Dimāḡ-āşüfteḡān-ı nekhet-i 'ıḡr-ı gül-i dāḡiñ
Meşām-ı zaḡmı şanma āşinādır būy-ı merhemle

1522 S 115a, Ü1 178b, Ü2 169b

1523 S 117a, Ü1 179a, Ü2 170a

2 zülfüñle S, Ü2: fikriñle Ü1

1524 S 117a, Ü1 179a, Ü2 170a

- 4 Hemân âyinedir ibrâz-ı eşkâl-i mekâdire
‘Arûs-ı tâc-ı ‘izzet yoḥsa küfv olmaz her âdemle
- 5 Edîbâ sîret-i cûd u kerem tev’em gerek yoḥsa
Kerem taḥḳîḳ olunmaz iltizâm-ı cûd-ı Hâtemle

1525

müfte‘ilün fâ‘ilün müfte‘ilün fâ‘ilün

- 1 Pend-i naşûḥu gözet dil ver o tiryākına
Dest-i niyâzı uzat dil ver otur yakına
- 2 Merdüm-i zîbâ-güher etse hevâdan güzër
Cedvel-i zerrîn çeker nüṣṣa-i aḥlâḳına
- 3 Merd ki ḥursend olur nân-ı cevi kând olur
Şanma ki dil-bend olur Hâtemiñ infâḳına
- 4 Kim ki ser-âzâdedir ‘aşḳ-ı dil-ârâdadır
Neş’e-dih-i bâdedir ḥâtır-ı müştâḳına
- 5 Kılma Edîbâ femiñ mâ’ili cām-ı Cemiñ
Eyleme raġbet ġamiñ sînen izhâḳına

1526

müfte‘ilün mefâ‘ilün müfte‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Kec-nigehiñ ‘itâb ile ḳoyma bizi utandıra
Yakma bizi o tâb ile ḳoyma bizi o tandıra
- 2 Sûriş-i ġamzeyi ḳopar çeşmi ġunûde ḳalmasın
Bāḡ-ı nigâḥ-ı germ ile tâ ki dili uyandıra
- 3 Żayf-ı ḥayâl-i rûyuñu çeşm-i derûna maḥrem et
Ḳıyma ki intizâr ile cânımız uşandıra
- 4 ‘Āşıḳa ihtiyâr içün şadme-i tîġi za‘f eder
Tâ ki miyân-ı ‘azmine çifte ḳılıç ḳuşandıra
- 5 ‘Āşıḳ odur ki sûz ile kevni remâd edip Edîb
Cüşîş-i ḥûn-ı dîdesi heft yemi bulandıra

1527

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Ḥar zâhide pâyı süm olur süm ‘ademinde
Elvermez aña pây-ı diger sum‘a deminde

1525 S 117a, Ü1 179a, Ü2 170a

1526 S 117a, Ü1 179a, Ü2 170a

3 Ḳıyma S, Ü2: Kılma Ü1 / ile S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

1527 S 117a, Ü1 179b, Ü2 170a

- 2 Eylerdi mübeddel ümemiñ 'usrunu yüsre
 Kādîleriniñ meymenet olsa kıdeminde
- 3 Nakş etdi kazâ şüret-i tehzîb-i bilâdı
 Vâlîleriniñ hey 'et-i cünd ü hademinde
- 4 Ehl-i diliñ ârâyış-i destâr-ı kabûle
 Güller açılır ravza-i âh-ı nedeminde
- 5 Dest-i emeli kaşra işâret var Edîbâ
 Ehl-i emeliñ ebniye-i münhedeminde

1528

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ağyâr-ı siyeh-rûya nümâyendelik etme
 Ey meh o şebistâna қо tâbendelik etme
- 2 Zâhid harem-i 'âşıka bigâne iken sen
 Ol mâhı görüp meclise âyendelik etme
- 3 Sen 'âşık iken dil-bere sen tarh-ı şer etdiñ
 Şûfi nazar et kârîña şermendelik etme
- 4 Şeyhiñ nefes-i serdine meyl etme mürîdâ
 Sermâ-yı zemistâna şitâbendelik etme
- 5 Kalbiñ girev-i 'âlem-i kuds eyle Edîbâ
 Bu sâhire-i siflide püyendelik etme

1529

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hayâliñ cây-gîr oldukça ka' r-ı çâh-ı dîdemde
 Çıkar bir 'aks-i Yûsuf dîdeden her reşha-i nemde
- 2 Gözünde tütüyâdır zahmımıñ te'sîr-i şemşîriñ
 Haleldir çeşmine reng-i şifâ ruhsâr-ı merhemde
- 3 Kabûl-i inķisâm etmezdi eczâ-yı şuver hergiz
 Kalaydı 'aks-i Havvâ muhtefî mir 'ât-ı Âdemde
- 4 Nigîn-i eshıyâdan fâriğ etseydi kerem nâmın
 Bedîd etmezdi nakş-ı hâtem-i engüş-i Hâtemde
- 5 Edîbâ sâha-i bîmârgâh-ı çerh-i kec-revde
 Marîz-i bî-devâdır ta' m-ı râhat bulmayan gamda

1528 Ü2 170b

1529 S 117b, Ü1 179b, Ü2 170a

2 Gözünde S, Ü2: Gözümde Ü1

1530

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ögretti cism-i zerdimi te'sîr-i hancere
Kâr etdi darb-ı sikkeyi pîşânî-i zere
- 2 Uymuş yine o 'örf-i melîh ol semen-bere
Şâyestedir haîb-i faşîh olsa menbere
- 3 'Aks-i sevâd-ı hâcib-i müşgîn-i dil-rübâ
Bir mîl-i sürmedir müje-i çeşm-i hâvere
- 4 Halkın bedi füzûnter u nîkânı az iken
Müşkil idi eķalli daħi uysa ekşere
- 5 Etmez 'atâ suhanvere şâhân-ı dehr Edîb
Habs etdi kâr-ı cûdu meger kim suhan vere

1531

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Âzâr-ı hârı zevk görürken belâbile
'Âşık sezâ mı zaħmet-i 'aşkı belâ bile
- 2 Zâhid revâ mı kurb-ı şehi irtikâb ile
Neyl-i 'atâya vâlih ola irtikâ bile
- 3 Râh-ı hevâda âbile-pâdır şitâb eden
Olmaz mesîr-i keştî-i ten özge âb ile
- 4 Tâb-ı hayâlimiz leb-i dil-dârı incidir
La'lin muraşşa' etmeyelim dürr-i nâb ile
- 5 Bâb-ı füsûn-ı gamzede câ-kerdeyiz Edîb
Güyâ hemân fütâdeleriz çâh-ı Bâbile

1532

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Şûfî eli zâr etdi bu bed-büy-ı teniñ ne
Da'vâ-yı neẓâfetle bu çirk-i bedeniñ ne
- 2 Ğilmân ile peyveste keş-â-keşde qalırsın
Çâk eyleseler hırķañı elden geleniñ ne
- 3 Sordukça reh-i meykedeyi bilmez olurduñ
'Âr eyledigîñ yollara şimdi yereniñ ne

- 4 Çün vuşlat-ı her şāhid-i şūha hevesiñ yok
Gördükçe aķar böyle lü'āb-ı deheniñ ne
- 5 Kānd-ı leb-i dil-dārımı kūt etdiñ Edibā
Çokdan beri bu lezzet-i şīrīn suhanıñ ne

1533

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 O şūh-ı seng-dil mīnā-yı kalbim vurmasın taşā
Hīyāz-ı eşk-i tūfān-ḥīz-i çeşmim koymasın taşā
- 2 Te'emmül eyledim hiç rişte-i bārīk-i zūlfūñle
Mişāl-i rīsmān-bāz-ı dilim yokdur çıkar başā
- 3 Hārīm-i kalbe ḥūn-ı eşki koy baş-ı firāş etsin
O cāy-ı pākī muhtāc etme andan gayrı ferrāşa
- 4 Eger tīr-i kaza te'sīr-i āhımdan emān bulsa
Raķīb-i dūn ile mecbūr idi dil-ber de perḥāşa
- 5 Muḥakkaķdır Edibā küfv-i bānū-yı vişāl olmak
Dū pilk-i çeşmden mālīk olan dest-i güher-pāşa

1534

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Sifle bulmaz zülle vech-i intifā' īsā ile
Züll iken za'mınca vech-i intifā' ı sā'ile
- 2 Kalb-i 'uşşāķı gama etme inā imā ile
Çeşmini ağlatma pūr etme inā' ı mā ile
- 3 Cilve-rīz oldukça sāķī cā-be-cā mīnā ile
Etmesin izhār-ı minnet nūş-ı cāmı nā'ile
- 4 Hāzinān-ı künc-i ālā vū ni'amdan sūd yok
Fāḥretinden özge ḥalk-ı 'āleme ālā ile
- 5 Kavs-ı müşģin-tūze-i ebrū-yı dil-berden Edīb
Nā'il-i sehm-i neşātız 'anber-i būyā ile

1535

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şebīh olsa 'aceb mi şīme-i ferzendi babaya
Olur mu hiç muģayir şūret ü ma'nāda bā bāya

1533 S 117b, Ü1 180a, Ü2 171a

1534 S 118a, Ü1 180a, Ü2 171a

1535 S 120a, Ü1 180a, Ü2 171a

- 2 Palās-ı züllü ibdāl etdi çün zībā-yı dībāya
Zimām-ı nefsi irhā etmemek zībā idi baya
- 3 Pezīrā-yı hālel olmaz sehādan şervet-i mün'im
Gelir neşr-i ziyādan şanma kim noķşān-ı tāb aya
- 4 Olur ārā-yı erbāb-ı himem de pāyeden sākıķ
Ṭarīķ-i 'acizde fersūde-pāya vermeyen pāye
- 5 Riyāz-ı kevni hālī şandı zıll-i rūşenāyiden
Edībāsā cihānda görmeyen bir rūşenā sāye

1536

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid ki nev-bahār ola çekme riyāzete
Muhtāc iken ziyāfet-i şahn-ı riyāz ete
- 2 Ta'cīl-i ekli etme mübeddel inā'ete
Çāpūk-yed ol dehānıñ eyle inā ete
- 3 Sīr et mürīd-i sā'ili de bu mesā ete
Cāyi' koma sen olma sebeb bu mesā'ete
- 4 Laḥm-ı semīn hālel mī verir bu diyānete
Ṭut pendimi gel etme fidā budı yan ete
- 5 Fermūde-i Edīb ile yār ol selāmete
Dilden lisān-ı şükr ile eyle selām ete

1537

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 'Aceb mi ta'm-ı yaḥ menfūr ise ḥūy-ı semenderde
Ki sūzān-ı gama olmaz devā būy-ı semen derde
- 2 Ne lāzım ser-fidā-yı 'aşķa efser tārīk-i serde
Ki efser şıķlet-i dūş-ı bedendir tārīk-i serde
- 3 Sūrīn-i sifle tednīs-i serīr-i şadr-ı 'izz eyler
Tebehdir zīnet-i ḥüsn ü bahā erzān-bahālarda
- 4 Ża'ife 'illet-i azrārdan nā-kābil-i bür'e
Devā-yı tıgveş te'sīr eder yokdur devālarda
- 5 N'ola idhāş-ı çeşm-i hūş-ı her müşķil-pesend etse
Edībā pertev-i nazmım bulunmaz mihr-i enverde

1538

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bakdı midâd-ı hûn ile müşbet cerîdeme
Terk etdi rahmı oldu o hûnî cerî deme
- 2 Güllerde yok şebah gül-i dâğ-ı demîdeme
K'uymaz bahâr-ı pâ-be-hevânîñ demi deme
- 3 Çekse 'aceb mi sâgar-ı ser-şâr-ı mül heme
Ehl-i dile anıñladır esrâr-ı mülheme
- 4 Çeşm-i cenânı meḥrem-i râz-ı şühûd olan
İdrâk eder kefâ'et-i Ḥavvâyı Âdeme
- 5 Bî-dindir müzekkî-i ehl-i dürûğ Edîb
Müslim degil müsellim-i ḳavl-i Müseyleme

1539

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 İnsân olan teşebbüh eder mi behâyime
İksîr-i âb-ı rûyu eder mi bahâ yime
- 2 Dünyâ ḥayâl-i ḥ'âb ise ger çeşm-i nâyime
Gelmez benim nevâ-yı emel çeşm-i nâyıma
- 3 Pây-ı digerle kısmete ḳaşr-ı şitâb ile
Evlâ budur ki ḳânî' olam kendi pâyıma
- 4 Vuşlat n'ola rehîn-i difâ' -ı rakîb ise
Nuşretledir tevaşşul-i leşker ḡanâyime
- 5 'Aşḳa zevâl-i hûş iledir ittişâl Edîb
Ruḥşat olur ḡurûb ile iftâr şâyime

1540

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ḳoma zülfüñ ber-i sîmîniñ üzre simsiyâh etme
Gel ol âyîneyi mehcûr-ı 'aks-i dūd-ı âh etme
- 2 Revâ görme ḥayâl-i ḳâmetiñ her çeşm-i giryâna
Ḥazer ḳıl her serâba ḡaflet-i meyl-i şinâh etme
- 3 Mey ü maḥbûb u zevḳ-i gülşeni rindâna terk eyle
Saña besdir riyâdan özge şûfî bir ḡunâh etme

1538 S 120a, Ü1 180b, Ü2 171b

3 heme S, Ü1: hemin Ü2

1539 S 119a, Ü1 180b, Ü2 171b

1540 Ü2 171b

- 4 Koyup zeyl-i niyâz-ı Hâliki dest-i irâdetden
Yeter zâhid eliñ fersûde-i dāmân-ı şâh etme
- 5 Edibâ Yüsufuñ çâh oldu evvel rütbe-i câhı
Şaķın çâh-ı ‘anāya düşmeden iķbâl-i câh etme

1541

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Görünme ‘arz-ı rüy-ı türşüñe rindi ķo ruķbâda
Harîş-i nüş-ı cāma şüfiyâ olmaz ķoruķ bāde
- 2 Har-ı zâhid uçar bir loķma-i şirini güş etse
Ki düşünde Semerķandı şikâr eyler Buķârāda
- 3 Umar ‘âdet-perest-i buķldan bulsa kerem mürşid
Sütür-ı ẖâhişin bihûde rabt etmiş o mer‘āda
- 4 Der-i dil-ber dil-i ber-bāda cāy-ı iltimās olmaz
Şaķın biġâne gevher-çîn olur şanma o deryāda
- 5 İçince cāmdan bir ķatre ķalmış la‘l-i dil-berde
Eden diķķat Edibâ zann eder bir noķtadır bāda

1542

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Şüret-i hayye-meniş reşķ ise de aķmāra
Ġazz-ı tarf eyle şaķın bakma sen ol aķ māra
- 2 Sūķ-ı ġayretde dilā muħtesib ol es‘āra
Ġayret ü ‘ārı ķoma bād gibi es‘āra
- 3 Çār-pāveş şebe‘-i dā‘ime dil-rîş olma
Rüzeyi eyle rüfû çāk-i dil-i iftāra
- 4 Şükrü ancak eşer-i ni‘mete maħşûr etme
Olma eķvār-ı biķāletle mülāzım ķāra
- 5 Merd-i ķāni‘de Edibâ gile-i faķr olmaz
Ne revā muķbile raġbet şiyem-i idbāra

1541 Ü2 171b

1542 S 120b, Ü1 180b, Ü2 171b

1 aķmāra S, Ü2: erķāma Ü1

3 dil-rîş S, Ü2: dil-gir Ü1

1543

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Çeşm ü müjemiz çehre-i âyine vü şāna
Şāyeste budur kim ola āyine vü şāne
- 2 Rāh-ı emele zaḥm-ı dil-i herze-devāna
Ḥamyāze-i ḥirmān ile āyā ki devā ne
- 3 Bir ḥişse-i fūrşat bize ḳassām-ı felekden
Var ise de bilmem ki rehindir ne zamāna
- 4 Meh-tāb-ı ḥayālī şeb-i fūrḳatde nigārīn
Rūşenger olur muḳle-i çeşm-i nigerāna
- 5 Cüll-i emeli şafvet-i bāl eyle Edībā
Dil-bend-i ümīd olma emīrān u şehāna

1544

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Olsa berter aḳviyādan saṭvet-i şāhī n'ola
Hīç ne mümkindir zağan hem-şavlet-i şahin ola
- 2 Çeşm-i a'dāya şühūd-ı i'tidādan şerm eder
Ol zafer kim mücib-i teklif-i şehir-āyīn ola
- 3 İltizām-ı şıdḳ ile nuṭḳ-ı sürüş-ı gaybdır
Bir du'āyī eyle kim şāyeste-i āmīn ola
- 4 Şem'veş fersüde-i mikrāz-ı āzār olsa da
Naḳşdan 'ār eylemez ol sifle kim ḥ'od-bīn ola
- 5 Şıdḳ ile sūdāger-i sūḳ-ı Edīb ol zāhidā
Kim metā'īn ḥāric-i endāze-i taḥmīn ola

1545

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Yedin resm-i edeble şeyḥ-i pīriñ etme būsīde
Nigāh-ı meyli ey āhū-ḥirāmım etme bu sīde
- 2 Degil ḥüzzāra vā'iz maḳşadıñ ismā'-ı nuşḥ etmek
Faḳaṭ bir i'tilādır maṭlabıñ bālā-yı kürsīde
- 3 Edenler ihtimāl-i şıḥḥati reh-bürde-i ḥātır
Beşāşetle ederler ḥāl-i her bīmārı pursīde

1543 S 120b, Ü1 181a, Ü2 172a

1544 S 120b, Ü1 181a, Ü2 172a

1545 S 120b, Ü1 181a, Ü2 172a

- 4 Kaza pīrāye-gīr-i enfes-i eşvāb-ı fahr eyler
Şerīfānīñ şiyāb-ı fahreti oldukça pūsīde
- 5 Edīb ehl-i taleb tevfiķ ile reh-yāb olur feyze
Zih ü zādı bulunmaz mākiyānīñ bī-ħorūsīde

1546

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Kabā-yı ehl-i 'ār olmaz derīde
Nişān-ı hālikān olmaz derīde
- 2 Olup nār-ı civār-ı müfterīde
Ne lāzım merde cānı müft eride
- 3 N'ola müjgānı olsa ħaşm-ı 'āşık
Re'āyā-perver olmaz 'askerīde
- 4 Ħayāl-i irtişāf-ı rīķi besdir
Olur et bulmayan kānī' şerīde
- 5 Rehā-yı ribķa-i cān gūsfende
Edīb ancak rehīndir lāgarīde

1547

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Tenaşsuħa bulabilmez 'adū-yı zencī re
Kıyād-ı ķahr ile tā girmedikçe zencīre
- 2 Olur ħazīn-i teşā'um baķan esāfire
Ki 'ayn-ı 'ibrete olmaz degil esāfire
- 3 Alışdı naķz-ı büyüť-ı ķulüb ile zālīm
Naşīb-i hedm olacaķ ħān-mānı ta'mīre
- 4 Şıfāt-ı zātını bilsin ki ħayr-ı ħāfidir
Nigāh-ı meyzi başır eyleyen teşāvire
- 5 Şehīr-i zulm olanıñ iştihār-ı ħaybetle
Edīb ħālib olur şöħreti meşāhire

1548

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Āsān görünür zāhide gitmek cere Sinde
Cemmāzesiniñ bāng-ı tama' var ceresinde

1546 S 120b, Ü1 181a, Ü2 172a

1547 S 120b, Ü1 181a, Ü2 172b

1548 S 120b, Ü1 181b, Ü2 172b

- 2 Cün hırş iledir cünbişi nuṭṭ u ḥarasında
Dönmez şerehi kâ'id iken ol ḥara Sinde
- 3 Yok cāzibe-i ḥüsnü bu bānū-yı cihānīñ
Bilmem ḥumaḳā ḥüsnünü bulmuş neresinde
- 4 Semtin bilemez ruḳ'a-i bāzīçe-i dehrīñ
Cüyende olan cünbiş-i fili feresinde
- 5 Olmaz o perī teng-dil-i vaḥşet Edībā
Cāy etmiş iken ḳaşr-ı diliñ penceresinde

1549

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Dil-beste etme sāgarı cānā nemīmeye
Luṭf et doḳunmasın hele rıḳiñ nemi meye
- 2 Ḳayd-ı diremle münceḳib olmaz ḡanī meye
Yetmez dilir-i kār-ı hezīmet ḡanīmeye
- 3 Eṭvār-ı mefsedetle olanlar cerī meye
Sultān-ı 'aşr olursa muḥildir cerīmeye
- 4 Zülf-i nigārı ḳoyma benān-ı ḥayālden
Engüşt-i iftikārıñı ḥaşr et retīmeye
- 5 Zāhid Edībveş ḳo nüdāmā-yı diğeri
Yār ol mişāl-i duḡter-i rez bir nedīmeye

1550

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Faḳīre bā' iş-i ibhāc olur ancak nedā-rüye
Ne dermāna nigāh-ı ibtisām eyler ne dārūya
- 2 Ḥudādan kārihān-ı şeybe dūmū bi'l-beḳā dense
Sezā görmezdi hiç ruḥsār-ı sem'in kimse dü mūya
- 3 Çıkarma tācı zāhid düşmedikçe lücce-i kūna
'Abeş teşmīr-i sāk etmek ne lāzım inmeden şuya
- 4 Şadīḳ ü düşmeni bī-āzmāyiş imtiyāz eyle
Sebük-cān u şaḳīli çekmeden fark et terāzūya
- 5 Edībāsā mey iç dil-beste-i beng ü ḥaşış olma
Fidā et müşt-i kāhı tūde-i gül-berg-i ḥoş-būya

1549 S 120b, Ü1 181b, Ü2 172b

1550 S 120b, Ü1 181b, Ü2 172b

2 dūmū bi'l-beḳā: "Sonsuza kadar devam et" anlamında Arapça bir ifade.

1551

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Biz hem-dem iken 'aşk gibi dāderimizle
Mevkūf-ı şarīr olsa n'ola dā derimizle
- 2 Buldukça bahā sīne-i çāk erlerimizle
Hem-ser kim olur behcet-i çākerlerimizle
- 3 Şūrīde-seriz naķş-ı şanem-ḥāne-i gerdūn
Hemtā olamaz zīb-i ser-ā-serlerimizle
- 4 Biz hem-dem-i her şāf-diliz ehl-i televvün
Me'nūs-ı nişest olmadı pesterlerimizle
- 5 Nā-dān ile ülfet bize müşkildir Edībā
Bīgāne iken ṭab'-ı suḥan-perverimizle

1552

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Muşırr olmuş gulāma varını zāhid bu itlāfa
Fücūra mālını tebzīr ile mā'il bu it lāfa
- 2 Ridā-yı faḥrı pāy-endāz-ı ḡilmān etmesin mürşid
Metā'-ı genc-i Kārūn olsa doymaz böyle isrāfa
- 3 Züyūf-ı kārı şūfī müstekinn-i kīs-i aḥfā et
Şaḳın naḳdīne-i maḡşūşuñu 'arz etme şarrāfa
- 4 Şerīfū'z-zāt olan bī-ḳayd-ı ızḥār-ı 'alāmetdir
Degil zirā sezā kār-ı televvün ṭab'-ı eṣrāfa
- 5 Edībā bed-siriştān kārih-i pīş-i zenān olmuş
Mülāzımdır ser-ā-ser iḳtifā-yı ıṣr-i erdāfa

1553

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Übbehet-nāme-i ensābı koyup çekmecedē
Bī-hüner silsile-i faḥrı 'abeş çekme cede
- 2 Zūr ile kendiñe her zī-şerefi etme dede
Zātīña ḥüsn-i secāyayı ḳarīn et medede
- 3 Çekseler cennete yā nāra seni koymağa da
Kār-ı ḥayra bu gün āḡāz edegör koyma ḡada

1551 S 121a, Ü1 181a, Ü2 172b

1 dāderimizle S, Ü2: Dāverimizle Ü1 / dā derimizle S, Ü2: dar elimizle Ü1

1552 S 121a, Ü1 182a, Ü2 173a

1553 S 121a, Ü1 182a, Ü2 173b

2 zī-şerefi S, Ü2: rü-şerefi Ü1

- 4 Şoḥbet-i rāst-dili kec-dile ibdāl etmek
Yed-i terḥibi fidā eylemedir dest-i rede
- 5 Hıl'at-i behcet-i 'āşıkdır Edibā ancak
Şanma pīrāhen-i ḡam lāyık olur her cesede

1554

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Umar 'ıtr-ı vefā bī-āzmāyiş her ki yāverde
Ḥaṭā eyler degil zīrā mu'ādil her giyā verde
- 2 Büzürg ü ḥurda çün rūzī-resādır olsa mermer de
Ne lāyık bār-ı zilletden nümūdār ol semer merde
- 3 Bilir enmūzec-i şıdḡ-ı bülūḡ-ı rızḡ-ı maḡsūmu
Gören cezb-i kemend-i maḡribi pāyān-ı ḥāverde
- 4 Le'im-i nākesi ārāyiş-i şervet behic eyler
Zücāc-ı mey eder şüret-nümā sīmā-yı cevherde
- 5 Edibā gönlümü sevdā-yı la'l-i bīkr-i şahbādır
Nevā-sāz-ı nidā-yı kūt eden yāḡūt-ı aḥmerde

1555

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Fīkr-i ruḡuñla ḡaldı benim gönlüm ay ile
Bilmem bu fīkrden ne zamān gönlüm ayıla
- 2 Cīd-i şaḡī cedīr olabilmez ḥamā'ile
Maḡmī olur mu şöhret-i 'āşī ḥamā ile
- 3 Me'lūf olan ḡışāl-i bed-i nā-revā ile
Düşse 'aceb mi āḥ ederek nāra vā ile
- 4 Birdir eşerde ḡaşıñ ile rā-yı ḡanceriñ
'Uşşāḡı bilmez etdi orayı bura ile
- 5 Ser-māye-i mürüvveti itlāf eder Edib
Almaḡ metā'-ı merd-i le'imī şirā ile

1556

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Efzūnter olur şān-ı şēḡāvet ümerāda
Mechül olıcaḡ nesl-i pederle üm arada

- 2 Ārām-ı ten ü rāhat-i ḥ'ābı ḳo mesāda
Ruḥsār-ı dili ḡāze-i ḡamdan ḳoma sāde
- 3 Yoḳ cāhil ü dānāda mülāzım reh-i dīne
Gitmez o ṭarīḳe ne süvārī ne piyāde
- 4 Aşḡāb-ı sülūkūñ şiyem-i faḡret-i faḳrı
Olmuş mütevārī heves-i faḡr-ı ḡināda
- 5 Āşār-ı sefeh bīşter olmaḳda Edībā
Eşḡāş-ı ümemde füseḳādan şuleḡāda

1557

mef'ülü fā'ilâtü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Germiyyet-i neşāṭı mezīd etdi mey sere
Ḥaşm-ı le'im-i 'usru ṭarīd etdi meysere
- 2 Jeng olsa düd-ı dil n'ola bu çetr-i aḡḡara
İḡvānına tesāru' eder şimdi aḡ ḡara
- 3 Ta'yir-i nāsı kāriḡ idi merd-i maşḡara
Dest-i sitemle mūcib-i 'ār olsa mes ḡara
- 4 Dür olma seyr-i vādī-i ridf-i ḡulāmdan
Zāhid ḳo bāb-ı zūhdü şitāb et öbür dere
- 5 Gitmez Edīb rāh-ı şekāya sa'id olan
Mesdüddur ṭarīḳ-i muḡayyer müseyyere

1558

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 'Āşıḳ gibi zūlfüñ ḳodu şeyḡi bu dimāra
Menḡūm-ı gezend eyledi kendin bu da māra
- 2 Āmāde iken derd-i ser-i minnet-i sākī
Hem-ser olamaz neş'esi bildim bu ḡumāra
- 3 Tiḡ-i nigeḡ-i yār gerek zaḡm-ı derūna
Leb-beste ḳalır yoḡsa açılmaz dil-i yāre
- 4 ḡül-ḳand-ı lebi ṭu'me-i ḡār olsa revādır
Leşm-i ḡülü şāyān göreniñ dāmen-i ḡāra
- 5 Encāmı eger zirve-i dār olsa Edībā
Zāhid yine hem-sāye olur dār-ı kibāra

1557 S 121a, Ü1 182b, Ü2 173a

1558 S 121a, Ü1 183a, Ü2 173b

1 şeyḡi S, Ü2: zūlfüñ Ü1

1559

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bu zaḥm-ı nişter-i miḥnet-i dem-ā-demde
Kıomaz ṭabīb-i felek ḳatre-i dem ādemde
- 2 Ḥayāt gerçi ki merdūd-ı mürdegān ammā
Şehīd-i 'aşkı da bilmem bu gün ne 'ālemde
- 3 Devā-yı zaḥm-ı derūna mülāzım etdi ḳazā
Sitiz-i tır-i cefāyı fetil-i merhemde
- 4 Ḥumār-ı der-pey ile şimdi rind-i mey-ḥāre
'Aceb ne neş'e bulur nüş-ı sāgar-ı Cemde
- 5 Edīb o deñli keder selb-i rāḥat etmiş kim
Sürür-ı müttehem olmuş derün-ı ḥurremde

1560

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Rüy-ı yārimle kıoma rüy-ı mehi ortaya
Her göründükçe ḥayā perdelerin ört aya
- 2 Çāk olur nālem ile güş-ı semā'-ı sāye
Ḥāk olur āhım ile dūş-ı semā' īsāya
- 3 Cür'a-i vaşf-ı lebin cām-ı dehān-ı şevke
Neş'emend olmayıcaḳ şerm ederim imlāya
- 4 Kıarışıp sāḳiye-i āb-ı sirişkimle benim
Rūgan-ı çeşm ü tenim gitti bütün yağmaya
- 5 Ele alsam da başım rāh-ı şināh-ı ğamda
Kıor kıarım ḥiçe gide elde olan ser-māye
- 6 Düşmen ü yār edemez redd ü kıabālüm ilġā
Tā ki reh-yāb olamam rāz-ı dilim iḥfāya
- 7 Ḥülle-i fāḥr-ı kıanā' atle ḥırāmān olsa
Bir palāsıyla gedā hem-ser olurdu baya
- 8 Ser-bülendīye o kim müze-i neyli ister
Āsmānı mı diler almaġa zır-i pāya
- 9 İstikāmetle verir tīre işābet nefesin
Resm-i ta' līm-i edeb böyle kıurulmuş yaya
- 10 Āh u vā etse de 'uḳbāda rehā-yāb olmaz
Şarf eden 'ömr-i girān-māyesini ehvāya

- 11 Muntehî olmaz Edîbâ hatar-ı kârından
Tâ mucâzâtı bedîd olmayıcağ a' dāya

1561

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Derünü zâhidâ yâ kâni' -i zâd-ı yesir eyle
Emîr ü şehr-yâriñ h'ân-ı suhtundan ya sîr eyle
- 2 Neler ma'kûs olur âyine-i ihsâsîna seyr et
Hemân etvâr-ı hâlka çeşm-i idrâki başir eyle
- 3 Kebîriñ şîme-i maqbûlü kim kâr-ı teşâbîdir
Şağîrâna demem telkîn-i âdâb-ı kebîr eyle
- 4 Gülüñ minnet-keş-i hâr olduğun gülşende gördükçe
Gülûyu âh ile bülbül gibi vakf-ı şafir eyle
- 5 Nihâl-i şabr çünkim mîve-rîz-i kâmdır âhîr
Edîbâ çeşm-i cânı kahr-ı düşmenle qarîr eyle

1562

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Kût olur misk-i Hutun şanma ki miskînâna
Olamaz nâna bedel nekhet-i misk inâna
- 2 Eylemek müşkil olur kâse-tehî bî-nânı
Vakf-ı deryûze-i nân râh-ı vefâ-bînâna
- 3 Naqd-ı pâşide-i cûdu meneh-i Bârîden
Za'f ile vâşıl olur dest-i 'atâ-bağşâna
- 4 Ünsü vâ-beste-i etvâr-ı tegâfûl buldum
Yohsa idrâk-i riya vahşet olur yârâna
- 5 Şu'be-i hırşî şikest-âver-i eş'abdır Edîb
Her nighbend olanıñ mevhîbe-i dūnâna

1563

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Reh-i takvâda Müslim kendiñi hem der-sücûd eyle
Çalış 'allâme-i Hâtemle de hem-ders-i cûd eyle
- 2 Sitîz-i gamda yüz döndürme müşt-i levîm-i lâyimden
Nümûd-ı reng-i rûy-ı cism-i nâ-bûdu kebûd eyle

1561 S 121b, Ü1 182a, Ü2 174a

1562 S 121b, Ü1 182b, Ü2 174a

2 kâse-tehî S, Ü2: kîse-tehî Ü1

1563 S 121b, Ü1 183a, Ü2 174a

- 3 Dem-i dād u sitād-ı t̃ā' ati bī-ḳayd-ı eṣḫād et
Demem zāhid gibi idmān-ı ta' dīl-i ṣūhūd eyle
- 4 Libās-ı faḥr-ı koy pīrāye-gīr-i cāme-i ḳan' ol
O cevṣenle difā' -ı nāvek-i ḫeṣm-i ḥasūd eyle
- 5 Edībāsā reh-i āsāyiṣ-i ' uḳbāy-ı minhāc et
Teni me 'mūn-ı nār-ı dūzaḥ-ı zātū'l-veḳūd eyle

1564

mef'ulü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Yāriñ kirās-ı la' lini eylerdi beg meze
Taḳdīri gör ki ḥaṣr-ı naṣīb etdi begmeze
- 2 Zāhid ḳo cāmı ehl-i dile sen ḥaṣīṣe ṣun
Etme ṭama' nevāle-i maḥṣūṣ-ı müfreze
- 3 Ṣūfī cevāz-ı ḥırṣ ile dīvān-ı fıṣḳda
Bulsa sürīn-i dil-beri eyler mücevvaze
- 4 Ḳādī viṣāl-i zūd umar va' di n'eylesin
Tercīḥ eder muvaḳḳati ṣanma münecceze
- 5 Āzāde-i tegallüb-i ekdār olan Edīb
Muḥtāc olur müsā'ade-i duḥter-i reze

1565

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Serīr-i bāḡa çık ra' d-ı semādan alḳış oldukça
Bahārīñ müjdesiyle destīne cām al ḳış oldukça
- 2 Meyi tevsīṭ-i ḥall-i ' uḳde-i ṣuḡl-i ḥümüm eyle
Çemende geçme kār-ı bāde-nūṣīden iş oldukça
- 3 Firāṣ-ı sebze de ṣīrīn-mezāḳ-ı ḥ'āb-nūṣīn ol
Gerekmez müttekā zānū-yı dil-ber bāliṣ oldukça
- 4 Ḥarīṣāsā iş etme k'ola maḥṣūlü 'anā ancak
Te'ab çekme felekden ruḥṣat-i āsāyiṣ oldukça
- 5 Sebū-yı surḥ-ı ṣahbāy-ı alıp dūṣ-ı mübāhāta
Ṣarābı cāma koy 'ārī bulunma ḥ'āhiṣ oldukça
- 6 Simāt-ı 'ayṣa el ṣun fūrṣat-i dendānı fevt etme
Kebāb-ı ḥuṣḳ ü terden iḳtiyāt eyle dīṣ oldukça
- 7 Kemend-i pertevin ḥaṣr-ı ṣikār-ı nūzhet-i bāḡ et
Edīb āvāre durma mihr-i dilde tābiṣ oldukça

1564 S 121b, Ü1 183a, Ü2 174a

1565 S 121b, Ü1 183a, Ü2 174a

6 dendānı S, Ü2: rindānı Ü1

1566

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şekl-i meh-i münîri 'abeş kor semâ yine
İkâ'-ı 'aks-i yâre ne dem korsam âyine
- 2 Hurd etdi seng-i cevri ile mir'ât-ı hâtırım
Nâ-merd olam rakîbi eger korsam âyine
- 3 Tertîb-i ceş-i gamla leb-âlây-ı fâhr olan
Mîr ü şehîñ baçar mı perîşân alayına
- 4 Ancak maķarrı hâtır-ı vîrânemizdedir
Bîgânedir defîne-i miñnet hâzâyine
- 5 Olmaz emîn-i hecme-i cünd-i kâzâ Edîb
Dil-bend olan teħaşşun-ı sūr-ı medâyine

1567

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cihânda er benim dil-sîr olandır armağânımla
Degil dil-beste-i peykâr olandır er meğânimle
- 2 Nigâh-ı her 'adûya naķş-ı ebrûdan kemânımla
Müjem tîr olsa olmaz cezbe-i hüsnüm kem ânımla
- 3 Olur hâlik yed-i beyzâ-yı hüsnümde benânımla
'Adû şemşîr ile âgâz-ı rezm etse ben ânımla
- 4 Geçerdi hecme-i tâb-ı hasedle mihr-i cânından
Karîñ etsem bahâr-ı bâğ-ı 'adnı mihrcânımla
- 5 Edîbâ nuķ-ı bâlim râğîb-ı vaşf-ı kerîmândır
Le'ime harf-i râğbet eylemez ülfet zebânımla

1568

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Nâzırız hüsnün cilâ-yı çeşm-i nâ-bînâ kıla
Sâķî-i meh-rû gibi şahbâ-yı nâbı nâķile
- 2 Nuş çün bîgânedir terk-i 'uķûķa 'âķile
Hem-demî lâyıķ degil ehl-i 'uķûķa 'âķ ile

1566 S 121b, Ü1 183b, Ü2 174b

1 dem S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

4 miñnet S, Ü2: maħabbet Ü1

1567 S 122a, Ü1 183b, Ü2 174b

2 hüsnüm S: çeşm-i Ü1, Ü2

1568 S 122a, Ü1 183b, Ü2 174b

- 3 İhtiyâc-ı kût ile rind-i gedâ-yı mey-keşe
Mümkün olmaz sâgarı imlâ kıla imlâk ile
- 4 Zâhid-i huşkuñ dili ru `yâda neyl-i vuşlata
Lücce-i h`âb içredir peyveste istiğrâk ile
- 5 Râh-ı dil-berde Edîbâ pûşîş-i selb-i hayâ
Hil`at-i mevhûbedir `uşşâka istiḥkāk ile

1569

mefâ`ilün mefâ`ilün mefâ`ilün mefâ`ilün

- 1 Gelince naķş-ı tāk-ı ebruvānıñ dil-berā yāda
Olur kândîl-i mihrāb-ı tecellî dil berāyāda
- 2 Hevā-yı seyr-i şām-ı behcetiñle nūr-ı h`urşidin
Fetîl eyler felek mînā-yı mışbāh-ı şüreyyāda
- 3 Degil āyîn-i ehvā h`āhiş-i ehl-i sedād ancak
Nigeh-düz-ı `iberdir şüret-i `îsā kilisāda
- 4 Hemān tã`at şühūd-ı fevze bir āyinedir yohsa
Ḥaṭā vü ecriñ olmaz medḥali eşķā vü es`āda
- 5 Edîbâ zenbe āgāz etmeden yegdir peşimānî
Nedem kār-ı ehemdir merde düşdükçe ḥaṭā yāda

1570

mef`ülü fã`ilâtü mefâ`ilü fã`ilün

- 1 Çekdim o şühdan hevesi iftirāk ile
Ağyār-ı dūn bu gün baña ne iftirā kıla
- 2 Bîgānedir çü sã`idimiz i`tināk ile
`Unķ-ı emel benimle neden i`tinā kıla
- 3 Yok ḥacle-i `arūs-ı felekde şerāhetim
Bānū-yı dehri ben boşadım üç talāk ile
- 4 Etdim muzîķ-i külbe-i aḥzānı müsteķar
Cān u dil-i ḥazānim ile ittifāk ile
- 5 Neyl-i emel cidālini terk eyledik Edîb
Āsüdeyiz mühādenemizden şikāk ile

1571

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bâg-ı emelde mîve-i maşşûd hām ise
Kāḍī ne vaşl-ı rābī' a-cūy ol ne hāmise
- 2 Cāy-ı penāhı şaydıñ eger zeyl-i dām ise
Nūr-ı nehārı reh-beridir leyl-i dāmise
- 3 Miḥnet-keş-i firāka o meh-rū merām ise
Şabr eylesin cefāya o meh-rūma rām ise
- 4 Şemşir-i āhı ta'riye et gımd-ı sīneden
Ağyardan eger ğaraẓıñ intikām ise
- 5 Verme sükün cünbiş-i tığ-i şehāmete
Rezm-i raķibe kaşdıñ Edibā kıyām ise

1572

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hāriş olmaz harāma suḥtdan baķmaz o dīnāra
Herās-ı düzaḥ eyler Müslimiñ döymez ödi nāra
- 2 Helāk āsān olur Mañşurveş menhūm-ı dīdāra
Ki o emniyye-i dīdār ile menhūm idi dāra
- 3 'İmār-ı dārı merhūn etme hedm-i ḥāne-i cāra
Saña şayeste olmaz şoñra kemter ḥāne icāra
- 4 Şefā' at umma çün yok şağa raḥmıñ hiç ne bīmāra
Nigāh-ı re'feti lāyık görür mü hiç Nebi māra
- 5 Nihād-ı sâ'id-i dilde kuvā-yı ihtidā ister
Edib āsān degil zabt-ı 'inān-ı nefsi emmāre

1573

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Artırdı dūd-ı sīnemi eşkim şudūd ile
Güyā ki etdi kesb-i yübüset şu dūd ile
- 2 Ādem deyi münādemeden geç kurūd ile
Açma dehān-ı sem'i mücerred kuru dile
- 3 Dil-ber dü rūd-ı dīde-i pūr-nemle her kesi
Etmez ğarīķ-i cūy-ı kerem bir dūrūd ile

1571 S 121b, Ü1 184a, Ü2 175a

1572 S 122a, Ü1 184a, Ü2 175a

1573 Ü2 175a

- 4 Zeyl-i ümîdi etmeyicek lem hasûddan
Kesb etmedim meserreti bir lemha sûd ile
- 5 Nâzişger-i bisât-ı şeref inbisât eder
Âyendegân-ı dergehine baş-ı cûd ile
- 6 Şahbâ ki çûb-ı tâke sirâyet eden şudur
Hiç perde kor mu pâ-y-ı neşâtı şu'ûd ile
- 7 Bir merd-i h̃ oş-nevâ-yı vefâ bulmadık Edîb
İtrâb-ı sem'-i dil edecek bir sürûd ile

1574

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Gelince bezm-i şebistân-ı sūr-ı cānāne
Hınâ-yı şu'le-i şem'i yakındı pervāne
- 2 'İtâş-ı vaşlını rîk-i lebiñle sir-âb et
Düşürme âteş-i hirmāna bî-nevâ yana
- 3 Şikâf-ı dāmen-i Yūsufî bî-merām olmak
Yeter 'itâb-ı Züleyhâ dırâz-destāna
- 4 Bu âb u dāne için huft-e-i melâl olma
Mihād-ı vāhimede qalma nā-ümîdāne
- 5 Şürûh-ı sîne ile kesb-i inşirâh eyle
Ki çāk-i dest-i esef rahnedir girîbāna
- 6 Ridâ vü hırka ile bezme gelse de zāhid
Kim iltifât edecek ol har-ı dü-pālāna
- 7 Edîb 'âşık-ı bîmāra yârden ancak
Olursa vuşlat olur çāre-i hekimāne*

1575

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Deng olur naqşını şüretger-i bâğ almada
K'olamaz revnaq-ı hüsn-i zeķanı elmada
- 2 Rindveş duhter-i rez h̃ âhiş-i la'lin n'eyler
Kār-ı merdāna dırâz eylemesin el māde
- 3 Mübtelâ-yı remed-i fakra devâ ihsândır
Nürdur dest-i kıyâdet nigeħ-i a' māda
- 4 Revzen-i çeşm-i dilin maşriķ-i h̃ urşîd eyler
'Aks-i şahbâyı gören âyine-i mînāda

1574 Ü2 175a

7 Olursa: Oursa Ü2 (Metindeki sözcük anlam bakımından uygun düşmemektedir)
1575 S 122a, Ü1 184a, Ü2 175b

- 5 Bir degil merdüm-i tāmī' le Edībā kānī'
Hiç ber-ā-ber mi olur bende ile āzāde

1576

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Getirme cīfe-i suhtu eve қо mezbelede
Melik-i gayret-i dīn düşmeni қомaz belede
- 2 Bu iştiḥā-yı şekāvetle nā-şekībādır
Dimāğ-ı cīd-i 'adū zevk-i ṭa' m-ı silsilede
- 3 Cemāl-i merd-i taḳī gāzenāk-i bīm ise de
Nigāh-ı düşmeni mebhūt eder muḳābelede
- 4 Olan muḳāvim-i a' dā şücā' -ı taḳvādır
Zafer 'adūya mücerred rehīn degil celede
- 5 Edīb māl-ı ḥarāma ḡarīb olur vāriş
Nūḳūd-ı genc-i teḳādır naşīb olan velede

1577

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hıdā' -ı kīne-sāzī nā-be-cādır kār-ı şer'ide
Teşāfidir münāsib nā-revādır kār-ı şer'ide
- 2 Bi-lā-nūr-ı şerī'at zīb-i 'id-i mü'min'in olmaz
Gelir zīrā mücerred şūret-i şer'ide fer'ide
- 3 Riyāzetle tehī-hemyān-ı zād-ı şer' isen zāhid
Şaḳın āmed-şud-ı ezyāf-ı dīne açma der'ide
- 4 Lisān-ı şer'i taḥrīf eylemekle ḥabt-ı 'aşvādan
Bulunmaḳ merde yegdir sīret-i maḳbūl-i mer'ide
- 5 Edīb ehl-i ṭama'dır 'ālemiñ şad cāme-pūşānı
Ḳunū'a yek ḳabā kāfī degildir şanma her'ide

1578

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ceyş-i tārīk-i şebi pā-māl eder meh-tābına
Püşt-i şeb-diz-i sebük-reftārına meh tā bine
- 2 Müntemīdir 'ālemiñ bāb-ı ulū'l-elbābına
Nā-be-hūşān-ı cihāniñ қоymayan el bābına

1576 S 122a, Ü1 184b, Ü2 175b

4 muḳāvim-i S, Ü2: muḳābil-i Ü1

1577 S 122a, Ü1 184b, Ü2 175b

1578 S 122a, Ü1 184b, Ü2 175b

- 3 Sîret-i ehl-i vefâ maḥfî degil erbâbına
K'olamaz bîgâne reh-yâb-ı dūḥûl er bâbına
- 4 Ol edeb-cûy-ı sülûk-i nehc-i merdân-ı Hudâ
Bağma hîç resm-i emîrân u mülûk âdâbına
- 5 Merd-i nâ-dâna Edîbâ bî-temennâ-yı şu'ûr
Cehldir kârîñ teşebbûş eylemek esbâbına

1579

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Nüfûs-ı fâcireveş kâr-ı şayd-ı ğılmânda
Yeter selâsil-i ehvâda olma ğıl-mânde
- 2 Bulur kenîzek-i zen kuvvet-i ner îmânda
Olur qarîn-i zafer rezm-i her nerîmânda
- 3 Rûsûm-ı 'aşkı cehûlân-ı zühdden umma
Gözetme ḥüsn-i edeb fâkıdân-ı iz'ânda
- 4 Giriḥ-güşâyî-i kufl-ı rûmûz olur şanma
Kilid-i nâḥun-ı endîşe-i her insânda
- 5 Edîb ins ile cinn olsa nâşih-ı zâhid
Yine riyâyı kıomaz âşikâr u pinhânda

1580

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Devîde olma reh-i incizâb-ı her veled
K'o çille-i te'abı irtikâb-ı hervelede
- 2 Naşîb olur deme tâc u kabâ-yı ḥüsn-i edeb
Firâz-ı kımmе vü bâlâ-yı dūş-ı her cesede
- 3 Maḥall-i 'arz-ı ḥüner vaqt-i kârdır yoḥsa
Kâlem bürîde-zebândır dehân-ı maḥberede
- 4 Ne deñli 'aqla uyarsa derûn-ı dîvâne
Kıomaz hevâ-yı cünûnu rücû' eder şadede
- 5 Edîb âh-ı nedem her kese müyesser idi
Olaydı tîb-i hevâ ihtîşâş her belede

1581

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Kāmiliñ naqd-ı tegāfül mü olur keşrinde
Nice dil-mürde nigāhıyla olurken zinde
- 2 Ne kadar çüb-ı müdürāyı mühim-sāz etse
Hiddet-i ehl-i himem gālib olur tiginde
- 3 Şuver-i hüküm-i kazā mahrem-i idrāk olmaz
Hālikiñ tā ki nihāndır tutuq-ı gaybında
- 4 Şoḥbet-i rind iledir lezzet-i şahbā yoḥsa
Olamaz bezm-i meyiñ neş'esi her birinde
- 5 Muḥtefi olmaz Edibā ümemiñ eṭvārı
Hep bedid olmada naḫş-ı kadem-i seyrinde

1582

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Şeyhiñ doḫunma ḥātırına seng-i lāg ile
Tıflāna koy mülā' abeyi sen kelāg ile
- 2 Mühr ur ḫızāne-i ḡamiña dilde dāg ile
Ol genc-i şāyegānı 'abeş koyma daḡıla
- 3 La' liñ gibi piyāle-i reşk-i Cem isterim
Şahbā-yı nābı ben içemem her çanaḡ ile
- 4 Bāḡiñ hezār-ı devri nevā-senc-i zāḡ ise
Lāyık değil tevāşule raḡbet o zāḡ ile
- 5 Meh-tāb eder izāle-i zulmet hemān Edib
Mümkin değil ināre-i şeb her çerāḡ ile

1583

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Gül-i ruḫundan o şūḫuñ ümīdi bir şemse
Gül-āb-ı jāle-i gülşen nümūnedir şemse
- 2 Qabüle oldu qarīn yāre dünkü minnetimiz
Tefavvuk etdi neşāt-ı nehārımız emse
- 3 Tımāḫ-ı çeşm-i ḡayātı memāt-ı 'āciledir
Ne güne ehl-i hevā kem-nigāḫ olur remse

- 4 Şürûṭ-ı dīnde faḳaṭ ihtiyār-ı şavm etsin
Baḫīl-i mümsike çokdur şerāyit-i ḥamse
- 5 Edīb eṣer görünür yāre mûy-ı zülfünden
‘İzārı sünbül ile bî-şebāt olur lemse

1584

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Varken sıfāḥa meyli gulām u ḥarīdede
Bilmem ferīd-i ‘aṣr ise de her ḥarī dede
- 2 Şebt-i şalāḥ-ı kārı yakışmaz cerīdede
Tā olmaya imāte-i nefse cerī dede
- 3 Gıtdikçe levn-i rûy-ı riyāsı güzellenir
Şeyḫiñ riyāzet eylese rengin perīde de
- 4 Tekzīb-i ehl-i şıdk ile tehzīb-ı ḥulḳ eder
Etṭvārı hiç görölmedi bir āferīdede
- 5 Kavl-i sedīdi cāhil Edīb etmez ihtiyār
Olsa yegāne kār-ı suḥan-perverīdede

1585

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Zāhidā ḳaldıñ nedīm-i sāğara sen kīnede
Gör ki ḥaṣr etdiñ cināyet-kārī-i sengi nede
- 2 Mürşide kār-ı tevācüdde müraccaḥdır mürīd
Cilve-perdāzī füzündür ḥırsdan pūzīnede
- 3 Rāstdır enzār-ı dil-şāfāna her nā-müstaḳīm
Müstevīdir naḳş-ı maḳlûb-ı nigīn āyīnede
- 4 Bî-fürûğ-ı neyyir-i ilhāmdır ḳalb-i kedir
İn‘ikās-ı feyz-i mevḳûf-ı şafādır sīnede
- 5 Merdüm-i dānā Edībā çeşm-i ferdā-bīn ile
Derk eder üslûb-ı kār-ı şenbeyi āzīnede

1586

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Sitemger rāḫat olmaz ‘azm-i kār-ı ibtidā‘ide
Ḳabûl-i inşirāḥ ister gönülde ibtidā‘ide

1584 S 122b, Ü1 185a, Ü2 176b
2 nefse S, Ü2: dehri Ü1

1585 S 123a, Ü1 185a, Ü2 176b

1586 S 123a, Ü1 185b, Ü2 176b

- 2 Dili şaykal-pezîr-i mûhre-i şafvet gerek yohsa
İcâbet mürtesemdir şanma levh-i nuṭṭ-ı dâ'ide
- 3 Eger maḳrûn-ı tâb-ı kuvvet-i ḳalb-i emânetse
Eşer meşhûd olur irhâb-ı gürge bâng-ı râ'ide
- 4 Cihân pür-gerd-i âşûb olsa ehvâl-i kıyâmetle
Ġubâr olmaz ṭarîḳ-i müstaḳîme pâ-yı sâ'ide
- 5 Edîbâ merd-i zehr-efşân-ı tezvîriñ mücerrebdır
Aransa ḥiddet-i te'sîri yok semm-i efâ'ide

1587

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Seyr ḳıl şâhib-ḳırân-ı ḥüsnuññ alayına
Dest-i nâza nâzenînim gâh gâh al âyine
- 2 Cânsitân-ı gamzeden olmaz temennâ-yı rehâ
Çâre-i iskât edâdan gayrı yokdur dâyine
- 3 Cânı pâ-y-endâz-ı dil-dâr etmesin pâ n'eylesin
'Âşîḳ-ı şûrideniñ zîrâ o düşdü pâyına
- 4 Ehl-i ihlâşa lüzûm-ı şıdk ise cüll-i emel
İltizâm-ı mekrdir aḳşâ-yı baġyet ḥâyine
- 5 Muḳtedâ-yı ehl-i idrâk-i cihân olsa Edîb
Tâbi' olmaḳ müfsidiñ lâyıḳ degildir râyına

1588

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 İntikâl etmek ile cüz'-i naşîbi yâda
Hişşe-i mey-keşe bir noḳṭa bulunmaz bâda
- 2 Tâ ki sehm-i talebi olmaya râmî mâda
Ḳavs-ı âġûşa inanmam k'ola râm imâda
- 3 Olma âlûde be-şer devr-i Mesîḥi yâd et
Dil-i idrâke 'amelden ḳoma şer'i sâde
- 4 Şemer-i kesb-i kemâl etme 'uluvv-ı nâmı
Naḳşdan olmaġa bî-raġbet iken âzâde
- 5 Kuḥl eder çeşme remâd olsa Edîbâ dünyâ
Âteş-i ḥırşını pâyende eden îrâda

1589

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Raḥm et ğamıñla lücce-i deryāca giryeme
'İbretle baḳ telāṭum-ı emvāca gir yeme
- 2 Şoḳdurma kākülün ğibi bir mār-ı erḳama
Luṭf et devīde eyleme ol mārı arḳama
- 3 'Āşık ğarım-i neş'e-i bezm-i şafā gerek
N'eyler neşāt-ı 'ālemi me'nūs olan ğama
- 4 Etse nigāh-ı dıḳḳati mir'āt-ı cūduma
Reng-i ḥacel nümūde olur rüy-ı Ḥāteme
- 5 Mümkün olurdu düşmen ile āştı Edīb
Etse eger ki ḥıfz-ı şürūt-ı müsāleme

1590

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yetmez ezā ḥayāl-i ezādan ebī dile
Maḥrūs olur viḳāye-i emn-i ebīd ile
- 2 Renc-i şudā'-ı hevl-i cünūd-ı ḳazā deme
Medfū' olur vesāṭat-i ḥizb-i 'abīd ile
- 3 Olma vidād-ı ehl-i şikāḳa rübūde-dil
Şābit de olsa şöḥbet-i 'ahd-i medīd ile
- 4 Şıdkıñ taşavvur etmege cüyā olan bulur
Ma'nā-yı müstefādını her müstefid ile
- 5 Beddir Edīb köhne ḳabā-yı ḳanā' ate
Olmaḳ be-resm-i 'āriye şevb-i cedīd ile

1591

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Revā mı terk-i 'işmet bu sedāda
Raḳıbe olma cānā buse-dāde
- 2 Miḥekk-i fiṭnat-i ehl-i ḥicādır
Ḥayāl-i kār-ı āḫir ibtidāda
- 3 Ridā-yı ḥil'at-i şāhile şeyḫiñ
Füzündür i' tibārı irtidāda

1589 S 123a, Ü1 185b, Ü2 177a

1590 S 124b, Ü1 185b, Ü2 177a

1591 S 124b, Ü1 186a, Ü2 177a

- 4 Hümā-yı tîri bûy-ı üstüh'ândır
 Koyan hep dām-ı zih-gîr-i belāda
- 5 Edîbā i' tidād-ı i' tidādır
 Veren bed-h'āha kudret i' tidāda

1592

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ol dem ki haşma şā'il olam men 'aşā ile
 Tîgim olur 'ilāve meni men'e şā'ile
- 2 Olmaz 'adū cilā-yı vaṭanla keder-zidā
 Etmez zāmîr-i tîgimi şāfî cilā ile
- 3 Düşmen ki çāre-cūy-ı nefāz-ı hüdā' ola
 Qādir mi 'amdı göstere şekl-i haṭā ile
- 4 Devrimde renc-i fitne kalır mı zamānede
 'İllet olur mu ṭab' a muḳārîn şifā ile
- 5 Qahrım şadîke şûret-i luṭf olsa da Edîb
 Etmez qabûl-i şekl-i tebeddül 'adā ile

1593

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Hûbdur hey'et-i gîlmân ile bûs-ı māde
 Māda nāzişger olur şāhide bu sîmā da
- 2 Meşreb-i tevbe-güzînāna güzeldi bāde
 O zamān kim ola mestāne güzel dîbāda
- 3 Çeşm-i her merd-i Züleyhā-heves-i tā' āte
 Hûsn-i Yûsuf görünür cāzibe-i taḳvāda
- 4 Naḥvet-i nefsi şikest etmege tevfiḳ ister
 Qahr-ı Fir'avn olamaz tālî'-i her Mûsāda
- 5 N'ola i' cāz-tîrāz olsa Edîbā kilkim
 Ṭab'-ı şāgird-i zekî pey-rev olur üstāda

1594

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Temelluḳ kārın etmez ḥaḳḳa çün merd-i Hudā-bende
 Anîñ'çün böyle nā-yāb etdi ol kārı Hudā bende

1592 S 124b, Ü1 186a, Ü2 177a

1593 S 126b, Ü1 186a, Ü2 177a

1594 S 126b, Ü1 186a, Ü2 177b

- 2 Ne deñli táb-ı rüy-ı rıfķ ile hâtır-fürüz olsa
Bedîd olmaz fûrûğ-ı düstî sîmâ-yı düşmende
- 3 Dili ebnâ-yı ‘aşrîñ sâde-ruhsâr-ı beşâşetdir
Müzeyyendir nuķuş-ı hezl ile her rüy-ı pür-ğande
- 4 Hâyâl-i zînet-i bî-sûd-ı kevni kalbden dūr et
Degil ol cây-ı şafvet lâyıķ-ı naķş-ı perākende
- 5 N’ola hâmem Edîbâ táb verse rüy-ı elvâha
K’olur efvûn eşer zû’-i sirâc-ı şâf-rûğanda

1595

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Şibh ise ‘ar‘ar n’ola bālâ-yı servāsasına
Şahñ-ı bâğñ nâ-müşâbih mî meger âs âsına
- 2 Mîhnetiñ ehvâl-i ğarķ-âbı bün-i deryāsına
Hecriñ ehvendir nigâh-ı merdüm-i der-yāsına
- 3 Dil veren dehrîñ sürîñ-i ferbiñ-i âmāsına
Çâre-yâb olmaz o renc-i hâ’iliñ âmāsına
- 4 Kâr-ı nâ-hemvâr-ı halka şarf-ı imkân eylemek
Sâlib-i imkândır emr-i Hâliķiñ icrāsına
- 5 Yok ser-i âzâde-i dâ’-i ğam-ı ‘âlem Edîb
Muttaşıldır tâ ebed Dârâlarıñ dâ rāsına

1596

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Olsa erbâb-ı terahhüm ne qadar bâ-kîne
Nigeh-i rahmı kıomaz eşk-i ter-i bâkine
- 2 Nice müste’nis-i ma‘şûķa-i îmân olsun
Dîde-i hîre-i vahşetle bakanlar dîne
- 3 Dehen-i ğonçe ğuşâyişle ser-âğâz eyler
‘Andelîb-i çemene râz-ı ğamı telķîne
- 4 Şıfatın her kese ibrâzda mecbûruz biz
Şûret-i nîķ ü bedi ketm edemez âyîne
- 5 Nigeh-âzurde-i bed-tal‘at-i hûd-bînâyım
Nazar-endâz olamam nâşiye-i pür-çîne
- 6 Fikr-i vuşlat dili hicrân ile mehmûm etmez
Tıflı nâlân-ı ğam-ı şenbe kıomaz âzîne

- 7 Şüret-i lînde her bed-dile yâr olma Edîb
İttikâ lâyıķ olur şanma ki her bâline

1597

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Aldanma mādīyân-ı sipihriñ netâcına
Devr-i keciñ ne tahtına meyl et ne tâcına
- 2 Gör dest-māye-gîr-i hûlûşuñ kesādını
Seyr et ne-behre-dâr-ı hıdâ' ıñ revâcına
- 3 Şâm-ı emelde çekme te' ab bir ziyâ için
Mâhiñ kanâ' at eyle müheyyâ sirâcına
- 4 Şanma harîşi zûll-i ta' amdan selîm olur
Mâlik de olsa mülket-i Rûmuñ harâcına
- 5 Şimdi gedâ ne mertebe muhtâc ise Edîb
Ferdâda mün' imiñ yetemez ihtiyâcına

1598

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Luţf kıl rahm eyle hûn-ı dîde-i giryânıma
Kaçma benden ey meh-i tâbende-rû gir yanıma
- 2 Âteş-i 'aşkıñ beni çün böyle biryân eyledi
Kâni' olsan ey perî gelsen n' olur bir yanıma
- 3 Tek baña her sifle-i h' od-kâmı taķdîm eyleme
Sevdigim geçdim beni taķdîmden akrânıma
- 4 Hûnumu gül-güne-i ğilmân u hûr eyler meger
Yoĥsa şemşîr-i każâ bihûde girmez kanıma
- 5 Yâr añlar hâlet-i sûz-ı ğamım ancak Edîb
Ben de vâķıf olmadım râz-ı dil-i pinhânıma

1599

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bulurdu gevher-i kuĥl-ı sa' âdet erken izimde
Olaydı sâlik-i râh-ı emânet er kenîzim de
- 2 Tahâret müncelîdir rûy-ı kâr-ı nâ-temîzimde
Nuķuş-ı sikke-i dînâr-ı behcet var peşîzimde

1597 S 127a, Ü1 186b, Ü2 177b

1598 S 127a, Ü1 186b, Ü2 178a

1599 S 127a, Ü1 187a, Ü2 178a

- 3 ‘ Acebdir kim harîr-i çeşmesâr-ı nâle-i bülbül
Nümâyândır benim gül-berg-i âh-ı jâle-rizimde
- 4 O Mısr-ı Yüsufistân-ı ‘ alâyım kim cihân güyâ
Olur gerd-i sefâlet çeşm-i dâmân-ı ‘ azizimde
- 5 Edibâ hâl-i şahvım neş’e-i şahbâya hem-serdir
Şafâ-yı lezzet-i engür-ı ter vardır mevîzimde

1600

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

- 1 Karîn etsem enînim sem‘-i bâda
Ederdi neşr-i büy-ı sem‘ ibâda
- 2 Nigeh-dâr-ı delîl-i bîm olandır
Olanlar meslek-i havf u recâda
- 3 Olur haybet-güzîn-i fakd-i şervet
Kabûl-i gâbn eden bey‘ u şîrâda
- 4 ‘ Aţâyı heykel-i cîd-i niyâz et
Fakîre resm-i taqdîm-i du‘âda
- 5 Edibâ merdüm-i şâhib-vefâyı
Komaz hubb-ı vaţan geşt-i bilâda

1601

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Garâmîñ ‘ âkile bî-şekk olurdum ben cevâzında
‘ Ayâr etse eger mi‘ yâr-ı hûşun bence vâzin de
- 2 Şikâr-ı mürğ-i ‘ aşka ehl idi ‘ âşık gibi zâhid
Eger te’şîr olaydı hiddet-i çengâl-i bâzında
- 3 Gam-ı dil-berle ol kim sînesin vakf-ı enîm eyler
Dil-i nâlânıñ mecbûr olur ifşâ-yı râzında
- 4 Tebehdî hâşıl-ı ümmîd-i ‘ âşık olmasa yârîñ
Me’âl-i va‘d-i vuşlat ma‘nî-i terkîb-i nâzında
- 5 Edibâ her kesîñ mekşûf olur sîmâ-yı dil-h‘âhı
Bedîd oldukça harf-i maţlabı nuţk-ı niyâzında

1602

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dürr etme sengi zîb-i kefi cevherîse de
Şanma 'adîl-i gendüm olur cev herîsede
- 2 Bakma o naḥl-ı ḥüsne ki bî-berg-i 'âr ola
Gülşensitân-ı nâzîñ eger 'ar'arisa da
- 3 Dür et o yâr-i zühre-cebîni ki sifledir
Senden vişâle cân ile ger müştêrîse de
- 4 Merde şikâr-ı ḥüb gerekdir ki gürg-i deşt
Mümkin mi zevk-i miş bula her ferîsede
- 5 Dünyâdan ol keşîde-'inân-ı emel Edîb
Başt-ı 'inân-ı esb-i ümîdiñ yerise de

1603

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Bulamaz ta'm-ı eşer lezzet-i her dermânda
Nâ-pezîrâ-yı şifâ 'illet-i her der-mânde
- 2 Ḥüsne pîrâye veren câzibe-i ebrûdur
Besmele zînet-i serdir süver-i Qur'ânda
- 3 Çeşm-i hûşa girih-i çîn-i cebîn-i naḥvet
Naḫş-ı la'net görünür nâşiye-i şeytânda
- 4 Ne kadar nağme-serây-ı dem-i ifşâh olsa
Yine lüknet bulunur zemzeme-i bühtânda
- 5 Naḫd-ı cân olsa daḥi merdüm-i ḥursende Edîb
Naḫş-ı zillet görünür naḫd-ı kefi ihsânda

1604

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tek-â-pû etmedikçe kûy-ı yâre dil berîdîde
Lüzüm-ı kâr-ı ḥûn-bârîden olmaz dil berî-dîde
- 2 Ümid-i mâl ile tâbişger-i ḥüsn-i kabûl olmaz
Zemîn-i secdegâh-ı tã'ate her rûy-ı mâlîde
- 3 Meşâf-ı her 'adû maḫşûr-ı kayd-ı gâret oldukça
Ḥayâl-i iştibâh olmaz 'aşûr-ı pây-ı merdîde

1602 S 127b, Ü1 187a, Ü2 178a

1603 S 127b, Ü1 187b, Ü2 178b

1604 S 127b, Ü1 187b, Ü2 178b

- 4 Likā-yı āb-ı serde behceti germā verir yoḥsa
Dem-i sermāda olmaz cezbe-i ḥüsnü sitāyide
- 5 Edīb ehl-i hevāda ḥıfz-ı nāmūs eyleyendir hep
Olan deşt-i lüzüm-ı terk-i ‘āra reh-neverdide

1605

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Ġanāyim şevkıdır şîrîn eden mevti şehidāna
K’olur zirā naşib-i dām olan mürge şehî dāne
- 2 Çekildi ceys-i Rūmî ḥarb-i kavm-i Fārisî-dāna
Hücüm etdi senānîr-i şiyāh ol fār-ı sîdāna
- 3 Dü cânibden kıyād-ı meyl-i ḥāṭır muḥkem olduğça
Neden kaṭ‘-ı ümîd-i ittişāl etmek ba‘îdāna
- 4 Naşib ancak muzîk-i kayd-ı aḡlāl-i teneddümdür
Vişāḥ-ı ṭavḳ-ı ṭā‘ atden gürūh-ı sâde-cîdāna
- 5 Edîbā encümen-pîrây-ı aḥyār olsa da ‘âkil
Yine yegdir rehîn-i inzivâ ḳalmaḳ vaḥîdāna

1606

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Her nice te’dîb-i tıflî olsa dā nā-ḳābile
Cezb eder ḥüsn-i devā-yı sa‘yî dānā ḳab ile
- 2 Pây-ı dilde aḡger-i ārām-süz-ı ābile
Eşkimiz hem-cüş-ı deryā olsa sönmez āb ile
- 3 Bî-ḥaberdîr iḥtilāl-i sem‘-i ḥüşundan o kim
Nağme-i medḥ-i dūrūḡ ıṭrābını ıṭrā bile
- 4 Ḳā‘id-i meclā-yı ḳurb ehliyyet-i iḥlāşdır
Yoḥsa ehliyyet degil eḥsāb ile ensāb ile
- 5 Bî-‘amel lâyıḳ degil yār olsa da kendin Edîb
Her ṭaleb-kār-ı necāt aḳṭāb ile encāb ile

1607

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Olamaz müzdecir-i sîret-i küstāḥāne
Kîr-i ḡurbet-zedeye olmaya küs tā ḥāne

5 neverdide S, Ü1: nürda Ü2

1605 S 127b, Ü1 187b, Ü2 178b

1606 S 127b, Ü1 187b, Ü2 178b

1607 S 127b, Ü1 188a, Ü2 178b

- 2 Merd-i bed-sîrete işbât-ı meḥâsin mi olur
‘Ârız-ı kûsec-i bî-mûya ne lâyıḳ şâne
- 3 Dil-peẓîr olmayıcaḳ kâr-ı ḳabûl ü reddi
Ḥaşm olur ḳabẓa-i destinde ‘aşâ derbâna
- 4 Bârgâh-ı ḥaşem-i devleti pâyende iken
İndişâr-ı düvel efsâne gelir sultâna
- 5 Zindegî ‘âḳile taşvîr-i memât etmiştir
Ki bu kirpâs-ı beden şevb-i kefendir câna
- 6 Pertev-i mihr iledir cilve-i zerrâta eşer
Şu‘le-i şem‘ ile cünbişger olur pervâne
- 7 Sâgarı zâhid-i bed-meste revâ görme Edîb
Hetk-i estâr eder ol çille-keş-i dîvâne

1608

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Bî-çerâgân edemez dâğını inhâ lâle
Târ-ı şeb mâni‘-i taşvîr-i suḥandır lâle
- 2 ‘Araḳ-ı şerm ü ḥayâ her büte şâyân olmaz
Ḥacle-i bâğda âb-ı ruḥ-ı güldür jâle
- 3 Dil-i âzâde-i ḡam mürtekim-i ehvâdır
Şehd-i şîrîn kesel-i dâm-ı megesdir bâle
- 4 Ḥüsn-i taḥrîr iledir ḥüsn-i şarîr-i ḥâme
Fahrı kâlâ-yı girân-mâye verir dellâle
- 5 Şevḳ-i ḡam ḥâtırı muḥtell-i sürûr etmez Edîb
Bî-eşerdir ramazân müstened-i şevvâle

1609

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Fetîl-i şem‘a-i maḳşûd o mû-miyânsa bize
N’olurdu şâm-ı ümîdiñ o mûmı yansa bize
- 2 Ne pîç ü tâba düşem keşf-i râz-ı mübhem içün
Zamîr-i yâre ‘iyândır eger nihânsa bize
- 3 Bize ifâde-i fenn-i niyâz eder nâşîḥ
Niyâza ḳoymadı ḥâcet o mihrbânsa bize
- 4 Viḳâye-gîr-i difâ‘-ı şerâr-ı âhım idi
Ḥitâb-ı nuşḥda hergiz raḳîb inansa bize

- 5 Edib kârih-i keyfiyyet-i hayât oluruz
Eger ki cân daği maḳrûn-ı imtinânsa bize

1610

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâlim yapındı ḥānemiziñ indirāsına
Ḥaḳdan hezâr gûne belâ indi rāsına
2 Halkıñ ḳapılma her naẓar-ı rû-şināsına
Târik-i çeşmi ġālib iken rûşenāsına
3 Yok meylimiz teveccüh-i erbāb-ı naḥvete
Bizden hemān rübûde-diliz inşināsına
4 Ehl-i vefâ bulunsa ederdim fidâ eger
Olsa hezâr cānımı her cān-fidāsına
5 'Ālemde her ne gûne ḥaṭâ var ise Edib
Olmaz 'adil terk-i mürüvvet ḥaṭāsına

1611

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gevher müşābih olsa da ol dürce nābına
Şâyân olan demem yine oldur cenābına
2 'Aşkıñ bakaydı terceme-i der-kitābına
Reh-yāb olurdu ehl-i naẓar derk-i tābına
3 Zāhid mülāzım-ı der-i bīm-i İlāh ise
Lāyık degil mi bāb-ı recā intisābına
4 Şūfî bulur mu şervet-i 'aşkı ki sa'yda
Naḳd-ı ġamıñ o şarfına ben iktisābına
5 Bizler Edib ḥān-ı müheyyā-yı 'aşḳda
Āmādeyiz nefāyis-i hemm intiḥābına

1612

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Etse de nākese ibdā ruḥ-ı nāzı bāde
Olamaz 'aksi hüveydā ruḥ-ı nā-zibāda
2 Kârih-i vizrini āzār-ı nedem zār eyler
Ḳayd-ı nāhiden eger olsa daği āzāde

1610 S 128a, Ü1 188a, Ü2 179a

1611 S 127b, Ü1 188b, Ü2 179a

1612 Ü2 179b

- 3 Merdüme hüsni-i şiyem tâ ki Hudâ-dâd olmaz
İstifâdeyle dilin râm edemez irşâda
- 4 Ziver-i tâc-ı ser olmakdan eger dūr ise de
Şanma kim kâdr-i güher nâkış olur deryâda
- 5 Merde envâr-ı şühûd olmaz Edibâ hâşıl
Hâtırın k'etmeye târik-i sivâdan sâde

1613

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Bûy-ı gül-i cennet bulunur rây-ı hasende
Sa'y et ki cihân-gîr ola bu râyiha sende
- 2 Râhat mi olur 'âlemi bihûde gezende
Püyende iken 'âlem-i bihûde-gezende
- 3 Şâyeste-i âsâyiş-i ıtlâk olabilmez
Dil-bend-i şafâ maḥbes-i târik-i bedende
- 4 Remsinde reh-âverde-i düzdân eder ancak
Gâşib kıalamaz câme-i maḡşûb-ı kefende
- 5 Rinde eşer-i câzibe-i neş'e Edibâ
Şirînter eder telhî-i şahbâyı dehende

1614

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Şeyhân-ı riyâda ne neseb var ne siyâde
Bilmem gelir evşâf-ı hasende nesi yâda
- 2 Hep hâdişedir raḡbet-i halk oldu baṭâlet
Maḡrûn-ı hudûş âlet-i kâr-ı kudemâda
- 3 'Âlemlere de sürme-i çeşm-i emel olmuş
Ârâyiş-i her mûze-i kuḥlu cühelâda
- 4 Kând olsa degil cây-ı 'aceb kısmeti zâḡiñ
Muḥtâc ola tûṭî-i şeker-hâ ki remâda
- 5 Rencûr ise de merdüm-i hursendiñ Edibâ
Olmaz nigeḥ-i meyli ne dâda ne devâda

1613 S 128a, Ü1 188b, Ü2 179b

3 S, Ü2: (Ü1'de 3. beyitle 4. beyit yer deḡiştirmiş) / bedende S, Ü2: kefende Ü1
5 telhî-i S, Ü2: neş'e-i Ü1

1614 S 128a, Ü1 188b, Ü2 179b

1 siyâde S, Ü2: ziyâde Ü1

1615

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ne kadar naķş-ı bahā bulsa girih-bendide
Şanma her cebhe-i pür-çine açam ben dide
- 2 Hîz-i bed-nekhet ile olma yeter gendide
Tal'at-i nāşıye-i māha yeterken dide
- 3 Rāhat ol sāye-i dād u sited-i kesbide
Şıkal-i zıllı revā görme çü-nākes bide
- 4 Bāğ-ı kevnîñ şemer-i khand-ı vefası yoğiken
Olma cüyende Buḥārî vü Semerkandide
- 5 Rûy-ı zengî laķab-ı mihr ile tībān olmaz
Tāc-ı sebz ile siyādet mi olur 'āmide
- 6 Dil-berîñ mûy-ı lebi tāze nemā buldukça
Hüsn-i ḥaṭṭı kim okur ḥāşıye-i Cāmide
- 7 Zümre-i ehl-i ḡamiñ oldum Edibā cāzim
Kām-yāb olduğuna şüret-i nā-kāmide

1616

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Düşmen-i şādık-nümā baḥş etmesin eksün bize
Ḥāk-i dilde kâ'iliz ḥabb-ı vidād eksün bize
- 2 Mekrden vā-restedir heykel-be-cid-i şıdķ olan
Ḥırz-ı iḥlāş ile te'sîr eylemez efsün bize
- 3 Kārihiz faḥr-ı serîr-i salṭanatdan tek każā
Kūşe-i vaḥdetde cāy-ı iḥtilā bulsun bize
- 4 Keşrete etdik fidā şimdi neşāt-ı vaḥdeti
Koy bu 'ālemde bu da bir i'tibār olsun bize
- 5 Ser-girān-ı sāgar-ı hemmiz Edibā şimdilik
Sāķi-i devr-i felek cām-ı şafā şunsun bize

1617

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Görüp ticān-ı şāhı etme ilķā cān o tīcāna
Girizān ol perestişden olursa cān otı cāna

1615 S 128a, Ü1 188b, Ü2 179b

1616 S 128a, Ü1 189a, Ü2 179b

1617 S 131b, Ü1 189a, Ü2 180a

1 etme ilķā cān S, Ü2: etme ilķā cāy Ü1

- 2 Tarîk-i emnde çok kâr-dân ehl-i hicâ gördüm
 Velî rāh-ı hâzarda görmedim gönümce dīvāne
- 3 Benān-ı mûci‘ -i tehdîd-i zilletle müşār oldum
 Hevā-yı ‘aşk-ı dil-berde hırām etdikçe mestāne
- 4 Ne ğam ni‘ met-güzîn-i sūz-ı ‘aşka tâb-ı dūzağdan
 Olur mu iltihāb-ı şem‘ den pervā-yı pervāne
- 5 Edîbā sūdmend-i inkıṭā‘ -ı şoḥbet-i nāsım
 Behāyimle bulunsam beñzemezdım ben de insāna

1618

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Dil-āgeh-i ğamı ey şeyḥ şanma uyḥuda
 Felekde ādem isen aña sen de uy ḥuda
- 2 Hevā-yı nān ile qalmaz gözü terāzūda
 Olunca kâni‘ e nān-pāre-i ter azuda
- 3 Geçer mi bûy-ı ciyefden denî ki düşmüşdür
 Meşām-ı ḥ‘āhişi ol bûda zevk-i nā-bûda
- 4 Kıyād-ı şakvete cîd-i vücûdu ḥaşr eyler
 Kānā‘ at eylemeyen ḥuşk-nān-ı mevcûda
- 5 Edîb merde ehem tuhr-ı zeyl-i bātındır
 Gehî olursa da zāhirde dāmen-ālûde

1619

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Hevā-yı zulm ile oldukça kâr-ı erdāda
 Devîde-i sūbûl-i raġbet olmaz er dāda
- 2 Ra‘iyye cevri sitemden gelirse feryāda
 Ġayūra def‘ -i gezende gelir sefer yāda
- 3 Degildi mil‘ -i ku‘ūs-ı butûn ehl-i ṭama‘
 Olaydı ṭa‘m-ı şeker āb-ı heft deryāda
- 4 Bu demde cāzibe-i şevk-i çeşm-i küffāra
 Degil nümāyiş-i zerden füzûn çelîpāda
- 5 Edîb meyl-i tesāvîl-i mekr Müslimi de
 Qomaz taşavvur-ı ehvāl-i yevm-i mî‘āda

1618 S 131b, Ü1 189a, Ü2 180a

1 şanma S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

4 eylemeyen S, Ü2: eyleyen Ü1

1619 S 131b, Ü1 189a, Ü2 180a

1 raġbet S, Ü2: ġayret Ü1

1620

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Zebün-ı fâka ta' n etmezdi devr-i çerh-i gerdâna
Bulaydı bî-teşaddî-i ' anâ ger âb u ger dâne
- 2 Şadâ-yı gerdiş-i tâhûna hemtâ nağme gûş etmez
Odur şîrîn-nevâ ancak mezâk-ı âsiyâbâna
- 3 Demem zîkr-i memâtı zindegiden kaşr eder ' âkîl
Hadîş-i şîdk ehemdir kizbden nuṭk-ı herâsâna
- 4 Revâ görme şarâbı zâhide sekr-i dâlâlinde
Dütâdır öyle ser-mest-i riyâya vizr-i peymâne
- 5 Kemâl üzre Edîbâ kuvvet-i tâb-ı şühûd ister
Nazar reh-yâb olur zann etme ânsız rûy-ı cânâna

1621

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Dest-i istîlâyı şal zâhid hemân eşyâsına
Hep ümîd-i mâl ile her mürdeniñ eş yâsına
- 2 İltizâz-ı ' âlem-i imrûzu fikr etdiñ faḳat
Düşmediñ bu ' âlemiñ endîşe-i ferdâsına
- 3 Merd-i şâdîk sum' agerden rütbede erkâ iken
' Ucb ile seng-i haḳâret yükledir arḳasına
- 4 Şevb-i ekfânı metâ' -ı müsteredd-i gayr iken
Ağniyânıñ kim baḳar ârâyiş-i iflâsına
- 5 Sem' ini maḥşûr-ı eşvât-ı kilâb eyler Edîb
Her düşen ehl-i tama' la ' âlemiñ gavḡâsına

1622

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Nemâ-yı tâ' at olmaz ehl-i dîniñ bî-namâzında
Ne mümkindir ten-i şâh-ı gül olmak bî-nemâ zinde
- 2 Ümîdiñ zâhidâ sen kûtehide ben dirâzında
Rehâsın kayd-ı râz-ı ' aşḳdan ben bend-i râzında
- 3 Nevâ-yı tâb-ı gamla ḳalbin ıtrâb eylesin evvel
Semâ' a zevḳ-i te' şîr isteyen âheng-i sâzında

1620 S 131b, Ü1 189a, Ü2 180a

1621 S 131b, Ü1 189b, Ü2 180a

1622 S 131b, Ü1 189b, Ü2 180b

3 tâb-ı S: nây-ı Ü1, Ü2

- 4 Mücerrebdir olur her âşinā-yı ‘aşk-ı dīl-dārīn
Nem-i eşk-i ḥaḳīkat gīrye-i çeşm-i mecāzında
- 5 Dilim her dem Edībā şevk-i ‘azm-i kūy-ı yār eyler
Degil ḥaccācīn ancak nehzet-i rāh-ı Hicāzında

1623

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Şadīkī maḥrem et nūş-ı meyī maḥfī ziyād eyle
Nihān et şoḥbeti dūr ol tecāhürden ziyādeyle
- 2 Metā‘-ı vaşla naḳd-ı cān olur ancak bahā neyle
O dest-āverde-i dīl-dādegān olmaz bahāneyle
- 3 Hem āb-āmīhte hem nīme şūn bu nāşīḥa cāmı
Şaḳın bīhūde güftār etmeden sāḳī bunu meyle
- 4 Otur fey’-i dīraht-ı bāğda geç bezm-i zāhidden
Revā görme ku‘ūdu faşl-ı gülşende o tūrfeyle
- 5 Edībā nī‘ met-i dāreynden bī-süddur ol kim
Nehārın kesbe muhtaş ḥ‘urd u ḥ‘ābın ḥaşr eder leyle

1624

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 ‘Āşīḳa şāyān degil hem-rāhī-i her ḳāfile
K’eylemes ülfet o ‘anḳā-yı hüdā her Ḳāf ile
- 2 Sen ki olduñ yārden ḳānī‘ o müşgīn nāf ile
Bu yeter zāhid saña müzd-i şalāt-ı nāfile
- 3 Şerm olur her ‘ayb-bīn-i nefsine āfāḳda
İştihār-ı zātı memdūḥiyyet-i evşāf ile
- 4 Himmet-i merdān eder her nā-tüvāna baḥş-ı tāb
Fülk-i yem bī-bādbān olsa yürür mīḳdāf ile
- 5 Şaḥn-ı bāga māye-i ifsād olur ifrāt-ı āb
Müstakīm olmaz Edīb emr-i me‘āş isrāf ile

4 ‘aşk-ı S, Ü2: zevk-i Ü1

5 nehzet-i S, Ü2: nihüfte Ü1

1623 S 131b, Ü1 189b, Ü2 180b

3 sāḳī S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

1624 S 131b, Ü1 189b, Ü2 180b

1625

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ğam-ı dīnārı ko baq rāḥat-i bī-dīnāra
‘Āqıl ol etme fidā sāye-i bīdi nāra
- 2 Tā ki bīdār-ı ğam-ı dār-ı fenādır merdüm
Reşk eder rāḥat ile ḥufte olan bīdāra
- 3 Halka-i dāğ-ı nedāmetdir olan insāna
Kayd-ı ıtlāk-ı zebān nāle-i istiğfāra
- 4 Neyl-i her maṭlaba dil-çāk-i taḥassür olma
Zahm-ı ḥasret olıcaq yara gerekdir yāre
- 5 Yār-i yektâyı merām eyle ki şāyān olmaz
Hem-ser-i bedr-i münir olmağa her meḥ-pāre
- 6 Reške lāyıkdır o kim yāri şikār eyleye de
Çāk ede sine-i dām-ı ḥasedi ağıyāra
- 7 Vāye-i dīde-i temyīz ise görmek kārın
Lāyık-ı şūret-i kirdārını gör mekkāra
- 8 ‘Ārife perde-i ketmānı degildir ḥā’il
Fāciriñ ḥāne-i ḳalbinde olan evzāra
- 9 Zehre çāk eyler Edīb ol şanemiñ düşdükçe
Mār-ı zūlf-i siyehi fikr-i dil-i bīmāra

1626

mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün mefā’ilün

- 1 Sülūke sende yok ey zāhid-i fersūde-pā zehre
Sem-i āzār-ı ‘aşkı def’e meyl etdikçe pā-zehre
- 2 Beyābān-ı talebde cehl-i eyyām-ı şühūr et kim
Peyām-ı ḳadr-i ‘ilmiñ vāsıl olsun şehirde şehre
- 3 Ḥadīs-i hems-i rāzı maḥrem-i gūş-ı şamemnāk et
Sürūd-ı sırrıñı bigāne ḳıl āgāze-i cehre
- 4 Cūdādır merdüm-i mennā’-ı ḥayra ni’ met-i ‘uqbā
Nice gevher-sitān-ı yemm olur mu’ tād olan nehre
- 5 Edībā zümre-i kālā-fürüşān-ı riyā içre
Bulunmaz nā-muvāfiḳ bir metā’ endāze-i ḳahra

1625 Ü2 180b

1626 S 131b, Ü1 190a, Ü2 181a

5 kālā-fürüşān-ı S, Ü2: gevher-fürüşān-ı Ü1

1627

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Zamānıñ çāšnı-i mekr var h'ān-ı 'izāmında
Ki merhündür 'aķuru seglere ekl-i 'izāmında
- 2 Kibārıñ şanma kim çengāl-i cerri yok selāmında
Velī çengālını sīninde bilmem yoksa lāmında
- 3 Pelengān-ı kanā' at geşt-i deşt-i iftirās etmez
Kalır 'uzlet-güzīn buldukça rāhat yer künāmında
- 4 Cüdā kor 'aşıkı ser-mestī-i şahbā enīninden
Tanın olmaz meyiñ ser-şār iken mīnā-yı cāmında
- 5 Edībā zāhid isti'zām eder mey hürmetin ammā
Harāmıñ mürtebiťdir hātırı meyden harāmında

1628

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Yer eyler rinde sākī meclisiñ geldikçe şadrında
Rüsüm-ı 'izzeti yeksān eder geldikçe şad rinde
- 2 Bulunma zāhid ol ser-mest-i 'aşkıñ kār-ı ğadrinde
Ki mülhemdir bu günden iltizām-ı kār-ı ğad rinde
- 3 Sevād-ı rüy-ı şām-ı meykede gelsin mi bed rinde
Miyān-ı pertev-i sāġarla çerhiñ māh-ı bedrinde
- 4 Görünmez neş'esiz gülşen-sarāy-ı mīr ü şeh rinde
O meysiz rāhat olmaz 'ālemin yaban u şehrinde
- 5 Vefā etmez Edībā kūrşa-i sīmīn-i meh rinde
Hılāl-i bīkr-i ra'nā-yı meyiñ ifā-yı mehrinde

1629

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Yārden zāhid ki sen ebrüya düşdüñ men bere
Sen serir-i sāye-i mihrāba çıkdım menbere
- 2 Ehl-i ğam süy-ı der-i yāre tek-ā-pū eylesin
Vādī-i ğamda degil lāyık dühülü her dere
- 3 Kec-'atālardır elif-i haşrı yoħsa ehl-i cūd
Ni'meti haşr eylemez zāhid gibi tenhā yere

1627 S 132a, Ü1 190a, Ü2 181a

2 şanma S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1628 S 132a, Ü1 190a, Ü2 181a

1629 S 132a, Ü1 190a, Ü2 181a

2 ğam S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

- 4 Mün'im oldur kim nevāl-i luṭf ile sā'illere
Būs için her kūşe-i dāmen verince el vere
- 5 'Āşıḳān leb-beste-i ḡamdır Edīb ancak meger
Şüret-i zaḥmın lisān-ı ḥālî yāre bildire

1630

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Me'ādı terk edip ey ḥāce kaldıñ sen derāhimle
Ne mümkün ülfet-i pāy-ı 'azimet sende rāhımla
- 2 Neden zāhid baña neyl-i behiştî görmemek lāyık
Ki mev'ūduz aña sen ṭā'atıñle ben günāhımla
- 3 Muşaddıḳdır maḳālim baḥş-i da'vā-yı şadākatde
Şübüt-ı müdde'ā taḥşil-i ḥāsıldır güvāhımla
- 4 Mesir-i baḥr-i ḡamda ṭarḥ-ı miḳdāf u şirā' etdim
Yürütdüm fülk-i cismi münferid bir bād-ı āhımla
- 5 Sürüd-ı nazm ile ıṭrāb-ı sem'-i 'andelibānı
Edibā i' tiyād etdim nevā-yı şubḡāhımla

1631

müfte'ilün fā'ilün müfte'ilün fā'ilün

- 1 Etdi raḳīb-i kezūb 'azm-i бүкā feryede
Yine bizi mekr ile aldı bu kāfir yede
- 2 Revzeniniñ kim bakar nāşıye-i cāmına
Bāde-i gül-günedir āb-ı ruḡ-ı meykede
- 3 Zāhidi ehl-i dile ben nice hemtā bilem
Cāhil ile 'ālimi bir göremem rütbede
- 4 Gamze-i dil-dār ile sinesi mecrūḡ iken
Meyl-i sürür eylemez ḥatır-ı her ḡam-zede
- 5 Hüş-ı cehülān Edīb derk-i me'ād eylemez
Fikret-i yevm etmeden zihni yetişmez ḡada

1632

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Muttaşıl āmāde kıl ḡurşid-i rüyuñ tābişe
Mive-i nā-puḡte-i ümmid-i 'āşık tā bişe

5 leb-beste-i S, Ü2: beste-i Ü1

1630 S 132a, Ü1 190b, Ü2 181a

1631 S 132a, Ü1 190b, Ü2 181b

1632 S 132a, Ü1 190b, Ü2 181b

- 2 Zeyl-i şāha māl içün haşr etme rüyuñ mālîşe
Suhtdan zāhid yarar zannında olma māl işe
- 3 Şūfiyā terk-i şalāh-ı kārda ma' zürsun
Kün-ı hîzāna tebevülden eliñ degmez işe
- 4 Mücrime naqd-ı nedāmetdir münîl-i mağfîret
Kār-ı tahkîk-i peşimānî gerek āmurzişe
- 5 Maḥrem-i rāz-ı maḥabbetden ḥaber-dārim Edîb
Yārden 'uşşāka gālîbdir nevāziş nāzişe

1633

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olur rüşvetle ḥāsir şāhdan dāmān öpen cāha
Verir ser-māye-i şad naqd-ı mevcûdun o pencāha
- 2 Kemîn-i cevî-i ḥāyinde ne deñli istitār etse
Eşer eyler şerār-ı sū'-i niyyet kalb-i āgāha
- 3 Dili her dem ferāgat-cūy-ı kayd-ı rāh u reh-berken
Göñülde reh-nümā-ḥ'āhı ne mümkün merd-i güm-rāha
- 4 Cihānda birbirine münceziḥ hem-reng olanlardır
Budur hep 'illet-i te'sîr-i cezb-i keh-rübā kāha
- 5 Caḥîm olsa Edîbā külb-i aḥzânımız ḥ'oşdur
'Adîl-i cennet olsa rağbet etmem cāy-ı bed-ḥ'āha

1634

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Beşş-i eşvāk-ı nihānîye o ra'nā geline
Ḥacle-i vaşla meger kim şapa yoldan geline
- 2 Ne kadar eyler isem meyl-i rehā me'yûsum
Dilim âvihtedir tûresiniñ çengeline
- 3 Bî-nevā olmazdık şimdiye dek vaşlından
Düşmeseydik felegiñ gā'ile-i engeline
- 4 Âşinā eyleyeli ḥātırā bend-i zülfün
Müşkiliñ fikri rehîn eylemişiz eşkeline
- 5 Neş'e-i sūr ile maşdû'-ı sūrūr olmam Edîb
İ'timādım var iken tâb-ı gamiñ heykeline

1635

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Mucidd iken reh-i fevze bu halkı izcāda
Yine görünmedi hayfā birinden iz cāda
- 2 Huzū' -ı halkı koyup Hālike 'ubūdetle
Nümūde etmedi bir bende şān-ı āzāde
- 3 Hemān seciyye-i bī-dād ile sitād ister
Zamāne mīr ü şehinde devīde yok dāda
- 4 Bütün mesālik-i şerdir çü rāh-ı emn-i ümem
Tarīk-i hayra haṭar var 'inānı irhāda
- 5 Edīb şimdi bu hamyāze-i taḥayyürle
Keder verir dil-i rindāna neş'e-i bāde

1636

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid sen ehl-i sum' aya buğzu қо lāyime
Koymam saña bu cürmü gelirse қolayıma
- 2 İşbā' ile ciyā' ı o kim hurrem eylemez
Lāyık olur mu ferḥat-i ifṭār şāyime
- 3 Tertīb eden levāzım-ı 'ayş-ı kanā' ati
Der-kār olur mülāzemet-i zevḳ-i dāyime
- 4 Taḳdīri gör ki 'āşıkı yāre esir edip
Teshīr eder mülāyimi bir nā-mülāyime
- 5 İrşād ederdi meclis-i va' zında şeyḫ Edīb
Te'sir edeydi şayḥası ikāz-ı nāyime

1637

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dili ni' met-güzīn-i rāḥat etdim ben cerāḥatle
Cerāḥatle geçinmiş yok cihānda bence rāḥatle
- 2 Gücenme 'āşıkı boyuñla gülzārı taşavvurdan
Degil cānā o şāyān-ı tehevvr bu ḳabāḥatle
- 3 Hevā-yı sāgar-ı la' liñle terk etmiş mübāḥati
Bu gün zāhid şarāb-ı nāba dil vermiş ibāḥatle

1635 S 138b, Ü1 191a, Ü2 181b

3 ile S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1636 S 138b, Ü1 191a, Ü2 182a

1637 S 138b, Ü1 191a, Ü2 182a

1 geçinmiş S, Ü2: çekilmiş Ü1 / bence S, Ü1: nice Ü2

- 4 Hayāl-i behcetiñle rûz u şeb koydum tek-â-pûda
Dili ben pey-rev-i ẖurşîd u mâh etdim seyâhatle
- 5 Edîbâ 'aşk ile ârâyîş-i ẖatır qarîn olmaz
Sefer mimkin degildir merdüm-i bîmâra râhatle

1638

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kilîd-i kûfl-ı vişâle yeterdi bu se'ele
Düşeydi rişte-i neyl-i 'atâ-yı bûse ele
- 2 Güzergeh-i emel etmez medâris-i cehli
Tarîk-i 'ilmi bulur rû-be-râh olan 'amele
- 3 Huşûl-i 'ilmi 'amelden nümüne zann eyler
Rûmûz-ı ẖâfiyesinden zühûl eden cehele
- 4 Fûrûğ-ı çeşmine hırşî gışâve oldukça
Şühûd-ı nîk ü bed olmaz rûbûde-i emele
- 5 Edîb 'âşîkî bî-hîl' at-i vişâl etmez
Felekde efser-i ẖurşîdi bahş eden hamele

1639

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kõmam ben zıll-i râhat düşmene hiç zir-i bâğımda
Te'arrisiz eşer mümkün degil şemşîr-i bâ-ğımda
- 2 'Adûyu kahr için ben tîge muhtâcım konağımda
Cedel der-kâr iken olmaz benim tîğim kona-ğımda
- 3 Vefâdır meşrebim va'd-i ekîd-i kahr-ı a' dâya
Vefâdan olmadım me'nûs-ı lezzet ben ferâğımda
- 4 Gûşûn-ı dâğdan nahl-ı tenimde çok budâğım var
Füzündür hûşe-i eşmâr-ı dâğım her budâğımda
- 5 Şarâbâsâ uşanmam iktirâ'-ı hûn-ı düşmenden
Edîbâ bâdeden ta'm-ı fûtûr olmaz damâğımda

4 seyâhatle S, Ü2: ibâhatle Ü1

5 qarîn S, Ü2: fûrûz Ü1

1638 Ü2 182a

1639 S 138b, Ü1 191b, Ü2 182a

3 ben S, Ü2: benim Ü1

1640

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 İktirān et bāb-ı istignāda bir deryā-dile
K'olmaya maḵrūn ser-i nuṭḡunda bir der yād ile
- 2 Etme faḥr-ı zindegī mülk-i fenā-ābād ile
Ḥusrevā gelsin ḥadīş-i riḥlet-i ābā dile
- 3 İrtişādır maşraf-ı irşāya naḡd-ı şāyegān
Nā-muvāfiḡdır o maşraf mükteseb irād ile
- 4 Āh ile āgende künc olmaz medār-ı def' -i şer
Sedd olunmaz ḥarḡı estārın rūfū-yı bād ile
- 5 Şüret-i dādı Edībā merd-i bī-dād añlamaz
Görmedikçe mūncelī tā hey'et-i bī-dād ile

1641

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlün

- 1 Şūfi ne ' aceb kışlasa hīziñ büzükinde
K'āsūde eder şiddet-i sermā buzu kinde
- 2 Zāhid olamaz vaşl-ı ḡulām ile tenāsül
Mūmkin mi nemā şüre zemīn içre ekinde
- 3 Esbāba teşebbūş k'ola maḵrūn-ı tevekkül
İḥrāz-ı temennā-yı diliñ olma şekinde
- 4 Ḥallāḡı koyup sifle perestişle bu ḡalkın
Āyā ne bulur būs-ı ayaḡ u eteginde
- 5 Yā terk-i sivā eyle de hem-rāh-ı Edīb ol
Yā 'azm-i ḡarār eyle caḡimiñ derekinde

1642

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ḳunū' ol sīret-i ḡırş ile zāhid dāsītān olma
Dil-i zāra yeter naḡd-ı ṡama' la dā-sitān olma
- 2 Bu nīm-ārāyiş-i destār u tāc-ı kūh-ı peykerle
Yeter dūş-ı nigāh-ı 'āleme bār-ı girān olma
- 3 Uzaḡdan meclis-i rindāna 'arz-ı merḡabā eyle
Demem ben devr-i cām olduḡça sen gözden nihān olma

1640 S 138b, Ü1 191b, Ü2 182b

1641 S 138b, Ü1 191b, Ü2 182b

1642 S 139a, Ü1 191b, Ü2 182b

2 S, Ü2: (Ü1'de 2. mısra bulunmuyor)

3 devr-i cām S: her dūḡār Ü1, Ü2

- 4 Saña meyl-i şühüd-ı hüsn-i maḥbûbâna yok mâni'
Hemân bi-hûş olup sen suḥre-i bezm-i bûtân olma
- 5 Gıdâ-yı keyfi ancak hûşe-i engûra ḥaşr eyle
Edîbâsâ şaḥın meftûn-ı kâr-ı mey-keşân olma

1643

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Şaḥn-ı çemeni taṭriyeye mâ ise mâye
Muḥtâcdır elbette çemen mâ'-i semâya
- 2 Hemtâ mı olur sâye-i şeh bâl-i hümâya
Şeh ḥasret iken sâye-i şeh-bâl-i hümâya
- 3 Derk eyleyemez behcet-i güftâr-ı şaḥîhi
Dil-beste olan hüsn-i maḳâl-i nüdemâya
- 4 Sermâda nice beste eder revzen ü bâbın
Îrâdını vâ-beste eden bâd-ı hevâya
- 5 Müslimse de peymân-şiken-i bi-edebânım
Kâfirse de dil-bendim Edîbâ üdebâya

1644

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Pâ-zede 'âlem heme gör 'ibreti yelpazede
K'olmada anıñla da her rûz u şeb yel pâ-zede
- 2 Ğayş ile mübtell olur 'üryân olan ser mâ-zede
Münkeşif k'olmaz degil emṭârda sermâ-zede
- 3 'Aşḳdan maḥrûm idi hüsn-i âşinâyân-ı cihân
Meşrebimce hüsn ü ân olsa eger her tâzede
- 4 Ža'fdan oldukça yara-yı enîni mün'adım
'Âşıḳa muṭrib mu'in-i âḥ olur âġâzede
- 5 Nâzişi şûr-efken-i ġilmân-ı cennetdi Edîb
Ġayret-i merdân olaydı duḡter-i ṭannâzede

1645

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Sûr zâhidi mînâ-yı meyi verme yedine
Rehbâne olup tâ ki ḥalel vermeye dîne

1643 S 139a, Ü1 191b, Ü2 182b

1644 S 139a, Ü1 192a, Ü2 182b

1645 Ü2 183a

- 2 Hiç sâhil-i yârâna kımaz ruşsat-i seyrin
Şeyhîñ bilemem zevrak-ı câma esefi ne
- 3 Nefretle görür şüret-i kârında kırine
Dûzahta bile düşmen olur görse kırine
- 4 Güş etse uyup sine gerer şüret-i cerre
Her kıfileniñ na' re-i bâng-ı ceresine
- 5 Hırşından Edibâ edemez sâgarı mübtel
Destiyle iker reşha kımaz kâse içine

1646

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Düşmenim zâhid gibi her ẖurd u ẖâba mâ' ile
Düstüm rindâna ben nûş-ı şarâba mâ ile
- 2 Sâye-i gülzârda güş-ı nevâ-yı nâyile
Gibta-kârım şöbet-i bezm-i şafâya nây ile
- 3 Maılabım sâkı ne' amdır ülfetim yok lâyile
Şaf şun câmı baña etme mükedder lây ile
- 4 Nehr-i cûdum gülşen-i âfâkda seyyâl iken
İrtişâf-ı reşha-i nehrim 'atâdır sâyile
- 5 Ben ki ol şûh-ı kemân-ebriya dil verdim Edib
Muhtemeldir eshem-i âhım cihâna yayıla

1647

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Yâr eger 'ukde-i râz açsa baña uçkıurda
'Azmdede gâlib idi bir kıyunum üç kıurda
- 2 Fırkıat-i dil-ber ile tâb-ı kıariri bulmaz
Nûş-ı câm-ı Cem ile çeşm-i dil-i âzurde
- 3 Göremez hüsnünü şâyân-ı şühüd-ı bülbül
Zirve-i şâhta simâ-yı gül-i pejmurde
- 4 Nice şâyeste olur feyz-i hayât-ı 'aşkıa
Nâ-peziirefte-i cân merdümek-i dil-mürde
- 5 Kıuvvet-i şevkı gerek yoıhsa Edibâ 'aşkıñ
Olamaz bâr-keşi her dil-i tâb-efsürde

1648

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bādeniñ mey-ḥānede çün el kōdum men kübine
Hişşe vermem ḥānķāhiñ şūfī-i menkübına
- 2 Binmege cādū gibi mā'il şarābiñ kübine
Destine girmez velī şeyḥ-i ḥarīşiñ k'o bine
- 3 Ğaşb ile cerr etmeseydi nev-cevānān-ı beled
El kōmazdı zāhidiñ ser-māye-i mağşübına
- 4 İnḥırāt-ı silk-i gayretle mürīdānı bu gün
Mürşidiñ taķlīde sā'i şehvet-i maķlūbına
- 5 Dergeh-i şeyḥe Edibā eyleyelden intimā
Oldu vāşıl cümle yārān-ı şafā maţlūbına

1649

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sefihi eylemez germiyyet-i ta'yīr ḥūy-kerde
Ki olmuşdur şamemle dil-ḥōşī dīrīne ḥūy kerde
- 2 Tezellül var iken aşḥāb-ı kibre ihtimālarda
Çekilsin zillate olduğça maķrūn ihtimāl erde
- 3 Der-i yāre gelip ey ḥāce ķal sen derde ben derde
Yeter kendiñ giriftār eylediñ sen derde benderde
- 4 Mücerrebdır ki ta'dīl-i mizāc-ı ehl-i tuğyāna
Devā-yı tığveş tedbire şāliḥ yok devālarda
- 5 Dem-ā-dem şebt-i ta'бірāt-ı nev muḥtaşş-ı kilkimdir
Edibā tāze-güftārī bulunmaz her suḥanverde

1650

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ḥāmid olduğça vuķūd ister lehīb-i āteşe
Vaķt-i bī-tābīde bī-mihmāz olur mu at eşe
- 2 Bāng ile olmaz ezādan müntehī kelb-i 'aķūr
Diñlemez i'ādı ķahr ister 'adū-yı ser-keşe
- 3 Bī-ķuvā nā-yābdır zevķ-i vişāl-i merd ü zen
Nīme tīr-i kende-per ķonmaķ 'abeşdir terkeşe

1648 S 139a, Ü1 192a, Ü2 183a

1 çün S, Ü2: çok Ü1

1649 S 139a, Ü1 192b, Ü2 183a

1650 S 139a, Ü1 192b, Ü2 183b

4 Pertev-i enmüzec-i tâb-ı 'izâr-ı yâr ise
Tütiyâdır reng-i mey çeşm-i 'alil-i ẖâhişe

5 Gül verir ser-rişte-i şevki Edibâ bülbüle
Müncezibdir 'andelib-i zârdan bu nâlişe

1651

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

1 Merdüm-i süflî 'adil olmaz şerîfe pâyede
Hiç ber-â-ber mi vücūd-ı âdemîde pâ yede

2 Sûd yok muhtâca der-dest olmayan ser-mâyede
Nâ-resâdır faşl-ı germâda dem-i sermâ yede

3 Vefret-i 'uşşâk ile dil-ber 'uluvv-ı şân bulur
Keşret-i cündüyle hâşıldır mehâbet râyede

4 Ehl-i fışkıñ bir degil 'âcizle şâhib-kuvveti
Himmet-i kîr-i kavî olmağ ne mümkün hâyede

5 Merd-i zengî bî-fürûğ-ı hüsn-i sîretidir Edib
Hil'at-i dîbâ-yı mihr olmaz vücūd-ı sâyede

1652

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

1 Teşebbühde cehûl-i sifle eşrâf-ı şanâdide
Ki gördükçe anı hemtâ-yı İskender şana dide

2 Eder nâzişgeri her turfe-i süflî-meniş hayfâ
Cihânda şimdi her reşk-i İrem nâdide nâ-dide

3 Bu dem mekfûfdur sîmâ-yı her merd-i gam-ülfetden
Nigâh-ı mahremi her mahrem-i sîmâ-yı şâdide

4 Berâyâ irtivâ-cüy-ı serâbistân-ı gayy olmuş
Bulunmaz katre-cüyâ çeşme-sâr-ı feyz-i Hâdide

5 Edibâ merdüm-i 'âşık da garğ-ı fülk-i hûş etmiş
Mücerred kılzüm-i eşvâğ-ı selmâ vü su' âdide

1653

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

1 Zâtına necl-i Süleymân ise de ferdâda
Merd-i bî-zîver-i tâ'at olamaz fer-dâde

- 2 Dehrde rāgıb olan t̃ā' atini teşhīre
Bil ki ' işyāna muşırır olmadadır tenhāda
- 3 Lāyık-ı gayretidir belki imām-ı rindiñ
Etse kandil-i mehāribi zūrūf-ı bāde
- 4 Nefsine bende-i bed-pişe 'ubūdiyyetden
Fekk-i rik̃k eylese de şanma olur āzāde
- 5 Geçmişiz sehv ile nuşhundan Edibā şeyhiñ
Bizi tek 'amd ile sa'y eylesin ifsāda

1654

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Mey-i dil-keş şemīm-i şāfdan buldukça rey-hāne
Ne hācet rind-i şahbā-nūşa istişmām-ı reyhāne
- 2 Ekālīm-i cihāt-ı kevni teşhīr etse de āhır
Dayanmaz ceyş-i zulmet tığ-i zū'-i mäh-ı tībāna
- 3 Her āsāyış-güzine itilāf-ı gamladır rāhat
Sürür olmaz muķārın fikr-i def'-i gamla insāna
- 4 Temennā-yı fücūr oldukça merde nefsi-i şūmundan
Ba'id olmaz te' avvūz hānde-fermā olsa şeytāna
- 5 Edib iş'ār eder emvāl-i nāsı gāşba mu' tādın
O kim ifrāt eder it'ām u ihdāda emirāna

1655

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Edip h'ābide çeşm-i nīm-mestiñ bir de nāz etme
Rūsūm-ı nāzı gel üftādegāna birden az etme
- 2 Bakıp āyineye meftūn olup sīmā-yı şūhuñla
Benim senden niyāz etdiklerim senden niyāz etme
- 3 Kāfā verme şühūd-ı rūyuña hursend iken 'āşık
Hāķīkat-bine gel tezkīr-i minhāc-ı mecāz etme
- 4 Şikenc-i turrede medhūş-ı gamken bu dil-i zāra
Yeter güftār-ı levmi hem-ser-i zūlfüñ dirāz etme
- 5 Edibāsā dem-ā-dem meslekiñ rāh-ı vefā olsun
Reh-i terk-i vefādan nāzeninim ictiyāz etme

1654 S 139b, Ü1 139a, Ü2 183b

1655 S 139b, Ü1 139a, Ü2 184a

2 meslekiñ S, Ü2: meslek-i Ü1

1656

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 ' Aceb mi bülbül-i şeydâ konarsa daldan dala
Ki erbâb-ı maḥabbet muntekıldır ḥâlden ḥâle
- 2 ' İzâr-ı yâre dil ver geç ferîb-i lâle vü gülden
Şakın ser-mestî-i ḡafletle düşme âlden âle
- 3 Nişâr-ı şevķi ḥaşr et mâhdan mihr-i dil-ârâya
Felekde raġbetiñ olduķça olsun ' âlden ' âle
- 4 Ğam-ı ḥâli beni reh-yâb-ı fikr-i ġamm u ḥâl etmez
Revâ görmem nigâh-ı ârzûyu ḥâlden ḥâle
- 5 Şereng-i sum' ayı koy sîneyi pür-şehd-i iḥlâş et
Ki kılsın lezzet-i şıdkıñ sirâyet bâlden bâle
- 6 Nice erzâle pâ-mâl olmadan olsun rehâ hergiz
Eren aķdâm-ı ehl-i servete rû-mâlden mâle
- 7 Edibâ seyr-i bâġ-ı ' âlemi ikrâh ederdim ben
O gül ' arz etmese reng-i ' izârın sâlden sâle

1657

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Müna' ' amdım muzîķ-i künc-i ġamveş bu sarâyımla
Olaydı yârden teklîf-i cây-ı bûse râyımla
- 2 Şebâtım yok cehûlân-ı maḥabbet bu sevâyimle
Ki ta'n eylerler alsam dil-berimden bûse vâyımla
- 3 Bu zaḥm-ı lev m ile fâriġ-zebânım nâm-ı lâyimden
Lisânı eylemem âzurde nuṭķ-ı nâ-mülâyimle
- 4 Diliñ maḥfidir âhı dîde-i nây-ı gülüyumdan
Degil ru'yâda ḥâşıl iḳtirânı çeşm-i nâyimle
- 5 Edibâ raġbet-i nîk ü bedi mensûb-ı hûş eyler
Ḥudâvend-i ḳadîri bilmeyen naķz-ı ġarâyimle

1658

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Ba'id-i ihtidâ ḳavl-i Ḥaķıñ olmaz semâ' ında
' Urûc-ı ḳurbsuz mümkin midir gelmek semâ' ında

1656 Ü2 184a

1657 S 139b, Ü1 193a, Ü2 184a

2 S, Ü2: (Ü1'de 2. ve 3. beyitler yer deġiştirmiş)

1658 S 139b, Ü1 193b, Ü2 184a

- 2 Muḥāl ümmîd ile sa'y-ı diliñ olma ziyâ' ında
Pes-i dîvârdan olsun mu hiç cezb-i ziyâ' inde
- 3 Tebeh-kâra cesûr oldukça kâr-ı ibtidâ' ında
Gelen eclâf-ı erbâb-ı bida' dır ibtidâ' inde
- 4 Ḥasûduñ maḳdemi vahşet-fezâdır meclis-i ünse
Vişâlınden güzeldir lezzet-i fûrkat vedâ' ında
- 5 Edîbâ merd-i afyûn-ḡurdeniñ keyfin rehîn buldum
Şarâbîñ neş'e-i dūşîneden renc-i şudâ' ında

1659

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Derûn-ı zaḥmnâkim zâr ederken yârden yâre
Yine devrân beni efkende eyler yardan yara
- 2 'Acebdir mübtelâyım her 'adû-yı ḡârdan ḡâra
Gül-i ḡoş-büy umarken hem-nişînim ḡârdan ḡâra
- 3 Nigârîñ tûresinden kâkül-i maḡbûba dîl-bendim
Dil-i medhûş ile raḡbet-nümâyım mârdan mâra
- 4 Semîr-i bîkr-i ra' nâ ki nedîm-i şâhid-i şûḡum
Beni kayd-ı heves âmâde etmiş kârdan kâra
- 5 Tef-i endûhu koydum meyl-i rûy-ı âteşin etdim
Edîbâ cebr ile üftâde oldum nârdan nâra

1660

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 N'ola ḡalk-ı cihân üftâde olsa dâmdan dâma
Ki 'ârîzdır tedennî dehr-i dūna 'âmdan 'âma
- 2 O meh ki âşinâña bendesin bîḡâne yâd eyler
'Acebdir 'âşîḡ-ı güm-nâmı koymuş nâmdan nâma
- 3 Şaḡın bîḡânenen koy kâkül-i farkıñda cây etsin
Yeter mûrg-i dil-i zârı uçurma bâmdan bâma
- 4 Dil-i zûlmet-nişîne reh-ber-i şubḡ-ı 'îzâr olmaz
Ḥayâl-i zûlf ü ḡâlîñ reh-nümâdır şâmdan şâma
- 5 Edîbâ duḡter-i şahbâ giyince câmdan câme
Diliñ ifrâḡ eder silsâl-i şevḡin câmdan câma

1661

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ne hâcet muktezâ-yı meşrebin ta' rîf ü tenkîre
Harîdir nezd-i şûfide bün-i her nerm-ten kîre
- 2 Göñülden hulf ile tertîb-i esbâb-ı vifâk olmaz
Haleldir iktirân-ı sū'-i niyyet hüsn-i tedbîre
- 3 Eden muhkem ribât-ı ittiḥād-ı kalbi esbāba
Bülûğ-ı maṭlabı vâ-beste bilmez hükm-i taqdîre
- 4 Hılâl-i rezm ü heycâda mu'în-i düşmen oldukça
Hevâ-yı iştihâr-ı râstı lâyıḳ degil tîre
- 5 Edîb evşâf-ı merdüm nakş-ı kîlk-i levḫ-i kudretdir
Bulunmaz istiṭâ'at kimsede tebdîl ü tağyîre

1662

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Tevezzi mā'-i yemden nehr ile birdir sevâhilde
Mübâḫatîñ k'olur her telḫ u şîrîni sevâ ḫilde
- 2 Dil-i târîki zū'-i pend-i nâşîḫ rüşenâ etmez
Eşer olmaz ḫarîre tûtiyâ-yı mîl-i kâḫilde
- 3 Cehâletdir fenâ der-kâr iken dehre rûkûn etmek
'Abeşdir meyl-i esbâb-ı ikâmet zayf-ı râḫilde
- 4 O kim nuṭḫ-ı derûnu ḫimye-kâr-ı ferye-gûyîdir
Maḫâl-i her dîrûğu şîdḫa ḫaml eyler mesâḫilde
- 5 Edîb oldukça tâb-ı iştîyâḫı kâ'id-i 'azmî
Te'ab yok sūy-ı yâre merd için ṭayy-ı merâḫilde

1663

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 İstîtâr eyleye düzdân-ı ḡuşaş tâ kinde
Şîḫne-i duḫter-i rez ḫuşma gelir tâkinde
- 2 Nâkesân münhemik oldukça semâḫ-ı buḫla
Minḫatîñ ehl-i seḫâ cûd ile imsâkinde
- 3 Dil-i ehl-i hüneri bezmine pervâne eder
Şu'le-i şem'-i şeb-ârâ olan idrâkinde

1661 S 139b, Ü1 193b, Ü2 184b

1662 S 139b, Ü1 193b, Ü2 184b

1663 S 140a, Ü1 193b, Ü2 184b

- 4 Şanma mecrûh-ı gamıñ dâ' iye-i merhemle
Bulunur 'ayb-ı rûfû zeyl-i dil-i çâkinde
- 5 Derde tedbîr-i devâsından Edîbâ hâzer et
Eşer-i zehr olanıñ neş'e-i tiryâkinde

1664

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Olmuş vefâ cefâya mübeddel beriyyede
Naqd-ı hülûş girmedî çokdan beri yede
- 2 Şimdi kibâr-ı 'aşra görünmez cemâl-i dūst
Gerdişdedir nazarları hūsn-i hediyyede
- 3 Mîr ü şehîñ 'atâdadır ancak tegâfûlû
Yokdur kemîne gâfleti aḥz-ı 'atıyyede
- 4 İfrâṭ ile bu demde bulur cüst-ü-cû eden
Tevsîl-i kâr-ı buḥlu tîbâ'-ı saḥıyyede
- 5 Kilk-i kaderle mürtesem olmuş bu dem Edîb
Erḳâm-ı ye's levḥ-i nüfûs-ı ebiyyede

1665

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 O mürğ zaḥm-ı cefâdan k'ola per-âgende
Hevâda cilvesi olmaz değil perâkende
- 2 Göñül be-ḡayz iken ancak beşâset-i ca' lî
Eder nîgehle teşâfî likâ-yı dūşmende
- 3 Eder Hudâsına da ḥal'-i ribḳa-i tâ' at
Melîk-i rikḳine bî-inḳıyâd olan bende
- 4 Dilâ tarîḳ-i enîḳ-i hülûşa reh-yâb ol
Nişân-ı hūsn-i revıyyet hemân budur sende
- 5 Edîb ḥâtırî fî'l-cümle şiddet-i ḡamdan
Eder irâḥe nevîd-i sūrûr-ı âyende

1666

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Berehmenân ki belin ḥaşr ede o zūnnâra
Ribât-ı küfr ile ilkâ eder özün nâra

- 2 Bu deñli naħl-ı kadi ser-bülend iken yāriñ
Yeter mi dest-i nigāh ictinā-yı eṣmāra
- 3 Ğam-ı cihān ile terk etme hemm-i ‘uḳbāyı
Naẓar bidāyede lāzım nihāyet-i kāra
- 4 Bülüg ile ni‘am-ı hayra muṭma’inn olmaz
Ħariṣ-i bülğa-i şerdir nüfūs-ı emmāre
- 5 Edib hāzıḳ olanlar ṭabābet-i ğamda
Edince nüks ile eyler devāyı bīmāra

1667

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Eṣer bedid olamaz şit-i nāy u dā’irede
Gönülde ğamdan olan ıztırāb-ı dā’i rede
- 2 O naḳd-ı nā-sere vālih-dilāna sūd etmez
Ṭarid olur ğama ṣādī ḳulüb-ı ḥā’irede
- 3 Bulur mu ḥuṭte-i ğaflet sühād-ı āġāhı
Olur mu feyz-i tefeccür ‘uyūn-ı ġā’irede
- 4 Dili elif-i ḥuṭüb-ı müṣāġil-i ğam olan
Degil sezā-yı temerrün umūr-ı sā’irede
- 5 Edib mesned-i dādı nişimen eylese de
Nişān-ı dād bulunmaz mülük-i cā’irede

1668

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Güzellerden düşürmüş ḥāṭır-ı pür-tābını rāna
Cesūr etmiş faḳīhi şevḳ-i vuṣlat tāb-ı nīrāna
- 2 Ḥadiş-i fitye-i Kehfiñ semā’ı yekḳa-fermādır
Olur bezm-i cihānda şanma ḥāb-āver her efsāne
- 3 ‘Uluvv-ı ḳadr-i dünyā ḥar-nihādāna müsahḥarken
Nihāyet ḳadrin üstād eylemezler ehl-i ız‘āna
- 4 Zebān-ı nerm-ḥū bī-iḳtizā ḥüsn-i irādetle
Ḥiṭāb-ı āhen etse hem-dem olmaz bād-ı sühāna
- 5 Edib ehl-i mekāyid cebr ile taḥmīle sā’idir
Meşāḳı düş-ı acz-i merdüm-i bī-tāb u dermāna

1669

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Eylesin pây-ı hüdatı mülteşem ehdâb ile
Şûfî-i nahvet-nümâ tâ kend'özün ehdâ bile
- 2 Bir görür sîm-i müzâbı şûret-i sîm-âb ile
Zâhid-i bed-bîn ne mümkün behcet-i sîmâ bile
- 3 Cism-i 'ârî kâbil-i idfâ degil bî-iktisâ
Dürdur neyl-i temennî sâlib-i esbâb ile
- 4 Şadme-i nisyân ile olmaz revâ tekdîr-i düst
Hıfz-ı âyîn-i vefâ meşrû' iken aḥbâb ile
- 5 Şıdk ise pîrâye-i fâhret Edîbâ merdüme
Nâ-sezâdır iftiḥâr eḥsâb ile ensâb ile

1670

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Riyânîñ olma zâhid muḥlişe ḳasd-ı revâcında
Degildir inse tesvîlât-ı şeytânî revâ cin de
- 2 Ehemdir merde olmak kâr-ı 'uḳbânîñ netâcında
Ki dehrîñ sūd yok ne taḥt-ı şâhında ne tâcında
- 3 Fürûğ-ı reng-i meyden sâde-ruḥsâr olsa da câmiñ
Celîdir çeşm-i rinde pertev-i gevher zücâcında
- 4 Nihân olmaz şîfât-ı merd-i müşrik kâfirîñ zîrâ
Olur evşâfî müşbet tîrs-ı memhûr-ı ḥarâcında
- 5 Edîbâ derdnâk-i 'aşḳa tedbîr-i devâ olmaz
Bulunmaz ḳâbiliyyet şîḥḥate zîrâ mizâcında

1671

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Râh-ı ḡamda olma gel fersûde-pâ eşcân ile
Bâd-pâ ol bî-melel şâm u seḥer eş cân ile
- 2 Reh-neverd-i sūy-ı ḥâristân-ı deşt-i miḥnet ol
Etme iḳnâ' -ı emel düşvârdan âsân ile
- 3 Rîş-i ḡamla sîneyi eyle rehîn-i âştî
Zaḥm-ı nâ-sûruñ teşâfî etmesin dermân ile

- 4 Kār u kirdārīñ o kim fehmi-i rūsūm-ı ‘aşk eder
Eylemez sencide mizān-ı hıcāmendān ile
- 5 Her ne deñli olsa ‘ālemde meserret-āşinā
Ülfeti terk eylemez ‘ākıl Edīb aḥzān ile

1672

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Tal‘atinden çeşmi iknā‘ eyleme işbā‘ ile
Ol mehiñ peymūde etmekdir ḳadın iş bā‘ ile
- 2 ‘Āşıkāndır ḳadr-i ḥüsn-i dil-beri vālā eden
Her emīriñ ḥaşmeti efzūn olur etbā‘ ile
- 3 Dil ki tā süst olmaya ‘azminde birdir merdüme
‘Aşḳda āheste-refṭārī hemān isrā‘ ile
- 4 Olamaz lezzet-çeş-i āsāyiş-i nehc-i sürūr
Rāh-ı ḡamda ḳalbini tekdır eden ircā‘ ile
- 5 Dāḡ-ı sūz-ı ‘aşḳdan āsūde olmaḳdan Edīb
Merde yegdir mürdeḡi ālām ile evcā‘ ile

1673

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Rişte-bendān-ı ezānıñ cīd-i ben dīvāneye
Nā-revā olsun sidād-ı çeşm-bendi vā neye
- 2 Ğarḳa-i emvāc-ı iskār-ı şühūd etdi beni
Cismi fülk etsem sezādır lücce-i peymāneye
- 3 Küşte-i renc-i ḥumār olsam da geçmem cāmdan
Zindeḡānī-düşmenim ger buḡz edem mey-ḡāneye
- 4 Dīde-düz-ı sem‘-i sīmā-yı ḡadış-i dil-berim
Çeşm-i ḡuş açmam ruḡ-ı bī-ān-ı her efsāneye
- 5 Olmadıḳça pertev-i vuşlatla ābādān Edīb
Raḡnedir zıll-i ḥümā fark-ı dil-i vīrāneye

1674

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Çemende cāmı k’istikbāl ede elma ile rāḡe
Neheng-i cūybār-ı hırş olur el mā ile rāḡa

1672 S 140a, Ü1 194b, Ü2 185b

1673 S 140b, Ü1 194b, Ü2 185b

1674 S 140b, Ü2 195a, Ü2 186a

- 2 Kilid-i âheninken feth eden ekfâl-i evtârı
Neden ‘allâme düşdü ‘uqde-i eşkâl-i miftâha
- 3 Fürûğ-ı gamla rûşen-sâz-ı şaḥn-ı külbe-i cân ol
Mücerred fikreti ḥaşr etme tâlib zû’-i mışbâha
- 4 Tirâs-ı tâb-ı miḥnet ḥıfz eder ehl-i gamı yoḥsa
Ne mümkindir teşebbüt düşmen-i bed-ḥ’âh-ı efrâha
- 5 Edibâ şüret-i râz-ı derûnu keşfe ḥâcet ne
Lisâna yer kıomazken ḥâmemiz tebyîn ü îzâha

1675

mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün mefâ’ilün

- 1 Ḥayâliñ ḥâmdır taḇ’ında zâhid bu seḳâmetle
Ki menhûm olduñ ol tûbâ-ḥırâmı bûsa ḳâmetle
- 2 Sen ancak şehvet-i maḳlûbuñu üslûb-ı tâ’at bil
Hemân şaf-beste kııl ardıñca hîzânı imâmetle
- 3 Cihânda şimdi zirâ muḳtedâ-yı muḳtedâyândır
Pesinde dil veren ḡilmâna tatvîl-i iḳâmetle
- 4 Ḥaber-dârız zebân-ı ferye-güy-ı tâc-ı sebziñden
Bize şûfi siyâdet şatma yoḳdan bir ‘alâmetle
- 5 Edibâsâ dili âzâde kıldıñ hevl-i ‘uḳbâdan
Ḳıyâmıñ vizre efzûn oldu eşrât-ı kıyâmetle

1676

mefâ’ilün fe’ilâtün mefâ’ilün fe’ilün

- 1 Nişân-ı sebz ile şanma olur şeref serde
Rehîn-i kımm-e-i şâhân iken şer efserde
- 2 Ḥaṭıñ ziyânı mı var ‘ârız-ı ḥaṭ-âverde
Gelir mi naḳş-ı şaf-ı ḥârdan ḥaṭâ verde
- 3 ‘Uluvv-ı himmetiñ olduḳça cismi nâ-bûd et
Hümâya ḳuvvet-i pervâzıdır olan perde
- 4 Ümîd-i şerm-i ‘itâb etme sifleden zirâ
Olur mu ḥaşlet-i âdem behîme-i ḥarda
- 5 Le’ime eyleme raḡbet nümûde eylerken
Peşîz-i nâ-seresin ḥüsn-i şüret-i zerde
- 6 Saña çeşîde-i kâm-ı meşâm eder âḥir
Şereng-i ḥâr-ı cefâ sāḡar-ı gül-i terde

3 etme S, Ü2: et Ü1

1675 Ü2 186a

1676 Ü2 186a

- 7 Edib şüret-i ma' nâyı lafz eder zibā
Beyāza gālib olur dil-ber-i siyeh-çerde

1677

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Eger ahrār-ı cihān luṭf ile memlūkim ise
Ḥande etsin gözü her eşk ile memlū kim ise
- 2 Ne revā muktefi-i işr-i delilān olmak
Şāri' -i şıdḡ u vefā menhec-i meslūkim ise
- 3 Görmesin kimse ' aceb hāmiş-i levḥ-i dilden
Rağbet-i mülk-i cihān nokṭa-i maḥkūkim ise
- 4 Çerḡ kaşr etsin elin rişte-i tedbīr-i cihān
Eşer-i gerdiş-i hemvār-ı ser-i dūkim ise
- 5 Anı ben ṭu' me-i mūr etmek ile şādım Edib
Sünbül-i māl-ı ' adū ḥūşe-i mefrūkim ise

1678

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nümāyān olsa da naḡş-ı zuhūru dest-i nevkerde
Olur maḡbūl-i aşḡāb-ı ḡikem her kār-ı nev-kerde
- 2 Simāt-ı suḡta hep zühḡād-ı ' ālem ḡalka-bend olmuş
Seçilmez ḡalka-i zencīrden pīrāmen-i zerde
- 3 Nice kesb-i şemīm-i bād-ı cān-baḡş-ı neşāṭ etsin
Bu dem maḡnūḡ iken üftāde-i deymās-ı ḡam derde
- 4 Ḥayāl-i kāmētiñle ' andelīb-i ḡatır-ı zārım
Nev-ā-nev lānesin taşvīr eder her şāḡ-ı ' ar' arda
- 5 Nişān-ı şevḡ-i istihāl-i tīḡ-i ehl-i ḡayret var
Edibā ser-penāh-ı ḡırz-ı ḡayret olmayan serde

1679

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

- 1 Yok şıdḡ u vefā fırka-i insiñ hemecinde
K'etvār-ı belāsātı bulunmaz heme cinde
- 2 Mirḡāt-ı ḡamiñ ' illet-i ḡırmān-ı ' urūcu
Pāy-ı talebiñ mūrtehen olmuş ' aracında

1677 S 141a, Ü1 195a, Ü2 186a

2 Görmesin S, Ü1: Görünsün Ü2

1678 S 141a, Ü1 195a, Ü2 186b

1679 S 141a, Ü1 195a, Ü2 186b

- 3 Reh-yâb-ı ‘alâdır qâdem-i ‘azm-i şebâtın
Câ-kerde eden süllem-i şıdkıñ derecinde
- 4 Bilmez olan âsüdeligiñ ta‘m-ı neşâtın
Çeşm-i hıredî şiddete nâzır ferecinde
- 5 Her vüs‘at-i mezheble şitâbende Edîbâ
Qalmış reh-i dîniñ gam-ı ref‘-i hârecinde

1680

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Şanma kim ‘işmet ile râgıb olur o nâma
K‘eylemez bir götü ‘allâme fidâ on ama
- 2 Bezm-i ‘işretde metâ‘-ı hum-ı mey ancak olur
Zâhidiñ düş-ı ten-i hırşına uygun câme
- 3 Kaşd eder nâmiyesin merd-i belâgat koymaz
Serha-i hâmeyi eşmâr-ı edâ-yı hâma
- 4 Devr-i nâ-sâz-ı felekden nice memnûn olmam
Ki odur küşe-i vahdetde sebep ivâma
- 5 İstemem yûsr-i nehârı k’ola ‘usr aḡşâma
Olsa ruḡsâr-ı leṭâfetde Edîb aḡ şâme

1681

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Hâtırı eyleme ümmîd-i vefâ-yı ‘amda
İhtiyât eyle şaḡın düşme ḡaṭâ-yı ‘amda
- 2 Beni ḡafletle helâk eylemek ister semde
Etmesin çâre ṭabîb-i felek istersem de
- 3 Âdem ol kendiñi sen ḡayra vefâ-dâr eyle
Yoḡsa ümmîd-i vefâ etme benî Âdemde
- 4 Bezl-i gencîne-i şıdk ile semâḡ et şanma
Mekremet sâbit olur pey-revî-i Hâtemde
- 5 Şâdmâniye elif olmam Edîb oldukça
Neş‘e-i câm-ı teyakḡuz ḡafelât-ı ḡamda

1682

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 'Azm-i kâr-ı nâ-revâdan hâtırı izhâd ile
İhtiyâr et iktirâf-ı mâye-i izhâ dile
- 2 Merd-i şâdık ehl-i şıdka eylemez izmâr-ı keyd
'Amd ile zulm-i şarih olmaz müyesser 'adile
- 3 Âh-ı bî-eşk-i nedem kılmaz tebeh-kârı qarîr
Seyr-i keştî âbsız olmaz mücerred bād ile
- 4 Pey-rev-i Hızır olsa da ser-keş deme münkâd olur
Şâh-râh-ı ihtidâya cezbe-i irşâd ile
- 5 Tâyhân-ı menhec-i ümmîd ü bîm olmaz Edîb
Sâlik-i minhâc-ı tã' at va'd ile î' ad ile

1683

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Etme meyl-i hem-demî süflî-nihâd eşhâş ile
Koy tek-â-püy-ı 'avâm-ı bed-peyi eş hâş ile
- 2 İktifâ-yı işr-i erbâb-ı riyâdan nefret et
Sum'adan 'ârî dili âgende kıl ihlâş ile
- 3 Hayf kim ehvâ-perestân-ı cihân dil-bestedir
Sa'y-ı nâ-meşkür ile emniyye-i bî-hâşıla
- 4 Hiç derûn-ı nâsda endîşe-i 'uqbâ için
Fikret-i vaşl-ı zen ü maḥbûbdan yok fâşıla
- 5 Olamaz hergiz resâ-yı nehc-i fevz-i kurb Edîb
Pey-revîden dūr olan dergâh-ı Hakkâ vâşıla

1684

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Eger tıfl-ı dilim şedy-i leb-i dil-dârdan emse
Olurdu şādî-i imrûzu gâlib ferhat-i emse
- 2 Kemîn-i çillegâhında hüner mi istitâr etmek
Benimle rû-be-rû meydâna çıksın zâhid âdemse
- 3 'Adû etdikçe cevvin cā-be-cā sārî olur hurrem
Benim gitmez gözümünden ḥ'âbda âlâyiş-i nemse

1682 S 141a, Ü1 195b, Ü2 186a

1683 S 141a, Ü1 195b, Ü2 187a

1684 S 141a, Ü1 196a, Ü2 187a

- 4 Bu gün ehl-i himem imsāk ile erzāle cūd etsin
Eger dil-beste-i taz' if-i kār-ı cūd-ı Hātemse
- 5 Edibā tıgsız kevnî pezirā-yı şalāh etmek
Degil mümkün zamān-ı şevket-i Mehdî-i 'ālemse

1685

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Muntazırken katliñe iqbāle sen mīkāt ile
Şimdi 'azm etdiñ gönül ibrāma sen mi kātile
- 2 İnhiṭāt-ı kadr-i himmetle ḥariş-i i'tilā
Çerhi cāy etse şeref bulmaz dünüvv-i zāt ile
- 3 Mergzār-ı rāhati tāb-ı sitem ḥuşk etse de
Mevsim-i nīsān-ı dād imdād eder inbāt ile
- 4 Eyleyen ifā-yı ḥaqq-ı nāsı merhūn-ı şübūt
Ḥaqqını der-mānde-i taḥşil olur işbāt ile
- 5 Hülle-püşān-ı teḳāda Bāyezīd olsa Edib
Merde meyl-i iştiḥār olmaz sezā ṭā'āt ile

1686

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bülüg-ı minḥati oldukça merde nā-merde
Sezā zebān-zed-i aḥyār olursa nām erde
- 2 Gel umma derde devā ihtimā-yı dāderde
K'olur 'ilāve yüzünden hezār dā derde
- 3 Şināh-ı yemm-i fenāya kuvā tecerrüddür
Ki cāme bār-ı girāndır ten-i şināverde
- 4 Każā müzāḥim olunca devā' i-i tedbīr
Olur 'ilāve-i illet mizāc-ı kişverde
- 5 Edib vāye-i ümmet nevāl-i ḥirmāndır
Oyunca 'aks-i icābet rehīn du'ālarda

1687

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Dil-i zāhid eger ṭāmi' se ḥūra
Olur iftārdan kāni' saḥūra

1685 S 141a, Ü1 196a, Ü2 187a

1686 S 141a, Ü1 196a, Ü2 187a

1687 S 141a, Ü1 196a, Ü2 187a

- 2 Dil-i nā-puhte şūr-ı ‘aşka yetmez
Havāş-ı şîre bulmaz āb-ı gûre
- 3 Düşürdü ‘ālemi i‘ tāb-ı zülle
Hevā-yı irtikā şadr-ı şudūra
- 4 Güm eyler zevk-i ıtlāk-ı hayâtı
Gam-ı üftādegī sicn-i kubbūra
- 5 Süleymān-ı serîr-i kan‘ Edîbā
Sezā hursend ise sūrâh-ı mûra

1688

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 ‘Ālemiñ meyl edemem mālîk ü memlûkine
Olmadan birbirine dilleri memlû kîne
- 2 Giriş-i esr ise de gerdenimiñ şād olamam
Nāhun-ı nâkes ile ‘ukde-i mefkûkine
- 3 Mey ü maḥbûba ḥarîş olmada mecbûr olurum
Tevbe-kār-ı hevesiñ pişe-i metrûkine
- 4 Mey-i meh-tāb-ı şebistān-ı riyā eylese de
Gidemem zāhid-i ‘aşrîñ reh-i meslûkine
- 5 Mest-i ‘aşk olsa Edîbā yine mağşûş olmam
Şûfi-i bed-menişîñ mezheb-i meşkûkine

1689

mef‘ülü fā‘ilātün mef‘ülü fā‘ilātün

- 1 Nuṭṭu dem-i ne‘ amda olmaz firāk-ı lāda
Her gerden-i derûnu kılāde-i kılāde
- 2 Gör şiddet-i zühûlü her şeyḥ-i bî-riyāda
Gelmez şenāyi‘ inden hîç biñde biri yāda
- 3 Zāhid te‘ affûf eyler geldikçe zarf-ı bāde
Ammā kalır nigāhı çün-nokta ḥarf-i bāda
- 4 Şimdi münādimiyle pûşide-rûy-ı dildir
Her rāgıb-ı teşekkül sîmā-yı ittihāda
- 5 Ehl-i riyā Edîbā erzāle mu‘ tekiddir
Yokken birinde raġbet taşḥîḥ-i i‘ tikāda

2 şūr-ı S: sūz-ı Ü1, Ü2

1688 Ü1 196b, Ü2 187b

1689 Ü1 196b, Ü2 187b

1 (İkinci mısraın üçüncü tefilesinde vezin problemi var)

1690

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Edince sâkiyâ merzâ-yı endüha devâ meyle
Benim de derdimi luţfuñla maķrûn-ı devâm eyle
- 2 'Alilân-ı gama dârû-yı meyle 'âfiyet-baĥş ol
Şifâm ancak benim câm-ı lebiñle iltizâm eyle
- 3 O bî-tâba vişâliñle kuvâ-baĥşây-ı tefriĥ ol
Dili bed-kâr-ı ġamdan çâre-yâb-ı intikâm eyle
- 4 Koma me'sûr-ı miĥnet satvet-i çeşm-i teġâfülle
Cinâyet-kâr-ı ġamzeñ 'âşık-ı nâ-kâma râm eyle
- 5 Edibi etme ilgâ defter-i ĥüsn-i bedî' iñden
Aña levĥ-i cemâl-i mehveşiñde şebt-i nâm eyle

1691

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bülûġ-ı fevz olur kâm-ı fücûra nâ-resâyide
Degil fâyiz eden rûy-ı siyâhın nâra sâyide
- 2 Darâret ekmehi âyînede 'aks-âşinâ kılmaz
Ne mümkün çehre-bîn-i ittiĥâd olmak cüdâyide
- 3 Bu ülfetġâhda her hem-dem-i dirîne ġâlibdir
Gönûlden âşinâ bigâne ĥüsn-i âşinâyide
- 4 Neden eyler dilin pûyân-ı ebvâb-ı ġinâ zâhid
ġinâ maĥşûr iken maķrûn-ı istiġnâ gedâyide
- 5 Ĥaĥâsından inâbet şüretin izĥâr eder şüfi
Ĥaĥâyâ reşk ederken zımn-ı taĥşîl-i ĥaĥâyide
- 6 Berîdir meşrebi temyîz-i şân-ı âdemoiyyetden
Nigeh meftûn-ı ġâv olduķça çeşm-i rûşenâyide
- 7 Benim râh-ı hevâda şanma kim olmazdı hem-râhım
Hevâyâ olsa ehliyyet Edibâ her hevâyide

1692

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Tecerrüd şüretin izĥâr ile ey kârih-i zîne
Yine sende 'aceb bu i'tiyâd-ı kâr-ı hîzî ne

- 2 Tevaḥḥüşle ne mümkün maḥrem-i sīmā-yı üns olmak
Nice yüz vermeyince yüz verir ḥalk içre āyine
- 3 Odur şāfī-meniş kim rū-be-rū oldukça mir 'āta
Ede āyineye ' aksin medār-ı şafvet-i sīne
- 4 O dil kim vaşfını icāzdan itnāb-ı şerm eyler
Degil gencide vaşf-ı mūcizi itnāb-ı beyyine
- 5 Edibā pertev-i meh-tāb ile olmaz sūhā müdrik
Görünmez şūret-i bigāne çeşm-i āşinā-bine

1693

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ḥabişe tayyib olur gende-bū meşāmında
Şafā nümūde olur ṭab'-ı būma şāmında
- 2 Le'im kimseye bī-mūzd edince ikrāmı
Riyā te'essūf eder nuṭṭ-ı ihtirāmında
- 3 O kim nevāzişi maḥrūn-ı kibr ü naḥvet olur
'İtābı sūzen eder rişte-i kelāmında
- 4 Eden münāfiḳa tesvid-i rūy-ı kırtāsı
Sevādı gāze kılar çehre-i merāmında
- 5 Edib sāḳi-i dehrin bilen ḥariş olmaz
Ḥumār-ı dā'imini ihtisā-yı cāmında

1694

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kaçan ḥāşıyyet-i pā-zehr ola nuṭṭ-ı semirānda
Olur dilden hūmūmuñ renc-i te'sīr-i semirānde
- 2 Sütür-ı makdemin mūnsāḳ-ı minhāc-ı zehāb eyle
Nifāḳı hem-'inān etdikçe her mihmān-ı āyende
- 3 Meyin derd-i ḥumārından olurdu belki āsūde
Eger der-mānde-i ekdāra te'sīr olsa dermānda
- 4 Gönül ḥaşm-ı şitābı bende eylerdi rikābında
Bu germiyyetle olsa kişver-i vaşla şitābende
- 5 Edibā maşriḳ-i ehvā olurdum mümkün olsaydı
Düşürmek tāb-ı mihrin sineme her mihr-i tābende

1693 Ü1 197a, Ü2 188a

3 rişte-i Ü2: sūzen-i Ü1

1694 Ü2 188a

1695

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Müsaḥḥarken 'izār-ı arzûsu ḥāl-i dīnāra
Lezā hem-reng-i dīnār olsa ḥ'oşdur ḥālīd-i nāra
- 2 Hemān cevḥ-i dilin sūrāḥ-ı mār etmekle hem-serdir
Ḥarīşe yek nefes izmār-ı nehy-i nefis-i emmāre
- 3 Ḥazer kıl nākese itlāf-ı naḥd-ı mīhrden zīrā
Veren ḳadr-i metā' ı zāyi' eyler her ḥarīdāra
- 4 Le'imiñ sāyesi hem-seng-i Ḳāf oldukça za' mınca
Döyer mi ihtimāl-i ḳılline her düş-ı bī-çāre
- 5 Edībā bunda bir dār-ı sitemken cānı Mañşūruñ
'Aceb mi bugz edip bu dārı meftūn olsa o dāra

1696

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ḥālīḳiñ sinede cā eyleme merdūdına
Dili nār-ı seḳarñ etme memmer dūdına
- 2 Şakvetiñ 'aks-i ḳabūl-efken olan rūdına
Ricsden gösteremez ğāliye-i rū dīne
- 3 Cār olan tef-zede-i dūzaḥ olur bī-dīne
Sāyegāḥ-ı leheb-āmīḥte-i bīdīne
- 4 Lezzet-i zībi medār-ı şebe'-i dāyimdir
Vuşlatiñ muğtenem-i māyide-i 'idīne
- 5 Feraḥ-ı vaşl ile 'uşşāḳiñ Edībā gelmez
Heerden şā'ibe-i vāhime bir ferdine

1697

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Āhencedir tek-āveriniñ meh licāmına
Doymaz mezāḳ-ı lebleriniñ mehl-i cāmına
- 2 Gül-gonçeler sefir-i nesīm-i bahārdan
Ḥandān olur vürūd-ı nevīd-i selāmına
- 3 Gülşen-sarāy-ı 'adnda ṭübā vü sidreniñ
Yok zehresi şenīd-i heziz-i ḥırāmına

1695 Ü1 197a, Ü2 188b

4 Duyar mı Ü2: Verir mi Ü1

1696 Ü1 197a, Ü2 188b

1697 Ü1 197b, Ü2 188b

- 4 Māhın yüzünde reng-i kelef nā-bedīd idi
Ruḥ-sūde olsa rūy-ı nigīn-i ḥitāmına
- 5 Yārın Edīb cılve-i şemşir-i nāz için
Hasret-keşiz teyakḳuz-ı çeşm-i niyāmına

1698

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Guşşanāk olma ḥasūd-ı bed-zebānın hemzine
Hemzi zīrā ḳadr-i pestiyle degildir hem-zine
- 2 İbtılāsı her beriyyü'z-zimmeyi tehzīb eder
Mübtelā olduğça merd-i fitne-kārın ḡamzına
- 3 Tā ki merdüm cünne-ber-düş-ı nihād-ı şıdk ola
Bī-te'eşşürdür le'imānın ḥadeng-i le mzine
- 4 Ol sebebdendir kitāb-ı zühdü zāhid lahn okur
Yok vukūfu nüṣṣa-i ādāb-ı aşkın remzine
- 5 Merdüm-āzārān-ı dehr āmāde olsunlar Edīb
Rūzgārın şadme-i müşt-i dürüş-i ḥamzına

1699

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Tehālūk etme celb-ı rızḳa der-kār ol inā'etle
Ki maḳsüm olmadıkça iḳtirān etmez inā'etle
- 2 Hemān züll-i ṭama'dır ḳadr-i merdi pest eden zīrā
Degil mümkün 'uluvv-ı menzilet bulmak denā'etle
- 3 Dil-i kecle zebānı rāst-güftār eyleyip şanma
Ḥavāş-ı merhem-i iḥsān olur zaḥm-ı isā'etle
- 4 Lisān-ı ḥālī izḥār-ı ni' amla mülhem-i şükr et
Enāma naḥvet etme zīb-i endāmın irā'etle
- 5 Edībāsā tecāfī ḳılma minhāc-ı selāmetden
Şaḳın rāh-ı ḥaṭarda cılve-sāz olma cerā'etle

1700

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Veren ibtāl-i ḥaḳdır istikāmetden ḥulū dīne
Odur bādı lezāda kec-nihādānın ḥulūdına

1698 Ü1 197b, Ü2 188b

1699 Ü1 197b, Ü2 188b

3 Dil-i Ü2: Degil Ü1

1700 Ü1 197b, Ü2 189a

- 2 Cihānıñ bakma nā-dān-ı dānişver-nümūdına
Verir şanma semā' -ı nuṭṭ-ı telḳini nümū-dīne
- 3 Dilin güm-geşte-i rāh-ı dālāl etdikçe mümkin mi
Ḳarīn olmak cehülün ṭā' at-i nā-būdu bu dīne
- 4 Şereng-i suḥt içün ḥ'āhiş-nümāy-ı şīr-i māderken
Riyāen ṭā' atin ṭāmi' lere bilmem ki sūdı ne
- 5 Edībā merdūme tefsīdelikden gayrı yok ḥāşıl
Cihānda zālimiñ leb-teşnegiden nehr-i cūdına

1701

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Merdümün ḥün içre sâ' iken 'adū iğrākına
Tig-i ḥün-āşāmı nā-şāyestedir iğrā ḳına
- 2 Ḳāni' iñ dil-teşnedir ḥāsīd eger imlākına
Eylemek zehr-āb-ı şemşiri neden imlā ḳına
- 3 Kisve-i inşāfdan 'ārilerin şāyān olan
Ḥil' at-i istihḳākına
- 4 Düşmeniñ şekl-i nifāk üzre olur şūret-nümā
Düşse de 'aks-i şebāt āyine-i mişākına
- 5 Ḳābiliyyetle beḳā-cūy-ı ribāt-ı ḳahr olur
Yār-i ḡam-ḥ'ārīñ sezāvār olmayan işfākına
- 6 Pāyına ḳayd-ı ṭahāret olmayan düşizeniñ
Olma ḥātır-beste ḥalḥāl-i behīc-i
- 7 olma revā-bīn-i emel
Şehveti nehy et şereng-āmiz olan tiryākına

1702

mef' ūlū fā' ilātū mēfā' ilū fā' ilün

- 1 Ol 'āşıḳa ki telḥi-i āh engebīn ola
Olsa zücāc-ı ḥ'āhişi āhen gibi n'ola
- 2 Anlar ki istikāmet ile 'āmilīn ola
Ümmīd odur ki 'āmları 'ām-ı līn ola

3 rāh-ı Ü1: etse Ü2

5 leb-teşnegiden Ü2: leb-teşnegiden gayrı Ü1

1701 S 53a

3 S (Kağıttaki tahrip nedeniyle okunamadı)

6 S (Kağıttaki tahrip nedeniyle okunamadı)

7 S (Kağıttaki tahrip nedeniyle okunamadı)

1702 S 53b, Ü2 142a

- 3 Māla şular ki vefret ile mālīkīn ola
 Zannım budur ki mālārı māl-ı kīn ola
- 4 Ādem ne deñli sālīk-i minhāc-ı emn ise
 Mümkin degil ki reh-zen-i ğamdan emīn ola
- 5 ‘Āşık demem o merdüm-i nā-dāna kim Edīb
 Şūfī gibi ƣafā-rev-i her meh-cebīn ola

1703

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Hızān-ı cihān ƣalkı düşürdü bu ƣuyūda
 Kun-dāde ƣodu muğlimi böyle boƣu yuda
- 2 Cevdet reh-i tã‘atde gerek keyyis-i cūda
 Yegdir ƣomamaƣ mānī‘ olan keyyi sūcūda
- 3 Yā terk-i sevāhir olan eƣvār-ı ƣulūda
 Manşūr gibi tiz ƣekilir dār-ı ƣulūda
- 4 Kār u direv-i mezra‘-ı tã‘atı hebādır
 Aƣdām ile sa‘y etmeyenīñ ƣıfz-ı ƣudūda
- 5 Hiç uyma Edībā hele bir rāy-ı ƣasūda
 Tā olmaya andan saña bir rāyiħa-sūde

1704

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Olmaz emīn cünbiş-i peykār-ı ğamzede
 Zaħm-ı derün-ı ‘āşık-ı bīmār-ı ğam-zede
- 2 Ol serv-ƣaddim eylemesin i‘tinā ƣade
 Bīgānelerle yek-dil iken i‘tināƣa da
- 3 Geçmem ben ol Sikender-i mülk-i cemālden
 Ye‘cüc-ı cevri ile beni pā-māl ederse de
- 4 Dil-bend iken ƣulūş ile dehrīñ eri kede
 ƣoymaz sürīn-i rağbeti zerrīn erīkede
- 5 Renc-i ƣumār-ı hecr ile vīrān iken Edīb
 Yapmaz derün-ı ‘āşıkı mī‘mār-ı meykede

1705

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Zâhid heves-i seyr-i gül ü zenbağa düşme
Her gördüğüne meyl ile çün-zen bakadüşme
- 2 Olduñ yeter ey eşk-i revân sineme cârî
Seyl-âb gibi deşt-i hevâya aķa düşme
- 3 Ser-pençe-i gîsû ile selb eyleme hûşum
Zencîr-şîfat boynuma zülfüñ taķa düşme
- 4 Kılma dil-i zârî hedef-i nâvek-i nâziş
Cânâ baña gel mîh-i cefâyı çaķa düşme
- 5 Âteş-zen-i kânûn-ı dili olma Edîbiñ
Raht-ı ser u sāmânını birden yaķa düşme

1706

müfte'ilün fâ'ilün müfte'ilün fâ'ilün

- 1 Va'd-i rebî'-i kerem qaldı cemâd ayına
'Aks-i ümîdim düşüp qaldı cemâd-âyine
- 2 Hâcib-i müşgîn-i yâr olsa da bûyâ yine
Zehre vü tākāt mi var kimsede bu yayına
- 3 Dil-bere medyûn iken 'âşık-ı şeydâ yine
Cânı fidâ eyleyip koymadı şey dâ yine
- 4 Maḥrem olur mu o mer'ât ile her â yine
Rûyuna fûrşat umar atıla her â yine
- 5 Yâre yaraşmış güzel câme-i dîbâ yine
Hû çekerek şun eli câma Edîbâ yine

1707

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Her rengi qabûl eylemede olma ke-şîşe
Qârûde-i İslâmı kırıp uyma keşîşe
- 2 Nev-bâve-güzîn-i şecer-i kâr-ı nefîs ol
Olma ḥadem-i deyr gibi nâ-sere-pîşe
- 3 Te'sîr edemez zâhide germâ-yı maḥabbet
Baķ qabza-i şadrındaki yelpaze-i rîşe

1705 S 53b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1706 S 53b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1707 S 54a, Ü2 142b

- 4 Dil-beste iken nişine her kej-düm-i zülfün
Gitmekde ne zaḥmet görünür şūfiye nişe
- 5 Mürşid erişip mevsim-i nev-rūza Edībā
Rağbetle yine düşdü çerāgāh-ı ḥaşışe

1708

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Dehriñ ḥasedle göz koyanıñ kesb-i nāsına
Dest-i sitemle seng-i cefā kes bināsına
- 2 Zibende görme hey'et-i resm-i kuşūrunu
Kaşr-ı nigāh-ı luṭf edeniñ āşināsına
- 3 Vām-ı le'imi ribḥ-i yek-ā-yekle aḥz eden
Za' fıyla verse kudreti olmaz kazāsına
- 4 Kaplar ten-i mefāze-i Mısrı kabā-yı Nıl
Uygun gelince kâmet-i ümmü'l-kiyāsına
- 5 Pirāyedir heyākil-i āşarımız Edīb
Kevniñ rü'ūs-ı elsine-i ezkiyāsına

1709

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Etdiñ rübüde ruḥlarıññ reng ü bûyına
Koyduñ gül-i şiküfteyi bî-reng ü bû yine
- 2 Peymüde etdi dil kad-i cism-i naḥiline
Dibā-yı vuşlatıñ ne güzel geldi boyına
- 3 Etdi şarābı ser-ber-i ḥarvār-ı meşrebi
Zāhid ḥarīde çekdi bu gün bir sebū yine
- 4 Hū hū-keş-i vürūd-ı 'atā-yı kibārdır
Şūfileriñ kapılma şaḫın hāy-u-hūyına
- 5 Renc-i gama Edīb dil-i çāre-cū yine
Düşdü gamıñ zühül ile bî-çāre cūyına

1710

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Kaşd etse de ḥuşūn-ı vişāliñ bürücuna
Şeyḥiñ ḥadeng-i himmeti yetmez bir ucuna

1708 S 54a, Ü2 142b

1709 S 54a, Ü2 142b

1710 S 58b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Sedd-i nikābı şölme-pezîr etdi dil-rübā
Ye'cüc-ı fitneniñ sebep oldu ħurücuna
- 3 Zāhid serîresin edemez fūrce-yāb-ı feyz
Dil-bend iken 'avāhir-i deħriñ fūrücuna
- 4 Görmezdi çeşm-i pest ile 'uşşākı şeyḥ-i dūn
'İsî mişālî baksa sipihre 'urücuna
- 5 Yek nān-ı ħuşke eyle kanā'at Edîbvār
Etme nîgeh sevāyim-i deħriñ mūrücuna

1711

müfte' ilün fā' ilün müfte' ilün fā' ilün

- 1 Halka ezādan şakın olsa daḥi kurbaga
Kim yed-i kahr-ı Hudā şoñra seni kór bağa
- 2 Şolda kalır 'ākıbet müntakıl olmaz şağa
Dest-i ħasedle o kim şîr-i ihānet şağa
- 3 Dā' iye-i ħırş ile verme 'afāfı yağa
Belki semādan saña rûgan-ı şāfî yağa
- 4 Zülf-i siyehden gönül sîneye üftān olur
Şandı ki bî-kayd ola düşdü qaradan ağa
- 5 Halk Edîbā bütün mālā esîr oldılar
Rāğıbını bulmadım 'aşka şikār olmağa

1712

mef' ülü mefā' ilü mefā' ilü fe' ülün

- 1 Olsa eşer-i gerd-i rehiñ 'ayn-ı sühāda
Çeşmin şanemā şām u şeḥer kordu sühāda
- 2 Mānend-i hümā uça daḥi rüy-ı semāda
Maḳbül degil şevhere bed-ḥüy ise māde
- 3 Teşbih eden gāliye-i müşkü remāda
Evşāf-ı le' imāneyi bulmuş küremāda
- 4 Vā-reste-i āfāt-ı kıyāmetdir ol ādem
Kim sāyesini ħaşm göre rüz-ı cezāda
- 5 Bî-kayd-ı edeb nādîre-güyān-ı zamāne
Yād eylemesin nām-ı Edîbi üdebāda

1711 S 58b (3, 4 ve 5. beyitlerin üzerine çizgi çekilmiş)

1712 S 58b (3, 4 ve 5. beyitlerin üzeri çizilmiş)

1713

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Düşerse de yerin ağyâr-ı dūn ber-ā-berine
Nevāziş eyleme yüz verme dil-berā birine
- 2 Bakar mı 'ālemiñ emvāl-i pūr-nehābirine
Degil sezā nigeḥ-i merd-i pūr-nühā birine
- 3 Ḥaṭīb efendi n'ola ḥalka i' tilā etse
Cevāmi' iñ çıkarak süllem-i menābirine
- 4 Gelince bezme yine haẓm-ı nefis eder zāhid
Tereddüdü var iken devletiñ ekābirine
- 5 Eder mi meyl-i ğuraf 'ālemiñ Edībāsā
Nigāh-ı 'ibret eden ḥufre-i mekābirine

1714

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kibār-ı şehir ile mecbūrdur mücālesede
Ne deñli mürşid-i şad-sāle bī-mecāl ise de
- 2 Dimāğ-ı hırşına şirīn gelir mişāl-i şeker
Faḳiḥe dirhem-i rüşvet eger vebāl ise de
- 3 Tefevvüh-i suḥan-ı şıdka lāl olur 'ālem
Me'ādına sebep-i hedm ü iḥtilāl ise de
- 4 Ki kalb-i buğzu eseldir nigāh-ı 'ārifde
Ne deñli 'ālemiñ eṭfālī ḥurde-sāl ise de
- 5 Dilin kelāle-i dil-berden eylemez ḥālī
Edīb ehl-i ğamıñ zihni pūr-kelāl ise de

1715

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Etsin ḥadīd āhını kim taşā kār ede
'Āşık o yār-i seng-dili tā şikār ede
- 2 Dest-i sitiz-i 'aşkı dili cüst-ü-cūda kim
Rāz-ı nihüft-i sīnemi tā āşikār ede
- 3 Esbāb-ı i' tibār ile pīrāye-ğir iken
Taḳvā-yı şeyḥ-i mu'cibe kim i' tibār ede

1713 S 59a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1714 S 60a (3, 4 ve 5. beyitlerin üzeri çizilmiş)

1715 S 60a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Olmaz rükûnu encümen-i ehl-i fākaya
Zāhid ki ‘aḳd-ı şoḫbeti ḫaşr-ı kibār ede
- 5 Mülk-i dile hücûma ser-āgāz eder Edīb
Tātār-ı nük-i ḡamzesi tā tār-mār ede

1716

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 İnanma rāḫat-i dihkāniyān-ı bī-derde
Ki vaḳf-ı gerdiş-i ḡamdır kenār-ı beyderde
- 2 Olan ḡamıñla mużıḳ-i maḡār-ı bī-derde
Ḳalır ḫarāret-i deymās-ı ‘aşḳ ile derde
- 3 Henüz muḡze-i bī-rūḫ iken ten-i fāsıd
Olur şekāvete āmāde baṭn-ı māderde
- 4 Elif-i rātibe-i şehri-yār olan ‘āşıḳ
Bulur mu lezzet-i ‘ayşı diyār-ı āḫarda
- 5 Edīb de’b-i gürūh-ı siyāh-kārānda
Ḥariyy-i tōhmet olur her günāh-ı nā-kerde

1717

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Olmasa ḫırşı eger nūş-ı mey-i keskine
Eylemezdi şanırim mürşide bir kes kīne
- 2 Olduḡu’çün elem-i hecr ile pür-teb sīne
Lā-cerem sa’y ederiz tāb-ı diliñ tebsine
- 3 Olamaz māh-ı kelefnāk-i felek mir’atı
Yāre ḫūrşidi gerekdir felegiñ āyīne
- 4 Peyker-i ḫubb-ı zeri şerm ile ‘aks-endāz et
Levh-i mir’at-ı dil-i merdüm-i ḳan‘-āyīne
- 5 Mā’il-i behcet-i aşnām-perestāna Edīb
Deyr-i Tersā gibi yok cāygeh-i dīrīne

1718

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Eger ki şeyḫ-i girān-cān giderse ḳayıḳ ile
Taḫammül eylemeyip belki ḳayıḳı yıḳıla

1716 S 60b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1717 S 60b (2, 3, 4 ve 5. beyitlerin üzeri çizilmiş)

1718 S 61a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Çekerci zāhidi dil-ber kenāra kayık ile
Eger bileydi kürek çekmeyi daķāyık ile
- 3 Şekā taḥammül eder deyü zāhide degme
Gelirse cerre eger tuḥfe-i şekāyık ile
- 4 Bütün ḥalāyıkı şehriñ birikdi başına hep
Mürīdi şihne bu gün başdı bir ḥalāyık ile
- 5 Tefavvuk etse n'ola diğerāna nazm-ı Edīb
Ki bir mi lezzet-i düş-āb şehd-i kayık ile

1719

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ğanīdir 'āşık-ı zārīñ gedādır o şanma
Aña ḥaķāret ile bakma andan uşanma
- 2 Raķīb cife-nümādır o bir ke-lāşidir
Şakın o lāşiye bakma sözüne aldanma
- 3 Nehār u şebde sübāt-ı ḥayāda ḳal cānā
Nidā-yı ḥasret-i her bir nigāha uyanma
- 4 Bu nā-nümūde reviş nān u mā içündür hep
Külāh u sübḥa-i şeyḥ-i zamāna inanma
- 5 Nezil-i berd ü selām-ı vişāl olup çü-Ḥalīl
Edīb āteş-i Nemrūd-ı fūrķate yanma

1720

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Etse nigāh dīde-i bīnā-yı derk ile
Ālām-ı 'aşķdan dile bīhūdedir gile
- 2 Dāğ-ı ğamıyla kāni' idim tāze bir güle
Gelseydi yār yanıma bir tāze berg ile
- 3 Müştāk iken cemāli gibi tāze ter güle
Hicrānda ḳoydu gitdi bizi böyle terk ile
- 4 Āmācgāh-ı tīr-i belā olsa da yine
Gelmez herās 'aşık-ı ser-bāza merg ile
- 5 Ümmīd-i feyz ederken Edībā sipihreden
Bārīde oldu kişti-ü ümīde tegerg ile

1719 S 62a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1720 S 62a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1721

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Olurdu şahın-ı çemende diliñ münāsı bile
Olaydı şöhet-i bir dil-ber-i münāsib ile
- 2 Degil fakih ile yek rütbe-i gam-endūzī
Zekāt-h̄āra bir olsun mu merd-i kāsib ile
- 3 Hārīd-i dāğ-ı gam-ı yār-i cān-bahā eyle
Dilā ki her ne zamān istesen bahāsı bile
- 4 Aña 'atıyye-i bī-infişāli gelsin de
Ġanīle kanda ise zāhidiñ du'āsı bile
- 5 Göründü çeşmime kākūmdan güzel yāriñ
Edīb giydigi sincāb-ı h̄oş-nümāsı bile

1722

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şeyh sūdāger-i tā'at mi Ayaşofiyada
Yā o meh-rūy ile hem-dem mi eyā Şofiyada
- 2 Vā'izā pend-i inābetle mücāb olduk biz
Kār eder mi hele bu nuşhu veyā şūfiye de
- 3 Nāşihā va'zda bī-neş'e bulunmaz te'sir
Gel o ma'cūn-ı neşāt-āver-i me'lūfi ye de
- 4 Olamaz hubb-ı me'ādinle me'ād anıñ için
Zāhidiñ gelmedi kām-ı dil-i melhūfi yede
- 5 Yoğimiş çünkü Edībā ciheti cāmi'den
Gitse şūfi ne olur dergeh-i mestūfiye de

1723

mef'ülū fā'ilātū mefā'ilū fā'ilün

- 1 Pürdür şimār-ı kızıl ile bak şāh-ı lāfına
Şeyh-i zamānıñ eyle temāşā hilāfına
- 2 Bir demde iktināş-ı şikār-ı neşāt eder
Cāmiñ süvār olan mey-i gül-reng-i şāfına
- 3 Bezm-i şafāda şavlet-i keyf-i şarābdır
Bā'ış olan ġarīm-i gamıñ inşirāfına

1721 S 63a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1722 S 64a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1723 S 64a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Hengām-ı şebde kâdime-cünbân-ı yâr iken
Şeyhîñ ne i' tibâr olunur i' tikâfına
- 5 Ehl-i tama' hediye-i reşk eylesin Edîb
Dehrîñ hem-âşiyâne-i ' anķā-yı Kâfına

1724

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Rezmgâhında kımaz cāy-ı girîz a' dāsına
Cilve-i rûkbânı rahş-ı gayretiñ a' dāsına
- 2 Kışt-i bed-ḥâhiñ baķar mı etyeb ü erdāsına
Ḥaşd-ı a' dā-yı li' āma dest uran er dāsına
- 3 Dā'-i miḥnetden ne şey takrîre āgāz eylesin
Daḥl eden bâḡiñ nevā-yı bûlbûl-i şeydāsına
- 4 Ḥuṭve-cünbân-ı sülûk-i nehc-i fevz-i kıurb olan
Raġbet etmez ' âlemiñ imrûz ile ferdāsına
- 5 Beste-i târ-ı kemend-i renc-i ḥırmândır Edîb
Zülf-i dil-dârîñ giriftâr olmayan sevdāsına

1725

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ulün

- 1 Bilirsin ḥüsnü yok mâh-ı semâda
O mihriñ ' aksini gördünse mâda
- 2 Kıoma zâhid nigâhı şü ribâda
Seni meftûn ederken şûr-ı bâda
- 3 Nemâ buldukça mâliñ şü ribâda
Gözüñ nân-ı cevîn ü şûrbâda
- 4 Saña çeşbân iken dîbā-yı iḥlâş
Ne bulduñ şûfiyâ sen bûriyâda
- 5 Edîbâ pey-rev etmiş bir ġulāmı
Nigâhı mürşidiñ dā'im kâfâda

1726

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 N'ola ṭarf-ı keḥîliñ eylemezse intimâ mîle
Ki çeşmiñ sürmelenmiş mîl-i kıudretten temāmîle

1724 S 64b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1725 S 65a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1726 S 65a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Kemāl üzre derûnu sūz-ı ‘aşkıñ puhtelendirdi
Raķīb-i rū-siyeh koy böyle qalsın vaz’-ı hāmile
- 3 Tavāf-ı Ka’be-i şām-ı vişālîñ ârzûmendiz
Naşib olsa giderdik biz daħi haccāc-ı Şāmîle
- 4 Kemān-ı sinemiz aġyār ile meyl-i meşāf etse
Yeterdi nāveki şad mîle dek iķdām-ı tāmîle
- 5 Edībā der-‘aķab ġurbet-ġüzîn dervîş-i ġamġîniñ
Feraħ buldu derûnu sâde-rüyāniñ selāmîle

1727

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Şivā-yı bezm-i ‘aşķa kebş-i cismi eyle ter kıma
Sezāvār eyle nāmîñ defter-i ‘uşşāķa terķîme
- 2 Dil-i mecrûħu ‘āşık etmese âmāde teklîme
Zebān-ı ġancer-i yār ile ehl olmazdı tek lîme
- 3 Olurdu ehl-i dil minnet-peżîr-i şoħbet-i zāhid
Bulaydı qābiliyyet anda fenn-i ‘aşķı ta’lîme
- 4 Bu mātem-ġānede küttāb-ı kısmet māl-ı eytāmı
Mu’ayyendir hemān ġükkām ile ġuddāma taķsîme
- 5 Edībā ġastegān-ı ‘aşķa tedbîr-i devā ancak
Teķaddüm eylemekdir cānı dest-i yāre teslîme

1728

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 N’ola dellāl-i felek pîşġeh-i şāh-ı dile
Olsa pîrāye-fezā ķāmet-i nev şāhid ile
- 2 Qalbden dūrî-i hem-şoħbetî-i şāhı dile
Ârzûmend olarak alma dūr-i şāhı dile
- 3 Añladım mertebe-i zāyıkā-i ‘irfānın
Ülfetim var idi fi’l-cümle benim zāhid ile
- 4 Ser-be-ser nāsda pūsîde iken ġabl-i ‘uhūd
Rabţ-ı peymān edemem deħrde her ‘āhid ile
- 5 Cāh-ı ‘aşķ üzre muķîm olmaġa ceħd eyle Edīb
Olma hem-pā taleb-i cāħda her cāhid ile

1727 S 65b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1728 S 66a (3, 4 ve 5. beyitlerin üzerine çizgi çekilmiş)

1729

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Şerer olmaz muḳāvim āftāba
Ne mümkin āteş olmak āfet āba
- 2 Ḳarīn-i vahşet olmak ins-i lāba
Ḳomaz sāmānı şanma insilāba
- 3 Ciyef-ḥ̣ārāna etmez ol ki lābe
Temelluḳdan ḡanīdir ol kilāba
- 4 Tehī eclāfa düşme bu şitāba
Seni dil-sır eder mi boş tābe
- 5 Edīb iç sāḡarı düş cāme-ḥ̣āba
Ki meyl eyler düşenler cāma ḥ̣āba

1730

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Heves-i mürşid ile sāyih olan bādiyede
Sa'-yı bī-cā ile āverde eder bādı yede
- 2 Şehr-i zilletde şeref-cūya teşebbüt lāzım
Yıķılır üss-i metīn olmayıcaḳ ebniye de
- 3 Neş'esin vāye-i bī-sūd-ı ser-i sīne eder
Nüş eden bādeyi her sīnesi çāḳ āyinede
- 4 Ṭāmi'-i zevḳ-i cihān ni' met-i 'uḳbā mı görür
Ḥ̣ān-ı evvelde doyanlar ne arar şāniyede
- 5 Kerem-i Vāhibe efrād şenā etmez Edīb
İnfirād eyleyen ehl-i kereme eşniyede

1731

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 'Aceb mi ḳātil-i ḥ̣ūn-rīzi o liyāḳat ile
Götürse ḥ̣ūkm-i şerī' atle ūliyā ḳatile
- 2 Bu āb-ı şāfını pür-ḥ̣ūn eder ḥ̣amāḳat ile
Eger ki eşkimize 'āşī-i ḥ̣amā ḳatıla
- 3 Verirdi cāna tesellī ne dem şadāḳat ile
Nidā-yı rahm gibi āhıma şadā ḳatıla

1729 S 67a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1730 S 68a

1731 S 69a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Hızā-yı kūyuna kat kat tereddüd etmedeyiz
Ki zaḥm-ı cāna devā eyleye ḥazākat ile
- 5 Edīb ber-ṭaraf olsa rakīb çün-dey-māh
O mehle gülşene ‘azm eylesek refākat ile

1732

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Şeyḥ tācir olamaz her nice şey ṭanısa da
Edemez bey‘ ü şirā her nice şeyṭān ise de
- 2 Ṭa‘n ederler deyü menzilgeh-i tüccār etmez
Sa‘at-i ḥānḳahı mertebe-i ḥān ise de
- 3 Dāḥil ü ḥārici gerdişde ‘alef-ḥāh olarak
Aña ādem mi denir şüreti insān ise de
- 4 Fırḳa-i müdde‘iyān ‘āşık-ı şādık mı olur
Ger ne‘yāsüde-yed-i çāk-i girībān ise de
- 5 Bir suḥan-dān olamaz baña Edībā hemtā
Rütbe-i nazmı eger fāyik-i Ḥassān ise de

1733

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Şūfi-i rübehe gisū-ḳara ḳaytaḳı ile
Yetemezsin begim esb-i ḳıra ḳay tāḳı ile
- 2 Şofrada ṭaḥn-ı ‘izām etmededir azı ile
Yemege şeyḥi yeter şūfiye bu āḳı ile
- 3 Dem-be-dem durma cihād etmede boğazı ile
Kimse hem-pā olamaz dehrde bu gāḳı ile
- 4 Kim ḳarīn olabilir ‘āşık-ı ser-bāḳı ile
Ki ḥamāme nice hem-lāne olur bāḳı ile
- 5 ‘Āşıkın yār Edībā gama ḳor nāḳı ile
Deşt ü şaḥrāda gezer hem-dem-i ḳurnazı ile

1734

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Hemān teḳaddüm içün şadr-ı meclise fesede
Biribiriyle ḳalır dā‘imā münāfesede

1732 S 70a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1733 S 70a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1734 S 71a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Remād eder giderek cismi ḥāsīd-i kāsīd
Bu naqd-ı nā-seresi şanmasın kalır kesede
- 3 Bize beşāset-i ruḥsār-ı âteşiniñden
Dem-â-dem âteş-i reşkiyle yanmada ḥasede
- 4 Derūnu pençe-i ‘ âşık-şikâr-ı şîr-i ğamıñ
Düşürdü dâ’etin âzâr-ı mu’lem-i esede
- 5 Edîb bend eder aġyârı ol perî mesede
Yüzün o ṭâ’ifeden şimdilik çevirmese de

1735

mef’ülü fâ’ilâtü mefâ’ilü fâ’ilün

- 1 Dil verme naqd-ı cāna deġer zaḥm-ı tîrine
Degmez o luṭf-ı bî-bedeli degme birine
- 2 Gel cāma sîr edip dile bār etme şikletın
Ṭarḥ et ki reh-zen olmaya her cā mesîrine
- 3 Birdir ġam-ı imâret-i ‘ âlem ḥamîr ile
K’olmaz nümûde râḥati bir lemḥa mîrine
- 4 Dehriñ dil-i me’ âşir-i bālâ vü zîri hep
Üftâdedir şirâket-i vizr-i vezîrine
- 5 Cāy etme şadr-ı bezmi Edîbâ zamāneniñ
Mîr-i kelâm olursa daḥi her semîrine

1736

mefâ’ilün mefâ’ilün fe’ülün

- 1 Olunca şûfî bezm-i ḥurremîde
Neden bilmem olur ol ḥar remîde
- 2 Sülûkü nehc-i şeyḥ-i Bū Sa’îde
Elinden kaldı neyl-i bûse ‘îde
- 3 Bu reng-i naḥveti olmaz perîde
Neşât-ı encümengâh-ı perîde
- 4 Ğulâma eylemez ilkâ-yı dîde
Şehîr oldukça kâr-ı kâydîde
- 5 Nigeh-bend olmaz ol ayu sefide
Edîbâ olsa ḥüsn-i Yūsufide

1737

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Nigâh etmez o hûnî ne cübân u ne ciger-dâra
Hemân her bî-günâhı bend-i zülfünde çeker dâra
- 2 Būduruñ tâbişi bir lem' adır nūr-ı cemālinden
Ki tâb-ı rûyu 'aks-endâz olur mir'ât-ı aqmâra
- 3 Gulâm u zenle meşhûr oldu kârı şeyh-i bî-tâbiñ
Bu hâletle 'aceb şimdi mecâli var mı inkâra
- 4 Şarâb-ı şâfdan dil-şâf iken maṭ' un-ı ẖ'ârândır
'Acebdir kim tîbâ' -ı ẖ'âre olmaz ṭab' -ı mey-ẖ'âre
- 5 Edîbâ âhımız âgyâr-ı dūnu dil-fegâr eyler
'Abeşdir zihni anıñ'çün düşürmek kayd-ı efkâra

1738

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ulün

- 1 Kō etsin pîr-i mey bā-cem' -i bāde
Mekânîñ bezmgâh-ı Cem 'ibāda
- 2 Kōmaz şūfî hemân buldukça zāda
Anı züll-âşinā bulduk cezāda
- 3 N'ola ẖ'āhişgeriden ferc-i māde
Ederse 'arz-ı zîb ü fer cimāda
- 4 Yeterken dādger seb' -i şidāda
Yine bî-dād eder seb 'iş-i dāda
- 5 Olur her ma' dilet-pîrā hüdāda
Edîb oldukça sâlik rāh-ı dāda

1739

mef' ulü fâ' ilātü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Almazdı rāz-ı neş'e-i peymānemüz dile
İşrâb olunsa mürşide peymāne müzd ile
- 2 Bezm-i çemende nağme-i dem-sāz-ı bülbüle
Şûriş verir nedîm-i nevā-sāz-ı bülbüle
- 3 Verse bahâr zînet ü fer şâhid-i güle
Şâyed ki rûy-ı hâṭır-ı nâ-şādımız güle

1737 S 72b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1738 S 72b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1739 S 73a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Ceyş-i sevād-ı hattı eger der-kemîn ise
Âhır düşer miyâne-i ‘uşşâka gulgule
- 5 Sevdâ-yı zülf-i yâr ile şimdi Edîbveş
Haşr eyledik meşâmımızı büy-ı sünbüle

1740

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Şerîf pey-rev idi belki cedd-i mâcidine
Nihâd-ı pâk ile etseydi intimâ cedine
- 2 Nehâr-ı haşrde mergûb ola ‘asâ cidine
Harâmdan felegiñ bakmasa ‘asâcidine
- 3 Mucîb olur mu degil müstecîb sâcidine
Tereddüd eyleyene şıdk ile mesâcidine
- 4 N’içün teheccüde çekmez leyâlî-i şevkiñ
Bakan nişân-ı cebîn-zîb-i merd-i hâcidine
- 5 Hemân riyâ ile teshîr-i nâsdır kaşdı
Edîb inanma şakın mürşidiñ tevâcidine

1741

mef‘ülû mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Aḡbâr-ı cihânıñ kühen oldukça nevi de
Ebnâ-yı zamân gûş tutar tâze nevîde
- 2 Hâdişleri kem görmüş iken böylece dîde
Kılsın mı fidâ köhneleri böyle cedîde
- 3 Etsin mi leyâlîde gözüm ḡâb ile ülfet
Hasret-keş iken ol mehe eyyâm-ı ‘adîde
- 4 Şûrişgerî-i şîr-i kemîn-na‘re-i âhım
Feryâdı zebûn etse n’ola mehd-i şabîde
- 5 Âh-ı dil-i pür-sûzu Edîb etme keşîde
Evc-i felege tîre-nikâb etmege şîde

1742

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

- 1 Ümîd-i minḡat-i keff-i nedîde
Ne gûş i‘mâl eder kâni‘ ne dîde

1740 S 73a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1741 S 74a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1742 S 74b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Tırāz-ı hüsn ile her rū-bedīde
Nigeh-dār olma bā-gūş u be-dīde
- 3 Ser-efrāz olsa da bālā-ḳadīde
Ḳad-i her yār içün dönme ḳadīde
- 4 Hāfīz ol ribḳa-i İslāma cīde
Müdām ol maḥmedet gūyā mecīde
- 5 Edībā neyl-i na‘ mā-yı ebīde
Naşīb ancaḳ olur nefis-i ebīde

1743

mefā‘ilün mefā‘ilün fe‘ülün

- 1 Nidā etdikçe gelmez ‘ay nidāma
Düşünce kākülünde ‘ayn-ı dāma
- 2 Ser-i maşdü‘ -ı nā-meşrūh-ı cāma
Gerekdir cām ile faşd ü hicāme
- 3 Ser-āgāz eylese şemşir-i āhım
‘Aceb mi in‘idām-ı in‘idāma
- 4 Nevīd-i vaşf-ı çeşmiñ muntazırdır
Dem-ā-dem dīde-düzuz ol peyāma
- 5 Edībā cāme-i kūtāh-ı a‘ māl
Ḳıyāma ‘ār olur rüz-ı ḳıyāme

1744

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 İdmān edemem tīgimi ben terke şu ḳında
İmkān-ı şebāt olmayıcaḳ terkeş oḳında
- 2 Mecbūr-ı ğarīm-i felek olsam da ‘acebdır
Sālik olamam terk-i ḥamiyyet turaḳında
- 3 Yeksān idi tertīb-i ziyāfetgeh-i ‘ālem
Mihmān olabilseydi eger acı tōḳında
- 4 Şāyeste degil zāhīde izhār-ı letāfet
Raḥşende iken necmi keşāfet ufūḳında
- 5 Ben şeyḫi şikārī sege beñzetdim Edībā
Kim sübhāsı gūyā ki resendir ‘unuḳında

1743 S 75a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1744 S 78a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1745

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nüşa-i behcetiniñ bağ hele dībācesine
Lem' a-sāz olmadadır aṭlas u dībācasına
- 2 Verdiler mi 'aceb ol tıflı bu gün ḥ'ācesine
Kafese kondu mu tūṭı-i şeker-ḥācasına
- 3 Rūz-ı 'id olmağile ḥaşmete çekdi zāhid
Tāc u destārı büyüdü yine mollācasına
- 4 Cizye-dārān ne güzel pāye verir Gebrāna
Ki sürer tezkire-i evsaṭı a' lācasına
- 5 'Andelībāne Edībā o gülü yād ederek
'Azm-i gülzār edelim gūy-ı dil-ārācasına

1746

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Derūn-ı gāfil-i şeyḥe gelirdi nev' -i nebe
Biraz müdāvemmet etseydi şire-i 'inebe
- 2 Gürūh-ı mülteḥiyāna terāḥümün yeri yok
Beş altı tāze yeter ders-i şeyḥ için talebe
- 3 Şerif efendi şeref-baḥş olur 'alāmet ile
'Aceb 'alāmetiniñ nef' i var mıdır nesebe
- 4 Seciyye-i üdebā müdde' iye bī-cādır
N' için te'eddüb eder mālīk olmayan edebe
- 5 Edīb n'eyleyelim zīnet-i Sītānbūlu
Karīn-i şoḥbet iken bezm-i şāhid-i Halebe

1747

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nigeh-düz ol cihānda kūşe-gır-i mā-temāşāda
تراه بالتها فى خراب مات ما شاده
- 2 O kim peyveste nīkū-kār olur etmez kem āḥāda
يكن فى منعة من ضرهم عنهم كما حاده
- 3 Olur her ḳaṭre-ḥ'āh-ı 'aşka cūy-ı miḥnet āmāde
Şinā-kār ol hemān sen gavṭa-cūy-ı miḥnetā mādā

1745 S 79a

1746 S 82a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1747 S 121b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Žuyūf-ı bezm-i mihmāngāh-ı ğam endek-naşīb olmaz
Felekde rāyegāndır zād-ı kürbet hemle hem-zāda
- 5 Edībā ıztırāb-ı dāğ-ı ğamla meyl-i āh etme
Lüzūm-ı ihtiyāt et verme zevk-i gülşeni bāda

1748

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ğidā-yı fevz-i 'uqbā nā-müyesserdır bed-endiše
O kütüñ hasretiyle ħurdeni olmaz beden dişe
- 2 İhānet-pişeniñ vahşet-fezādır şüret-i 'aczi
Olur mu çeşm-i ragbet āşinā hiç mār-ı bī-niše
- 3 Neden ehl-i şekā cāsūs-ı 'ayb-ı ehl-i şıdk olmak
Ne lāyık pey-rev-i Fir'avn olan Mūsāyı teftiše
- 4 Muşāfatı teberle tā-ebed müstahkem etmişdir
Derūnu āşiyāngāh-ı peleng ü şir olan bīşe
- 5 Edībā 'ākıbet pā-māl-i bed-mestān eder kendin
Velī germiyyet-i şahbā ile pür-şūr olan şişe

1749

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Bulamaz çāre-i red şadme-i zindikāna
Merdümün ğavta-nemā k'olmaya zendi kıana
- 2 Nice ehl-i ħirede bedreka-i emn olsun
Ĥaşm işrākin o kim reh-zen eder imāna
- 3 Zād-ı 'uqbāya sezāvār-ı bülüg olmaz o kim
Gendümü seng şikest eyleye pāy-ı nāna
- 4 Vefret-i müddehire müstenid olmaz 'ākıl
Ki yeter şad ħumuñ ifrāğına bir peymāne
- 5 İ'tilā merdümü bī-rāhat eder kim mürge
Evcde cilveger oldukça cüdādır lāne
- 6 Kuvvet-i ğayret ile kuvvet-i imkān ister
Yalınız kuvvet-i şöhetle yapılmaz ħāne
- 7 Ne kadar dāniş ü idrāki füzūn olsa Edīb
Ĥumkunu ħırş u tama' ğālib eder insāna

1750

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 'Aceb mi nokta-i merdüm sevādı bā-yı b'ismi'llāh
Olursa nūr-ı çeşm-i 'aşıq-ı sīmā-yı b'ismi'llāh
- 2 N'ola ehl-i şühūda veche-i keşf-i hicāb olsa
Miyān-ı halka-i revzen-nümün-ı hā-yı b'ismi'llāh
- 3 Meşām-ı 'ārifine neşr-i bûy-ı inşirāh eyler
Şemīm-i 'ıtr-ı sünbül-deste-i bûyā-yı b'ismi'llāh
- 4 Muḥakkaḳdır kıyām-ı saḳf-ı ekvāna 'imād olmak
Sütün-ı sırr-ı ser-püşide-i faḫvā-yı b'ismi'llāh
- 5 Sipeh-dār-ı şufûf-ı ihtişād-ı cünd-i ma'nādır
Edibā nize-dār-ı şüret-i imlā-yı b'ismi'llāh

1751

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 جدایی از کدورت در طلب از بی نمایی نه
که باصفوت همین عکس آشنا می بینم آینه
- 2 Fürûg-ı şafvetiñle kâbil-i feyz-i şühūd ol kim
Tīmāh-ı 'akse oldur 'ayn-ı mir'atıñ her âyîne
- 3 Merâyā-yı 'amelde şüretin izhāra meyl etmez
Faḳaṭ vā' iz lisānı ḫaşr eder efsāne-i dîne
- 4 Nigāhı munşarifdir bāb-ı iḫsān-ı İlāhiden
Ḥariş olmuş mücerred dide-düz ebvāb-ı ta'yîne
- 5 Edibā maḳdem-i mihmān-ı 'aşka cāygāh olmaz
Ġubār-ı mā-sivādan olmadıḳça münkeşif sine

1752

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kaçan kim aya karşı 'aks-i timsāliñ düşer māya
Verir nūr-ı cebiniñ tāt-ı ruḫsārıñ dü şerm aya
- 2 Ayağı cūybārıñ tāt idi yāfūh-ı tesnime
Edeydi reşh-i dil-cūy-ı lebiñden kesb-i ser-māye
- 3 Ḥaṭādır meyl-i dil her yāre kim zibā-yı dībādır
Ḥaṭā-nā-fehm olandır meyl eden zibā-yı dībāya

- 4 Mücerred pâyına düşmez deyü şeyh istemez yohsa
Gözünde tütüyadır müze-i neyli gibi pāye
- 5 Edib ol āftāb-ı hüsne yok mānend olur zîrā
Felekde kurşa-i sîmîn-i māh uymaz o sîmāya

1753

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Sezāvār-ı fidā-yı gayret oldukça riyāl erde
Ṭama' la her kese mecbūr olur 'arz-ı riyālarda
- 2 Dem-ā-dem verziş-i züll-i su'āl olmuşken etvārı
Gınā bulsa yine izhārı müşkildir gedālarda
- 3 Nümāyāndır kef-i bî-vāyesi pür-naqd-ı bād olmak
Çenārāsā enis-i küh olan serdir hevālarda
- 4 'Abeşdir meyl-i dārū-yı ṭabīb-i rūzgār olmak
Ki te'sîr-i şifā izhār-ı nüks olmuş devālarda
- 5 Edib olmaz sezā-yı çeşm-i sem' -i rağbet-i merdüm
Ki yok nakş-ı velā işār-ı naqd-ı merhabālarda

1754

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Ārdır dide-i yād ol ruḥ-ı bā-zîverde
Ne revā bülbül-i zār olmağa bāzî verde
- 2 Tā ki tebrîd-i lezā kılmaya germālarda
Hiçdir seyl-i ḥurūşān ise ger māl erde
- 3 Şadef-i ḳalbini dürc-i dūr-i ümmîd etsin
Her dehen-şüy-ı emānî leb-i deryālarda
- 4 Der-i bî-dādı o kim mültemes-i dād eyler
Eşki pāşide eder dergeh-i paşalarda
- 5 Çeşm-i 'irfānın Edibā edemez ḥ'ābide
Derk eden sîret-i nā-dānları dānālarda

1755

mef' ülü mefā' ilü mefā' ilü fe' ülün

- 1 Gördüm görelî şafveti sîmā-yı semende
Tercîḥ edemem ğurre-i ğarrā-yı semende

- 2 Olmaz eṣer-i ṭāmi‘ a hîç külb-i tende
Vüs‘ atkede-i dâ‘ire-i ḳurba yitende
- 3 Tâ kim dil-i zârı ḡam-ı hicrân ile pürdür
‘Uṣṣâḳa ṣereng-âver olur ṣehvet-i ḡande
- 4 Tek mâlike ‘uḳbâda esîr olmayagörsün
Âzâde ṣanan zâtını her mâlik-i bende
- 5 Olmaz nice dil görmeden âzurde Edîbâ
Her mâh-ruḡu hâle-i âḡuş-ı kefende

1756

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Fürûḡ-ı dāniṣi baṣ et cehâletîñ yerine
Melik-i ḡibrete ketm-i dirâyetiñ yeri ne
- 2 ‘Adûya mübtedir-i intihâz-ı fûrṣat iken
Ḳaviye vâhime-i za‘f-ı ṭâḳatiñ yeri ne
- 3 Dilîr-i bî-ḡazer-i tîr-i âh-ı mazlûma
Sihâm-ı ḳavs-ı ḳazâdan ṣikâyetiñ yeri ne
- 4 Rehîn-i ḳâ‘ide-i i‘vicâc iken hüneri
Kemâna dâ‘iye-i istikâmetiñ yeri ne
- 5 Eden temîme-i ‘illet ṣifâyı ṣâfiden
Ṭabîbe da‘vî-i zûr-ı ḡazâḳatiñ yeri ne
- 6 Sesine âh-ı nedem hem-ser-i inâbet ise
Münîbe hefve-i sehv-i inâbetiñ yeri ne
- 7 Edîb ‘aşḳ ise merdâna ḳâyid-i vuṣlat
Felekde ‘âṣıḳa ṣekvâ-yı fûrḳatiñ yeri ne

1757

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Nâzlar ṣimdi ḡulâmân-ı semen-sîmâda
K’iṣtiḡâr üzre ḡulâmân ise mensî mâde
- 2 Rindi hengâm-ı ḡazân ferṣ-i nev-i dîbâda
Bâḡda Ḥusrev eder ḡarf-i nevid-i bâde
- 3 Şererin kâṣte-i mezra‘a-i bād eyle
Sûz u tâb-ı ḡam-ı dünyâyı ḳoma ekbâda
- 4 Bî-teṣâfî ferah-ı düşmene ḡamnâk olmak
Merdüme ḡâlib iken encümen-i a‘dâda

- 5 Rind-i sāgar-keşe ‘ālemde Edibā h̃ oşdur
İhtilā etse nedīm-i mey ile tenhāda

1758

mef'ülü fā' ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Bir keyf-i pür-humār için olma ceri meye
Naqd-ı nefis-i hūşuñu verme cerimeye
2 ‘Āşık o dem ki şu' le-fürüz-ı nevā ola
Pervāneveş şitāb ile gerdān olur neye
3 Neşr-i seḥāya tāb-ı ğinādır mu' in olan
Bī-sūd olur sūtūnu cüdā olsa ḥaymeye
4 Āhir şikest-i şadme-i mücrimden āh eder
Ol bed-gümānla maḥremi bigāne eyleye
5 Şanma şikār-ı bīkr-i me' ānī eder Edib
Her kār-dān-ı cünbiş olan esb-i ḥāmeye

1759

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Ğam-ı fūrkatle mihād-ı şeb-i ne'vmidide
Ārzū-düşmen eder lezzet-i nevmi dide
2 N'ola 'uşşākı dem-i vaşlına kurbān olsa
Erişir cāme-i gül-gün-ı müferriḥ 'ide
3 Şime-i cūdu tevāzu' la şerefmenet et kim
Ser-fürülikle verir sāyesi şöret bide
4 Zümre-i ehl-i diliñ vākı'a-i evşāfın
Bī-liyākat göremez dide-i her ḥ'ābide
5 Baḥşını gayra neden minnete maḥrūn eyler
Zeri mizān-ı ibāḥatde eden sencide
6 Niye şāyān-ı ser-i ḥāk-nişinān etmez
Serḥa-i sāyesini ḥāke eden bālīde
7 Ziver-i faḥr-ı şehān olsa Edibā dehrin
N'eylesin ḥil'atini cism-i kefen-püşide

1760

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Dil-ferib olmam o yâre k'ola nâ-zibende
Renciş-i hâtır olur şüret-i nâzı bende
- 2 Tâ nesim-i dil-i pür-mihr ile ne'sküfte ola
Hârdır dîdemize berg-i gül-i her hânde
- 3 Dehen-i şevk ile her kând-ı lebiñ tâlibiyiz
Mısr-ı 'âlemde hâlâvetde ise her kânda
- 4 Gülşeni pâ-zede-i cünd-i hazân gördükçe
Lânegâhında nice bülbül olur pâyende
- 5 'Âlemiñ haybet-i âmâlin Edibâ ancak
Âzmâyışle bilir merd-i emel-cüyende

1761

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Zâhid-i hâda bedid olsa hevâ-yı bâde
Hârmey-i tākati küh olsa dayanmaz bâda
- 2 Dergeh-i zâlîme bir sâde niyâzı ancak
Mürşidiñ pây-ı sedâdın ne revâ aksa da
- 3 Âşinâyî hâzer-i çeşm-i 'itâb oldukça
Nigeh-i levmini kim mültefit eyler yâda
- 4 Tâb-ı hicrân ile esdikçe nesim-i âhı
Rind-i peymâne-keşe bâde yeter imdâda
- 5 Bî-sükûn etdi Edibâ gam-ı vuşlat şeyhi
Şehveti her zen-i sîmîn-ten içün i' mâda

1762

mef' ulü fâ' ilātü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Nâ-kâbil-i emânet imiş ülke mālına
Nağşında bak cenâb-ı şehiñ ol kemâline
- 2 Her ser-firâz-ı mekr olanıñ bakma âline
Mecbûr-ı intikâs olıcak bāk me'âline
- 3 Dil-ber ki saña nâz ile pûşide-rüy ola
'Ağyâra keşf-i zeyli uyar mı delâline

- 4 Yok gâzenāk-i şerm ü hayā merd ü zende hep
Hal'-ı 'izārı zīver edinmiş cemāline
- 5 Var mı maşūn-ı şübhe ki şekl-i şarāb u āb
Dehrin haramı muhteliṭ olmuş helāline
- 6 Serd-i ḥadīş-i rāz ile benden 'adū-yı ḥ'ār
İster cevābı tīr ede kıavs-ı su'āline
- 7 Sūzān-ı düzaḥ olsa da bed-kār-ı sıfleniñ
Gelmez Edib tāb-ı hacālet ḥayāline

1763

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Gelmez elem mülāzım-ı kedd-i yedeynine
Kim şarf eder ğıdāsına anı ya deynine
- 2 Āb-ı ḥayāt olursa da irāş-ı merg eder
Mā rūḡan u çerāḡiñ eger girse beynine
- 3 Sir-āb-ı 'ayn-ı şāf-ı henā-yı kanā'atiñ
Gelmez çü-nem terāviş-i ḥum-ḥāne 'aynına
- 4 Düşdükçe dīdebān-ı bahār ol çemende bak
Nergisleriñ nigāh-ı 'uyūn-ı lüceynine
- 5 Dest-i recā-yı 'afvı güşād eyleyip Edib
Mizān-ı ḥaşrıñ eyle bedel keffeteynine

1764

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 'Aceb mi zaḥm erişse bendeki her yaradan yāre
K'olur sārī meşāf-ı ibtilāda yāreden yara
- 2 Zimām-ı şehveti ıtlāk ile dārū-peżir olmaz
Mużik-i nehydir ancaḡ 'ilāc-ı nefis-i emmāre
- 3 Neden dīnāra düşdü şorma zāhid kim helālinden
Ġinā bulsa görünmez akçesi 'aynında bir pāra
- 4 Yanıp bir āfet-i zünnār-bendiñ nār-ı 'aşkında
Yazık şūfī miyān-ı şevki ḥaşr etmiş o zünnāra
- 5 Edibā selb eden idrāk-i şekl-i ḥüsn-i eṭvārı
Ḥafā-yı şüret-i kirdārıdır eşḡāş-ı bed-kāra

1765

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şarf et kuvâ-yı fikreti nefsiñ zünübuna
Halkıñ çalışma keşf-i kınâ'-ı 'uyübuna
- 2 Şâyeste görme destîne seng-i isâ'eti
Düşme eliñ şikest-i zücâc-ı kulübuna
- 3 Peyk-i diliñ mezâyık-ı gamdan rehâ eder
Nâsiñ giden mesâlik-i def'-i kürübuna
- 4 Merdânı şanma cünd-i 'adûya zafer bulur
Cân atmadıkça leşker-i haşmıñ hurübuna
- 5 Dil-ber Edîb hüsn-i şiyemle behîc olur
Meyl etme hûyu zîst olanıñ rûy-ı hûyuna

1766

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ferzânelikle dūr eden agyarı bezmine
Hışn-ı şafâda yer kımaz a' dâya rezmine
- 2 Her sâlik-i tarîk-i haşarnâk-i şöhretiñ
Kılma heves mürâfakat-i râh-ı 'azmine
- 3 Tedbiri nehy eder dile ehl-i nebâhetiñ
Geldikçe rahne cevşen-i pülâd-ı hâzmine
- 4 Sırr-ı kader nihüftedir ehl-i başâyire
Her müdde'iniñ etme nigehten u cezmine
- 5 Dehriñ teğallübâtı kalır muttaşıl Edîb
Devr eyledikçe mihver-i dülâb-ı ezmine

1767

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hârîşi haşm-ı emel çekdi bî-nevâ Hinde
Rücû'a şimdi eser yok nev-â-nev âhında
- 2 Olan marîze devâ hokka-i şifâhında
'Alîl-i Hinde olur mevşıl-i şifâ Hinde (?)
- 3 Şükât-ı nahvete tamgâ-yı dest-i kudret iken
Nice güşâyış olur 'ukde-i cibâhında

1765 Ü2 146a

1766 Ü2 147b

3 nehy: tehi Ü2

1767 Ü2 148b

- 4 Sedâdî reh-ber-i taşhîh-i müdde‘â eyler
Eşer-nümûde olan nuṭṭ-ı iktinâhında
- 5 Edîb şimdi zamânîñ galaṭ niḳâb olmuş
Cemâl-i şîḥḥat-i taḳrîr-i her güvâhında

1768

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 ‘Azm eyledim ‘adû-yı bedîñ ben dimârına
Bî-ḥad siḥâm-ı şâ‘ibe var bende mârına
- 2 Çeksin bu gün nedâmeti eşrâra yâr olan
Görsün kalır mı mehl-i mükâfâtı yarına
- 3 Her Ḥusreviñ nümûne-i şeh-perr-i büm olur
İm‘ân olunsa tâc-ı ser-i iştiḥârına
- 4 Ser-keşleriñ palâs-ı hevân intişâr eder
Pîrâyegâh-ı mıştabe-i i‘tibârına
- 5 Nâ-yâb olur cinâyet-i sermâ-yı ğam Edîb
Ḳalmaz ḥurûş-ı mevc-i zemistân bahârına

1769

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Ḳabz iken ṭab‘a sezâ eyleme ishâ line
Ne revâ lîn ile sehv-i ‘amel ishâline
- 2 İttikâ eylesin dūş-ı diliñ dünyâda
Fıkr-i pâyendegî-i lezzet-i her bâline
- 3 Geç bedîd eylemeden ‘aks-i sevâd-ı çeşmiñ
Dürdan göz ḳoma gül-çehreleriñ ḥâline
- 4 ‘Alen ü sırr ile her vâlî-i mülk-i ḥüsnüñ
Rişte-i şehveti bend eyleme sirvâline
- 5 ‘Âlemiñ çünki fenâ oldu Edîb encâmı
Baḳma peyveste-i idbâr olan iḳbâline

1770

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Cesûr ol yanmağa pervâneveş imkânîñ oldukça
Fidâ et şu‘le-i ruḥsâr-ı yâre cânîñ oldukça

- 2 Nişân-ı 'işmetiñ Yūsuf gibi koy ber-kemāl olsun
Gücenme ihtimāl-i çākden dāmāniñ olduğça
- 3 Eger bir yanını kânûn-ı miñnetde remād etse
Diriğ etme simāt-ı 'aşqdan biryāniñ olduğça
- 4 K̄o yarsın sīneñi gāhice bir şemşir-i nāzişle
Melül olma dilā gül-çehreler yārāniñ olduğça
- 5 Güher-pāş-ı niyāz-ı re 'fet ol gir yanına yāriñ
Sirişki naqd-ı vaqt et dīde-i giryāniñ olduğça
- 6 Vişāl-i 'āhirāna hūsnü yok senden bu imāniñ
Sifāhı kār edinme şūfiyā imāniñ olduğça
- 7 K̄unū' ol dökme āb-ı rüyu bir men nān için halka
Harış olma Edībā ni' met-i Mennāniñ olduğça

1771

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nūrdan k̄aşır ise kuvvet-i red' -i sāye
Haşmdan 'ādim olur kudret-i red 'īsāya
- 2 Dehre tābişger-i envār-ı zühūr olduğça
Çāk olur zühre-i āsāyiş-i zūlmet aya
- 3 Lem' a-i nūr-ı hüdā etmez eşer Tersāya
K'olamaz āba qarīn olsa da hiç ter-sāye
- 4 İstemez rütbe-i hūsn-i 'ameli olduğça
'Ālime müze-i nīlisi muvāfiq pāye
- 5 Cehl ile zāyika-i 'ilmini yeksān eyler
Vāy eger cāh ise 'ilmiyle faķihe vāye
- 6 Pend-i nākış dil-i güm-rāhı eşernāk etmez
De 'b-i taķlīd iledir nuṭķ-ı beşer bī-gāye
- 7 Ne kadar merdüme hālī-dil-i āgyār olsa
Feyz-i Haķdan yeter esbāb-ı huşul-i māye
- 8 Olmasa açmaz idi kimse dehān-ı sem' in
Kısmet-i hūsn-i eşer nāy-ı gülü-yı nāya
- 9 Rāstān ile kecān olmaz Edībā hemtā
Hiç hadeng-i elif olsun mu müşābih yaya

1772

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Degil lâyıķ le'îmi maħrem etmek kâra düşdükçe
İşinde i' tiyâd-ı nefret et mekkâra düşdükçe
- 2 Diliñ cîd-i ħayâli târ-ı zülf-i yârden geçmez
Tehâlükden çekilmez rîsmân-ı dâra düşdükçe
- 3 Cilâ-yı sînesin mir'ât-ı şerm-i âftâb eyler
Sebâhatle ħiyâz-ı âba ol meh-pâre düşdükçe
- 4 Nümâyişgâh-ı çeşmim reşk-i aşĥâb-ı raķîm etdi
Ĥayâl-i ħ'âb-ı vaşlı dîde-i bîdâra düşdükçe
- 5 Dili pür-süz eden fîkr-i 'izâr-ı âteşiniñdir
Yanar pervâneveş hergiz lehîb-i nâra düşdükçe
- 6 Olur şermende-i lâf-ı meĥâsin her sebük-mâye
Terâzû-yı veşîķ-i ĥibret-i enzâra düşdükçe
- 7 N'ola şûfî bize da'vâ-yı lâf-ı keşf-i râz etse
Dil-i ġayb-âşinâsı beng ile esrâra düşdükçe
- 8 Sevâd-ı bâtını ihfâ eder mi ten-sefid olmak
Miyân-ı berfe ĥiç mestûr olur mu kâra düşdükçe
- 9 Gürûh-ı eşkıyâveş fırķa-i ġaddâra dil verme
Şitâb et intikâma destîne ġaddâre düşdükçe
- 10 Reh-i mey-ĥânede bâziçe-i tıflân iken vâ'iz
Yed-i ĥûn-âb ile destârın ister şara düşdükçe
- 11 Edîb izĥâr ederdim zaĥmımı ol yâre düşdükçe
Nigâhı ġaflet etse sînemi her yara düşdükçe

1773

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Reng-i feraĥla ta'ne-zen olduķça gül meye
Başlar kedû-yı mey gül-i ra'nâya ġülmeye
- 2 Her devr-i ġülde şâhid-i şûĥ-ı piyâlemiz
İster hemîşe câme-i ġül-ġün-nümâ giye
- 3 Rind-i tehî-piyâle içün bî-nevâ-yı mey
Bîhûdedir çemende hevâ-yı nevâ neye
- 4 Şeyĥiñ dem-i şikest-i zücâc-ı piyâlede
Lâyıķ mı dest-i pâyına bir rîze girmeye

- 5 Zâhid ferâg-ı meyle velâyet şatar Edîb
Ammâ yine ayakını kor her velîmeye

1774

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Keserdi meylini ağıyâr-ı h̃ârdan câme
Nihâl-i gül-büne 'âr olsa h̃ârdan câme
- 2 Ne deñli mâlik ise tâb-ı hüsn-i tahrîre
Edâ-yı h̃âm olicağ puhte eylemez [h̃âme]
- 3 'Adû-yı kûtehe erkâlîğın bedîd etsin
Revâ degil kıya ta'rif-i nuṭṭ erkâma
- 4 Yetiş su'âle zafer-yâb-ı hall-i eşkâl ol
Tecâhül eyleme ma'lûm olunca 'allâme
- 5 Tekellûf etme Edîb intihâz-ı fûrşatine
Yeter bu hüsn-i eşer hâside zafer-nâme

1775

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bilmezse hüsn-i hâlini ruhsâr-ı yârde
'Anber-sevâd-ı vech ile yansın kı nârda
- 2 Âdem deger mi ğayrına sehv-i nigâh ede
Bir lahzası bulunmaz iken degme yârde
- 3 'Uşşâka 'arz-ı minnet-i şerh-i şudûr eder
Sikkîn-i nâzı koydu mücerred bu kârda
- 4 Ol gül-'izâra rîziş-i müjgân-ı çeşmimiz
Bihûde kaldı jâle-şifat nûk-i hârda
- 5 'Ayn-ı hayât-ı vaşlına zulmetde olsa da
Göz koymuşuz mecârî-i leyl ü nehâra
- 6 Olmaz bülûğ-ı rûtbe-i rif'at zamânede
Manşûr-ı haḫḫ-edâ gibi her nâm-dârda
- 7 Zâhid sebîl-i 'aşka revân ol Edîbveş
Pîr ol tarîḫ-i ma'rifeti ihtiyârda

1774 Ü2 153a

2 hâme: câme Ü2 (Gerek anlam gerekse câme sözcüğünün bir önceki beyitte kullanılmış olması nedeniyle hâme sözcüğü ile düzeltme yapıldı)

1775 Ü2 153b

Harfî'l-Yâ

1776

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Nigeh-düz etse çeşm-i mübtelâyı
Sirişk-i hûn ederdi mübtel ayı
- 2 'Aṭā bāb-ı 'aṭadır Ḥātemāna
Nice mesdūd eder bāb-ı 'aṭāyı
- 3 Perend-i vizre dil-bend olma zāhid
Telebbüsden şaḡın şevb-i ḡaṭāyı
- 4 Bülüg-ı menzil-i fevz ü zaferden
Qalır mehcūr eden rāh-ı vefāyı
- 5 Edībā ḡaste-i mevt-i cehālet
'Abeş reh-yāb-ı fikr eyler şifāyı

1777

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Şerehle şanma ḡarişin olur münāferesi
Ki bezl-i cevdir eden nā'il-i münā feresi
- 2 Nevīd-i bāng-ı heresle gelince rāhından
Fem-i nesimi öper gūşumuñ o penceresi
- 3 Ya ıştıbār ile ülfet ya verziş-i miḡnet
Ḡamınla şimdi budur göñlümüñ müşāveresi
- 4 Hevā-yı 'anber-i ḡālīñle ḡalb-i pūr-sūzuñ
Qapatdı şeş ciheti reng-i dūd-ı micmeresi
- 5 Edīb zulmet-i şaḡvet cüdā idi dehre
Fūrüg-ı şaṭvetim olsaydı heykel-i heresi

1778

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Sūz-ı ḡamdan nice tāb-āver olur tāba deni
Ḡarḡa-i āb-ı ḡayāt etmeyicek tā bedeni
- 2 Zāhidā yā bu ki ḡurbān edeler yāre seni
Qoyalar cidiñe mānende-i ḡar yā reseni
- 3 Mey için rāḡıb iken ḡaṭ' -ı bün-i tāke seni
Edeler şanma rehā kesmeyicek tā keseni

1776 S 140b, Ü1 235a, Ü2 229a

1777 Ü2 188a (189a'da tekrar yazılmış)

1778 Ü2 189a

- 4 Hıfre-i remsin eder reşk-i riyāz-ı cennet
Sine-rîşân-ı gâmiñ hülle-be-düş-ı kefeni
- 5 Ne kadar bast-ı makāl etse Edibā şūfi
Edemez yād-ı gām-ı ‘aşka muvāfıq deheni

1779

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 طامعا خدن الريا من اجل مالى مالى
Kim kulūbuñ cezbine zîrā kavîdir māl eli
- 2 Hâl-i merd-i münzevî mehcûr ise dilden n’ola
Kim qarîn-i fehmi eder ma‘nâ-yı lafz-ı mülhemi
- 3 ‘Acz-i pîriyi nümüdâr-ı tufûliyyet bilir
Mâhdan idrâk eden âhirde naqş-ı evveli
- 4 Sırr-ı hikmet dîde-i idrâkden pûşîdedir
Ya‘ni erbâb-ı diliñ tafşıl olunmaz mücmeli
- 5 Merdüme ihfâ-yı evşâfi degil mümkün Edib
Her hafî nûr-ı firâsetle olurken müncelî

1780

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Bulamaz hânde-i teşhîr-i gül-endāmânı
İzdiḥâm-ı leb-i lu‘buyla gülendāmânı
- 2 ‘Âlemiñ dil yapamaz fırka-i bî-kesbânı
Şimdi mehcûr-ı ‘ameldir nice bî-kes bânî
- 3 Süfliyâ bād-ı hevâ vuşlat-ı nâna esme
Saña her rîzesi ber-kende eder esnânı
- 4 El kırmaz nerme dürüş ile eder peykârı
Reşk eder kârına ‘ibretle gören sühânı
- 5 Mültecâ etme derin her şeh-i bî-dâdıñ kim
Renc ola ḥâke midâd-ı raḡam-ı fermânı
- 6 Olamaz vaşla resâ peyk-i revân-ı ‘âşık
Tâ ki makrûn-ı revâc olmaya naqd-ı cânı
- 7 Nefs-i bed-ḡâhına ḥaşr etmiş Edibā eşerin
İtleriñ nüşâ-i da‘vât-ı icâbet-ḡâhı

1779 Ü2 189a

1780 Ü2 188a

2 yapamaz: pâyemiz Ü2

1781

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Semt-i sıfâha varma zinâdan kes âleti
Râh-ı sedîd-i 'işmete git koy kesâleti
- 2 Selb etme hâbl-i ribka-i teklîfi 'unğdan
Bîhûde şanma emr-i hañîr-i risâleti
- 3 Olma neseble nâtika-cünbân-ı iftiñâr
Nuñk-ı zebân-ı hulğ-ı cemîl et aşâleti
- 4 Şâh-ı bülend-pâye-i 'izz-i kanâ' at ol
Hırş u şerehle mürtekib olma rezâleti
- 5 Zâhid Edîb zîr-i zevâyâ-yı hırkâda
İhfâya kâdir olmadı gitdi cehâleti

1782

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Āfâkı eden şifte ol behcet-i rû mu
Kim şûrişi pür kıldı bütün Hind ile Rûmu
- 2 Etdi dilimi mañla'-ı ħ'urşid-i kıyâmet
Endîşe-i mihr-i ruñunuñ tâb-ı hücûmu
- 3 Pîrâye-dih-i dâ'ire-i meclis olunca
Nâlîde eder nâyaları bezme kudûmu
- 4 Bu şûmu ile ta'ne-zen-i zıll-i hümâdır
Ferruñ mu gelir şeyñe 'aceb sîret-i bûmu
- 5 Ehl-i verehiñ serdî-i aqvâl ü fi'âli
Ĥasm eyledi ĥaşıyyet-i eyyâm-ı ĥusûmu
- 6 Fehm eyleyemezdi ħuruk-ı mekr ü ĥidâ'ı
Kesb etmese 'allâme eger bunca 'ulûmu
- 7 Āsûde-dil-i renc-i melâl oldu Edîbâ
Sa'y eylemeyen belki âdâb u rûsûmu

1783

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Qabûl etmez dil-i merd-i ĥamiyyet müzd-i pâ-mâli
Ne deñli ĥaşm-ı bed-kâr-ı sipihriñ olsa pâ mâli

1781 S 74a, Ü1 198a, Ü2 189a

1 varma S, Ü2: var Ü1

1782 S 74a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1783 S 74b, Ü1 198a, Ü2 189b

- 2 Olan dil-bend-i kār-ı cünbiş-i perr-i dil-i ‘ārif
Eder evc-i emelde müctenib pervāzdan bālī
- 3 Şi‘ār-ı nā-temīzi müktesebdir ṭab‘-ı vāliden
Eşernāk etdi keşf-i sırr-ı vālī keşf-i sirvālī
- 4 Meşām-āzurde-i būy-ı raķibiz dil-berin ammā
Tehī qoymaz dil-i muḥtel dimāğī ‘ıṭrdan ḥālī
- 5 Edibā şöhetin güyādan efzūn eylediñ güyā
Verelden dest-i dellāl-i garāma bu dil-i lālī

1784

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Ḥaṭṭ-ı nevin bedid olup ey şūḥ mürevī
Mīnā-yı känd-ı nāb-ı lebiñ oldu mūr evi
- 2 Şūfī derūnun etdi mehebb-i hevā-yı keyf
Ṭā‘ atını hevāya verip qaldı bādevī
- 3 Zāhid ki aldı lezzeti nān-ı cevinden
Cevv-i hevāya uça çerāgāh eder cevi
- 4 Mürşid müdām yār ile bālā vü pest olur
Mānende-i dü mışra‘-ı maḳlūb u müstevī
- 5 Metbū‘-ı ḥayl-i nādire-güyān ise Edib
Endişemiñ yine olamaz kimse pey-revi

1785

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Riyāzetlerle ger taḳlil edersen şūfiyā kütü
Bulursun refte refte neş’e-i ma‘cūn-ı yāḳūtu
- 2 Leged-kūb-ı nikūhiş olmayan deyhīm-i şāhāna
Serīr-i şadr-ı ‘izzet bilmeyendir na‘ş u tābūtu
- 3 N’ola āhim sevād-ı mülk-i āgyārı yebāb etse
Güm eyler yek şerer şad kerre şad enbār-ı bārūtu
- 4 Ḥayāl-i behcet-i ḥūrşid-tāb-ı dil-rübāyidir
Ḳarīn-i pertev-i sāmān eden bu ḳalb-i mebhūtu
- 5 Ki yemde pertev-i ruḥsāre-i mihmān-ı Yūnusdu
Eden rüşen nigāh-ı mizbān-ı sine-i ḥūtu
- 6 Şaḳın her bed-derūn-ı ḥūş-nümāyı şāf-dil bilme
Ḥāzer ḳıl dürr ü gevher añlama her seng-i menḥūtu

1784 S 74b, Ü1 198a, Ü2 189b

1 nāb-ı S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

1785 S 75a, Ü1 198a, Ü2 189b

- 7 Edibā katre-i reşh-i midād-ı nük-i aqlāmım
‘ Aceb mi müzmehill etse eric-i misk-i meftutu

1786

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Püştü ham olup cümle sefid oldu şakalı
Ser-pençe-i kahrı felegiñ şeyhi şıkalı
2 Geç nâfileden farzı edā eyleyegör tek
Ey pır-i veli minķaba koy farz-ı muhāli
3 Gör hālet-i rindi ki dem-i şıdk u şafādan
Lāl oldu dili şeyhe mürid oldu olalı
4 Ol işvegeriñ āl ile dām-efken-i dildir
Gül-berg-i ter-i 'arız-ı gül-güne-i āli
5 Tahrik ederek bād-zen-i şevki Edibā
Pirāmen-i hātırda kıoma táb-ı melāli

1787

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Cüş-ı muhit dide-i ğam-didemizde mi
Kim rüz u şeb huruşdadır didemiz demi
2 Yāriñ nigāh-ı meyli 'aceb kân-ı dideden
Rüy-ı zemine gevher-i pāşidemizde mi
3 Mihrin eder mühākī-i devr-i piyālemiz
Çeşm-i sipihr sāgar-ı gerdidemizde mi
4 Gīsū-yı yāri zīb-i meşām eyleriz yine
Geldi zamān-ı sünbül-i nev-çidemiz demi
5 Kıoymaz Edib bimi rakibiñ bizi cüdā
Bilmem hayāli hātır-ı şüridemizde mi

1788

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ehl-i dile me'vā olacaķ hāne mi kıaldı
Müstevde'-i genc olmaķa vırāne mi kıaldı
2 Yok táb-ı dil-i 'āşıķa bir yārde şefķat
Hem-sūziş olur şem'ine pervāne mi kıaldı

1786 S 75a, Ü1 198b, Ü2 189b

1787 S 75b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1788 Ü2 190a

- 3 Zehr-âb ile bulmağda nemâ hûşe-i gendüm
Tâhûn-ı temennâya sezâ dâne mi kaldı
- 4 Hem-pîşe-i ser-pençe-i pür-zür-ı ezâdır
Şâyeste-i gîsû-yı emel şâne mi kaldı
- 5 Hep zülf-i girih-besteye mecbûr-ı te' alluk
Me'mûn-ı ğam-ı silsile dîvâne mi kaldı
- 6 Yok sâha-i gülşende de bir kûşe-i me'men
Bülbülleri inâs edecek lâne mi kaldı
- 7 Yârân-ı vefâ-dâr ile germiyyet-i şevke
Rindâna medâr olmağa peymâne mi kaldı
- 8 Kılmış bedel-i vehb ü 'atâ ğâret-i nehbi
Şehlerde meger ğayret-i şâhâne mi kaldı
- 9 Bî-şerm-htâb olmada cânâna Edîbâ
Gönlüm gibi bir 'âşık-ı mestâne mi kaldı

1789

mef'ûlü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 'Aşka düşüp gönül bulıcağ râh-ı südedi
Te'kid-i nuşş edip baña ol mâhı sev dedi
- 2 Zâhid ridâ-yı sum'a ile etmiş irtidâ
Kim çeşm-i i'tibâra alır öyle mürtedi
- 3 İmsâki var yemez deyü ta'n etme hâline
Rüşvet yemekde zâhid-i pîriñ de var yedi
- 4 Bir iki üç kadehle ğamı şarf edince şeyh
Bildi me'al-i teşniye vü cem' ü müfredi
- 5 Hâmem Edîb sine-i hüssâdı çâk eder
Hâcet ne deste almağa tîğ-i mühennedi

1790

müstef'ilâtün müstef'ilâtün

- 1 Olmaz hezârîñ hem-süz u sâzı
Bezm-i bahârîñ her-nağme-sâzı
- 2 Ehl-i kanâ'at bulmaz şenâ'at
H'oş görse ğâyet nân u piyâzı
- 3 Olmaz muzaffer kalır mükedder
Redd eyleyenler ehl-i niyâzı

1789 S 75b, Ü1 198b, Ü2 190a

1790 S 75b, Ü1 198b, Ü2 190a

1 Olmaz S, Ü2: Olmuş Ü1

- 4 Her merd-i hâcî bulmaz revâcî
Olmakla râcî rāh-ı Hicâzî
- 5 Her pîr-i fânî bir nev-cevânî
Eyler nihânî şîb ü firâzî
- 6 Şeyhân-ı cāhil zühhād-ı kec-dil
Olmuş mu'āmil ḥubb-ı mecāzî
- 7 Sırrı Edibā kılma hüveydā
H'oş görme aşlā ifşā-yı rāzî

1791

mef'ülü fā'ilâtü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Metrük olurdu ḥüşe-i kermiñ me'āşırı
Cemşidiñ olsa şeyḥ-i mürâyî mu'āşırı
- 2 Bir kılca koydu zāhidi farṭ-ı hüzāl ile
Şehriñ bu mehveşân-ı raḳıḳu'l-ḥavāşırı
- 3 Mürşid bu ferye-kārî-i ṭā'atle 'ālemiñ
Cisminde ihtilāca düşürdü 'anāşırı
- 4 'Āşık bozardı leşker-i aḡyārî münferid
Fi'l-cümle tāb u ṭāḳati olsaydı nāşırı
- 5 Etmek sezā mı şeyḥe Edibā kuşūr ile
Kaşr-ı cinānı cilvegeh-i zihñ-i ḳāşırı

1792

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şeb-i gamda ḥayāle cilde-rîz oldukça şāmâtı
Meşām-ı cāna 'anber-bîz olur zihniñ mesā mātı
- 2 Metā'-ı şabr yağmā-kerde-i dest-i ḡarām oldu
Ḡarīm-i 'aşḳıñ el-ḥaḳ çok çekilmiştir ḡarāmâtı
- 3 Maḳām-ı evcde pervāz eden süfli-nihādānıñ
Ḥarîrî-sîretān-ı dehre vāzıhdır maḳāmâtı
- 4 Siyeh-şıkḳa 'alemdir ḥāme cünd-i ḥüsn-i ta'bîre
Celîdir ıstıfāf-ı lafz u ma'nādan 'alāmâtı
- 5 Baḥūrāt-ı füsünla ol perî-kirdārî rām etmiş
Bizim şeyḥiñ Edib inkār olunmaz bu kerāmâtı

6 mu'āmil S, Ü2: mu'ādil Ü1

1791 S 76a, Ü1 199a, Ü2 190a

1792 S 76a, Ü1 199a, Ü2 190b

1 mesā mātı S: şe'āmātı Ü1: meşāmātı Ü2

1793

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ne dest-i rind-i ğam-peymâ olur peymāneden hālî
Ne peymāne olur feyz-i ħum-ı mey-ħāneden hālî
- 2 Ne bülbül dūr olur gūlzārda pīrāmen-i gūlden
Ne gird-i ſem'-i bezm-ārā kalır pervāneden hālî
- 3 Faķih etse 'aceb mi bāde vū afyūn ile ūlfet
Ki olmaz āsiyā elbette āb u dāneden hālî
- 4 Gelince ħahveyi bī-zār alır deste mūrīd ammā
Degil sīmīn ħadeħle meşreb-i rindāneden hālî
- 5 Şanır kim neyl-i rızķı zerķ ile peydā eder vā' iz
Edībā nuţķu olmaz cerr içün efsāneden hālî

1794

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ten-i pūr-çeşm-i zaħma rū-nümā etme nemekzārı
Fezā-yı sīneye ancak be-çeşm-i pūr-nem ek zārî
- 2 Caħīmī ańma şeyħe destine her dem ħo dīnārı
K'ańa Vehhāb-ı 'ālem iltimās ile ħodı nārı
- 3 Faķiħe meyl-i tekbīr-i 'amāyim suħt içündür hep
Bu gūne heybet-i destār ile olsun mu dest arı
- 4 Bülūğ-ı şāhid-i maķşūd bī-renc-i şekīb olmaz
Gülūñ gül-ċīn-i bāġa keşf-i rāz-ı nāzdır ħārı
- 5 Ĥaţar eşħāş-ı devletmendedir gerdūndan yoħsa
Şiyāb-ı bizleyi reh-zenden istimdād eder 'ārî
- 6 Tereşşüfsüz likā-yı bīkr-i şāhbā neş'e-baħş olmaz
Mücerred āzmāyiş keşf eder estār-ı esrārı
- 7 Edībā renc-i bār-ı minnet-i eşrārı benden şor
Ne bilsin şıķletin her efser-i dūş eyleyen bārı

1795

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Zālām-āġende-i şām et nehār-ı sālīb-i dīni
Sīrār-ı māhdan tā ber-ķarār et sāl-i bī-dīni

1793 S 76b, Ü1 199a, Ü2 190b

3 āb u dāneden S, Ü2: dām-ı dāneden Ü1

4 alır S, Ü2: olur Ü1

1794 Ü2 190b

1795 Ü1 199a, Ü2 190b

- 2 Sühâveş şu'le-i mışbâh-ı şâmin bî-fürûğ eyle
Giriftâr-ı muhâk et mäh-ı eşrâr-ı bed-âyîni
- 3 Rümûz-ı hüsni-i hilâkât nüşâ-i ahlâk-ı merdûmdür
Delîl-i tab'-ı bânîdir binânîñ hüsni-i tekvîni
- 4 Emîn olmaz re'âyâ takvîyetle sûy-ı zâlimden
Ki mişâna ğarîm-i cân olur mer'âda tesmîni
- 5 Cihân içre medâr-ı keşf-i estâr-ı mehâm olmaz
Edîbâ bî-ziyâdır câhiliñ mışbâh-ı tahmîni

1796

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gördüñ revâ 'atâya bedel eyre sâyili
Mihmâz-ı nehy-i münker eden ey resâyili
- 2 Ehvâ-yı ıstınâ'-ı fi'âl-i zamîmede
Etmektesin evâhire şekûr-ı evâyili
- 3 Haşr eylediñ 'avâhir-i ğannâceden faķat
Naķd-ı vişâle müzd-i cevâb-ı mesâyili
- 4 Hecr-i ğulâm u zen ķadar etmez eşer saña
Haşrîñ nümûde olsa pey-â-pey delâyili
- 5 Ta'n-ı Edîbi zühdüñe ser-mâye eylediñ
Tehzîbe mülzem olmadıñ ammâ haşâyili

1797

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 بطبل رحلتی آید مرا کہ بیداری
تصیر عند ذهابی مراکبی داری
- 2 Bekâya pey-rev-i iķbâl olunca cân ile ten
Revâ mı hırş-ı cihân ola keş-i idbârı
- 3 Hezâr dehşet-i sîmâ-yı şâhid-i ğulden
Şanır sekâta-i müjġân-ı çeşmidir ħârı
- 4 Şühûd-ı ğulde şehâmet-nümây-ı bülbül olur
Görünce şem'ada pervâne şu'le-i nârı
- 5 Edîb olmayıcaķ ķehre-bîn-i şâhid-i 'aşķ
Felekde fark edemez kimse yârden yâri

1798

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 لم تهتدى لمنقبتى بالتراجم
فى غيب الضلالة مابت راجمى
- 2 لن تنتحى الى هجوم الكرادم
انى الى سبيل خصامى كرادم
- 3 كردم نموده بهر عثورش مراسمى
نبود رسا ز رخس اعادى مرا سمى
- 4 تا شد مرا چهيده براوباز ميچهد
تير اذاي دلکشن هر مخاصمى
- 5 Mi'vân-ı ehl-i re'fet ederken kıyânımı
H'âr eylerim kıyânıma ben her kıyânımı
- 6 Âzurde-i ziyân ederim müziyânımı
Her eyledikçe h'âhiş-i yek mû ziyânımı
- 7 Peyveste müstefîd-i efânîn-i pend olur
Cünbîde-i ifâde edenler zebânımı
- 8 Eyler nümûde cünbiş-i nuţkum bedâheten
Nağş-ı sedâd-nâme-i levh-i cenânımı
- 9 Etsem daği icâle-i rağş-ı tama' Edîb
Târâc-ı suhta eylemem irhâ 'inânımı

1799

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Kesdikçe zûr-ı bâde ile şîşe tākati
Eyle medâr-ı kesb-i kuvâ şîşe tağ eti
- 2 Def'-i gama zekâvet-i bûy-ı kebâb ile
Artar tabîb-i sāğar-ı bezmiñ hâzākati
- 3 Pîrâmeni hâzîre-i hâr olsa da yine
Güllerle 'andelîbe şafâdır refākati
- 4 Müzd eyle aşinâdaki izhâr-ı şıdğdan
Bîgâneniñ ümîd ile h'oşdur şadākati

- 5 Me'nūs-ı hūy-ı zıştı Edībā şikāk iken
Olmaz vifāka merd-i le'imiñ liyākati

1800

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ğarka taḥşiş eylemiş çün sāliniñ selsālını
Düşmeniñ levḥ-i kuyūd-ı sâlden sil sālını
- 2 Bağ fesād-ı kevne kim her merd-i süflî yārine
Erse sâl-i fūrşate düş-nâm eder irsālını
- 3 Mülhem-i aḥlāk-ı ehl-i intibāh ol 'ākiliñ
Dehre dil-bend olmada gör ğayret-i ihmālını
- 4 Sūd-ı 'uqbādan bülüg-ı şervet-i ḥırmān içün
Ehl-i ehvāniñ қаzā ta'cıl eder āmālını
- 5 İḥtimāl-i şıklet-i ğamdan sebük-bār ol Edīb
Bed olanıñ çekme bār-ı züll-i istikbālını

1801

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 دمادم شكر حق كن عالم آرا شو بدین کاری
'Aṭā-yı Kirdġarı geçme görmekten bed inkārı
- 2 Ne şıḥḥatmendî qor çün zaḥm-ı nîşinden ne bīmārı
Nice қатle sezāvār etmesin ḥükm-i Nebî mārı
- 3 نمی باشم بقید آرزوی همدمی هرگز
باستار الوفا فی حذرهم مادمن ابکاری
- 4 'Adūya dilde cāy etsem de geçmez kīne-ḥ'āhiden
Düşürmekle söner mi āba 'aks-i şu'le-i nārı
- 5 Edībā қadr-dān-ı nāfe-i āhū-yı Çinim ben
Çerāġāh-ı ğazāl-i ḥ'āhiş etmem her giyāzārı

1802

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ederken çeşm-i sem'e tütüyā maḥrūm-ı bīnāyī
'Amā-yı dīde-i idrākidir bīnāya bī-nāyī

5 liyākati Ü2: refākati Ü1

1800 Ü1 200a, Ü2 191a

1801 Ü1 200b, Ü2 191b

1 bed Ü2: her Ü1

1802 Ü2 191b

- 2 Görünmez ehl-i 'aşka şüret-i hāl-i dil-i zārī
Havāle etmedikçe dūr-bīn-i nāle-i nāyī
- 3 Nigāh-ı şevke halvet-hāne-i gamda medār ancak
Sürūd-ı 'aşk olur idrāke hüsni-i bīkr-i şahbāyī
- 4 O dil kim kadr-i 'aşkın neş'e-i sāgar bülend eyler
Bülüg-ı fahr-ı ehl-i tāt'atı n'eyler temennāyī
- 5 Edībā dehrde bī-minnet-i irşād-ı mürşiddir
Kuvā-yı 'aşk ile fehmi eyleyen te'sīr-i esmāyī

1803

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Cihānı kārīh iken gönlüm alalı hem eli
لدى النفور من الكون اللى هملى
- 2 Gülü-yı gaşba kıtārıyla cezb eden cemeli
Eder mi lāyık-ı işrāb-ı sāgar-ı Cem eli
- 3 Hülüş-pişe olanlar nice fidā eyler
Vişāl-i sīm ü zere naqş-ı sikke-i 'ameli
- 4 Sezā mıdır ki nıgeh-dār-ı mezra'-ı dāniş
Niṭāq-beste-i a'māl-i şevr ede ḥameli
- 5 Edīb olmayıcağ aşinā-yı hüsni-i taleb
Kalır rehīn-i hafā merde şahid-i emeli

1804

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sezāvār-ı hayāt-ı şöret etme nām-ı eşnāmı
Hemān ḥabl-i metīn-i in'idām-ı nāma aş nāmı
- 2 Zebān-ı cehl-i nākūs-ı dālālī lāl-i izlāl et
Bülend eyle hitāf-ı dil-keş-i telkīn-i İslāmı
- 3 Sevād-ı tār-ı mīg-i zulmet-i işrāki izhāka
Büzüg-ı mihr-i imān ile pūr-nūr eyle eyyāmı
- 4 Nevā-bağş-ı heziz-i irti'āş-ı sāk-ı a'dā kııl
Dem-ā-dem şadme-i hevl-i şadā-yı pāy-ı iqdāmı
- 5 Ḥamāsetle ser-ā-ser fırka-i āhen-dilān içre
Edīb olduqça sāmī añma nām-ı Rüstem-i Sāmı

1803 Ü2 191b

1804 Ü1 200b, Ü2 191b

1 etme Ü2: etmem Ü1

5 añma Ü2: añā Ü1

1805

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Râ kaşınıñ dil almak ise nîk-râlığı
Ben çok cihân-ı hüsne değışmem buralığı
- 2 Bîgâne-âşinâsın eyâ nâ-şinâs-ı hüsñ
Bîgâneveş bizimle de et âşinâlığı
- 3 Şûfi ki duhter-i rezi hem-şire eyledi
Ümmü'l-ḥabâyış olsa 'aceb mi analığı
- 4 Enf-i raķibe nâḥun-ı engüş-t-i âhdan
Her dârb-ı bî-eşerle kırılmaz kayalığı
- 5 Semt-i Vefâyı câygeh eylerse de o şûḥ
Terk eylemez yine şanırım bî-vefâlığı
- 6 Şeb-zinde-dâr-ı fûrşat olup câme-ḥ'âbda
Tenhâ bu gececik hele buldum aralığı
- 7 Şâf etdi yâr âyine-i ḥâtırın bize
Qaldı raķib-i rû-siyehe yüz qaralığı
- 8 Bint-i 'ineb çıkarsa da mâhî şikârına
Nâ-maḥremân görür mü hiç ol bîkr balığı
- 9 Keştî-süvâr-ı lücce-i teslîm olup Edîb
Kâr eyleme Ḥudâ var iken nâḥudalığı

1806

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bu sikke-ḥâne-i dehrîñ nedir bu resm-i bedi
Ki degdi cümleye hep naķd-ı pençe-i esedi
- 2 Nedir bu şayrafî-i vâm-dâd-ı gerdünuñ
Ḥavâle verdigin almak ḥavâlesiz 'adedi
- 3 Bülend-kâmet-i himmet odur ki 'âlemde
Dirâz etmeye heft âsmâna erse yedi
- 4 Ḥarişdir hele bād-ı gürisne-çeşm-i ḥazân
Süpürdü ḥ'ân-ı bahârı eliyle cümle yedi
- 5 Viķâye oldu sipihre siḥâm-ı âḥ u enîn
Pür olmada zırh-ı âhenîn ile cesedi
- 6 Bu kâr-ḥânede şâgird-i zihn-i bî-mâye
Bu ḥîre-fehm ile her fende şimdi üsteledi

- 7 Dirāz-destī-i hırşa gönül Edībāsā
Vesīle eyleme endīşe-i ğidā-yı ğadı

1807

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Bār-ı pīrīden olunca naḥl-ı kāmēti münḥenī
Bī-nevā nev-bāve-cūy-ı bāğ olur şeyḥ-i denī
- 2 Bāğ-ı ğamda ḥūn-ı eşk ü nāledir verd ü hezār
Cāygāh-ı 'ayş u 'işret şanma her bir gülşeni
- 3 Evc-pervāz ol hümāāsā seniyyü'z-zāt isen
Ḥalka gösterme denā'etle ḥazer kıl sen seni
- 4 Pīr-i cevşen-pūş-ı taqvānıñ cihād-ı nefside
Āh enīn olmağ gerekdir āhenīn pīrāheni
- 5 Ey gedā-yı ma' rifet sen nuṭfeden maḥlūk iken
Devlet el verse saña bilmezlenirsin sen meni
- 6 Sīr-ḥ'ārīden gelir efzūnī-i derd-i şikem
Menşe'-i emrāz-ı ḥ'ārīdir bu kār-ı ḥ'urdenī
- 7 Var Edībāsā feşāḥat-cūy-ı nuṭk-ı bātın ol
Yohsa zāhirde ber-ā-ber tūt faşīḥ ü elkeni

1808

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Bil 'ālemiñ tefāvüt-i ecnās-ı nāsını
Fehm eyle her ḥasīs ü nefisiñ bahāsını
- 2 Dehre yetişdi gör dü kabā-yı nehār u leyl
Ehli 'aceb ki bī-'aded eyler libāsını
- 3 Gel etme pāy-ı nātıkañı leng-i iftirā
Fikr et peleng-i rüz-ı cezā iftirāsını
- 4 Fikr eyle bī-şināh-ı 'amel her berehne-ten
Hiç lücceden bulur mu selāmet yaqasını
- 5 Zāhid ki gende-būy-ı riyādan selīm ola
Bām-ı sipihre açsa sezā būriyāsını
- 6 Ḥar-sīretāna bağ ki kıṭār-ı sūtürveş
Çekmekde durma her biri bār-ı belāsını
- 7 Güçdür bu terbiyetkede-i 'ālemiñ Edīb
Farğ eylemek mü'eddeb ile bī-ḥayāsını

1809

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 الى المهالك لما هواك القانى
Dü pilk-i dîdeden efşürde etdi el qanı
- 2 Nihāl-i sînemiziñ âteş oldu efnānı
توقدى بلهيب الغرام افنانى
- 3 چه گونه سفله گشایش دبده پیشانى
که او برای شکم میدود به پیش آنی
- 4 Hārîşe neyl-i emel bāb-ı halkdan görünür
Ki Hālîkiñ aña gūyā yetişmez ihsānı
- 5 Ne deñli mütqan-ı kār olsa sa'y ile olmaz
Binā-yı sedd-i Sikender müsaḥḥar-ı bānı
- 6 Revāc-dāde-i naqd-ı cināyet oldukça
Mu'în-i ḥaşm-ı sitem-kār cānıdır cānı
- 7 Edîb dergeh-i yāre hücum eden 'āşık
Eder şikeste 'aşā-yı mecāl-i derbānı

1810

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 گر نبودی ز ازل وایه من بی عدمی
من نوى الرحم لمن اهملتى بيع دمی
- 2 Her gören cūş-ı sirişkimde olan nāmiyemi
Dehen-i yādına bîgāne eder nām-ı yemi
- 3 Maẓhar-ı hırşa naşib olmayıcak bî-şikemî
Ḥaşv eder cevfine zaḳḳūm ise de biş ü kemi
- 4 'Āşıkıñ yāre gamı kâbil-i iblāğ olmaz
Tāb-ı evrākı şikest etmeyicek tā kâlemi
- 5 Merdümün rezme Edîb olmasa da iqdāmı
Her nefesde dil-i bed-ḥāhı gerek yağa demi

1811

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şekl-i raķīb-i şāmī-i meş'üm-ı şāmiti
Çeşmim zālām-ı şebde görüp şandı Şām iti
- 2 Kıoymaz siperm-i hātırı yek hefte bî-zübül
Ahkām-ı heft neyyir-i çerhiñ tehāfütü
- 3 Kıādī namāzı 'azlde fevt etdi 'amd ile
Bilmem 'aceb kıazāda mıdır vaķt-i fāyiti
- 4 Pür-vāye-i hamīm-i gülü-süz-ı maķtsın
Şūfī gel etme bezmimize intimā kıatı
- 5 Eyler Edīb nazmımı terciħ dıgere
Fark eyleyen miyāne-i nāţıkla şāmiti

1812

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şanma 'afife pīre-zenān-ı yaşamışı
Çok kār-ı nā-sütüdeleri cümle Şām işi
- 2 Menşūr-ı sīnemiñ reme-i harf-i dāğ ile
Pür oldu hep hātīre-i pehnā-yı hāmişi
- 3 Rāmişgeri-i külbe-i gamken seciyyemiz
Ol kelbden şinüfte eder mi ki rāmişi
- 4 Bir kılca yok meħāsine bu nāmı şānedir
Terk eyle 'ahd-i şūfī-i pīr-i bunamışı
- 5 Cüyende-i şahīf-i dilāndır Edīb halk
Yokdur bakılsa merd-i hāşifiñ aramışı

1813

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 La'line menhüm iken yāriñ leb-i h'āhişgeri
Maţlabı nā-būd olup kıaldı leb-i h'āhiş geri
- 2 Olmadık şanma raķīb-i nākes-i dündan beri
'Ahdi bozduk biz o bed-peymān ile dünden beri
- 3 Bulmadık cāy-ı güzer yāre zihām-ı nāleden
Perde-puş olmuş edīm-i āhdan gūyā deri

1811 S 78a, Ü1 200b, Ü2 192b
4 maķtsın S, Ü2: vaķtsın Ü1

1812 S 78a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1813 S 78a, Ü1 201a, Ü2 192b

- 4 Şebt-i āsar-ı meşāk-ı nā-güzir-i fūrKate
‘Āşık-ı zārīñ esārir-i cebindir mıştarı
- 5 Müjde mihmānān-ı bī-zād-ı sarāy-ı ‘aşka kim
Zevrak-ı vaşlīñ bedīd oldu Edībā lengeri

1814

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 ‘Aceb vīrān-dilānīñ şülme-i ümmīdiniñ redmi
Hemān cāy-ı emelde cünbiş-i sebbābe-i red mi
- 2 Nihād-ı kalb-i ‘ālemden binā-yı irtişā hedmi
Fezā-yı reb‘-i ma‘mūrunda dünyānīñ müşāhed mi
- 3 Tereddüdle n’içün düşdükçe nāmın yād eder bilmem
Meger mey-ḥ̣āre şeyḥ-i mürtedī yanında mürted mi
- 4 Zemīn gerd-i fitenden münhemik eflāke pervāza
‘Aceb seb‘-i şidādīñ inḳılāba meyli müştēd mi
- 5 Edībā kār-ı dehriñ böyle nā-sāz olması āyā
Emārāt-ı zuhūr-ı ‘īsi-i eflāk-mesned mi

1815

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Çeşmden koyma terāvişgeri-i sürḥ-ābı
Dīdeden seyl-i dem-i ḥasret ile sür ḥ̣ābı
- 2 Ehl-i idrāke memerr-i nazar-ı ‘ibretdir
Nüşā-i sīret-i erbāb-ı ḡamīñ her bābı
- 3 Āb-senc-i zeḳan-ı yār olamaz bī-dirhem
Pille-i düşuna zīb etmek ile sincābı
- 4 Ya‘ni za‘mınca şalātı yetirip encāma
Der-ḳafā etdi imām-ı çebebi miḥrābı
- 5 Güher-i dīni fidā eylemeden eş‘abdır
Ehl-i dünyāya Edībā zehebiñ izḥābı

1816

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Nice bağlarsın eyā reh-zen-i hem rāhımızı
Şevḳden gör bu kadar leşker-i hem-rāhımızı

1814 S 78b, Ü1 201a, Ü2 193a

5 eflāk-mesned S, Ü2: eflāke mesned Ü1

1815 S 78b, Ü1 201a, Ü2 193a

1816 S 79a, Ü1 201a, 193a

- 2 Bizi der-ḥāb şanıp yāre rakībā şunma
Hele bir fikre getir yeḳza-i nāgāhımızı
- 3 Bī-direng olduğuna cāzim iken devrānıñ
N'ıçün işgāl ederiz ḥatır-ı āgāhımızı
- 4 Çerḫi bir hem-zede-i ḥayret eder bir demde
Ḥaşm-ı dūn na're-i mestāne şanır āhımızı
- 5 Bizi pā-māl-i ḡam etmezdi Edībā ḥāsīd
Bezm-i 'ālemde eger añlasa ikrāhımızı

1817

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Geçdi ḥumār-ı cām-ı ḡamıñ ser-girānlığı
Çerḫiñ alındı bŷy-ı mey-i mihrbānlığı
- 2 Dest-i nesīm ile zer-i gül-bergden yine
Dökdü hezāra cā'ize-i kışsa-ḥānlığı
- 3 Mürgān nedīm-i pŷr-hŷner-i 'andelībden
Peyveste istifāde[de]dir nŷkte-dānlığı
- 4 Bŷlbŷl semend-i gül-bŷn-i bāḡa sŷvār olup
Gösterdi ceyš-i gülşene çāpŷk-'inānlığı
- 5 Gül-gonçe nŷk-i ḡamze-i ser-tiz-i yārveş
Öğretti şāhid-i çemene dil-sitānlığı
- 6 Sŷsen meşāf-ı cŷnd-i şitāya kılıç çekip
Meydāna çıkdı şābit olup pehlevānlığı
- 7 İbkā olundu nergise şāh-ı bahārdan
Ḳayd-ı ḥayāt ile çemeniñ didebānlığı
- 8 İmsāke çekdi dirhem-i berg-i nevi bahār
Terk eyledi nesīm-i şabā pŷl kapanlğı
- 9 Şimdi Edīb kil-k-i belāḡat-ş'i'ārımıñ
Ḥunyāger-i hezār iledir hem-zebānlığı

1818

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Herāsımdan 'adŷ mŷmkin mi sedd etmek der-i bālī
Ki vehmim sārīb-i ḫıdr-ı 'adem etmekde rībālī
- 2 'Adŷ gördŷkçe destin çeşme ser-pŷş-ı 'amā eyler
Nigāh-ı fehmine mestŷr olan sīmā-yı ehvālī

- 3 Rikāb-ı ser-keşān-ı dehre tā kim kayd-ı zilletdir
Bu hāşıyyetle ‘ākıl cehl eder mi qadr-i aḡlālī
- 4 Hünermendān-ı ‘aşr ādāb-ı şer‘-i Hālīkiñ n’eyler
Mücerred zūr ile itqān eder taḥşıl-i emvālī
- 5 Faqaṭ irād-ı naqd-ı sīm ü zerdır fikret-i qādī
Hemān hedm-i diyār-ı nāsdır endīşe-i vālī
- 6 Selāṭīn-i cihān dil-beste-i naqd-ı gedā olmuş
Budur gūyā ki şān-ı ḥüsn-i istignā-yı şāhānı
- 7 Zen ü merdiñ bu devr-i faḥşda ‘işmet-fürüşānı
Qomuş birden zer-i meskūke çeşm-i bend-i sirvālī
- 8 Nice sūy-ı Hudādan lāyık-ı ikrām-ı raḥm olsun
Lisān-ı ḥālī istid‘ā eden tenkīl ü izlālī
- 9 Edībā ‘ālemiñ bī-reh-berān-ı rāh-ı tevfiqi
Reh-i idbāra ibdāl eylemişler nehc-i iqbālī

1819

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Bu siyāsetkedede şer‘ iledir şer‘ ademi
Şer‘e rām olmayanıñ hādir olur şer‘e demi
- 2 Merd-i bed-kārı ḥayā-düşmen eder bī-nedemi
Kārih-i riziş eder çeşm-i ḥaṭā-bīne demi
- 3 Şanma kim sīnesini āh-ı nedāmet-keş eder
Selb-i gayretle olan pīşe-i bed-mültezemi
- 4 Görmeden nefret eder neş‘e-perestān-ı ümem
Reh-ber-i cünd-i meserretse daḥi rüy-ı ḡamı
- 5 Āh-ı ḥasretdir eden dīdeyi nem-dīde Edīb
Yādir çeşme nümāyende olan mevc-i yemi

1820

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Bint-i ‘inebe cāmı lişām etmeyelim mi
Ol duḡteri pūşide-ḥırām etmeyelim mi
- 2 Tayy eyleyerek mebhāşını ḥürmet ü ḥilliñ
Bu mes‘elede qaşr-ı kelām etmeyelim mi
- 3 Şemşir-i ḥayāl-i nıgeh-i ḡamze-i yāre
Çeşm-i dil-i bīdārı niyām etmeyelim mi

- 4 Teshîr-i hü mâ-yı harem-i evc-i neşâta
Bâm-ı kafes-i sineyi dâm etmeyelim mi
- 5 Bülbül gibi gülzâr-ı hazân-dîde-i dehre
Biz daî Edîbâne selâm etmeyelim mi

1821

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ehl-i teşâ'uruñ o mükerrer deyişleri
Kayd-ı edeble ya'ni şeker çiyneyişleri
- 2 Verir yem-i tîbâ'a dem-i serd ile cümüd
Ol yâve-gûlarıñ o şovuk söyleyişleri
- 3 Ebrûlarıyla nâvek-i müjgânı var iken
Bî-câ degil mi tîr ü kemân isteyişleri
- 4 Şemm-i hevâdan etse n'ola halkı bî-naşib
Hâkimleriñ bu bād-ı hevâdan yiyeşleri
- 5 Etse 'aceb mi seng-i siyâh-ı deriñ sefid
'Uşşâk-ı zârîñ ey gül-i ter ağlayışları
- 6 Ehl-i hîdâ' u mekr ü riyânîñ garîbdır
Tâ'atde irtikâb-ı vebâl eyleyişleri
- 7 Câhilleriñ Edîb bizi hândenâk eder
Tevsî' kümm ü 'örf ü 'imâme giyişleri

1822

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Müjgânına erilmedi ben kaçdayım daî
Ebrûlarıyla hayli keş-â-keşdeyim daî
- 2 Ağyâr erişdi la'line ben tâb-ı rüyuna
Eller na'ime erdi ben âteşdeyim daî
- 3 Başdan şavıp ayağa düşürme naşibimi
Sâkî ayakda şanma ki ben başdayım daî
- 4 Çok gerçi bâr-ı huşk ü teri nahl-ı hâhişîñ
Ammâ bakılsa ne kuru ne yaşdayım daî
- 5 Hiç süy-ı yâr-i digere meyl etmek olmadı
Bâ-cân u dil Edîb o perîveşdeyim daî

1821 S 79b, Ü1 201b, Ü2 193b

2 Verir yem-i S; Verdi yem-i Ü1: Veririm Ü2

7 'örf ü S, Ü1: (Ü2'de bulunmuyor)

1822 S 80a, Ü1 201b, Ü2 193b

1823

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Dil-ber göremez naḥl-ı vücūdumda budāḡı
Dāḡ üstünü bāḡ eyledigim bilmez o bāḡı
- 2 Gūsāle-i dil-beste-i bismilgeh-i 'aşkı
Tīḡ-i nigehe anıñ içün verdi buzaḡı
- 3 Zülf-i siyehin etdi kemer-bendine ta'lik
Mürḡ-i dil-i āvāreye dām oldu kuşaḡı
- 4 Bezm içre bu şeb sāḡı-i ser-mestiñ elinden
Peymānesi üftāde olup kaydı ayaḡı
- 5 Çok lāḡ u leṭāyif yazarız yāre Edībā
Ol şāh-ı cemālīñ gider olduḡça ulaḡı

1824

mef'ülü fā'ilātü mefâ'ilü fā'ilün

- 1 Görmekle maḡribinde o mihr-i nev-āfili
Zāhid unuttu gitdi fūrüz u nevāfili
- 2 Māh u sühāyı ḡadd-i tesāvide añlama
Bir şanma merd-i āḡeh ile şaḡş-ı ḡāfili
- 3 Zann etme kim metā'-ı emel rāyegān olur
Tā gelmedikçe kişver-i vaşlīñ kavāfili
- 4 Etdi revāḡ-ı ṭab'-ı e'āliyi kīr-gün
Dehriñ duḡān-ı hīme-i cevr-i esāfili
- 5 Durma Edīb nekhet-i 'ıtr-ı maḡāl ile
Maḡbūt-ı bezmgāh-ı cinān et meḡāfili

1825

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Rind-i peymāne-güzīn şeyḡiñ olaldan cārı
Sāḡa-i dārına mizāb-ı ḡam oldu cārı
- 2 Zāhidiñ rāh-ı tecerrüdde olaydı 'ārı
Çirk-i eşvāb-ı riyādan bulunurdu 'ārı
- 3 Sālikān mes'ele-i zühdü olunca dārı
Vaḡşet-i ḡalk ile der-beste ederler dārı

5 o S, Ü1: ol Ü2

1823 S 80a, Ü1 201b, Ü2 193b

3 etdi kemer-bendine S, Ü2: etdigimiz bendine Ü1

1824 S 80a, Ü1 202a, Ü2 194a

1825 S 80b (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Olmayan şıdķ ile dil-beste-i fażl-ı Bārī
 Hār gibi bārgēh-i ğamda ķo ķeksin bārı
- 5 Olanıñ sāġar-ı iħlāşı Edībā yāri
 Tāmdır neş'e-i ümmīdi degildir yarı

1826

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Hābda bir kerre görseydim o ra'nā dil-beri
 Belki tāb-ı iştıyākından olurum dil-berī
- 2 Evc-i hayretde cenāh-ı ğamla pervāz etdirir
 Ol cevān-ı nev-resim mürġ-i dil-i ğam-perveri
- 3 Dāstānın etse de zāhid bize naķl-ı müzāh
 Öyle bilsin kim bu mihmān-ġānede yokdur yeri
- 4 Per-nümün olmuş hümā-yı ġüsnüne ġaţţ-ı nevi
 Āh kim bu ġüsn ile 'aķlım uçurdu ol perī
- 5 Dergeh-i yāre edīm-i cismi etdim perdedār
 Baña muġtaşdır Edībā pāsbānī-i deri

1827

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Zāhidiñ meşrebi ġün 'ayb idi yār-i yāri
 Göremez olsa daġı 'ayb-ı diyār-ı yāri
- 2 Merdüme sırr-ı ġayā münkeşif olmaz tā kim
 Çillegāh eylemeye ġalvet-i ġıfz-ı 'ārı
- 3 Nüşā-i şıdķı nigāhından ederdim iħfā
 Cāhiliñ olmasa maġşüb-ı yed-i inkārı
- 4 Heves-i ġāşnī-i lübb-i lübāb etmeyicek
 Kütübüñ remz-i me'ānīsini bilmez ķārī
- 5 Şāhid-i şūġ-ı gülü münfe' il-i nāz eyler
 Deste pīrāye eden naķş-ı sitiz-i ġārı
- 6 Süfehā āteş-i azrārı ķomaz dest-i ķazā
 Şuya ġarķ etse 'anāşırdaki cüz'-i nārı
- 7 Münkiriñ ķābil-i itfā mı olur kim cehliñ
 Āteşi feġm-i heyülāsına olmuş sārī
- 8 Bilmeyen nā'ibe-i ġāret-i ehl-i ġaremi
 Bī-sebeb nāz-ı teraķķide şanır es'ārı

1826 S 80b, Ü1 202a, Ü2 194a

3 müzāh S: mizāc Ü1, Ü2

1827 Ü2 194a

- 9 Tā Edīb olmaya tervīc metā‘-ı şıdkı
Ehl-i ‘aşrın giderek kāsīd olur bāzārı

1828

müfte‘ilün mefā‘ilün müfte‘ilün mefā‘ilün

- 1 Görme sezā-yı ibtilā neş‘e-i meyle nevmeyi
Kılma mizāca nā-be-cā bā‘ iş-i derd-i nev meyi
- 2 Bādeyi meyl-i tām ile hürmetin iğtinām ile
Geç yed-i iltizām ile cām-ı dehāna koymayı
- 3 Mey nice qadri dūn eder nefis-i bedde zebūn eder
Mültezim-i derūn eder tāze cevānı sevmeyi
- 4 Derd-i derūna kıl devā etme devīde-i sivā
Eyle sipürde-i hevā meşreb-i rinde uymayı
- 5 Kurtulamaz nekālden satvet-i Zü‘l-celālden
Şüste eden hayālden tāb-ı lezāya doymayı

1829

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 N’ola ol fāris-i hüsnuñ şuhāl-i dil-keş-i atı
Gedā-yı vuşlata verse nevīd-i devlet-i ātī
- 2 Ğinā-yı kalbi rācihter gelir mülk-i Süleymāna
Kānā‘ at-pişeniñ olmazsa da ‘unvān u dārātı
- 3 Çü-cüş-ı mevc-i yem her kīne-ḥāhıñ rüy-ı ḥālinde
Dem-ā-dem cılve-sāz olmakda naķş-ı sū‘-i niyyātı
- 4 Revā gör ey faķih-i bed-reviyyet rindi firdevse
Dirāz etme yeter rişin gibi ḥabl-i rivāyātı
- 5 Çü-cism-i ehl-i gam peydā mı nā-peydā mı añlanmaz
Güç olmuşdur Edībā ehl-i şıdkıñ nefy ü işbātı

1830

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Dehān-ı şeyḥden umma kelām-ı mā ya‘ni
Eger içerse de rindiñ şarāb-ı māyi‘ini
- 2 Tevaķķu‘ eylesesin vaķ‘-ı şān u āsāyiş
Ṭarīķ-i zūll-i gamıñ fehm eden vaķāyi‘ini

1828 Ü2 194a

1829 S 81a, Ü1 202a, Ü2 194b

1830 S 81a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 3 O şūha cism ü dil ü cān-sipār olan ‘āşık
Zebān-güzār-ı hayāl etmesin vedāyi‘ ini
- 4 Güm etdi halka-i zıkr içre şeyh dünyâyı
Dönüp çü-esb-i raḥā cüst-ü-cūda zāyi‘ ini
- 5 Şafā-yı zāyiḳa-i feyzden müberrādır
Edīb aṇlamayan ḥāmemiñ şānāyi‘ ini

1831

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Sakf-ı dile hümüm-ı firāḳıñ ‘anākibi
Olmaḳda tār-beste-i renc ü ‘anā gibi
- 2 Mülk-i derūnu cünd-i ḡarāmıñ revākibi
İşāl-i dest-i ḡārete görmüş revā gibi
- 3 Hüzẓār-ı bezmi cümle şavar bir baḥūr ile
Dehriñ esās-ı şoḥbeti pā-ber-hevā gibi
- 4 Yāriñ dilir ḥācibi esb-i cemāline
Binmiş elinde deşnesi var işte rā gibi
- 5 Yokdur Edīb ‘ārife enmūzec-i na‘īm
Dār-ı fenāda cāygeh-i inzivā gibi

1832

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Bilmem dilimiñ katline fetvā mı verildi
Yā pışgeh-i ḡamzede bir cā mı verildi
- 2 Ḡarḳ eylemede ‘ālemi ḥün-ābe-i eşkim
Āyā gözüme cūşış-i deryā mı verildi
- 3 Nevbet ḳomadı nālišine ‘āşık-ı zārıñ
İḳlīm-i çemen bülbüle tenhā mı verildi
- 4 Eflākde mi gördü o meh ‘aks-i cemālin
Yā destine mir’āt-ı mücellā mı verildi
- 5 Olmaḳda füzün zerdī-i endāmım Edībā
Bālāmıza bir ḥil‘at-i dībā mı verildi

1831 S 81a, Ü1 202a, Ü2 194b

2 ḡārete S, Ü2: raḡbete Ü1

1832 S 81b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1833

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ğarāma ol ki ede cismi kebs-i kurbānī
Çekip alırsa n'ola dest-i cezb-i kurb anı
- 2 Hayāle almaz o kim hādışāt-ı devrānı
Tarih-i zillet eder dest-bürd-i devr anı
- 3 Sezā mı merd-i fütüvvet-şi' āra kār-ı zinā
Be-nezd-i ehl-i mürüvvet olur mu er zānī
- 4 Kül etdi sīne-i biryān-nümünü sūziş-i ğam
Bu kâh-ı cism-i naḥilīñ güm oldu bir yanı
- 5 Edīb menhec-i İslāmı zāyi' etmiştir
Cihānda aḥlamayan rāh-ı küfr ü imānı

1834

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Zāyi' eylerdik maḳām-ı na're-i mestāneyi
Gūş edeydik sem'-i cān ile eger mestā neyi
- 2 Gerdiş-i meydān-ı ğamda ḥ'oş görür ehl-i hevā
Neş'e-i peymāneden ey rind-i ğam-peymā neyi
- 3 Ney gibi etdim ser-āġāz-ı nevā-yı ğam henüz
Çāre-i teşhīr bilmem neyledir cānāneyi
- 4 Bezm-i dūzaḥ-tāb-ı aḥzān içre sūz-ı nālişim
Āşiyān-gīr etdi çün-pervāne bī-pervā neyi
- 5 Kābil-i pend-i Edīb ol neyden al feyz-i nefes
Zāhidā pīrāye-gīr et meşreb-i pīrāneyi

1835

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid ne deñli şahḥ ile olursa ger [de]nī
Şad-sāle naḳd-ı zühde alır būs-ı gerdeni
- 2 Māl almanıñ ki tā bu kadar aldı dadını
Gelmez mezāḳ-ı ḥākime ḥ'oş kār-ı dādenī
- 3 Erḥāma nehş-i cīfe-i ḥ'ār-ı ḥarāmdan
Doğduḳça ḥalka düşmen olur her düşen menī

1833 S 81b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1834 S 82a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1835 S 82a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 ان كنت فى المحبة بالذل قانعا
ذوالعز فى الهوى عجبى كيف لامنى
- 5 Yāriñ Edīb rüyunu zīb-i hayāl eden
Almaz nigāh-ı rağbetine zīb-i gülşeni

1836

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Niyyetiñ zayf-ı gamıñ qalbime tenzıl gibi
Şevk ile ötmeye zīrā ki bu ten zıl gibi
- 2 Dehen-i ẖāhişe aldıqça zebān-ı yāri
Dilimiz cūşa gelir mevc-i yem-i dil gibi
- 3 Eylemiş teb-zedegī lüknet-i şirini kadar
Reng-i ruhsār-ı dil-ārāsını tebdıl gibi
- 4 Mīl-i sürmeyle miyān-ı kehal-i cānānıñ
Arasan arasını var hele bir mīl gibi
- 5 H̱oş olur behceti gāyetde cemāl-i yāriñ
Mīl-i sürmeyle eger etmese tekmīl gibi
- 6 Yine nev-rūza çıkıp rahtını taḥvīl eyler
Āftābım ḥamele etmege taḥmīl gibi
- 7 Girip ol Yūsuf-ı ḥüsnüm yine mā'-i Nīle
Teni mā'ilere gark eyledi şan Nīl gibi
- 8 İhtiyāz etse n'ola qadr-i bülendi ol kim
Tāb-ı 'irfān ile pür-nūr ola qandıl gibi
- 9 Nice bārık ise de böyle Edībā şî'rim
Dehen-i qālime gelmez yine bir kıl gibi

1837

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihānda ser-firāz olmakda ol āzāde-ḳad şimdi
Aña yetmez derim kūteh-nigāh-ı çeşm-i bed şimdi
- 2 H̱üsām-ı gamze-i ser-tizi çekmiş yār 'uşşāḳa
Penāh-ı dāmen-i zülfe yapışsınlar meded şimdi
- 3 Baña evşāf-ı ruhsārın ederken ḥayret el verdi
Unutdum ey dil-i efsāne-gū neydi şaded şimdi

1836 S 82a, Ü1 202a, Ü2 194b

4 arasını S, Ü2: ara Ü1

1837 S 82b, Ü1 202b, Ü2 194b

- 4 O meh bîgânelerden şadd u i' rāzında şābitdir
Dilā ol āzmūdendir benim şad kerre şad şimdi
- 5 Direm-cūyā olup merdūd-ı hırmān olma ey zāhid
Saña bihter degil mi dest-i reddeden dest-i ked şimdi
- 6 Eb u cedd ile faḥr etmekdesin ey sālîk-i cāhil
Hemān ebced mi şandıñ menhec-i tā' āta ced şimdi
- 7 Edîbā şadme-ḥ'ār-ı müşt-i gerdūn olmadan dā'im
Hemān ḥ'urd olmada gūyā ser-i ehl-i ḥired şimdi

1838

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Olur mu güm-reh-i 'aşka reh-i sefer hādī
Eger ki bedreḳa-i rāh ederse Ferhādī
- 2 Derūnu āh ile pūr-māye etdi hicrānı
'Aceb mukāṭa' adır kim hevādır irādī
- 3 Ḥurūşu şanma ki mī'ād-ı vaşla merhūndur
Ki ḥūn-ı dīde kesilmez gelir dem-i 'ādī
- 4 Yazık ṭabanca-i bīhūdesiyle şāgirdi
Düşürdü 'illet-i sille cefā-yı üstādī
- 5 Edîb yād-ı bün-i yāri kār edip zāhid
Demiş ki böyle kuruldu ezelde bünyādī

1839

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 هاجرت عنك حالك لما ارابنى
Ey yār-i bed-serîre bulursun ara beni
- 2 تا شد نگاه سمع درایت خلل پذیر
ملزم شود لسان فصاحت بالکنی
- 3 Ḥūsn-i metā'-ı ḳadrini maḡmūr-ı reşk eder
Leşm-i şifāhı zīver eden rûy-ı dāmeni
- 4 Tāb-āver-i firāḳ-ı şadîḳ-i şefîḳ olan
Vaḳt-i ṭalebde zāyi' eder cāy-ı me'meni

5 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

6 tā' āta S: 'irfāna Ü1, Ü2

7 ḥ'urd S: ḥurd Ü1, Ü2

1838 S 83a, Ü1 202b, Ü2 195a

1839 Ü2 195a

- 5 Vaḥdetde ƙaşr-ı cennete miħmān idim Edīb
Bulsam eger ki kendime gönlümce meskeni

1840

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 بديع سال من أفاق اشواقى بترطيبى
Nihāl-i ' arızında gül gibi yārīñ biter ƙibi
- 2 Yed-i ağıyardan zeyl-i vişālin ƙaşr eder dil-ber
Firāz olduƙça ƙaddi ḥāke düşmez dāmen-i şibi
- 3 Riyā-yı merdüm ibhāc eyledikçe şūret-i ƙarın
Görünmez dideye aḥlāƙının sīmā-yı tehzibi
- 4 Olurken ehl-i bağıye pīşe her mesned[d]e āsānī
Mühān-ı zahmet-i ta' mīr eder mi dest-i taḥzibi
- 5 Nigāh-ı meyl-i her āteş-nihāda cūy-ı rügandır
Ḥiyāz-ı āb olursa dūzaḥıñ er cāy-ı ta' zibi
- 6 Herāsān-ı Ḥudānıñ hem-dem-i ümmīd ü bīminden
Ġam-ı terhibin icāz eylemez tefriḥ-i terġibi
- 7 Tek-ā-pūy-ı der-i eşrārdan teb' id-i ni' metdir
Edībā merdüm-i ' uzlet-güzine za' f-ı terkibi

1841

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Umardım kim ola āşār-ı resm-i naşfet ü dādı
Meger bī-dādgāh-ı ' ālemiñ hiç ƙalmamış dadı
- 2 Edip şüyide rüy-ı deştgāhı berf-gün etdi
Şehā çeşm-i dil-i şūrīdemiz ol dem ki ağladı
- 3 Dilā rüşvetle söyler saña belki şeyḥ-i nā-mürşid
Su'āl etmek olursa aña bir kez rāh-ı irşadı
- 4 Bu şurişgehde irā-yı zinād-ı ḥud' adır cümle
Bütün ḥükkām-ı āteş-ṭab' -ı vaḳtiñ bāb-ı irādı
- 5 Kibārı sihr ile cādū gibi teşḥire ƙādirdir
Bağılsa pek güzeldir mürşidiñ bu fende icādı
- 6 N'ola tilmizi taḳdīm eylese bālāsına şeyḥi
Meger şāgird olanlar üstüne almaz mı üstādı

1840 Ü2 195a

1841 S 83a, Ü1 202b, Ü2 195a

2 ol dem ki S, Ü2: ol deñli Ü1

4 irā-yı S, Ü2: irād-ı Ü1

- 7 Nesīmāsā hemān tāb-ı ğam-ı rindānı teskīne
Edībā bezm-i gülşende hevā-yı bādedir bādı

1842

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Farķ etmeyen nişimen-i ğamda duraĝını
Alsın eline nūr-ı maħabbet çerāĝını
- 2 Eyler nemā-pezīrī-i tevfiķ-i maṭlabıñ
Hem-ser nihāl-i sidreye her bir budāĝını
- 3 İ'ād-ı keşf-i sırrı kıomazsa raķib-i dūn
Ketm etmesin ne var ise açsın kıulaĝını
- 4 Dil-bend-i zūlf-i dil-ber olan bāĝı n'eylesin
Hiķ dest-i seyr-i bāĝ açabilsin mi baĝını
- 5 Mestī-i 'aşķ-ı yār ile düşdük ayaķdan
Sāķi-i çerķ başına çalsın ayaĝını
- 6 Şūfī ĝināyı faķra da verse bu āz ile
Maħbūbdan ĥayāle getirme ferāĝını
- 7 Varsaķ fezāyı gülşene de sīne-i ğama
Ursaķ Edīb faşl-ı bahārıñ bu çağını

1843

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Geldikde ser-i fikre mey-i cām dudaĝı
Ĥayretle unutturdu bize başı ayaĝı
- 2 Gūyā ki dili lāne-i mār eylemişizdir
Oldu olalı kākül-i müşĝini kıonaĝı
- 3 Tārīk-nişinān-ı ĝamıñ dāĝ-ı ĝamıñla
Rāciķ mi degil şu'le-i ĥūrşide çerāĝı
- 4 Ol şūķ dü kez zāĝ verip şārim-i çeşme
Cān u dil-i 'uşşāķa yine düzdü duzaĝı
- 5 Gülşende şafā eyle kesip biķmege sa'y et
Elden bu mevāsimde şaķın kıoyma bu çağı
- 6 Şūfiye degil bādeyi engūru da verme
Hiķ mīķ-i maķāl-i femine aşma kıulaĝı
- 7 İzhār edicek rāķa-i sīmīni Edībā
Zehr-ābe-i ĥayret içirir pençe-i aĝı

1844

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Būsa alt etmek için her şanem-i nā-rāmı
Zāhid-i şifte-dil ālet eder bayramı
- 2 Bu kademle olamaz kâdim-i vuşlat şūfî
Baña ma' kūs göründü eşer-i aqdāmı
- 3 Men' a-i bāb-ı tevekkülde himāyetde ise
Mürşidiñ ehl-i ğinādan yine istirhāmı
- 4 Alışıp kūs gibi kūnu daği isti' māle
Söze geldikde velî der bu daği er damı
- 5 Zulmet-i şāmda aḡlar aḡı isti' māle
Dide-i ḡ āhişine nūr görür aḡşāmı
- 6 Naḡv-i āġuşuna tilmizi çekip mestāne
Aña şeyḡi şu gibi ezber okutdu cāmı
- 7 Ḥān-mān şāhibi ḡānumlar Edibā şimdi
'İllet-i vaşl-ı ṭabīb etmededir eşkāmı

1845

mefā' ilün mefā' ilün fe' ūlün

- 1 Bağışlar pîr-i paşa ḡān-mānı
Alır gözle göreydi ḡānumānı
- 2 Dile zaḡm ursa da tîr-i kemānı
Yine lutf añlarım bilmem kem anı
- 3 Raḡîbi añma koy ol bed-gümānı
Fezā-yı ḡātırından et güm anı
- 4 Çekip mestāne yāri püştüne şeyḡ
Şarāb ile edermiş ihtikānı
- 5 Edibā kākülün bir yana itmiş
Esîr etmiş dil-i sevdāyiyānı

1846

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 O perî şavma' a-i şeyḡ-i pederden çıkdı
Şeyḡ-i İslām-fidā gör ki nelerden çıkdı

1844 S 84a, Ü1 203a, Ü2 195b

2 Bu S, Ü2: Bir Ü1

1845 S 84a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1846 S 84b, Ü1 203b, Ü2 195b

- 2 Düşdü bâ-ketm-i riyâ gâ'ile-i tâ'âta
Zâhîde fitne kemîngâh-ı hâzerden çıkdı
- 3 Şavşa kaçdında iken zaḥm-ı yarağa düşdü
Nîze şûfî-i ḥara zîr-i siperden çıkdı
- 4 O sefer-kerde perî vâşıl-ı ser-menzil olup
Hele ridf-i terî âgûş-ı egerden çıkdı
- 5 H' oş görürken o perî-rûyu Edîbâ şimdi
Müjde-i sâkıtımız gibi nazardan çıkdı

1847

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 چرا گویم ترا اطوار ناس ای دل که میدانی
Kimi nehc-i hüdaya dūr olur ḥalkıñ kimi dānî
- 2 N' içün sencide etmez kārını merdüm kaẓâ hergiz
Şırâtı ictiyâza reh-nümâ etdikçe mizânı
- 3 Ne faḥr eyler 'aceb miḥnetgeh-i ḥirmân-ı luṭfundan
Ḥudâ erbâb-ı ḥırşa naḳd-ı müzdür eylemiş kânı
- 4 Şaḳın her üss-i dîni süstden sekkânına zîrâ
Helâk ızmâr eder üss-i binâyı süst eden bânî
- 5 Edîb emr-i Ḥudâ 'âlemde maḳrûn-ı mu' atṭaldır
Muṭâ' olduğça şâḥân-ı bûgâtıñ ḥükm ü fermânı

1848

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Nâkesânıñ iltimâs-ı nûş-ı mâ'-i bâridi
Düş-ı istignâma bîrûn-ı taḥammül bār idi
- 2 İğtinâm etdiñ yine ey dil n' içün her vâridi
Sende çünkim genc-i iksîr-i ḳanâ' at var idi
- 3 Nâ-güzîr etdim cüdâ merd-i le'im-i mârîdi
Niş-i zehr-âlûd ile zîrâ şebîh-i mâr idi
- 4 Şimdi fikr-i yâr ile rûşen-diliz kim pîş ez-in
Ḳalbi târîk eyleyen endîşe-i âgyâr idi
- 5 Biz bu dem neyl-i vişâle çâre-yâb olduk Edîb
Mihrcân iḳbâl-i vaşla mûcib-i idbâr idi

3 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1847 Ü2 196a

1848 Ü2 196a

1849

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hañla vāyemend et la' l-i nābīndan mey-āşāmı
Bahārīñ yoğsa nūş-ı sāğara kūteh mi yaşāmı
- 2 Dil-i bī-tāb-ı şeyhīñ şīr-i şedy-i şiredir meyli
Şikār eyler maşūn-ı hıdr-ı ācām olsa da cāmı
- 3 Zebān-ı fikrete hem nāmın almazsam da elbette
Derūn-ı pūr-kederde muṭṭaşıl olmağda hem-nāmı
- 4 Ğırās-ı şulb-ı tāhir ḥāk-i rahm-ı pāke lāyıkdır
Degil mi nā-muvāfiğ olmamağ aşlāba erḥāmı
- 5 Edībā 'ahirātūñ şeyḥ-i dūna verdi baş amı
Olurken zāhirā 'işmet-nümāy-ı Şeyḥ-i Bestāmī

1850

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Alamam çeşmime her ḥire-dil-i bennācı
Ricsden şükr ederim olduğuma ben nācī
- 2 Cāyi' -i neş'eye taḳdīm-i mey-i telḥ etsin
Pīr-i ḥum-ḥāne teḥī koymayagörsün acı
- 3 Haşm-ı sermāya bu gün maḥkeme-i gülşende
'Andelīb-i çemeni eyleyelim da' vācı
- 4 Beng-ḥ'ārān-ı gama la' l-i lebi dil-dārīñ
Rüz-ı bāzār-ı cemālinde güzel ḥelvācı
- 5 Şehleriñ 'ayna Edībā nice gelsin tācı
Ni' am-ı luṭf ile sīr etmeyicek muḥtācı

1851

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şūrveş nağmede çün zarf-ı meyiñ sürnāsı
Sākiyā ḥaşrgeh-i bezm-i meye sür nāsı
- 2 Zāhidiñ şanma eşer-yāb-ı nühādır rāsı
Pertev-i hūşu dimāğında degildir rāsī
- 3 Ḥumret-i şerme ḳodu verd-i riyāz-ı ḥuldu
Gülşen-i behcetiniñ reng-i gül-i būyāsı

1849 S 84b, Ü1 203b, Ü2 196a

1850 S 85a, Ü1 203b, Ü2 196a

1851 S 85a, Ü1 203b, Ü2 196b

- 4 Halka-i zülfü ki taqdîm-i nevâl-i gam ede
Kayd-ı gamdan nice 'uşşâkıñ olur mencâsı
- 5 Olamaz kuhl-ı riyâzetle Edîbâ bînâ
Mürşidiñ çeşm-i dil-i ekmeñ-i nâ-bînâsı

1852

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Lebin teskîn-i tâb-ı şevk için bir emsem olmaz mı
Ya zaḥm-ı rağm-ı enf-i ğayr için de emsem olmaz mı
- 2 Riyâz-ı behcetinden tâze gül dersem derim ammâ
O şâh-ı ḥüsne bir vakt ile eksem dersem olmaz mı
- 3 Zebân u kand-ı müşg-âmîz-i la'lin der-dehân etsem
Lisânından devâ-yı derd-i 'aşkı şorsam olmaz mı
- 4 Hevâ-yı tünd-i âh u dîde-i ḥün-âbe-rîzimle
Ḥurûş-ı eşk-i ter şûr-efken-i cûş-ı yem olmaz mı
- 5 Edinmiş ḥûb oğulluk zâhid-i eb kem nigâh etmez
Ya şimdi ğayrdan nutḳ-ı nigâhı ebkem olmaz mı
- 6 Raḳam ta' lîmine âmâde mâr-ı ḥâme-i kîri
Bu bezl-i cehd ile şâgird-i kâtib erḳam olmaz mı
- 7 Edîbâ kaşd edip birden ser-i aġyâr-ı bed-kârı
Ḥüsâm-ı pür-sem-i âhımla ursam sersem olmaz mı

1853

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Tavr-ı nâzişle göreydi o gül-i zîbâyı
Şermnâk eyler idi ol ruḥ-ı pür-zîb ayı
- 2 Mihr ü mâh-ı felegi dest-ḥ'oş-ı reşk etme
Çerḥe bâz eyleme dest-i nigeñ-i ġirâyı
- 3 Tâb-ı ḥ'urşid-i 'izârîñ çemen-i bâlâdan
Cezb eder jâle gibi mihr-i cihân-ârâyı
- 4 Ḥüsn-i dil-dârı koyup behcet-i ḥûru añma
Vâ' izâ kıлма bize baḥş-ı keder-fermâyı
- 5 Eylediñ sâḥa-i firdevse Edîbâ maġbût
Câyġâh eyleyli memleket-i Şehbâyı

1854

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 H'orş görmez isen h'āna meges gibi konanı
Sen daḥi tufeylicesine alma ḳo nānı
- 2 Miṭ'āmların ṭa'ma bedel oldu şu nānı
Rān-dide eder ḡaflet ile nāne şunanı
- 3 H'or görme şaḳın ḥāme-i 'irfānı yonanı
Ta'zīm edegör āb-ı kemāl ile yunanı
- 4 Şahrā-yı maḥabbetde göründükçe şu yanı
Seyr et nice pīrāhen-i sāmānı şoyanı
- 5 'Uşşāḳın Edībāne ḡam-ı 'aşḳı duyanı
Zemm etse n'ola ṭu'me-i ḡafletle doyanı

1855

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 H'ābide eyle ṭiḡi ḳo elden niyāmını
Bir dem uyut tehemten-i ḡamzeñ ḥüsāmını
- 2 Fīrūze-seng-i nazre-i çeşm-i kebūd ile
Luṭf eyle revzen-i dilimiñ ḳırma cāmını
- 3 Leşm-i niḳāb-ı yāre rızāmız mı var meger
Bulsam fem-i nesīme de vermem lişāmını
- 4 Endek ḥelāli ḳoy da ḥarām-ı keşiri al
Şeyḥā bu ḥürmetiñ edegör ihtirāmını
- 5 Ḥammāma girdi 'aks-i ruḡuyla Edīb o mah
Mir'āt-ı mihre ṭa'ne-zen etdi rüḡāmını

1856

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Olunca 'āhireler ḥānesinde mīzānı
Niyāz-ı vuşlata ister bahāne mi zānı
- 2 Ḳudūm-ı Ḥusrev-i 'aşḳa be-resm-i pāy-endāz
Yeter mi cāy-ı diliñ bir ḥaşīr-i sāmānı
- 3 Ğanī si nāna muḳābil sinān verir ḡalḳa
Deḡān-ı mūra ḳomaz bulsa rīze-i nānı

1854 S 86a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1855 S 86a, Ü1 204a, Ü2 196b

2 kebūd S, Ü2: ḡasūd Ü1 / ile S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

1856 S 86b, Ü1 204a, Ü2 196b

- 4 Ümîd-i māl ile hâkim mu'în-i kâtildir
Fesâd-ı kârına bakmaz olursa dihkânî
- 5 Hezâr dest-i teşevvükle şâhidân-ı çemen
Edîb da' vete nâzır hezâr-destânı

1857

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hañla hüsnuñe cânâ zevâl gelmedi mi
Bahâr-ı mevsim-i neyl-i vişâl gelmedi mi
- 2 Dilâ tereşşüf-i la'l-i lebin taşavvurda
Mezâka lezzet-i âb-ı zülâl gelmedi mi
- 3 Hemîşe dağdağa-i mîr ü şâha mâ' ilsin
Gönül hayâle demâr u nekâl gelmedi mi
- 4 Ne bu füzûnî-i raht-ı iķâmete sa' yîñ
Derûna gâ' ile-i irtihâl gelmedi mi
- 5 Hâķîr görmedesin sâ' ilân-ı muhtâcı
Ya fikre hâlet-i zûll-i su'âl gelmedi mi
- 6 Şikâyet-i gilemendânı gûşa almayarak
Saña be-dest-i felek gûş-mâl gelmedi mi
- 7 Dem-â-dem etmedesin nazma tab' ını mu' tād
Edîb saña bu fenden kelâl gelmedi mi

1858

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Uymaz baña nâsîñ ne şıgârı ne kibârı
Ben ķânî' iyim kısmetim etmiş ne ki Bârî
- 2 Eşhâş-ı fûrû-mâyenîñ âdâbına bakma
Tâm olsa da zer alma kem oldukça 'ayârı
- 3 Erbâb-ı hîred mest-i sürûr olsa da bil kim
Bî-nuķl-ı ğam olmaz düm-i her leyl ü nehârı
- 4 Hâķdan anı ferzâne beşîr-i kerem añlar
Gâhîce peyâm-âver-i 'usr olsa yesârı
- 5 Bed-pişelerin şöhret iken ref' -i niķâbı
Eyler nice estâr-ı şüyü' unda tevârî
- 6 Mechûl idi ezhâna temennâ-yı bülûğu
Bir kimseye mülk olsa bu esbâb-ı 'avârî

4 māl ile S, Ü2: māl ki Ü1
1857 S 86b, Ü1 204a, Ü2 197a
1858 Ü2 197a

- 7 Oldukça bihi hüsn-i kanâ' atle Edîbâ
Hasret-zede-i çeşm-i hasûd etme 'izârı

1859

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Uyma zamâne cāhiline elma' i deyi
Sîr eylemez nevâlesi yok al ma'ideyi
2 Hürâ-pesend olursa da şâyeste eyleme
'Aks-i cemâl-i hâyine mir'ât-ı dîdeyi
3 Der-māndegî şerâfet-i hüsn-i şekîb ile
Eyler behîc merdüm-i miñnet-keşideyi
4 Düşdükçe hâk-i zillate fersüdelik añlar
Güliden mecâl-i fûrkat-i reng-i perideyi
5 Dür ol Edîb ülfet-i halk-ı zamāneden
Sedd et ritâc-ı h'âhiş-i 'uzlet-güzideyi

1860

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ser-mest-i nâz edip saña ol meh kıya gibi
Yârîñ elinden ey dil ayağıñ kıya gibi
2 Cerr etdi mâlı nefha-i şûr-ı riyâ ile
Şûfiye var mı 'âlet-i cer bu riyâ gibi
3 Yak rîşîñe hınâyı düta ol huzû' ile
Zâhid saña vesîle mi var inhinâ gibi
4 Akdı imâm-ı tâzeniñ ardınca şehvetiñ
Şeyhâ bu şeb aña garañ iktidâ gibi
5 'Älemde nûş-ı cām-ı leb-i yârsiz Edîb
Bād-ı behîşt 'aynıma gelmez hevâ gibi

1861

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hārâb-âbâd eder kevni yakınca deste hınnâyı
Bu dest-i âteşin-i yâr yakdı yıkdı dünyâyı
2 Tehî oldukça meyden nûş ile destinde peymâne
Eder 'aks-i lebi menfûr-ı imlâ cevî-i minâyı

1859 Ü2 197a

1860 S 87a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1861 S 87a, Ü1 204b, Ü2 197a

- 3 Hevâsı bil ki âb-ı âsiyâ-gerdân-ı ‘âşıkdır
Hemân sen ‘âlet-i lehv aňlama ey Mevlevî nâyı
- 4 Kemân olmuş kadi âmâc-ı tîr-i cezb eder yâri
Olunca hırş ile çekmekde şûfî kavş-ı esmâyı
- 5 Şehin-şâh-ı Sikender çâker-i tab‘-ı cihân-gîrim
Bütün teşhîre çekmişdir Edîbâ mülk-i ma‘nâyı

1862

mef‘ülû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Ol mäh-rû haţ-âver olup geldi şâribi
Bî-vâye kaldı cām-ı lebiñ şimdi şâribi
- 2 Dil-ğasteye devâ deyü işrâb-ı dâ eder
Aňlandı müşfikân-ı zamânıñ meşâribi
- 3 Kevniñ hezâr leşker-i encüm-şümârına
Çokdur meşâfgâh-ı gamıñ bir muhâribi
- 4 Dil-berle şeyh ortaya ser-mâyesin kodu
Şimdi odur ticâret-i vaşlıñ mezâribi
- 5 Bakdım Edîb dîde-i fikr-i dakîk ile
Yokdur mehiñ o mihre şebahde tekarûbi

1863

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 O şûha sūziş-i âhım sirâyet etmeye mi
O da harâret-i gamdan şikâyet etmeye mi
- 2 Hezâr za‘f-ı dil-i çâk-ğurdemi o güle
Hezâr za‘f ile bir bir hikâyet etmeye mi
- 3 Olup ‘inân-keş-i raşş-ı kirişme ol meh-rû
Dil-i ‘anâ-keş-i zâra ‘inâyet etmeye mi
- 4 Nesîm-i âh-ı seher-ğîzi ‘âşık-ı zârıñ
Hadîş-i şevkîni yâre rivâyet etmeye mi
- 5 Sitîz-i gamze-i ser-tîzi levh-i sinemize
Edîb zağmını pek bî-nihâyet etmeye mi

1864

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Bu 'ālemiñ hele gör zīnet ü fer-i dūnu
Unutdurur mu degil zīnet-i Ferīdūnu
- 2 Bu āsiyābī-i dehriñ dem-i sirişk ile mi
İdāre etmesi řāhūn-ı çerh-i vā-rūnu
- 3 Düşürdü sicil-i dili çāh-ı nūne-i zeķana
' Aceb midir dil-i üftāde olsa memnūnu
- 4 Faķih etmede pīrāye řaħn-ı bāğ içre
Meřām-ı ħāhiře erdāf-ı yāsemen-gūnu
- 5 Dilin ħızāne-i hecriñde etmeyip maħzūn
Ĥızāne-dār-ı viřāl et Edīb maħzūnu

1865

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 O dil ki bilmeye dā řoħbet-i eviddāyı
Bu ħīre-feħmi ile zann eder o vid dāyı
- 2 Çekilmez oldu kemān-ı şıķālet-i se'ele
Nidā-keřān-ı su 'ālīñ ne saħt imiş yayı
- 3 Çel aķçedir getiren pāy-ı rāhibi deyre
Tehice ħoř göremez řūret-i çelipāyı
- 4 Şeb-i müsāmereye şeysiz eylemez rağbet
Hemān gedā mı meger yāya şalb eden bāyı
- 5 Şu'ūr-ı ħırs gibi zihni rāhibiñ ma' kūs
Gelir mi fikrine gör ters dīn-i Tersāyī
- 6 Nigāhı oldu süveydāma seng-i āhen-keş
O dil-rübāda 'acebdir bu saħt-gīrāyī
- 7 Edīb baħr ile berde o nāy-zen řūħuñ
Nevā-yı behceti zār etdi pīr ü bernāyı

1866

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Gende-būyān-ı nifāķıñ ħalaķ-ı ednāsı
Ğilez-i çirk-i ridā 'etle gečeer ednāsı

1864 S 87b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1865 S 88a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1866 S 88a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Bu kederle ‘acebā bezm-i meyiñ mīnāsı
 3 Kulkul-i şevk ile handide eder mi nāsı
 4 Bakma ta‘ birine her rāst-nümā eşhāşıñ
 5 Şanma kim lafza mutābık görünür ma‘ nāsı
- 4 Faşl-ı sermāda çıkar bām-ı sürine şūfī
 Güyyā taht-ı maşif üzre imiş meştāsı
- 5 İstirāf etmege emvālin Edībā halkıñ
 Nice aşhāb-ı ğinā ālet eder iflāsı

1867

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Mağdemiñle şanemā reşk-i cinān yap rāğı
 Deşt ü şahrāda kaçan güller açā yaprağı
- 2 Bir eli şofra-i ahyā bir eli mevtāda
 Olmasa şeyh-i harīşıñ doyamaz kırsağı
- 3 Laħm-ı pür-şahm-ı velāyimde dilir ol şūfī
 İktirā‘ eyle femiñle şu gibi iç yağı
- 4 Zāller liħyesini şekl-i per-i dāl etmiş
 Böyle u‘cūbe cenāhıyla diler uçmağı
- 5 Eyleyip kişver-i ma‘ nāyı Edībā teşhīr
 Şārim-i kil-k-i cihān-gırime verdim zāğı

1868

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Dehriñ ki eger şeyhe ere devlet-i bayı
 Bu zühd ile bā-terk-i riyā yerdı ribāyı
- 2 Şūfī saña bu şevb-i kabā ālet-i cerdir
 Hiç inceye meyl etme şakın giy bu kabayı
- 3 Zāhid ki kemān-dār-ı dem-i yā’-i nidādır
 Sım ü zeri āmac ederek çekme yayı
- 4 ‘Ālim var ise hisşe umar pīr-i muğāndan
 Zirā ki der-i meykededen çıkmadı pāyı
- 5 Lāy-ı mey içer şeyh-i gedā lā demek olsa
 Alır mı Edībā dehen-i gūşuna lāyı

1869

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Hem-dest olarak zenle yine şöhet eder mi
Şeyhiñ 'acebâ istedigi bir yed-i ner mi
- 2 Ağyâr ikişer geldi bu gün meclis-i hâşa
Ey pâdişeh-i mülk-i bahâ saña dü şer mi
- 3 Dūd-ı dilimiz nüh felege oldu müvâzî
Ol serv-i sehî âhım ile başa çıkar mı
- 4 Seyr eyle benim sūziş-i sinemle sirişkim
'Älemde hemân seyr edecek baħr ile ber mi
- 5 Nākışlara yüz verse felek ğam mı Edibâ
'Älemde meger nākış olan baña keder mi

1870

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 'Äyifdir ol ki zînet ü zîb-i serâyiri
Görse n'ola nümüne-i devlet-sarâ yiri
- 2 Oldu vemîz-i berķ-i tebessüm-nümâ bize
Verdi nümüne-i ğays-ı vişâliñ beşâyiri
- 3 'Uşşāk u yâr dâ 'ire-bend-i neşât olup
Ağyâra döndü hızıy u nekâliñ devâyiri
- 4 Şanma gönülde 'aks-i velâ müstaķım olup
Muhtel olunca ehl-i velânîñ zamâyiri
- 5 Gelsin Edib encümen-i şöhet o kim
Yokdur dilinde da'vî-i 'aşkıñ muġâyiri

1871

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Kemend-endâz-ı mevc-i pehlevânî
Şikâr eyler hezârân pehlevânı
- 2 Kadehler sâkiyâ olsun müheyyâ
İnâ'-i bâdeniñ geldi evânı
- 3 Revân-baħş-ı zemîn-i kām-ı dildir
Hıyâz-ı dîdeniñ âb-ı revânı

1869 S 88b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1870 S 89a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1871 S 89a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Devān olma şaķın işr-i devāya
Lebinden ğayrı ey şeyḥ-i Devānī
- 5 Hınālandı Edībā keff-i sāķī
Alınca deste cām-ı ergavānī

1872

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Çıkar ey pīr gönülden heves-i ekyāsı
Toḥm-ı dīnāra bedel ḥāk-i dile ek yāsı
- 2 Alma tezvīr ile elmacasına elmāsı
Rüşvetin zehr idigin bilmiş iken elması
- 3 Kesb-i ṭayyible nemed-püş-ı ḥelāl ol görme
Cismiñe çirk-i ḥarām ile revā kirpāsı
- 4 Baña ḥoş geldi hele tarz-ı debīr-i mīnā
Resm-i dībāce-i sāġarda güzel imlāsı
- 5 Eyledi nāşıye-i cāmı Edībā tenvīr
Meclisiñ 'aks-i ruḥ-ı sāķī-i meh-sīmāsı

1873

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Dehriñ bu hırş-ı mürde-dilān-ı ekābiri
Bulsa temellük etmege sā' i meķābiri
- 2 Kaplar dü kevnī şāh-ı ğamıñ nām-ı satveti
Pirāye-ġir edince rü'ūs-ı menābiri
- 3 Ğam çekme lā-cerem reşḥāt-ı şabīr-i kām
Şād-āb eder zemīn-i dil-i merd-i şābiri
- 4 Cebbār-ı müntakim var iken merd-i 'ākile
Lāyık mıdır seciyye-i merdūd-ı cābiri
- 5 Āb-ı neşāt-ı kābil ile sīneden Edīb
Şüyide et ğubār-ı ğam-ı vaķt-i ğābiri

1874

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 سهام سددت من عاهد حتفی اصابونی
Aniñ'çün rīsmān-ı ğayretim ister aşā bunı

1872 S 89b, Ü1 204b, Ü2 197b

1 yāsı S, Ü2: pāsı Ü1

1873 S 89b, Ü1 204b, Ü2 197b

1874 Ü2 197b

- 2 Hamîr-i nân-ı zayfa nâs eder memzûc-ı kan unı
Bu da' vetgâh-ı mihmân-keşde kim kurmuş bu kânûnı
- 3 Güneh-nâ-kerde cürm-âlûdedir nezd-i eşirrâda
Hemâl-i Yûsuf olsa bugz eder ıtlâk-ı mescûnı
- 4 Gedâ Mûsâ olursa maḥrem-i yâr-i cehûl olmaz
Ġinâsından ferâmûş etmez ammâ nâm-ı Kârûnı
- 5 Edîbâ ehl-i şakvet şiddet-i reşk ü tebâguzdan
Olur mûnkir ḥadıṣ-i ülfet-i Leylâ vü Mecnûnı

1875

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Fikr eden gâ'ile-i maḥşer ile mîzânı
Naḳş-ı ser-nâme-i a' mālın eder mi zânî
- 2 Etme her kân-bahâ şüh-ı kemân-ebrûnuñ
Peyk-i âmâlîniñ dil-bend-i ğam-ı peykânı
- 3 Şüfiyâ kût-ı nefîs isteyerek eşḥâşın
Saña yâḳûta müşâbih görünür rümmânı
- 4 Sûheveş rîḥte-i süy-ı hevâyız bilmem
Daḥi üstâd-ı ğam i' māl ede mi sühânı
- 5 Nice kez naḳz-ı 'uhûd etdi Edîbâ zâhid
Lîk naḳz etmedi peymâne ile peymânı

1876

mef' ulü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ulün

- 1 Bülbul yine dem-beste iken söyleye düşdü
Âzâr-ı deyi şâh-ı bahâra diye düşdü
- 2 Bir nîm nefes dūr olamaz nağme-i neyden
Bilmem ki bu sevdâlara yârim niye düşdü
- 3 Âmac-ı dil-i zaḥm-rübâ ol kaşî yâdan
Birden yine şad tîr-i cefâyı yiye düşdü
- 4 Mikvâ-yı ğamı pür-key edip cism-i nizârım
Dâğ ile ser-â-ser yine ḥil'at giye düşdü
- 5 Şahbâ-yı lebiñ olmağile kâmi Edîbiñ
Ol şevḳ ile 'aksîñ gibi cām-ı meye düşdü

1875 S 89b, Ü1 205a, Ü2 198a

5 zâhid S, Ü2: vâ' iz Ü1

1876 S 90a, Ü1 205a, Ü2 198a

1 deye S, Ü2: dili Ü1

1877

mütefâ'ilün fe'ülün mütefâ'ilün fe'ülün

- 1 Gama eyledim fütâde dil-i zâr-ı dâğ-dârı
Yine etdim istizâde nem-i çeşm-i eşk-bârı
- 2 O gül-i bahâr-ı cennet çemene verince zînet
Bizi kor esîr-i miñnet unudur cefâ-yı hârı
- 3 Yüzünü çevirdi bizden eleme düşürdü birden
Var ise çıkardı dilden gam-ı keyd-i rûzgârı
- 4 Bu rişâzetiyle zâhid k'ola şıdķ ile mu'âhid
Yeridir ola müşâhid be-'atâ-yı Kirdgârı
- 5 Yürü ey Edîb mañzûn dili gamla kılma pür-hûn
Der-i dilden etme bîrûn heves-i vişâl-i yâri

1878

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gönûlden gitmedikçe şehvetiñ evsâh u kir pası
Giyilmez mensec-i üstâd-ı 'aşķıñ şevb-i kirpâsı
- 2 Ne deñli ĥarm ile me'lûf olursa 'âķile yegdir
Bu dehr-i pür-fitende mekr-i nâsı olmamak nâsı
- 3 Rişâ vü sum' ayı kâr eyleyelden çok ĥinâ buldu
Muķaddem şeyh-i mürşid hep vera' dan çekdi iflâsı
- 4 Bu dârü'l-ĥükm-i pür-şûr-ı cihânda mużmañill etdi
Kitâbıñ tâb-ı ĥükmün aķviyânıñ ĥavl-i aķvâsı
- 5 Sezâdır belki rû-gerdân olursa sâĥar-ı Cemden
Olan ĥab'-ı Edîbiñ neş'emend-i şî'r ü inşâsı

1879

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ketm eyleyemez sîretini himmet-i 'âlî
Pinhân edebilmez eşerin bü-yı ĥavâlî
- 2 Raĥşende-diliñ şûret-i noķşânına bakma
Yeksândır anıñ mâh gibi naķş u kemâlî
- 3 Tâbide eder dest-i nerîmân-ı sipihri
Her merd-i gamıñ kuvvet-i engüşt-i hüzâlî

1877 S 90a, Ü1 205a, Ü2 198a

1878 S 90b, Ü1 205a, Ü2 198a

1879 S 90b, Ü1 205a, Ü2 198a

2 kemâlî Ü1, Ü2: tamâmı S

- 4 Bî-vāye qalır lezzet-i şîrîni-i gamdan
Pür-şehd-i ġarām eylemeyen ġāne-i bāli
- 5 Ĥayret-feken-i şîrzime-i ġūr-ı cināndır
Mestāne Edîbā o mehiñ ġanc u delāli

1880

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Perîşān kıldı ġükm-i şāh-ı dîni
Ġürüh-ı ehl-i zūruñ şāhidîni
- 2 Şikest etse 'aceb mi kās-ı dîni
Zamāniñ fāsîdîn-i kāsîdîni
- 3 Qalır mı reh-nümā rinde ki dehriñ
Ġüm etdi rāh-ı dîni zāhidîni
- 4 Hele şūfî şeker-ġ'āb-ı 'arākla
Tefavvuk eylemişdir rāqidîni
- 5 Edîbā 'akd-ı şıdık olmaz cihāniñ
'Uķūķu kār edince 'ākidîni

1881

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Görünce ġamzede 'āşık o tîġ-i pür-tābı
Kesildi bîm ile endām-ı tākāt ü tābı
- 2 Kitāb-ı ġāvî-i ġükm-i şerî'at-i 'aşkıñ
Nişār-ı gevher-i cān oldu evvelîn bābı
- 3 Mübārîz-i felegi lerzenāk-i hevl eyler
Kimine rezm-i ġamiñ ġabza-ġîr-i ġarż-ābı
- 4 Fûrûġ-ı bāşıra-i āftāba ġālibdir
Şeb-i sühād-ı ġamiñ zû'-i ġerm-i şeb-tābı
- 5 Edîb cûş-ı yem-i eşk-i dîde-i 'āşık
Ġarîķ-i ġayret eder baġr-ı ġa'r-nā-yābı

1880 S 90b, Ü1 205b, Ü2 198b

1881 S 91a, Ü1 205b, Ü2 198b

1 ġamzede S, Ü2: ġamze-i Ü1

4 S: (Ü1 ve Ü2'de bulunmuyor)

1882

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Hüsni-i hülka sa'yını merdüm k'ede nâ-müntehî
Şöhret-i mecd ü şerefden eylemez nâmin tehî
- 2 Muṭṭalî' di şân-ı ehl-i şafvete her bed-naẓar
Eylese 'aks-âşinâ âyine şahş-ı ekmeḥi
- 3 İnḥinâdan şâḥ-ı bâr-âver cemende 'âr idi
İstikâmetle müşâr oldukça her serv-i sehî
- 4 Bî-tekellûf sîr iken nân u piyâz u sîr ile
Merd-i kâni' lezzet-i helvâyı olmaz müştehî
- 5 'Ârdır olmaḥ küleh-pûş-ı tecerrüdde Edîb
Fikret-i zerrîn kabâ vü efser-i şâhin-şehî

1883

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Ol âfetiñ girih-i müy-ı 'anberîn ḥâlî
Derûnu 'ukde-i miḥnetden eylemez ḥâlî
- 2 Çü-mîl-i sürme gözüm kaldı çeşm-i dil-berde
Güç oldu bâz edebilmek bu ḳalb-i meyyâlî
- 3 Tef-i ğarâmı nem-i eşk-i çeşmi nemm ederek
Duyuldu 'aşık-ı zârîñ nihüfte aḥvâlî
- 4 Bu tîz fehm ile koydu faḳîhî eşkâle
Ġarîb mes'eledir ḥall-i bend-i sirvâlî
- 5 Edîb hep eşer-i inkisâr-ı 'âşıḳdan
Raḳîb-i nâkesiñ idbâra döndü iḳbâlî

1884

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Olur mu çirk-i ḥalelden feẓâ-yı dîn ârî
Ṭarîḳ-i zûr u rişâdan alınca dînârî
- 2 Nihân-ḥâne-i ḳalbinde perde-pûş ise de
Ḳalır nihüfte ḳıyâs etme şeyḥiñ evzârî
- 3 'Înân-keş ol reh-i tezvîre terk ü tâziden
Ṭavîle beste-i şıdk et semend-i eṭvârî

1882 Ü2 198a

1883 S 91a, Ü1 205b, Ü2 198b

1884 S 91b, Ü1 205b, Ü2 198b

- 4 Şeb-i sürürle bulur meh teceddüd-i işrāk
Gönülde 'ayn-ı 'alendir ġarāmıñ esrārı
- 5 Dü-nīm olur dil-i zārı Edīb 'uşşākıñ
Nigāh-ı hışm ile gördükçe ġamze-i yārı

1885

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Deşt-i pehnāver-i 'aşkıñ nesemāt-ı bādı
Leheb-i nā'ire-i sīneme oldu bādı
- 2 Raġbet-i lezzet-i şedy-i edeb-āmūziden
Tıfl-ı endişemiziñ meşreb-i māder-zādı
- 3 Her büt-i 'işve-nümā şayd edebilmez gönülün
'Aşıkıñ mürġ-i dili şayda çeker şayyādı
- 4 Nāvek-i reşki yeter sīne-i pür-kīnesine
Kālbden dūr edelim kayd-ı ġam-ı hūssādı
- 5 Tarḫ edip her biri bir ġüne Edībā vādı
Neġamātıyla okur ehl-i riyā evrādı

1886

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihān-ġir olmasa ol tāb-ı hūsn-i rū berāhīni
Füzün etmezdi böyle nehc-i 'aşkı rū-be-rāhını
- 2 Dem-ā-dem tā'ir-i bīş ü kemi şayd-ı şümār eyler
Terāzūnuñ tehī pervāz eder zann etme şahini
- 3 Siyeh-kāra olur ġül-ġüne-sā meşşāta-i dūzah
Rūkām-ı aḡger eyler fehme-i rūy-ı siyāhını
- 4 Şihāb-ı şākıb-ı her rīv-ġūy-ı dīv-siretdir
Ĥayāl et mülk-i dādıñ dāver-i encüm-sipāhını
- 5 Edībā ġire-çeşm-i nāsdan temyīz sākıtdır
Ki gerdūnuñ sühādan fark eder yok mihr ü māhını

1887

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Neş'e-i luṭf umarak añma қо nām-ı nāsı
Umma nāsıñ fem-i ümmīde қона mīnāsı

1885 S 91b, Ü1 206a, Ü2 199a

1886 S 91b, Ü1 206a, Ü2 199a

1887 S 2a, Ü1 206a, Ü2 199a

- 2 Şervetin fakra ki ibdāl ede ferdā mün' im
Fakr-ı deryūzegere ğıbta eder iflāsı
- 3 Lāl idi keşf-i rümūzunda kitāb-ı zühdüñ
Zāhidiñ şıdkā qarın olsa eger da' vāsı
- 4 Fehme bīgāne olan şavt ile bülbul dese de
Gayra şāyeste degil sırr-ı gamıñ ifşāsı
- 5 Ol ki zibende görür nakş-ı sevād-ı vechin
İstemez āyine-i āba düşe simāsı
- 6 Şadme-i şarşar-ı şıdk ile söner şem'-i riyā
'Aksini āba düşürmekle degil itfāsı
- 7 Merdüm-i rāye-keş-i leşker-i ihlāşın Edib
Düşmen-i düşmenine mülhak olur a' dāsı

1888

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Begdir nekese mālā bedel olsa kemāli
Fahret mi kemāli yogiken ol sege mālı
- 2 Farq etmedi zāhid ne şevābı ne vebāli
Suht olsa da raġbetde kabā-yı neve bāli
- 3 Zibende olur gāze-i irşā ile yoḥsa
Meşhūd olamaz ḥüsn-i velā-yı dil ü āli
- 4 'Acz ehl-i dile kayd-ı bülüg-ı emel olmaz
Nā-yāb ise de rāh-ı temennāda mecāli
- 5 Olsun nice nev-bāve-dih-i ḥānde Edibā
Bālīde olan eşk-i cināyetle nihāli

1889

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bulunca irtibāt-ı vaşl-ı zenden vā-rehī zānī
Şitāb eyler k'ala āġuş-ı vaşla vara hīzānı
- 2 Metā'-ı ḥüsnü ben takşim ederdim dest-i enzāra
Cihānıñ çeşmime maḥşūr olaydı rüy-ı ḥübānı

2 ferdā S, Ü2: merd-i Ü1

5 düşe S, Ü2: düşen Ü1

1888 Ü2 199a

1889 S 2a, Ü1 206a, Ü2 199a

- 3 Bulunmaz çeşm-i her hüs-n-âşinânıñ nūr-ı temyizi
Sühāya dīde-düz olduḡça görmez mäh-ı tībānı
- 4 Şıfāt-ı âdemîdir sırr-ı ‘aşḡ âdemle ḡā’imdir
Cüdādır zāhid-i ḡar-sirete evşāf-ı insānı
- 5 Edībā ‘aşḡ ile etmez girībān-çāklık faḡrın
Fihār-ı dāmen-i Yūsuf bilen çāk-i girībānı

1890

- 1 غنمت سهادا من موارد غفوتى
وبت سليما من سهاد و غفوت
- 2 تمنيت اهواء الخطوب تنزلا
بلا خبرة منى توهه فطنت
- 3 فشاهدت كل الكون دون رشيدهم
غريق انتباه فى بحيرة حسيرتى
- 4 لهوى متى نوديت فى الخلق آنفا
اخا يوسف فى احتجاب غيابتى
- 5 و شانى انى لو قصدت تخالطا
مع الناس ازدادت من الخلق وحشتى
- 6 فان كنت و اسقم لرغم عواذلى
اقارن برء لاحتمال عيادتى
- 7 فعشقى و ليلا اوليا من الورى
نهارى و ليلى او ليالى راحتى
- 8 فلا ترج من غير الغرام تفضلا
ولا حسره فى غير فقد الاحبة
- 9 فدارى الذى من شنه العشق مثلنا
لتحظى به مستانسا بلطافة
- 10 فهذا هو المطلوب من عهد آدم
الى صفوت تاتى ليوم اقسيمة

1891

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Câm şun yârâna nuql etdikçe her kestaneyi
Güş ede sâkî neşât-ı meyle her kes tâ neyi
- 2 Rind-i mey-keş sâha-i gülzârda meyle neyi
Hem-dem etmez mevsim-i gülşende eyler yâ neyi
- 3 Sâyegâh-ı dil-güşây-ı bâgda sâkî baña
Dest-yâr olmazsa bulmam neş'e-i peymâneyi
- 4 Şu'le-i meydîr medâr-ı halka-i bezm-i çemen
Şem'dir eṭrâfına cem' eyleyen pervâneyi
- 5 Devr-i gülde hâne-ber-düşâna lâyıkdı Edîb
Lânegâh-ı 'andelîbân etse mihmân-hâneyi

1892

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şakîler kârih olmaz rîziş-i hûn-ı şakîkânı
Ki şakvetden şakîk-i gülsitân añlar şakî kanı
- 2 Bu devr-i fahşda her reh-rev-i âmîziş-i nâsiñ
Delîl-i reh-zenân-ı selb-i gayretdir refîkânı
- 3 Bütün târâc ederdi 'âlemi yağmâger-i sum'a
Şadâkat-pişegânı etmese dehriñ nîgehbanı
- 4 Siyeh-rû istitâr eyler garîm-i 'aks-i rûyundan
Nazargâh eylese mir'ât-ı vech-i rû-sefidânı
- 5 Edîb etmek te'âmî yegdir aşhâb-ı nazâr şimdi
Ki a'mâ lâyıq-ı çeşm-i kabûl etmez başîrânı

1893

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Rûy-ı kârı her gubâr-ı mekr ile âlûdeyi
Geç dehân-ı i' tibâra almadan âlû deyi
- 2 Fûrkati jeng-âver-i âyîne-i cânîñsa da
Geçme teb'id etmeden her kalbi kîn-endüdeyi
- 3 Düş-ı rağbetden gider her bir metâ'-ı vuşlatı
Nâ-revâ endâze-i âgyâr ile peymüdeyi

1891 S 38a, Ü1 206b, Ü2 199b

1892 S 38a, Ü1 206b, Ü2 199b

4 eylese S, Ü2: etseler Ü1

1893 S 38a, Ü1 207a, Ü2 199b

- 4 Nermi iz' âc eyleme saht eyle kût-ı himmetiñ
Tâ-ebed dendâniñ olduqça yeme pâlûdeyi
- 5 Nefs-i ma' lûma Edîbâ etme dârû-yı diger
Sen hemân vaşf-ı dil et her haşlet-i maḥmûdeyi

1894

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Râfîziden çeşmi bîm-i nârdan her dem'alı
Nuṭṭu me'yûs eylesin yâd etmeden her dem 'Alî
- 2 Şanma kim fermân-ber-i Ḥallâk olur her tenbeli
Derse der İblîse Raḥmâna demez her ten belî
- 3 Münkeşifdir nakş-ı elvâḥ-ı serâyir 'ârife
Çeşm-i bînâya nice pinhân olur ḥaṭṭ-ı celî
- 4 Reh-neverdân-ı hüdâ olmaz esîr-i nefis-i bed
Âşinâ-yı zihni eder âḥirde kâr-ı evveli
- 5 Fâ'il-i muḥtâra gayrı etmeden teşrîk Edîb
Merdüm-i bed-bîne bedterdir 'amâdan aḥveli

1895

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Terk-i naşfetle nice meclis-i bî-câmânı
Töḥmet-i câm ile taşvîr ede bî-câ Mânî
- 2 Ber-murâd eylemeyen mültemisân-ı cûdun
Nice minnet-keş ede zûr ile nâ-kâmânı
- 3 Nice zıll-efken olur fark-ı teḥî-destâna
Sâyesin ḥâke nişâr eylemeyen dâmânı
- 4 Şimdi her zâlim-i bed-kîşe mu'în bir zâlim
Ya'ni her pey-rev-i Fir'avna qarîn Hâmânı
- 5 Hüsn-i tavşîf ile zişt olmaz Edîbâ zîbâ
Kimse kâdir mi be-nâm etmege bî-nâmânı

4 pâlûdeyi S, Ü2: pâlûzeyi Ü1

1894 S 38a, Ü1 207a, Ü2 200a

3 serâyir S, Ü2: ser-â-ser Ü1

1895 Ü2 200a

1896

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Kalmamış 'âlemde hiç şâyân-ı vaşf-ı âdemî
Yohsa bilmem cümleñiñ meylî hemân bir ada mı
- 2 İğtinâm-ı her kabâhatle yine ta' yîr eden
Rindi âyâ şimdi her meftûn-ı keyf-i bâde mi
- 3 Nakş-ı şerm-i irtikâb-ı vizrden halkıñ ' aceb
Tırs-ı nâ-maşkül-i merdûd-ı vücûhu sâde mi
- 4 Her delâlet-cûy-ı istigrâk-ı gird-âb-ı sekar
Çäre-h'âh-ı irtivâdır lücce-i deryâda mı
- 5 Görmedim şermende-i da' vâ-yı istihâl-i ' afv
Meyl-i ' âlem va' de mi bilmem Edîb i' âda mı

1897

mef' ulü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Zâhid tecâvüz etmese de âşiyânını
Zann etmesin tecâvüz eder aşî yanını
- 2 Kâdî şunar mevâ'ide tenhâ benânını
Bezminde yok ne âbını görmüş ne nânını
- 3 Ehl-i riyâ menâkıb-ı Hâtemle yâd eder
Mün' imleriñ tıbâ' -ı sehvâvet-ne-dânını
- 4 Mürşid gezer velâyet ile şeş cihâtı kim
Vâlileriñ ihâta ede altı yanını
- 5 Etmez Edîb ' arz-ı hüner bir pesend içün
Nâ-dânlarıñ tefekkür eden imtinânını

1898

mefâ' ilün fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Düşürdü âteşe ' aşkıñ bizi öten ceresi
Bişirdi cismimizi miñnetiñ o tenceresi
- 2 Gedâyı keşret-i evlâd sîne-rîş eyler
Ni' âca bâ' iş-i za' f-ı kuvâ olur beresi
- 3 ' Aceb mi sîne-i elvâha hûn-çekân olsa
Debîr-i fenn-i garâmıñ midâd-ı miñberesi

1896 S 38a, Ü1 207a, Ü2 200a

4 delâlet-cûy-ı S, Ü2: velâyet-cûy-ı Ü1 / irtivâdır S, Ü2: irtivâ mı Ü1

1897 S 74a, Ü1 207a, Ü2 200a

1898 S 74a, Ü1 207b, Ü2 200a

- 4 Rüsüm-ı ruḡ' a-i satranca bir nigāh eyle
Mihekk-i tecrîbe kıl fili şayd eden feresi
- 5 Edîb merdûme kuḥl-ı cilâ-yı bâşıradır
Şehîd-i rezm-i ğamîñ gerd-i ḥāk-i maḡberesi

1899

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Eyle ḥavāle cîre yed-i nevr-i bâṭını
Ḥall eyle dest ü pây-ı diliñ nev ribâṭını
- 2 Yok merde sūd ferş-i mülevven-nuḡûşdan
Ber-çide eyleyince ḥayâtıñ bisâṭını
- 3 Etmezdi kimse nām-ı sürûru zebân-zede
Bilse feraḥdan ehl-i ğamîñ ihtiyâṭını
- 4 Gülşende zaḥm-ı ḥār ile şevḳi mezîd olur
Seyr eyle ğamla bülbul-i bâġıñ neşâṭını
- 5 Şanma Edîb kimse na'im-âşinâ olur
Kâr etmeyince ehl-i ğamîñ ihtilâṭını

1900

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Taşavvur eyler iken mādē vü neri Mānî
Olur mu cübñ ile taşvîr ede nerîmānı
- 2 Ġazabdan etse cihānıñ ibā ḥalîmānı
N'ola ki zevraḳı eyler irāḥa limanı
- 3 Kebâyiriñ giderek sende bu ġarîmānı
Şaḳın ḥınâḳ-ı ḥuşûmetle boġar îmānı
- 4 O dil ki sâye-güzîñ-i nihâl-i serv olmaz
Te'allüm eyleyemez ṭab'-ı müstaḳîmānı
- 5 Kõmaz semâ' ı enîn-i seḳamdan âsûde
Edîb 'âdet eden şoḡbet-i saḳîmānı

1901

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Zinâ-kāra ne mümkin kâr-ı 'ahrinden ġirîzānî
İşinden mevḳıf-ı ḥaşr olsa da ḳalmaz ġerî zānî

4 satranca S, Ü2: satranca Ü1

1899 S 74b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1900 S 74b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1901 S 75a, Ü1 207b, Ü2 200b

- 2 Leyāl-i cāhına h̄urşid ise şem‘ -i fūrūzānı
Fücūra ser-bülend oldukça eyler ser-fürū zānı
- 3 Cihānıñ cümle kûteh-bîn olunca dūr-bînānı
Rağif-i huşk ile kim hurrem eyler dūr bî-nānı
- 4 Tımāh-ı çeşm-i her hayvān-meniş hem-cinsedir ancak
Nigāhın şanma eyler āşinā-yı nev‘ -i insānı
- 5 Edibā iftikār-ı çāre-i vaşl-ı nigār eyler
Murākıbdır demem ben şūfî-i ser-der-giribānı

1902

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Āzurde olur penbeye başsa ter ayağı
Gördükçe erir böyle ayağı tere yağı
- 2 Zāhid saña za‘ mınca vuzūdansa yüz ağı
Tebyīze çalış kûdretiñ oldukça yu zāğı
- 3 Bir sîne ki sūz-ı gamı maḥcūb-ı eşerdir
Çekmez elem-i rencişi pervāne çerāğı
- 4 Bir sifle ki efsürde-i sermā-yı şerehdir
Doymaz eşerin maḥzen-i nār olsa ocağı
- 5 Ehl-i hevese kayd-ı te‘ alluḡdan Edibā
Yok semt-i rehā zūlf-i nigār olsa da bağı

1903

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 بحب من هو ذكرى توات او صابی
كان موجد جسمی بذاك اوصابی
- 2 رمیده ام زغنودن که دایه قدرت
نهاد طفل دلما بمهد بیخوابی
- 3 Cemāl-i tā‘ ate meftūn olan rehīn eyler
Dilinde cezbe-i ebrū-yı tāḡ-ı mihrābı
- 4 Şafā-perestî-i zūlf-i bütānı kār etme
Şafā-yı şafvete sa‘ y et ḡo şān-ı mū-tābı
- 5 Edib sāde-dilānıñ sūrūr u şādiden
Gözünde hecr ile birdir vişāl-i aḡbābı

4 eyler S, Ü2: anıñ Ü1

1902 S 75a, Ü1 207b, Ü2 200b

1903 S 74b, Ü1 207b, Ü2 200b

5 birdir S, Ü1: bir devr Ü2

1904

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Adû 'azb-ı suhanla etse de pür-tās kırtāsı
Dehân-ı fehme taqrîb etmeden kırtās kır tāsı
- 2 Hemân naqd-ı şerâr-ı hân-mân-süz-ı hasâretidir
Zer olsa zâlimiñ her reşha-i mîğ-i 'atâyâsı
- 3 Dehânı 'uqde-gîr-i buhl iken fahr etse lâyıkdır
Ganîniñ kis-i pür-naqdına rindiñ kis-i iflâsı
- 4 Nice nâ-dânı dânişmend-i istid'â-yı 'afv etsin
Debistân-ı 'amelde kuvvet-i cehl-i haţâyâsı
- 5 Kıyâs etme Edîbâ mîve-çîn-i kâm olur hâsid
Anıñ bâr-âver-i hırmân iken nahl-ı temennâsı

1905

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Nedir bu şûfî-i bûmuñ ne bu murâkabesi
Degil mi maḥz-ı riyânıñ bu bî-mirâ kabası
- 2 Yigirmi pâreye kâni' degil otuz ister
Tezâ' uf etmededir zâhidiñ muṭâlebesini
- 3 Hulâşa-i 'amelin 'âmile şatar şûfî
Elinde sübḥasıdır âlet-i muḥâsebesi
- 4 Selâm-ı 'âcize vaz'-ı qalem degil şânı
Hemân kibâr iledir mürşidiñ mükâtebesi
- 5 Edîb yâre bakar mı melâda hiç mürşid
Halâdadır var ise ḥufyeten mülâ' abesi

1906

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zann etme bî-ḥimâye faḳîh-i mu'ânidi
Sâbıkda kâdiyân tarafından mu'ân idi
- 2 Zâhid tarîḳ-i ḥubb-ı zenânda mühân idi
Zîrâ ki 'ırs-ı pîre-zeni ümmühân idi
- 3 Evvelde şeyḫ gerçi yabanda çü-bân idi
Ammâ beriyye ḥalkı gözünde çobân idi

1904 S 74b, Ü1 207b, Ü2 201a

1905 S 75a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1906 S 75a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 4 Dervîş-i hâcî bârî geleydi Hicâzdan
Yârâna şekl-i tûrfesi bir armağân idi
- 5 Kaṭ' â Edîb cismi ne ismi belirmedi
Hindî kâleri daḡi pûr-tuḡfe cân idi

1907

fe' ilâtûn fe' ilâtûn fe' ilâtûn fe' ilûn

- 1 Dil-i zârî ki helâk ede ġamîñ emrâzı
' Acebâ ḡaşm-ı ġama sâḡıṭ olur em râzî
- 2 Nezd-i aşḡâb-ı cehâlât-ı şakâvet-ḡûda
Rûtbe-i şer' i geṭer rûtbe-i ḡûkm-i kâḡî
- 3 Pertev-i kaṭ' -ı ' alâyıkla dili tenvîr et
Nigeh et şem' i mûnîr etdigine mikrâzı
- 4 ' Âşıka dildeki ser-mâye-i şevḡi besdir
İrtikâb eylemesin ġayrdan istikrâzı
- 5 Ma' riz-i ehl-i riyâdır dil-i melḡûf-ı Edîb
Zâhirâ etmese de ol fi 'eden i' râzı

1908

mef' ulû fâ' ilâtû mefâ' ilû fâ' ilûn

- 1 Etme fem-i ' alîle cüdâ böyle dâmeni
Yoḡsa helâk-i ḡasret eder böyle dâ meni
- 2 Ey meh semâdan in de zebûn eyle düşmeni
Bed-ḡâhdan zemîne maşûn eyle düş meni
- 3 Şûfî hevâ-yı nefis ile her hîz-i ser-keşîñ
Bâr-ı ġamın taḡammûl ile ḡaldı mûnḡanî
- 4 Bînâter etdi mâşıṭa-i câme-dûzlar
Tekḡîl-i mîl-i rişte ile ṭeşm-i sûzeni
- 5 Ehl-i ġamîñ bu ' âlem-i kevn ü fesâdda
Birdir Edîb ferḡat-i sûr ile şîveni

1909

fe' ilâtûn fe' ilâtûn fe' ilâtûn fe' ilûn

- 1 İctinâb et şeh-i ' âlemse de olma be-deni
Ḳılma âlâyîş-i rics ile mûdennes bedeni

1907 S 75b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1908 S 75b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1909 S 76a (Üzerine çizgi çekilmiş)

- 2 Olmadan şifte-i delğ ü ridā ey zāhid
Hülle-i faḥret-i bālā-yı ḥayāl et kefeni
- 3 Mîzbân-ı ğam-ı dîrîne şadîk ol zinhâr
Maḥrem-i żayf-ı sürûr eyleme beytû'l-ḥazeni
- 4 Hûşmendāna kühen-cāme-güzîn-i faḥr ol
Hişşe-i eblehe koy tuḥfe-i Hind ü Yemeni
- 5 Mekr ile nātîka-i ḥālî suḥan-güyâdır
Zâlimân etse de dem-beste Edîbâ deheni

1910

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ağyâr-ı nâkesiñ güm olurdu qabâyili
Âh-ı diliñ eseydi eger bir qaba yili
- 2 Kilk-i derûnum âh ile imlâ-yı nâmede
Ammâ ki yâre olmadı gitdi resâyili
- 3 Muḥtel cilâ-yı behceti qoymaz delâlini
Jeng-i ḥatîñ görünmedi mi hiç delâyili
- 4 'Aşkıñ bidâye-i feraḥ-encâmı ğuşşadır
Bir vech ile evâḥire uymaz evâyili
- 5 Zāhid Edîb edince şürû' u tecerrüde
Rüyunda zâhir oldu riyânîñ meḥâyili

1911

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ğaşb ile alma şakiñ destîne bir menḳûrî
Yohsa qorlar kefiñe ḥaşrde bir men qorî
- 2 Himmet-i ehl-i kerem nîk ü bede şāmildir
Ḥâl-i muḥtāca baqar olsa daḥî menfûrî
- 3 Dil-i nâ-şâf ile şâfi nice yeksân olsun
Bir midir köhne süfâl ile meger fağfûrî
- 4 Tâmi' -i suḥt-ı cihân lâyıq-ı ğufrân olmaz
Ḥumḳdur vizr ile etmek heves-i me'cûrî
- 5 'Aczden ehl-i riyâ ṭayy-ı firâş etse Edîb
Za'm ile ḥâ'iz olur mertebe-i Ṭayfûrî

1912

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Kāşıb-ı gāşıb-ı devrân ne alır eñsemizi
Güsfeñdân-ı gamıñ lâgar iken eñ semizi
- 2 İktifâdan ne bulur ısrime çerh-i kec-rev
Başar-ı hüş ile nâ-müdrık iken añsam izi
- 3 Bize etvâr-ı vücûd ile 'adem yeksândır
Selhden fark edemez çeşm-i felek gurremizi
- 4 Meşreb-i dîgere biz vâye-dih-i perhîziz
Şanma telkîn-i etîbbâ iledir hamyemizi
- 5 Bize ednâs-ı riya etsin Edîbâ taqdîm
Zâhidiñ kaşdı bulandırmak ise mi' demizi

1913

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Baña şabr-ı ezâya etmeden ilhâh u ibrâmı
Sipihriñ kaşdı âyâ zimmetim râhatden ibrâ mı
- 2 Ki olmaz ıstıyâd-ı kalbime şayyâd-ı endühuñ
Nigeh-düz olmadan h'âbîde-çeşm-i halka-i dâmı
- 3 Kaza mahv etse nâmın cümle elvâh-ı zamâyirden
Gamıñ levh-i dilimde mütebid-i şebt olur nâmı
- 4 Velî ümmîdim oldur hevl-i âşüb-ı şekîbimle
Ola hemmiñ hüveydâ irti'âş-ı sâk-ı ârâmı
- 5 Şekîbâ ol Edîbâ kalbi iz'âc etme kim şabriñ
Ne deñli telh ise şirîn olur elbette encâmı

1914

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Diliñ bî-vâye şanma fevhe-i zaħm-ı nemek-sûdu
Aña besdir nevâl-i tîgiñi bir çiynek sūdu
- 2 Kef-i hüsnünde müy-ı zülfü veş olduğça mev cūdu
Meşama rāyegāndır dil-berin bu cūd-ı mevcūdu
- 3 Şehin-şāh-ı sipihriñ sāye-i çetr-i kebūdundan
Bize yegdir hūmā-yı gīsuvānıñ zıll-i memdūdu

- 4 Ferāvīz-i kabā-yı 'işmetiñ tednīs eder cānā
Şaķın hem-bezm edinme zāhidān-ı dāmen-ālūdu
- 5 Edībā fitne-sāzān-ı cihān fikr-i me'ād etmez
Çıķarmış hātırından bīm-i hevl-i yevm-i mev'ūdu

1915

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Kadiñ hayālī ķomaz eşk-i çeşm-i bī-ḡābı
Çeker şerāyin-i sāk-ı nihāle biḡ ābı
- 2 Şeb-i şühūd-ı cemālīñde tār-ı zülfüñdür
Yine kenāra çeken ġarķ-ı cūy-ı meh-tābı
- 3 Remān-ı saṭvet-i bīmin ümīde rām edemez
Tecāvüz eylemeyen luṭfu ḡadd-i irhābı
- 4 Şadeḡ tılısm-ı dilin yada bī-ġüşād eyler
Naşīb ehline ķor genc-i dürr-i nā-yābı
- 5 Der-i te'essüf deryūzegāh eder āḡır
Me'āş-ı nāsa eden sedd-i bāb-ı esbābı
- 6 Sezā-yı lezzet-i gül-ķand-ı mihr olur şanma
Bilen hevā-yı tena'umla cāy-ı aḡbābı
- 7 Edīb dā'ıye-i def'-i ġam 'asīr eyler
Mezāk-ı ehl-i dile terk-i sāġar-ı nābı

1916

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Hemm-i dünyā cilvegāh etmez dil-i bī-māyemi
Eylesin keştī nice cāy-ı ġüz er bī-mā yemi
- 2 Māhın ister kim kırān-ı mihrden mehcūr ola
Bilmezim göñlümde bu ālāyış-i bīm aya mı
- 3 Her ḡırāmımda sevād-ı şām olur hem sāyeme
Dīdeler ḡābīdelerdir görmeden hem-sāyemi
- 4 Etmesin fersūde-pāyān-ı neşīb-i sıflegī
Ārzū-yı irtikā-yı süllem-i şad-pāyemi
- 5 Bürc-i 'izzetden Edībā māhveş nev-zād iken
Hāle taşvīr eylemiş āġuş-ı faḡr-ı dāyemi

1917

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Olunca küfr-i ni' met hūya sārī
Bulur mu merd-i küfrān-ḥū yesārī
- 2 Dili lāl etdi rūyuñ lālezārī
Ne mümkün 'andelīb-i lāle zārī
- 3 Vişāle izdiḥām-ı müşteriden
Vaḳārı mültezim oḡlan u ḳarı
- 4 Benī nīme sebū ser-mest ederdi
Eger sākīden olsa dest-yārī
- 5 Vaṭanla yārdır fikrim Edībā
Unutmam bir diyārı bir de yārī

1918

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ādem ki ḡidā etmeye pākīzece nānı
Ḳādir olamaz etmege pākīze cenānı
- 2 Bī-şübhe siyeh-rūluḡadır raḡbet-i zāhid
Eylerse dilin şafḡa-i dīvān-ı emānī
- 3 Vā-reste-dil-i hecme-i 'āhāt olabilmez
Kūteh-naḡar-ı pertev-i şī' rā-yı Yemānī
- 4 Mecbūr-ı ezādır şiyemi rūḡ-ı ḡabīşīñ
Peyveste cināyetde ḡalır meşreb-i cānī
- 5 'Ālemde Edībā reviş-i sū'-i edebdir
Fehm eylemege mānī' olan bī-edebānı

1919

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dilim kim ni' met-i İslāma der-kār-ı sipās oldu
Zebān u ḡuş u hūşum ḡıfz-ı imāna si pās oldu
- 2 Marīz-i hecr olaldan bezm-i ḡamda rūz u şeb kārım
Sühād-ı intizār-ı yār ile terk-i nü'ās oldu
- 3 Şarāb-ı zindeḡi-nüşiden olmaz nā-ümīd ol kim
Serābistān-ı miḡnetde ḡarīn-i ihtibās oldu

1917 S 76a, Ü1 208b, Ü2 201b

4 olsa S, Ü2: alsa Ü1

1918 S 76b, Ü1 208b, Ü2 201b

1919 S 76b, Ü1 208b, Ü2 201b

- 4 Zemîn-i Mısr-ı ğamda Nîl-i eşk-i ‘âşık-ı zârîñ
Hûrûşu hâric-i endâze-i ümmü’l-kıyâs oldu
- 5 Edîbâ sâha-i meclâ-yı fikrim tâ cinâs oldu
Ġubâr-ı sünbük-i şeb-dîz-i hâmem tâc-ı nâs oldu

1920

mef‘ulü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ulün

- 1 Bûlbül ki şeref-nâme-i şevki güle yazdı
Gül daği kemâl-i ferahtından güleyazdı
- 2 Yârîñ harem-i vaşlına yol bulmadığından
Giryân olarak rîşini şûfî yolayazdı
- 3 Ġisûlarına medd-i yemîn-i nigehimden
Ol ğonçe-dehen sünbül-i zülfü şolayazdı
- 4 Bî-cevşen-i dâd olmağile kâmeti çerhiñ
Bir hem-zede-i şadme-i bî-dâd olayazdı
- 5 Dür eylemişiz zâhidi biz yoğsa Edîbâ
Bizden giderek haylice bir yüz bulayazdı

1921

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Dil-şikâr olmağa ol tâze cevân-ı Kefeli
Pür-füsûn etmededir dîde-i dâm-ı kefeli
- 2 Yek direm kesbine endâhte eyler keseli
Kâm-rânân-ı cihân olsa da yüz biñ keseli
- 3 Dilimiñ kalmadı şahbâda nigâh-ı emeli
Leb-i tefsîde ile la‘lini yârîñ emeli
- 4 Yâr kim ‘âşıkına tîğ-i cefâ çekmişdir
Şanırım dîv-i raķibiñ de yakındır eceli
- 5 Gâm-ı ümmîdi tehî kaldı Edîbiñ cânâ
Eşer-i bûy-ı ruħuñ bād-ı hevâ vermeyeli

1922

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 ‘Âşıkandır bûlbülân-ı gülsitân-ı Mevlevî
Şâdıkandır şafha-ğ̃ân-ı dâstân-ı Mevlevî

- 2 Mā-sivādan şadme-i nefretle rū-gerdān olur
Tālib-i Mevlā olandır pey-revān-ı Mevlevī
- 3 Şu' le-i pür-süz-ı te'şir-i nevā-yı nāy ile
Devr eder pervāneveş kār-āgehān-ı Mevlevī
- 4 Meclis-i zıkr ü semā' ında gönülden derk eder
Neş'e-i sırr-ı kudūmun 'ārifān-ı Mevlevī
- 5 'Ālem-i ma'nide hizb-i tālibān-ı rif' ate
Şadr-ı 'izzetdir harīm-i āstān-ı Mevlevī
- 6 Kırta-i gūş-ı dil-āgāhān için āgendedir
Gevher-i esrār ile kân-ı dehān-ı Mevlevī
- 7 Mive-çin-i büstān-ı Meşnevī olsun Edib
Mağz-ı Kur'andır elibbāya beyān-ı Mevlevī

1923

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Gül-i ruhsāra o meh-rū kıomasın yāsemeni
Etmesin meyl-i televvün kıomasın yāsa meni
- 2 'Ārız-ı şāf-ı sefidı gibi h' oş-bū semeni
İmtinā eyledi hayfā kıomadı būsā meni
- 3 Olamaz müntezehim gird-i ruh-ı bī-çemeni
Korkarım dās-ı füsūn-sāzı ile biçe meni
- 4 Neş'e-yāb olmağa lāyık göremem bu zemeni
Belki şahbā yerine būze ile boza meni
- 5 Fikr-i bānū-yı cihān ile yatar bī-vesenī
Ki Edibā ne revā cezb ede ol bīve seni

1924

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nebihīñ zulmet-i işrākden çeşm-i rehābini
Görür maḥşūr-ı tārīk-i 'amā çeşm-i rehā-bini
- 2 Edāya dīn-i İslāmın eden teysir şartını
Eder mi tinden maḥlūkuna ālāt-ı şer tini
- 3 Fakih-i sum'ager şāyeste-i telkīn-i dīn olmaz
Degilken maḥrem-i sem'-i kabūlü nuṭḫ-ı telkīni
- 4 Riyāen da'vī-i İslām eden merd-i bed-āyīniñ
Seçilmez nüṣḥa-i İncilden ser-nāme-i dīni

- 5 Sezāvār-ı şühūd-ı dīde-i idrāk-i dānādır
Maḳālāt-ı Edībiñ ḥüsn-i sīmā-yı meżāmīni

1925

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

- 1 ما طاب عيشك فى هوا الا بخدن امرد
قل لى خليلى موضحا هذا مليح ام ردی
- 2 آنکس که در راه هوا آلوده دامانى گزید
در خواب و بيدارى باوکارى نباشد جز بدی
- 3 İfşā-yı sırr-ı ibtilā şāyeste-i 'āşık degil
Gayret-keş-i İslāmda olmaz nişān-ı mürtedī
- 4 Baḥş-i cünün-ı 'aşqda yokdur bülüg-ı intihā
K'ol fenn-i sihr-āşübda 'allāmelerdir mübtedī
- 5 Şanma Edibā ye 's ile birdir direng-i işıbār
Zirā sükün ile degil yeksān şebāt-ı muḳ'adī

1926

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Celb-i ḥüṭāma tūde-i şekl-i 'amāyimi
Ekmeh-başiretāna degilmi 'amā yimi
- 2 Olmaz semen-peżir-i ğinā bu behāyimiñ
Bünyād-ı zātı yerse daḥi bī-bahā yimi
- 3 Āgeh midir eṭime-fürüzān-ı cevır olan
Kim düzaḥıñ şerāre-feşāndır eṭā yimi
- 4 Buṭlāna 'ālimān 'alem-efrāz ise n'ola
Kim zāhir oldu bunca kıyāmet 'alāyimi
- 5 Bilmem Edib zümre-i ehl-i şakāvetiñ
Ṭā'at midir 'aceb nazarında cerāyimi

1927

mef' ülü mefā' ilü mefā' ilü fe' ülün

- 1 Şarfa kıyamaz naḳd-ı icārāt-ı dü ḥānı
Görmek nic'olur maṭbah-ı mürşidde düḥānı

- 2 Çeşm-i tama' ında eşer-i nemce degildir
Vaz' eyleseler peyker-i küh-ı elemānı
- 3 Şafrā-yı tama' la dili ħūn-ĥ'urde-i ğamdır
Tedbīr-i şifā bulmadı renc-i yerekānı
- 4 Hep pençeleri mışyede-i lahm-ı semīndir
Zühhād gibi görmemişiz yahni kapanı
- 5 İkrāmını efzūn ederek ħalk Edībā
Da' vā-yı kerāmāta elīf oldu zebānı

1928

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Dil-berin cāzibe-i ğurfe-i mīnū-şanı
Neş'e-yāb-ı mey eder ħatır-ı mey-nūşanı
- 2 Yıkşa da ħatırımı dergehiñin derbānı
Dil-i vīrānemize bir nigeñindir bānı
- 3 Naķş-ı taşvīriñe pūyān-ı pey-i Mānīdir
Behcet-i rūyuña dil rabt edeli peymānı
- 4 'Āyif-i dāniş olan ħāne-ħarāb-ı cehle
'İlm-i ābā iledir şanma ki ābādānı
- 5 Naķd-ı ey māna seref selb-i ğinā-yı dīndir
Güm olur ħıfz-ı yemīn etmeyenin imānı
- 6 Görmesin ħacle-i mīnā-yı benāt-ı kermi
Çāk eder zāhid-i ħar perde-i mestūrānı
- 7 Bir benim şimdi Edībā melik-i mülk-i suĥan
Şevketimle güm olur debdebe-i Ĥākānı

1929

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlūn

- 1 Eşĥāş-ı direm-dāra dirīĝ etme sinānı
Görsün nicedir merde dirīĝ etmesi nānı
- 2 Kaşr eyledi dehriñ o kadar bayı' inānı
Kim bulsa faķīd eyler idi bāyi'-i nānı
- 3 Zuhur olmayıcaķ yār zuhūr etmedi bilmem
Teşrifine taĥşīşi neden öyle zamānı

4 yahni S: (Sözlüklerde يهنى biçiminde yazılan bir kelime bulunamadı. Et yemeği anlamına gelen ve anlam olarak beyte uygunluk gösteren sözcük ise يخنى biçimindedir.)

1928 S 77b, Ü1 209b, Ü2 202b

6 eder S, Ü2: olur Ü1

1929 S 77b, Ü1 209b, Ü2 202b

- 4 Sem‘-i suhan-ı sāmī‘ a-fersāy-ı redīden
Ni‘ met mi degil şāhibine gūş-girānī
- 5 Eclāf ile yār olmuşıdık biz de Edībā
Terk eylemesek şöhet-i ebnā-yı zamānı

1930

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Mahāret añlama tenķiş-i kūt-ı eytāmı
‘Ayār-ı nakş ile sencīde kānīñ ey tāmı
- 2 Olur müfid-i tef-i ye’s-i ārzū hālka
Olan tehī-şemer-i sāye naḥl-ı endāmı
- 3 Kōmazdı sifle ‘itāş-ı ümīde ḥaḳḳ-ı şefe
Yeteydi çāh-ı temennāya ḥabl-i iḳdāmı
- 4 Şitāb-ı mazlımeden kayd-ı ‘aczdır ancak
Zalūm-ı bed-revişīñ pāy-bend-i ārāmı
- 5 Edīb merdüm-i muḥtel-dimāğ-ı bī-miziñ
Meşāmı kārīh olur būy-ı ‘itr-ı İslāmı

1931

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Ederse zūlfü ile iltihā be-dām anı
Diliñ sezādır aña iltihāba dāmānı
- 2 Hevāya verdi dem-i ḥaṭṭı nev-bahārānı
Revācı berter olup buldu nev-bahā rānı
- 3 O mihr-i ḥüsn ile tā olmadıkça hem-pehlū
Derūn-ı pūr-tefiñ olmaz güzīde bir yanı
- 4 Suṭūr-ı behceti nuṭḳ-ı nigāhı ebkem eder
Lisān-ı ‘acz ile Kūr’ānı kim okur ānı
- 5 Edīb sehv ile çeksem de el ‘inānından
Kıyād-ı vaşlına şevkim olur yed-i şānı

1932

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Edince ‘āhireye ‘arz-ı çākeri zānı
Gelir lū‘āb-ı kes-i sine-çāke rīzānı

- 2 Olunca vuşlat-ı gılmāna müştehi zānī
Füsün u mekr ile qor zīr-i müşte hīzānı
- 3 Sezā-yı keffe-i mīzān-ı i' tibār olmaz
Anıñ ki olmaya temyīz-i nā-temīzānı
- 4 Revā-yı qahra müdārā dünüvv-i himmetdir
Degil 'adūya teqaddümle bir girīzānı
- 5 Edīb şūret ü ma'nāda hūy-ı bed-kārī
Fūrū-nişīn-i mezellet eder 'azīzānı

1933

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Teshīr edeli hāme gibi böyle cevādı
Olsa ne 'aceb meslekimiz böylece vādī
- 2 Erbāb-ı himem zūd bulur rāh-ı sedādı
Minhāc-ı tedābirde hem-rāh ise dādı
- 3 Biz leşker-i mülk-i suhāna dād-res etdik
Menşūr ile ecnād-ı siyeh-püş-ı midādı
- 4 Reh-yāb olamaz mā'ide-i nuşret-i fevze
Serheng-i me'āş eylemeyen fikr-i me'ādı
- 5 İm'an-ı nigāh eylemeden halka Edībā
Derk eylemişiz şūret-i nā-şād ile şādı

1934

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şūfiyā 'āşıka dahl etme yeter қо cedeli
Pey-rev-i işr-i cünūd olma yeter қоca deli
- 2 Mürşidiñ halka perestişle maqāl-i eceli
Müstemirr olmadadır gelse de sāl-i eceli
- 3 Yār gelse diyemem neyle meyi n'eylemeli
Beni zār eyler o dem neyle meyi neyl emeli
- 4 'Āşıkı lücce-i mir'āt-ı hecīr-i gamda
Ġarq-ı silsāl-i ümīd eyledi 'aks-i emeli
- 5 Yārimiñ revzen-i āyīne-i rüyundan Edīb
Gösterir şahid-i gül şūret-i reng-i haceli

1933 S 77b, Ü1 210a, Ü2 203a

1934 S 78a, Ü1 210a, Ü2 203a

2 Mürşidiñ S, Ü2: Mürşid-i Ü1

1935

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Gedāların k'ola nehyinde sîrden şoğanı
Verir mi 'ayn-ı şehādan fakîre hiç şu ğanî
- 2 Kārîn-i şöhet-i hükkām-ı cevrdir bu ğanî
Mu'în-i kahr edinir halkı zulm ile boğanı
- 3 Bu ğār-ı ye'sde kaldı çü böyle bî-ferzend
Boğardı reşk ile bulsa her anadan doğanı
- 4 Sükāta-çînî-i enbân-ı kan'a nisbetle
Bağılsa 'ibret ile bir gedā degil dü ğanî
- 5 Edîb ehl-i dil ol dergehi melāz eyler
Ki fażl-ı hāhı olur cümle hep gedā vü ğanî

1936

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Pestdir olsa daḥi evc-i kemāle rākî
Meye nisbetle hele rütbe-i keyf-i raķı
- 2 Ben ki rām eyleyem ol dil-ber-i sîmîn-sākı
Lağv olur terk-i meye 'ahd ü yemînim sākî
- 3 Eşer-i neş'e-i şahbā ile rûy-ı yārîñ
Sāğar-ı mihr ü mehe ğālib olur işrākı
- 4 Mār-ı gîsû-yı siyeh-tāra ledîğ olduķça
Gönlümüz hoşķa-i la'linden umar tiryākı
- 5 Etme kilik-i suḥan-ārāyı Edîb āsûde
Geçme pür-naķş u nigār eylemeden evrākı

1937

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Mihr-i rûyuñ var iken eylemem i' lā māhı
Sañadır ğayra degil eylemem i' lām āhı
- 2 Dürdur dā'ire-i vaşlıña senden ğayra
Kā'id-i rağbet eden bedreķa-i ikrāhı
- 3 Sa'y ile ye's-i emeldir saña reh-yāb olmak
Yine sensin saña reh-bürde kılan güm-rāhı

1935 S 78a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1936 S 78a, Ü1 210a, Ü2 203a

1937 Ü2 203b

- 4 'Aksiñi ziver-i āyine-i cām etdikçe
Mest-i 'aşka nice te'şir ede nehy-i nāhī
- 5 Olmasa hüküm-i irādetle Edībā mülzem
Keh-rübā rām edemez cezb ile çüp-ı kâhı

1938

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 تعطلت بسيول الفنا طواحيني
و متلفي بيد الابتلا طواحيني
- 2 على عنه خليلي ان سلاطيني
سطوا اذا بدمي خمرت سلاطيني
- 3 فان تظاهر في نطقه لهم اسفا
فيتضح لكما انهم ملاطيني
- 4 ز ابلهي مشنوفريه براهيني
كه هيچ بجوى وفا تشنه رو براهي ني
- 5 Şimār-ı bağ-ı cināndan olurdu müstagnī
Vereydi merde şemer her nihāl-i taḥmīni
- 6 Nigāh-ı fiṭnatini ḥahre-bīn-i hūş etsin
Şühūda kārih olan şūret-i mecānīni
- 7 Olurdu kūh ile yeksān şebāt-ı gird-i zemīn
Mühān-ı 'acziñ eger olsa tāb-ı temkīni
- 8 Olur ḡarīn-i icābet du'āsı ḥaste-diliñ
Mecāli olmasa da ref'e dest-i āmīni
- 9 Edīb māh ise de çeşm-i mihr ile görme
Bu 'ālemiñ ruḡ-ı her merdüm-i bed-āyīni

1939

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Pey-ā-pey zaḥm-ı peykānīñla mecbūr eyle meksūru
Ki yegdir ehl-i ḡam-şivenle maḥlūt eylemek sūru
- 2 Dem-ā-dem zevre-i ṭayfiñla ābādān iken ḥatır
Ḥarāb-ābād-ı hicrān etme gel bu beyt-i ma'mūru

1938 S 78a, Ü1 210a, Ü2 203b

5 Vereydi S, Ü2: Dır idi Ü1

1939 S 78b, Ü1 210b, Ü2 203b

- 3 Gücenme dergehiñden bu' d-ı her bî-tâb-ı hicrâna
Ki hiç şâyeste-i levn etmek olmaz şahş-ı ma' zûru
- 4 Şakın nuṭṭ-ı süveydâ-yı dil-i mağşûş ile zâhid
Cemâlin yâd edip zulmetle memzûc etmesin nûru
- 5 Edîb engüşt-i kil-k-i mâhir-i i' câz-perdâzım
Nev-â-nev pür-ṭanîn eyler diyâr-ı Çîn ü Fağfûru

1940

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kılır meçhûl-i dil-ber eşkimiñ imlâ vü ifrâğı
Sefîr-i âhımıñ oldukça elken nuṭṭ-ı iblâğı
- 2 Gönül me'sûr-ı kayd-ı fikr-i sünbülzâr-ı zülfündür
' Aceb hayrettedir dehşetle bilmez bağdan bağ
- 3 Ser-i zülfün yeter pîçide-i engüşt-i nâz etme
Hüveydâ kılma gel âşüb-ı dünyâyı ko parmağı
- 4 Nigâh-ı re'fetiñle ḥâside seng-i felâḥandır
Riyâz-ı kühsâr-ı sînemiñ her bir gül-i dâğı
- 5 Edîb etsin nice merdüm tevakkî tîg-i dil-berden
Şikâr-ı şîr ederken ḥiddet-i ser-pençe-i zâğı

1941

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Halkdan bād-ı hevâ ḥâtırına şey-ḥatârî
Raṭb u yâbes ne ise cümle gelir şeyḥe tarî
- 2 Giriş-i vaşla ser-engüştünü kordu zâhid
Dāmgâh-ı leb-i takbîle düşeydi o peri
- 3 Sāyegâhında düşüp yerlere gâltân oldu
Yıkdı şûfî-i ḥarî naḥl-ı ümîdiñ şemeri
- 3 Şeyḥi bî-şehvet eder da' vet-i ḥ'ân-ı zerde
Reh-ber-i nehc-i kudüm etmeyicek peyk-i zeri
- 5 Ser-firâzî bulamaz ḥāk-nihād olmayıcak
Merdümüñ heft zemîn olsa eger mâ-ḥazârı
- 6 Ser-fürû etmemeden ḥāke nihāl-i ser-keş
Tîşe-i kahr ile üftāde olur ḥāke seri
- 7 Düşmesin ḥaclete nokşân-ı hünermendiden
' Âkıliñ şıdk u emānetken Edîbā hünéri

1942

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Fem-i nāfiḥde ferdā görmeden âmāde men şūru
Bu gün yevm-i nedemde añlarım maḥzūl ü manşūru
- 2 Müreccaḥken yanıñda Bāyezide bā-Yezid olmak
Saña zāhid ne ḥāşıl neşr ü ṭaydan zıkr-i Ṭayfūru
- 3 Te'emmül eyledim dīvān-ı ḥüsne görmedim yāriñ
'Adīl-i mışr-ı 'ayn-ı ḥācibi bir beyt-i ma'mūru
- 4 Güvāḥ olma mürīd ihlāşına şeyḥ-i riyyā-kārīñ
Ki sūḳ-ı ḥaşrde teşhīr ederler şāhid-i zūru
- 5 Edībā rūşenā-çeşmān-ı idrāke bu dünyāniñ
Hemān taḥt-ı Süleymānıyla birdir lāne-i mūru

1943

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ne lāyık düşmen-i ḥāra bahāristānımız rāḡı
K'o der-kār-ı ṭalebdır zaḥm-ı ḥāristān-ı mızrāḡı
- 2 Girih-bend-i sitem şemşir ile münḥall olur ancak
Benān-ı meskenetle ḥall olunmaz 'uḳde-i bāḡı
- 3 Zebān-ı tıḡden gūş-ı nidā-yı intikām ister
Dürüduñ nā-revādır düşmen-i bed-ḥāha iblāḡı
- 4 Ḥıyānet-pişe-i bed-sirete şafvet küdüretdir
Siyeh-rüyidir ancak mār-ı zehr-efşāna yüz aḡı
- 5 Edīb ihrāk-ı ḥūn-ı ehl-i şakvet ḥuḳneden yegdir
Ki zehr-ābiñ güzeldir kāseye imlādan ifrāḡı

1944

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Oldu bahār-ı ḥaṭṭ ile pür-zīb ü fer ruḡı
Gülzārı koydu ḥaclete sīmā-yı ferruḡı
- 2 Tāb-ı ḡāzabla reng-i ruḡun āteşin eder
İzhār-ı sūziş etmeyelim yāre bir daḡı
- 3 Āsüdedir kuyūd-ı enīs ü şefiḳden
N'eyler esir-i miḡnet olan māder ü aḡı

- 4 Olmuş semâ' -ı âteşi iṭrâba münhemik
Güş et nevâ-yı ḥ'oş-eşer-i nây-ı minfaḥı
- 5 Duymaz Edîb zevk-i çerâgâh-ı 'âlemi
Encâm-ı kâr için gören âmâde meslaḥı

1945

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Tîg-i gamzeñ komadı yoklamadık bir beledi
Ser ü efserlerini ḥāk ile ḥūna beledi
- 2 Bî-herāsâne deme saltanatım yüceledi
Âb-ı rıkkatle gönülden melikâ yu celedi
- 3 Hedme Ye'cüc-ı fiten başlamadan yüce sedî
Zayf-ı ḥāk olmağa ḥ'âhişger olup yu cesedî
- 4 Ğayrlar kısmetiñi ğaflet ile şanma yedî
Kısmet-i ğayra da sen tāmî' olup şunma yedî
- 5 Çāk edip ' işmetiñi cāzibe-i şüret-i zer
Sîne-rîş etdî seni pençe-i naḫd-ı esedî
- 6 İ' timād eyleyemez merd-i şadākat-kîşe
Ḥāyin-i bed-menişîñ ḥāyin olur mu' temedî
- 7 Bida' -ı seyyi'eden ṭab' ı Edîbā ḥalkıñ
Geçemez olsa da şâyeste-i la' n-ı ebedî

1946

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Kaldık tehî müdām çü-gül deste gelmedi
Bâğ-ı neşâtdan bize gül-deste gelmedi
- 2 Gülşen-sarây-ı yârde mihmân mıdır 'aceb
Çok bekledik bu ḥâtır-ı dil-ḥaste gelmedi
- 3 Zülfünde nâliş-i dili güş eylemekdeyiz
Çokdan semâ' a böyle güzel beste gelmedi
- 4 Gerçi muḥibb-i zâtıyız ammâ ki zāhidîñ
Ḥubb-ı riyâsı gönlüme şâyeste gelmedi
- 5 Şimdi Edîb zîb-i sûtâvend-i vuşlatız
Bîm-i firāk ḥâtıra peyveste gelmedi

1947

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şimdi ızhâr-ı melâl etse gedâlardan biri
Hâtırın şād eylemez ehl-i ğınâlardan biri
- 2 'Ālemin zîst olduğundan rûy-ı kârı ğālibā
Bulmuyor hûsn-i icābet hiç du'âlardan biri
- 3 Her gönülde raġbet-i ecr oldu çünkim mün'adım
Terke makrûn olmadı aşlâ hatâlardan biri
- 4 Hüsni âheng-i vedā' etdikçe çeşm-i dil-bere
Āşinâlıkla görünmez âşinâlardan biri
- 5 Bezlden naġdine-i cânım Edîb etmem dirîġ
Tek hemân girse ele şāhib-vefâlardan biri

1948

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 جانشکاری چو بتیغ تو شد از بیجانی
بعد ازین گر حذر جان نکم بیجانی
- 2 Dest-i dil-berden ayaġ ermeyicek imdâda
Gitmez erbâb-ı ġamiñ ġuşşa-i bî-pâyânı
- 3 Merd-i rûşen-dil odur kim bile ehl-i 'aczi
Hurrem-i neyl-i eyâdi kıla bî-destânı
- 4 Leheb-i derdini itfâya bedel rûġan olur
'Ālemin merd-i sitem-bîne cefâ-cûyânı
- 5 Şeb-i târik-i ġama tâbını meh mûm eyler
Rûşenâ eyleye tâ dîde-i mehmûmânı
- 6 Sifle nâ-ehl-i kıyâm-ı şaf-ı memlûkândır
Olsa gencîne-i Kârûn ile memlû kânı
- 7 Ārzû etmez idim rân-ı sefid-i yâri
Olsa hûbân-ı cihân içre Edîb akrânı

1949

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bulmadım şöhetde kendimle ber-â-ber ben Cemi
Nisbet-i sâġarda inşâf et şüyû' u bence mi

- 2 Meclis-i rindānede hāl ān ki yok gönlüm gibi
Bikr-i ra' nā-yı meyi vahşetle eyler hem-demi
- 3 Hārdan zaḥm-ı dilī nā-sūr olurdu bülbülün
Devr-i gülde olmasa zaḥmıyla tev'em merhemi
- 4 Ta' ne-i nefsinde etmezdi tecāvüz āhara
Dide-i inşāf ile görseydi ādem ādemi
- 5 Hürremiden vāye-ḥ'āh-ı neyl-i hırmāndır Edīb
Eyleyen gamsız bu mātemgehde meyl-i hürremi

1950

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 İtā' atle taleb-kār-ı rızā oldukça ebnāsı
Olur şanma hūkūk-ı tāt-i ebnāyı eb nāsı
- 2 Gümān etmem ki izhār-ı şarīr-i ibtihāc eyler
Vürūd-ı her emelden kānī' in bāb-ı temennāsı
- 3 Fuḍūl-i ferye-gū geçmez gınā da' vāsın etmekden
Eger hem-şöhret-i Qārūn olursa şit-i iflāsı
- 4 Hemān āyine-i fūrşatdedir mir'āt-ı diğerde
Bedīd olmaz 'adūnuñ vech-i imkân-ı mecāzāsı
- 5 Edīb ehl-i dile izmār-ı keyd etmek nihān olmaz
Kim anlardır mücerred qalbiniñ mecbūr-ı ihsāsı

1951

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şiddet-i imsākden mışbāḥa koymaz rūḡanı
Etmese şebde n'ola yārāna 'arz-ı rū ḡanı
- 2 Cilvegāh etmekdesin meh-rūlara pīrāmeni
Geçmediñ erdāfa idrār etmeden pīrā menī
- 3 Bāzver pervāz eden evce degildir mākiyān
Eylemez kār-ı 'uluvv-ı himmeti şahş-ı denī
- 4 Cān verirdi def' aten peygām-ı ḥüsn-i dil-bere
Rāḡ-ı ḡamda 'āşıkān bilseydi re'y-i aḥseni
- 5 Şahn-ı mātem-ḡāne-i 'aşkıñ Edībā çeşmime
Şīve-i maḥbūbdan ḡ'oşter göründü şiveni

1952

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Semend-i i' tidâdır pîr-i 'aşrîñ ihtiyârâtı
Gözünde esb-i dâdârî degildir ihtiyâr atı
- 2 Olur h̃âhişle merde zayf-ı maqbûl-i kemâl âtî
Temennî humk̃dur bî-da' vet-i h̃âhiş kemâlâtı
- 3 'Aceb mi zâhir olsa mevķif-ı haşrîñ emârâtı
Kıyâmetden nişândır bed-sirîştânîñ emârâtı
- 4 Hıyânet-kârlarda ser-firâz-ı eşkıyâ cümle
Yed-i nâ-ehle teslim eyleyenlerdir emânâtı
- 5 Harâb-ı kevn cümle cāygâh-ı būma hâl oldu
Hayâl-i büm nâ-mümkin görürken bu muhâlâtı
- 6 Şaķın el şunmasın hîç cām-ı bezm-i hüşmendâna
Serinde mâye-i hüş olmayan keyfîñ buhârâtı
- 7 Edîbe şahid-i ra' nâ-yı meyden buse 'âdetdir
Olur şâyeste andan gayra şanma bu sa' âdâtı

1953

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Muhtemeldir beni sir-âb ede bir h̃oşça lebi
Ki o meh-rû gibi yok dehrde bir h̃oş çebebi
- 2 N'eylesin ehl-i dil esbâb-ı huşûl-i neşabı
İstemez haclegeh-i dilde ne bint ü ne şabî
- 3 Rişte-i kayd-ı gam-ı şöhet olan tab'-ı ebî
Râğıb-ı şöhet ise kârih olur tab'-ı ebi
- 4 Çekme el gâniye-i duğter-i rezden şûfî
Sen hemân rinde sezâ görme 'aşîr-i 'inebi
- 5 Olamaz sâlik Edîbâ mûte'eddib tâ kim
Şîme-i fahret-i fakr olmaya resm-i edebi

1954

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Olsun sirîşk-i h̃ûn ile gül-gû[n] ķo dîdemi
Kim aña hasret-i gül-i rûyuñ ķodı demi

- 2 Haşr eyledim sitāyişi ben meh-likālara
‘Ār eylemem beyāza çıkarsam kaşidemi
- 3 Düşmem ‘itāba yār ile tek nuṭṭ-ı yād ile
Yād etmesin bu ḥāṭır-ı miḥnet-keşidemi
- 4 Kıymam şikest rengime ben mihrcān ile
Ḥūr etse isti‘āre-i reng-i perīdemi
- 5 Ṭavr-ı mezākı zāhidiñ uymaz mezākıma
Tā almadıkça ṭa‘m-ı ğam-ı nā-çeşidemi
- 6 Düşmen şühūd-ı kad-i kemānımla şād ise
Görsün қо sīnesinde siḥām-ı ḥalīdemi
- 7 N’eyler Edīb cevşen-i pend-i cerīdemi
Oldukça rezm-i tiġe ‘adūnuñ cerī demi

1955

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Naḳd-ı şürūr-ı ḥāsiredir mālīkānesi
Genc-i ‘afāfe olmayanıñ mālīk anası
- 2 Ḥ’oşdur zenāna şehvet-i şer-güsterānesi
K’āġāz-ı dārb-ı kīr iledir küs terānesi
- 3 Yok merd-i kānī‘iñ ṭama‘-ı cāhilānesi
‘Ankā-yı bā-şebāta yeter cāh-ı lānesi
- 4 Yetmez bahā nefāyis-i va‘d-i nigārıma
Ḥulfundan özge olsa bulurdum bahānesi
- 5 Reşk-i fūrūġ-ı dīde-i mihr-i münīr olur
Yāriñ Edīb behcet-i meh-peykerānesi

1956

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Bir gevher içün ḳalbe mekān eyleme kānı
Maġbūt-dil-i gevher-i kān eyle mekānı
- 2 Deryüzeger-i bālīñi sen sā’il-i ‘aşḳ et
Şāyeste degil sā’il-i kān eylemek anı
- 3 Hiç mün‘ime lāyık mı nihān eyleye nanı
Za‘mınca mūna‘‘am mı nihān eyleyen anı
- 4 Ğilmāna düta-ḳadd-i ḥuzū‘ olma çü-şūfī
Müşṭāḳ-ı der-āġūşī-i tīr etme kemānı

1955 S 79b, Ü1 212a, Ü2 205b

1 ‘afāfe S, Ü2: keṭāfa Ü1

1956 S 80a, Ü1 212a, Ü2 205b

- 5 Her Āşafa k'imdād ola hükümünde Edibā
Munşif deyemem mihre şeref verse benānı

1957

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şehīdir zālīme sefk-i dem-i mazlūmuñ itkānı
Halāvet kesbin eyler iktirā' etdikçe it kanı
- 2 Kudūma yār-i mevdūd-ı neşāt āmāde olduğça
Haṭādır dilde bed-ḡāh-ı ḡamıñ tecvīz-i iskānı
- 3 Refīk-i üns ile bigāne-i vahşet karīn olmaz
Tarīk-i emnde mehcūr-ı hāṭırdır herāsānı
- 4 Semā'-ı güft-ü-gūy-ı fırka-i nā-dānı matrūḥ et
Behāyim hīç olur mu hem-zebān-ı nev'-i insānı
- 5 Edibā kec-dilāna dāniş-āmūz-ı sedād olma
Ki kār-ı müsteḥlīñ ḡumḡdur tedbīr-i imkānı

1958

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Şeyḡ-i ḡarīr koydu başından 'imāmeyi
Etdi fūrūḡ-ı merdüm-i çeşm-i 'amā meyi
- 2 Çeşm-i hümūma kāşid olunca ināmeyi
Nüş eyle bī-tekellūf-i zarf u inā meyi
- 3 Her cā ki ḡadd-i yār ile pīrāye-ḡir ola
Reşkiyle cāmeden çıkarır öyle cā meyi
- 4 Zāhid ḡarīm-i dergeh-i bintü'l-kürümdan
Rindāne sen de nuḡbe-i kār et ḡidāmeyi
- 5 İḡrā-yı şīr-i bāde-i nāb eyle çün-Edib
Menhūm-ı iftirās-ı hümüm et esāmeyi

1959

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Cefā-yı ḡarb-ı 'aşāyı görür vefā ḡademi
Şaḡiniñ etmez ise tiḡe 'arż-ı fāḡa demi
- 2 Nitāc-ı sa'yı ḡam-ı i'tidā iken ḡāyin
Sezādır etse temennī vüçüddan 'ademi

1957 S 80a, Ü1 212a, Ü2 205b

1 itkānı S, Ü2: efḡānı Ü1

1958 S 80a, Ü1 212a, Ü2 206a

1959 S 79b, Ü1 212b, Ü2 206a

- 3 Nice Һarış-i sürûru şikeste-tâb etdi
Felekde bâr-ı Һam-ı iltizâm-ı def'-i Һamı
- 4 Künûz-ı Һaşb u rişâdan ki Һâret eylemeye
Cihânda mâlik-i mâliñ 'azîz olur keremi
- 5 Edîb ümîd-i 'aťa Һalka yek-digerdendir
Hudâya eyleri yok şimdi nisbet-i ni'amı

1960

mef'ûlü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Oldu müzâb 'aşk ile cism-i Һalenderî
Tende hemân 'izâm ile ancağ Һalan deri
- 2 Zannım budur Һatîb berîdir namâzdan
Câmî' de görmedik anı biz cum'adan beri
- 3 Çekdirdi müşt-i zûr ile dil-dâra kend'özün
Zülfü metâ'-ı kesmeҺara oldu müşteri
- 4 Olmaz şıtabl-i luğfuna yâriñ rağîb ehil
Görmez sezâ-yı cüll-i kerem öyle esteri
- 5 Yâre Edîb edîm-i teni minder eylesek
Mağbûl olurdu var ise de başka minderi

1961

mef'ûlü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Bî-rağbet-i ni'met severim Һubb-ı metîni
Sevmem hele terciğ edeni Һubbıma tîni
- 2 Merdâna olur âlete ölçü nice bîni
Dîv[âniye]dir ibneniñ ol çîn-i cebîni
- 3 Şeyhiñ zene kûteh mi meger kâmet-i meyli
Peymûde eger eylese bir Һoşça Һadini
- 4 Şûfi yine mînâ-yı mey ü ridf-i Һulâmı
Koy şavma'aya şîşe geçir lağm-ı semîni
- 5 'Allâme de Һurb-ı meliki pâye edinmiş
N'eyler şeref-i rûtbe ile pâye-i dîni
- 6 Biz dâğ ile pîrâye-dih-i levğ-i zamîriz
Menşûr-ı dile Һaşr ederiz nağş-ı nigîni

4 mâliñ S, Ü2: mülk-i Ü1

1960 S 80a (Üzerine çizgi çekilmiş)

1961 S 80a (Üzerine çizgi çekilmiş)

2 S: (İkinci mısranın ilk iki tefilesindeki eksiklik var)

- 7 Efzāyış-i eyman ile sūgendin Edībā
Et yār-i diger sevmemege ‘ağd-ı yemīni

1962

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlūn

- 1 Luṭf-ı nıgeh et bendeñe terk eyle yamanı
Tā merhem-i sūrāḥ-ı derūn eyleyem anı
2 Her ṭāmi' -i dil-şifte-i neyl-i emānī
Ferdā ne temennide olur neyl-i emānı
3 Ehl-i vera' ın şufret-i levn-i vecelin gör
Sīmāları işkeste eder reng-i ḥazānı
4 Pīrān-ı zamān olmada aḥdāş ile hem-ḥū
Endişede yok kimse ḥuṭūb-ı ḥadeşānı
5 Evşāfına her tāze zebān-ḥ'āhıñ Edībā
Dūzaḥda olur vāşıfı bir tāze zebānı

1963

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

- 1 Rāḥat kımaz cefāsına şāyān eden seni
Şād eylesem de ey dil-i bī-çāre ben seni
2 Gülşen muzıḳ-i külbe-i aḥzān olur baña
Bir dem yanımca görmesem ey gül-beden seni
3 Ḥālī kımaz rikābıñı peyk-i revānımız
Görsek devide rāḥ-ı girize kaçan seni
4 Etmez çeşide lezzet-i gül-ḳand-ı vaḥdeti
Yād etmedikçe şevḳ ile tenhā-dehen seni
5 Cevlāngeh-i ḥafā ise āyın-i behcetiñ
Āyineden de ḥāne-cüdā eylesen seni
6 Çell aḳçedir nigāhıña berg-i şükūfesi
Zāhid uçurdu seyr-i bahār-ı çemen seni
7 Āh etme şevḳ-i maḳdem-i yār-i şefiḳ ile
Lā-būd bulur cihānda Edīb isteyen seni

1964

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Merdâneleriñ yek-digere kîr-i zenânı
Ezfûnter eder nâle-i şeb-gîr-i zenânı
- 2 Cess eylemişiz nabzını ebnâ-yı zamânıñ
Hiç kimsede yok 'ırķ-ı ħamiyyet đarabânı
- 3 Yok farkı senânîr ile şîrân-ı jiyânıñ
Hemtâ görünür ħalka dilîrî vü cebânî
- 4 Ĥaşıyyet-i tedbîri gürûh-ı 'uķalânıñ
Tertîb-i ĥadeng eylemedir tîre kemânı
- 5 Sûzişkede-i dūzaĥa câr olsun Edîbâ
Ĥâhişde olan ħurb-ı şadîķân-ı zamânı

1965

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ücretle şatar nuşhunu ħalka o mürâyî
Takvâda hemân nâşih-ı pîriñ o mu râyı
- 2 Terk etdi müderris kederinden okumayı
Hem-ĥâbesine mülĥaķ edelden o ħumayı
- 3 Şeyĥiñ mey ile hem-dem edinmiş özi nâyı
Dâ'im ney ü meyle edegelmış o zinâyı
- 4 Çeşm-i dil-i zârım ħatarât-ı nem-i eşki
Rizân ederek lücce-i ĥûn eyledi mâyı
- 5 Şûfî ki der-âgûş ede dil-dârı Edîbâ
Zibende görür zîver-i atlasla ĥatâyı

1966

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Oldum olalı 'âlem-i dünyâya ben âtî
Zühhâdda gördüm ġam-ı ġilmân u benâtı
- 2 Ĥalkıñ nice bir şaķvet ile bu ġafelâtı
Zannım bu ki bu gerd-i şeķâ boġa felâtı
- 3 Dânâ-yı Aristû-ĥikemi merd-i cehûlûñ
Zâr eyledi te'sîr-i külüm-ı kelimâtı

1964 S 80b, Ü1 212b, Ü2 206a

5 Sûzişkede-i S, Ü2: Sûzke-i Ü1

1965 S 80b, Ü1 212b, Ü2 206b

1966 S 81a, Ü1 213a, Ü2 206b

- 4 Her seng-dil-i sâhire-peymây-ı şürûruñ
Âyineyi işkeste eder 'aks-i şıfâtı
- 5 Peymâne-keş-i bezm-i cehâlâtıñ Edibâ
Râciḥ görünür sekre-i mevte sekerâtı

1967

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Olsa elḥân ile Tevrâtını Mûsî kârî
Ḳavmi âmûziş eder neḡme-i mûsiḳârî
- 2 Denes-i ḥûy-ı bedin etmeye tâ merd arı
Çeşmine 'ayn-ı neẓâfet görünür murdârî
- 3 Rûze-dârıñ k'ola tesvîl-i riẓâdan şavmı
Ru'yet-i ḡurre-i şevvâle ḳomaz iftârı
- 4 Ḥaşm-ı bed-ḥ'âhımıza biz de sitem-kâr olsaḳ
Aña biḥûde n'içün baş edelim a'zârı
- 5 Olsa Fir'avn ile hem-pâye Edibâ âḫir
Bâ'ış-i zilletidir zâlimiñ istikbârı

1968

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ulün

- 1 Neden âḡuşdan ḥâlî miyânı
Meger bigânedен ḥâlî mi yanı
- 2 Cerîdir merdümâna tâ zenânı
Ḳomazlar iştiḥâya tâze nânı
- 3 Lisân-ı medḥ ü zemm aḳlâm-ı Ḥaḳdır
Beyâna nâḳışân u kâmilânı
- 4 Teşâvirinde ya'nî zişt ü ḥûbuñ
Müberrâdır ḥaṭâdan kil-k-i Mânî
- 5 Edibâ ser-firâz-ı ḥâyinândır
Sezâ-yı luṭf edenler ḥâyinânı

1969

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Sipihriñ 'aks-i rûy-ı mâḥına âyineyüz şimdi
Bu çerḫiñ gösterir seyr edelim ayı ne yüz şimdi

1967 S 81a, Ü1 213a, Ü2 206b

1968 S 81a, Ü1 213a, Ü2 206b

3 nâḳışân u S, Ü2: nâḳışâna Ü1

1969 S 81a, Ü1 213a, Ü2 206b

- 2 N'ola etsek cümüd-ı çerhi bir demle güdāzide
Ki táb-ı mihr-i dil-dārımla pür-tef-sıneyüz şimdi
- 3 Dil-i ye's-āşinā-yı tıfl-ı ebced-h'ân-ı gerdūna
Şafā-bağş-ı nevīd-i maḳdem-i āzīneyüz şimdi
- 4 Ḳabā-yı Dāverī-pūşide-i dīvān-ı taḥḳikiz
Garīm-i zūll-i faḥr-ı ḥırḳa-i peşmīneyüz şimdi
- 5 Edibā ḥaşm-ı cān ehl-i kenīz-i ḥāne-i ḳalbe
Şu'ā'-endāz-ı mihr-i her dil-i bī-kīneyüz şimdi

1970

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ḥarīdār-ı hevā erzāle verdi neyle dīnārı
Şürūṭun bilmeyenler aldı bilmem n'eyledi nārı
- 2 Nihāndır sırrını şafvetle tā dil bī-teşāfidir
Dil-i nā-şāfa andan 'illet-i ehvā olur sārī
- 3 Neyiñ gülşende meyle imtizāc-ı neş'esin bilmez
Eden ḥulkūm-ı sem'ı şerbet-i dīnār içün zārı
- 4 Ğinā bī-rağbet-i 'uḳbā 'anā-yı za'f iken merde
'Anāniñ 'ākile a'lā gelir rağbetle miḳdārı
- 5 Le'imāna le'im etse Edibā nā-be-cā olmaz
Kerīme 'ārdır da'vā-yı istirḳāḳ-ı aḥrārī

1971

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Sāḳī defīn-i ḥum ḳoma gencīne-i meyi
Gel deff ü neyle bezme getir ol defīneyi
- 2 Gūş et lügāt-ı bülbulü tayy et deşīseyi
Āmāde eyle ḳulḳule gülşende şīseyi
- 3 Tarḥ et enīn-i sıneyi te'sīr-i nāy ile
Ancaḳ naşīb-i düşmene ḳoy dilde kīneyi
- 4 Olduḳça ser-berehne-i te'sīr-i táb-ı mey
Dāğ eyleme seriñde ḡam-ı efser-i keyi
- 5 Geldi Edib müjde-i ecnād-ı nev-bahār
Hep ḳıldı rû-be-rāh-ı 'adem düşmen-i denī

5 her S, Ü1: (Ü2'de bulunmuyor)
1970 S 80b, Ü1 213b, Ü2 207a
1971 Ü2 207a

1972

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dehriñ dehân-ı telh ile aldıkça dadını
Nehr olsa teşnelikle geçirdim murādını
- 2 Dil meyle la'l-i dil-beriñ iz buldu yādına
İster anıñla teşnesiniñ izdiyādını
- 3 Gelmez ğınā meşām-ı dile tā zebād ile
Zülfünden isteriz bize bir tāze bādını
- 4 Ser-püş-ı fesle nāmını merd-i dilir eder
Koymaz şaķı bu şān ile serden fesādını
- 5 Pervāza gelse ħizb-i edānī Edīb eger
Bir ferde baĥş-ı zıll içün açmaz ķanadını

1973

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Zamāne ĥalkı bıraķdı herās-ı Cebbārı
Ki ķalmadı biriniñ fikretinde ceb bārı
- 2 Mürīde olmaya mı şeyĥden elem tārī
Ki nān-ı gendümü ķaţ' eylemiş verir tārı
- 3 Şabūĥa bāşıra-düz-ı nehār olur şebden
Faķih bilse de ma'nā-yı lafz-ı zinhārı
- 4 Nigāh-ı nāzı dil-i zārı cūy-ı ĥün etdi
Derūna ķan içirir çeşmi rıtl-ı ĥünkārī
- 5 Edīb cū' ile ğamġin olanlar iş'ārı
Unutdu vird ederek bu ġalā-yı is'ārı

1974

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Olamaz ĥūy-ı bediñ mültezim-i iĥrācı
İntifā-yı ĥasedi şanma olur aĥ rācı
- 2 Telĥ-kāmān-ı dem-i cū' -ı me'ādıñ çeşmi
Göremez ni'met-i bī-ta'm-ı cihānı acı
- 3 Pençe-i jāle-rübāsından alır ĥ'urşidiñ
Āzmendān-ı cihān şenşene-i tārācı

- 4 Dide-i küşe-güzinân-ı kanâ' at şanma
Bir görür hırka-i peşmine ile dîbâcı
- 5 Ne kadar sıfr-ı yed-i nakd-ı ümîd olsa Edîb
Kâm-rândır yine merdân-ı gamîñ muhtâcı

1975

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 A'mâl-i tavr-ı 'unf ile redd etme sâ'ili
Minnet-pezir-i redd ü kabûl et mesâ'ili
- 2 Vâ-reste-i esinne-i âzâr-ı halkdan
İ'dâd eden vîkâye-i hüsn-i şemâ'ili
- 3 Nehc-i talebde geç şîkal-i hırş-ı şûmdan
Maḥmûl-i düş-ı müctenebât et rezâ'ili
- 4 Olmaz elîf-i sâye bu gülzâr-ı dehrde
Maṭrûd-ı âftâb gören zıll-i zâ'ili
- 5 Ol sâde-cîd-i 'ıkd-ı 'alâyık Edîbvâr
Pîrâye-bend-i gerden-i fâhr et fezâ'ili

1976

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bülend-rütbe gören qadr ü şân-ı üstâdı
Cihânda bî-şek eder adlarda üst adı
- 2 Reh-i felâḥa n'ola olmasa her iş hâdî
Qarîn-i şıdḳ edemez müdde'î her işhâdı
- 3 Bahâr zehr-i sitemle olunca perverde
Simât-ı 'ayş-ı cihânîñ qalır mı hîç dadı
- 4 Hürüş-ı ḥasrete bâ' iş hevâ-yı zülfüñdür
Hübûb-ı şarşar-ı âḥa odur hemân bâdî
- 5 Edîb merd-i denî lutf u qahrı fark etmez
Şu'ûru yok ne bilir sifle va'd ü f'âdı

1977

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Deme kim süz-ı dilim kevnî ḥarâb eyleye mi
Tâb-ı germiyyet-i ḥasretle serâb eyle yemi

- 2 Der iken dīde-i hūnbārına gösterme demi
‘ Acebā dīde-i ‘ āşıq yine göstermede mi
- 3 Tāk-ı ebrūda nigāhı leb-i dil-berde dili
Bilemem zāhidi cāmi‘ de mi mey-ḥānede mi
- 4 Vaz‘ -ı serdiñle dil-i zārıma āzār ederek
Lerzenāk etme şehā ḥātır-ı sermā-zedemi
- 5 Ehl-i tecrīd Edībā rüteb-i dünyāniñ
Olamaz bār-keş-i şıķlet-i şaff-ı ḥademi

1978

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Bīdār olup işitmedi bir kerre nāyımi
Kevniñ uyanıķ olmadı bir kerre nāyimi
- 2 Ehl-i diliñ naşibini ferdāya şaklamış
Şevvāle ḥaşr eden dem-i iftār-ı şāyimi
- 3 Nā-ķābil-i inābet olan merd-i fāciriñ
Eyler şiyāb-ı ‘ afvı müdennes cerāyimi
- 4 Gitme reh-i şūrūra görürken behāyimiñ
Lerzān olur tarīķ-i ḥaṭarda kavāyimi
- 5 Çeşm-i enāma rakde-i inkārdan Edīb
Olmuş nihūfte rüz-ı kıyāmiñ ‘ alāyimi

1979

fē‘ilātün fē‘ilātün fē‘ilātün fē‘ilün

- 1 İntihāb eyleyemez düzd-i sebük-pā kânı
Ya‘ni der-dest edemez merd-i neces pākânı
- 2 Hūsn-i taşvīr ile nā-dān-ı saķımu‘t-ṭab‘ iñ
Vech-i işlāḥına Mānī bulamaz dermānı
- 3 Bu keder-ḥānede mestān-ı mey-i ifrāḥiñ
Şādmānilerine ğālib olur aḥzānı
- 4 Bil ki taz‘ if-i ḥumār eylemedir kaşd-ı felek
Müstemirr eylemeden neş‘e-i maġrūrānı
- 5 İltikāṭ eylemeden olmaz Edībā ğāfil
Mürġ-i şemşir-i każā toḥm-ı sitem-kārānı

1978 S 82a, Ü1 214a, Ü2 207b

1 uyanmak S, Ü2: uyarmak Ü1

1979 S 82a, Ü1 214a, Ü2 207b

1980

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Menhûm olarak rütbe-i bî-ni' mete 'âmî
Eyler neye ni' metden o bî-ni' me te'âmî
- 2 Zâhid 'acebâ görse idi peyker-i cāmı
Kor muydu şitâb eylemege peyk-i ricāmı
- 3 Zâr eyledi üftâdeleri neyl-i kıyāmı
Her geh 'acebâ 'âşıkına böyle kıya mı
- 4 Şahrâlara tesyîrdedir zevrak-ı tāmı
Her ma'reke-i âh-ı dîlîñ zevr-i katāmı
- 5 Mürgân-ı dâlâl inmise de evc-i meferden
Bir gün eder elbette maķar şâh-ı hüsāmı
- 6 Görmez siper-endâza maķal tîrini munşîf
Münkâda budur cā'ize-i hûy-ı kirāmı
- 7 Hâmem gibi bu sâhirede yokdur Edîbâ
Manzûme-i eş'âra verir hûsn-i hîtamı

1981

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Vaşl içün şimdi harâm eyledi nevmi zânî
Ya'ni tekmi'l-i 'ayâr etdi bu nev mîzânı
- 2 Bakma her peyker-i tâbâna ki çeşm-i ğayra
Nâ-bedîd olmaya naķş-ı eşer-i tâbânı
- 3 Hûsn ü ânı güm olur ol büt-i her-câyîniñ
K'olmaya ru'yet-i 'uşşâķına hîç bir ânı
- 4 Geç bu ta'lik-i nazardan haķ-ı her dîvâna
Olcaķ ol şanemiñ haķtı güzel dîvânî
- 5 Telhdir nân-ı ğanî misk ile hem-büy ise de
Tâ ki bî-behre ede bûyuna miskînânı
- 6 Da'vî-i cûdu bu dem her seg-i hûn-hûâr eyler
Var ise fenn-i seķâvetde budur itķânı
- 7 İğtinâm etmege lâyıķdır Edîbâ zîrâ
Dil-beriñ her kese degmez leged-i derbânı

1982

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Çemende mühmel idi bülbülün nevāgāhı
Ben olmasaydım eger gülşeniñ nev āgāhı
- 2 Hevā-yı kākül-i dil-berle kayda düşdükçe
Diliñ bu nāle vü āhı degil midir vāhı
- 3 Dağıl-i perde-i sūrāh-ı şerm olur soñra
Güşāde etme mübāhāta rüy-ı rübāhı
- 4 Semend-i tab'ı giriftār-ı bār-ı zillet eder
Li'ām-ı bed-menişin meyl-i zıll-ı ħargāhı
- 5 Edīb şāhib-i cāh ehl-i intibāh olsa
Ederdi 'izzet-i ħalkı zamīme-i cāhı

1983

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kōmazdı merd-i gāfil div-i nefsiyle mu'ādātı
Bileydi şübhesiz zūd olduğun rüz-ı me'ād atı
- 2 Ederdi kār-ı ħod-kāmānesin ser-pençe-i kudret
Derün-ı nāsdan ħall etmese 'ıqd-ı irādātı
- 3 Berilerdir şübūt-ı defter-i şıdk-ı 'ubūdetden
Temerrün etmeyenler kār-ı maqbūl-i 'ibādātı
- 4 Şeref-cüyān-ı zāta sīret-i keff-i ezā besdir
Te'allüm etmege ħācet nedir 'ādāt-ı sādātı
- 5 Eder ilhā cemāl-i şāhid-i zībā-yı 'uqbādan
Edībā ħalkı bunda cezbe-i rüy-ı murādātı

1984

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cihānıñ ruķ'a-i bāzicegāhında şehāmātı
Tek-ā-pūgāh-ı fikr etdikçe terk eyle şehā mātı
- 2 Deme hem-meclis-i şāhān olur ehl-i kerāmātı
Der-i erbāb-ı levme şeyndir olmaķ kirām atı
- 3 Kıtāf-ı mīve-i āmāle her kūteh-ķad-i ħırşın
Ser-i tūbāya belki mūntehīdir tūl-i ķāmātı

1982 Ü2 208a

1983 S 82b, Ü1 214a, Ü2 208a

1984 S 82b, Ü1 214a, Ü2 208a

2 erbāb-ı S, Ü2: ebvāb-ı Ü1

- 4 Te'emmül eyledim hep bu riyā-kārān-ı bî-zevķiñ
Tehîdir zînet-i ferş-i ħarîrîden maķāmâtı
- 5 Edîbâ şıdk ile tekbîr-i Ħaķ emşâr-ı 'âlemde
Bülend eyler menâr-ı ķadr-i ehl-i istikāmâtı

1985

fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlâtün fe'îlün

- 1 Gül-i ruhsârîña tehdîd ederiz göz dikenî
K'etmeye rûyuñu âzurde şehâ göz dikenî
- 2 Olsa da dil-şudeler beste-nigâh-ı ümmîd
Yine yok rişte-i ne'vmîdi ile göz dikenî
- 3 Leheb-i süz-ı dil-i 'âşıkı müzdâd etme
Ġâzenâk eyleme ol 'ârız-ı âteş-fikenî
- 4 Geçemez şeyh-i denî meşreb-i ħargâyîden
Nice teşhîr olunur görse de ħayvân sikenî
- 5 Oluruyla geçinir şimdi Edîbâ zâhid
İstemez vaşl-ı cevân-pâre-i 'işmet-şikenî

1986

mefâ'ilün fe'îlâtün mefâ'ilün fe'îlün

- 1 Şitâda olanıñ ikâd-ı nâr-ı deydenesi
Müşâhed olmadı destinde şanma dey denesi
- 2 Sefîhe sûde-i misk olsa rûy-ı meskenesi
'Aceb ki beñzeye renginden özge miske nesi
- 3 Zevât-ı 'işmet-i dehre inanma kim çerĥiñ
Olur aşâyile râciĥ benât-ı çingenesi
- 4 Şehâ-yı ħalk-ı cihân cümle ķâr-ı ģaşb iledir
Sitâd-ı meyseredendir 'aķâ-yı meymenesi
- 5 Edîbe meyl-i tecerrüd nakîşe gelmez idi
Dilinde olmasa kevniñ vişâl-i muĥşanesi

4 riyâ-kārān-ı S, Ü2: riyâ kân-ı Ü1

1985 S 82b, Ü1 214b, Ü2 208a

3 'ârız-ı S, Ü2: ģârız-ı Ü2

4 ħargâyîden S, Ü2: ħar-kârîden Ü1 / görse de S, Ü2: gör ki o Ü1

1986 S 82b (Üzerine çizgi çekilmiş)

1987

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Olmadım sifleleriñ rāhat-i zaḥm-ı eseli
Gülşen-i sāhirede bād-ı ḥayātım eseli
- 2 Beni zār eyledi ḥamyāze-i hecriñ keseli
Sem' den rişte-i peygām-ı vişālīñ keseli
- 3 Rind-i şāhib-naẓara şanma ki şīrīn görünür
Zāhidiñ olsa daḥi cübbe-i şūfu ' aselī
- 4 Zer-i müşḥaşla dil-i müdde' iyyān-ı zühdüñ
Lāldir nātıka-i şāhid-i ḥüsn-i ' ameli
- 5 Şıkal-i zenb ile ' avdetde Edībā ḥacı
Ne ' aceb rām-ı rüküb eyleyebildi cemeli

1988

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Mürīd şimdi kerāmāta intimā idesi
Ki gaybdan ola gūyā vürūd-ı mā' idesi
- 2 Nemā bulur giderek iştiḥāsı zühḥādīñ
Neden bürīde olurmuş lühūm-ı zā' idesi
- 3 Sitīze-kārī-i ḥırmān-ı vaşldan gayrı
Ġamīñ nedir bilemem ehl-i derde fā' idesi
- 4 ' Uḳūl-i ḥā' ire reh-bürde-i cünūd idi hep
Sülūk-i rāh-ı ġarāmīñ bilinse kā' idesi
- 5 Edīb tāmih olur şanma yārden ġayra
Gürūh-ı ehl-i diliñ a' yun-ı müşāhedesi

1989

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Mürīd bulmadı gitdi ridā-yı müfteḥarı
Bu bey' gāh-ı riyānīñ şatıldı müfte ḥarı
- 2 Reẓāz-ı minḥat-i ehl-i keremle olma ṭarī
Sen āb-cūy-ı seḥāb-ı ümīdiñ ol meṭarı
- 3 Me'āl-i ' ākıbet-i kārdan ḥabīr ol kim
Seni ḥacālete ḳor i' tizār-ı bī-ḥaberī

- 4 Hazer bakılsa ‘abeşdir meşâyid-i gamdan
Şikâr-ı gâfile âgûş-ı dâm olur hâzeri
- 5 Edib revnağ-ı tâc-ı şehâna meyl etmez
Fürûğ-ı zıll-i hümadır külâh-ı mu‘teberi

1990

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Ritâc-ı feyz-i ferāvân güşâd olur şeheri
Kulüb-ı ehl-i niyâza eger olursa harî
- 2 ‘Amâ-yı kalbine ol kim ‘ilâve der-kiberi
Hurûş-ı bahr ile etmez nigâhı derk-i beri
- 3 Ne deñli pây-e-i zühdü bülend ederse qarî
Riyâsı münhemik-i iltihâb eder sekarî
- 4 Nihâl-i câhına zâlim vikâye-h‘âh ise de
Karîn-i hâfika-i inkisâr olur hâzeri
- 5 Edib ‘âşık-ı şûrîde n’eylesin güheri
Ki hûn-ı dîdesi yâkût-ı nâb eder haceri

1991

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Eşer-i behcet-i gayr olsa devâ mîkdârı
Hüsn-i gayrı unudur olsa da vâmîk dârî
- 2 Olma kun-dâdeleriñ tâlib-i isticârı
Bî-taleb olmuş iken lûle-i isti cârî
- 3 Cins-i gilmânı şakın levh-i zemîn-h‘ân etme
Satr-ı ârâyış-ı tâvânı oğurken qarî
- 4 Sil‘a-i şafveti bâzârî ise şûfiniñ
Germ olur sūk-ı riyâda şanırım bâ-zârî
- 5 İstifin bozsa da şıhne yine rindânîñ Edib
Bir sebû meyle olur hâline istif sârî

1992

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Terk eyle gam-ı dil-ber-i senbüse-dehânı
Senbüseyi bul gözleme sen büse-dehânı

1990 S 83a, Ü1 214b, Ü2 208b

1 ferāvân S, Ü2: fûrüzân Ü1

1991 S 83b, Ü1 214b, Ü2 208b

1992 S 83b, Ü1 214b, Ü2 208b

- 2 'Allāme ki erdāfa müşîr etdi benānı
Şāyeste-i tevķîr ederim şanma ben anı
- 3 Āgeh-dil isen pā-zede-i zūll ü hevān et
Her şahş-ı erāzil-meniş-i ķadr-ne-dānı
- 4 Pîrāye-nümā olsa daħi ziyy-i edeble
Teb'ide çalış şîrzime-i bî-edebānı
- 5 Şîrînî-i nuţķ-ı kalem-i nādîre-gūmuz
Dem-beste vü lāl etdi Edîbā şekālānı

1993

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hıta-āverlikle hāşıldır niyāz-ı vaşla destūru
Ki hîç pāy-ı temennî sübķat etmez hıta-ı mūru
- 2 Hıyāl-i h'āb-ı vaşlın rakde-i fūrķat bedîd eyler
Baña şūret-nümāy-ı ķurb olur mir'āt-ı mehcūru
- 3 Kerem ķıl şu'le-i şevķiñle koy maħv-ı vücūd etsin
Vişāliñ şem'ine gerdān olan pervāne-i dūru
- 4 Görünmezdi saña zîbende rūy-ı 'iffetiñ şūfi
Göreydiñ 'āşık-ı dil-ber gibi bed-kār-ı mağfūru
- 5 Nigāh-ı 'ucbu terk et zāhidā mir'āt-ı tāt'atden
Gel olma bî-nevā-yı ru'yet-i sîmā-yı me'cūru
- 6 Dil-i mağşūş-ı fāsîd ķābil-i hıfz-ı vidād olmaz
Degil zarf-ı gül-āb etmek sezā mînā-yı meksūru
- 7 Edîbā ictibār-ı şıdk ile ihfāsı ķābil mi
Riyāveş şeyh-i 'aşrîñ var iken bir kār-ı meşhūru

1994

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Henā-yı 'ayşa ķarîn olmadıkça evşāfi
Şebîh-i 'adn ise olmaz kederden ev şāfi
- 2 Sü'ād-ı 'aşķa sezādır dūrūduñ ithāfi
Reh-i vişāline ķalbi devîde it hāfi
- 3 Derūnu cilvegeh-i naķş-ı kāf-ı kîn etmez
Cerîh-i fūrķate olduķça çāk-ı dil kāfi
- 4 Cihānda merd-i tecerrüd-güzîn ile 'anķā
Hemān ķanā'atîñ olmuş dü nokta-i ķāfi

1993 Ü2 208b

1994 S 83b, Ü1 215a, Ü2 209a

3 çāk-i dil S, Ü1: çāk degil Ü2

- 5 Edīb ḥ̣āhiş-i kālā-yı vaşldan ğayra
Nūḳūd-ı āh-ı diliñ nā-revādır isrāfı

1995

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

- 1 Çekince ol hilāl-ebrū ḥüsāmı
Helāk-i ḥasret eyler rūḥ-ı Sāmı
- 2 Sürūd-ı cāmı koy sāḳī lebiñ şun
Semā'-ı zevḳe tebdīl et maḳāmı
- 3 Ederdim bir tıladan cāma taḳdīm
Eger mürşid ḳabūl etse recāmı
- 4 Alıp düzdāne māl-ı ḥalkı zāhid
Yine tebyīn eder ḥillī ḥarāmı
- 5 O kim bīdār-ı tīg-i intikāmdır
Gözetmez hec' a-i çeşm-i niyāmı
- 6 Yatınca ğurfe-i nāzında dil-ber
Nesīm-i revzen-i ḳaşr et kelāmı
- 7 Erişse 'āşıḳa bī-hüş ederdi
Delīl-i vuşlatıñ ger bir selāmı
- 8 Meşām-āmāde-i gülzār-ı şubḥ ol
Şemīm-i vuşlata ḥaşr etme şāmı
- 9 Bu 'ām etdi teseyyüd şeyḥ-i fānī
Edībā görmedim ben böyle 'āmī

1996

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Mürīd-i ḥānḳahıñ dirheme perestişini
Görünce kim begenir öyle pul-perest işini
- 2 Raḥā-yı çerḥ-i denīniñ gören bu gerdişini
Sezā dehān-ı emelden ḳırarsa ger dişini
- 3 Helāk-i ra'şe-i sermā-yı ḳahr olur dehriñ
Füşül-i şayfa mu' ādil ḳıyās eden ḳışını
- 4 Velī siḥām-ı belāya kināne eylemişiz
Dilīr-i gamzesiniñ sır edince terkeşini
- 5 Edīb kūşe-güzinān-ı ḳan' şāhāna
Ümīd-i luṭf ile açmaz dehān-ı ḥ̣āhiş

1997

meʿ ūlū fāʿ ilātū mefāʿ ilū fāʿ ilün

- 1 Etme iʿāde mürşide bāng-ı şadākatı
Zīrā ki semʿ-i hūşuna yetmez şadā katı
- 2 Olmaz muṭīʿ idāre-i dūlāb-ı saʿy ile
Şūfiye nehr-i ʿĀşī-i şehir-i hamākatı
- 3 Zāhid ki şevb-i fakr ile izhār-ı faḥr ede
Mechūldür deʿāvi-i zühde liyākatı
- 4 Ehl-i gama devā-yı ḥekīm-i ḥayātdan
Meşkūrdur ṭabīb-i memātın ḥazākatı
- 5 Kāzūre-i ṭabābet-i zühhād-ı ʿaşr ile
Olmaz marīz-i ṭīb-i hevānıñ ifākatı
- 6 Gālib gelir kuvā-yı dilirān-ı şervete
Kānīʿ leriñ ğarāyim-i nīrū-yı fākatı
- 7 Kaşdı eger ziyāret-i beyt-i şühūd ise
Ḥacı delīl-i ʿaşk ile etsin refākatı
- 8 يا قائد السلامة انى من الورى
مستوحشا لنحوك سيرت ناقتى
- 9 Bī-tāb-ı ʿaşka seyr-i diyār-ı ʿadem Edīb
Evlā idi eger ki muʿīn olsa ṭākatı

1998

feʿ ilātün feʿ ilātün feʿ ilātün feʿ ilün

- 1 Rinde bīġāne-i tāb etmeye tā mey sāķı
Bezm-i meyde olamaz neşʿesi tām ey sāķı
- 2 Bī-gümāndır bu ki mescūn-ı ğam-ı devrāna
Yār-i ğayret-keş-i şahbādır eden itlākı
- 3 Her dil-āgende-i tārik-i şeb-i endūhuñ
Tāb-ı ḥurşid-i mey-i şāf iledir işrākı
- 4 Pāy-ı bīġāne cūdā olmak için vācibdir
Rindden ğayra der-i meykedeniñ iġlākı
- 5 Biz Edībā ḥas u ḥāşāk-i gama ḥātırdan
Pertev-i cām ile tedbīr ederiz iḥrākı

1997 S 84a, Ü1 215a, Ü2 209a

1998 S 84a, Ü1 215b, Ü2 209a

5 tedbīr S, Ü2: tertīb Ü1

1999

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Kerem et koyma bizi haşm-ı gamıñ tutsaķı
Sāk-ı ğayretle durup sāġar-ı mey tüt sākī
- 2 Bize ta' n eyleme sākī edicek işfākı
Def' -i endüh u ğama böyle olur iş fākı
- 3 Biz fūrū-mānde idik meclis-i ħurba zāhid
'Araķ-ı şırf-ı cebiniñle olaydın rākī
- 4 Sen daķı 'usb ile tesmīm-i fu 'ād etmez idiñ
Saña kār etse meyiñ pür-eşer-i tiryākı
- 5 Ni' met-i ħalk-ı cihān 'ālem-i fānide Edīb
Zāyil olduķça kalır ni' met-i Bākī bākī

2000

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Girān-bār-ı hüümümüz ğayretiñ izħār kıl bārī
Yed-i rahmıñla def' -i şıķlet-i ekdār kıl bārī
- 2 Nemā-yı bīḡ ü sākı baķş-ı silsāl-i sirişkimdir
Nihāl-i intizārım lāyık-ı eşmār kıl bārī
- 3 Ne tābım var ki bār-ı minnet-i va' diñ çekem hergiz
Ḥilāfiñdan baña bir emn-i dil iş'ār kıl bārī
- 4 Faķať zehr-āb-ı cevri 'āşık-ı nā-kāma haşr etme
Anı bir kerre de rüzīne-i āġyār kıl bārī
- 5 Nesīmā yılda bir kez nekhet-i sünbülle yād etme
Meşāma büy-ı müy-ı kākülün tekrār kıl bārī
- 6 Gelirsen bezme gelme bī-ťaleb yārāna bār olma
Ķılarsan meyl-i 'işret zāhidā nā-ťār kıl bārī
- 7 Edībā eblehāne mā 'il olma şöhret-i cāha
Şu' ūruñ varsa meyl-i şöhret-i āşār kıl bārī

2001

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 ان فار قوا سبيل ورودى كتايبي
انى من الركون اليهم كتايب

- 2 فارغ دلم ز آنکه نیستم رخس که هیچ
ناید گل شهود بحاضر ز غایبی
- 3 Baḡ keyd-i çerḡ-i dūna ki merdi ḡuşūlden
Me 'yūs eder ḡuşūle şeref verse maṭlabı
- 4 Kordum muḡiḡ-i maḡbes-i cevr-i şedidine
Şūrişger-i ḡazānıñ olaydım mü 'eddebi
- 5 Yokdur Edib 'ālem-i kevn ü fesādda
Hıḡ ben ḡadar bu devr-i le 'imiñ mücerrebi

2002

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 İntihāb eyler me 'ākilden mücerred zerdeyi
Zāhid-i ḡalvet-nişin hem-reng-i rüy-ı zer deyi
- 2 Rūyu naḡvetle 'abūs ol deñli kim görmez sezā
Genc-i zerden diğere feth-i tılısm-ı ḡandeyi
- 3 Öyle istignā-nümādır kim düḡūl-i bezmine
Nāz ile me 'zūn eder her dil-ber-i nāzendeyi
- 4 Çeşmi gūyā öyle ḡayrān-ı şühūd olmaḡda kim
Bilmez istiḡrāḡ-ı dehşetle ḡıdīv ü bendeyi
- 5 Zehr-i tiryākī mücerrebdir Edib eyler helāk
Cān-ı her rencūr-ı dārū-yı şifā-cüyendeyi

2003

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Dāma ḡor āḡir 'arūs-ı nüh felek dāmādını
Sehv ile bir kerre yād etmez daḡi dām adını
- 2 Sūznāk et fırḡa-i kerrūbiyān ekbādını
Ḥāk-i çerḡe dāneveş āḡ-ı diliñ ek bādını
- 3 Fehm-i esrār-ı nihān-ı 'aşḡda bī-rüşd iken
Kim ḡabūl eyler faḡiḡ-i mürşidiñ irşadını
- 4 Dil-firīb-i va 'd-i şāḡandır ḡarişān-ı cihān
Fikr eder yokdur kerimiñ va 'd ile i 'ādını
- 5 Çāre-cüyā-yı müdāvā-yı ṭabīb olmaz Edib
Derd-i 'aşḡiñ farḡ eden ıslāḡdan ifsādını

2004

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mürşid mürîde kurdı yeter bu meşâ'idi
Bilmem 'aceb ne eyleyecek bûma şâ'idi
- 2 Şûfî ki farf-ı şehvet ile fitne-zâ idi
Nokşân bulur mu halvet ile lahm-ı zâ'idi
- 3 Şâ'ir mu'atfâl eylemeden bu kaşâ'idi
Düşdükçe müşterisine bârî kaşa idi
- 4 Uyma hadî'a-pîşeye 'îsî-mişâl eger
Âmâde olsa cünbiş-i nuţka mevâ'idi
- 5 Âh-ı dil-i 'anâ-keş ile câh-ı 'aşkda
Merd-i ğamîñ Edîb hevâdır 'avâ'idi

2005

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Sehldir 'âşîka ancak reh-i 'aşkıñ yokışı
Olamaz 'âzim aña zâhidiñ anda yok işi
- 2 Şûfiyân vaşl-ı ğulâm ile çıkardı bu kışı
Oldu hep şîrzime-i ehl-i tarîkiñ boğ işi
- 3 Ne bu sūrâha-i erdâfa pâyı şokuşu
Şeyhî isķât-ı hâdeş eyledi şu kuşu
- 4 Sünbülün hokka-i 'ıtr etdi dimâğı koķışı
Şâhibâ kâdime-cünbân-ı bahâr ol ko kışı
- 5 Dil-beriñ 'âşîka ẖoş geldi yakında bakışı
'Âşıkîñ hayra qarîn oldu Edîbâ bak işi

2006

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Seḫâyı ihtikâr eyler seḫâlî
'Abîri ḫâksâr eylerse ḫâlî
- 2 Le'âmetden kerîm olmazsa ḫâlî
Ḥulûş-ı tām ile olmaz seḫâlî
- 3 Gedâya ihtîşâş etmek nevâlî
Ne de 'b-i cûd-ı kâdîdir ne vâlî

2004 S 84b (Üzerine çizgi çekilmiş)

2005 S 84b (Üzerine çizgi çekilmiş)

2006 S 84b, Ü1 215b, Ü2 210a

- 4 Karîn oldu dil-i bî-sûda lâlî
 Bedîd etdikçe ol meh-rû delâlî
- 5 Sürîni mâla ibdâl eyleyenler
 Komaz hammâma girse püşt-mâlî
- 6 Bahâ-yı sil' a-i tâ' âta şimdi
 Gurûş-ı tâm alır şeyh-i riyâlî
- 7 Ko zâhid şehd-i pür-zehr-i riyâyı
 Yeter tesmîm edersin ta' m-ı balı
- 8 Hıtâm-ı şehrde ser-bend-i nevdîr
 Ser-i gerdûna destâr-ı hilâlî
- 9 Edîbâ mürşid-i bî-hâl ü kalîñ
 Görünmez aķ şakalı yoksa kalî

2007

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâhid eger ki etse de ihfâ şekâleti
 Eyler bedîd heykel-i zıll-i kıyâmeti
- 2 Gitmez cebîn-i kalb-i 'adûdan gubâr-ı kîn
 Etsin ne deñli rihte âb-ı şadâkati
- 3 Olmaz müzîl-i lekke-i naḥvet cibâhdan
 Mir'âtüñ inficâr-ı yenâbî' -i şafveti
- 4 Şiklet-güzîn-i rıtl-ı girân-ı ğam olmasın
 Tâm olmayan 'ayâr-ı terâzû-yı tâkati
- 5 Merdânı ğark-ı mevce-i âmâl eder Edîb
 'Aşķıñ kenâre-giri-i deryâ-yı rağbeti

2008

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Âteşi müft görüp aldı yedi nâr gibi
 Zâhide maṭlab-ı cân var mı ya dînâr gibi
- 2 Cây-sâz olmaĝa bir cây-ı ferâḥ istermiş
 Bend-i ĝisûsu dil-i 'aşķına dar gibi
- 3 Olamaz nûr-ı başâr çeşm-i dil-i 'ubbâda
 Tâbiş-i nâşiye-i şâhid-i eşḥâr gibi
- 4 Münhedimdir yine bünyânı sitem-kârânıñ
 Şimdilik yapsa daḥi cehd ile mi' mâr gibi

- 5 Tābı yok etmege endîşe-i mār-ı zülfün
‘Aşıkñ şimdi Edibā dili bīmār gibi

2009

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Gülüñ bu reşk ile qalmazdı hāliyā semeni
Göreşdi şevk-i ‘izārñla hāl-i yāsemeni
- 2 Zekā-yı nekhetine gıbtanāk eder yārñ
Erıc-i bāğ-ı behiştı şemīm-i pīreheni
- 3 Ker etdi gūş-ı gülü şit-i behcet-i rūyu
Dehān-ı gönçeyi lāl etdi şūret-i deheni
- 4 Meşāf-ı ‘aşkına āmādelenmeden ‘āşık
‘Aceb ki şevk ile ber-düş-ı cism eder kefeni
- 5 Tīmāh-ı dīde-i şevke haţ-ı ‘izārı yeter
Edib n’eyleyelim zīb-i nūzhet-i çemeni

2010

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Qabūl etmem vidād-ı dil-ber-i ‘āşık-perestārı
Ki bed-nāmiden olmaz dil-ber-i ‘āşık-perest arı
- 2 Perestārān-ı şeh dergāh-ı Hākka ‘abd-ı hāş olmaz
Serinden geçmedikçe nahvet-i destār-ı hūnqārı
- 3 Dü-müy oldukça zāhid ragbet-i hubb-ı sivā kıldı
Beyāz-ı nīme-i rişinden efzūn oldu agyārı
- 4 Firāk-ı şavmdan şāyān-ı hırmān-ı te’eşşürdür
Lisān-ı şevk ile yād etmeyenler zevk-i iftārı
- 5 Edibāsā tecemmül-h‘āh-ı yārān-ı zamān olma
Qarın-i şoşbet etme her gārım-i i‘tidā-kārı

2011

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Gülü-yı kāni‘ i sīr eyledikçe dermegesi
Bulur mu sūyuna hırşñ dühūle der megesi
- 2 Ragīf-i nāsa qafādan seri resān eyler
Ferāğ bulmadı şeyhñ bu kār-ı nā-seresi

- 3 Ne cüst-ü-cüy-ı gıdāya güşāde-bāl olsun
O mürğ-i deşt-i hevā kim mekân eder kafesi
- 4 Vesīle-cüy-ı selâmet meger cüdā mı kalır
Ba'îd-i kâfileye reh-nümā iken ceresi
- 5 Enîn-i 'âcizi te'sîrden kalır şanma
Edîb âhen ü pûlâda kâr eder nefesi

2012

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Etme bârî gayra da bûsîde hadd-i eymeni
Görmeyen şâyeste ol lutf-ı 'amîme ey meni
- 2 Rîk-i şâfiñdan koma her teşneye âb istene
İrtivâ-cüyüñ meger Meryem ola âbisteni
- 3 Nâle-i âhım gerek âheng-sâz-ı meclisiñ
Şavt-ı bûlbûldür neşîd-i hânkâh-ı gülşeni
- 4 Şu'le-cüy-ı gijm-i şeb-tâb olmuşum görmez misin
Cüy-ı meh-tâb içre gark olsam daği aya beni
- 5 Tâb-ı gam taklîd ile etse gönülde cây Edîb
Cevf-i kândîli münîr eylerdi nağş-ı rûgânî

2013

mef'ûlû fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Oldukça muhtelif tûruk-ı nâ-sedîdesi
Olmakda rû-nümây-ı haţar nâsa dîdesi
- 2 Etmezdi 'ağd-ı niyyeti fi'l-i mezâlime
Şâh u emîriñ olmasa muhtel 'ağîdesi
- 3 Taşvîr-i şekl-i halka-i dâm-ı fenâ eder
Pîrâna nağş-ı sâye-i kadd-i hamîdesi
- 4 Tâbişger etdi şevk-i cemâliyle 'aşıkıñ
Ruhsâr-ı yâri pertev-i reng-i perîdesi
- 5 Olmaz sevâd-gîr-i nuğuş-ı ferağ Edîb
Pürdür diliñ letâyif-i gamla cerîdesi

2014

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Tābnāk-i nūr-ı 'işmetdir deme her mādeyi
Her serāba inşinā etme ğadır-i mā deyi
- 2 Şanma şevb-i 'ārdan 'ārī selil-i her gedā
Hülle-püş-ı 'ārdır zann etme her şeh-zādeyi
- 3 Bendegānın va' de-i āzādegile kahr eder
Luţf-ı pey-der-peyle istirkāk eden āzādeyi
- 4 Luţf-ı ārāyış-dih-i imkân olunca ğayrdan
Luţfa muhtāc eyleme her luţfuña dil-dādeyi
- 5 Nüş-ı sāġarla Edibā meyl-i ehvā eyleme
Bāda verme neş'e-i mergüb-ı cām-ı bādeyi

2015

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Eger ki rāh-ı ğamıñ olmasaydı pâyānı
Kalırdı rāh-ı revānıñ berehne-pâyānı
- 2 Sezā degildir umūr-ı me' ādı tedbire
Müdebbirān-ı cihānıñ sūtüde-rāyānı
- 3 Hāriş-i ni' met ile bir degil bu dünyānıñ
Dehān-ı kan' ile nān-ı cevīne-ĥāyānı
- 4 Olur mu revnaķ-ı gerd-i sücūd ile hem-zib
Cebīn-i fāhrete dehrin' abir-sāyānı
- 5 Edib cāzibe-i behcet-i şadāķat ile
Unutdurur dile bīġāne āşināyānı

2016

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Mey-i gül-reng ile bezl eyle sūr-ı vaşla meysūrı
Ki reşk-i bezmgāh-ı cennet eyler nüş-ı mey sūrı
- 2 Enāmı güm-reh etdi inhimāk-i tāt-i şūrī
Ferāmüş eylemişlerdir gibi nefh-i dem-i şūrı
- 3 Ederdi yem-ĥurūş enhār-ı eşkin merd-i āgeh-dil
Nigāh-ı fikre alsa ictiyāz-ı cizr-i Deynūrı

- 4 Muṭā‘u’l-emr olanlar nāhi-i emr-i İlāhidir
Hudānıñ aḳviyā gūyā degildir ‘abd-ı me’ mūrı
- 5 Edibā fikr eden tār-ı meḡāk-i rems-i emvātı
Çerāḡ-ı bezm-i ‘ayş etmez ziyā-yı cām-ı billūrı

2017

müstef‘ilün fe‘ülün müstef‘ilün fe‘ülün

- 1 Gör ḳavl ü fi‘l-i şeyḡ-i güm-rehter-i ozanı
Efsāne-i zenānı terk eylemez o zānı
- 2 Dā‘im taşarruf eyler erzāl-i nās kānı
Sem‘-i ḳabūle alma aḳvāl-i nāsikānı
- 3 İḳnā‘ eder mi bilmem yā ḳūt-ı behrem anı
Şeyḡiñ dilinde varken yāḳūt-ı behremānı
- 4 Taşvırımıñ eger kim düşse yemine Mānı
Eylerdi naḳş-ı eşkim ḡarḳ-ı yem-i nem anı
- 5 Sāḡar-keşān-ı şevḳiñ merḡūb idi bedānı
Eṭvār-ı ḡāl ü ḳālī olsa Edibe dānı

2018

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 ‘İzārıñıñ yine gösterme nev‘-i tābişini
Nümūde eyleme enzāra nev‘itāb işini
- 2 Ḥarīḳ-i saḡt-ı lehīb-i lezāyı sehl añlar
Diliñ tenūr-ı cevāda gören güdāzişini
- 3 Mişāl-i āyine her sāde-dilde şıdḳ olmaz
Rübūde olma görüp sāde bir nümāyişini
- 4 Bilirdi ḳadrini ‘allāme-i cihān-ārā
Te‘emmül eylese bir kez me‘āl-i dānişini
- 5 Edib ḡābda zāhid ḳarīn-i vaşl olmaz
Remide eylemedikçe rüḳād-ı ḡāhişini

2019

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Evzārı iḡtinām ederek her ḡanīmeli
Emvāl-i suḡt-ı nās ile olmaz ḡanī meli

2017 S 85b (Üzerine çizgi çekilmiş)

2018 S 85b, Ü1 217a, Ü2 211a

4 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

2019 Ü2 211a

- 2 Menhüm olan tesâkuṭ-ı eṣmâra bî-te‘ab
Yetmez şimâr-ı münteḥaba ḥâmdır eli
- 3 Ḥalvetgehinde bâ‘ iş-i vehm-i ḡarîn olur
Me‘nûs-ı infirâd olana şân-ı aḥveli
- 4 Te‘şîr-i dâğ-ı ‘aşk iledir âh u nâlemiz
Güldür koyan şemâ‘il-i feryâda belbeli
- 5 Şevḡ-i ‘izâr-ı yâr ile ḥasret-keşiz Edîb
Etdikçe âşinâ-yı nigh revnaḡ-ı keli

2020

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Serinden ‘âlimiñ çözdürdü zâlim bî‘a destârı
Yed-i bî-dâd ile hetk etdi âḡir bî-‘ad estârı
- 2 Felek ehl-i dili şâyân-ı lebs-i şevb-i ‘âr etmez
Velî her câme-pûş-ı terk-i ‘ârı eylemez ‘ârî
- 3 Bu deyr-i köhnede şedd-i niṭâḡ-ı küfr edenlerden
Kemer-bendân-ı imândır edenler ḡaṭ‘-ı zünnârı
- 4 Bize def‘-i ḡarûr-ı vaḡsete hem-sâye oldukça
‘Abeş fıkḡdân-ı câra eşk-i çeşmi eyleriz cârî
- 5 Edîbâ yâr-i tâmız bîniş-i her merdüm-i tâma
Bizi ancak nigâh-ı nâḡışândır görmeyen yârî

2021

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Naḡş-ı taşvîrine ger nâzır olursa Mânî
Hecme-i ḡayret ile zâ‘il olur sâ mânî
- 2 Lezzet-i mâ‘ide-i ḡ‘ân-ı ḡamiñ sîrânı
N‘eylesin cû‘-ı meserretle ‘aceb sîrânı
- 3 Nân-vâ-yı felegiñ vermek içün bu nânı
Fem-i muḡtâca nedir añlayamam bûnânı
- 4 Şeyḡ-i dûn olsa da tâlî suver-i Furḡânı
Yine ḡizb-i cûhelâdan edemem fark anı
- 5 Âzmendânîñ Edîbâ yogimiş pâyânı
Ki gedâ şekline girmiş felegiñ bâyânı

2020 S 86a, Ü1 217a, Ü2 211a

2 lebs-i S, Ü1: leys-i Ü2

2021 S 86a (Üzerine çizgi çekilmiş)

2022

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bulmazdı neyl-i vuşlata er kâbiliyyeti
Nehc-i talebde olmasa erkâ beliiyeti
- 2 Hâşiiyetiyle mâye-i taḥsîn-i kâr olur
Her kâr-sâza niyyetiniñ aḥseniyyeti
- 3 Kayd-ı şıṭabl-i çillegehinden rehâ idi
Zâhid bulaydı mertebe-i âdemiyyeti
- 4 Şûfî qarîbi görmez idi 'ayn-ı bu'd ile
Olsaydı nûr-ı merdüm-i çeşm-i reviiyeti
- 5 Gayret-keşân-ı gîtî-i dūnuñ Edîb hep
Halkı helâke koydu ḥimâ-yı ḥamiyyeti

2023

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Meşâf-ı müşrike şıdkıyla etdikçe ser-âgâzı
Sezâdır eylese nüzhetgeh-i 'adnı serâ gâzî
- 2 Münibân sem'ini iṭrâb içün etmez mühim sâzı
Ki zîrâ anlarıñ âh-ı nedâmetdir mühim-sâzı
- 3 Kerîmân nâ'ilân-ı cennet-i mev'ûd idi bî-şek
Tekâzâ-yı emelsiz sübkat etse va'de-i incâzı
- 4 Tabîbîñ derdnâkiz nüṣṣa-i terkîb-i nâzından
Bizi iz'âca tevsîṭ etdi bilmem kim o kurnazı
- 5 Eger mihr-i felek peyveste âgâz-ı kūsûf etse
Edîbâ 'âşık-ı zârîñ kalır nâ-muḥtefî râzı

2024

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Adüya qahr ile göstermedikçe ben kerâmâtı
Kalır ḥ'âbım remîde dîdeden olmaz kerâm âtî
- 2 Bu gün yok 'arz-ı cām-ı şerbet-i şâf-ı vidâd eyler
Enâmîñ cümle zehr-âlûdedir ke's-i müvâlâtı
- 3 Bulunmaz şimdi ḥâlî 'uḳdeden bir rişte-i ḥâṭır
Girih-gîr-i cedeldir cümleñiñ ḥabl-i müşâfâtı

2022 S 86a, Ü1 217a, Ü2 211b

2023 S 86a, Ü1 217b, Ü2 211b

5 râzı S, Ü2: nâzı Ü1

2024 S 86a, Ü1 217b, Ü2 211b

1 kerâm S, Ü2: kerem Ü1

- 4 Menāhî mezheb-i ehl-i bida‘ da farz-ı ‘ayn olmuş
Harāmîñ qadri ma‘dûm eylemiş qadr-i mübāhātı
- 5 Edibā fikri hālkıñ celb-i māl-ı suhtdur ancak
Dile reh-yāb eder yok fikret-i rûz-ı mükāfâtı

2025

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 ‘Aceb bu ẖābgāh-ı ‘ālemiñ eẓgāş u ahlāmı
Tebeh-kārāna qand-ı yakza-i ğafletden ahlā mı
- 2 Sürür-ı dā‘im ister ğamla me‘lûf eylemez gönlün
Cehülün kâni‘ olmaz cümle a‘yād olsa eyyāmı
- 3 Nice ni‘met-güzîn-i şihhat-i İslām olur ol kim
Ki etse nuṭku istihzā eder da‘vā-yı İslāmı
- 4 Nice fehm-i havāş-ı nîk ü bed hāşıldır andan kim
Mezāk-ı imtiyāzı puḥteden fark eylemez hāmı
- 5 Edibā fehm eder qadr-i şerāfet ne‘ydigin şanma
Siyādet fahrını destāra mensûb eyleyen ‘āmī

2026

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 چرا گویم ترا با چشم پاکی درد من دیدی
تو زاهد تا که سیمای طهارت دردمن دیدی
- 2 خللی کیف استفتی لاحوالی باقوالی
رقیقی لو تقو الاحتوا اسباب تعبیدی
- 3 Gülusun nāvedān-ı kevşer-i tevḥîd eder şanma
Düşen tavḫ-ı lehîb-i şirke hîzem-pāre-i cîdi
- 4 Otağ-ı çerçe mālîk olsa erbāb-ı tama‘ şimdi
Yer etmez merdûme bir lahza çetr-i sāye-i bîdi
- 5 Edibā reh-revān-ı ‘aşkda minhāc-ı taḥkîke
Nice reh-yāb olur püyān edenler sāk-ı taḫlîdi

2027

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâtı olunca de'b-i kanâ' atde hilleti
Eyler nümûde kâni'e sîmâ-yı hîll eti
- 2 Keşf eyleme dirâyetiñe bir dirâyeti
Tevfikiñ ehl-i hüş olana birdir âyeti
- 3 Âyine şafvetiyle olur çehre-bîn-i 'aks
Etmez kabûl her dil-i fâsid nebâheti
- 4 Levh-i dile muķāvim-i kahr-ı İlāh olan
Taşvîr eder mi şevket-i şân-ı nübüvveti
- 5 Kûh olsa zât-ı merd-i sebük-rûh fi'l-meşel
Düş-ı enāma sâyece olmaz şekāleti
- 6 Olmaz necât merde ezādan 'adūsuna
Verdikçe dest-i 'aczi zimām-ı ihāneti
- 7 Gîtmez Edîb rāh-ı çep-endāz-ı keşrete
Taḥşîş eden sülûküne minhāc-ı vaḥdeti

2028

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Saña pendim budur ey ehl-i idrâkiñ ser-efrâzı
Tılsım-ı genc-i sırt ol görme şâyân-ı seref râzı
- 2 Degil behcetde hemtâ çeşm-i sem'-i hüşmendāna
Kelâmıñ şüret-i ıtnāb ile sîmâ-yı icāzı
- 3 Suḡanda iktîşād evlā iken her nehc-i kârıñda
Revā mı raḡş-ı tebzîriñ saña taḥdîd-i mihmāzı
- 4 Cehûl-i kec-reviyyet dîde-i bî-nûr-ı naḡvetle
Behîc olsa ne deñli bed görür her kâr-ı mümtāzı
- 5 Edîbā ser-te-ser mest-i müdām olmuşdu 'ālem hep
Bulunsaydı eger her cām-ı va'diñ keyf-i incāzı

2029

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Muğlimānıñ ni' met-i vaşl-ı zeni kesmez diş
Cû'dan ölse dehân-ı ḡāhişe almaz diş

- 2 Bî-hemālân-ı şadâkat-pîşeniñ yokdur işi
K'anlarıñ keff-i ezâdan bihterîn yokdur işi
- 3 Encümü hâyide-i dendân ederdi mün'imân
Anları tañn etmese tâhûn-ı çerhiñ gerdişi
- 4 Çeşm-i re'y-i merdüm-i 'iffet-güzini kûr eder
Sâha-i kevniñ ğubâr-ı zînet ü ârâyışı
- 5 Cilvegâh-ı eblehândır hâne-i gîti Edîb
Olamaz bunda lebîb ü 'âkiliñ âsâyışı

2030

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Olunca fitne-i nâ-zâdı tevlîd eylemek kârı
Tîmah-ı çeşme takrîb etme teb'id eyle mekkârı
- 2 Şafâ bulsun mu kâr-ı nâ-dürüst-i şâdmâniden
Diliñ mânend-i ğam mevcûd iken bir kâr-ı hemvârı
- 3 Bisâtı eyleyip tay yâr ile hengâm-ı gülşende
Yine evc-i riyâziñ oldu 'âşık mürğ-i tayyârı
- 4 Nigâh-ı peyker-i bûy-ı sürine dür-bîn etmiş
Bu gün sūrâha-i enf-i dirâzın şeyh-i minķârî
- 5 Edîbâ zâhid-i şâhid-pereste şanma evlâdır
Sürûd-ı dil-ber-i h'oş-nağmeden âvâze-i ķârî

2031

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Hevesiñ var zekân-ı yâre dilâ sîb gibi
Ârzû etdiğiñ ey haste-dil âsîb gibi
- 2 Bulamaz dehrde bir neş'e-i ğam-fermâyı
'Âşık-ı kîse-tehî va'd-i mehâbîb gibi
- 3 Tev'em etdikçe felek câhile ķahr u lûtfu
Heves-i nuķku gelir 'âķile ta'zîb gibi
- 4 Sîne-çâk-i hevesin levh-i dilinden gitmez
Naķş-ı kandîl-i emel tāk-ı mehârib gibi
- 5 Rûy-ı taķsîni o kim reşk ile taġmîr eyler
Gösterir şûret-i iķrâsını teşrîb gibi
- 6 Kâdr-i sündüs ki behîşt içre firâz olmuşdur
Pestdir ol şanemiñ ķâmetine şîb gibi

2030 S 86b, Ü1 218a, Ü2 212a

1 mekkârı S, Ü2: tek kârı Ü1

2031 S 86b, Ü1 218a, Ü2 212a

6 ol şanemiñ ķâmetine S, Ü2: ķâmetine ol şanemiñ Ü1

- 7 Bizi inşâf ile yâd etdi Edîbâ zâhid
Mekr ile qaşdı bizi hubbuna tergîb gibi

2032

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Gavgâ ile bir hem-zede gördüm bu zamânı
İşlâh ile şâyeste budur kim bozam anı
- 2 Menhûm-ı feraḥ olmadı gitdi heme dānî
Bāzîçe şanır fitne-i mülk-i Hemedānı
- 3 Koymaz heves-i sirke-i meyle ḥalecānı
Rindān-ı cihān gavṭager etdi ḥale-cānı
- 4 Şaklar nigehin 'āhire ṭayf-ı Qaragözden
Atyāf-ı ḥayāl içre begenmiş Ṭoramanı
- 5 Erbāb-ı ṭama' vefret-i şervetle Edîbâ
Fürşat görür imsâkine şavm-ı ramazānı

2033

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Görme şîrîn almayı zîr-i sere her bâlişi
Kim olur ma'cûn-ı ḥanṣal şandığıñ her bal işi
- 2 Zen ki tā bed-ḥûy ola mekriyle eyler şevherin
Ḥ'ābda ḥasret şühûda şûret-i āsāyişi
- 3 Reşḥa-cûy-ı menhel-i silsâl-i şâf-ı 'işmet ol
Etme her çirk-ābeden imlâ sebû-yı ḥ'āhişi
- 4 Alma nāmın tā ki ḥâyindir dehān-ı raġbete
Eyle ber-kende dūr-i dendānıñ olsa her dişi
- 5 Bî-ḥayā şâyeste-i çeşm-i qabûl etmem zeni
Ḥüsnünüñ maġbûṭ-ı ḥûr olsa Edîb ārāyişi

2034

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 گر نبودی بهر کینت دور از ما خفتنی
باحتراب البعد عنی فی الکراما خفتنی

7 hubbuna S, Ü2: cennete Ü1

2032 S 86b, Ü1 218a, Ü2 212b

2033 S 86b, Ü1 218a, Ü2 212b

2034 Ü2 212b

- 2 Hâşmîñ olmaz zûlmet-i kîn-i derûnu mûncelî
Görmedikçe tâ hilâl-i deşne-i tâb-efkeni
- 3 Sefk-i hûn-ı düşmene hayrân-dilim ol deñli kim
Kana garğ olsam da pürsânım kanı düşmen kanı
- 4 Yâr-sîret düşmene imâ-yı lutf etsem dañi
Gülşeni ‘arz eylesem añlar hecîr-i gül-ñanı
- 5 Şanma istihsân-ı kût eyler Edîb ehl-i tãma‘
Sîm ü zerken dîde-i âmâliniñ müstaşseni

2035

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 لم بمالا ينبغى فى مطلبى جاهرتنى
Zahmîñ etmezken muķârin maṭla bî-câ her teni
- 2 ‘Ârdır ehl-i sedâda ihtimâ-yı aķviyâ
Merd-i bî-ḥaşyet qabûl etmez penâh-ı âheni
- 3 Çıkşa da evce gubâr âñir zemîni cây eder
Yetse eflâke bülend olmaz yine qadr-i denî
- 4 Rûğan-ı şâf içse seg hûn-ı ciyef şevķin kıomaz
İğtinâm-ı mâl ile qalb-i gedâ olmaz ģanı
- 5 Vâķıf-ı aḥlâķım olduķça neden bilmem Edîb
Şorsalar düşmen benî Âdemde ketm eyler beni

2036

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Verme şeb-dîz-i diliñ mıkvedini bir yede ki
Ģayreti olmaya ḥıfz eylemege bir yedegi
- 2 Şeyḥ-i tiryâkiye şun çûp-ı düḥân germeşegi
Tâ ziyâniyla yine eyle ‘inân-germ eşegi
- 3 Rûze-i sâñte-i sitte-i şevvâl eyler
Zâhidi şanma teṭavvu‘ la ṭutar yevm-i şeki
- 4 Eylemiş ḥükmünü vâ-beste şerîfi zehebe
Añlamaz şer‘-i şerîfi nice mollâ-yı zekî
- 5 Kâdiyân maḥfil-i vâlâ-yı qazâda şimdi
Maṭmaḥ-ı çeşm-i zühûl etdi Edîbâ dereki

2037

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hün-âb-ı ğamla hâne-i dehri şıvar gibi
Cüy-ı kazâda öyle daği çok şu var gibi
- 2 İkâz ederse ğamze-i h'âbidesin o yâr
Ol daği nük-i tîğ-i kazâya uyar gibi
- 3 Pîçide mâr-ı turesiniñ sa'dı var ise
Zâhid de büy-ı 'ıtr-ı nefisin umar gibi
- 4 Tâb-ı ğarâm ile şerer-i âh-ı sinemiz
Âhir giyâh-ı cism-i rakîbe konar gibi
- 5 Âhim Edîb kevni yine ħark u ğark edip
Şîrâne iftirâs-ı 'adûya şunar gibi

2038

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Yemîniñ nâ-muşaddıkdır ekîd etsek de ey Mânî
Mağarr ol 'acze taşvîrinde yârîñ etme eymânı
- 2 Müdâm-ı sāğar-ı mergüb-ı 'aşkıñ neş'e-yâbânı
Qarîñ etsin mi hiç şûfî gibi gül-i beyâbânı
- 3 Lehîb-i 'aşq ile sinemde şad key lâne etmişken
Ne lâzımdır baña temhîd-i 'ahd-i Şeyh-i Geylânî
- 4 Mürîdâ faşl-ı gülde şeyh ile nakz-ı 'uhûd eyle
Hemân peymânelerle üstüvâr et 'ahd ü peymânı
- 5 Edîbâ şiddet-i iflâs güçdür ħayl-i zühhâda
Temerrün eylemişlerken ħarîd-i vaşl-ı ğılmânı

2039

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Çeşm-i kûnu görmese mergüb tohm-ı nāsiki
Nāsikiñ hîzâna h'oş gelmezdi tahmînâ siki
- 2 Her nice düşvâr ise ğâretger-i dest-i kader
Fethden 'âciz degildir kufl-ı genc-i mümsiki
- 3 Farq olunmaz şimdi bir fahvâ-yı menşûr-ı kazâ
Sifle-i A'câm ile eşrâf-ı Rûm u Özbeki

2037 S 87a, Ü1 218b, Ü2 213a

4 cism-i S, Ü2: çeşm-i Ü1

5 ħark u ğark S, Ü2: ğark u ħark Ü1

2038 S 87a, Ü1 218b, Ü2 213a

2039 S 87a, Ü1 218b, Ü2 213a

- 4 Hâne-zâd-ı miḥnete mâtem ḥayât-efzâ iken
İstesin mi sūrveş bir böyle dâ'-i mūhliki
- 5 Kūr-çeşm-i sem' olanlardır Edibâ bilmeyen
Ḳavl-i her merd-i muvaḥḥidle ḥiṭâb-ı müşriki

2040

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Şeyḥ-i ṭāmi' yine pür olsa daḥi ḳurşağı
Çekmeden dest-i çepin mâ'ideye ḳor şağı
- 2 Pîr-i şad-sâle ne deñli seḳam-ı fehminden
Cāhil-i resm-i 'aṭâ olsa bilir almağı
- 3 'Ālemin ḥâtır-ı vîrân-ı perestârların
Nice ḥâtırları yıḳmayla olur yapmağı
- 4 'Āḳıbet dîde-i emniyye-i ehl-i emele
Giryeyi müntic olur ḥande-i rüy-ı bâḡi
- 5 Her peyām-âver-i iḥlâşın Edibâ şanma
Cây-ı taḥḳîke resâdır ḳadem-i iblâğı

2041

me' ūlū fâ' ilātū mefâ' ilū fâ' ilün

- 1 Pāk etmedikçe tâcverân tâ cenânını
Görmez revâ muşāfaḥa-i tâca nânını
- 2 Merdüm müsahḥar eylemeye tâ zenânını
Rāḥatle iḡtidâ mı eder tâze nânını
- 3 Ḳılmaz zebânı muḡtarib-i lüknet-i riyâ
İṭḳân eden feşâḥat-i şıḳıñ lisânını
- 4 Etmez gören sezâ-yı dūrūr-ı muvâşalet
Tersâların teberri-i zaḥm-ı ḥitânını
- 5 'Ālemleri neverde-i teşḥîr eder Edib
İṭlâḳ eden semend-i vefânın 'inânını

2042

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ġayrdan ye's ile cāy eylese de eknânı
Sen yine şofra-i bî-vāyelere ek nânı

- 2 Bıkmadıkça dil-i muhtell-i 'adū rām olmaz
Hedm ile muhkem eder köhne bināyı bānī
- 3 Tama' -ı müfriṭ ile nīk ü bediñ farkından
Cehldir şüret-i ḥayvāna kıoyan insānı
- 4 Sifleniñ dūr ise de çeşme simāt-ı faḥrı
Gūşu āzurde eder minnet-i nām-ı ḥānı
- 5 Nākesiñ mūcib-i iẓhār-ı ḥuzū' oldukça
Bārdır ehl-i dile zerre kıadar iḥsānı
- 6 Her kıaçan mūnhemir-i sāğar-ı şemşir olsa
Ḥāyiniñ neş'e verir ḥāke nebīz-i kıanı
- 7 Ḥikmet-endūz ise vācibdir Edībā merdiñ
Kār-ı evlāsına mağbūt ola kār-ı şānı

2043

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Olsa da meşrebi menfūr-ı dil-i aḥlāfı
Ḥüsn-i siretle yine 'ādet eder aḥ lāfı
- 2 Naqd-ı cedvāsını aḥbābına taḥşış edeniñ
Naqş ile raḥne bulur kıā'ide-i inşāfı
- 3 'Āşıkān na'ş-ı ten-i mürdesin iḥfā eyler
Şanma kim bār-keş-i şiklet eder ektāfı
- 4 Ol ki bāb-ı emele cismini müzdür eyler
Kār-ı bīgāneye bī-müzd edemez is'āfı
- 5 Dilimiz rāğīb-ı yārān-ı mülāyim-ḥūdur
Hem-nişin eylemeziz yoḥsa Edīb eclāfı

2044

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Dem-i 'uqbāda refāhiyyeti bulmaz bāğı
Tāb-ı ser-pençe-i ḥasretle çözülmez bağı
- 2 Bulamaz cilve-i ıtlāk-ı riyāz-ı cennet
Tāk-i zencir-i gülü-gir-i seḳardır yağı
- 3 Cife-ebdān-ı şimāl ehl-i yemīn olmazlar
Ya'ni şanma bulunur mürde-dilānıñ şağı

2043 S 87b, Ü1 219a, Ü2 213b

3 Şanma S, Ü2: Ya'ni Ü1

2044 S 87b, Ü1 219a, Ü2 213b

2 S: (Ü1 ve Ü2'de 5. beyit)

- 4 Eşer-i reşh-i demi şâ' ikadan berterdir
'Aşıkıñ kûhu deler kaçre-i hûn-ı dâğı
- 5 Bâzî-i gamda ki bî-dâğ ola kalb-i 'aşık
Nice ferzâne olur kâr-ı dil-i bî-dâğı
- 6 Pertev-i hüsn degil lihye-i beyzâsında
Rîş-i şûfî-i harîñ nâzıra semdir ağı
- 7 Rûgan-ı haybeti kândiline şabb et gâhî
Yohsa şûfilere bezl etme Edîb ayagı

2045

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Şâf olmayıcağ bâde-i şöhet çekilir mi
Her şöhete hamyâze-i hasret çekilir mi
- 2 Gelmez dil-i nâ-şâfa hayâl-i gam-ı dil-ber
Âhende teşâvîr-i letâfet çekilir mi
- 3 Sencide eden hüsnü terâzû-yı nazardır
Mizân ile esbâb-ı melâhat çekilir mi
- 4 Bed-kârî-i zerğ ile enîn eyleme şûfî
Tezvîr ile hiç âh-ı nedâmet çekilir mi
- 5 Dâna-dil isen behrever-i kuvvet-i 'aşk ol
Bî-tâb-ı heves kavs-ı mahabbet çekilir mi
- 6 Ser-mest-i garâma kefi zühhâd-ı riyâdan
Peymâne-i pür-zehr-i inâbet çekilir mi
- 7 Merhûn-ı tehasşür kala mey yohsa Edîbâ
Âğuş-ı dile şahid-i bağyet çekilir mi

2046

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Medâr olmaz şalâh-ı 'âleme hüsn-i mesâ'îsi
Mağâl-i nuşhu tekrîr etse de şubh u mesâ 'îsî
- 2 Kalır bu 'âlemiñ renc-i şürûr-ı ibtidâ'îsi
Devâsız k'etmeye tecrid-i tîge ibtidâ 'îsî
- 3 Olur mu iktirân-bürde-i eşkâmıñ devâ'îsi
Nümâyân etmeden eczâ-yı re'fetden devâ 'îsî

4 deler S; dil Ü1: diliz Ü2

7 lihye-i S, Ü2: lücce-i Ü1

2045 S 87b, Ü1 219b, Ü2 213b

4 S: (Ü1 ve Ü2'de 4. ve 5. beyitler yer değiştirmiş)

2046 S 87b, Ü1 219b, Ü2 214a

4 eşkâmıñ S, Ü2: aqsâmıñ Ü1

- 4 Nigāh-ı nuṭku istigfardan mekfûf iken ḥalkıñ
Beşāšet-dīde-i ḥüsn-i ḳabûl olsun mu dâ'îsi
- 5 Edîb ancak ḥamiyyet nâsda selb-i ḥamiyyetdir
Enâmıñ yok şürûṭ-ı gayrete şimdi murâ'îsi

2047

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Pür-yara eden cânı raḳîb-i yaramazdı
Kim ṭa' n-ı sem-âlûdeleriyle yaram azdı
- 2 Kâr eylemese şâ'ika-i şadme-i âhım
Tigim dil-i sengîn-i 'adûyu yaramazdı
- 3 Seyl-âb-ı ḥurûşâna eger olmasa gâlib
Eşkim ḥarem-i dergeh-i yâre varamazdı
- 4 Yâr etmese ger ḥâl-i dil-i zârını pürsiş
Bu sâhirede 'âşıkı kimse aramazdı
- 5 Tig-i ğam ile cism-i Edîb olmasa şad-çâk
Merhem gibice sîneye yâri şaramazdı

2048

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Şadîke eyleme pûyân-ı iftirâ ḳademi
Mübeddel etme dem-i zîşt-i iftirâḳa demi
- 2 Ḥarîr-i 'ayn-ı ḥayât-ı fenâyı gûş etmez
Serâbgâh-ı vücûda cüdâ gören 'ademi
- 3 Dil-i belâ-keşi mecrûḥ-ı nefis-i şûm etme
Delâs-ı ḳâmet-i cân et viḳâye-i nedemi
- 4 Sütür-ı bâr-keş-i mâl-ı bî-me'âl olma
Fürû-fikende-i hecr et 'ilâve-i ḥademi
- 5 Edîb va' d-i vişâli dirâz imiş yârîñ
Bizimle maḳşadı bilmem 'aceb mübâ'ade mi

2049

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 İbn Edhem ki ṭarîd-i emel etdi cânı
Ḳımmenden sen de n'olur bî-emel et ticânı

- 2 Mün'imiñ raḡne bulur yevm-i nedem dāmānı
Leşm-i efvāha bu gün etse daḡı dām anı
- 3 Bilme pākīze-nihādān ile yek dūnānı
K'anlar işār edemez nefesine yek dū nānı
- 4 Sāhte vaż'-ı beşāsetle dil ābād olmaz
Yine vīrāne alır olsa daḡı yüz bānı
- 5 Kārih-i ehl-i riyādır dil-i dānā-yı Edīb
Ne revā ḡubbuna dānı ede her nā-dānı

2050

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 İhtirāz et çeşm-i kūteh-bīn ile her bendeyi
Görme ednā merdüm-i vālā-nejādım ben deyi
- 2 Merdüm-i dānā bu ülfetgāh-ı şūr-engizde
Giryeden fark eylemez ibhāc-ı rüy-ı ḡandeyi
- 3 Tā ki ādem dest-i cūd-ı ḡayra nā-muḡtāc ola
İntizār etmek 'abeşdir devlet-i āyendeyi
- 4 Bulmamışlardır anā'atle rızādan ḡayrda
Eyleyenler cüst-ü-cüy-ı nı' met-i pāyendeyi
- 5 Maḡdemi cāy-ı nişest-i rāḡatiñ telvīş eder
Şanma faḡretidir saña iḡbāl-i her cüyendeyi
- 6 Hecrdir mir 'āt-ı maḡşūşu cemāl-i vuşlatıñ
Şāmdır tenvīr eden rüy-ı meh-i tābendeyi
- 7 Zār eder bülbül gibi göñlüm Edībā bāḡda
Sāz ile ḡuş eylemek āḡāze-i ḡānendeyi

2051

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Rāh-ı cerre yine ref' etdigine a'lāmı
Mürşidiñ bāḡ-ı ṭabul-bāz iledir i'lāmı
- 2 Cehele ḡār görür pūr-hüner-i bī-nāmı
Bilēmem dīdeleri kūr mudur bīnā mı
- 3 'Araḡ-ı şermi nem-i eşk ile rızān et kim
Pāk eder āb-ı nedāmet vesāḡ-ı āşāmı

2 dām S, Ü2: dem Ü1

2050 Ü2 214a

2051 S 88a, Ü1 220a, Ü2 214b

2 Cehele S, Ü2: Cūhelā Ü1

- 4 Lücce-i yemm-i siyāh-ı şebi rûz olsa n'ola
Keştî-i ğamda muvâfîk olanın eyyâmı
- 5 Hâtem-i dehr ise de zâlim Edîbâ şanma
Müsteḥakḳ-ı kereme vâşıl olur in'âmı

2052

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Mey gibi olmayanın def -i ğama hem-pâsı
Nice mir 'ât-ı dilinden açılır hem pâsı
- 2 Kapladı 'âlemi evsâḥ-ı vücûh-ı nâsı
Boĝdu ednâları a' lâlarını ednâsı
- 3 Şimdi nâ-maḥrem-i ecnâd-ı zaferdir cümle
Râcî-i nuşret olan her melikîñ ircâsı
- 4 Müteĝâyir o kadar kârı sipihriñ belki
Muhtelifdir meh ile mihr-i cihân-ârâsı
- 5 İhtiyâr eyledi nisyânı Edîbâ dehrîñ
Dâ'-i nâ-dâna giriftâr olarak dânası

2053

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Yârimiñ bulmaĝa 'azm etse eger ḥânesini
Bulamaz fâris-i bîĝâne eger ḥânesini
- 2 H'âhiş-i sāĝar-ı pür-neş'e-i âsâyiş eden
Bezm-i dehrîñ çekemez şıklet-i peymânesini
- 3 Bâĝbânı felegiñ rıtl-ı girân 'add eyler
Ḥûşe-i tāk-i ümîdiñ bize her dânesini
- 4 Görmeyen duĝter-i şahbâda cemâl-i taḥḳîḳ
Şöhret-i ümm-i ḥabâyişle bilir anasını
- 5 Bilmeyen câzibe-i 'aşkı Edîbâ duyamaz
Şem'-i bezmiñ sebeb-i gerdiş-i pervânesini

2054

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Havme-i düşmende rîzân etmeyem tâ ben demi
Ḥ'oş-nümâ görmem hilâl-i deşne-i tâbendemi

2052 S 88a, Ü1 220a, Ü2 214b

5 nâ-dâna S, Ü1: nâ-dânâ Ü2

2053 S 88a, Ü1 220a, Ü2 214b

2054 S 88a, Ü1 220a, Ü2 214b

- 2 N'eyleyem ben cezbe-i táb-ı meh-i tábendemi
Vālih-i meh-tāb-ı teşhīr etmeyem tā bendemi
- 3 Pāsdārım bende-i hūsn-i rızā-yābende mi
Kim maşūn-ı cevır eder ben var iken yā bendemi
- 4 Çeşm-i idrākım degildir kec-nigāh-ı intibāh
Rāst-bīnim behcet-i rüz u şeb-i āyendemi
- 5 Ārzū-yı iktirānımla Edīb ins ü melek
Muntazırlardır zamān-ı devlet-i pāyendemi

2055

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Āşıkıñ h̄'ān-ı felekden ki ola hem pāyı
Reh-i 'aşk içre meserret olamaz hem-pāyı
- 2 Kūr-çeşmān-ı derūn fark edemez ferdāyı
Göremez dīde-i bī-nūr ile bir ferd ayı
- 3 Rīsmān-pāre-i 'udvānı ile bed-kīşān
Çerhde bulsa eger dāra çeker 'İsāyı
- 4 Her nazar ta' m-çeş-i mā'ide-i hūsn olmaz
Her nıgeh derk edemez cāzibe-i sīmāyı
- 5 Zımn-ı taḫşīl-i emānīde Edīb ehl-i zamān
Eşer-i nağme-i nāhīd görür gavgāyı

2056

mefā'ilün mefā'ilün fe'ulün

- 1 Sitānbūlu eden böyle vebālı
Hemān ḫalkıñ vebālidir vebālī
- 2 Zebān-ı ebleh-i nā-dān zilālī
Bozar tebşīr çün āb-ı zülālī
- 3 Şakın 'acz ile ızhār etme ḫālī
Veliyy-i 'ahd-i imkān et maḫālī
- 4 Olurken cerr ile vā'iz ḫarāmī
Yine maṭ'ūnudur lebs-i ḫelālī
- 5 Edībā rişte-i mefşūm-ı ümmīd
Nümāyān etdi 'ıkd-ı ittişālī

4 Çeşm-i S, Ü1: Çeşmim Ü2

2055 S 88b, Ü1 220b, Ü2 214b

2056 S 88b (Üzerine çizgi çekilmiş)

2057

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Görmeyen çeşm-i behî-bîniş-i hâlişle beni
Nesl-i hür olsa inanmam ola hâliş lebeni
- 2 'Arızında nıgeh-i sehv ile gördük çemeni
Şimdi izhâr-ı melâl etmede gördükçe meni
- 3 Bezm-i 'aşk içre tutuk-püş-ı edeb görmezler
Sîret-i hal'-i 'izâr ile vakûr olmayanı
- 4 N'ola mürşid heves-i vaşf-ı mürîdân etse
Fahır eder şöhret-i şâgird ile üstâd-ı denî
- 5 Müste'idd olmaz Edîbâ ferah-ı Ya'kûba
Câygâh eylemeyen kûşe-i beytü'l-hazeni

2058

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Neş'e-i cām-ı müle töhmetle olma mültehi
Zer gerek zîrâ añâ meydâna gelmez mül tehi
- 2 Şâm-ı ye'si şubh-ı ümmîd-i vişâle 'âşıkıñ
Şu'le-i encümle pây-endâz eder tâb-ı mehi
- 3 Hüsni-î hatla şanma kim zîbâ olur ta'bir-i bed
Gâze-i ıtrâ ile sîmâ-yı zîşt olmaz behî
- 4 Söz degil bed-h'âha şemşîr ü 'aşâdır kâr eden
Olmadıçça çâre yok kârından olmaz muntehî
- 5 Şîzer-i bî-kayd-ı ağıl-ı nigâh etmeñ Edîb
Câhilâna reh-nümây-ı rüşd olan her güm-rehi

2059

fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilātün fâ' ilün

- 1 Şimdi dehriñ nağş ile mevşûf iken her ekmeli
Tıynet-i nâ-pâkine toğm-ı ihânet ekmeli
- 2 Her ne deñli dîde-i efhâma ihfâ eylesem
Dâğ-ı sinemle olur râz-ı derûnum müncelî
- 3 Yârsiz zağm-ı dilim rûy-ı şifâ görmez kazâ
Çâre-yâb-ı indimâl eylerse de her dümmeli

2057 S 88b, Ü1 220b, Ü2 215a

1 ola S: k'ola Ü1, Ü2

2058 Ü2 215a

2059 Ü2 215a

- 4 Tal'ati pūşide-i mir'āt-ı enzār olsa da
Ol mehiñ āyinemiz 'aksinden olmaz muhteli
- 5 Bağyet-i 'izz-i vişāl-i yārden gayra Edīb
'Āşıkıñ müstevhış-i harf-i temennādır dili

2060

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Nefs-i şūma zāhidā etme gıdā senbūsegi
Pāre-i nān ile iķnā' eyle gel sen bu segi
- 2 Kāni' olmazsa seg-i nefsi şereh-kārıñ eger
Tu' medir dest-i haķāretle aña taşın peki
- 3 Eyle gel yek nānıñ dü nān-ı dūnāna bedel
Nān-ı kan' ın ni' met-i dūnāndan yegdir yeki
- 4 'Āķile şāyān degil dārü'n-nevāl-i dehrde
İntihāb-ı rūzī-i maķsūm ile şermendegī
- 5 Hırşdır esbāb-ı şek yoħsa Edībā kani' ın
Hiç vürüd-ı ni' met-i Rezzāķda olmaz şeki

2061

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hudā-ķānıķla ıtrāb eyle rekb-i 'isi a hādī
Behic et nağme-i şevķiyle sem'-i cem' ü āhādı
- 2 Remādıñ minfeķ-i izrām ederdi sūziş-i 'āşık
Göreydi dide-i kānūn-ı ķalbi rüy-ı iħmādı
- 3 Tenūr-ı haşm-süz-ı düzaķı ızķā vü irāya
Yeter āh-ı dil-i pür-inkisārıñ bād-ı imdādı
- 4 Necidir fark-ı hāli şadme-i tiğ-i cehāletden
Olursa ser-penāhı merdümün āzār-ı üstādı
- 5 Edīb āyīn-i naşfet-hāne-i dūnyā vü 'uķbāda
Degildir bende-i ābık sezā-yı haķķ-ı āzādı

2062

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Kemend-i ġāliye-endūd-ı zūlf-i bī-girihi
Dil-i remidemiziñ cezbe oldu peyk-i rehi

- 2 Bed-i derûn görünür çeşm-i yem-ğurûşa behî
Olur mu mihr-i sipihriñ o şûha hiç şebahi
- 3 Olurdu bâşırası hem-fürûğ-ı mihr-i münîr
Eger ki çeşm-i sühâya ereydi hâk-i rehi
- 4 Ederdi kûşa-i zerrîn-i âftâbı müzâb
Doğunsa ehl-i gâmiñ tâb-ı pertev-i nige hi
- 5 Hârîm-i sîned e zîb-i hayâl eder yâri
Edîb ‘aşîk-ı zârîñ budur meger günehi

2063

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Ey h̄‘ace naqd-ı mâla ğarîm etme dâyini
Ârâmgâh-ı pây-ı girîz et medâyini
- 2 Etme telef nefâyis-i emvâli Âşafâ
Birden hemân vedî‘ a-i şâh et hâzâyini
- 3 Rûkbân-ı ğâre-i süfün-i istiṭâleti
Çekmez necâta ‘azm-i şîrâ‘-ı sefâyini
- 4 Görsem di yâri h̄‘âbda bir kerre münferid
Meşhûd idi helâk-i raķîbiñ qarâyini
- 5 Âhir Edîb zûll-i hıyânetle h̄‘âr olur
Şâyeste-i emânet eden merd-i hâyini

2064

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 ‘Alîl eder nazarı şimdi âşinâ dâni
Gürisne-hûş eder insânı aş-ı nâ-dâni
- 2 Nehâr-ı ‘idine kim ğaşb eder o kurbânı
Suṭûr-ı ebniye-i dîni lahn okur bânî
- 3 Nemîme-sâzlığa istirâķ-ı sem‘ edeniñ
Maķâl-i medḥ ü şenâdır sidâd-ı âzânı
- 4 Lehîb-i ‘aşķ ile dârûya dil-rübûde olan
Ġidâ-yı âteş eder nüsha-i heķimânı
- 5 Hayâtı yâr ile maķbûl-i cism eder yoḥsa
Edîb ‘aşîk olan sâde istemez cânı

2065

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Femiñ enmüzec-i dürc-i dür-i şeh-dâne olmaz mı
Mezâka rîk-i şâfiñ şerbet-i şehdâne olmaz mı
- 2 Lebiñden h'âhiş-i dermân için ey şüh-ı 'İsî-dem
Rızâ versen dil-i rencür-ı bî-dermâna olmaz mı
- 3 Göñül çün oldu ğark-ı tâb-ı ruhsâr-ı 'arağ-rîziñ
Düşüp kalsa o âteşdân-ı âb-efşâna olmaz mı
- 4 N'ola ünsiyyeti ğazlân-ı çeşmânıñla germ etsem
Meger vehşileri râm eylemek insâna olmaz mı
- 5 Ser ü sāmān-rübāy-ı cism-i bî-tābı sen oldukça
Edib-i vālihiñ güftarı medhüşâne olmaz mı

2066

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Cām-ı mülûñ 'aceb mi olursam mülâzımı
K'eyler füzûde lâ'liñe cānā mül âzımı
- 2 Bilmem kime muķārin-i sem'-i kabûl edem
Haşm-ı sipihr-i ser-keşe geçmez niyâzımı
- 3 İhâşına levâzım-ı inâsımı felek
Tâ haşre dek görürse tükenmez levâzımı
- 4 Mihriñ şühûda tâb-ı nigāhı kelil eder
Görse kemîne lem'a-i ifşâ-yı râzımı
- 5 Mecbûr-ı incizābı olurdu Edib eger
'Anķā taḥayyül eylese çengāl-i bâzımı

2067

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Āzāde olur kavl-i Hākıñ mu'tekîdini
Hāk esr-i dālâletde kıomaz mu'tek-i dîni
- 2 Nāmûsunu hıfz etmiş iken Hālîk-i yektâ
Maḥbûb-ı hıyānet mi eder merd-i emîni

2065 S 89a, Ü1 221a, Ü2 215b

1 Femiñ S, Ü1: Ğamıñ Ü2

5 rām Ü2: nerm Ü1: (S'de bu mısra eserin dikişli kısmında olduğu için okunamadı)

2066 S 89a, Ü1 221a, Ü2 215b

1 K'eyler S, Ü2: Eyler Ü1

2067 S 89a, Ü1 221a, Ü2 215b

- 3 Pîçîde olur cîd-i cehûle nazarından
Şer' iñ nice süst olsa dañi ħabl-i metîni
- 4 Etmez ten-i ħākîsini şâyân-ı tahâret
Ercâs ile âlûde eden rûy-ı zemîni
- 5 Bilmem nice taşdıķ-i İlâh eyler Edîbâ
Her niyyet-i ħulfuyla eden 'aķd-ı yemîni

2068

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Görünce nefreti izhâr eder lebîbe denî
Nişâr-ı zemzeme-i buğz eder leb-i bedeni
- 2 Cihânda kec-nigehe peyker-i nifâķ olana
Ne deñli bî-bedel olsa kabîĥ olur ħaseni
- 3 Cidâl-i aĥmaķı ibtâl eden teşâmümdür
Odur o bî-ĥurediñ ħāk-i dîde-i deheni
- 4 Zücâc-ı ħalbi belâhetle zarf-ı seng etme
Derûna koyma vidâd-ı 'adû-yı dil-şikeni
- 5 Edîb ħayretim artar müşâhed olduķça
Ķabâ-yı her gül-i zîbâyı ħâr ile diken

2069

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Raķîbe âĥ-ı dilim etse iĥtilâ seĥerî
Olur revân-ı bedin selb ü iĥtilâsa ħarî
- 2 Meşâf-ı ħaşma olan himmet-i revâĥa cerî
Seg-i 'aķûra eder kısmet-i revâ ħaceri
- 3 'Adû-yı bed-gühere bezl-i cevher-i tîğ et
İtâve eyleme a' vân-ı intikâma zeri
- 4 Dilinde nâvek-i ħadri nihüfte olduķça
Şaķîleriñ nice maķrûn-ı emn olur ħaĥarı
- 5 Edîb beste-miyân-ı ħamâyil-i tîğ ol
K'odur 'adû-yı 'anîdiñ temîme-i ħazeri

2070

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Mişāl-i seyl-i devān düşmene şunam gibi
Bu demde lücce-i hūn-āb ile yunam gibi
- 2 Ğubār-ı şūru dem-i āhıma kıtam gibi
Ri'āyet-i peder ü māderi atam gibi
- 3 Raķibi ğūy-ı ğiribān-ı sūznākim ile
Neberd-i 'arşa-i ğamda yaķam yaķam gibi
- 4 Fikāk-i rehn-i dile yārden eyās olmaz
Maķabbeti saña bār olmadıkça vām gibi
- 5 'Anā-keşān-ı sitem-bīne cānib-i Hāķdan
'İnāyet olmaya a'nādan intikām gibi
- 6 Felekde perde-i nāmūsu çāk eder yokdur
Sitiz-i pençe-i nūş-ı mey-i hārām gibi
- 7 Edīb sāğar-ı mīnā-yı dīde-i 'āşık
Kālır elif-i teraşşuķ şikeste cām gibi

2071

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Feleg-i kīneveriñ tālīb iken yardımını
Şadme-i tīg-i cefāsiyla dilā yardı meni
- 2 Bād-ı āh-ı dili bir hıll-i vefidir der iken
Revzen-i dil-bere ğamz eylemege vardı meni
- 3 Olmasa hecr ile yārā-yı taķayyül nā-yāb
Yārimiñ tayf-ı ğayālī yine yoklardı meni
- 4 Kārına bir eşer-i meylim olaydı şeyhiñ
Dām-ı tezvīr ile āhū gibi avlardı meni
- 5 Kādrimi zerrece bilseydi Edībā nā-dān
Cüz'-i tenzīl gibi sīnede şaķlardı meni

2072

mef'ülū mefā'ilū mefā'ilū fe'ülün

- 1 Tā'atle olur sūy-ı eb ü ümme tehādī
Bī-tā'at olanlar olamaz ümmete hādī

- 2 Rāh-ı ‘amele bedreka et peyk-i reşadı
Çeşm-i emele rām ola tā peyker-i şādī
- 3 Māhirse de müşg-i Hutun etmekde remādı
Evlāsı yine merde güm etmek derem adı
- 4 Eşhāş-ı siyeh-kerdeye nisbetle bakılsa
Zengîlere hüsn olmadadır reng-i sevādı
- 5 Revnağ-şiken-i gāze-i hūr oldu Edībā
Kilk-i terimiñ gāliye-i reşh-i midādı

2073

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Kırā’at etmede ihmāl eder gerçi o Qur’ânı
Velikin mîr-i fâcir hüküm-i sultânı okur ânî
- 2 Yed-i ihsânı bir muhtâca memdûd eylemez aşlā
Dirâz eyler fem-i takbîle ammā dest ü dāmânı
- 3 Du‘ā-yı ehl-i ‘aczi şânına görmez revā zîrā
Keremle hâdimân-ı devleti etmiş şenā-h’ânı
- 4 Nefâyisle dem-â-dem sîr eder mün’imleri ancak
Simâtından dehân-ı cāyi’e rûzî degil nânı
- 5 Edīb aşlā havâşisinde bir insāna beñzer yok
Mücerreddir kühende muhteşid aḥzâb-ı şeytânî

2074

mefā‘ilün fe‘ilâtün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 مرا عدو چه شکایت کند ز بیجانی
که گر شود رگ جاننش بریده بی جانی
- 2 مزیل غائله نبود چو صلح با دشمن
ز ترک هدنه بود ناروا پشیمانی
- 3 فکیف امس بحین من العدا فرحا
اذا نوائبهم عم کل احيانی
- 4 Hādeng-i qahr ile bāzūları şikest olsa
Rümāt-ı eshem-i cevriñ bozulmaz idmānı

2073 S 89b, Ü1 221b, Ü2 116a

3 hâdimân-ı Ü2: hân-mân-ı Ü1: (S’de bu beyit eserin dikişli kısmında olduğu için okunamadı)

2074 S 90a, Ü1 221b, Ü2 116b

- 5 Edib 'illet-i cevri-i farik-i a' dānīñ
Süyüf-ı kâti' adır âzmüde dermānı

2075

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Etfâle hırz-ı 'illet-i cehl eyle mektebi
Zirâ gerek 'ilâc ile ref' eylemek tebi
- 2 Bî-sa'y olur gâbâvet ile mübtelî zekî
Sa'yıyla ezkiyâya olur mu'telî gâbî
- 3 Şeb-zinde-dâr-ı pertev-i 'ilm ü fazîletiñ
Nûr-ı nehâra fâyiğ olur zulmet-i şebi
- 4 Koy kâl ü kıli müktesib-i 'ilm-i nâfi' ol
Ebr-i maîr-i feyze nazîr etme hullebi
- 5 Nâ-dānlarıñ Edib hitâb-ı cehâleti
Eyler şimâh-beste-i nefret muhâtabı

2076

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Münîr etdikçe 'aks-i peykeriñ âyine-i mâhı
Olur mihr-i sipihriñ mün'adim sîmâ-yı dil-h'âhı
- 2 Felek eylerse fahr-ı ser-bülendî mihr-i yârimle
Yine gönlümce pervâz etse bulmaz rif'at-i câhı
- 3 Fûrûğ-ı behceti tâb-efken-i mihr-i münîr ister
Diliñ her şem'e ikbâl eylemez pervâne-i âhı
- 4 Sezâ-yı ibtilâ rûşen-dilân-ı şıdk olanlardır
Maḥabbet cây edinmez kalb-i târik-i riyâgâhı
- 5 Edibâ ḥamemiz bir miğ-i lü'lü'-bâr-ı ḥikmetdir
N'ola maḥbûlü olsa 'âlemiñ eşdâf-ı efvâhı

2077

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Eşkim deme nümüne-i cûdur di yem gibi
Bağ hey'et-i hurûşuna seyl-i Diyem gibi
- 2 Deryâyı eşk-i çeşmim ile söyle nem gibi
Bu hâl ile kıyâmete dek söylenem gibi

- 3 Sem‘i şenid-i nâlelerimden eşamm ise
Ser-rişte-i şamemle rakîbi aşam gibi
- 4 H̱āhişger-i nevāl-i midād olma levhveş
Başşende-i nevāle-i feyz ol kalem gibi
- 5 Bakdım Edib ‘illet-i merzā-yı ‘āleme
Yokdur eşeddi ‘illet-i derd-i şikem gibi

2078

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Zarf-ı çirk-āb-ı şürūr eylemeden kırtāsı
Bî-tereddüd ser-i eşrāra urup kır tāsı
- 2 Dehrde ehl-i nihādın nazar-ı bīnāsı
Şekl-i cebbāne görür emkine-i bī-nāsı
- 3 ‘Ālemin hīzem-i şerdir beled-i Urfası
Hīme-i şerre şikest-āver olup ur fāsı
- 4 Ne kadar olsa şekāvetle dil-i erkāsı
‘Avn-ı bī-dād ile mihrābdadır arkası
- 5 Dehriñ oldukça melik-i haşem-i Dārāsı
O kadar merdüm-i dānāda olur darası
- 6 Merd-i pür-şervet-i tecrīd ü fenā dünyāda
Ġunye vü cāh ile hem-pāye görür iflāsı
- 7 Kevniñ ahyā-yı mülükünden Edib eryağdır
Kūşe-i remsde āsūde olan mevtāsı

2079

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Kūtāh eder boyunca eder mi o yorğanı
Zīr-i lihāf-ı tıfl-ı gedāda uyur ġanī
- 2 Erzāle gürz-i şeh şereh etmez ne-dāmeni
Görmem cedir-i buse ne dest ü ne dāmeni
- 3 Ġitmez o gül haṭire-i bāğ-ı hayālden
Sāyem gibi ne yerde olursam bulur beni
- 4 Rāh-ı emelde reh-zen-i bīm-i tegāfülün
Bī-tāb-ı ‘aşka reh-ber eder sūr u şiveni
- 5 Bizler Edib kūşe-güzinān-ı miḡnetiz
Birdir bu ‘ālemin bize gülzār u gül-ḡanı

2080

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Nebî kâdrin ne a' māsı bilir halkıñ ne bînāsı
Ki etmez mürte' id te'şir-i inzār-ı Nebî nāsı
- 2 Dem-i ehvāl-i ' uqbā cāy-gir-i hātır oldukça
Diliñ mümkün degildir guşşadan tedbîr-i ihlāsı
- 3 Ğınā fahrın ferāmūş et k' olur hengām-ı uhrāda
Gedāniñ şervet-i Kārūna rāciḥ naḫd-ı iflāsı
- 4 Kıfār-ı nārda bār-āver-i zaḫkum olur āḫir
Ḥarişin şimdi kand-efşān olan şāḫ-ı temennāsı
- 5 Edibā nezd-i Ḥaḫda kuvvet-i sū'-i edebdendir
' İbādın hep riyā-maḫrūn olan ādāb-ı taḫvāsı

2081

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Kātibān ziver-i taḫsine çeker erḫāmı
Ḥüsn-i zāhir ' acebā mertebede erḫā mı
- 2 Za' f ile baḫşını vārişden eder istirdād
Ḥātemān-ı felegiñ böyle bütün in' āmı
- 3 Bî-emel redd-i selām etmegi ikrāḥ eyler
' Ālemiñ yek-digere müzd iledir ikrāmı
- 4 ' Āmlar ḫāş ile ḫāşıyyeti da' vā eyler
Yoḫsa eṭvāra göre ḫāş ile birdir ' āmı
- 5 ' Aczdir ṭāyi' eden şer' e Edib eşḫāşı
Bulsa kuvvet unudur ḫā' ide-i İslāmı

2082

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şūfiyān ' aşık gibi enzāra olmaz rū-behī
' Ālemiñ āhū ile yeksān olur mu rūbehi
- 2 Bendeye āzādegidir ni' met-i şāhin-şehi
Zūll-i rıḫḫıyyetle görmez ni' met-i şāhın şehi
- 3 Ğāfil-i āgeh-nümāyiş ḡafvenāk-i cehldir
Ref' -i istilā-yı ḡafletdir nişān-ı āgehi

2080 S 90a, Ü1 222a, Ü2 217a

2081 S 90b, Ü1 222b, Ü2 217a

4 ' Āmlar S, Ü2: ' Āmiler Ü1

2082 S 90b, Ü1 222b, Ü2 217a

- 4 Cāme-ḥ̣āb-ı istirāḥatde ṭarīḥ-i bī-ḡamīñ
Çeşmi görmez ḥ̣āb-ı ḡafletden naşīb-i vā-rehi
- 5 Yārden fūrkat Edībā ḡalbe āh-engīz olur
Kim firāk-ı tīrden ḡavsiñ renīn eyler zihi

2083

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Müştedd olalı kīr-i sefiliñ bu zükāmı
Dārū yerine mültezim oldu büzük amı
- 2 Zāhid nice ḡor rāyiḡa-i hemde meşāmı
Sākī ile sāḡar ki ola hem-dem-i şāmī
- 3 Ebkār-ı ḡarem-ḡāne-i perhīz bozuldu
Şūfi ḡoreli şāhid-i ra' nā-yı mūdāmı
- 4 İfrāt ile ta' zīm ederek kīr ile kūna
Zār eyledi şeyḡi bu ḡu'ūduyla kıyāmı
- 5 İḡāz-ı niyām eylemeḡe çāre Edībā
Hem-ḡābe-i tīḡ etme midir şakb-ı niyāmı

2084

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Ṭāliblerine Şeyḡ Ebū Bekr-i Vefāyī
Pīrāye-i kār etse n'ola 'ahde vefāyı
- 2 Nāzişḡer-i mışbāḡ-ı şabūḡ etse 'aceb mi
Bekrīlere envār-ı seḡergāḡ-ı şafāyı
- 3 Nüzhetkede-i merḡadınıñ pertev-i ḡüsnü
Fānūs-ı ḡayāl etdi ḡulüb-ı zürefāyı
- 4 İṭrā-yı fezā-yı ḡarem-i sīne-ḡüşāsı
Pehnāver eder efniye-i ḡüsn-i edāyı
- 5 ḡāşıyyet ile maḡremī-i ḡalvet-i ünsü
Bī-raḡbet eder mertebe-i şāḡa gedāyı
- 6 Kāşānesi bīḡāne-i sermā-yı kederdir
Meştāsı maşifinde ḡarīb etdi hevāyı
- 7 İn'ām-ı neşāt-āver-i mürḡān-ı riyāzı
Bī-vāye eder sāmi'adan sāz u nevāyı
- 8 Āsāyiş-i mihmānḡeh-i pūr-zād u nevāli
Dem-beste ḡılar yād-ı vaṭandan ḡurebāyı

- 9 Āsūde-nişinānı n'ola mīr ile şehden
Sedd etse ritāc-ı tūruk-ı havf u recāyı
- 10 Şahrālarınñ fenn-i tabīb-i nešemātı
Haşr eyledi dā'-i gama tedbir-i devāyı
- 11 Nā-kāmlarınñ hātır-ı maḥzūnu Edībā
Seyrānına kaşr eyledi hep neyl-i münāyı

2085

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ne 'ār eyler gürūh-ı ehl-i gam bā-āh u bā-zārı
Şi'ār-ı zūll ile geşt eylemekden şehir ü bāzārı
- 2 Sifāh-ı nā-sezānıñ olması māderle eb kārı
Nümāyān etdi çāk-i perde-i nāmūs-ı ebkārı
- 3 Tabībān vāyemend-i şıḥḥat-i cism-i derūn olmaz
Devāya nisbet etdikçe şifā-yı renc-i bīmārı
- 4 Şebistān-ı hayālī ehl-i şıdkıñ rüz-ı rüşendir
Riyādır bī-çerāğ-ı feyz eden fānūs-ı a'mārı
- 5 Edībā zenbe āgāz etmeden temhīd-i 'özü eyler
'Acebdir zümre-i erbāb-ı mekrinñ baş-ı a'zārı

2086

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Güzel pīrāyedir ḥ'or görme 'āşık dā-yı sevdāyı
Budur nuşhum saña bir ḥāl ile buğz etme sev dāyı
- 2 Müheyyā eyledim ḥ'oş-nağme bir üstād-ı bennāyı
Dil-i vīrāneye mi'mār edindim şimdi ben nāyı
- 3 Kudūm-ı yār ile ārāyış-i bezm-i tarab el-ḥaḥ
Karīr etmez derim bī-nāy sem'-i çeşm-i bīnāyı
- 4 Leb-ālāy olmasın nāşih ḥadīş-i duḥter-i rezle
Şaḥın şāyeste-i hetk etmesin ol bīkr-i ḥüsnāyı
- 5 Edībā ḥātırım me'lūf olaldan ḥalvet-i gamla
Nigāhım kārih oldu lezzet-i seyr ü temāşāyı

2087

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Gürüh-ı ehl-i 'aşkıñ miñnet-i fūrkatledir yāsı
Eder aqṭār-ı kevni eşkiniñ ġarḳ-āb-ı deryāsı
- 2 Göñül hıç zevḳ-i 'işretġāh-ı 'aşkı ola mı nāsı
Şarāb-ı ħūn-ı ġamla tā ki ser-şār ola mīnāsı
- 3 Bizi mürşid daḡıl-i ħısn-ı ism-i a'zam et yoḡsa
Dili Mecnūn eder Leylālarıñ te'şir-i esmāsı
- 4 Küleh-püş-ı rızā her pādīşāh-ı mesned-i ḳan'a
Ḥasāretdir mülūkūñ iştihā-yı tāt-ı iflāsı
- 5 Sitiz-i ġamla 'āşıkda Edībā ıztırāb olmaz
Teşāfi-ġāh-ı 'aşkıñ hüdnedir encām-ı ġavġāsı

2088

mef'ülü fā'ilātü mefâ'ilü fā'ilün

- 1 Şahbā-yı ḡuld ile lebiñiñ birse būları
Remziyle añlanır ki hemān bir sebūları
- 2 Şahrā vü deşt-i encümen-i dehri 'ālemiñ
Hep ġarḳ-ı i'tibār ediyor pāye-cūları
- 3 İhrāk-ı ħūn-ı nā-ḡaḳ-ı bint-i 'ineb gibi
Şūfi yine irākada mı āb-rūları
- 4 Ehl-i riyā ki reng-peżir-i sevād ola
Tebyiz-i veche çāre mi olur vuzūları
- 5 Yok nef' u zarra himmet Edībā birinde hıç
Kevniñ meger ki zinde-nümādır ölüleri

2089

mef'ülü fā'ilātü mefâ'ilü fā'ilün

- 1 Sābıkda şeyḡ-i bed-menişñ ṭab'-ı cāmidi
Rindān ile muḡādeşe-i nef'-i cām idi
- 2 Zann etme sāḳiyā emelim birr-i cām idi
Senden faḳat zülāl-i lebiñ bir recām idi
- 3 Kāmı mürīd-i ḡaste-diliñ bezme gelmeden
Laḡt-ı zücāc-ı meyle meger ihticām idi

2087 S 91a, Ü1 223a, Ü2 217b

2 ola mı S, Ü2: olaḡ Ü1 / ola mīnāsı S, Ü2: oldu mīnāsı Ü1

2088 S 91b, Ü1 223b, Ü2 217b

2 Şahrā vü deşt-i S, Ü2: Şahrā-yı deşt-i Ü1

2089 S 91b, Ü1 223b, Ü2 218a

- 4 Dergāh-ı dil-rübāda tek-ā-pūda kalmadan
Ümmîdimiz müşāfeheden bir selām idi
- 5 Fıkdān-ı şeyh-i dūn ile āsūdeyiz Edīb
Gūyā vūcūdu zimmet-i meclisde vām idi

2090

mef'ulū fā'ilātū mefā'ilū fā'ilūn

- 1 Zād-ı harāma şunma yedi görmemiş gibi
Laḥm-ı kerih-i hūk-i bedi görme miş gibi
- 2 Yok merde hiç zerī'a-i zillet kem iş gibi
Gışşās olma kārın pāk et gümüş gibi
- 3 Nev-bāve-güne gā'itini muğlim-i denī
Dil-berlerin dehānına almış yemiş gibi
- 4 'Allāme keyf-i meyle bu şeb Mevlevī gibi
Ālüftelerle rakşa girip oynamış gibi
- 5 Dilden nemīme-sāz-ı maḥabbet bu dem Edīb
Rāzım şadık ü düşmene hep söylemiş gibi

2091

fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilūn

- 1 Böyle pür-zād-ı şūr eyleyerek hemyānı
Zālimiñ batnı leged-ḥ'urde olur hem yanı
- 2 Hāzin-i gendümü koy kim heves-i keyl anı
Heves-i gayra kırmaz olsa daḥi Geylānī
- 3 Eyleyip kār-ı zinā terk-i gulām eyleyenin
Ne cihetle bilemem rāciḥ olur mizānı
- 4 Sāye-i bīd ile ger maṭlabı bir nān ise de
Yine ben ḥ'oş göremem şöḥbet-i bī-dinānı
- 5 Yapamaz ḥātırımı cümle felek ḥübānı
Tā Edīb olmaya gönülümce melek-ḥū bānī

5 zimmet-i S, Ü2: şiklet-i Ü1

2090 S 91b, Ü1 223b, Ü2 2118a

1 kerih-i hūk-i bedi görme miş gibi S: harām-ı hūk yedi görmemi gibi Ü1: kerih-i hūk yedi görmemiş gibi Ü2

2091 S 91b, Ü2 223b, Ü2 218a

5 Yapamaz S, Ü2: Pāyemiz Ü1 / ḥübānı S, Ü2: dūnānı Ü1

2092

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Cihānda mahrem-i esrār edince her bilişi
Lüzüm-ı kâ'ide-i ihtiyât ile bil işi
- 2 Hıluvv-ı cevî ile olmaz teraşşuhât-ı inâ
Saḥiyy-i nāmverin almasıyladır verişi
- 3 Vetin-i merdüm-i fānide inşirām olmaz
Kemân-ı ehl-i diliñ pek metin olur gerişi
- 4 Difā'-ı ḥacib-i āhımla ḥ'oş gelir yāre
Raķīb-i seg-menişin bezme gelmeden gidişi
- 5 Sirişk-i dide-i ḥünbār-ı 'aşık-ı zāra
Edib seyl-i bahārin nümünedir akışı

2093

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Kaşr eyleme ta'bir-i zer-endüda kumāşı
Ol emti'adan kargeh-i dilde ko māşı
- 2 Dökmez nem-i çeşm-i ṭama'ı zāhid-i piriñ
Biş olmadadır hırşı füzün olsa da yaşı
- 3 Tınbār-şifat zaḥme-çeş-i pençe-i yāriz
Zār etdi bizi dest-i gam-ı sine-ḥırāşı
- 4 Ol işvegerin pister-i pür-süz-ı cefādır
Erķā vü mariz-i gama temhīd-i firāşı
- 5 Farķ etmeyerek ḥürmet ile ḥilli Edibā
Zühhādı ḍalāletde ḳodu emr-i me'āşı

2094

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 'Aceb midir felegin bi-direng ise māhı
Şināh-ı lüccede ārām eder mi ḥiç māhı
- 2 'Adem diyārına āḥir olunca hem rāhı
N'ola vidā'a meserret olursa hem-rāhı
- 3 N'ola emire behic olsa zıll-i ḥargāhı
Ki cüll-i maṭlab eder müşt-i kāhı ḥar gāhı

- 4 Hüsām-ı gādiri habs-i kırāb-ı def' et kim
Mu' in-i zālīm olur zūlmü olmayan nāhī
- 5 ' Aceb ki mürşid-i şad-sāle çillegāhında
Bu za' f-ı zı' f ile tehyice sa'y eder bāhī
- 6 Şühūdghāh-ı talebde niķāb-ı hırş u tama'
Nigāha eyledi pūşide rūy-ı dil-h'āhı
- 7 Sitem-keşān-ı zamāne herās-ı lāyimden
Edīb şakb-ı gülüsunda habs eder āhı

2095

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Hārīşe tūl-i emelden hicāb gelmez mi
Herās-ı haclet-i rüz-ı hisāb gelmez mi
- 2 Hayāl-i tāb-ı seķardan devīde-i vizriñ
Tenūr-ı sīnesine iltihāb gelmez mi
- 3 Dil-i günūde-i şadr-ı serīr-i iķbāle
' Aceb ki vāhime-i inkılāb gelmez mi
- 4 Muķīm-i dergeh-i Hāķķiñ semā' -ı h'āhişine
Şarīr-i h'oş-neğam-ı fetḥ-i bāb gelmez mi
- 5 Edīb merd-i münībiñ harīm-i me'vādan
Meşām-ı şevķine būy-ı enāb gelmez mi

2096

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ğafletiñden etmediñ eymenden iz'ān eyseri
Eyleyen medhūş-ı efķār-ı perişān ey seri
- 2 Nuşhu ķor igvāyī ārāyış-nümā-yı pend eder
Uḥvesin hiç aḥger-i dūzaḥdan etmez aḥ geri
- 3 Ben der-i sevdā-yı 'aşķ-ı dil-bere reh-yāb olup
Ğayra terk etdim der-i sūdāgerān-ı benderi
- 4 Dergeh-i dil-berde olsun cilve-sāz-ı ḥurremī
Tengdir 'uşşāķa dehrīñ sāḥa-i pehnāveri
- 5 Yārden gayrı Edībā yok lisān-ı luṭf ile
Ehl-i 'aşķiñ āşinā vū yadda yād ederi

2095 S 92a, Ü1 224a, Ü2 218b

2096 S 93a, Ü1 224a, Ü2 218b

4 S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

2097

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Füzündür bu yem-i nâ-geh-hurüşuñ nâ-selīmānı
Bu baħr-ı mihnetiñ nâ-münkeşifdir nâsa līmānı
- 2 Bu devr-i şūr-ı hevl-efzāda şorma hāl-i yabanı
Ki etmiş 'azmi bünyān-ı ħarāba hāliyā bānı
- 2 'Amā-yı kalbden hem-şekl-i şıf-ı ādemilerde
Bilir ħiss-i behīmiyyetle yoğdur nev'-i insānı
- 3 Sezādır şūriş-i 'ālem ki deħriñ kebd-i merdümdeñ
Ĥarīş-i nūşdur her mīve-i nā-puħte-ħā qanı
- 4 Dem-i 'İsī gerek yoğsa Edībā re'y-i dīgerle
Ne ħiss eyler bu kevn-i muħtazar te'sīr-i dermānı

2098

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sūrīn-i yāri zayf-ı ārzūnuñ kılma meskūnu
Mezāk-ı şehvete pālūde olsa kılma mes kūnu
- 2 Teni maħv et çü-Yūnus baṭn-ı ħūtuñ etme memnūnu
Ki bī-tenlikledir hep maħrem-i cism etmemem nūnu
- 3 Hevā-yı şehveti tarḥ eyleyip dil-beste-i 'aşq ol
Mücerred ħāṭır-ı Leylāya terk et fikr-i Mecnūnu
- 4 Qo tesvīlāt-ı ħırşı mīve-çīn-i şāḥ-ı 'irfān ol
Fidā eyle 'aşā-yı Mūsevīye genc-i Qārūnu
- 5 Edībā tā ebed her yāre kendiñ yār-i ġār eyle
Sülūk-i şāh-rāh-ı 'aşqda ħıfz et bu qānūnu

2099

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Zevāl-i ħüsnūne çün mū-be-mū gördüñ delālātı
Bize ey şeh-süvārım bir daḥi sürme delāl atı
- 2 Veġāgāh-ı cihānda bil ki nuşret-yāb-ı rāḥatdır
Cünūd-ı kārā pīş-āheng eden ceyş-i muşāfātı

2097 S 93a, Ü1 224a, Ü2 218b

2098 S 95a, Ü1 224b, Ü2 219a

2 etmemem Ü2: etmem S, Ü1

5 eyle S, Ü2: etme Ü1

2099 S 99b, Ü1 224b, Ü2 219a

1 bir S, Ü1: (Ü2'de bulunmuyor)

- 3 Sebük-rühân ile handân olur cem' iyyet-i şoḥbet
K'eden cünbiş-nümâ rakḳâşdır âlât-ı sâ'âtı
- 4 Siyeh-kârîñ cebîni dūr idi naḳş-ı inâbetden
Meded-kâr olmasa kilik-i ḳazânîñ maḥv ü işbâtı
- 5 Besîm etmez Edîbâ çehre-i ümmîdini âḥîr
Nigâh-ı luṭfdan me'yûs eden aşḥâb-ı ḥacâtı

2100

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Demezdîm ṭurresinden geḫ ḳo ḳaydı
Saña ol nâfe-i ḥ'oş-bū ḳoḳaydı
- 2 Temennâ-yı ḥayât-ı Ḥîzr ederdîm
Şafâ-yı dehr-i nâ-fercâm olaydı
- 3 Tarîḳ-i naḥviyâna sâlik olsam
Ḳomazdîm 'Amra istîlâ-yı Zeydî
- 4 Şebe'-nâ-yâb olur ḥ'ân-ı felekden
Çoḡaldıḳça inâ'-i zâda eydi
- 5 Edîbâ ṭu' me-i dâm-ı belâya
Ṭama'dır eyleyen üftâde şaydı

2101

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şerîfû'l-intimâdır Dâver-i 'aşḳıñ o dergâhı
K'aña naḳd-ı vüçüb-ı nisbeti ma'sûḳ öder gâhî
- 2 Cihânîñ neş'e-i meh-tâbı her dem tām idi rinde
Sîpihrîñ dâ'imâ memlû ḳalaydı sâḡar-ı mâhı
- 3 Nigâh-ı sem' ini ruḥsâre-bîn-i intibâḥ etmez
Naḫargâḥ etmeyen mir'ât-ı pend-i her dil-âḡâhı
- 4 Nice miḥmân-ı ni' met şimdî reh-yâb-ı düḡûl olsun
Ki zayf-ı şükre ḥalkıñ bestedir ebvâb-ı efvâhı
- 5 Edîbâ geh me'âş u geh temennâ-yı me'âd eyler
'Acebdîr zâhidiñ añlanmadı taḥḳîḳ-i dil-ḥ'âhı

2100 S 99b, Ü1 225a, Ü2 219a

2101 S 99b, Ü1 225a, Ü2 219a

3 ruḥsâre-bîn-i S, Ü2: meh-tâb-bîn-i Ü1

2102

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihāda mīr-i 'adliñ cilde-sāz olduqça sancığı
Refikā eyle bā-zād u 'alef āgende sen cāğı
- 2 Rabīṭ-i nūzhet-i bāğ-ı hāzar şahrā-neverd olmaz
Dü sāk-ı ārzūdan çözmedikçe 'uqde-i bāğı
- 3 Gül-āb-ı hūn-ı dil koy gāze-i ruhsār-ı dāğ olsun
Nezīl-i kūhsār-ı 'aşka besdir gülşen-i dāğı
- 4 Bu dem sakḳā-yı gerdūn sīne-i her irtivā-cūya
Sicāl-i çeşme taḥşış eylesin imlā vü ifrāğı
- 5 Edībā düstdan peyveste bāl-efşān-ı vahşetdir
Ser-i a' dāya ancak tīgimiñ pervāz eder zāğı

2103

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Bevliyle şimdi gāyıṭı yayḳar iş erleri
'Ālem şaşardı olmasa böyle işerleri
- 2 Hep gāşb-ı māl-ı nās iledir müddeḥarları
Cevden dīker nigāhını biñ müdde ḥarları
- 3 Bir merde pāy-dār olabilir on erleri
Hiç zenden imtiyāz edebilmem o nerleri
- 4 Tehdīş eder mesāmi' i şīt-i keremleri
Efzūndur şadā-yı dühüldeñ ḥaberleri
- 5 Olmaz Edīb vaşfına bir ferde ictirā
Ṭāḳat-rübāy-ı nāṭıḳadır ḥarf-i cerleri

2104

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Reşk-i dürr olsa ḥarām alma yede nārenci
Ne revā dürc-i taşavvurda ola nār inci
- 2 Genc-i Kārūn ise de 'öşr-i zekāt-ı ḥüsnü
Dil-i vīrāna defīn eyleme her bir genci
- 3 Ṭama' ın ḳāni' e süflī nice taḥsīn eyler
Küfrü merḡüb-ı Müselmān edemez Efreci

2102 S 99b, Ü1 225a, Ü2 219b

3 dil S, Ü1: (Ü1'de bulunmuyor)

2103 S 100a, Ü1 225a, Ü2 219b

2104 S 100a, Ü1 225b, Ü2 219b

1 yede S, Ü2: ele Ü1

- 4 Tām eder yāre gümān etme ‘ayār-ı şevķin
Pille-i sīnede her nāle-i ḥasret-senci
- 5 Zaḥm-ı ‘aşķ ile gelir baña Edībā şıḥḥat
Yarasız fark edemem rüy-ı şifādan renci

2105

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Güm eyler şanma ser-mest-i maḥabbet cānib-i dārī
Olur zann etme reh-peymāy-ı ḡaflet cān-ı bīdārī
- 2 Mecāl-i ḥüsn-i tedbīr ile taḡyīr edemez ‘āķil
Nigāh-ı ḥüşdan ḡāfī olan aḥkām-ı aḡdārī
- 3 Metā‘-ı ḥayr u şer ‘ālemde ḥiç bī-müşterī ḡalmaz
Dem-ā-dem her biri memnūn-ı vaşl eyler ḡarīdārī
- 4 Hemān şāyān-ı ḡalvet-ḡāne-i ḡammām-ı düzaḡdır
Olan firdevse lāyık cāme-i a‘mālden ‘ārī
- 5 Edīb īşāl-i nef‘e niyyeti ‘ām olmayan şaḡşıñ
Nuķuş-ı mekr ile meskūk olur naḡdīne-i kārī

2106

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Mürīd ḡānḡkaha etmesin özin dānī
Maḡarr-ı ehl-i şafā bilmesin o zindānı
- 2 Bu dem tereşşüf-i çirk-āb ile ber-ā-berdir
‘Azīz-i ḡānḡkaḡıñ nūş-ı ka’s-ı peymānı
- 3 Nişān-ı behcet-i mevşüf nā-müşāhedken
Peyām-ı ḡüsnüne aldanma ḡörmeden anı
- 4 Zihām-ı ‘aksini mir’āt-ı çeşmden dūr et
Münādīm eyleme bir vech ile dü-rüyānı
- 5 Rehīde oldu fikāk-i telāk ile şanma
Ki esr-i fūrḡat ile ḡaldı pīr-i Ken‘ānī
- 6 Yu nān-ı telḡ-i ḡarāmıñ ḡalāvetin dilden
Rūsūm-ı ḡikmeti bil ey ḡakīm-i Yūnānī
- 7 Kemīne reşḡayı ister Edīb ḡarīcden
ḡarīḡ-i lücce iken ‘ālemiñ ḡarīşānı

5 Yarasız S, Ü2: Bādesiz Ü1

2105 S 100a, Ü1 225b, Ü2 119b

3 bī-müşterī S, Ü2: müşterī Ü1

2106 S 100b, Ü1 225b, Ü2 219b

2107

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dil-i 'ālemde mihriñ zāhidā gitdikçe yufkaldı
Ġarım-i sum'a tārāc etdi zūhdūñ saña yuf kaldı
- 2 Eder mi çerhi rāhat zaḥm-ı çeşm-i reşkden ḥāsid
Meh-i nevden ki o destārına bir kec hilāl aldı
- 3 Nice ıtrāb-ı sem'-i ehl-i inşāf eylemez şimdi
Felek bezm-i bügāta sāz-ı tertīb-i cezā çaldı
- 4 Dile ḥāb-ı melāl-i hecrden gelmez mi bīdārī
Ki āfāka beşir-i vaşl-ı yār āvāzeler şaldı
- 5 Şināh eyler Edībā bulmadım ben lücce-i ğamda
O baḥr-ı bī-kerāna ancaḥ ehl-i ibtilā daldı

2108

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Tāc-ı ser etdi mesned-i 'aşkıñ eri keyi
N'eyler o şimdi efser-i keyle erikeyi
- 2 Almaz 'arūs-ı ser-keş-i dāmād-ibtilā
Bir vech ile nigāh-ı qabūle şerikeyi
- 3 Nāşih edā-yı pend ile yorma zebānıñı
Etmem şinüfte ol kelimāt-ı rekīkeyi
- 4 Ben vaşl-ı duḡter-i reze etdim fidā bu gün
Her genc-i bī-nihāyet-i ḥüsne melikeyi
- 5 Görmem sebāyik-i zer ile hem-'ayār Edīb
Ben sā'id-i vefā gibi sīmīn sebīkeyi

2109

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Kūmāş-ı behcetiniñ gitdi çünki perdāhı
O mürğ-i kende-per etmez qabūl-i per daḡı
- 2 Qaviye lāzım olan başt-ı zād-ı 'ācizdir
Ki mürğ lānede bī-tu' me koymaz efrāḡı

2107 S 104a, Ü1 225b, Ü2 220a

2 bir S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

3 eylemez S, Ü1: eylemişiz Ü2

2108 S 104a, Ü1 226a, Ü2 220a

5 hem-'ayār S, Ü2: hem-'inān Ü1

2109 S 104b, Ü1 226a, Ü2 220a

- 3 Ğaniye müddeharîn şarfsız haţar görünür
Şikest eder şıkal-i mîve gâh olur şâhı
- 4 Kemîne âb-ı ruhu dökme kâr-ı bî-sûda
K'o ğasl eder saña rûy-ı emelden evsâhı
- 5 Münâdim eylemeden merde 'âr olur lâ-haķ
Edîb şahş-ı ħalî' u'l-' izâr-ı küstâhı

2110

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Adû zühûlü kıosun fikre alsın o teberi
Ki hiç miyânede kıalmadı şimdi öte beri
- 2 Bu demde eyleyemez cünd-i fevze ol seferi
Cünûd-ı bâĝiyesi her ne deñli olsa feri
- 3 Dimâĝa kıalmadı edhân-ı fehmi dehne-feri
Muĥâveret edemez bir saĥife deh neferi
- 4 Rüzâb-ı la' l-i telaţţuf 'adûya sûd etmez
Ki yemde kıatre-i 'azbîñ olur mu hiç eşeri
- 5 Zebân-ı tîĝ ile şâyestedir mükâlemesi
K'odur muĥâvere-i düşmen-i 'anîde ĥarî
- 6 Şarâb-ı ĥûn-ı 'adû mevhim-i ibâĥatken
Dilîre dâ' iye-i raĝbetiñ nedir zararı
- 7 Fesâda oldu mübeddel şalâĥ-ı 'âlem hep
Edîb kıapladı ecnâd-ı fitne baĥr u beri

2111

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kıosun giryân-ı ĝam feryâdı kessin o kıaĝırmaĝı
Benim ĝörsün dem-i eşkimle cârî uçaĝ ırmaĝı
- 2 Olurdu ĝörse eşkim ĝarka-i ĥayret bâĝ ırmaĝı
Fiĝânımdan keserdi hem ĥurûşuyla baĝırmaĝı
- 3 Ğınâsın şarf-ı 'ayş-ı telĥ-i nâ-kâmî eder âĥir
Bu sûķ-ı dehrde aĥlâ ĝören vermekden almaĝı
- 4 Kıomaz ĥalkı ĥumâr-ı şîre-i engûr-ı baĝyinden
ĝülûsun ĥûşeveş tâk-i belâya aşmadan bâĝî

2110 S 105a, Ü1 226a, Ü2 220a

2111 S 104b, Ü1 226a, Ü2 220b

3 aĥlâ S, Ü2: a' lâ Ü1

4 baĝyinden S: zîĝinden Ü1, Ü2

- 5 Edib olmaz müsā' id ıstıbara bāl-i pervāzı
Bügātiñ evc-i қа' r-ı düzağa yaqlaşdı uçmağı

2112

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Dībā-yı nāzdan qad-i yāriñ reşāqati
Olmaz 'ilāve-ḡāh-ı qabül-i reşā qatı
- 2 Yatsın қо rems-i pister-i miñnetde haşre dek
Mümkin degilse haste-i 'aşkıñ ifāqati
- 3 Cānıyla tālib-i leb-i şekker-nişārınıñ
Levh-i 'ademde müşbet imiş harf-i tāqati
- 4 Hursend olurdu şanma palās-ı riyā ile
Semmūr-ı şıdқа zāhidiñ olsa liyāqati
- 5 Jengār-beste etmede mir'āt-ı sem' imiz
Şeyhiñ şadā-yı da'vī-i zūr-ı şadāqati
- 6 Nehr-i şu'urun eyledi 'āşī huruşdan
Nā-dānlarıñ tehallül-i kūh-ı hamāqati
- 7 Mest-i mey-i midād-ı hulus olmadan Edib
Olmaz lisān-ı ḡāme-i rāziñ talāqati

2113

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Bu mīvezār-ı dehrde qadr-i seferceli
Nā-būd olan emākine eyler sefer celī
- 2 Şaff-ı ümemde mālīk-i her naqd-ı mezhebe
Naqdın yitirdi faḡr ederek merd-i Ḥanbelī
- 3 Sāgar-keşān-ı bezm-i ḡaḡikat ḡadirden
Eyler nümüde qatrede tafşıl mücmeli
- 4 Cān-ı 'alīl-i nuṡkuna rūḡ-ı şifā verir
Yād eyleyen şenā ile ervāḡ-ı kümmeli
- 5 Zevḡ-ı şühūd-ı behcet-i yek nān içün Edib
Her qāni'e zamīme-i ni' metdir aḡvālī

2114

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dilirâ sine-i bed-h^hâhdan dūr etme kūrşunu
Fūrū etme tūfengiñ çakmağın indikçe kūr şunu
- 2 Sehergāh-ı 'adūyu pūr-sevād-ı dūd-ı bārūt et
Siyāh olsun kō cūd-i düşmeniñ sīmā-yı her günü
- 3 Saña dūn rū-nümāy-ı ittiḥād olduysa da göz yum
Bu gün etme sezāvār-ı nigāh-ı intimā dūnu
- 4 'İnān-germ-i şitāb ol iktihām-ı düşmen-i dīne
Semend-i intikāma cilvegāh et deşt ü hāmūnu
- 5 Edībiñ tīg-i emrin zīb-i dest-i inkıyād eyle
Maşūn-ı dir'-i şefkat eyleme her şahş-ı mel'ūnu

2115

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kō hırş ile şiyem-i dīv-i merdüm-evbārı
Çū-seg merāti'-i deşt-i şikāra evbārı
- 2 'İlāc-ı hāzıme n'eyler elīf-i ḥursendi
Olur mu kāni'e hīç renc-i imtilā tārī
- 3 Hümā-yı sidre-makāmıñ 'abeş olur şanma
Kārīn-i çeşm-i ciyef 'aks-i mīl-i minḳārı
- 4 Cihāna vāye-dih-i gafve-i teyakḳuz idi
Geleydi fitye-i Kehfe nevā-yı bidārī
- 5 Edīb naḳd-ı vişāli mezīd eden dil-ber
Diliñ çū-Yūsuf olur baḥs ile ḥarīdārı

2116

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nedīmā āb-ı tāki dūrdden şāfi kıl iç şimdi
Ġarīm-i ḡuşşaya çek etme iḡlāfi kılıç şimdi
- 2 'İnāḳ-ı gerden-i cānān ile cām-ı leb iç şimdi
Ser-i endūhu dilde erre-i cām ile biç şimdi

2114 S 105a, Ü1 226a, Ü2 220b

1 indikçe S, Ü2: etdik de Ü1

5 inkıyād S, Ü2: intikām Ü1 / dir'-i S, Ü2: dürc-i Ü1

2115 S 110b, Ü1 227a, Ü2 221a

2116 S 110b, Ü1 227a, Ü2 221a

1 tāki dūrdden S, Ü2: tākiñ dūrdünü Ü1

- 3 Dūçār oldukça haşr-ı ‘uḳde-i çîn-i cebîn eyle
Harîfân-ı münâfîḳ-sîrete yüz verme hiç şimdi
- 4 Aşîlân-ı mühezzeb-hûy-ı ahrârı ker etmiştir
Aşâlet iddi‘ âsın etmeden her sifle pîç şimdi
- 5 Ser-i her zî-şeref fersûde-i pâ-yı esâfildir
Edîbâ fark olunmaz dehrde baş ile kıç şimdi

2117

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fe‘ülün

- 1 Düşmenle bu gün vâm-ı ‘adâvet ödeşildi
Bir köhne çibân idi gönülde o deşildi
- 2 Etdikde eşer ‘aks-i şükûh-ı leb-i dil-ber
Minâçe-i sâgarda meyiñ beñzi kesildi
- 3 Buldukça nemâ sebze-i hatt-ı ruḡu yârîñ
Erḳâm-ı keder levḫ-i dil-i zâra yazıldı
- 4 Bint-i ‘inebiñ ‘işmetine mu‘teḳid olmam
Zirâ bilirim ben anı çok yerde başıldı
- 5 Gül-berg-i ruḡu gülleri zâr etdi Edîbâ
Güyâ ki o gül gülşen-i cennetde açıldı

2118

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Maḳâl-i mekri taḥsîn eyleme olmazsa ḥâmûşî
Ki nânı şayd içün dâm eylemek olmaz sehâ mûşî
- 2 Taşannu‘ la olur mu zîb-i dūş-ı sîretiñ zâhid
Dilir-i ‘aşḳa muhtaş ḫil‘at-i eṭvâr-ı medhûşî
- 3 Mesîrin haşr-ı deryâ-yı der-i ehl-i dil et şûfî
Yem-i her süddeye açma şirâ‘-ı fûlk-i pâ-pûşî
- 4 Kıtâr-ı gevher-i pende mecâl-i ictiyâz olsa
Cehûl-i nâkesiñ meftûḫ idi dervâze-i gûşî
- 5 Edîb ârâyiş-i fark-ı serimdir bir benim ancak
Yakışmaz kımm-e-i her hûşmende tâc-ı bî-hûşî

2117 S 110b, Ü1 227a, Ü2 221a

2118 S 110b, Ü1 227a, Ü2 221a

3 Mesîrin S, Ü2: Serin Ü1

4 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

5 S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

2119

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 İrāhe etme garīm-i бүкә-firistānı
Haşid-i mincel-i қahr et bu kāfiristānı
- 2 Niṭāḡ-beste-i tedmīr-i ehl-i işrāk ol
Füzüde kıl şeref-i hızb-i ehl-i imānı
- 3 Koma mücāvir-i bend-i selāsil-i āzār
Rehīde eyle esīrān-ı nā-be-sāmānı
- 4 Şaḡın sezā-yı tımāḡ-ı nigāḡ-ı luṭf etme
Vefādan özge cihānda emel-güzinānı
- 5 Edīb Mehdī-i 'İsī-i nefes zuhūr etse
Yapılsa ehl-i ḡamın ḡaṭır-ı perişānı

2120

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Bī-güneh şanma cehennemdeki her sūzānı
K'etdi pür sāhire-i 'ālemi her sū zānı
- 2 Sen ki icā' edesin zulm ile cānı cānı
Saḡa dergāḡ-ı Ḥudāda hele cānı cānı
- 3 Seyl-i bī-dād o kadar oldu revān kim ḡalkıñ
Yem-i ḡün içre şināḡ etmededir ebdānı
- 4 Dūstdan şimdi ezā düşmene ḡālibterdir
Yārler aḡsa 'adāvetle aḡar yārānı
- 5 Kala mı böyle fesād üzre Edībā 'ālem
Devr-i Mehdīde 'aceb bulmaya mı pāyānı

2121

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dil-i bī-tāb ile sūz-ı firāḡa o dayansın mı
Ḥurūş-ı lücce-i eşkiyle 'āşık oda yansın mı
- 2 Şarīr-i kilkim olmaz münḡaṭı' vaşf-ı cemālīnde
Ḥarīm-i ḡülşen içre nāleden bülbul uşansın mı

2119 S 111a, Ü1 227a, Ü2 221a

3 āzār S, Ü2: evzār Ü1

2120 S 111a, Ü1 227b, Ü2 221b

1 her sū S, Ü2: pür-sū Ü1

4 Yārler S, Ü1: Yār ger Ü2

2121 S 111a, Ü1 227b, Ü2 221b

- 3 N'ola her bî-nevâ-yı hüsn olan imhâl-i vaşl etse
 Taleb der-kâr iken hiç maîdan müflis utansın mı
- 4 Sitemger huft-e-i ẖ'âb-ı girân-ı gaflet olmuşken
 Zefir-i düzahı gûş etmedikçe hiç uyansın mı
- 5 Edibâ hâtırım pür-naş-ı eşkâl-i şadâkatken
 Şadâkat-pîşegânı sehv ile bîgâne şansın mı

2122

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Tâvir-i hüsnüne bâl-âver-i haşsa o perî
 Uçurur hüsn-i hümâ-zibini âhîr o perî
- 2 Büseyi bedreka-i halvet-i vaşl eylerler
 Dil-berîñ yok hele bî-niyyet-i vuşlat öperi
- 3 Zûlm ile eyleme yâkût ise de cer haceri
 Olma bî-çâreleriñ hâtırını cerhe cerî
- 4 Ten-dürüstân-ı cihân dâmenin irhâ mı eder
 Zeyl-i dünyâya teşebbüşde iken muhtaşarı
- 5 Mîzbân-ı felege eyleme buhl isnâdın
 Ğayş-ı midrâr gibi mâ ise de mâ-ğazarı
- 6 Deri gencîne-i âmed-şud-ı muhtâcân et
 Nehy ile şıfr-ı yed-i nakd-ı felâh etme deri
- 7 Dere me 'zûn-ı dühûl eyleme her der-be-deri
 Hâzer et vakf-ı gûşâd eyleme her derbe deri
- 8 Haremin nâvek-i enzâra nişângâh eyler
 Eden ilkâ harem-i gayra hadeng-i nazarı
- 9 Da' vî-i şıdk-ı riyâ-kâra Edib aldanma
 Şıdkâ maḥmûl olamaz merd-i kezûbuñ haberi

2123

mef' ulü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Havf u recâyı eyleme geçsin du' â deyi
 Terk et hûlûşu mültezim ol bu dü 'âdeyi
- 2 Zûlm ile nûr-ı şubḥ ise de giyme sâdeyi
 Pûşîde et libâs-ı şebi giy mesâ deyi
- 3 Bezm-i mu' âşeretden ayağ-ı şarâbı kes
 Maḥv eyle levḥ-i tâmi' adan ḥarf-i bâdeyi

2122 S 111a, Ü1 227b, Ü2 221b

5 midrâr S, Ü2: medâr Ü1

2123 S 111a, Ü1 228a, Ü2 221b

- 4 Zâhid müdâm tâ' at-i nev ihtirâ' eder
Keyf etdi zevk-i neş'e-i her nev 'ibâdeyi
- 5 Etdikçe dil irâ'et-i rûy-ı murâd Edîb
Tefvîz eder irâdet-i Hakkâ irâdeyi

2124

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 N'eyler zirâ'-ı nîze vü şemşiri ol çeri
Haşma metâ'-ı kahrı ki olmaya ölçeri
- 2 Hecr-i vaţanla kahr-ı 'adûya şitâb eden
Almaz hayâle vaşl-ı diyâr-ı muhâceri
- 3 Bihûdedir humâr-ı sitiz-i 'adû ile
Merd-i gayûra neş'e-i câm-ı mu' meri
- 4 Nağd-ı şehâdet ile o kim mağfiret diler
Bî-câ görür mumâ' anet-i dir' ü miğferi
- 5 Gelsin Edîb edâ-yı şalât-ı cihâd için
Güş eyleyen münâdî-i *Allâhu ekberi*

2125

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Degil maţlab faķaţ nûş-ı 'araķdan keyfiñ işrâķı
Firâz-ı kûrba ol işrâķ ile olmaķdır iş râķı
- 2 Fünûn-ı 'ilmden sūd-ı me'âdiñ yokdur a fâķı
Şadâ-yı şöretiñ vakf-ı tanîn eyleser âfâķı
- 3 Nevâ-yı himmeti âgende kıl hemyân-ı muhtâca
Mişâl-i mey-perestân haşr-ı yârân kılma infâķı
- 4 Ser-i âzâdegânı luţf ile dil-bend-i terķik et
Raķike şûret-i izhâr-ı âzâr eyle i' tâķı
- 5 Saķimândır Edîbâ hille terciħ eyleyen suħtu
Budur şihħat demem ibdâl edenler zehre tiryâķı

2126

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nizâr etse n'ola şevķiñle cismi tâb-ı mehmûmu
K'eder endek-ziyâ olduķça efzûn tâb-ı meh mûmu

2124 S 111b

5 "Allâh en büyüktür" anlamında ezanda geçen bir cümle.

2125 S 121a

2126 S 121a

- 2 Cihāt-ı kevnde pek münclîdir vech-i Hakk ammā
Yine müdreğ degildir zāt-ı nā-mechûl-i ma' lûmu
- 3 Melik-i şerveti bî-lezzet-i ni' met eden mün' im
' Acebdır kim hâlâvet-yâb-ı hırmân etdi maħrûmu
- 4 Heves-kārân-ı ıtrâ belki şâyân-ı mezemmetdir
Ferehmendân-ı ' âlem fark eder memdûh u mezmûmu
- 5 Edibâ cāhilân rāz-ı nihûft-i ' aşkı derk etmez
Hâfâdır eylemek nâ-dâna ifşâ sırr-ı mektûmu

2127

- 1 فى اختيارى الجوا ثوابى ثوابى
و اختبار الهوا جنابى جنابى
- 2 لو تعنى جهد القضا ارتقابا
لنزولى لتاه فى ارتقابى
- 3 شعله الشمس لمعة من شرارى
قمر البدر نبذة من شهابى
- 4 لو أبينوا عواذلى ما ببالى
من ثناء لما سهوا فى اغتيابى
- 5 خمرة العشق اسكرتنى قديما
كيف اسلوا حديثا باجتناپى
- 6 لو تصافا لسرت سيرة خصمى
و توارى مهندى بقراپى
- 7 حيرتى فطنتى و غيى رشادى
سكرتى لذتى و صحوى عذابى
- 8 لاترم رومة المباعدا منا
و اقتفى اثر مسرع فى اياب
- 9 فبباب الكريم مائتلقى
من كريم النعيم او من عقاب

- 10 فالزم النصح من مقال ادیب
اثرت ملهماتہ فی اللباب

2128

- 1 بجان سیرابی جام محبت تا که بستانی
شوی بابرگ و بار زنده گی چون تāk بستانی
- 2 هزارآسا سبکسامان نیم در گشت گلشنها
مرا چون کلبهء غم نیست در عالم گلستانی
- 3 بود چاک دل اهل هوا پوشیده از بینش
نه چون گل میشود افسانه در چاک گریبانی
- 4 بمهرجان نیابی لذت بسملگه وصلت
بسان جانفدایی تا نباشی کیش قربانی
- 5 ادبیا آن کسی کار سطوت خالق هراسانست
نمیگویم که او از خلق میدارد هر آسانی

2129

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlūn

- 1 Yā dest-i muṣāfāta qarīn et yed-i yārī
Sevdā-yı ġam-ı hecr ile terk et ya diyārī
- 2 Āsāyiş-i kevn olmasa āzār ile tev'em
Gülzār ile hem-dem mi olurdu gül ü ħārī
- 3 Mecnūn ile hem-bezm-i nehār olsa da Leylī
Gelmezdi ser-i fikrine leylī ne nehārī
- 4 Biz sūḥte-i tāb-ı mey-i la' l-i nigārız
Reh-yāb-ı ḥayāl etmeziz endīşe-i nārī
- 5 Mestāne-ḥīrāmān-ı reh-i 'aşqım Edībā
Gelmez gözūme 'ālemiñ üslūb-ı vaḳārī

2128 S 123a, Ü1 228a, Ü2 222a

2 هزارآسا S, Ü2: هزارآسا Ü1

5 پرستانست S, Ü2: هراسانست

2129 S 123a, Ü1 228a, Ü2 222a

2130

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ādeme şe'n ise bî- 'arlıgıñ iş' arı
Kayd-ı ādāb ile hıfz eylemedir iş' arı
- 2 Zulmden nāra konur kīse koyan dīnārı
Anı sen dūzaḥa āmāde ḳo yandı nārı
- 3 Merd-i bî-nuşret-i ḡam dār-ı teyakḳuz bulmaz
Dār-ı Manşūr ile tev'em bulunur bīdārı
- 4 Çeşm-i a' zārı olur ḥasret-i dīdār-ı ḳabūl
Maṭmaḥ-ı çeşm-i ḳabūl etmeyenin i' zārı
- 5 Etse da' vī-i ḥulūş etme Edībā taşdıḳ
Ol ki iḳrārını taḡlīte çeker inkārı

2131

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Sīm ü zeriñ leb-ā-leb ise sende kīsesi
Her kes ḳabūl ile işidir sendeki sesi
- 2 Olma münāfīḳān ile hem-cā ki Müslime
Çesbān degil Yehūd u Naşārā kenīsesi
- 3 Bīkr-i behīc-i bint-i 'ineb rind-i mey-keşiñ
Bānū-yı ṭab' inıñ güzel olmuş enīsesi
- 4 Deşt-i cihānda şīr-dilān-ı leṭāfetiñ
Sīḡ-i kebāb u şāhid ü meydır ferīsesi
- 5 El-ḥaḳ Edīb nān u piyāz-ı ḳanā' ate
Hemtā degil me'ākil-i dehriñ nefisesi

2132

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Sūr' atle tā ki tevsen-i keştı keser yemi
Dönmez 'inān-ı zecr ile pūr-zūr olur gemi
- 2 Gelmez nigāh-ı meylime çok dīḳḳat eyledim
Bārī nigāh-ı ḡayr ile görsem bu 'ālemi
- 3 İdrāk eden nümāyiş-i gül-gün-ı zaḡmını
İkrāh eder mūdāhene-i zīşt-i merhemi

2130 S 123a, Ü1 228b, Ü2 222a

3 tev'em S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

2131 S 123a, Ü1 228b, Ü2 222b

2132 Ü2 222b

- 4 Görmez gözüm şabāhat-i şādī zamānede
Tā kim nedīm-i şām-ı şafā etmeyem gamı
- 5 Etsin Edīb imāta-i āzārı nefsine
Derk eyleyen sirāyet-i āzār-ı mürdemi

2133

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bulmadım āsūde hīç āzārdan bir sālīmī
'Ālemin yokmuş meger ekdārdan bir sālīmī
- 2 Geçdim is'āf-ı nesīm-i gül-güşāy-ı kāmdan
Etmesin işkeste tek naḥl-ı gül-i āmālīmī
- 3 Neş'e-i gayretle ser-mest-i gamım ol deñli kim
Dīde-i ḥāsīd benim ikrāh eder aḥvālīmī
- 4 Her gören bī-iḥtiyār-ı inkılāb-ı reşk olur
Mesned-i gamda vaḳār-ı şān-ı istiqlālīmī
- 5 Olmuşum fāriğ zevāk-ı kand-ı şādīden Edīb
Şehd-i şāf-ı gamla leb-rīz eyleyelden bālīmī

2134

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Dehān-ı gürge verdi rā'ī-i ümmet bu mīşānı
'Aceb dünyāda her gayret-keşiñ şimdi bu mı şānı
- 2 Yed-i dād u sitād-ı ḥalkā vezzān-ı kazā gūyā
Mücerred vezn-i a'māl etmege vaz' etdi mīzānı
- 3 Emān-ı düşmen-i eskām-ı dūzaḥ ḥimye-kārīdir
O cünd-i ma'nevīdir ḥıfz eden hep ḥışn-ı ebdānı
- 4 Girīzān-ı te'addī keyd-i a'dādan girīz etse
Verir hevl-i firārı şaff-ı a'dāya perişānı
- 5 Edībā ḥalkda kār-ı ḥıyānet berter oldukça
'Adāletdir demem nehy-i şikār-ı gürbe mūşānı

2135

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Üstüvār eyler idi ceyš-i murādım dādı
Baña etseydi eger ceyš-i murād imdādı

2133 S 125b, Ü1 228b, Ü2 222b

2134 S 125b, Ü1 228b, Ü2 222b

2 kazā S, Ü2: kader Ü1

2135 S 125b, Ü1 229a, Ü2 222b

- 2 Her siyeh-mest-i ğama cām-ı neşât-ı dādın
‘Aşerāt-ı kedere ğālib olur āhādı
- 3 Bendeler zübde-i ahrār-ı ‘abīd olmuş idi
Yed-i mālīkden eger alsa haṭ-ı āzādı
- 4 Kahrı āmīḥte-i mā’ide-i luṭf eyler
Mün’imiñ va‘d ile tev’em görünür i‘ādı
- 5 ‘Ahd-i pīrān-ı zamān ile Edībā halkın
Belki ıslāhına vā-beste olur ifsādı

2136

mef’ülü mefā’ilü mefā’ilü fe’ülün

- 1 Cāmiñ nigeḥ-i zāhide gelmez o fer ağı
Eylər mi ḥum-āşāmī-i meyden o ferāğı
- 2 Şafvet göremez peyker-i şām-ı emelinden
Ehl-i ṭama’ıñ ḥire olur çeşm-i çerāğı
- 3 Tezkīr eder āzādelere şimdi fücūru
Ger şihne-i şer‘ etse de te’kīd yasağı
- 4 Rāḥat mi bulur bāğ-ı behişt olsa maḳarrı
Bāğıye ribāṭ-ı ğam olur nüzhet-i bāğı
- 5 Minhāc-ı ser-i kūh-ı temennāya Edībā
Reh-yāb olamaz cünbiş-i ṭuğyān ile ṭāğı

2137

mefā’ilün fe’ilātün mefā’ilün fe’ilün

- 1 İşit terennüm-i behcet-nevā-yı ney-rūzı
Semā’-ı ḥāhişe olsun nevā-yı ney rūzı
- 2 Kō vehm-i şihne-i bed-mesti nūş-ı şahbādan
Remīde eyleme ṭab’-ı şetāret-āmūzı
- 3 Dehān-ı ṭā’ini ‘azm-i kebāb ile sedd et
Nihūfte eyleme andan o cüz’-i mefrūzı
- 4 Ṭālāve-bīn-i cemāl-i seḥergeḥ-i feyż ol
Kōma ğunūde nigāh-ı beşāşet-endūzı

3 S, Ü1, Ü2: S’de aynı beytin dışarıya doğru uzatılmış bir çizgi ile gösterilen farklı bir biçimi daha var. Fakat anlam bakımından problemlili olan bu beyit tercih edilmedi:

Bende de sīret-i ahrār-ı ‘abīd olmamdan
Yed-i mālīkden olur alsa haṭ-ı āzādı

5 Belki S, Ü2: Hele Ü1

2136 S 125b, Ü1 229a, Ü2 223a

4 maḳarrı S, Ü2: maḥallī Ü1

5 ṭuğyān S, Ü2: ṭufān Ü1

2137 S 125b, Ü1 229a, Ü2 223a

- 5 Edîb tâb-ı ruḥ-ı ebr-i nev-bahâr el-ḥaḳ
Kelîl eder baṣar-ı mihr-i ‘âlem-efrûzı

2138

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Kõmaz ehl-i sitem rûy-ı tama‘ dan ḥâl-i dînârı
Anıñla görse de dâğ üzre dâğ-ı ḥâlid-i nârı
- 2 Gönül dānā bilir bīm-i ezādan sālīb-i mārı
Ne görsün dīde-i raġbetle merdüm sāl-i bīmārı
- 3 Şekāvet perdedār olduġça çeşm-i ḥâtır-ı merde
Görünmez şûret-i hevl-i kemîn-i rāh-ı idbārı
- 4 Teyakḳuz ḥā’ine hırz-ı necāt olmaz ḳazā şanma
Uyutmaz ḥ̣ābgāh-ı dārda her düzd-i bīdārı
- 5 Bu dem ḥayfā ki şahrā-yı vifāķı ḥārzār etmiş
Zemîn-i ülfeti güلزār eden toḥm-ı vefā-kārı
- 6 Sitemden nāleyi mazlûmdan efzûn eder zālīm
Şühûd-ı rûy-ı ḥāle ḥā’ıl olsa perde-i zārı
- 7 Füzündür gevher-i kân u yemi fark eyleyen ancak
Bilir yok ehl-i ġamdan kımmet-i eşk-i güher-bārı
- 8 Olur şām-ı şekībîñ ġāyeti fecr-i ferec lâ-büd
Feraḥdır şāyimiñ ḥarf-i aḥîr-i nuṭḳ-ı iftārı
- 9 Esîr-i kîne-i aġyār ile bî-çāre ḳalmışdım
Edîbā etmeseydim yârden endîşe-i yārı

2139

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Muṭṭaşıl hem-dem-i bezm etme nevā-sencânı
İnşinā-yı hevese görme revā sen cânı
- 2 Eyle maḳşûr-ı yed-i ehl-i kerem yā nânı
Yā gözet nā’ire-i maḥmeşada yananı
- 3 Merdümün her vaṭar-ı sehlini taş‘ib edeniñ
Çerḥi fermān-ber ederse güç olur āsânı
- 4 Dil iḳāmetgeh-i ḳuṭṭān-ı riyyā olduġça
Anda mihmān-ı ḥulûşuñ olamaz iskânı

2138 Ü2 223a

2139 S 125b, Ü1 229a, Ü2 223a

2 yed-i S, Ü2: be-der Ü1

4 ḳuṭṭān-ı S, Ü2: ḥuṭṭān-ı Ü1

- 5 Şervet-i dā'ime-i 'izz-i kanā' atden Edīb
Sīret-i zül tama'-ı hāsir eder insānı

2140

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şerik-i zulm olamaz kevnîñ ehl-i hūşanı
Degil haşâyil-i işrāk-i ehl-i hū şanı
- 2 Kōmaz 'avāhiri mīzān-ı çeşmden zānī
'Aceb muvāfık-ı kār-ı zamāne mīzānı
- 3 Seķam-res oldu devā-yı nevāziş-i nāzı
Tabīb-i 'işve ne derdi bilir ne dermānı
- 4 Nefes-büride-i ifşāh-ı pend idi nāşih
İşitse lüknet-i şīrīn-nevā-yı mestānı
- 5 'Amā-yı mukle-i zevķ-i dehendir anıñ kim
Sevād-gīr-i minendir ceride-i nānı
- 6 Kābā-yı behceti hulk-ı hasenle kıymet bul
Deme lebāçe-i zerdır bahā-yı insānı
- 7 Edīb halkı gınādan emīn eder dehriñ
Hafīz-i künc-i hıyānet olan emīnānı

2141

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Eder 'avāhire 'arz-ı hünerveri zānı
Kı şān-ı kīrine muhtaş hūner ve rīzānı
- 2 Devidegān-ı fücūruñ gūşāde pişānı
Kōmaz zükūr u ināşı gūşāde-pişānı
- 3 Zebānı reşha-feşān-ı lü'āb-ı mekr olalı
Lisān-ı 'āleme düşdü 'Ubeyd-i Zākānı
- 4 Ebū Ümeyl tabīb olmadıkça kim bulacak
Devā-yı 'illet-i me'būn-ı nā-be-sāmānı
- 5 Edīb şöhret-i vūs'-i sūrīn-i hīzāndır
Eden günūde-i hayret fūrūc-ı nisvānı

2140 S 125b, Ü1 229b, Ü2 223b
4 nāşih S, Ü2: zāhid Ü1
2141 S 126a, Ü1 229b, Ü2 223b

2142

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hevâ-yı meyle me'vâ etme cây-ı mey-fürüşânı
Ki eyler her nice berter olursa mey fûrû-şânî
- 2 Şadâ-yı gerdiş-i tesbîh-i ehl-i şıdkdan gûş et
Fezâ-yı 'âlem-i bâlâda tesbîh-i sürüşânı
- 3 'Aceb mi şarşar-ı âhımla eşkim bî-sükûn olsa
Ki o tehyîc eder emvâc-ı deryâ-yı hûrüşânı
- 4 Kuvâ-yı sem'-i idrâki rehîn-i ihtilâl eyler
Şakın pîrâye-i gûş etme pend-i nâ-be-hüşânı
- 5 Edîbâ dehrde fark etmemekdir kâhı gendümden
Elîf-i beng ile hem-pâye bilmek bâde-nüşânı

2143

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Cidâr-ı sîneyi pür-rahne kıldı fâr-ı gam şimdi
'Abeş termîm-i kâh-ı cism ü tenden fâriğem şimdi
- 2 Behiştî ihtikâra şermden 'ârî-ğadem şimdi
Görünmez 'aynıma hûr olsa pîşimde ğadem şimdi
- 3 Beni terk ile çün dehrin kesânı eyledi ülfet
Elîf-i infirâdım lâ-cerem ben bî-kesem şimdi
- 4 Naşîb-i fîtratımdır ihtiyâr-ı düşmen-âzârî
Gelir şanma baña âzâr-ı düşmenden elem şimdi
- 5 Edîbâ şûriş-i tab'ım görünce çeşm-i idrâke
Gelir kemter şühûd-ı fitne-i Rûm u 'Acem şimdi

2144

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Esîr-i dil-ber-i mestâne-çeşm-i bādāmî
Hevâ-yı kûn ile eyler naşîb-i bād amı
- 2 Neşât-ğâne-i h'oş-ıtarh-ı mey-güsârâna
Dühûl-i gerd-i kederden viķâyedir cāmı
- 3 'Anâ-keşân-ı rebâh-ı cihâna hayrânım
Ne güne mürtekib olmuş bu bâr-ı âşâmı

2142 S 126a, Ü1 229b, Ü2 223b

2143 S 126a, Ü1 229b, Ü2 223b

2144 S 126a, Ü1 230a, Ü2 223b

- 4 Nemā-yı şöret-i dünyāya dil-ferīb olanıñ
 Hıtabgāh-ı cezāda işit nedir nāmı
- 5 Edīb tārik-i ğayretde umma hāşıyyet
 Lüzüm-ı ğayret ile belki hāş olur ‘āmī

2145

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 هواك شبه حرور اتم اذبالی
 تعددا لتلقیه هم اذ بالی
- 2 درین زمانه ندارند آل احمد را
 بجز علامت سبزی نشانهء آلی
- 3 Gören ‘aceb neye dil-teng-i rûze-dārîdir
 Şeb-i şıyāma mu‘ādîl nehār-ı şevvālî
- 4 Bilir hākîkat-i küll inhişārın eczāya
 Fidā-yı genc-i defîn-i me‘ād eden mālî
- 5 Edīb vāye-güzîn-i ğınā-yı dehr olanıñ
 Olur müfid-i hāsâret me‘āl-i âmālî

2146

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Tıtdı belediñ muhtekirānı bu ğılālî
 Çirk-ābe-i kārîz-i şama‘ da boğılalı
- 2 Hārā ise de sil‘a-i suhtu güher añlar
 Ehl-i şama‘ a hîre gelir mevc-i helālî
- 3 İbrâz edemez kuvvet-i dem-nâtıka neyde
 Engüşt iledir kār-ı suhan-güyî-i lālî
- 4 Ol hüsnuñe bî-reng gil-i müşg-i Hıtâdır
 Nâ-müdrîk olur ‘anber-i naķş-ı haţ u hālî
- 5 Der-beste kalır kār-ı gedā dehriñ Edībā
 Mün‘imler iken halka-zen-i bāb-ı su‘ālî

2147

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Felekde merdüm-i sencide-siret bir benim şimdi
Fürûğ-ı 'ayn-ı mizân-ı fetânet bir benim şimdi
- 2 Yeter mi' yâr-ı hüşum dâniş-i qadr-i kem ü bişe
Haţ-ı butlân-keş-i i' dâd-ı seng ü âhenim şimdi
- 3 Hemân güyâ cilâ-yı dide-i Ya' kûb-ı gerdûna
Şezâ-yı 'itr-ı Yûsuf nekhet-i pîrâhenim şimdi
- 3 Kuvâ-yı fitnati çerh aldı feyz-i iktirânımdan
Talâkat-dâde-i nuţ-ı sipihr-i elkenim şimdi
- 5 Edibâ mahv ile dilden nuķuş-ı ye's ü ümmîdi
Cihânda reste-i gavgâ-yı sūr u şivenim şimdi

2148

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Ritâc-ı dahme-i vaşlın güşâd aķfâli
Siyeh-tavâli'-i hicrânın oldu aķ fâli
- 2 Fürûğ-ı mihr ü vefâ yok dil-i emirânda
Hıyâmgâh-ı cefâdır fezâ-yı âmâli
- 3 Kazâ ki dânişi kıldı naşib-i ehl-i hüner
Metâ'-ı kâside haşr etdi dūş-ı dellâli
- 4 Huzûr-ı kalb iledir zevķ-i âdemî şanma
Şarâb-ı şehd iledir ta' m-ı râhat-i bâli
- 5 Edib zâhid-i har fehm-i remz-i 'aşķ etse
Olurdu ekmehe müdrik işâret-i lâli

2149

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Âhenindir şûfî-i gılzat-nihâdın menkibi
Kûhu ber-dūş eylemek 'aynında gelmez men gibi
- 2 Bulmadım etdim nigeħ pür-fitne her sū zen gibi
Keydi âsâyiş-hırâş-ı merd olur süzen gibi
- 3 İktibâs-ı nûr-ı imân etmeyen ehl-i şekâ
Kaldı mehcûr-ı ziyâ kandil-i bî-rûgan gibi

2147 S 126a, Ü1 230a, Ü2 224a
4 iktirânımdan S, Ü2: iktirânından Ü1
2148 S 126a, Ü1 230b, Ü2 224a
2149 S 125b

- 4 Āb-ı rûyu suht için pâşide-i i'tâb eden
Muttaşıl mālîde-i aqdâm olur dâmen gibi
- 5 Merdüme yokdur Edîbâ hiç nişân-ı eblehî
Dehrde her sifleye te'kîd-i hüsn-i zan gibi

2150

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şafâ bilme görüp nûş-ı meye idmân-ı mey-h'ârı
Ki ehl-i hürmete îşâr eder idmân-ı mey h'ârı
- 2 Herâs etmez cahîmiñ pür-lehîb olduğça bu nârı
Harîş-i nehb-i māl-ı 'âlemiñ bulduğça bunarı
- 3 Şakın kaşır-ı 'inân-ı nuţkdan nehy-i menâhîde
Kümeýt-i bād-pâveş germ kıl refât-ı güftârı
- 4 Emân-dādî 'adûya kayd-ı istimrâr-ı şulh olmaz
Dıraht-ı huşkuñ ancak kaţ' dır tedbîr-i eşmârı
- 5 Edîbâ şulh-ı ahyâr-ı ümem müstaḥkem olduğça
Tükenmez ḥāmemiñ eşrâr ile âgâz-ı peykârı

2151

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Çemende bir şanemle etmeden nûşide mînâyı
Medâr olmaz neşâta eylemek gûş-ı dem-i nâyı
- 2 Sipihriñ tâbiş-i âyîne-i sîmîn-i mâhından
Gören fark eylemez her dil-ber-i ferḥunde-sîmâyı
- 3 Eger pest etmese ḥübânı 'aks-i mâh-ı tâbânî
Eder mi zâhid-i ḥurs-âşinâ ḡilmân-ı Tersâyı
- 4 Felekde mâh olursam fi'l-meşel ḥ'urşid-i raḥşâna
Uzatmam iktibâs-ı nûr için dest-i temennâyı
- 5 Edîbâ mest-i medhûşân-ı şahbâ-yı tama' şimdi
Hevâ-yı sîm ü zerle aňlamaz şafrâ vü beyzâyı

2152

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Zâhidâ rind ile terk eylemediñ sen cedeli
Görmedim kaşd-ı ezâ eylemede sence deli

2150 S 130b, Ü1 230b, Ü2 224a

1 mey-h'ârı S, Ü2: mey-h'ârı Ü1 / h'ârı S, Ü2: ḥ'orî Ü1

2151 Ü2 224b

2152 S 130b, Ü1 230b, Ü2 224b

- 2 Kibrden dide-i ikrāh ile gördüñ başali
Muşhafa tā'ib-i kibr olmağa half et baş eli
- 3 Şeyh-i bed-mesti sezā-yı mey-i irşād edemem
Hetk-i estār edeni maḥrem-i rāz etmemeli
- 4 'Āşık-ı bî-emeliñ sāķī-i feyz-i Ḥaḫdan
Yetişir cā'ize-i neş'e-i terk-i emeli
- 5 Kaşd-ı ihlāş ile de merd-i riyā-kārīñ
Olamaz 'āşıkā taklīd ile zātī 'amelī

2153

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olup ferzāna pey-rev cehl ile dūr eyle memkūru
Ki ben reh-berlige bir gūne taşvīb eylemem kūru
- 2 Behiştı etse mesken gāyet-i şāhid-perestīden
Görünmez şeyhe bihter cennetiñ gilmāndan ḥūru
- 3 Cihānda hetk-i sitr-i nāsı lāyık görmeyen ancak
Olur me'mūn-ı hemm-i inkişāf-ı zeyl-i mestūru
- 4 Nigāhın eylemezdi āşinā mir'āt ile zālīm
Aña te'sir edeydi naḥvet-i sīmā-yı manzūru
- 5 Olur şanma mezāk-ı rindi kārīh lezzet-i meyden
Edibā neş'eye gālib de olsa renc-i maḥmūru

2154

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 'Āşıkıñ şakb-ı pes-i yāre ise bendeligi
Nāz-ı yāri çekemem terk ederim ben deligi
- 2 Bî-nevā-yı eşer-i şevkiyim ol meh-rūnuñ
Almadıkça nazar-ı ḥāhişe tābendeligi
- 3 Nā-şekībāyī-i serdī-i şitādandır hep
Zāhidiñ meclis-i mey-ḥāra şitābendeligi
- 4 Ḥaḫdan za'fı ile naḫd-ı enīn aldı każā
Bî-bahā vermedi dünyāya perākendeligi
- 5 Nāle-i ḥasreti telkīn eder aḥbāba Edīb
Būlbūlūñ encūmen-i bāğda ḥānendeligi

2153 S 130b, Ü1 230b, Ü2 224b

2 gilmāndan S, Ü2: gilmān ile Ü1

3 sitr-i S, Ü2: sırr-ı Ü1

2154 S 130b, Ü1 231a, Ü2 224b

1 Nāz-ı yāri S, Ü2: Nāz-ı nāzı Ü1

3 mey-ḥāra S, Ü2: rindāna Ü1

2155

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 'Adūnuñ naqşdır ümmīd-i kīs-i zerle tenkīsi
Gezend-i i' tidādan n'eylesin āzürde-ten kīsī
- 2 Dile başdıqça 'aşk-ı dil-berīñ pāy-ı cevāsisi
Düşer kânün-ı qalbe aḡger-i nār-ı cevāsı sī
- 3 Olaldan naşb-ı 'aynım ḡüsnünün naqş-ı kerārīsi
Mu' atṭaldır benān-ı dük-i çeşmimden kirā rīsī
- 4 Süveydā-yı diliñ sevdā-yı fikr-i ḡaṭṭ u ḡālīñle
Bulunmaz 'aks-i tāb-ı rüyuña bir cāy-ı ḡālīsī
- 5 Megāk-i ma' den-i sīm ü zere ilkā-yı cān eyler
Edībā cümle süflī-ṭab' imiş kevnīñ e' ālīsī

2156

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihānda görmemişdir kimse ḡiç zādıyla hem-zādı
Tevekkül kıl dil-i ḡırş-āşināya etme hem zādı
- 2 Kuvā-yāb-ı ḡinā-yı ḡurremī ol şervet-i ḡamla
Diliñ naqḡd-ı sürür olduğça ḡamdır bāb-ı irādı
- 3 Hemān peyveste şād-ı tuḡfe-i fikr-i na' im etme
Gehī endīşe-i nār ile de yād et dil-i şādı
- 4 Binā-yı bī-esāsı dem-be-dem vīrāne olduğça
Yakışmaz defter-i taḡrīr-i kevnē ṭırs-ı ābādī
- 5 Edībā vaşf-ı tāb-ı sīnemi elvāḡa yazdıqça
Kalemler nā-giriz eyler şarīr-i āḡ u feryādı

2157

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Zālīm demem ki ed' iye-i def' -i zarr oḡu
Zīrā işābet etmelidir saña ḡahr oḡu
- 2 Bay u gedāyı hem-ser-i tārāc-ı māl edip
Temyīze diḡḡat eylemediñ vardan yoḡu
- 3 Yeksān görüp 'avāciz ile aḡviyāyı sen
Farḡ etmediñ teḡāfūl ile aḡdan ṭoḡu

2155 130b, Ü1 231a, Ü2 224b

3 dük-i S, Ü2: nük-i Ü1

2156 S 130b, Ü1 231a, Ü2 225a

2157 S 130b, Ü1 231a, Ü2 225a

- 4 Çeşm-i meşâmı bûy-ı ciyefle karîr edip
Hiç almadiñ revâyiñ-i inşâfdan koğu
- 5 Bilmiş Edîb kim hele ‘ıtr-ı helâlden
H’oşdur mezâk-ı h’âhişiñe hürmetiñ boğu

2158

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün

- 1 Sâkiyâ şerbet-i pür-nef’ -i meyiñ bir içimi
Pâk eder renciş-i ahlâf-ı kederden içimi
- 2 ‘İllet-i reşk ile ağıyarı geçirdi cândan
İnce refîâr ile dil-dârîñ öñümden geçimi
- 3 Gerçi kim kapladı gülzâr-ı cihânı ammâ
Hârzâr-ı fiteniñ yetdi zamân-ı biçimi
- 4 Kahr-ı her hâyine bî-kayd-ı semend-i rehvar
Pür-şitâb olmağa teşmîre özendim kaçımı
- 5 Teysden kebşini fark eylemedim ben nâsiñ
Lîk Edîbâ koyunuñ ahseni buldum keçimi

2159

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 O kim def’ -i gama tâb-âver olmaz hem-dem-i nâyı
Müheyyâ eylesin hengâm-ı cevri hemde mînâyı
- 2 Revâ görmez kenâr-ı cûya zâhid çeşme imâyı
Ki ibriğ-i vuzûdan gayrı bilmez çeşme-i mâyı
- 3 Ne deñli hem-dem olsa behceti pûşidedir rinde
Nesîm-i bâğ açar ancak niķâb-ı bîkr-i şahbâyı
- 4 Bisât-ı sebzeyi çünkim şitâ garķ eylemiş birden
Çemenler sâha-i germâya sermiş ferş-i sermâyı
- 5 Eder fersûde-tâb-ı gerdiş-i pîrâmen-i gül-bün
Şühûd-ı şu‘le-i gül bûlbûl-i pervâne-sîmâyı
- 6 Benimle baķş-i ‘aşķı bûlbûlün bîhûdedir şimdi
Kudûm-ı şâhid-i gül faşl eder ancak bu da‘vâyı
- 7 Edîbâ hem-nigâh-ı ‘andelîb-i zârdır göñlüm
Bahârı olmasa rağbetle görmezdim bu dünyâyı

2160

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Gönlüme terk-i hevā olmadadır ilhāmī
' Acebā kaşd-ı kaẓā hātırımı ilhā mı
- 2 Dil-i sevdā-zedeye kesb-i revāc-ı ' aşka
Ben de vākıf degilim kimdir eden ibrāmı
- 3 Merd-i bīgāne-i gamdan hevesin dūr etmiş
Ehl-i işrāke naşib eylemeyen İslāmı
- 4 Dile bī-fā'ide-i ' ā'ide-i şevk olsa
Nefs-i bed-ḥāha uyup elde kımazdım cāmı
- 5 Nice kes cāh ile kām aldı Edībā ancak
' Ālem-i ' aşkda gönlümce ben aldım kāmı

2161

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Şāh-ı maḡrūruñ perişān oldu çünkim ülkesi
Kābzā-i taḡdırde der-mānde buldum ol kesi
- 2 Zālimiñ şanma ' abeş bī-dāda her gāh eşmesi
Nefsini iḡā' içündür ḡayra bu çāh eşmesi
- 3 Hāşm çün feryād ile meḡşerde dāmen-gīr ola
Şehleriñ şad-çāk olur ezyāl-i şīb ü atlası
- 4 Dil perişān-ı gamı fikretle mesrūr eylemez
Dil-berānıñ dāmen-i zülfü perī-şān etmesi
- 5 Rāh-peymāy-ı meserretken ḡayāl etmez Edīb
Ḡam-kaḡā-dār olduḡun derk etmeyen piş ü pesi

2162

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Dest-i nigāha ' ārızi bir gül degirmedi
Gülşende ḡarı yok ele bir gül de girmedi
- 2 Ser-rişte-i vişāli yed-i yāda girmedi
Zirā ki anı dūk-i yed-i yad egirmedi

2160 S 130b, Ü1 231a, Ü2 225a

1 hātırımı S, Ü2: hātıramı Ü1

2161 S 131a, Ü1 231b, Ü2 225b

2162 S 131a, Ü1 231b, Ü2 225b

2 yāda S: yāre Ü1, Ü2

- 3 Çok çekdi bār-ı çille-i cevriñ felekde şeyh
Böyle ‘abeş o eşter-i ser-mest esirmedi
- 4 Gösterdi ğayra şad girih-i naḥveti o şūḥ
Bizden hele tegāfūl edip yüz çevirmedi
- 5 Hep bāda verdi neş’eleri sākī-i felek
Ancaḡ Edīb neş’emizi bāde vermedi

2163

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Ḥarīşin yap nümūd-ı gerdişin bir el degirmanı
Eliñ degmezse de taşvırine bir el degir Mānī
- 2 Der-i Mevlāda ol zāhid melīk-i ‘izz-i derbānī
K’olur vīrān-dilān-ı şadme-i fakra o der bānī
- 3 Reh-i tecrīdde buldukça kūt-ı nīm men nānı
Ferāmūş eyleyem ḥāşā ki faẓl u cūd-ı Mennānı
- 4 Ğulāmın ḥüsnünü inkār eder şūfī zi-nā-dānī
Anı meftūn-ı nisvān eylemiş kār-ı zīnā-dānī
- 5 Süleymānın Edībā ‘aynıma gelmez o dīvānı
Ki ben emlāk-i çerḫi eyledim teşḫir o dīvānī

2164

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Qazaklanıp n’ola kıllansa hīziñ otrağı
Geline mevsimi lā-būd pūr eyler ot rāğı
- 2 Sebīl-i eşk-i teriñ āb-ı serd-i bardağı
Hele giderdi tef-i cism-i dāğ-ber-dāğı
- 3 Fezā-yı sāhirede ḥall ü ‘aḡda kādir iken
Cebīnden girih-i kibri çözmedi bāğı
- 4 Şirā’-ı fülk-i cihān ṭayy u neşre sūd etmez
Olunca ceşş-i me‘ādiñ güşāde bayrağı
- 5 Edīb ederdi nebīler iğāşe ümmetini
Hezār rüy-ı siyāhın bulunsa yüz ağı

3 şeyh S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)
2163 S 131a, Ü1 231b, Ü2 225b

2 Ḥaşıdın S, Ü2: Ḥasūduñ Ü1
2164 S 131a, Ü1 231b, Ü2 225b

1 ot rāğı S, Ü2; ot orağı Ü1

2165

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Emsâline fahr etmededir Nemçe kıralı
Rûm u ' Acemiñ leşkerini Nemçe kıralı
- 2 Zann eyledi kim şavlet-i Mehdî-i zamânıñ
Rîzân edemez çok kızıl elmayı nihâli
- 3 A' dâniñ emân-h'âh ola şemşir-i cefâdan
Te'dîb ile tertîb olunur harb ü kıtâli
- 4 Ser-leşker-i şıdkıñ kerem-i cizyedir ancak
Rûzâne-i ecnâdına şâyeste nevâli
- 5 Akıtarıda her hâyin-i bed-kârı Edîbâ
Şâyân-ı cezâ görmez idim olsa vebâli

2166

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Ben eylerken emel la' l-i lebiñ çün gayra câm oldu
Bedel senden reşâda şanki cânâ gay recâm oldu
- 2 Meyiñden sâkiyâ tās-ı ümîdim tâ ki tām oldu
Humâr-ı sâgar-ı ser-şâr-ı miḥnet taştamām oldu
- 3 Gamiñdır eyleyen 'uşşâkı senden lâyıq-ı re'fet
Gamiñdan bîme rām olduysa her kim bî-merām oldu
- 4 Ḥalîd-i nâvek-i cevri kırâb-ı cevî-i sînemden
Raķibe bā' iş-i tecrîd-i seyf-i intikām oldu
- 5 Edîbâ 'aşk-ı yâr üftâdesin bî-iḥtiyâr eyler
Anıñ'çün her giriftâr-ı hevâ rüsvâ-yı 'âm oldu

2167

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hayfâ ki intizâr-ı bahârım tükenmedi
Hicrân-ı bûlbûl-i dil-i zârım tükenmedi
- 2 Bir nîme 'işvesiyle tamām etdi 'âlemi
Dünyâ tükendi 'işve-i yârim tükenmedi
- 3 Maḥv eyledikçe eşk ile resmi bedîd olur
Gâmdan sevâd-ı şafḥa-i kârım tükenmedi

2165 S 131a, Ü1 132a, Ü2 225b

5 bed-kârı S, Ü2: bed-kârıñ Ü1

2166 Ü2 226a

2167 Ü2 226a

- 4 Rūzum sevād-ı şām ile hem-şūret olmada
Tuğyān-ı tār-ı mīg-i nehārım tükenmedi
- 5 Olmaz Edīb irāka-i eşkimle münṭafī
Eşkim tükendi şu'le-i nārım tükenmedi

2168

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Ne dem taşvīr edersen şekl-i mātemgāh-ı ezmānı
Şibāğ-ı naḡsını ḥūn-āb-ı çeşm-i terle ez Mānī
- 2 Şehādet-cūy-ı 'aşka nesme-i bī-bāk-i pāk ister
Fidā-yı rāh-ı yāre her dilīriñ şanma var cānı
- 3 Marīz-i 'aşka dārū-yı naşihat nüks olur vā'iz
Mesihāya ṭabībīñ 'ārdır idmān-ı dermānı
- 4 Rūkām-ı ḥışt u seng-i ḡamla da ābād olur göñlüm
Olunca ḡaṭır-ı vīrāna dil-berden nıgehbānī
- 5 N'ola mecbūr olursa insilāḡ-ı bezm-i 'ālemde
Edīb ehl-i hevāya şe'ndir vaz'-ı girān-cānı

2169

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Ḥüsünü görmemeden dīde-i nā-bīnāsı
'Ālemiñ bilmedi ḡadr-i mey-i nābı nāsı
- 2 Cāhınıñ her ne ḡadar olsa fesih ercāsı
Rāciyān-ı keremiñ şehir imiş ercāsı
- 3 Tā ki maḡv olmaya cevfinde vecel safrāsı
İştifāf ile cihāda olamaz şaf rāsı
- 4 Göze gelmez çemeniñ tāze gül-i büyāsı
Sitem-i çerḡ ile ḡalkıñ var iken bu yāsı
- 5 Göñlümüñ ḡam ki Edīb ola ḡavī hem-pāsı
Sīneden şanma zidāyīde olur hem pāsı

2168 S 131a, Ü1 232a, Ü2 226a

2 ister S, Ü2: etmez Ü1

2169 S 131a, Ü1 232a, Ü2 226a

2 Cāhınıñ S, Ü2: Cāhiliñ Ü1 / şehirler S, Ü2: şehirler Ü1

2170

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Zülmü zenbūr olup sîne-i her sālārı
İrtikām üzre olur şokmağa her sāl arı
- 2 Görmemiş yok sitem-i her şeh ü her cāsārı
Renc-i bî-dādları olmada her cā sārı
- 3 Zāhid-i haste-dile gālib iken bīmārı
Yine ol hayye-menişden umamam bî-mārı
- 4 Bu fiten-ḡānede eṣrār-ı aḡ aḡyār olsa
Tām iken naḡş ile yek nīme görür aḡyārı
- 5 Şimdi enmūzec-i ḡündür dil-i aşdāfa Edīb
Faşl-ı nīsān-ı cihānıñ dürer-i emṡārı

2171

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Hidāyet-pīşe kirdārından eyler ḡāle işḡādı
K' olur bî-ḡıbet-i kārına kirdārından iş ḡādı
- 2 Nidāsından nevāḡāḡ-ı naşīḡat olsa ger nādī
Cihānda her nidā-kār-ı riyāya ben demem nādī
- 3 Baña kārımda imdād etmedikçe n'eylerim dādı
Digerden müstemidd-i dād olan yā n'eyler imdādı
- 4 Hemān neşr-i şirā' -ı fülk-i vecd-i 'andelībāna
Yem-i ḡülşende bād-ı behcet-i ḡül-ḡonçedir bādı
- 5 Edībā ḡızr-ı ferruḡ-demden istimdād-ı rüşd etse
Dil-i nā-ḡābile ḡābil degil te'şir-i irşādı

2172

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Bāb-ı li 'āma 'azme ḡabül etme niyyeti
'Azm etmedense cāna ḡabül et meniyyeti
- 2 Kecdir Yehūd-ı bed-menişin Müseviyyeti
Yok kış-i bāṡılında ser-i mū seviyyeti
- 3 Ḳoy kār-ı iḡtiyāb ile izḡāb-ı ḡayreti
Cehd et femiñde olmaya ḡāyide ḡayr eti

2170 S 131a, Ü1 232a, Ü2 226a

2171 S 136b, Ü1 232b, Ü2 226b

2172 S 136b, Ü1 232b, Ü2 226b

- 4 Harvār irbi pūšt-i zemîne tarīh eder
Her kim har-ı dü-pādan umar ādemiiyeti
- 5 Hem-zād-ı yek pederse Edīb ehl-i şıdkdan
Yokdur vidāda ehl-i riyānıñ hariyyeti

2173

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Emīn bilme riyāzet-keş-i tarīkānı
Dıraht-ı huşke sürer nicesi tarī kanı
- 2 Geçerse tāb-ı ruhu şem'-i ser-fürüzānı
Gulām-ı şūha eder şanma ser-fürū zānı
- 3 Rūfūda olma girībān-ı hırkayı zāhid
Nazarda h'oş göremem çaksız girībānı
- 4 Dil-i cerīhimi taşvīr eder mi şıhhatle
Derūna zaḥm-ı tenimden bulunca dermānı
- 5 Taḥammül eyleyemez bār-ı şıklet-i bedeni
Edīb kulle-i Kāf olsa 'aşıkıñ cānı

2174

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Çekdi bu dili ḥayli zamān boyına ḥālī
Zann etme keş-ā-keşden olur bu yine ḥālī
- 2 Bir şūḥ ki efzūn ola mālīyla cemālī
Künc-i hevese öyle cemālī komamalı
- 3 Kapdı dili pūşide-nikāb eyledi rūyun
Hiç gönlümüz açılmaz o meh-pāre kapalı
- 4 Ebrūları şemsīr-i cefāsiyla dem-be-dem
Kıymakda bizi nüsha-i 'aşkın okuyalı
- 5 Farq etdi caḥīm içre yerin āteşe düşdü
Şūfī-i ḡabī ḥ'āb-ı riyādañ uyanalı
- 6 Tayy etmek umar emti'-a-i baḥş u 'atāyı
Gūyā ki ümem māl için ister bu kemālī
- 7 Za' mınca kıral başını kat' etdi Edīb[ā]
Fahṛ etmede zāhid ḥum-ı şahbāyı kıralı

2175

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Keyd-i zenden levme ben şâyeste görmem korkarı
K'âdemi Yūsuf gibi sicn-i belāya kor qarı
- 2 Çekmeden bildim ğam-ı sūdāgerān-ı benderi
Ol cihetden nā-giriz etdim muğallağ ben deri
- 3 Bāng-ı tehdīdi bize tekrār ile şūfī-i ħar
Münhemikdir nev-be-nev esmā' a şavt-ı münkeri
- 4 Müstaķīm etmez anı olsa 'ibāret nā-dürüst
Rāstī-i kilik-i rāķimle sedād-ı mıştarı
- 5 Bī-nevādır sīret-i iķbālden Ḥallāķına
'Ālemin idbāra sâ'idir Edībā ekşeri

2176

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Ḥ'āce Ḥaķdan diledi benderi ben dergāhı
Eyledim dergehi ben melce' o bendergāhı
- 2 Benden ey çerḥ-i deni eyleme a' lā māhı
Yoḥsa ben şeş cihete eylerim i' lām āhı
- 3 Ğarażı neş'e-i eşvāķı füzün etmekdir
'Āşıkıñ nūş-ı mey-i nāb ise de dil-ḥ'āhı
- 4 Nehydir emr-i taķā müntesib-i 'işyāna
Emr ise münceżib-i t̃ā' ate nehy-i nāhı
- 5 Dür iken ğafve-i ğafletden Edībā görmem
Bāng-ı iķāza sezā gūş-ı dil-i āġahı

2177

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ol serābistānda kim enhār u ābār olmadı
Anda hiç bir kimseye teklīf-i āb-ār olmadı
- 2 Cāhilān ni' met-güzin-i ḥubb-ı aḥyār olmadı
Uḥvesinde Yūsufa zīrā bir aḥ yār olmadı
- 3 Mürşidiñ naḥl-ı kemāli ser-bülend ammā ki ḥayf
Ġuşn-ı kārında riyādan ġayrı eşmār olmadı

2175 S 137a, Ü1 232b, Ü2 227a

5 'Ālemin S, Ü2: Sālik-i Ü1

2176 S 137a, Ü1 233a, Ü2 227a

1 benderi S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

2177 S 137a, Ü1 233a, Ü2 227a

- 4 Hecr ile güçdür şehā cāndan sebük-bār olmamak
Fürkatiñle cān deme düş-ı tene bār olmadı
- 5 Rencini hüsranā ibdāl eyledi ol kim Edīb
Vuşlata naqd-ı revānıyla harīdār olmadı

2178

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Mümkün mi hem-cenāb-ı e'ālī ola denī
Etmek olur mu 'anber-i sārā o lādeni
- 2 Kaṭ' ile ābın etme mu'aṭṭal degirmeni
Dā'im sürin-i şeyhe mürīdā degir meni
- 3 İblāğ-ı ḥasb-i ḥāline 'aczin sefir eder
Haşr eyleyen mühādeneye rezm-i düşmeni
- 4 Görme libās-ı fahr ile zibende sifleyi
Yāqūt bilme faşş-ı zücāc-ı mülevveni
- 5 Dil-ḥ'oş olan kanā'at ile bir me'āş için
Görmez Edīb būsā revā dest ü dāmeni

2179

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Yüklendi düş-ı batnına bāğıñ kirāsını
Zā' fıyla zāhid istemesin mi kirāsını
- 2 Açsın tarīk-i maṭbaḥa çeşm-i gedāsını
Verdikçe sem'-i şeyhe muvāfiḫ şadāsını
- 3 Ferş-i ḥaşir-i sum'ayı koymaz hevālana
Pūsīde etdi şeyḫ-i gedā būriyāsını
- 4 Rāh-ı sitemde sa'y ile elbette tiz bulur
Zālīm bu sū'-i ḥāline lāyık belāsını
- 5 'Ālemde hiç Edīb inanmam ki bī-emel
Bir kimse cüst-ü-cūda olur āşināsını

2178 S 137a, Ü1 233a, Ü2 227a

2179 S 136b, Ü1 233a, Ü2 227a

3 sitemde S, Ü2: sitemle Ü1

2180

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ben dâ' iye-i şıdk ile sürdüm bere kâtı
Meslûk ederim rāh-ı huşul-i berekâtı
- 2 Minhâc-ı tezâvîrde şâbit-ka-dem olsun
Meşvâ ola tâ şeyhe cahîmîñ derekâtı
- 3 Beddir gele-i fâka ki tâ pâre-i nândır
Dervîş ü şehîñ ağdiye-i müterekâtı
- 4 Tahrik-i cemâd etmeye tâ cîlve-i vecdi
Zühhâda tevâcidle 'abeşdir harekâtı
- 5 Her merd-i şitâbân-ı reh-i kurbuñ Edîbâ
Taḳvâ gibi mümtâz-ı aşâ'il gerek atı

2181

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Bedîd olaydı eger zîb-i çâk-i dāmânı
O şûha lâyıḳ idi dense Yûsuf-ı şânî
- 2 Sirişti hûn ile dir alma nân-ı ihsânın
Seḫâya 'âlemiñ iḳbâl ederse ḫâkânı
- 3 Ḥarişe bâb-ı ekâbirde imtilâ gelmez
Yedikçe ney-şeker-i deste-çüp-ı derbânı
- 4 Ḥıyânet ehli cahîme revân olup âḫır
Ḳalîb-i cevî-i lezâya hülûl eder cânı
- 5 Edîb yaḫ gibi nuḳl-ı dehân eder zâhid
Degerse cām-ı zücâc-ı şarâba dendânı

2182

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 'İşmetle gerçi şeyḫ-i mürâyî öger seni
Ammâ ḳomazdı rām edebilse o ger seni
- 2 Ḥaṭṭ-ı ruḫuñ pür olsa da pervâz-ı ḫüsnüñe
'Âşık yine hevâya gidermez öper seni
- 3 Ḥâr olsa müy-ı la' l-i laṭîfîñ dehânına
Üftâdeler merâret-i gamla emer seni

2180 S 137b, Ü1 132b, Ü2 227b

1 huşul-i S, Ü2: ḫaşıre Ü1

3 Beddir S, Ü2: Budur Ü1

2181 Ü2 227b

2182 Ü2 227b

- 4 Dil verme şüst-ü-şüy-ı gama keyf-i cām ile
Zāhid şaķın ki sāgar-ı şahbā yaķar seni
- 5 ‘Ār etme terk-i rūze için seng-i ta‘ndan
Tā kim çeker namāz-ı terāvihe cer seni
- 6 Kōysun firāz-ı kūnbed-i eflāke ser yine
Āhır sitiz-i tişe-i ehvā keser seni
- 7 Pirāye-gīr-i şıdķ u hūlūş ol Edībveş
Kādiriñ ne deñli pest ise iħlāş eder seni

2183

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Reviş-i hırş ile koy şenşene-i cārūyu
Etme sevdā-zede-i māliş-i her cā rūyu
- 2 Tab‘-ı gül şöhet-i hār ile tağayyūr bulmaz
Hā‘iniñ şādika zirā eşer etmez hūyu
- 3 Yāri bī-tecribe yār añlama kim mā-verdiñ
Hāric-i zarf-ı zücācından alınmaz būyu
- 4 Buħlu mu‘tād edemez merd-i ‘atā-kār olmaz
‘Aksine münkalib etmek cereyān-ı cūyu
- 5 Eylemez ledga-i nişinden Edībā rāhat
Mārdır tāmī‘a zūlf-i emeliñ her mūyu

2184

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 ‘Āşık-ı zārīñ enīnin gūş eder yok kimsesi
Eylesin andan qarīn sem‘-i qabūle kim sesi
- 2 Çerħ-i dūn erzāl-i aqvāmı vūcūh-ı nās eder
Yem gibi tāt-ı ser-i emvāc eder hār u hası
- 3 Ber-tarafdır ħalk-ı ‘ālemden bu gün resm-i ‘afāf
Rāyegāndır ħizb-i ğilmān u zenīñ piş ü pesi
- 4 Şevb-i nāmūs-ı cevān-merdī ser-ā-ser münselib
Hülle-i faħr oldu eclāfa şıfāt-ı nākesī
- 5 Şimdi mecbūl-i ħıyānetdir Edīb ehl-i zamān
Ser-be-ser buldum emānetde müberrā her kesi

2183 S 137b, Ü1 233b, Ü2 227b

2 ile S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

4 mu‘tād Ü1, Ü2: mu‘tā S

2184 S 137b, Ü1 233b, Ü2 227b

3 Rāyegāndır S, Ü2: Zāyegāndır Ü1

2185

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Sükün bulmuşdu bir dem tırveş şimdi yeleklendi
Hübubu münkatı' ken bād-ı āhımla yel eklendi
- 2 Gelelden sāha-i mihmān-sarāy-ı 'ālem-i kevine
Mücerred kuruş-ı dāğ-ı 'aşk ile gönlüm yemeklendi
- 3 Dil-i 'āşık 'aceb mi 'ākıf-i zıll-i hümüm olsa
K'anıñ miñnetle sakf-ı hāne-i qalbi direkendi
- 4 Raķibiñ keydi müştedd oldu yāriñ vaz' -ı bezminden
Yüzü ol nā-bekār-ı hāyiniñ gitdikçe peklendi
- 5 Edibā inmedi bālā-yı kaşr-ı 'izz ü nāzından
Ki güyā 'ālem-i 'ulvīde dil-dārım meleklendi

2186

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Mükedder etme ğam-ı zād ile tehīgāhı
Olursa da eşeri zāddan tehī gāhī
- 2 Bulur mehābeti iklīl-i hūş ile şanma
Ki tēc-ı faħr iledir haşmet-i ser-i şāhī
- 3 'Uyūn-ı fıtṇati ḥ'ābidedir nazarlarda
Melekde olmaya tā pertev-i dil-āgāhī
- 4 Lüzüm-ı bāb-ı rızādır 'alāyım-i tevfiķ
Zehāb-ı nehc-i tama'dır delīl-i güm-rāhī
- 5 Edib pend-i naşūhuyla müntehī olmaz
Fesād-ı sīretine kendi olmayan nāhī

2187

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şanma fermān-ı ğama münkad olur her tenbeli
Söylemez emr-i ḥıdīv-i miñnete her ten belī
- 2 Her dil olmaz fā'iz-i nev-bāve-i dāğ-ı heves
Her kesiñ eşmār-ı naħl-ı rif'ate yetmez eli
- 3 Ārzū-yı neyl-i dārū-yı nigāh-ı raħm ile
Yāre 'āşık zaħmını gördükçe izhār etmeli

2185 S 137b, Ü1 233b, Ü2 228a

1 bulmuşdu S, Ü1: bulmuşdum Ü2

3 hümüm S, Ü2: gümüm Ü1

2186 S 137b

2187 S 138a, Ü1 233b, Ü2 228a

- 4 Tîr-i pendî çāk-sāz-ı sîne-i ehdâf idi
Zâhidîñ süst olmasa tâb-ı kemân-ı mıkvelî
- 5 Ben kerâmâtın Edîb ikrârda mecbûr idim
Olmasa 'arz-ı kerâmet meşreb-i şeyh-i velî

2188

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Olunca deste vâşıl tâk-i vaşlîñ tâ 'anākîdi
Edîm-i cânımı ifrât ile tîğ-i 'anâ kıydı
- 2 'Acebdîr muttasıl şâm u seher feryâd u sūzişde
Tükenmez bülbül ü pervâneniñ 'uşşâka taqlîdi
- 3 Ayırma gönlümü hiç halka-i zencîr-i zülfünden
K'odur cânâ dil-i şeydâ-yı zârîñ heykel-i cîdi
- 4 Nigâhımdan ba'id et şûret-i eb'âd-ı âgyârı
Baña gösterme bir takrîb ile sîmâ-yı teb'îdi
- 5 Edîbiñ vaşlîña ilhâhını ma'zûr tut zirâ
Vişâle 'âşîkîñ şâyeste olmaz levme te'kîdi

2189

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Cihânîñ eyledi her kec-reviyye dânası
Devâ-yı rüşde bedel mübtelâ-yı dâ nâsî
- 2 Ne deñli kârih ise muttakî kuşûrunda
O deñli fâcîre lezzet verir haţâyâsı
- 3 Harîş-i cûd ise de Hâtemân-ı tedbîriñ
Naşîb-i hâk olamaz ta'm-ı cür'a-i kâsı
- 4 Harîr-i kevşer olur hâme-i şurâhîniñ
Turûs-ı cevîf-i kü'ûsa şarîr-i imlâsı
- 5 Edîb nukre-perestân-ı dehriñ uhrâda
Cihânda farţ-ı gınâdır nişân-ı iflâsı

2190

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Olur mu lücce-i yemm-i gamîñ selîmânı
Müşâhed olmadı yemm-i gamîñsa limanı

2188 S 138a, Ü1 234a, Ü2 228a

3 zârîñ S, Ü2: zâr-ı Ü1

2189 S 138a, Ü1 234a, Ü2 228a

2190 S 138a, Ü1 234a, Ü2 228b

- 2 Hemān fütāde-i gird-āb-ı ye 's-i rāhatdır
Felekde mîr ü şehîñ her ğarîķ-i ihsānı
- 3 Mużırr-ı nās olan İslāma ehldir denmez
Ki merde keff-i ezādır delîl-i imānı
- 4 Sihāma hem-demî-i kıavs inhinā vermez
Muķārenet kec eder şanma müstaķimānı
- 5 Edîb rāh-ı talebde 'ināyet-i Hāk ile
Gehî kıafā-rev eder süst-rev şitābānı

2191

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihānı etse ğarķ ehl-i niyāzıñ āb-ı ruhsārı
Yine zeyl-i dil-i eşrāra olmaz āb-ı ruķ sārı
- 2 Göñülden cām-ı şahbā şüste eyler çirk-i ekdārı
Olan zirā ki mışķaldır müzîl āşār-ı jengārı
- 3 Nem-i eşkim benim naķd-ı şerār-ı sūz-ı sînemdir
'Acebdir 'ayn-ı mādan inbicās-ı şu'le-i nārı
- 4 Le'ime kār-ı 'amd-i dil-nevāzı hūsn-i hulk olmaz
Halel vermez kerîme 'ādet-i sehv-i dil-āzārı
- 5 Edîbā şimdilik şevķ-i metā'-ı feryedir 'ālem
Kumāş-ı sündüsiyyü't-ıtarķ-ı şıdkıñ yok harîdārı

2192

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Dehān-ı hırşınıñ ber-kende olsa cümle dendānı
Olurdu h'ān-ı fażl-ı Hākķa zāhid cümleden dānı
- 2 Nüküd-ı tātın ibdāl eden kālā-yı dünyāya
Ticāretgāh-ı 'uķbāda tehî ķor keff-i mîzānı
- 3 Bekāya inşinādan sāķa-i ğitî-i fāniye
Düşürmez cismini ifnā edenler zıll-i ebdānı
- 4 Nigāh etmezdi 'ālem sūy-ı hāl ü 'aķd-ı taķdire
Göreydi dîde-i her kār-ı şa' bî rüy-ı āsānı
- 5 Edîbā kıayid-i rāh-ı zafer çün dest-i kudretdir
Degil şāyān-ı faķr āheste-reftāra şitābānı

2193

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 İştidād-ı hırş-ı ğaşb-ı māl ile her müfterī
Restgār etmez gezend-i iftirādan müft eri
- 2 Her büt-i 'işmet-güzīn gördükçe ibrām-ı zeri
Zūd eder germ-ābede ridfinden ibrā mi' zeri
- 3 Olmadıkça tā siper-gīr-i kuvā-yı i'tidāl
Bir şehīn tāb-āver-i a' dā degildir leşkeri
- 4 Derk eden nākes nice pūr-humret-i şerm olmasın
Rehbet-i ehl-i himemden şufret-i levn-i zeri
- 5 Tavr-ı istihyā ile nāzişger olmağla Edīb
'Ālemin olmaz tutuk-püş-ı hayā her dil-beri

2194

me'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Deryā-yı küh-ı mevc-i ğarāmīn cezāyiri
Ehl-i hevāya oldu muzīk-i cezā yiri
- 2 Aşhāb-ı fīṭnatiñ kefi pāy-ı başāyiri
Kābil degil 'aşūr ile şimdi başa yiri
- 3 Yok bir hırāmgāh-ı şafā şehleriñ de hep
Māgnā-yı tengnā-yı ğam olmuş serāyiri
- 4 Āgendedir kavāfil-i vahşetle ser-be-ser
Mihmāngeh-i mesāriḥ-i ünsün hazāyiri
- 5 Şimdi lüzüm-ı cehl ile hep nāsda Edīb
Ecr oldu iktirāf-ı zünüb-ı kebāyiri

2195

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Muḳaddem gevher-i güftār-ı 'işveñ zīb-i gūşımdı
Ḥadīş-i nāziñ āyā kimledir ey fitne-gū şimdi
- 2 Girībān-ı dili çāk etdi çün ser-pençe-i hecriñ
Aña sen gör yine bir vech-i imkân-ı rüfū şimdi
- 3 Şiyār-ı mezra' -ı kişt-i meṭālib şürezār olmuş
'Abeşdir 'ākile idrār-ı ğayş-ı āb-ı rü şimdi

2193 S 140b, Ü1 234b, Ü2 228b

2194 S 140b, Ü1 234b, Ü2 228b

3 serāyiri S, Ü2: senā yiri Ü1

4 mesāriḥ-i S, Ü2: meşāriḥ-i Ü1

2195 S 140b, Ü1 234b, Ü2 229a

- 4 Ne hâletdir bu kim mîr ü gedâ her sifle-i ser-keş
Sücûdunda gönülden Hakk'a etmez ser-fürû şimdi
- 5 Edîb enhâr u yemm âlûde-i hûn-ı sirişk olmuş
Bulunmaz merdüme pâkîze bir mâ'-i vuzû şimdi

2196

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Bî-liyâkat çün-^c Acem koy intimâ-yı Haydarı
İ' tîkâd-ı pâk ile olsun penâhın Hay deri
- 2 Şeyh-i tâmi^c eylemiş rûy-ı ümîde beñ zeri
Görmedim aslâ aña hırş u şerehde beñzeri
- 3 Mażhar-ı zıll-i hüma-yı hurremî olsun mu hiç
Şâh-ı bî-dâdın muhiţ-i büm-ı gâmdır kişveri
- 4 Bîm-i reh-zen eylemez dervîş-i bî-zâda eşer
Güsfende heykel-i hıfz-ı beķâdır lâgarî
- 5 Tal' atıyle olmadan mağbûn-ı ilkâ-yı nazar
Görmemek yegdir Edîbâ düşmen-i bed-peykeri

2197

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Besâlet hiç tavâşî merdüm-i zengîde kâbil mi
Reh-i merdân-ı Rüstem-sîrete zen gide kâbil mi
- 2 Ne mümkün gâfile temyîz-i resm-i zîst ü hûb etmek
Mecâl-i bînişe hiç dîde-i h'âbîde kâbil mi
- 3 Yed-i ğaşbı nice 'âķil şunar naķdîne-i nâsa
Müjeyle iltîkât-ı aķger-i pâşîde kâbil mi
- 4 Dilâ te'vîl ile taķlîl-i suhta etme istiftâ
'Îlâc ile şalâķ-ı cife-i gendîde kâbil mi
- 5 Peşîmân-ı güneķ terk-i melâl-i infi'âl etmez
Riyâz içre ferâĝ-ı ser-fürüyî bîde kâbil mi
- 6 Ne mümkün müdde'î tâbişger-i sîmâ-yı 'aşķ olmak
Bülûĝ-ı zerre hiç hâşıyyet-i h'urşîde kâbil mi
- 7 Hırâm-ı vecd ü hâl etmez karâr ehl-i tevâcidde
Edîbâ neş'e-i pâ-ber-hevâ te'bîde kâbil mi

5 enhâr u yemm S, Ü2: enhâr-ı rû Ü1
2196 S 140b, Ü1 235a, Ü2 229a
2197 S 140b, Ü1 235a, Ü2 229a

TAHMİSÂT*

1

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Ne deñli mevc-zen olsa yem-i siyâh-ı taleb
Neheng-i nuṭka degildir sezâ şinâh-ı taleb
Budur maḳâl-i ḥaḳîm-i ḥired-penâh-ı taleb
O dil ki olmaya mızmarı cilvegâh-ı taleb
Olur mu sâhası menzilgeh-i sipâh-ı taleb
- 2 Güşâd-ı dest-i taleb ehl-i hırşa keçküldür
Ki âzmend olanın meşrebi te'ekküldür
Ḳunû'a ni' met-i bâ-minnet-i şeker küldür
O dil ki sır-i ḥ'ur-ı ni' met-i tevekküldür
Eder mi loḳma-i nâ-çize feth-i fâh-ı taleb
- 3 Olup devîde-i dünbâl-i cîfe-i dünyâ
Gel olma mâyl-i dâr-ı gurûr-ı pâ-be-hevâ
Gel et gümâşte kârın cenâb-ı Ḥaḳḳa dilâ
Cihânda şadr-nişinân-ı kâḥ-ı istiḡnâ
Ne mümkün eyleye pîş ü pese nigâh-ı taleb
- 4 Gül-i ümîdi ḥarîşin müdâm şolmadadır
Piyâle-i dili ḥûn-âb-ı gamla dolmadadır
Yazık ki rişini dest-i esefle yolmadadır
O kim hemîşe dehen-bâz-ı ḥ'âhiş olmadadır
Dünüvv-i zâtını işbât eder güvâh-ı taleb
- 5 Sülûk-i râh-ı ḳanâ' etdedir şerâfet hep
Ṭarîḳ-i âzda çokdur şunûf-ı zillet hep
Verir ḳazâya rızâ ' ârifâna râḥat hep
Gelir muḳadder olan rızḳ u câh u devlet hep
Gerek güşâde gerek bestedir şifâh-ı taleb
- 6 Ümîd-i rûzî ile etme hây-u-hû ey dil
Vüşûl-i maṭlab için olma ceng-cû ey dil
Der-i 'atâ-yı Ḥudâdan çevirme rû ey dil
Olup rûbûde-i esbâb-ı ârzû ey dil
Keşîde eyleme bî-iştibâr âh-ı taleb
- 7 Ṭarîḳ-i züllü edersen eger ki nâ-refte
Muşâberetle erersin güşâyîş-i baḥte
Metâ'-ı dehre ḥaḳâretle olma dil-beste
Ketân-ı 'izzeti pûsîde eyler elbette
Şeb-i ṭama' da şaḳın kim fûrûḡ-ı mâh-ı taleb

* TAHMİS[ÂT] (Başlık: Ü2 229a)

1 S 92a, Ü1 236b, Ü2 229a

2 loḳma-i S, Ü2: ni' met-i Ü1

3 kâḥ-ı S, Ü2: künc-i Ü1

- 8 Hümā-mişāl bülend-āşiyān olup ey dil
 Țımāh-ı çeşm-i cihāndan nihān olup ey dil
 Şebih-i mālīk-i şad-ḥān-mān olup ey dil
 Felekde nuḥbe-i müstāḡniyān olup ey dil
 Hazer kıl eyleme tük-lānıñı tebāh-ı taleb
- 9 Şafā-yı kan‘ bulunmaz ne sāgar-ı Cemde
 Ne vaşl-ı yār-i ḳadeh-gīr-i zūlf-der-hemde
 Selāmet-i dü sarā var bu ṭab‘ -ı ḥurremde
 Edīb merd-i ḥaḳīḳat-şināsa ‘ālemde
 Naḳışadır hele el-ḥaḳ sülūk-i rāh-ı taleb

2

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Riyāz-ı ḥuld-nümā ol şehiñ mekānı mıdır
 Nişār-ı gevher-i iṭrā sezā-yı kānı mıdır
 Fūrūg-ı her dü cihān tāb-ı ḥüsn ü ānı mıdır
 Hezārı zār eden ḥasret-i zebānı mıdır
 Şafā-yı behcet-i gül-gönçe-i dehānı mıdır
- 2 Țufeyl-i gönçeyi gehvārede ḥazīn etdiñ
 Cebīn-i verd-i teri bunca çin çin etdiñ
 Bu deñli mürğ-i ḥ‘oş-elḥānı der-kemīn etdiñ
 Çemende gūş-ı gülü böyle pūr-ṭanīn etdiñ
 Bu güne nāleleriñ bülbulā zamānı mıdır
- 3 Olan bahār-ı dile reng-sāy-ı faşl-ı ḥazān
 Țılan ḥavāṭırı pā-māl-i leşker-i aḥzān
 Veren secencel-i ezhāna jeng-i bī-pāyān
 Eden gönül bizi ḥam-geşte-ḳadd-i tāb ü tüvān
 Denileriñ ‘acebā bār-ı imtinānı mıdır
- 4 Keşide şafḥa-i ḥüsnünde hū mudur yoḥsa
 ‘Abirden eşer-i dūd bu mudur yoḥsa
 Çemende sünbül-i tāze-nümū mudur yoḥsa
 ‘Aceb kelāle-i piçide-mū mudur yoḥsa
 Semend-i nāz u delālīñ ser-i ‘inānı mıdır
- 5 Meşām-ı ‘ārifē būy-ı vefā müsahḥhardır
 Mezāk-ı ṭab‘ -ı le’ime cefā müsahḥhardır
 Lisān-ı şıdḳa maḳāl-i hüdā müsahḥhardır
 Edīb mülk-i suḥan hep saña müsahḥhardır
 Bu güne ḥüsn-i edā kimseniñ lisānı mıdır

3

[Taḥmīs-i Ġazel-i Nābī]

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Sā' id-i sāķī-i bezm-ārāda nīrū ḳalmamış
Hep tehī sāğarları bir cām-ı memlū ḳalmamış
Bülbülānda nağme-i şevķe tek-ā-pū ḳalmamış
Gülsitān-ı dehre geldik reng yok bū ḳalmamış
Sāye-endāz-ı kerem bir naḥl-ı dil-cū ḳalmamış
- 2 Ehl-i derdiñ yok fenā mülkünde āsāyişleri
Muttaşıl çerḫe 'alev-rīz olmada sūzişleri
Tāb-ı ğamdan pīşter olmaḳdadır nālişleri
Teşnegānıñ çāk çāk olmuş leb-i ḥāhişleri
Çeşmesār-ı merḫametde bir içim şu ḳalmamış
- 3 Olmadı ḥāşıl murādı ḥātır-ı rencideniñ
Hep hebā oldu tek-ā-pūsü dil-i ğam-dīdeniñ
Oldu zāyi' naḳd-ı şevķi 'āşık-ı şūrideniñ
Ḳadrin añlar yok bilir yok merdüm-i sencideniñ
Çār-süy-ı ḳābiliyyetde terāzū ḳalmamış
- 4 'Āşık-ı āvāre ḳalmış kūşe-i ğamda nizār
Zaḥm-ı nā-sūr-ı dile yokdur devā-yı sāzgār
Merhem-i çerḫ-i felekden olmasın ümmīdvār
Eylemiş der-beste dükkānıñ ṭabīb-i rūzgār
Ḥoḳķa-i pīrūze-i gerdūnda dārū ḳalmamış
- 5 Ḥāşılı olmaz rehā-yāb-ı 'anā ehl-i niyāz
Etse de hergiz Edībā inzivā ehl-i niyāz
Ṭūp-ı miḥnetden nice bulsun rehā ehl-i niyāz
Ceyş-i ğamdan ḳanda etsin ilticā ehl-i niyāz
Ḳal' a-i himmetde Nābī bürç ü bārū ḳalmamış

4

[Taḥmīs-i Ġazel-i Nābī]

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ġayra luṭfuñ baña zehr-āb-ı elem gelmez mi
Yā mezāk-ı dil-i pūr-şūruma sem gelmez mi
Rūz u şeb nālelerimden saña ğam gelmez mi
Beni dil-ḥaste görüp çeşmiñe nem gelmez mi
Yā peşimānī-i evzā' -ı sitem gelmez mi

3 S 93a, Ü1 253a, Ü230a

2 olmada S, Ü2: olmadır Ü1

4 S 93b, Ü1 254a, Ü2 130b

- 2 Hele ey şahid-i zibendeter-i bezm-tırāz
Kerem et eyleme ağıyāra der-i luṭfuñu bāz
Olmasın ‘aşıka vaż’ ın sebep-i sūz u güdāz
Sende inşāf ede ey āfet-i bigāne nevāz
Ġayr ile ülfetiñ insāna elem gelmez mi
- 3 Gāh beytü’l-ḥazen-i hecrde mihmān olduk
Geh ḥayāl-i ruḥ-ı cānān ile ḥandān olduk
Nice dem dā’ iye-i vaşl ile pūyān olduk
Ṭaleb-i kām ile biz bunca şitābān olduk
O da āyā bize bir iki ḳadem gelmez mi
- 4 Çeşm-i inşāf ile bak ol ruḥ-ı pūr-envāra
Nice tavşif olunur ol şanem-i meh-pāre
Söz bulunmaz ne denir la’ l-i leb-i dil-dāra
Ey düşen dā’ iye-i vaşf-ı dehān-ı yāre
‘Acebā ḥātırına rāh-ı ‘adem gelmez mi
- 5 Mevkib-i bār-ı murād-āver-i seyyāre-i cūd
‘Acebā ede mi kālā-yı ümīd ile vūrūd
Ḳala mı kāmıñ Edīb emti’ ası nā-meşhūd
Rāyegān olmaya mı yine metā’ -ı maḳşūd
Nābiyā ḳāfile-i luṭf u kerem gelmez mi

5

mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün mefā’ ilün

- 1 Dili zār eyledi te’ şir-i zaḥm-ı nāvek-i dūrī
Ser ü sāmānı nā-būd etdi sūz-ı tāb-ı mehcūrī
Yeter mecrūḥ-ı ‘aşka bī-dirīğ et sa’y-ı meşkūrı
Pey-ā-pey zaḥm-ı peykānıñla mecbūr eyle meksūrı
Ki yegdir ehl-i ḡam şivenle maḥlūt eylemek sūrı
- 2 Olurken levḥ-i dilde naḳş-ı taşvīr-i emel zāhir
Bulurken behcetiñle muḳle-i cān pertev-i bāhir
Giyerken maḳdemiñle Ka’ be-i dil ḥülle-i fāḥir
Dem-ā-dem zevre-i ṭayfiñla ābādān iken ḥātır
Ḥarāb-ābād-ı hicrān etme gel bu beyt-i ma’ mūrı
- 3 Nice kem-ḳadr olursa ehl-i ‘aşkı atma yabana
Nigāh-ı iltifāt et bī-dilān-ı nā-be-sāmāna
Şehā luṭf eyle dil-gīr olma rencūrān-ı aḥzāna
Gücenme dergehiñden bu’ d-ı her bī-tāb-ı hicrāna
Ki hiç şāyeste-i lev m etmek olmaz şaḥş-ı ma’ zūrı

- 4 Dil-i nā-ehl-i ğam da‘vā-yı ‘aşkı olmasın kâşid
Riyāzet-keşler olsun tārık-i endiše-i fāsīd
‘Abeşdir olmasın ezkār-ı hüsn-i yār için cāhid
Şakın nuṭk-ı süveydā-yı dil-i mağşūş ile zāhid
Cemālin yād edip zulmetle memzūc etmesin nūrı
- 5 Zekāveş mūncelīdir muḥtefī her dildeki rāzım
Eger ibdā-yı rāza olmasam da ‘āzım ü cāzım
Nihān olmaz şarīr-i mizber-i nākūr-ı āvāzım
Edīb engüşt-i kilik-i māhir-i i‘cāz-perdāzım
Nev-ā-nev pūr-ṭanīñ eyler diyār-ı Çin ü Fağfūrı

6

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Degil mevķūf-ı ta‘līm-i peder ‘irfāna ced lāzım
Ḳarīn-i reh-ber-i feyz olmağa maḥv-ı cesed lāzım
Gönülden āşinā-yı reşk-i nā-fercāmı red lāzım
Der-i ‘uzlet-nişin-i hāne-i tesbiḥe sed lāzım
Ritāc-ı beyt-i ḳalbe perde-i selb-i ḥased lāzım
- 2 Şebistān-ı emelde şem‘veş sūzān u giryāna
Riyāz-ı sa‘yda bülbul gibi pūr-şevķ ü nālāna
Ṭarīķ-i ‘azımda bī-reh-nümāy-ı nā-be-sāmāna
Deyācī-i ṭalebde sālīk-i minhāc-ı ‘irfāna
Delil-i şādīķ-ı envār-ı meh-tāb-ı ḥired lāzım
- 3 Olur ümmīdvār-ı fevz olan fāriğ bu dünyādan
Ki Müslim pā-biründür lā-cerem şahn-ı kilisādan
Ehemdir ihtiyāṭı ‘āķiliñ ezrār-ı a‘dādan
Diyār-ı ḳalb-i şāfi ihtifāza şūr-ı ehvādan
Vülāt-ı enfüs-i emmāreye ‘azl-i ebed lāzım
- 4 Keseldir rāğībān-ı vuşlata āheste iķdāmı
K’olur encām-ı sa‘yı maḥz-ı istiḥşāl-i nā-kāmı
‘Uluvv-ı menziletdir merde maḥv-ı cism ü güm-nāmı
Şıķaldır ṭalībān-ı rif‘ate eşvāb-ı ecsāmı
‘Urūc-ı evcğāh-ı ḳurba rūḥ-ı bī-cesed lāzım
- 5 Kemīn-i ihtilāda tuḥfe-i baḥş-ı kibār ister
Şi‘ār-ı meskenetle kesb-i ḳadr ü i‘tibār ister
Ḳuvā-yı mekr ile taḥşīl-i ḳurba iķtidār ister
Keş-ā-keşle tek-ā-püy-ı ḥarīm-i vaşl-ı yār ister
Edībā zāhid-i esmā-keşe nefy-i beled lāzım

7

Taḥmīs-i Gazel-i Nābī

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Ru'yet-i yāre şaḳın olma nigāh-āmāde
Eylemez turreşi pāy-ı nigeḥiñ āzāde
Şibhi yok behcetiniñ şırzime-i ḥūrāda
Bakılır mı o şeh-i kişver-i ḥüsn-ābāda
Etse mir'āta nazar 'aksi gelir feryāda
- 2 Āhımız tārīm-i nüh çerḥe olurdu vāşıl
Etmese tāb-ı dili fikret-i vuşlat zā'il
Kūhlar bād-ı dem-i ḥasrete olmaz ḥā'il
Bī-sütünü bir işāretle ḳoparmak ḳābil
Tīşesi ser-zeniş etmezse eger Ferhāda
- 3 Vaşf-ı ruḥsār-ı dil-ārāda füzündür aḳvāl
Nüşa-i menḳıbet-i ḥüsnü olunmaz ikmāl
Behcetin ḳılmış idi cünd-i nazar māl-ā-māl
İzdiḥām-ı nigeḥ etmişdi cemālin pā-māl
Ne güzel geldi maḥallinde ḥaṭı imdāda
- 4 Neş'esiz nāṭıḳa-i şoḥbet-i yār ebkemdir
Ḥāṭırı bāde-i gül-güne ile ḥurremdir
Māye-i şevḳ aña keyfiyyet-i cām-ı Cemdir
Bā' iş-i ḥande olan ḡonçeye hep şeb-nemdir
Bī-tekellüf açılır dil-ber-i şahbā-dāde
- 5 İctilāb eylemege ḳısmet-i nān u ābı
Rence düşmekde Edīb ehl ü 'iyāl aşḫābı
Bulamaz semt-i rehā etse de münsed bābı
Leşker-i maşrafa tāḳat getirilmez Nābī
Ḳuvvet iḥsān ede Allāh meger irāda

8

mef' ülü mefā'ilü mefā'ilü fe' ülün

- 1 Tefsīde-deḥānım beni şahbāya ḳanıḳdır
Sāḳı ki bu ekdār ile göñlüm bulanıḳdır
Gör ehl-i ḡamı ḥ'āb-ı şafādan uşanıḳdır
Sen ḥuṭfe ḳıyās eyleme 'āşık uyanıḳdır
Şeb tā-be-seḥer sūziş-i ḡamla o yanıḳdır

7 S 93a, Ü1 254a, Ü2 231a (Başlık S)

2 bād-ı S, Ü1: yād-ı Ü2

8 S 93b, Ü1 241b, Ü2 231b

- 2 Bî-dâd ile ka‘r-ı sekarı eyleme dâriñ
Şehd ü şeker-i kesb-i helâl eyle medâriñ
Maqbûl-i şerîfân olamaz maṭlabı ḥ‘ârîñ
Me‘bûn ḥarîdâr ise de kîrine yârîñ
Menhûm-ı şîrâ olduğu deryâda balıktır
- 3 Deryûzeyi kâr eylemede bay u gedâdan
Uṭrûfe-i mergûbe umar bād-ı hevâdan
Pür-şervet iken şanma çıkar köhne ridâdan
Zâhid geçemez pâre-i kirpâs-ı riyâdan
Güyâ ki aña raḥne-i dîne yamalıktır
- 4 Peyveste gözü sifleleriñ sîm ü zerinde
Fersûde yüzü mîr ü şehîñ ḥâk-i derinde
Aḳtârda yok mişli mezemmet hünerinde
Terk-i meyi ser-rîşte eder ta‘ne-i rinde
Mürşid diyemem sāgar-ı Cemden uşanıktır
- 5 Oldu hem ü ḡam ṭab‘-ı şeb ü rûzıma ‘ādî
Gördüm görelî ḥ‘âb-ı şeb-i rûz-ı me‘ādî
İfrât ile çün kârihiz esbâb-ı fesâdî
Rû-zerd-i herâsımdır Edîbâ ḡam u şādî
Teb-dîde gibi her biriniñ beñzi çalıktır

9

mef‘ûlû fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Rûsvâlig etme nûş-ı şarâb eylemiş gibi
Kılma sefeh şıyânet-i ‘âr etmemiş gibi
Koy ıztırâb-ı nefsiñi seg dişlemiş gibi
Zâd-ı ḥarâma şunma yedi görmemiş gibi
Laḥm-ı kerîh-i dük-i bedi görme miş gibi
- 2 Dür eyle faḥret-i neseb-i mâder ü ebi
Bîḡâne kıl küdüreti şâf eyle meşrebi
‘İzzetle ol şitâfte-i sîret-i Nebî
Yok merde hiç zerî‘a-i zillet kem iş gibi
Ġışşâş olma kârîñı pāk et gümüş gibi
- 3 Sîr eyle merd-i sifle-i bî-‘âr-ı mu‘tenî
Kıymaz şîrâ-yı nâna eger olsa da ḡanî
Güyâ hemân ki bulmadı göñlünce ḥ‘urdenî
Nev-bâve-güne ḡayıtını muḡlim-i denî
Dil-berleriñ dehânına almış yemiş gibi

4 mezemmet S, Ü2: mezellet Ü1

9 S 94a, Ü1 242a, Ü2 231b

2 şitâfte-i S, Ü2: şerâfete-i Ü1

- 4 Geçmekde şadr-ı hâne-i gayra evi gibi
Ebyât-ı şî'r içindeki harf-i revî gibi
Maqlûb olursa da görünür müstevî gibi
'Allâme keyf-i meyle bu şeb Mevlevî gibi
Âlüftelerle rakşa girip oynamış gibi
- 5 Hâlim benim miyâne-i' âlemde pek garîb
Terk-i hamîyyet eylemeden bulmadım naşîb
Düş-ı dilimdedir gam-ı her dūr u her qarîb
Dilden nemîme-sâz-ı maḥabbet bu dem Edîb
Râzım şadîk ü düşmene hep söylemiş gibi

10

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Tarîk-i gam-güsâriye şürü'-ı bî-lüzûm etdik
Derûnu zaḥmnâk-i ta'ne-i ağıâr-ı şûm etdik
'Abeş bu hâtır-ı âzâdeyi ḥabs-i hümûm etdik
Ḥadîş-i bâli ancak nakl-ı bed-ḥâh-ı nemûm etdik
Şeb-i telḥ-âbe-nüşîde ne bal etdik ne mûm etdik
- 2 Sühâyı bî-te'emmül âftâb-ı pür-ziyâ gördük
Rûḥâm-ı esvedi âyîne-i 'âlem-nümâ gördük
Kemer-bend-i dâlâli müsteḥakk-ı ihtidâ gördük
Ḳabâ-yı şıdkı bî-câ lâyıḳ-ı ehl-i riyâ gördük
'Acebdır kim hümâyı târik-i erzâle bûm etdik
- 3 Naşîhatle degil çeşm-i cehûle ercümend olduk
Velîkin rûtbe-i ḥâ'ârîde gâyet ser-bülend olduk
Ġaraż neyl-i nevâzişken sezâvâr-ı gezend olduk
Dehân-ı gûşuna bir kerre şekker-rîz-i pend olduk
Semâ'-ı şeyḥi gûyâ zarf-ı zehr-âb-ı şütûm etdik
- 4 Ümîd-i maḥv ederken naḳş-ı ehvâ etdi istilâ
Girizân-ı ehvâ olmaḳda imkân oldu nâ-peydâ
Ferâgat-cûy-ı meyken câmı sâķî eyledi imlâ
Dili ser-mest-i aḳdâḥ-ı tecerrüd etmeden gûyâ
Ḥarîdâr-ı benât-ı müşteheyyât-ı kürûm etdik
- 5 Füzündür mihr-i rûy-ı dil-rübânîñ tâb-ı işrâķı
Ḳarîr etdi gelince bâġa çeşm-i verd-i müştâķı
Şabâ terḥîb ile çün açdı zîbâ ferş-i evrâķı
Edîbâ şerm ile kâlâ-yı sündüs-târ-ı eşvâķı
Reh-i dil-dâra pây-endâz-ı hengâm-ı ḳudûm etdik

11

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Hecr ile kaldım 'aceb rencür-ı bî-dermân-ı ğam
K'intizâr-ı şit-i peyk-i vuşlat-ı ferruḡ-ḡadem
Eyledi gûş-ı temennâmı ḡalelnâk-i şamem
İftirâkıñla mezâḡ-ı sem'e birdir neyle sem
İntikâ-yı telḡi-i hicrâna bilmem n'eyleşem
- 2 Bezm-i fûrḡatde müdâm-âşâmî-i zehr-âb-ı hem
Kıldı ḡalim düşmen-i fikr-i siyeh-mestân-ı ğam
Hecme-i endüh ile olmaz ḡilâf etsem ḡasem
Bî-temennâ-yı vücûd eyler beni her dem 'adem
Vaktidir gelse şü'ün-ı dîdeden her dem'e dem
- 3 Nehc-i inşâf olmadan metrûk-i her bay u gedâ
Gelmemekden ḡill ü ḡürmetden dil-i ḡalka ḡinâ
Oldu naşfet-kâr olan gûyâ ki reh-yâb-ı ḡaḡâ
Reh-zenânıñ bulmamaḡdan intihâbı intihâ
Böyle mehcûr oldu minhâc-ı secâyâ-yı kerem
- 4 ḡalkda naḡş-ı ḡulûs olmuş ser-â-ser mün'adim
Cümleniñ ma'mûre-i iḡlâş-ı ḡalbi münhedim
ḡavr-ı zışt-i nâsı pek bildim çü im'ân eyledim
Dehrde yek-dîgere yokdur vidâdı mültezim
Dil-bere 'âşıkdadır ancak vidâd-ı mültezem
- 5 Nâminı her sifle İskenderle hem-nâm etmede
Revzen-i her kâḡına ḡ'urşidden câm etmede
Ehl-i dîne müşrikân telḡin-i İslâm etmede
Dünlar 'âle Edîb infâz-ı aḡkâm etmede
Ya'ni segler oldu şîrâna emîr-i muḡteşem

12

mef'ûlû fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Olmaz 'adûyu tîḡe ḡilâf etmeyem desem
Seyl-i dimâyı hem-ser-i Ḳâf etmeyem desem
Güçdür bu ḡamla terk-i 'afâf etmeyem desem
Eşk-i revânı ḡann-ı ḡilâf etme yem desem
Durmaz ne deñli ḡamla meşâf etmeyem desem
- 2 Görmekden ehl-i şaḡveti çeşmim kelîl olur
Renc-i şühûd-ı faḡş ile cismim 'alîl olur
Her ḡalbden derûnuma nâfiz sebîl olur
İzhâr-ı 'aks-i nîk ü bede müsteḡîl olur
Âyîne-i derûnumu şâf etmeyem desem

- 3 Etvārda ne deñli olursam vaķār ile
 Hāşā ya meyl-i kâ'ide-i terk-i 'ār ile
 Sevdā-yı 'aşk-ı yārde qaldım bu kār ile
 Olmaz taḥayyül-i gül-i ruḥsār-ı yār ile
 Çāk-i dili nümüne-i kâf etmeyem desem
- 4 Dīvān-ı 'aşkı ben ki qapaldım dirāyete
 Hācet ne nazm-ı Şā'ib ü 'Örfi vü Şevkete
 Göñlüm Beniyyedir heme zevvār-ı miḥnete
 Mümkün degil ḥacīc-i behīc-i maḥabbete
 Beyt-i 'Atīk-i qalbi meṭāf etmeyem desem
- 5 Bed-ḥ'āhlıqla ol ki baña kem-nigāh olur
 Keşf-i zāmīrim etse eger ḥayr-ḥ'āh olur
 Hurd u büzürge seng-i direm kıblegāh olur
 Düşmen Edīb ḥālīme şādīk güvāh olur
 Ben her ne deñli lāf ü güzāf etmeyem desem

13

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Derūna sünbül-i gīsūlarıñdan başqa bir bāğ it
 Ribāt-ı ittişālī ḥātır-ı şūrīdeme sağ it
 Baña va'd-i nevāl-i vaşlı bī-āmīziş-i lāğ it
 Ber-i sīmīn-i nermiñ sīneme gel penbe-ber-dāğ it
 Dil-i maḥrūruma rīkīñle pür nā-dīde bardağ it
- 2 Bütün dil-dādedir nev-rūza çünkim nāṭık u şāmit
 Gerekdir ehl-i ezvāka bu zevkı olmamak fā'it
 Dem-ā-dem geşt-i bāğ et olma hīç çün-āb-ı cū sābit
 Göñüldeñ guşşayı ey 'āşık-ı dil-ḥaste ırağ it
 Bahār oldukça kendiñ şevk ile dil-beste-i rāğ it
- 3 Hele ol dil-ber-i şāhib-vefāñiñ lūtfu var olsun
 Qomaz kayd-ı ğamından 'āşık-ı āvāre kırtulsun
 Heves-kārım vukūf-ı nāme-i rāzım revā görsün
 Nedīm-i ḥıbret-i ḥālīmle zevk-i tesliyet bulsun
 Şabā lūtf et peyām-ı şevkimi dil-dāra iblāğ it
- 4 Baña raḥm eyle benden ğayra cānā eyle istignā
 Nigāh-ı meyli kıılma dīgere lağzīde-pā aşlā
 Nīkāb-ı şerm ile olsan daḥi meclisde pā-ber-cā
 Yüzüñ göstermeden şun ehl-i bezme sāğarı ammā
 Benim'çün sākiyā 'aks-i ruḥuñ mīnāya ifrāğ it

3 Hāşā ya S, Ü2: Hāşā ki Ü1

5 kem-nigāh S, Ü2: bed-nigāh Ü1

13 S 95b, Ü1 244b, Ü2 233a

- 5 Nedendir derdiñ inkār etme ikrār eyle ey bülbül
 Ezā-yı hārdan gülden mi iş‘ār eyle ey bülbül
 Ğarīm-i ğamla şimdi terk-i peykār eyle ey bülbül
 Nevā-yı hasreti güلزāra iksār eyle ey bülbül
 Edībāsā hūzūr-ı yāre ‘arz-ı şevki isbāğ it

14

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Mebānīdir dālāl ü ihtidāniñ resm ü āyini
 Yetişmez künhüne her sāde-fehmiñ zann u taḥmīni
 Bu rāz-ı mübhemiñ ancağ budur minhāc-ı tebyini
 Nebiñ zülmet-i işrākden çeşm-i rehābini
 Görür maḥşūr-ı tārīk-i ‘amā çeşm-i rehā-bini
- 2 Gülü-yı ejdehā-tiryākiñ olmaz cāy-ı ta‘yini
 Şereng olmaz dehān-ı dil-beriñ de rīq-i şirini
 Müberhenken muzırr u nāfi‘iñ taḳbiḥ ü taḥsini
 Edāya dīn-i İslāmiñ eden teysir şartını
 Eder mi tinden maḥlūkuna ālāt-ı şer tini
- 3 Lüzūm-ı terbiyetle sīret-i ḥāyin emīn olmaz
 Ḥayā-bīgāneler kār-ı bedinden şermgīn olmaz
 Televvün-kār-ı dīn ü mezhebiñ şekki yakīn olmaz
 Faḳīh-i sum‘ager şāyeste-i telkīn-i dīn olmaz
 Degilken maḥrem-i sem‘-i ḳabūlü nuṭḳ-ı telkīni
- 4 Dürüg-ı maḥz olur güftarı her şahş-ı mürāyiniñ
 Ḥarişidir sedāda inşinādan bī-nevāyiniñ
 ‘Abeşdir meşrebinde tā‘ati emr-i Ḥudāyiniñ
 Riyāen da‘vī-i İslām eden merd-i bed-āyiniñ
 Seçilmez nüşā-i İncilden ser-nāme-i dīni
- 5 Kelām-ı ḥikmet-āmiziñ semā‘ı hūş-pirādır
 Fūrüg-ı dürr-i ma‘nī pertev-i çeşm-i elibbādır
 Cemāl-i şüh-ı güftār-ı mühezzeb ḥayret-efzādır
 Sezāvār-ı şühūd-ı dīde-i idrāk-i dānādır
 Maḳālāt-ı Edibiñ ḥüsn-i simā-yı mezāmīni

15

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hıdīvān-ı cihānıñ hāl ü 'ağdın şanma gerçekden
Bu vādilerde gel vā-reste-fıkr ol zanla şekden
Giriz et iltifāt-ı neyl-i mülk-i nā-mümellekden
Şaķın 'azm-i Sitānbül eylemekden geçme Hersekden
Ciyef-ğ̃āriden el çek tı' me-cüyā olma her segden
- 2 Hāzer kıl mübtelāyān-ı ribāt-ı ğayr-ı münfekden
Çekil her rāğıb-ı tahrik-i şūr-ı nā- muharrekden
Tevakkī et dühūl-i dergeh-i paşa ile begden
Lebiñ āsūde kıl telşim-i dest ü dāmen etmekden
Dehānı būsā haşr et nān-ı huşku geçme etmekden
- 3 Kime bir behre vardır 'ālemiñ nezdik ü dūrundan
Eger bī-sūd olursa rāhat-ı yevm-i nüşūrundan
Bu dehriñ fark olunmaz kāhı mevtānıñ kubūrundan
Ba' id ol şehr-yārānıñ sarāy-ı pūr-kuşūrundan
Nigāh-ı meyli yum her revzen-i tāķ-ı müşebbekden
- 4 Seyāhatle faķaķ tehzib-i hulķu eylemez ādem
Şifāt-ı hüsn-i hulķu olmadıkça cān ile tev'em
Tahārāt-ı şiyemdir zāhidinine cümleden aķdem
Sükūn-ı künc-i 'uzlet sālīke evlā iken bilmem
Ne hāşıl iğtirāb-ı mülket-i A' cām u Özbekden
- 5 Serinde ser-fidāyān-ı ğarāmiñ ser-penāh olmaz
Hevā-yı iştihār u rağbet-i zerrin külāh olmaz
Gürūh-ı muhlişān ez-ğayr-ı Hāķķ ükrūme-ğ̃āh olmaz
Edib ehl-i nühā minnet-keş-i ihsān-ı şāh olmaz
Ki berterdir ziyān-ı sūdu husrān-ı yek-ā-yekden

16

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Peyām-ı būy-ı zūlfūñ hep meşām-ı ğuş-ı 'ālemde
Nevīd-i mihr-i rūyuñ çeşm-i sem' -i şād u hurremde
Sezādır ben dağı nāzişger olsam mesned-i ğamda
Hayāliñ cāy-ğir olduğça ka'r-ı çāh-ı dīdemde
Çıkar bir 'aks-i Yūsuf dīdeden her reşha-i nemde

- 2 Yaraşdı levh-i cāna mizber-i tiriñle tahririñ
Beni ğayrı helāke farkı yok ta'rif ü tenkiriñ
Baña çün lutf-ı çāk-i sinedir ikrām u tevķiriñ
Gözünde tütüyādır zaḥmımıñ te'şir-i şemşiriñ
Haleldir çeşmine reng-i şifā ruḥsār-ı merhemde
- 3 Bulunmazdı rüsüm-ı üns ü ülfetden eşer hergiz
Olunmazdı şühüd-ı şekl-i envā'-ı beşer hergiz
Bilinmezdi nuķuş-ı cebhe-i levh-i kader hergiz
Kābül-i inkisām etmezdi ezcā-yı suver hergiz
Kālaydı 'aks-i Havvā muḥtefī mir'āt-ı Ādemde
- 4 Kāzā ehl-i fütüvvetle müheyyā eyler in'āmin
Feṭānet-pīşe ol dūr eyle kalbiñ ğayrı evhāmın
Gider nā-yābī-i ehl-i kerem endişe-i ḥāmın
Nigīn-i eşhiyādan fāriğ etseydi kerem nāmın
Bedīd etmezdi naķş-ı ḥātem-i engüşt-i Hātemde
- 5 Küleh-püşān-ı kan'ın ḥüsnü olmaz tāt-ı Husrevde
Bulunmaz i' tibār-ı köhnesi bir ḥil'at-i nevde
Rehindir iştihā-yı gendümü nān-pāre-i cevde
Edibā sāḥa-i bīmārgāh-ı çerḥ-i kec-revde
Marīz-i bi-devādır ta'm-ı rāḥat bulmayan ğamda

17

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bülüg-ı 'izz ü cāha ḥātır-ı ḥayrānımız yokdur
Hevā-yı genc ile āh-ı dil-i nālānımız yokdur
Firāk-ı mehveşānla dīde-i giryānımız yokdur
Murādāt-ı cihāndan hiç ğam-ı ḥırmānımız yokdur
Ĝam-ı a' dādan ancaḳ rāḥate imkānımız yokdur
- 2 'Acebdir şu'le-i nār-ı dilim oldukça bī-ġāye
Şühüd-ı rencişimden şād olur ḥaşm-ı fūrū-māye
Mübāḥ olmuş o deñli inkisārım ehl-i dünyāya
Cihānı yaḳsa sūz-ı sine-i pūr-tābı itfāya
Sirişk-i çeşmimizden özge āb-efşānımız yokdur
- 3 Ederdim 'ahd-i ḥillet ḥaşm ile peymānı saĝ olsa
Kıldardım meyl-i ru'yet şekline ruḥsārı aĝ olsa
Severdim gülşeni bī-āşiyān-ı büm u zāĝ olsa
Cihāna dil verirdik belki bir vakt-i ferāĝ olsa
Ki fikr-i ḥüsn-i dil-berden tehī bir ānımız yokdur

- 4 'Alil olmakda dil te 'şir-i zaḥm-ı sū'-i fi' linden
 Ḥarīḳ olmakda sīne āteş-i cevriyle şuglinden
 Bize cevrin uşanmaz şüret-i şefkatle ca' linden
 Dil-i zāra şifā-ḥ'āh olmağa dārū-yı la' linden
 Giderdik yāre ammā gitmege dermānımız yokdur
- 5 Riyādan bī-naşibiz şıdk ile germ-ülfetiz ancaḳ
 Cehülū tārikiz dānā ile hem-şoḥbetiz ancaḳ
 Maḳāl-i şādıḳānı fehme ehl-i diḳḳatiz ancaḳ
 Edib aḫyār ile ülfetde şāḫib-fiṭnatiz ancaḳ
 Medār-ı 'işret-i eşrār olur iz'ānımız yokdur

18

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şifāyı zaḥm-ı derūna ḳazā dūrūr edecek
 Feraḥ muḫālaṭa-i ḳalb-i nā-şabūr edecek
 Naḫar müşāhede-i peyker-i ḫuzūr edecek
 Göñül letāyif-i ḡam ḫātıra ḫuṭūr edecek
 İfāza-i eşer-i neş'e-i sürūr edecek
- 2 Vifāḳı çünki felek eyleyip şikāḳa bedel
 Olup zidüde göñulden sevād-ı jeng-i melel
 Bulup ḳuvā-yı ta'atṭul şebāt-ı pāy-ı kesel
 Edip izāle-i zulmet fūrūḡ-ı şem'-i emel
 İnāre-i ḫarem-i maḫfil-i şu'ūr edecek
- 3 Ḳarīr-i bāşıra ol ey cerīde-ḫ'ān-ı rızā
 Nigāḫıñ eyle şinā-kār-ı lücce-i ma'nā
 Ki dem-be-dem şuḫuf-ı 'ilm-i ḡaybden ḫālā
 Nice ferā'id-i rāz-ı nihüftü kilik-i ḳazā
 Veri'a-i şadef-i sīne-i suṭūr edecek
- 4 Gürūh-ı mübtedirān-ı ṭarīḳ-i ehvāyı
 Cünūd-ı mültezimān-ı cefā vü izāyı
 Nüfūs-ı fācire-i müftenān-ı dünyāyı
 Yed-i meniyye-berāt-ı ḫayāt-ı a'dāyı
 Şubūr u ḫetf ile āgende-i ḳubūr edecek
- 5 Ḳo şān-ı ḡafleti etme derūnuñu ilhā
 Nigāḫ-ı raḡbetiñi ḳılma ṭāmiḫ-i dünyā
 Bedīd iken nice naḳş-ı sürādıḳ-ı ḫafā
 Edib icāle-i çeşm-i başiret et zīrā
 Verā-yı perdede esrār var zuḫūr edecek

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Nigâhın etmiş iken hîre nûr-ı i'câbı
Şühûd-ı rûyuña mihrin olur mu hiç tâbı
Gâmîla dîde n'ola bulsa şekl-i mîzâbı
Kadîñ hayâli kıomaz eşk-i çeşm-i bî-ğ'âbı
Çeker şerâyin-i sâk-ı nihâle biğ'âbı
- 2 Dil-i şikeste ki çokdan şikâr-ı zülfündür
Harîş-i neş'e-i bûy-ı bahâr-ı zülfündür
Olur mu zâyî' o kim karar-ı zülfündür
Şeb-i şühûd-ı cemâlinde târ-ı zülfündür
Yine kenâra çeken ğark-ı cûy-ı meh-tâbı
- 3 Sitemle ülfet eden lûtfu iltizâm edemez
Nihâdı re'fet olan cevri bî-makâm edemez
Vesîle-cûy-ı zafer meyl-i intikâm edemez
Remân-ı satvet-i bîmin ümîde râm edemez
Tecâvüz eylemeyen lûtfu hadd-i irhâbı
- 4 Murâd için o ki sa'yında infirâd eyler
Reh-i tevekkülü mehcûr-ı i'tiyâd eyler
Şitâb-ı sa'yı anı şanma ber-murâd eyler
Şâdef tılısm-ı dilin yada bî-güşâd eyler
Naşîb ehline kıor genc-i dürr-i nâ-yâbı
- 5 Tenûr-ı sîneyi pür-dûd-ı âh eder âhîr
Reh-i demâra dilin rû-be-râh eder âhîr
Vaşîd-i züll ü hevânı penâh eder âhîr
Der-i te'essüfû deryûzegâh eder âhîr
Me'âş-ı nâsa eden sedd-i bâb-ı esbâbı
- 6 Ümîd-i şıdk ile her yâr-ı ğâra aldanma
Vişâli şem'ine pervâneveş şakın yanma
Şafâ verir deyü her bir şarâbdan kıanma
Sezâ-yı lezzet-i gül-kand-ı mihr olur şanma
Bilen hevâ-yı tena'umla cây-ı aħbâbı
- 7 Cemâl-i duhter-i rez çeşmimi kıarîr eyler
Şühûd-ı şâhid-i makşûdumu yesîr eyler
Neşât-ı bâlîme te'sîr-i bî-naẓîr eyler
Edîb dâ'îye-i def'-i ğam 'asîr eyler
Mezâk-ı ehl-i dile terk-i sâğar-ı nâbı

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Miyân-ı ehl-i ğamda hâledir raġbet degil kâle
Odur ol zümreniñ nehc-i bülûġu sūy-ı âmâle
Dem-â-dem şâġ-ı cism-i 'âşıkı tahrîk eder nâle
'Aceb mi bûlbûl-i şeydâ konarsa daldan dala
Ki erbâb-ı maġabbet müntakıldır hâlden hâle
- 2 Leb-i la'lin hayâl et çeşm-bend ol sâġar-ı mülden
Şemîm-i zülfün al sedd-i meşâm et bûy-ı sünbûlden
Görüp hayretle geçme hüsn-i dil-dârı te'emmûlden
'İzâr-ı yâre gönûl ver geç ferîb-i lâle vü gülden
Şaġın ser-mestî-i ġafletle düşme âlden âle
- 3 Hevâ-yı dil-beri me'nûs-ı cân et düşme ehvâya
Düşürme gönüñü bihûde gel sevdâ-yı bî-câya
Bakıp bedr-i münîre mâ'il olma behcet-i aya
Nişâr-ı şevki haşr et mâhdan mihr-i dil-ârâya
Felekde raġbetiñ olduġça olsun 'âlden 'âle
- 4 O kim mihr-i dilin reh-bürde-i sūy-ı zevâl etmez
Ribât-ı ittişâlin âşinâ-yı inġilâl etmez
Dil-i 'âşık şevâbı cehl edip meyl-i vebâl etmez
Ġam-ı hâli benî reh-yâb-ı fikr-i ġamm u hâl etmez
Revâ görmem nigâh-ı ârzûyu hâlden hâle
- 5 Nedîm-i fikri baġr-ı gevher-i iġbâle ġavvâş et
'Avâmîñ 'işretin terk eyle meyl-i şoġbet-i ġâş et
Dili 'uzlet-ġüzîn-i ülfet-i erzâl-i eşġâş et
Şereng-i sum'ayı koy sîneyi pür-şehd-i iġlâş et
Ki kılsın lezzet-i şıdkıñ sirâyet bâlden bâle
- 6 Ĥarişânîñ sîkâm-ı züllüne gelmez şifâ herġiz
Olur tedbîr-i te'sîr-i devâ pâ-ber-hevâ herġiz
Tena'umdan tef-i ġirmânı bulmaz intifâ herġiz
Nice erzâle pâ-mâl olmadan olsun rehâ herġiz
Eren aġdâm-ı ehl-i şervete rû-mâlden mâle
- 7 Semâ'-ı 'âlemi medhûş-ı şît-i âh ederdim ben
Fîrâġ-ı yâr ile yek ġasreti pencâh ederdim ben
Temâşâ-yı riyâza vahşeti hem-râh ederdim ben
Edîbâ seyr-i bâġ-ı 'âlemi ikrâh ederdim ben
O ġül 'arz etmese reng-i 'izârın sâlden sâle

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Lānede bülbül-i dem-beste-i şāhib-ḥāle
Rûy-ı gülden yetişir tâb-ı neşât-ı nāle
Râz-ı 'aşkı getiren sūziş-i ḡamdır kâle
Bî-çerāḡân edemez dāḡını inhā lāle
Târ-ı şeb māni'-i taşvîr-i suḡandır lāle
- 2 Şevb-i nāmūs sezāvâr-ı her insân olmaz
Ehl-i işrāk kemer-beste-i îmân olmaz
Her cebîn cilvegeh-i şa' şa' a-i ân olmaz
'Araḡ-ı şerm ü ḡayâ her bûte şâyân olmaz
Ḥacle-i bâḡda âb-ı ruḡ-ı güldür jâle
- 3 Ḥiddet-i nûr-ı başar ḡaşşa-i bînâdır
Maşriḡ-i şu' le-i mey nâsiye-i mînâdır
Sûz-ı ḡam zînet-i kânûn-ı dil-i dānâdır
Dil-i âzâde-i ḡam mürtekim-i ehvâdır
Şehd-i şîrîn kesel-i dām-ı megesdir bâle
- 4 Neş'e-i şıdk ile yârâna pür ister nâme
Kim bakar zarf-ı şarâb olsa da fâriḡ câma
Ma' nî-i vâzihî ḡacet ne gerek ifhâma
Ḥüsn-i taḡrîr iledir ḡüsn-i şarîr-i ḡâme
Faḡrı kâlâ-yı girân-māye verir dellâle
- 5 'Âşıkân nehc-i emân-ı ḡamı eyler taşvîb
Menhec-i mehleke-i ferḡati kılmaz taḡrîb
Ḡâḡ ḡâḡ etse de iḡbâl-i meserret terḡîb
Şevḡ-i ḡam ḡâtırı muḡtell-i sūrûr etmez Edîb
Bî-eşerdir ramazân müstened-i şevvâle

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Hevâ-yı intikâmından seniñ ey bî-emân geçmem
Reh-i peykârîña etmekden itlâḡ-ı 'inân geçmem
Seni zâr etmeden bî-zâr iken senden cihân geçmem
Baña etdiklerinden ey raḡîb-i bed-ḡümân geçmem
Seni her dem siḡâm-ı âha etmekden nişân geçmem

21 S 130a, Ü1 239b, Ü2 235a

1 Lānede S, Ü1: Nālede Ü2 / yetişir S, Ü2: yetişip Ü1 / sūziş-i S, Ü2: şūriş-i Ü1

2 îmân S, Ü2: idrāk Ü1

3 ḡaşşa-i S, Ü2: ḡāşıye-i Ü1

4 pür ister S, Ü2: yaraşır Ü1

22 Ü1 239b, Ü2 235b

- 2 Sitemdir fikr-i rûzuñ cevrdır endîşe-i şâmîñ
Remân eyler dil-i nezdîk ü dūru şöhret-i nāmîñ
Tarîk-i hayra gitmez tevsen-i idrāk-i nā-rāmîñ
Nigāhımda ḥalîd-i ḥār olur her naḳş-ı aḳdāmîñ
Yoluñdan sehv ile geçdikçe bî-zaḥm-ı ziyān geçmem
- 3 ‘ Amā-yı kalb ile çeşmiñ ḳarîn-i intibāh olmaz
Ki teşḥîş etmediñ kim ‘ aşîka ḳayd-ı nigāh olmaz
Bilinmişken cihānda keh-rübā bî-cezb-i kāh olmaz
Baña tevcîh-i çeşm-i ihtiyārîñ sedd-i rāh olmaz
Serîr-i vaşla yol buldukça ben senden nihān geçmem
- 4 Melāl-i zāhirim yokdur derūnum zārdır yoḥsa
Firāşım pister-i güldür nişestim ḥārdır yoḥsa
Tecellüd şān-ı gayretdir belā nā-çārdır yoḥsa
Beni bî-‘ār eden sevdā-yı ‘ aşḳ-ı yārdır yoḥsa
Reh-i terk-i ḥayādan ihtiyārımla hemān geçmem
- 5 Denîye raġbetim yok her ne deñli mihrbānımsa
Nüfûrum bî-ḥayādan māye-i ārām-ı cānımsa
Dilim bî-‘işmeti ikrāh eder ḥûr-ı cinānımsa
Edîbā sifleyi buġz eylerim rūḥ-ı revānımsa
Tenimde nefret-i erzāleden oldukça cān geçmem

23

mef‘ülü fā‘ilâtü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Terk eylesin şenāyi‘-i dirînesin bize
Göstermesin melek deyü pūzînesin bize
Ḳılsın cüdā ne-behre-i naḳdînesin bize
‘Arz etmesin zāmāne fûrû zînesin bize
Dür eylesin vehîc-i fûrûzînesin bize
- 2 Yok āzımız nevāle-i maḥşûş-ı müfrize
Ḥursend iken tenāvül-i elvān-ı mûcize
Mûcib nedir ihānet ü taḥḳîr-i ‘âcize
Etsin cemîle derse eger ki nesin bize
Şādız ‘adû k’ederse eger kînesin bize
- 3 Ḳaldık şikeste āh ile belvā-yı ‘aşḳda
Bî-mişl ü bî-mu‘âdiliz ebnā-yı ‘aşḳda
Mehcûr-ı şefḳatiz o ḳadar cāy-ı ‘aşḳda
Zāhid berehne görse de şahrā-yı ‘aşḳda
Vermez zerā-yı ḥırḳa-i peşmînesin bize

2 bî-zaḥm-ı Ü2: bî-sehv-i Ü1

4 zārdır Ü2: nārdır Ü1 / Ü2: (Ü1’de 3. ve 4. mısralar yer değiştirmiş)

23 Ü1 241, Ü2 335b

2 Şādız ‘adû giderse eger kînesin bize Ü2: Vermez zerā-yı ḥırḳa-i peşmînesin bize Ü1

3 Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

- 4 Şevkim hayāl-i yār ile her dem mezîd olur
Tedbîr-i neyl-i vuşlata sa‘ yım ekîd olur
Envâr-ı mihr-i behcetini müstefîd olur
Yâriñ dilinde ‘aks-i cemâli bedîd olur
İzhâr edince âyine-i sînesin bize
- 5 Olmaz bize naşîb-i edânî-revâ naşîb
Olsağ dağî nefâyis-i teklîfine mucîb
Ehl-i dile taḥammül-i minnet olur ma‘îb
Biz kām-yâb-ı ni‘ met-i bî-minnetiz Edîb
Lâyık mı kimse bahş ede rûzînesin bize

24

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Bu gülzâr-ı fenâya ben ki maḳrûn-ı ḥazân geçdim
İçinden bî-sükûn hem-sür‘ at-i bād-ı vezân geçdim
Neşâtından bu bezmiñ olsa da dârû-yı cân geçdim
Belâ-yı vuşlatıñdan âḫir ey nâ-mihrbân geçdim
O ḥâristân-ı cân-âzârdan dâmen-keşân geçdim
- 2 Cehâletle gönülden şanma sitr-i ‘ârî hetk etdim
Dili her ni‘ met-i bî-sûd içün maḥcûb-ı reşk etdim
Fenâ dünyâda tâ kim ribḫ-i ḥüsrânı derk etdim
Güzergâh-ı riyâyı rağbet-i sūdumla terk etdim
Beni zâhid o yoldan şanma maḥzûn-ı ziyân geçdim
- 3 Ne deñli diḳḳat etse sîretim mechûl-i nâ-dândır
Güşâd-ı ‘uḳde-i râz-ı dilim birûn-ı imkândır
Vişâlim şûret-i fûrḳatle eşḫâşa nümâyândır
Reh-i seyr ü sülûküm dîde-i âgyâra pinhândır
Geçince râh-ı ‘aşḳı çeşm-i reh-zenden nihân geçdim
- 4 Bu ebnâ-yı zamânda şanma sîmâ-yı vefâ gördüm
Vefâ etdikçe ben rûy-ı cefâ-yı nâ-revâ gördüm
Bu devr-i fâside meyl ü rûḳûnu pek ḫaṭâ gördüm
Memerr-i hevlnâk-i ḥubb-ı dünyâda ‘anâ gördüm
O cîsr-i pür-ḫaṭardan ben ki çün-âb-ı revân geçdim
- 5 Mücerred şadme-i cevri felekden şanma nâlânım
Velî nâ-yâbî-i ehl-i vefâdan sîne-süzânım
Medâr-ı güç şekîb-i cevri hem bî-tâb u dermânım
Edîb ehl-i zamâna pey-rev olmaḳdan herâsânım
Eliñ geçdiği köprüden de bî-ârâm-ı cân geçdim

25

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Dil-i pür-nîşe mâr-ı gîsuvânîñ kîne-ğ̃âh etme
Mecâl-i şabrını sūy-ı zevâle rû-be-râh etme
Niğâb-ı zulmete sîmâ-yı şubhu câygâh etme
Koma zülfüñ ber-i sîmîniñ üzre simsiyâh etme
Gel ol âyîneyi mehûr-ı 'aks-i dūd-ı âh etme
- 2 Şehâ yüz verme her şevk-i ruğūñla nâ-be-sâmâna
Degil müdrek fûrûğ-ı mihr-i hûsnüñ hîre-çeşmâna
Vefâ-dâr olma bî-nûr-ı şadâkat sum'a-kârâna
Revâ görme hayâl-i kâmetiñ her çeşm-i giryâna
Hâzer kıl her serâba gaflet-i meyl-i şinâh etme
- 3 Nigâh et devr-i câma dûrdan yârâna reşk eyle
Mezâk-ı ehl-i zevk ü 'âlemi bir ħ̃oşca derk eyle
Zafer buldukça estâr-ı mey-âşâmânı hetk eyle
Mey ü mağbûb u seyr-i gülşeni rindâna terk eyle
Saña besdir riyâdan özge şûfi bir günâh etme
- 4 Hârîş-i rif'at olduñ geçmediñ meyl-i siyâdetden
Bu za'm-ı fâsidiñle bî-nevâ kaldıñ sa'âdetden
Şerefmen-i hayâ ol geç bu eṭvâr-ı belâdetden
Koyup zeyl-i niyâz-ı Hâliki dest-i irâdetden
Yeter zâhid eliñ fersûde-i dâmân-ı şâh etme
- 5 Felekde her kesîñ olmaz nümâyân rûy-ı dil-ğ̃âhı
Olursa haşre dek pâyende-i şadr-ı şehin-şâhî
Nice şâd eylesin iğbâl-i dünyâ merd-i âgâhı
Edîbâ Yûsufuñ çâh oldu evvel rûtbe-i câhı
Şakın çâh-ı 'anâyâ düşmeden iğbâl-i câh etme

26

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Cihâna bundan evvel rağbet-i bî-câmız olmuşdur
O rağbet meyl-i câha mûcib-i iğrâmız olmuşdur
Belâlar ol sebebdan yâr-i bezm-ârâmız olmuşdur
Neşât ümmîdi hemme bâ'îş-i ilğâmız olmuşdur
Devâyı ârzümüz derdi istid'âmız olmuşdur

- 2 Olaldan keydiñ lücce-i cevrinde müstağrak
 Hayâle gelmemişken sâhil-i emne resâ olmak
 Ne lâzım haşma ceşş-i intikâmı eylemek mülhak
 Sitizinden gönülde dest-bürd-i ıztırâb ancak
 ‘Adû-yı kîne-sâza cünd-i istilâmız olmuşdur
- 3 Cinâyet-kârlardan kalmadı âşâr-ı emniyyet
 Tama‘dan fâriğ olmaz olsa da gencine-i devlet
 Hışâl-i cûdu bilmez bulsa da Hâtem kadar şöhet
 Esâfilden şühüd-ı ‘uğde-i ser-rişte-i minnet
 Bizim kayd-ı şebât-ı pây-ı istignâmız olmuşdur
- 4 Görüp sîmâ-yı gamda luğf-ı yârîñ dūruyuz şanma
 Nazardan sâkıt olmuş sāgar-ı meksūruyuz şanma
 Nigāh-ı iltifâtîñ bir nefes mestūruyuz şanma
 Bizi sehv-i nazarla dil-berîñ mehcūruyuz şanma
 K’anîñla bî-nihâyet şohbet-i tenhâmız olmuşdur
- 5 Gürūh-ı sum‘ager hūy-ı vefâdan cümle ‘ârîdir
 Bütün ‘âlemde çirk-âb-ı nifâkı nehr-i cārîdir
 Riyâ-yı hūyu çün izhâr-ı şekl-i hâksârîdir
 Edibâ gerd-i gam rāh-ı nazardan kalbe sārîdir
 Ki hep cāy-ı vürüdu dîde-i binâmız olmuşdur

27

fâ‘ilātün fâ‘ilātün fâ‘ilātün fâ‘ilün

- 1 Şanma çeşm-i i‘tibârım şüret-i zâlimdedir
 Yâ ki tehcîn-i te‘addîsi hemân kâlimdedir
 Kim benim tâ kim tahâret-i rûy-ı a‘mâlimdedir
 Cezbe-i mihr ü vefâ sîmâ-yı ahvâlimdedir
 Revnâk-ı nehy-i cefâ ruhsâr-ı ef‘âlimdedir
- 2 Kârih-i iğbâl-i bezm-i şohbet-i yâr-i bedim
 Nâ-şabûr-ı iktirâb-ı şu‘le-i nâr-ı bedim
 Dem-be-dem pür-ıztırâb-ı haclet-i kâr-ı bedim
 Tâ‘ir-i pervâzgâh-ı şerm-kirdâr-ı bedim
 Nağş-ı timşâl-i hayâ âyîne-i bâlimdedir
- 3 Sîretim ehl-i hased mehcūr-ı iz‘ân etse de
 Dillerin gülîde-i igvâ-yı şeytân etse de
 Tavr-ı nâ-mechûlümü şirretle pinhân etse de
 Tire-fehmân-ı garaž izhâr-ı kitmân etse de
 Pertev-i şıdk-ı edâ meh-tâb-ı aqvâlimdedir

- 4 Kār-ı bugzu irtikāb etmem ḥafādan düşmene
Nefretim var ‘ār-ı ızhār-ı riyādan düşmene
Cān ile maḥzūz iken hergiz ḡazādan düşmene
Re’fetimle ḥaşm-ı bî-raḥm-ı każādan düşmene
Tiğ-i ta’cîl-i ‘uḡûbet dest-i imhālimdedir
- 5 Rāz-ı mektûmum sezā maḡrûn-ı cehr etsem Edîb
Reşḡ-i āb-ı dîde-i reşkûru nehr etsem Edîb
Cünd-i bed-ḡāhāna istîlā-yı ḡahr etsem Edîb
Pest ü bālāya n’ola ızhār-ı faḡr etsem Edîb
Şāhid-i kevneyn benim āḡuş-ı iḡbālimdedir

28

mef’ûlû fâ’ilâtü mefâ’ilü fâ’ilün

- 1 Gel şîve-i zenāna ḡoma çeşm-i rûşeniñ
Olma şikār-ı miḡneti ol dām-ı şîveniñ
Yūsufdan al nûmûnesini çāk-i dāmeniñ
Zaḡmı sināna hem-ser iken düşmen-i zeniñ
Dām-ı sitîz-i kînesine düşme nîzeniñ
- 2 Oldukça rāh-ı ‘izzete ‘atf-ı ‘inānımız
Etmez eşer derûna ḡam-ı reh-zenānımız
Meşḡud iken nişān-ı ‘uluvv-ı mekânımız
Hiç pest olur mu lücce-i miḡnetde şānımız
Yemdir medār-ı rif’at-i ḡadri sefineniñ
- 3 Koy şöḡbet-i erāzili terk eyle zilleti
Etme ḡarîn-i gül deyü ḡār ile ülfeti
Görme hevā-yı faḡr ile şāyān denā’eti
Dûr et fem-i esāfile zeyl-i irādeti
Tarḡ etme ḡāk-i zillate ruḡsār u dāmeniñ
- 4 Ol dem ki faşl-ı mu’teber-i nev-bahār ola
Vakt-i neşāt-ı seyr-i gül ü lālezār ola
Lāyık mıdır ki dilde elem ber-ḡarār ola
Tā bî-şarāb u bî-meze-i la’l-i yār ola
Vaḡşet-sarāy-ı ‘āşık olur şāḡnı gülşeniñ
- 5 Ol reng ü bûyu ben gül-i aḡmerde görmedim
Ol rîḡ-i pür-ḡalāveti sūkkerde görmedim
Ol nûr-ı behceti meh-i enverde görmedim
Baḡdım Edîb ‘arîz-ı dil-berde görmedim
Ol ḡāl-i ‘anberîne bedel cāyı bûşeniñ

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Hurrem-i naḥş-ı sevād oldu cibāh
Ecrden mergüb imiş gūyā günāh
Zulmet-i ekvāna etdikçe nigāh
Çün-ketān aldı tüvān u tābım āh
Reh-ber-i çeşm olunca tāb-ı māh
- 2 Maḥż-ı şafvetdir derūnumda keder
Edeli temyīz-i rāh-ı ḥayr u şer
Bende şimdi bī-muḥābā-yı ḥazer
Ġamla reh-yāb-ı teyakkuzdur naẓar
Münkaṭı' dır sūy-ı ġafletden nigāh
- 3 Olalı me'lūf-ı zevk-i mültezem
Edeli tertīb-i esbāb-ı ni'am
Bezmgāh-ı kevnde bī-keyf ü kem
Ol kadar āgeh-dil-i rāz-ı ġamem
Kim zühūlümdür kemāl-i intibāh
- 4 Reh-nümā oldu қаzā āmālime
Düşdü emlāk-i semā ezyālime
Dür iken pīrāmen-i iḳbālime
Şimdi ḥarmengāh-ı istiḳbālime
Cezb eder kūh-ı girānı çüp-ı kāh
- 5 Nā-şabūr-ı vaşl-ı 'āşıkdır ḥabīb
Şād-ı neyl-i irb-i dā'idir mucīb
Sırr-ı 'aşkı idrāk etmez her lebīb
Merd-i ġāfil bī-başıretedir Edīb
من تعامی عینه مما تراه

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Miyān-ı ehl-i ġamda 'āşıka derd ü devā birdir
Cenāb-ı dil-rübādan şüret-i luṭf u cefā birdir
Dil-i zevk-āşinā-yı ṭā'ate cehr ü ḥafā birdir
Gerek mescid gerek ḥum-ḥāne ehl-i 'aşka cā birdir
Yed-i kudret şikest-i dillerin elbette cābirdir

29 S 132b, Ü1 241a, Ü2 237b

1 tāb-ı māh S, Ü2: māh-tāb Ü1

30 Ü1 242b, Ü2 237b

- 2 Senā-yı ehl-i ‘aşka merd-i istihkāk isen muṭrib
 Ezelden ol gürüha mülhim-i işfāk isen muṭrib
 Sürüd-ı nāle-i dil-ḥasteye müştāk isen muṭrib
 Nevā-yı derd ü gamda hem-dem-i ‘uşşāk isen muṭrib
 Şabā āgāzın et kim meşreb-i ehl-i hevā birdir
- 3 Kıldardım teşnegiden irtivā meşrüb-ı diğerle
 Geleydi rîk-i la‘ linden gınā tesnīm ü kevşerle
 Bulurdum tesliyet gāhî şemīm-i müşg-i ezferle
 Ederdim meyl-i renc-i imtilā dārū-yı ‘anberle
 ‘Anā-yı ḥasret-i ḥāliyle bilsem her ‘anā birdir
- 4 Eder bīmārı dil-şād-ı ifākāt her devā şanma
 Verir baḥrîlere bûy-ı beşâret her hevā şanma
 Olur emn ü ḥaṭar tedbîr ile şûret-nümā şanma
 Bu fûlk-i ‘āleme seyr ü sükûn bî-nāḥudā şanma
 Başîretle baḳ ey kûteh-naḳar bînā Ḥudā birdir
- 5 Mezellet sîretin terk eyle zîb-i şadr-ı āgāz ol
 Qabûl-i nuş ile cem‘iyyet-i nās içre mümtāz ol
 Dem-â-dem zîver-i tâc-ı tenaşşuhla ser-efrāz ol
 Ḥarîş-i minḥat-i pend-i Edîb-i nûkte-perdāz ol
 Der-i maḥlûka iḳbāl etme gel bâb-ı ‘atā birdir

31

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Tehî bırakma dil-i bî-nevā-yı pür-sûzı
 Şerehle muğtenem ol naḳd ü vakt-i meksûrı
 Rehîn-i kesb-i şafâ kıl bu faşl-ı firûzı
 İşit terennüm-i behcet-nevā-yı ney-rûzı
 Semâ‘-ı ḥāhişe olsun nevā-yı ney rûzî
- 2 Derûnu neş’e-peżîr eyle geşt-i şahrâdan
 Qarîr-i bâşıra ol seyr-i pest ü bālâdan
 Keşide-dest-i ferâğ olma cām-ı mînâdan
 Qo vehm-i şihne-i bed-mesti nûş-ı şahbâdan
 Remîde eyleme ṭab‘-ı şetâret-âmûzı
- 3 Ḥiṭâb-ı şahş-ı girân-cân-ı bed-dili redd et
 Difâ‘-ı şoḥbet-i erzâle ‘azmi müştedd et
 Ḥasûd-ı nâkese izhâr-ı peyker-i şadd et
 Dehân-ı tâ‘ini ‘azm-i kebâb ile sedd et
 Nihüfte eyleme andan o cüz‘-i mefrûzı

- 4 Hırām-ı gülşen-i taḥkīke hem-reh-i feyẓ ol
 Hezār-ı nağme-serāy-ı nevāgeh-i feyẓ ol
 Rūḳād-ı ḡafleti terk et dīl-āgeh-i feyẓ ol
 Ṭalāve-bīn-i cemāl-i seḡergeh-i feyẓ ol
 Ḳōma ḡunūde nigāh-ı beṣāšet-endūzı
- 5 Bulup feẓā-yı çemen çetr-i mīḡden revnaḵ
 Olup biribirine ceyş-i ḡurremī mülḡaḵ
 Ḥulūvv-i ḡamla ḡüşāyişde her dīl-i muḡlaḵ
 Edīb tāb-ı ruḡ-ı ebr-i nev-bahār el-ḡaḵ
 Kelīl eder başar-ı mihr-i ‘ālem-efrūzı

32

- 1 نجا فی سبیل الوفا من سلك
 و من حادعنه ارتيابا هلك
 تلقیب یاسا فما اجهلك
 ایا سائرا فی فلا الفك
 تمنیت الف فلا الف لك
- 2 بخصم الهوا خاب من تیفق
 فكن باغتیاض له و اقترق
 فلقرب بالبعد لم تلتحق
 لمولاك ان لم تكن تحت رق
 مهان بدار الجزا تحرق
- 3 بدفع غم تلخی مردنی
 حریصی بشیرینی خوردنی
 بخاییدن سحت و بد کردنی
 بمنهاج طاعت بنا رفتنی
 بخواهش گزیدی بنار افتنی
- 4 کلاغان نشاید بجای هما
 نیابد زمین ارتفاع سما
 بزشتی بیهجت مکن انتما
 بلنگی مپو در میادین ما
 مکن دام شرمت میادین ما

- 5 تو هرگه که چشم دلت وا کنی
گلستان فوزت تماشا کنی
شرفخانهء قدرت اعلا کنی
گر ادمان صدق مناجا کنی
تو در صدر کاخ منا جا کنی
- 6 ببین نهج آیین تحسین ما
رسوم دلارای تبیین ما
بخوان صفحهء لطف تلقین ما
اگر راست بینی براهین ما
بعشق از دلت رو براهی نما
- 7 مشو تا که باشی شرفمند هوش
خریدار گندم نما جو فروش
مکن رغبت نصح هر خرقة پوش
مقال ادیب هنرمند گوش
بکار پذیر فتن پند گوش

33

müstef' ilātün fā' ilün müstef' ilātün fā' ilün

- 1 مادام قلبك هايما لم ترتوى من مورد
لا ييهجنك لذة من مشرب او مزود
افنيت جسمك عامد ابو لوح حب مفرد
ما طاب عيشك فى الهوا الا بخدن امرد
قل لى خليلى موضعا هذا مليح ام ردى
- 2 مردیكه از بد نیتی در سینه مهمانی گزید
از پرتو دانشوری تاريك نادانی گزید
حیفا بمنهاج شقا رفتار شیطانی گزید
آنكس كه در راه هوا آلوده دامانی گزید
در خواب و بیداری باوكاری نباشد جز بدی

- 3 Estār-ı ‘aşkı hetkden bî-‘ār olan şādık degil
 Haybet-güzîn-i cehldir dānişver-i fāyık degil
 Ehl-i sedād u ‘işmete selb-i hayā lāyık degil
 İfşā-yı sırr-ı ibtilā şāyeste-i ‘āşık degil
 Gayret-keş-i İslāmda olmaz nişān-ı mürtedī
- 4 Çeşm-i başiretle eger etse nazar ehl-i nühā
 Her zerre-i nā-çize olur āyine-i ‘ālem-nümā
 Ehl-i dile eylerse de esrārı haşr-ı incilā
 Baḥş-i cünün-ı ‘aşkıda olmaz bülüg-ı intihā
 K’ol fenn-i sihr-āşubda ‘allāmelerdir mübtedī
- 5 Hırmān-ı vuşlatla kalır ‘āşıkda zaḥm-ı inkisār
 Gül muhtecibken bülbüle nā-çār olur āzār-ı ḥār
 N’evmīd olunca ‘āşıkā vaşla şekīb olmaz medār
 Şanma Edībā ye’s ile birdir direng-i ıştıbār
 Zirā sükūnuyla degil yeksān şebāt-ı muḳ‘adī

34

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Kazānıñ düşmene te’sīri saht oldukça okında
 Dem-ā-dem eylemez tigin daḥi ḥābīde o kında
 Rihām-ı baḡyet umma çerḥiñ imāz-ı bürükında
 Ümīd-i nef’e düşme naḥl-ı ‘irfānıñ būsūkında
 Degil eşmārı şāyān-ı şirā dehriñ bu sūkında
- 2 Şekāvet-pişeler igvā ile nuşḥ-ı ekīd eyler
 Cevān u küdekiñ ifsādına sa’y-ı mezīd eyler
 Hārāma şimdi ‘ālem şavlet-i hırşın şedīd eyler
 Eger mir’āt olursa ‘aks-i rüyün nā-bedīd eyler
 Cerīdir ‘āciziñ ehl-i ṭama’ ketm-i ḥukūkında
- 3 Ser-ā-ser dīden-i inşāfı gitmiş ḥalk-ı dünyānıñ
 Hülüş u ittihādı kalmamış hiç pīr ü bernānıñ
 Vüfur-ı hırşdandır hep şikākı nev’-i insānıñ
 Ṭama’ken menşe’-i kubḥ-ı ḥıyānet āzmendānıñ
 Dil-i dānā maşūn-ı irtiyāb olmaz vüşūkında
- 4 Eger iklim-i dīne şāhib-i tāc u serīr olsa
 Kıyām-ı ṭa’at-i şūrīde zātı bī-nazīr olsa
 Ricāl-i ‘aşr içinde hem emānetle şehīr olsa
 Hārīşin nām-ı zühd ü ‘işmeti āfāk-gīr olsa
 Ṭalīḳ etmem ‘inān-ı nuṭṭu ibrā-yı fūsūkında

4 ‘allāmelerdir Ü2: olmaz nişān-ı Ü2

34 Ü1 248a, Ü2 239a

- 5 Mübâhâtı füzündür şerre akdâm-ı serî' inden
 Gelir gitmez refî' i çeşmine halkıñ vezi' inden
 Naşibi kaç' eder 'âcizleriñ tıfl-ı radî' inden
 Edîb ehl-i şekâvet şâd olur sū'-i zî' inden
 Te 'eşşürden berîdir hücnat-i 'âdil lühûkında

35

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Bu menzilgâhı gâyet bulmadı ta' mîr ü terbîniñ
 Dem-â-dem nakş-ı gün-â-gün ile temvîh ü telvîniñ
 'Atâ-yı intihâya rabt iken peyveste âyîniñ
 Neden meftûnu olduñ gâşbdan baş-ı eyâdiniñ
 Eden nakş-ı binâsın mâye-i saht[1] eyâ dîniñ
- 2 Sedâdı imtiyâza çeşm-i nâ-bînâyı bâz etme
 Yed-i kütâhını bâlâ-yı tûbâyâ dirâz etme
 Şereng-i suhtuñu mevsûm-ı tiryâk-ı cevâz etme
 Güher-senc-i felâh olmak hayâlin intihâz etme
 Kef-i şıfrıñla birdir keffe-i mîzân-ı tahmîniñ
- 3 Dil-i râhat-güzîne münkeşifdir bâb-ı istignâ
 Mezelletle görünmez çeşmine ârâyış-i dünyâ
 Hâzer eyler ümemden zimmet-i her maţlabın ibrâ
 Nîgeh-dâr-ı tevekkül bi-'anâ-yı sa'y olur zirâ
 Şikârı h'od-be-h'od-âyende şâhîn-i mevâzîniñ
- 4 Bulan 'izzetle rızkı irtikâb-ı zilleti n'eyler
 Diyen rızkı 'anâ-yı sa'y ile buldum haţâ söyler
 Erişdikçe yed-i kudretle her maksûm olan şeyler
 Ümem hep vâridatı gaybdan mensûb-ı sa'y eyler
 Şarîr-i infitâhı ra'd olursa bâb-ı ta'yîniñ
- 5 Ğamıñ şebt eyleyen nâmın sürûruñ eylemiş münhek
 'Anâ vü derdi etmiş râhatı mağlûl eden münfek
 İķâmetden bu mâtemgehde yegdir irtihâl etmek
 Ğamı Ğam-der-ķazâdır 'âlemiñ şâdisi nâ-müdreğ
 Nihânîden Edîbâ şıdkı vâzîhdır te'âzîniñ

5 'âdil Ü2: 'ârîñ Ü1

35 Ü1 248b, Ü2 239a

1 saht[1]: saht Ü2: baht Ü1

2 Kef-i Ü2: Küfr-i Ü1

3 bi-'anâ-yı Ü2: bi-'i' tinâ-yı Ü1

5 mâtemgehde Ü2: mâtemgâhda Ü1

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ol dem ki neşr-i 'ıtr ile bād-ı şabā eser
Eylər dimāğ-ı huşk ü teri zāfir-i eşer
Hāşm-ı gamıñ şüküh-ı çemen tākatin keser
Seyr et bahār-ı 'ālemi müştāk ise başar
Zirā bu bāğı ceys-i hāzān bağteten başar
- 2 Ezhārdan ki ziver-i şāh ola şüşeler
Yārān ile muhāt ola gülşende küşeler
Durma o dem ki sebze-i bāğ ola tüşeler
Geşt et riyāzı tā ki aşıldıkça hüşeler
Şād ol hunāk-ı cīd-i gam oldukça aşmalar
- 3 Bülbül baña o dem ki mücidd-i hitāb olur
Āvāz-ı nüş nüşuna gönülüm mücāb olur
Ammā dilim o 'ayb ile çünkim mu'āb olur
Hengām-ı nüş-ı bādede mest ü hicāb olur
Dilden ne dem ki şıhne-i bīm-i haṭā geçer
- 4 Olmaz neşāt ehl-i hevānıñ müsahhārı
Bulmaz şudā'-ı guşşadan āzādelik seri
'İşretgeh-i riyāz-ı na'im olsa da yeri
Āmiziş-i sirişk iledir nüş-ı sāgarı
'Aşık nedīm-i bādeyi sır-āb-ı hūn eder
- 5 Bī-şerm olan günāhdan olsun mu hiç münīb
Terk-i hayā inābeti etmez aña qarīb
'Afv-ı Hudāyı şerm ü teneddüm eder naşīb
Rencūr-ı vizre mezra'a-i kārda Edīb
Eşk-i nedemle tohm-ı haṭādan şifā biter

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Letāfet-baḥş olan elfāza hep hūsn-i me'ānīdir
Eden mināyı pür-revnaḳ şarāb-ı ergavānīdir
Gülün ārāyiş-i reng-i hayā peyveste şānıdır
Devām-ı 'āra maḫhar merdümānıñ 'ārifānıdır
Cehülān-ı zamānıñ 'ārı zirā 'ār-ı fānīdir

- 2 Mu'atıldır bütün ehl-i nebâhet kârdan şimdi
Ki yok temyîze râgıb yâri hiç âgyârdan şimdi
Nihân etmez edânî şakvetin ebşârdan şimdi
Mu'arrâdır ezelden çünkü şevb-i 'ârdan şimdi
Berât-ı 'ârdan 'ârîlere ibrâ-yı şânîdir
- 3 Dem-â-dem şafvet-i bâtın şadâkat-pîşegânîndır
Tahâret kalbi rics-i kîneden vâ-restegânîndır
Gönûlden bugz ile 'ağd-ı velâ her bî-hayânîndır
Dil-i fâsitle ibhâc-ı suver ehl-i riyânîndır
Televvün anlarıñ bî-reng-i nağş-ı imtihânîdır
- 4 Zenîm-i eblehiñ dâneya ahlâkı münâfidir
Cehülûñ yümn-i şıdkı fehmden kârı tecâfidir
Temellukdan hıyânet-pîşeniñ a' râzı kâfidir
Lem'îmiñ câm-ı lutfunda şudâ'-ı cevri hâfidir
Gezend-i mübhemi ezmâr-ı keydinden nihânîdir
- 5 Cihânda kimse olmaz ehl-i cevri ü gâdrdan sâlim
Ne deñli olsa fenn-i ihtiyâtı mutkîn ü 'âlim
Benim ehl-i sitemden mutma'inn olsun nice bâlim
Edîbâ yaptığı hâtırları virân eder zâlim
K'anıñ üstad-ı kârı hâtır-ı nâ-mihrbânîdir

38

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Olur mu levh-i dili nağş-ı guşşadan sâde
Sitemden olmayıcağ ehl-i gam ser-âzâde
Şafâ gelir mi dil-i mübtelâ-yı ezdâda
Kalır mı lezzet-i seyr-i cemâli ru'yâda
Gelinec hecme-i âgyâr-ı zîst-rû yâda
- 2 Edince hâtıra mülhem fûrûğ-ı tal'atini
Dehân-ı fikre alınca zülâl-i vuşlatını
Koma guşâde vişâliñ ritâc-ı halvetini
Sidâd-ı vehm-i rakîb et şükûh-ı behcetini
Ki gelmesin der isen ya'ni ol 'adû yâda
- 3 Gönûl ki her güle tâ'andelîb-i güyâdır
Çemen çemen pey-i her gülsitâna püyâdır
Meşâm-ı hasreti çün büy-ı vaşlı cüyâdır
Beyâzı sünbül-i nîliye çek ki boyadır
Fezâ-yı şahñ-ı cemende gelirse bû yâda

5 hâtır-ı Ü2: hâş-ı Ü1

38 Ü1 250b, Ü2 240a

3 güyâdır Ü2: şeydâdır Ü1

- 4 Bahār mevsimi bî-âb u tâbdır meysiz
 Semâ'-ı rinde nevâziş 'itâbdır meysiz
 'İmâr-ı sâha-i gülşen harâbdır meysiz
 Kenâr-ı cüy-ı çemen bir serâbdır meysiz
 Nigâh-ı dîde-i rind-i şarâb-cüyâda
- 5 Hâyâl-i neyl-i emel 'âşıka hevâdır hep
 Şafir-i bülbül-i eşvâkı nâ-be-câdır hep
 Sihâm-ı hasreti te'sîrden cüdâdır hep
 Niyâz geçmez Edîbâ cevâbı lâdır hep
 Çatal yürekli mi bilmem o kalbi bu lâda

39

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Göñül naqş-ı hayâl-i lâle-peykerlerle mālîdir
 Hevâ-yı hâl ü hatle mülhem-i âşüfte-hālîdir
 Ruḡ-ı dil-berde hālîñ kevkeb-i iḡbālî 'ālîdir
 Diyâr-ı ḡusn-i meh-ruḡsârlarda şâme vālîdir
 O vālîye fûrû-serlikde her paşa mevālîdir
- 2 Şehâ ḡusn-i cihân-ârâña dil vermekde nâ-çarız
 Şühûd-ı behcetiñ ibhâc ile maḡbût-ı enzârız
 Füsûnu çeşmiñe ḡaşr etmede mecbûr-ı iḡrârız
 Sevâd-ı merdüm-i âhû-yı cennetden ḡaber-dârız
 O da hâl-i ruḡuñla iḡtilâdan ḡayr-ı hālîdir
- 3 Cemâl-i tâbnâkiñ ḡâze-endûd-ı beşâşetdir
 Cebîn-i meh-fürûḡuñ maşriḡ-i nûr-ı leṡâfetdir
 Leb-i la' liñ tereşşüḡḡâh-ı tesnîm-i ḡalâvetdir
 Nigâhîñ kim füsûn-ı çeşm-i ḡazlân-ı melâḡatdir
 ḡariş-i iḡtinâş-ı 'işmet-i Şeyḡ-i ḡazâlîdir
- 4 Halâvet piste-i şîrîn-i la' linden olur müştak
 Leb-i ḡurâ zülâl-i şehvet-i rîḡiyle müstaḡrak
 Ne ḡoşdu nâziş-i refṡârına ḡoş-nümâ olmak
 ḡıramından o serviñ 'âşîkı nâ-kâm eden ancaḡ
 Dem-i âha taḡammül etmemeklik iḡtimâlîdir
- 5 Kuvâ-baḡş-ı ṡabî' at merde ma'cûn-ı ḡüher şanma
 ḡinâ-yı merdüm istignâ iken enbâr-ı zer şanma
 Mezâḡ-ı telḡini şîrîn eden şehd ü şeker şanma
 Fezâ-yı evce tesyîr eyleyen nîrû-yı per şanma
 Hümâ-pervâz eden ehl-i dili eşkiste bālîdir

- 6 Temennâ-yı şeref fakd-i emeldir sifle eşhâşa
O şân-ı bî-müdânî muntehîdir hâşdan hâşa
Yeter mi da' vet-i şayd-ı hü mâ gûş-ı kânâşa
Gülü-yı şafvetinden sem'-i kalb-i ehl-i ihlâşa
Nidâ-yı şıdk-ı niyyet nağme-i şavt-ı Bilâlîdir
- 7 Eger ser-pençe-i 'azmim edeydi saht-girâyî
Ederdi münselib naqd-ı şerâr-ı seng-i hârâyî
Müşahhârdır dilîr-i tab' ıma iklim-i dâ nâyî
N'ola târâc ederse hân-mân-ı mülk-i ma' nâyî
Edîbâ sîret-i ser-heng-i endîşem Celâlîdir

40

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Tiğ-i şahbâdan ise hûn-ı gamîñ ihrâkı
Düşmeniñ lüce-i hûn içre olur igrâkı
Câmdır çün sem-i âzâr-ı gamîñ tiryâkı
Rinde bigâne-i tâb etmeye tâ mey sâkı
Bezm-i meyde olamaz neş'esi tâm ey sâkı
- 2 Reh-nümâ olmayacak peyk-i zafer insâna
Nice fûrşat bulunur düşmen-i bed-peymâna
Düstdur müşfik olan muştarib-i ahzâna
Bî-gümândır bu ki mescûn-ı gam-ı devrâna
Yâr-i gayret-keş-i şahbâdır eden ıtlâkı
- 3 Dil ki tefsîdesidir tâb-ı gam-ı enbûhuñ
N'eylesin sâyesini serha-i râğ u kûhuñ
Luţf-ı sâğarla olur def' i gam-ı mekrûhuñ
Her dil-âgende-i târik-i şeb-ı endûhuñ
Tâb-ı h'urşid-i mey-i şâf iledir işrâkı
- 4 Şeyh-i ser-mest-i tîma' şanma meye tâlibdir
Meclisiñ nuqlunu târâca hemân râğıbdır
Çünki bezm-i taraba vâhimesi gâlibdir
Pây-ı bigâne cüdâ olmak için vâcibdir
Rindden gayra der-i meykedeniñ iglâkı
- 5 Çünki göz dikdi bize haşm-ı keder-sâ yirden
Lâ-cerem mültezimiz mahv-ı vücûdun birden
Gayret-i bîatımız berter iken zâhirden
Biz Edîbâ has u hâşâk-ı gama hâtırdan
Pertev-i câm ile tedbîr ederiz ihrâkı

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şühūd-ı 'usr-ı maṭlab lā-cerem faḳd-i sebebdendir
Tedennī i' tibār-ı cāhile cehl-i rütebdendir
Te'eşşür iltihāb-ı nārdan kurb-ı lehebdendir
Demem olduğça zāhir yā 'Acem yā şer 'Arabdandır
Şer ancak bildigim bī-inkıyād-ı şer'e Rabdandır
- 2 Ḥasāret iktisāba cümle sū'-i müktesebdendir
Fesādı her ṭabihīn farṭ-ı iş'āl-i ḥaṭabdandır
Şudā'ı mey-güşānıñ şadme-i mā'-i 'inebdendir
Ezā ehl-i ḥaḳa çün fācirān-ı bī-nesebdendir
Ezā-yı Ḥaḳ daḥi mülhid-i bed-bīne sebdendir
- 3 'Aṭā her sā'il-i bī-ihtiyāca nehirdir ancak
Ledig-i mār-ı hırşa vaşf-ı dārū zehrdir ancak
Selib-i 'āra aḥfāt-ı ḥaḳāret cehrdir ancak
Ḥalī'ān-ı 'izāra dil-nevāzī ḳahrdır ancak
Te'eddüb şaḥş-ı bī-ādābla sū'-ı edebdendir
- 4 Diyen neyl-i 'aṭā vā-beste-i dergāh-ı şāhīdir
Cehāletle ṭarīḳ-i zann u taḥmīninde sāhīdir
Teḥallūf eylemez mā'-i tāsı 'ālemde gümāhīdir
Bütün erzāk-ı ḥalkıñ mevrıdī bāb-ı İlāhīdir
Vüşülü kimseye zann etme ebvāb-ı talebdendir
- 5 Dil-ārā gevher-i yektā-yı deryā-yı kıdemdim ben
Fürüg-ı māh-tāb-ı zulmet-i şām-ı 'ademdim ben
Nevāgāh-ı kıdemde her ni'āmla muḡtenemdim ben
Edibā şīr-i sedy-i māder-i tevfiḳi emdim ben
Ridā'ım şanmasınlar zar'-ı şehbā-yı Halebdendir

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Adūnuñ bellidir ezmārı tecvīl-i nigāhından
Degil ḥāfī lisān-ı ḳalbi taḥrīk-i şifāhından
Olur şān-ı şekāvet mūncelī rūy-ı siyāhından
Nişān-ı i' tidā çünkim nümāyāndır cibāhından
Diliñ ḥizb-i ḥişām-ı bed-nümā yandı ceb āhından
- 2 Cesāretle ḳulūbuñ kesrine etdikçe iḳdāmı
'İbād-ı Ḥālīḳi pā-māle yol buldukça aḳdāmı
Derūn-ı bī-kesāna muttaşıl yetdikçe ilāmı
Eşernāk-i siḥām-ı āh-enīn olduğça endāmı
Ne sūd olsun muşāb-ı tīr-i āha ser-penāhından

- 3 Haṭā-ender-ḥaṭādır ehl-i ‘aczi bī-merām etmek
Za‘ifānı kavīler satvetiyle bīme rām etmek
Dālāletdir sebebsiz merdūme cevri revā bilmek
Dilīr-i çerḥ-i ser-keş lerzenāk-i bīm olur bī-şek
Mühān-ı bī-günāhın zahmı şemşīr-i nigāhından
- 4 Benān-ı ibtiğāsı zāfir-i maḥv-ı meşālibdir
‘İnān-ı maṭlabı ḥablü’l-kıyād-ı her meṭālibdir
Tüvān-ı himmeti tāb-ı dil-i a‘dāyı sālībdir
Kuvā-yı ibtilā-yı ‘acz ile her ḥaşma gālībdir
Her āsāyiş-güzīn-i inticā ḥaşm-ı günāhından
- 5 Cehül-i kem-nigāhın çeşm-i idrāki başīr olsun
Aña tā kim şühūd-ı āḥir-i kārı yesīr olsun
Rüsüm-ı kār u kirdār-ı bedi naḳş-ı zāmīr olsun
Edībā şadme-i sū’-i şanī’inden ḥabīr olsun
Olan üftāde bālā-yı serīr-i ‘izz ü cāhından

43

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Cefāya çünki dil-ber lezzet-i idmānı tatmışdır
Dil-i zāra niṭāk-ı miḥneti birden kuşatmışdır
Şenīd-i nāle qalmaz kaşr-ı istiğnāda yatmışdır
Beni çokdan ‘acebdır deşt-i hicrāna yār atmışdır
Baña güyā o şūḥu cevri için Ḥālīk yaratmışdır
- 2 Dem-ā-dem āteş-i mevkūd-ı ğam dillerde bākī hep
Leḥīb-i ğuşşadan müştēd kulūbuñ ihtirākı hep
Neşāta münḥaşırken ehl-i derdiñ iştiyākı hep
Ḥarīdār-ı meye ābī şatar şahbāyı sākī hep
Şuvarmaz neş’e-cūyun ḥayli müddetdir şuşatmışdır
- 3 Vişāl-i bīkr-i meydır zāhidiñ ḥalvetde me’lūfı
Kıyās etme geçer maḥbūb u meyden ṭab’-ı melḥūfı
Mürīdān içre çün pākizelikdir şān-ı mevşūfı
Bu gün taṭhīr-i tāc u ḥırkaya meşğūl imiş şūfı
Kucarken bīnī-i ma’şūḳ-ı şahbāyı kanatmışdır
- 4 Hele şeyḥ-i ‘abūsü’l-vechi şimdi ḥ’oş-likā gördüm
Maḳālāt-ı mizāc-āmizini sem’e sezā gördüm
Keder-fermā iken güftārını ṭab’a şafā gördüm
Bu dem ben zāhid-i bed-gūyu pek şīrīn-edā gördüm
Aña ol meh-likā gül-ḳand-ı la’linden yalatmışdır

- 5 Zemīn-i cānzāra nice bir toḥm-ı sitem eksin
 Ten-i bīmāra andan tā-be-key seng-i cefā degsin
 ‘Adū-yı ḥāra tīr-i intikām Allāhdan gelsin
 Edībā nāvek-i cevri raḳībīñ sīnesin delsin
 Miyānımda nifākı yār ile zīrā o ḳatmışdır

44

[Taḥmīs-i Ġazel-i Ḥāfız]

- 1 بلبل بیر بجانب آن گل سلام ما
 وی گل شنو ز نالهء بلبل پیام ما
 دانی اگر مثال امید و مرام ما
 ساقی بنور باده برافروز جام ما
 مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
- 2 با نوش می بمجلس وحدت رسیده ایم
 وز قید اختیار بمستی رهیده ایم
 چون حسن او بسمع درایت شنیده ایم
 ما در پیاله عکس رخ یار دیده ایم
 ای بیخبر ز لذت شرب مدام ما
- 3 خار کدر ز ساحهء دل آکنده شد بعشق
 رنگ ملال بیم الم خنده شد بعشق
 ذوق حیات دائمه پاینده شد بعشق
 هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق
 ثبت است بر جریدهء عالم ما
- 4 مارا حضور مجلس عیش و صفا خوشست
 دوری ز بزم صحبت اهل ریا خوشست
 نوش قدح بیاد لب دلبر ما خوشست
 مستی بچشم شاهد دلبنده ما خوشست
 زانرو سپرده اند بمستی زمام ما

- 5 تا قدح می سجیه بدکاری ریاست
 اوزار نوش او سبب بعد کبریاست
 خواهم بیان راز کنم با جواب راست
 ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست
 نان حلال شیخ ز آب حرام ما
- 6 بیحد کنم مشاهده روی مهوشان
 اما بدیده بهجت یارم نشد عیان
 از حسن و آن او چو ندارد یکی نشان
 چندان بود کرشمه و ناز سهی قدان
 کاید بجلوه سرو صنوبر خرام ما
- 7 ای سست رو براه طلب گرم کن عنان
 بشتاب بهر سود و میندیش از زیان
 رو چون ادیب طالب آن یار شو بجان
 حافظ ز دیده دانه اشکی همی فشان
 باشد که مرغ وصل کند قصد دام ما

45

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Biz nā'il-i genc-i ni'am-ı Rabb-i qadīriz
 Yābende-i elṭāf-ı Hudāvend-i baṣīriz
 Zann etme ki tekbīr-i ekābirle kebīriz
 Şāh olsa da hem-pāye degil nākese mīriz
 Tā luṭf ile bī-kes-i ḡamnāke semīriz
- 2 Olduḡ olalı sākin-i vīrāne-i dūnyā
 Hiç etmemişiz mihr ü vefādan dili iḥfā
 Bī-kesleri mehcūr edemez göñlümüz aṣlā
 'İşretkede-i şehlere bī-raḡbetiz ammā
 Ğam-ḡāne-i 'ācizlere ferḡunde mesīriz
- 3 İnfākına meyl eyleriz olduḡça ḡināmız
 Pāyende olur ehle vü nā-ehle 'aṭāmız
 A'dāya yeter heybet-i meṣhūd-ı liḡāmız
 Mehzūl ise de sā'id-i fersūde-ḡuvāmız
 İrhāb-ı dil-i düşmene hem-şavlet-i şīriz

- 4 Mey müsteter-i perde-i minā mı olur hiç
Gül mühtecib-i çeşm-i temāşā mı olur hiç
Keşf olmasa enzāra hüveydā mı olur hiç
Rāz-ı dilimiz kâbil-i ihfā mı olur hiç
Biz encümen-i dehrde āyine-zamīriz
- 5 Dehriñ çekeli çille-i āzārın Edibā
Farq eylemişiz yār ile āgyārın Edibā
Za‘mınca nihān etse daḥi kārın Edibā
Mestür edemez şüret-i kirdārın Edibā
Kim ‘āleme hep çeşm-i firāsetle başīriz

46

[Taḥmīs-i Gāzel-i Ḥaṣmet]

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Dilā nüzhetgeh-i enzārı gördük dīdeler rūşen
Suṭūr-ı nüşa-i envārı gördük dīdeler rūşen
Çemenlenmiş yine gülzārı gördük dīdeler rūşen
Ḥaṭ-ı nevre ruḥ-ı dil-dārı gördük dīdeler rūşen
Mişāl-i mihr-i zerrīn-tārı gördük dīdeler rūşen
- 2 Hele çāk oldu şām-ı iftirākıñ perde-i fecri
Belā-keşlikleriñ oldu nümāyān şüret-i ecri
Raķibiñ rifķe taḥvīl etdi şimd-i ‘ādet-i zecri
Hele ‘idīñ sa‘īd olsun göñül bo[z] rūze-i hecri
Hilāl-i ebruvān-ı yārı gördük dīdeler rūşen
- 3 Göñül yaklaştı hengām-ı sūkūn-ı şarşar-ı āhıñ
Nümāyān oldu estār-ı ḥafādan rūy-ı dil-ḥāhıñ
Füzūn olsun bu dem bülbül gibi şevķ-i seḥergāhıñ
Göründü gerden-i kāfūru semmūrundan ol māhıñ
Şeb içre şubḥ-ı pūr-envārı gördük dīdeler rūşen
- 4 Pūr etdi tār-ı hicrānıñ tenūr-ı kalb-i müştākı
Dil-i pūr-süz u tābıñ kalmadı bir cāy-ı iḥrākı
Baña rīķ-i şafā-baḥşıñdan et düşdükçe infākı
Ḥayāl-i lebleriñle dīdemi pūr-ḥūn edip sāķi
Bu gūne sāgar-ı ser-şārı gördük dīdeler rūşen
- 5 Şitābān ol ol şūḥ-ı ser-keşi şayd et zarāfetle
Dil-i vaḥşet-nümāsın vaşla rām et ḥūsn-i ūlfetle
Edibā zevķ-i vaşlıñ dehre izḥār et bu şüretle
Der-āgūş eyledikde yārı Ḥaṣmet nār-ı fūrķatle
Tutuşmuş dāmen-i āgyārı gördük dīdeler rūşen

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Derûnu rû 'yet-i rûy-ı şebveşiñ pür-sürûr eyler
Nigâhı pertev-i mihr-i ruhuñ ser-şâr-ı nûr eyler
Ġarâmuñ zahm-ı tîğ-i nâziña kalbi cesûr eyler
Hüsâm-ı ġamzeñe her sine gerdikçe huzûr eyler
Anıñla dem-be-dem ġam-dîdeler şerh-i şudûr eyler
- 2 Rehâ yok ey gül-i ter ' âşıka te 'şîr-i ġârîñdan
Ġarîn-i miñnetiz peykân-ı nâz-ı bî-şümârîñdan
Ne dem me 'mûn edersin ' âşıkı bilmem bu kârîñdan
Ġaçan tâbiş-nümâ-yı kurb olur mihr-i ' izârîñdan
Bu dūrî kim beni şermende-i seyr-i be-dûr eyler
- 3 Saña ' âlem dayanmaz şaff-ı müjgânıñ sipâhıñsa
Şehin-şâhî-i ġüsne ġâl-i ruhsârıñ güvâhıñsa
Cihâna lerze verdi tîğ-i çeşm-i intibâhıñsa
Eger fermân-ber-i menşûr şemşîr-i nigâhıñsa
Nice şâd-ı berât-ı zindeġi meyl-i kubûr eyler
- 4 Bulurken ' illet-i ġâtır şifâ dermân-ı çeşmiñle
Derûn-ı mübtelâ şâdân iken ihsân-ı çeşmiñle
Anı mecbûr ederken dem-be-dem peykân-ı çeşmiñle
Meşâf etdikçe şaff-ı leşker-i müjgân-ı çeşmiñle
Neden bilmem dil-i nâzûk-beden izhâr-ı sûr eyler
- 5 Şakın ol meh-cebîniñ vaşlına her el yeter şanma
Olur ruhsâr-ı ' âlem-tâbı meşhûd-ı başar şanma
Aña göñlüm nigâh-ı ġayrdan kılmaz hâzer şanma
Edîbâ rûy-ı yâri ġisuvânı setr eder şanma
O şûġa dūd-ı âh-ı sinem irġâ-yı sûtûr eyler

EL-MÜSEDDDESĀT*

1

- 1 ز اهل ستم امید مسرت کدر شود
از رهزنان پناه بدشمن خطر شود
شکر ز اهل بغض بدندان حجر شود
عقد ولای مردم خائن ضرر شود
سفلی بجاه تا ز اذا بیحذر شود
یا رب مباد آنکه گدا معتبر شود
- 2 طامع همیشه دست گشاید بجلب مال
طعم کباب میچشد از جیفهء خیال
سرگشته میشود بتمنای بی مثال
خواهد دگر بغم زید و او بحس حال
سفلی بجاه تا ز اذا بیحذر شود
یا رب مباد آنکه گدا معتبر شود
- 3 وارسته گی چه سان بود از صدمهء عدا
یاری که تا نمیرسد از همدم و جدا
این دم کسی نمیشود نالهء ندا
عالم بیکدگر همه کردند اقتدا
سفلی بجاه تا ز اذا بیحذر شود
یا رب مباد آنکه گدا معتبر شود
- 4 سرگین نمود شهرت خوشبویئ سمن
شد جانشین سنبل و گل سبزهء دمن
آواره کرد دودهء شاهین را زغن
شد همزیان زاغ سیه بلبل چمن
سفلی بجاه تا ز اذا بیحذر شود
یا رب مباد آنکه گدا معتبر شود

*EL-MÜSEDDDESĀT (Başlık: Ü2 243a)

1 Ü1 243b, Ü2 243a

2: (Ü1'de bulunmuyor) 2 بحس

- 5 افتادهء حضيض هوان مردم لبیب
جاکردهء سریر علا سفلهء کثیب
با اهل دل فائده نایاب شد نصیب
عاقل چرا براه امل می دود ادیب
سفلی بجاه تا ز اذا بیحذر شود
یا رب مباد آنکه گدا معتبر شود

2

- 1 لا شیء فی الدهر مما انت مالکه
الا و حطم الفنا لابد یدهکه
فلیس یدری طریق الحزم سالکه
بالا من ینجیه او بالهول یهلکه
ماکل ما یتمنی المر یدرکه
تجرى الرياح بمالا تشتہی السفن
- 2 کم خالطتک هموم بامتلا فرح
وجال فیک سرور فی اختلا ترح
فصن فوادک من یاس و من مرح
وکن قنوعا ولا ترکن لذی منح
ماکل ما یتمنی المر یدرکه
تجرى الرياح بمالا تشتہی السفن
- 3 ابصرت شخصا مهمانا دائما ابدا
عایتت فردا معانا کلما قصدا
فما بدا کله بالحق فیک بدا
فلا تکن بالهوى للرأى مسندا
ماکل ما یتمنی المر یدرکه
تجرى الرياح بمالا تشتہی السفن

- 4 فكم حريص مجد كاسد المعمل
وزويسار بطى فائز الامل
فالسعى ما لم يفدارو امن الكسل
امال قلبك لاياتيك بالجيل
ماكل ما يتمنى المر يدركه
تجرى الرياح بمالا تشتهى السفن
- 5 طهر فوادك بالبتكلان من كدر
وكن من الضر للمخلوق فى حذر
ولا ترم رفد املاك ولا بشر
واسترزق الله فى ليل و فى سحر
ماكل ما يتمنى المر يدركه
تجرى الرياح بمالا تشتهى السفن
- 6 بليت يا هوال توالى كنها
على سهام من كنانه صائبا
كانى ادأنى بالتئانى لنوها
مباعدى عنها تزيد مصائبى
ماكل ما يتمنى المر يدركه
تجرى الرياح بمالا تشتهى السفن

3

mef'ülü fâ'ilätü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Olmaz hışâl-i naķş ile dehriñ mükemmeli
İdbâr iken şemâ'il-i naķşîñ muḥaşşali
Süflî degil sezâ k'ola eṣrâfa mu'teli
Ger etse naķş-ı midḥati elvâhı mümteli
"Bâtıl hemîşe bâtıl [ü] bihüdedir velî"
"Müşkil budur ki şûret-i ḥaḫdan zuhûr ede"

Ü1 كاسد مجد: Ü2 مجد كاسد 4

6 Ü1: (Ü2'de bulunmuyor)

3 Ü1 247b, Ü2 243b (Mütekerrir olan beyit Bâkî'ye aittir.)

- 2 Dānā olur mu gevher-i güftārı zūr ede
Yā dest-i i‘tiyādını ihsāna dūr ede
Tā‘at nice ifāde-i şerh-i şudūr ede
Vaqtā ki hizb-i ehl-i riyādan şudūr ede
“Bātl hemişe bātl [ü] bihūdedir velī”
“Müşkil budur ki şüret-i haḳdan zuhūr ede”
- 3 ‘Ākil hemişe rāḡıb-ı fevz-i me‘ād olur
Nūr-ı keder-zidāy-ı hidāyetle şād olur
Sālūsdan zehāb-ı hayā müstefād olur
Zirā işlāhı reh-ber-i nehc-i fesād olur
“Bātl hemişe bātl [ü] bihūdedir velī”
“Müşkil budur ki şüret-i haḳdan zuhūr ede”
- 4 Yokdur bu dem hüdāt-ı enāmıñ şadāḳati
Hiç rāh-ı istikāmete ḥüsn-i işāreti
‘Allāme olsa çeşme görünmez mehābeti
K’olmaz medār-ı tā‘ati fehm ü dirāyeti
“Bātl hemişe bātl [ü] bihūdedir velī”
“Müşkil budur ki şüret-i haḳdan zuhūr ede”
- 5 Ricz-i riyādan olmaz Edibā naşīb-i dil
Pürken ‘abir-i şıdk ile şadr-ı raḡīb-i dil
Ḥübān-ı bī-hayā nice olsun qarīb-i dil
Simā-yı şūhu olsa ne deñli ḥabīb-i dil
“Bātl hemişe bātl [ü] bihūdedir velī”
“Müşkil budur ki şüret-i haḳdan zuhūr ede”

4

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Şanma gönlüm yārsiz dünyāya raḡbet gösterir
Vaḥşet-i hicrān ile āgyāra ülfet gösterir
Şabr ile ancak bülüg-ı vaşla himmet gösterir
‘Āḳıbet zirā şekībāyı ḥalāvet gösterir
Çünki mir‘āt-ı felek enzāra ‘ibret gösterir
“Görelim āyine-i devrān ne şüret gösterir”
- 2 Gördüğün her peyker-i zibāya olma mültehī
Raḡbet-i her bī-vefā dil-dārdan ol müntehī
Ben hele bir yāre ḥaşr etdim derün-ı āgehī
Kim sipihriñ şem‘ine pervānedir mihr ü mehi
Çünki mir‘āt-ı felek enzāra ‘ibret gösterir
“Görelim āyine-i devrān ne şüret gösterir”

- 3 İntihā bulmaz zuhūrāt-ı temāşil-i kader
Muṭṭaşıldır dem-be-dem tecdīd-i eşkāl ü şuver
Çehre-perdāz-ı kazā etdikçe izhār-ı eşer
‘Arz eder elbette bir şekl-i bedī‘-i mu‘teber
Çünkü mir ‘āt-ı felek enzāra ‘ibret gösterir
“Görelim āyine-i devrān ne şüret gösterir”
- 4 Şiddetiñ encāmıñna hergiz muḳārindir rehā
İntihā-yı renc-i ekdāra mülāzımdır şafā
Şām-ı ye’siñ āhiri fecr-i emeldir zāhirā
Bī-mirādır ṭal‘at-i ḥurşid-i ümmidiñ dilā
Çünkü mir ‘āt-ı felek enzāra ‘ibret gösterir
“Görelim āyine-i devrān ne şüret gösterir”
- 5 Kām içün ehl-i şühūd etmez tek-ā-püy-ı taleb
Bī-naşib etmez eşer āmāle idmān-ı te‘ab
‘Āqile rāh-ı tevekküldür hemān nehc-i edeb
Luṭf-ı Mevlādır Edībā eyleyen def‘-i kereb
Çünkü mir ‘āt-ı felek enzāra ‘ibret gösterir
“Görelim āyine-i devrān ne şüret gösterir”

5

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Āgeh-dilān ne dağdağa-i biş ü kem çeker
Ne bār-ı imtinān-ı Ferīdün u Cem çeker
Nā-dān da talebde hezārān sitem çeker
Peyveste āh-ı ḥasret-i cāh u ni‘am çeker
‘Āqil ne şād olur bu cihānda ne ğam çeker
Cāhil hemişe şād olayın der elem çeker
- 2 Maḥlūka ‘arz-ı ḥācet edip dökme āb-ı rū
Püyān-ı rāh-ı maṭlab olup etme hāy-u-hū
Dāmān-ı dilden et veseḥ-i hemmi şüst-ü-şū
Olma ferīs-i şir-i ğam ey merd-i tünd-ḥū
‘Āqil ne şād olur bu cihānda ne ğam çeker
Cāhil hemişe şād olayın der elem çeker
- 3 Bāb-ı rızāda şıdk ile ol bende-i şükūr
Hep naķş-ı ser-neviştiñ eder nev-be-nev zuhūr
Bī-şübhe çünkü vaktine merhūndur umūr
Bihūde olma ey dil-i āvāre bī-ḥuzūr
‘Āqil ne şād olur bu cihānda ne ğam çeker
Cāhil hemişe şād olayın der elem çeker

- 4 Fehm-i me'āl-i şafha-i tekvîne diḳḳat et
Kesb-i kemāle cehd eyle tehziḳ-i sîret et
Kārîñ şafâ vü ğamda menûṭ-ı meşîyyet et
Düşme telâşa zihniñi bî-ḳayd-ı fikret et
'Âḳıl ne şâd olur bu cihânda ne ğam çeker
Câhil hemîşe şâd olayın der elem çeker
- 5 Çekme dilâ zehârif-i dünyâ için melâl
Hasret-keşâna eyleme izhâr-ı infi'âl
Eyle Edîbveş bu maḳâlâtı hasb-i hâl
Bu nazm-ı pâki ḳıl naḳş-ı nigîn-i bâl
'Âḳıl ne şâd olur bu cihânda ne ğam çeker
Câhil hemîşe şâd olayın der elem çeker

6

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Arûs-ı ğonçe de bir ğün nazîr olur geline
Dilîr-i sūsene de ḥancerin ṭaḳar beline
Hübûba nevbet-i ruḥşat deġer şabâ yeline
Nedîm-i bûlbûl-i zârîñ da söz düşer diline
Zamân gelir yine zerrîn ḳadeḥ alır eline
Çemende nergis-i şehlâ hemân bahâra baḳar
- 2 Felekde olmaya ḥâlet-fezâ bahârāsâ
Bisât-ı sebze ile sâye-i çenârāsâ
Müdâm la'l-i leb-i yâr-i gül-'izârāsâ
Şarâbı nûş ederiz mest-i hûş-yârâsa
Zamân gelir yine zerrîn ḳadeḥ alır eline
Çemende nergis-i şehlâ hemân bahâra baḳar
- 3 Şezâ-yı ḥâne-i feyziyle pür olup 'âlem
Olunca sâḳî-i mey neyle Mevlevî-hem-dem
Neşât ile k'ola fersüdegân-ı ğam ḥurrem
O demde encümen-i ḥuldu n'eylesin âdem
Zamân gelir yine zerrîn ḳadeḥ alır eline
Çemende nergis-i şehlâ hemân bahâra baḳar
- 4 Lûşûş-ı serdî-i dey-mâh-ı ğam k'ola memsûk
Rihân-ı lerziş-i vâm-ı şitâ olur mefkûk
Ḳalır gider şîḳal-i melbes-i keder metrûk
Çemende dem sürer âzâdegâne her memkûk
Zamân gelir yine zerrîn ḳadeḥ alır eline
Çemende nergis-i şehlâ hemân bahâra baḳar

- 5 Giyince āb edīm-i ḥabābdan mūze
 Şurāḥī-i mey-i nāba refiḳ olur kūze
 Hezār şevḳ ile başlar nevā-yı dil-sūza
 Edīb muntazırız biz ḳudūm-ı nev-rūza
 Zamān gelir yine zerrīn ḳadeḥ alır eline
 Çemende nergis-i şehlā hemān bahāra baḳar

7

mef'ulū fā'ilātū mefā'ilū fā'ilūn

- 1 Dār-ı fenāda olma devān hırş u āz ile
 Her kārı 'ādet eyleme ḥükm-i cevāz ile
 Cüyā-yı maṭlab olma hezārān niyāz ile
 Gel mesned-i ḳanā' ate heç 'izz ü nāz ile
 "Gül gibi 'işret olmaz ise berg ü sāz ile"
 "Sünbül gibi geçinmek olur bir piyāz ile"
- 2 Ehl-i ḥicāba şabr u inā'etdedir zafer
 Nā-dāna rāh-ı hırşda çokdur ḡam u keder
 'Ālemde fī'l-ḥaḳīka te'emmül olunsa ger
 Dānā için tereffühe sedd-i ramaḳ yeter
 "Gül gibi 'işret olmaz ise berg ü sāz ile"
 "Sünbül gibi geçinmek olur bir piyāz ile"
- 3 Vaḳtā ki 'izz-i nefis ola pīrāye-i ḳunū'
 Zevḳ-i ḥayāt-ı ṭayyibedir vāye-i ḳunū'
 Şāhān-ı dehr olursa da hem-sāye-i ḳunū'
 Nān-ı cevīnedir yine ser-māye-i ḳunū'
 "Gül gibi 'işret olmaz ise berg ü sāz ile"
 "Sünbül gibi geçinmek olur bir piyāz ile"
- 4 Peyveste dergeh-i beg ü paşada olma gel
 Ḳa'r-ı meḡāk-i zilletle üftāde olma gel
 Ālām u derd-i fikret-i ferdāda olma gel
 'Uḳbāda rū-siyehlik ile āmāde olma gel
 "Gül gibi 'işret olmaz ise berg ü sāz ile"
 "Sünbül gibi geçinmek olur bir piyāz ile"
- 5 Emr-i me'āş için ḥazer et eyleme cedel
 Nāmıñ denā'et ile şaḳın etme pūr-ḥalel
 Her kār-ı şa'b u sehliñi Mevlādan et emel
 Nuşḥ-ı Edīb-i nükte-şinās ile ḳıl 'amel
 "Gül gibi 'işret olmaz ise berg ü sāz ile"
 "Sünbül gibi geçinmek olur bir piyāz ile"

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Şikest olmakda ağşān-ı dıraht-ı kām bitdikçe
Yedim kütāh olur nev-bāve-i āmāle yetdikçe
Kuvā-yı za' fīm artar sūy-ı ehl-i tıbbā gitdikçe
Felekler mātem eyler nāle vü zārım işitdikçe
Qanı bir haste-i gām kim şifā ümmīdin etdikçe
Felek benden beter biñ dürlü derde mübtelā eyler
- 2 Cihānda kimseniñ derdi degil efzūnter benden
Meserret şöyle dursun gām dañi nefret eder benden
Nifāk üzre eñibbā ehl ü evlādım kaçır benden
Ten ü cānım uşandı çekmeden renc ü keder benden
Qanı bir haste-i gām kim şifā ümmīdin etdikçe
Felek benden beter biñ dürlü derde mübtelā eyler
- 3 Şifāya tālib olsam derd-i cismim bī-ñuzūr eyler
Neşāta ragbet etsem cünd-i gām birden zühūr eyler
Belāya şabr kılsam şabr-ı bī-tākat nūfūr eyler
Ne deñli mā-cerāmı söylesem nuṭqum kuşūr eyler
Qanı bir haste-i gām kim şifā ümmīdin etdikçe
Felek benden beter biñ dürlü derde mübtelā eyler
- 4 Düşelden dām-ı derde muttaşıl zehr-ābeler çekdim
Pey-ā-pey miñnet ü gāmı dolu peymāneler çekdim
Sebebsiz gerden-i za' f ile zencir-i keder çekdim
Hele fersūde-huşum ben dañi bilmem neler çekdim
Qanı bir haste-i gām kim şifā ümmīdin etdikçe
Felek benden beter biñ dürlü derde mübtelā eyler
- 5 Helāki istemem mebgūz iken maḥsūd olur ey dil
Giriz etsem belādan der- 'akeb mevcūd olur ey dil
Cañime rāğıb olsam cennet-i mev' ūd olur ey dil
Edibāsā cefāmız 'āleme mevdūd olur ey dil
Qanı bir haste-i gām kim şifā ümmīdin etdikçe
Felek benden beter biñ dürlü derde mübtelā eyler

- 1 تنبه متى ما اغفلتك شواغل
والتك امال لها انت مايل
فلاترج منك الخير مادمت ذاهل
لانك بالادراك خوطبت كامل
الا كل شئ ماخلى الله باطل
وكل نعيم لامحالة زائل
- 2 اليس من الجهل الذى قدر ضيئه
هوانك فى اخراك ممابليته
رباحك خسران بما اكتنيته
فان كنت من اهل النهى مانسيته
الا كل شئ ماخلى الله باطل
وكل نعيم لامحالة زائل
- 3 فكم من صعود سناءه الخداره
وجاه غناء قاده استقاره
وليل هناء ازدراره نهاره
ففى الكون بدع من يدوم يساره
الا كل شئ ماخلى الله باطل
وكل نعيم لامحالة زائل
- 4 تناسيت ادوار اسمعت زوالها
تجافيت اكوالا اتيت مثالها
فلم تستطع للنفس تبدى كمالها
اراك اخا جهل نجلت بمالها
الا كل شئ ماخلى الله باطل
وكل نعيم لامحالة زائل

- 5 تروم نظام الحال فى اختلاله
تميل الى بعد البلا باتصاله
رايتك فيما يفتضيك بواله
فكن كاديب المنتشى بماءه
الا كل شئ ماخلى الله باطل
وكل نعيم لامحالة زائل

10

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Hizb-i eşrār olalı tāt-ı cehālet-ber-ser
Qalmamışdır şuhuf-ı nüṣṣa-i 'irfāna nāẓar
Bulmadım fenn-i vefā dersini itkān eyler
Cümleñiñ sāmi' a-i bāşıra-i fiṭnati ker
Eylemiş yok raqam-ı levḥ-i ḥulūşu ez-ber
Varağ-ı mihr ü vefāyı kim oğur kim diñler
- 2 Şafḥa-i şıdḳ bulup āb-ı nifāk ile belel
Qaldı terkīb-i me' ānī-i ḥaḳīkat mühmel
Naqş-ı ser-levḥa-i dīvān-ı vifāk oldu cedel
Geldi şirāze-i eczā-yı muşāfāta ḥalel
Eylemiş yok raqam-ı levḥ-i ḥulūşu ez-ber
Varağ-ı mihr ü vefāyı kim oğur kim diñler
- 3 Nuşḥdan şimdi cehūlāna sūkūt evlādır
Pendi nā-ḳābile işāra heves bī-cādır
Reşkden yek-digere ḥaḳ-ı cihān a' dādır
Luṭf-ı ta' bīre bedel mültezim-i ğavgādır
Eylemiş yok raqam-ı levḥ-i ḥulūşu ez-ber
Varağ-ı mihr ü vefāyı kim oğur kim diñler
- 4 Dehr-i pūr-şūrda ādem nice mesrūr olsun
Ġam-ı pey-der-pey-i bī-fāşıladan dūr olsun
'Āḳile pendim odur gözlere mestūr olsun
Ne şeh-i 'ālem ü ne bende-i me'mūr olsun
Eylemiş yok raqam-ı levḥ-i ḥulūşu ez-ber
Varağ-ı mihr ü vefāyı kim oğur kim diñler
- 5 Ḥaḳdan vahşetim olduḳça Edībā şādım
Bi-tevehḥüş k'olam āzurde-dil ü nā-şādım
Ben ki bu sāhirede merd-i ḥaḳīkat-zādım
Dile bu ma' nī ile rāh-ber-i irşādım
Eylemiş yok raqam-ı levḥ-i ḥulūşu ez-ber
Varağ-ı mihr ü vefāyı kim oğur kim diñler

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Dili pes-mānde koyan 'uqde-i ihmāli degil
Men' eden sū'-i talebden dehen-i lāli degil
Lik her suhta heves mültefit-i bāli degil
Çünkü idmān-ı haṭā lāyık-ı ahvāli degil
Mey ile māl-ı yetimi ele almalı degil
Ele almalı olursan mey al mālı degil
- 2 Emel-i māl-ı yetimi dile maḳrūn etme
Cevfiñi aḡger-i nīrān ile meṣṣūn etme
Bikr-i şahbāyı daḡi bezmiñe me'zūn etme
Kendiñi ṭa'ne-i taḡḡir ile maṭ'ūn etme
Mey ile māl-ı yetimi ele almalı degil
Ele almalı olursan mey al mālı degil
- 3 Māldan 'ārif olan mey gibi ḡandān olmaz
Meye meyl etse daḡi rāḡıb-ı idmān olmaz
Hele hiç ba'zı mehānī gibi iz'ān olmaz
Cehd-i 'iṣyān-ı Ḥudā 'āḡile ṣāyān olmaz
Mey ile māl-ı yetimi ele almalı degil
Ele almalı olursan mey al mālı degil
- 4 Luṭf-ı mey her dil-i nā-ṣāfa olunmaz iḡdā
Bī-vūḡūf eyleme iḡbāl-i 'anāyı irḡā
Māldan cāmı ḡōñül eylese de istiṣnā
Yine ṣeyṭāna uyup olma esīr-i ehvā
Mey ile māl-ı yetimi ele almalı degil
Ele almalı olursan mey al mālı degil
- 5 Māl-i eytām ile çün zehr-i helāhil birdir
İḡtinām-ı cūhelā 'aḡla ṣıḡışmaz sırdır
Lik ḡürmet iki 'ālemde daḡi zāhirdir
Lik-i dil tā ki ḡöre sāḡarı müstaḡkırdır
Mey ile māl-ı yetimi ele almalı degil
Ele almalı olursan mey al mālı degil

TAZMİN

1

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Reh-i tevekküle git kılma ihtiyār-ı kesel
Bülûğ-ı maṭlab içün etme cāhilāne cedel
Müdām vaktine merhūn iken huşul-i emel
Mużik-i ye'se düşüp verme i'tikāda ḥalel
Hemīşe nāfiz olursa ser-nevişt-i ḥükm-i ezel
Deme ki tālib olan sa'yda kuşūr eyler
- 2 Kuvā-yı zıhn ile aldanma ḥüsn-i tedbire
Olur mu kimsede kudret kazāyı tağyire
Muḥāldir k'ola sa'yıñ mecālī te'sire
Vesile 'avn-ı Hudādır umūru tesyire
Nihāde kıl ser-i teslīmi levḥ-i taqdire
Muḳadderāt-ı İlāhī gelir zuhūr eyler

RUBĀ'İYYĀT*

1

Der-na't-ı şerîf

‘Ālemde vücūd-ı nebevîden ne ‘aceb
 Olduysa zalâm-ı sâye ger bî-vāye
 Kim sâyesi nûr olan o zât-ı pâke
 Zûlmet ne revâdır ki ola hem-sâye

2

İmkân ile cûd içün n'ola ehl-i şehâ
 Endişeden eylemezse hâlî bâli
 Kim sükker ü şehde el şununca şanma
 Rızık-ı meges eylemez şehâlî balı

3

Virâne-dilâna lutf-ı Rab bânîdir
 Anlar heme cāy-ı lutf-ı Rabbânîdir
 Ne'vmîd-i 'ināyet-i Hudâ olmazlar
 Zirâ ki zuhûr-ı lutf-ı Rabb ânîdir

4

Ben cevherî-i ferâğ-ı nâm olsam eger
 Sen pilever-i şöret olup düş nâma
 Kim hükûm-i kaderle zâhidâ mev'ûduz
 Ben vaşf-ı 'uluvv-ı nâma sen düş-nâma

5

Ey dil sere dest-i fikri bālîn eyle
 Her h'urd u kelâna vaz' -ı bā-lîn eyle
 Düş tâ'ate bakma lâ'ubālî olana
 Sen hâliñi zıdd-ı lâ'ubālîn eyle

Rubā'îyyât (Başlık: S 99b)

1 S 99b, Ü1 265b, Ü2 249a (Başlık: S)

2 S 100a, Ü1 275a, Ü2 249a

eylemezse S, Ü2: eylemezse de Ü1

3 S 100a, Ü1 256a, Ü2 249b

4 S 100a, Ü2 249b

5 S 100a, Ü2 249b

lâ'ubālîn Ü2: ibâ lîn S

6

Bî-züll ü hevân fahr-ı kabûl-i halkı
 Bildik çü zafer-yâb olamaz kesbe denî
 Zâhid heves-i kabûl-i halkı terk et
 Yâ halk ile ittişâlden kes bedeni

7

Kaşd eyle gönül tavâf-ı Beytu'llâhı
 Gör ravza-i peygâmb-ber-i 'âlî-câhı
 Def'-i 'ilel-i cürm ise ger maşşûduñ
 Ol derde bu derdedir devâ bi'llâhi

8

Te'sîr-i nesîm-i hasretimden duysun
 Bî-hırbret ise berîd-i rāhımdan eger
 Efzâyiş-i ihtilâcın ihfâ etsin
 Zülf-i siyehi berîdir âhımdan eger

9

Her tâlib olan mertebe-i esmâyı
 Pîrâye-i nuṭṭ-ı cân eder esmâyı
 Sen daḥî şînâh-ı lücce-i esmâda
 Pür-mevce-i bād-ı âh edip es mâyî

10

Sâķî kadeh-i meyle beni mesrûr et
 Meysiz koma ke's-i lebene meyle beni
 Dil-teşne iken dersin eger şâd eyle
 Âşâmî-i ke's-i lebeni meyle beni

11

Ehl-i hünere sîm ü zeheb kemâldir
 Ol zümreye hep fazl ü edeb kemâldir
 Bu 'âlem-i fânîyi kem aldır gözüñe
 Bu nuşḥumu sen görme 'aceb kemâldir

6 S 100a, Ü2 249b

7 S 100a, Ü1 275a, Ü2 249b

8 S 100a, Ü1 256a, Ü2 249b

9 S 100a, Ü1 275b, Ü2 249b

10 S 100a, Ü1 275b, Ü2 249b

11 S 100a, Ü1 256a, Ü2 249b

12

Kun-dādeleriñ nevāle-i ‘işmetden
İşrârı bedîd olmada perhîzinde
Kim durmaz uçup konardı şâh-ı kîre
Dehriñ tayerâne olsa per hîzinde

13

Dünyâda bu gün zühed ü ‘amel yarınadır
Ferdâda olur bütün emel yâri nedir
Yar sîb-i dil-i ‘âşık-ı zârı yarı
İnşâf ile bak var mı hâlel yâri nedir

14

Sâkî meyi sen rinde gîdâ etdikçe
Sîr eyle meşâm-ı şeyhî de bûy-ı meye
Hırmân ile dûrdan anı bakdırma
Şâyeste degil ki o yiye bu yimeye

15

Âsûde-i ‘âfiyet nice olsun o kim
Düş-ı teniniñ düşmen-i dâ râkibidir
Zîrâ ki esîr-i kayd-ı zilletse dahî
Bîmâra şifâ rûtbe-i Dârâ gibidir

16

Gayretle şühûd-ı nakz-ı ‘ahdindendir
Yâr olmadığım zenân-ı peymân-güsile
Peymân-güsîl olduğunda şübhem yogiken
Şâyeste olur mu ‘ahd ü peymân kûs ile

17

Hem-ẖābeñe reh-ber-i fücûr olmasın
Haşr eyleyen ictimâ‘a a hîzânı
Sen âhî der-i hîze nişâr etdikçe
Kesmez der-i mahremiñden âhî zânî

12 S 100a, Ü1 265b, Ü2 249b

‘işmetden S, Ü2: ‘işmetinden Ü1

13 S 100a, Ü1 256b, Ü2 250a

14 S 100b, Ü2 250a

15 Ü1 257a, Ü2 250a

16 Ü1 265b, Ü2 250a

17 Ü1 275b, Ü2 250a

18

Zāhid gelicek şu yerine dūğ ister
Görmez gözü hüsni-kāse-i bî-lebeni
Cām-ı emelin ferāğa maḳrūn etsem
Gördükçe gözü muḥāldir bile beni

19

Her tāze gulāma şehveti şarf etme
Dehriñ heves et vişāl-i ebḳārına
Bu sāhirede sen de benī Ādem iseñ
Bezl eyle nūḳūd-ı meyli eb kārına

20

Raḥm içre miyāhıñ iḥtilātın bilmek
Ehl-i nazarıñ ḥavāş-ı ebşārıdır
Evlāda sevād-ı çeşm ü ebrū mu olur
Mādām şifāt-ı ümm ü eb şarıdır

21

Kim secde-ber-dergeh-i Bārī oldu
Ol ḥāme gibi muṭī'-i bārī oldu
Bu mıkleme-i ḳalem-rev-i dünyāñıñ
Hem-siret-i miğ-i feyz-bārı oldu

22

در دور جهولان لامت پرور
جز این مطلب رواج شایسته ترا
ان لاتتحلا بعلم درست
حتى بسمه الجهل لذی الجهل ترا

23

‘Ālemde o kim reste-i bed-nāmīdir
Hemvāre-i nihāl-i ‘izzeti nāmīdir
Gülzār-ı cihānda her kese sāye şalan
Pirāye-i naḥl-ı şöhret ü nāmıdır

18 Ü1 275b, Ü2 250a

19 Ü1 266a, Ü2 250a

20 Ü1 256b, Ü2 250a

21 S 100b, Ü1 275b, Ü2 250a

22 S 100b, Ü1 255b, Ü2 250a

23 S 100b, Ü1 256b, Ü2 250b

24

Biz muhliş-i yārān-ı laṭifü'n-nesemiz
 Bigānelere ne pād-zehriz ne semiz
 Ne ferbe-i rāḥat ü ne mehzül-i 'anā
 Dānā naẓarında ne za'ifiz ne semiz

25

Ümmid-i vefā olursa ger yārinde
 Ol deñli şafā olur mu hiç yā rinde
 Olmazsa bu gün neyl-i vişāl-i 'aşık
 Yā şübhe mi var olmasına yarın da

26

Dil-beste-i tüklāna mezarret gelmez
 Ezrārına bed-ḥāhī şunar olsa daḥi
 Şolmaz yine gül-berg-i nihāl-i emeli
 Pīrāmen-i gülşende şu nār olsa daḥi

27

Bīdār-ı ḡamīñ dīdesi tā bīnādır
 Elbette olur ḥayāl-i ḥābı nādir
 Teşḥiş-i rūsūm-ı rāh-ı 'aşk etmeyenīñ
 Çeşm-i dil-i endīşesi nā-bīnādır

28

Terk eyleyip esbāb-ı ḥuşūl-i emeli
 Kār eyleme ülfeti kesāletle yeter
 'Irq-ı keseliñ kaṭ'ına bir ālet bul
 Ol bed-reg-i fāsidi kes āletle yeter

29

Dil koymadı bu nāz-ı nev-āyīne göre
 Ol māhı revā değil ki āyīne göre
 Ḥurşīd-i ruḥun gören o serv-endāmīñ
 Bihūde bakıp felekde ayı ne göre

24 S 100b, Ü2 250b

25 S 100b, Ü2 250b

26 S 100b, Ü1 275b, Ü2 250b

27 S 100b, Ü1 256a, Ü2 250b (Ü1 257a'da tekrar edilmiş)

28 S 100b, Ü1 256a, Ü2 250b (Ü1 257a'da tekrar edilmiş)

29 S 100b, Ü1 266a, Ü2 250b

30

Biz yâr-i mübârizân-ı nefs-i şûmuz
 Zann etme ki yâr-i hırağ u erdiyeyiz
 Peykâr-ı seg-i nefse mecâli yogiken
 Her şeyh-i ridâ-pûşa nice er diyeyiz

31

Süzende-i nâr-ı yâr olan nâzında
 Pervâne-mişâl mürdedir yâ zinde
 Dil-dâdeye germ ü serdi bezm-i ‘aşkıñ
 Yeksân mı degil şitâ ile yazında

32

Şimdi o gülûñ hezâr-ı zâr-ı dilimiz
 Bî-fâşıla gerçi tâb-ı şevkıyle öter
 Ammâ dem olur ötmeyi bilmez zîrâ
 Gül-berg-i mehâsini şolar kıalmaz o ter

33

Pür-nâle edip kulkul ile mînâyı
 Bu şevk ile güş etmeyelim mi nâyı
 Dil-beste-i sâz ile şurâhîyiz biz
 Yâ neyleyelim tûti ile mînâyı

34

‘Uşşâkıñı men’e bûseden ‘ârızına
 De’b etme çü-zülf-i pür-hamûñ bu siperi
 İfrât-ı tecennübûñ nedendir bilmem
 Câyiz mi degil inse meger bûs-ı perî

35

در مائده لذتی نیابم هرگز
 تلخی بدهد بمعده بی تو شکرم
 بیپوده چه سان ساز و نوایی شنوم
 از جام لبث همین که بی توشه کرم

30 S 100b, Ü1 262a, Ü2 250b

31 S 100b, Ü1 266a, Ü2 250b

32 S 101a, Ü1 256b, Ü2 251a

33 S 101a, Ü1 275b, Ü2 251a

34 S 101a, Ü1 275b, Ü2 251a

35 Ü2 251a

36

بایاس شهود پیکر دلدارت
تا دیده بغمبسته شدی وا نکنی
بارهبر هوشست چو روی سوی طلب
بی قید ادب خودت چو دیوانه کنی

37

‘Ālemde hele gürisnelik acıdır
Ya‘ nî ki serîr-i miḥnetiñ tâcıdır
Ol toḡ ki ṭavḡ-ı zülî der-gerden ede
‘İbretle bakılsa açlar acıdır

38

Vaşf-ı ruhun ol zehre sürûd-ı nâziñ
Yazdıḡça gül-âb-ı ‘ârîz-ı defter olur
Kim naḡme-i nâz içün alınca destine
‘Aks-i nem-i rûyu düşmeden def ter olur

39

Er sîr-i teni şî‘âr ede germâda
Lâyıḡdır ola temîme-i sermâda
Nâ-mâ‘il-i mâ‘-i ḡayr olan mâde-i pâk
Mürdâr şularla içilir her mâ da

40

Gül-berg-i ‘izâr-ı surḡ-ı şeb-nem-rîzin
Etdikçe ḡarîḡ o mâh-rû zîverde
Gülzâr-ı cihânda nâ-güzîr-i eşk-i terim
Olmaz mı be-cây-ı jâle rûzî verde

41

Gülşende mi nakş-ı zîb ü fer mende midir
Encümde midir vefret-i zer mende midir
Ārâyîş-i dâḡ u şerer-i âhımdan
Gülzâr-ı fezâ-yı çerḡ şermende midir

36 Ü2 251a

37 S 101a, Ü1 256b, Ü2 251a

38 S 101a, Ü1 256b, Ü2 251a

39 S 101a, Ü1 266a, Ü2 251a

40 S 101a, Ü1 266a, Ü2 251a

41 S 101a, Ü1 256b, Ü2 251a

42

Sîr-âb-ı mey-i naḥvet olup görmez iken
 Şâyeste nigâh-ı rahma bu sîr acı
 Dil-teşnelere la' l-i şeker-rizinden
 Olmaḡ nice olur ruḡsat-i bûsı râcî

43

Eflâkde mi ḥûy-ı keder mende midir
 Encümde mi cûy-ı şerer mende midir
 Bu reng-i şafaḡla şerm-i bed-kârîden
 Gerdûnda mı yoḡsa ki şermende midir

44

Zâhid meyi koy mîveyi isticlâb et
 Tâ ḡarḡ-ı neşât-ı mey ede meyve seni
 Mest-i mey olup mîve yemekden ḡalma
 Kim ḡaciz-i intibâh eder mey veseni

45

Her nâdire söz ki ḡâṭıra düşegele
 Mânend-i ḡumâdır ki dūşa gele
 Ya' nî emelim ki ḡâb-ı bîdârîde
 Ol mâh-ı cemâl hâle-i düşe gele

46

Çirk-i kederiñ çünki zemân-i dilden
 Olmaz eşilip çıkarması ḡazmayile
 Nâ-ḡâr olup kızlık-i câmı deste
 Olsa köhne sevâdı sîneden ḡaz mey ile

47

Ol ḡalka-zen-i taḡte-i bâb-ı dârı
 İḡâz edeniñ ḡufte-i nâ-bîdârı
 Zen er gibi er zeni görüp erzânî
 Temyîze ḡalış muḡîḡ-i bâb-ı darı

42 S 101a, Ü1 275b, Ü2 251b

43 S 101a, Ü1 256b, Ü2 251b

mende S, Ü2: bende Ü1

44 S 101a, Ü1 276a, Ü2 251b

45 S 101a (Üzerine çizgi çekilmiş)

46 S 101b, Ü1 266a, Ü2 251b

47 S 101b (Üzerine çizgi çekilmiş)

48

Mürşid yemez oldu bî-şirā başalı
 Yārān anı düzdî-i başalda başalı
 Sen daği mürîd-i tā'ib ol düzdîden
 Tâc-ı seriñe 'ağd-ı yemîn et baş eli

49

Vaktâ ki zurûf-ı bâde meydâna gelir
 Temyîz için mezâk-ı mey-dâna gelir
 Mürğ-i dil-i rind-i mey-güsâra gûya
 Şahrâ-yı çemende nuql u mey dâne gelir

50

Mün'im bu ħarâbezârı ma'mûr edegör
 Âvâreligi görme revâ bennâya
 Sen bâr-keş-i levâzım-ı bennâ ol
 Hursend olurum sâķi ile ben nâya

51

Bülbül bu şadâ vü zîb ü fer verde midir
 Yoĥsa ġarazıñ ġonçeyi perverde midir
 Kaşdıñ 'acebâ tesliye-i bâl midir
 Yâ cünbiş-i nuķ u bâl ü per verde midir

52

Ey zâlim-i ĥunî tek-ü-pûyuñla ki sen
 İhrâ-yı kadem eylediñ ihrâķa demi
 Vardır şanıñ teşneligiñ ĥunuña kim
 İhrâķa demiñ eyledik ihrâ kademi

53

Gülşende kemâl-i zîb ü fer verde gerek
 Taẓyîf-i hezâra bâl ü per verde gerek
 Ârâyiş-i bezm-i bâġ için naġme-zenî
 Gülzârda bülbül-i hünerverde gerek

48 S 101b, Ü1 276a, Ü2 251b

49 S 101b, Ü1 257a, Ü2 251b

rind-i S, Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

50 S 101b, Ü1 266a, Ü2 251b

51 S 101b, Ü1 257a, Ü2 251b

52 S 101b, Ü1 276a, Ü2 251b

53 S 101b (Üzerine çizgi çekilmiş)

54

Her rāst-rev-i rāh-ı 'amā-yı ğaflet
 Nehc-i talebinde aksamayı bilmez
 Def'-i zāmi'in haşr-ı serāb etmiştir
 Zīrā ki önünde akşa māyı bilmez

55

Ey dil diyemem ki za'fdan nem görünür
 Zīrā ki harir-i çeşm-i pür-nem görünür
 Eylerse eger nihüfte āhım taklīd
 Eflākde ra'd u berķden nem görünür

56

Etfāline zımn-ı terbiyetde gerçi
 İfhām-ı sebakdır eb ü ceddīñ cedeli
 Maķsadları belki bī-cedel hāşıl idi
 Ta'limine yetseydi eger eb ced eli

57

Mürġ-āb-ı derūna gerçi kim yer cūdur
 Ammā ki yem-i hevāda da der-cūdur
 Pervāz u sūkūnda esfel ü a'lāda
 Gūyā bün-i her dü yemde cevher-cūdur

58

Ebvāb-ı tama'da sifle-i nā-dāna
 Pister görünür maķ'adı balçıkça daħi
 Ammā der-i āsāyiş-i hursendide
 Kāni'olamaz ġidāsı bal çıkça daħi

59

Dünyāda hemān ṭabī'at-i zer-cūyi
 Dūzaħdan olur şebih-i aħger-cūyi
 Cūy-ı zehebe zihābdan yeg mi degil
 Vermekdir sā'ilāna her mercūyı

54 S 101b, Ü1 262a, Ü2 251b

55 S 101b, Ü1 257a, Ü2 252a

56 S 102a, Ü1 276a, Ü2 252a

57 S 102a, Ü1 257a, Ü2 252a

yer cūdur S, Ü2: pür-cūdur Ü1 / her dü yemde S, Ü2: her yemde Ü1

58 S 102a, Ü1 276a, Ü2 252a

59 S 102a, Ü1 276a, Ü2 252a

60

Rehvār-ı süvār-ı iftikār ol yārīñ
 Rāh-ı emel-i vişāline gitme yayan
 Yā cennet-i ‘adn-ı vaşlını cāy edegör
 Āteşkede-i dūzaḡ-ı hecrinde yā yan

61

Ol kim ni‘am-ı cihāndan sîr olamaz
 Yā şehd ü şeker mezāķına sîr olamaz
 Bî-şübhe dü fem-i zāhir ü zahrından
 Vā-reste-i ‘illet-i bevāsîr olamaz

62

Gurbet-zede dest-i hem-dem-i miḡnetden
 Helvā yerine şanma yemez seng-i şapan
 K’olsun nice emn-i vaṭanı kārîh olup
 Me’mûn-ı ḡaṭar ṭarîķ-i ehvāle şapan

63

Mûn‘im derine ki zerli mismār eyler
 Gūyā tenine zehirli mis mār eyler
 Naḡl-ı emeli ḡadıķa-i ferdāda
 Nev-bāve-i renc ü ḡuşsa işmār eyler

64

Peyveste temennā-yı fücûruñla utan
 Verme dile ser-nevişteñi yazanı
 Şāyeste midir töhmet ile yād etmek
 Dil-beste iken zināya sen yā zānî

65

Neşşād-ı heme nevā-yı nevgerlerdir
 Dervişler ise şeyḡe nevkerlerdir
 Taşmîm-i teşāmüm eylemişler pende
 Hep cümleleri köhne vü nev kerlerdir

60 S 102a, Ü1 264b, Ü2 252a

61 S 102a, Ü1 262a, Ü2 252a

62 S 102a, Ü2 252a

63 S 102a, Ü1 257a, Ü2 252a

64 S 102a, Ü1 276a, Ü2 252b

65 S 102a, Ü1 257b, Ü2 252b

66

Hizān-ı zamānıñ ne siyeh-çerdeleri
Zibā görünür nigāhıma ne ağı
Olsun nice şöhetleri me'mūn-ı haţar
Esmerleri sūmr olunca ağı ağı

67

Destāra gül ü kelā-be-dūn mā'iliyiz
Zann etme şem-i gül-āb-ı dūn mā'iliyiz
Mā-verd-i şarāba rāğıbız biz şanma
Zühhād gibi kilāb-ı dūn mā'iliyiz

68

Kūh olsa dayanmaz fi'e-i a' dāda
Āhım gibi bir şā' ika-i bī-şeke ser
Ferhād-rübūde tāb-ı 'aşkıñ zīrā
Her tişe-i şelme-dārı şad bīşe keser

69

Dürc-i dile kim gevher-i gam hāl oldu
Āşüfte gönül Kays ile hem-hāl oldu
Bir yerde qarār-dādelik oldu muhāl
Kārım şeb ü rüz haţı u tirhāl oldu

70

Çeşm-i cühelāya gerçi kim bağ etmiş
Bī-dād ile ğars etdiği bāğı bāğı
Ammā nazar-ı 'ārifē hā'il mi olur
Derk-i şuver-i hıdā'a bāğı bāğı

71

Ey dil vecenāt-ı neş'e-i h'āhişine
Hiç kaţre-i türş-i bürşden hāl etme
Nüş et mey-i telhi sirke kaydıñdan geç
Pāy-ı dile gull-ı halli halhāl etme

66 S 102a, Ü1 276b, Ü2 252b

67 S 102a, Ü1 262a, Ü2 252b

kelā-be-dūn S: gülābdan Ü1, Ü2

68 S 102b, Ü1 257b, Ü2 252b

69 S 102b, Ü1 276b, Ü2 252b

70 S 102b, Ü1 276a, Ü2 252b

71 S 102b, Ü1 266a, Ü2 252b

72

Muğlimlere zenleriñ sürūd-ı nāzı
Mānend-i ʔanīn-i perr-i zenbūrīdir
Ammā ki zinā-pīşeleriñ sem‘inde
Kemter neğam-ı nāziş-i zen borıdır

73

Zāhid hele zend-i mey-i nābı al ʔaķ
Hulķumuña da sīh-i kebābı al ʔaķ
Mestānece de rūkū‘a idmāna ʔalış
Kıl hucrdaki nihūfte bābı alçak

74

Şāfi-menişīñ hılāl-i güftārında
Eṭvār-ı sitemle bakma aķvāline
Ṭavrı ne ʔadar dūrūşt ise zāhirde
Ahlāķı olur ol ʔadar aķvā line

75

Cānā ğam ile hemişe göz yaşıdır
Bu cūşış ile şitā vü güz yaşıdır
Bir kerre yüzümle rüy-ı sīnem görsen
Za‘fiyla şanırsın iki yüz yaşıdır

76

Şāhin-şeh-i derd-i ‘aşķ-ı dil-ber var iken
Mülk-i dili ʔann etme ki bī-şāh ederiz
Mülk-i dilimiz eger ki bī-şāh olsa
Belvā-yı zevāl-i mülke bīş āh ederiz

77

Her kim ki berehne kīre der-germ-ābe
Bed-fūṭa-i kūnu pūşt-māl etmişdir
Bāzār-ı şabāvetde ticāretde iken
Ol kirli metā‘-ı pūşti māl etmişdir

72 S 102b, Ü1 257a, Ü2 252b

73 S 102b, Ü2 252b

hucrdaki S: ʔehredeki Ü2

74 S 102b, Ü1 266b, Ü2 253a

ise S, Ü2: işe Ü1

75 S 102b, Ü1 257b, Ü2 253a

76 S 102b, Ü1 262a, Ü2 253a

77 S 102b, Ü1 257b, Ü2 253a

78

Nâsiñ yine çok harîşi māl-ı suhta
 Çok çekmede cevri-i feleg-i nâ-sâzı
 Kim mültemis-i ‘ayn-ı belâ bilse daği
 Rağbet çoğa eder istemez nâs azı

79

Ol sāye-şifat nihân cebîn-sâ yirde
 Ebşāra görünme pertevāsā yirde
 Rūşen-dil isen gevher-i şevki hıfz et
 Ol dürr-i yetîmî arama sāyirde

80

Dünyādan olup keşide-dāmen zāhid
 Halvetgeh-i künc-i ‘izzeti eyle maḥal
 ‘Azmiñde kemer-bende-i şıdķ-ı tām ol
 Hiç bend-i miyān-ı gayreti eyleme ḥal

81

Eşyā heme dest-i çerḥ yaydırmasıdır
 Cümle bu nüküd kendi şaydırmasıdır
 Kayırdığı ser-bülendi pest etmekde
 Güyā felegiñ kayırma kaydırmasıdır

82

Tā ketm-i ‘ademden saña yār etme şakın
 Tertib-i siḥām-ı āl eden dünyāyı
 K’etmez seni tır-i kineden reste bu gün
 Zih-beste-i ihtiyāl eden dün yayı

83

Çok mes’ele-dān-ı ‘aql u nakliñ nuḳlu
 Olmaḳda gulām u zen ü cām u toḳlu
 Dirhemle de hem verip kun-ı murdārın
 Hem-cinsine işletmede boḳlu boḳlu

78 S 103a, Ü1 276b, Ü2 253a

79 S 103a (Üzerine çizgi çekilmiş)

80 S 103a, Ü1 264a, Ü2 253a

81 S 103a, Ü1 257b, Ü2 253a

82 S 103a, Ü1 276b, Ü2 253a

83 S 103a (Üzerine çizgi çekilmiş)

84

Mül kim baña bezm-i gaybdan mahrem ola
 Etsin daği mahremiyyeti mül kim ile
 Bu gāniye-i duğter-i rez mülkim iken
 Āhır nice iştirāk eder mülkim ile

85

Çıkdı ‘alem-i mäh-ı nev-i zi’l-hicce
 Cem‘ oldu cünüd-ı pertev-i zi’l-hicce
 Tertib-i alay-ı ‘ide âmāde olup
 ‘Ālem n’ola olsa pey-rev-i zi’l-hicce

86

Āhım dil-i sahtın ol büt-i bī-rahmıñ
 Nerm eyleyemez kemān taşsa daği
 Kim cūş-ı sirişkim yine bulmaz gāyet
 Bu cābiye-i cihān dolup taşsa daği

87

Git meclis-i ‘irfān-ı senāvāra dilā
 Nā-dān gibi gel olma sen āvāre dilā
 Var kendiñe dānişver avı şayd edegör
 Āvāre olup durma sen av ere dilā

88

Teshīrimize harīş olup za‘mınca
 Zann etme bizi define-i bī-raşadız
 Kim her biri bed-ḥāhımızıñ şır olsa
 Reh-yāb-ı giriz eylemede bire şadız

89

Bilmem gönüle maṭlab-ı a‘lā ne nedir
 İrb ü emel-i ḥāṭır-ı şeydā ne nedir
 Tıfl-ı dile şır-i māder-i duğter-i rez
 Versek de dese olunca gūyā nenedir

84 S 103a (Üzerine çizgi çekilmiş), Ü1 266b

85 S 103a, Ü2 253a

86 S 103a, Ü1 276b, Ü2 253a

cūş-ı S, Ü2: cūy-ı Ü1

87 S 103a, Ü2 253b

88 S 103a, Ü1 252a, Ü2 253b

89 S 103a, Ü1 257b, Ü2 253b

90

Mürğ-i dili şayyād-ı çemen dāmına ver
Yā bir şanemiñ zülf-i ham-endāmına ver
Nādirse de bî-bahā olanlarda dimen
Kāzûre-i haḍrā-yı dimen dāmına ver

91

Ser-geştegi-i ‘aciz ile merd-i ‘ākil
Zann etme bu kār-ḡānede iş bilemez
Ammā ki fesān-ı hıkd ile miskiniñ
Bir vech ile kaṭ‘-ı rızkına diş bilemez

92

Aldı dilimi rîşe-i mendil diyemem
Bu nuṭṭu ederse dile men dil diyemem
Bir rîşeye rîşnāk olan öyle dile
Diller şirasında hele men dil diyemem

93

Envār-ı ḡired mihr ü mehe ḡālib iken
Ehl-i ḡirede ta‘ne eder şeyḡ-i redi
Eşyāda aña hem-ser olur şey yogiken
Görmez yine hiç meşābe-i şey ḡiredi

94

Ruḡsārıñı aña dırır dil-i şeydāya
Nüzhetgeh-i lālezār-ı pīrāmen-i dāḡ
Dāmen-zen olursa yād-ı rūyuñla n’ola
Āteşkede-i derūnuma dāmen-i dāḡ

95

Ey gerden-i inşāfı kesen bî-naşfet
Yok gerçi aşar ḡūşe gibi tāke seni
Ammā ki nişāl-i naşfetim kesse benim
Şabr etmez idim kesmeyicek tā keseni

90 S 103b, Ü1 257b, Ü2 253b

91 S 103b, Ü1 262b, Ü2 253b

92 S 103b, Ü2 253b

93 S 103b, Ü1 276b, Ü2 253b

94 S 103b, Ü1 264a, Ü2 253b

pīrāmen-i dāḡ S, Ü2: pīrāmen-i bāḡ Ü1

95 S 103b, Ü1 276b, Ü2 254a

96

Dehriñ bilemem bu cevri-i evbāşı nedir
 Gūyā ki rūsūm-ı kahrı ev başınadır
 Yā-ḥod felegiñ bu kār-ı evbāşisi
 Kevniñ yine hep gürūh-ı evbāşınadır

97

Ey müfti hele muḥḥ-ı mesā'il var iken
 Şer' iñ geri koy mesā'il-i muḥtelefin
 Sen cümcüme-i şer' i şikest eylemeseñ
 Kimdir saña isnād edecek muḥ telefin

98

Ey dil saña söylesem sözüm çoğa gider
 Tatvîl olunursa çokdan çoğa gider
 Düş-ı digeraña çokayı çoksunma
 Zîrā ki düşüñde düşdan cūğa gider

99

Allāhı koyup mülükden korkanı
 Zindān-ı belāya baġteten kor kıanı
 Bilmez mi o bed-mest-i dālālîñ ki felek
 Şahbā emelinde cāmına kor kıanı

100

İklîl-i emānet-i Müselmāniye
 Lāyık görebilmem ser-i her sürrākı
 Kim efser-i ser-bülendî-i İslāma
 Şāh olsa da olmaz yine her ser rākî

101

Niyyet diyemem ki şavm-ı her rûza ola
 Şûfi ramazānda belki der-rûze ola
 Bir kıadr-şinās yāri vardır şeyḥiñ
 Şanma seheri leyle-i firûze ola

96 S 103b, Ü1 258a, Ü2 254a
 evbāşisi S, Ü1: evbāşisini Ü2

97 S 103b, Ü1 264b, Ü2 254a

98 S 103b, Ü1 258a, Ü2 254a

99 S 103b, Ü1 276b, Ü2 254a

100 S 104a, Ü1 276b, Ü2 254a

101 S 104a, Ü1 266b, Ü2 254a

102

Sen düşmen-i bed-ḥāhı zebūn eyleyegör
 Gel ḥayye-i nefis-i şūma ḳo tīmārı
 Sūrāḥ-ı gülū-yı şehvetin mesdūd et
 Sa'y eyleme iddiḥāra ḳūt-ı mārı

103

Def'-i ḡama yok ehl-i ḡamıñ çāreleri
 Pūr-ḥūn ise de sīne-i şad-pāreleri
 Efzūnī-i zaḥmı sīne-i 'uṣṣāḳıñ
 Elmāsdan iltimās eder yaraları

104

Rāh-ı ḥaṭar-ı vizre tek-ā-püyiden
 İfrāt-ı tecennüb ehl-i imāna gerek
 Dūnbāle-dev-i şikār-ı vizriñ yoḥsa
 Taḥşil-i temennāsına imā ne gerek

105

Te'sīr-i ḡam-ı cināyetinden edemez
 Taşvīr-i dü çeşm-i nem-çekānı Mānī
 Āfet-zede-i tīg-i Mesīḥ olmayıcaḳ
 Bilmez ḥaşerāt-ı Nemçegān imānı

106

'Āşık ki nişār-ı cān içün eylemeye
 Pāşide-i ḥūn-ı dīde tā mercānı
 Nāḳışdır o meyl-i cān-fidāyisinde
 Kim rāḡıb eder fidāya tām er cānı

107

Ey sākī-i dil-nevāz-ı gerdūn ḡaraẓıñ
 Şād etmek ise hemişe ger meyle beni
 Ūftāde-i tār-ı miḡ-i hicrān etme
 Ḥ'urşid-i ruḡ-ı yār ile germ eyle beni

102 S 104a, Ū1 277a, Ū2 254a

103 S 104a, Ū1 277a, Ū2 254a

104 S 104a, Ū2 254a

105 Ū2 254b

106 Ū2 254b

107 Ū2 254b

108

Ārāyiş-i ħil' atin müheyyā eyler
 Aĥbābını Ĥaĥ berehne ħor zann etme
 Muĥtāca verir metā' ını merd-i Ĥudā
 Vām almak için bu rehne ħor zann etme

109

Azdır felegiñ bāb-ı ulü'l-elbābı
 Ey dil bulunursa ħalışıp al babı
 Göz dikme der-i dest-i 'aĥā-baĥşāna
 Erzālveş olma rāġıb-ı el bābı

110

Şūfilere şir-i şāf içir verme meyi
 Efvāhına ma' z u şātdan ver memeyi
 Zīrā ki define-yāb olursa anlar
 De'b-i ĥasen eylemiş alıp vermemeyi

111

Umma ĥareket mürde-dilān-ı ġamdan
 Nā-zinde kuşuñ cünbişi olmaz perde
 Mestūr olur mezār-ı cism-i 'āşık
 Kim anlara hep şiyāb-ı zūldür perde

112

Her seg-menişi ħahr ile it yanıñdan
 Sende ĥazer et yanına ityānıñdan
 Yā ālet-i irhāb ile yā bī-ālet
 Sa'y et ki ġirizān ola it yanıñdan

113

Pür-şevĥ deme yārine müştāk olmaz
 Bī-şevĥ meġer yārine müştāk olmaz
 Ca' lī olamaz şevĥ ki müşt-i zengī
 Ālūde-i ġenc ħılınca müşt aĥ olmaz

108 Ü2 254b

109 S 104a, Ü1 280a, Ü2 254b

110 S 104a, Ü1 280a, Ü2 254b

ma' z S, Ü2: maġz Ü1

111 S 104a, Ü1 270b, Ü2 254b

şiyāb-ı S, Ü1: şebāt-ı Ü2

112 S 104a, Ü1 265a, Ü2 254b

113 S 104a, Ü1 263a, Ü2 254b

114

Her gâh rakîb-i dūn-ı seg-sîmâyı
Gördükçe gelir bedâheten yâdıma seg
Âdem dememizle şânı mahfî mi olur
Segdir yine şöreti desek yâ dimesek

115

Erbâb-ı gamîñ sūzı hevâ-yı neyi n'eyler
Anlar bu nevâgehde nevâ-yı neyi n'eyler
Nâzıyla o meh âyine-dâr olmuş iken
'Uşşâkı felekde daği âyineyi n'eyler

116

Zıll-i ğuref-i 'âmiremiz yoksa eger
Gülşende bize sâye-i bîdi var et
Mahbûs-ı mużîķ-i çâr dîvâr etme
Yâ Rab bize ma' mûre-i bî-dîvâr et

117

Şûfî deme ki 'aķîdesin pāk eyler
Şekker gibi çok 'aķîdeyi hāk eyler
Dârū-yı dālâli bahş edip bîmâra
Sem-h'urdeye zehr-i mârı tiryāk eyler

118

Şûfî dese de sākî-i peymânemize
Gel meyle bu bî-vâyeyi termîm eyle
Ol nuķre-pereste neş'e-i sâgardan
Bî-vâye iken vâye yiter mi meyle

119

Cem'ıyyet-i 'âşıkân-ı bî-tâbânı
Seyr etmek içündür o meh-tâbânı
Dilhâ-yı harâb-geşte ma' mûr olmaz
Ol şâh-ı cemâl olmayıcaķ tâ bânı

115 S 104a, Ü2 254b

115 S 104a (Üzerine çizgi çizgi çekilmiş)

116 S 104b, Ü1 256a, Ü2 255a

117 S 104b, Ü1 260b, Ü2 255a

deme ki S, Ü2: deme kim Ü1

118 S 104b, Ü1 270b, Ü2 255a

bî-vâyeye S, Ü2: vâyeye Ü1

119 S 104b, Ü1 280b, Ü2 255a

120

Ey dil baña māye-i melāl-endūzī
 Sūdāger-i ğamla iştirākimdendir
 Ammā saña naqdīne-i şevkiñle ‘aceb
 Gül-deste-i dāğı iştirā kimdendir

121

Her kim ki ħariş-i gevher-i cānıdır
 Bî-şübhe bakılsa cānına cānıdır
 Nā-merdī ile gürūh-ı merdān içre
 Her t̄alib-i cā olanlara cā nıdır

122

Nālān olarak ‘aşık-ı zār oldukça
 Şehr-i emeliñ müsāfir-i şeh-rāhı
 Āġāz-ı ‘azimet etmeden aqdem olur
 Āşüb-dih-i sevākin-i şehr āhı

123

Etdikçe füzūn kīse-i māl-ā-māli
 Ser-geşte eder ħarişi māl āmāli
 Şad gence de mālīk olsa dest-i dilden
 Şarf eyleyemez o māl-ı mā-lā-m’āli

124

Biz t̄irini düşmene revān etmedeyiz
 İdmān-ı işābet-i nişān etmedeyiz
 Tedbīr-i devā-yı indimāl etdikçe
 Şemşir-i k̄afā-rev-i şenān etmedeyiz

125

Maqrūn-ı t̄imāh-ı nigeḥ-i ‘ibret eden
 Eşkimde olan bu kuvvet-i nāmiyemi
 Her mevcesi bir kemīn t̄ūfān olsa
 Almaz fem-i i‘tibārına nām-ı yemi

120 S 104b, Ü1 260b, Ü2 255a

121 S 104b, Ü1 260a, Ü2 255a

gevher-i S, Ü2: cevher-i Ü1

122 S 104b, Ü1 280b, Ü2 255a

123 S 104b, Ü1 277a, Ü2 255a

olsa S, Ü1: ola Ü2

124 Ü2 255a

125 Ü2 255b

126

Çeşm-i dili eşk-i şādmānī pūr eder
 Āmīzīş edince āba känd-ı deheni
 Bī-şehvet-i rīķ-i yār olmaz zīrā
 Müjgān-ı terinden āb aķan dīde hani

127

Fir‘avn-ı raķībi ķahra ben mālīk idim
 Mānend-i ‘aşā mu‘cize-i Mūsāya
 Dil-dārīñ o zūlf-i mār-kirdārından
 Dest-i emele şalaydı yek mū sāye

128

Gayret yine bī-kīne dil-i şāfdadır
 Ol sīm-i şafā ma‘den-i inşāfdadır
 Görme esedī-ķalb olana naķşı revā
 Nokşān yine erbā‘ ile inşāfdadır

129

Pūr-sūhte-i şu‘le-i ħūrşīd eyler
 Pervāne-i nuţķu şem‘-i yād-ı gerden
 Bu ħāleti hep o ‘işvegerden biliriz
 Nuţķa bu eşer olur mu yā dīgerden

130

Yārīñ marāz-ı teb-zede-i hicrānı
 Vuşlatla şifā-peżīr-i tebşīr olsa
 Efsurde ķalır reng-i mecālī zīrā
 Merdīñ kim eder tābını teb şīr olsa

131

Berr eyledi bahır sūz-ı sīnem rūdu
 Baħr eyledi berri çeşm-i pūr-nem rūdu
 Ĥākister eder zebāne-i sūz-ı dilim
 Ednā şereriyle āteş-i Nemrūdu

126 Ü2 255b

127 S 104b, Ü1 266b, Ü2 255b

mār-kirdārından S, Ü1: mārgerdir andan Ü2

128 S 104b, Ü1 266b, Ü2 255b

Görme esedī-ķalb olana naķşı revā S: Zāt-ı esedī-nihād tām oldukça Ü1, Ü2 / yine S: heme Ü1, Ü2

129 S 104b, Ü1 264b, Ü2 255b

nuţķu şem‘-i S, Ü2: şem‘-i nuţķu Ü1

130 S 105a, Ü1 266b, Ü2 255b

Yārīñ marāz-ı S: Yārīñ ne ķadar Ü1, Ü2

131 S 105a, Ü1 277a, Ü2 255b

132

Ol sidre-kaçın táb-ı ruĥ-ı âlinden
 Güller şaçılır şevâhik-i şâmiĥada
 Zülfün ki perîşân ede ruĥsârında
 Âyine-i ‘aks-i rûz eder şâmı ĥade

133

Dilde yer eden ĥacınıñ râsıdır
 Dîvâne kılan ‘âşıkı burasıdır
 Hecriyle vücûd-ı ‘âşık-ı ĥam-geşte
 Gûyâ yem-i ĥamda zevrak-ı râsıdır

134

Dem-bestedir ifhâm-ı merâm eylemeden
 Dil gerçi ĥamıñla bî-zebân olalı
 İfşâĥ-ı lisân-ı ĥâlin ammâ ki bilen
 Şahbân ile eyler imtiĥân o lâli

135

Zaĥmım deme kim merhem ile hem-demdir
 Nâ-sûr-ı cefâ vü hem ile hem-demdir
 Beytû’l-ĥazen içre çeşm-i ĥûn-âlûdem
 Ya ‘kûb gibi hem-dem ile hem-demdir

136

Mey-ĥâne-i ‘aşka şedd-i rahl eyleyene
 Olmak ne revâ tedârik-i râĥilede
 Kim ol reh-i tevfiķe şitâbende olan
 Âsân yetişir râĥile-i râĥ ile de

137

Dânâ heme sû naĥv-ı hüner bâbında
 Nâ-dân ise ref’ ü naşb u cer bâbında
 Erler eridir o merd-i âteş-dil kim
 Her aradıĥın araya er bâbında

132 S 105a, Ü1 266b, Ü2 255b

133 S 105a, Ü1 258a, Ü2 255b

134 S 105a, Ü1 277a, Ü2 256a

135 S 105a, Ü1 258a, Ü2 256a

136 S 105a, Ü1 266b, Ü2 256a

137 S 105a, Ü1 266b, Ü2 256a

138

‘Uşşākı esirān-ı raķībān etme
 H̱ār eyleme bülbulānı o ķikāna
 H̱ūnīlgi de ğamzeñe ‘ādet ķılma
 Geç ğavṭa-zenān etmeden okı ķana

139

Sürdük gül ile zevķ-i demin ğülşende
 Ya‘nī aķıdıp eşk-i demin ğülşende
 Cem‘iyyet-i bülbulān olup hem-āvāz
 Efgānı füzūn etdi demin ğülşende

140

Dil-sūḥte-i tāb-ı caḥīm olsa demem
 İşrāb-ı zülāl-i re‘fet et mekkāsa
 Lāyık mı şarāb-ı şāfi-i ḥ̱oş-būya
 Gendide sūfāl-i bevli etmek kāse

141

Terk-i mey için olan yemīne rāğıb
 Mürşidden olur aḥz-ı yemīne ṭālib
 Üftāde-i ḥubb-ı ḥabb-ı afyūn olarak
 Bī-hūşlarıñ çıkar yemine şāḥib

142

Görsün nice dīnār-ı ḥarām-endūzuñ
 Rağbetle nigāhı merd-i bī-dīnārı
 Pākīze nazarla görmege rāğıb idi
 Ol ricsden olsa berd-i bī-dīn arı

143

Yār ḥande-i nāz-ı nemekīn etmededir
 Ol āfeti bilmem neme ķīn etmededir
 Bī-nem ķodu dīde-i pūr-ābım ğūyā
 Mihr-i gül-i rūyu neme ķīn etmededir

138 S 105a, Ü1 267a, Ü2 256a

139 S 105a, Ü1 267a, Ü2 256a

140 S 105a, Ü1 267a, Ü2 256a

141 S 105a, Ü1 256a, Ü2 256a

142 S 105b, Ü1 277a, Ü2 256a

143 S 105b, Ü1 257b, Ü2 256b

144

Zāhid eşer-i şarābı idrāk etse
Ser-mest idi belki sāgar-ı bī-meyle
Çün saṭvet-i keyf-i cāmdan gāfildir
Sākī anı sen cür‘ a-keş-i bīm eyle

145

Zevvār-ı harem erip celisā ‘ide
Çün-Ka‘ be hem olsalar cebīn-sā ‘ide
‘Örf-i ‘Arafātı etseler hem ber-ser
Olmaz şemerāt-ı sa‘y her sâ‘ide

146

Evlād u ‘iyāle kâ‘id-i dīndir o kim
İnfāk-ı haram eylemeye evlādına
Kim mültezim-i şerāyit-i dīn olana
Kārında odur ehem ü evlā dīne

147

Çok mes‘ele-dān-ı fażl ü dāniş kārī
Almaz gözüne berf gibi hiç qarī
Peyveste bülend ü pest edip gılmānı
Oğlanı geh erkek etmede geh qarī

148

Bihūde dirāz etmege ḥabl-i emeliñ
Çāh-ı zekāna koymaz o gül-çehre seni
Hırş eyleme tayy-ı rismān-ı emel et
N’eyler şuyuna yetilmeyen çeh reseni

149

‘Älemde eger ehl-i ḥidā‘ u mekriñ
Fi‘l-cümle eger olsa şi‘ār-ı ‘ārı
İcrā-yı fesād için sebük-ḥizīye
Olmazlar idi şevb-i ḥayādan ‘ārī

144 S 105b, Ü1 267a, Ü2 256b

145 S 105b, Ü1 267a, Ü2 256b

146 S 105b, Ü1 267b, Ü2 256b

147 S 105b, Ü1 277b, Ü2 256b

mes‘ele-dān-ı fażl S, Ü2: mes‘eleden efḍal Ü1

148 S 105b, Ü1 277b, Ü2 256b

149 S 105b, Ü1 277b, Ü2 256b

150

Taḥsîn-i ḥaşā'il-i kerem fiṭrîdir
 Kesbiyle degil merd-i şeref-mîlâda
 Taḳlîd-i kerem fahr-ı le'imân olmaz
 Ma'nâ-yı ne'am zâhir olur mı lâda

151

Hısn-ı dile bünyân-ı şafâ sūr olmaz
 Mîhnet-keşe bâ-rûy-ı cefâ sūr olmaz
 Şâyeste degil hücum-ı cünd-i vaşla
 Ol sūr-ı derûn ki zaḥmı nâ-sūr olmaz

152

Perverde-i elvân-ı girân-kıymet olup
 Bî-kıymet alan nigâhına ey lebeni
 Mün'im ni'amı ki selb ede redd eyler
 Lebbâna desek şad-ı meşâm eyle beni

153

Yok şîve-i nâ-nümûde-i ḥüsn-i vefâ
 Dehriñ heme çün 'abîd ü aḥrârında
 Hiç ḥâiş-i neş'e-i vefâ etmemedir
 Nüh câm-ı felekden olan aḥrâ rinde

154

Bûlbüldeki ḥûy ḥûy-ı mestânîdir
 Bezm-i çemeniñ hezâr-destânıdır
 Nâkûs-zen-i deyr-i çemendir gûyâ
 Mürgân heme şekl-i bût-perestânıdır

155

Keffinde mişâl-i naḳş-ı peykân o kına
 Bîmârın eder nişâne dermân okına
 Cehr ile okunmaz âyet-i evşâfı
 Aḥfât ile de meger ki pinhân okına

150 S 105b, Ü1 267b, Ü2 256b
 151 S 105b, Ü1 262b, Ü2 256b
 152 S 105b, Ü1 277b, Ü2 257a
 153 S 106a, Ü1 267b, Ü2 257a
 154 S 106a, Ü1 258a, Ü2 257a
 155 S 106a, Ü1 267a, Ü2 257a

156

Dil-berle vişāle sāgar u neyle bizi
 Gülşende revā görmeyicek neyle bizi
 Bu encümen-i melâlde çerh-i denî
 Bilmem daği mesrûr edecek neyle bizi

157

La‘liñ dili cebr etdi saña tâ meyle
 Meyle diyemem neş’emizi tâm eyle
 Şahbâ-yı lebiñle sâkiyâ dil-şâd et
 Rencûr-ı humâr olmayalım tâ meyle

158

Bu behcet ü ân ki var o sîmîn-berde
 Yok şibh ü nazîri sûy-ı baır ü berde
 Dâğ-ı ser-i sînedir ‘ilâve gamına
 Kim kıymet-i gam ber-ser olur ser-berde

159

Eylersen eger ‘adâvetiñ ekberini
 Eyle küberâ-yı şağvetiñ ekberine
 Her geh ki saña ‘adâveti berter ola
 Tohm-ı şademât-ı intikâm ek berine

160

Olsaydı eger başireti bînânîñ
 Koymazdı tehî şofrasını bî-nânîñ
 Bî-tüşeleri remîde eyler şimdi
 İrhâb-ı nigâh-ı nânı ẖod-bînânîñ

161

Şervetle ganî kanâ‘ati pîşe edip
 Bilmezlenir olsa harc-ı mâliñ yerini
 Hiç mâlik-i kuvvet-i kanâ‘at mi olur
 Kârında tutar mı har cimâliñ yerini

156 Ü2 257a

157 Ü2 257a

158 S 106a, Ü1 267a, Ü2 257a

159 S 106a, Ü1 267a, Ü2 257a

160 S 106a, Ü1 263b, Ü2 257a

161 S 106a, Ü1 277a, Ü2 257a

162

Her teşne-dile yâr ola tâ bî-tâbî
 Elbette bulur ‘aşk ile âbî tâbî
 Deşt-i taleb içre râh-zendir gûyâ
 Ehl-i talebe şi‘âr-ı nâ-bî-tâbî

163

Her server-i rûkbân-ı meşâf-ı sitemiñ
 Hızır ise semend-i ‘azminiñ serrâcî
 Reh-yâb-ı necât-ı dūzağ olmaz olsa
 İncāsına enbiyâ ser-â-ser râcî

164

Her kimse ki eŝki cūyveŝ cārîdir
 Dâreynde şanma keş-me-keş cārıdır
 Ğars eyle dile sihâm-ı âh-ı nedemi
 K’anlar saña bâğ-ı cennet eŝcārıdır

165

Rûzimizi gaşba kimdir âz eyleyecek
 Ta‘îline desti kim dirâz eyleyecek
 Yâ tîb-i vürüdu izdiyâd üzre iken
 Taqtîr ile anı kimdir az eyleyecek

166

Her ‘ıtr-şinâs-ı pâk-dân hâşâ ki
 Bî-nûr-ı nazar ‘ûd şana hâşâki
 Yâ âyine-sîretân-ı yek-rûdan ola
 Bir vech ile tûtî-i şeker-hâ şâkî

167

Merde şıla-i ehl ü ehibbâ gerçi
 İşâr-ı nûkûd-ı haqq-ı ihlâşıladır
 İfâ-yı hûkûk-ı nef‘e imkân yogise
 Aĥbâba dili kînenen ihlâ şıladır

162 S 106a, Ü1 277a, Ü2 257b

âbî tâbî S, Ü2: âb u tâbî Ü1

163 S 106a, Ü1 277b, Ü2 257b

164 S 106a, Ü1 258a, Ü2 257b

kimse ki S, Ü2: kim ki Ü1

165 S 106a, Ü1 263b, Ü2 257b

166 S 106a, Ü1 277b, Ü2 257b

hâşâ ki S, Ü2: hâşâki Ü1

167 S 106b, Ü1 258a, Ü2 257b

168

Şûfî ki ede halkla istînâsı
 Terk eyleyemez halkla istînâsı
 Şanma unudur ist-i gulâmı zâhid
 Zîrâ olamaz celkle isti nâsî

169

Mâderleri telkîb-i emîn etmekle
 Hîzb-i havene gerçek olur mu ümenâ
 Yâ Türk ü ‘Arab vaşf-ı emānet mi demek
 Bî-sûd-ı emānet ümmehāta ümenâ

170

Şeyhiñ girihi nuş ile münhall olmaz
 Tedbîr ile âb-ı telh-i yem hall olmaz
 Düşse yeme bu yübüset-i tîynetle
 Bahrı kurudur vücûdu mübtel olmaz

171

Reh-yâb-ı kemîngâh-ı niyâm eylemegi
 Tîg-i nîgehin o çeşmi şehlâ bilmez
 ‘Uşşâkı ne deñli hîâhiş-i rahm etse
 Taz’îf-i cinâyetde o şeh lâ bilmez

172

Çok mûngamir-i zulmet-i şek var şimdi
 Azdır katı pür-nûr-ı şerāfet ‘alevi
 Bîgāneleri zebāne-i şerdir hep
 Kim nâr-ı lezāya sebkat eyler ‘Alevî

173

Âb ile qarîn olsa da kandîl içre
 Rûğan diyemem âteşe yağma olmaz
 Yok çāre-i def’-i işti‘āl-i rûğan
 Kim cevdet-i tedbîr ile yağ mâ olmaz

168 S 106b, Ü1 277b, Ü2 257b

169 S 106b, Ü1 255b, Ü2 257b

170 S 106b, Ü1 262b, Ü2 257b

bu S, Ü1: (Ü2’de bulunmuyor)

171 S 106b, Ü2 262b, Ü2 257b

172 Ü2 258a

173 Ü2 258a

174

Mün'im ne 'acebdir ki 'abeş görmedesin
İt'âmını her faķır-i nā-bīnānīñ
Gūyā ki saña şikest-i nābīñ görünür
Her geh ki şikest eyleye nābı nānīñ

175

Naħvetle ġanī egerçi kim şişe düşer
Ammā ki eti kebābveş şişe düşer
Hıfz etse de ābgīne-i devletini
Lā-būd yine bir gün kırılır şişe düşer

176

Bīmār-ı ġarāma tāb-ı şıhhat gelmez
Taķdīr muķārin etmedin dārūya
Re'y-i hūkemāya müttebi' dir şanma
Bī-dīne taşavvur etme dīn-dār uya

177

Nūş eyle şarāb-ı müsket-i meskūbu
Gör şāhid-i feyz-i neş'e-i maṭlūbu
Seyr eyle o hāy-u-hū-yı mestāne ile
Hum-ḥānede pāy-kūb-ı pāy-ı kübü

178

Ey sifle hevāy-ı şöhret-i şīr ederek
Düşsen daħi bir 'arīn-i bī-rībāle
Maṭlablarıññ terākīm-i ḥayretten
Āyā ki gelir mi biñde biri bāle

179

Ol şūḥ taķınmasa n'ola gül yüzüne
Şāyeste mi ḥāra i' tilā gül yüzüne
Reng-i ruḥun eylerse temennī yāriñ
Būlbūl ḥacel etme güllerīñ gül yüzüne

174 Ü2 258a

175 S 106b, Ü1 258a, Ü2 258a

176 S 106b, Ü1 267b, Ü2 258a

177 S 106b, Ü1 277b, Ü2 258a

Nūş eyle S, Ü2: Nūş Ü1

178 S 106b, Ü1 267b, Ü2 258a

179 S 106b, Ü1 267b, Ü2 258a

taķınmasa S: taķılmasa Ü1: taķınsa Ü2

180

Mestāne zehābımız hevā bezminedir
 Yā zāhid-i sāgar-şikenîñ rezminedir
 Gitdikçe şitābımız mezîd olmağda
 Bilmem ki bu şūr-ı duğter-i rez mi nedir

181

Bî-faẓl-i Hudā t̄alib-i müzd-i t̄a' at
 Olmaz nice ' aks-i emeliñ müzdeceri
 Bağşāyış-i t̄a' ati Hudādan bilene
 Olmağ ne revādır taleb-i müzde ceri

182

Meydān-ı hevāda Qays yektā er imiş
 Kim t̄ab-ı ğamıyla cism ü cānı erimiş
 Düş şāri' -i ' aşka sen daği hîç deme kim
 Hengām-ı şūrū' geç imiş yā er imiş

183

Sirān ki dil-i gürisnegāna t̄oqına
 Ta' n eylese dehrîñ n' ola acı t̄oqına
 Fakrı bilemez ehl-i ğinā girmeyicek
 Zencir-i emir-i ihtiyāciñ tavqına

184

Bu kārgeh-i felekde ey dil hāzer et
 Dāmān-ı ümīdi vermeden yad eline
 Tağlîşe keş-ā-keşde iken şāyed kim
 Yā çāk ola zeyl-i emeliñ yā deline

185

Taẓyîf-i şeh-i maḥabbete bāl gerek
 İvā-yı ğarām u lev' ate bal gerek
 Pervāzına rîş-i ' izzet-i nefsinde
 Her merd-i bülend-himmete bāl gerek

180 S 106b, Ü1 258a, Ü2 258a (Ü1 267b'de tekrar edilmiş)

181 S 107a, Ü1 277b, Ü2 258b

182 S 107a, Ü1 263b, Ü2 258b

183 S 107a, Ü1 267b, Ü2 258b

184 S 107a, Ü2 258b

185 S 107a (Üzerine çizgi çekilmiş)

186

Zann etme hümā gibi uçup konmaz idi
 Şevkiyle o naḥl-ı kâmet-i bālāya
 Ger lānegeh-i revāk-ı eflāk üzre
 Etseydi kazā tehiyye-i bāl aya

187

Çeşm etdi revān sirişk-i cūy-ı Arasın
 H̱ābıyla dü dīdemiñ bulur yok arasın
 Nā-yāb idigin dilde gamından gayrı
 Bilmezse o meh tefahḥuş etsin arasın

188

Bīdār-ı nebāhetiz menām içre daḥi
 Ğafletle bizi şanma ki ḥ̱ābīdeleriz
 Kim tāb-ı tebaşşurla kirāmızda bile
 Pūlād ise de perde-i ḥ̱ābı deleriz

189

Germ-ābe-i vaşlda o sīm-endāmıñ
 Lerzān olıcaḳ ridfı pes-i mīzerden
 İdhāş ile ‘aks-i irtı‘ āş-ı tenime
 Āyine olurdu rüy-ı besīmi zerden

190

Cevlāngeh-i evc-i ḳurba pervāz etmek
 Sa‘y ile müyesser olsa her keslāna
 Mānend-i hümā evcgeh-i rif‘ atde
 H̱āhişger idi etmege her kes lāne

191

Peykār-ı gama ḳaldıramaz her kes elin
 Endāḥte etmedikçe bār-ı keselin
 Eylerse gönül hevāsın itāle-i dest-i heves
 Ser-rişte-i zūlf-i yār-i gayra kes elin

186 S 107a, Ü1 267b, Ü2 258b

187 S 107a, Ü1 264b, Ü2 258b

188 Ü2 258b

189 Ü2 258b

190 S 107a, Ü1 268a, Ü2 258b

191 S 107a, Ü1 264b, Ü2 259a

etmedikçe bār-ı keselin S, Ü2: etdikçe yārıñ keselin Ü1

192

Çün şem‘a-i idrâki kıomaz şu‘lelene
Fânûs-ı seriñde tünd bād-ı bāde
Teskîn-i hevâsın et ki şem‘-i ħırediñ
İtfâsına tâ olmaya bādî bāde

193

‘Aşkî dil-i şeydāmızı dāğ itse n’ola
Şad şevķ ile me‘vāmızı dāğ itse n’ola
Zülf-i siyehin edip perîşân o peri
Bu gün yine sevdāmızı dağıtsa n’ola

194

Tefsîdeligi sînede vām etmişdir
Peyveste evāmı ber-devām etmişdir
Bimārî-i arzūma sākî gūyâ
Mıġlâb-ı mey-i şâfi devām etmişdir

195

Sülvân-ı ġam-ı hezâr tâ verde gerek
İsdâ-yı cemîl yâr ü yâverde gerek
Çeşmimden o âftâba ġaybet ne revâ
Peyveste o mihr-i ħüsn-i ħâverde gerek

196

Şâyeste degil mi süflî-i cerrârîñ
Tiġ olsa külûm-ı ħırşınıñ cerrâġı
İçmekle kıanâ‘ at etmeyip meykedededen
Dînâr ile bey‘ içün eder cer râġı

197

Âġıñ ki bu deñli hem-çü-bād-ı şarşar
Ol naġl-ı bülend-i bāġ-ı nâzı şarşar
Ĥâb içre de olsa bārî bir kerre ġoñûl
Âġûşa çekip sîneye yâri şar şar

192 S 107a, Ü1 268a, Ü2 259a
şem‘a-i S, Ü2: şu‘le-i Ü1
193 S 107a, Ü1 268a, Ü2 259a
194 S 107b, Ü1 258b, Ü2 259a
195 S 107b, Ü2 259a
196 S 107b, Ü1 278a, Ü2 259a
197 S 107b, Ü1 258b, Ü2 259a
bārî S, Ü1: yâri Ü2

198

Zâhid seni tezvîr ile bî-tâb eyler
 ‘Azm-i reh-i tâ‘ ate tehî bu şerehiñ
 Dervâze-res-i şehr-i qabûl olmayıcağ
 Bî-fâ’idedir ‘azîmeti boşa rehiñ

199

Her muğrem-i ‘aşk bād-ı âh esdiremez
 Her bâsil-i cân-fidâ serin kesdiremez
 Çokdur gül-i handânı gülistân-ı gamıñ
 Baksın yine ammâ anı her kes diremez

200

Her gende-ber istemez ser-i sînesine
 Dâğ-ı gam-ı ‘aşk-ı yâri ber-kende eder
 Taqdîr aña tîb-i ‘aşkı lâyıq görmez
 Kim dâğı gül olsa öyle ber gende eder

201

Tîğ-i gam ile sîneyi yarı görelim
 Tâ âyine-i dilde o yâri görelim
 Olmuş o perî günûde-i pister-i nâz
 Râşîşger-i âh ile uyarı görelim

202

Bint-i ‘inebi mahrem-i nâ-dân etme
 Gafletle mühân eder o mestûre seni
 Ser-mest-i mey-i gayret olup şâyed kim
 Hâl-hâl-i ayağıyla o mest ura seni

203

Ol kaddi elif dü la‘l-i nâbı bâde
 ‘Uşşâkına neş’e-bağş olur bî-bâde
 Biz daği hevâ-yı dâne-i hâli ile
 Versek n’ola hârmen-i şekîbi bâda

198 S 107b, Ü2 259a

199 S 107b, Ü1 262b, Ü2 259a

200 S 107b, Ü1 258b, Ü2 259a

201 S 107b, Ü2 259b

202 S 107b, Ü1 278a, Ü2 259b

203 S 107b, Ü1 268a, Ü2 259b

204

Nağdîne-güzîn-i genc-i gayb olmazsın
 Çün anlamadıñ kadrini sen kîsemiziñ
 Nehş-i ciyef-i 'icâfî kût et hilden
 Farq eylemediñ ta'mını sen ki semiziñ

205

Ehl-i tama' in şunûf-ı sîm ü zerden
 Cem' etdiği iddiğâradır harca degil
 Peyveste şikal-be-düş-ı hırş oldukça
 Râhatleri zîr-i bârda harca degil

206

Derd-i şeb ü rûz et âyet-i ta' vîzi
 Tâ ermeye nâs u cin cinâyetle saña
 Âyet saña tâ ki hem-dem-i nâşır ola
 Kâdir mi cinâyete cin âyetle saña

207

Levh-i dile nağş-ı fikr-i hâli koyduk
 Sevdâ-yı sivâdan dili hâli koyduk
 Terk-i heves-i hîş ü tebâr etdik biz
 Endîşe-i 'amm u fikr-i hâli koyduk

208

Şûfiye dedim ki mâh-ı tāmım var iken
 Gayrıñ serine etme yemîni mâye
 Ma' şûku meh-pâre şanıp za'mınca
 Tağşîş-i yemîn etmeye mi nîm aya

209

Yok reng-i hayâ bu 'âlemiñ nâsında
 Cem' iyyet-i bedterin hannâsında
 Üslûb-ı edeb hal' -i 'izâr olmuşdur
 Nev' -i beşeriñ cemi' ecnâsında

204 Ü2 259b

205 S 107b, Ü1 264a, Ü2 259b

206 S 108a, Ü1 255b, Ü2 259b

207 S 108a, Ü1 263b, Ü2 260a

hîş S, Ü2: 'aşk Ü1

208 S 108a, Ü1 268a, Ü2 260a

209 S 108a, Ü2 260a

210

Kevniñ n'ola şimdi haddeden efzûn olsa
 Merdân-ı fevâhiş-şiyem-i hem-çü-zeni
 Kim şâhib-i hâll ü 'ağd eder çerh-i denî
 Sirvâl-i fücûru bağlayıp hem çözeni

211

Ol reh ki ser-i küy-ı dil-ârâya gider
 Her tâlib olanlar anı araya gider
 Ger rāye-firāz-ı şevk olursa 'âşık
 Nağdîne-i sa'yı şanma araya gider

212

Nā-maḥrem olan zenāna bakmağdan geç
 Pīrāye-nümāy-ı gül ü zenbaksa daḥi
 Ğazz-ı başarıla her düçār oldukça
 Sen bakma ḥazer kıl saña zen baksa daḥi

213

Ger mīm-i aḥîr-i duḡter-i mevdûde
 Kim dāde-i ḥarfî ola nā-mesdûde
 Bir ḥarf dilerse kendi terkîbinden
 Tağdîm olunur bir elif-i memdûde

214

Naṭ' -ı der-i dād-resm-i ḥaḡanîde
 Gördükçe çü-surḡ-ı kemḡā ḡanı
 Ārāyiş-i bezm-i dādın istiḡsân et
 İrhâb-ı nazarla görme kem ḡanı

215

Müftî meger üstād-ı mesâ'il mi degil
 Her fende mü'ellif-i resâ'il mi degil
 Aḡlâḡ-ı cemîle-i şehâvetde daḥi
 Eṭvâr-ı sedîdi nehr-i sâ'il mi degil

210 S 108a, Ü1 278a, Ü2 260a

211 S 108a, Ü1 258b, Ü2 260a

212 S 108a, Ü1 278a, Ü2 260a

213 S 108a (Üzerine çizgi çekilmiş)

214 S 108a, Ü1 278a, Ü2 260a

215 S 108a (Üzerine çizgi çekilmiş)

216

Aḥzāb-ı leged-zenān-ı şerden nāsdan
 Elbette yiter pā-zedelik pāyāna
 Aq̣dāmı bu halkı başmasa yanmaz idi
 Mümkün midir nāra başmayan pā yana

217

Şundu lebini dehānıma şu demeden
 Kōklatdı ruḡun bir gül-i ḡoş-bū demeden
 Meclisde bu şevk ile raḡibiñ yüzüne
 Tüy bitdi dilimde durma tū tū demeden

218

Her sāye-nişin-i bīd-i selb-i dīniñ
 Gülzār-ı cihānda koyma kes bīdini
 Eyler mi izā‘a māye-i küfrün o kim
 İslāma münāfi ola kesbi dīni

219

Ol şūḡ nidā-yı gayrı etsin terḡim
 ‘Uşşāka nevāl-i vaşlı kılsın taḡdīm
 Bir demde bizim āhımızı māh eyler
 Ger mīm-i ter-i la‘li ederse termīm

220

Bī-ḡadr ise de li ‘ām-ı dehrīñ olmak
 Bā-ḡadr olana muḡāldır bī-nekedi
 Zīrā ne ḡadar nāz ile perverde ise
 Ḥürmetli görünmez seg-i ḡod-bīne kedi

221

‘Āşık olanıñ ḡāl ile ister ḡālī
 Tā kim ola pūşt-i bātını arḡalı
 Şāfi-dile şaff-ı şūfiyān bī-cādır
 Zer ḡālīş olunca ya‘ni n’eyler ḡalı

216 S 108a, Ü1 268a, Ü2 260a

217 S 108a, Ü1 265a, Ü2 260a

218 S 108b, Ü1 278a, Ü2 260a

219 S 108b, Ü1 264a, Ü2 260b

220 S 108b, Ü1 278b, Ü2 260b

221 S 108b, Ü1 278b, Ü2 260b

222

Hengām-ı mesîr-i gurbetiñde zâhid
 Vaktâ ki saña âfet-i cû' un şataşa
 Peyveste o dem müzd-i kıyâdetle geçin
 Düşdükçe hemân metâ'-ı zühdü şat aşâ

223

Şâhâne süvâr-ı esb-i 'izz ü câha
 Mümkün mi kanâ' at gele dârâtından
 Tesvîl-i tama' la tâ ki dest-i 'unuğu
 Gîrây-ı 'inân olmaya dâr atından

224

Şehlerde şebât-ı hubb-ı dîn olmayıcak
 Dîniñ bulamaz halâvet-i şehdini
 Endîşesi gâşb-ı mâl-ı nâs oldukça
 Dâm-ı meges-i habâl eder şeh dîni

225

Oldukça yanında sâkî vü hem şîre
 Gelmez dile üns-i dâder ü hem-şîre
 Hem-şîre ile ki sîneden zâyil ola
 Merdânı pelenge şundurur hem şîre

226

Her mübtedî' i şerî' at-i garrânîñ
 Fehm eyleye tâ ki sırr-ı şer' i sâde
 Ahkâmı bütün hayr idigin bilse dahî
 Eyler yine sū'-i zann-ı şer' îsâda

227

Nâz ile olunca bezmde âmâde
 Beñzer hele bir 'arūs-ı nev-dāmâda
 Bir hûb-likâ câriyedir duğter-i rez
 Yok şibh ü nazîri zümre-i âmâda

222 Ü2 260b

223 Ü2 260b

224 Ü2 260b

225 Ü2 260b

226 S 108b, Ü1 268a, Ü2 260b

227 S 108b, Ü1 268b, Ü2 260b

hele S, Ü2: yine Ü1

228

Ücretle sükûn-ı hâne-i zahmet için
 Bihûde koma rāhat evin sen gireve
 Āsāyişini ‘anāya ibdāl etme
 Rāhatligi ihtiyār edip sen gir eve

229

Mi‘mār-ı şafā dil-i harāb-ābāda
 Gelmek nice olur olmayıcağ tā bāde
 Bint-i ‘inebiñ aşālet-i ümmisi
 Hāşā ki ola silsile-i ābāda

230

Ehl-i suhanıñ mehāsin-i güftarı
 Hem-cāzibe-i hüsn-i bedihem mi olur
 Maqbûlüm iken reviyetimin hakkımda
 Bed-günlariñ kavlı-i bedi hem mi olur

231

Dil bilse de müşkilât-ı her elgāzı
 Fehm eylese de sırr-ı niyāz u nāzı
 Bu müdde‘iyān-ı düstiniñ güçdür
 Nisyān-ı ehibbāda bilinmek rāzı

232

Zann etme ki nām-ı pāk-i merd-i dānā
 Nā-dān-ı tebāh-kār-ı nā-merde olur
 Şāyān nice öyle nāma nā-merd olsun
 Kim hükmi-i kaderle öyle nām erde olur

233

‘Āşık ki müdām derd-i yârinde olur
 Lâ-büd emeli bu gün de yarın da olur
 ‘Ālemde leged-zen-i gam-ı ‘ālem olan
 Yek merhalede vaşl-ı diyârında olur

228 S 108b, Ü1 268b, Ü2 260b

229 S 108b, Ü1 268a, Ü2 261a

230 S 108b, Ü2 261a

231 S 108b, Ü1 278a, Ü2 261a

232 S 109a, Ü1 258b, Ü2 261a

233 S 109a, Ü1 258b, Ü2 261a

234

La' liñ gibi bir tūṭī-i gūyā yokdur
 Zūlfūñ gibi bir sūnbül-i būyā yokdur
 Gūyā ki degildir ebruvāñla müjeñ
 İrhāb-ı nigāh-ı gayra bu yay okdur

235

Ol sīb-i zekān o nāfi ayva şimdi
 Hicrāna düşürdü bizi eyvā şimdi
 Etdi dilimizi tarīd-i vahşet evvel
 Zūlfünde 'aceb eder mi ivā şimdi

236

Zāhid meyi görmeden te'āmī eyler
 Bezm-i meye vaqtā ki 'imāmeyle gelir
 Gördükçe mey-i şāfi gözü görmez olur
 Gūyā aña 'illet-i 'amā meyle gelir

237

Mihriñ olalı çü-dürr-i yektā bende
 Gelmez gözüme mihr ü meh-i tābende
 Vā-reste-i esr-i miḥnet olmaz 'āşık
 Cānıyla saña olmayıcağ tā bende

238

Şūfī-i müzevvir gibi bī-mağzānı
 Kār eyleme şān-ı zühd ile aldamayı
 Rindāna der-i tevbe gūşād oldukça
 Nüş eyle zamāne rağmına al da meyi

239

فی الغی نووه كلما زاد كفر
 بالجهل من الطاعة ما زادك فر
 بالصدق اذا دمت على شنشنة
 يكفيك من الطاعة ما قل وقر

-
- 234 S 109a, Ü1 258b, Ü2 261a
 İrhāb-ı S, Ü2: Erbāb-ı Ü1
 235 S 109a, Ü1 278b, Ü2 261a
 236 S 109a, Ü2 261a
 237 S 109a, Ü1 268b, Ü2 261a
 olalı S, Ü2: ola Ü1
 238 S 109a, Ü1 278b, Ü2 261b
 239 Ü2 261b

240

قابلت خطئيتى بعذر و باءه
من جهلى فى معذرتى فكرى باه
انى لى قدرة و فعل و وجود
لا حول ولا قوة الا بالله

241

İfhām-ı nüfûz-ı keydimiz bed-ḥāha
İmāmızıñ ittizāḥ-ı şerḥile olur
Kim ḥayr ile iktināş-ı ḥayr olmayıcaḡ
Teshîr-i şikār-ı ḥayra şer ḥile olur

242

Efsurde-i serdî-i ḡalāle şanma
Te 'şîr-i lezā kābil olur tefhîme
Bî-şûret-i iltihāb mümkün mi k'ola
Āzār-resān-ı şiddet-i tef hîme

243

Zî-ḡudret olan 'ācize nevbet vermez
Yek laḡza rûkûba rāḡatiñ merkebine
Maḡşûb-ı tûvānā k'ola esb-i rāḡat
Der-mānde meger maṡıyye-i merge bine

244

Ey ḡîre-naẓar maṡlabı Allāhdan iste
Sultān u emîriñ ne bulursun eteginde
Bîhûde saña tarlada balıḡ bulunur mu
Bir fikr-i şaḡîḡ eyle biter mi et ekinde

245

Sālik dil-i ḡaflet-zedeyi āḡāh et
Tevfiḡ-i rızā-yı Ḥālîḡi dil-ḡāh et
Dil-beste-i ihtilāṡ-ı āḡyār olma
Cān u dili āşinā-yı ehlu'llāh et

246

Ol şüh ki 'uşşākına bā-kīne ola
 Dil-dādeleri bu vaż' a bākī ne ola
 Luţf-ı sitem-i dil-bere me'lūf olanıñ
 Endüh u elemden daħi bākī ne ola

247

Ey rind yeter bu ħ'ārī-i mey-ħ'ārī
 Versin nice bir buĥār-ı mey bāda içek
 Ben şadme-i bād-ı bādeyi bildikçe
 Rindāna ħelāl olsa demem bāde içek

248

Ruĥsārı ne dem ki ol gülüñ lālelenir
 Şevkiyle hezār-ı zār-ı dil nālelenir
 Güm-sāz-ı şadā-yı ra'd olur na're-i āh
 Zülfüyle ne dem o mehveşim hālelenir

249

Def'-i kedere mezheb-i rindān üzre
 Çün şöĥbet-i bıkı-i mey meyāminden imiş
 Şūfiye daħi pīre-zen-i ĥummārıñ
 Ser-mestī-i çirk-āb-ı mey amından imiş

250

Nā-gāh görünce ol şeh-i bī-dādı
 Dil defter-i 'aşka eyledi kayd adı
 Aldıkça fem-i ĥayāle la'l-i nābıñ
 Vermekde mezāk-ı ħ'āhişe mey dadı

251

Zāhid saña keyf-i nūş-ı şahbā gelmez
 Şām u şeheriñde āb-ı kand içmekle
 Gitmez tef-i ārzū-yı mey göñlüñden
 Nūş etmemege şarābı and içmekle

246 S 109a, Ü1 268b, Ü2 261b
 247 S 109a, Ü1 263b, Ü2 261b
 248 S 109a, Ü1 258b, Ü2 262a
 249 S 109a, Ü1 264a, Ü2 262a
 250 S 109a, Ü1 278b, Ü2 262a
 251 S 109b, Ü1 268b, Ü2 262a

252

Bā-ķayd-ı piser ķāmet-i eb dāl ise de
 Bī-ķayd eger mişāl-i abdāl ise de
 Tevfīķ gerek piserde neyl-i şerefe
 ‘İzz ü şerefe nisbet-i eb dāl ise de

253

Bār-ı sitem-i çerķi ķabūl eylemeziz
 Şūretde egerķi kim ķavī-terķibiz
 Hāşm-ı felegiñ vaż‘-ı dūrūşt etdikçe
 Tehdīdine ‘ādet etmedik terki biz

254

Peyveste nedir bu ķīl ü ķāl ey ‘āşık
 Et pūte-i ğamda dili ķal ey ‘āşık
 Bī-fā’ide böyle herze-gerd olmaķdan
 Dā’im der-i dil-rübāda ķal ey ‘āşık

255

Yāriñ çü liyāķat-i hadeng-i ğamına
 Bī-vāhime-i zaķm-ı cefā sīne gerek
 Yoķ çünki bizim ‘ārīza-i vāhimemiz
 Her atdıķı tīre biz gerek sīne gerek

256

Ol hīlm ü edeble surķ kibrīt gibi
 Āteş-zen-i fitne olma kibrīt gibi
 Kibr etme tevāzu‘ et ki der-her dü cihān
 Merdūd-ı Hudādır ehl-i kibr it gibi

257

Ey dil bu sitādgāh-ı sūķ-ı dehrīñ
 Farķ et mey-i surķ-ı nābdan sirkesini
 Tā vāhime-i teraşşuķu şābit ola
 Etme süfeliñ zarf-ı mey-i sır kesini

252 S 109b, Ü1 268a, Ü2 262a

253 S 109b, Ü2 262a

254 S 109b, Ü1 263b, Ü2 262a

255 S 109b, Ü1 268b, Ü2 262a

256 S 109b, Ü1 278b, Ü2 262a

257 S 109b, Ü1 278b, Ü2 262a

258

Ne bu heyecân-ı ğam ne bu şâhâ ne
Geç mesned-i kan'a 'izz ile şâhâne
Ger kısmet-i cünd-i rûzeye kânî' isen
Bağma ni'am-ı pür-keder-i şâhâna

259

Şûfî gibi her tek-âver-i ğilmâna
'Ârice seven rûkûbu serci n'eyler
Kim öyle tek-âverleriñ o revşinden
Halvetgehini mahzen-i sercîn eyler

260

Kıldı yine hayfâ ki dile ol bâġî
Gisû-yı cihân-şikârını kıl baġı
Bu derd ile nâlemiz n'ola bî-hengâm
Feryâda getirse 'andelîb-i bâġı

261

Endîşe-i neyl-i câme-i fâhirdir
Ehvâle koyan felekde bî-câme kesi
Şîrîni-i şehdi iġtinâm eylemese
Çekmezdi helâke meyli bî-câ megesi

262

Tefsîde-i tâb-ı mihr olan germâda
Hengâm-ı şebinde cûy-ı meh-tâba düşer
Te'sîr-i tef-i rûz u şebi hem-ser iken
Gûyâ ki hemân temûzdan âba düşer

263

Zâhid şemer-i ecrini ahlâ görmez
Çerhiñ yer ederse kaçır-ı ecrâmında
Me'yûs-ı bülûġ-ı kâm olur olmayıcak
Düşizeleriñ nâ'il-i ecr amında

258 S 109b, Ü1 268b, Ü2 262b

259 S 109b, Ü1 259a, Ü2 262b

260 S 109b, Ü1 279a, Ü2 262b

261 Ü1 278b, Ü2 262b

Ehvâle Ü2: Ehvâya Ü1

262 Ü1 259a, Ü2 262b

263 Ü1 269a, Ü2 262b

264

Ġafletle ħayāl-i ħüsn-i temyîz etme
Eşġâş-ı ümemde fehm-i her gür-dîde
Kim şûret-i zişt ü ħûbu fark eyleyemez
Da' vâ-yı mücerrediyle her kûr-dîde

265

Zāhid saña zāhr-ı ġaybdan kısmetiñiñ
Bî-ġā'ile-i te'ab-ı bürüzı yegdir
Minnet-keş-i cūd-ı dest-i nās olmağdan
Bî-minnet olan saña bu rüzı yegdir

266

Ārāyîş-i mecd ü şeref-i mevlûdu
Her vâlîde nisbet etme her mādere de
Her rahm mağarr-ı nuţfe-i feyz olsa
Ağdıqça zülâl olur her mā derede

267

Ķoyduğ dili biz zülf-i siyeh-tārında
Ya'nî ġam u miġnetiñ şeb-i tārında
En'am-ı ġamıñ bulmağ sa'y etmedeyiz
Esrārını sâz-ı 'aşkıñ o tārında

268

Feryād-ı giriftegân-ı bend-i ġamdan
Ķuş eyleyemem şadâyı ben dîkimden
Bu ħâlle bilmem kimi iskât edeyim
Yâ ħall edeyim 'uğde-i bendi kimden

269

Ķanı dilimi yakıp giden yâ kıanı
Āyâ arasam bulur muyum yaķanı
Endûde-i ħûn-âb-ı sirîşk olmuş iken
Ķayretle görür müyüm meġer yâ kıanı

264 Ü2 262b
265 S 109b, Ü1 259a, Ü2 262b
266 S 110a, Ü1 268b, Ü2 262b
mejd ü şeref-i S, Ü2: şeref ü mejd-i Ü1
267 S 110a, Ü1 268b, Ü2 263a
268 S 110a, Ü1 265a, Ü2 263a
dîkimden S, Ü2: demekden Ü1
269 S 110a, Ü1 278b, Ü2 263a

270

Bilmezdi şekāya merd-i âteş-ı tıynet
Dūzahdan eger ki cānı qorqar olsa
Kim nār-nihād şaḳvetin söndürmez
Âteşkede-i lezāda qor qar olsa

271

Dil-dāde odur ki ḳalmaya cāne bile
Pervāne-i şem‘ -i bezm ile yanabile
Meşğūf odur ki ḡayr-ı zıkr-i yāri
Bezm-i felek içre ḳuru efsāne bile

272

Ġadriñ ili zār eder seniñ’çün deseler
Şehr içre bu daḡı bir şehir ağadır
Ġadırlıḡa intihāz-ı fūrşat mı olur
Ağadır eger dense saña a ḡadır

273

Āmāde edip meşāf-ı ‘uşşāka o şūḡ
Tir-i müje vū ḡamzeyi peykāra bile
Çek durma dilā sen daḡı tiḡ-i āhı
Geh çerḡe gehi gerden-i aḡyāra bile

274

‘Ācizlere zālīm eşme ḡadriñ ḳuyusun
Şarma sere destār-ı kebūduñ ḳoyusun
Bādī-i sevād-ı vechiñ a‘ vāniñ ise
‘Uḡbāda yüzüñ siyāh edenler ḳo yusun

275

Ol hūş-rübā o bī-emān ol cānī
Ol ‘āşıḳıñ āfet-i cism ü cānı
Bir nīm nigāh-ı ‘işve-āmizi ile
Ġavḡāya düşürdü cümle ins ü cānı

270 S 110a, Ü1 269a, Ü2 263a
eger ki cānı S, Ü2: eger cānı Ü1
271 S 110a, Ü1 269a, Ü2 263a
272 S 110a, Ü1 259a, Ü2 263a
daḡı S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)
273 S 110a, Ü2 263a
274 S 110a, Ü1 265a, Ü2 263a
275 S 110a, Ü1 279a, Ü2 263a

276

Dil-teşne-i cām-ı la'liñiñ her ne kadar
 Şevk-i ney ü meyle şabrı nā-yāb olsa
 Bī-cām-ı lebiñ harāret-i sīnesini
 Teskīn edemez nevā-yı nāy āb olsa

277

Seyr edeli ol naḥl-ı melāḥat-bārı
 Başdırdı yaşım şehāb-ı lü'lü'-bārı
 Çekdirdi bize bār-ı gamın çün bārı
 Nev-bāve-i vaşlına ereydik bārı

278

Tārīk-i elemden bize rāḥat gerçi
 Envār-ı şühūd-ı ḥüsn-i Leylāyile
 Leylā da şühūdumuzla rüşen-dil olur
 Zīrā ki şafā-yı dil-i leyl ayiledir

279

‘Älemde dilersen gam-ı dil-dārı dile
 Tarḥ eyle getirme gayrı efkārı dile
 Taşḥīḥ-i lisān-ı ‘aşk ise maḫşūduñ
 Terk et şaḫın alma nām-ı aḡyārı dile

280

Encāmını gör nigāhı işgāl etme
 Her şāḫib-i dīne kāfiriñ keydine
 Pür-dāḡ-ı lehīb-i dūzaḡ olmaz da n’olur
 Mekvā-yı ihānetle uran key dīne

281

‘Āşık tarab-ı gülşeni bilmez göñlün
 Cām-ı mey-i gülfāma ki rām eylemeye
 Maṭlūbuñ eger müzd ise benden sāḫī
 Aḡlāl-i gamım al da kirām eyle meye

276 S 110a, Ü1 269a, Ü2 263a

277 S 110a, Ü1 279a, Ü2 263b

278 S 110b, Ü1 259a, Ü2 263b (Ü1 269a’da tekrar edilmiş)

279 S 110b, Ü1 269a, Ü2 263b

280 Ü2 263b

281 Ü2 263b

282

Hāsîd ne kadar benimle germ-ülfet ise
 Sevmem eşer-i şabî'at-i cāmidesin
 Mürd olsa dağî yine sirişt-i hākin
 Bir āb-ı yağ-āmîze meger cām idesin

283

Her loğma-i sahtı gayra teklîf etme
 Rencîde ede dehānını yā dîşini
 Nî' met-h'urî-i şofra-i cūduñsa dağî
 Bîgāne-i ihtiyārîñ et yad işini

284

حولت عن اللئيم طعنى وجلا

باعدت اليه كلما قاربني

Kim serdî-i şoğbetden olsam da cūdā
 Endūde eder vāhimesi qara beni

285

Ey rāye-i cünd-i fevzimi rāğîb olan
 Ser-pençe-i nağd-ı kîs ile tenkîse
 Zannım bu ki münhemikdir a' vāññdan
 Nağdîne-i tîge olmağa ten kîse

286

Geldikçe miyân-ı meclis-i rindāna
 Hiç fahret-i genc-i mālî koymaz Hindî
 Ammā hele dūr-bîn-i cām-ı meyden
 Gencîne-i keyfî gördü Hindî Sindî

287

Dil-ber ki zamân-ı vaşlı ta'yîn eyler
 Dil şevk ile intizâr eder mî'āda
 Āyā ki dem-i vefā-yı va'd olduqça
 Mî'āda o meh hülku eder mi'āde

282 Ü2 263b

283 Ü2 263b

284 Ü2 263b

285 Ü2 263b

286 Ü2 263b

287 S 110b, Ü1 269a, Ü2 264a

Āyā ki S, Ü2: Ammā ki Ü1

288

Gördükde o sūdāger-i hüsñ-ābādı
 Oldu ğam-ı hātıra o sevdā bādı
 Verir mi ‘aceb şemīm-i zülfünden eşer
 Dil süy-ı meşāma çekse tenhā bādı

289

Ey şūfī-i cīfe-ḥ̄ār aş oldukça
 Fi’l-ḥāl hemān zuhūr eder kel başıñ
 Hūzzār-ı ta‘āma belki bār olmaz idiñ
 İnsanca bileydi kadrini kelb aşıñ

290

Terk eyleyip aşınāları yā dānī
 Gel eyleyelim ḥulūş ile yād anı
 Bī-ḳayd-ı te’emmül düşelim rāh-ı ğama
 Ḳāşī ola ser-menzilimiz yā dānī

291

Zāhid reh-i tevbeden tarīḳ-i vizre
 Çün dönmelisin yine şitāb eyleyerek
 Pāyend-i inābetle yoluñdan ḳalma
 Zīrā bu meşeldir yol eri yolda gerek

292

Mecbūrdur ehli ‘aşḳı kār etmekde
 Vāmıḳ gibi terk-i neng ü ‘ār etmekde
 Meslūbdur iḥtiyār-ı ‘uşşāḳ-ı cihān
 Cānāneye cānların nişār etmekde

293

Āgeh-dili ğaflet nice maġlūb eyler
 Ġafletden anı ḳādir iken men’e Rabi
 Zāhid saña taḳrīrimi ifhām etmek
 Mümkün mi ki hiç sen ‘Acemī men ‘Arabī

288 S 110b, Ü1 279a, Ü2 264a

289 S 110b, Ü1 263b, Ü2 264a

290 S 110b, Ü1 279a, Ü2 264a

291 S 110b, Ü1 263b, Ü2 264a (Ü1 271a’da tekrar edilmiş)

292 S 110b, Ü1 269a, Ü2 264a

293 S 110b, Ü1 279a, Ü2 264a

294

Denmez hele hastegân-ı ‘aşka marzâ
 Zîrâ marâz-ı ‘aşk şifâdır maḥzâ
 Bîmâr-ı gama ‘ilâve-i ‘illet olur
 Tedbîr-i devâ ḥayâlin etse farzâ

295

Nâmin varak-ı ḥulûşdan yoğ olsun
 Maḥv eyleyen ehl-i neseb ü silsileniñ
 Gönllünde yer etme sen de levḥ-i dilden
 Cânınsa da nâm-ı nâmiñ sil sileniñ

296

Biz mebd-e ‘ü müntehâyı gamdan unudup
 Farḳ eylemez olmuşuz ebedden ezeli
 Bî-hûş-ı şudâ‘-ı şadme-i derd olduk
 Yâfûḥ-ı dili müşt-i maḥabbet ezeli

297

Dil kend’özünü o mehden iğfâl edemez
 Ârâyış-ı ḥüs-n-i ḡayra işḡâl edemez
 Tedbîr-i ḥakîmâne-i sultân-ı ḥired
 Sûy-ı digere ‘âşıkı meyyâl edemez

298

Ḥalvetkede-i vişâlin oldukça be-zer
 Dil-dâde-nevâzlar murâd üzre bezer
 ‘Âşıklarına redd-i selâm etmekden
 Ammâ ne ‘aceb ki bî-zer oldukça bezer

299

Tâ naḳd-ı naşîbi kâni‘-i kısmetine
 Minḥatgeh-i ḡaybden gele bî-minne
 Bîhûde yed-i saṭvet-i mîr ü şehden
 Çeksin dili ḥabs-i kısmeti bîmin ne

294 S 110b, Ü1 255b, Ü2 264a

295 S 110b, Ü2 264a

296 S 110b, Ü2 264a

297 S 111a, Ü1 262b, Ü2 264b

298 S 111a, Ü2 264b

299 Ü1 269b, Ü2 264b

300

Āfet-zede-i merkez-i temyīzi olur
Yākūt ile hem-kıymet eden seylānı
Hāşāk-i zemīne istinād eylese de
Cā-kerde-i hürmet eylemez seyl anı

301

Bī-dūd çerāğ u bī-nevā bār olmak
Ahlāt-ı hayālin ‘amel et ishāle
K’im‘ān ile bak kird-i çerāğ-ı mehde
Olmakda yine nümūde-i is hāle

302

Yārīn nazar et hāzerle ey bī-māye
Verdikçe şükūh-ı behcetı bīm aya
Kim tāb-ı cemālī çeşme-i hūrşıdı
Etmekde nümūne kūze-i bī-māya

303

Zāhid nazar et kıtār-ı dūşīzeye
Lā-būd görünür dīdeñe bir aq māye
Ammā şanırm öylesini gördükçe
Başlar nem-i çeşm-i şehvetiñ aqmaya

304

نوالنخوة من ضلاله لم يرني
لو كان له بصيرة شاهدي
Kim şāh ise de denī-nevāz oldukça
Hemtālīg ile qarīn olur şāha denī

305

Gördükçe o serv-hey’atīñ bālīşini
Dil zīr-i ser etdi hayretiñ bālīşini
Bağdıqça lebi mezāka tezkīr eyler
Helvā-yı nefis-i vuşlatiñ bal işini

300 Ü1 279a, Ü2 264b

301 Ü1 269b, Ü2 264b

302 Ü1 269b, Ü2 264b

303 Ü1 269b, Ü2 264b

304 Ü2 264b

305 Ü1 279b, Ü2 264b

306

Zâhid reh-i maṭlabında meftûn oldu
 Kâlâ-yı ümîdi ‘âl iken dûn oldu
 Bî-çâre de pâ urunca kayd-ı emele
 Da‘vâ-yı şebât-ka-dem efzûn oldu

307

Mümkin mi dakîk-i dâne-i gendümde
 Bir gûne havâş-ı dühn-i zeytûn olmak
 Yâ kuvvet-i tedbîr-i hâkîmâne eyler
 Meşhûd mudur rûgan-i zeyt un olmak

308

Mâh-ı ramazân güzîde bir ni‘metdir
 Bâlâ-yı ‘ibâda hîl‘at-i rahmetdir
 Bu şehr-i şerîfe nisbeti imsâkin
 Mümsiklere de vesîle-i fahretidir

309

Bu hırş ile üstüvâr-ı câhîñ balı
 Kaymakda iken fikrine kaymak mı gelir
 Çok kimselerin kaydığını görmüş iken
 Kaymak ‘acebâ çeşmine kaymak mı gelir

310

Ey dil heves-i vuşlat-ı cânân nicedir
 Âzâr-ı pey-ender-pey-i devrân nicedir
 Bildiñ mi ser-âzâdeliğîñ ‘âlemini
 Gördüñ mü belâ-yı der-i hicrân nicedir

311

Devrân ne kadar ser-keş ü ẖod-kâm olsa
 Şâfi-dili lağziş-i ‘anâdan kayırır
 Ammâ ki makarr-ı mesned-i râhatde
 Her bed-dili şâbit-ka-dem etmez kayırır

206 S 111a, Ü1 279a, Ü2 265a

307 S 111a, Ü1 263b, Ü2 265a

308 S 111a, Ü1 259a, Ü2 265a

309 S 111a, Ü1 259a, Ü2 265a

310 S 111a, Ü1 259a, Ü2 265a

311 S 111a, Ü1 259b, Ü2 265a

râhatde S, Ü1: râhatden Ü2

312

Zâhid deme şûrb-i kâhveden 'âr eyler
 Erbâb-ı diliñ meşrebin inkâr eyler
 Âverde-i dest-i âz edince gâhî
 Fincânı bile elinde bîzâr eyler

313

Tâ aşl-i nihâdî zîşt ola ferzendiñ
 Tevcîh-i hîţâb-ı hüsnden ebkem olur
 Mümkün mi seciyye-i veled hûb olmak
 Vaktâ ki hîşâl-i mâder u eb kem olur

314

Ol mehden ümîd-i vuşlat etdik o da yok
 Yek bâr su 'âl-i şefkât etdik o da yok
 Bânû-yı dü-rûy-ı feleg-i bed-hûdan
 Bir rûy-ı dile kânâ' at etdik o da yok

315

Râciğ görürüm vişâl-i bint-i 'inebi
 Ben vuşlat-ı her 'arûs-ı bî-dâmâda
 Bir duhter-i rezle kânî'im gülşende
 Oldukça baña sâye-i bîd âmâde

316

Elbette bahâr olur gider kış mîrim
 Gülşende seniñle hûb olur iş mîrim
 Bâzîgeh-i satranc-ı maḥabbetde o dem
 Sen şâh-ı cemâle eyleriz kış mîrim

317

Ehl-i suḥanîñ başâ'ir-i ḥüssâda
 Her sine-güşâ edâsı ḥancer görünür
 Zî-câh u gınâdan daḥî her bed-menişe
 Bî-şâ'ibe taḥsîn-i suḥan cer görünür

312 S 111a, Ü1 259b, Ü2 265a

313 S 111a, Ü1 259b, Ü2 265a

314 S 111a, Ü1 263b, Ü2 265a

315 S 111b, Ü1 269b, Ü2 265a

316 S 111b, Ü1 264a, Ü2 265b

317 S 111b, Ü1 259b, Ü2 265b

Ehl-i suḥanîñ S, Ü2: Ehl-i nazariñ Ü1

318

Hâşıyyet-i şıkleti edenler inkâr
 Olmaz hele reh-yâb-ı kazâ-yı evtâr
 ‘Âlemde bakılsa nıgeh-i ‘ibret ile
 Şıklet gibi yok huşûl-i makşûda medâr

319

Her zât-ı şerîfî rû-be-rû medh etme
 Sultân ise de istemez ol sâ-bâşı
 Çeşm-i şeref-i zâtına kemter görünür
 Efserler ile müzeyyen olsa başı

320

Âzâr-ı raķīb-i mār-hû vehminden
 Bilmem ki diliñ ey gül-i ter sâde midir
 Lâyık mı değil sefk-i demi bizlere kim
 Ğâzilere o ‘adû-yı Tersâ demidir

321

Zâhid nemed-i fâkasını hem-reh edip
 Ğâretgeh-i sîm ü zer bilâdına gider
 Hiç nâ’il-i sūd-ı ehl-i dîn olsun mu
 Zîrâ ki o her kavm-i bi-lâ-dîne gider

322

Ey dil gül-i rûy-ı yâre bir h̃oş nazar et
 Gül-berg-i ruhu nûr ile âğişte budur
 Nisbetle buña siyâha mâ’ildir hep
 Her mähveşiñ cebini ağ işte budur

323

Düşmen ki açâ fâl niyâz-ı keremiñ
 Ye’s-i emel izhârına kıy fâlinden
 Her nişter-i dâniş-i tezvîrî ile
 Sefk eyle dem-i keydini kıfâlinden

318 S 111b, Ü1 259b, Ü2 265b

319 S 111b, Ü1 279b, Ü2 265b

320 Ü1 259b, Ü2 265b

vehminden Ü2: vechinden Ü1

321 Ü1 259b, Ü2 265b

322 Ü1 259b, Ü2 265b

h̃oş Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)

323 Ü2 265b

324

Tedbîr ile kuvveti nemâ-yâb olmaz
 Ol süst teniñ ki za' f-ı terkîbi olur
 Zann etme miyân-ı âba ğars etmekle
 Endâm-ı nihâl-i huşk ter gibi olur

325

Erbâb-ı tama' hıdâ' ile zann etme
 Tazmîne vesîle eylemez tekfili
 Hük olsa kemîne loğması görme 'aceb
 Haşv eylesin dehânına tek fili

326

Haçrâ-yı dimendir nazâr-ı dânáda
 H'oş görme likâ-yı hîz-i bî-nâmûsu
 Koymaz sefelin kaç' -ı reg-i şakvetine
 Çeşm-i hıredi olsa da binâ mûsu

327

Ol şehde ki şân-ı şehir-yârî olmaz
 Tedbîr-i nizâm-ı şehri yârî olmaz
 Hem ğarre-i şehirveş olup bî-şöhret
 Rûyunda fûrûğ-ı şehir-i yârî olmaz

328

Mümkin mi ki tahşîl-i vuķûf eylemeye
 Bu hâlet ile sâniha-i bâlime kes
 Mestûr olamaz hayâl-i bâlim zirâ
 Oldukça alır râyiha-i bali meges

324 Ü1 259b, Ü2 265b

Tedbîr Ü2: Te'sîr Ü1

325 Ü1 279b, Ü2 266a

hıdâ' Ü1: cidâ' Ü2 / Hük olsa Ü2: Hâk olmasa Ü1

326 Ü1 279b, Ü2 266a

reg-i Ü2: reh-i Ü1

327 S 111b, Ü1 262b, Ü2 266a

328 S 111b, Ü1 263b, Ü2 266a

329

Rubā' i-i bī-Nūḳaṭ

حمال المدر دل درد آلودم
 اما او دكلکه حمل حماله اولور
 ارکلمده همواره کوکلمده کدرم
 وام املم ماهه دکل ساله اولور

Ḥammāl-i elemdir dil-i derd-ālūdem
 Ammā o değil ki ḥaml-i ḥammāle olur
 İrkilmede hemvāre göñlümde kederim
 Vām-ı emelim māhe değil sāle olur

330

در ستایش آثار ملا جامی علیه الرحمه در فن حقیقت
 آن نشئهء خوش اثر که جامی کرده
 در لوح سریره نقش جامی کرده
 جز مهر جمال شهید بغیت او
 اندر دل عاشقان چه جا می کرده

331

Şanma bu kadar nikāt-ı Türķī bulunur
 Yā böyle edā-yı tāze terkīb olunur
 Olmaz yem ü kānda böyle dürr ü gevher
 Ancaḳ yem-i ṭab' imda meger ki bulunur

332

Endiše-i eşḥāş-perestān-ı ümem
 Cāy etse de mihmānkede-i evşānı
 Zayf-ı ḥarem-i ḥāne-i ḳalbim birdir
 Zinhār ḳabül etmedi bu ev şānı

329 S 111b, Ü1 260a, Ü2 266a (Başlık: Ü1) (Noktasız harflerle yazılan rubaî, özelliği nedeniyle eski harflerle de verildi.)

330 S 1a, Ü1 269b, Ü2 266a (Başlık: S)

331 S 2b, Ü1 260a, Ü2 266a

332 S 99b, Ü1 279b, Ü2 266a

333

Emlāk-i semā ‘uyūnu dervīşānīñ
 ‘Āşıkđı reh-i sülūkünüñ gerdine
 Minhāc-ı şeref-ķarīn-i dervīşide
 Olsaydı mūrā‘ ātları ger dīne

334

Her kim ki ğıdā-yı ħubb-ı Mevlāyı diler
 Merdān-ı Ĥudāyı ķā‘id-i himmet eder
 Mihmāngeh-i ķurb-ı Īzidide zīrā
 Şehd ü şeker-i şühūdu kırķlar yediler

335

Düşmenle meşāfımızda ey ķise-tehī
 Peyķār edegör müzd ile müzdūrāne
 Kim ķā‘ide-i ğayret ü inşāf üzre
 Ta‘yine ederiz düşmeni müzd urana

336

Ümmet olamaz resūl-i Mekkīme denī
 Ger olsa da pīşvā-yı Mekkī Medenī
 Peyġam-berine k’etmeye ħürmet bilmem
 Kime ola ħürmet eylemek kime denī

337

Kār-ı tebehiñle i‘tiyād eyleyerek
 Tedbīr-i ‘ilāc etmediñ işlāħa seni
 Ķubħuñla caħīme lāyık olduñ zīrā
 Ĥālīķ hīç eder mi nāra işlā ħaseni

338

Ehl-i sitemiñ ħarīş-i istignā ol
 Baĥşāyiş-i gevher ü derārīsinden
 Zīrā ki ziĥām-ı nīş-i ħaybetle döner
 Sūrāħa-i zenbūra der arısından

333 S 99b, Ü1 269b, Ü2 266a

334 S 99b, Ü1 260a, Ü2 266a

Mihmāngeh-i S, Ü2: Mihmānkede-i Ü1

335 S 99b, Ü1 270a, Ü2 266b

336 S 99b, Ü1 279b, Ü2 266b

337 S 99b, Ü1 279b, Ü2 266b

ışlāħa seni S, Ü2: işlāħa denī Ü1

338 S 99b, Ü1 265a, Ü2 266b

Zīrā ki S, Ü2: Zīrā Ü1

339

İzhār-ı ʔama‘ la meclis-i nākesde
 Ğafletle revā görme diliñ yād-ı meye
 Kim nuṭṭ-ı emelle yādın etsek de saña
 Yek cür‘ ayı nūş eyle diye yā dimeye

340

Ten-sūhte-i tenūr-ı derd olmaḡdan
 Ḥayretle unuttum peder ü māderimi
 Ḥuşk oldu edīm-i sīnem ol mertebe kim
 Tertīb edemez gözden aḡan mā derimi

341

Nā-lāyık-ı ‘ahd-i re’fet olsam da eger
 Çeşm-i hefevāt-ı raḡmı bīnām eyle
 Yā luṭf-ı şübūt-ı tām ile mesrūr et
 Yā şefḡat-i maḡv-ı tenle bī-nām eyle

342

Minhāc-ı ḡalāle pişvā etmişdir
 Her rüz-ı cezāda sālīb-i mīzānı
 Ğūyā şuḡuf-ı sīginden maḡv etmiş
 Mī‘ād-ı ḡudūm-ı sāl-i hemi zānī

343

Engām-ı şarīr-i nāy-ı kilki var iken
 Üstād-ı suḡan sāz u nevāyı n’eyler
 K’āḡāz-ı nevā edince sāz-ı ḡalemi
 Her naḡmede bir ṡarz-ı nev-āyīn eyler

344

Dehrīñ ‘acebā hādīm-i lezzātı
 N’ister bilemem kārih-i divārından
 Kim varlıḡmıñ meşakḡatin bilse idi
 Her şūret ile kārih idi varından

339 S 100a, Ü1 269b, Ü2 266b
 nuṭṭ-ı S, Ü2: (Ü1’de bulunmuyor)
 340 S 100a, Ü1 279b, Ü2 266b
 341 Ü2 266b
 342 Ü2 266b
 343 Ü2 266b
 344 Ü2 266b

345

Her meyle kuvā-pezīr-i şıdk-ı ıtrā
 Şıdkın eşer-i şarāb ile zūr etmez
 K'ol t̄ayifeden sākī-i gül-çehre-i şıdk
 Şahbā-yı terāviş-i lebin dūr etmez

346

Āzār-ı felek huld ise de 'āciz eder
 Her merdüm-i bī-ḥūy-ı bedi varından
 Kim rāḥatin intihāb eder düzd-i ḥaṭar
 Ḥalvetgeh-i mesdūd-ı be-dīvārından

347

Düş pâyına Dāver-i kerem-kārīñ kim
 Pâyı yed-i her le'imden pāyelidir
 Zīrā ki vürüda naḳd-ı maṭlabla anıñ
 Dergāh-ı ümīd-i sâ'ile pây elidir

348

Hāvī-i şeref mesā'il-i şer'ide
 Zann etme ki bilmem şeref-i mes'ele ben
 Līk ehl-i bida' mesā'il ü ecvibesin
 Görmek hiç olur mu lāyık-ı mes ele ben

349

Ol deñli naḥil-i miḥnetim kim bedenim
 Birdir naẓarımda tār-ı ebrīşimle
 Peyveste ki eşki gayş-ı midrār ederim
 Yeksān hiç olur mu kār-ı ebr işimle

350

İzmār-ı 'adāvet eyleyip çerḥ-i denī
 Ḥaşm-ı ğama olmasın diliñ ğamzında
 Bī-çāre dile kaşd-ı helāk eylesin
 Zīrā dil-i zārı kor mu hiç ğam zinde

345 Ü2 267a

346 Ü2 267a

347 S 100a, Ü1 260a, Ü2 267a

348 S 99b, Ü2 267a

349 S 99b, Ü1 270a, Ü2 267a

350 S 99b, Ü1 270a, Ü2 267a

351

Ruhsârı ki şermnâk eyler semeni
 Şevkiyle n'ola helâk eylerse meni
 Dil-teşne-i iktirâ'-ı şahbâ-yı lebi
 Yek cür'a-i âb-ı tāk eylerse meni

352

‘Aşkî marâz u ümîd-i vaşlı dārū
 فی حولهما قلوبنا قد دارو
 Kurtulsa da dā'-i fūrkatinden ‘āşık
 Bir hāl ile gösterir yine nev dā rū

353

Gīsusu dili dāra çeker bende degil
 Zirā ki raqîkîdir cüdā bende degil
 Zülfünde izā'a eylemişken dilimi
 Dilsiz gibi hālā diyemem bende degil

354

Gördükde o tār-ı sünbül-gīsūyu
 Peymūde edince yār boyunca gelir
 Zāhid emel-i çerāya düşmüş fi'l-hāl
 Gūya o hārîñ gözünde bu yonca gelir

355

‘Āşık ser-i zülf-i yāre meftūn olalı
 Derdiyle ser-efken oldu çün bütīmār
 Gitdikçe çoğaldı renc-i bīmārîsi
 Bir gūne qabūl etmedi hiç bu timār

356

Terk-i edeb eyleyip su'āl eyleme kim
 Şāhiñ ‘acebā hem-dem-i genci nesidir
 Mîqdār-ı bülend-i cāhını cehl etme
 Kim şehvetiniñ hāfız-ı gencînesidir

351 S 100b, Ü1 279b, Ü2 267a

352 S 100a, Ü1 270a, Ü2 267a

Bir hāl ile S: Bir vech ile Ü1, Ü2

353 S 100a, Ü1 264a, Ü2 267a

354 S 100a, Ü2 267b

355 S 100a, Ü2 267b

356 S 100a, Ü1 260a, Ü2 267b

357

Biz hüsn-i siyerle z  t-ı pür-z  ver iken
Yok hem-serimiz zev  t-ı b  -z  verde
P  r  men-i zeyli h  rz  r oldukça
Be  zetmek olur mu kimse bizi verde

358

S  m    zeri m  zd-i k  rb-ı   h  n etme
Bah        -i s  m l  y  k-ı miskindir
  nf  kına iktid  r-ı t  mi  n var iken
Derv   e ‘a  a s  me bedel mis k  ndir

359

  r  y    -i dest-i y  rdır mirve  am  z
P  r  ye-i r  zg  rdır mirve  am  z
Germ  da fir  z-ı m    t-i b  z  muz da
  h  n-i hev  -  ik  rdır mirve  am  z

360

Ma  b    -ı riy  z-ı ‘adn olur g  l    nler
B  lb  l de h  r  m edince b    a öterek
Ta  d    -i mes  mi’ etmesin y  r  na
M  rg  n-ı diger ba    a çekilsin öterek

361

Her r  st-n  m  y-ı t  r-kird  ra   ak  n
Dil-beste olup görme c  d   k  r-ı bedi
Kim s  reti m  st  k  m olaydı t  ri  n
K  avs-ı keci  n olmazdı h  ari    -i mededi

362

A  al    a yeltenip h  ari   olmasın
T   ehl-i belde sa  na diye ağamız
    n   amz ile terh  b kılıp etmedesin
L  y  k m   degil dense sa  na a     m  z

357 S 100a,   1 270a,   2 267b

358 S 100a,   1 260a,   2 267b

359 S 100b,   1 262b,   2 267b

360 S 100b,   1 264a,   2 267b

361   2 267b

362   2 267b

363

Biz ehl-i gurûrdan qarîr eylemeziz
 Çeşm-i emeli sefir-i bî-nâmeyle
 Câm-ı Cem-i zâhr-ı gaybden naḥvetine
 Etdikçe nigâh-ı fehmi bînâ meyle

364

Bu dâr-ı fenâda merd-i ferzâne-dile
 İbhâc-ı ruḥ-ı emelle maḥzûz etmez
 Nezdîk-i zuhûr olsa da rûy-ı emelin
 Hiç dîde-i intizâra melḥûz etmez

365

Nüzhetkede-i bâğ-ı İrem olsa daḥi
 Her maṭlab-ı kem-ḳadre men âhı edemem
 Kim ḥâtırı bî-lehv-i sūrûr etmeyicek
 Şâyân-ı gam-ı def'-i menâhî edemem

366

تا می نشود مجال حفظ حرمت
 بیهوده بترك عار شوهر چه شوی
 گر بهر هوا فدا کنی ناموست
 بی رغبت عرض و نام شوهر چه شوی

367

Gilmâna ḥarîş olup vişâl-i zenden
 Nefretle 'inân-ı şehvetiñ māsikine
 Yenbû'-ı ḥayât olsa da çâh-ı kesden
 Gelmez eşer-i ṭâmi'a-i mâ sikine

368

هل يعرف ماصابك بلبل بلبل
 او يدرك مانابك بلبل بلبل
 ان عابك فى هواك جهلا احد
 فى سيرة من عابك بلبل بل بل

269

Şanma feraḥ u ğam-ı dil arayıledir
 Vaż'-ı sitem ü luṭf-ı dil-ārāyiledir
 Bî-rāy düḥûl-i der-i yār etme şaḳın
 Kim neyl-i emān saña dilā rāy iledir

370

Dil-bend-i zinā rūy-ı sa' ādet görmez
 Ger olsa naẓîr-i Sa' d-ı Taftāzānî
 Bî-tevbe ƣalır ƣaḥîmden k'eylemeye
 İfrāt ile kār-ı bîm-i tef tā zānî

371

Ol şûḥ-ı dil-ārāda olan aḳ baldır
 Kām-ı nigeḥ-i ' aşıkına aḳ baldır
 Peyk-i nāz ile şehd-i cilve-rîz olmaḳla
 Dil-dādesine vāye-dih-i iḳbâldır

372

Muncûḳunu tâc-ı serv ü şimşād eyler
 Ecnād-ı riyā ki ref' ede a' lāmı
 Bilmez mi ' uluvv-ı rāye-i şıdkı meger
 İ' lāmı nihāl-i sidreden a' lâ mı

373

Her mest-i ser-endāz-ı şarāb-ı naḥvet
 Hengām-ı rebî' inde cemādın bilmez
 Neşvān-ı sülāfe-i zühûl oldukça
 Cām-ı Cemî nûş etse Cem adın bilmez

368 S 100b, Ü1 264a, Ü2 268a
 369 S 100b, Ü1 260a, Ü2 268a (Ü1 270a'da tekrar edilmiş)
 370 S 100b, Ü1 280a, Ü2 268a
 371 S 100b, Ü1 260a, Ü2 268a
 372 S 100b, Ü1 280a, Ü2 268a
 373 S 100b, Ü1 262b, Ü2 268a

374

Hîç dîde-i reşk ile nîgeh-düz olma
 Dārā-yı zamāneniñ bu dārātına
 Kim muhtebe-i mezâyık-ı cū' olsa
 Dārâtı fidā ederdi dār atına

375

لا تكتم سر قلبي المكتمن
 بلغه لمن بوصله سالمنى
 لا يحبنى بذاهل من ولهى
 ايقنت متى سالمنى سال منى

376

ما لم ترفيك رهبة من ربك
 من ميل هواك لم تكن مجتنباً
 ان شئت تجد اناية من ذلك
 كاليم بسفك ادمع مع تنبا

377

من كان الى عاذل معتديا
 بالجهل حريق لوعتى ما علما
 ان لم يرة الما فى خلدى
 فاساله شحوم قلبه ما ع لما

378

Ehl-i ʔama' ıñ mücā' a-i ʔırşından
 Hep ʔeşm-i dehānı şîr-i Şehbāya baķar
 Hiç bir nîgeh-i gedā-nevāz eyleri yok
 Bi'l-cümle ķuzāt u mîr ü şeh baya baķar

374 S 100b, Ü1 270a, Ü2 268b

375 S 101a, Ü1 280a, Ü2 268b

376 S 101a, Ü1 255b, Ü2 268b

377 S 101a, Ü2 268b

378 S 101a, Ü1 260a, Ü2 268b

379

Şiddetle şadā-yı na‘re-i āhımdan
 Hāvfiyla yine düşdü raķibiñ göbegi
 Bî-darb-ı ‘aşā ki zehresin çāk etdim
 Bir daħi şayar mıyım ben öyle köpegi

380

Hîç var mı bahāne niyyet-i hālişeme
 Bildim yaramaz olmayıcağ hāliş eme
 Tıfl-ı dili sen de şîr-ẖār-ı şıdķ et
 H̱āhişger isen ki dā’imā hāliş eme

381

Reşh-i leb-i yāri ihtiyār et ‘adnıñ
 Geç ẖāhiş-i ta‘m-ı sîb ü emrūdundan
 Rîķiyle şafā-yı rûd-ı kevşer birdir
 Meyl etme raķîķ-i ẖulda em rūdundan

382

Mün‘im n’ola ferye-kārî-i huddāma
 Daħl eyleyemezse kendi bāğı koroğı
 Olur suħan-ı şıdķı da maħmûl-i kizb
 ‘Aķlı olana var mı dūrūğıñ doruğı

383

Zāhid deme seccādeyi tersine dōşer
 Her gāh ki vaşl-ı yār tersine dōşer
 Mihrābda da etse kazā-yı vitri
 Şanma elem-i caħîm tersine dōşer

384

Püskürme siyeh şāmeleriñ rûyuñda
 Beñzer ruħ-ı nān-ı hāşda şûnîze
 Bir laħza sitîz-i fitneden dūr olmaz
 Ğamzeñ gibi haşm-ı cān olan şu nîze

379 S 101a, Ü1 280a, Ü2 268b

380 S 101a, Ü1 270a, Ü2 268b

381 Ü1 270b, Ü2 268b

382 S 101a, Ü1 280a, Ü2 268b

383 S 101a, Ü1 260b, Ü2 269a

384 S 101a, Ü1 270a, Ü2 269a

385

Fehm ü ‘amel-i naẓm-ı kerīm eylemeyip
 Düşmek neye pîre nûkte-i ebyâta
 Ebnâ ğafelâtı terk edip lâyıķ mı
 Evlâda teyakķuz gele de eb yata

386

Ahrâr kuyûd-ı bendegiden çıkmaz
 Tâ olmaya ‘abd-ı bî-şirâ ‘îsâya
 Bî-şürta kalır fülk-i cihân ‘îsânıñ
 Şalmazsa eger dehre şirâ‘ ı sâye

387

يا منشيا لعزه فلا تكن
 بالجهل بسحت دنس منتجدا
 ان ساعدك الشوق باخراك له
 فى الدهر بمال طهر من تجدا

388

الغير متى هام الى قبلته
 ايقنت عن اللثم لما جادله
 اذ كنت له مراقبا من خلدى
 من غيرته على ما جادله

389

Zâhid ele almazsa meyiñ âniyesin
 Sevmezse eger duĥter-i rez ğâniyesin
 Fi’l-ĥâl hemân tersine dönsün gitsin
 Ĥalvetgehine her ne bulur anı yesin

385 S 101a, Ü1 270b, Ü2 269a

386 S 101a, Ü1 270b, Ü2 269a

387 S 100b, Ü1 255b, Ü2 269a

388 S 100b, Ü1 270b, Ü2 269a

389 S 101b, Ü1 265a, Ü2 269a

390

İdmān ile etme nā-be-hūş olmak için
 Mir 'āt-ı nebāheti mey içmeyle kedir
 İdrāki devām-ı nūşu muhtell eyler
 Zīrā ki niķā-yı fiṭnate mey lekedir

391

Şūfī-i gulām-bāre-i zen-düşmen
 Şāyeste budur 'āhirelerle küşişe
 Hep kār-ı tebāhı kün-ı hīzān iledir
 Aşlā yaramaz yanında zīrā küs işe

392

Şūfī harem-i şavma' ayı şahbānıñ
 Cehd eyle tehī etme ebārīkinden
 Düşdükçe ele gāniye-i duḡter-i rez
 Em la' l-i lebin etme ibā rīkinden

393

Zāhid emeliñ gerçi ki lūtf-ı Hāqdan
 Cennetde qarīn-i hālidin olmağdır
 Ol fevze dili nişān-ı istihālīñ
 Pīrāye-nümāy-ı hāl-i dīn olmağdır

394

Aḡzāb-ı bügāt-ı ser-keş-i bed-kīşīñ
 Tuğyān u sitem ki ḡalka 'ādātıdır
 Ehvāli tehiyye 'ti etsin istikbāle
 Kim anlara qahr-ı qavm-i 'Ād ātīdir

395

Şahrālara kim kūs-zen-i riḡlet ola
 Şūfī gibi deşt-i sum' anıñ dilkusu
 Mızrāb-zen-i uşul-i cerr olduqça
 Gūş eylemeden eşamm olur dil kūsı

390 S 101b, Ü1 260b, Ü2 269a

391 S 101b, Ü1 270a, Ü2 269a

392 S 101b, Ü1 265a, Ü2 269a

393 S 101b, Ü1 260b, Ü2 269b

emeliñ S, Ü2: mülūñ Ü1

394 S 101b, Ü1 260b, Ü2 269b

395 S 101b, Ü1 280a, Ü2 269b

kūs-zen-i S, Ü2: gūş-zen-i Ü1

396

Vā-reste-i šekk olmaya tā infāzı
 ‘Ākıl de güşād-leb-i šekvā olmaz
 Maḳrūn-ı ser-engüşt-i yakın olmayıcak
 Qalbinde anıñ ‘uḳde-i šek vā olmaz

397

Her merd-i ḫarīšīñ ki niyāzı çoğ olur
 ‘Ālemde šühūd-ı rüy-ı nāzı çoğ olur
 Bulduḳça nemā künc-i ḳanā‘at şanma
 Azı çoğ olan merdümün āzı çoğ olur

398

Maḫşūle ḳanā‘at etmeyip ḳādīler
 Tezvīri eder izāfe irādına
 İrvā-yı zemīn-i gülşen-i dīne bedel
 Nīrān-ı fesād etmede irā dīne

399

يامر هبنى ترهنا من جلدك
 لا تعتقدن خادر ليك بى
 انى بدليل فطنتى معتقد
 ان مابك من حماسه ليس كى

400

يا مقتفيا اثرى فى موتلفى
 لا تهو الى غانية كحيلة
 انى بفخاخ لوعيتى مقتنص
 ما فيك صواب حيلة كحيلتى

396 Ü1 263a, Ü2 269b

397 Ü2 269b

398 S 101b, Ü1 270b, Ü2 269b

399 S 102a, Ü2 269b

400 S 102a, Ü1 280b, Ü2 269b

401

من وزرك فى حسرة يوم الندم
ان سامحك المنتقم ذاكرما
لكن من استغن بمادان به
فى النار وقود نفسه ذاك رما

402

Zāhid reh-i vaşl-ı yārde meyl etme
Kim pāy-ı semīk-i hevesiñ yufqalana
Zirā ki rifāq-ı ‘āşıkān gitdikçe
Bī-tābī-i pāy-ı şevk ile yuf qalana

403

Şabrı dil-i zār-ı āh-enīn kār edemez
Bir vech ile dūd-ı āhın inkār edemez
Hūn-āb-ı sirīşkim dil-i pūr-ķasvetine
Seyl etse daḡi ḡāk-i rehin kār edemez

404

Bed-sīret imiş o pāk-ḡū şandığımız
Yolunda imiş ḡamından uşandığımız
Āgende-i ḡubb-ı bī-riyādır der iken
Āḡirde tehī çıkdı dolu şandığımız

405

Fersūde kılar zebānı taķrīr-i ḡulūş
Dem-beste eder dehānı tefsīr-i ḡulūş
Ser-şār-ı taḡayyūrāt-ı şūr olsa cihān
Nā-mümkin olur ḡöñülde taḡyīr-i ḡulūş

406

Koyma dili küştī-ḡīr-i kedle tūtīşa
Kibrīt-şıfat nār-ı ebedle tūtīşa
Zāhid saña müzdūrī-i ḡill elvermez
Terk et anı da suḡtu celedle tūt işe

401 S 102a, Ü2 269b

402 S 102a, Ü2 269b

semīn-i : semīk-i S, Ü2

403 S 102a, Ü2 270a

404 S 102a, Ü1 263a, Ü2 270a

405 S 102a, Ü1 263b, Ü2 270a

406 S 102a, Ü1 271a, Ü2 270a

407

Her müsteter-i ekinne-i işrâkiñ
Münhall ola tâ ki küfrünüñ elgâzı
İlgâ-yı mühâdenetle kaç' -ı serine
Şemşîre şunarsa vaktidir el gâzî

408

Meyl etme giriftârî-i tûl-i emele
Çekme zen-i dünyâ-yı denî ser-zenişin
Zîrâ nîgeh-i kabûle şâyân etmez
Her tâcver-i gayret olan ser zen işin

409

Nâzişger olur hüsn-i nizâm-ı kârım
Pîrâye-i nakş-ı cevher-i şimşîre
Kim 'avn-ı cenâb-ı Hakk ile gâlibdir
İtmâm-ı mehâmimde her işim şîre

410

Ser-rişte-i taḥmîr ile fevz-i ebede
Ḥâlik nice nâ-muḥkem eder rabtını
Kim üss-i binâ-yı kâlib-i âdem iken
Ḥâşâ ki sūfâl-i nâr ede Rab tîni

411

Mâdâm ki sum'adır şanî' iñ zâhid
Tercîḥ ederim ḍalâlde ḡayra seni
Denmez mi saña ḡar-ı dü-pâ inşâf et
Piçide iken gerdeniñe ḡay reseni

412

Şimdi neferât-ı der-i şeh sîr olamaz
Zamm etmeyicek ḡidâya ḡar cîfesini
Maşrûfunu ḡaşr-ı cûd-ı şâhî ki ede
Etmez şanırim ihâta ḡarc-ı fesini

407 S 102a, Ü1 280b, Ü2 270a

408 S 102a, Ü1 265b, Ü2 270a

409 S 102a, Ü1 271a, Ü2 270a

410 S 102a, Ü1 280b, Ü2 270a

411 Ü1 280b, Ü2 270b

ḡayra seni Ü2: ḡayra seni Ü1

412 Ü1 280b, Ü2 270b

413

Añmazsa da eşdikā vü ẖiṣāvendi
 Merdān-ı esīr-i fāḫa-i bī-zādın
 Ser-defter-i nuṭḫa nāmını şebt ederiz
 Tarḫ eylemeziz lisāndan biz adın

414

يا عترتى التى اناضا منهم
 لا منى تنكر و احلال المكسب
 ايقنت لان منعمى فى ازلى
 لم يرض بان يرا ضلال المكسب بى

415

ما يجحك الشوق ايا مقتحمى
 الا انفا بغير صدق تقت لى
 اقدامك فى اساعى معترفى
 لا يمكنك العدول حتى تقتل

416

چون درد دلم دمامد افزوده شود
 از بهر شفاییش چه دوا میخوایم
 یا نیل شفا باو که آنی باشد
 بیهوده برایش چه دوامی خواهم

417

Şîrîn ise de dil-ber-i şūḥuñ sikişi
 Elden birağır za‘ f-ı kuvādan sik işi
 Terk-i heves etsin istiṭā‘ at var iken
 Zabt eylemege kâdir ise nefsi kişi

413 S 102a, Ü2 270b

414 S 101b, Ü2 270b

415 S 101b, Ü2 270b

416 S 101b, Ü1 264b, Ü2 270b

417 Ü1 280b, Ü2 270b

418

Eşrāfda hūy-ı terk-i infāk olmaz
 Habs-i ni‘am-ı kāsım-i erzāk olmaz
 Āsūde-i fakr-ı hıssetiñ kalbinde
 Bir vech ile hiç haşyet-i imlāk olmaz

419

Ol kim cevelān-ı ‘izzeti cāhiledir
 Bil kim havelān-ı ragbeti cāhiledir
 Efkār-ı saḥīf-i nā-mehveşānesi hep
 ‘Aks-i deverān-ı bağyeti cāh iledir

420

Rindāne gıdā-ı meyi bāğa ye de git
 Gülzāra kümeýt-i keyf-i cāmı yede git
 Her sır-i çemenzāra süvār oldukça
 Mīnā-yı meyi pīşgehiñde yedek it

421

Gelmez başār-ı sāmī‘ası bīnāya
 İqbāl-i nigāh-ı encūmen bī-nāye
 Her hīre-nigehde nūr-ı temyīz olsa
 Hayretle bakardı çeşm-i bed-bīn aya

422

Āsān idi hızb-i evliyānıñ feyzi
 Bāb-ı kereminden eylemek deryūze
 Deryūze ki medāyin-i ‘ālemde
 Vardıkça eger açılsa her der yüze

423

من شاء جواز جسره مستويا
 لا يرض بان يدع له مرتكبا
 قل مختبرا لمن كباحين كبا
 من قال له في عرج مرتكبا

418 S 102b, Ü1 263a, Ü2 270b

419 S 102b, Ü1 260b, Ü2 270b

420 S 102b, Ü1 256a, Ü2 270b

421 S 102b, Ü1 271a, Ü2 271a

sāmī‘ası S: sāmī‘a Ü1, Ü2

422 S 102b, Ü1 271a, Ü2 271a

423 S 103a, Ü2 271a

424

يا غافل عن معاده كيف تكن
 فى يوم جزاك منكرا اوزان
 فى ساهرة الحشر متى يحتشدوا
 للوزن يساق لوطيا او زانى

425

فى الموقف كل غافل عن عمله
 للسائل كيف ان يقل ماجرما
 لكن يد العفو الى مكتنف
 كالبحر غريقه اذا ما ج رما

426

Nezdinde ‘azîz iken Hudâ vü rûsûlûñ
 Dehriñ leged urma ħ̣âr olan âdemine
 Tedmîrgeh-i sill-i seyf-i Haḡdan ḡazer et
 Bilmezlik ile teşne olan a demine

427

A‘râb ile üns ü ülfeti maṭrûḡ et
 Qılma evi şâyân-ı düġûl-i bedevî
 Ol kavm-i bedi ḡâneye reh-yâb etme
 Zîrâ bedevî düġûlû eyler bed evi

428

Müfsid ne kadar ser-keş ise mekrinden
 Münḡâdlıġa müşâr eder baş üzerin
 Bir vech ile eṭvâr-ı bedin terk edemez
 Hem-meşrebiniñ görmeyicek baş üzerin

424 S 103a, Ü1 281a, Ü2 271a

425 S 103a, Ü1 255b, Ü2 271a

426 S 102b, Ü1 271a, Ü2 271a

427 Ü1 281a, Ü2 271a

428 Ü2 271a

429

منعم بغنا و اعتلا از چه سبب
 اظهار کنی بعال و دون این فاقه
 Yok şübhe ki sen bu hūyu idmān etdiñ
 Tā mūcib-i iğtizār ola infāğa

430

Bir mīve-i tīne bāgbān-ı dehriñ
 Rağbetle şitābı fāriğ ol semtine
 Zīrā eşer-i kec-niğeh-i imsāki
 Āgende eder el kıomadan sem tīne

431

Bī-sāz u ıarab melāl olur mey-nūşa
 ‘İşretgehiniñ leyālī-i bedrinde
 Kim bezm-i meyiñ şürūtu nā-būd olıcağ
 Elbette gelir hūb ise de bed rinde

432

Meslūb-ı vefā geçenleri yād etmez
 Bīgāne eder hātıra mensiyyātı
 Dehriñ baña emsi yevm ile sitāndır
 Yeksān görürüm nazarda men siyyātı

433

Yek loğma-i mi‘ de-sūza nākeslerden
 Dil-beste olur neşāt ile şadme denī
 Bir münferid-i bādiye-i nehmet iken
 Eşyā‘ ma kādır mi olur şad medenī

434

Ehl-i biya‘ u künişti mebgūz eyle
 Saht et leged-i ihāneti rāhibe de
 Hem-pāy-ı revān-ı rāh-ı nīk-i şıdk ol
 Meyl eyleme her müttecih-i rāh-ı bede

429 Ü1 271a, Ü2 271a

430 Ü2 271a

431 Ü1 271b, Ü2 271b

ıarab Ü2: selb-i Ü1

432 Ü1 281a, Ü2 271b

Yeksān Ü2: Nisyān Ü1

433 Ü1 281a, Ü2 271b

434 S 102b, Ü1 271a, Ü2 271b

440

Hîç gâyet-i vaşf-ı rûy-ı yâre
İmkân mı var iltihâka merde
Ol nev-ḥaṭ-ı şûḥa şebih olurdu
Olsaydı ger iltihâ kamerde

441

Müjgân-ı siyâhı çeşm-i şûḥ-ı yâriñ
Muhtâc degil sürme ile tekḫîle
Ma'zûr-ı kabûl-i minnet-i mâşıtayız
Bir sürme ile eylemesin tek ḫîle

442

Ḥâk-i kademiñle dûrdan dîdemizi
Bir mîl ise de mûnhemikiz tekḫîle
Ammâ ki ğubâr-ı 'adn ile bād-ı behişt
Tağyir ederek eylemeye tek ḫîle

443

Bu behcet ü bu delâl ile dil-dârım
Ruḥşat mı verir kimseye pâ-bûsına
Keşf eylese k'anda 'âlemi şahrâda
Cevlânger eder berehne-pâ bu sine

444

İm'ân ile aldı çeşm-i 'âlem-bînim
Ol çehre-i mihr-lem'adan tâ mâye
Enmûzec-i nîme-i sühâ zann eyler
Tecvîl-i nigâh etse eger tâm aya

445

Efzâyiş-i tâb-ı gayret-i ḫüsnüñle
Eylerdi izâbe 'âşıkıñ germ âhı
Çerḫiñ çü-ziyâ-yı mihr olan 'ârızıña
İzhâr-ı teşebbüh eylese ger mâhı

440 Ü2 272a

441 S 103a, Ü1 271b, Ü2 272a

442 S 103a, Ü2 272a

443 S 103a, Ü1 271b, Ü2 272a

444 S 103a, Ü1 271b, Ü2 272a

445 S 103a, Ü1 281a, Ü2 272a

ḫüsnüñle S, Ü2: 'âşıkıñla Ü1 / 'âşıkıñ germ âhı S, Ü2: germ-i 'âşıkıñ âhı Ü1

446

Ḳurba sebeb oldu ‘āşıkıñ rāndeligi
 Minhāc-ı teḳaddüm oldu pes-māndeligi
 Sūrāḥa-i ictilāb-ı dārū oldu
 Rencūr-ı ḡam-ı firāḳa der-māndeligi

447

Ehl-i ḥirediñ nedendir istihāli
 Āyā ki ḡarīm-i çerḥden bu legede
 Nā-şüste bu şevb-i cism-i erbāb-ı nühā
 Zannım bu ki peyveste ḳalır bu lekede

448

Hūrān-ı behište dūr eder ḥükm-i ḳazā
 Siḥr-i ṭama‘-ı suḥt ile meshūrānı
 Endüde-i lāy-ı rics olan dest-i redi
 Şâyān olamaz etmege mes ḥūrānı

449

Nüş etme şarābı arzūñ olmayıcak
 Bir ‘işve-nümāy-ı şūḥ-ı rû-zibāda
 Maḳrûn-ı ḡidā-yı vaşl-ı yār olmayıcak
 ‘Uşşāḳa degil sezā-yı rûzî bāde

450

Şâyān-ı ḳabā-yı zillet eyler Ḥālik
 Ehl-i şerefe şevb-i mesāvî keseni
 Renc-i femiñe devā-yı taḥhîr eyle
 Dūr eyle dārū-yı mesāvîke seni

451

Gelmez şeb-i târik-i dil-i merdāna
 Āşār-ı ziyā bu encüm-i ḡaribeden
 Pâyende ḳalır zulmeti pür olmayıcak
 Tā pertev-i mihr-i yār ile ḡar-ı beden

446 S 103b, Ü1 281a, Ü2 272a

447 S 103b, Ü1 271b, Ü2 272a

448 Ü1 281b, Ü2 272a

449 Ü1 272a, Ü2 272a

Bir ‘işve-nümāy-ı Ü2: Her neşve-nümāy-ı Ü1

450 Ü1 281b, Ü2 272b

451 Ü2 272b

târik-i : yār-i yek Ü2

452

Sākī-i semen-berle kenār-ı cūda
 Oldukça yeter sāye-i bīd āmāde
 Bunsuz harem-i gülşeni teşbih ederim
 Halvetkede-i ‘arūs-ı bī-dāmāda

453

Sen bādeyi āb-ı āsiyābān şanma
 Reyhānı şebih-i ās-ı yaban şanma
 Zinhār zülāl-i la‘l-i bint-i ‘inebi
 Rik-i dehen-i kirās-yābān şanma

454

Ragbetle mürīd-i hānkaḥ mürşidine
 Def‘ etmek ile terbiyete evlādı
 Bī-kayd-ı taleb şikār edip cümlesini
 Mürşid kedisi müş gibi avladı

455

Ārā-yı ulū’n-nühā karar etmişdir
 Bu emrde re’y-i aḥsen ü evlāda
 Kim ragbeti ḥüsn-i sīrete rāciḥ ola
 Her merd-i şeref-menkıbetiñ evlāda

456

İhlāsla yād-ı nām-ı ma‘şūkuñ olur
 Elbette nişānı ḥālet-i yādide
 ‘Uşşāk da meyl-i zıkr-i yār etdikçe
 Yā sine ğarīḫ-i ḥūn gerek yā dide

457

Gönlüm ki benim zamāne meh-rūlarıñ
 Hiç bulmayıcak ragbete cā nağzında
 Olsun nice andan irtivā kaydında
 Her reşḫ-i lebi olsa da cān ağzında

452 Ü1 272a, Ü2 272b

453 S 103b, Ü1 271b, Ü2 272b

454 S 103b, Ü1 281a, Ü2 272b

455 S 103b, Ü1 272a, Ü2 272b

456 S 103b, Ü1 272a, Ü2 272b

457 S 103b, Ü1 272a, Ü2 272b

458

Rencūr-ı şekā nîşter-i tîğ ister
İhrāk-ı dimā içün şerāyîninden
Bunsuz 'ilel-i şürûrdan kurtulmaz
Geçmez dem-i haşre dek şer āyîninden

459

Enbāşte kıl gedā-yı bî-sāmānîñ
Nağd-ı emelin kîse-i imlākına
Şāyeste-i irtivāsı olduğça dahî
Zehr-ābe-i tîği etme imlā kına

460

Dünyā-yı denî gamıyla giryān çokdur
Ammā gam-ı 'uqbā ile ağlar yokdur
Hiç nağş-ı sevād-ı vechini zîrā kim
Sîm-āb-ı nem-i eşk ile ağlar yokdur

461

لا ینفع للمخنث المفتعل
ما اورده له يد من كفل
یا واهب عصمتی وحادی املی
ما منی لیس لی وما منك فلی

462

یا غانیة الدهر عفت اشواقی
من خدر حجال وصلکی من کبری
قلبی لهواک لاتظنی شره
انی بذهاب لوعتی منك بری

458 S 103b, Ü2 272b

459 S 103b, Ü1 272a, Ü2 272b

460 S 103b, Ü1 260b, Ü2 273a

vechini S, Ü2: vechi Ü1

461 S 104a, Ü1 264a, Ü2 273a (Ü1 281b'de tekrar edilmiş)

462 S 104a, Ü1 281b, Ü2 273a

463

ان شئت مرور منهجى محتذيا
 مرمبسلا ولا تمر مرتعشا
 لا تبد عثور خيفة من حتفك
 للحتف حريصا ايدا مرتعشا

464

Her zīver-i neng ü ‘ārdan bī-zīne
 Tağyire revā-dide olur bizi ne
 Bilmez mi edīm-i ridfini erzālīñ
 Düzide-i faḥş eyledigin bīzīne

465

İşmām edemez ‘ıtr-ı nevāl-i Ḥaḳdan
 Aşlā nefehāt-ı cān-fezā bīñīye
 Bu dār-ı ‘amelde tā‘at-i Ḥālīḳ için
 Her ḥātırı ḥayra sa‘ydan bī-niyye

466

Farṭ-ı ḥazer eyle muḳtedā eylemeden
 Her fitne-i dehr-i dūn ile müfteteni
 Ten-sūḥte-i lehīb-i āşūbī olup
 Üftān-ı mehālik eyleme müfte teni

467

Tesdīd-i nīzām-ı kār için nā-ehle
 Her rāz-ı nihüftūñ ne revā iş‘ārı
 Kim sırrı ibāḥadan ḥalelnāk olarak
 Peyveste nīzāmdan ḳalır iş‘ārī

468

Ey pīr hezār kerre nuṣṣ ile dedim
 Nūş eylemeden şarābı şerm eyle saña
 Bī-şerm saña ḥayr-ı inābet gelmez
 Ammā ki gelir ḳabīḥ şer meyle saña

463 S 104a, Ü1 255b, Ü2 273a

464 S 103b, Ü1 272a, Ü2 273a

465 S 103b, Ü1 272a, Ü2 273a

466 S 103b, Ü1 281b, Ü2 273a

467 S 103b, Ü1 281b, Ü2 273a

468 S 104a, Ü2 273a

469

Dīvān-ı ġarāma bī-ġüvāh etme tūlū‘
 Tekzīb ederler seni yā dīvāne
 Dāġiñ gibi bir şāhid-i ‘adliñ yogise
 Kim çıksa gerek seniñle yā dīvāna

470

Şeyhāna deme ‘alāmet-i pākīdir
 Meşhūd ise de nezāfet-i destārı
 Maqbūl degil tahāreti olmayıcağ
 Ednās-ı muḡarremātdan dest arı

471

‘Uşşākda reng-i rüy-ı ferḡat olmaz
 Rū-zerdī-i hicrān ile bu yāsında
 ġülzār-ı ġamıñ ne deñli büyā ise de
 Yokdur nefehāt-ı nāz-büy āsında

472

Zāhid saña ḡüy oldu meger bu zārī
 ġüyā ki olur nış-zeniñ boz arı
 Maḡlūbuñ eger vişāl ise dil-berden
 Kimdir saña kār-ı ṡalebiñ bozarı

473

Şūfi saña insāncasına yol ara
 ḡarveş taḡılır yohsa seriñ yulara
 Yol ḡāhiş ile ġiyāh-ı cehli dilden
 Yā ver anı çire-dest bir yoları

474

Zāhid denes-i ġünāhdan yun arı
 Kānūn-ı lezādan eşk ile yu nārı
 Eşkiste-yerā‘-ı naḡş-ı ümmīd olma
 Ol ḡāmeniñ ol ḡāhiş ile yonarı

469 S 104a, Ü1 272a, Ü2 273b

470 S 104a, Ü1 281b, Ü2 273b

Şeyhāna S, Ü2: Şeyḡān Ü1

471 S 104a, Ü1 272b, Ü2 273b

472 S 104a, Ü2 273b

473 S 104a, Ü1 272b, Ü2 273b

yulara S, Ü2: dīvāra Ü1

474 S 104a, Ü1 282a, Ü2 273b

475

Bu za'f ile iltihāk-ı sem'-i yāre
 Gelsin nice tāb-ı iktidār āhımıza
 Kim peyk-i şadāsı gūşuna yetmez idi
 R'ad etse eger ki iktidā rāhımıza

476

Biz rūy-ı mehāsini sefid eylemişiz
 Fehm etme hūdūş-ı sinn ile bī-şeybiz
 Var neyline ser-māye-i ehliyyetimiz
 Zann etme vaqāra nā'iliz bī-şey biz

477

Haşm-ı site me kaşd-ı helāk etdikçe
 Fikri kıma vehm-i dād ile sevdāda
 Hurrem-dil-i inkızā-yı 'ömr-i sitem ol
 Ger munşif isen tül-i bekā sev dāda

478

Hic nevker-i nehy-i şihne-i mest-i hevā
 Kādir mi hevā-yı cāmdan men'e Cemi
 Derk eylesem i'tikād-ı Rūm u 'Arabı
 Görmezdim arada münferid men 'Acemi

479

Nār-ı elem-i derūnun itfā eyler
 Seyrāngeh eden bāğ-ı gül ü gül-nārı
 Zīrā ki zülāl-i jāle-rīz oldukça
 Ğarķ-āb-ı nem-i şeb-nem eder gül nārı

480

Būy-ı gül-i rūyu gāzedir her būya
 Gül-gūne-i yāre beñzemez her boya
 Nā-ehle vū ehle kahr u luṭfu h'oşdur
 Mevzūn gelir hil'at-i şeh her boya

475 S 104a, Ü1 272b, Ü2 273b

476 S 104a, Ü1 263a, Ü2 273b

477 S 104a, Ü1 272b, Ü2 273b

478 S 104a, Ü1 281b, Ü2 273b

nevker-i S, Ü2: münkir-i Ü1

479 S 104a, Ü1 281b, Ü2 274a

480 S 104b, Ü1 272a, Ü2 274a

481

Ezyāfa nefis ni‘ meti kaşr ederek
 Taḳdīm eder kih ü mih terḫāne
 Şāh u ümerā da bezlde ecnāda
 İhsāna bedel şadā-yı mihter ḫana

482

Mürġ-i dil-i siflegānı rām etdikçe
 Erbāb-ı ḫiyel bürr ile memlū keyle
 Sen de ‘b-i ḫidā‘ ı tarḫ edip ferzāne
 Āzādeleri birr ile memlūk eyle

483

Pīrān ni‘ am-ı fenā-peżīri n’eyler
 Hiç olmayıcak feminde bir dendānı
 Kim anları ḫaḳḳ olmağa şāyān etmiş
 Na‘ mā-yı ferāġ-ı dehre birden dānī

484

Ser-mestī-i ‘aşkı ‘āşıkıñ berter olur
 La‘ liñle ki maḳrūn ola cām ağzında
 Bī-la‘l-i lebiñ pā-be-hevādır zīrā
 Her neş‘e-i mey k’etmeye cā maġzında

485

Bī-vāye-i genc-i şervet ü cāhıñ ola
 Tā kim ḫadem ü ‘iyāl ü memlūkānıñ
 Dānā nazarında hiç ile yeksāndır
 Ger olsa zer ü güherle memlū kānıñ

486

Şeyḫān-ı tebāh-kāra dil verme şaḳın
 Olursa daḫi ḫırḳaları yamalı
 Tevḫīdde cem‘-i māladır gerdişi hep
 Yā hū yerine nidā eder yā mālı

481 S 104b, Ü1 272b, Ü2 274a

482 Ü1 272b, Ü2 274a

483 Ü1 282a, Ü2 274a

484 Ü1 272b, Ü2 274a

485 Ü2 274a

486 S 104b, Ü1 282a, Ü2 274a

tebāh-kāra S, Ü2: tebeh-kāra Ü1

487

Şad cāme ile berehnegī olmağla
 Pür-māye-i iddiḥār olan pīre henī
 Ser-beste-i mendīl-i şudā' etmişdir
 Bīnīleri būy-ı gende-i pīreheni

488

Olsun mu ki zaḥm-ı dil 'abeş yaradıla
 Kim çeşm-i şühūd-ı yār olur yara dile
 Hiç revzen-i zaḥm-ı ibtilādan ğayrı
 Zann etme ki var cāy-ı naẓar yāre dile

489

Ārāyiş-i ḥ'ān-ı tīb-i 'ayş oldukça
 Olsa n'ola efḥar-ı ğidā mercimekim
 Pür-naẓret iken merc-i bahār-ı 'ayşım
 Reh-bürde-i i' tirāzım olur mercime kim

490

فى دهرک بین عصبه و اشیه
 ما دمت بعشق فاتن متہما
 ما لم یکن الوصل له محتمل
 لا ریبہ من فراقہ مت ہما

491

Sa'y eyle edā-yı şalavāt-ı ḥamsa
 Kıl de'b-i vuzūyu rūyuña rüzine
 Mā-verd-i vuzūyu ğāze-i ruḥsār et
 Kim merde verir leṭāfet-i rū zīne

492

Gel zımn-ı şübūt-ı müdde'ā-yı ğamda
 Fehm eyle me'āl-i ḥüccet-i damğamı
 Āsāyiş-i iḥtilāyı terk et zāhid
 Me'vā-yı şikār-ı cānīñ et dām ğamı

487 S 104b, Ü1 282a, Ü2 274a

488 S 104b, Ü1 273a, Ü2 274a

489 S 104b, Ü1 264b, Ü2 274b

490 S 104b, Ü1 256a, Ü2 274b

491 S 104b, Ü1 273a, Ü2 274b

492 S 104b, Ü1 282a, Ü2 274b

493

Şanma seci ki feyz-i āb-ı yem alır
 Ol cābiye-i eşk-i terimden nem alır
 Ümmīd-i felek ġāret-i sāmānım ise
 Bārān-ı nem-i dīdeden özge nem alır

494

Dil pençe-i hemmi edemez tābīde
 Gülşende qarīn olmayıcağ tā bīde
 Mahrūr-ı elem sāye-dev-i bīd olsun
 H̱āhişger ise neşātını te'bīde

495

Sevdā-yı hayāl-i rūy-ı yār etme yiter
 Terk eyle 'izārı eşk ile etmeyi ter
 'Āşık şanırım izā'a-i hūş edesin
 Fikriñ girev-i zūlf-i nigār etme yiter

496

'Uşşākıñ enīsi derd-i yār olmalıdır
 Ğurbetde de olsa der-diyār olmalıdır
 Yārīñ der-i derdinde şebāt isteyene
 Bī-kayd-ı vatan o der diyār olmalıdır

497

Āzāde idim eger beni etse kabūl
 Ol şāh-ı perestār-sitānım esre
 Çesbān idi tengnā-yı mīm-i femine
 Düşseydi ser-engüş-i dehānım esre

498

Rāh-ı emeliñ füzūn olur evḫāli
 'Ācizlere muḫtell olıcağ ev ḫāli
 'Usruñ 'aḫabinde yūsır olur elbette
 من حن الى هكذا او حالى

493 S 105a, Ü1 261a, Ü2 274b

yem alır S, Ü2: yem olur Ü1

494 S 105a, Ü1 273a, Ü2 274b

495 S 105a, Ü1 261a, Ü2 274b

496 S 105a, Ü1 261a, Ü2 274b

enīsi derd-i yār olmalıdır S, Ü2: işi devr-i diyār olmamalıdır Ü1 / der-diyār olmalıdır S, Ü2: der-diyār olmamalıdır Ü1 / der diyār olmalıdır S, Ü2: der diyār olmamalıdır Ü1

497 S 105a, Ü2 275a

498 Ü1 282a, Ü2 275a

499

Tecvîl-i nigâh-ı reşki şâyân görme
 Şâhân-ı serîr-i 'âlemiñ şevketine
 Her tûde-i hâr-ı şevketinden ferdâ
 Sîr eyle hâlîde olduğun şevk etine

500

Ye's ü keseli mülâzım olmağdan geç
 Peyk-i emeli devîde koy maşşûda
 Lâyîk mı helâkden rehâ mümkün iken
 Nâ-kâm-ı şikeste-fülkü koymak şuda

501

Düş-âb ile ol bakma eliñ balına
 Dil verme muî' -i şehvet-i bâ-lîne
 Gâfletle mebit-i dehr-i pür-şûr içre
 Farf-ı hâzer et baş koma her bâlîne

502

Cüş-ı 'arak-ı şerm ile endāmımdan
 Farf eyleyemem mekânımı meskebeden
 Kim nâme-i a' mâle nigâh etdikçe
 Qâdir mi 'inân-ı tākati meske beden

503

Kâlâ-yı sürûr-ı destgâh-ı kevni
 'Âkıl ne revâdır k'ala bir dirhemle
 K'ol sifle harîdâr-ı metâ' in zîrâ
 Dâna nazarında qadri birdir hemle

504

Gülzâr-ı behîşt-i behcetiñ seyr edeli
 Hiç bâğ u bahâra kalmadı h'âhişimiz
 Şevk-i nesemât-ı gülşen-i hüsnuñle
 Âh oldu hemîşe h'âh u nâ-h'âh işimiz

-
- 499 S 105a, Ü1 273a, Ü2 275a
 500 S 105a, Ü1 273a, Ü2 275a
 501 S 105a, Ü1 273a, Ü2 275a
 502 S 105a, Ü1 265b, Ü2 275a
 503 S 105a, Ü1 273a, Ü2 275a
 504 S 105b, Ü2 275a

505

Āfākı tutarsa na' re-i da' vet-i ğam
 Yetmez eşer-i peyāmı her bir gūşa
 Bulmaz başar-ı sem' -i eşam bīnāyī
 Pūr-nūr-ı şadā olursa her bir kūşe

506

Fānūs-ı şebistān-ı melāhatde eger
 Envār-ı fūrūġ-ı behceti mūm ise de
 Hiç nefha-i 'ıtr-ı mihrbānī olmaz
 Mergüle-i tab' -ı mer 'e-i mūmisede

507

Ey haste-dil infirād u pinhānī eyle
 Rāh-ı ğam-ı 'aşka vaz' -ı pā şānıñdır
 Yoħsa haşem-i debdebe-i şöhretle
 Āġāz-ı 'azīmet beg ü paşanıñdır

508

Zann eyleme kim mā ' -i qarāh-āşamız
 Zāhid o taħayyülü қо rāh-āşamız
 Ke 's-i kedir-i 'ayn-ı hayāt istemeziz
 Şāfi mey-i cām-ı inşirāh-āşamız

509

Şāyān-ı nigāh-ı dīde-i reşk etme
 Her sa' d-ı ğınā-yı dehr ile mes' ūdu
 Kim micmere-i dūzaħa ' ūd olduħça
 Kādīrsen eger etmege et mes ' ūdu

510

Fānūs-ı vücūd-ı ādemi bā' iş olan
 Hep şu' le-i şem' -i rūhdur tenvīre
 Peyveste fūrūġ-ı rūh iken kuvvet-i ten
 Mūmkin mi ki rūħa kuvveti ten vīre

505 S 105b, Ü1 273a, Ü2 275a

506 S 105b, Ü1 273b, Ü2 275a

507 S 105b, Ü1 261a, Ü2 275b

508 S 105b, Ü1 263a, Ü2 275b

mā ' -i S, Ü2: mäh-ı Ü1

509 S 105b, Ü1 282a, Ü2 275b

510 S 105b, Ü1 273b, Ü2 275b

511

Def'-i gamı gerçi şahid-i gülzârıñ
 Tefrih-i mey-i reşh-i gamâyimle olur
 Ammâ ki benim gamım o mâhımdan iken
 Ancak dilime def'-i gam ayımla olur

512

H'âb içre şühûd-ı peyker-i vuşlat için
 Gelmez çü gönül çeşmiñiñ âñi veseni
 Didem gibi sen de h'âba nâ-mahrem isen
 Yeksân görürüm nazarda anı ve seni

513

Âzâde-ten-i cahîm olur 'uqbâda
 Her tâ'ife kim râm ola tenbîhime
 Nâ-râma teni hîme-keş-i dûzağ olur
 Âsûde kalır mı öyle ten bi-hîme

514

Dünyâda olan zîb-i metâ'-ı suhta
 Hasretle nigâhdan şakın ey dîde
 Kûteh-naazar ol dest-i 'atâ-yı nâsa
 H'âr olma tımâh-ı minhat-i eydîde

515

Peyveste derûnu hîze nâ-mülhim iken
 Ehl-i bida' ıñ şer görünür şer' inde
 Ahkâmına imtişâle dil-bend olma
 Kim hîze bedel hücum eder şer' inde

516

Gör cehli ne deñli hüsnden 'ârîdir
 Kim ehli anı buğz ile inkâr eyler
 Merdüm şeref-i 'ilmi hayâl etdikçe
 Câhilse de câhil deseler 'âr eyler

511 S 106a, Ü1 261a, Ü2 275b

512 S 106a, Ü1 282b, Ü2 275b

513 Ü2 275b

514 Ü2 275b

515 Ü2 275b

516 Ü2 275b

517

İfrāt-ı hāzerle sedd-i nuṭk et yārīñ
 Ta'n eylemeden 'āşık-ı ser-mestine
 Tevķirine sa'y edip dūçār olduğça
 Ruḥsāre-i ibtihālī ser mestine

518

Cāy etmeyicek cehennemīñ odını
 Çāk eylemedikçe bīmden ödini
 Bīgāne-i dīn cehāletīn derk etmez
 Bilmez ğafelāt-ı küfrden o dīni

519

Var dār-ı qarār-ı ḥüsn-i emniyyetimiz
 Bu dār-ı ḥaṭarda şanma kim bī-dārız
 İdhāş-ı kederle reh-nümā olmasa da
 Bulmaz nice dārına dil-i bīdār iz

520

Āġāz-ı suḥanda ey debīr-i māhir
 'İsī-nefes ol nātıķa-i ḥāmeyle
 Helvā-yı suḥan ṭabḥına vüs' uñ yoksa
 Kim der saña kim puḥte sözü ḥām eyle

521

Me'nūs-ı tecerrüd olmayıp ol kes kim
 Evsizligi evlilikden evlā bilmez
 Bī-ṭāķat olur me'ūnetinden zīrā
 İḥzār-ı me'ūnetinde ev lā bilmez

522

Ol kimse ki mālī rāh-ı şerden kazana
 Dūzaḥda tenin nihāde eyler kazana
 Üftāde olunca dest-gīr olmazlar
 Bī-çārelere meġāk-i ğadri kazana

517 Ü2 276a

518 S 106a, Ü1 282a, Ü2 276a

519 S 105b, Ü1 263a, Ü2 276a

520 S 105b, Ü1 273b, Ü2 276a

521 S 105b, Ü2 276a

522 S 106a, Ü2 276a

523

Fâcir reh-i hacca ‘azme âmâdelenip
Râm eylese de deste licâm-ı cemeli
Etmez yine meyl-i nakz-ı idmân-ı fücûr
Koymaz yine bî-vâye-i câm-ı Cem eli

524

Çâh-ı zeķanı terâviş-i la‘linden
Pür gerçi diliñ bāşıra-i şevķinde
Ammā dil-i âzmend-i leb-teşne yine
Cüyende-i âb olmada mā fevķinde

525

Yokdur şebahi eşkimize bārānıñ
Bulmak nice olur şümārını bārānıñ
Dīvān-ı hevāda kayd-ı nām eyleyeli
Ser-defteriyiz hayl-i ğam-evbārānıñ

526

Ne’vmîd olur ehl-i ‘aşķ kardaşından
Ol dem ki tenāvül ede derd aşından
H̱āhişger-i nāz-ı bāliş ü pister olur
Her hāk-i reh-i yār ile her daşından

527

Zāhid dil-i nā-tüvānı almasan da
Koyma heves-i gevher ü elmāsında
Āşık gibi sîb-i zeķan-ı dil-dārıñ
Var himmetiñ et nümûde elmasında

528

Olmazdı devîde ğaşb-ı mālā ‘âlim
Ger ‘âmil olaydı şer‘ ile kânûna
Hiç kimse bu gün nānı hālâvetle yemez
Tā āba bedel kıatmayıcak kıan una

523 S 106a, Ü1 282b, Ü2 276a

meyl-i nakz-ı idmân-ı fücûr S, Ü2: nakz-ı meyl-i idmân-ı fücûr Ü1

524 S 106a, Ü1 273b, Ü2 276a

525 S 106a, Ü2 276a

bārānıñ S: yārānıñ Ü2

526 S 106a, Ü1 265b, Ü2 276b

527 S 106a, Ü1 273b, Ü2 276b

528 S 106a, Ü1 274a, Ü2 276b

529

Bu 'âlem-i nâkesân-ı süflîde bize
Erzâl ki imtinân ede minhatle
Ruhsâre-i hâtırî hırâşide eder
Güyâ ki qazar rûy-ı dili minhatle

530

Her siflede sûz-ı gâam bulunmaz farzâ
Eflâki yaqarsa âheng-i hurrâkı
Zîrâ ki deniyy-i mübtezel uça dağı
Olmaz derecât-ı fevze çün-hur râkî

531

Bî-vâbil-i 'ibre-i nedâmet beddir
İşrâr hele merde güneh-kârîde
Bâ-eşk-i nedem behîc olur olsa gehî
Hâk-i 'amele tohm-ı güneh kârîde

532

Dervîş mürîdîni fidâ etme dede
Luţf eyle o güm-râhı revâ et medede
Elbâs-ı külâh u hırkadan kaç-ı nâzar
Buğl etme anı ehl-i riyâ etmede de

533

Şûfî o cevân-ı keşş-dûza lâyıq
Her gâh demem tuhf-e-i nev gön deri ver
Şâyeste-i resm-i kâr-ı me'lûfu aña
Ancağ sen edîm-i cismiñi gönderiver

534

Dil-berde ki meyl olmaya luţf-ı vaşla
İnfâz-ı recâ umma dilâ râcîde
Bî-h'âhiş-i yâr düşme kayd-ı emele
Zencîr ise de zülf-i dil-ârâ cîde

529 S 106a, Ü1 273b, Ü2 276b

530 S 106a, Ü2 276b

531 S 106b, Ü1 273b, Ü2 276b

532 S 106b, Ü1 273b, Ü2 276b

533 S 106b, Ü1 261a, Ü2 276b

534 S 106b, Ü1 274a, Ü2 276b

535

Mihmāngeh-i k̄albi maḳdem-i ṣādīden
 Bīgāne-i ye's eyle mekrūbīde
 K'endīše-i inkiṣāf-ı ḡamla yekdir
 Ḥāṣāk-i hūmūmu eylemek rūbīde

536

Mānende-i serv-i müstevī-ḥilḳatle
 Bāḡ içre gören nemāya bed'-i ṣeceri
 Āmūziş-i istiḳāmete rāḡıb ise
 Bī-raḡbet olur olmaḡa bed işe cerī

537

Ḥābūr-ı ṣebistān-ı cihān içre eger
 Sīmāsı ṣebīh olursa da bedr aya
 Hiç meyl-i nigāh-ı i'tibār eyleyemem
 Ārāyiş-i rüy-ı merdüm-i bed-rāya

538

Ḥalkıñ ḡafelātı fark-ı ḡayr u ṣerre
 Hep ev' iye-i ḳulūbuna ekinnedir
 Ḥāk-i 'amele toḡm-ı ṣūrūr ekdikçe
 Bilmez yine baksa ekdiği ekin nedir

539

Ābā'-i zamāne zulm ile ebnāya
 Perdāhte-sāz-ı ḡuraf u ebniyedir
 Ebnāya ki her sengi belā-yı ser ola
 Bilmem heves-i ebniye-i eb niyedir

540

رندی که همیشه در خرابات فنا
 با وحشت خلق همچو من بی نامست
 با پرتو می زشتی عالم بیند
 جز او که نیابد نگه بینامست

535 S 106b, Ü1 274a, Ü2 277a

536 S 106b, Ü1 282b, Ü2 277a

537 S 106b, Ü1 274a, Ü2 277a

538 S 106b, Ü1 261a, Ü2 277a

539 S 106b, Ü1 261a, Ü2 277a

540 S 107a, Ü2 277a

541

در خوان زمانه دأ جان مردم
از کاسهء سحت دانه چینی باشد
تصریح کنم که تا نه پویی بغلط
کاو دانهء اوست دا نه چینی باشد

542

با ترك طمع ز بی نیازی خرم
در مجمع این جهان نمی یابی کس
از خلق زمانه هر که بینی جمله
یا رنجپذیر منت و یا بی کس

543

Tāc-ı şerefe kazā harīdār ister
Ehl-i ṭama' āgāh ola tā cehlinden
Mānend-i hümā ki fark-ı ehlinde ola
Me'mül-i şirā mı öyle tāt ehlinde

544

Ümmet mi eder Yehūd-ı bī-nāmūsı
Olduḡça gavāyātına bīnā Mūsī
Kim reh-ber eder me'āşir-i ümmetine
'Azm-i reh-i dīne her nebī nāmūsı

545

Zühhād-ı girān-semā' -ı ḡābīde-dili
İḡāz edebilse şūr-ı İsrāfilī
Āsān idi cezb-i kāh-ı kūhu yā ḡod
Mümkindi reh-i semāya isrā fili

541 S 107a, Ü1 256a, Ü2 277a

542 S 107a, Ü1 263b, Ü2 277a

543 S 107a, Ü2 277a

544 S 107a, Ü1 282b, Ü2 277a

545 S 107a, Ü1 282b, Ü2 277b

546

Mün' im şu ribāda şūrbā reşki ile
 Çeşmiñ neye kâni' ân-ı terhānededir
 Kâni' se seniñ ni' metiñe reşk etmez
 Mādām ki kūt-ı nân-ı ter hānededir

547

Dānāya delil-i nūr-ı mihr-i mihri
 Pinhān ise de 'iyān eder hānemizi
 Ammā ki nigāh-ı hīre-çeşm cümle
 Farq etse daḥi nihüftedir hānem izi

548

Zāhid yürü muḡlimān-ı istirkāya
 Altun ile 'arz-ı vaşla istirhāş et
 Ser-māye-i tātāñ füzūn oldukça
 Ol zümreye sen metā' -ı ist irhāş et

549

Ġam-hāne-i dehr vahşetin çekmekden
 Me'nūs-ı sükūn-ı kenef-i evdiyeyiz
 Bu dār-ı cihān ḥarābezār oldukça
 Virāne olan eve nice ev diyeyiz

550

Erbāb-ı hevā şikeste fülk-i hevesin
 Bî-ḳayd-ı vecel mehebb-i her bāda çeker
 Hiç tayy-ı şirā' -ı kesb-i evzār etmez
 Hep āh-ı nedāmet yerine bāde çeker

551

H'āhişger-i dūd-ı āh-ı bīm-i nār ol
 Olma çü-'Acem hevā-yı tenbākūda
 Şāyeste-i luṭf-ı ḥande-i 'afv olmaz
 Tā olmaya çeşm-i cān u ten bāk oda

546 S 107a, Ü1 261a, Ü2 277b

547 Ü2 256a

548 S 107a, Ü2 277b

549 S 107a, Ü1 263a, Ü2 277b

550 S 107a, Ü1 261b, Ü2 277b

551 S 107a, Ü1 274a, Ü2 277b

çeşm-i cān S, Ü1: çeşm ü cān Ü2

552

Hulķūmuñu haşr-ı dūd-ı āh-ı nedem et
 A' cām ile olma zevķ-i tenbākūda
 Perhīz-i inābeti gūneh-kār etmez
 Tā olmaya anda şevķ-i ten bāk oda

553

Qalsın dil-i dāğ-dār-ı zārīñ keyde
 Qoyma emeli zīver-i tāt-ı keyde
 K'erbāb-ı diliñ mekāyid-i dūnyādan
 Yok tātati biñ mekīdeden bir keyde

554

Çāk eylememek ceybi kec-iz' ānlıķdır
 Tedbīr-i rūfū-yı çāk nā-dānlıķdır
 Döymeز baña köhne pāre-i atlas-ı çerķ
 K'ol cāme-i 'aşķa bir girībānlıķdır

555

Ümmīd olunur ki gerd-i şūr-ı dehri
 Rūbīde ede nesīm-i tevfiķ ese de
 Her gūrbe-i hānedān-ı ehl-i şıdķıñ
 Gālib ola şavleti peleng ü esede

556

آموزش کار جانفدایی باشد
 در عرصه درد و غم بسر بازیدن
 بسملگه عشق و جان بهم می نوشد
 توأم که بدید مرده گی با زیدن

552 S 107a, Ü1 274a, Ü2 277b

553 S 107b, Ü1 274a, Ü2 277b

554 S 107b, Ü2 277b

555 S 107b, Ü1 274a, Ü2 278a

556 S 108a, Ü1 265b, Ü2 278a

557

هر آنکه ز آزمندیش بر خاکش
روید طمع از تخم نعم باریدن
باور نکنم که لطف نعمت ببند
چندان بخورد که کن دردیباریدن

558

در سینهء من خلیده چون پیکانست
آزار عدو مدان که من بی نیشم
آزرده دلم ز لاشهء مردارش
کاز بوی تنش کارهم از بینی شم

559

Minhâc-ı kavîm-i dâda nâ-mahrem edip
Püyîde-i râh-ı zulm eden a kademi
Şemşîr-i nekâl-i Hakk ile inşâf et
Lâyîk mı degil gerdeniñiñ aqa demi

560

İzhâr-ı kabûl-i haybet-i sum'a içün
Âvîze eden sübhâsını a cîde
Âgende-i zehr edip zurûf-ı kârîñ
Bulduñ ne 'aceb halâveti acıda

561

Hâk üzre olursa bâlişiñ seng ile de
Olma reh-i dil-berde sen gilede
Mest-i ebed-i beng-i gam olsam zîrâ
İtlâk-ı zebân etmez idim ben gilede

557 S 108a, Ü1 265b, Ü2 278a

558 S 107b, Ü1 264b, Ü2 278a

559 S 107b, Ü1 282b, Ü2 278a

560 S 107b, Ü1 274a, Ü2 278a

561 S 108a, Ü1 274b, Ü2 278a

562

Evc-i emeliñ olunca pervâzında
Ölmekden eder mi fikr-i pervâ zinde
Şâhîn-i terâzû idi her bâr-ı gamı
Olsaydı eger kuvvet-i per vâzinde

563

Âlâyîş-i küfrden dil-i tersânîñ
Olmaz celed-i maḥabbeti Tersânîñ
Her ân ki şerîk-i ehl-i işrâk olasin
Ḥaybetle hemân dürüst olur ters ânîñ

564

Doldursa cihânı reşh-i mey-i bârânî
Almam ser-i düş-ı fikrete bârânı
Ben rıtl-ı girânı başka kendim çekerim
Bî-tâb-ı ḥumâra eylemem bâr anı

565

Bâlâ-yı tene zînet ü fer efzûndur
Ârâyîş-i dâğ-ı ‘aşk-ı ten-fersâda
Ey ‘âşık-ı şâf-dil ḥâzer kıl olma
Bî-zîver-i dâğ-ı ‘aşk-ı ten fer-sâde

566

Oldukça şu‘ûd derecât-ı ‘adne
Mü’minlere ‘âkifân-ı câmi‘ râcî
Deyr-i seḳarında kâfirîñ lâyıkdır
Olmaḳ derekâtı bî-recâ mi‘ râcî

567

Terk et der-i eblehân-ı bî-idrâki
Ḥaşr-ı emel et bâb-ı ulû’l-elbâba
Ammâ anı bil ki çerḫe peyveste ise
Yetmez yine ilticâya her el bâba

562 S 108a, Ü1 274b, Ü2 278a

563 S 108a, Ü1 264a, Ü2 278a

564 S 108a, Ü1 283a, Ü2 278a

565 S 108a, Ü1 274b, Ü2 278b

566 S 108a, Ü1 283a, Ü2 278b

567 S 108a, Ü1 274b, Ü2 278b

568

Bu dā'ire-i meṭālib-i 'ālemde
Lāyık görürüm ğıbtayı men şu rinde
Kim ḥarf-i ümīd ü bīmi bīgāne göre
Divān-ı felekde saṭr-ı menşūrında

569

H'urşīd-i zuhūru kevni pür-nūr etse
Gamdan feraḥ-īfā ede mi fā'idemi
Düşdükçe girer devā-yı şādī ammā
Yāriñ ele mi girer ṭabībā elemi

570

Ey dil nice bir raḳīb-i şaḳvet-pīşe
Pīrāmeniñe ḥār u ḥas fitne yayar
Taḥlīşine yā 'azm-i cilā-yı vaṭan et
Yāfūḥunu ḍarb-ı müşt-i āhenle yā yar

571

Bir vech ile şeyḫ-i bed-meniş bī-rüşvet
İrşād edemez ṭālib-i irşādını
Ser-māye-i kārı dīn ü dīn-dārī ise
Lāyık mı hümām-ı dīne irşā dīni

572

Nā-dānlığ ile merdüm-i şāfi-menişe
Etme yed-i luṭfa dest-i azrārı bedel
Ḳaşr et yed-i i' tidāyı andan zīrā
Hiç lāyık olur mu kār-ı nīkūya bed el

573

Ol gül-bedeniñ ki seyre fūrşat buldum
'Ārice miyān-ı ābda çimdigine
Ol deñli vücūdu nerm kim ḥāricden
Yok tābı ser-engüş-i nazar çimdigine

568 S 108a, Ü1 274b, Ü2 278b

569 S 108a, Ü1 282b, Ü2 278b (Ü1 283a' da tekrar edilmiş)

570 S 108a, Ü1 261b, Ü2 278b

571 S 108a, Ü1 283a, Ü2 278b

572 S 108b, Ü1 264b, Ü2 278b

573 S 108b, Ü1 274b, Ü2 278b

574

Her Һar-geleye pey-rev olurken gerçi
 Almaz nazara her Һar-ı zencî reseni
 Ammâ reme-i remân-ı cem' iñle yine
 Şûfî çekerim kemend-i zencîre seni

575

Bālîn arama kendiñi ey dil-Һaste
 Ol mäh-ruҺuñ günüde et dizinde
 Andan heves-i dirîğ-i cān eyleme kim
 Çok mürdeyi Һal' atile etdi zinde

576

Bîhüde herās-ı satvet-i cāniden
 Bî-tābî-i tenle atma cānı Sinde
 Kim gā' ile-i cināyetinden merdiñ
 Efzūnter olur vāhime cānisinde

577

Ey Dāver-i Һayr-Һ̃āh-ı 'ālem hergiz
 Sen pîşe-i Һıfz-ı ğayreti itkân et
 YoҺsa saña tiğ-i intikāmı kim der
 Şāyeste-i қatl-i bî-günāh it қan et

578

Her Һurd u kelân-ı Һalk-ı 'ālem hergiz
 Āzurdesi k'ola Һ̃uy-ı bed-bīniniñ
 Nā-lāyıқа bŷy-ı buğzu işmām etme
 Menfūru olunca bŷy-ı bed bīniniñ

579

Zāhid hele rindān-ı mey-āşām içre
 Sen bizi kıyās eyleme her ser-Һ̃oşa
 K'imlā edemez 'uşāre-i mestîsi
 Peymānemizi olursa her ser Һ̃uşe

574 S 109a, Ü2 278b

575 S 109a, Ü2 279a

576 S 108b, Ü2 279a

577 S 108b, Ü2 279a

578 S 109a, Ü1 264a, Ü2 279a

579 S 109a, Ü2 279a

580

Azrâr-ı harâm-zâdeden müctenib ol
Zencîr ile de olursa pâyı bağı
Zîrâ ki tabî'ati harûn oldukça
Şâyân-ı tekarrüb etme bağı bağı

581

Dil-dâde-i hüsn-i rûy-ı kârı olma
Hâşıyyet-i şıdķ olmayıcaķ yârânda
Yâ beste-i gull-i i' tiyâd-ı şıdķ et
Kıl darb-ı aşâ-yı redd ile yâ rânde

582

Her âha ki dem-zenân olam ben gâhî
Bî-tâķat iken nüh felegiñ bengâhı
Görse yine düd-ı lehebin her bengî
Za' mınca şanır ebhîre-i beng âhı

583

' Âlemde egerçi nân-fürüş-ı mekriñ
Lînet görünür nân terâzüsunda
Ammâ ki tenâvül eyleyen sâde diliñ
Çün seng olur ol nân-ı ter azusunda

584

Ser-mest-i mey-i neşât olup meclisde
Rindân ki nevâ-yı nây ile oynaya
Zâhid şıķal-i ' imâmeyi matrûh et
Koy nahvet-i zühdü sen daħi oy nâya

585

Nâ-pâkleriñ hıbret-i ahvâlinden
Cehl eyleme âzmâyiş-i mesbûķu
Farṭ-ı hâzer et mücerrebi tecribeden
Kılma yed-i ihtibâr ile mes boķu

580 S 109a, Ü1 283a, Ü2 279a

Şâyân-ı tekarrüb S, Ü2: Şâyân-ı nefret Ü1

581 S 110a, Ü1 275a, Ü2 279a

582 S 110a, Ü1 283a, Ü2 279a

Ü1'de 3 ve 4. mısralar farklı:

Âsâyişi çün ümm-i habâ'isle olur

Hicrânda koma zâhid virânesi

583 S 110a, Ü2 279a

584 S 109b, Ü2 279b

585 S 109b, Ü2 279b

586

Düşdükçe zühûl etme süyûf-ı kahrıñ
 A' dāya mehārātınıñ ibrāzında
 Ğafletle hūkûk-ı tıĝden müctenib ol
 Zimmetlerini eyleme ibrā zinde

587

Dil reste-i zaḥm-ı hār-āzār olmaz
 Üftāde-i seyr-i būsītān oldukça
 Dehriñ gül-i būsītān-ı mekrinden
 Rencide-zükāma būsītān oldukça

588

Cevf-i şikemiñ şerehle her buldukça
 Āmāde-i istirāt eden mā'ideye
 Ğarķ olsa eger ḥarāret-i hırşından
 Sır-āb edemez mi' desini mā'-i deye

589

Āşāmī-i şir-i māderinden kesme
 Ma' mūr edegör ḥatır-ı vīrānesini
 Āsāyişi çün ümm-i ḥabāyişle olur
 Hicrānda koma zāhide vir anasını

590

Ol dil-ber-i keşşgerden etmiş vāye
 Çün sine-i zāra zaḥm-bizi Bārī
 Her merhem-i iĝtinām-ı vuşlatla hele
 Mesrūr-ı nevāziş etse bizi bārī

591

Şanma ḥas u ḥaşāk-i ṭama' zā'il olur
 Seyl-āb-ı rızāya vermeden tālāna
 Gitmez ḥalel-i tāmī'a Ḳāf-ı dilde
 'Anķā-yı kanā' at etmeye tā lāne

586 S 109b, Ü2 279b

587 S 109b, Ü2 279b

588 S 109b, Ü2 279b

589 S 109b, Ü2 279b

590 Ü2 279b

591 S 110a, Ü1 274b, Ü2 279b

592

Rif' atle resā-yı evc-i eflāk olsa
 Etmem nazar iqbāl-i şeh ü paşaya
 Kim mahv-ı sevād-ı zulmet-i şām etse
 Sehv ile bakar dide-i hūn-pāş aya

593

Pirāye-i peyker-i bahādır gerçi
 Bā-rūšenī-i cebīn açık kaş merde
 Ammā bu nişān-ı yemīni gördükçe 'adū
 İster k'ola her başı açık kaşmerde

594

Rencūr-ı tef-i temüz-ı hecre şanma
 Tedbīr-i devā āba şitābānīdir
 Zīrā dil-i vīrān-şude-i pūr-tāba
 Mi' mār-ı dem-i vaşl-ı şitā bānīdir

595

Gencūr-ı dürrer cū' ile müsted' idir
 Bāz olmağı ıstıyād için dürracı
 Zīrā dem-i ihtiyācda mümkün mi
 İşbā' ede lahm u nān gibi dürr acı

596

Hall eyle gehī gam-ı ziyā terkisin
 Meh-tāb olıcağ sirācın et terk isin
 Hırmān-ı şühūd-ı naqd-ı her maṭlab için
 Hūn-āb ile kıлма dīdeniñ ter kisin

597

Muğlim ne revā ki bī-ḥuşūl semere
 Peyveste gulāma ola istilāda
 Bā-ān ki mücerrebātdandır olmaz
 Zen 'ākır olunca şālih istilāda

592 S 110a, Ü1 274b, Ü2 279b

593 S 110a, Ü1 261b, Ü2 279b (Ü1 274b'de tekrar edilmiş)

594 S 110a, Ü1 261b, Ü2 280a

595 S 110b, Ü1 283a, Ü2 280a

596 S 110b, Ü1 265b, Ü2 280a

597 S 111a, Ü1 275a, Ü2 280a

598

Dil-teng olıcaķ kârih olur er cāyı
 K̄or m̄untehezāt-ı fūshat-i ercāyı
 Ūmmīd-i difā'-ı ğamla dem-beste eder
 Nālīşkede-i recāda her ercāyı

599

Gülşende hırām-ı kadd-i mehzūnuñla
 Bu kalb-i kemīne-ḡāhişim şād eyle
 Luṭf eyle bu dem-beste-i tāb-ı elemi
 Telķin ile sāye-ḡāh-ı şimşād eyle

600

Āḡir giderek rān-ı sefid-i yāre
 Mūy-ı siyehiñ hücūm edip mūrānı
 Enmūzec-i gird-i lāne-i mūr eyler
 Efzāyış-i intişār ile mū rānı

601

Ey mīr-i sitemger ğazab-ı şāhiden
 Bilmem ki hemişe sende bu k̄orkı ne
 Şeh şanma saña t̄iġini maġmūd etse
 Şemşirini cellād-ı k̄azā k̄or kına

602

Jengār-ı ğam-ı dili kef-i sākiden
 Hengām-ı gül ü lālede aldır cāma
 Teshīr-i neşāta sen de cāmı āl et
 Tā şāhid-i devr-i gülde āldır cāme

603

Ey Rāfizi-i tebeh-gümān şanma seni
 Mebgūz ederim hey'āt-ı mendiliñden
 Bed-gülüġ ile cān-ı ḡabışiñ ancak
 Lāyık görürüm 'ikāba men diliñden

598 S 111a, Ū1 283a, Ū2 280a

599 S 111a, Ū1 275a, Ū2 280a

600 S 111a, Ū1 283a, Ū2 280a

rān-ı S, Ū1: rāz-ı Ū2

601 S 111b, Ū1 275a, Ū2 280a

602 S 111b, Ū1 275a, Ū2 280a

603 S 111b, Ū1 265b, Ū2 280b

604

A' nāk-ı şikāk-ı fırka-i a' dāya
 Tiğ ü teber-i cezāyı keskin eyle
 Eşrār ile ünsü vahşete ibdāl et
 Ol t̄ayifeden ülfeti kes kīn eyle

605

Her kimse ki künc-i şakvetiñ mālīkidir
 Dil-bend-i nekālī sekarıñ Mālīkidir
 Kim menhec-i kesb-i seḫaṭ u rıdvānda
 Her merd-i ḫariş-i şervete māl ikidir

606

Temhīd-i muḫaddemāt-ı ıslāḥ ederek
 Cehl ile tevassuṭ etme her mā-beyne
 Zīrā ki çerāḡı düşmen-i rūḡan eder
 Hem-şoḫbet iken girse eger mā beyne

607

Mīnā-yı mey olmadıkça olmaz rūşen
 Muḫlimdir o encümen ki bī-mīnādır
 Mīnāyı münādīm etmedikçe olmaz
 Rindāna ḡamıñ vürūd-ı bīmi nādīr

608

Her t̄ami'e bu devr-i denīde şimdi
 Ḥarmengeh-i nān sāye-i bī-dīnāndır
 Aç ḡalsa daḡı sāye-i bīdīn ister
 Gūyā ki aña sāye-i bīdī nāndır

609

İtmām-ı mehāmı zenleriñ müşkildir
 Āmālī tamām olsa da eksik derler
 Ḥāk-i emelinde toḡm-ı gevher eksen
 İfrāt-ı t̄ama' dan yine eksik derler

604 S 111b, Ü1 275a, Ü2 280b

605 S 106a

606 S 113a, Ü1 289a, Ü2 281a

607 Ü1 261b, Ü2 281a (Ü1 289a'da tekrar yazılmış)

608 Ü1 262a, Ü2 281a (Ü1 289a'da tekrar yazılmış)

bī-dīnāndır Ü2: bī-dīnādır Ü1: bīdī nāndır Ü2: bīdī nādīr Ü1

609 Ü1 289a, Ü2 281a

610

Dil-beste-i cev̄r olunca reh-yāb olma
 Dervāze-i emr ü nehy-i her ser-dāra
 Ẕahhār saña nevbet-i hūkmūn verse
 Her öyle metā'-ı kāsidi ser dāra

611

Ẕann etme mürīd-i sāde-rū mürşidden
 Ta' līm-i sülūk-i rāh-ı tensik ister
 Endīşesi ol şā'ibeden 'ārīdir
 Tensīke bedel o nerm-ten sik ister

612

Bu tāb-ı elemle olmamak mümkün mi
 Nakdīne-i dāğ-ı derde cābī-sīne
 Dil-sūhte-i elemde zīrā nic' olur
 Dāğ-ı gam-ı 'aşq-ı yāre cā bī-sīne

613

Hīç merdüm-i sīne-şāf ile bir mi olur
 Pür-ķasvet olan derūn ile bīrūnu
 Zīrā ümemiñ gāfil ü āgāhında
 Var şanma görür türāb ile bir unu

614

Yokdur zame'-i hecīr-i hecr ile bizim
 Cām-ı leb-i yāre meyle bī-h'āhişimiz
 Olmaz tef-i sīnemiz pezīrā-yı zevāl
 Olduķça gönūlde mey lebi h'āhişimiz

615

Ey pādīşeh-i hārīş-i cāh u haşmet
 Alma nigeḥ-i rağbete ķo ticānı
 Zūd eyle tehiyye-i iķtidārıñ var ise
 Sen maḥmaşa-i me'āda ķūt-ı cānı

610 Ü1 289a, Ü2 281a

611 Ü1 289a, Ü2 281a

612 Ü2 295a

613 Ü1 283b, Ü2 295a

614 Ü2 295a

615 Ü1 283b, Ü2 295b

616

Düzdân-ı heves hazîne-i cismden
Kâlâ-yı şafâ-yı 'ayşî sürrâkımdır
Levh-i serîme kılîk-i kazâ gûyâ kim
Erkâm-ı devâm-ı derd-i ser râkımdır

617

Mün'im guraf-ı riyâzda cây ederek
Dergâhına mahlûku cebîn-sây ederek
Şâyeste degil mi dest-i sū'-i 'ameli
Etse haşab-ı cismîni ilkâ-yı derek

618

Ârâyîş-i düş-ı çerhdir pây-ı hulûş
Hem-kadr-i serîr-i 'arşdır cây-ı hulûş
Şermende eder muttaşîf-ı ihlâş
Takrîr-i şehâdet etse ma'nâ-yı hulûş

619

Yok mevhibe-i nefîs çün-nî' met-i şıdk
Olmaz seme-i 'azîz çün sîret-i şıdk
Hem-tâbiş-i cebhe-i zekâ olsa n'ola
Her nâşîye-i secde-ber-türbet-i şıdk

620

Tevfik şebât-kârî-i şabr iledir
'İzz irtikâb-ı h'ârî-i şabr iledir
Tertîb-i simât-ı şubh-ı 'îd-i bağyet
Muhlîşlere rûze-dârî-i şabr iledir

621

Teshîre çeker 'arûs-ı me'mûlû kerem
Mekşûf kılar hicâb-ı mesbûlû kerem
İhsânkede-i Beyt-i 'Atîk-i Hâkda
Âmâde eder cümle-i mes'ûlû kerem

616 Ü1 257b

617 Ü1 264a

618 S 136b, Ü1 307b, Ü2 4a

619 S 137a, Ü1 307b, Ü2 4a

620 S 137b, Ü1 307b, Ü2 4a

621 S 137b, Ü1 308a, Ü2 4b

622

Rûy-ı dîl ü cāna gāze-sādır re'fet
 Meşşāta-i hüsn-i bî-bahādır re'fet
 Muhtāca zekāt-dād-ı 'avn olmağla
 Aşhābına cālīb-i rızādır re'fet

623

Yok hem-ser-i pîşe-i şehāvet ašlā
 Dil-ḥāha muvāfiḳ olsa kārı ammā
 Dil-ḥāha muvāfiḳ olmadıḳça zīrā
 İmsāki görür ehl-i kerem 'ayn-ı 'aṭā

624

Her demde secāyā-yı kerem böyle gerek
 Ḥurşid-i zamīrinde ziyā böyle gerek
 İbrāz-ı nuḳūş-ı şuver-i āmāline
 Āyine-i kārında cilā böyle gerek

625

Menhūm-ı 'akār olan ḡamın def' edemez
 Cem' etmeyicek sa'y ile cābī mālı
 Rāḥatkede-i bāb-ı tevekkülde iken
 Hiç ḡuşşa vü ḡam eder mi cā bî-mālı

626

Zehr-ābı 'asel-ḡayāl-i bāl eylemişiz
 Çirk-ābı taşavvūr-ı zülāl eylemişiz
 Hızānı sezā-yı vaşf-ı aḡrār etdik
 Ḥaḳḳā ki vebāl üzre vebāl eylemişiz

622 S 138a, Ü1 308a, Ü2 5a

623 Ü1 308b, Ü2 6a

ammā Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

624 Ü1 307a

625 Ü2 276b

626 Ü2 255b

NAẒM

1

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Bî-bezl-i 'aṭā dil-beri zāhid kucamazdı
Tebzîr-i menî etmese böyle kocamazdı
- 2 Hem-h'ābesi haqqında te'essüfle demezdi
Âhîr vera' u zühd ile hayfâ kocam azdı

2

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Kemend-endāz-ı mevc-i pehlevānî
Şikār eyler hezārān pehlevānı
- 2 Kadehler sākiyā olsun müheyyā
İnā'-i bādeniñ geldi evānı

3

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kibār-ı şehîr ile mecbûrdur mücālesede
Ne deñli mürşid-i şad-sāle bî-mecāl ise de
- 2 Dimāğ-ı hürmete şîrîn gelir mişāl-i şeker
Faḳîhe dirhem-i rüşvet eger vebāl ise de

4

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Kānūn-ı diliñ aḡger-i gülşencesi yok mu
Çün-süzîş-i ḡasret gönül eglencesi yok mu
- 2 Bilmem ne cesāretle düşer düşmen-i şādî
Şûrişkede-i sînede ġam pençesi yok mu

5

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ol kaşı kemānımla hemān yayıla kaldım
Mestāne görüp māh-ı ruḡuñ ayıla kaldım

1 S 104b

2 Ü1 285b, Ü2 280b

3 Ü1 285b, Ü2 280b

4 Ü1 289b, Ü2 281b

5 Ü1 289b, Ü2 281b

- 2 Hâl-i siyeh-i zîr-i lebi nokta-i bādır
Hayretle nigâh eyleyicek bayıla kaldım

6

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Güşâyiş-i 'uqad-ı zülfü şanma müşkiledir
Ki halli nâhun-ı bûy-ı 'abîr ü müşk ile dir
- 2 Revâk-ı çeşm-i tere intişâr-ı gerd-i keder
Şühûd-ı kâdime-i zâhidân-ı huşk ile dir

7

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yetdikçe mâla mün'imiñ âzı çoğalmada
Dünyâda seg gibi tek-ü-tâzı çoğalmada
- 2 Rüşvetledir mu'âmele-i halkı 'âlemiñ
Birbirlerine hep verip azı çoğ almada

8

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Câmi' de gör ol dil-ber-i Kürdü ne iş itdi
Seccâde-i mihrâba tükürdü ne iş itdi
- 2 Men' eylemedi anı ne şeyh ü ne mü'ezzin
Kaṭ'â biri güyâ ki ne gördü ne işitdi

9

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Meysiz fezâ-yı bâğda nâ-ḥ'oş bulunmuşuz
Mînâ-yı bî-gül-âb gibi boş bulunmuşuz
- 2 Efsûs kim 'ilâve-i teşrîf-i yârde
Mestî-i râḥ-ı şerm ile ser-ḥ'oş bulunmuşuz

10

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Zamâne şeyhlerinden kitâb-cûy olma
Ne deñli teşne iseñ de git âb-cûy olma

6 S 112a, Ü2 281b

7 S 112a, Ü2 282a

8 S 112a, Ü1 287a, Ü2 282a

9 S 112a, Ü1 287a, Ü2 282b

10 S 112a, Ü1 287b, Ü2 282b

- 2 O bî-fürûg-ı ‘amel zulmet-i riyâ-ğūdan
Saña naşîhatim olsun ki tâb-cūy olma

11

mefâ‘ilün fe‘ilâtün mefâ‘ilün fe‘ilün

- 1 Serâb-cūy olarak biz şarâb-cūy olduk
Şarâb ile yine gör kim serâb-cūy olduk
2 Şarâbı terk ü ser-i âb-cūy iken ey dil
Serâb-ı hayrete düşdük şarâb-cūy olduk

12

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Bakma le‘îme baħr-ı ğinâda yüzerse de
Hurd u büzürge naqd-ı ‘aťası yüzerse de
2 Her naqd kim mücâvir-i künc-i li‘âm ola
Nâ-şüste alma destiñe anı yu zerse de
3 Yek dirhemiñ ħulûş ile erzâlden Edîb
Olmaz mecâl-i kabẓına sâ‘î yüz erse de

13

mefâ‘ilün mefâ‘ilün fe‘ülün

- 1 Vefâ ümmîdi yok merd-i dü-rûda
Giyâh-ı mihrin et dilden dürûde
2 Düçâr oldukça da şâm u seherde
Sezâvâr etme ithâf-ı dürûda

14

mef‘ülü fâ‘ilâtü mefâ‘ilü fâ‘ilün

- 1 Dervîş sen de şeyhe varıp bir qarışagör
Hem-dest olup te‘ânuk ile bir qarışagör
2 Çün şöhet-i şebâneyedir meyli mürşidiñ
Sen aña şehr-i Şâm işi var bir qarışagör

11 S 112b, Ü1 287b, Ü2 282b

2 düşdük şarâb-cūy olduk S, Ü2: düşdük serâb-cūy olduk Ü1

12 Ü1 288a, Ü2 282b

13 Ü1 288a, Ü2 282b

14 S 112b, Ü1 288b, Ü2 283b

15

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ta' zibden münâfika var mı enine yer
Zirâ ne gök kabûl eder oldu anı ne yer
- 2 Yokdur dilinde dâ' iye-i zâd-ı uhrevî
Mihmâneh-i me'âdda bilmem anı ne yer

16

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Hâtırın ehl-i vefâ yârâna mağsûş eylemez
Levh-i şâf-ı sînesin kâsretle menkûş eylemez
- 2 Nehc-i şıdkında revâ görmez mesîr-i gafleti
Va' d-i mesbûk-ı ehibbâyı ferâmûş eylemez

17

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Varsan mekân-ı yâre de görsen o yâr yatar
Sen anı bir uşûl ile zâhid uyar yatar
- 2 Ağyâra reh-zen olmağa meyl etme şûfiyâ
Zirâ o şûh her kese öyle uyar yatar

18

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şûfî miyân-ı dil-beri her şeb kucar yatar
Pîr olsa da bu hâl ile böyle kıcar yatar
- 2 Ölse meğâk-i mürde-ten-i kebş-i cîfesi
Zevvâra güyâ görünür bir koca er yatar

19

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 O meh süzendegân-ı 'aşka hiç yanınca yer vermez
Kebâbâsâ 'acebdır belki her yanınca yer vermez
- 2 Yed-i şemşîr-i çeşmi âzmend-i hûn-ı 'âşıkdır
Ki çekmez destin aşlâ ya' ni uşanınca yer vermez

15 S 113a, Ü1 261b, Ü2 283b (Ü1 288b'de tekrar edilmiş)

16 Ü1 286b, Ü2 284a

17 S 113a, Ü1 286a, Ü2 284a

18 S 113a, Ü1 286b, Ü2 284a

19 S 113a, Ü1 285b, Ü2 284b

20

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ey şüh deriñ 'âdeti meşhûdum o derse
Gelsin aña naqdîne-i cânı kim öderse
- 2 Ders-i hevesiñ derd ise 'uşşâkdan özge
Olsun edeb-âmûz-ı te'allüm kim o derse

21

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Dür-i eşki der-i dil-dârda bî-kıymedir şanma
Hedeflik nâvek-i müjgân-ı yâre kıymadır şanma
- 2 Ne deñli zaḥm-dâr olursa 'âşık iltiyâm eyler
Anı sen taḥte-i hicrânda kıyma kıymadır şanma

22

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Çeşminde ol ki ḥaşyet-i Hâkdan nem azdır
Yok şübhe bî-nevâ-yı şevâb-ı namâzdır
- 2 Mün'im ki bî-namâzî ile kesb-i mâl ede
Peyveste iddi' â ile der kim nem âzdır

23

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bize çerḥ inkıyâd etse ḥarîm-i bî-zen eylerdi
Ki vaşl-ı duḥter-i rezle muvâfık bize neylerdi
- 2 Bize vâ-bestedir zâhid rehâyî kayd-ı 'âlemden
Zen-i dünyâya dil versek göreydik bize n'eylerdi

24

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şûfî hevâ-yı fahrını koy bu riyâseniñ
Kim reh-zen-i felâḥıñ olur bu riyâ seniñ
- 2 Dehriñ firâş-ı devleti maḥrûn-ı 'usr iken
Ferş-i yesiriñ olsa yeter buriyâ seniñ

20 S 113b, Ü1 286b, Ü2 284b

21 S 113b, Ü1 286b, Ü2 284b

22 S 113b, Ü1 261b, Ü2 285a

23 Ü1 291a, Ü2 286a

24 Ü1 291a, Ü2 286a

25

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Şehā lutf eder isen it yerine
Yerine olmayan lutfuñ yeri ne
- 2 Ekilen dāneler bitmez mi şandıñ
Birine biñ biter düşse yerine
- 3 O deñli şarf-ı naqd-ı himmet et kim
Kerem-kārān-ı 'ālem hep yerine
- 4 Olur merd-i tamāmiñ kadri 'ālī
Kıomaz nā-dānı kimse it yerine

26

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Kāzā ki merdüme her maṭlabı teysir eder birden
Gehī naqş-ı hıuşülün lā-cerem tağyir eder birden
- 2 Gehī Ya'kūbveş mehcūr iken rüy-ı merāmından
Kamış-i Yūsuf-ı ümmid ile tebşir eder birden

27

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Bün-i zülfü kınakveş cāygāh et tıt kınak sen de
Gül-ābāsā hem ol gisūya ey dil bir kın ak sen de
- 2 O şāh-ı kışver-i hüsn ü bahā teşrif-sāz olsa
Tevakkuf etme istikbāline çık bir kınak sen de

28

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Çemende hātırımız cūy-ı āb mā'ilidir
Kebūd şışe ile bir şarāb mā'ilidir
- 2 O Nıl-çeşmi neşāt-ı mey ile āğūşa
Çekip o atlas-ı mā'ile h'āb mā'ilidir

25 S 114b, Ü1 290b, Ü2 286b

26 Ü1 292b, Ü2 287a

27 S 115a, Ü1 292b, Ü2 287b

28 S 115a, Ü1 292b, Ü2 287b

29

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nüküd-ı feyz ile gencine-i endişe mālīdir
Güherhā-yı nikāt-ı nā-şenīde kendi mālīdır
- 2 Bülend ü pest ü huşk ü terde ašlā koymadı māye
Kemīn-i kân u deryādan şorulsa cümle mālīdır

30

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihānda ehl-i rāhat hep Hudā-nā-ters olanlardır
Ki ya' nī h̄'āce-i İblīs ile hem-ders olanlardır
- 2 Bakılssa bāğ-ı 'ālem içre lezzet-gīr-i h̄'oş-ḥālī
Mücerred hem-şī'ār-ı mīve-i bī-ğars olanlardır

31

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Göñül bu renciş-i gamdan bulurdu emniyyet
Eger ki zaḥmına dil-ber edeydi em niyyet
- 2 Görünce yāri yitirdim murād-ı ḥātırımı
Güm oldu şafḥa-i dilden nuḳūş-ı emniyyet

32

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Turreñe gör ki hevā-dār oldum
Mālik-i hāme-i şad mār oldum
- 2 Hele maḥrūm degildir göñlüm
Severek ardına der-kār oldum

33

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Şeyḥ-i guzzī pūştünü tezyinde
Fenn-i zışt-i şeynini tebyinde
- 2 Ziyy-i zen bī-neşz-i bī-çiz-i peşiz
Baḥşış-i şakb-ı bünü taḥmīnde

29 S 115b, Ü1 292a, Ü2 287b

1 Güherhā-yı S, Ü2: Gevherhā-yı Ü1

30 S 115b, Ü1 292a, Ü2 288a

31 S 115b, Ü1 293a, Ü2 288a

32 S 115b, Ü1 293a, Ü2 288a

33 S 115b, Ü1 293a, Ü2 288a

34

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Marîz-i sūz u tāb-ı hecr-i yāriz
Devā-ḥāh-ı ṭabīb-i rūzgārız
- 2 Peyām-ı sūnbül-i zūlf-i nigārı
Nesīm-i cān fezādan ḥāstgārız

35

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Reh-nümādır sālİKİne ḳavl-i şeyḥ-i Mevlevī
Kim edā-yı nuṣḥ ile maḳlūbu eyler müstevī
- 2 Nūr-baḥşāy-ı nigāh-i bülbulān-ı şevḳdir
Ser-be-ser gülzār-ı ebyāt-ı kitāb-ı Meşnevī

36

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Kesdim ümİdİ çāh-ı zekānda şu varsa da
Şūr-āb-ı teşnegİ dil ü cānım şuvarsa da
- 2 Olmaz sidād-ı raḥne-i ḡam pİşe-kār-ı çerḥ
Lāy-ı ferahla ḥāne-i ḳalbim şıvarsa da

37

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Darb içün a' dāya tecrİd et dem-ā-dem kurdeyi
Yohsa taḳlİd-i miyān etme mücerred gör deyi
- 2 Her meşāfı zāmin-i ecr-i ḡazā fehmi eyleme
Nāra ḳoyma sen seni firdevse Ḥālİḳ ḳor deyi

38

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Aḫıysa geldİgİnİ İstemez gedā derine
Ġanī sipihre göz açmaz degİl ki dāderine
- 2 EmİR-i şehir İle 'aḳd-ı uḡuvvet etmişdir
Baḳınca reşḳ ederim mün' imiñ birāderine

34 S 111b, Ü1 294a, Ü2 289a

35 S 111b, Ü1 293b, Ü2 289a

36 S 112a, Ü2 289b

37 Ü1 297a, Ü2 290a

38 S 112a, Ü1 296a, Ü2 290a

39

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Raķīb nīm-ten dil-beri tek ellemesin
Ki dil-remīde-i āşūb olup tegellemesin
- 2 O mū-miyān ki nümūdār-ı rişte-i cāndır
Anı şaķın yed-i enzār-ı ğayr bellemesin

40

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Eţvār-ı kerem hulk-ı semāh umma deniden
İhsāna bedel sîret-i buhl um Medeniden
- 2 Ser-sebz ise de aşl-i redî şanma hafidir
Biġāneliġi zîver-i tāt-ı çemeniden

41

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ey 'illet-i kuvā-şiken-i fākaya 'ilāc
V'ey mużmeħil-kon-ı eşer-i dā'-i ihtiyāc
- 2 Dārü'ş-şifā-yı dergeh-i hāşında mürtekim
Bimār-ı fakra edviye-i şihhat-i mizāc

42

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Sipihrin bulsa da reng-i 'adem sādāt-ı 'ādātı
Yine terk eylemez ehli himem 'ādāt-ı sādātı
- 2 Kerem-kārān için hācet-revāyî mümkün iken
Taleb-kār eylemek lâyiķ degil aşhāb-ı hācātı

43

der-Hakķ-ı Urfevî Bārî'ā

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Da'vā-yı nazm u neşr bu gün bār-ı 'ādedir
Kim de'bi nazm u neşrini her bār i'ādedir

39 S 112a, Ü1 296a, Ü2 290a

40 S 112a, Ü1 296b, Ü2 290a

41 S 112a, Ü1 296b, Ü2 290a

42 S 112a, Ü1 296b, Ü2 290b

43 S 112b, Ü1 297b, Ü2 290b (Başlık: S)

- 2 Kirpās-ı Urfevîsi ki Hindî şatar müdām
Hakkā ki dūş-ı fahrına şâyeste sâdedir

44

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Cānā sitem ü cevri sezā görme bu şāna
Seyl-i diyem-i eşk-i teri qoyma boşana
- 2 Zülfünde girih-beste olan mekri haṭā mı
Hall etse eger pençe-i nāzında bu şāne

45

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Olmuş cebīn-i şeyhe hemān bu nigāşte
Etmiş zemīn-i qalbine de bunı kāşte
- 2 Kim vāridāt-ı cerr ola emr-i ma'îşeti
Aşlā umūrun etmeye Hakkā gümāşte

46

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Şeyh-i dūn hālik olur dil-beri oldukça kazaḳ
Qabrin ister ki hemān hūsn-i rızāsıyla kazaḳ
- 2 Yā ki cān bulmaḳ için dil-beriniñ ister kim
Mūy-ı endāmin aña hırḳa-i peşmīne yapaḳ

47

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dendān-ı nāzükūñ ki leṭāfetde incidir
Tāb-ı nigāhı cezb ile enzārı incidir
- 2 Silkü'l-le'āl-i vuşlatıña nā'il olmadıḳ
Bilmem bunuñla va' de-i luṭfuñ kaçıncıdır

44 S 112b, Ü1 297b, Ü2 291a
1 diyem-i S, Ü2: yem-i Ü1
45 S 112b, Ü1 297b, Ü2 291b
46 Ü1 294b, Ü2 292a
47 S 113a, Ü1 298b, Ü2 292a

48

meḥ'ülü fā'ilātü meḥ'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid rūḳād-ı ḥubb-ı sivādan gözüñ uyar
Yohsa sitiz-i nāvek-i ḡaflet gözüñ uyar
- 2 Görmez nihüfte kārıñı zann etme sevdigini
Tedḳik ile görür seni görmez gözüñ o yār

49

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Bulmayan māye-i irfākı nemā mizinden
Nem-i hicrān aḳıdır çeşm-i nem-āmizinden
- 2 Güm-sürāḡ-ı pey-i esbāb-ı nemā her kim ise
Müstedill olsun aña ḥüsn-i nemām izinden

50

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Kimse bilmez dil-i erbāb-ı ḡamıñ tāsasını
Bāḡ-ı āhiyla bülend eylemeye tā sesini
- 2 Olamaz nā'il-i tiryāk-ı meserret 'āşık
Zarf-ı zehr-āb-ı ḥümüm etmeyicek kāselerini

51

meḥ'ülü fā'ilātü meḥ'ilü fā'ilün

- 1 Zāhid 'aceb mi levn ile yād eylesek seni
Azdıñ sinin-i 'ömr ile bulduḡça sekseni
- 2 Kelb-i 'aḳūr-ı nefis ile yok tāb-ı satvetiñ
Heştāda erdiñ etmedi aşḡā o seg seni

52

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Dil veren tedbīr ile dünyā gibi bu lāşeye
Neyle eşyādan ne mümkündür zafer bula şeye
- 2 Lih matrūḥ-ı segān etmiş Ḥudā bu cıfeyi
Tā ezel kısmetleri ḥaşr eylemiş bu lāşeye

48 S 113a, Ü1 298b, Ü2 292a

49 S 114a, Ü1 295b, Ü2 293a

50 S 114a, Ü1 295a, Ü2 293b

51 Ü1 299b, Ü2 294a

52 S 215a, Ü2 294b

53

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Şarāb-ı nāba kıymaz ehl-i ' aşkı mey lebi meyle
Lebi varken mey-i gül-güne ' aşık meyle bīm eyle
- 2 Derūnu neş ' emend-i cūr ' a-i cām-ı leb-i yār et
Zülāl-i la ' line dūr ol hevā-yı meyle bī-meyle

54

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 ' Āşıkıñ şanma zevāl-i elemi nāyiledir
Mey-i gülfām ile pūr tā ala mīnā iledir
- 2 Fūrkat-i yār ile bi ' l-cümle havāsı tā kim
Ele mīnāyı alırken elemi nā ' iledir

55

mef' ülü mefā' ilü mefā' ilü fe' ülün

- 1 Hıoş görmez isen nāna meges gibi konanı
Sen dağı tufeylīcesine alma kıo nānı
- 2 Miţ ' āmlarıñ tu ' me-bedel k' oldu şı nānı
Rān-dīde eder gāflet ile nāna şınanı

KİT'ALAR

1

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Aldanma şaķın pā-be-hevā neş'e-i cāma
Mehcūr-ı dīl et keyf-i şarāb-ı ke-serābı
- 2 Sāķi-i felek sāğara sīr-āb eder ammā
Maħrūr-ı meye her şuşadıkça keser ābı

2

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 'Aceb ehl-i heves bīgāne-i hūy-ı kanā' atdır
Görürken cāme-i peşmīneyi dūş-ı qabāyilde
- 2 Yine dīl-beste-i teķşīr-i eşvāb-ı 'avārīdır
Bilirken merdüm-i ħursende besdir bir qabā yılda

3

- 1 تمنيت حتفى يا اخا اللؤم حاسدا
نصيبى متى ابقت ان اكفانى
- 2 دهاك تمنيك الفنا الذى البقا
فلاتك فى ريب بانك فانى

4

mef'ülü fâ'ilātü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Yārānı ictibār-ı nedāmetle zār eder
Bezm-i münādemetle o kim bed-edā olur
- 2 El-ħaķ mizāc-ı sem'-i suħan-dān-ı 'ārife
Güftāra her mübāşeretı bed'e dā olur

1 S 107a, Ü1 278a, Ü2 208b

2 Ü2 259b

3 Ü2 259b

4 Ü2 259b

5

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Hāyāl-i irtikāb-ı hürmet-i meyden herāsān ol
Şaķın kendiñ şereh-kār etmeden hānūt-ı hāmmāra
- 2 Celādetle bu nefis-i mār-kirdārı zebūn eyle
Dilir-i ğayret ol pūşt-i mecālī etme hām mārā

6

- 1 اذا كنت ردا فى اتاحة منيتى
فلا تنصرف عنى حبيبى قف ليا
- 2 فكيف يفز بالفتح مقلد آخر
الم يك مقفول ببابك قفليا

7

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 'Uluvv-ı qādr ile hāyın nice emīn eyler
Cihānda nāmını oldukça kār-ı düzdīde
- 2 Ki her ne deñli riyāz içre ser-bülend olsa
Görür mü serḫa-i müstaķimi düz dīde

8

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Mühim-sāz-ı 'ināyet ğaybdan rūzī-res oldukça
Sipihriñ merde istignā güzeldir aş-ı nāsından
- 2 Şehin-şāhān-ı dehre maķ' ad-ı taḫt-ı serā āḫir
Fürüterdir cihānıñ merķad-ı taḫtü'ş-şerāsından

9

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Gürūh-ı merd ü zen mi' zār-pūş-ı 'ār ancak
Vücūh-ı ḫalkda reng-i ḫayā nā-müdreğ olmuşdur

5 S 102b, Ü1 293b, Ü2 288b

6 S 105a, Ü1 256a, Ü2 274b

7 S 107a

8 S 108a

9 S 108b

- 2 Te'āmīde nazarlar hep şühūd-ı gurre-i şavma
Ki mäh-ı rüzeniñ her rüzu bir yevm-i şek olmuşdur

10

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

- 1 Etmez nıgeh-āzurde-i sımā-yı hıyānet
Evlādına re'fetle analar ümenādır
- 2 Uymaz ümenā lafzına ma'nā-yı hıyānet
Zirā ki lisān-ı 'Arabīde üm anadır

11

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Cünün-ı şıdkı ben 'aql-ı riyādan rüşenā buldum
Halel gördüm riyā renciyle çeşmi perdelilerden
- 2 Ki çerh üzre hümāveş tā ebed pervāza 'azm etse
'Anā çekmez 'amelden sākıt olmaz per delilerden

12

- 1 ايا سيرا فى الكون حبا لجاهه
تتايت عن امن بجذب المواكب
- 2 كانك فى بحر تجافيت سيفه
يهيج بامواج لحطم المراكب

13

- 1 يا غاشد القوم يوما زدتنى الما
كان قلبى حديث الهجر منك درى
- 2 بمثل هذا متى كررت لى خبرا
وجدتنى كاره الاوطان من كدرى

10 S 110b, Ü1 261a, Ü2 280a

11 S 111a, Ü1 293b, Ü2 288b

12 Ü2 280b

13 Ü2 280b

14

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Ne deñli kılsa ' arz-ı mihrbānī
Şadākat umma merd-i Hāricide
- 2 Şakın her nişi nüş etme taḥayyül
Gülū-gir etmeden geç ḥārī cide

15

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Vidād-ı ' aşıkā ḥük-m-i kazādır ey zāhid
Anıñla çek diliñi fāriğ ol muṭā' aneden
- 2 Bu emre vācib olan ittibā' iken bilmem
Muḥālefet saña fermūde-i muṭā' a neden

16

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Şakın taşdı' edersin girme ' aşık dergeh-i yāre
Nevā-yı nāy-ı āh u eşk-i çeşm-i girye-sāzıñla
- 2 Beyān-ı rāzıña bir ḥālī ancak ihtiyār eyle
Girince eşk-i çeşm-i ḥasretiñle gir ya sāzıñla

17

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Murādım dehrde bir nā-çeşide sīb-i ğabğabdır
Bu bāğ-ı ' ālemiñ yok bende ḥ'āhiş özge sībine
- 2 Beni ol esb-i fāris-der-kaḫā-yı ḥüsn rām etmez
Ki ben indikçe zīn-i vuşlatından özgesi bine

18

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Rızā-cūyum degilse şıdk ile nehc-i sülükünde
Baña şefkatle yād etmek yakışmaz nām-ı ebnāmı
- 2 Fesād-ı kār-ı ebnā ḥ'ār eder nām-ı ebi zīrā
Ki tā ebnası bed-nām ola olmaz nām-ı eb nāmı

14 Ü1 288b, Ü2 280b

15 Ü1 288b, Ü2 280b

16 Ü1 288b, Ü2 281a

17 Ü1 288b, Ü2 281a

18 Ü1 289a, Ü2 281a

19

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Bezmiñizden muḳtezā-yı gerdiş-i devrân ile
Çünkü dūruz ey nedīmān-ı şafā birden siziñ
- 2 Çillegāh-ı vahşet-i dūrīde olduk nā-güzīr
Āşinā-yı şöḫbeti şūfī gibi bir densiziñ

20

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Hülusu pāy-dār oldukça şanma
Zebūn-ı ḫaşm olur her Ḳahramānı
- 2 Ki taşvīr etse şeklin lāyık etmez
'Adūya Ḳahramānı ḳahra Mānī

21

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Va'd ile gūş-ı dile gelmez nevīd-i inbisāt
Tā kef-i sākīde görmez dīde-i bīnā meyi
- 2 Yoğiken bürhānı te'yīd-i sedād-ı ḳavline
Şıdḳa ḫaml etmem kelām-ı ḳāşıd-ı bī-nāmeyi

22

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Felekde cūş-ı emvāc-ı zīyāveş
Görünse cūybār-ı zer ḳamerde
- 2 Riyā vü zerḳa merhūn olsa neyli
Yine düşmez şerāhet zerḳa merde

23

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Tār-ı ketān-ı suḫtu gönülden ḳabūl ile
Ḳoymaz ḫarāmı kārīh olan er ḳamışine
- 2 'Uḳbāda ger isā'et-i suḫtu cehūl isek
Te'sīr-i mār-ı nīş-zen-i erḳamı şına

19 Ü1 289b, Ü2 281a

20 Ü2 281b

21 Ü1 289b, Ü2 281b

22 Ü2 281b

23 Ü1 289a, Ü2 281b

2 suḫtu Ü2: rızḳı Ü1

24

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 Muḥakḳak kesb-i naḳd-ı meyde zāhid
Geçerdiñ hep gürüh-ı kāsibini
- 2 Gül-āb-ı nekhet-i cām-ı şarāba
Olaydı sende lāyık kās-ı bīnī

25

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 'Aşık-ı zāra dūçār oldukça nā-çār ol perī
'Arz-ı şevk-i nā-be-hengāmın görüp yoldan şapar
- 2 Eylesin beste güzergāh-ı nesīm-i āhı dil
Ol gül-i nāzük-beden zīrā hevādan nem kıpar

26

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Şemīm-i sūnbül-i gülzārı zūlf-i dil-dāra
Nümüne etme ki zīrā şabā-ķabādır bū
- 2 Ki būy-ı sūnbül-i ḥuldu nümüne etsek de
Yine denilse sezādır ķaba şabadır bu

27

mef'ülü fā'ilātün mef'ülü fā'ilātün

- 1 Ol şūḥ-ı kīne-ḥ'āhıñ tīg-i tegāfülünden
Rūz-ı meşāf-ı ğamda her ķalb-i şerḥa-dīde
- 2 Renc-i şedīd-i zaḥmı kimden gelir bilirken
Lāyık degildir etmek isnād-ı şer ḥadīde

28

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Semend-i ser-keş-i dil-ḥ'āhıñ eger zāhid
Kef-i hidāyete lāyık olaydı bir reseni
- 2 Olurdu müncezib-i ķā'id-i sebīl-i hüdā
Çekerdi dest-i 'ināyet ṭarīķ-i birre seni

24 S 112a, Ü1 289a, Ü2 281b

25 S 112a, Ü1 289b, Ü2 281b

26 S 112a, Ü1 285a, Ü2 281b

2 etsek de S: etdikçe Ü1: etdik de Ü2

27 S 112a, Ü2 282a

38 S 112a, Ü1 289b, Ü2 282a

29

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Rüyüñ hezâr şem' ile hem-ser-fürüg iken
Degmez 'aceb ki şu'le-i yek şem'a birine
- 2 Zülfün şemîm-i müşk ü 'abîre hacel verir
Ammâ muķārîn olmadı yek şem 'abîrine

30

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Sefehle şüfi-i hîzâne-sîretiñ gerçi
Tarîkatinde bu cāhı ziyāde olmuşdur
- 2 Bu cāy-ı 'ār ile faḥr etmesin ki sâbıkda
Hezâr kerre bu cā hîz-i yāde olmuşdur

31

fe'ülün fe'ülün fe'ülün fe'ül

- 1 Ya hem-cāhına yā ki bed-ḥ'āhına
'Aṭāyā-yı şāhān 'aceb-günedir
- 2 Firāsetle bakısan hemān bu cihānıñ
Seḥā-yı Feridün-feri dūnadır

32

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Cevāz-ı mes'ele şorma fūḥūlden şayma
Bu 'ālimān-ı muḥanneş bu nev 'acāyizden
- 2 Ümîd-i zerle ki tecvîz-i bî-cevāz eyler
Ḥaṭāsı 'ārife yegdir bu nev'a cāyizden

33

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Dihkānî-i sitem-zedeniñ iḥtiyācıyız
İzhār-ı şehvet etme şaḫın dūğ ṭāsına
- 2 Oldukça sevb-i 'āriyetiñ rağbet eyleme
Ehliyle iltihāf edecek dū ḡitāsına

29 Ü1 289b, Ü2 282a

30 Ü2 282a

31 Ü1 287a, Ü2 282a

32 Ü1 287a, Ü2 282a

33 Ü1 287a, Ü2 282a

34

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Zen ü gulām-ı kamer-tal' atıñ o dem ki ede
Hevā-yı vuşlatınıñ sineden ibā hazeni
- 2 Sipihri-i kīneveriñ etmeden cefā görünür
Gulām-ı tāze ile 'āşıkā ibāha zeni

35

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Bir dilde tā ki rağbet-i zaḥm-ı ḡam olmaya
Yāriñ aña ne fā'ide-i deşnesin diyem
- 2 Yā dümmel-i ḡılāzati kim puḡtelenmeye
Dil-dāra nük-i deşne ile deş nesin diyem

36

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Sālik-i minhāc-ı vaşl-ı dil-beriñ lāzım degil
Rāh-ı 'azminde süvār olduḡu at eşkin ola
- 2 'Āşık-ı bī-tāb ile lāzımdır olmak süst-ḡām
Cünd-i 'aḡyāra gerek ammā ki āteş kīn ola

37

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Gülşen-i pūr-ḡār-āzār-ı sipihriñ gerçi kim
Yılḡa bir kez 'āleme izḡār-ı luṡfu gülledir
- 2 Luṡf-ı ḡahr-āmizine ammā ki im'ān eylesek
Şadme-i āzār ile her bir gülü bir gülledir

38

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 فلما غرهم دهرى بجاه
ادان لاحتقارى جاهدونی

34 S 112a, Ü1 287a, Ü2 282b

35 S 112a, Ü1 287b, Ü2 282b

36 S 112b, Ü1 287b, Ü2 282b

37 S 115a, Ü1 288a, Ü2 282b

38 Ü1 288a, Ü2 282b

- 2 Kazā bilmezler ammā tu‘ me eyler
Gül-āba muhtemiken cāha dūnı

39

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Bünyesi āhenden olsa halkdan zann eyleme
Zührevār haddād-ı çerhiñ şadme-i çākücuna
2 ‘Aczden çāk-i girībān eylemek sūd eylemez
Her nefesde yetse de dāmānınıñ çāk ucuna

40

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Halkda şenşene-i terk-i vefā bā‘ işdir
Reh-i idmān-ı vefādan bize istikrāha
2 Nice bī-hem-reh olan rāha sülūk eyleyelim
Ki bu dem kalmadı hiç kimsede istek rāha

41

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Dil-i ‘uşşākını teşvīke semen-simālar
‘Arızıñ şanma ‘abeş reşk-i sifidāc ister
2 Vaşl-cüyānı harış-i taleb eyler zirā
Levni buldukça şafā nān-ı sifid ac ister

42

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

- 1 Nā-bāveriz ferāğına şeyhiñ şarābdan
Destiyle ger sebū-yı şarābı kırarsa da
2 Rıtl-ı girān için yine cevfinde yer bulur
Mil’-i hum-ı dehānı kadar and içerse de

43

mef‘ülü mefā‘ilü mefā‘ilü fe‘ülün

- 1 Ey ‘aşık-ı şūrīde ser-i sine-i cāna
Destiñle n’içün şerha-i bigāne koyarsın

39 Ü1 288a, Ü2 283a

40 Ü1 288b, Ü2 283a

41 S 112b, Ü1 287b, Ü2 283a

42 S 112b, Ü1 287b, Ü2 283a

43 S 112b, Ü1 287b, Ü2 283a

- 2 Besdir eliñ ālūde-i ḥūn eylemeden geç
Dil-dārīñ anı ḥancer-i müjgānı қо yarsın

44

mefā'ilūn fe'ilātūn mefā'ilūn fe'ilūn

- 1 Teseyyüd eylese şeyḥ-i siyeh-derūn-ı kezūb
Cemāl-i da'vī-i ferzendi daḥi esved olur
- 2 Ederse kār-ı kıyādet berāy-ı istiḥbāb
O buḥl-ı ṭurfesi andan ziyāde aḳved olur

45

mef'ülū fā'ilātū mefā'ilū fā'ilūn

- 1 'Āşık serābgāh-ı sebīl-i firāḳda
Demle sicāl-i çeşmini memlū bulansa da
- 2 Bir gün sirişk-i dīdesi şafvet-pezīr olur
Zirā ki lā-cerem durulur şu bulansa da

46

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn

- 1 Naḥv-i yāre kesr ü şarfa cezm edip fetḥ etdi şeyḥi
Kise-i pūr-dirhem-i mecrūru bā-ref'-i ḥicāb
- 2 Zammesin naşb-ı sükūn etdi sükūnun naşb-ı zām
Penc ü nühle eyledi taḥrīr-i erḳām-ı ḥisāb

47

mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn mefā'ilūn

- 1 Bize düşmen hemāl-i ḥill-i şādık 'arz eder kendin
Müberhenken simāt-ı sū'-i ḥulḳu böyle ḥilḳatle
- 2 Riyā'en da'vī-i şıdḳ eyleyip zāhirde bātında
'Adū-yı cān iken lāyık degil mi böyle ḥil ḳatle

48

fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilātūn fe'ilūn

- 1 Bilemez zīb-dih-i tāc-ı sa'ādet kimdir
Cūhelā keşf-i ḥicāb etmeye tā cehlinden

44 S 112b, Ü1 287b, Ü2 283a

45 S 112b, Ü1 288a, Ü2 283a

46 S 112b, Ü1 288a, Ü2 283a

47 S 112b, Ü1 288a, Ü2 283a

48 Ü2 283a

- 2 Ki ser-i süflî-i nâ-ehle de düşse bir dem
Yine âvâre qalır şanmaya tâc ehlinden

49

mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün mefâ'îlün

- 1 Tebâguzla miyân-ı ten-dürüstân-ı cehâletde
Ne lâyıq cây-sâzı derd-i yâr ile 'alilâna
2 Sedâda nâ-muvâfıq sâhte 'arz-ı maḥabbetle
Berîdir Râfîzî beyninde etmekden 'Alî lâne

50

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Mey-ḥâra sâķî-i felegiñ şanma şunduğu
Bezm-i cihânda meyle dolu âbginedir
2 Mey-ḥâr-ı bî-inâbete ferdâ da aña kim
Derd-i ser-i ḥumâr ile pür-âb-ı kinedir

51

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Ey ḥâce ben demem ki perend-i laṭîfden
Düş-ı faķîr-i sâ'ile hindî alaca ver
2 Yek dirhem-i ḥelâliñ ile nân-fürüşdan
Gâhî rağîf-i tâze-i nânı al aca ver

52

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bu ṭablgâh-ı gulğulenâk-i zamânede
Mızrâb-ı kîre mey-dihedân kim neķâredir
2 Ferdâda ḥâl-i nâķır u menķûra kı l nigâh
Sîmâ-yı ḥâl ü şânları gör kim ne ķaradır

49 S 112b, Ü1 288b, Ü2 283b

50 S 113a, Ü2 283b

51 S 113a, Ü1 285b, Ü2 283b

52 S 113a, Ü1 286a, Ü2 283b

2 Bu ṭablgâh-ı: Bu ṭalebgâh-ı S, Ü1, Ü2

53

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Siflede yok şanı aşhâb-ı ' uluvv-ı himmetiñ
Kadrde zîrâ degil alçaq ber-â-ber yüksege
- 2 Ğayrıñ olmuş çekmeden bār-ı ğamın âsüde-dil
Bilmiş eşter var iken teklif olunmaz yük sege

54

mefā' ilün mefā' ilün fe' ülün

- 1 Te' amî-i nigāh-ı re 'fetiñden
Ğamıñla görmediñ hergiz bükâmı
- 2 Beni güyâ revâ gördüñ bu kâma
Sezâvâr etmediñ gayra bu kâmı

55

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 ' Āciz-nişîn-i hufre-i hâk-i hevân iken
Üftâdeler ğubâr-ı miḥandan ne silkine
- 2 Ol bî-kesâna çäre-i inḳâz olur mu hîç
Zîrâ taḳıldı her biri bî-çäre silkine

56

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Her rûz u şeb cibāyet-i sîm ü zer etse de
Gelmez ḥayâl-i ḥarf-i şenâ şeyḥe mîrden
- 2 Şad men ḥamîr-i nân ile pür olsa teknesi
Degmez dehân-ı zâyfına bir şey ḥamîrden

57

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Târîḳ-i emn-i ḥayrı terk ile farṭ-ı ḥamâḳatle
Ḥaṭar var mı deme nehc-i şürûru intihâcından
- 2 Dem-â-dem ihtiyâṭ et ülfet-i cinnî-menişlerden
Ki işâl-i zararda mün' adimdir intihâ cinden

53 S 113a, Ü1 286a, Ü2 283b

54 Ü1 285b, Ü2 283b

55 Ü1 285b, Ü2 283b

56 Ü1 285b, Ü2 284a

57 Ü1 286b, Ü2 284a

58

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Etmez nümûde kimseye şekl-i beşâseti
Naḥvetle pîr-i ḥānḳahıñ baḳ şükûhuna
- 2 Sencide olsa Kâf ile vezni girân gelir
Seyr et şekâletin göge hem-ser şu kûhuna

59

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Şimdi ne deñli cünne-be-düş-ı emân ise
Lâ-büd 'adû-yı nâkese bir gün oḳum deger
- 2 Bir güne ihtimâl-i teḥallûf kalır mı hiç
Mevcûd ise havâş-ı işâbet oḳumda ger

60

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bakılsa çeşm-i 'ibret-bîn ile bu fitnegâh içre
O kim selb-i şi'âr-ı 'âr ile tezvîre düşmüşdür
- 2 Hemân erzân metâ'-ı pest-i püştün ḥâl ü mâzide
Ṭaleb-kârânı istiḳbâl edip tez vire düşmüşdür

61

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Qadr-i güher-i ḥüsn-şināsân-ı cihānda
Mikdâr-şināsende-i gevher o lebîbiz
- 2 Kim çevresi yek-pâre zümürdürle muraşşa
Bir ḥâtem-i la'l aṇlamışızdır o lebi biz

62

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Muḳaddem ḥâtır-ı peymāneyi meksûr eden zâhid
Meye şimdi dehân u cevfi cām etdi sebû etdi
- 2 Sebeb hedm-i binâ-yı zühdüne bu inkisâr oldu
Anı mestûr iken rüsvâ-yı 'ām etdise bu etdi

58 Ü1 286b, Ü2 284a

59 S 113a, Ü1 286a, Ü2 284a

2 teḥallûf S, Ü2: tekellûm Ü1

60 S 113a, Ü1 286a, Ü2 284a

61 S 113a, Ü1 263a, Ü2 284a (Ü1 286a'da tekrar edilmiş)

62 S 113a, Ü1 285b, Ü2 284a

63

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 'Arz-ı merâma fûrşat olur bezm-i bâğda
Sâķī şununca cām-ı meyi yâre sîb ile
- 2 Besdir vesîle merhem-i ihsân-ı ümîde
Oldukça 'arz-ı hâl edeniñ yarası bile

64

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Pâre-i yağla meyi sâķī ki pür-elmâs ede
Sîne-rîşân-ı gâmı bir dem kıomaz âsîb ile
- 2 Mey verir sîb-i zekânla telhî-i endüh olur
Vermesiyle iktirân etdikçe elması bile

65

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 'Îzârı dil-berimiñ reşk-i mihr iken çerhiñ
Cemâl-i mihrine şâyân degil dirahşânî
- 2 Benimle etme uşuvvet o mehle ülfet için
Bu kâr-ı nâ-sere zâhid degildir aķ şanı

66

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Gerçi kim çok âftâb-ı evc-i hüsñ ü behcetiñ
Dehrde gördük tülû'un hâver-i eyyâmdan
- 2 Devr-i Âdemden beri ammâ tülû'un görmedik
Öyle bir meh-peykeriñ aşlâ sevâd-ı şâmdan

67

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Neşât-ı meclis-i rindân için hâtar görünür
Eger ki şeyh-i meges-hû gelirse bûy-ı meye
- 2 Kemîne şadme-i hırşın taħammül eyleyemez
Gelince seng-i ihânet gelir sebû-yı meye

68

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Ža'ife şadme-i āzāra nīrūmend-i inşāfiñ
Bulunmaz kuvvet-i ikdāmı ne bāzū ne dirseğinde
- 2 Gezend-i i' tidādan müctenibken şirler bilmem
Gedā-yı 'ācize bu cevri-i bī-ḥaşyet nedir segde

69

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Düşerse 'aks-i rūy-ı neḥveti ger zāhid-i ḥuşkuñ
Serābı şanma kim pūr-mevce-i çin-i cebin etmez
- 2 Semā vü arzda āsūde yokdur şerr ü şurundan
Budur zannım hele şeytānı mekrinden emin etmez

70

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Var mı vakti tā'ate şeyhiñ ki maḥşūr eylemiş
Şoḥbet-i şāmin zene şubḥun gulām-ı emrede
- 2 Tā'ate bī-cā nice efrāz-ı vakt etsin o kim
Nehye münkād iken etmez itā'at emre de

71

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Bu hırşıyla demezdim cām-ı meyden zāhidā el çek
Doyursa sākiyān-ı 'anberin-gīsū seni cāma
- 2 Kazā cām-ı ümīdiñ āba taḥşiş eylemiş çünkim
Şarābī cāme giymekden de geç giy süseni cāme

72

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

- 1 Bā-mesken olan kimse mühimmāt-ı 'iyāli
Taḥşile mücidd olmada bī-meskenet ister
- 2 Şāyeste degil ḥūy-ı kesālet aña zīrā
Sükkāna gıdā olmak için mesken et ister

68 S 113b, Ü1 286b, Ü2 284b

60 S 113b, Ü1 286b, Ü2 285a

70 S 113b, Ü1 286b, Ü2 285a

71 S 113b, Ü1 287a, Ü2 285a

72 Ü1 290a, Ü2 285a (Ü2 285b'de tekrarlanmış)

73

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hâcî o dem ki haccını mebrûr aîlayıp
Beyt-i Hüdâdaki hâceri istilâm ede
- 2 Kesb-i günâh-ı tâze için mâlî kalb ile
Şarf etmede ki lâm-elif-i isti lâm ede

74

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Kuvâ-yı tâlî' i meslûb iken hem-tâb-ı şîr olsa
Degil vâ-beste tahşîl-i emel her kesde nîrûya
- 2 Yüzün ferş-i zemîn etmekle de farı-ı temelluğdan
Revâ görmez nigâh-ı ragbeti her kes denî-rûya

75

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Reh-i 'aşk içre sen ey 'âşık-ı zâr
Ėam-ı âğyârı şaķın etme mühim
- 2 Çeşm ü dem-beste yürü zîrâ kim
حبك الشئ يعنى و يصم

76

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Kânî' in şâhib-ğınâ câr-ı bülend-eyvânının
Gerçi kim ifrât ile zîb ü fer ahcârındadır
- 2 Ben derim ammâ lüzûm-ı kaşr-ı istignâ ile
Câr-ı nîk-ârâyış-i bezm-i feraħ-câ rindedir

77

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Olup müste'nisi rıķķıyyet-i şâhânın anlar kim
Cenâb-ı Hâlikin rıķķıyyetinden müfteriklerdir
- 2 Ser-â-ser ni' met-i Hallâķ ile perverde olmuşken
Mücerred kendi emşâli 'abide müfte riklerdir

73 S 113b (Üzerine çizgi çekilmiş)

74 S 113b, Ü1 287a, Ü2 285a

75 S 113b, Ü1 264b, Ü2 285a

76 S 113b, Ü1 287b, Ü2 285a

77 S 114a, Ü1 289b, Ü2 285a

78

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 O kim idāne-i naqd-ı vidād edip halka
Derünün eyleye gallāt-ı şıdk için mikyāl
- 2 Erer sa'ādet-i dāreyne şübhesiz zīrā
كما تدین تدان و كما تكیل تكال

79

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Hâtır-şināsa rifk ü müvāsâtı pîşe et
Yārânına vidādı metin olmayansa da
- 2 Peyveste muşlihine mücîr ol hatarda lik
Müfsidlere necāta mu'în olma yansa da

80

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Eden idāne-i naqd-ı züyüf-ı cevr ü olan
Gılāl-i mekr ile anbar-ı kalbi māl-ā-māl
- 2 Bulur cezā-yı sezā-yı 'amellerin zīrā
كما تدین تدان و كما تكیل تكال

81

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Sū'-i 'amelle hücre-nişin-i medārisiñ
Bağma şağın riyādan utanmaz dü-rūsuna
- 2 Mîh-i cidāle eyleme āvîze gūşuñu
Aşma kulağ nizā'ı tükenmez dürūsuna

82

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Dehrde şāhîn-i mizān-ı irādet merdüme
Yā şikār-ı naqş-ı haclet-dāde eyler yā kemāl

78 S 114a, Ü1 290a, Ü2 285a

79 S 114a, Ü1 290a, Ü2 285b

80 S 114a, Ü1 290a, Ü2 285b

81 S 114a, Ü1 290b, Ü2 285b

82 Ü1 290a, Ü2 285b

- 2 İğtirābı buğz eder şayd-ı gurāb-ı suht için
Kāni' e künc-i vaṭandır dām-ı naḥcīr-i ḥelāl

83

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Yār-i gül-ruḥsār ile şūfī derūn-ı ḥücrede
Bādeyi āndıkça gūyā kim şarāb-ı kand içer
- 2 Sāgar-ı gülfāma ḥaşr etmiş yemīn-i ragbeti
Ol sebebdendir ki içdikçe şarāba and içer

84

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 'Uḫl-i ḳāşireden bil ki maḥz-ı tōhmetdir
Gubār-ı vaşf-ı keci perr ü bāl-i tīr üzre
- 2 Ki vaż'-ı nokṭa-i bī-cā 'abeş-nümāyāndır
Nigāḥ-ı 'āḳile her ḥarf-i bī-naẓīr üzre

85

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Dil-beri fark edemez şūfī-i ebleh ancak
Vaşl için olmada her sāde-ruḥa āmāde
- 2 Ḥüsn ü ānı kem olan yār-i kemān-ebrūya
Bir kem-ān için eder tīr-i dilin üftāde

86

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Evvel ḥarāma ehl-i sitem bī-niyāz iken
Şimdi ḥarāmı ḳāḏī vü müftī şikār eder
- 2 Hep kesb ü kārı zātına ḥaşr etmiş aḡniyā
Ancak gedā-yı 'ācize müft işi kār eder

87

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Her felīve-ṭab'-ı nā-hencār-ı rāy
Müste'idd-i fark olur nīk ü bedi

83 Ü1 290a, Ü2 285b

84 Ü1 290a, Ü2 285b

85 Ü1 290a, Ü2 285b

86 Ü1 290a, Ü2 285b

87 S 114a, Ü1 290b, Ü2 285b

- 2 Çeşm-i 'ibretle bakılssa hâsılı
من هداه الله فهو المبتدى

88

mef'ülü mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Mihriñ o kadar ki olmaz aşlā
Mā-fevķi taşavvuruna imkân
2 Hiç pertev-i şeb-çerāğ-ı h'urşid
Olsun mu hâlel-peżir-i noķşân

89

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Cihānıñ âfet-i cān hā'inān-ı bed-kārın
Emīn şanma şaķın aldanıp kıyāfetine
2 Hıarsız añlama merdüm kıyāfet āfātın
Teğāfül etme saña kıymadan kıy āfetine

90

fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Gece dūd-ı kebūd-ı āhımdan
Çeşm-i encümle āsmān ağlar
2 Şubh-dem hūn-ı çeşmimi göricek
Dide-i āftāb kan ağlar

91

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hıram-ı intikām etdikçe şaff-ı cünd-i a'dāya
Benim'çün lem'a-i şemşir var gisū-yı tūgımda
2 Görünce iltimā'ın h'od-be-h'od te'sir-i gayretle
Eger şemşirlerden iftirāk etmezse tu gımda

88 S 114a, Ü1 290b, Ü2 286a

89 S 114a, Ü1 290b, Ü2 286a

90 S 114a, Ü1 290b, Ü2 286a

91 S 114a, Ü1 290b, Ü2 286a

92

fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Serde zaḥm-ı ḥadeng-i dil-dūzun
Gamze-i fitne-kāra bildirelim
- 2 Varalım 'arz-ı ḥāl-i zār edelim
Ser-güzeşti o yāre bildirelim

93

- 1 رجال متى هم بالامارة سودوا
طبايعهم مالت يعيش غراب
- 2 فداموار كوباسابحين برفعة
كانهمو اصار و ارحال دواب

94

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Hufyeten 'ahireler cilvesini seyrāna
Raḥne-i ḥalveti şūfiye revā revzenedir
- 2 Şübhe yokdur k'anıñ iḳdām-ı temennisinde
Hemān oğlana degil belki rev-ā-rev zenedir

95

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Yāriñ hemişe zāhid-i āşüfte-meşrebiñ
Gisūsuna şarılmağa bak ibtidārına
- 2 Gördükçe tār-ı kākül-i maḥbūba cān verir
Güyā ki şalb olunmak için ipdi dārına

96

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Nice iẓhār-ı rüy-ı zehre-i taḥrîf eder cāhil
Nigeh-dārī-nümāy-ı 'arş iken āyinesi şer' iñ

92 S 114a, Ü1 291a, Ü2 286a

93 Ü1 256a, Ü2 286a

94 Ü1 291a, Ü2 286a

95 Ü1 291b, Ü2 286b

96 S 114b, Ü1 291a, Ü2 286b

1 cāhil S, Ü2: zāhid Ü2

- 2 Şaķın şāh-ı dıraht-ı şer' i kemter görmesin 'ālim
Ki cinsiyyetde olmaz imtiyāzı aşliden fer' iñ

97

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

- 1 Kādīleriñ zamānede çeşm-i kabūl ile
'Allāme olsa baķma müzevver şököküne
2 Nev-bāve-i dıraht-ı zevātı dālāldir
Ser-çeşme-i hüdādan erişmez şu köküne

98

Tazmīn

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Ey ğarīķ-i baħr-ı pūr-ehvāl-i ħayret ğam yeme
Fikr kıl āşār-ı emvāc-ı 'ināyet ne'ydigin
2 Ğarķa verdi 'ālemi bir kaķre āb-ı maġfiret
Var kıyās et vūs' at-i deryā-yı raħmet ne'ydigin

99

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilūn

- 1 Hilden zen-i 'afife-i meh-rūya mā' il ol
Vaşla ğulām-ı emredi olma ināħada
2 Ferdā ħuzūr-ı Hāķda teķāzā-yı şermden
Cevf-i kef-i te'essüfü etme inā ħade

100

mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn mefā' ilūn

- 1 Hevā-yı dest-bendi kā' ibāt-ı ħūr-ı cennetle
Ne lāyık dergehinden Hāliķiñ maķrūd u medħūra
2 Ki maġzūb-ı Hudā-yı kādiriñ şemşir-i ħaybetle
Yedi maķtū' olur dest-i ħayālīñ etse med ħūra

97 S 114b, Ü1 291a, Ü2 286b

98 S 114b, Ü1 291a, Ü2 286b (Başlık: S)

99 S 114b, Ü1 291a, Ü2 286b

100 S 114b, Ü1 291a, Ü2 286b

2 kādiriñ S, Ü2: Hāliķiñ Ü1

101

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Edib nuṭṭ u benān u midād u levḥ ü kalem
Sezā mı mahrem ola vaşf-ı rüy-ı dil-dāra
- 2 Ḥayālden şakınırken ḥayāl-i evşāfin
Sezā budur k'ola vaşfinda zihnim āvāre

102

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Kemāl-i dāniş ü taqvā ile yaqışmazken
Ḍalāl merdüm-i şāhib-şebāt-der-dīne
- 2 Yine ḥarāmı şifā-yı dil-i sakīmi eder
Faḫīh-i bed-menişin bilmem ki derdi ne

103

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Şeyḥ-i nihüfte-kār mey-āşām şürbüne
Sügend ile inābeti ālāt-ı setr eder
- 2 Cāmi' de bûy-ı şübhe-i şahbāyı def' için
Misk-ābe-i dürüg ile ālûde and içer

104

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Ağyardan mücānebet ü istitār için
Her gāh bāb-ı ḥalvete gerçi o perde kor
- 2 Ammā içinde müctemi' oldukça dem-be-dem
Dil-berlerin sürinine zāhid öper de kor

105

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 O bütün fikret-i seyr-i ḥarem-i vaşlında
Her şafā-yāb olana cilvegeh-i mes'āda
- 2 Ḥacer-i esved-i ḥālin yed-i endişe ile
Veremem messe rızā olsa daḫi mes'āde

101 S 114b, Ü1 291b, Ü2 286b

102 S 114b, Ü1 291b, Ü2 286b

103 S 114b, Ü1 291b, Ü2 287a

104 S 114b, Ü1 291b, Ü2 287a

105 S 115a, Ü1 291b, Ü2 287a

106

müfte' ilün müfte' ilün fâ' ilün

- 1 Şâh u gedâ ḥ'urd u büzürg-i cihân
Biri degil guşşa vü gamdan selîm
- 2 Mü'mine rāhat mutaşavver degil
ذالك تقدير العزيز العليم

107

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Bîkr-i 'işmet-perver-i merdân-nihād-ı bādeyi
Verme her bir şevher-i İblîsden âbistene
- 2 Ğayra itlâf etme ol âb-ı hayâtı sâkiyâ
Belki senden rind-i şahbâ-nüş için âb istene

108

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Var mı hîç bir bîkr-i maẓmûn-ı bedî'
K'olmaya cā-kerde-i ẓab'-ı selîm
- 2 Nev-'arûsân-ı me'ânî oldu hep
Heçlegâh-ı beyt-i şî'rimde muķîm

109

mef'ülü fâ' ilâtü mefâ'ilü fâ' ilün

- 1 'Āşîk neşât-ı hîl'at-i sündüs-güzîn olur
Gamdan çü-hülle tâ ki ẓad-i cāna sır geye
- 2 Cāy-ı dirîğ-i cāme-i vuşlat mıdır o hîç
Dil-dârdan ki zehresi yok cān esirgeye

110

mef'ülü fâ' ilâtü mefâ'ilü fâ' ilün

- 1 Dil tâ ki âşiyāna 'işmet-güzîn ola
Olmaz bürîde ẓâ'ir-i şevķi o lāneden
- 2 Bir dil ki cāy-ı neş'e-i şahbâ-yı huld ola
Ẓarf-ı hamîm-i düẓah-ı ehvâ ola neden

106 S 115a, Ü1 291b, Ü2 287a

107 S 115a, Ü1 291b, Ü2 287a

108 S 115a, Ü1 292a, Ü2 287a

109 Ü1 292b, Ü2 287a

110 Ü1 292b, Ü2 287a

111

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Şadme-i âzârıma tâb-âver etmem düşmeniñ
Cünne-i perhâş-ı istilâsı ben dīvâr ise
- 2 Hall eder dervâze-i hışnında dest-i satvetim
Kıfl-ı zencîr-i muṭalsem-berle bendi var ise

112

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Zıkr ü tesbîḥ ederek rāh-ı hacda
Sübḥa-i nāḳa süvâr etdi benânı ḥacı
- 2 Vaṭana 'avdede sâ' at gibice koyunda
Nāḳadan indigi sâ' atde bulundu ḥacı

113

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Denî-ṭıynet ne deñli kâmet-i sa' yın bülend etse
Ne mümkün cāygāh-ı ehl-i ḳurba çehre-sâ olmak
- 2 Meger pây-ı hübüṭu rāh-peymây-ı şu' üd olsa
Olur mu hiç sipihre rîsmân-ı çeh resâ olmak

114

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

- 1 'Aşıklarına bezm-i şebistân-ı emelde
Oldukça emārât-ı tegāfûl o kâmerde
- 2 Tîr-i sitemin her ne kadar etse ḥalîde
Şevḳiyle gerek sîneyi germek oḳa merde

115

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Görürken şavlet-i azrâr-ı bî-hüşânesin ḥalka
Ḥayât-ı cānıñ olsa mihrine meyl etme cānîniñ
- 2 Cināyet-pişegânı beste-i zencîr-i buğz eyle
Rikâb-ı 'işretin mağlûl-i ikrâh et mecânîniñ

111 S 115a, Ü1 292a, Ü2 287a

112 S 115a, Ü1 292a, Ü2 287b

113 S 115a, Ü1 292a, Ü2 287b

114 S 115a, Ü1 292b, Ü2 287b

115 S 115a, Ü1 292b, Ü2 287b

116

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Hemîşe rîziş-i eşk oldu ey dil ẖurdenî çeşme
Bu germiyyetle gitdikçe aña yem nem kadar gelmez
- 2 Anı ben güyiyâ bir eşheb-i menhûma beñzetdim
Degil bir yem gözünde heft yem bir yem kadar gelmez

117

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Zâhid saña 'atâsı dü şandük-ı zerse de
Bugz et nevâl-i suhtunu şâhın kızar bozar
- 2 Hırşa tecennüb eyle fidâdan kanâ'ati
Zirâ mizâc-ı hâli düzer şandığın bozar

118

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Ecnâd-ı şeyâtın ile pürken bu cihânın
Peyveste tükenmez ne cidâli ne meşâfi
- 2 Âlûde kalır demle 'uyûnuñ kaçarâtı
Bir dide-i hûn-bârda gelmez neme şâfi

119

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu demde merde şefkat vâlid ü mâderden olmazken
Ümîd etmek ne lâyıķ re'fet-i ahvâl ü a'mâmı
- 2 Nice ehl-i riyâda nûr-bîn-i rûy-ı şıdķ olsun
Meger derk-i şuverden dide-i ğam-dide a'mâ mı

120

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 N'ola sultân-ı heft iklîm olursam
Alınca ta'm-ı la'l-i şehd-i yâri
- 2 Ki ol ta'm-ı nefisi gûş edeydi
Geçerdi hasretinden şeh diyârı

116 S 115a, Ü1 292a, Ü2 287b

2 bir yem kadar S: bir nem kadar Ü1, Ü2

117 S 115b, Ü1 292a, Ü2 287b

118 S 115b, Ü1 292a, Ü2 287b

119 S 115b, Ü1 292b, Ü2 288a

120 Ü1 293a, Ü2 288a

121

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Bezm-i felekde mest-i müdām-ı ümîd olan
Olmaz rehîde şadme-i renc-i humârdan
- 2 Deşt-i hevesde fikret-i neyl-i şikâr ile
Bulmaz hâlâşa fûrşati dām-ı şikârdan

122

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Erzâlden te'allüm-i ders-i tevehühşe
Evkât-ı rûz u ezmine-i şeb kâlîledir
- 2 Olmaz vidâd-ı Müslime Efrenc müncezib
Zîrâ ki ünsü şabkalınıñ şabkalîledir

123

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Vaşşî-meniş ol dâmen-i ünsiyyeti halkıñ
Çek zümre-i şeytân-nihâd-ı hemecinden
- 2 Âdemle konuş ins ile ünsiyyete meyl et
Hall et girih-i hâbl-i vişâli heme cinden

124

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Her mevci küh-ı münkalib-i âteş olsa da
Pây-ı şinâh-ı tākatiñe et memer yemi
- 2 Zinhâr cevfi 'işmeti 'İsî-penâh iken
Şâyân-ı zaḥm-ı sūzen-i ifk etme Meryemi

125

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Mübtelâ-yı illet-i âşüb eden maḥlûkunu
Hâli gör kim mübtelâlardan yine ister rızâ
- 2 Sîret-i 'udvân ile ümmîdvâr-ı mihr olur
Şübhe yokdur var ise 'aqlın buyurmuşdur kazâ

121 Ü1 293a, Ü2 288a

122 S 115b, Ü1 293a, Ü2 288a

123 S 115b, Ü1 293a, Ü2 288a

124 S 3a, Ü1 293a, Ü2 288b

125 S 3a, Ü1 293a, Ü2 288b

126

- 1 لازم العز في رخاء وبؤس
واحتر زان ترى خسيسا نفيسا
- 2 فانختال لسالك لجمار
يرتجى طبته مسافة عيسى

127

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Şimdi her zād-res-i şofra-i cū'-ı fuḳarā
Olmagın pīşe-i infāḳa riyā'en sā'ī
- 2 'Āleme şafḫa-i manzūme-i en'āmında
Olmadan nādim olur bir elif-i işbā'ı

128

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Şahn-ı çemende zırve-i kāḫ-ı riyāzında
Ol kim ḫariş-i neş'e-i bād-ı bahār olur
- 2 Ḥalvetgehinde mirveḫa-i dest-i yār ile
Müstagnî-i müsā'ade-i rūzgār olur

129

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 'Āşıḳın çehre-i germā-zede-i sīnesine
Bād-biz ile döner bād-ı dem-i feryādı
- 2 Maşraf-ı merdüm-i maḫrūr-ı ḡarāma yoḫsa
Ne yeter mirveḫadan bād-ı hevā irādı

130

mef' ūlū fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Efzūn idi ḫarāret-i ḥummā-yı reşk ile
Gıtdikçe tāb-ı ḫatır-ı ḥüssādımız bizim

126 Ü1 255b, Ü2 288b (Ü1 293b'de tekrar yazılmış)

127 S 3a, Ü1 293b, Ü2 288b

128 S 111b, Ü1 293b, Ü2 288b

129 S 111b, Ü1 293b, Ü2 288b

130 S 111b, Ü1 294a, Ü2 288b

- 2 Bildirmeseydi mirvehamız nuṭḡ-ı hāl ile
Bād-ı hevādan olduğun irādımız bizim

131

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Şime-i imsāki idmān eyle vaḡt-i 'usrda
Pīşe-kārān-ı seḡā-yı Hāteme uy ḡunyede
2 Dil-nevāz-ı ehl-i inşāf ol sitem-kārān içün
Tiḡ çek olduğça şemşir-i veḡā uygun yede

132

mef' ūlū mefā' ilū mefā' ilū fe' ūlün

- 1 Geldikçe direm-dār olana ḡavf-ı te' addī
Reh-zenden olur merde emān bī-diremīde
2 Bī-mīve ana lerziş-i bīmiñ yeri yokdur
Kimden görecek seng-i cefā bīd-i remīde

133

mef' ūlū fā' ilātū mefā' ilū fā' ilün

- 1 Ġurbāl edince nüh felegi her ḡadeng-i āh
Mazlūm-ı dil-şikeste gibi ol kemīneden
2 İfrāt-ı cehl ile şeh-i ḡaddār-ı dil-şiken
Pā-māl eder felek demesin ūlkemi neden

134

fe' ūlün fe' ūlün fe' ūlün fe' ūl

- 1 Tahāretledir ūlfet-i zāt-ı pāk
Ki her ḡāh eder iḡtilā ṭīb ile
2 Ḥabīşān ile imtizāc eylemez
Ciyefle nice iḡtilāṭı bile

135

mefā' ilün mefā' ilün fe' ūlün

- 1 Diliñ me'nūs-ı tārīk-i riyādır
Yaḡışmaz sāḡar-ı ḡaṭır-fürūza

131 Ü1 294a, Ü2 288b

132 Ü2 289a

133 Ü1 296a, Ü2 289a

134 Ü1 296a, Ü2 289a

135 Ü1 296a, Ü2 289a

- 2 Mürîdâ küze-i şahbâdan el çek
Degil lâyıķ o küze her ökûze

136

fe'îlâtûn mefâ'ilûn fe'îlûn

- 1 Mevsim-i şayf olunca yelpaze
Mürğveş kâr-ı cünbiş-i per eder
2 Gûyiyâ şâh-ı sâ'id-i yâre
Meyl-i pervâz içün қanat bağlar

137

fe'îlâtûn mefâ'ilûn fe'îlûn

- 1 Merdüme cünbiş-i leṭâfet ile
Dil-i pür-tâb-ı hemmi şâd eyler
2 Dil-beriñ evc-i dest-i nâzında
Her ne dem ki şabâ da cılve eder

138

fe'îlâtûn fe'îlâtûn fe'îlâtûn fe'îlûn

- 1 Nân-ı suḥtuñ eşerin bilmiş olaydı ābâ
Suḥt ile perverişin etmez idi ebnānıñ
2 Fem-i ebnâsına bir vech ile lâyıķ görmez
Suḥtdan kârih iken lezzetini eb nānıñ

139

mef'ûlû mefâ'ilû mefâ'ilû fe'ûlûn

- 1 Bî-neş'e-i mey hem-dem-i hemm olma derûnu
Ma'sûķa-i şahbâya ḥariş et meyelâne
2 Müşt-i hevesi merkez-i şâhîn-i müdâm et
Tâ dilde kelâgân-ı hümûm etmeye lâne

136 S 111b, Ü1 294a, Ü2 289a

137 S 111b, Ü1 294a, Ü2 289a

138 S 111b, Ü1 294a, Ü2 289a

139 S 111b, Ü1 293b, Ü2 289a

140

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Bu şân-ı pest ile āyā neden ki ey süflî
Livā-yı kadrîniñ olduñ harîşi i' lāniñ
- 2 Niķāb-ı çehre-i kārîñ sevād-ı vechiñdir
Şani' -i zîştîni esrârîñ oldu i' lāniñ

141

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Olur ser-mest-i hayret 'āşık-ı bî-dil hırāmından
'Abeş sāmān-rübādır qaddi yârîñ bu reşākatle
- 2 Kemāniñ eylemiş āvîze tāk-ı ebruvānında
Qabûl eyler degildir nāvek-i nāzı reşā katle

142

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ehl-i 'acziñ muktezā-yı vaqt ü hālîñ derk edip
Yāver ol her bir mecāl ü tâbdan bî-māyeye
- 2 Nerm teshîl eyle şa'b etme gîdā-yı 'ācizi
Nān-ı huşkü pîr-i bî-dendān nice bî-mā yeye

143

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Zāhidā sen her kes-i bî-'işmete dil-bend iken
'Unf ile rinde demek lâyıq degildir kûs meye
- 2 Terk-i ta'nîf et ki zîrā meşreb-i rindānede
Duğter-i ra'nā-yı rez şāyeste olmaz küsmeye

144

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Etmeseydi kaçd-ı zağm-ı i' tidā yek-dîgere
Dāderān etmezdi 'uķbāda maķar dūzağları

140 S 111b, Ü1 294a, Ü2 289b

1 şân-ı S, Ü2: nişân-ı Ü1

141 S 111a, Ü1 296a, Ü2 289b

142 S 112a, Ü1 296a, Ü2 289b (Ü1'de bu kıt'anın ilk iki mısraı ile bir sonraki kıt'anın son iki mısraı beraber yer almaktadır)

143 S 112a, Ü2 289b

144 S 111b, Ü1 296a, Ü2 289b

- 2 Dehrde zîrâ ki düşmenden füzûn cerh etmede
Kavs-ı keyd-i ihveden tîr-i ciger-düz ahları

145

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Zihne reh-yâb eylese ehvâl-i ferdâyı eger
Kimse almazdı bu gün hiç ta'm-ı 'ayş-ı ergadı
2 Fikret-i imrûza haşr etmezdi vaqt ü fûrşatin
'Aklı olsa yevmine tercih ederdi er gâdı

146

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Hüsâm-ı gamzesi bürrân iken o hûn-rîziñ
Fesân-ı nâz ile bilmem yine nesin bilebilir
2 Çevirdi bürka' ı 'akreb göründü zülfü baña
Nigâhıñın yeri derken riyâz-ı sünbüle dir

147

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Ağniyâ tâ o kadar batla muşır olmuşt kim
Taleb-i Hâkdan aña ye's-i dil-i nâs ister
2 Dâyni da'vet-i şer' etse eger kâdiden
Şakq-ı imhâle bedel hüccet-i iflâs ister

148

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Şükûh-endâz-ı heft iklim olursa
Şafâ yok merde şâhib-mesnedide
2 Ki sultân u gedâ da mün'adimdir
Dili dest-i kederden mes-ne-dide

149

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Peymûde kıldı kâkül-i müşgîn-i yârden
Ser-tâ-çadem teseddül-i her târ-mû çadin

145 S 111b, Ü1 296b, Ü2 289b

146 S 112a, Ü1 296a, Ü2 289b

147 Ü1 297a, Ü2 289b

148 Ü1 297a, Ü2 290a

149 Ü1 297a, Ü2 290a

- 2 Ol şevk ile zebâne-i sūz-ı derūnumuz
Pest etdi dūzahıñ leheb-i nār-mūkadın

150

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Āvīze-i miyānı şüreyyâyı eylesem
Uymaz sarây-ı behcet-i yâriñ revâkına
2 Bu hüsn-i nâ-nümûde ile pây-ı şūhuna
Reng-i 'izâr-ı hūr olur ancak revâ kına

151

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Üstüvâr-ı mevkıf-ı yümñ eyle pây-ı gayreti
Bil ki şân-ı meymene olmaz 'adıl-i meysere
2 Etme tahrik-i kadem 'işretgeh-i bezm-i meye
Kim humâr-ı gâfleti pâyende eyler mey sere

152

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Faşl-ı şitâda fâkihe-i nâra cân atıp
Vaşfiyla mülzem etme diliñ ıstılâha sen
2 Kim şüfiyâ bu sendeki evzâ'-ı serd ile
Nâr-ı lezâda etsen olur ıstılâ hasen

153

mef'ülü fâ'ilâtün mef'ülü fâ'ilâtün

- 1 Lâyık degil kanâ' at ol şūh-ı şive-kârıñ
Her hokka-i lebinden gül-ğand-ı büse-ğāya
2 'Uşşāka nâ-revâdır kaşr-ı emel o yâriñ
Oldukça i' tiyâdı peyveste bu seğāya

154

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Def -i şerr-i şerbet-i şahbāya ikdām eyleyip
Nehy ederdim reh-nümāy-ı şerr olan her şerbeti

150 Ü1 297a, Ü2 290a

151 Ü1 296b, Ü2 290a

152 Ü1 296b, Ü2 290a

153 S 112a, Ü1 296b, Ü2 290b

154 S 112a, Ü1 297a, Ü2 290b

- 2 Ehl-i şerriñ rişte-i meylin benim meylim gibi
Bette sâ' idim kabûl etse eger her şer beti

155

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Muṭrib sebū-yı bāde ne dem kulkul eylese
Hük-m-i muṭā'-ı sâz u nevā bil sebū sesin
2 Kim mürdeler ayağın öper duḡter-i reziñ
Ser-māye-i i'āde-i cān bilse bûsesin

156

Velehu Cevāben li-Maḡāleti Le'īm

- 1 يا لائما طبع الكريم بلومه
لا تسفهن تنصرا بكلام
2 ان الملامة للكريم اهانة
تومى لخلعك ربة الاسلام

157

Tazmīn

- 1 من اجل نصحى لجهال الورى عبثا
انى كات بذنب ليس يغتفر
2 ادا محاسنى اللاتى اسربها
هى الذنوب فقل لكيف اعتذر

158

- 1 ان تبتغى حرسا من كل ذى طمع
فتم ساليا ولا تحتج الى عسس
2 ولا تمل لمسليح خاب آمله
فاركب حمارا ولا ترقا على فرس

155 S 112a, Ü1 297a, Ü2 290b

156 S 112b, Ü1 297a, Ü2 290b (Başlık: S)

157 S 113a, Ü1 297a, Ü2 290b (Başlık: S)

158 S 112b, Ü1 297b, Ü2 290b

159

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Cāna senden ki o dem nefy olunup gitdi raķīb
Düşdü 'uşşāķa 'aceb ğulġule-i şādihā
- 2 Hāne vü hāne perestārını gördükde dedim
سخط الله عليها و على منفيها

160

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Olmaz devā-yı selb-i riyāsız şifā-pezīr
Zāhid ne deñli 'illetine çāre-yāb ise
- 2 Bulmaz kenār-ı cūda nemāyī nihāl-i ħuşķ
Tedbīr-i kār-ı kaţ' ile dir çāre yābise

161

- 1 دل درمانده گان اهل دلربا
بدین علم چرا خواهش نمودن
- 2 نباشد دلخوشی با مرد عقل
که کامشرا شود بودن نبودن

162

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Zātım cihāna lāzım iken ğarb-ı ķahr ile
یا صاحب الاساءة جهلا کسرتنی
- 2 Şemşīr-i inkisārımı ammā bilmediñ
Bi'l-cümle yek-ten olsa bu 'ālem keser teni

163

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Firāş-ı vuşlatına ruĥşat-i düĥül içün
Nigāhı nāz ile ħ'ābide-i tenāvümdür

159 S 112b, Ü1 297b, Ü2 290b

160 S 112b, Ü1 297b, Ü2 290b

161 Ü1 298a, Ü2 291a

162 Ü1 298a, Ü2 291a

163 Ü1 298a, Ü2 291a

- 2 Dili girifte-i dām-ı teğāfūl eyleyemez
Benim ki çokdan o şūh-ı sebūk-ten avumdur

164

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Cihān t̄alibleri menhūm-ı 'ilm-i bī-' ameldir hep
Ki sīr olmazlar ašlā lezzet-i nuql-ı terācimden
2 Benimse ni' met-i itkān-ı h̄ikmet kuvvet-i cānımdır
Anı tenhāca yerdim olsa bir nān-ı ter acımdan

165

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

- 1 Qarīn olmaz h̄iṣāl-i ādemīyyet
Ṭama' la māl içün her rū-be-Hinde
2 Belāhetle beyābān-ı cihānıñ
Vaḳār-ı şīri umma rūbehinde

166

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

- 1 Bulunmaz ittīṣāf-ı kibr ü naḥvet
Sitemle celb-i mālīñ kārīhinde
2 Qanā' atle ṭama' hem-pīşe olmaz
Cüdādır kār-ı Rūmī kār-ı Hinde

167

- 1 ابصرته سزرا لما الفيته
فى غفوة لهواى اذهو ناظرى
2 لما علمت يقينه لصبابتى
غلف الحيا لناظرى من ناظرى

164 Ü1 298a, Ü2 291a

165 Ü1 298a, Ü2 291a

166 Ü1 298a, Ü2 291a

167 S 112b, Ü1 297b, Ü2 291a

168

- 1 حرارتکش تاب هجران یار
نیاساید از ظل بید و چنار
- 2 نیابد ز گرم و سردی اثر
بسوزان غمرا چه نار و چنار

169

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

- 1 Zâhid haşem-i 'izz ü kanâ' atle muhakkaḳ
İskender ü Dārācasına şāh idi kevne
- 2 Mānende-i eclāf eger bî-ḥiredāne
Dil vermese germiyyet ile şāhid-i kevne

170

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

- 1 Çerḫ-i dūn medyūn-ı keyd-i ḥaşm-ı hecr-i yār iken
Vām-ı keyd-i ḡayra da 'uṣṣāḳı tekfil etmesin
- 2 Rāzıyız taḥfife meyl etmezse bār-ı minnetin
Püšte-i nā-çizini minnetle tek fil etmesin

171

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Debîr-i bed-raḳam u defter-i ṭama' dā'im
Midād-ı ḫırş ile ser-şār eder devātini
- 2 Ki bāḡa varsa temāruż-nümā olup fi'l-ḫāl
Diler ki müft edeler derdine devā tîni

172

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Fezā-yı dehrde güm-nām-ı ḥüsn-i şöhret olur
Kümeyt-i sāḡar ile geşt eden meyādini

- 2 Melîk-i dāniş ü pākîze-şöhret oldur kim
Su'âl olunsa aña bilmeye mey adını

173

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Bu meydân-ı cefâda kırtulurduķ cevri-i a'dâdan
Şudûruna sinân-ı kahr u tedmîri şokan olsa
- 2 Mey-i gül-gün idi tefrih-i dehre hûn-ı düşmenden
Mecârisindeki her nehr-i câriniñ şu kan olsa

174

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şakın bu haclegâh-ı dehrde behcet-nümâ zenden
Şereh-kâr olma hâdrâ'u'd-dimen her nâmı Kûlşûme
- 2 Benim zîrâ ki vuşlat-hâne-i gülzâr-ı âlemde
Degil hem-ser-i meşâm-ı şehvetimde büy-ı gül şûma

175

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Her Zelihâ kim bu Mısr-ı dehrde
Dest-i meyli dâmen-i Yûsufladır
- 2 Olma mağlûb-ı hevâ-yı vuşlatı
Yu gönûlden mihrini yu sifledir

176

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Şafâyı nûş-ı meyi zâhid âşikâr etme
Nihûfte et anı bir duhter-i cemîleyle
- 2 Nehâren eylemeden de mülâzım-ı hâzer ol
Mu'ayyen eyle hemân sâgar-ı Cemi leyle

173 S 112b, Ü1 298b, Ü2 291b

174 S 113a, Ü1 298b, Ü2 291b

175 S 113a, Ü1 298b, Ü2 291b

176 S 113a, Ü1 298b, Ü2 191b

177

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Ehl-i hūşa nā-sezādır i' tiyād-ı lāğ ile
Dem-be-dem yād eylemek geh ferbiḥ ü geh lāğarı
- 2 Yāve-gū oldukça zīrā kim miyān-ı ḥalkda
Dāver-i dehr olsa da bī-kıymet eyler lāğ eri

178

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

- 1 O şūḥuñ kākül-i ḥ ōş-nekhetinden
Rehindir cevdet-i her bū serinde
- 2 Ki tāb-ı meyle gül-berg-i ruḥundan
Ḥayāt-ı cān olur her būse rinde

179

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 جهان بهمزده شد از تغافل زسهو
متی بسکرة وجدی اصابنی وسنی
- 2 Kō zūlf-i yāri de ey dil ḥayāl-i ḥ ābıñdan
Kemend-i reşk ile şāyed aṣa beni ve seni

180

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Dest-i kerīhi yāre dirāz etme zāhidā
Lāyık degil o gül-bedene sen ulaşasın
- 2 Olmaz yediñ sezā-yı ṭahāret bu ḥāl ile
Kim ṭu'me-i kilāb olacak sen o lāşesin

181

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Tekellüfsüz cihān-peymālarız peyk-i ḥayālāsā
Bizi ṣann etme kim pā-beste-i ḳayd-ı kürāsīyiz

177 S 112b, Ü1 298b, Ü2 291b
1 lāğ ile S, Ü2: lāf ile Ü1
178 S 112b, Ü1 298b, Ü2 292a
179 Ü1 294b, Ü1 294b, Ü2 292a
180 Ü1 295a, Ü2 292a
181 Ü1 295a, Ü2 292a

- 2 Ki biz keşti-nişin-i şurta-i deryā-yı tevfiķiz
Budur cāy-ı ‘aceb kim ‘ayn-ı mecrāda gürāsīyiz

182

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Enin-i hecr ile dāyim vürüda fūrce bulur
Ėamın te‘ārüfũ gönlümle tā sesindendir
- 2 Diliñde ketm-i enine hücüm-ı Ėayret ile
‘İlāc bulmadığı cümle tasasındandır

183

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Zāhidiñ fikri dil-i zārımı teşviş eyler
كلما نادمني في خلدي جربني
- 2 Mesned-i ‘izz-i ķanā‘atde muķim olduķça
Eşer-i tāmī‘ası mülzem eder cerre beni

184

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 řeyĖden ĖāĖiř-i rüşd eylemeden müctenibim
كلما لذت به في املی غيبني
- 2 Taleb-i himmet-i iblāĖ-ı hüdā etdikçe
Himem-i fāsidesi ķāyid olur Ėayya beni

185

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Luťf-ı řāĖile mücerred Ėünkü
Ėadr-i ‘ilm ü ‘ulemā cāhiledir
- 2 MebĖař-ı sāhirede anıñ içün
Ėadr-i ‘ilmi ‘ulemā cāhiledir

182 Ü1 294b, Ü2 292a

193 Ü2 292a

184 Ü1 295a, Ü2 292a

185 S 113a, Ü1 262a, Ü2 292b (Ü1 294a’da tekrar edilmiş)

186

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Menhüm-ı kâr-ı şakvet olur hizb-i eşkıyâ
Nâra düşüp buluncaya dek tâ beliyyesin
- 2 Cism-i habîşi tâbe-i dūzaḥda kavrulup
Dühn-i müzâb edinceye dek tâbe liyyesin

187

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Meyl eder naqd-ı riyâsıyla şirâ-yı dūzaḥa
Eylemez ragbet-i behişt içre na'im-i sermede
- 2 Zâhid olmaz râgıb-ı ârâyiş-i kaşr-ı hulûş
Ferş-i tâtın kalır ḥâk-i riyâya sermede

188

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Nice ḥurrem-dil-i ḥırmân olur naqdîne-i cânla
Ḥarîdârân-ı metâ'-ı seyr-i ḥüsnüñ veş bu kâlâya
- 2 Ki va'd-i luṭf ile ḥandân iken me'yûs olup şimdi
Ne'amlâ şâd olanlar eylemezler mi bükâ lâya

189

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Tab'a şâyeste bulak kıyası deyü nâzır iken
Gelicek mişmiş-i ḥoş-ṭa'm-ı nefis-i Ḥamevî
- 2 Beledi zâ'ikayı reşḥ-i gül-âb-ı nâba
Kıomadı ḥâhişi ümmîd-i gül-âbıñ girevi

190

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Her ferḥ-i mâkiyân ile hem-bâl-i 'azm olan
Bulmaz firâz-ı naḥl-ı vişâl-i perîleri
- 2 Pes-mânde-i ḥazîz-i tedennî iken anı
Pervâza inhimâk ile çekmez per ileri

186 S 113a, Ü1 294b, Ü2 292b

187 S 113a, Ü1 294b, Ü2 292b

1 ragbet-i behişt içre na'im-i sermede S, Ü2: ragbet-i na'im içre behişt-i sermede Ü1

188 S 113a, Ü1 294b, Ü2 292b

189 S 113a (Üzerine çizgi çekilmiş)

190 S 114a, Ü1 294b, Ü2 292b

191

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

- 1 Arada kalmamışdır da'vî-i dâd u sited şimdi
Ġarîm-i ğamla deynin ħâtır-ı şeydâ ödeşmişdir
- 2 O şûhuñ zaĥm-ı nûk-i ğamzesinden şimdi memnûnuz
Diliñ zîrâ mücerred dümmel-i derdin o deşmişdir

192

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Derûn-ı ħücrede tenhâ-nişîn olup zâhid
Çemen şafâsını tarĥ eyleme riyâzetle
- 2 Riyâza laĥm-ı kebâb u meyi müheyyâ kıl
Riyâzeti қо ol âmâde-i riyâz etle

193

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

- 1 Tab'-ı segvâr ile geç rûzî-i pâk istemeden
Zâhidâ meşrebiñe cîfe ara cîfe yarar
- 2 Nice pâkîzeye pâkîze ğidâ enfa' ise
O kadar me'kele-i cîfe ara cîfe yarar

194

mef'ülü fā'ilâtü mefā'ilü fā'ilün

- 1 Dest-i latîf-i yâre ki ifrât-ı ħüsnden
Doymaz mecâl-i reng-i ħinâ iftirākına
- 2 Ārâyîş-i leţâfeti zâtî degil deyü
Sû'-i edeble eylemesin iftirâ kına

195

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Neşâtı merdüm-i şâfi-nihâd-ı iĥlâşîñ
Dilinde 'ıtr-ı ħulûşuñ revâyiĥile olur

191 S 114a, Ü1 295a, Ü2 292b

192 S 113b, Ü1 295a, Ü2 292b

193 S 113b, Ü1 295a, Ü2 292b

2 enfa' ise S: maţlab ise Ü1, Ü2

194 S 113b, Ü1 295a, Ü2 292b

195 S 113b, Ü1 295b, Ü2 293a

1 şâfi-nihâd-ı iĥlâşîñ S, Ü2: şâf-nihâd-ı aĥlâķîñ Ü1

- 2 Velī nebāhet-i şıdka qarīn iken şanma
Ḥadī‘a-sāz-ı riyādan revā-yı ḥile olur

196

mef‘ülū mefā‘ilū mefā‘ilū fe‘ülün

- 1 Şanma şuver-i şahn-ı şanem-ḥāne-i ma‘nā
Meşhūd ola hep çeşm-i ḥayāl-i bülegāya
- 2 Kim levḥ-i taḥayyülde her etdikçe te‘emmül
Mümkin mi teşāvir-i me‘ānī bula ḡāye

197

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Sūz u tāb-ı ḡuşşa bī-sāmānī-i hicrān ile
Tā ki kânūn-ı fu‘ād içre tenāhī bulmaya
- 2 Ḥayretinden sūziş-i izhār için ḥavfım bu ki
Cüst-ü-cū etdikçe cevfinde ten āhı bulmaya

198

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Sāḥa-i dehrde Mehdī-i zamān olsa daḥi
Merdüm-i ‘ādile yokdur yeri bī-ḥad dādıñ
- 2 Olmasa ādem ü ḥayvāna eger kayd-ı edeb
Bī-sebeb luṭfu nedir silsile-i ḥaddādıñ

199

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Ḥadeng ü deşneyi cevlänger-i şināḥ eyle
Hemīşe cūy-ı ten-i düşmene semek yerine
- 2 Ḥadengi zaḥm-ı dilinden keşide etdikçe
Hemān dūrūra bedel rīze-i sem ek yerine

196 S 113b, Ü1 295b, Ü2 293a

197 S 114a, Ü1 295b, Ü2 293a

198 Ü1 299a, Ü2 293a

199 Ü1 299a, Ü2 293a

1 deşneyi Ü2: deşnemi Ü1 / cevlänger-i Ü1; cevlängir-i Ü2

200

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ülfet-i her ferye-güdan kendiñi āzāde kıl
Kārih ol güftār-ı merdūdun gehī gerçekte de
- 2 İğtinām-ı iftirāk eyle vişālinden çekil
Şoḥbetine dest-i rağbetle seni ger çekse de

201

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Bīm-i ta' n-ı zāhid-i ḥušk eyleme şahrāda çek
Sākī-i meh-pāre her şundukça gül-gün bādeler
- 2 Kec bakarsa meclis-i inse ne gam kim çeşmine
Ḥāksār-ı intikāmı ḥāk-biz-i bād eler

202

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ḥāne-bizār-ı gürūh-ı bī-vefāyānız Edīb
Meyl-i ḥātırla bizi zann etme her nādideyiz
- 2 Maḥrem olmaz dāniş-i her pilverle qadrimiz
Qıymeti mechül olan bir gevher-i nā-dideyiz

203

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Zāhid n'ola ḥuzū' ile alsa selāmını
Hiziñ ki çeşm-i āleti şevk ile yaş döker
- 2 Hiç eylesin mi ḥalle-i terk-i edeb o kim
Her rüz u şeb ḥuzūr-ı qafāsında diz çöker

204

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Cezb eder lā-büd kudūm-ı mevsim-i ürd-i behişt
Bülbülü dey-māh mehcūr-ı gülistān etse de
- 2 Lā-cerem şirāze-gir eyler nesim-i nev-bahār
Bāğıñ evrākın ḥazān bir dem perişān etse de

200 Ü1 299a, Ü2 293a

1 gehī Ü2: eger Ü1

201 Ü1 299a, Ü2 293a

202 Ü1 299a, Ü2 293a

203 Ü1 295b, Ü2 293a

204 S 114a, Ü1 295a, Ü2 293b

205

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Her müjen bir nev-fetîl-i merhem-i bih-büddur
Sîne-i sūrâh sūrâh-ı dil-i dīvānede
- 2 Rişte-i gîsû-yı müşğîniñle her müy-ı haññ
Reşk-i mîl-i sürmedir çeşm-i 'alil-i şānede

206

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Kûşûrundan hacel ger müdmin-i keyf-i nedāmetse
Zebān-ı ta' nı teslîṭ eyleme mey-h'ār u bengîye
- 2 Fücûrun setr eden her şahşa işbât-ı fücûr etme
Cüdā et da' vî-i ḥüsn etmeden mir'atı zengîye

207

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ülün

- 1 Bilinmez etmedikçe āzmāyış
Sühûletle çekilmez evli yayı
- 2 Ki çekse çille-i sahtı be-yek rûz
Eder fersûde-bāzû evliyâyı

208

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Eşheb-i her dem revân-ı 'azmime lâyıḳ degil
İnhîşâr-ı iktifā şeb-rûlarıñ şeb-dîzine
- 2 Nāka-i şevķim şabā-reftâr-ı şubḥ u şām iken
Eylesin bend-i 'ikālinden ḥayā şeb dizine

209

mef' ülü fâ' ilâtü mefâ' ilü fâ' ilün

- 1 Halka 'atāsı kendüye tekrîr-i 'avd eder
Bezle nice muşırır ise şeh regāyibiñ
- 2 Zîrā ne dem ki şehir-i vaṭandan cüdā düşe
'Azm-i rücû' u maṭlabıdır şehre gāyibiñ

205 S 114a, Ü1 295b, Ü2 293b

206 S 114a, Ü1 295b, Ü2 293b

207 S 114a, Ü1 295b, Ü2 293b

1 Bilinmez S, Ü1: Bilmez Ü2

208 S 114a, Ü1 299a, Ü2 293b

209 S 114a, Ü1 299a, Ü2 293b

210

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Yā dem-i āhıñla söndür iltihāb-ı sīneñi
Dem-be-dem itfāya rızān ol gözden yā nemi
- 2 Lā-cerem tedric ile eyler kabūl-i intıfā
Sine zīrā eşke istigrāk ile hiç yana mı

211

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Hışul-i irtivā ke's-i dihāk-ı la'l-i nābından
Zebān-ı sūz-ı dilden dil-bere bī-serd-i rāz olmaz
- 2 Mutarrā olmadan reşh-i gādīr-i eşk-i hasretle
Felekde bāğ-ı ümmidiñ nihāli ser-dirāz olmaz

212

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 Āsūde-i zehāb-ı tarīk-i tevekkül ol
Vehm-i gezend-i bī-eşeri қо pelengden
- 2 Hālik saña ki pāy-ı pelengānı leng ede
Mümkin mi bīh-i renc-i 'arec қopa lengden

213

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

- 1 'Ömrüñ çü-Nūh olursa da olma rübūde-dil
Sehlü'n-nefād olan bu sünün-ı қalāyile
- 2 Rāh-ı bekāya pāy-ı zehābı zehebden et
Қılma rikāb-ı 'azmī müzeyyen қalay ile
- 3 Olmaz gülüñ şebātı vidā' -ı bahār ile
Mümkin degil leṭāfet-i gülşen қala yıla

214

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Vaşf-ı cām-ı 'aşqda rindān-ı ser-mest-i hevā
Hep benimle hem-zebān-ı Hāfız-ı Şirāzdır

210 S 114b, Ü1 299a, Ü2 293b

211 S 114b, Ü1 299b, Ü2 293b

212 S 114b, Ü1 299b, Ü2 293b

213 S 114b, Ü1 299b, Ü2 294a (Ü1'de son iki mısra bulunmuyor)

214 S 115a, Ü1 299b, Ü2 294a

1 rind-i ser-mest-i hevā S, Ü2: ser-mest rindān-ı hevā Ü1

- 2 Rûbehân-ı gurbe-tâb-ı deşt-i inkâr-ı Cehûd
Hıdr-ı âcâm-ı hevâda şanmasın şîr azdır

215

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Kazâ şaḥîfe-i cerr eylemiş bütün kevnî
Rûsûm-ı aḥruf-ı cerden maḥall-i ḥālî yok
- 2 Ki ka'r-ı yemde nihân-ḥâne-i yemde bile
Maşûn-ı silk-i lisân-ı taleb le'âlî yok

216

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Uşandık iltifât-ı sâķî-i peymâne-baḥşâdan
Ki mînâsında hiç bir neş'e yokdur i'tidâl üzre
- 2 Pey-â-pey nîme eyler câmı ki ser-şâr eyler birden
Hilâli râciḥ eyler bedre ki bedri hilâl üzre

217

mef'ûlû mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ûlün

- 1 Tâ lezzet-i infâķını ma'dûm ede kevnîñ
Mihr eyleme ḥ'ân-ı keremi bî-nemekîne
- 2 Kim kâ'ide-i şer'-i fütüvvette sezâdır
İnfâķına çeşm-i hevesi bî-neme kîne

218

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Nehmetle alma şayrafî-i kevn-i hâlikiñ
Dest-i nigâh-ı raġbete naķd-ı şümürdesin
- 2 Suḥt-ı nûķûdun eyleyip âgende cevfine
Tarḥ et zemîn-i züll ü hevâna şu mürdesin

215 Ü1 299b, Ü2 294a

216 Ü1 299b, Ü2 294a

217 Ü1 299b, Ü2 294a

218 Ü1 299b, Ü2 294a

2 hevâna Ü1: hevân-ı Ü2

219

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Hiziñ ritâc-ı rahne-i kün-ı büzürgüne
Zâhid sidâd-ı âletini eklemiş yine
- 2 Me'mûn edip mesâmi' i gülbâng-ı zârâdan
Kûs-ı tekiñ şadâsını kösteklemiş yine

220

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Demâ-dem cismimiz de müncezibdir
Niyâz-ı yâre sîne yarasına
- 2 Sipihriñ yoḥsa 'uşşâka ezâdır
Ġam-ı zer ve[rme]sine verme sîne
- 3 Lebîbe iġtişâb-ı mâla meyllen
Cefânîñ 'âlemîne 'âlemi ne

221

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Merd-i ġayret-kâra ḥ'oşdur neş'e-i peymāneden
Keyf edinmek düşmen-i bed-ḥ'âha kâr-ı keyferi
- 2 Bezm-i kâfir rezm-i aḥzâb-ı 'idâda ḥaḳ bu kim
Kârih-i şahbâ eder keyferle ḥâşıl keyf eri

222

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Râst olmaz ḳâlib-i elfâzda ma'nâ-yı kec
Müstakîm olmakla evrâḳiñ nuḳûş-ı mıştarı
- 2 Saḥt-dil nâ-dânı eylerdi lezâ lînet-peẓîr
Ṭabḥ ile olsaydı nânâsâ fûrunda mis tırı

223

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

- 1 Hüzâl-i fûrḳat-i la'liñle şahbâ
Çü-semdir ḡâm-ı cism-i nâ-bedîde

219 Ü1 300a, Ü2 294a

220 S 215a, Ü2 294a

221 S 214b, Ü2 294b

222 S 214b, Ü2 294b

223 S 215a, Ü2 294b

- 2 Raḥîk-i bezmgâh-ı cennet olsa
Nigâh etmez şarâb-ı nâba dîde

224

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Celb-i māl-ı suht için ehl-i riyā mecbûrdur
'Âleme izhâr-ı faḥr-ı hey 'et-i şeyḥānede
2 K'intifâ-yı şıdk ile kedd-i riyâsından bilir
Vâridât-ı gaybdan buldukça bir şey ḥānede

225

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 İhtisâd-ı leşker-i agyâr ile mümkün değil
Hâle-i âgûşa almak ol meh-i tâbendemi
2 Çâre-i vuşlat bulunmaz gerden-i agyârdan
Deşt-i kevne nehr-i seyyâl etmeyem tâ ben demi

226

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Lüzûm-ı sa' -yı bî-encâm ile bu 'âlem-i kevniñ
N'ola zâgânı rāh-ı iktifâ bulmazsa bebgāya
2 Ki muḳbil müdbiri [kendine] ta' yîn-i sebeb kılsa
Nehâr-ı ḥaşre dek ta' dād ile bulmaz sebeb gāye

227

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Hürmetin terk eyleyip muḳrâz-ı istikrâh ile
İsterim ser-rişte-i ümmîdi meyden kesmeyi
2 Lîk meyden gördüğüm ḥâlâtı idrâk eylese
Âşinâ-yı dest-i yād etmezdi hiç bir kes meyi

224 S 215a, Ü2 294b

225 S 215a, Ü1 300a, Ü2 294b

226 S 115a

2 [kendine]: Dikişli kısma denk geldiğinden okunamadı.

227 S 115b, Ü1 300a, Ü2 294b

1 istikrâh ile Ü2: istikrâz ile Ü1

228

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Fehmim cihānı bilmede baħr-ı muħiṭ iken
Kemter baķar benim yine her sifle pāyeme
- 2 Eyler ne gūne pāyemi pā-māle ictirā
Kim ğark olur eden heves-i vāz'-ı pā yeme

229

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

- 1 Pertev-i rüz-ı şafā çeşmime reh-yāb olmaz
Şeb-i yeldā-yı ğamıñ sitr-i deyācisinden
- 2 Mülhem-i lezzet-i gül-ķand-ı bahār eyleyemem
Velī zehr-ābe-i serdī-i dey acısından

230

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Esb-i caħıme nā'ib-i şūmu rüküb edip
Olsa girifte sicn-i seķar nā'ibātına
- 2 Geçmez şerāre-pāş-ı şürūr olmadan yine
Ķādī süvār olursa daħi nā'ib atına

231

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Meşāf-ı ğamda tā ol deñli maħrūr-ı 'anāyım kim
Dil-i teşnem müdām ħūn iķer cām-ı cemācimden
- 2 Simāt-ı deħrde maħrūmī-i kūt-ı meserretle
Ĥāyāl-i bāle gelmez neş'e-i cām-ı Cem acımdan

232

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

- 1 'Āşık-ı zāra fūrūĝ-ı rüy-ı yāri var iken
İltifātı şanma çerħiñ pertev-i şemsinedir
- 2 Sine-i dil-dār ile būy-ı semenzār istemez
Kim meşām-ı 'āşıkā şāyeste-i şem sinedir

228 S 115b, Ü1 300a, Ü2 294b

229 S 116a, Ü1 300a, Ü2 294b

230 S 116a, Ü1 300a, Ü2 295a

231 S 115b, Ü1 300a, Ü2 295a

232 S 115b, Ü1 300a, Ü2 295a

233

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

- 1 Gürcülerin giyâh-ı vücūd-ı redîsiniñ
Görmem nigâh-ı dîde-i rağbetle menbitin
- 2 Zann eylemem ki dâmen-i nāmûsu pāk ola
Gördükçe vefret üzre yaķasında men bitin

234

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Türehât-ı 'âlemi güş etmeden zann eylerim
'Âlem içre kendimi bir hâne-i bengîdeyim
- 2 Dehrde kayd-ı hayât ile muķayyedken henüz
Kurtulup mümkün mi âhar 'âleme ben gideyim

235

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 Eyledikçe âzmâyiş ańladım mâhiyyetin
Süflî-i hayvân-nihâdın yokdur insâniyyeti
- 2 Şafh edip ben niyyet-i işâl-i hayr etsem aña
İ'tidâsıyla baña etmekde insâ niyyeti

236

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

- 1 Dilîr-i kâr-ı fütüvvet ne deñli süst olsa
Hadeng-i himmetine gaybdan nişânedir
- 2 Le'im buhlu ğınāya vesîle etdikçe
Nişâr-ı cûduna ehl-i kerem bahânedir

237

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

- 1 Şürûṭ-ı düstî maḥmûlûdür yârân-ı devrânın
Bilinmez her işi dāniş-güzîne doĝru mergûbu
- 2 Müvālât-ı eḥibbâ şıdķa nā-maḥrûn iken zîrâ
Bilenlerden de yokdur kâbil-i ta'lim-i üslûbu

233 S 116a, Ü1 300a, Ü2 295a

234 S 117a, Ü1 300a, Ü2 295a

235 S 117a, Ü1 300a, Ü2 295a

236 Ü1 306b

237 Ü1 308b, Ü2 7a

2 eḥibbâ Ü2: (Ü1'de bulunmuyor)

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Edib olursa huli bend-i hilye-i ihlās
Cemāl-i mü'mine pīrāye-i nezāretdir
- 2 Bütün fevā'id-i İslām bundadır yoḥsa
Ḥilāfı bedreḳa-i cāde-i ḥasāretdir
- 3 Dü beyt-i kıt'a-nümünü aḥire derc etdim
Nu'ūt-ı fevzi ki aşḥābına beşāretdir
- 4 Ḥulūş u şıdk ile şabr u kerem daḥi re'fet
Şürūṭ-ı ḥamse-i İslāmdan 'ibāretdir
- 5 Şehādet ile şalāt u sıyām u ḥacc u zekāt
Bu penc ḥaşlet-i maḳbūleye işāretdir

ELGĀZ

1

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nedir o tuhfe-i lec-maṭla' u hezec-maḫṭa'
Ki oldu ismi dehen-sūz u cismi müsteṣnā
- 2 Egerçi cānı var ammā ki cismi bī-cāndır
Anası ḫāl-i ḫayātında ḫāliyā ḫublā
- 3 Bakılsa nāmına etmekli er gibi görünür
Bu türş rüyü ile tatlı şohbeti ammā
- 4 Ğarībdır ki cinān u caḫīmi cem' etmiş
Erenleriñ biri de anda eylemiştir cā
- 5 Egerçi ülfeti insiler ile peyveste
Velik cinn ile olmakda muṭṭaşıl hem-pā
- 6 Büzürg ü ḫ'urd ile vardır 'aceb mümāṣātı
Dilimli ḫāvuk ile mollā-zādedir gūyā
- 7 Cerinde küfteveşdir mişāl-i zībāsı
Velik ṭavr-ı enāniyyetde bī-pervā
- 8 'Acībdır hele terkīb-i nām-ı nāmisi
Ḥurūf-ı cerr ü recā nefy ü şartı eyler edā
- 9 Edīb bu lügaz-ı dil-pesendi ḫall edene
Sipihir efser-i mihr ü mehin giyirse sezā

2.

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nedir o nesne ki iḫbālī içredir idbār
Ki varın etmede aşḫāb-ı şervet aña nişār
- 2 O deñli naḫl-ı kelām ile şöhreti var kim
Ne söylenirse bulur iştiḫār der-bazār
- 3 Qadīm merci' idir ḫayl-i ser-bülendānıñ
Aḫar gelir aña cümle metā' -ı şehir ü diyār
- 4 Başıyla ayağı birdir bakılsa zāhirde
Ki 'aks ü ḫalb ile mümkün değil anı ızrār

Başlık Ü2: Lügazāt Ü1

1 S 96b, Ü1 302b, Ü2 246b

4 Erenleriñ S, Ü2: Erenler Ü1

8 şartı S, Ü1: şürūṭu Ü2

2 S 97a, Ü1 305a, Ü2 246b

- 5 Vücūdunu gece gündüz ‘atāya vaqf etmiş
Tevāzu‘ ehli gibi zātı hıdmete der-kār
- 6 Velī bu hūy-ı bedinden tıbā‘ kārıhdır
Su ‘āl olunsa geh ikrār eder gehī inkār
- 7 Bakılsa şekline şüretde ahsenü’l-eşkāl
Sehāda şibhi bulunmaz desem daği yeri var
- 8 Velüddur doğurur geh zeker gehī ünsā
Ketümdur n’ola fāş eylemezse ger esrār
- 9 ‘Anāşır ile mevālīdi cümle hāvīdir
Kemāl-i vaşfına kādır mi mantıq-ı iş‘ār
- 10 Füşül-i erba‘a nezdinde hep müsāvidir
Harīf ü şayf u zemistān ile zamān-ı bahār
- 11 İşinde kimseye ašlā egerçi baş egmez
Velī metā‘ ı olur ihtisābdan bızār
- 12 Olur mişāl-i beşir ü gehī mişāl-i nezir
Münāfiķānedir eṭvārı eylemem inkār
- 13 Belīddir ki dem-ā-dem dökülmeden kaçmaz
Harām-zādedir ammā yine maķāle uyar
- 14 Hele efendiniñ hıdmetinde pervāne
Bulunsa n’ola ‘ālemde böyle hıdmet-kār
- 15 Edīb bu lügaz-ı pāki hāl eden ‘ārif
Sezādır eşheb-i çerḥ-i bülende olsa süvār

3

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

- 1 Nedir o şevher ü zen tuhfe-i zemīn ü zemen
Ki oldu piş ü pes-i nāmı bile zīb-i dehen
- 2 Hemīşe ‘ālem-i āb içre sekriñ yeri var
Ki rāḥ-ı ṭall ü nidādan ayık kalır mı içen
- 3 Dü ḥarf-i āḥir-i ma‘kūsun et der elbette
Dü ḥarf-i evveli merdāna ṭard ile okuyan
- 4 İçinde tīşe-i rāzıñ maḥall-i terkibin
Eder mu‘āyene fi’l-hāl diķkatle baķan
- 5 Bu lügaziñ evveli çāh-ı zeķan gibi nāzūk
Edīb āḥiri daği miyān-ı şekl-i ḥasen

6 gehī S, Ü2: gāh Ü1

8 geh S, Ü2: gāh Ü1

15 çerḥ-i bülende S, Ü2: çerḥiñ belinde Ü1

3 S 97b, Ü1 305b, Ü2 347a

4

fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Nedir ol kim laṭīf ü zībādır
Şaḥn-ı gülzāra revnaḳ-efzādır
- 2 Kādemo re 's-i kāmet-i cānān
Seri pāy-ı nihāl-i bāḡ-ı cinān
- 3 Pāy-ı 'ālemde gelmese yāda
Aña Mecnūn olurdu dil-dāde
- 4 Añ yerinden ayaḡı düşse hemān
Maḥv olur nūr-ı āftāb-ı cihān
- 5 Kim bu lügazı Edīb ederse beyān
Aña şad āferīn olur şāyān

5

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nedir ol kim seri mūdān ḥālī
Dili gencīne-i zerle mālī
- 2 Nice eczādan olunmuş terkīb
Ḥānde-fermā hele bir şekl-i ḡarīb
- 3 Gördüğü kimseleri da' vet eder
Ḥāk olur yollarına zillet eder
- 4 'Aded-i evveli beş āhiri şeş
Yokdur emşālī içinde aña eş
- 5 Emr-i peymūdegī-i ḡille sözü
Rūy-ı cānāna urur ta' ne yüzü
- 6 Ḥālīniñ evveli ifkiyle geçer
Dāmeni dest-i emelde muḡtar
- 7 Gāh olur heykel-i re 's-i zurefā
Geh olur vird-i zebān-ı bülleḡā
- 8 Kim ki bu lügazı Edībā ede ḥal
Oldu taḥsīn-i ferāvāna maḥal

4 S 97b, Ü1 302b, Ü2 347a

3 Pāy-ı S: Pāy-ı Ü1, Ü2

5 S 98a, Ü1 302b, Ü2 247a

7 Geh olur vird-i S, Ü2: Gāh olur vird-i Ü1

6

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Nedir o kâtil-i bî-âlet-i perî-peyker
Ki çâr küşe-i dünyâyı tıtdı ser-tâ-ser
- 2 Bakılsa gerçi ki âlât-ı rezmi yok görünür
Veli yine var içinde sinân u tığ ü teber
- 3 Egerçi sem deriz ammâ devâ-yı şâfidir
Anı bilen daği eczâ-yı hikmeti ne arar
- 4 ' Aceb midir ki dü kevn ehli olsa meftûnu
K'anîla hâşıl olur zevk-i hûr u nev'-i beşer
- 5 Hurûf-ı ismi teheccî Hurûfidir lâkin
Şümâr-ı ismi hezârân hurûfdan berter
- 6 Ne mümkün idi bilinmek me'âl-i ahvâlî
Nesîm râzını ifşâdan eyleseydi hâzer
- 7 Edîb bu lügaz-ı dil-pesend-i düşvârîñ
Muḥâldir k'ola reh-yâb-ı ḥalli ehl-i nazâr

7

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Nedir ol bedreḳa-i ehl-i nazâr
Reh-ber-i rāh-rev-i şâm u şehër
- 2 Anda yek cüz'-i 'anâşır lâmi'
Hem mevâlîd-i şelâşî câmi'
- 3 Şevk ile olsa ne dem cilve-nümâ
Alır etrâfını yârân-ı şafâ
- 4 Oldu pür-tâb mişâl-i tâbe
Düşeli derd ile pîç ü tâba
- 5 Rûz olur ser-be-girîbân-ı ḥafâ
Bümveş şebde olur cilve-nümâ
- 6 Muṭṭaşıl tavḳ-ı sitem der-gerden
Âhenîn bend ser-â-ser ber-ten
- 7 Nice sūrâḥ ile bî-ḥad vermiş
Bâṭın u zâhirine ârâyış
- 8 Kim ki bu nükteyi eyler tebyîn
Aña şâyeste Edîbâ taḥsîn

6 S 98a, Ü1 303a, Ü2 247a

1 o Ü1: ol S, Ü2

7 S 98b, Ü1 303a, Ü2 247b

8

fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Nedir ol kim garīb ü a' cebdir
Nāmı se harfden mürekkebdır
- 2 Hadd-i zātında yek ser ü pādır
Vasaṭı şekl-i çeşm-i bīnādır
- 3 Evvel ü āhırı müsāvīdir
Seri pā merkezini ḥāvīdir
- 4 Leb-i cānān ile leb-ā-lebdır
Çün-mey-i nāb şāf-meşrebdır
- 5 Münderic anda hep ḥurūf-ı ' ilel
İsmi olur recāda müsta' mel
- 6 Gāh nisbetle nām-ı merd ü zenān
Gāh olur vaşf-ı sāgar-ı mestān
- 7 Lügatin etdi cevgeri taşrīḥ
Ki o vech üzre bu naql-ı şaḥīḥ
- 8 Kim ederse bunu Edībā ḥal
Aña taḥsīn olur sezā vü maḥal

9

fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Nedir ol ism-i bī- ' aded ki olur
' Adedi çār-deh bi-lā-noḳşān
- 2 Gerçi zāhidler ile hem-serdir
Līk hem-pā sipāh ile her ān
- 3 Ser-i maḳlūbu hırşdır ma' nen
Āh olur ḳalb olunsa pāyı ' iyān
- 4 Gāh olur sāz u söz ile maḳrūn
Geh çeker ḥaşm-ı dūna tīr ü kemān
- 5 Gāh me' kūl ü gāh nā-me' kūl
Geh olur āşikār u geh pinhān
- 6 Kim ederse Edīb bunu ' iyān
Aña sā-bāş-ı bī-ḥad ü pāyān

8 S 99a, Ü1 303b, Ü2 247b

6 mestān s, Ü2: ḥūbān Ü1

9 S 99a, Ü1 303b, Ü2 247b

5 geh pinhān S, Ü2: gāh pinhān Ü1

10

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nedir o māhi-i deryā-tırāz-ı bezm-i şafā
K'olur gıdāsı anıñ dem-be-dem naşib-i hevā
- 2 Bakılsa cilveger-i şekl-i çūkadārīdir
Velī iç oğlanı eṭvārını eder icrā
- 3 Egerçi nağme-i her sāza eylemez rağbet
Nevā-yı 'ūdu güzel zīb-i gūş eder ammā
- 4 Fenā buluncaya dek sāz u sözden geçmez
Mişāl-i ehl-i hevā meşrebin eder ibdā
- 5 Şebāta kudreti yok şiddet-i harāretten
Hemīşe ser-be-hevādır nihāl-i bāgāsā
- 6 'Aceb mi raqş-konān olsa ger mecālisde
Ki çār-pāre ile pāy-kūbdur gūyā
- 7 Ğarībdır ki ciger-dār iken cebān görünür
Cebānlığında dilirāne baş verir haqqā
- 8 Ta'accüb eylemeñiz gāh ki enīn etse
K'anıñ mülāzımıdır böyle 'illet-i hummā
- 9 Olursa şofra tehī nāndan kanā'at eder
Ki gūşt-pāre ile kan'ı var çü-ehl-i rızā
- 10 Bu gūne hūb-likā ser-fidā emek-dārıñ
Başına tel taqılıp iltifāt olunsa sezā
- 11 Edīb olsa bu lügazıñ kuyūd-ı iğlākı
Olurdu perde-keş-i zihn ekşer bülegā

11

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

- 1 Nedir o şey ki anıñ harf-i evveli maḥdūd
Miyān-ı ismi daḥi her şeye maḥall-i vürūd
- 2 Bakılsa mürde-i zı-rūhdur haqqatde
Sükūtu yok hareketden eder kıyām u ku'ūd
- 3 Müdām cevfi anıñ nān ile qalır memlū
Ki nānı gitse hemān hām olur qalır bī-sūd

10 S 99b, Ü1 303b, Ü2 248a

5 raqş-konān S, Ü2: künāse Ü1 / ger S, Ü2: her Ü1

9 Olursa S, Ü2: Olur Ü1

11 S 97a, Ü1 304a, Ü2 248a

3 hemān S, Ü2: qalır Ü1

- 4 Kılır gürisneligi sîr olursa da dâ'im
Bu hâleti hele bir şeyde olmadı meşhûd
- 5 Cemâli cāzîbe-i ândan degil hâlî
Bahâsı behcet-i bâğ-ı cinân gibi mevdûd
- 6 Bağılsa şûret-i ehl-i fenâda var anda
Egerçi olmasa da müste'idd-i neyl-i şühûd
- 7 Hemîşe meşrebi fenn-i ğarîbe mâ'ildir
Ki bir işâret ile şekl-i cinn eder mevcûd
- 8 Nazarda hep yemenî şeklidir bütün cevfi
Velik nev'-i hâţâyı demek degil maşşûd
- 9 Kılır mecâlisi devr eylemekde bî-pervâ
Edîb bilmedi gitdi bu hîç şürû u kuyûd

12

fe' ilâtün mefâ' ilün fe' ilün

- 1 Nedir ol naşş-ı süllem-i bihter
K'aña zengîler irtikâ eyler
- 2 Gerçi zengîleriñ de ğayrı çıkar
Lîk ğayrı şu'ûdu nâdir eder
- 3 Şâ'idi huşk-pây ise bî-şek
Çıkamaz tâ ki pâyın etmeye ter
- 4 Olsa de'b-i şu'ûddan 'âtıl
Mağv olur cümle hep nukûş-ı eşer
- 5 Şekl-i mevzûnu çeşm-i nâzırda
Oldu gûyâ mişâl-i silk-i dürer
- 6 Resm-i mergûb ile 'aceb mi eger
Dâ'imâ sinelerde etse maķar
- 7 Cümle âyînesinde mer'îdir
Şuver-i hâdişât-ı hayr ile şer
- 8 Dil-i mürĝ-i nigâh-ı geştinden
İltikât-ı hubûba h'âhişger
- 9 Kaşdı cezb kılıpdır yoğsa
Boş yere şanma böyle çille çeker
- 10 Olsa nehc-i kavîmi lâyıkdır
Reh-güzâr-ı 'uyûn-ı ehl-i 'iber

5 Cemâli S, Ü2: Kemâl-i Ü1

8 hep S, Ü2: çün Ü1

12 S 97b, Ü1 304a, Ü2 248b

8 İltikât-ı hubûba S, Ü2: İltikâ-yı cilâya Ü1

- 11 Kim Edībā bu lügazı hāl eyler
Şaḥaya şıgmaḥ āferin ister

13

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Nedir ol heftād-nām-ı ḥ' oş-liḳā
Şekli çün-āyine-i ' ālem-nümā
- 2 Çerḥ-i nüh-ṭāḳ ile hem-ser şöhreti
Şems ile cünbişde pāy-ı himmeti
- 3 İltizām-ı rüy ile sātūr olur
Ṭavrsız ās-ı riyāz-ı ḥūr olur
- 4 Cünbişi bāḥūrda efzūn eder
Her kesi bir ḥālle memnūn eder
- 5 Luṭfu gālibdir bunuñ yelpazeye
Meyl eder zīrā gehi āgāzeye
- 6 Ḥumret-i sīmāsı nā-mergūbdur
Şufre-i levni be-gāyet ḥūbdur
- 7 Rağbet etdikçe aña ehl-i diyār
Oldular me'mūn-ı bīm-i inkisār
- 8 Aldığın bezl etmede Ḥātem gibi
Feyz-baḥşā meşrebi Zemzem gibi
- 9 Kārına taḥsīn ederler tābeler
Rūyuna dil-dādedir germ-ābeler
- 10 Gāh u bī-gāh etmesi olmaz nihān
Tiğ-i erbāb-ı seferle iḳtirān
- 11 Kim bu ma'nāyı Edīb iṣrāb eder
Ḥāṭır-ı ehl-i dili iṭrāb eder

14

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

- 1 Nedir o ḳulzüm-i şāfi ki mevce-i ābı
Hemīşe olmada derk-i nigāhdan pinhān
- 2 Nuḳūş-ı şūreti ne māh ile müzeyyendir
Henā-yı ' ayşı şifātında mūnceli her ān
- 3 Ġarīb lücce-i bī-bün ki gavṭagāhında
Kemīne tıfl-ı raḳī'e şināh olur āsān

- 4 Hâfî olur nigehe olsa hâleden ‘ârî
Celî görür o mehi hâle-dâr insân
- 5 Vücûh ile kademi re’sine muğâyirken
Seri bakılsa yine pây ile olur yeksân
- 6 Kemâl-i hüsnede yokdur bahānesi ašlā
Çiçek çıkarsa meger hüsnüne gele nokşân
- 7 Muḥâldir dil-i mesrûru bî-sürûr etmek
Derûn-ı pür-kederi daḥi eylemek şādân
- 8 Görünce şeklini añlarız zekāvet-i ṭab’ın
O māh-rûyu kâfâdan ḡabî gören yārân
- 9 Edîb bu lûgaz-ı nâ-nümûdeyi ḥalle
‘Asîrdir hele teḥşîl-i şûret-i imkân

15

fe’ ilâtün mefâ’ ilün fe’ ilün

- 1 Nedir ol perr ü bāl-i müsteṣnā
Naḳş-ı ṭāvûs-ı ḥulddan ra’ nā
- 2 Çeşminiñ aşlı bir fûrû’ u keşîr
Çeşmi deñli fûrûḡu daḥi başîr
- 3 Kānadın açmasa başîr olmaz
Şulḥ u peykārdan ḥabîr olmaz
- 4 Gāh cevfinde bir ḡidā bulunur
Nice dem de hevā ile geḥînür
- 5 Cāme-puş olduğunda endāmı
Farḳ eder baksa puḥte vü ḥāmı
- 6 Şanma var dîdesinde za’ f-ı eşer
Ki dem-ā-dem ḥadîddir başarı
- 7 Ḥāceveş gāh ḥalkā ders okudur
Gāh da şem’ -i meclisi uyudur
- 8 Gāh bînā olur geḥî a’ mā
Bulamaz gāh olur ‘amāya devā
- 9 Gāh da nûr-ı çeşmi perdelenir
Geh ruṭûbetle dîdesi şulanır

15 S 98b, Ü1 305b, Ü2 249a (Ü1 305a’da bu lûgazın ilk iki beytiyle 1 numaralı lûgazın son üç beytinden oluşan başka bir manzume daha görünmektedir. Bunun bir müstensih hatası olduğunu düşündüğümüz için söz konusu manzumeyi metne dahil etmedik.)

2 bir fûrû’ u S, Ü2: pür-fürûḡ-ı Ü1

8 Gāh S, Ü2: Geḥî Ü1

- 10 Ben anıñla çok imtizac etdim
Naķş-ı levh-i cebinini bildim
- 11 Kim Edibā bu rāzı feth eyler
Olsa lāyık melāz-ı ehl-i hüner

MU‘AMMĀ

1

Be-nām-ı Muṣtafā

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

Lebin em sāye-i bîd-i çemende her gül-endāmıñ
Dil-i zevk-âşinâyı koy miyân-ı şaff-ı hûbâna

2

Be-nām-ı ‘Oṣmān

mef‘ülü fā‘ilātü mefā‘ilü fā‘ilün

Ol şüh kimden aldı ‘aceb ‘ahd-i ğayreti
Şimdi niķāb-ı zülfünde yokdur emel ķatı

3

Be-nām-ı Receb

mefā‘ilün fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

O meh çekip çevirir delv-i hâtır-ı zârı
Anı yine bün-i çāh-ı zekāndan ayırmaz

4

Be-nām-ı Kāsım

fe‘ilātün mefā‘ilün fe‘ilün

Marāz-ı hecre bir devā göster
Yoḥsa cānā bizi helāk eyler

5

Be-nām-ı Kāsım

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

Hasret-i rüyuñ ile bîdārız
Gecemiz gündüze döndü cānā

1 S 116a, Ü1 300b, Ü2 299b

2 S 116a, Ü1 300b, Ü2 300a

3 S 116a, Ü1 300b, Ü2 300a

çevirir: çevirdi S, Ü1, Ü2 (Sözcüğün nüshalardaki şekli vezinde problem çıkarmaktadır)

4 S 116a, Ü1 300b, Ü2 300a

5 S 116a, Ü1 300b, Ü2 300a

6

Be-nām-ı Hasan

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

Reside olmadı sem'e nevid-i vaşl ammā
Gelir şadāsı ümidim budur beş on güne dek

7

Be-nām-ı Aḥmed

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

Keşide eyleyerek tāb-ı dūzah-ı 'aşkı
Dil-i nizārımızı bir behište erdirsek

8

Be-nām-ı 'Alī

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

Sipihri naḳş-ı çeşm-i i' tibār et
Ḥayāl-i inkılāb-ı rūzgār et

9

Be-nām-ı İbrāhīm

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Saṇa terk-i hevādır sevdigim nuşhumla te'kīdim
Seniñ zīrā hevādan ḳalbi ifrāğıñladır 'īdim

10

Be-nām-ı Şālīḥ

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Çevir endāmıñı sūzişdedir tāb-ı cemālīñden
Ḥalāş et ey perī-rū 'āşıkı sevdā-yı ḥālīñden

6 S 116a, Ü1 300b, Ü2 300a

7 S 116b, Ü1 300b, Ü2 300a

8 S 116b, Ü1 300b, Ü2 300a

9 S 116b, Ü1 300b, Ü2 300a

10 S 116b, Ü1 300b, Ü2 300a

11

Be-nām-ı İsmā'îl

mef'ûlû fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Ey târik-i sivâ hele nuşhumla 'âmil ol
Dil-ḥ'âhım üzre mâlik-i ḥüsn-i şemâyil ol

12

Be-nām-ı Muḥammed

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

Midâdîñ nâminı terk et dehenden
Neheng-i ḥâmeyi kırtar miḥenden

13

Be-nām-ı Muḥammed

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Mu'âyendir şacıñda mü-be-mü evşâf-ı maḥmûde
Midâdîñ beñzemekde zülfüne bir adı çıkmışdır

14

Be-nām-ı Muḥammed

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Ḡamıñla göñlümüz tarḥ eyledi fikr-i muḥâlâtı
Cününü kâr edip 'aqlıyla terk etdi müdârâtı

15

Be-nām-ı Rasım

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Ehl-i fiṭnat gülsitân-ı dehr-i pür-âşûbdan
Pâ-biründür ḥâr ile ser-şâr iken çepçevresi

11 S 116b, Ü1 300b, Ü2 300a
sivâ S, Ü2: hevâ Ü1

12 S 116b, Ü2 300a

13 S 116b, Ü1 301a, Ü2 300a

14 S 116b, Ü1 301a, Ü2 300a

15 S 98b, Ü1 301a, Ü2 300a

16

Be-nām-ı Mānī

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

‘ Aceb icāde-i taşvîr-i nām-ı yâr ederim
K'edem ben anı münakkaş beş altı nokta ile

17

Be-nām-ı Sa'dî

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Nazîrim yok benim Rüstem-nihādân-ı evâyilde
Ki biğ-i düşmeni kaṭ' eyledim bir şehr-i kâmilde

18

Be-nām-ı Bilāl

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

Cehl ile ehl-i şekā buğz-ı hüdā etmişdir
Şerefîn bilmesiz İslāmı fidā etmişdir

19

Be-nām-ı Receb

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Menālin şarf edip çünkim boşandı kîs-i imkânı
Şirâsın fariğ oldu bâdeniñ terk-i rind ānî

20

Be-nām-ı Hüseyn

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

Zindegiden tā ki oldu bî-emel
Senden ister 'aşıkıñ cānā bedel

16 S 98b, Ü1 301a, Ü2 300a

17 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

18 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

19 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

20 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

21

Be-nām-ı Muştafā

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Herās-ı leşker-i muşrif aratdı kalb-i irādı
Dili hayretle bilmez etdi kem-hāyı haṭāyiden

22

Be-nām-ı Edīb

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Nevāziş görmedi gönlüm çekildi vaşl-ı diğerden
'Aceb mi çıkmasa me'vā-yı hışn-ı zevc-i māderden

23

Be-nām-ı 'Alī

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

Hārdan çekdi ezā vü miḥeni
Muẓmaḥill eyledi bülbul bedeni

24

Be-nām-ı Süleymān

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Hikāyāt-ı Su'ād u kışsa-i Selmā bilenlerden
Miyān-ı ehl-i dilde behcet-i sīmā bilen pekdir

25

Be-nām-ı 'Ālī

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

'Ālemin 'āşıka şāyeste degildir emeli
Harem-i vaşlda āgūşa çekerken güzeli

21 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

22 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

23 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

24 S 99a, Ü1 301a, Ü2 300b

25 S 99a, Ü1 301b, Ü2 300b

26

Be-nām-ı Mehdî

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

Olunca rû-be-rû mâh-ı semāya
Cemāli tâb-ı haclet verdi aya

27

Be-nām-ı Verdî

müfte'ilün fâ'ilün müfte'ilün fâ'ilün

Bülbül olur muhtezi nâle vü feryādıma
Behcet-i ruhsârîni gül getirir yādıma

28

Be-nām-ı Mehdî

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Göreydim belki ol maḥbûb-ı dîbâ-pûş-ı zîbâyı
Talebsiz çeşmime ilkā ederdi 'aks-i dîbâyı

29

Be-nām-ı 'Ömer

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Tagayyür buldu a' vām u şühürüñ resm ü âyîni
Güm oldu fark-ı mâhiñ naḫş-ı eyyâm-ı şelâşîni

30

Be-nām-ı Leylâ

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Cihānda gerdiş-i mâlıyla her sūdāgeriñ şimdi
Be-câ vü nâ-be-câ kâr-ı dūrûḡu bi-nihāyetdir

26 S 99a, Ü1 301b, Ü2 300b

27 S 99a, Ü1 301b, Ü2 300b

28 S 99a (Üzerine çizgi çekilmiş)

29 S 99a, Ü1 301b, Ü2 300b

30 S 99a, Ü1 301b, Ü2 300b

31

Be-nām-ı Mecnûn

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Vücûdu şadme-i emvâc-ı baħr-ı ğamla ifnâ et
Ten-i mecrûh-ı bî-cânı neheng-i yeme ilkâ et

32

Be-nām-ı Zihnî

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

Dil-rübânî zehebî-zîver-i ser-bend-i ẖoşu
Ser-i şühunda yine döndü bir eklîl-i zere

33

Be-nām-ı Necîb

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Bülbül-i cânı ki ıtlâk eyledim
Rûhsuz döndüm heyûlâ şekline

34

Be-nām-ı 'Örfî

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Yerin zıll-i 'afâf etmekle her zen tevbe-kâr olmaz
Sevâd-ı leyl-i dâmis maşriğ-i nûr-ı nehâr olmaz

35

Be-nām-ı Câmî

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

'Uşşâk-ı zâr-ı vâkt seħergâh-ı vuşlatıñ
Zulmet gidince müctemi' oldu nidâsına

31 S 99a, Ü1 301b, Ü2 300b

32 S 99a, Ü1 301b, Ü2 301a

zehebî S, Ü1: zihni Ü2

33 S 99a, Ü1 301b, Ü2 301a

34 S 98b, Ü1 301b, Ü2 301a

35 Ü1 301b, Ü2 301a

36

Be-nām-ı Bendi

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Şeyhiñ tevâcüdünde şikest oldu riştesi
Destinde kaldı sübhası 'ârî imâmeden

37

Be-nām-ı Lebîb

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Güliden aldı bûy-ı ruhsârîñ şehâ
Verdim âhîr sîne-i hûru bahâ

MÜFREDÂT

1

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

Bu sa'yı t̤alib-i 'ilmiñ deme me'adinadır
Şitâbı cāygeh-i sîm ü zer-me'adinedir

2

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Mürşid mürîde k̤urdu neden bu meşâ'idi
Bilmem 'aceb ki n'eyleyecek bûma şâ'idi

3

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Anlar ki nefsi sîret-i bedden beriyyedir
Şeksiz havâş-ı ümmet-i hayrû'l-beriyyedir

4

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Sîb-i zekandır ol görünen ol yemiş midir
Hiç kimse öyle sîb-i latîfi yemiş midir

5

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Ebrûlarıñ ki haţţ-ı lebiñle çihâr olur
Sırr-ı nihüft-i hüsn-i cemâliñ cihâr olur

6

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Gülû-yı Râfızî kim nâve-i çirk-âbe-i sîdir
Nişāngāh-ı hadeng-i Ehl-i Sünnet olsa k̤assîdir

Başlık S 115b: Meţālî' Ü2 295b

1 Ü1 283b, Ü2 295b

t̤alib-i 'ilmiñ Ü1: t̤alibiñ 'ilmiñ Ü2

2 Ü1 283b, Ü2 295b

3 Ü1 283b, Ü2 295b

4 Ü1 283b, Ü2 295b

5 Ü1 283b, Ü2 295b

6 Ü1 283b, Ü2 295b

k̤assîdir Ü2: nesidir Ü1

7

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Hadengin 'aşıkā her dil-ber-i cānī ki rāmīdir
Yanında her cihetle 'aşıkıñ cānı kirāmīdir

8

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Dehrin 'atāsı şanma ki her bir hazānadır
Ancak 'atıyye dāde-i şāhib-hazānedir

9

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

'Āşık ki ol per-i ruḥa 'abd-ı kemīnedir
Bilmem ki nezd-i yārde fī'l-i kemī nedir

10

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Zālim vıḳāye şanma saña ser-penāhdır
Kim zeyl-i ser-penāhıñı hep serpen āhdır

11

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

Riyā ile giderek çok füzün eder denesin
Me'āda mürşidi bilmem alır gider de nesin

12

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Zāhid heves-i seyr-i gül ü zenbaḳa düşme
Her gördüğüne meyl ile çün-zen baḳadüşme

7 Ü1 283b, Ü2 295b

8 Ü1 283b, Ü2 295b

9 Ü1 283b, Ü2 295b

10 Ü1 283b, Ü2 295b

11 Ü1 283b, Ü2 295b

12 Ü1 283b, Ü2 296a

seyr-i Ü2: zeyl-i Ü1

13

mefā'ilün mefā'ilün fe'ülün

Yitirme kadr-i kîr-i şüh-ı yâri
Eliñden koyma zâhid şu hıyârı

14

mef'ülü fā'ilätü mefā'ilü fā'ilün

Şanma 'afife pîre-zenân[ca] yaşamış
Çok kâr-ı nâ-sütüdeleri cümle şâm işi

15

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

Bî-rağbet-i ni' met severim hubb-ı metîni
Sevmem hele tercih edeni hubbıma tîni

16

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

Menhûm olarak rütbe-i bî-ni' mete 'âmî
Eyler yine ni' metden o bî-ni' me te'âmî

17

fe'ilätün fe'ilätün fe'ilätün fe'ilün

Rind-i peymâne-güzîn şeyhiñ olaldan cârı
Sâha-i dârına mizâb-ı gam oldu cârî

18

mefā'ilün fe'ilätün mefā'ilün fe'ilün

Mürîd-i hânkahıñ dirheme perestişini
Görünce kim begenir öyle pül-perest işini

13 Ü1 283b, Ü2 296a

14 Ü1 283b, Ü2 296a

15 Ü1 283b, Ü2 296a

16 Ü1 283b, Ü2 296a

17 Ü1 283b, Ü2 296a

18 Ü1 283b, Ü2 296a

19

müstef' ilün fe'ülün müstef' ilün fe'ülün

Gör kavlı ü fi'l-i şeyh-i güm-rehter-i ozanı
K'efsâne-i zenânı terk eylemez o zânî

20

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Ser-mest-i nâz edip saña ol meh kıya gibi
Yârîñ elinden ey dil ayagıñ kıya gibi

21

mefâ'ilün mefâ'ilün fe'ülün

Sitânbulu eden böyle vebâlı
Hemân halkıñ vebâlidir vebâli

22

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Nefs-i şüma zâhidâ etme gıdâ senbüsegi
Pâre-i nân ile [i]knâ' eyle gel sen bu segi

23

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

Mey leb-i ħ'âhişi müzdür eyler
Meyle bî-ħ'âhişimüz dür eyler

24

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Taḫvâyı kimi dirheme şatmış kimi nâna
İhlâşına zühhâd-ı zamânıñ kim inana

19 Ü1 284a, Ü2 296a

20 Ü1 284a, Ü2 296a

21 Ü1 284a, Ü2 296a

22 Ü1 284a, Ü2 296a

23 Ü1 284a, Ü2 296a

leb-i Ü1: lebi Ü2

24 S 115b, Ü1 284a, Ü2 296a

25

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Yem-i çirk-āba düşse seg-meniş berden geçit verme
Ümîdi kesmedikçe sem' ine şit-i geç it verme

26

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

Guşşadan pāk edemez rind dil-i şeydāsın
Kişt-i endūh u ğama çekmeyicek mey dāsın

27

mef' ūlū mefâ' ilū mefâ' ilū fe' ūlün

Arқа olabilmez o kim erķası melikdir
Er ķasımelik cümleñiñ arķası melikdir

28

mef' ūlū fâ' ilâtü mefâ' ilū fâ' ilün

Ehl-i hicāya şanma dilā pāye māyedir
Belki felīce-ţab' olana māye pāyedir

29

mef' ūlū fâ' ilâtü mefâ' ilū fâ' ilün

Mikdār-ı ' aşķı bilmedi zāhid bu şīb ile
Mümkin degil leţāyif-i ğamdan boşı bile

30

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Ġam-ı tākāt-güdāz-ı fūrķatiñle bī-ħuzūr oldum
Gözünñden dūr iken ħayfā ki göñlünñden de dūr oldum

25 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296a

26 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296a

27 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

28 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

29 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

boşı S: küşī Ü1, Ü2

30 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

31

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Li'ām-ı rû-siyehden ictirā'-ı zehr eder doymaz
Galaṭ-fehmān-ı 'ālem şimdi ağı karadan bilmez

32

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

Koyma meşām-ı raġbeti bir bûya deyn ile
Düşvār olunca kesb ü edā bu yedeyn ile

33

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

Dehen-i şehvet-i zāhid şulanıp pişinde
Öpesi geldi görünce o pes-i cānānı

34

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

Mürīd rişi neden şu'le-i esefle yaķar
Ki pāyına o mehiñ yakdıġı hınāyı yaķar

35

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

'Āşıkıñ sūz-ı dili artar şarāb-ı nāb ile
Zı'f olur zīrā tef ü tābı temūzuñ āb ile

36

mefā'ilün fe'ilātün mefā'ilün fe'ilün

Nişān-ı sum'ayı seyr eyle şeyḫ-i Gürcīde
Ki şāl ü sübhāyı āvīze etdi gör cīde

31 Ü1 284a, Ü2 296b

32 Ü1 284a, Ü2 296b

33 Ü1 284a, Ü2 296b

34 Ü1 284b, Ü2 296b

35 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

36 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

37

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Açıp sineñ baña aındırma şahñ-ı yâsemenzârı
Kerem kıl ey büt-i nâzende koyma yâsa men zârı

38

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Mülkünü hiç kimse bî-ma' nâ temennî kılmaya
Köhne gülşen 'ayşını yek lahza şöhet bilmeye

39

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

Şayd edip lâle-ruḥânıñ o pesendîdelerin
Alıp ağuşa miyânın öpe sen dîdelerin

40

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Kışt-i zālâm-ı zulmü eder pāk ü münceî
Çıkşa hilâl-i ma' deletiñ dâs u minceli

41

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Bir hîz edinip 'avreti maḥfice boşadı
Andan geliyor zâhide var ise bu şadî

42

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

Dü zâg-ı kevine dü ḥâlî nihâl-i ḥüsnünde
Şikâr-ı mürğ-i dile gūyiyâ duzağ oldu

37 S 116a, Ü1 284a, Ü2 296b

38 S 116a, Ü1 284b, Ü2 296b

39 S 116a, Ü1 284b, Ü2 296b

Şayd S: Seyr Ü1, Ü2

40 S 116a, Ü1 284b, Ü2 296b

41 S 116a, Ü1 284b, Ü2 297a

Bir hîz S: Perhîz Ü1, Ü2

42 S 116a, Ü1 284b, Ü2 297a

43

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Etmış çeşide lezzet-i nâz u kırışmesin
Şeyhiñ 'inâķ-ı dil-bere seyr et girişmesin

44

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

Reh-i tecerrüd ü fakrıñ degil mehâsinidir
Mürîdiñ istedigî aş u h' oş-nümâ sinîdir

45

mef'ülü fâ'ilâtün mef'ülü fâ'ilâtün

Gitmez hariş-i süflî bir kâra bî-itâve
Zîrâ ne iş başarsın cebrî giden it ava

46

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

Şaf-ı namâza hâdeşle ne bu teķaddümü ne
Düşünce çeşmi imâmiñ o serv-ķad dümüne

47

ولو كل سحت كان كالخمر مسكرا
لالفيت صدقا شارب الخمر صاحبا

48

نظيره

مانيكه نقش يار همسايه ميكشد
چون ميرسد بقامت او رايه ميكشد

43 S 116a, Ü1 284b, Ü2 297a

44 S 116a, Ü1 284a, Ü2 297a

45 S 116a, Ü1 284b, Ü2 297a

45 S 116a, Ü1 284b, Ü2 297a

47 S 1a, Ü1 284b, Ü2 297a

48 S 1a, Ü1 284b, Ü2 297a (Başlık: S, Ü2) 48, 49 ve 50. beyitlerin yanında Şevket başlığıyla yer verilen beyit ise şöyledir:

مانيكه نقش صورت آن مست ميكشد

چون ميرسد بساعد او دست ميكشد

49

مانیکه نقش آن لب گلفام میکشد
چون میرسد بچاه ذقن جام میکشد

50

مانیکه نقش آن بت موزون میکشد
چون میرسد بعارض او خون میکشد

51

Pür-nüḳaṭ

بجیش تخنث بخت بخیز
بتبیت نیت بزن تیغ تیز

51

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

Etme cā kūy-ı raḳīb-i fitne-kār-ı kūtehi
Olmaz ol şeytān-menişle fitneden ol kū tehī

52

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

Ben raḳīb-i avladım sābıḳda bıldırcın gibi
Ḥabs-i minā eyledim 'azmimle bildir cin gibi

53

fe'ilātün fe'ilātün fe'ilātün fe'ilün

Gerçi kun-dādelere zāhiri küskün görünür
Küse meyl etse velī zāhide kūs kün görünür

49 S 1a, Ü1 284b, Ü2 297a

50 S 1a, Ü1 284b, Ü2 297a

51 S 3a, Ü1 284b, Ü2 297a

51 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297a

52 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297a

53 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297a

54

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Kilid-i şıdk-ı istignā açar gencine-i rāzın
Açılmaz kufı-ı taḥkik-i kerem miftāḥ-ı mithatle

55

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Naḳd-ı cūdu şanma kim merd-i deni kırkar verir
Belki nān alsa kenār-ı dirhemi kırkar verir

56

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

Hem-nişin eylemem ol sum' ager-i bed-menişi
Neydigini anlamışım zāhid-i piriñ men işi

57

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Kelāgāsā ba'id et rics-i naḳd-ı suḥta konarı
Kefin naḳd-ı vidāda etme cā destine қо nārı

58

mef' ülü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

Ükrümeyi rehın-i şabāḥ etme sā' ile
Ḥātem-dil ol şabāḥı qarın et mesā' ile

59

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

Dün ol per-i şıfatım destine oḳ almışdı
Meger tezā' uf-ı zaḥm-ı dile o ḳalmışdı

54 Ü1 284b, Ü2 297a

55 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

56 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

57 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

58 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

59 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

60

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Sifîd ü ger siyeh me 'bün-ı kâni' bî-taşag olmaz
Gül-âba atılan taşlarda zîrâ her taş ağ olmaz

61

mef'ülü fâ'ilätü mefâ'ilü fâ'ilün

Bî-tâb isen harâret-i tennûr-ı düzağa
Olma şakın ihânetle dîde-düz ağa

62

fâ'ilätün fâ'ilätün fâ'ilätün fâ'ilün

Ragbet etmem meşrebi şâf olmayan her menhele
Garğa-i emvâc-ı seyl-âb-ı tef olsam men hele

63

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Elem çekmem o meh nakdîne-i cânım benimserse
Tenim hâk-i helâke belki şadânım benim serse

64

fe'ilätün fe'ilätün fe'ilätün fe'ilün

Dem-i fevtinde anıñ kim hiç olur mîrâşı
Aña evlâd u ekârib hiç olur mı râşî

65

fâ'ilätün fâ'ilätün fâ'ilätün fâ'ilün

Rûyuña hattıñ siyeh mûrâne k'istilâ eder
Lâ-cerem bî-had siyeh mû râna istilâ eder

60 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

61 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

62 S 115b, Ü1 284b, Ü2 297b

63 S 115b, Ü1 15a, 285a, Ü2 297b

64 S 115b, Ü1 15a, 285a, Ü2 297b

65 S 115b, Ü1 15a, 285a, Ü2 297b

66

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

İmtiyāz eyledigim meykedeyi emkineden
Şedy-i mīnā-yı meyi tā bilesin em ki neden

67

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

O perī kāmēt-i mevzūnuna eksin biçsin
Durmasın cilvegeh-i nāzda eksin biçsin

68

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Ṭālibe mesdūd iken ferḥunde bāb-ı maṭlabı
Sehv-i ta' yin-i maḥall etmez kitābıñ maḳlebi

69

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

Kim ki ser-māye-i ḥüsn-i şiyeme el yitirir
Güher-i ḳadrini ḳānn eyleme kim el yitirir

70

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Tār-ı gīsūyu perişān etme ey ḥūrī peçe
Ḳılmasın pūşide ol sīmā-yı pür-nūru peçe

71

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

O meh 'uşşāḳa tiğ-i çeşm-i ḥün-āşāmı ger çekse
Helāk etmezdi şanma ḳatline iḳdāmı gerçekse

66 S 115b, Ü1 15a, 285a, Ü2 297b

67 S 115b, Ü1 15a, 285a, Ü2 297b

68 S 115b, Ü1 15a, 285a, Ü2 297b

69 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

70 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

71 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

72

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Ḥāsīd lisān-ı şıdk ile şanma öger seni
Kim şād olur beliyede bulsa o ger seni

73

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Ḥazer et fitne-i nā-dīde-enbāzı koparmakdan
Kerem kıl ey perī-rū hātem-i nāzı ko parmakdan

74

fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilātün fâ'ilün

Merdüme tahsīn-i kālā-yı suhan dānişledir
Kārgāh-ı dānişi zīrā suhan-dān işledir

75

mefâ'ilün fe'ilātün mefâ'ilün fe'ilün

Revān-ı zāhide muhtaşş olan bu ten ceredir
Ocağ-ı maṭbah-ı cerre hemān bu tenceredir

76

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Etdiñ füsürde serdī-i ğamla a kış bizi
Seyliñ boğar qalırsa eger bu aqış bizi

77

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Ḳaşr eyle yed-i şoḥbeti her başı büyükden
Dūş-ı dili reh-yāb-ı necāt eyle bu yükden

72 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

73 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

74 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

75 S 116a, Ü1 284b, Ü2 298a

76 S 116a, Ü1 284b, Ü2 298a

77 S 116a, Ü1 284b, Ü2 298a

78

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Şanma zālīm zulme bürhānsız gelir
Dīnsiziñ haqqından imānsız gelir

79

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

Firāş-ı vuşlata hem-ḥābe eyleyen dü zeni
Hevā-yı nefis ile zannım budur bozar düzeni

80

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

O serv-i nāz mūy-ı kākülün şalmış omuzına
Aña gīsū-yı tūğ-ı şāhveş vermiş o mū zīne

81

mef' ulü fā' ilātü mefā' ilü fā' ilün

İşmetde şanma ḥācı-ı şāḥib-menāsiki
Zirā ümenā da eyledi şāḥib-münā siki

82

mefā' ilün fe' ilātün mefā' ilün fe' ilün

Gulāmgāne bilir zenleriñ ḥarīdeligin
Meger bilir mi ki yabanıñ ol ḥarı deligin

83

mef' ulü mefā' ilü mefā' ilü fe' ulün

Zāhid n'ola dil-berlere efsün okudursa
Kim vuşlat içün cāy-ı 'aceb mi o kudursa

78 S 116a, Ü1 285a, Ü2 298a

79 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298a

80 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

81 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

82 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

83 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

dil-berlere S, Ü2: dil-berlerle Ü1

84

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

Halvetkede-i sum' aya düşme yatakalma
Zâhid o haremğâh-ı şekâda yatağ alma

85

Tazmîn

سفلى بجاه تا ز اذا بيحذر شود
يا رب مباد آنکه گدا معتبر شود

86

mef'ülü mefā'ilü mefā'ilü fe'ülün

Şûfî deme kim terk-i gulâma ögüt ister
Olmaz aña te'sîr-i naşîhat o göt ister

87

mefā'ilün fe'ilâtün mefā'ilün fe'ilün

Açar mı rind-i kadeh-keş fem-i münâdemeyi
Muķârin eylemedikçe fem-i münâda meyi

88

Muttaşılât

ملكنى هيچ كمسه بيمعنى تمنى قلميه
كهنه كلشن عيشنى يكلظه صحبت بلميه

fā'ilâtün fā'ilâtün fā'ilâtün fā'ilün

Mülkünü hiç kimse bî-ma' nâ temennî kılmaya
Köhne gülşen 'ayşını yek lahza şöhet bilmeye

84 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

85 Ü2 298b

86 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

87 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

88 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b (Başlık: S, Ü2) (Sadece bitişebilen harfler kullanılarak yazılmış olan müfret, özelliği nedeniyle eski harflerle de verildi)

89

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Hâk-i rehine rûy-ı niyâzı kôdığımda
Ol 'işve-nümâ deşne-i nâzı kôdı ğimda

90

mef'ülü mefâ'ilü mefâ'ilü fe'ülün

Gülşende bu gün vâye-i her bî-direme
Râcih görünür sâye-i her bîd İreme

91

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

Verme yüz mihre yüzün ğâlib iken yüz güneşe
Peykveş cenb-i rikâbında eger yüz gün eşe

92

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Ŧâkat getirmez öyle hevâ-yı şedîde ser
Zirâ ki bād-ı gülşen-i fûrkat şedîd eser

93

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Ehl-i hırşın fahrı pây-ı mün'ime mâlişledir
K'anları her kâr-ı zîşte ragbet-i mâl işledir

94

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

Zulm içün bālîn-i efkâr eylemek dirsekleri
Cîfe-i suhta taleb-kâr eylemekdir segleri

89 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

90 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

91 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

92 S 116a, Ü1 15a, 285a, Ü2 298b

93 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 298b

94 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299a

95

mef'ülü fâ'ilâtü mefâ'ilü fâ'ilün

Țard et anı ki mültezim-i istirâkdır
İster edim-i rûyu kıra ister aqdır

96

mefâ'ilün fe'ilâtün mefâ'ilün fe'ilün

Firâra meclise zâhid gelince yol bulalım
Girize nâ'ibesinden gel ince yol bulalım

97

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Görünce 'aqlımı izhâk eder bu sine bu sine
Baķınca gönlümü müştâk eder būsına būsına

98

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

'İzâr-ı âteşinde o hâl-i 'anberin üzre
Degildir müy-ı müşğın dūd-ı ıtr-âlūd-ı 'anberdir

99

mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün mefâ'ilün

Ümîd-i re'fet olmaz merde bizâr-ı kararından
Firâķ-ı mâder etmez tıfl-ı müşfik ihtiyârından

100

fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilâtün fe'ilün

Hûşe-i tākçe-i renc-i 'amâ olsa koruk
Anı biz kuħla bedel dîde-i bed-h'âha koruk

95 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299a

96 S 116b, Ü2 299a

97 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299a

98 Ü1 302a, Ü2 299a

99 Ü1 302a, Ü2 299a

100 Ü1 302a, Ü2 299a

101

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Saňa ezmār-ı keydi ketm ile yār olsa da düşmen
Yine dest-i ezāsı yol bulur ceyb-i ferāgatde

102

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Hadeng-i intihāz-ı fūrşat-i tehcin-i a' dāya
Komaz cāy-ı işābet merd olan ehdāf-ı kārında

103

بفتح گنج رازت بی گمان درحال میزاید
کلید فتنه قفل اعتمادت مرد خاینرا

104

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Bulmadıkça rişte-i keyd-i dilin el bette yer
Kalb-i merdi nehş-i āzār-ı 'adū elbette yer

105

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Bādeniñ renc-i humārından sere yek şadmeyi
Aşınā-yı hūş eden añmaz neşāt-ı şad meyi

106

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

Suhtdan olmaz cüdā şevk-i dili her kānitiñ
Meyl eder oldukça meşhūd-ı nigāhı kan itiñ

101 Ü1 302a, Ü2 299a

102 Ü1 302a, Ü2 299a

103 Ü1 302a, Ü2 299a

104 Ü1 15b, Ü2 299a

105 Ü1 15b, Ü2 299a

106 Ü1 15b, Ü2 299a

107

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Semend-i satvet-i a' dā şikârı muṭlaḳ etdikçe
Kemend-i süst-i ' aḳd-ı şulḥunu pā-bend eder düşmen

108

mef'ülü fā'ilātü mefā'ilü fā'ilün

Bir nîme ' işvesiyle tamām etdi ' âlemi
Dünyā tükendi ' işve-i yārim tükenmedi

109

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Ḥayālîñ gitmemekle dîde-i pür-eşk-i ḥünumdān
Merâyāya nazardan fāriḡim ḥavf-ı cünūnumdan

110

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Ḥasūduñ yok naşîbi zıll-i naḥl-ı iḳtirānımdan
Anıñ'çün lezzet almaz mîve-i şāḥ-ı zebānımdan

111

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Mezîd etmekde hemm-i ' aşkı meyle birse bu neyler
Yeter yek reşḥa-i āḡāze andan bir sebū n'eyler

112

mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün mefā'ilün

Enîn-i fūrḳate ol kim işāret neydigin bilmez
Peyām-ı neş'e-i ḡamdan dirāyet neydigin bilmez

107 Ü1 15b, Ü2 299a

108 Ü1 15b, Ü2 299a

109 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299b

110 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299b

111 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299b

112 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299b

113

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Her nefes şûfî demem biñ kerre tekbîr eylese
Şıdķ ile kāfî idi tekbîri tek bir eylese

114

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

Pîrân-ı ğanî şevher-i her pîre-zen olmaz
Bî-şevķ-i ğınâ zen daĥi her pîre zen olmaz

115

mefâ' ilün mefâ' ilün fe' ülün

Hâzer kıl ehl-i ' aşrîñ mûmisinden
Dimâġ-âzurde olma mûm isinden

116

mef' ülü mefâ' ilü mefâ' ilü fe' ülün

Şûfiye demem etse de pervâz ügeyikdir
Zîrâ bilirim anı muħaķķaķ o geyikdir

117

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Edip taķvâyı şûfî raĥne-i dîne rükû n'eyler
Ki birün u derünü ehl-i ehvâya rükün eyler

118

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

Ġidâ-yı rûĥ olur mu şoĥbeti her bir ħarındaşıñ
Ki hâzmında ħarîn-i ' acz olur her bir ħarın daşıñ

113 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299b

114 S 116b, Ü1 15b, 285a, Ü2 299b

115 S 116b, Ü1 15b, Ü2 299b

116 S 116b, Ü1 302a, Ü2 299b

117 S 116b, Ü1 15b, Ü2 299b

118 S 116b, Ü1 15b, Ü2 299b

119

mefā' ilün mefā' ilün fe' ulün

Nevā yok bāğa çün her reh-neverde
Ne sūy-ı hāra bulduk reh ne verde

120

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

Raķīb-i seg-nihādı şadme-i hışmıñla bir yıldır
Gedā-yı kūyuña kim her dem-i āzārı bir yıldır

121

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

Kimseniñ yetmez eliñ kesmesine mā'idesin
Māhī-i lücce-i ābı nice bī-mā idesin

119 S 116b, Ü1 15b, Ü2 299b

120 S 116b, Ü1 15b, Ü2 299b

121 Ü1 15b, Ü2 299b

MAKLÛB U MÜSTEVÎ*

1

شاپاش كرك يكي هلاله

2

كرك كرك يك سكي كسكن كسك

3

ندن نادان يري آيا رديدر

4

بي ريب كمك يري رديدر

5

بي عيب كرك لال آلا

6

لال ملال

7

اغا نان كرك

8

يدي نان يدي

9

آيا نندن ملولم

* Başlık: S, Ü2 (Maqlûb u müstevî başlığı altında verilenler, yeni yazıya aktarıldığında özelliğini yitirdiği için eski yazıyla verildi.)

1 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

2 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

3 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

4 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

5 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

6 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

7 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

8 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

9 S 1a, Ü1 275b, Ü2 298a

4. BÖLÜM

CİNASLAR SÖZLÜĞÜ

CİNASLAR SÖZLÜĞÜ HAZIRLANIRKEN UYGULANAN METOT

1. Arapça, Farsça şiirler ve müemmma beyitlerdeki cinaslı yapılar sözlüğe dahil edilmemiştir.

2. Sözlükte Türkçe şiirlerdeki bütün cinaslı sözcük veya sözcük gruplarına yer verildi. Bunların büyük çoğunluğu kafiyelerde kullanılan cinaslar olmakla birlikte, beytin iç kısımlarında tespit edilen cinaslı yapılar da sözlüğe dahil edilmiştir.

3. Birbiriyle cinas ilişkisi bulunan sözcük veya sözcük gruplarının yan yana yazılarak anlamlarının verilmesi ve eğik (/) çizgiyle ayrılması yoluna gidildi.

4. Alfabetik sıralama yapılırken ilk sırada yer alan cinaslı yapı madde başı olarak kabul edildi. Buna göre cinas kafiye de ise birinci mısradaki cinaslı yapı, değilse beyit içerisinde ilk sırada yer alan cinaslı yapı madde başını oluşturmaktadır. Cinaslı yapıdaki ilk unsurun bir sözcük değil de bir ek olduğu durumlarda, söz konusu ekin sonunda yer aldığı sözcük de gösterildi. Bunun istisnaları, imlâda zaten ayrı yazılan (mı, mi) soru eki ile (de, da) bağlacı ve Farsça tamlamalarda (-) işaretiyle sözcükten ayrılan (-ı, -i) veya (-yı, -yi) izafet harfidir.

5. Cinaslı yapılar **koyu punto** ile gösterildi. (:) işaretinden sonra sözcüğün veya sözcüklerin anlamları verildi. Aynı yapı içerisinde yer alan farklı sözcüklerin arası (;) işaretiyle ayrıldı. Anlamlar verilmenden önce bu sözcüklerden yalın hâlde olmayanlar ilk harften sonra (.) işaretiyle kısaltılarak ve isimler (+) işaretiyle, fiil kökleri ise (-) işaretiyle eklerinden ayrılarak, yalın hâlde olanlar ise olduğu gibi *italik* biçimde tekrar verildi. İsim veya fiilin hangi dilden olduğu da ilgili kısaltmalarla belirtildi. Anlamlar verilirken Türkçe ekler ve maddenin en başında müstakil olarak gösterilen Farsça izafet harfleri dikkate alınmamıştır. Bütün cinaslı yapıların anlamları ayrı ayrı verildikten sonra cinasın geçtiği yeri göstermek üzere, sırasıyla nazım şekli kısaltması, şiir ve beyit numarası parantez içerisinde verildi. Şiir numarası ile beyit numarası arasını ayırmak için de eğik çizgi (/) kullanıldı.

6. Zorunlu olmadıkça mısraın redif kısmı sözlükte gösterilmedi.

7. Farsça vasıf terkiplerinde sadece ism-i fâil cinaslı yapıda yer alıyorsa diğer kısım madde başında gösterilmedi. Ancak anlam verilirken terkinin bütünü hem gösterildi hem de anlama dahil edildi.

8. Sözcüklere anlam verilirken şiirdeki anlam esas alındı. Sözlüklerdeki diğer anlamlar ayrıca verilmedi. Mecazlarda da zorunlu olmadıkça hakikî anlam verilmedi.

9. Dil-ber, dil-rübâ gibi terkiplerin aslî anlamları dikkate alınmadı, kısaca sevgili denmekle yetinildi.

CİNASLAR SÖZLÜĞÜ

a cîde: *a* T. a, bir ünlem. ; *c.+e* Ar. boyun. / acıda: *a.+da* T. acı, tatlı olmayan. (R. 560)

a fâķī: *a* T. a, bir ünlem. ; *fâķī* T. < Ar. medrese talebesi. / âfâķı: *a.+ı* Ar. ufuklar. (G. 2125/2)

a ĥādī: *a* T. a, bir ünlem ; *ĥādī* Ar. şarkı söyleyerek deve süren sürücü. / âĥādı.: ; *ā.+ı* Ar. birler, tekler. (G. 2061/1)

a ĥizānı: *a* T. bir ünlem. ; *h.+ı* Far. kötü yola düşmüş oğlanlar, ipneler. / âĥı zānı: *ā.+ı* Far. inleme sesi. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (R. 17)

a ĥadem: *a* T. a, bir ünlem. ; *ĥadem* Ar. ayak. / aķa dem: *a.-a* T. akmak. ; *dem* Ar. kan. (R. 559)

a ķış: *a* T. a, bir ünlem. ; *ķış* T. kış mevsimi. / aķış: *a.-ı* T. akmak. (Mf. 76)

āb ile dāne: *āb* Far. su. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *dāne* Far. tane, tohum. / ābile dā ne: *ābile* Far. kızamık hastalığı. ; *dā* Ar. hastalık. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1316/1)

āb: *āb* Far. su. / āb: *āb* Sür. Süryanî takviminin 11. ayı. (G. 1212/1)

āba ĥand-ı deheni: *ā.+a* Far. su. ; *ĥand* Ar. şeker. ; *d.+ı* Far. ağız. / āb aķan dīde hani: *āb* Far. su. ; *a.-an* T. akmak. ; *dīde* Far. göz. ; *hani* T. hani, nerede? (R. 126)

ābā mīz: *ābā* Ar. babalar, atalar. ; *mīz* Far. misafir. / āb-āmīz: *āb-āmīz* Far. sulu, su ile karışık. (G. 1449/1)

ābā şām: *ābā* Ar. babalar, atalar. ; *şām* Far. akşam, gece. / āb-āşām: *āb-āşām* Far. su içen. (Ks. 5/1)

‘abā dile: ‘*abā* Ar. aba, dervişlerin giydikleri bir elbise. ; *d.+e* Far. gönül. / ‘ibād ile: ‘*ibād* Ar. kullar. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1390/1)

ābād ile: *fenā-ābād* Ar. Far. yokluk, yok olma yeri. ; *ile* T. ile bağlacı. / ābā dile: *ābā* Ar. babalar, atalar. ; *d.+e* Far. gönül. (G. 1640/2)

ābāda: *miĥnet-ā.+a* Far. mihnetli ve gamlı yer, dünya. / ābāda: *ā.+da* Ar. babalar, atalar. (G. 1470/2, R. 229)

āb-āmīz: *āb-āmīz* Far. sulu, su ile karışık. / ābā mīz: *ābā* Ar. babalar, atalar. ; *mīz* Far. misafir. (G. 1289/1)

ābār: *ābār* Ar. su kuyuları. / āb-ār: *āb-ār* Far. su getir anlamında bir emir. (G. 2177/1)

ābgīne: *ābgīne* Far. billur kadeh. / āb-ı gīne: *pūr-āb* Far. dolu. ; *ķīne* Far. felek. (Kt. 50/1-2)

ābile: *ābile* Far. yara, nasır, ayağın su toplaması. / āb ile: *āb* Far. su. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1531/3, G. 1606/2)

ābistene: *ā.+e* Far. hamile, gebe. / āb istene: *āb* Far. su. ; *i.-ne* T. istemek. (Kt. 107/1-2)

ac: *ac* [aç] T. aç, acıkmış. / ‘āc: ‘āc Ar. fildişi, bağa. / āc: āc Far. ılgın. (G. 251/1)

ācām: *ācām* Ar. meşelikler, kamışlıklar, ağaçlıklar. / ac am: *ac* T. aç. ; *am* T. kadın cinsel organı. (G. 875/1)

‘acele: ‘*acele* Ar. acele, sürat. / ecele: *e.+e* Ar. ecel, kaçınılmaz son, ölüm vakti. (G. 1244/2)

acı: *acı* T. acı, eziyet verici, katlanılmaz. / acı: *a.+ı* T. aç. (R. 37)

‘adāda: ‘*a.+da* Ar. düşman. / ‘idāda: ‘*i.+a* Ar. sayı, sayma. (G. 1391/1)

‘ādātı: ‘*ā.+ı* Ar. adetler, alışkanlıklar. / ‘Ād ātī: ‘*Ād* Ar. helak olmuş kavimlerden biri. ; *ātī* Ar. ati, gelecek. (R. 394)

ādem: *ādem* Ar. insan, adam. / a dem: *a* T. ünlem. ; *dem* Ar. kan. (R. 426)

ādemī: *ādemī* Ar. insanlık, insaniyet. / ada mı: *a.+a* T. ad, san. ; *mı* T. mı soru eki. (G. 1896/1)

āferīn: *sihr-āferīn* Far. sihir yaratan, sihir yapan. / āferīn: *āferīn* Far. beğenme ve taktir ifadesi. (G. 208/2, G. 1183/1)

āferīniş: *āferīniş* Far. yaratma, yaratış. / āferīn iş: *āferīn* Far. aferin, tebrikler anlamında bir takdir ifadesi. ; *iş* T. iş, uğraşı. (G. 1480/1)

āftāb: *āftāb* Far. güneş. / āfet āb: *āfet* Ar. afet, felaket. ; *āb* Far. su. (G. 1729/1)

ağadır: *a.+dır* T. ağa, bey. / a gādir: *a* T. bir ünlem. ; *gādir* Ar. gadreden, kötülük eden. (R. 272)

ağamız: *a.+mız* T. ağa, bey. / a gāmiz: *a* T. ünlem. ; *gāmiz* Ar. kaşla gözle işaret eden, nifak çıkaran. (R. 362)

ağı: *a.+ı* T. ağ, ak. / ağı: *ağı* T. zehir. (R. 66)

āğişte: *āğişte* Far. bulaşmış, karışmış. / ağ işte: *ağ* T. ak, beyaz. ; *işte* T. işte. (R. 322)

ağlar: *a.-r* T. ağlamak. / ağlar: *a.-r* T. ağ etmek, beyazlatmak, yıkamak. (R. 460)

ağlayalı: *a.-yalı* T. ağlamak. / ağ leyālī: *ağ* T. ak, beyaz, aydınlık. ; *leyālī* Ar. geceler. (G. 706/1)

agnānīn: *a.+nīn* Ar. daha zengin. / ağ nānīn: *ağ* T. ak, temiz. ; *n.+nīn* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 856/1)

āh engebīn ola: *āh* Far. ah, inleme sesi. ; *engebīn* Far. bal. ; *o.+a* T. olmak. / āhen gibi n'ola: *āhen* Far. demir madeni. ; *gibi* T. gibi, benzetme edatı. ; *n'ola* T. ne ola. (G. 1702/1)

aḥ fāsı: *aḥ* Ar. kardeş. ; *f.+ı* Ar. çene. / aḥfāsı: *a.+sı* Ar. gizli, saklı. (G. 1101/3)

aḥ resān: *aḥ* Ar. kardeş. ; *resān* Far. ulaşan, kavuşan. / aḥresān: *aḥresān* Ar. Far. lâl, dilsiz olanlar. (G. 672/1)

aḥḍar: *aḥḍar* Ar. yemyeşil. / aḥ ḍar: *aḥ* Ar. kardeş. ; *ḍar* [ḍarr] Ar. zarar, ziyan. (G. 1557/2)

āh-enīn kār: *āh-enīn* Ar. ah eden, inleyen. ; *kār* Far. iş. / āhın inkār: *ā.+m* Far. İnleme sesi. ; *inkār* Ar. inkar, reddetme. (R. 403)

aḥger-i: *aḥger* Ar. ateş koru. / aḥ geri: *aḥ* Ar. kardeş. ; *geri* T. geri, arka. (G. 2096/2)

āhinde: *ā.+de* Ar. miras alan kişi. / āhında: *ā.+ında* Far. inleme sesi. (G. 1327/2)

aḥlāf: *aḥlāf* Ar. halefler, yerini alanlar. / aḥ lāf: *aḥ* Far. aferin, bravo anlamında bir ifade. ; *lāf* Far. laf, söz. (G. 2043/1)

aḥlāmı: *a.+ı* Ar. kötü rüyalar. / aḥlā mı: *aḥlā* Ar. daha tatlı. ; *mı* T. mı soru eki. (G. 2025/1)

aḥrārında: *a.+ında* Ar. hür olanlar, esir olmayanlar. / aḥrā rinde: *aḥrā* Ar. daya uygun, daha münasip. ; *r.+e* Far. rint, laubali ve kayıtsız adam. (R. 153)

aḥşām: *aḥşām* T. Far. akşam. / aḥ şām: *aḥ* Ar. kardeş. ; *şām* Far. akşam. (G. 667/1)

aḥşāma: *a.+a* T. Far. akşam. / aḥ şāme: *aḥ* [ak] T. ak, beyaz. ; *şāme* Ar. vücut beni. (G. 1680/5)

aḥyār: *aḥyār* Ar. hayırlar, iyilikler. / aḥ yār: *aḥ* Ar. kardeş. ; *yār* Far. dost. (G. 2177/2)

aḥyārın: *a.+m* Ar. hayırlılar. / aḥ yarın: *aḥ* Ar. kardeş. ; *yarın* T. yarın. (G. 1016/1)

aḥ baldır: *aḥ* T. ak, beyaz. ; *baldır* T. baldır, kalça. / aḥ baldır: *aḥ* T. ak, beyaz. ; *b.+dır* T. bal, arılar tarafından yapılan gıda. / iḳbāldır: *i.+dır* Ar. ikbal, gelecek, talih. (R. 371)

aḥ māye: *aḥ māye* T. Far. mayası temiz, soylu. / aḥmaya: *a.-ya* T. akmak. (R. 303)

aḥ rān: *aḥ* T. ak, beyaz. ; *rān* Far. oyluk, baldır. / aḥrān: *aḥrān* Ar. benzerler, denk olanlar. (G. 798/2)

aḥça: *aḥça* T. beyazca, beyazımsı. / aḥçe: *aḥçe* T. akçe, para. (G. 585/4)

akfāl: *akfāl* Ar. kilitler. / *ak fāl:* *ak* T. ak, temiz. ; *fāl* Ar. fal. (G. 2148/1)

‘akīde: *‘akīde* Ar. inanç, inanış. / *‘akīde:* *‘akīde* Ar. akide şekeri. (R. 117)

‘ākīle: *‘ā.+e* Ar. akıllı, akıl sahibi. / *‘āk ile:* *‘āk* Ar. anaya babaya asi olan, inatçı. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1568/2)

akmār: *akmār* Ar. kamerler, aylar. / *ak mār:* *ak* T. ak, beyaz. ; *mār* Far. yılan. (G. 1542/1)

‘akreb: *‘akreb* Ar. akrep. / *‘āk-ı Rab:* *‘āk* [‘ākķ] Ar. söz dinlememe, incitme. ; *Rab* [Rabb] Ar. Tanrı, Allah. (G. 51/2)

akşama: *akşama* T. aksama, topallama. / *akşa mā:* *a.-sa* T. akmak. ; *mā* Ar. su. (R. 54)

akvāline: *a.+ine* Ar. sözler, söylenenler. / *akvā line:* *akvā* Ar. en güçlü. ; *line* Ar. yumuşak. (R. 74)

al çaķ: *al-* T. almak. ; *çaķ-* T. çakmağı çakmak, alev çıkarmak. / *al çaķ:* *al-* T. almak. ; *çaķ-* T. sivri bir cismi bir zemine çakmak. / *alçaķ:* *alçaķ* T. alçak. (R. 73)

ālā: *ālā* Ar. bağışlar, ihsanlar. / *ālā:* *ālā* Far. kızarma, mahcup olma. (G. 1534/4)

alaca: *alaca* T. alaca rengi. / *al aca:* *al-* T. almak, satın almak. ; *a.+a* [aç] T. aç, karnı aç olan. (Kt. 51/1-2)

alayına: *a.+ına* T. alay, cemaat. / *al āyine:* *al-* T. almak. ; *āyine* Far. ayna. (G. 1587/1)

aldamağ: *alda-* T. aldatmak. / *al damağ:* *al-* T. almak. ; *damağ* T. damak. (G. 1516/1)

aldamayı: *a.+yı* T. aldatmak, kandırmak. / *al da meyi:* *al-* T. almak. ; *da* T. de, da bağlacı. ; *m.+i* Far. şarap. (R. 238)

aldayamaz: *a.-yamaz* T. aldatmak. / *al deyemez:* *al-* T. almak. ; *d.-yemez* T. demek, söylemek. (G. 728/1)

aldır cāma: *aldır-* T. aldırmaq, temizletmek. ; *c.+a* Far. kadeh. / *āldır cāme:* *ā.+dir* Far. al, kırmızı. ; *cāme* Far. elbise, giysi. (R. 602)

‘ālemīne: *‘ā.+e* Ar. alemler, insanlar. / *‘ālemi ne:* *‘ā.+i* Ar. gereklilik, lüzum. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Kt. 220/1-2)

‘alevi: *‘a.+i* T. alev. / *‘Alevī:* *‘Alevī* Ar. Hz. Ali’ye mensup veya taraftar olan. (R. 172)

āl-gūne: *āl-gūne* Far. allık, kadınların yüzlerine sürdükleri kırmızı bir boya. / *āl-gū ne:* *āl-gū* Ar. Far. yanıltıcı bir şekilde konuşan. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 183/2)

- alışa: *a.-a* T. alışmak. / al işe: *al-* T. alışmak. ; işe- T. işlemek, bevletmek. (G. 1288/4)
- ‘alilāna: ‘*a.+a* Ar. Far. hastalar. ; ‘Alī lāne: ‘*Alī* Ar. dördüncü İslâm halifesi Hz. Ali. ; *lāne* Far. yuva. (Kt. 49/1-2)
- alkış: *alkış* T. alkış. / al kış: *al-* T. almak. ; *kış* T. kış mevsimi. (G. 1565/1)
- alma dīnār: *a.-ma* T. almak. ; *dīnār* Ar. dinar, para. / almadı nār: *a.-madı* T. almak. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1046/3)
- alma zār: *a.-ma* T. almak. ; *zār* Far. zayıf, güçsüz. / al mezār: *al-* T. almak. ; *mezar* Ar. mezar, kabir. (G. 1063/1)
- almada: *a.-mada* T. almak. / elmada: *e.+da* T. elma meyvesi. / el mādē: *el* T. el. ; *mādē* Far. dişi, kadın. (G. 1575/1-2)
- almalı: *a.-malı* T. almak. / al mālī: *al-* T. almak. ; *m.+ı* Ar. mal, varlık. (Ms. 11/1)
- almasan da: *a.-masan* T. almak. ; *da* T. de, da bağlacı. / elmāsında: *e.+ında* Yun. elmas, kıymetli bir taş. / elmasında: *e.+sında* T. elma meyvesi. (R. 527)
- ālūda: *ā.+da* Far. erik. / ālūde: *ālūde* Far. bulaşmış, bulaşık. (G. 1366/2)
- ālūdeyi: *ā.+yi* Far. bulaşmış. / ālū deyi: *ālū* Far. erik. ; deyi [deyü] T. diyerek. (G. 1893/1)
- am ac: *am* T. kadın cinsel organı. ; *ac* [aç] T. aç. / āmāc: *āmāc* Far. hedef tahtası. (G. 72/1)
- ‘ām: ‘*ām* Ar. genel, umumi. / ‘ām: ‘*ām* Ar. sene, yıl. (G. 1400/5)
- ‘ām: ‘*ām* Ar. sene, yıl. / ‘āmī: ‘*āmī* Ar. sıradan insan, alt tabakadan. (G. 1334/2, G. 1995/9)
- am: *am* T. kadınlık organı. / em: *em* T. ilaç, deva. (G. 267/1)
- āmāc: *āmāc* Far. hedef tahtası. / am ac: *am* T. kadın cinsel organı. ; *ac* [aç] T. aç. (G. 409/2)
- āmāc: *āmāc* Far. saban demiri. / āmāc: *āmāc* Far. hedef tahtası. (G. 72/1)
- āmāde: *āmāde* Far. amade, hazır. / dāmāda: *d.+a* Far. damat, yeni evlenmiş erkek. / āmāda: *ā.+da* Far. süslenmiş, bakımlı. (R. 227)
- āmās: *āmās* Ar. geçmiş günler, eski. / āmās: *āmās* Far. yara şişkinliği, kabarması. (G. 1595/3)
- ‘amāyim: ‘*amāyim* Ar. başa sarılan sarıklar. / ‘amā yim: ‘*amā* Ar. kör. ; *yim* [yem] T. yem, yiyecek. (G. 1926/1)

‘amda: ‘a.+da Ar. amca. / ‘amda: ‘a.+a Ar. kasıt. (G. 1681/1)

‘amel nāma: ‘amel Ar. amel, iş, hareket. ; n.+a Far. ad, san. / ‘amel-nāme: ‘amel-nāme Ar. Far. amel defteri, insanın fiillerinin kaydedildiğine inanılan defter. (G. 1400/2)

‘amel: ‘amel Ar. amel, iş, davranış. / ‘am el: ‘ām Ar. amca. ; e/T. el. (G. 1051/3)

‘āmilīn: ‘āmilīn Ar. amel edenler, yaşayanlar. / ‘ām-ı līn: ‘ām Ar. sene, yıl. ; līn Ar. yumuşak. (G. 270/2)

‘āmilīn: ‘āmilīn Ar. amel işleyenler, yaşayanlar. / ‘ām-ı līn: ‘ām Ar. sene, yı. ; līn Ar. yumuşak. (G. 1702/2)

ān: ān Ar. kısa zaman dilimi. / ān: ān Far. güzellik. (G. 418/2)

‘anā dil: ‘anā Ar. dert, acı, sıkıntı. ; dil Far. gönül. / ‘anādil: ‘anādil Ar. bülbüller. (G. 1252/1)

‘anākibi: ‘a.+i Ar. örümcekler. / ‘anā gibi: ‘anā Ar. zahmet, meşakkat. ; gibi T. gibi, benzetme edatı. (G. 1831/1)

‘anākīdi: ‘a.+i Ar. üzüm salkımları. / ‘anā kıydı: ‘anā Ar. zahmet, eziyet. ; k.-dı T. kıymak, ince ince doğramak. (G. 2188/1)

ānī vesen: ānī Ar. aniden, ansızın. ; vesen Ar. uyuklama. / anı ve sen: anı T. onu. ; ve Ar. ve bağlacı. ; sen T. sen, şahıs zamiri. (R. 512)

āniyesin: ā.+sin Ar. kaplar, kadehler. / anı yesin: anı T. onu. ; y.-sin T. yemek, boğaz yoluyla gıda almak. (R. 389)

añlanacaqdır: a.-nacaqdır T. anlamak. / añla nacaqdır: añla- T. anlamak. ; n.+dır T. nacak, arkası tokmaklı büyük balta. (G. 308/1)

ānvār: ānvār Far. güzel, güzellik sahibi. / envār: envār Ar. nurlar, ışıklar. (G. 600/1, G. 961/1)

a‘dā: a‘dā Ar. düşmanlar. / a‘dā: a‘dā Ar. pek zalim, pek gaddar. (G. 1724/1)

a‘lā māh: a‘lā Ar. daha yüksek. ; māh Far. ay gezegeni. / i‘lām āh: i‘lām Ar. Bildirme, yayma, haberdar etme. ; āh Far. inleme sesi. (G. 2176/2)

a‘lām: a‘lām Ar. sancaklar, filamalar. / i‘lām: i‘lām Ar. bildirme, açıklama. (G. 2051/1)

a‘lāmı: a.+ı Ar. alemler, sancaklar. / a‘lā mı: a‘lā Ar. daha yüksek. ; mı T. mı, soru eki. (R. 372)

a‘māl: a‘māl Ar. ameller, işler. / i‘māl: i‘māl Ar. çalıştırma, üretme. (G. 1206/1)

a‘māmı: *a.+ı* Ar. amcalar. / a‘mā mı: *a‘mā* Ar. kör, görmez. ; *mı* T. mı, soru eki. (Kt. 119/1-2)

a‘rāz: *a‘rāz* Ar. felsefede kendi kendine varlık bulmayan şeyler, arazlar. / a‘rāz: *a‘rāz* Ar. ırzlar, namuslar. (G. 752/1)

‘Arabistān: ‘*Arabistān* Ar. Far. Arapların yaşadığı yer. / ‘ar‘ara bustān: ‘*a.+a* Ar. dağ servisi. ; *bustān* Far. bostan, bağ bahçe. (G. 872/1)

Arasın: *A.+ın* T. Aras nehri. / arasın: *a.+sın* T. ara, iki kişi arasındaki ilişki. / arasın: *a.-sın* T. aramak. (R. 187)

ārāya gider: dil-*ā.+a* Far. gönül süsleyen, sevgili. / araya gider: *a.+ya* T. arama. / araya gider: *araya* git- T. araya gitmek, boşa gitmek. (R. 211)

arayile: *a.-yile* T. aramak. / ārayile: dil-*ā.+ile* Far. gönül bezeyen, sevgili. / dilā rāyile: *dilā* Far. ey sevgili anlamında ünlem. ; *r.+ile* Ar. rey, görüş. (R. 369)

‘ārı: ‘*ā.+ı* Ar. ar, haya, utanma. / ‘ārī: ‘*ārī* Ar. soyunmuş, yalın. (R. 149)

‘ārı: ‘*ā.+ı* Ar. ar, utanma. / ‘ārī: ‘*ārī* Ar. arı, uzak, temiz. (G. 404/1)

‘ārı: ‘*ā.+ı* Ar. ar, utanma. / ‘ārī: ‘*ārī* Ar. çıplak, soyunmuş. (G. 1825/2)

arı: *arı* T. arı, bal yapan bir böcek. / arı: *arı* T. arı, temiz. (G. 300/2)

‘ārī: ‘*ārī* Ar. yalın, çıplak. / ‘ārı: ‘*ā.+ı* Ar. ar, haya. (G. 139/4)

ārī: *ārī* Far. evet. / arı: *arı* T. arı, bal arısı. (G. 519/1)

‘ārifānı: ‘*ā.+ı* Ar. arifler, aydınlar. / ‘ār-ı fānī: ‘*ār* Ar. ar, haya, utanma. ; *fānī* Ar. fani, gelip geçici. (Th. 371)

‘ārife lek: ‘*ā.+e* Ar. arif, bilge. ; *lek* Far. leke. / ‘ār-ı felek: ‘*ār* Ar. utanç, ayıp. ; *felek* Ar. felek, devran. (G. 177/2)

‘āriyetī cān: ‘*āriyetī* Ar. iğreti duran şey. ; *cān* Far. can. / ‘āriye ticān: ‘*āriye* Ar. ödünç. ; *ticān* Ar. taşlar. (G. 426/1)

arğa: *arğa* T. arka, destek. / erķā: *erķā* Ar. çok yüksek, pek ulu. (Mf. 27)

armağānım: *a.+ım* Far. armağan, hediye. / er meğānım: *er* T. er, yiğit. ; *meğānım* Ar. ganimetler. (G. 1567/1)

‘asā cid: ‘*asā* Ar. uygun, mutabık. ; *cid*[cidd] Ar. uygulama, çaba, çalışma. / ‘asācid: ‘*asācid* Ar. altınlar. (G. 1740/2)

āsāda: rūbehā.*+da* Far. tilki gibi olan. / āsāda: *ā.+a* Ar. aslanlar. (G. 1437/3)

Āşaf: *Āşaf* Ar. Süleyman peygamberin veziri, vezir. / evliyā şaf: *evliyā* Ar. veliler, Tanrı dostları. ; *şaf*[şaff] Ar. saf, dizi, sıra. (G. 592/2)

āsānīñ: *pervāneā.+nīñ* Far. pervane gibi, kelebek gibi. / āsānīñ: *ā.+nīñ* Far. kolay. (G. 876/1)

āsāsına: *servāsā.+sına* Far. servi gibi. / ās āsına: *ās* Ar. mersin ağacı. ; *ā.+ına* Ar. mersin ağacı. (G. 1595/1)

āsīb ile: *āsīb* Far. bela, musibet. ; *ile* T. ile bağlacı. / elması bile: *e.+sı* T. elma meyvesi. ; *bile* T. bile, beraber. (Kt. 64/1-2)

āsītīn: *āsītīn* Far. elbisenin bileği kapayan kısmı. / āsī tīn: *ā.+ı* Ar. mersin ağacı ve meyvesi. ; *tīn* Ar. incir ağacı ve meyvesi. (G.1088/1)

āsiyābān: *āsiyābān* Far. değirmenci, değirmen sahibi. / ās-ı yaban: *ās* Ar. mersin ağacı. ; *yaban* T. yaban, kendiliğinden biten. (G. 818/1)

āsiyābān: *āsiyābān* Far. değirmenci, değirmen sahibi. / ās-ı yaban: *ās* Ar. mersin ağacı. ; *yaban* T. yaban, kendiliğinden biten. / kirās-yābān: *kirās-yābān* Far. kiraz bulan. (R. 453)

aşlābına: *a.+ına* Ar. beller, soylar. / ašlā bine: *ašlā* Ar. asla, hiçbir vakit. ; *b.-e* T. binmek. (G. 1373/1)

aş u nāna: *aş* T. yemek, yiyecek. ; *n.+a* Far. ekmek. / āšinā ne: *āšinā* Far. tanıdık, bilindik. ; *ne* T. soru zamiri. (G. 1304/4)

āşikār: *āşikār* Far. aşikar, açık, görünür. / aşı kār: *a.+ı* T. pişirilerek hazırlanmış yemek. ; *kār* Far. iş. (G. 741/1)

āšinā dānī: *āšinā* Far. tanıdık, bilindik. ; *dānī* Ar. alçak. / aş-ı nā-dānī: *aş* T. yemek, yiyecek. ; *nā-dānī* Far. cahillik, bilgisizlik. (G. 2064/1)

āšinādır: *ā.+dır* Far. aşına, tanıdık. / aşı nādir: *a.+ı* T. aş, pişirilerek hazırlanan yemek. ; *nādir* Ar. nadir, az bulunur. (G. 158/1)

āšināsına: *ā.+sına* Far. tanıdık, bilen. / āšinā sine: *āšinā* Far. tanıdık, bilen. ; *sine* Ar. uyuma, uyuklama. (G. 1177/1)

āşiyān: *āşiyān* Far. ev, mesken. / aşı yan: *a.+ı* T. yiyecek, yemek. ; *yan* T. yan, çevre. (G. 1897/1)

aşlar: *a.+lar* T. aş, pişirilerek hazırlan yemek. / aşlar: *a.-r* T. aşlamak. (G. 230/4)

at eşkin: *at* T. at, bir binek hayvanı. ; *eşkin* T. hızlı koşan bir at cinsi. / āteş kīn: *āteş* Far. ateş. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (Kt. 36/1-2)

at yeme: *at-* T. atmak. ; *y.-me* T. yemek eylemi. / at yeme: *at* T. at. ; *y.+e* T. yem, hayvan yiyeceği. (G. 1372/1)

āteş meye: *āteş* Far. ateş, hararet. ; *m.+e* Far. şarap. / at eşmeye: *at* T. at. ; *e.-meye* T. eşmek, toprağı eşmek. (G. 1275/1)

āteşe: *ā.+e* Far. ateş. / at eşe: *at* T. at. ; *e.-e* T. eşmek eylemi. (G. 1650/1)

atı: *a.+ı* T. at. / ātī: *ātī* Far. gelecek, istikbal. (G. 1829/1)

avı zenīñ: *a.+ı* T. av. ; *z.+iñ* Far. kadın. / āvizeniñ: *ā.+niñ* Far. avize. (G. 825/3)

ay ağ: *ay* T. ay gezegeni. ; *ağ* T. ak, beyazlık. / ayağ: *ayağ* T. ayak. (G. 1384/1)

ay ile: *ay* T. ay gezegeni. ; *ile* T. ile bağlacı. / ayıla: *a.-a* T. ayılmak, kendine gelmek eylemi. (G. 1555/1)

‘ay nidāma: ‘*ay* Ar. cahil, utanmaz. ; *n+ma* Ar. nida, sesleniş. / ‘ayn-ı dāma: ‘*ayn* Ar. göz. ; *d.+a* Far. dam, tuzak. (G. 1743/1)

ayağ: *ayağ* T. ayak. / ayağ: *ayağ* [ayağ] T. kadeh. (G. 1842/5)

Ayaşofiya: *A.+da* İstanbul’daki Ayasofya camii. / eyā Şofiya: *eyā* Far. ey ünlemi ; *Şofiya* Bulgaristan’da bir şehir. (G. 1722/1-2)

‘ayb idi yār: ‘*ayb* Ar. ayıp, kusur. *i.-di* T. imek eylemi. ; *yār* Far. sevgili. / ‘ayb-ı diyār: ‘*ayb* Ar. ayıp, kusur. ; *diyār* Ar. yurt, memleket. (G. 1827/1)

āyende: *āyende* Far. gelecek, gelen. / ayında: *a.+ında* T. ay, senenin on ikide biri. (G. 1463/2)

ayı nem: *a.+ı* T. ay gezegeni. ; *nem* Far. nem, ıslaklık. / āyīnem: *ā.+m* Far. ayna. (G. 221/1)

ayıla: *a.-a* T. ayılmak. / ay ile: *ay* T. senenin on iki bölümünden herbiri. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1492/3)

āyīn eyler: *āyīn* Far. ayin, adet, her zaman yerine getirilen işler. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / ayı n’eyler: *a.+ı* Ar. ay gezegeni. ; *n’[ne]* T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 193/1)

āyīne vü şāna: *ā.+e* Far. tören, merasim. ; *ş.+a* Far. şan, ün. / āyīne vü şāne: *āyīne* Far. ayna. ; *şāne* Far. tarak. (G. 1543/1)

āyīne: *ā.+e* Far. ayin, merasim, tören. / āyīne: *āyīne* Far. ayna. (G. 1497/3)

āyīne: *āyīne* Far. ayna. / āyīne: *ā.+e* Far. ayin, tören, töre. (G. 1197/2)

āyīne: *nev-ā.+e* Far. tarzı, usûlü yeni olan. / āyīne: *āyīne* Far. ayna. / ayı ne: *a.+ı* T. ay gezegeni. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 29)

āyīneyüz: *ā.+yüz* Far. ayna. ; ayı ne yüz: *a.+ı* T. ay gezegeni. ; *ne* T. soru zamiri. ; *yüz* T. yüz, çehre, görünüm. (G. 1969/1)

‘ayn: ‘ayn Ar. aynı, tıpkı. / ‘ayn: ‘ayn Ar. göz. (G. 1380/3)

‘ayn-ı leyālī: ‘ayn Ar. aynısı, ta kendisi. ; *leyālī* Ar. geceler. / ‘aynile yalı: ‘a.-ile Ar. aynı, bizzat. ; *yalı* T. yalı, konak. (G. 403/2)

ayu sefide: *ayu* T. ayı. ; *s.+e* Far. beyaz, ak. / Yūsufide: *Y.+de* Ar. Hz. Yusuf’a ilgili, ona ait. (G. 1736/5)

ayva: *ayva* T. ayva meyvesi. / *eyvā*: *eyvā* [eyvāh] Far. eyvah, yazık. / *ivā*: *ivā* Ar. kondurma, yerleştirme. (R. 235)

ayvaya sem: *a.+ya* T. ayva meyvesi. ; *sem* [semm] Ar. zehir. / ayva yesem: *ayva* T. ayva meyvesi. ; *y.-sem* T. yemek, gıdalanmak. (G. 906/3)

āz: *āz* Far. hırs, açgözlülük. / az: *az* T. az, küçük bir miktarda olan. (G. 688/2)

az: *az* T. az. / āz: *āz* Far. hırs, tamah. (R. 397)

azacıkdır: *a.+dır* T. azıcık, az. / az acıkdır: *az* T. az. ; *a.-dır* T. acıkmak. (G. 450/1)

āzādegān: *āzādegān* Far. özgür olanlar. / āzāde kân: *āzāde* Far. özgür, hür. ; *kân* Far. maden ocağı. (G. 658/1)

a‘zār: a‘zār Ar. özürler. / i‘zār: i‘zār Ar. özür dileme. (G. 2130/4)

‘azārī: ‘azārī Ar. el değmemişlere, bakirelere ait. / ‘izārī: ‘izār Ar. yüz, çehre. (G. 397/5)

āzı çoğalmada: *ā.+ı* Far. hırs, düşkünlük. ; *ç.-mada* T. çoğalmak. / azı çoğ almada: *a.+ı* T. az, küçük miktar. ; *çoğ* [çok] T. çok. ; *a.-mada* T. almak. (Nz. 7)

azı: *azı* T. azı dişi. / āzı: *ā.+ı* Far. hırs, açgözlülük. (G. 1733/2)

azım: *a.+ım* T. az, çoğun zıddı. āzım: *ā.+ım* Far. açgözlülük, hırs, tamah. (G. 957/2)

āzīne: *ā.+e* Ar. süs, bezek. / āzīne: *āzīne* Ar. Cuma günü. (G. 1377/1)

‘azīz: ‘azīz Ar. yönetici, padişaktan sonraki en yetkili devlet adamı. / ‘azīz: ‘azīz Ar. izzetli, kutlu, ilerlemiş. (G. 413/5)

bāb: *bāb* Ar. bölüm. / bāb: *bāb* Ar. kabı. (R. 137)

bāb: *bāb* Ar. kapı. / Bābil: *Bābil* Ar. bir kent adı. (G. 1531/5)

baba: *baba* T. baba. / bā bā: *bā* Ar. Arap alfabesinin ikinci harfi. ; *bā* Ar. Arap alfabesinin ikinci harfi. (G. 1535/1)

bāb-ı medīne: *bāb* Ar. kapı. ; *medīne* Ar. şehir, kent. / bābıma dīne: *b.+ıma* Ar. kapı. ; *d.+e* Ar. din, Allah'ın emir ve yasaklarının çerçevelediği inanç ve yaşam sistemi. (G. 1365/1)

bā-bināsına: *bā* Ar. ile bağlacı. ; *b.+sına* Ar. bina, yapı. / bāb-ı nāsına: *bāb* Ar. kapı. ; *n.+ına* Ar. insanlar, halk. (G. 1322/3)

bāda çeker: *b.+a* Far. rüzgar, yel. ; *ç.-er* T. çekmek, sürüklemek. / bāde çeker: *bāde* Far. şarap. ; *ç.-er* T. çekmek, içmek. (R. 550)

bāda içek: *b.+a* Far. rüzgar, yel. ; *içek* T. içilecek şey. / bāde içek: *bāde* Far. şarap. ; *i.-ek* T. içmek. (R. 247)

bāda: *b.+a* Far. rüzgar, yel. / bāde: *bāde* Far. kadeh. (G. 1318/2, G. 2162/5)

bādāmī: *bādāmī* Far. badem gibi olan. / bād amı: *bād* Far. rüzgar, yel. ; *a.+ı* T. kadınlık organı. (G. 2144/1)

bāde: *bāde* Far. şarap. / bāda: *b.+a* Far. rüzgar, yel. (G. 120/2, G. 291/1, G. 1761/1, R. 203)

bāde: *bāde* Far. şarap. / bāda: *b.+da* Ar. Arap alfabesinde bir harf. (G. 1689/3)

bādeler: *b.+ler* Far. şarap. / bād eler: *bād* Far. rüzgar, yel. ; *e.-r* T. elemek. (Kt. 201/1-2)

bādı: *b.+ı* Far. rüzgar, yel. / bādī: *bādī* Ar. sebep. (G. 1885/1)

bād-ı: *bād* Far. yel, rüzgar. / bādī: *bādī* Ar. sebep, neden. (R. 192)

bādī ne sīm: *bādī* Ar. sebep, neden. ; *ne* Far. ne bağlacı. ; *sīm* Far. gümüş. / bād-ı nesīm: *bād* Far. rüzgar, yel. ; *nesīm* Ar. hafif ve tatlı rüzgar. (G. 238/1)

bādī: *bādī* Ar. başlangıç. / bādı: *b.+ı* Far. rüzgar, yel. (R. 288)

bādincān: *bādincān* Ar. < Far. patlıcan. / bādın cān: *bād* Far. rüzgar, yel. ; *cān* Far. can, ruh. (G. 1514/1)

bā-dīne: *b.+e* Far. Ar. dindar. / bādī ne: *bādī* Ar. sebep, neden. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / bādı ne: *b.+ı* Far. rüzgar, yel. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 437)

bā-dīniñ: *b.+iñ* Far. Ar. dindar. / bādīniñ: *b.+niñ* Far. rüzgara mensup, havayı, nefsine uyan. (G. 837/1)

bādiyede: *b.+de* Ar. çöl. / bādı yede: *b.+ı* Far. rüzgar, yel. ; *y.+e* Ar. el. (G. 1730/1)

bāğ ırmağı: *bāğ* Far. dağ eteğinde yer alan bağ bahçe. ; *ı.+ı* [ırmağ] T. ırmağ. büyük akarsu. / bağırmağı: *b.+ı* [bağırmağ] T. bağırmağ. (G. 2111/2)

bāğ: *bāğ* Far. bağ bahçe. / bağ: *bağ* T. bağ, düğüm. (G. 117/1, G. 635/5)

bāġı bāġi: *b.+ı* Far. bağ, bahçe. ; *bāġi* Ar. isyancı, kötülük işleyen. / bāġi baġı: *bāġi* Ar. isyancı, kötülük işleyen. ; *b.+ı* T. bağ, engel. (R. 70)

bāġımda: *b.+ımda* Far. bağ, bahçe. / bā-ġımda: *b.+a* Far. Ar. kılıflı, kınlı. (G. 1639/1)

bāġi: *bāġi* Ar. asi, isyankar. / baġı: *b.+ı* T. bağ, düğüm. (G. 2044/1)

bāġi: *bāġi* Ar. isyan eden, kafa tutan. / baġı: *b.+ı* T. bağ, düğüm. / bāġı: *b.+ı* Far. bağ, bahçe. (R. 260)

baġlı: *baġlı* T. bağlanmış, baġlı. / baġli: *b.+i* Ar. katır, bir yük hayvanı. (R. 580)

bahā ne: *bahā* Far. değer, kıymet, bedel. ; *ne* T. soru zamiri. / bahāne: *bahāne* Far. bahane. (G. 1304/1)

bahā neyle: *bahā* Far. kıymet, değer, bedel. ; *n.+e* Ar. ulaşma. / bahāneyle: *b.+yle* Far. vesile, sebep. (G. 1623/2)

bahādır: *bahādır* Far. cesur, yiğit. / bahādır: *erzen-b.+dır* Far. ucuz, kıymeti az olan. (G. 530/1)

bahārān: *bahārān* Far. baharlar. ; bahā rān: *bahā* Far. paha, kıymet, fiyat. ; *rān* Far. oyluk. (G. 1931/2)

bahārında: *b.+ında* Far. bahar. / bahā rinde: *bahā* Far. kıymet, değer. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız, laubali adam. (G. 1254/1)

bahāristānımız rāġ: *b.+mız* Far. baharın yaşandığı yer.. ; *rāġ* Far. dağ eteğindeki yeşillik, bahçe. / mızrāġ: *mızrāġ* [mızrāk] Ar. mızrak, kargı. (G. 1943/1)

bāḥūr: *bāḥūr* Ar. yaz sıcaklığı, temmuz sıcaklığı. / bā-ḥūr: *bā-ḥūr* Far. Ar. cennet güzeli ile beraber. (G. 476/1, G. 1015/1)

bā-ḥūr: *bā-ḥūr* Far. Ar. cennet güzeli ile beraber. / bāḥūr: *bāḥūr* Ar. yaz sıcaklığı, temmuz sıcaklığı. (G. 531/4)

baḡ livā: *baḡ*- T. bakmak. ; *livā* Ar. sancak, bayrak. / baḡlava: *baḡlava* T. baklava, bilinen tatlı. (G. 1216/2)

bāk: *bāk* Far. önem, özen. / bāk: *bāk* Far. korku. (G. 515/1)

baḡam: *baḡam* Ar. kırmızı renkte olan. / baḡam: *b.-am* T. bakmak. (G. 952/2)

baḡan yaş: *b.-an* T. bakmak. ; *yaş* T. yaş, ömür. / aḡan yaş: *a.-an* T. akmak. ; *yaş* T. gözyaşı. (G. 1078/1)

baḡanıñ: *b.-anıñ* T. bakmak. / beḡanıñ: *b.+nıñ* Ar. beka, süreklilik, ahiret. (G. 841/2)

baḡar: *b.-ar* T. bakmak. / baḡar: *baḡar* Ar. buzağı. (G. 465/1)

bağar: *bağar* Ar. buzağı. / bağar: *b.-ar* T. bakmak. (G. 366/2)

bā-keder: *bā-keder* Far. Ar. kederli, dertli. / bāke der: *b.+e* Far. korku. ; *der* Far. kapı. (G. 438/1)

bağış: *b.-ış* T. bakmak. / bağ iş: *bağ-* T. bakmak. ; *ış* T. iş, uğraş. (G. 2005/5)

Bākī: *Bākī* Ar. Tanrı'nın isimlerinden biri. / bākī: *bākī* Ar. kalan, kalıcı. (G. 1999/5)

Bākī: *Bākī-nām* Ar. Far. Bākī adlı, adı Bākī olan. / bākī: *bākī* Ar. kalan, kalıcı. (G. 124/4)

bā-kīne: *bā-kīne* Far. kinli, kin sahibi. / bākine: *b.+ine* Far. korku. (G. 1596/1)

bā-kīne: *bā-kīne* Far. kinli, kindar. / bākī ne: *bākī* Ar. ağlayan. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / bākī ne: *b.+i* Far. korku. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 246)

bā-kiyān: *bā-kiyān* Far. Ar. yıldızla beraber. / *bākīyān* Ar. Far. ağlayanlar. (G. 1023/2)

bağma āl: *b.-ma* T. bakmak. ; *āl* Ar. aile, soy sop. / bağ me'āl: *bağ-* T. bakmak. ; *me'āl* Ar. sonuç, netice. (G. 1762/2)

bağma qāl: *b.-ma* T. bakmak. ; *qāl* Ar. söz. / bağ maqāl: *bağ-* T. bakmak. ; *maqāl* Ar. söz, lakırdı. (G. 1394/1)

bāl: *bāl* Ar. kalp, gönül. / bal: *bal* T. bal, arıların yaptığı gıda. (G. 867/1, Th. 10/1)

bāl: *bāl* Ar. yürek, kalp. / bal: *bal* T. bal. / bāl: *bāl* Far. kanat. (R. 185)

bāl: *bāl* Far. kanat. / bāl: *bāl* Ar. gönül, kalp. (G. 888/2)

bālāya: *b.+ya* Far. yüksek, yüce. / bāl aya: *bāl* Far. kanat. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (R. 186)

balçıkça: *b.+sa* T. balçık, çamur. / bal çıkça: *bal* T. bal, arılar tarafından yapılan gıda. ; *ç.-sa* T. çıkmak. (R. 58)

balına: *b.+ina* T. bal, arılar tarafından yapılan gıda. / bā-līne: *b.+e* Far. Ar. yumuşak, gevşek. / bālīne: *b.+e* Ar. gönüller, kalpler. / bālīne: *b.+e* Far. yastık. (R. 501)

bālīg: *bālīg* Ar. balığ, olgun. / balīg: *balīg* T. balık. (G. 586/1)

bālīme kes: *b.+ime* Ar. gönül, kalp. ; *kes* Far. kişi. / bali meges: *b.+i* T. bal, arılar tarafından yapılan gıda. ; *meges* Ar. sinek. (R. 328)

bālīn: *bālīn* Far. yastık. / bā-līn: *bā-līn* Far. Ar. yumuşaklık, anlayışlılık. / lā'ubālīn: *lā'ubālīn* Ar. lāubālī olanlar, ciddiyetsizler. (R. 5)

bāliš: *bāliš* Far. büyüme. / bāliš: *bāliš* Far. yastık. / bal iş: *bal* T. bal, arıların yaptığı gıda. ; *iş* T. iş, uğraşı. (R. 305)

bāliš: *bāliš* Far. yastık. / bal iş: *bal* T. bal. ; *iş* T. iş, uğraşı. (G. 2033/1)

bāmdād: *bāmdād* Far. sabah vakti. / bā-midād: *bā-midād* Far. Ar. mürekkeple. (G. 333/1)

bārān: *bārān* Far. yağmur. / bārān: *bārān* Far. yağan. / evbārān: *gam-evbārān* Ar. Far. gam yiyen, gam yutan. (R. 525)

bārānī: *bārānī* Far. yağmura ait, yağmur gibi. / bārānı: *b.*+ı Far. yükler. / bār anı: *bār* Far. yük. ; *anı* T. onu. (R. 564)

bardağ: *bardağ* T. bardak, su veya başka bir içeceği içmeye mahsus kap. ; ber-dāğ: *dāğ-ber-dāğ* Far. yara üstüne yara, çok yaralı. (G. 2164/2)

bār-ı ‘āde: *bār* Far. yük. ; ‘āde Ar. adet, alışıla gelen. / bār i‘āde: *bār* Far. defa, kere. ; i‘āde Ar. iade, geri çevirme. (Nz. 43)

bārī: *melāhat-b.*+ı Ar. Far. melahat yüklü. / bārī: *lū’lū’-b.*+ı Ar. Far. inci yağdıran. / bārī: *bārī* Far. yük hayvanı. / bārī: *bārī* Far. bari, hiç olmazsa. (R. 277)

Bārī: *Bārī* Ar. Tanrı, Allah. / bārī: *bārī* Ar. yaratan. / bārī: *feyz-b.*+ı Ar. Far. feyiz yağdıran. (R. 21)

Bārī: *Bārī* Ar. yaratan, Allah’ın güzel isimlerinden biri. / bārī: *b.*+ı Far. yük. (G. 1825/4)

Bārīde: *B.+de* Ar. yaratan, yaratıcı, Tanrı. / bārīde: *bārīde* Far. yağan, yağmış. (G. 1266/1)

bārīdi: *b.+i* Ar. soğuk. / bār idi: *bār* Far. yük. ; *i-dī* T. imek eylemi. (G. 1848/1)

Bārīsine: *B.+sine* Ar. yaratan, Allah’ın güzel isimlerinden biri. / bārī sine: *bārī* Far. bari, hiç olmazsa. ; *sine* Far. sine. (G. 1417/2)

başal: *başal* Ar. soğan ve benzeri kökü yenen sebzeler. / baş el: *baş-* T. basmak. ; *el* T. el. (G. 2152/2)

başali: *b.+i* Ar. soğan. / başalı: *b.-alı* T. basmak, suçüstü yakalamak. / baş eli: *baş-* T. el basmak, yemin etmek. ; *e+i* T. el. (R. 48)

başar: *başar* Ar. göz. / başar: *b.-ar* T. basmak, yağma etmek. (G. 374/1)

başâyir: *başâyir* Ar. ibretle bakmalar, ibretler. / başa yir: *b.-a* T. basmak. ; *yir* T. yer. (G. 2194/2)

bāşıra: *bāşıra* Ar. göz. / şabā şıra: *şabā* Ar. saba rüzgarı. ; *şıra* T. sıra. (G. 1141/1)

baş amı: *baş* Ar. rahatlık. ; *a.+ı* T. kadın cinsel organı. / *Bestāmī*: *Bestāmī* Ar. tasavvuf ulularından bir şeyh. (G. 1849/5)

baş eger: *baş* koş- T. yarışmak. ; *eger* Far. eğer, şayet. / baş eger: *baş e.-er* T. baş eğmek, başını koymak. / baş eger: *baş e.-er* T. baş eğmek, boyun eğmek, her dediğini yapmak. / *bā-şeker*: *bā-şeker* Far. şekerli, tatlı. ; baş eker: *baş* T. baş, kafa. ; *e.-er* T. ekmek, toprağa herhangi bir şey ekmek. / başa ger: *b.+a* T. baş, kafa. ; *ger-* T. germek, yaymak. (G. 580/1-5)

baş kabarış: *baş kabarış* T. kabarmak, gururlanmak, kibirlenmek. / başka barış: *başka barış-* T. ayrıcalıklı saymak, farklı kabul etmek, ayrı tutmak. (G. 743/1)

baş üzerin: *baş üz-* T. baş ağrıtmak. / baş üzerin: *baş ü.+in* T. baş üstü. ??? (R. 428)

başa çık: *başa çık-* T. başa çıkmak, baş etmek, üstesinden gelmek. / baş açık: *baş açık* T. baş açık, başı açık olarak. (G. 779/1)

başka zānī: *başka* T. başka. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. / baş kazanı: *baş* T. baş, en önde olan. ; *k.+ı* T. kazan, içinde yemek pişirilen büyük tencere. (G. 497/1)

başlar: *b.+lar* T. baş, kelle. / başlar: *b.-r* T. başlamak. (G. 230/3)

bay: *bay* T. bay, zengin kişi. / *pāy-ı edeb*: *pāy* Far. ayak. (G. 41/1)

bayı ‘inān: *b.+ı* T. zengin, varlıklı. ; ‘*inān* Ar. yular, gem. / *bāyi’-i nān*: *bāyi’* Ar. satın alan. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (G. 1929/2)

bayı: *b.+ı* T. zengin adam. / *ribāyi*: *r.+yı* Ar. faiz. (G. 1868/1)

bayıla: *b.-a* T. bayılmak. / bay ile: *bay* T. zengin kişi. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1492/2)

baykara: *baykara* Ar. mahvolma. / Baykara: *Baykara* Ar. Sultan Hüseyin Baykara. (G. 727/2)

bāz: *bāz* Far. doğan kuşu, şahin. / bāz: *bāz* Far. açık. (G. 544/2)

bā-zārī: *bā-zārī* Far. inleme ile birlikte. / bāzārı: *b.+ı* Far. pazar yeri. (G. 2085/1)

bāzārī: *bāzārī* Far. pazara ait, pazar malı. / bāzārī: *bā-zārī* Far. ağlayarak sızlayarak. (G. 1991/4)

bāzī: ser-*bāzī* Far. başı açık. / bāzī: *bāzī* Far. doğan kuşu. (G. 1733/4)

bā-zīverde: *b.+de* Far. süslü, süslenmiş. / bāzī verde: *bāzī* Far. oyuncak, oyun. ; *v.+e* Ar. gül. (G. 1754/1)

bed rinde: *bed* Far. kötü. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali kişi. / bedrinde: *b.+inde* Ar. dolunay. (G. 1628/3)

bed rūstāyīde: *bed* Far. kötü. ; *r.+de* Far. köylü. / bed-rū sitāyīde: *bed-rū* Far. çirkin yüzlü. ; *s.+e* Far. övme, övgü. (G. 1386/1)

bedaḥṣān: *bedaḥṣān* Far. Afganistan'da lal taşı ile ünlü bir bölge ve burada çıkarılan lal taşı. / bed aḥ ṣān: *bed* Far. kötü. ; *aḥ* Ar. kardeş. ; *ṣān* Ar. şan, ün. (G. 692/2)

bed-bīnī: *bed-bīnī* Far. kötü görmek, kötüye yormak. / bed bīnī: *bed* Far. kötü, çirkin. ; *bīnī* Far. burun, koklama duyu organı. (R. 578)

bed-edā: *bed-edā* Far. Ar. edası, tarzı kötü olan. / bed'e dā: *b.+e* Ar. başlama. ; *dā* Ar. hastalık. (Kt. 4/1-2)

bedel: *bedel* Ar. bedel, karşılık. / bed el: *bed* Far. kötü, çirkin. ; *e/T.* el. (G. 362/1, R. 572)

bed-endīṣ: *bed-endīṣ* Far. kötü niyetli, fikri bozuk. / beden diṣ: *beden* Ar. beden, vücut. ; *diṣ* T. diṣ. (G. 1748/1)

be-denī: *be-denī* Far. Ar. alçak ile beraber. / bedeni: *b.+i* Far. beden, gövde. (G. 1909/1)

bedevī: *bedevī* Ar. Arap köylüsü, şehirleşmemiş kişi. / bed evi: *bed* Far. kötü. ; *e.+i* T. ev. (R. 427)

bedi var: *b.+i* Far. kötü, çirkin. ; *var* T. varlık, sahip olunan şeyler. / be-dīvār: *be-dīvār* Far. duvar ile, duvarlı. (R. 346)

bedīd estār: *bedīd* Far. açık, görünür. ; *estār* Ar. örtüler, perdeler. / bed-i destār: *bed* Far. kötü, çirkin. ; *destār* Far. eskide erkeklerin başlarına sardıkları sarık. (G. 820/1)

bedīdār: *bedīdār* Far. görünür, aşikar. / bedi dār: *b.+i* Far. kötü. ; *dār* Ar. yurt, mesken. (G. 724/1)

bedīde: *b.+e* Far. açık, görünür. / be-dīde: *be-dīde* Far. gözle, göz ile. (G. 1742/2)

bedīhem: *b.+m* Ar. daha önce tasarlanmadan birden söylenen söz. / bedi hem: *b.+i* Far. kötü. ; *hem* [hemm] Ar. dert, sıkıntı. (R. 230)

bed'-i şeceri: *bed'* Ar. başlama, başlangıç. ; *ş.+i* Ar. ağaç. / bed işe cerī: *bed* Far. kötü, çirkin. ; *i.+e* T. iş, uğraşı. ; *cerī* Ar. cüretli, cesaretli. (R. 536)

bedr aya: *bedr* Ar. dolunay, on dört günlük ay. ; *a.+a* T. ay gezegeni. / bed-rāya: *b.+a* Far. Ar. kötü düşünceli, kötü fikirli. (R. 537)

bedreḳāmız: *b.+mız* Far. kılavuz, yol gösterici. / bed-raḳāmız: *b.+ız* Far. Ar. yazısı kötü olan. (G. 695/1)

- bedrinde: *b.+inde* Ar. dolunay, ayın on dördü. / *bed rinde: bed* Far. kötü. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. (R. 431)
- beg meze: *beg* T. bey. ; *meze* Far. meze, çerez. / *begmeze: b.+e* T. pekmez, kaynatılarak koyulaştırılmış üzüm veya dut şırası. (G. 1564/1)
- beg: *beg* T. bey, zengin veya mansıp sahibi. / *pek: pek* T. sağlam, muhkem. (G. 277/3)
- behāyim: *behāyim* Ar. dört ayaklı hayvanlar. / *bahā yim: bahā* Far. paha, değer. ; *yim* [yem] T. yem, yiyecek. (G. 1926/2)
- behāyime: *behāyim* Ar. dört ayaklı hayvanlar. / *bahā yime: bahā* Far. kıymet, değer. ; *yim* T. yem, yiyecek. (G. 1539/1)
- behcet-iñse nemā: *b.+se* Far. güzellik cenneti. ; *nemā* Ar. artma, çoğalma. / *se nemā: se* Far. 3 sayısı, sayı sıfatı. ; *nemā* Far. görünüm, ürün. (G. 14/1, 2)
- behīme: *behīme* Ar. dört ayaklı hayvan. / *be-hīme: be-hīme* Far. Ar. odunla beraber olan, sırtında odun taşıyan. (G. 569/1)
- behīmeyle: *b.+yle* Ar. dört ayaklı hayvan. / *behī meyle: behī* Ar. iyilik, hoşluk. ; *m.+le* Far. şarap. (G. 169/1)
- beḳā düşmez: *beḳā* Ar. süreklilik, ahiret. ; *d.-er* T. bir şeye düşmek, girmek. / *baḳa düşmez: baḳa d.-er* T. bakarak düşmek, bakarak yere yığılmak. (G. 640/1)
- beḳāyāda: *b.+da* Ar. bakiyeler, kalanlar. / *beḳā yāda: beḳā* Ar. devamlılık, ahiret. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1333/1)
- belābile: *b.+e* Ar. bülbüller. / *belā bile: belā* Ar. bela, musibet. ; *b.-e* T. bilmek eylemi. (G. 1531/1)
- belāda vā: *b.+da* Ar. bela, musibet. ; *vā* Far. açmak, açık. / *bi-lā-devā: bi-lā-devā* Ar. devasız, çaresiz. (G. 712/2)
- belārek: *belārek* Far. suyu iyi verilmiş kılıç / *belā-regdir: belā-reg* Ar. Far. damarı bela olan. (G. 454/1)
- beledi: *b.+i* Ar. memleket, yurt. / *beledi: b.-di* T. belemek, belek belek yapmak. (G. 1945/1)
- belīde: *b.+e* Ar. aptal, akılsız. / *belīde: b.+de* Far. < Ar. evet. (G. 1243/4)
- ben ātī: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *ātī* Ar. gelecek. / *benātı: b.+ı* Ar. kızlar. (G. 1966/1)
- ben cemāl: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *cemāl* Ar. güzellik, çehre. / *bence māl: b.+ce* T. ben, şahıs zamiri. ; *māl* Ar. mal, varlık. (G. 1120/2)

- ben Cemi: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *C.+i* Far. şarabı ilk bulan kişi olarak kabul edilen İranlı mitoloji kahramanı. / bence mi: *bence* T. bence, bana göre, benim değerimde. ; *mi* T. mi, soru eki. (G. 1949/1)
- ben cerāḥat: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *cerāḥat* Ar. yaradaki irini çıkarmak üzere yarma. / bence rāḥat: *bence* T. bana göre. ; *rāḥat* Ar. rahat. (G. 1637/1)
- ben cevāzında: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *c.+ında* Ar. cevaz, izin. / bence vāzin de: *bence* T. bence, bana göre. ; *vāzin* Ar. ölçen, tartan. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1601/1)
- ben de: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *de* T. de, da bağlacı. / bende: *bende* Far. kul, köle. (G. 1503/2)
- ben delāl: *ben* T. ben şahıs zamiri. ; *delāl* Ar. naz, kırışme. / bende lāl: *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. ; *lāl* Far. dilsiz. (G. 1112/1)
- ben der: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *der* Far. kapı. / bender: *bender* Ar. ticaret yeri. (G. 2096/3)
- ben dergāḥ: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dergāḥ* Far. dergah, yüce kapı. / bendergāḥ: *bendergāḥ* Ar. Far. pazar yer, alışveriş yeri. (G. 2176/1)
- ben dikim: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *d.+im* Ar. horuz. / bendi kim: *b.+i* Far. bağ, ip. ; *kim* T. kim, soru zamiri. (R. 268)
- ben dimāḡ: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dimāḡ* Ar. beyin, akıl. / bendim aḡ: *b.+im* T. ben, şahıs zamiri. ; *aḡ* T. aḡ, tuzak. (G. 1272/1)
- ben dimār: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dimār* Ar. yok etme, helak etme. / bende mār: *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. ; *mār* Far. yılan. (G. 1768/1)
- ben dirāz: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dirāz* Far. uzun. / bend-i rāz: *bend* Far. ip. ; *rāz* Far. sır. (G. 1622/2)
- ben dīvāne: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dīvāne* Far. deli, divane. / bendi vā ne: çeşm-*bend* Far. göz bağlayan. ; *vā* Far. açmak, açık. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1673/1)
- ben dīvār: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dīvār* Far. duvar. / bendi var: *b.+i* Far. bağ, düğüm. (Kt. 111/1-2)
- ben gāhī: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *gāhī* Far. bazen, kimi zaman. / bengāhı: *b.+ı* Far. büyük çadır. / beng āhı: *beng* Far. afyon. ; *ā.+ı* Far. inleme sesi. (R. 582)
- ben icār: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *icār* Ar. kiraya verme. / beni cār: *b.+i* T. ben, şahıs zamiri. ; *cār* Ar. Komşu. (G. 948/1)

- ben imhâle: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *i.+e* Ar. mühlet verme, geciktirme. / benim hâle: *b.+im* T. ben, şahıs zamiri. ; *hâle* Ar. güneş veya ayın etrafında oluşan ışık daire. (G. 1282/1)
- ben imsâkin: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *i.+in* Ar. bir şeyden el çekme. / benim sâkin: *b.+im* T. ben, şahıs zamiri. ; *sâkin* Ar. bir yerde duran, oturan. (G. 1121/1)
- ben kemâl: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *kemâl* Ar. eksiksizlik, tamlık. / benge mâl: *b.+e* Far. afyon. ; *mâl* Ar. mal, varlık. (G. 1120/1)
- ben kenîz: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *kenîz* Far. cariye, hizmetçi. /benken iz: *b.+ken* T. ben, şahıs zamiri. ; *iz* T. iz, işaret. (G. 1146/1)
- ben nâdir: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *nâdir* Ar. nadir, az. / bennâdır: *b.+dır* Ar. çok bina eden. (G. 360/1)
- ben nânîñ: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *n.+niñ* Far. ekmek, undan yapılan temel gıda. / bennânîñ: *b.+niñ* Ar. çok bina eden, bina kuran. (G. 833/3, G. 847/1)
- ben sebûm: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *s.+m* Far. testi, şarap kabı. / bense bûm: *b.+se* T. ben, şahıs zamiri. ; *bûm* Ar. baykuş. (G. 1125/1)
- ben selâm: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *selâm* Ar. selam, barış. / bense lâm: *b.+se* T. ben, şahıs zamiri. ; *lâm* Ar. Arap alfabesinde bir harf. (G. 1129/2)
- beñ zeri: *beñ* T. vücut beni. ; *z.+i* Far. altın. / beñzeri: *b.-ri* T. benzemek. (G. 2196/2)
- be-nâm: *be-nâm* Far. ünlü, tanınmış. / ben am: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *am* T. kadın cinsel organı. (G. 1127/1)
- benân: *benân* Ar. parmaklar. / ne nân: *ne* Far. ne bağlacı. ; *nân* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (G. 1897/2)
- benân: *benân* Far. parmaklar. / ben ân: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *ân* Far. güzellik. (G. 1567/3)
- benânı: *b.+ı* Ar. parmaklar. / ben anı: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *anı* T. onu. (G. 1992/2)
- bende: *b.+e* Far. ip, urgan. / bende: *bende* Far. kul, köle. / bende: *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. (R. 353)
- bendegî yâra: *bendegî* Far. kölelik, kulluk. ; *y.+a* Far. sevgili. / bende ki yara: *b.+deki* T. ben, şahıs zamiri. ; *yara* T. yara. (G. 1312/1)
- bendeginiñ: *b.+niñ* Far. kulluk, kölelik. / bende kîniñ: *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. ; *k.+iñ* Far. kin, düşmanlık. (G. 208/1)

- bendeliği: *b.+ligi* [bendelik] Far. kul, köle. / ben deliği: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *d.+i* [delik] T. delik, dışkılama yeri veya kadınlık organı. (G. 2154/1)
- bendeñiz: *b.+ñiz* Far. kul, köle, birine veya bir şeye bağlı. / ben deñiz: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *deñiz* T. deniz. (G. 943/1)
- bender: *bender* Ar. ticaret yeri. / ben der: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *der* Far. kapı. (G. 2175/2)
- bendeyi: *b.+yi* Far. bende, köle. / ben deyi: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *deyi* [deyü] T. diyerek. (G. 2050/1)
- bend-i yār: *bend* Far. bağ, ip. ; *yār* Far. sevgili. / ben diyār: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *diyār* Ar. yurt, memleket. (G. 1511/1)
- bendide: girih-*b.+de* Far. düğümcülük. / ben dide: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *dide* Far. göz. (G. 1615/1)
- be-ney bāde: *be-ney* Far. ney ile beraber. ; *bāde* Far. kadeh, şarap. / ben ey bāda: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *ey* Far. ey ünlemi. ; *b.+da* Far. rüzgar, yel. (G. 1204/1)
- bengideyim: *b.+deyim* Far. afyona ait. / ben gideyim: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *g.-eyim* T. gitmek. (Kt. 234/1-2)
- benī Ādem: *benī Ādem* Ar. Ademoğlu, insan. / beni ādem: *b.+i* T. ben, işaret sıfatı. ; *ādem* Ar. adam. (G. 457/1)
- beni n'eyler: *b.+i* T. ben, şahıs zamiri. ; *n'* [ne] T. ne, soru sıfatı. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / benin eyler: *benin* Ar. oğullar, çocuklar. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 423/1)
- beni yede: *b.+i* T. ben, şahıs zamiri. ; *y.+e* Ar. el. / beniyede: *b.+de* Ar. Ka'be. (G. 1338/1)
- benī: *benī Ādem* Ar. Ademoğulları, insanlık. / beni: *b.+i* T. ben, şahıs zamiri. (G. 2035/5)
- benim lebenim: *b.+im* T. ben, şahıs zamiri. ; *l.+im* Ar. anne sütü. / benimle benim: *b.+imle* T. ben, şahıs zamiri. ; *b.+im* T. ben, şahıs zamiri. (G. 925/2)
- benimserse: *b.-rse* T. benimsemek, kabul etmek. / benim serse: *b.+im* T. ben, şahıs zamiri. ; *s.-se* T. sermek, yere uzatmak. (Mf. 63)
- bennā kesem: *bennā* Ar. bina eden, çok usta olan. ; *k.+m* T. < Far. kese, torba. / ben nākesem: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *n.+em* Far. cimri, eli sıkı. (G. 906/1)
- bennācı: *b.+ı* Ar. çok afyon içen. ? / ben nācī: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *nācī* Ar. kurtulan, kurtuluşa eren. (G. 1850/1)

bennāsi: *b.+sı* Ar. bina yapan usta. / *ben nāsi*: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *nāsi* [nāsī] Ar. unutan. (G. 941/1)

bennāya: *b.+ya* Ar. çok bina yapan, büyük usta. / *ben nāya*: *ben* T. ben T. şahıs zamiri. ; *n.+a* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. (R. 50)

bennāyı: *b.+yı* Ar. çok bina yapan. / *ben nāyı*: *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *n.+ı* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. (G. 2086/2)

ber gülāle: *ber* Far. meyve, ürün. ; *gülāle* Far. çiçek demeti. / *berg-i lāle*: *berg* Far. yaprak. ; *lāle* Far. lale çiçeği. (G. 559/1)

ber: *ber* Ar. çöl. / *ber*: *sīm-ber* Far. gümüş tenli, gümüş göğüslü. (G. 122/3)

ber: *sīmīn-ber* Far. beyaz sineli, göğüslü. / *ber*: *ber* [ber] Ar. kara, toprak. / *ber*: *ser-ber* Far. öne çıkar, ileri geçen. (R. 158)

ber-ā-ber: *ber-ā-ber* Far. beraber, aynı düzey. / *berā bir*: *dil-berā* Far. ey sevgili anlamında bir nida. ; *bir* T. 1 sayısı. (G. 1713/1)

berārī: *berārī* Ar. çöller, ovalar. / *bir arı*: *bir* T. 1 sayısı. ; *arı* T. arı. (G. 1315/1)

ber-dāğ: *penbe-ber-dāğ* Far. yara üstüne konan pamuk. / *bardag*: *bardag* [bardak] T. bardak, kadeh. (Th. 13/1)

ber-dāğ: *penbe-ber-dāğ* Far. yara üzerindeki pamuk. / *berdāğ*: *berdāğ* Far. sarı boya ağacı denilen bir bitki. (G. 58/1)

ber-devām: *ber-devām* Far. Ar. devamlılık üzere olan, süregelen. / *berde vām*: *b.+e* Ar. soğuk. ; *vām* Far. borç. (G. 478/5)

bere de: *b.+e* Ar. çöl. ; *de* T. de, da bağlacı. / *berede*: *b.+de* Far. kuzu. (G. 1428/3)

bere kāt: *b.+e* Ar. kara, toprak. ; *kāt* Far. bir tür pirinç. / *berekāt*: *berekāt* Ar. bereketler, verimlilikler. (G. 2180/1)

berehmen: *berehmen* Far. Berehma din adamı ve bilgini. / *be-reh men*: *rū-be-reh* Far. yola yüzünü çevirmiş, yola koyulan. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 904/1)

berehne: *berehne* Far. çıplak, yoksul. / *bu rehne*: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *r.+e* Ar. rehin. (R. 108)

ber-firāz: *ber-firāz* Far. göğüs kabartan. / *berf-i rāz*: *berf* Far. kar. ; *rāz* Far. sır. (G. 688/1)

berī dile: *berī* Ar. uzak. ; *d.+e* Far. gönül. / *berīd ile*: *berīd* Far. elçi. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1221/5)

berī kından: *berī* Ar. uzak. ; *k. +dan* T. kın. / berīkınden: *b. +inden* Ar. ışıık, parıltı. (G. 1005/1)

berī: *berī* Ar. uzak, ayrı. / beri: *beri* T. bu taraf, bu yan. (G. 1960/2)

beri: *beri* T. bu taraf. / berī: *berī* Ar. uzak. (G. 556/3)

berīde: *berīde* Far. kesilmiş. / berīde: *b. +de* Ar. uzak, temiz. (G. 1243/3)

berīd-i rāh: *berīd* Ar. haberci, ulak. ; *rāh* Far. yol. / berīdir āh: *b. +dir* Ar. uzak, ilişkisiz. ; *āh* Far. inleme sesi. (R. 8)

berīd-i yār: *berīd* Ar. ulak, haberci. ; *yār* Far. sevgili. / berī diyār: *berī* Ar. temiz, uzak. ; *diyār* Ar. yurt, memleket. (G. 1099/1)

berīdīde: *b. +de* Far. postacılık, habercilik. / berī-dīde: *berī-dīde* Ar. Far. gözünü uzak tutan, bakmayan. (G. 1604/1)

berī-dīnān: *berī-dīnān* Ar. dinleri temiz olanlar. / berīd-i nān: *berīd* Far. ulak, haberci. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 357/1)

berī-dīnār: *berī-dīnār* Ar. dinarsız, dinardan uzak. / berīd-i nār: *berīd* Far. ulak, haberci. ; *nār* Ar. ateş, cehennem. (G. 334/1)

beriyye: *beriyye* Ar. uzaklaşmış, kurtulmuş. / beriyye: *hayrū'l-beriyye* Ar. yaratılmışların en hayırlısı, Hz. Muhammed. (G. 509/1, Mf. 3)

beriyyede: *b. +de* Ar. halk. / beri yede: *beri* T. bu tarafta, yakında. ; *y. +e* Ar. el. (G. 1664/1)

ber-kende: *ber-kende* Far. kesilmiş. / ber gende: *ber* Far. sine, göğüs. ; *gende* Far. kokmuş. (R. 200)

berķ-i bāde: *berķ* Ar. şimşek. ; *bāde* Far. şarap. / bir ķabāda: *bir* T. bir, tek, aynı. ; *ķ. +da* Ar. üstte giyilen elbise. (G. 566/1)

berķile: *b. +ile* Ar. şimşek. / bir ķıla: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *ķ. +a* T. kıl, saķ teli. (G. 549/3)

Bermekīde: *B. +de* Ar. Harun Reşit döneminde ihsanlarıyla şöhret bulmuş bir aile. / ber-mekīde: *ber-mekīde* Far. Ar. hilekar, hile üzere olan. (G. 294/1)

bes: *bes* Far. yeter, yeterli. / bes: *bes* Far. el sürme, dokunma. (G. 735/3)

beş er: *beş* T. 5 sayısı. ; er T. kişi. / beşer: *beşer* Ar. insan, insanlık. (G. 1018/3)

beřāřet: *beřāřet* Ar. güler yüzlülük. / beş aş et: *beş* T. 5 sayısı. ; *aş* T. yemek. ; *et* T. et. (G. 1236/1)

be-şer: *āmāde-be-şer* [şerr] Far. Ar. şerre, kötülüğe amade. / beşer: *beşer* Ar. insan. (G. 212/2)

beşer: *beşer* Ar. insanlık, beşeriyet. / şer [şerr] Ar. şer, kötülük. (G. 159/3)

beydā: *beydā* Ar. çöl. / bī-dā: *bī-dā* Far. Ar. hastalıksız. (G. 6/1)

bey'e tālib: *bey'e* Ar. satın alma. ; *tālib* Ar. talip, istekli. / bī-'aṭā leb: *bī-'aṭā* Far. ihsansız, bağışsız olarak. ; *leb* Far. dudak. / bī'a tālibin: *bī'a* Ar. kilise. ; *tālib* Ar. talip, istekli. (G. 1140/1-2)

be-zer: *be-zer* Far. altın sahibi, altını olan. / bezer: *b.-r* T. bezemek, süslemek. / bezer: *b.-er* T. bezmek, usanmak. (R. 298)

bıldırcın: *bıldırcın* T. bıldırcın kuşu. / bildir cin: *bildir*- T. bildirmek. ; *cin* [cinn] Ar. cin, gözle görülmeyen bir varlık. (Mf. 52)

bī-cā ne: *bī-cā* Far. yersiz, boşuna. ; *ne* T. soru zamiri. / bī-cāna: *b.+a* Far. cansız, ruhsuz. (G. 962/1)

bī-cāmānı: *b.+ı* Far. kadehsizler. / bī-cā Mānī: *bī-cā* Far. yersiz, gereksiz. ; *Mānī* Far. meşhur Çinli nakkaş. (G. 1895/1)

bī-cāme kes: *bī-cāme* Far. elbisesiz, çıplak. ; *kes* Far. kişi. / bī-cā meges: *bī-cā* Far. yersiz, yok yere. ; *meges* Far. sinek. (R. 261)

biçeli pāya: *b.-eli* T. biçmek. ; *p.+a* Far. ayak. / bī-çelipāya: *b.+ya* Far. haşşız. (G. 1270/1)

bī-çemen: *bī-çemen* Far. yeşermemiş, tüy bitmemiş. / biçe men: *b.-e* T. biçmek. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1923/3)

bīd āmāde: *bīd* Far. söğüt. ; *āmāde* Far. amade, hazır. / bī-dāmāda: *b.+a* Far. damatsız. (R. 452)

bī-dād: *bī-dād* Far. iyilik ve ihsanda bulunmayan. / bīdād: *bīdād* Far. adaletsiz. (G. 1640/5)

bī-dāmāda: *b.+a* Far. damatsız, dul kadın. / bīd āmāde: *bīd* Far. söğüt. ; *āmāde* Far. amade, hazır. (R. 315)

bīdāne: *bīdāne* Far. söğüt gibi. / bī-dāne: *bī-dāne* Far. yemsiz, danesiz. (G. 1520/1)

bī-dār: *bī-dār* Far. Ar. yersiz, yurtsuz. / bīdār: *bīdār* Far. uyanık. (G. 197/2)

bī-dārız: *b.+ız* Far. Ar. yersiz, yurtsuz. / bīdār iz: *bīdār* Far. uyanık, ayık. ; *iz* T. iz, işaret, eser. (R. 519)

bīde vālī biz: *b.+e* Far. söğüt. ; *vālī* Ar. vali, yönetici. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. / bī-devālībiz: *b.+iz* Far. Ar. dolapsız, dolapları bulunmayan. (G. 625/1)

bī-derde: *b.+e* Far. dertsiz, kedersiz. / beyderde: *b.+de* Ar. harman. (G. 1716/1)

bī-destārı: *b.+ı* Far. sarıksız, başında örtü bulunmayan. / bīd estārı: *bīd* Far. söğüt. ; *e.+ı* Ar. perdeler, örtüler. (Ks. 11/1)

bīdi rāye: *b.+i* Far. söğüt. ; *rāye* Ar. sancak. / bī-dirāye: *bī-dirāye* Far. Ar. dirayetsiz, kavrayışsız. (G. 184/2)

bīdi var: *b.+i* Far. söğüt. ; *var* T. var. / bī-dīvār: *bī-dīvār* Far. duvarsız. (R. 116)

bīd-i yār: *bīd* Far. söğüt ağacı. ; *yār* Far. sevgili. / bī-diyār: *bī-diyār* Far. Ar. memleketsiz, yurtsuz. (G. 1002/1)

bī-dile: *b.+e* Far. gönlünü yitirmiş, gönülsüz, aşık. / bīd ile: *bīd* Far. söğüt. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1221/1)

bī-dinān: *bī-dinān* Far. Ar. dinsizler. / bīdi nān: *b.+i* Far. söğüt ağacı. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (R. 608)

bī-dinār: *bī-dinār* Far. Ar. dinarsız, parasız. / bīdi nār: *b.+i* Far. söğüt ağacı. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1625/1)

bī-dinārı: *b.+ı* Far. Ar. dinarsız, parasız. / bī-din arı: *bī-din* Far. Ar. dinsiz. ; *arı* T. arı, duru, temiz. (R. 142)

bī-dīne: *b.+e* Far. Ar. dinsiz. / bīdīne: *b.+ine* Far. söğüt ağacı. (G. 1696/3)

bī-dirāye: *bī-dirāye* Far. Ar. kavrayışsızlık. / bīd-i rāye: *bīd* Far. söğüt. ; *rāye* Ar. sancak. (G. 670/1)

bī-direm: *bī-direm* Far. dirhemsiz, parasız. / bīd İrem: *bīd* Far. söğüt ağacı. ; *İrem* Ar. Ad kavmi zamanında cennete benzetilerek kurulan bahçe. (Mf. 90)

bī-diremīde: *b.+de* Far. dirhemsizlik, parasızlık. / bīd-i remīde: *bīd* Far. söğüt ağacı. ; *remīde* Far. ürkmüş. (Kt. 132/1-2)

bī-diyārān: *bī-diyārān* Far. Ar. yersiz ve yurtsuzlar. / bīd-i yārān: *bīd* Far. söğüt. ; *yārān* Far. dostlar. (G. 716/1)

bīd-reng: *bīd-reng* Far. söğüt renkli, söğüdün renginde. / bī-direng: *bī-direng* Far. geç olmayan,, gecikmeksizin. (G. 278/1)

bī-dü āb: *bī-dü āb* Far. iki su olmaksızın. / bīd ü āb: *bīd* Far. söğüt. ; *āb* Far. su. (G. 123/2)

bī-girih: *bī-girih* Far. düğümsüz. / peyk-i reh: *peyk* Far. elçi. ; *reh* Far. yol. (G. 2062/1)

bih ana: *bih* Far. güzel, hoş. ; *ana* T. anne. / bihâne: *bihâne* Far. bahane. (G. 1025/1)

bī-ḥāb: *bī-ḥāb* Far. uykusuz. / bīḥ āb: *bīḥ* Far. ağaç kökü. ; *āb* Far. su. (G. 1915/1, Th. 19/1)

bī-ḥaber: *bī-ḥaber* Far. Ar. habersiz, haberdar olmayan. / bīḥe ber: *b.+e* Far. kök. ; *ber* Far. meyve, ürün. (G. 371/1, G. 500/2)

bī-ḥadem: *bī-ḥadem* Far. Ar. hizmetçisiz, hizmetçileri olmayan. / bīḥe dem: *bed-b.+e* Far. aslı, kökü kötü olan. ; *dem* Ar. kan. (G. 695/2)

bī-ḥazānī: *bī-ḥazānī* Far. hazansızlık, sonbaharsızlık. / bīḥe zānī: *b.+e* Far. kök. ; *zānī* Ar. zina eden kişi. (G. 993/1)

bī-ḥiredī: *bī-ḥiredī* Far. akılsızlık. / bīḥ-i redī: *bīḥ* Far. kök. ; *redī* Ar. kötü. (G. 823/2)

bī-ḥitām: *bī-ḥitām* Far. Ar. mühürlenmemiş, mühür izi taşımayan. / bīḥ-i tām: *bīḥ* Far. kök. ; *tām* Ar. tam, bütün. (G. 639/2)

bīhūde: *bīhūde* Far. beyhude, boş, anlamsız. / bī-hūda: *b.+da* Far. Ar. Tanrıyı zikretmeyen, hu hu diye zikretmeyen. (G. 1183/1)

bī-kerāne: *bī-kerāne* Far. uçsuz bucaksız. / peykerāna: *meh-p.+a* Far. ay yüzlüler. (G. 589/2)

bī-kesbānī: *b.+ı* Far. Ar. kazançsızlar, herhangi bir şey elde edemeyenler. / bī-kes bānī: *bī-kes* Far. kimsesiz. ; *bānī* Ar. bina eden, yapı kuran. (G. 1780/2)

bī-ḳıyās aḳar: *bī-ḳıyās* Far. Ar. kıyas kabul etmez, eşsiz. ; *a.-ar* T. akmak. / ‘aybı ḳıya seḳar: ‘*a.-ı* Ar. ayıp, günah. ; *ḳ.-a* T. kıymak, acımamak. ; *seḳar* Ar. cehennem. (G. 218/1)

bil ağaya: *bil-* T. bilmek eylemi. *a.+ya* T. ağa, efendi. / bi-lā-gāye: *bi-lā-gāye* Ar. gayesiz, amaçsız, hedefsiz. (G. 1507/1)

bil sebū sesin: *bil-* T. bilmek. ; *sebū* Far. şarap testisi. ; *s.+in* T. ses. / bilse būsese: *b.-se* T. bilmek. ; *b.+sin* Far. öpücük. (Kt. 155/1-2)

bilāda: *b.+a* Ar. beldeler, yurtlar. / belāda: *b.+da* Ar. bela, dert, keder. (G. 1423/3)

bilādına: *b.+ina* Ar. beldeler, memleketler. / bi-lā-dīne: *b.+e* Ar. dinsizle beraber. (R. 321)

bi-lā-lāne: *bi-lā-lāne* Ar. Far. yuvasız, yurtsuz. / Bilālāne: *Bilālāne* Ar. Far. Bilalce, Bilal gibi. (G. 1374/2)

bi-lā-sine: *bi-lā-sine* Ar. uykusuz. / belāsına: *b.+sına* Ar. bela, musibet. (G. 1322/1)

bile: *b.-e* T. bilmek. / bile: *bile-* T. bilemek, keskinleştirmek. (R. 273)

bile: *bile* T. bile, beraber. / bile: *yanab.-e* T. yanabilmek. / bile: *b.-e* T. bilmek. (R. 271)

bī-leben: *bī-leben* Far. Ar. sütsüz, anne sütü olmaması. / bile ben: *b.+e* T. bilmek. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1107/3, (R. 18))

biledir: *b.-dir* T. bilemek, sivriltilmek. / biledir: *b.-dir* T. karıştırmak. (G. 549/1)

bilir keniz: *b.-ir* T. bilmek. ; *keniz* Far. cariyeye. / bilirken iz: *b.-irken* T. bilmek. ; *iz* T. iz. (G. 1080/1)

biliş: *b.-iş* T. bilmek. / bil iş: *bil-* T. bilmek. ; *iş* T. iş, uğraş. (G. 2092/1)

bilmem kūt: *b.-mem* T. bilmek. ; *kūt* Ar. azık, rızık. / bil memkūt: *bil-* T. bilmek. ; *memkūt* Ar. buğzedilen, kin güdülen. (G. 494/1)

bilmesek: *b.-mesek* T. bilmek. / bilme seg: *b.-me* T. bilmek. ; *seg* Far. it, köpek. (G. 471/1)

bilsem erlik: *b.-sem* T. bilmek. ; *erlik* T. erlik, yiğit. / bil semerlik: *bil-* T. bilmek. ; *semerlik* T. semerlik, palanlık. (G. 449/1)

bī-mā yemiz: *bī-mā* Far. Ar. susuz, kuru. ; *y.+iz* [yemm] Ar. deniz. / bī-māyemiz: *b.+miz* Far. mayasız. (G. 620/1)

bī-māh: *bī-māh* Far. aysız, kapkaranlık. / bīm āh: *bīm* Far. korku, kaygı. ; *āh* Far. inleme sesi. (G. 1054/1)

bī-maḥal: *bī-maḥal* [maḥall] Ar. yeri ve yurdu olmayan. / bīme ḥal: *b.+e* Far. korku. ; *ḥal* [ḥall] Ar. çözmek, açmak. (G. 172/2)

bīmārī: *bīmārī* Far. hastalık. / bī-mārī: *bī-mārī* Far. yılan olmamak. (G. 2170/3)

bī-māye: *bī-māye* Far. mayasız, aslı olmayan. / bīm aya: *bīm* Far. korku. ; *a.+a* T. ay gezegeni. / bī-māya: *b.+ya* Far. Ar. susuz. (R. 302)

bī-māye: *bī-māye* Far. ölçüsüz, özsüz. / bīm aya: *bīm* Far. korku. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1233/1)

bī-māyemi: *b.+mi* Far. güçsüz, takatsiz. / bī-mā yemi: *bī-mā* Far. Ar. susuz, kurumuş. / *y.+i* [yemm] Ar. deniz. / bīm aya mı: *bīm* Far. korku. ; *a.+a* T. ay. ; *mı* T. soru eki. (G. 1916/1-2)

bīme der: *b.+e* Far. korku. ; *der* Far. kapı. ; bī-meder: *bī-meder* Far. Ar. çamursuz. (G. 482/1)

- bīme rām: *b.+e* Far. korku. ; *rām* Far. ram olma, bağlanma. / bī-merām: *bī-merām* Far. Ar. arzusuz, isteksiz, amacına ulaşamamış. (G. 2166/3)
- bī-mecārī: *bī-mecārī* Far. Ar. kanalsız, su yolları bulunmayan. / bīme cārī: *b.+e* Far. korku. ; *cārī* Ar. akan. (G. 276/2)
- bī-medār: *bī-medār* Far. Ar. amaçsız, mihversiz. / bīme dār: *b.+e* Far. korku. ; *dār* Ar. yer, yurt. (G. 261/1)
- bī-meḡālībiz: *b.+iz* Far. Ar. tınaksız, pençesiz. / bīme ḡālī biz: *b.+e* Far. korku. ; *ḡālī* Ar. boş. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. (G. 625/2)
- bī-melāl: *bī-melāl* Far. Ar. melalsiz, sıkıntısız. / bīme lāl: *b.+e* Far. korku. ; *lāl* Far. lal, dilsiz. (G. 506/2)
- bī-menāfi': *bī-menāfi'* Far. Ar. yararları olmayan, yararsız, menfaatsiz. / bīme nāfi': *b.+e* Far. korku. ; *nāfi'* Ar. faydalı, yararlı. (G. 226/1)
- bī-me 'āl: *bī-me 'āl* Far. Ar. anlamsız, manasız. / bīm-i āl: *bīm* Far. korku. ; *āl* Ar. aile halkı. (G. 1028/1)
- bī-merām: *bī-merām* Far. Ar. isteksiz, arzusuna ulaşamamış. / bīme rām: *b.+e* Far. korku. ; *rām* Far. hazır, kendini teslim eden. (G. 1111/1)
- bī-meyle: *b.+le* Far. şarapsız. / bīm eyle: *bīm* Far. korku. ; *eyle*- T. eylemek, yapmak. (R. 144)
- bī-mezād: *bī-mezād* Far. Ar. mezatsız, açık arttırma yapmaksızın. / bīme zād: *b.+e* Far. korku. ; *zād* Ar. azık, gıda. (Ks. 9/1)
- bī-mezeniñ: *b.+niñ* Far. mezesiz, tatsız. / bīme zeniñ: *b.+e* Far. korku. ; *z.+iñ* Far. kadın. (G. 845/1)
- bīm-i dād: *bīm* Far. korku. ; *dād* Far. adalet. / bī-midād: *bī-midād* Far. Ar. mürekkepsiz. (G. 85/1)
- bīm-i sā'idiñ: *bīm* Far. korku. ; *s.+iñ* Ar. dirsek. / bī-müsā'idiñ: *b.+iñ* Far. Ar. yardımsız olan. (G. 828/1)
- bī-mihādī: *bī-mihādī* Far. Ar. yataksızlık, döşeksizlik. / bīm-i Hādī: *bīm* Far. korku. ; *Hādī* Ar. doğru yola ileten, Tanrı. (G. 217/1)
- bī-mīnādır: *b.+dır* Far. minasız, kadehsiz, sırçasız. / bīmi nādīr: *b.+i* Far. korku. ; *nādīr* Ar. nadir, ender bulunan şey. (R. 607)
- bī-minne: *bī-minne* Far. Ar. minnetsiz. / bīmin ne: *b.+in* Far. korku. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 299)

bī-müdārā: *bī-müdāra* Far. Ar. dost gibi görünmeyen. / bīm-i Dārā: *bīm* Far. korku. ; *Dārā* Far. III. Daryuş'un adı, hükümdar. (G. 23/1)

bī-münāsı: *b.+sı* Far. Ar. arzusuz, isteksiz. / bīm-i nāsı: *bīm* Far. korku. ; *n.+ı* Ar. insanlar, halk. (G. 1071/1)

bīnā Ḥudā: *bīnā* Far. gören, gözeten. ; *Ḥudā* Far. Tanrı. / bī-nāḥudā: *bī-nāḥudā* Far. kaptansız. (G. 1391/3)

bīnā meyi: *bīnā* Far. gören. ; *m.+ı* Far. şarap. / bī-nāmei: *b.+yi* Far. mektupsuz. (Kt. 21/1-2)

bī-nāḥudā: *bī-nāḥudā* Far. kaptansız. / bīnā Ḥudā: *bīnā* Far. gören, gözeten. ; *Ḥudā* Far. Tanrı. (G. 132/2, G. 155/4, Th. 30/4)

bīnām: *b.+m* Far. göz. / bī-nām: *bī-nām* Far. adsız, sansız. (R. 341)

bī-nām: *bī-nām* Far. adsız, ünsüz. / bīnām: *b.+m* Far. gören. (G. 268/2)

bī-namāzında: *b.+ında* Far. namazsız, namaz kılmayan. / bī-nemā zinde: *bī-nemā* Far. Ar. büyümek, yeşermek. ; *zinde* Far. diri, canlı. (G. 1622/1)

bī-nāmeyle: *b.+yle* Far. mektupsuz. / bīnā meyle: *bīnā* Far. gören. ; *m.+le* Far. şarap. (R. 363)

bī-nāmı: *b.+ı* Far. adsız, ünlü olmayan. / bīnā mı: *bīnā* Far. gören. ; *mı* T. mı, soru eki. (G. 2051/2)

bī-nāmūs: *bī-nāmūs* Far. Ar. namussuz, arsız, hayasız. / bīnā mūs: *bīnā* Far. gören. ; *mūs* Ar. bıçak. (R. 326)

bī-nāmūsı: *b.+ı* Far. Ar. namussuz. / bīnā Mūsī: *bīnā* Far. gören. ; *Mūsī* Ar. Musa peygamber. / Nebī nāmūsı: *Nebī* Ar. nebi, Hz. Peygamber. ; *n.+ı* Ar. namus, iffet. (R. 544)

bī-nān: *bī-nān* Far. ekmeksiz, ekmeği bulunmayan. / bīnān: *bed-bīnān* Far. kötü gören. (G. 1562/2)

bīnānīn: *b.+nīn* Far. gören, görme özü bulunmayan. / bī-nānīn: *b.+ın* Far. ekmeksiz, ekmeği bulunmayan. / bīnānīn: *ḥod-b.+ın* Far. sadece kendini görenler, kendinden başkasını düşünmeyenler. (R. 160)

bīnāsı: *b.+sı* Far. gören. / bī-nāsı: *b.+ı* Far. Ar. insansız, insanların bulunmadığı. (G. 2078/2)

bīnāsı: *b.+sı* Far. gören. / bī-nāsı: *b.+ı* Far. Ar. insansız, kimsesiz. (G. 1111/2)

bīnāya: *b.+ya* Far. gören. / *bī-nāye*: *bī-nāye* Far. neysiz, üflemeli musikî aleti olan neyi bulunmaksızın. / *bīn aya*: *bed-bīn* Far. kötü gören. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (R. 421)

bīnāyī: *bīnāyī* Far. görme. / *bī-nāyī*: *bī-nāyī* Far. neysizlik, ney sahibi olmama. (G. 1802/1)

bīne fes: *miḥnet-b.+e* Ar. Far. mihnet gören. ; *fes* Ar. Osmanlıların son dönemlerinde kullanılan bir başlık. / *bī-nefes*: *bī-nefes* Far. Ar. soluksuz. (G. 656/1)

bīne ğam: *cihān-b.+e* Far. dünyayı gören. ; *ġam* [ġamm] Ar. gam, keder. / *bī-neġam*: *bī-neġam* Far. Ar. nağmesiz, ezgisiz. (G. 691/1)

bī-nedem: *bī-nedem* Far. Ar. pişman olmama. / *bīne dem*: *ḥatā-b.+e* Ar. Far. hata gören. ; *dem* Ar. kan. (G. 1829/2)

bī-nekedi: *b.+i* Far. Ar. dertsiz, tasasız, kedersiz. / *bīne kedi*: *ḥod-b.+e* Far. kendini beğenen, kendinden başkasını görmeyen. ; *kedi* T. kedi. (R. 220)

bī-nemā: *bī-nemā* Far. verimsiz, ürünsüz. / *bīne mā*: *gam-b.+e* Ar. Far. göm gören, gamlı. ; *mā* Ar. su. (G. 25/1)

bī-neseb: *bī-neseb* Far. Ar. nesebsiz, soysuz. / *bīne seb*: *bed-b.+e* Far. kötü gören. ; *seb* [sebb] Ar. sövüp sayma (G. 475/2)

bī-nevā: *bī-nevā* Far. sessiz. / *bīne vā*: *gam-b.+e* Ar. Far. gam gören. ; *vā* Far. açmak, açık. (Ks. 3/1)

bī-nevālā: *bī-nevālā* Far. Ar. ey nasipsiz, kısmetsiz anlamında ünlem. / *bīne vālā*: *‘ālem-b.+e* Ar. Far. alemi gören. ; *vālā* Ar. yüksek. (G. 27/1)

bī-nidā: *bī-nidā* Far. Ar. nidasız, seslenmeksizin. / *bīn-i dā*: *ḥod-bīn* Far. bencil. ; *dā* Ar. hastalık. (G. 632/2)

bīniş-i māl: *bīniş* Far. görme. ; *māl* Ar. mal, varlık. / *bīn-i şimāl*: *leged-bīn* Far. tekme gören, darbe yiyen. ; *şimāl* Ar. sol taraf. (G. 846/1)

bīniye: *b.+ye* Far. burun, koklama duyu organı. / *bī-niyye*: *bī-niyye* Far. Ar. niyetsiz, niyetlenmemiş. (R. 465)

binme şāfine: *b.-me* T. binmek. ; *ş.+e* Ar. cins at. / *bin meşāfına*: *bīn-* T. binmek, yüklenmek. ; *m.+ma* Ar. saf bağlanan yerler, savaş meydanları. (G. 1295/1)

bī‘a destār: *bī‘a* Ar. satın alınmış. ; *destār* Far. başa sarılan sarık. / *bī-‘ad estār*: *bī-‘ad* [bī-‘add] Far. Ar. sayısız. ; *estār* Ar. örtüler, perdeler. (G. 2020/1)

bī‘ada: *b.+da* Ar. kilise. / *bī-‘ade*: *bī-‘ade* Far. Ar. sayısız, çok. (G. 1355/4)

bī-‘adīl: *bī-‘adīl* Far. Ar. eşsiz. / *bī‘a dil*: *bī‘a* Ar. kilise. ; *dil* T. dil. (G. 1017/1)

bî-pervā yakîn: *bî-pervā* Far. pervası, çekinmesi olmayan. ; *yakîn* Ar. yakın, kesin bilgi. / bî-pervāya kın: *b.+ya* Far. pervasız, korkusuz. ; *kın* T. kın, kılıf. (G. 664/1)

bir çinemek: *bir* T. 1 sayı sıfatı. ; *çinemek* T. çiğnemek, herhangi bir şeyi ağızda ezmek. / pür çinem ek: *pür* Far. dolu. ; *çinem* T. bir defada ağızda çiğnenecek miktarda yiyecek, lokma. ; *ek-* T. ekmek, toprağa herhangi bir şey ekmek. (G. 813/3)

bir de nāz: *bir* T. 1 sayısı. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *nāz* Far. naz, nazlanma. / birden az: *birden* T. aniden, ansızın. ; *az* T. az, çok olmayan. (G. 1493/1)

bir de nāz: *bir* T. 1 sayısı. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *nāz* Far. naz, cilve. / birden az: *birden* T. aniden, ansızın. ; *az* T. az. (G. 1655/1)

bir dendānı: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *d.+ı* Far. diş. / birden dānı: *birden* T. aniden, ansızın. ; *dānı* Ar. alçak, kötü tabiatlı. (R. 483)

bir dirāyet: *bir* T. 1 sayısı, sayı sıfatı. ; *dirāyet* Ar. kavrayış, zeka, bilgi. / birdir āyet: *b.+dir* T. 1 sayısı. ; *āyet* Ar. ayet, işaret, kanıt. (G. 2027/2)

bir dirhem: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *dirhem* Ar. dirhem, para birimi. / birdir hem: *b.+dir* T. bir, aynı. ; *hem* [hemm] Ar. dert, keder. (R. 503)

bir güle: *bir* T. 1 sayısı. ; *g.+e* Far. gül. / berg ile: *berg* Far. yaprak. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1720/2)

bir rebāb: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *rebāb* Ar. rebap, bir musikî aleti. / birre bāb: *b.+e* Ar. mutlak iyilik. ; *bāb* Ar. kapı. (G. 176/1)

bir recā: *bir* T. 1 sayı sıfatı. ; *recā* Ar. rica, istek. / birre cā: *b.+e* Ar. iyilik. ; *cā* Far. yer. (G. 774/1)

bir refākat: *bir* T. 1 sayısı. ; *refākat* Ar. arkadaşlık, eşlik. / birre fākat: *b.+e* Ar. iyilik, ihsan. ; *fākat* Ar. yoksulluk, fakirlik. (G. 1443/1)

bir resen: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *resen* Ar. yular. / birre sen: *b.+e* Ar. mutlak iyilik, gerçek iyilik. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. (Kt. 28/1-2)

bir yan: *bir* T. 1 sayısı. ; *yan* T. yan, taraf. / biryān: *biryān* Far. kebab. (G. 1770/3)

bî-raşad: *bî-raşad* Far. Ar. gözetlemesiz, korumasız. / bire şad: *b.+e* T. 1 sayısı. ; *şad* Far. 100 sayısı. (R. 88)

birden siziñ: *birden* T. birden, aniden, ansızın. ; *s.+iñ* T. siz, şahıs zamiri. / bir densiziñ: *bir* T. 1 sayısı. ; *d.+iñ* T. densiz, dengesiz, tavırlarında isabet olmayan kişi. (Kt. 19/1-2)

birdir āyet: *b. +dir* T. bir, tek. ; *āyet* Ar. Kur'ân'ın en küçük bölümü. / bir dirāyet: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *dirāyet* Ar. zeka, kavrayış. (G. 1227/1)

bī-remāda: *b. +a* Far. Ar. külsüz. / bire māde: *b. +e* Far. tufan. ; *māde* Far. dışı. (G. 194/1)

bī-rībāl: *bī-rībāl* Far. Ar. aslansız, aslan bulunmayan. / biri bāl: *b. +i* T. 1 sayısı. ; *bāl* Ar. gönül. kalp. (R. 178)

bī-riyā yok: *bī-riyā* Far. Ar. riyasız, gösterişsiz. ; *yok* T. yok. / tedbiri yay ok: *t. +i* Ar. tedbir, plân. ; *yay* T. yay. ; *ok* T. ok. (G. 352/1)

bī-riyāda: *b. +da* Far. Ar. riyasız, gösterişsiz. / biri yāda: *b. +i* T. 1 sayısı. ; *y. +a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1689/2)

bī-riyāyile: *bī* Far. önek, olumsuzluk anlamı katar. ; *r. +yile* Ar. riya, gösteriş, ikiyüzlülük. / biri yay ile: *b. +i* Far. yıldırım. ; *yay* T. yay, ok atmaya yarayan savaş aleti. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1326/1)

birre cā: *b. +e* Ar. bol bol iyilik, mutlak iyilik. ; *cā* Far. yer, mekan. / bir recā: *bir* T. 1, sayı sıfatı. ; *recā* Ar. istek, arzu. (G. 295/1)

birr-i cām: *birr* Ar. iyilik. ; *cām* Far. kadeh. / bir recām: *bir* T. 1 sayısı. ; *r. +m* Ar. rica, istek. (G. 2089/2)

birse bu neyler: *b. +se* T. bir, aynı. ; *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *n. +ler* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. / bir sebū n'eyler: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *sebū* Far. şarap testisi. ; *n'* T. ne, soru zamiri. ; *e. -r* T. eylemek, yapmak. (Mf. I11)

birse bu neyler: *birse* T. birse, aynıysa. ; *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *n. +ler* Far. ney, üflemeli bir musikî alet. / bir sebū n'eyler: *bir* T. bir, sayı sıfatı. ; *sebū* Far. şarap testisi. ; *n'* [ne] ne, soru zamiri. ; *e. -r* T. eylemek, yapmak. (G. 179/1)

birse bū: *b. +se* T. 1 sayısı, aynı. ; *bū* Far. koku. / bir sebū: *bir* T. 1 sayısı. ; *sebū* Far. şarap testisi. (G. 2088/1)

birse lîka: *b. +se* T. bir, tek. ; *lîka* Ar. mürekkep hokkalarına konan ham ipek. / bir selîka: *bir* T. 1 sayısı. ; *selîka* Ar. güzel yazma ve konuşma yeteneği. (G. 1306/2)

birse ne: *b. +se* T. 1 sayısı. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / bir sene: *bir* T. 1 sayısı. ; *sene* Ar. sene, yıl. (G. 498/2)

bīrūn: *bīrūn* Far. dış. / bir un: *bir* T. bir, aynı. ; *un* T. un, öğütülmüş tahıl. (R. 613)

bīrūn: *bīrūn* Far. dış. / burun: *burun* T. burun, koku alma organı. (G. 1040/2)

bī-rūnuñ: *b. +nuñ* Far. yüzüz. / bīrūnuñ: *b. +uñ* Far. dış, dışarı. (G. 848/1)

- biryān: *biryān* Far. kebab. / bir yan: *bir* T. 1 sayısı. ; *yan* T. yan, taraf. (G. 1188/4, G. 1833/4)
- biryāndır: *b.+dır* Far. bir kebab çeşidi. / bir yandır: *bir* T. bir kere, bir defa. ; *y.-dır* T. yakmak. (G. 531/1)
- bī-sütūn: *bī-sütūn* Far. direksiz. / Bī-sütūn: *Bī-sütūn* Far. Ferhat ve Şirin hikayesinde geçen bir dağın adı. (G. 1234/2)
- bī-şāh: *bī-şāh* Far. hükümdarsız. / bīş āh: *bīş* Far. çok, fazla. ; *āh* Far. inleme sesi. (R. 76)
- bī-şekdir: *b.+dır* [şekk] Far. Ar. kuşkusuz, şüphesiz. / bīş ekdir: *bīş* Far. çok, fazla. ; *e.-dır* T. toprağa tohum ekmek. (G. 454/2)
- bī-şeke ser: *b.+e* Far. Ar. kuşkusuz, şüphesiz. ; *ser* Far. baş, kafa. / bīşe keser: *bīşe* Far. orman. ; *k.-er* T. kesmek. (R. 68)
- bī-şeker: *bī-şeker* Far. şekersiz. / bī-şek er: *bī-şek* [şekk] Far. Ar. şüphesiz, kuşkusuz. ; *er* T. er, kişi. (G. 725/2)
- bī-şekker: *bī-şekker* Far. şekersiz. / bī-şek ker: *bī-şek* [şekk] Far. Ar. şüphesiz, kuşkusuz. ; *ker* Far. sağır. (G. 380/1)
- bī-şikemī: *bī-şikemī* Far. göbeksizlik, şişman olmama. / bīş ü kemī: *bīş* Far. fazla, çok. ; *kemī* Far. azlık. (G. 562/2)
- bī-şikemī: *bī-şikemī* Far. karınsızlık. ; bīş ü kemi: *bīş* Far. çok, fazla. ; *k.+i* Far. az, eksik. (G. 1810/3)
- bī-te‘āmī: *bī-te‘āmī* Far. Ar. görmezlikten gelmeksizin. / bite ‘āmī: *b.-e* T. bitmek, yeşermek. ; ‘āmī [‘āmmī] Ar. adi, sıradan, sıradan insanlardan olan. (G. 1161/1)
- bī-vaḳārī: *bī-vaḳārī* Far. Ar. vakarsızlık. / bīve ḳarī: *bīve* Far. dul kadın. ; *ḳarī* T. evlilik yaşamış kadın. (G. 397/1, G. 1037/2)
- bīvāzin: *b.+ın* Far. yarasa. / bī-vāzin: *bī-vāzin* Far. Ar. ölçüsüz, vezinsiz. (G. 1116/1)
- bī-vefāyāndır: *b.+dır* Far. Ar. vefasızlar. / bī-vefā yandır: *bī-vefā* Far. Ar. vefasız. ; *y.-dır* T. yanmak. (G. 336/1)
- bī-vesenī: *bī-vesenī* Far. Ar. uykusuzluk. / bīve seni: *bīve* Far. dul kadın. ; *s.+i* T. sen, şahıs zamiri. (G. 1923/5)
- biyā dede: *biyā* Far. buyur anlamında bir ifade. ; *dede* T. dede. / lūbiyā dede: *lūbiyā* Far. fasulye. ; *d.+e* Far. yırtıcı hayvan. (G. 1411/2)

bî-zād: *bî-zād* Far. Ar. azıksız, yiyeceği olmayan. / biz ad: *biz* T. biz, şahıs zamiri. ; *ad* T. ad, isim. (R. 413)

bî-zen eylerdi: *bî-zen* Far. kadınsız. ; *e.-rdi* T. eylemek, yapmak. / bize neylerdi: *b.+e* T. biz, şahıs zamiri. ; *n.+lerdi* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. / bize n'eylerdi: *b.+e* T. biz, şahıs zamiri. ; *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-rdi* T. eylemek, yapmak. (Nz. 23)

bîzi Bārî: zaḥm-*b.+i* Far. yara eleyen, yara döken. ; *Bārî* Ar. yaratıcı, Tanrı. / bārî: *bārî* Far. bari, hiç olmazsa. (R. 590)

bî-zîne: *bî-zîne* Far. Ar. zinetsiz, süssüz. / bizi ne: *b.+i* T. biz, şahıs zamiri. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 803/1)

bî-zîne: *bî-zîne* Far. Ar. zinetsiz, süsü olmayan. / bizi ne: *b.+i* T. biz, şahıs zamiri. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / bîzîne: *bîzîne* Far. elek, kalbur, herhangi bir şeyi elemeye kullanılan alet. (R. 464)

bî-ziverde: *b.+de* Far. süsü, bezeği bulunmayan. / bizi verde: *b.+i* T. biz, şahıs zamiri. ; *v.+e* Ar. gül. (R. 357)

boğazı: *b.+ı* T. boğaz. / bu ġāzî: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ġāzî* Ar. gaza eden, savaşçı. (G. 1733/3)

boşa pek: *b.+a* T. boş, anlamsız. ; *pek* T. pek. / bu şebek: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *şebek*? bir tür maymun. (G. 894/1)

boşadı: *b.-dı* T. boşamak, eşinden ayrılmak. / bu şādî: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *şādî* Far. mutluluk, sevinç. (Mf. 41)

boy: *boy* T. boy, endam. / bûy: *bûy* Far. koku. (G. 121/1)

boyına ḥālî: *boyına* T. boyuna, sürekli. ; *ḥ.+i* Far. vücut beni. / bu yine ḥālî: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *yine* T. yine. ; *ḥālî* Far. boş. (G. 2174/1)

boyunca: *b.+unca* T. boy, endam. / bu yonca: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *yonca* T. yonca, hayvanlara yem olarak verilen bir bitki. (R. 354)

bozar: *bozar-* T. bozarmak, utancından boz rengini almak. / bozar: *b.-ar* T. bozmak, dağıtmak. (Kt. 117/1-2)

böyle cevādî: *böyle* T. böyle, bu şekilde. ; *c.+ı* Ar. caddeler. / böylece vādî: *böylece* T. böylece, bu şekilde, böylelikle. ; *vādî* Ar. vadi, iki dağ arasında kalan kısım. (G. 1933/1)

böylece dîde: *böylece* T. böylece, bu şekilde. ; *dîde* Far. göz. / böyle cedîde: *böyle* T. böyle, bu şekilde. ; *c.+e* Ar. yeni. (G. 1741/2)

böylece nāza: *böylece* T. böylece. ; *n.+a* Far. naz, cilve. / böyle cenāze: *böyle* T. böyle. ; *cenāze* Ar. cenaze. (G. 1300/1)

bu dār: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *dār* Far. yer, konak. / budar: *b.-r* T. budamak. (R. 438)

bu dimār: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *dimār* Ar. helak olma, mahvolma. / bu da mār: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *da* T. de, da bağlacı. ; *mār* Far. yılan. (G. 1558/1)

bu diyānet: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *diyānet* Ar. dindarlık. / budı yan et: *b.+ı* T. but, bacağın üst kısmında yer alan et. ; *yan* T. yan, kenar. ; *et* T. et. (G. 1536/4)

bu ğafelāt: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ġafelāt* Ar. gafletler, aymazlıklar. / boğa felāt: *b.-a* T. boğmak. ; *felāt* Ar. çöl, sahra. (G. 1966/2)

bu ğanī: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ġanī* Ar. zengin, varlıklı. / boğanı: *b.-ı* T. boğmak. (G. 1935/2)

bu ğarīmān: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ġarīmān* Ar. Far. alacaklılar. / boğar imān: *b.-ar* T. boğmak. ; *imān* Ar. iman, inanç. (G. 1900/3)

bu ğilālī: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ġ.+i* Ar. gelirler, tahıllar. / boğılalı: *b.-alı* T. boğulmak. (G. 2146/1)

bu hārā: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *hārā* Far. üzeri menevişli kumaş. / Buḥārā: *Buḥārā* Far. Buhara kenti. (G. 23/3)

bu kālā: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *kālā* Far. kumaş. / bükā lā: *bükā* Ar. ağlama. ; *lā* Ar. hayır anlamında olumsuz cevap sözcüğü. (Kt. 188/1-2)

bu kaṭāyif: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *kaṭāyif* Ar. kadayıf tatlısı. / boğa ṭāyif: *b.+a* T. insan dışkısı. ; *ṭāyif* Ar. tavaf eden. (G. 401/2)

bu ker: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ker* Far. sağır. / bükər: *b.-er* T. bükme. (G. 460/1)

bu kış: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *k.+ı* T. kış mevsimi. / boğ işi: *boğ* T. insan dışkısı. ; *i.+ı* T. iş, uğraş. (G. 2005/2)

bu Kıızılbaşlar: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *K.+lar* T. kırmızı başlıklar taktıkları için bu adla anılan bir topluluk. / boğa zil başlar: *b.+a* T. insan dışkısı. ; *zil* Far. zil. ; *b.-r* T. başlamak. (G. 230/1)

bu kuyūda: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *k.+a* Ar. kayıtlar, dertler, sınırlar. / boğu yuda: *b.+u* T. insan dışkısı. ; *y.-da* T. yıkamak. (G. 1703/1)

bu lādan: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *l.+dan* Ar. hayır anlamında olumsuz cevap ifadesi. / bū lāden: hem-bū Far. aynı kokuda. ; *lāden* Far. eskide kadınların ben taklidi yapmak amacıyla yüzlerine sürdükleri bir madde. (G. 1042/1)

bu lâşeye: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *l.+ye* Far. leş. / bula şeye: *b.-a* T. bulmak. ; *ş.+e* [şey'] Ar. şey, nesne. (Nz. 52)

bu mesā'î: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *mesā'î* Ar. çalışmalar. / būma sā'î: *b.+a* Far. baykuş. ; *sā'î* Ar. çalışan. (G. 349/1)

bu meşā'id: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *meşā'id* Ar. avlanılacak yer. / būma šā'id: *b.+a* Ar. baykuş. ; *šā'id* Ar. avcı. (G. 2004/1)

bu meşā'id: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *meşā'id* Ar. tuzaklar, avcı damları. / būma sā'id: *b.+a* Ar. baykuş. ; *šā'id* Ar. avcı. (Mf. 2)

bū meşām: gende-*bū* Far. kötü kokulu, kokmuş. ; *meşām* Ar. burun, koku alma organı. / būma šām: *b.+a* Far. baykuş. ; *šām* Far. akşam. (G. 1693/1)

bu meyledir: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *m.+ledir* Far. şarap. / būm eyledir: *būm* Ar. baykuş. ; *e.-dir* T. eylemek, yapmak. (G. 168/1)

bu midād: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *midād* Ar. mürekkep. / būm-ı dād: *būm* Ar. baykuş. ; *dād* Far. adalet. (G. 1133/1)

bu miyān: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *miyān* Far. bel. / būmı yan: *b.+ı* Ar. baykuş. ; *yan* T. yan, bir kimsenin yanı. (G. 1155/1)

bu nān: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. / būnān: *būnān* Far. kökler, nedenler, sebepler. ? (G. 2021/3)

bu nān: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / bunan: *b.-an* T. bunmak, beğenmemek. (G. 432/1)

bu nār: *bu* T. bu, işaret sıfatı. *nār* Ar. ateş, cehennem. / bunar: *b.+ar* T. bunmak, beğenmemek. (G. 2150/2)

bu nigāšte: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *nigāšte* Far. resmedilmiş, nakşedilmiş. / bunı kāšte: *b.+nı* T. bu işaret zamiri. ; *kāšte* Far. ekilmiş, toprağa serpilmiş. (Nz. 45)

bu rāyede: *bu* T. işaret sıfatı. ; *r.+de* Ar. sancak, bayrak. / buraya da: *b.+ya* T. burası, bu yer. ; *da* T. dahi, bu da. (G. 1286/1)

bu riyāseniñ: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *r.+niñ* Ar. riyaset, başkanlık, devlet. / bu riyā seniñ: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *riyā* Far. riya, gösteriş. ; *s.+iñ* T. sen, şahıs zamiri. / būriyā seniñ: *būriyā* Far. hasır. ; *s.+iñ* T. sen, şahıs zamiri. (Nz. 24)

Bū Sa'id: *Bū Sa'id* Ar. Şeyh Ebū Sa'id. / buse 'id: *būse* Far. öpücük. ; 'id Ar. bayram. (G. 1736/2)

bu sarāy: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sarāy* Far. saray. / buse rāy: *būse* Far. öpücük. ; *rāy* Ar. rey, görüş. (G. 1657/1)

- bu secāyāda: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s.+da* Ar. seciyeler, karakterler. / buse-cā yāda: *būse-cā* Far. öpülecek yer. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1441/1)
- bu sedāda: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s.+a* Ar. doğruluk. / buse-dāde: *būse-dāde* Far. öpücük veren, öpücük vermiş. (G. 1591/1)
- bu seḳāmet: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *seḳāmet* Ar. sakatlık, eksiklik. / būsā ḳāmet: *b.+a* Far. öpme. ; *ḳāmet* Ar. boy, endam. (G. 1675/1)
- bū semen: *ḥ+oş-bū* Far. hoş kokulu, güzel kokan. ; *semen* Far. yasemin. / būsā men: *b.+a* Far. öpme. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1923/2)
- bu semend: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *semend* Far. kula at, hızlı koşan at. / busemend: *būsemend* Far. öpen. (G. 654/1)
- bu se'ele: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *se'ele* Ar. dilenciler. / buse ele: *būse* Far. öpücük. ; *e.+e* T. el. (G. 1638/1)
- bū serinde: *bū* Far. koku. ; *s.+inde* Far. baş, kafa. / buse rinde: *būse* Far. öpücük. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. (Kt. 178/1-2)
- bu sevāyim: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sevāyim* Ar. otlak hayvanları. / buse vāyim: *būse* Far. öpücük. ; *v.+im* Far. T. vay, eyvah. (G. 1657/2)
- bu sīne: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sīne* Far. sine, göğüs. / būsina: *b.+ina* Far. öpücük. (Mf. 97)
- bu sipāsina: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s.+ina* Far. övgü, methetme, teşekkür etme. / būs-ı pāsina: *būs* Far. öpme. ; *p.+sina* Far. ayak. (G. 1410/2)
- bu siperi: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s.+i* Far. siper, engel. / būs-ı perī: *būs* Far. öpme. ; *perī* Far. peri, dişi cin. (R. 34)
- bu sīr acı: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sīr* Far. tok. ; *a.+ı* T. aç. / būsı rācī: *b.+ı* Far. öpme, öpüş. ; *rācī* Ar. rica eden, isteyen. (R. 42)
- bu şakanıñ: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *ş.+nıñ* T. şaka, latife. / boşā ḳanıñ: *b.+a* T. boş, anlamsız, gereksiz. ; *ḳ.+ıñ* T. kan. (G. 841/2)
- bu şāna: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ş.+a* Ar. şan, ün. / boşana: *b.-a* T. boşanmak, akmak. / bu şāne: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *şāne* Far. tarak. (Nz. 44)
- bu şerehiñ: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ş.+iñ* Ar. şiddetli hırs. / boşā rehiñ: *b.+a* T. boş. ; *r.+iñ* Far. yol. (R. 198)
- bu şīb ile: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *şīb* Far. başı dönmüslük, kendinde olmama. ; *ile* T. ile bağlacı. / boşı bile: *b.+ı* T. boş. ; *b.-e* T. bilmek. (Mf. 29)

bu şitāba: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ş.+a* Far. acele, sürat. / boş tābe: *boş* T. boş. ; *tābe* Far. tava. (G. 1729/4)

bu yamalıdır: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *y.+lıdır* T. yama. / boyamalıdır: *b.-malıdır* T. boyamak. (G. 403/1)

bu yās: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *yās* Ar. yas, keder, üzüntü. / nāz-būy ās: *nāz-būy* Far. fesleğen. ; *ās* Ar. mersin ağacı. (R. 471)

bu zamānı: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *z.+ı* Ar. zaman, devir. / bozam anı: *b.-am* T. bozmak. ; *anı* T. onu. (G. 2032/1)

bu zārī: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *zārī* Far. ağlayıp inleme. / boz arı: *boz* T. boz, bir renk. ; *arı* T. arı, bal arısı. / bozarı: *b.-arı* T. bozmak. (R. 472)

bu zemen: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *zemen* Ar. vakit, zaman. / boza men: *b.-a* T. bozmak. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1923/4)

bu zükāmı: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *z.+ı* Ar. nezle, akıntı. / büyük amı: *büyük* T. büyük, büzülmüş. ; *a.+ı* T. kadınlık organı. (G. 2083/1)

būda: *b.+da* Far. koku. / būda: *nā-b.+a* Far. bulunmayan, olmayan. (G. 1618/3)

būda: *bī-b.+a* Far. olmayan, bulunmayan. / būda: *bī-b.+da* Far. kokusuz. (G. 1366/1)

Buḥārānī: *B.+nī* Far. Buhara kenti. / bu ḥārānī: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ḥ.+nī* Ar. hor ve hakir olanlar. (G. 854/2)

Buḥārī: *Buḥārī* Ar. ünlü hadīs bilgini ve kitabının adı. / bu ḥārī: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *ḥārī* Far. horluk, alçaklık. (G. 1037/1)

bulansa: *b.-ansa* T. bulmak, görmek. / bulansa: *b.-sa* T. bulanmak, başka bir şeyle karışmak. (Kt. 45/1-2)

bulduḡça zāda: *b.-duḡça* T. bulmak. ; *z.+a* Far. gıda, yiyecek. / bulduḡ cezāda: *b.-duḡ* T. bulmak. ; *c.+da* Ar. ceza. (G. 1738/2)

bulmazsa bebgāya: *b.-mazsa* T. bulmak. ; *b.+ya* Ar. papağan. / bulmaz sebeb gāye: *b.-maz* T. bulmak. ; *sebeb* Ar. sebep. ; *gāye* Ar. gaye, amaç. (Kt. 226/1-2)

būm: *būm* Ar. baykuş. / būm: *būm* Far. memleket. (G. 1232/1)

bunar: *b.-ar* T. bunmak, beğenmemek. / bu nār: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1494/3)

bunı yazım: *b.+nı* T. bu, işaret zamiri. ; *y.+m* T. alın yazısı, kader. / bu niyāzım: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *n.+ım* Far. niyaz, istek. (G. 431/1)

burda: *burda* T. burada. / būrde: *pey-būrde* Far. ulaşmış, kavuşmuş. (G. 1506/3)

būriyā: *būriyā* Ar. hasır. / bu riyā: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *riyā* Ar. riya, gösteriş. (G. 589/3, G. 1192/1)

būrī-zenīñ: *b. +iñ* Far. boru üfleyen. / bu rīzeniñ: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *r. +niñ* Far. bir tür horuz. (G. 825/1)

būsa mīr: dāmen-*b. +a* Far. etek öpme. ; *mīr* [emīr] Far. < Ar. emir, komutan. / bu semīr: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *semīr* Ar. arkadaş. (G. 1091/1)

būse bil: *būse* Far. öpücük. ; *bil* T. bel. / bu sebīl: *bu* T. bu. ; *sebīl* Ar. yol, açık yol, çeşme. (G. 1017/2)

būse fīh: *būse* Far. öpücük. ; *fīh* Ar. onda, onun hakkında. / bu sefīh: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sefīh* Ar. sefih, zevk ve eğlenceye düşkün kişi. (G. 313/1)

būse ḥākim: *būse* Far. öpme, öpücük. ; *ḥ. +im* Far. toprak. / bu seḥā kim: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *seḥā* Ar. cömertlik. ; kim T. kim. (G. 1038/1)

būse mercū: *būse* Far. öpücük. ; *mercū* Ar. rica edilmiş, istenmiş. / bu semer-cū: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *semer-cū* T. Far. semer arayan, palan derdinde olan. (G. 456/1)

būsegāh: *būsegāh* Far. öpme yeri, öpülecek yer. / bu segāh: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *segāh* Far. eski bir musikī makamı. (G. 1026/2)

būse-ḥāya: gül-ḳand-ı *b. +a* Far. öpücüğün gül şekerini çiğneyen. / bu seḥāya: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *s. +ya* Ar. cömertlik. (Kt. 153/1-2)

būse-kārāniñ: *b. +iñ* Far. işi öpmek olanlar. / bu sekārāniñ: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s. +niñ* Ar. sarhoşlar, kendinden geçmişler. (G. 854/1)

būsem: *b. +m* Far. öpücük. / bū sem: *bū* Far. koku. ; *sem* [semm] Ar. zehir. (G. 190/1)

būsemiz: *b. +miz* Far. öpücük. / bu semiz: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *semiz* T. semiz, şişman. (G. 689/1)

būseniñ: *b. +niñ* Far. öpücük. / bu seniñ: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *s. +iñ* T. sen, şahıs zamiri. (G. 808/1)

būsesi: *b. +si* Far. öpücük. / bu sesi: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s. +i* T. ses. (G. 309/2)

būs-ı māde: *būs* Far. öpme. ; *māde* Far. dişi. / bu sīmā da: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sīmā* Ar. sima, yüz, çehre. ; *da* T. de, da bağlacı. (G. 1593/1)

būs-ı nān: *būs* Far. öpme, öpücük. ; *nān* Far. ekmek. / bu sinān: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sinān* Ar. mızrak. (G. 1471/1)

būs-ı pā: *būs* Far. öpücük. ; *pā* Far. ayak. / bu si-pa: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *si-pā* Far. sehpa, üç ayaklı iskemle. (G. 19/1)

būsīde: *būsīde* Far. öpülmüş. / bu sīde: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *s.+e* Ar. kurt. (G. 1545/1)

būsītān: *būsītān* Far. bostan, gül bahçesi. / būsītān: *būsītān* Far. koku alan. (G. 662/1, R. 587)

būtīmār: *būtīmār* Far. su kenarında yaşayan balıkçıl denilen bir kuş. / bu tīmār: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *tīmār* Far. yara bakımı. (R. 355)

būy olduk: *būy* Far. koku. ; *o.-duḡ* T. olmak. / būs yolduk: *bū* Far. koku. ; *y.-duḡ* T. yolmak, elle ot toplamak. (G. 782/1)

būya deyn: *b.+a* Far. koku. ; *deyn* Ar. borç, borca. / bu yedeyn: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *yedeyn* Ar. iki el, eller. (Mf. 32)

būyā yine: *būyā* Far. kokulu. ; *yine* T. yine. / bu yayına: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *y.+ina* T. yay. (G. 1706/2)

būyā yok: *būyā* Far. kokan. ; *yok* T. yok. / bu yay oḡ: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *yay* T. yay. ; *oḡ* T. ok. (R. 234)

būya: *b.+a* Far. koku. / boya: *boya* T. boya. / boya: *b.+a* T. boy, endam. (R. 480)

būyāsı: *b.+sı* Far. kokan, kokulu. / bu yāsı: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *y.+ı* Ar. yas, keder. (G. 2169/4)

būy-ı meye: *būy* Far. koku. ; *m.+e* Far. şarap. / bu yimeye: *bu* T. işaret zamiri. ; *y.-meye* T. yemek, gıda almak. (R. 14)

būyına: *b.+ina* Far. koku. / būs yine: *bū* Far. koku. ; *yine* T. yine. / boyına: *b.+ina* T. boy, endam. (G. 1709/1-2)

būze: *būze* Far. boza, tahıl ve şıradan yapılan bir tür içecek. / boza: *b.-a* T. bozmak, hasta etmek. (G. 1923/4)

būdūr: *būdūr* Ar. altın keseleri. / bu dūr: *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *dūr* Far. uzak. (G. 266/1, G. 1157/2)

būkā feryede: *būkā* Ar. ağlama. ; *f.+de* Far. lanet, düşmanlık. / bu kāfir yede: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *kāfir* Ar. kafir, inkarcı. ; *y.+e* Ar. el. (G. 1631/1)

būkā-firistān: *būkā-firistān* Ar. Far. ağlayan, ağladığını bildiren. / bu kāfiristān: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *kāfiristān* Ar. Far. kafirlerin yaşadığı ülke. (G. 2119/1)

būkām: *b.+m* Ar. ağlama. / bu kām: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *kām* Far. kam, emel, arzu. (Kt. 54/1-2)

būkāsına: *b.+sına* Ar. ağlama. / bu kāsına: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *k.+ina* Far. kâse, içine sıvı madde konan kap. (G. 1322/2)

büker: *b.-er* T. bükme, kaldırmak. / bu ker: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *ker* Far. sağır. (G. 86/1)

bül kitāb işi: *bül-kitāb* Far. Ar. çok kitap. ; *i.+i* T. iş, uğraşı. / bil ki tâbişi: *bil-* T. bilmek. ; *ki* Far. ki bağlacı. ; *t.+i* Far. parlaklık, aydınlık. (G. 248/1)

bülbül zār olur: *bülbül* Ar. bülbül. ; *zār* Far. acılı, dertli. / bülbülzār olur: *bülbülzār* Ar. Far. bülbüllerin yaşadığı yer. (G. 197/1)

bülbüle: *b.+e* Ar. bülbül. / bülbüle: *bülbüle* Ar. kadeh, şarap. (G. 560/1, G. 1739/2)

büleğadır: *b.+dır* Ar. belagatli söz söyleyenler. / bula gādir: *b.-a* T. bulmak, elde etmek. ; *gādir* Ar. gadreden, kötülük yapan. (G. 301/1)

büleğāya: *b.+ya* Ar. meramını en güzel biçimde anlatabilenler, belagatli konuşabilenler. / bula gāye: *b.-a* T. bulmak. ; *gāye* Ar. haye, maksat. (Kt. 196/1-2)

bürd-i Bārī: dest-*bürd* Far. elini çekmek, uzaklaşmak. ; *Bārī* Ar. yaratan, Tanrı. / bürd-bārī: *bürd-bārī* Ar. Far. kâr yağdıran, kazançlı. (G. 986/1)

bürd-i Bārī: dest-*bürd* Far. güç, kuvvet. ; *Bārī* Ar. yaratan, Tanrı. / bürd-bārī: bürd-bār Far. uysallık, ağırbaşlılık, bağlılık. (G. 986/1)

bürüc: *bürüc* Ar. burçlar, kuleler. ; bir uc: *bir* T. 1 sayısı. ; *uc* T. uç. (G. 1710/1)

bürüz: *bürüz* Ar. bariz olma, görünme. / bu rüz: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *rüz* Far. gün. (G. 634/1)

bürüz-ı verde: *bürüz* Ar. belli olma, ortaya çıkma. ; *v.+e* Ar. gül. / bu rû-zîverde: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *rû-zîverde* Far. yüzü süslenmiş. (G. 1504/1)

bürüzî: *b.+ı* Ar. ortaya çıkma, görünme. / bu rüzî: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *rüzî* Far. rızık, azık. (R. 265)

büsük: *büsük* Ar. ağacın dallanıp budaklanması, büyümesi. / bu sük: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sük* Ar. çarşı, alışveriş yeri. (Th. 34/1)

büyük: *büyük* T. büyük, iri. / bu yük: *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *yük* T. yük. (Mf. 77)

büzükinde: *b.+inde* T. büzük, buruşuk dışkılama organı. / buzı kinde: *b.+u* T. buz, donmuş sıvı. ; *k.+de* Ar. gizlenen yer. (G. 1641/1)

cā bir: *cā* Far. yer, mekan. ; *bir* T. bir, aynı. / cābir: *cābir* Ar. kırıkçı çıkıkçı, ortopedi uzmanı. (G. 155/1, Th. 30/1)

cā minā ile: *cā-be-cā* Far. yer yer. ; *minā* Far. şarap şişesi, lacivert veya yeşil renkli sırça. ; *ile* T. ile bağlacı. / cāmī nā'ile: *c.+ı* Far. kadeh, sırça. ; *n.+e* Ar. muradına eren, nail olan. (G. 1534/3)

cā nağzında: *cā* Far. yer. ; *n.+ında* Far. güzellik. / cān ağzında: *cān* Far. can, ruh. ; *a.+ında* [ağız] T. ağız. (R. 457)

cā nān: *cā* Far. yer, mekan. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / cānān: *cānān* Far. sevgili. (G. 428/2)

cā nāy: *cā* Far. yer, mekan. ; *nāy* Far. ney, bir üflemeli alet. / cān ay: *cān* Far. can, hayat. ; *ay* T. ay gezegeni. (G. 1467/2)

cābī māl: *cābī* Ar. eskide vakıflı akar kiralarnı toplamakla görevli memur. ; *māl* Ar. mal, servet. / cā bī-māl: *cā* Far. yer. ; *bī-māl* Far. Ar. malsız, yoksul, fakir. (R. 625)

cābī-sīne: *cābī-sīne* Ar. Far. sinesi vergi tahsidarı olan. / cā bī-sīne: *cā* Far. yer, mekan. ; *bī-sīne* Far. gönülsüz. (R. 612)

cāda: *c.+da* Far. yer, mekan. / cāde: *cāde* [cādde] Ar. geniş ve işlek yol. (G. 1335/2)

cāde: *cāde* [cādde] Ar. cadde, geniş ve işlek yol. / cāda: *c.+da* Far. yer, mekan. (G. 882/5)

cāhı ziyāde: *c.+ı* Far. yer, mekan. ; *ziyāde* Ar. ziyade, fazlalaşmış, artmış. / cā hīz-i yāde: *cā* Far. yer, mekan. ; *hīz* Far. kötü yola düşmüş oğlan, ipne. ; *yāde* Far. hatıra, armağan. (Kt. 30/1-2)

cāhilāne: *cāhilāne* Ar. Far. cahilce, bilgisizce. / cāh-ı lāne: *cāh* Far. yer, konum. ; *lāne* Far. yuva. (G. 1955/3)

cāhile: *c.+e* Ar. cahil, bilgisiz. / cāhile: *c.+ile* Far. mevki, makam. (Kt. 185/1-2)

cāhile: *c.+ile* Far. yer, mevki. / cāhile: *c.+e* Ar. cahil, bilgisiz. / cāh ile: *cāh* Far. yer, mevki. ; *ile* T. ile bağlacı. (R. 419)

cāhiliyyesin: *c.+sin* Ar. cahiliye, İslām öncesi dönem. / cāhı liyyesin: *c.+ı* Far. yer, makam. ; *l.+sin* Ar. örtü, elbise. (G. 1013/1)

cā-kerde: *cā-kerde* Far. yer etmiş, yerleşmiş. / cākerde: *ç.+de* Far. köle, hizmetçi. (G. 1229/1)

cām ağz: *cām* Far. kadeh. ; *ağz* [ağız] T. ağız. / cā mağz: *cā* Far. yer. ; *mağz* Far. beyin, dimağ. (R. 484)

cāma sīr: *c.+a* Far. kadeh. ; *sīr* Far. tok. / cā mesīr: *cā* Far. yer, mekan. ; *mesīr* Ar. gezilecek yer. (G. 1735/2)

cāma: *c.+a* Far. kadeh. / cāme: *cāme* Far. elbise. (G. 1400/1)

cāme şīme: *cāme* Far. elbise, giysi. ; *şīme* Ar. huy, tabiat. / cā meşīme: *cā* Far. yer, mekan. ; *meşīme* Ar. rahim, dölyatağı. (G. 1151/1)

cāme: *cāme* Far. elbise. / cāma: *c.+a* Far. kadeh. (G. 1660/5)

cāme: *cāme* Far. şarap testisi. / cāme: *cāme* Far. elbise, giysi. (G. 1774/1)

cāme-ḥāb: *cāme-ḥāb* Far. yatak, döşek. / cāma ḥāb: *c.+a* Far. kadeh. ; *ḥāb* Far. uyku. (G. 1729/5)

cāme-i dībā: *cāme* Far. elbise, giysi. ; *dībā* Far. ipek kumaş. / cāma Edībā: *c.+a* Far. kadeh. ; *Edībā* Ar. Far. ey Edīb anlamında ünlem. (G. 1706/5)

cām-ı leb iç: *cām* Far. kadeh. ; *leb* Far. dudak. ; iç- T. içmek. / cām ile biç: *cām* Far. kadeh, cam. ; *ile* T. ile, vasıta hâli. ; *biç*- T. biçmek. (G. 2116/2)

cāmidesin: *c.+sin* Ar. donuk, hareketsiz, cansız. / cām idesin: *cām* Far. kadeh. ; *e.-esin* T. etmek, yapmak. (R. 282)

cāmidi: *c.+i* Ar. donmuş, donuk. / cām idi: *cām* Far. kadeh. ; *i-di* T. imek. (G. 2089/1)

cāmidiñ: *c.+iñ* Ar. donuk, katı. / cām idiñ: *cām* Far. şarap kadehi. ; *i-diñ* T. imek. (G. 822/1)

cāmi' rācī: *cāmi'* Ar. camî, ibadet yeri. ; *rācī* Ar. rica eden, isteyen. / recā mi'rācī: *bī-recā* Ar. ricasız, istekte bulunmaksızın. ; *m.+ı* Ar. mirac, yükselme. (R. 566)

cāmūs: *cāmūs* Ar. camus adlı hayvan. / cā mūs: *cā* Far. yer. ; *mūs* Ar. bıçak. (G. 1415/1)

cāna sır geye: *c.+a* Far. can. ; *sır* T. parlak bir boya. ; *g.+e* T. giymek. / cān esirgeye: *cān* Far. can. ; *e.-ye* T. esirgemek, korumak. (Kt. 109/1-2)

cānān: *cānān* Far. sevgili. / cā nān: *cā* Far. yer, mekan. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 1122/2)

cān-ı bīnīmiz: *cān* Far. can. ; *b.+miz* Far. burun. / cānib-i nīmiz: *cānib* Ar. taraf, yön. ; *n.+iz* Far. yarım. (G. 703/1)

cānı cānī: *c.+ı* Far. can. ; *cānī* Ar. cinayet işleyen. / cānī cānı: *cānī* Ar. cinayet işleyen. ; *c.+ı* Far. can. (G. 2120/2)

cān-ı fidāsı vāye: *cān* Far. can, yaşam. ; *f.+sı* Ar. feda. ; *vāye* Far. nasip, kısmet. / cānı fidā sivāya: *c.+ı* Far. can, yaşam. ; *fīdā* Ar. feda. ; *s.+ya* Ar. başka, gayrı. (G. 1448/3)

cānı Sinde: *c.+ı* Far. can, ruh. ; *S.+e* Far. Hindistan taraflarında bir bölge. / cānīsinde: *c.+sinde* Ar. canı, cana kasteden. (R. 576)

cān-ı zār: *cān* Far. can. ; *zār* Far. inleyen. / cānzār: *cānzār* Far. can tarlası, canların yeşerdiği yer. (G. 707/1)

cānı: *c. +ı* Far. can. / cānī: *cānī* Ar. cinayet işeyen, cana kıyan. (G. 703/5)

cānı: *c. +ı* Far. can. / cānī: *cānī* Ar. cinayet işeyen, cana kıyan. / cā nī: *cā* Far. yer, konum. ; *nī* Far. yok. (R. 121)

cānī ki rāmī: *cānī* Ar. canı, cinayet işleyen. ; *ki* Far. ki bağlacı. ; *rāmī* Ar. atan, atıcı. / cānı kirāmī: *c. +a* Far. can. ; *kirāmī* Ar. şerefliilere ait. (Mf. 7)

cānī: *cānī* Ar. canı, cana kasteden. / cānı: *c. +ı* Far. can, ruh. / cānı: *c. +ı* [cānn] Ar. cin taifesi. (R. 275)

cānib-i dārı: *cānib* Ar. yön, taraf. ; *d. +ı* Ar. yer, yurt, ev. / cān-ı bīdārī: *cān* Far. can. ; *bīdārī* Far. hastalıklı. (G. 2105/1)

cā'ize: *cā'ize* Ar. cayize, bahşiş. / cā'ize: *c. +e* Ar. cayiz, helal. (G. 224/1)

cārı: *c. +ı* Ar. komşu. / cārī: *cārī* Ar. akan, akıcı. (G. 1825/1, Mf. 17)

cārī: *cārī* Ar. akan. / mecārī: *mecārī* Ar. su kanalları. (G. 404/2)

cārūyu: *c. +yu* Far. süpürge. / cā rūyu: *cā* Far. yer, mekan. ; *r. +u* Far. yüz, şehre. (G. 2183/1)

cāsarı: *c. +ı* Far. yer, mekan, memleket. / cā sārī: *cā* Far. yer. ; *sārī* Ar. bulaşan, bulaşıcı. (G. 2170/2)

cāyı būseniñ: *c. +ı* Far. yer. ; *b. +niñ* Far. öpücük. / o bu seniñ: *o* T. o, işaret zamiri. ; *bu* T. bu, işaret zamiri. ; *s. +iñ* T. sen, şahıs zamiri. (G. 783/1)

cāy-ı gārız: *cāy* Far. yer, mekan. ; *g. +ız* Far. mağara, in. / cā yıgarız: *be-cā* Far. yerinde, uygun. ; *y. -arız* T. yığmak, bir yere toplamak. (G. 718/1)

cāy-i 'azāda: *cāy* Far. yer. ; 'a+da Ar. yas, matem. / cāyi' a zāda: *cāyi'* a Ar. aç. ; *z. +a* Ar. azık, yiyecek. (G. 1433/1)

cāyi'-i bāde: *cāyi'* Ar. aç, acıkmış. ; *bāde* Far. şarap. / cāy-i 'ibāde: *cāy* Far. yer, mekan. ; 'ibāde Ar. ibadet, tapınma. (G. 1427/3)

cāyizeniñ: *c. +niñ* Ar. cayize, devlet adamlarınca şairlere verilen ihsan. / cāy-ı zeniñ: *cāy* Far. yer, yerine. ; *z. +iñ* Far. kadın. (G. 845/2)

ceb āh: *ceb* [cebb] Ar. güçlü, baskın, üstün. ; *āh* Far. inleme sesi. / cibāh: *cibāh* Ar. alınlar. (G. 1058/2)

Cebbār: *Cebbār* Ar. güç ve kudret sahibi, Allah. / ceb bār: *ceb* [cebb] Ar. üstün olma, yücelik. ; *bār* Far. yük. (G. 1973/1)

cedeli: *c.+i* Ar. cedel, kavga. / ced eli: *ced* [cedd] Ar. cet, ata. ; *e.+i* T. el. (R. 56)

celile: *hatt-ı c.+le* Ar. kalın ve okunaklı bir yazı çeşidi. / celile: *celile* Ar. ulu, yüce. (G. 265/2)

celisā 'ide: *celisā* Ar. arkadaş olarak, arkadaşça. ; *'i.+e* Ar. bayram / sâ 'ide: *cebîn-sā* Ar. Far. alın süren, secde eden. ; *'i.+e* Ar. bayram. / sâ 'ide: *s.+de* Ar. say eden, hac esnasında Merve ile Safa arasında gidip gelen. (R. 145)

celis-i pāye: *celis* Ar. birlikte oturulacak, arkadaş. ; *pāye* Far. mevki, makam. / celi si-pāya: *celi* Ar. cilalı, parlak. ; *s.+ya* Far. üç ayaklı sehpa. (G. 1448/2)

celi-simā: *celi-simā* Ar. Far. parlak yüzlü, yüzü cilalı. / celis-i imā: *celis* Ar. arkadaş. ; *imā* Ar. ima, değinme. (G. 851/2)

Cem ile: *Cem* Far. şarap ilk defa bulan kişi olarak düşünülen İranlı mitoloji kahramanı. ; *ile* T. ile bağlacı. / cemile: *cemile* Ar. güzel kadın. (G. 595/3)

cemācim: *cemācim* Ar. reisler. / Cem acımdan: *Cem* Far. Cem, şarabı ilk defa bulan kişi olarak kabul edilen İranlı mitoloji kahramanı. ; *a.+ım* T. açlık. (Kt. 231/1-2)

cemād ayna: *cemād* [cemādī] Ar. kameri ayların beşinci ve altıncı ayları. ; *a.+ına* T. ay, senenin on ikide biri. / cemād-āyine: *cemād-āyine* Ar. Far. donmuş, taş kesilmiş ayna. (G. 1706/1)

cemādın: *c.+ın* Ar. cansız, donmuş. / Cem adın: *Cem* Far. şarabı ilk icat eden kişi olarak varsayılan İranlı mitoloji kahramanı. ; *a.+ın* T. ad, isim. (R. 373)

cemāl: *cemāl* Ar. yüz güzelliği. / güzelce māl: *g.+ce* T. güzel. ; *māl* Ar. mal, varlık. (G. 1505/2)

cemel: *cemel* Ar. deve. / Cem el: *Cem* Far. şarabı ilk bulan kişi olarak görülen İranlı mitoloji kahramanı. ; *e/T* el, yabancı. (G. 1051/2, G. 1803/2)

cemil ısfirār: *cemil* Ar. güzel. ; *ısfirār* Ar. sarı renkte olma. / Cem-i lis firār: *cām-ı Cem* Far. Cem'in kadehi. ; *liş* [lişş] Ar. hırsız. ; *firār* Ar. firar, kaçış. (G. 594/1)

cemileyle: *c.+yle* Ar. güzel. / Cemi leyle: *C.+i* Cem, Far. ilk defa şarabı bulan kişi olarak kabul edilen İranlı mitoloji kahramanı. ; *l.+e* Ar. gece. (Kt. 176/1-2)

cem'-i bāde: *cem'* Ar. toplamak. ; *bāde* Far. şarap. / Cem 'ibāda: *Cem* Far. şarabı ilk bulan kişi olduğu varsayılan İranlı mitoloji kahramanı. / *'i.+a* Ar. kullar, insanlar. (G. 1738/1)

Cemşid: *Cemşid* Far. Cem adıyla da tanınan Pişdādilerin dördüncü padişahı. / Cem şid: *Cem* Far. Cemşid olarak da tanınan Pişdādilerin dördüncü padişahı. ; *şid* Far. güneş. (G. 1434/2)

cer hâceri: *cer* [cerr] Ar. para veya kazanç sağlama. ; *h. +i* Ar. taş, kaya. / cerhe cerî: *c. +e* Ar. yarma. ; *cerî* Ar. cesur, yiğit. (G. 2122/3)

cerde: *c. +de* [cerr] Ar. para veya eşya çekme. / cerde: *c. +e* Far. taht. (G. 122/5)

cere Sine: *c. +e* [cerr] Ar. para kazanma. ; *S. +e* Far. Hindistan taraflarında bir yer. / ceresinde: *c. +inde* Ar. çan. (G. 1548/1)

cerhe râm: *c. +e* Ar. yaralanma. ; *râm* Far. ram, amade. / cer hârâm: *cer* [cerr] Ar. para vs. çekme. ; *hârâm* Ar. dinen yasak olma. (G. 701/1)

cerî meye: *cerî* Ar. cesur, yiğit. ; *m. +e* Far. şarap. / cerîmeye: *c. +ye* Ar. cürüm, suç. (G. 1549/3, G. 1758/1)

cerîde: *c. +de* Ar. cüretli, cesur, yiğit. / cerîde: *cerîde* Ar. tutanak. (G. 1758/1, G. 1451/4)

cerîdede: *c. +de* Ar. tutanak. / cerî dede: *cerî* Ar. cüretli, yiğit. ; *dede* T. dede, büyük baba. (G. 1584/2)

cerîdeler: *c. +ler* Ar. ceride, yazılı defter. / cerî deler: *cerî* Ar. cüretli, cesur. ; *d. -er* T. delmek. (G. 167/2)

cerîdeme: *c. +me* Ar. ceride, tutanak. / cerî deme: *cerî* Ar. cesur, cesaretli, yiğit. ; *d. +e* Ar. kan. (G. 1538/1)

cerîdemi: *c. +mi* Ar. tutanak, yazılı belge. / cerî demi: *cerî* Ar. akan, akmakta olan. ; *d. +i* Ar. kan. (G. 1954/5)

cerîmede de: *c. +de* Ar. suç, cürüm. ; *de* T. de, da bağlacı. / cerî medede: *cerî* Ar. cüretli, yiğit, gözü pek. ; *m. +e* Ar. meded, yardım. (G. 1476/1)

cerrâh: *cerrâh* Ar. kesen, yaran. / cer râh: *cer* [cerr] Ar. çekme, içme. ; *râh* Ar. şarap. (R. 196)

cev her: *cev* Far. arpa. ; *her* Far. her. / cevher: *cevher* Ar. cevher, öz. (G. 1432/1)

cev: *cev* [cevv] Ar. hava, hava boşluğu. / cev: *cev* Far. arpa. (G. 588/2)

cevâ mi' de: *cevâ* Ar. ileri düzeyde keder. ; *mi' de* Ar. mide. / cevâmi' de: *c. +de* Ar. camiler, ibadet yerleri. (G. 1447/2)

cevâ zinde: *cevâ* Far. ileri düzeyde keder. ; *zinde* Far. diri, canlı. / cevâzında: *c. +ında* Ar. cevaz, izin, ruhsat. (G. 1407/3)

cevâbîde: *c. +de* Ar. havuzlar. / cevâ bîde: *cevâ* Ar. ileri düzeyde keder. ; *b. +e* Far. söğüt. (G. 1515/2)

- cevād: *cevād* Ar. cömert, eli açık. / *cevād*: *cevād* Ar. caddeler, işler yollar. (G. 1390/2)
- cevāhir: *cevāhir* Ar. cevgerler, kıymetli taş ve madenler. / *cevā hir*: *cevā* Ar. ileri düzeyde keder. ; *hir* [hırr] Ar. kedi. (G. 1402/1)
- cevānıñ: *c.+nıñ* Ar. acılar, kederler, sıkıntılar. / *cevānıñ*: *c.+nıñ* Far. genç, delikanlı. (G. 877/2)
- cevāsisi: *c.+i* Ar. casuslar. / *cevāsı sī*: *c.+sı* Ar. eziyet, cefa. ; *sī* Far. 30 sayısı. (G. 2155/2)
- cevāz: *cevāz* Ar. cevaz, izin. / *cev az*: *cev* [cevv] Ar. yer ve göğün arası. ; *az* T. az. (G. 544/1)
- cevherise de: *c.+se* Ar. cevhere, mücevhere ait. ; *de* T. de, da bağlacı. / *cev herisede*: *cev* Far. arpa. ; *h.+de* Ar. keşkek yemeği. (G. 1602/1)
- cezāyiri: *c.+i* Ar. adalar. / *cezā yiri*: *cezā* Ar. karşılık, bedel, ceza. ; *y.+i* T. yer. (G. 2194/1)
- cibāh: *cibāh* Ar. alınlar. / *ceb āh*: *ceb* [cebb] Ar. güçlü, baskın, üstün. ; *āh* Far. inleme sesi. (G. 624/1, Th. 42/1)
- cibāyet: *cibāyet* Ar. toplama, tahsil etme. / *ceb āyet*: *ceb* [cebb] Ar. aciz bırakan, güçlü, üstün gelen. ; *āyet* Ar. Kur'ân'ın en küçük bölümü. (G. 1227/3)
- cinān: *cinān* Ar. cennetler. / *cenān*: *cenān* Ar. kalp, gönül. (Ks. 17/5)
- cināyet: *cināyet* Ar. cinayet, cana kıyma, kötülük etme. / *cin āyet*: *cin* [cinn] varlığına inanılan, ancak gözle görülmeyen bir varlık. ; *āyet* Ar. ayet, Kur'ân-ı Kerîm'in en küçük birimi. (R. 206)
- cū yine: *çāre-cū* Far. çare arayan. ; *yine* T. yine. / *cūyına*: *c.+ma* Far. nehir, akarsu. (G. 1709/5)
- cū: *cū* Far. nehir, ırmak. / *cū*: *cevher-cū* Ar. Far. cevher arayan. (R. 57)
- cūda: *meḥāsin-c.+da* Far. iyilik ve ihsanlar arayan, araştıran. / *cūda*: *c.+a* Ar. cömertlik. (G. 1191/1)
- cūda: *c.+a* Ar. cömertlik. / *cūda*: *devā-c.+da* Ar. Far. deva arayan. (G. 1490/2)
- cū-şān: *cū-şān* Far. Ar. şanı nehir olan. / *cūşān*: *cūşān* Far. coşan, coşkun. (G. 716/2)
- cūşān: *cūşān* Far. coşmuş, coşan. / *cū şān*: *şeref-cū* Ar. Far. şeref arayan. ; *şān* Ar. şan, ün. (G. 355/3)

cūy-ı miḥnet āmāde: *cūy* Far. nehir. ; *miḥnet* Ar. sıkıntı, keder. ; *āmāde* Far. amade, hazır. / cūy-ı miḥnetā māda: gavṭa-cūy-ı *miḥnetā* Ar. Far. ey keder ve sıkıntının derinlik arayanı anlamında bir nida. ; *m.+da* Ar. su. (G. 1747/3)

cūyveṣ cārī: *cūyveṣ* Far. nehir gibi. ; *cārī* Ar. akan. / keṣ-me-keṣ cārī: *keṣ-me-keṣ* Far. keşmekeş, kargaşa. ; *c.+ı* Ar. komşu. / eşcārī: *e.+ı* Ar. ağaçlar. (R. 164)

cümleye dek: *c.+ye* Ar. herkes. ; *dek* [dekk] Ar. yıkmak, yerle bir etmek. / cümle yedek: *cümle* Ar. hepsi, tamamı. ; *yedek* T. yedek. (G. 277/2)

cünbiṣ-i fāhīñ devām: *cünbiṣ* Far. kımıldama, hareket etme. ; *f.+ıñ* Far. ağız. ; *d.+m* Ar. deva, çare, ilaç. / cenb-i şifāhīñda vām: *cenb* Ar. yan, kenar. ; *ş.+ında* Ar. dudaklar. ; *vām* Far. borç. (G. 227/1)

çāh: *cāh* Far. kuyu. / cāh: *cāh* Far. mevki, makam. (G. 1540/5)

çāk er: *çāk* Far. yarık, yırtık. ; *er* T. er, yiğit. / çāker: *çāker* Far. köle, cariye. (G. 1551/2)

çāke rekīn: dil-ç. *+e* Far. gönlü yaralı, aşık. ; *rekīn* Ar. sağlam, muhkem. / çākere kīn: *ç.+e* Far. çaker, kul, köle. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (G. 60/1)

çākerān: *çākerān* Far. cariyeler, yavaşmalar. / çāke rān: dil-ç. *+e* Far. gönlü yarılmış. ; *rān* Far. oyluk, baldır. (G. 1164/1)

çākerī zānī: *çākerī* Far. kulluk, kölelik. ; *zānī* Far. zina eden erkek. / çāke rīzānı: sine-ç. *+e* yüreği yaralı. ; *r.+ı* Far. dökülen. (G. 1932/1)

çākūc: *çākūc* [çākūç] Far. çekiç. / çāk uc: *çāk* Far. yırtık. ; *uc* [uç] T. uç. (Kt. 39/1-2)

çehār u yeki ne: *çehār* Far. 4 sayısı. ; *y.+ı* Far. 1 sayısı. (*çehār u yek*: tavla oyununda bir sayı); *ne* T. ne, soru zamiri. / çehār u ya kīne: *çehār* Ar. açık, aşık. ; *ya* Far. veya. ; *kīne* Far. kin, düşmanlık. (G. 582/2)

çehār: *çehār* Far. 4 sayısı. / çehār: *çehār* Ar. aşık, görünen. (G. 572/1)

çehre seni: gül-*çehre* Far. gül yüzlü. ; *s.+ı* T. sen, şahıs zamiri. / çeh reseni: *çeh* Far. kuyu, su kuyusu. ; *r.+ı* Far. ip, urgan. (R. 148)

çehre sīmā: gül-*çehre* Far. gül çehreli, yüzlü. ; *sīmā* Ar. sima, yüz, çehre. / çeh-resi mā: *ç.+ı* Far. kuyudan su almaya yarayan kova. ; *mā* Ar. su. (G. 1395/1)

çehre-sā: *çehre-sā* Far. yüz süren. / çeh resā: rīsmān-ı *çeh* Far. kuyu ipi. ; *resā* Far. ulaştıran, yetiştiren. (Kt. 113/1-2)

çekmecedde: *ç.+de* T. çekmece, masalarda evrak koymaya yarayan bölme. / çekme cede: *ç.-me* T. çekmek eylemi. ; *c.+e* Ar. baba, ata. (G. 1553/1)

çemen dām: *çemen* Far. çemen, çimlik. ; *dām* Far. dam, tuzak. / *ham-endām*: *ham-endām* Far. kıvrımlı. / *dimen dam*: *dimen* Ar. yaygılar, ev eşyası. ; *dam* T. dam, ev. (R. 90)

çerā: *çerā* Far. otlatma, otlak. / *çerā*: *çerā* Far. niçin. (G. 1062/2)

çeşme imāyı: *ç.+e* Far. göz. ; *imā* Ar. ima, ima etme. / *çeşme-i māyı*: *çeşme* Far. çeşme, pınar. ; *mā* Ar. su. (G. 2159/2)

çıkarırsa baş: *ç.-arsa* T. çıkmak. ; *baş* T. baş. / *sā-bāş*: *sā-bāş* Far. aferin, bravo anlamında bir takdir ifadesi. (G. 1361/1)

çihār: *çihār* Far. 4 sayısı. / *cihār*: *cihār* Ar. açık etme, açığa vurma. (Mf. 5)

çimdigine: *ç.-digine* T. çimmek. / *çimdigine*: *ç.+ine* T. çimdik, parmak uçlarıyla birinin etini sıkamak. (R. 573)

çin: *çin* Far. kıvrım, saç kıvrımı. / *Çin*: *Çin* ? Çin ülkesi. (G. 1511/1)

çoğa: *çoğa* git- T. pahalıya gitmek. / *çoğa*: *ç.+a* T. çok, fazla. / *çūğa*: *çūğa* Far. çuha, kumaş. (R. 98)

çöke düşme: *ç.-e* T. çökmek eylemi. ; *d.-me* T. düşmek eylemi, alçalmak. / *çüke* düşme: *ç.+e* T. küçük erkek çocuğu penisi. ; *d.-me* T. düşmek eylemi, düşkün olmak. (G. 1397/1)

çü gunyedir: *çü* [çün] Far. için anlamına gelen bir edat. ; *ğ.+dir* Ar. zenginlik, ihtiyaç fazlası mala sahip olmak. / *çoğun yedir*: *ç+un* T. çok. ; *y.-dir* T. yemek, gıdalanmak. (G. 545/1)

çü-āb: *çü-āb* Far. su gibi. / *cevāb*: *cevāb* Ar. cevap. (G. 123/1)

çü-bān: *çü-bān* Far. Ar. sorgun ağacı. / *çobān*: *çobān* Far. çoban. (G. 1906/3)

çü-zer: *çü-zer* Far. altın gibi. / *çözer*: *ç.-er* T. çözmek. (G. 170/1)

dā nā-kābile: *dā* Ar. hastalık. ; *n.+e* Far. Ar. kabul etmeyen. / *dānā kab ile*: *dānā* Far. bilgin. ; *kab* T. kap. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1606/1)

dā rākibi: *dā* Ar. hastalık. ; *r.+i* Ar. binici, binen. / *Dārā gibi*: *Dārā* Far. III. Daryuş'un adı, hükümdar. ; *gibi* T. gibi, benzetme edatı. (R. 15)

dād: *dād* Far. adalet. / *dad*: *dad* T. tad, lezzet. (G. 1841/1)

dād: *dād* Far. verme, bağış, ihsan. / *dād*: *dād* Far. adalet. (G. 1635/3)

dad: *dad* T. tad, lezzet. / *dād*: *dād* Far. adalet. (G. 790/5)

dāder: *d.+e* Far. kardeş. / *dā-der*: *dā* Ar. hastalık. ; *der* Far. kapı. (G. 1274/2)

- dāder: *dāder* Far. kardeş. / *dā der*: *dā* Ar. hastalık. ; *der* Far. kapı. (G. 1551/1)
- dāderān: *dāderān* Far. kardeşler. / *dāde rān*: dil-*dāde* Far. gönül vermiş, aşık. ; *rān* Far. oyluk. (G. 1124/1)
- dāderde: *d.+de* Far. kardeş. / *dā derde*: *dā* Ar. hastalık. ; *d.+e* Far. dert, keder. (G. 1686/2)
- dadını: *d.+ını* T. tat, lezzet. / *dādenī*: *dādenī* Far. vermek, veriş. (G. 1835/2)
- dāğ ile: *dāğ* Far. kızgın demirle vücudu dağlama. ; *ile* T. ile bağlacı. / dağıla: *d.-a* T. dağılmak. (G. 1582/2)
- dāğ itse: *dāğ* Far. yara. ; *i.-se* T. etmek, yapmak. / dağ itse: *dağ* T. dağ. ; *i.-se* T. etmek, yapmak. / dağıtsa: *d.-sa* T. dağıtmak. (R. 193)
- dāğ: *dāğ* Far. yara. / dağ: *dağ* T. dağ, tepe. (R. 94)
- dāhil: *dāhil* Ar. dahil, iç. / *dā hil*: *dā* Ar. hastalık. ; *hil* Far. burun akıntısı. (G. 490/1)
- ḍalālet: *ḍalālet* Ar. sapıklık. / ḍalāl et: *ḍalāl* Ar. sapıklık. ; *et* T. et. (G. 258/2)
- dām ise: *dām* Far. tuzak, ağ. ; *ise* T. ise. / dāmise: *d.+e* Ar. gizleyen, saklayan. (G. 1571/2)
- dāmād: *dāmād* Far. damat, güveyi. / dām ad: *dām* Far. tuzak. ; *ad* T. ad, isim. (G. 2003/1)
- damağ: *damağ* T. damak. / dem ağ: *dem* Ar. kan. ; *ağ* T. ak, beyaz. (G. 635/1)
- dāmānı: *d.+ı* Ar. etek. / dām anı: *dām* Far. tuzak. ; *anı* T. onu. (G. 2049/2)
- dāmen: *dāmen* Far. etek. / *dā men*: *dā* Ar. hastalık. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1908/1)
- damgamı: *d.+mı* T. damga. / dām gamı: *dām* Far. tuzak. ; *g.+ı* Ar. gam, keder. (R. 492)
- dānā ḵābil: *dānā* Far. bilgin. ; *ḵābil* Ar. kabul eden. / *dā nā-ḵābil*: *dā* Ar. hastalık. ; *nā-ḵābil* Ar. imkansız. (G. 1606/1)
- dānādır: *d.+dır* Far. bilgin, alim. / *dā nādir*: *dā* Ar. hastalık. ; *nādir* Ar. nadir, ender bulunan. (G. 188/1)
- dānāsı: *d.+sı* Far. bilgin. / *dā nāsī*: *dā* Ar. hastalık. ; *nāsī* Ar. unutan. (G. 2189/1)
- dānişe: *d.+e* Far. bilgi. / danişa: *d.-a* T. danışmak. (G. 1293/1)
- dā'irede: *d.+de* Ar. zilli tef. / *dā'ī rede*: *dā'ī* Ar. hastalığa ait. ; *rede* Ar. sıra, dizi. (G. 1667/1)

dār: ciger-*dār* Far. yiğit, cesur, yürekli. / dār: *dār* Far. idam direği. (G. 1737/1)

dār: *dār* Ar. yurt, mesken, ev. / dar: *dar* T. dar, sıkışık. (G. 737/1, R. 47)

dār: *dār* Ar. yurt. / dār: *dār* Far. idam direği. (G. 102/ 5, G. 1695/5, G. 2130/3)

dār: *dār* Far. direk, idam direği. / dār: *dār* Ar. mesken, konak. (G. 737/1, G. 1558/5)

Dārā: *Dārā* Far. III. Daryuş'un adı, hükümdar. / dā rās: *dā* Ar. hastalık. ; *rās* Ar. baş, kafa. (G. 1595/5)

Dārā: *Dārā* Far. III. Daryuş'un adı, hükümdar. / dara: *dara* İt. dara, bir kabın boş hâldeki ağırlığı. (G. 2078/5)

dārāt: *dārāt* Far. debdebe. / dār at: *dār* Ar. saray, köşk. ; at T. at. (R. 374)

dārātı: *d.+ı* Far. debdebe, gösteriş. / dār atı: *dār* Ar. saray, konak. ; *a.+ı* T. binek hayvanlarından at. (R. 223)

darbeden: *d.+den* Ar. darme, vuruş. / dar beden: *dar* [darr] Ar. zarar, ziyan. ; *beden* Ar. beden, vücut. (G. 1114/1)

dārī: *dārī* Ar. bilen, vakıf olan. / dārı: *d.+ı* Ar. ev. (G. 1825/3)

dārū ye: *dārū* Far. ilaç, deva. ; ye- T. yemek, yeme eylemi. / dārūya: *d.+ya* Far. ilaç, deva. (G. 1180/1)

dārū: *dārū* Far. ilaç, deva. / dā rū: *dā* Ar. hastalık. ; *rū* Far. yüz, çehre. (R. 352)

dāsītān: *dāsītān* Far. destan. / dā-sitān: *dāsītān* Ar. Far. hastalık koyan, hasta eden. (G. 1642/1)

dāye: *dāye* Far. dadı, sütanne. / dāya: *d.+ya* Ar. hastalık. (G. 1448/4)

de hırām: *de* T. de, da bağlacı. ; *hırām* Far. salınarak yürüme. / daḥi rām: *daḥi* T. de, da bağlacı, dahi. ; *rām* Far. ram, emre hazır. (G. 64/1)

de vām: *+de* T. de, da hâl eki. ; *vām* Far. borç. / devām: *d.+m* T. deva, tedavi. (G. 319/1)

de vām: *+de* T. ismin bulunma hâli. ; *vām* Ar. borç. / devām: *devām* Ar. devam, süreklilik. / devām: *d.+m* Ar. deva, çare, ilaç. (R. 194)

deb-dīde: *teb-dīde* Far. sıcaklık yemiş, hararet görmüş. / tebdīde: *t.+e* Ar. dağıtmak. (G. 665/1)

defīneye: *d.+ye* Ar. gömü. / defī neye: *d.+i* Far. def, çalgı aleti. ; *n.+e* Far. ney, üflemeli müzik aleti. (G. 1273/2)

defineyle: *d.+yle* Ar. define, gömü. / defî neyle: *d.+i* Ar. def, tef. ; *n.+le* Far. ney, bilinen üflemeli alet. (G. 1483/1)

def'aten: *def'aten* Ar. defalarca. / def'e ten: *d.+e* Ar. savma, defetme. ; *ten* Far. ten, gövde. (G. 1107/2)

defter: *defter* Far. defter. / def ter: *def* Far. def, vürmalî bir musikî aleti. / *ter* Far. ıslak, nemli. (R. 38)

degil dirahşânî: *degil* T. değil. ; *dirahşânî* Far. parlaklık, aydınlık. / degildir aḥ şânî: *d.+dir* T. değil. ; *ş.+ı* Ar. şan, lâıyk ve yaraşan. (Kt. 65/1-2)

degil semîr: *degil* T. değil. ; *semîr* Ar. arkadaş. / degilse mîr: *d.+se* T. değil. ; *mîr* Far. < Ar. emir, önder. (G. 246/1)

degil sene: *degil* T. değil. ; *sene* Far. lanet, beddua. / degilse ne: *d.+se* T. değil. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1110/2)

degirmanı: *d.+ı* T. değirmen. / degir Mânî: *degir-* T. değdirmek, dokundurmak. ; *Mânî* Far. ünlü bir Çinli ressam. (G. 2163/1)

degirmeni: *d.+i* T. değirmen. / degir menî: *degir-* T. değdirmek, bulaştırmak. ; *menî* Ar. meni, dölsuyu. (G. 2178/2)

deh rinde: *deh* Far. on sayısı. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / dehrinde: *d.+inde* Ar. zaman. (G. 1422/1)

dehânı memer: *d.+ı* Far. ağız. ; *memer* [memerr] Ar. geçilecek yer, yaşanacak yer. / dehânım emer: *d.+ım* Far. ağız. ; *e.-er* T. emmek. (G. 406/1)

dehne-fer: *dehne-fer* Far. gem gücünde olan. / deh nefer: *deh* Far. 10 sayısı. ; *nefer* Ar. nefer, kişi. (G. 2110/3)

delâlâtı: *d.+ı* Ar. yol göstermeler, kılavuz olmalar. / delâl atı: *delâl* Ar. naz, cilve. ; *a.+ı* T. at. (G. 2099/1)

delîle: *delîle* Ar. delil, kanıt. / delile: *d.+le* T. deli. (G. 595/1)

deliler: *d.+ler* T. deli, divane. / delîl er: *delîl* Ar. delil, kanıt. ; *er* T. er, kişi. (G. 1094/1)

dem 'adem: *dem* Far. an, vakit. ; 'adem Ar. yokluk. / dem'a dem: *dem'a* Ar. bir damla gözyaşı. ; *dem* Ar. kan. (Th. 11/2)

dem 'adem: *dem* Far. vakit, an. ; 'adem Ar. yokluk. / dem'e dem: *d.+e* Ar. gözyaşı. ; *dem* Ar. kan. (G. 928/2)

dem 'aṭası: *dem* Far. an, kısa zaman dilimi. ; 'a.+sı Ar. ihsan, bahşış. / dem'a ṭası: *dem'a* Ar. bir damla gözyaşı. ; *ṭ.+ı* Far. tas, su kabı. (G. 1115/1)

dem: hem-*dem* Far. arkadaş, beraber vakit geçiren. / dem: *dem* Ar. kan. (G. 252/1)

dem-â-dem: *dem-â-dem* Far. her zaman, sık sık. / dem âdem: *dem* Ar. kan. ; *âdem* Ar. adam, insan, kişi. (G. 1559/1)

demdeme: *demdeme* Ar. hiddet, öfke. / dem deme: *dem* Far. vakit, an. ; *d.+e* Far. vakit, an. (G. 1314/1)

demeden: *d.-meden* T. demek, söylemek. / demeden: *demed* T. demekten, söylemekten dolayı. (R. 217)

dem-i damâr: *dem* Ar. nefes, söz. ; *damâr* Ar. helak, yok olma. / demîde mâr: *demîde* Far. yetişmiş, bitmiş, çıkmış. ; *mâr* Far. yılan. (G. 1099/2)

demi nâdir: *d.+i* Far. vakit, zaman. ; *nâdir* Ar. nadir, az bulunur. / da mînâdır: *da* T. de, da bağlacı. ; *m.+dır* Far. mina, billur şişe. (G. 330/1)

demîdeme: *d.+me* Far. bitmiş, yeşermiş. / demi deme: *d.+i* Far. an, zaman. ; *d.+e* Far. an, zaman. (G. 1538/2)

demin: *d.+in* Far. vakit, zaman. / demin: *d.+in* Ar. kan. / demin: *demin* T. demin, az önce, biraz evvel. (R. 139)

dem'alı: *d.+lı* Ar. gözyaşı. / dem 'Alî: *dem* Far. an, zaman. ; 'Alî Ar. dördüncü İslâm halifesi Hz. Ali. (G. 1894/1)

dendânı: *d.+ı* Far. diş, dişler. / den dâni: cümle+*den* Ar. hepsi, tamamı. ; *dâni* Ar. yakın. (G. 2192/1)

denedir: *d.-ir* T. denetmek. / de nedir: *de* T. de, da bağlacı. ; *n.+dir* T. ne, soru zamiri. (G. 259/1)

denesin: *d.+in* Ar. kir, pas. / *de* T. de, da bağlacı. ; *n.+sin* T. ne, soru zamiri. (G. 1143/1)

denesin: *d.+in* Ar. pislik, kir. / de nesin: *de* T. de, da bağlacı. ; *n.+sin* T. ne, soru zamiri. (Mf. 11)

der ecnebî: *der* Far. kapı. ; *ecnebî* Ar. ecenbi, yabancı. / derec Nebî: *derec* Ar. merdiven, basamak. ; *Nebî* Ar. Hz. Peygamber. (G. 498/1)

derârî: *derârî* Ar. parlak şeyler. / der arı: *der* Far. kapı. ; *arı* T. arı. (R. 338)

derbân: *derbân* Far. kapıcı. / derb ân: *derb* Ar. büyük kapı. ; *ân* Far. güzellik. (G. 502/2)

derbânı: *d.+ı* Far. kapı bekçisi, kapıcısı. / -dir bânî: *-dir* T. bildirme eki. ; *bânî* Ar. bina eden, bina yapan. (G. 1928/2)

derbānī: *derbānī* Far. kapıcılık. / der bānī: *der* Far. kapı. ; *bānī* Ar. bina eden, kuran, yapan. (G. 2163/2)

der-be-der: *der-be-der* Far. derbeder, kapı kapı gezen kişi. / derbe der: *d.+e* Ar. büyük kapı. ; *der* Far. kapı. (G. 500/1)

der-be-deri: *der-be-der* Far. kapı kapı gezen. / derbe deri: *d.+e* Ar. kapı. ; *der* [derr] Ar. hayır, bereket. (G. 2122/7)

derde ben derde: *d.+de* Far. kapı. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *d.+e* Far. dert. / derde benderde: *d.+e* Far. dert. ; *b.+de* Ar. ticaret yeri. (G. 1649/3)

derde: *d.+e* Far. dert. / derde: *d.+de* Far. kapı. (R. 7)

der-devāhī: *der-devāhī* Far. Ar. dahilerde. / derde vāhī: *d.+e* Far. dert. ; *vāhī* Ar. temelsiz. (G. 348/1)

derd-i yār: *derd* Far. dert, keder. ; *yār* Far. sevgili. / der-diyār: *der-diyār* Far. Ar. memlekette, yurttā. / der diyār: *der* Far. kapı. ; *diyār* Ar. diyar, yurt, memleket. (R. 496)

der-dīne: *d.+e* Far. Ar. dinde, din konusunda. / derdi ne: *d.+i* Far. dert, rahatsızlık. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Kt. 102/1-2)

der-hem: *der-hem* Far. birbirine girmiş, karışık. / dirhem: *dirhem* Ar. dirhem, para. (G. 231/5, G. 252/4)

der-hem: *der-hem* Far. birbirine girmiş, karışmış. / der-hem: *der-hem* [hemm] Far. Ar. dert ve keder içinde. (G. 256/1)

derīde: *derīde* Far. yırtılmış, yırtık. / derīde: *d.+de* Far. saraya mensup, belli bir kapıya bağlılığı olan. (G. 1546/1)

derinde: *d.+inde* Far. kapı. / derinde: *d.+de* T. derin. (G. 382/1)

derk eder: *derk* Ar. anlama, idrak etme. ; *e.-er* T. etmek, yapmak. / der-keder: *der-keder* Far. Ar. kederli, gam ve keder içinde olan. (G. 725/3)

derk emīn: *derk* Ar. anlama, idrak etme. ; *emīn* Ar. emin, güvende. / der-kemīn: *der-kemīn* Far. pusuda, pusu bekleyen. (G. 437/1)

derk ile: *derk* Ar. anlama, kavrama. ; *ile* T. ile bağlacı. / dir gile: *+dir* T. bildirme hâl eki. ; *gile* Far. şikayet, üzüntü. (G. 1720/1)

der-keder: *der-keder* Far. Ar. keder içinde, kederli. / derke der: *d.+e* Ar. anlama, idrak etme. ; *der* Far. kapı. (G. 931/1)

der-kenār: *der-kenār* Far. kenar, kıyı. / derke nār: *derk* Ar. anlamak. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1056/2)

derk-i nār: *derk* Ar. anlama, idrak etme. ; *nār* Ar. ateş, cehennem. / der-kinār: *der-kinār* et- Far. T. kenara çekmek. (G. 250/1)

der-kiberī: *der-kiberī* Far. Ar. büyüklenmekte. / derk-i beri: *derk* Ar. anlama, kavrama. ; *b.+i* Ar. kara, toprak parçası. (G. 1990/2)

der-kitāb: *der-kitāb* Far. Ar. kitapta, kitapta yer alan. / derk-i tāb: *derk* Ar. anlama, kavrama, idrak etme. ; *tāb* Far. güç, kuvvet. (G. 1611/2)

derler: *d.-ler* T. demek, söylemek. / derler: *d.-r* T. derlemek, toplamak, ekin biçmek. (R. 609)

dermānda: *d.+da* Far. derman, deva, ilaç. / der-mānde: *der-mānde* Far. aciz, zavallı. (G. 540/1)

dermānda: *d.+da* Far. derman, ilaç. / der-mānde: *der-mānde* Far. çaresiz, zavallı. (G. 1603/1)

dermegesi: *d.+si* T. derme çatma, pek düzenli olmayan yiyecekler. / der megesi: *der* Far. kapı. ; *m.+i* Far. sinek. (G. 2011/1)

dersinedir: *d.+inedir* Ar. ders. / der-sīnedir: *d.+dir* Far. sinede, göğüste. / dersi nedir: *d.+i* Ar. ders. ; *n.+dir* T. ne, soru zamiri. (G. 323/1-2)

deryāda: *d.+da* Far. deniz. / der yada: *der* Far. kapı. ; *y.+a* T. yabancı. (G. 1335/1)

deryāda: *d.+da* Far. deniz. / yāda: *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1318/1)

deryādayuz: *d.+dayuz* Far. deniz. / deryāda yüz: *d.+da* Far. deniz. ; *yüz-* T. yüzmek, suda kulaç atmak. (G. 680/1)

deryā-dile: *d.+e* Far. gönlü deniz gibi olan. / der yād ile: *der* Far. kapı. ; *yād* Far. hatır, hatırlama. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1640/1)

deryāsı: *d.+sı* Far. derya, deniz. / der-yāsı: *d.+ı* Far. Ar. yasta olan, üzüntülü. (G. 1595/2)

deryūze: *deryūze* Far. dilencilik. / der yüze: *der* Far. kapı. ; *y.+e* T. yüz, surat. (R. 422)

derziyān: *derziyān* Far. terziler. / der-ziyān: *der-ziyān* Far. ziyanda, zararda. (G. 742/1)

destār ile: *destār* Far. sarık. ; *ile* T. ile bağlacı. / dest arı: *dest* Far. el. ; *arı* T. arı, boş. (G. 1794/3)

destārı: *d.+ı* Far. sarık, erkeklerin başlarına sardıkları şal. / dest arı: *dest* Far. el. ; *arı* T. arı, temiz. (R. 470)

dest-ber-dīnār: *dest-ber-dīnār* Far. eli dinarda olan, zengin. / dest-bürd-i nār: dest-bürd Far. üstün. ; *nār* Ar. ateş, cehennem. (G. 1147/2)

dest-i benān: *dest* Far. deste, düzine. ; *benān* Ar. parmaklar. / dest-i be-nān: *dest* Far. el. ; *be-nān* Far. ekmek tutan, ekmekle. (G. 879/1)

dest-i yār: *dest* Far. el. ; *yār* Far. sevgili. / dest-yār: *dest-yār* Far. yardımcı. (G. 572/3)

destimiz rāğ: *d.+imiz* Far. el. ; *rāğ* Far. yeşil dağ eteği. / desti mızrāğ: *d.+i* Far. el. ; *mızrāğ* [mızrāk] Ar. mızrak. (G. 1523/1)

dest-māye: *dest-māye* Far. ana sermaye. / destim aya: *d.+im* Far. el. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1448/1)

deşişe: *deşişe* Far. gece. / gülşende şişe: *g.+de* Far. gülşen, gül bahçesi. ; *şişe* Far. şişe, şarap kadehi. (G. 1971/2)

deşne: *deşne* T.deşne, kama. /deş ne: *deş-* T.deşmek, ucu keskin bir aletledeşmek. ; *ne* T. soru zamiri. (Kt. 35/1-2)

deştiniñ: *d.+niñ* Ar. çöle ait, yabani. /deş tiniñ: *deş-* T.deşmek, yarayı açmak. ; *t.+iñ* Ar. incir, meyvesi. (G. 864/1)

devā meyle: *devā* Ar. deva, ilaç, çare. ; *m.+le* Far. şarap. / devām eyle: *devām* Ar. devam, süreklilik. ; *e.-le* T. eylemek eylemi. (G. 1690/1)

devā meyler: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *m.+ler* Far. şarap. / devām eyler: *devām* Ar. devam, süreklilik. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 163/1)

devā miqdārı: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *m.+ı* Ar. miktar. / da vāmıķ dārī: *da* T. de, da bağlacı. ; *vāmıķ* Ar. aşık, seven. ; *dārī* Far. idamlık, ipe çekilecek kişi. (G. 1991/1)

devā: *devā* Ar. deva, çare, ilaç. / de vā: *de* T. de, da bağlacı. ; *vā* Far. açık. (G. 206/1)

devām ise haṭ: *d.+m* Ar. deva, ilaç. ; *ise* T. ise. ; *haṭ* [ḥaṭṭ] Ar. dudak kenarında biten ayva tüyleri. / devām-ı seḥaṭ: *devām* Ar. devam, süreklilik. ; *seḥaṭ* Ar. azab, kahr. (G. 755/1)

devām: *devām* Ar. devam, sürme. / da vām: *da* T. dahi, o da. ; *vām* Far. borç. (G. 1334/1)

devāmı: *d.+ı* Ar. devam, süreklilik. / devā mı: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *mı* T. mı, soru eki. (G. 312/1)

devān ola: *devān* Far. koşan. ; *o.-a* T. olmak. / devā n'ola: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *n'ola* T. ne ola. (G. 1522/1)

devān: *devān* Far. koşan. / Devān: *Devān* Far. İran'ın Fars bölgesinde şarabıyla ünlü bir yer. (G. 1871/4)

devāna: *d.+a* Far. koşan, koşturan. / devā ne: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *ne* T. ne sorusu. (G. 1543/2)

devāniñ: herze-*d.+niñ* Far. boş yere, anlamsızca koşturan. / devāniñ: *d.+niñ* Ar. deva, ilaç. (G. 877/1)

devā'ide: *d.+de* Ar. içten gelen duyguyu teşvik edici hâller. / devā 'ide: *devā* Ar. deva, ilaç, çare. ; *'i.+e* Ar. bayram. (G. 1364/1)

devā'isi: *d.+si* Ar. hâller. / devā 'İsi: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *'İsi* Ar. İsa peygamber. (G. 2046/3)

devātīn: *devātīn* Ar. divitler. / devā tīn: *devā* Far. deva, tedavi. ; *tīn* Ar. incir meyvesi. (Kt. 171/1-2)

devāyir: *devāyir* Ar. daireler, devirler. / devā yir: *devā* Ar. deva, çare. ; *yir* T. yer. (G. 1190/1)

devāyir: *devāyir* Ar. daireler. / devā yir: *devā* Ar. deva, ilaç. ; *yir* T. yer, konum. (G. 297/1)

devrānı: *d.+ı* Ar. devran, felek. / devr anı: *devr* Ar. devir, zaman. ; *anı* T. onu. (G. 1833/2)

deyācī: *deyācī* Ar. karanlıklar. / dey acı: *dey* Far. kış mevsimi. ; *acı* T. acı. (Kt. 229/1-2)

deyden: *deyden* Ar. huy, adet, alışkanlık. / deyden: *d.+den* Far. kış mevsimi. (G. 989/1)

deydenesi: *d.+si* Ar. adet, usul. / dey denesi: *dey* Far. kış. ; *d.+i* Ar. kir, pas. (G. 1986/1)

deyr: *deyr* [dīr] Far. geç, uzak. ? / deyr: *deyr* Ar. kilise. (G. 378/1)

dī yār: *dī-* T. demek, söylemek. ; *yār* Far. sevgili. / diyār: *diyār* Ar. memleket, yurt. (G. 1248/1)

dī yem gibi: *dī-* T. demek, söylemek. ; *yem* Ar. deniz. / Diyem gibi: *Diyem* ? bir yer adı. (G. 2077/1)

dībācesine: *d.+sine* Ar. önsöz, mukaddime. / dībācasına: *d.+casına* Far. ipek kumaş. (G. 1745/1)

dīde: *dīde* Far. göz. / dīde: gam-*dīde* Ar. Far. gam görmüş, gamlı. (G. 587/1)

dādelər: peymāne-*d.+ler* Far. kadeh gözlüler. / ödi delər: *ö.+i* T. öd, yürek. ; *d.-er* T. delmek. (G. 253/1)

dādemizde mi: *gam-d.+mizde* Ar. Far. gamlı, gamlanmış, kederli. ; *mi* T. soru eki. / dādemiz demi: *d.+miz* Far. göz. ; *d.+i* Ar. kan. (G. 1787/1)

dik: *dik* T. dik, göz dikmek. / birdik: *b.+dik* T. bir, aynı. (G. 835/1)

dikçe: *dikçe* T. dikçe, sertçe. / istedikçe: *i.-dikçe* T. istemek. (G. 570/1)

dil: *dil* Far. gönül. / dil: *dil* T. dil. (G. 1836/2)

dilā bāde: *dilā* Far. ey gönül. ; *bāde* Far. şarap. / dil-ābāda: *d.+a* Far. gönlü mamur. (G. 1437/2)

dilā rācīde: *dilā* Far. ey sevgili anlamında bir ünlem. ; *r.+de* Ar. rica eden, isteyen. / dil-ārā cīde: *dil-ārā* Far. gönül bezeyen, sevgili. ; *c.+e* Ar. boyun. (R. 534)

dilā rāye: *dilā* Far. ey gönül. ; *rāye* Ar. sancak, bayrak. / dil-ārāya: *d.+a* Far. sevgili. (G. 1406/1)

dilā sīb: *dilā* Far. ey gönül anlamında ünlem. ; *sīb* Far. elma meyvesi. / dil āsīb: *haste-dil* Far. gönlü hasta, hasta gönüllü. ; *āsīb* Far. bela, musibet. (G. 2031/1)

dilā verde: *dilā* Far. ey gönül. ; *v.+e* Ar. gül. / dil-āverde: *d.+de* Far. yiğit. (G. 1459/2)

dil-be-‘īd: *dil-be-‘īd* Far. Ar. gönlü bayram etmek. / dil-ba‘īd: *dil-ba‘īd* Far. Ar. gönlü uzak olmak. (G. 772/1)

dil-ber şikār: *dil-ber* Far. dilber, sevgili. ; *şikār* Far. av, avlama. / dil berşi kār: *dil* Far. gönül. ; *b.+i* Ar. afyon şurubu. ; *kār* Far. iş. (G. 306/1)

dil-ber: *dil-ber* Far. sevgili. / dil ber: *dil* Far. gönül. ; *ber* Ar. çöl. (G. 1436/1)

dil-berā yāda: *dil-berā* Far. ey sevgili. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. / dil berāyāda: *dil* Far. gönül. ; *b.+da* Ar. halk, insanlar. (G. 1569/1)

dil-beri: *d.+i* Far. sevgili. / dil-berī: *dil-berī* Far. Ar. gönlü uzak olan. (G. 1826/1)

dil-dāde kīsem: *dil-dāde* Far. gönül vermiş. ; *k.+m* Far. kese, para torbası. / dil-dādegī sem: *dil-dādegī* Far. gönül verme, bağlanma. ; *sem* [semm] Ar. zehir. (G. 447/1)

dil-dāde: *dil-dāde* Far. gönül veren. / mu‘ādīl dāda: *mu‘ādīl* Ar. denk, eşit. ; *d.+a* Far. adalet. (G. 1298/1)

dile: *d.+e* Far. gönül. / dile: *dile*- T. dilemek. (G. 1252/2)

dile: *dile*- T. dilemek, arzulamak. / dile: *d.+e* Far. gönül. (G. 1728/2)

dile: *dile*- T. dilemek, bir şeyin olmasını istemek. / dile: *d.+e* Far. gönül. / dile: *d.+e* T. dil. (R. 279)

dil-i le 'imān: *dil* Far. gönül. ; *le 'imān* Ar. alçak kişiler. / dil ile imān: *dil* T. dil. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *imān* Ar. iman, inanç. (G. 1482/1)

dilim dilim / *d.+im* T. dil. / dilim dilim: *dilim* T. bir bütünden kesilmiş veya ayrılmış ince, yassı parça. (G. 949/1)

dilkusu: *d.+su* T. tilki. / dil kusu: *dil* Far. gönül. ; *k.+u* Far. kös, büyük davul. (R. 395)

dil-rübā: *dil-rübā* Far. gönül kapan, sevgili. / dil ribā: *dil* Far. gönül. ; *ribā* Ar. faiz. (G. 120/3)

dimāğ: *dimāğ* Ar. dimağ, akıl. / damağ: *şirīn-damağ* [damağ] Far. T. ağız tadı yerinde olan. (G. 635/1)

din āri: *din* Ar. din. ; *āri* Far. evet anlamında cevap sözcüğü. / dināri: *d.+ı* Ar. dinar, para. (G. 1884/1)

dirāz-gū şāne: *dirāz-gū* Far. sözü uzatan. ; *şāne* Far. tarak. / dirāz-gūşāna: *d.+a* Far. uzun kulaklılar, her şeyi duyanlar. (G. 1352/1)

direm: *direm* Far. dirhem, gümüş para. / direm: *d.-rem* T. demek, söylemek. (G. 99/1)

direm-cūy: *direm-cūy* Ar. Far. dirhem arayan, dirhem peşinde olan. / direm cūy: *d.-rem* T. demek, söylemek. ; *cūy* Far. nehir, ırmak. (G. 1321/1)

direm-dār: *direm-dār* Far. paralı, zengin. / direm dār: *direm* Far. dirhem, para. ; *dār* Ar. yurt, mesken, konak. (G. 638/1)

dirhem cesūr: *bī-dirhem* Far. Ar. dirhemsiz, parasız. ; *cesūr* Ar. cesur, cesaretli. / dirhemce sūr: *d.+ce* Ar. dirhem, küçük bir para veya değer. ; *sūr* Far. sevinç (G. 719/1)

dirhem: *dirhem* Ar. dirhem, para. / der-hem: *der-hem* Far. birbirine girmiş, karışık. (G. 130/3)

dirse gine: *d.-rse* T. demek, söylemek eylemi. ; *gine* T. yine. / dirsegine: *d.+ine* T. dirsek. / dir segine: *+dir* T. bildirme eki. ; *s.+ine* Far. it, köpek. (G. 1659/1-2)

dişi kem: *d.+i* T. diş. ; *kem* Far. eksik. / derd-i şikem: *derd* Far. dert, keder. ; *şikem* Far. karın. (G. 895/1)

dişi: *d.+i* T. dişi. / dişi: *dişi* T. dişi, kadın. (G. 2029/1)

divâne: *divâne* Far. deli, divane. / div ana: *div* Far. dev, Şeytan. ; ana T. anne. (G. 1113/1)

doğanı: d.-anı T. doğmak, dünyaya gelmek. / dü ğanı: dü Far. 2 sayısı. ; ğanı Ar. zengin, varlıklı. (G. 1935/3-4)

doymadıñ: *d.-madıñ* T. doymak. / duymadıñ: *d.-madıñ* T. duymak, işitmek. (G.792/1)

döşek: *döşek* T. döşek, yatak. / dü şek: *dü* Far. 2 sayısı. ; *şek* [şekk] Ar. şek, şüphe. (G. 565/1)

döşer: *d.-r* T. döşemek, sermek. / düşer: *d.-er* T. düşmek. (R. 383)

düğ taşı: *düğ* Far. ayran. ; *t.+ı* Ar. tas, su kabı. / dü ğıtası: *dü* Far. iki, sayı sıfatı. ; *ğ.+sı* Ar. örtü, örtünülecek şey. (Kt. 33/1-2)

dümû: *dümû* Ar. devam ediniz anlamında Arapça bir ifade. / dü mû: *dü* Far. 2 sayısı. ; *mû* Far. kıl, saç veya sakal teli. (G. 1550/2)

dünân: *dünân* Ar. Far. alçak kişiler. / dü nân: *dü* Far. 2 sayısı. ; *nân* Far. ekmek, unla yapılan yiyecek. (G. 2049/3)

dündan berî: *d.+dan* Ar. alçak, aşağılık. ; *berî* Ar. herhangi bir şeyden uzak olma. / dünden berî: *d.+den* T. dün, bugünden önceki gün. ; *berî* T. beri, bu taraf. (G. 1813/2)

dünu yarmak: *d.+u* Ar. alçak, bayağı. ; *yarmak* T. yarmak eylemi. / uyarmak: *uyarmak* T. uyarmak eylemi. (G. 283/5)

du‘â deyi: *du‘â* Ar. dua, Allah’a yakarma. ; *deyi* [deyü] T. diyerek. / dü ‘âdeyi: *dü* Far. 2 sayısı. ; *‘â.+yi* Ar. sayı, adet. (G. 2123/1)

du‘â sîne: *du‘â* Ar. dua, yakarış. ; *sîne* Far. sine, göğüs. / iddi‘âsı ne: *i.+sı* Ar. iddia, sav. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1308/1)

du‘âcıda: *d.+cıda* Ar. dua, yakarış. / du‘â cîde: *du‘â* Ar. dua, yakarış. ; *c.+e* Ar. boyun. (G. 1302/1)

dür-bînân: *dür-bînân* Far. ileri görüşlüler. / dür bî-nân: *dür* Far. uzak. ; *bî-nân* Far. ekmeksiz, ekmeği olmayan. (G. 1901/3)

düş-âb: *d.+a* Far. pekmez. / düş âb: *düş-* T. düşmek. ; *âb* Far. su. (G. 1184/1)

düş-ı rāğ: *düş* Far. sırt, arka. ; *rāğ* Far. bahçe. / düş ırağ: *düş-* T. düşmek. ; *ırağ* T. uzak. (G. 1311/1)

düşize: *düşize* Far. bakire, el değmemiş kız. / düş ize: *düş-* T. düşmek eylemi. ; *i.+e* T. iz, işaret, kalıntı. (G. 1383/1)

düşizeniñ: *d.+niñ* Ar. kocaya varmamış kız. / düşi zeniñ: *d.+i* T. düş, rüya. ; *z.+iñ* Far. kadın. (G. 825/2)

duyan: *d.-an* T. duymak, işitmek. / doyan: *d.-an* T. doymak, tok olmak. (G. 1854/5)

duyarsa miz: *d.-arsa* Ar. duymak; *miz* Far. misafir. / doyar semiz: *d.-ar* T. doymak. ; semiz T. semiz, şişman. (G. 992/1)

dūzah: *dūzah* Ar. cehennem. / dūz ah: dide-dūz Far. gözünü yuman, kapayan. ; *ah* Ar. kardeş. (Mf. 61)

dūzah: *dūzah* Far. cehennem. / dūz ah: tığ-i ciger-dūz Far. ciğer diken ok. ; *ah* Ar. kardeş. (Kt. 144/1-2)

dü dāğ: *dü* Far. 2 sayısı. ; *dāğ* Far. yara. / dudag: *dudag* T. dudak. (G. 963/1)

dü hān: *dü* Far. 2 sayısı. ; *hān* Ar. han, dükkan. / dühān: *dühān* Ar. duman. (G. 1927/1)

dü kān: *dü* Far. 2 sayısı. ; *kān* Far. maden ocağı. / dükān: *dükān* [dökkān] Far. < Ar. dükkan. (G. 1158/2)

dü nān: *dü* Far. 2 sayısı. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. / dūnān: *dūnān* Ar. Far. alçaklar, kötüler. (G. 2060/3)

dü rūd: *dü* Far. 2 sayısı. ; *rūd* Far. nehir. / dūrūd: *dūrūd* Far. selam, övgü. (G. 1573/3)

dü zāğ: *dü* Far. 2 sayısı, sayı sıfatı. ; *zāğ* Far. karga. / duzağ: *duzağ* T. tuzak. (G. 1189/4, Mf. 42)

dü zen: *dü* Far. iki, sayı sıfatı. ; *zen* Far. kadın. / düzen: *düzen* T. düzen, tertip, asayiş. (G. 1460/3, Mf. 79)

dügmededir: *d.-mededir* T. düğmek, düğmeleme eylemi. / dögmededir: *d.-mededir* T. dövme eylemi. (G. 578/1)

dün: *dün* T. dün, bugünden önceki gün. / dūn: *dūn* Ar. alçak, değersiz. (G. 181/3)

dünbe lek: *dünbe* Far. kuyruk. ; *lek* Far. leke, ayıp, kötü. / dünbelek: *dünbelek* T. dümbelek, küçük bir vurmali çalgı. (G. 647/1)

dünyāda: *d.+da* Ar. dünya. / dün yāda: *dün* T. dün. ; *y.+a* Far. yad, hatır. (R. 435)

dünyāya deyn: *d.+ya* Ar. dünya. ; *deyn* Ar. borç. / dünyā yedeyn: *dünyā* Ar. dünya. ; *yedeyn* Ar. her iki el. (G. 686/2)

dünyāyı: *d.+yı* Ar. dünya. / dün yayı: *dün* T. dün. ; *y.+ı* T. yay. (R. 82)

- dürce: *d.+ce* [dürr] Ar. inci. / dürce: *d.+e* Ar. cevher kutusu veya torbası. (G. 281/1)
- dür-dâne: *dür-dâne* Far. inci tanesi. / dürdâna: *d.+a* Far. tortular. (G. 1433/2)
- dürde: *d.+e* Far. tortu, çökerti. / dürde: *d.+de* Ar. inci. (G. 1506/2)
- dürrâc: *dürrâc* Ar. keklige benzer bir kuş, çil kuşu. / dürr ac: *dürr* Ar. inci. ; *ac* [aç] T. aç, tok olmayan. (R. 595)
- dü-rûda: *d.+da* Far. ikiyüzlü. / dü-rûde: *dürûde* Far. biçilmiş, derilmiş. ; dü-rûda: *d.+a* Far. selam, övgü. (Nz. 13)
- dürüg: *dürüg* Far. yalan. / dorug: *dorug* [doruk] T. doruk. (R. 382)
- dü-rûsu: *d.+su* Far. ikiyüzlü, münafık. / dürûsu: *d.+u* Ar. dersler. (Kt. 81/1-2)
- dü-rûsun: *d.+sun* Far. ikiyüzlü. / dürûsun: *d.+un* Ar. dersler. (G. 1153/4)
- Dürûzî: *Dürûzî* Ar. Dürziler, Lübnan'da yaşayan bir topluluk. / dü-rûzî: *dü-rûzî* Far. rızıkları çift olanlar, rızık bol olanlar. (G. 391/2)
- düş nâm: *düş-* T. düşmek. ; *nâm* Far. ad, san, ün. / düş-nâm: *düş-nâm* Ar. kötü ün sahibi olma. (R. 4)
- düşegele: *d.-e* T. düşegelmek. / düşa gele: *d.+a* Far. omuz. ; *g.-e* T. gelmek. / düşe gele: *d.+e* T. düş, ayıkken görülen rüya. ; *g.-e* T. gelmek. (R. 45)
- düşer mâya: *d.-er* T. düşmek, yansımak. ; *m.+ya* Ar. su. / dü şerm aya: *dü* Far. 2 sayısı. ; *şerm* Far. utanma, mahcup olma. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1752/1)
- düşmen: *düşmen* Far. düşman. / düş men: *düş-* T. düşmek. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1069/1, G. 1908/2)
- düşmenân: *düşmenân* Far. düşmanlar. / düşme nân: *d.-me* T. düşmek eylemi. ; *nân* Far. ekmek. (G. 1497/1)
- düşmen-i zenîñ: *düşmen* Far. düşman. ; *z.+iñ* Far. kadın. / düşme nîzenîñ: *d.-me* T. düşmek, bilmeden bir yere girmek. ; *n.+niñ* Far. ok. (G. 871/1)
- düş-nâm: *düş-nâm* Far. kötü, çirkin ün sahibi. / düş nâm: *düş-* T. düşmek. ; *nâm* Far. ad, san. (G. 680/1)
- düz-dide: *d.+de* Far. hırsızlık. / düz dide: *düz* T. düz. ; *dide* Far. göz. (Kt. 7/1-2)
- düzer: *düzer* T. düzene koyan, işi yoluna koyan. / dü zer: *dü* Far. 2 sayısı, sayı sıfatı. ; *zer* Far. altın. (G. 264/1)
- eb dâl: *eb* Ar. baba. ; *dâl* Ar. Arap alfabesinden bir harf, iki büküm olmuş boy. / abdâl: *abdâl* Ar. abdal, dünyadan el etek çekmiş kişi. ; eb dâl: *eb* Ar. baba. ; *dâl* [dall] Ar. işaret eden, gösteren. (R. 252)

eb kār: *eb* Ar. baba, ata. ; *kār* Far. iş, uğraş. / ebkār: *ebkār* Ar. kızıoğlan kızlar. (G. 2085/2)

eb kem: *eb* Ar. baba. ; *kem* Far. kötü, art niyetli. / ebkem: *ebkem* Ar. dilsiz, lâl. (G. 1852/5)

eb u cedd: *eb* Ar. baba. ; *cedd* Ar. atalar. / ebced: *ebced* Ar. ebcet hesabı. (G. 1837/6)

ebārīk: *ebārīk* Ar. ibrikler, su kapları. / ibā rīk: *ibā* Ar. sakınma, uzak durma. ; *rīk* Ar. ağız suyu. (R. 392)

ebede: *e.+de* T. ebe, doğumu gerçekleştiren kadın veya doktor. / ebede: *e.+e* Ar. sonu olmayan gelecek zaman. / ebe de: *e.+e* Ar. baba, ata. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1317/1-2)

ebī dile: *ebī* Ar. baba. ; *d.+e* Far. gönül. [gönül babası] / ebīd ile: *ebīd* Ar. sonsuz, ebedî. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1590/1)

ebī: *ebī* Ar. kabul edilmez, reddedilmiş. / ebi: *e.+i* Ar. baba, ata. (G. 1953/3)

ebīde: *e.+de* Ar. baba, ata. / ebīde: *e.+e* Ar. ebedi, kalıcı, daimi. (G. 1742/5)

ebkār: *ebkār* Ar. kızıoğlan kızlar. / eb kār: *eb* Ar. baba, ata. ; *kār* Far. iş, uğraşı. (R. 19)

ebkem: *ebkem* Ar. dilsiz, lâl. / eb kem: *eb* Ar. baba. ; *kem* Far. kötü. (R. 313)

ebnāmı: *e.+mı* Ar. çocuklar, oğullar. / eb nāmī: *eb* Ar. baba, ata. ; *nāmī* Far. ünlü, ün sahibi. (Kt. 18/1-2)

ebnānīñ: *e.+nın* Ar. oğullar, çocuklar. / eb nānīñ: *eb* Ar. baba, ata. ; *n.+n* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (Kt. 138/1-2)

ebnāsı: *e.+sı* Ar. çocuklar, oğullar. / eb nāsī: *eb* Ar. baba. ; *nāsī* Ar. unutan. (Ks. 2/8)

ebnāsı: *e.+sı* Ar. çocuklar. / eb nāsī: *eb* Ar. baba, ata. ; *nāsī* Ar. unutan. (G. 1950/1)

ebniye: *ebniye* Ar. binalar, yapılar. / eb niye: *eb* Ar. baba, ata. ; *niye* T. niye, niçin. (R. 539)

ebri sīm: *e.+i* Far. bulut. ; *sīm* Far. gümüş. / ebrīsīm: *ebrīsīm* Far. ipek. (G. 1321/2)

ebrişim: *ebrişim* [ebrişüm] Far. ipek. / ebr işim: *ebr* Far. bulut. ; *i.+im* T. iş, uğraşı. (R. 349)

ebşarı: *e.+ı* Ar. gözler. / eb şarı: *eb* Ar. baba, ata. ; *şarı* T. sarı renk. (R. 20)

ebyāta: *e.+a* Ar. beyitler. / eb yata: *eb* Ar. baba, ata. ; *y.-a* T. yatmak. (R. 385)

ecel: *ecel* [ecell] Ar. pek büyük. / ecel: *ecel* Ar. ecel, belirlenmiş vakit, ölüm vakti. (G. 1934/2)

eclâf: *eclâf* Ar. rezil ve alçak kişiler. / aç lâf: *aç*- T. açmak. ; *lâf* Far. söz, konuşma. (G. 1336/1)

ecrām: *ecrām* Ar. cansızlar. / ecr am: *ecr* Ar. ücret, karşılık. ; *am* T. kadınlık organı. (R. 263)

edāsı hancer: *e.+sı* Ar. eda, tarz, üslup. ; *hancer* Ar. hançer, bıçak. / suhan cer: *suhan* Far. söz. ; *cer* [cerr] Ar. para, kazanç. (R. 317)

ederse karı: *e.-erse* T. etmek, yapmak. ; *karı* T. karı, kadın. / eder sekarı: *e.-er* T. etmek. ; *s.+ı* Ar. cehennem. (G. 1990/3)

Edibā gāyile: *Edibā* Ar. Far. ey Edib anlamında ünlem. ; *gāyile* Ar. sıkıntı, dert. / aḡayile: *a.+yile* T. ağa. (G. 1484/5)

Edibā keyān: *Edibā* Ar. Far. ey Edib anlamında ünlem. ; keyān Far. padişahlar. / bākiyān: *bākiyān* Ar. Far. ağlayanlar. (G. 589/5)

ednāsı: *e.+sı* Ar. en alçak, en aşağı. / ednāsı: *e.+ı* Ar. pislikler. (G. 1866/1)

efā'ī: *efā'ī* Ar. engerek yılanları. / -i Rifā'ī: Şeyh-i *Rifā'ī* Ar. bir tarikat kurucusu. (G. 260/2)

eflākin: *e.+in* Ar. felekler. / mu'arref lākin: *mu'arref* Ar. tarif edilmiş, bildirilmiş. ; *lākin* Ar. ancak, lâkin. (G. 1109/2)

eger hāne: *eger* Far. eğer, şayet. ; *hāne* Far. ev. / eger hāne: *eger* T. eğer, at eğeri. ; *hāne* Far. dükkan. (G. 2053/1)

eger kaş: *e.-er* T. eğmek. ; *kaş* T. kaş. / eger kaş: *eger* T. at eğeri. ; *kaş* T. at eğerinin ön ve arka kısmında yer alan en tümsek kısımlar. (G. 1068/1)

egerin şāf: *e.+in* T. at eğeri. ; *şāf* Ar. dizi, sıra. / eger inşāf: *eger* Far. eğer, şayet. ; *inşāf* Ar. insaf. (G. 1077/1)

egerleriz: *e.-erleriz* T. eğmek. / egerleriz: *e.-riz* T. eğerlemek, ata eğer vurmak. (G. 725/1)

ehdāb ile: *ehdāb* Ar. kirpikler. ; *ile* T. ile bağlacı. / ehdā bile: *ehdā* Ar. en güvenilir rehber. ; *b.-e* T. bilmek eylemi. (G. 1669/1)

ehli lec: *e.+ı* Ar. yakın kişiler, eş. ; *lec* [lecc] Ar. diretme, ısrar etme. / ihlilec: *ihlilec* Ar. tohumları müşhil olarak kullanılan bir bitki, kara helile veya sarı helile denilen ilaç. (G. 77/1)

- ekābir zāda: *ekābir* Ar. ulular, büyükler. ; *z. +a* Ar. gıda, azık, yiyecek. / *ekābir-zāde*: *ekābir-zāde* Ar. Far. soylu, uluların soyundan. (G. 1320/1)
- ekbād: *ekbād* Ar. karaciğerler. / *ek bād*: *ek-* T. ekmek, herhangi bir şey ekmek. ; *bād* Far. rüzgar, yel. (G. 2003/2)
- ekber: *ekber* Ar. en büyük. / *ek ber*: *ek-* T. ekmek., tohum ekmek. ; *ber* Far. sine, göğüs. (R. 159)
- ekinne: *ekinne* Ar. perdeler, örtüler. / *ekin ne*: *ekin* T. ekin, ekilen şey. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 538)
- ekmeli: *e. +i* Ar. en kâmil olan. / *ekmeli*: *e.-meli* T. ekmek, herhangi bir şey ekmek. (G. 2059/1)
- eknān: *eknān* Ar. evler, odalar. / *ek nān*: *ek-* T. bir şey ekmek. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (G. 2042/1)
- eknān: *eknān* Ar. perdeler. / *ek nān*: *ek-* T. ekmek, toprağa bir şey ekmek. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 851/3)
- eksin biçsin: *e. +sin* T. ek, ilave kumaş parçası. ; *b.-sin* T. biçmek, kumaş kesmek. / *eksin biçsin*: *e.-sin* T. ekmek, tohum ekmek. ; *b.-sin* T. biçmek, ekin biçmek. (Mf. 67)
- eksün: *eksün* Far. ipek kumaş. / *eksün*: *e.-sün* T. ekmek eylemi. (G. 1616/1)
- ekyās: *ekyās* Ar. para keseleri. / *ek yās*: *ek-* T. toprağa herhangi bir şey ekmek. ; *yās* Ar. yas, keder. (G. 1872/1)
- el bette yer: *e/T.* el. ; *b. +e* Ar. tiftikten yapılmış şal. ; *yer* T. yer, mekan. / *elbette yer*: *elbette* T. elbette, muhakkak. ; *y.-r* T. yemek, gıdalanmak. (Mf. 104)
- el yıkar: *e/T.* el. ; *y.-r* T. yıkamak, temizlemek. / *el yıkar*: *e/T.* el, başkası. ; *y.-ar* T. yıkmak, talan etmek. (G. 271/1)
- el yitirir: *e/T.* el. ; *y.-irir* T. yetmek, yetişmek, ulaşmak. / *el yitirir*: *e/T.* el, yabancı. ; *y.-ir* T. yitirmek, yok etmek, kaybetmek. (Mf. 69)
- elbāb: lü'l-*elbāb* Ar. akıl sahipleri. / *al bāb*: *al-* T. almak. ; *bāb* Far. hak, hakkedilen şey. / *el bāb*: *e/T.* el, yabancı. ; *bāb* Ar. kapı. (R. 109)
- elbāb: ulü'l-*elbāb* Ar. akıl sahipleri. / *el bāb*: *e/T.* el. ; *bāb* Ar. kapı. (R. 567)
- elbāb: ulü'l-*elbāb* Ar. akıllılar, akıl sahipleri. / *el bāb*: *e/T.* el. ; *bāb* Ar. kapı. (G. 1578/2, G. 1004/2)
- ele mi: *e. +e* T. el. ; *mi* T. mi, soru eki. / *elemi*: *e. +i* Ar. elem, keder. (R. 569)

elemi nāy ile: *e.+i* Ar. elem, keder. ; *nāy* Far. ney, üflemeli bir musikî alet. ; *ile* T. ile bağlacı. / ala mīnā ile: *a.-a* T. almak. ; *mīnā* Far. kadeh, sırça. ; *ile* T. ile bağlacı. / elemi nā'ile: *e.+i* Ar. elem, keder. ; *n.+e* Ar. bir şeye sahip olan, amacına ulaşan. (Nz. 54)

elgāzı: *e.+ı* Ar. lügazlar. / el gāzī: *e/T* T. el. ; *gāzī* Ar. gaza eden, savaşılan. (R. 407)

elime: *e.+ime* T. el. / elīme: *e.+e* Ar. elim, acıklı, fena. (G. 166/1)

elime: *e.+ime* T. el. / elīme: *elīme* Ar. elim olan, acıklı. (G. 569/2)

elķāb: *elķāb* Ar. lakaplar, ünvanlar. / el ķab: *e/T* T. el. ; *ķab* T. kap, yemek kabı. (G. 1499/1)

elkende: *e.+de* Ar. kekemelik, dilde pelteklik. / el kende: *e/T* T. el, yabancı. ; *kende* Far. kesilmiş. (G. 1278/1)

elma ile rāhe: *elma* T. elma meyvesi. ; *rāhe* Ar. avuç içi, el ayası. / el mā ile rāha: *e/T* T. el. ; *mā* Ar. su. ; *r.+a* Ar. şarap. (G. 1674/1)

elma'ī deyi: *elma'ī* Ar. pek anlayışlı, uyumlu adam. ; *deyi* [deyü] T. diyerek. / al ma'īdeyi: *al-* T. almak. ; *m.+yi* Ar. karnı tok, midesi dolu. (G. 1859/1)

elmāsi: *e.+ı* Yun. elmas, kıymetli bir taş. / elması: *e.+sı* T. elma meyvesi. (G. 1872/2)

elsine: *elsine* Ar. diller, lisanlar. / el sine: *e/T* T. el. ; *sine* Ar. uyku, uyuklama. (G. 1087/1)

em el: *em-* T. emmek. ; *e/T* T. el. / emel: *emel* Ar. emel, arzu. (G. 1051/1)

emāneten: *emāneten* Ar. emanet olarak. / emāna ten: *e.+a* Ar. eman, güven. ; *ten* Far. ten, gövde. (G. 1107/1)

emānī: *emānī* Ar. arzular, istekler. / emānı: *e.+ı* T. güvende olma. (G. 1962/2)

emānī: *emānī* Ar. eman ve güvenle ilgili. / emānī: *emānī* Ar. arzular, istekler. (G. 536/1)

emārāt: *emārāt* Ar. alametler, belirtiler. / emārāt: *emārāt* Ar. beylikler, yönetmeler. (G. 1952/3)

eme: *eme* Ar. cariye, kadın hizmetçi. / eme: *e.-e* T. emmek. (G. 1277/2)

emel: *emel* Ar. emel, arzu. / em el: *em* T. ilaç, deva. ; *e/T* T. el. (G. 693/3)

emelāna: *e.+a* Far. emeller. / eme lāne: *eme* Ar. cariye. ; *lāne* Far. yuva. (G. 1316/3)

emeli: *e.+i* Ar. emel, gaye. / emeli: *e.-eli* T. emmek. (G. 1921/3)

emi n'eyler: *e.+i* T. ilaç, deva. ; *n'*[ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / emîn eyler: *emîn* Ar. emin, güvende. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 186/3)

emi rinde: *e.+i* T. ilaç, deva. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / emîrinde: *e.+inde* Ar. emir, önder, lider. (G. 1367/2)

emkine: *emkine* Ar. mekanlar, yerler. / em ki ne: *em-* T. emmek. ; *ki* T. ki bağlacı. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Mf. 66)

emlese: *e.+e* Ar. pürüzsüz, cilalı. / emlese: *e.-se* T. ilaçlama, tedavi etme. (G. 1312/1)

emniyyet: *emniyyet* Ar. emniyet, güven. / em niyyet: *em* T. ilaç, deva. ; *niyyet* Ar. niyet, azim. (Nz. 31)

emrâzı: *e.+ı* Ar. hastalıklar. / em rāzı: *em* T. ilaç, deva. ; *rāzı* Ar. razı olan, kabul eden. (G. 1907/1)

emrede: *e.+e* Ar. yüzünde henüz tüy bitmemiş çocuk. / emre de: *e.+e* Ar. emir, emredilen şey. ; *de* T. de, da bağlacı. (Kt. 70/1-2)

emrūd: *emrūd* Far. armut meyvesi. / em rūd: *em-* T. emmek. ; *rūd* Far. ırmak, nehir. (R. 381)

emse: *e.-se* T. emmek eylemi. / emse: *e.+e* Ar. dün. (G. 1684/1)

emsem: *e.-sem* T. emmek eylemi. / emsem: *e.+sem* T. ilaç, deva. (G. 1852/1)

enām: *enām* Ar. yaratılmışlar, halk. / anam: *a.+m* T. anne. (G. 701/9)

enāmîl-i: *enāmîl* Ar. parmak uçları. / enām ile: *enām* Ar. halk, insanlar. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1439/5)

enîne yer: *e.+e* Far. inleme. ; *yer* T. yer, fırsat. / anı ne yer: *anı* T. onu. ; *ne* Far. ne bağlacı. ; *yer* T. yeryüzü, dünya. / anı ne yer: *anı* T. onu. ; *ne* T. ne, soru sıfatı. ; *y.-r* T. yemek, gıdalanmak. (Nz. 15)

eñsemizi: *e.+mizi* T. ense, boynun arka tarafı. / eñ semizi: *eñ* T. en, derecelendirme sıfatı. ; *s.+i* T. semiz, şişman, besili. / añsam izi: *a.-sam* T. anmak, yadetmek. ; *i.+i* T. iz, belirti, kalıntı. (G. 1912/1-2)

er cāyı: *er* T. er, kişi. ; *c.+ı* Far. yer, mekan. / ercāyı: *e.+yı* Ar. taraflar, yönler. / ercāyı: *e.+yı* Ar. daha fazla isteme, arzu etme. (R. 598)

er imiş: *er* T. er, yiğit. ; *i.-miş* T. imek. / erimiş: *e.-miş* T. erimek. / er imiş: *er* T. erken. ; *i.-miş* T. imek. (R. 182)

er kâbiliyyet: *er* T. er, kişi. ; *kâbiliyyet* Ar. kabiliyet, yetenek. / er kâ beliiyyet: *er kâ* Ar. üstün. ; *beliiyyet* Ar. keder, sıkıntı, bela. (G. 2022/1)

er kâdir: *er* T. er, kişi. ; *kâdir* Ar. kadir, gücü yeten. / erkâdir: *e.+dır* Ar. daha yüce, daha yüksek. (G. 330/2)

er kâkûm: *er* [eger] Far. eğer, şayet. ; *kâkûm* Ar. kuzey kutbunda yaşayan ve kürkünden yararlanılan bir hayvan. / erkâ kum: *erkâ* Ar. daha yüksek. ; *kum* T. kum, ufalmış taş parçası. (G. 1138/1)

er kâmişine: *er* T. er, kişi. ; *k.+ine* Ar. gömlek, deri. / erkamı şına: *e.+ı* Ar. rakamlar. ; *şına*- T. sınamak, denemek. (Kt. 23/1-2)

er kâsimelik: *er* [eger] Far. eğer, şayet. ; *k.+lik* Ar. iki şeyi bölen, ayıran. / arkası melik: *a.+sı* T. arka, destek. ; melik Ar. hükümdar, padişah. (Mf. 27)

er tekâ: *er* T. kişi. ; *tekâ* Ar. takva, kötülüklerden sakınma. / irtikâ: *irtikâ* Ar. yükselme, yücelme. (G. 1216/1)

er: *er* T. er, yiğit. / er-: *er-* T. ermek, yetişmek. (G. 116/5)

erâkim: *e.+im* Ar. misvak ağacı. / ara kim: *ara-* T. aramak. ; *kim* T. kim. (G. 185/1)

erbâb: *erbâb* Ar. ehil olanlar, beceri sahibi olanlar. / er bâb: *er* T. er, yiğit. ; *bâb* Ar. kapı. (G. 1578/3)

ercâ: *ercâ* Ar. taraflar, yönler. / er câ: *er* T. er, kişi. ; *câ* Far. yer, makam. (G. 21/1)

ercâ: *ercâ* Ar. taraflar, yönler. / ercâ: *ercâ* Ar. daha fazla istenen. (G. 2169/2)

erdâda: *a.+da* Far. hilekârlık. / er dâda: *er* T. er, kişi. ; *d.+a* Far. adalet. (G. 1619/1)

erdâsına: *e.+sına* Ar. daha kötü olan. / er dâsına: *er* T. er, kişi, yiğit. ; *d.+ına* Far. orak. (G. 1724/2)

erdiyeyiz: *e.+yiz* Ar. hırkalar, dervişlerin omuzlarına attıkları örtüler. / er diyeyiz: *er* T. er, yiğit. ; *d.+yeyiz* T. demek, söylemek. (R. 30)

ergâd: *ergâd* Ar. hâli vakti yerinde olma, varlıklı olma. / er gâd: *er* T. kişi. ; *gâd* Ar. yarın, erte. (Kt. 145/1-2)

ergânûn: *ergânûn* Far. org, bir musikî aleti. / arğa nûn: *a.+a* T. arık, su kanalı. ; *nûn* Ar. balık. (G. 181/2)

eri kede: *e.+i* T. er, asker. ; *k.+e* Far. çalışma, çabalama. / erikedede: *e.+de* Ar. taht, padişah tahtı. (G. 1704/4)

eri keyi: *e.+i* T. er, yiğit. ; *k.+i* [keyy] dağlanmış yara. / erikeyi: *e.+yi* Ar. taht. (G. 2108/1)

erkâ: *erkâ* Ar. çok yüksek, pek ulu. / arka: *arka* T. arka, geri taraf. (Mf. 27)

erkâ: *erkâ* Ar. pek yüksek. / arka: *arka* T. arka. (G. 1621/3, G. 2078/4)

erķāmı: *e.+ı* Ar. rakamlar. / erķā mı: *erķā* Ar. pek yüksek. ; *mı* T. mı, soru eki. (G. 2081/1)

erken izimde: *erken* T. erken, daha önce. ; *i.+imde* T. iz, işaret. / er kenizim de: *er* T. er, erkek. ; *k.+im* Far. carıye. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1599/1)

eşam: *eşam* [eşamm] Ar. sağır. / aşam: *a.-am* T. asmak. (G. 2077/3)

esāma: *e.+ma* Ar. merhem, ilaç. / esāme: *esāme* [esāmī] T. < Ar. isimler. (G. 274/1)

esāsı: *e.+sı* Ar. acı, keder, üzüntü. / esāsı: *e.+ı* Ar. temel. (G. 1081/1, G. 1089/1)

esāṭire: *e.+e* Ar. masallar, uydurma hikâyeler. ; esā ṭire: *esā* Ar. merhem, deva. ; *ṭire* Ar. kötü fal. (G. 1547/2)

ese de: *e.-e* T. esmek. ; *de* T. de, da bağlacı. / esede: *e.+e* Ar. aslan. (R. 555)

esel: *esel* Ar. sivri uçlu demir silah, ok vs. / 'asel: 'ase/ Ar. bal. (G. 1238/1)

eseli: *e.+i* Ar. oklar. / eseli: *e.-eli* T. esmek. (G. 1987/1)

esen: *esen* T. esen, esmekten. / esen: *esen* T. esen, esenlik içinde olan. (G. 263/4)

eser: *e.-er* T. esmek. / eşer: *eşer* Ar. eser, iz, etki. (Th. 36/1)

esleme: *e.-me* T. dinlemek, kulak vermek, uymak. / esleme: *e.+e* Ar. daha güvenilir, pek sağlam. (G. 1277/3)

esmāyı: *e.+yı* Ar. gökler, semalar. / esmāyı: *e.+yı* Ar. isimler. / es māyī: *es-* T. esmek. ; *māyī* Ar. su ile ilgili, suya ait. (R. 9)

esme rind ile: *esme-* T. esmek, hızla koşmak. ; *rind* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. ; *ile* T. ile bağlacı. / esmerinde: *e.+inde* T. esmer, kara tenli. (G. 382/3)

eşnām: *eşnām* Ar. putlar, resimler. / aş nām: *aş-* T. asmak. ; *nām* Far. ad, ün. (G. 1804/1)

esnānīñ: *e.+nīñ* Ar. daha yüksek. / esnānīñ: *e.+nīñ* Ar. dişler. (G. 824/3)

es'ār: *es'ār* Ar. satılan mallara konan fiyatlar, narhlar. / es 'ār: *es-* T. esmek. ; 'ār Ar. ar, utanma, haya. (G. 1542/1)

esre: *e.+e* Ar. esirlik, tutsaklı. / esre: *esre* T. esre, kesre. (R. 497)

eşcān: *eşcān* Ar. gamlar, kederler. / eş cān: *eş-* T. bir işe koşuşturmak. ; *cān* Far. can. (G. 1671/1)

eşer: *e.-er* T. koşmak, koşuşturmak. / eşer: *eşer* [eşerr] Ar. daha şerli, çok kötü. (G. 212/1)

eşhâş: *eşhâş* Ar. kişiler, şahıslar. / eş hâş: *eş-* T. koşuşturmak. ; *hâş* Ar. seçkin, ilerigelen. (G. 1683/1)

eşk âl: *eşk* Far. gözyaşı. ; *âl* Far. < T. al, kırmızı. / eşkâl: *eşkâl* Ar. eşkal, şekiller, görünüm. (G. 587/1)

eşk-bâr: *eşk-bâr* Far. ağlayan, gözleri yaş dolu. / eş kibâr: *eş-* T. koşuşturmak. ; *kibâr* Ar. büyükler, ulular, kibar. (G. 1430/1)

eşkin: *eşkin* T. salınmadan yürüyen at. / eşkin: *e.+in* Far. gözyaşı. (G. 978/1)

eşkistedir: *e.+dir* Far. kırık, kırılmış. / eşk istedir: *eşk* Far. gözyaşı. ; *i.+dir* T. istemek. (G. 503/1)

eşk-rizân: *eşk-rizân* Far. gözyaşı döken. / eş girizân: *eş-* T. koşmak, süratle gitmek. ; *girizân* Far. kaçan. (G. 886/1)

eşme: *eşme* T. eşme, koşma, koşuşturma. / eşme: *eşme* T. eşme, kazıma. (G. 2161/2)

eşyâsı: *e.+sı* Ar. eşya. / eş yâsı: *eş-* T. bir işe koşuşturmak. ; *y.+ı* T. yas, taziye. (G. 1621/1)

et dizinde: *et-* T. etmek, yapmak. ; *d.+inde* T. diz. / etdi zinde: *e.-di* T. etmek, yapmak. ; *zinde* Far. diri, canlı. (R. 575)

et kıyâs ider: *et* T. et. ; *kıyâs* Ar. kıyas, karşılaştırma, zannetme. ; *i.-er* T. etmek, yapmak. / etkıyâsı: *e.+sı* Ar. takva sahipleri, günahlardan sakınanlar. (G. 111/9)

et mekkâsa: *et-* T. etmek. ; *m.+a* Ar. vergi veya öşür toplayan memur. / etmek kâse: *e.-mek* T. etmek. ; *kâse* Ar. kase, içki kadehi. (R. 140)

et memer yem: *et-* T. etmek, yapmak. ; *memer* [memerr] Ar. geçilecek yer. ; *yem* Ar. deniz. / etme Meryem: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *Meryem* Ar. İsa peygamberin annesi. (Kt. 124/1-2)

et mesîr: *et-* T. etmek, yapmak. ; *mesîr* Ar. gezip dolaşma, gezinti yeri. / etme sîr: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *sîr* Far. sarımsak. (G. 1053/3)

et meyelâne: *et-* T. etmek, yapmak. ; *meyelâne* Ar. eğilimli, yatkın. / etmeye lâne: *e.-meye* T. etmek, yapmak. ; *lâne* Far. yuva. (Kt. 139/1-2)

etdi cân: *e.-di* T. etmek, yapmak. ; *cân* Far. can. / et tîcân: *et-* T. etmek, yapmak. ; *tîcân* Ar. taşlar. (G. 2049/1)

etdi sebû: *e.-di* T. etmek, yapmak. ; *sebû* Far. şarap testisi. / etdise bu: *e.-dise* T. etmek, yapmak. ; *bu* T. bu, işaret zamiri. (Kt. 62/1-2)

eteginde: *e.+inde* T. etmek. / et ekinde: *et* T. et. ; *e.+de* T. ekin. (R. 244)

- etkīyānīñ: *e.+niñ* Ar. takva sahipleri, dinen yasaklanmış şeylerden kaçınanlar. / et kıyānīñ: *et* T. et. ; *ķ.-aniñ* T. kıymak, küçük küçük parçalara ayırmak. (G. 429/1)
- etkīyāsı: *e.+sı* Ar. takva sahipleri, dindarlar. / et kıyāsı: *et* T. et. ; *ķ.+ı* Ar. kıyas, karşılaştırma. (G. 1089/2)
- etme cānīnīñ: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *c.+niñ* Ar. cani, cana kıyan. / et mecānīnīñ: *et-* T. etmek, yapmak. ; *m.+iñ* Ar. deli, divane olanlar. (Kt. 115/1-2)
- etme dāyin: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *dāyin* Ar. borç veren, alacaklı. / et medāyin: *et-* T. etmek. ; *medāyin* Ar. şehirler, kentler. (G. 2063/1)
- etme dede: *e.-me* T. etmek eylemi. ; *dede* T. dede, büyükbaba. / et medede: *et-* T. etmek eylemi. ; *m.+e* Ar. yardım. (G. 1553/2)
- etme dede: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *dede* T. dede, büyükbaba. / et medede: *et-* T. etmek, yapmak. ; *m.+e* Ar. medet, yardım etme. / etmede de: *e.+de* T. etmek eylemi. ; *de* T. de, da bağlacı. (R. 532)
- etme hāl: *e.-me* T. etmek. ; *hāl* Ar. hāl, durum. / et muhāl: *et-* T. etmek. ; *muḥāl* Ar. muhal, imkânsız. (G. 2056/3)
- etme keşide: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *keşide* Far. çekilmiş, uzatılmış. / etmege şide: *e.-mege* T. etmek, yapmak. ; *şide* Far. ışık, nur. (G. 1741/5)
- etme memnūn: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *memnūn* Far. memnun, beğenilmiş. / etmemem nūn: *e.-memem* T. etmek, yapmak. ; *nūn* Ar. balık. (G. 2098/2)
- etme mercū: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *mercū* Ar. istenen, arzulanan. / et memmer cū: *et-* T. etmek, yapmak. ; *memer* Ar. geçilecek yer. ; *cū* Far. nehir, akarsu. ; (G. 819/1)
- etme nām: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *nām* Far. ad, san. / et menām: *et-* T. etmek, yapmak. ; *menām* Ar. rüya, uyku. (G. 669/1)
- etme niyyet: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *niyyet* Ar. niyet, istek. / et meniyyet: *et-* T. etmek, yapmak. ; *meniyyet* Ar. ecel, ölüm. (G. 2172/1)
- etme ‘āde: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; ‘āde Ar. adet, alışkanlık. / et me‘āda: *et-* T. etmek, yapmak. ; *m.+a* Ar. öteki dünya, ahiret. (G. 1337/2)
- etme rāhim: *e.-me* T. etmek. ; *r.+ım* Far. yol. / et merāhim: *et-* T. etmek. ; *merāhim* Ar. merhemler. (G. 1026/1)
- etme sâ’il: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *sâ’il* Ar. dilenen. / et mesâ’il: *et-* T. etmek, yapmak. ; *mesâ’il* Ar. meseleler, sorunlar. (G. 1975/1, Mf. 58)

etme sâyede: *e.-me* T. etmek eylemi. ; *s.+de* Far. gölge. / mesâya da: *m.+ya* Ar. akşam. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1375/1)

etme sinân: *e.-me* T. etmek. ; *sinân* Ar. mızrak. / etmesi nân: *e.-mesi* T. etmek. ; *nân* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (G. 1929/1)

etme tîn: *e.-me* T. etmek. ; *tîn* Ar. incir meyvesi. / et metîn: *et-* T. etmek. ; *metîn* Ar. sağlam, muhkem. (G. 1079/2)

etme vâşî: *e.-me* T. etmek. ; *vâşî* Ar. karışık söz, hayvanlara sahip kişi. / et mevâşî: *et-* T. etmek. ; *mevâşî* Ar. koyun ve öküz gibi hayvanlar. (G. 1090/1)

etme yede: *e.-me* T. etmek eylemi. ; *y.+e* Ar. el. / et meye de: *et-* T. etmek eylemi. ; *m.+e* Far. şarap. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1398/2)

etme yem: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *yem* [yemm] Ar. deniz. / etmeyem: *e.-meyem* T. etmek, yapmak. (G. 930/1)

etme yemîni mâye: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *y.+i* Ar. yemin, and. ; *mâye* Far. maya. / etmeye mi nîm aya: *e.-meye* T. etmek, yapmak. ; *mi* T. mi, soru eki. ; *nîm* Far. yarı, yarım. ; *a.+a* T. ay, sevgili. (R. 208)

etmedin dârûya: *e.-medin* T. etmek, yapmak. ; *d.+ya* Far. deva, ilaç. / etme dîn-dâr uya: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *dîn-dâr* Ar. Far. dindar, dinine bağlı. ; *u.-a* T. uymak, ardısıra gitmek. (R. 176)

etmegi n'eyler: *e.+i* [etmek] T. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. ; *n'* [ne] ne T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / et mekîn eyler: *et* T. et. ; *mekîn* Ar. oturan, yerleşen. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 161/1)

etmek der-i bâl: *e.-mek* T. etmek eylemi. ; *der* Far. kapı. ; *bâl* Ar. kalp, gönül. / etmekde rîbâl: *e.-mekde* T. etmek eylemi. ; *rîbâl* Ar. arslan. (G. 1818/1)

etmek kâr: *e.-mek* T. etmek, yapmak. ; *kâr* Far. iş. / et mekkâr: *et-* T. etmek, yapmak. ; *mekkâr* Ar. çok hilekar olan. (G. 1772/1)

etmek: *e.-mek* T. etmek, yapmak. / etmek: *e.-mek* T. ateşe yakın tutup pişirmek. (G. 1020/2)

etmekde remād: *e.-mekde* T. etmek. ; *remād* Ar. kül. / etmek derem ad: *e.-mek* T. etmek. ; *d.-rem* T. demek. ; *ad* T. ad, san. (G. 2072/3)

etmesen cîde: *e.+mesen* T. etmek, yapmak. ; *c.+e* Ar. boyun. / etme sencîde: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *sencîde* Far. tartılmış, ölçülmüş. (G. 1330/2)

etmeyem: *e.-meyem* T. etmek, yapmak. / etme yem: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *yem* [yemm] Ar. deniz. (Th. 12/1)

etmeyi ter: *e.-meyî* T. etmek, yapmak. ; *ter* Far. ıslak, nemli. / etme yiter: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *y.-er* T. yetmek, kafi gelmek. (R. 495)

etse cūd: *e.+se* T. etmek eylemi. ; *cūd* Ar. bağış, ihsan. / et sūcūd: *et-* T. etmek eylemi. ; *sūcūd* Ar. secde etme. (G. 1376/2)

etse 'ır: *e.-se* T. etmek, yapmak. ; *'ır* Ar. yüklü kervan. / et sa'ır: *et-* T. etmek, yapmak. ; *sa'ır* Ar. ateş dili, alevi. (G. 1053/2)

ev rām: *ev* T. ev. ; *rām* Far. ram, hazır. / evrām: *evrām* Ar. veremler, vücutta peyda olan şişlikler. (G. 694/1)

evānī: *evānī* Ar. kap kacaklar. / evānı: *e.+ı* Ar. vakitler, zamanlar. (G. 399/3)

evbār: merdum-*evbār* Far. insan yutan. / evbār: *evbār* Ar. tavşanlar. (G. 2115/1)

evbāşı ne: *e.+ı* Ar. evbaş, ayak takımı, aşağılık kimse. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / ev başına: *ev* T. ev. ; *b.+ına* T. baş, üst. / evbāşına: *e.+ına* Ar. ayak takımı, aşağılık kimse. (R. 96)

evdiyeyiz: *e.+yiz* Ar. vadiler, dereler. / ev diyeyiz: *ev* T. ev. ; *d.-yeyiz* T. demek, söylemek. (R. 549)

evḥālī: *e.+ı* Ar. mekanlar, yerler. / ev ḥālī: *ev* T. ev. ; *ḥ.+ı* Ar. hâl, durum. (R. 498)

eviddā: *eviddā* Ar. dostlar, âşıklar. / o vid dā: *o* T. o, işaret zamiri. ; *vid* [vidd] Ar. sevgi. ; *dā* Ar. hastalık. (G. 1865/1)

evḳāf: *evḳāf* Ar. vakıflar. / ev Ḳāf: *ev* T. ev. ; *Ḳāf* Ar. efsanevi bir dağ. (G. 1118/1)

evlā: *evlā* Ar. evla, daha önemli. / ev lā: *ev* T. ev. ; *lā* Ar. hayır anlamında cevap sözcüğü. (R. 521)

evlāda: *e.+da* Ar. evla, daha önemli olan. / evlāda: *e.+a* Ar. çocuklar. (R. 455)

evlād-ı yār: *evlād* Ar. çocuklar. ; *yār* Far. dost. / evlā diyār: *evlā* Ar. evla, öncelikli. ; *diyār* Ar. diyar, memleket. (G. 501/1)

evlādı: *e.+ı* çocuklar. / avladı: *a.-dı* T. avlamak. (R. 454)

evlādına: *e.+ına* Ar. evlat, çocuklar. / evlā dīne: *evlā* Ar. evla, öncelikli. ; *d.+e* Ar. din. (R. 146)

evli yayı: *evli* T. evli, bekar olmayan. ; *y.+ı* T. yay, erkeklik organı. / evliyāyı: *e.+yı* Ar. evliya, veliler. (Kt. 207/1-2)

evşāfı: *e.+ı* Ar. evsaf, vasıflar. / ev şāfı: *ev* T. ev. ; *şāfı* Ar. saf, temiz. (G. 1994/1)

evşānı: *e.+ı* Ar. putlar. / ev şānı: *ev* T. ev, aşığın kalbi. ; *şānı* Ar. ikinci. (R. 332)

evvel: *evvel* Ar. evvel, önce. / mü'evvel: *mü'evvel* Ar. tevil edilmiş, başka anlama çekilmiş. (G. 298/1)

ey dide: *ey* Far. ey ünlemi. ; *dide* Far. göz. / eydide: *e.+de* Ar. eller. (R. 514)

ey leben: *ey* Far. ey, ünlem. ; *leben* Ar. süt. / eyle ben: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. (R. 152)

ey Mānī: *ey* Far. ey ünlemi. ; Mānī Far. meşhur Çinli ressam. / eymānı: *e.+ı* Ar. yeminler, andlar. (G. 2038/1)

eyā dide: *eyā* Far. ey ünlemi. ; *dide* Far. göz. / eyādide: *e.+de* Ar. eller. (G. 1513/1)

eyā mādē: *eyā* Far. nida harfi, ey. ; *mādē* Far. dişi. / eyāmāda: *e.+da* Ar. dullar, bekarlar. (G. 1181/1)

eyādiniñ: *e.+niñ* Ar. eller. / eyā dīniñ: *eyā* Far. ey, hey anlamında ünlem. ; *d.+iñ* Ar. din. (Th. 35/1)

eyl emek: *eyl* T. el, halk, insanlar. ; *emek* T. emek, çaba. / eylemek: *eylemek* T. eylemek eylemi. (G. 813/2)

eyle maḥal: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *maḥal* [maḥall] Ar. mahal, yer, yurt. / eyleme ḥal: *e.-me* T. eylemek, yapmak. ; *ḥal* [ḥall] Ar. çözmek. (R. 80)

eyle meder: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *meder* Ar. çamur, balçık. / eyleme der: *e.-me* T. eylemek, yapma. ; *der* Far. kapı. (G. 1018/4)

eyle mekmen: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *mekmen* Ar. pusu, pusuya yatılan yer. / eylemek men: *e.-mek* T. eylemek. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1329/2)

eyle mekrübide: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *m.+de* Ar. kederli olma, dertli olma. / eylemek rübide: *e.-mek* T. eylemek, yapmak. ; *rübide* Far. süpürülmüş, giderilmiş. (R. 535)

eyle meksebb: *eyle-* T. eylemek eylemi. ; *meksebb* Ar. kazanç, kazanç yeri. / eylemek seb: *e.-mek* T. eylemek eylemi. ; *seb* Ar. sövme, sövüp sayma. (G. 1419/1)

eyle meksūr: *eyle-* T. eylemek. ; *meksūr* Ar. kırılmış. / eylememek sūr: *e.-mek* T. eylemek. ; *sūr* Ar. sevinç, neşe. (G. 1939/1)

eyle mekteb: *eyle-* T. eylemek. ; *mekteb* Ar. mektep, okul. / eylemek teb: *e.-mek* T. eylemek. ; *teb* Far. sıtma, yüksek ateş şeklinde kendini gösteren hastaık. (G. 2075/1)

eyle memkūr: *eyle-* T. eylemek. ; *memkūr* Ar. kızıla, kana boyanmış. / eylemem kūr: *e.-mem* T. eylemek. ; *kūr* Far. kör, görme özür. (G. 2153/1)

- eyle yamānı: *eyle-* T. eylemek. ; *y.+ı* T. yaman, kötü. / eyleyem anı: *e.-yem* T. eylemek. ; *anı* T. onu. (G. 1962/1)
- eyleme dār: *e.-me* T. eylemek. ; *dār* Ar. yer, yurt, konak. / eyle medār: *eyle-* T. eylemek. ; *medār* Ar. etrafında dönüp dolaşılan nokta, ana eksen. (Th. 8/2)
- eyleme kânı: *e.-me* T. eylemek. ; *k.+ı* Far. maden ocağı. / eyle mekânı: *eyle-* T. eylemek. ; *m.+ı* Ar. yer, mekan. ; eylemek anı: *e.-mek* T. eylemek. ; *anı* T. onu. (G. 1956/1-2)
- eyleme merdūd: *e.-me* T. eylemek eylemi. ; *merdūd* Ar. reddedilmiş, kabul edilmemiş. / memmer dūd: *memer* Ar. geçit, geçilecek yer. ; *dūd* Far. duman. (G. 1696/1)
- eylemek dirsek: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *dirsek* T. dirsek. / eylemekdir seg: *e.+dir* T. eylemek, yapmak. ; *seg* Far. köpek, it. (Mf. 94)
- eylemek kār: *e.-mek* T. eylemek. ; *kār* Fa. iş, uğraş. / eyle mekkār: *eyle-* T. eylemek. ; *mekkār* Ar. çok hilekar olan. (G. 2030/1)
- eylemezse ḥālī bāl: *e.-mezse* T. eylemek. ; *ḥālī* Ar. boş. ; *bāl* Ar. gönül, kalp. / eylemez seḥālī bal: *e.-mez* T. eylemek. ; *s.+lı* Ar. cömertlik. ; *bal* T. bal, arılar tarafından yapılan gıda. (R. 2)
- eyler seḥālī: *e.-r* T. eylemek. ; *s.+lı* Ar. cömertlik. / eylerse ḥālī: *e.-rse* T. eylemek. ; *ḥ.+ı* Far. vücut beni. (G. 2006/1)
- eyler semen: *e.-r* T. eylemek, yapmak. ; *semen* Far. yasemin. / eylerse men: *e.-rse* T. eylemek, yapmak. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (R. 351)
- eylesek sen: *e.-sek* T. eylemek, yapmak. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. / seksen: *seksen* T. 80 sayısı. / seg sen: *seg* Far. köpek, it. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. (Nz. 51)
- eyleye mi: *e.-ye* T. eylemek, yapmak. ; *mi* T. mi soru eki. / eyle yemi: *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *y.+ı* Ar. deniz. (G. 1977/1)
- eyleye nānı: *e.-ye* T. eylemek. ; *n.+ı* Far. ekmek. / eyleyen anı: *e.-yen* T. eylemek. ; *anı* T. onu. (G. 1956/3)
- eymen: *eymen* Ar. sağ taraf. / ey men: *ey* Far. ey ünlemi. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 2012/1)
- eyre sāyil: *e.+e* Ar. sıcak kuzey rüzgarı. ; *sāyil* Ar. dilenen yoksul. / ey resāyil: *ey* Far. bir ünlem. ; *resāyil* Ar. risaleler, mektuplar. (G. 1796/1)
- eyser: *eyser* Ar. saol taraf. / ey ser: *ey* Far. ey ünlemi. ; *ser* Far. baş, kafa. (G. 2096/1)
- eytām: *eytām* Ar. yetimler. / ey tām: *ey* Far. ey, ünlemi. ; *tām* [tāmm] Ar. tam, eksiksiz. (G. 1930/1)

eyvāniñ: *e.+iñ* Ar. eyvan, köşk. / eyvāniñ: *e.+niñ* Far. eyvah, üzüntü belirten bir ifade. (G. 857/1)

eyvāniñ: *e.+iñ* Ar. eyvan, kubbe, köşk. / ayvaniñ: *a.+niñ* T. ayva meyvesi. (G. 857/2)

ezāna: *e.+a* Ar. namaz için yapılan çağrı. / ezā ne: *ezā* Ar. eziyet, incitme, sıkıntıya sokma. ; *ne* T. soru zamiri. (G. 1316/2)

ezeli: *e.+i* Ar. ezel, başlangıç. / ezeli: *e.-eli* T. ezmek. (R. 296)

ezmāni: *e.+i* Ar. zamanlar, vakitler. / ez Māni: *ez-* T. ezmek. ; *Māni* Far. meşhur bir Çinli ressam. (G. 2168/1)

ezrak: *ezrak* Ar. mavi. / ezrak: *ezrak* Ar. su kenarı veya cennet. (G. 597/1)

fāhim: *f.+im* Ar. ağız. / fāhim: *fāhim* Ar. anlayan, fehmeden. (G. 591/1)

fār-ı gam: *fār* Ar. fare, sıçan. ; *gam* Ar. gam, keder. / fāriğem: *f.+em* Ar. vazgeçmiş, rahat olan. (G. 2143/1)

Fārisi-dān: *Fārisi-dān* Far. Farsça bilen. / fār-ı sīdān: *fār* Ar. fare, sıçan. ; *sīdān* Ar. Far. kurtlar. (G. 1605/2)

farğ: *farğ* Ar. fark, ayırt etme. / farğ: *farğ* Ar. baş, kafa. (G. 549/4)

farğa dāni: *f.+a* Ar. farketme, ayırtetme. ; *dāni* Ar. yakın. / ferğadāni: *f.+i* Ar. Küçükayı yıldız kümesinde yer alan iki parlak yıldızın ortak adı. (G. 299/1)

farz: *farz* Ar. dinen mutlaka yapılması gereken iş. / farz: *farz* Ar. düşünce, sanma. (G. 1786/2)

fāyika sem: *f.+a* Ar. üstün, daha yukarıda olan. ; *sem* [semm] Ar. zehir. / bā-yı kasem: *bā* Ar. Arap alfabesinden bir harfin adı olup aynı zamanda gramerde yemin için kullanılır. ; *kasem* Ar. yemin, ahit. (G. 280/1)

felā hācı: *felā* Ar. israf, savurganlık. ; *hācı* Ar. hacı. / felāh acı: *felāh* Ar. kurtuluş, esenlik. ; *acı* T. acı, dert. (G. 392/1)

fer ağ: *fer* Far. süs, bezek. ; *ağ* [ak] T. ağ, akılık. / ferāğ: *ferāğ* Ar. vazgeçme. (G. 2136/1)

fer aḥcārında: *fer* Far. parlaklık. ; *a.+inda* Ar. taşlar. / feraḥ-cā rinde: *ferah-cā* Ar. Far. yeri geniş olan. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. (Kt. 76/1-2)

fer cām: *fer* Far. parlaklık. ; *cām* Far. şarap kadehi. / fercām: *bed-fercām* Far. sonu kötü olan. (G. 875/3)

fer dāstān: *fer* Far. süs, bezek. ; *dāstān* Far. destan, ün. / ferdā-sitān: *ni'* met-i *ferdā-sitān* Far. yarının, ahiretin nimetini alan. (G. 1023/1)

fer ruḥ: *fer* Far. süs, bezek. ; *ruḥ* Far. yüz, yanak. / *ferruḥ*: *ferruḥ* Far. uğurlu, kutlu. (G. 1944/1)

fer yād: *fer* Far. güzellik ve parlaklık. ; *yād* Far. hatır, gönül. / *feryād*: *feryād* Far. feryat. (G. 1187/1)

ferāḡ: *ferāḡ* Ar. kurtulma. / *teklife rāḡ*: *t.+e* Ar. zor bir işi birine yükleme. ; *rāḡ* Far. taḡ eteğinde yer alan baḡ bahçe. (G. 635/2)

ferc-i mādē: *ferc* Ar. kadın cinsel organı. ; *mādē* Far. dişi. / *fer cimāda*: *fer* Far. süs, bezek. ; *c.+da* [cimā^c] Ar. çiftleşme, cinsel ilişki. (G. 1738/3)

ferdāda Far.+da Far. yarın. / *fer-dāde*: *fer-dāde* Far. parlaklık ve ışıltı veren. (G. 1298/2)

ferdāda: *f.+da* Far. yarın, gelecek. / *fer-dāde*: *fer-dāde* Far. parlamış, aydınlanmış. (G. 1653/1)

fer-dāde: *fer-dāde* Far. parlak. / *ferdāda*: *f.+da* Far. yarın. (G. 680/2)

ferdāy: *f.+y* Far. yarın. / *ferd ayı*: *ferd* Ar. fert, bir kişi. ; *a.+ı* T. ay gezegeni. (G. 2055/2)

ferde: *ferde* T. < Ar. kumaş topu. / *ferde*: *f.+e* Ar. fert, birey. (G. 122/6)

fer-i dūn: *fer* Far. süs, bezek. ; *dūn* Ar. alçak, bayağı. / *Ferīdūn*: *Ferīdūn* Far. Pişdādîlerin altıncı padişahı. (G. 1864/1)

ferīde: *ferīde* Ar. kıymetli cevher. / *ferīde*: *f.+de* Far. güzel, beğenilmiş. (G. 1243/5)

Ferīdūn: *Ferīdūn* Far. Pişdādîlerin altıncı padişahı. / *fer-i dūn*: *Ferīdūn-f.+i* Far. Feridun'un güç ve itibarına sahip. ; *dūn* Ar. alçak, bayağı. (Kt. 31/1-2)

ferīs: *ferīs* Ar. yük bağlamada kullanılan demir halka. / *ferīs*: *ferīs* Ar. ölmüş. (G. 556/1)

ferḳad: *ferḳad* Ar. Kuzey kutbuna yakın ve Küçükayı kümesine mensup iki parlak yıldızdan her biri. / *fer ḳad*: *fer* Far. parlaklık, şatafat. ; *ḳad* [ḳadd] Ar. boy, endam. (G. 861/3)

ferzāne: *ferzāne* Far. bilgin. / *ferzāna*: *f.+a* Far. bilgi, hikmet. (G. 1188/1)

fesede: *fesede* Ar. minafıklar, bozguncular. / *münāfesede*: *m.+de* Ar. kin, düşmanlık. (G. 1452/1)

fetāvā: *fetāvā* Ar. fetvalar. / *fetā vā*: *fetā* Ar. genç, delikanlı. ; *vā* Far. açık. (G. 492/1)

fidāna: *f.+a* Yun. fidan, yeni yetişen ağaç, körpe sevgili. / *fidā ne*: *fidā* Ar. feda. ; *ne* T. soru zamiri. (G. 1304/3)

fikerlerimiz: pür-*f+leriz* Far. Ar. fikirlerle dolu. / figerlerimiz: *f-riz* [figār] T. < Far. yaralamak. (G. 725/4)

firāk-ı lāda: *firāk* Ar. ayrılık. ; *l+da* Ar. hayır anlamında olumsuzluk bildirir. / kılāde: *kılāde* Ar. boyna takılan takı. (G. 1689/1)

firūz: *firūz* Far. mutlu, sevinçli. / hāfi rüz: *hāfi* Ar. gizli, saklı. ; *rūz* Far. gün. (G. 505/1)

fitnegāhi: *f+ı* Ar. Far. fitneli, kargaşalı yer. / fitne gāhi: *fitne* Ar. fitne, kargaşa. ; *gāhi* Far. süreli, bazen olup bazen olmayan. (G. 337/2)

fitne-zādır āh: *f+dır* Ar. Far. fitne doğuran, fitneci. ; *āh* Far. inleme sesi. / fitne zād-ı rāh: *fitne* Ar. fitne, kargaşa çıkarma. ; *zād* Ar. azık. ; *rāh* Far. yol. (G. 829/1)

Furkāni: *F+ı* Ar. Kur'ân-ı Kerîm'in isimlerinden biri. / fark anı: *fark* Ar. fark, ayırım. ; *anı* T. onu. (G. 2021/4)

fürkatledir yâsi: *f+ledir* Ar. firak, ayrılık. ; *y+ı* [ye's] Ar. yas, keder. / deryâsi: *d+ısı* Far. deniz. (G. 2087/1)

fürü zîne: *fürü* Far. aşağı, değersiz. ; *zîne* Ar. zinet, süs, bezek. / fürüzîne: *fürüzîne* Far. çakmak. (G. 1425/1)

fürüşa cer: takvā-*f+ta* Ar. Far. takva satan, dindarlık taslayan. ; *cer* [cerr] para veya mal elde etme, menfaatlenme. / fürü şecer: ser-*fürü* Far. başı aşağı doğru olan, üzeri meyve dolu ağaç. ; *şecer* Ar. ağaç. (G. 324/1)

fürüşa mâ'il: kun-*f+ta* Far. arkasını satan, ipne. / fürü-şemā'il: *fürü-şemā'il* Far. Ar. kötü huylu, kötü hasletli. (G. 321/1)

fürüşāni: mey-*fürüşān* Ar. şarap satanlar. / fürü-şāni: *fürü-şāni* Far. Ar. değeri düşmüş, düşük değerli. (G. 2142/1)

fürüzāni: *f+ı* parlak, parlaklık veren, yanan. / fürü zāni: ser-*fürü* Far. başaşağı, başı eğik olan. ; *zāni* Ar. zina eden erkek. (G. 1901/2)

fürü-zîne: *fürü-zîne* Far.Ar. kötü zinetli, süsü kötü olan. / fürüzîne: *fürüzîne* Far. yakacak, çalı çırpı. (G. 1498/2)

gaddāra: *g+ta* Ar. gaddar, çok zulmeden. / gaddāre: *gaddāre* Ar. büyük bıçak. (G. 1772/9)

gadı rinde: *g+ı* Ar. erte, yarın. ; *r+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / gadirinde: *g+inde* Ar. gölet, su birikintisi. (G. 1368/6)

gadrında: *g+ında* Ar. hainlik, merhametsizlik. / gad rinde: *gad* Ar. yarın. erte. ; *r+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali kişi. (G. 1628/2)

ğāliye: *ğāliye* Ar. misk ve anberin de içinde yer aldığı güzel bir koku karışımı. /
ğāliye: *ğāliye* Ar. değer, kıymet. (G. 484/1)

gam am: *gam* [ğamm] Ar. gam, keder. ; *am* T. kadın cinsel organı. / gamām: *gamām*
Ar. bulut. (G. 628/1)

gamāyim: *gamāyim* Ar. hayvanların yem yemesini engellemek için burunlarına
geçirilen torba, burunluk. / gam ayım: *gam* [ğamm] Ar. gam, keder. ; *a.+ım*
T. ay, ay gibi güzel sevgili. (R. 511)

gamgîn: *gamgîn* Ar. Far. gamlı, kederli. / gam kîn: *gam* Ar. gam. ; *kîn* Far. kin,
düşmanlık. (G. 978/2)

gamımız dūrî: *g.+ımız* [ğamm] Ar. gam, keder. ; *dūrî* Far. uzaklık. / gam-ı müzdūrî:
gam [ğamm] Ar. gam, keder. ; *müzdūrî* Far. işçilik. (436/1)

gamiñ selimān: *g.+iñ* Ar. gam, keder. ; *selimān* Ar. Far. güvende olanlar. / gamiñsa
liman: *g.+iñsa* Ar. gam, keder. ; *liman* Yun. liman, gemilerin yanaştığı
yükleme ve bindirme yeri. (G. 2190/1)

gamumuz dād: *g.+umuz* Ar. gam, keder. ; *dād* Far. adalet. / gam-ı müzdād: *gam* Ar.
gam, keder. ; *müzdād* Ar. artmış, çoğalmış. (G. 929/1)

gamzede: *g.+de* Ar. gamze, süzgün bakış. / gam-zede: *gam-zede* Ar. Far. gamlı,
gamlanmış. (G. 1704/1)

gamzında: *g.+ında* Ar. kaşla gözle işaret etmek, nifak çıkarmak. / gam zinde: *gam*
[ğamm] Ar. gam, keder. ; *zinde* Far. diri, canlı. (R. 350)

ganī meye: *ganī* Ar. zengin, varlıklı. ; *m.+e* Far. şarap. / ganīmeye: *g.+ye* Ar. zengin,
varlıklı kadın. (G. 1549/2)

ganīmeli: *g.+li* Ar. ganimet, savaş sonucu ele geçirilen mal. / ganī meli: *ganī* Ar.
zengin, varlıklı. ; *meli* Ar. zengin, varlıklı. (G. 2019/1)

gārī biz: *g.+ı* Far. mağara, in. ; *biz* T. biz şahıs zamiri. / gārībiz: *gārīb* Ar. batan,
gözden kaybolan. (G. 684/2)

gāribeden: *g.+den* Ar. garip, şaşılacak durumda olan. / gār-ı beden: *gār* Far. mağara,
in. ; *beden* Ar. beden, vücut. (R. 451)

gārim: *gārim* Ar. borçlu. / gārim: *g.+ım* Far. in, mağara. (G. 388/2)

gavālî: *gavālî* Ar. değerli, pahalı olanlar. / gavālî: *gavālî* Ar. < Far. güzel kokular. (G.
858/1)

gavānî: *gavānî* Ar. zenginler. / ergāvānî: *ergāvānî* Far. erguvan çiçeği renginde,
parlak kızıl renkli. (G. 1174/1)

ğay ridā: *ğay* Ar. hırka. ; *ridā* Ar. hırka. / *ğayrı dā*: *ğayrı* Ar. gayrı, artık. ; *dā* Ar. hastalık. (G. 1351/2)

ğayra cā: *ğ.+a* Ar. başkası, öteki. ; *cā* Far. yer, mekan. / *ğay recā*: *ğay* [ğayy] Ar. sapıklık. ; *recā* Ar. rica, istek. (G. 675/1)

ğayra cām: *ğ.+a* Ar. başkası. ; *cām* Far. kadeh. / *ğay recām*: *ğay* [ğayy] Ar. ümitsüzlük. ; *r.+m* Far. istek, arzu. (G. 2166/1)

ğayra seni: *ğ.+a* Ar. başkası, diğeri. ; *s.+i* T. sen, şahıs zamiri. / *ğay reseni*: *ğay* [ğayy] Ar. sapıklık, dalalet. ; *r.+i* Ar. yular, ip. (R. 411)

ğayra şād: *ğ.+a* Ar. başkası, öteki. ; *şād* Far. sevinçli. / *ğay reşād*: *ğay* [ğayy] Ar. sapıklık. ; *reşād* Ar. doğruluk. (G. 604/1)

ğayra tīrinde: *ğ.+a* Ar. gayr, başka, diğeri. ; *t.+inde* Far. ok. / *ğayreti rinde*: *ğ.+i* gayret, çaba. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. (G. 1368/1)

ğayret ekerler: *ğayret* Ar. gayret. ; *e.-erler* T. ekmek, toprağa herhangi bir şey ekmek. / *ğayra tekerler*: *ğ.+a* Ar. başkası, başkaları. ; *t.-ler* T. tekerlek, çember. (G. 552/1)

ğayret iken nās: *ğayret* Ar. gayret. ; *i-ken* T. imek. ; *nās* Ar. insanlar. / *ğayreti kennās*: *ğ.+i* Ar. gayret. ; *kennās* Ar. süpüren, temizleyen, çöpçü. (G. 1101/1)

ğayret: *ğayret* Ar. gayret, çaba. / *ğayr et*: *ğayr* Ar. başkası. ; *et* T. et. (G. 1093/1)

ğayreten: *ğayreten* Ar. gayret ederek. / *ğayra ten*: *ğ.+a* Ar. başkası, öteki. ; *ten* Far. ten, beden. (G. 908/1)

ğayret-i cān: *ğayret* Ar. gayret, çaba. ; *cān* Far. can. / *ğayra ticān*: *ğ.+a* Ar. başkası, diğeri. ; *ticān* Ar. taçlar, başlıklar. (G. 898/1)

ğayreti: *ğ.+i* Ar. gayret, çaba. / *ğayr eti*: *ğayr* T. başka, başkası. ; *e.+i* T. et. (G. 2172/3)

geçegendir: *g.+dir* Ar. daha çok geçen, geçmeyi alışkanlık hâline getiren. / *geçe kendir*: *g.-e* T. geçmek. ; *kendir* T. kendir, yular. (G. 599/1)

geçit: *geçit* T. geçit, geçme yeri. / *geç it*: *geç* T. geç, erken olmayan. ; *it-* T. etmek, yapmak. (Mf. 25)

geçme Şām: *g.-me* T. geçmek. ; *Şām* Ar. Suriye’de bir kent. / *geç meşām*: *geç-* T. Geçmek. ; *meşām* Ar. burun. (G. 1129/5)

gedā der: *gedā* Far. yoksul, başkasının yardımıyla geçinen kişi. ; *der* Far. kapı. / *ki dāder*: *ki* Far. ki bağlacı. ; *dāder* Far. birader, kardeş. (Nz. 38)

gel encām: *gel-* T. gelmek. ; *encām* Ar. nihayet, son. / gelen cām: *g.-en* T. gelmek. ; *cām* Far. kadeh. (G. 789/1)

gelelim: *g.-elim* T. gelmek. / gel elim: *gel-* T. gelmek. ; *e.+im* T. el. (G. 950/1)

gelince yol: *g.-ince* T. gelmek. ; *yol* T. çare. / gel ince yol: *gel-* T. gelmek. ; *ince* T. ince. ; *yol* T. yol. (Mf. 96)

geline: *g.+e* T. gelin. / geline: *g.-ine* T. gelmek eylemi. (G. 1634/1)

gelirse bûy-ı: *g.+irse* T. gelmek. ; *bûy* Far. koku. / gelir sebû-yı: *g.-ir* T. gelmek. ; *sebû* Far. şarap testisi. (Kt. 67/1-2)

gelirse feryād: *g.-irse* T. gelmek eylemi. ; *feryād* Far. feryat, bağışma. / gelir sefer yād: *g.-ir* T. gelmek eylemi. ; *sefer* Ar. sefer, yolculuk. ; *yād* Far. hatır, hatırlama. (G. 1502/1)

gelirse feryād: *g.-irse* T. gelmek eylemi. ; *feryād* Far. feryat. / gelir sefer yād: *g.-ir* T. gelmek eylemi. ; *sefer* Ar. sefer, yolculuk. ; *yād* Far. hatır, hatırlama. (G. 1619/2)

geliş: *g.-iş* T. gelmek. / gel iş: *gel-* T. gelmek. ; *iş* T. iş, uğraşı. (G. 1055/1)

gelmedi neye: *g.-medi* T. gelmek. ; *neye* T. niye, niçin? / gel Medîneye: *gel-* T. gelmek. ; *M.+ye* Ar. şehir, Medine şehri. (G. 1273/1)

gem: *gem* T. gem, ağza vurulan demir halka. ; ebkem: *ebkem* Ar. dilsiz, lal. (G. 129/3)

genc: *genc* T. genç. / genc: *genc* Far. hazine. (G. 76/1)

genci nesi: *g.+i* Far. hazine. ; *n.+si* T. ne, soru zamiri. / gencînesi: *g.+si* T. Far. hazine. (R. 356)

ger çekse: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *ç.-se* T. kılıç ve benzeri bir şeyi kınından çekmek. / gerçekse: *g.+se* T. gerçek, hakikat. (Mf. 71)

ger denî: *ger* Far. eğer, şayet. ; *denî* Ar. alçak, aşağılık. / gerdeni: *g.+i* Far. boyun. (G. 1835/1)

ger derāhim: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *derāhim* Ar. dirhemler, paralar. / gerd-i rāhim: *gerd* Far. toz. ; *r.+ım* Far. yol. (G. 354/1)

ger dide: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *dide* Far. göz. / gerdide: *gerdide* Far. dönmüş, dönen, dolaşan. (G. 1006/2)

ger dūn: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *dūn* Ar. alçak, kötü. / gerdūn: *gerdūn* Far. gökyüzü. (G. 1267/1)

- ger mā: *ger* Far. eğer, şayet. ; *mā* Ar. su. / *germā*: *germā* Far. sıcaklık. (G. 1344/1)
- ger mekārīm: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *mekārīm* Ar. iyilikler, ihsanlar. / *germe kārīm*: *germe*- T. germek. ; *k.+ım* Far. iş. (G. 388/1)
- ger menāhīde: *ger* Far. eğer, şayet. ; *m.+de* Ar. dinen yasaklanmış şeyler. / *germ-i nāhīde*: *germ* Far. sıcak, sıcaklık. ; *n.+e* Ar. Zühre gezegeni. (G. 1356/1)
- ger mesūd: *ger*- T. germek. ; *mesūd* Ar. büyük olmak, başkan olmak. / *germe sūd*: *g.-me* T. germek. ; *sūd* Far. fayda, yarar, menfaat. (G. 1001/1)
- ger meyle: *ger* Far. eğer, şayet. ; *m.+le* Far. şarap. / *germ eyle*: *germ* Far. sıcak. ; *eyle*- T. eylemek, yapmak. (R. 107)
- gerçek seḥām: *gerçek* T. gerçek, hakiki. ; *s.+am* Ar. cömertlik. / *ger çekse ḥām*: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *ç.-se* T. çekmek. ; *ḥām* Far. ham, olgunlaşmamış. (G. 1129/3)
- gerçekse: *g.+se* T. gerçek, hakikat. / *ger çekse*: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *ç.-se* T. çekmek, kendine yaklaştırmak. (Kt. 200/1-2)
- gerdāna: *g.+a* Far. dönen. / *ger dāne*: *ger* Far. eğer, şayet. ; *dāne* Far. tahıl tanesi, yem. (G. 1620/1)
- gerdinden: *g.+inden* Far. toz, toprak. / *ger dīnden*: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *d.+den* Ar. din, inanç ve yaşamı düzenleyen kurallar bütünü. (G. 1144/3)
- gerdine: *g.+ine* Far. toz. / *ger dīne*: *ger* Far. eğer, şayet. ; *d.+e* Ar. din. (R. 333)
- gerdiş: *gerdiş* Far. dönme. / *ger diş*: *ger* Far. eğer, şayet. ; *diş* T. diş. (G. 1996/2)
- gerdūn: *gerdūn* Far. felek. / *ker-i dūn*: *ker* Far. sağır. ; *dūn* Ar. alçak, kötü. (G. 539/1)
- gerek: *gerek* T. gerekli olan, lazım olan. / *gerek*: *g.-ek* T. germek, açmak. (R. 255)
- germ āh: *germ* Far. sıcak. ; *āh* Far. inleme sesi. / *ger māh*: *ger* Far. eğer, şayet. ; *māh* Far. ay gezegeni. (R. 445)
- germā: *germā* Far. sıcaklık, hararet. / *ger mā*: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *mā* Ar. su. (G. 13/1, G. 46/5, G. 243/2)
- germālar: *g.+lar* Far. sıcaklık, hararet. / *ger māl er*: *ger* [eger] Far. eğer, şayet. ; *māl* Ar. mal. ; *er* T. er, kişi. (G. 1754/2)
- germe şek: *ser-g.+e* Far. sarhoş. ; *şek* [şekk] Ar. şek, şüphe. / *germeşek*: *germeşek* T. bir mısır çeşidi. (G. 813/1)
- germeşeg: *germeşeg* [germeşek] T. yaban mısırı. / *germ eşeg*: *germ* Far. sıcak, hararet. ; *eşeg* [eşek] T. eşek. (G. 2036/2)

gezende: *g.-ende* T. gezmek eylemi. / gezende: *g.+e* Far. zarar, ziyan. (G. 1613/2)

gezend-i yār: *gezend* Far. zarar, ziyan. ; *yār* Far. sevgili. / gezen diyār: *g.-en* T. gezmek eylemi. ; *diyār* Ar. yurt, memleket. (G. 1517/1)

ġilmānda: *ġ.+da* Ar. tüyü ve bıyığı henüz çıkmamış delikanlılar. / ġıl-mānde: *ġıl-mānde* Ar. Far. kin ve düşmanlık besleyen. (G. 1579/1)

ġına: *ġinā* Ar. zenginlik. / ġinā: *ġinā* Ar. şarkı, türkü. (G. 979/1)

ġiṭāsından: *ġ.+sından* Ar. perde, örtü. / inġiṭāsından: *i.+ından* Ar. su içme, ağzını suya dayayıp içmek. (G. 1081/2)

ġiyābe: *ġiyābe* Ar. dip, en derin kısım. / ġiyābe: *ġiyābe* Ar. kaybolmuşluk. (G. 1102/4)

gir yan: *gir-* T. girmek, sokulmak. ; *yan* T. yan, bir kimsenin yanı, huzuru. / giryān: *giryān* Far. ağlayan, gözyaşı döken. (G. 1770/5)

gird-bādveş: *gird-bādveş* Far. rüzgarın karada oluşturduğu hortum gibi. / girdi bādveş: *g.-di* T. girmek. ; *bādveş* Far. rüzgar gibi. (G. 747/1)

girev: *girev* Far. rehin, karşılık. / gir ev: *gir-* T. girmek. ; *ev* T. ev, yuva. (G. 1202/1)

gireve: *girev* Far. rehin. / gir eve: *gir-* T. girmek. ; *ev* T. ev, hane. (R. 228)

girişmesin: *g.+sin* Far. naz, cilve. / girişmesin: *g.+sin* T. girişmek, boynuna sarılmak. (Mf. 43)

girizānī: *girizānī* Far. kaçınma, sakınma. / geri zānī: *geri* T. geri. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (G. 1901/1)

girse ele: *g.-se* T. girmek. ; *e.+e* T. el. / se'ele: *se'e/e* Ar. dilenciler. (G. 1244/1)

giryān: *giryān* Far. ağlayan. / gir yan: *gir-* T. girmek. ; *yan* T. yan, çevre. (G. 1598/1)

giryān: *giryān* Far. ağlayan. / gir yan: *gir-* T. girmek. ; *yan-* T. yanmak. (G. 921/1)

giryede: *g.+de* Far. ağlama. / gir yede: *gir-* T. girmek. ; *y.+e* Ar. el. (G. 1355/1)

giryeme: *g.+me* Far. ağlama. / gir yeme: *gir-* T. girmek eylemi. ; *y.+e* Ar. deniz. (G. 1589/1)

giryē-sāz: *giryē-sāz* Far. ağlayan. / gir ya sāz: *gir-* T. girmek. ; *ya* [yā] Far. veya. ; *sāz* Far. saz, bir musikî aleti. (Kt. 16/1-2)

ġisū seni cāma: *ġisū* Far. saç. ; *s.+i* T. sen, şahıs zamiri. ; *c.+a* Far. kadeh. / ġiy sūsenī cāme: *ġiy-* T. giymek. ; *sūsenī* Far. susen çiçeği rengine olan. ; *cāme* Far. elbise, giysi. (Kt. 71/1-2)

giyme sâdeyi: *g.-me* T. giymek. ; *s.+yi* Far. sade, yalın. / giy mesâ deyi: *giy-* T. giymek. ; *mesâ* Ar. akşam. ; *deyi* [deyü] T. diyerek. (G. 2123/2)

göbegi: *g.+i* T. göbek. / köpegi: *k.+i* T. köpek. (R. 379)

gön deri ver: *gön deri* T. tabaklanmış, işlenmiş deri. ; *ver-* T. vermek. / gönderiver: *gönderiver-* T. gönderivermek, göndermek. (R. 533)

göñül cerîh: *göñül* T. gönül. ; *cerîh* Ar. yaralı. / göñülce rîh: *g.+ce* T. gönül. ; *rîh* Ar. rüzgar, yel. (G. 697/1)

gördük çemen: *g.-dük* T. görmek. ; *çemen* Far. çayır, yeşil alan. / gördükçe men: *g.-dükçe* T. görmek. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 2057/2)

görme şâ'ib: *g.-me* T. görmek. ; *şâ'ib* Ar. hedefe ulaşan. / gör meşâ'ib: *gör-* T. görmek. ; *meşâ'ib* Ar. zor ve güç işler. (G. 1140/3)

görmek kâr: *g.-mek* T. görmek. ; *kâr* Far. iş. / gör mekkâr: *gör-* T. görmek. ; *mekkâr* Ar. çok hileci. (G. 1625/7)

görmemiş: *g.-memiş* T. görmek. / görme miş: *g.-me* T. görmek. ; *miş* [miş] Far. koyun. (G. 2090/1, Th. 9/1)

görmeyelim: *g.-meyelim* T. görmek. / gör mey elim: *gör-* T. görmek. ; *mey* Far. şarap. ; *e.+im* T. el. (G. 950/2)

görse mîr: *g.-se* T. görmek. ; gör semîrden: *mîr* [emîr] Far. < Ar. emir, hükümdar. / gör semîr: *gör-* T. görmek. ; *semîr* Ar. arkadaş. (G. 1096/2)

görse muhâl: *g.-se* T. görmek. ; *muhâl* Ar. muhal, olası olmayan. / gör seme hâl: *gör-* T. görmek. ; *seme* Ar. akılsız, budala. ; *hâl* Ar. hâl, durum. (G. 1059/2)

gösterme demi: *gösterme-* T. göstermek. ; *d.+i* Ar. kan. / göstermede mi: *g.+de* T. göstermek. ; *mi* T. mi soru eki. (G. 1977/2)

göz dikenî: *göz d.-eni* T. göz dikmek, sahip olmayı kafasına koymak. / göz dikenî: *göz d.+i* T. göz dikenî, bakışlar, nazarlar. ; göz dikenî: *göz d.-eni* T. gözü dikmek, gözü kapatmak. (G. 1985/1-2)

göz: *göz* T. göz. / güz: *güz* T. güz, sonbahar. (R. 75)

gözedişin: *g.-işin* T. gözetmek, bir şeyin yolunu gözlemek. / küze dişin: *kûze* Far. şarap testisi. ; *d.+in* T. diş. (G. 1009/2)

gözetmek: *gözetmek* T. gözetme eylemi. / göz etmek: *göz* T. göz. ; *etmek* T. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 485/1)

gū ribāya: *-gū* Far. söyleyen. ; *r.+ya* Ar. faiz. / gūr-ı baya: *gūr* Far. mezar. ; *b.+a* T. bey. (G. 1448/5)

gün: *āl-gūn* Far. kadınların yüzlerine sürdükleri allık. / gün: *gūn* T. gündüz. (G. 542/1)

güne: *gūne* Far. biçim, çeşit, reng. / güne: *g.+e* T. gün. (G. 1501/1)

gür-dide: *gūr-dīde* Far. yaban eşiği görmüş. / kūr-dide: *kūr-dīde* Far. kör gözlü. (R. 264)

gūşa: *g.+a* Far. kulak. / kūşe: *kūşe* Far. köşe, bucak. (R. 505)

gūşımdı: *g.+ımdı* Far. kulak. / gū şımdı: fitne-*gū* Ar. Far. fitneci, fitneli söz söyleyen. ; *şımdı* T. şimdî. (G. 2195/1)

gūşımı nāya: *g.+ımı* Far. kulak. ; *n.+a* Far. ney adıyla bilinen üflemeli çalgı. / gūş-ı mīnāya: *gūş* Far. kulak. ; *m.+ya* Far. mine işlemeli sırça, kadeh. (G. 1392/1)

gūşın āh: *g.+ın* Far. kulak. ; *āh* Far. inleme sesi. / gū şināh: ‘abeş-*gū* Far. abes söz söyleyen. ; *şināh* Far. yüzme. (G. 1047/2)

gūş-māl: *gūş-māl* Far. kulak çekme, terbiye etme. / gūş-ı māl: *gūş* Far. dinleme. ; *māl* Ar. mal, varlık, servet. (G. 888/1)

güher şu: *güher* Far. cevher. ; *şu* T. şu, işaret zamiri. / keder-şū: *keder-şū* Ar. Far. keder yıkayan, kederi gideren. (G. 368/1)

gül āh: *gül* Far. gül, çiçek. ; *āh* Far. inleme sesi. / külāh: *külāh* Far. külah, başlık. (G. 1058/1)

gül degirmedı: *gül* Far. gül. ; *d.-medı* T. değdirme, dokundurma, temas ettirme. / gül de girmedı: *gül* Far. gül. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *g.-medı* T. girmek. (G. 2162/1)

gül deste: *gül* Far. gül. ; *d.+e* Far. el. / gül-deste: *gül-deste* Far. gül demedi. (G. 1946/1)

gül hānde: *gül* Far. gül. ; *hānde* Far. gülüş, gülme. / gül-hānda: *g.+da* Far. külhan, hamamlarda su ısıtma yeri. (G. 292/1)

gül istişmām: *gül* Far. gül. ; *istişmām* Ar. koklama. / gel ist işmām: *gel-* T. gelmek. ; *ist* Ar. dip, kış, makat. ; *işmām* Ar. koklatma. (G. 66/1)

gül meye: *gül* Far. gül. ; *m.+e* Far. şarap. / gülmeye: *g.-meye* T. gülmek. (G. 1773/1)

gül: *gül* Far. gül. / gül: *gül-* T. gülmek. (R. 179)

gülce rīh: *g.+ce* Far. gül. ; *rīh* Ar. rüzgar, yel. / gül cerīh: *gül* Far. gül. ; *cerīh* Ar. yorgun. (G. 407/1)

güldür: *g.+dür* Far. gül. / gül dür: *gül* Far. gül. ; *dür* [dürr] Ar. inci. (G. 430/1)

güle yazdı: *g.+e* Far. gül. ; *y.-dı* T. yazmak. / güleyazdı: *g.-dı* T. az daha gülmek, gülmek üzere olmak. (G. 1920/1)

güle: *g.+e* Far. gül. / güle: *g.-e* T. gülmek eylemi. (G. 1739/3)

gül-endām: *gül-endām* Far. gül boylu, boyu gül gibi olan. / gülen dām: *g.-en* T. gülmek. ; *dām* Far. tuzak. (G. 611/1)

gül-endāmān: *gül-endāmān* Far. gül boylular, boyu gül gibi olanlar. / gülen dāmān: *gülen* T. gülmek eylemini yapan kişi. ; *dāmān* Far. etek. (G. 1780/1)

güleşmesin: *g.-mesin* T. güreşmek, savaşmak, kavga etmek. / gül eşmesin: *gül* Far. gül, çiçek. ; *e.-mesin* T. eşmek, gezmek, koşmak. (G. 1012/1)

gülle: *g.+le* Far. gül. / gülle: *gülle* T. gülle, top mermisi. (Kt. 37/1-2)

gül-nār: *gül-nār* Far. nar çiçeği. / gül nār: *gül* Far. gül. ; *nār* Far. ateş. (G. 229/1, R. 479)

gülzār et meye: *gülzār* Far. gül bahçesi, güllük. ; *et-* T. etmek. ; *m.+e* Far. şarap. / gül zār etmeye: *gül* Far. gül. ; *zār* Far. inleme, acı çekme. ; *e.+meye* T. etmek, yapmak, (etmemesi için). (G. 1342/1)

gümānı: *g.+ı* Far. zan, şüphe, kaygı. / güm anı: *güm* Far. kayıp, yitirilmiş. ; *anı* T. onu. (G. 1845/3)

güm-rā Hinde: *güm-rā* Far. Ar. şaşkın, yanlış düşünceli. ? ; *H.+e* Hindistan. / güm-rāhında: *g.+ında* Far. şaşkın, yolunu yitirmiş. (G. 1349/1)

günāh: *günāh* Far. günah, dinen yapılması sakıncalı olan şey. / gün āh: *gün* T. gün. ; *āh* Far. ah, inleme sesi. (G. 1026/3)

gündelik: *gündelik* T. günlük ücret, yevmiye. / gün delik: *gün* T. gün. ; *delik* T. delik, kadın cinsel organı. (G. 365/1)

güneh-kārīde: *g.+de* Far. günahkarlık. / güneh kārīde: *güneh* Far. günah. ; *kārīde* Far. ekilmiş, serpilmiş. (R. 531)

güneşe: *g.+e* T. güneş. / gün eşe: *gün* T. gün. ; *e.-e* T. yürümek, koşmak. (Mf. 91)

Gürcide: *G.+de* Far. T. Gürcü, bir topluluk ismi. / gör cīde: *gör-* T. görmek. ; *c.+e* Ar. boyun. (Mf. 36)

güsile: peymān-*g.+e* Far. verdiği sözü gevşetip bozan, sözünde durmayan kişi. / kūs ile: *kūs* Far. kadınlık organı. ; *ile* T. ile. (R. 16)

güsistedir: *g.+dir* Far. kopmuş, sökülüş. / kūs istedir: *kūs* Far. kadın cinsel organı. ; *i.-dir* T. istemek. (G. 341/1)

güsterâne: şer-güsterâne Ar. Far. şer yayan, kötülük yayan. / küs terâne: küs Far. kadınlık organı. ; terâne Far. terane, ezgi. (G. 1955/2)

güzeldi bāde: g.+di T. güzel. ; bāde Far. şarap. / güzel dībāda: güzel T. güzel. ; d.+da Far. ipek kumaş. (G. 1593/2)

ḥābideleriz: ḥ.+leriz Far. uyumuş, uykuda olan. / ḥābı deleriz: ḥ.+ı Far. uyku. ; d.-eriz T. delmek. (R. 188)

ḥācesine: ḥ.+sine Far. hoca, ders veren. / ḥācasına: şeker-ḥ.+casına Ar. Far. şeker çiğneyen. (G. 1745/2)

ḥāhiş: ḥāhiş Far. istek, arzu. / ḥāh iş: ḥāh u nā-ḥāh Far. ister istemez, isteyerek veya istemeyerek. ; iş T. iş, uğraşı. (R. 504)

ḥāhişgeri: ḥ.+i Far. istekli, isteyen. / ḥāhiş geri: ḥāhiş Far. istek, isteyiş. ; geri T. geri, arkada. (G. 1813/1)

ḥāhişim şād: ḥ.+im Far. istek, arzu. ; şād Far. sevinçli, neşeli. / ḥāh-ı şimşād: sāye-ḥāh Far. gölge arzulayan, isteyen. ; şimşād Far. şimşir ağacı. (R. 599)

ḥār: ḥār Far. hor, hakir. / ḥār: ḥār Far. diken. (G. 1659/2, G. 1774/1)

ḥod-bīni ‘āl: ḥ.+i Far. sadece kendini düşünen, bencil. ; ‘āl Ar. yüce. / ḥod bī-ni ‘āl: ḥod Far. kendi. ; bī-ni ‘āl Far. Ar. ayakkabısız, papuçsuz. (G. 154/1)

ḥoşça lebi: ḥ.+ça Far. hoş, iyi. ; l.+i Far. dudak. / ḥoş çelevi: ḥoş Far. hoş, iyi. ; çelevi T. çelevi, efendi. (G. 1953/1)

ḥuy-kerde: ḥuy-kerde Far. terlemiş. / ḥüy kerde: ḥüy Far. huy, tabiat, mizaç. ; k.+de Far. sağır. (G. 1649/1)

ḥā küremāda: şeker-ḥā Far. şeker çiğneyen. ; k.+da Ar. kerim kişiler. / ḥāk ü remāda: ḥāk Far. toprak. ; remād Ar. kül. (G. 1427/2)

habb: habb Ar. habbe, tane. / hubb: hubb Ar. sevgi. (G. 252/4)

ḥacı: ḥacı Ar. hacı, hac ziyaretinde bulunmuş olan kimse. / ḥacı: ḥ.+ı Far. haç. (Kt. 112/1-2)

ḥācib: ḥācib Ar. kaş. / ḥācib: ḥācib Ar. kapıcı, harem bekçisi. (G. 115/1)

ḥaçā dūr: ḥ.+a Far. haç. ; dūr Far. uzak. / ḥaçādūr: ḥaçādūr ??? (G. 889/1)

ḥad dād: bī-ḥad [hadd] Far. Ar. sınırsız. ; dād Far. ihsan, bahşış. / ḥaddād: ḥaddād Ar. demirci, demir işleriyle uğraşan kişi. (Kt. 198/1-2)

ḥadem: ‘ārī-ḥ.+em Ar. yüzü arınmış olan. / ḥadem: ḥadem Ar. hizmetçiler. (G. 2143/2)

ḥadīkada: *ḥ. +da* Ar. meyve ağaçları ile dolu bahçe. / ḥadi kada: *ḥ. +i* [ḥadd] Ar. sınır, hadd. ; *k. +a* Ar. boy. (G. 1306/1)

ḥafaḵān: *ḥafaḵān* Ar. yürek çırpıntısı. / ḥafa ḵan: *ḥafa* Far. kusma. ; *ḵan* T. kan. (G. 462/1)

ḥafī rinde: *ḥafī* Ar. gizli. ; *r. +e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / ḥafirinde: *ḥ. +inde* Ar. çukur, mezar. (G. 1367/1)

Ḥaḵı recā: *Ḥ. +ı* [Ḥaḵḵ] Ar. Tanrı, Allah. ; *recā* Ar. rica, istek. / ḥaḵīre cā: *ḥ. +e* Ar. hakir, küçük düşmüş. ; *cā* Far. yer, mekan. (G. 705/1)

ḥaḵīḵat: *ḥaḵīḵat* Ar. hakikat, gerçek. / Ḥaḵı ḵat: *Ḥ. +ı* [Ḥaḵḵ] Ar. Hak, Tanrı. ; *ḵat* T. katmak, eklemek. (G. 65/1)

ḥākim: *ḥ. +im* Far. toprak. / ḥā kim: şeker-*ḥā* Far. şeker çiğneyen. ; *kim* T. kim. (G. 455/1)

ḥākister: *ḥākister* Far. kül. / ḥāk ister: *ḥāk* Far. toprak. ; *i. -r* T. istemek. (G. 109/1)

ḥāl: *ḥāl* Ar. hâl, durum. / ḥāl: *ḥāl* Far. vücut beni. (G. 919/1)

ḥalecān: *ḥalecān* Ar. titreme, çırpınma. / ḥale-cān: *ḥale-cān* Far. canı sandal, kayak gibi olan. (G. 2032/3)

ḥalel verir: *ḥalel* Ar. zarar, kötü etki. ; *v. +ir* T. vermek. / ḥal elverir: *ḥal* [ḥall] Ar. sirke. ; *e. -ir* T. el vermek, yeterli olmak, uygun olmak. (G. 488/1)

ḥalel vermez: *ḥalel* Ar. zarar, kötü etki. ; *v. +mez* T. vermek. / ḥal el vermez: *ḥal* [ḥall] Ar. sirke. ; *el v. -mez* T. el vermek, fırsat tanımak. (G. 653/1)

ḥalḥālī: *ḥ. +i* Ar. halhal, kadınların ayak bileklerine taktıkları bir tür bilezik. / ḥal ḥālī: *ḥal* Ar. sirke. ; *ḥālī* Ar. boş. (G. 377/2)

ḥāl-i dīnār: *ḥāl* Far. vücut beni. ; *dīnār* Far. dinar, para. / ḥālīd-i nār: *ḥālīd* Ar. sürekli yaşayan. ; *nār* Ar. ateş, cehennem. (G. 1695/1, G. 2138/1)

ḥāl-i yabanī: *ḥāl* Ar. hâl, durum. ; *y. +ı* T. yaban, yabancı, alışkın olmayan. / ḥāliyā bānī: *ḥāliyā* Ar. şimdi, bu durumda. ; *bānī* Ar. bina eden, bina yapan. (G. 2097/2)

ḥāl-i yārān: *ḥāl* Ar. hâl, durum. ; *yārān* Far. dostlar. / ḥāliyā rān: *ḥāliyā* Ar. şimdi. ; *rān* Far. oyluk. (G. 868/1)

ḥālī: *ḥ. +i* Far. vücut beni. / ḥālī: *ḥālī* Ar. boş. (G. 1883/1)

ḥālī: *ḥ. +i* Far. vücut beni. / ḥālī: *ḥālī* Ar. boş. / ḥālī: *ḥ. +i* Ar. dayı, annenin erkek kardeşi. (R. 207)

ḥālī: *ḥālī* Ar. halı, yaygı. / ḥālī: *ḥālī* Ar. boş, تنها. (G. 1340/2)

ḥālīce rāḥat: *ḥ.+ce* Ar. boş. ; *rāḥat* Ar. rahat, ferahlık. / ḥālī cerāḥat: *ḥ.+i* Far. cilt beni. ; *cerāḥat* Ar. iltihap, irin. (G. 273/1)

ḥālīdīn: *ḥālīdīn* Ar. cennette daimî kalacaklar. / ḥāl-i dīn: *ḥāl* Far. vücut beni. ; *dīn* Ar. din. (R. 393)

ḥālīşeme: *ḥ.+me* Ar. halis, saf. / ḥālīş eme: *ḥālīş* Ar. halis, saf. ; *e.+e* T. em, ilaç, deva. / ḥālīş eme: *ḥālīş* Ar. halis, saf. ; *e.-e* T. emmek. (R. 380)

ḥālīşle ben: *ḥ.+le* Ar. halis, saf. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. / ḥālīş leben: *ḥālīş* Ar. saf, temiz. ; *leben* Ar. süt. (G. 2057/1)

ḥāliyā semen: *ḥāliyā* Ar. şimdi, şimdiki gibi. ; *semen* Ar. şişmanlık. / ḥāl-i yāsemen: *ḥāl* Ar. durum. ; *yāsemen* Far. yasemin. (G. 2009/1)

ḥalka-bend: *ḥalka-bend* Ar. Far. halka biçiminde oturma. / ḥalka bend: *ḥ.+a* Ar. boyun, boğaz. ; *bend* Far. düğüm. (G. 744/1)

ḥalkla istināsi: *ḥalk* Ar. boğaz. ; *i.+ı* Ar. alışma, ürkekliği giderme. / ḥalkla istināsi: *ḥalk* Ar. halk, insanlar. ; *i.+ı* Ar. alışma, ürkekliği giderme. / celkle isti nāsi: *celk* Far. istimna, elle cinsel rahatlatma. ; *i.+ı* Ar. dip, kış. ; *nāsi* Ar. unutan. (R. 168)

ḥām ise: *ḥām* Far. ham, henüz olgunlaşmamış. ; *ise* T. ise. / ḥāmise: *ḥāmise* Ar. beşinci. (G. 1571/1)

ḥāma: *ḥ.+a* Far. ham, çiğ. / ḥāme: *ḥāme* Far. kalem. (G. 557/1)

ḥamākat ile: *ḥamākat* Ar. ahmaklık, bönlük. ; *ile* T. ile bağlacı. / ḥamā katıla: *ḥamā* Ar. kara, siyah. ; *ḥ.-a* T. katılmak. (G. 1731/2)

ḥamā'ile: *ḥ.+e* Ar. muska, boyna takılan tılsım. / ḥamā ile: *ḥamā* Ar. siyah ve ince çamur. (?). ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1555/2)

ḥāme: *ḥāme* Far. kalem. / ḥāma: *ḥ.+a* Far. ham, pişmemiş. (G. 1400/3)

ḥāmeyle: *ḥ.+yle* Far. kalem. / ḥām eyle: *ḥām* Far. ham, olgunlaşmamış. ; *eyle-* T. eylemek, yapmak. (R. 520)

ḥamı rinde: *ḥ.+ı* Far. eğik, bükülmüş. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / ḥamirinde: *ḥ.+inde* Ar. hamur. (G. 1370/3)

ḥammār: *ḥammār* Ar. şarap satan. / ḥam mār: *ḥam* Far. eğik, iki büküm olmuş. ; *mār* Far. yılan. (Kt. 5/1-2)

ḥān: *ḥān* Ar. han, iş merkezi. / ḥān: *ḥān* Far. sofrası. / ḥan: *ḥan* T. han, hakan, hükümdar. (G. 847/2)

hana: *h. +a* T. han, hakan, hükümdar. / hâne: *hâne* Far. ev. (G. 420/3)

hande rîs: *hande* Far. açılan, gülen. ; *rîs* Far. ip. / handerîs: *handerîs* Ar. yılanmış şarap. (G. 556/2)

hānemizi: *h. +mizi* Far. ev. / hānem izi: *h. +m* Far. ev. ; *i. +i* T. iz, işaret, belirti. (R. 547)

hān-mān: *h. +i* Far. ev bark. / hānumān: *hānumān* Far. hanımlar, kadınlar. (G. 1845/1)

hān-mān: *hān-mān* Far. ev bark. / hānumān: *hānumān* Far. hanımlar, bayanlar. (G. 581/2)

har cîfesi: *har* Far. eşek. ; *c. +si* Ar. leş. / harc-ı fesi: *harc* Ar. harcama, masraf. ; *f. +i* Ar. fes, Osmanlılarda başa takılan kırmızı renkli başlık. (R. 412)

hār: *hār* Far. diken, çalı. / h̄ār: *h̄ār* Far. hor, hakir, aşağılık. (G. 1198/3)

hārā: *hārā* Far. mermer, çok sert taş. / hārā: *hārā* Far. üzeri menevişli kumaş. (G. 1475/3)

harābe: *harābe* Far. harabe, yıkıntı. / har āba: *har* Far. merkep, eşek. ; *ā. +a* Far. su. (G. 293/2)

harācından: *h. +ından* Ar. haraç. / har acından: *har* Far. eşek. ; *a. +ından* T. açlık. (G. 990/1)

harām: *harām* Ar. dinen yasak olan. / Harām: Beyt-i *Harām* Ar. Kabe. (G. 557/2)

harām-zāde: *harām-zāde* Ar. Far. gayrimeşru çocuk, piç. / harām zāda: *harām* Ar. haram, dinen yasaklanmış şey. ; *z. +a* Ar. azık, yiyecek. (G. 406/2)

harasında: *h. +ında* Ar. dilsiz, dilsizlik. / hara Sinde: *h. +a* Far. eşek, merkep. ; *S. +e* Far. Hindistan taraflarında bir yer. (G. 1548/2)

harca sîm: *h. +a* Ar. harcama, sarfetme. ; *sîm* Far. gümüş. / har-cesîm: *har-cesîm* Far. Ar. eşek iriliğinde olan. (G. 453/1)

harca: *h. +a* Ar. harcama, elden çıkarma. / harca: *h. +ca* Far. eşek, merkep. (R. 205)

harca: *h. +a* Ar. harcama. / harca: *h. +ca* Far. eşek, merkep. (G. 651/1)

harc-ı māl: *harc* Ar. harcama. ; *māl* Ar. mal, servet. / har cimāl: *har* Far. eşek. ; *cimāl* Ar. develer. (R. 161)

harc-ı nān: *harc* Ar. harcama, sarfetme. ; *nān* Far. ekmek. / har cinān: *har* Far. eşek, merkep. ; *cinān* Ar. cennetler. (G. 1418/1)

hareme: *hareme* Ar. aile, namus. / hareme: *hareme* Ar. Kabe'nin içi. (G. 562/4)

hargāhı: *h. +ı* Far. büyük çadır, otak. / har gāhı: *har* Far. merkep, eşek. ; *gāhī* Far. bazen, kimi zaman. (G. 2098/3)

harı rinde: *h. +ı* Far. eşek, merkep. ; *r. +e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / harīrinde: *h. +inde* Ar. su sesi. (G. 1368/7)

harī rinde: *harī* Ar. layık. ; *r. +e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / harīrinde: *h. +inde* Ar. ipek. (G. 1368/5)

Hāricide: *H. +de* Ar. 7. yüzyılda ortaya çıkan Hz. Ali ve Muaviye muhalifi siyasi bir topluluk. / hārī cide: *h. +ı* Far. diken. ; *c. +e* Ar. boyun. (Kt. 14/1-2)

haride: *h. +e* Far. satın alma. / haride: *haride* Ar. bakire kız. (G. 1243/2)

haridede: *h. +de* Ar. bakire kız. / harı dede: *h. +ı* Far. eşek, merkep. ; *dede* T. dede, büyük baba. (G. 1584/1)

harideler: *h. +ler* Ar. kızıoğlankız, delinmemiş inci. / harı deler: *h. +ı* Far. eşek, merkep. ; *d. -er* T. delmek. (G. 167/1)

harideligin: *h. +ligin* Ar. kızıoğlankız. / harı deligin: *h. +ı* Far. eşek, merkep. ; *d. +in* [delik] T. delik, kadınlık veya dışkılama organı . (Mf. 82)

harvār: *harvār* Far. eşek gibi. / har var: *har* Far. eşek. ; *var* T. varlık, servet. (G. 893/8)

haste ırağ: dil-*haste* Far. gönlü yorgundüşmüş kişi, aşık. ; *ırağ* T. irak, uzak. / beste-i rāğ: dil-*beste* Far. gönlünü bağlamış, tutkun. ; *rāğ* Far. dağ eteğindeki bağ bahçe. (G. 58/2)

hāşā ki: *hāşā* Ar. haşa, ne münasebet. ; *ki* Far. ki bağlacı. / hāşāki: *h. +ı* Far. çöp, çer çöp. / *hā şākī*: şeker-*hā* Far. şeker çiğneyen. ; *şākī* Ar. şikayetçi olan. (R. 166)

haşyeti mūr: *h. +ı* Ar. korku. ; *mūr* Far. karınca. / Tīmūr: *Tīmūr* T. Timurlular devletinin hükümdarı Timur. (G. 811/1)

haṭ-āverde: *h. +de* Ar. Far. tüylenen, sakal veya bıyık çıkaran. / haṭā verde: *haṭā* Ar. hata, yanlış. ; *v. +e* Ar. gül. (G. 1676/2)

hayāt emel: *hayāt* Ar. yaşam. ; *emel* Ar. emel, umma, arzu. / hayā temel: *hayā* Ar. utanma. ; *temel* Yun. temel, esas. (G. 1014/1)

Haydar: *Haydar* Ar. dördüncü İslâm halifesi Hz. Ali. / Hay der: *Hay* [Hayy] Ar. diri, Allah. ; *der* Far. kapı. (G. 2196/1)

hāyına: şekker-*h. +ına* Far. şeker çiğneyen. / hāyine: *h. +e* Ar. hain, ihanet eden. (G. 1220/1)

ḥayr-ı beşer: *ḥayr* Ar. hayırlı, iyi olan. ; *beşer* Ar. insanlık. / ḥayrı beşer: *ḥ. +ı* Ar. hayır, iyilik, ihsan. ; *beşer* T. beşer beşer. / beş er: *beş* T. 5 sayı sıfatı. ; *er* T. er, asker, yiğit. (Ks. 1/1-2)

ḥayvān: *ḥayvān* Ar. hayat, canlılık. / ḥayvān: *ḥayvān* T. < Ar. hayvan. (G. 128/3)

ḥazāna: *ḥ. +a* Far. güz mevsimi. / ḥazāne: *ḥazāne* Ar. hazine. (Mf. 8)

ḥazāna: *ḥ. +a* Far. sonbahar, güz mevsimi. / ḥazāne: *ḥazāne* [ḥızāne] Ar. hazine. (G. 581/1)

ḥazar: *ḥazar* Ar. yakın yer, bir kimsenin yanı. / ḥar: *ḥar* [ḥarr] Ar. zarar, ziyan. (G. 159/1)

hem der-sücūd: *hem* Far. aynı zamanda, onu da anlamı veren bir bağlaç. ; *der-sücūd* Far. Ar. secdelerde. / hem-ders-i cūd: *hem-ders* Far. Ar. ders arkadaşı, aynı dersi alan. ; *cūd* Ar. cömertlik, eli açık olma. (G. 1563/1)

hem el: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *e/* T. el. / hemel: *hemel* Ar. büyükbaş hayvan. (G. 1051/5)

hem el: *hem* Far. hem bağlacı. ; *e/* T. el. / hemel: *hemel* Ar. sürekli yağış. (G. 1014/4)

hem nām: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *nām* Far. ad, ün. / hem-nām: *hem-nām* Far. adaş, mecazen sevgili. (G. 1849/3)

hem pāy: *hem* Far. hem. ; *pāy* Far. pay, hisse. / hem-pāy: *hem-pāy* Far. ayakdaş, yol arkadaşı. (G. 2055/1)

hem rāh: *hem* Ar. dert, keder. ; *rāh* Far. yol. / hem-rāh: *hem-rāh* Far. yoldaş, yol arkadaşı. (G. 1816/1)

hem rāhī: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *rāhī* Far. yolcu. / hem-rāhī: *h. +ı* Far. yoldaş, yol arkadaşı. (G. 2094/2)

hem şīre: *hem* Far. hem bağlacı. ; *şīre* Far. sıra, üzüm suyu, şarap. / hem-şīre: *hem-şīre* Far. kız kardeş. / hem şīre: *hem* Far. hem bağlacı. ; *ş. +e* Far. aslan. (R. 225)

hem: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. / hem: *hem-dem* Far. arkadaş, birlikte zaman geçiren. (G. 129/1)

hem-çü-zen: *hem-çü-zen* Far. kadın gibi olan. / hem çözen: *hem* Far. hem bağlacı. ; *ç.-en* T. çözmek. (R. 210)

hemde meşāmı: *h. +de* Ar. dert, keder. ; *m. +ı* Ar. koklama duyu organı burun. / hem-dem-i şāmī: *hem-dem* Far. arkadaş. ; *şāmī* Far. geceye ait. (G. 2083/2)

- hem-dem: *hem-dem* Far. arkadaş, beraber vakit geçiren. / hem-dem: *hem-dem* Ar. Far. dertli, dertle arkadaş. (R. 135)
- hem-dem-i nāy: *hem-dem* Far. arkadaş. ; *n.+ı* Far. neyle ilgili, üflemleri bir musikî aleti. / hemde mīnāy: *h.+de* Ar. dert, keder, sıkıntı. ; *m.+yı* Far. kadeh, sırça. (G. 2159/1)
- heme dānī: *heme* Far. hepsi, tamamı. ; *dānī* Ar. alçak, kötü tabiatlı. / Hemedān: *H.+ı* Far. Hemedan şehri. (G. 2032/2)
- heme dānī: *heme* Far. hepsi, tamamı. ; *dānī* Ar. alçak, kötü tabiatlı. / Hemedāna: *H.+a* Far. Hemedan şehri. (G. 1316/6)
- hemecin: *h.+in* Ar. şaşkın. / heme cin: *heme* Far. hepsi. ; *cin* [cinn] Ar. cin, gözle görülmeyen bir varlık. (Kt. 123/1-2)
- hemecinde: *h.+inde* Ar. şaşkın. / heme cinde: *heme* Far. hepsi, tamamı. ; *c.+de* Ar. cin, varlığına inanılan latif varlıklar. (G. 1679/1)
- hemen etdim: *hemen* [hemān] T. < Far. hemen, anında, derhal. ; ; *e.-dim* T. etmek, yapmak. / heme n'etdim: ; *heme* Far. hepsi, tamamı. ; *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-dim* T. etmek, yapmak. (G. 912/2)
- hemle ben: *h.+le* [hemm] Ar. dert, keder. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. / hem leben: *hem* Far. hem bağlacı. ; *leben* Ar. anne sütü. (G. 1074/1)
- hem-nām: *hem-nām* Far. adaş, eş, denk. / hem nām: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *nām* Far. ad, ün. (G. 1175/1)
- hem-pāsı: *h.+sı* Far. ayakdaş, arkadaş. / hem pāsı: *hem* Far. hem. ; *p.+ı* Far. pas. (G. 2052/1)
- hem-pāsı: *h.+sı* Far. ayakdaş, yol arkadaşı. / hem pāsı: *hem* [hemm] Ar. dert, keder, sıkıntı. ; *p.+ı* Far. pas, kir. (G. 2169/5)
- hem-rehān: *hem-rehān* Far. arkadaşlar, yol arkadaşları. / hem rehān: *hem* Far. hem. ; *rehān* Far. kurtulan. (G. 661/1)
- hemse ritāc: *h.+e* Ar. öğütme, ufaltma. ; *ritāc* Ar. büyük kapı. / hem-ser-i tāt: *hem-ser* Far. eşit, denk. ; *tāt* Ar. taç, hükümdar başlığı. (G. 459/1)
- hem-şīre: *hem-şīre* Far. kızkardeş. / hem şīre: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *şīre* Far. sıra, üzüm suyu. (G. 390/1)
- hemtā cemāl: *hemtā* Far. aynı, aynı değerde. ; *cemāl* Ar. güzel yüz. / hemtāca māl: *h.+ca* Far. aynı, aynı değerde. ; *māl* Ar. mal, servet. (G. 315/1)
- hemyān: *hemyān* Far. heybe, torba. / hem yan: *hem* Far. hem. ; *yan* T. yan. (G. 2091/1)

hem-zād: *hem-zād* Far. arkadaş, beraber doğmuş. / hem zād: *hem* [hemm] Ar. dert, keder, sıkıntı. ; *zād* Ar. gıda, azık, yiyecek. (G. 2156/1)

hemze bānī: *h.+e* Ar. dürtme, rahatsız etme. ; *bānī* Ar. bina eden, kuran. / hem-zebānī: *h.+ı* Far. aynı dilde konuşan. / hem zebānī: *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *zebānī* Ar. cehennemde görevli melek. (G. 458/1-2)

hem-zede: *hem-zede* Ar. Far. dertli, kederli. / hemzede: *h.+de* Ar. hemze, Arap alfabesinde bir harf adı. (G. 1355/5)

hemzine: *h.+ine* Ar. sıkma, sıkıntı verme. / hem-zine: *hem-zine* [hem-zīne] Far. Ar. aynı ölçüde, aynı değerde. (G. 1698/1)

her Celālī: *her* Far. her. ; *Celālī* Ar. Anadolu'da başgösteren aynı ismi taşıyan isyana mensup kişi. / herce lālī: *h.+e* Far. gargaşa. ; *lālī* Far. kırmızı olan, kırmızı renge mensup olan. (G. 858/2)

her gende: *her* Far. her. ; *gende* Far. kokmuş, kokuşmuş. / ber-kende: *ber-kende* Far. yolunmuş, kökünden koparılmış. (G. 292/4)

her veled: *her* Far. her, hepsi. ; *v.+e* Ar. velet, çocuk. / herveled: *h.+de* Ar. koşma. (G. 1580/1)

herāsān: *herāsān* Far. korkan. / her āsān: *her* Far. her. ; *āsān* Far. kolay. (G. 400/1)

Hersek: *Hersek* Lt. Hersek, bir yer adı. / her seg: *her* Far. her. ; *seg* Far. it, köpek. (G. 1020/1)

herze bunuñ: *herze* Far. herze, saçma söz, boş lakırtı. ; *b.+nuñ* T. bu, işaret zamiri. / her zebūnuñ: *her* Far. her. ; *z.+uñ* Far. zebun, zayıf, aciz. (G. 244/1)

hevā meyler: *hevā* Ar. arzu. ; *m.+ler* Far. şarap. / hevām eyler: *h.+m* Ar. arzu. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 174/1)

hevā: *hevā* Ar. aşk, sevgi. / hevā: *hevā* Ar. hava, boş, beyhude. (G. 2/5)

hevām: *h.+m* Ar. arzu, istek. / hevām: *hevām* Ar. böcekler, haşereler. (G. 1127/2)

hevāmı: *h.+ı* Ar. böcekler, haşerat. / hevā mı: *hevā* Ar. hava. ; *mı* T. mı, soru eki. (G. 312/2)

hevānıñ: *h.+ıñ* Ar. horluk, zillet. / hevānıñ: *h.+nıñ* Ar. arzu, istek. (G. 843/1)

hevā-yı neyi: *hevā* Ar. hava. ; *n.+ı* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. / āyineyi: *ā.+yi* Far. ayna. (R. 115)

hezār: *hezār* Far. 1000 sayısı. / hezār: *hezār* Far. bülbül. (G. 537/1, G. 1856/5)

hezār: *hezār* Far. bülbül. / hezār: *hezār* Far. 1000 sayısı. (G. 1863/2)

hezār-destān: *hezār-destān* Far. binlerce destanı olan. / hezār-destān: *hezār-destān* binlerce eli olan. (G. 702/1)

hıfācı: *h. +cı* Ar. perde, örtü. / hıfācı: *h. +cı* Ar. gizli, saklı. (G. 207/1)

hılāfet: *hılāfet* Ar. hilafet, yönetim, önderlik. / hıl āfet: *hıl* [hıl] Ar. dostluk, kardeşlik. ; āfet Ar. afet, bela. (G. 171/1)

hılkatle: *h. +le* Ar. yaratılış, tabiat. / hıl katle: *hıl* [hıl] Ar. samimi arkadaş, içten dost. ; *k. +e* Ar. katl, öldürme. (Kt. 47/1-2)

hılletī: *hılletī* Ar. dostlukla, kardeslikle ilgili. / hıl eti: *hıl* Ar. arkadaş. ; *e. +i* T. et. (G. 2027/1)

hıyār: *hıyār* Ar. hayırlı, seçkin. / hıyār: *hıyār* Far. salatalık, bir sebze. (Ks. 8/8)

hicābından: *h. +ından* Ar. utanma, perde. / hicā biñden: *hicā* Ar. mücadele. ; *b. +den* T. 1000 sayısı. (G. 1132/1)

Hicāzında: *H. +ında* Ar. Mekke ve Medine illerinin içinde yer aldığı bölge. / hicā zinde: *hicā* Ar. bilmece, bulmaca. ; *zinde* Far. diri, canlı. (G. 1407/1)

hiṭāb oluna: *hiṭāb* Ar. hitap, seslenme, konuşma. ; *o. -una* T. olmak. / ḥatā buluna: *ḥatā* Ar. hata, yanlış. ; *b. -una* T. bulmak. (G. 1379/1)

hū şandığımız: *pāk-hū* Far. temiz huylu. ; *ş. -dığımız* T. sanmak. / uşandığımız: *u. -dığımız* T. usanmak, bıkmak. (R. 404)

hūbānı: *h. +ı* Far. güzeller. / hū bānı: *melek-hū* Ar. Far. melek huylu, iyi huylu. ; *bānı* Ar. bina eden, yapan, kuran. (G. 2091/5)

ḥubb ile imān: *ḥubb* Ar. sevgi. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *imān* Ar. iman, inanma. / ḥubb-ı le'imān: *ḥubb* Ar. sevgi. ; *le'imān* Ar. alçaklar, kötü tabiatlılar. (G. 426/2)

ḥubb-ı metīn: *ḥubb* Ar. sevgi. ; *metīn* Ar. sağlam, dayanıklı. / ḥubbıma tīn: *h. +ıma* Ar. sevgi. ; *tīn* Ar. incir. (G. 1961/1, Mf. 15)

ḥubbīdir āhımız: *h. +dır* Ar. sevgiye ait. ; *ā. +ımız* Far. inleme sesi. / ḥubb-ı dirāhimiz: *ḥubb* Ar. sevgi. ; *d. +ız* Ar. dirhemler, paralar. (G. 655/1)

ḥubbuna dānı: *h. +una* Ar. sevgi. ; *dānı* Ar. yakın. / nā-dānı: *n. +ı* Far. cahil, bilgisiz. (G. 2049/5)

Ḥudā-bende: *Ḥudā-bende* Far. Allah'a kul olan kişi. / Ḥudā bende: *Ḥudā* Far. Tanrı. ; *b. +de* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1594/1)

Ḥudā-rāmız: *H. +ız* Far. Tanrıya teslim olan. / ḥod aramız: *ḥod* Far. kendi. ; *a. +mız* T. ara, ilişki. (G. 603/1)

hükim: *h.+im* Far. domuz. / *hū kim*: pākīze-*hū* Far. temiz huylu. ; *kim* T. kim. (G. 1095/2)

hulū dīne: *hulū* Ar. yalnız, boş, yalnızlık. ; *d.+e* Ar. din. / *hulūdına*: *h.+ina* Ar. maymunlar. (G. 1264/5)

hulūda: *h.+da* Ar. boş, anlamsız. / *hulūda*: *h.+a* Ar. ebedilik. (G. 1703/3)

hulū-dīne: *h.+e* Ar. dinî boş ve anlamsız olan. / *hulūdına*: *h.+ina* Ar. ebedilik, süreklilik. (G. 1700/1)

hulūş edā: *hulūş* Ar. içtenlik, doğruluk. ; *edā* Ar. eda, tarz. / *hulū şadā*: *hulū* Ar. boşluk, boş olma durumu. ; *şadā* Ar. ses, sada. (G. 111/1)

hūrā-sitān: *hūrā-sitān* Ar. kara gözlüleri alan, elde eden. / *hūr āsitān*: *hūr* Ar. siyah gözlü cennet güzeli. ; *āsītān* Far. eşik. (G. 439/1)

hurkatile: *h.+ile* Ar. hararet. / *hur katile*: *hur* [hurr] Ar. hür, özgür. ; *katile* Ar. öldürülen, maktül. (G. 408/1)

hurrākı: *h.+ı* Ar. çok şiddetli ateş. / *hur rākı*: *hur* [hurr] Ar. hür, serbest. ; *rākı* Ar. yükselmiş, ilerlemiş. (R. 530)

hurremīde: *h.+de* Far. sevinçli, neşeli. / *har remīde*: *har* Far. eşek, merkep. ; *remīde* Far. ürkmüş. (G. 1736/1)

hurūşa behī: *h.+a* Far. coşma. ; *behī* Far. iyi, güzel. / *şebahi*: *ş.+i* Ar. benzeyiş, benzerlik. (G. 2062/2)

hūşān: ehl-i *hūşān* Ar. Far. akıl sahipleri. / *hū şān*: ehl-i *hū* Ar. Allah'ı zikredenler. ; *şān* Ar. şan, meziyet. (G. 2140/1)

hūya sārī: *h.+a* Far. huy, tabiat, mizaç. ; *sārī* Far. süren, sürücü, binici. / *hū yesārī*: *hū* Far. huy, tabiat, mizaç. ; *y.+ı* Ar. servet, zenginlik. (G. 1917/1)

hūyını kim: *h.+ını* Far. huy, tabiat. ; *kim* T. kim. / *hūy-ı nīkim*: *hūy* Far. huy, tabiat. ; *n.+im* Far. iyi, güzel olan. (G. 401/2)

hümālāna: *h.+a* Far. eşler, dostlar, sırdaşlar. / *hümā lāne*: *hümā* Far. hüma kuşu. ; *lāne* Far. kuş yuvası. (G. 1374/1)

hümām: *hümām* Ar. himmet sahibi. / *hümām*: *h.+m* Ar. hüma kuşu. (G. 701/2, G. 1105/1)

hüner: *hüner* Far. hüner, ustalık. / *ner*: *ner* Far. erkek. (G. 159/4)

hünerverī zānī: *hünerverī* Far. sanatkarlık. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. / *hüner ve rīzānī*: *hüner* Far. hüner, sanat. ; *ve* Ar. ve bağlacı. ; *rīzānī* Far. dökülmek, akmak. (G. 2141/1)

- hüsām: *hüsām* Ar. keskin kılıç. / *rūḥ-ı Sām*: *rūḥ* Ar. ruh, can. ; *Sām* Far. İran'ın mitolojik kahramanlarından. (G. 1995/1)
- ı semāda: -ı Far. izafet harfî. / ise mādē: *ise* T. ise. ; *mādē* Far. dişi, kadın. (G. 1712/2)
- ı semen-simāda: -ı Far. izafet harfî. ; *s.+da* Far. yasemin yüzlü. / ise mensi mādē: *ise* T. ise. ; *mensi* Ar. unutulmuş, ihmal edilmiş. ; *mādē* Far. dişi, kadın. (G. 1757/1)
- irag: *irag* T. irak, uzak. / -i rāg: *dil-beste-i rāg* Far. bağ ve bahçeye gönül bağlamış. (Th. 13/2)
- ışgā-kerde: *ışgā-kerde* Ar. Far. kulak vermiş, söz dinlemiş. / *ışgā kerde*: *ışgā* Ar. kulak verme, söz dinleme. ; *k.+de* Far. sağır, işitme özürlü. (G. 1358/3)
- ışlāḥa sen: *ı.+a* Ar. ıslah etme, iyileştirme. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. / ışlā ḥasen: *ışlā* Ar. ulaştırma, atma. ; *ḥasen* Ar. iyi ve güzel olan. (R. 337)
- ışlāḥ-ı mîr: *ışlāḥ* Ar. düzeltme, iyi bir hâle getirme. ; *mîr* [emîr] Far. < Ar. emir, hükümdar. / aşlā ḥamîr: *aşla* Ar. hiçbir vakit. ; *ḥamîr* Ar. merkepler. (G. 1096/1)
- ışılāḥa sen: *ı.+a* Ar. ıstılah, terim. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. / ışılā ḥasen: *ışılā* Ar. ateşte ısınma. ; *ḥasen* Ar. iyi, güzel. (Kt. 152/1-2)
- i cār: -i Far. izafet harfî. ; *cār* Ar. komşu. / icār: *icār* Ar. kiraya verme, kira bedeli. (G. 1572/3)
- i şimşîr: -i Far. izafet harfî. ; *şimşîr* [şemşîr] Far. kılıç. / işim şîr: *i.+im* T. iş, uğraşı. ; *şîr* Far. aslan. (R. 409)
- i tende: -i Far. izafet harfî. ; *t.+de* Far. ten, beden. / yitende: *y.-ende* T. yetişmek, ulaşmak. (G. 1755/2)
- ibā ḥalīmān: *ibā* Ar. sakınma, kaçınma. ; *ḥalīmān* Ar. Far. yumuşak huylular. / irāḥe liman: *irāḥe* Ar. rahat ettirme, dinlendirme. ; *liman* Yun. liman, gemilerin yanaştığı yükleme ve bindirme yeri. (G. 1900/2)
- ibā ḥazen: *ibā* Ar. beğenmeme, razı olmama. ; *ḥazen* Far. hüznün, gam, keder. / ibāḥa zen: *ibāḥe* Ar. helal olma. ; *zen* Far. kadın. (Kt. 34/1-2)
- ibā: *ibā* Ar. tiksınme. / ibā: *ibā* Ar. kabul etmeme, rıza göstermeme. (G. 120/1)
- ‘ibād etiñ: ‘*ibād* Ar. kullar, ibadet edenler. ; *et* T. et. / ‘ibādetiñ: ‘*ibādet* Ar. ibadet, Tanrı'ya tapınma. (G. 863/1)

ibāḥa mîr: *ibāḥa* Ar. helal olma, helal görme. ; *mîr* [emîr] Far. < Ar. emir, yönetici. /
 ibā ḥamîr: *ibā* Ar. tiksınma, beğenmeme. ; *ḥamîr* Ar. merkepler, eşekler. (G. 1488/3)

ibāḥamle: *i.+mle* Ar. mübah görme, uygun görme. / *ibā ḥamle*: *ibā* Far. tiksınma, beğenmeme. ; *ḥ.+e* Ar. yüklenme, sırtlama. (G. 1466/1)

ibāne: *ibāne* Ar. açıklamak. / *ibā ne*: *ibā* Ar. sakınma, çekinme. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 279/1)

ibānesine: *i.+sine* Ar. açıklama, açığa vurma, ifşa etme. / *ibā nesine*: *ibā* Ar. sakınma, kaçınma. ; *nesine* T. neyine, nesine. (G. 1341/1)

ibrā hîme: *ibrā* Ar. beri kılma, yerine getirme. ; *hîme* Far. çalı çırpı, kurumuş dal budak. / *İbrāhîme*: *İ.+e* Ar. İbrahim peygamber. (G. 1321/1)

ibrā meyledir: *ibrā* Ar. uzaklaştırma, temizleme. ; *m.+ledir* Far. şarap. / *ibrām eyledir*: *ibrām* Ar. ısrar etme, ayak direme. ; *e.-dir* T. eylemek, yapmak. (G. 268/1)

ibrām-ı zer: *ibrām* Ar. ısrar etme, üstüne düşme. ; *zer* Far. altın. / *ibrā mi'zer*: *ibrā* Ar. temize çıkarma, soyunma. ; *mi'zer* Ar. peştamal. (G. 2193/2)

ibrāmı: *i.+ı* Ar. can sıkacak derecede ısrar etme, üzerine düşme. / *ibrā mı*: *ibrā* Ar. uzaklaştırma, beri kılma. ; *mı* T. mı soru eki. (G. 1913/1)

ibrāzı nāsı: *i.+ı* Ar. ortaya koyma, açığa vurma. ; *n.+ı* Ar. insanlar, halk. / *ibrā zināsı*: *ibrā* Ar. uzaklaştırma, uzak tutma, alıkoyma. ; *z.+sı* Ar. zina, evlilik dışı cinsel ilişki. (G. 1115/2)

ibrāzında: *i.+ında* Ar. ibraz etme, açığa çıkarma. / *ibrā zinde*: *ibrā* Ar. yerine getirme. ; *zinde* Far. diri, canlı. (R. 586)

ibrîk: *ibrîk* Ar. ibrik, kulplu ve emzikli su kabı. / *āb-ı rîk*: *āb* Far. su. ; *rîk* Ar. ağız suyu, ağız akıntısı. (G. 21/4)

ibrîz: *ibrîz* Ar. halis ve saf altın. / *āb-rîz*: *ābrîz* Far. su döken. (G. 413/3)

ibrîze: *i.+e* Ar. halis ve saf altın. / *eb-rîze*: *rahm-ı ümm ü eb-rîze* Ar. Far. ebeveyn rahmetinin kııntısı. (G. 1360/5)

ibtidā'-ı nān: *ibtidā'* Ar. bir şeyi ilk defa ve örneksiz olarak yapma. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / *ibtidā' inān*: *ibtidā* Ar. başlama, başlangıç. ; *'inān* Ar. üzengi. (G. 1067/1)

ibtidā'ında: *i.+ında* Ar. bir işi ilk defa ortaya koyma. / *ibtidā' inde*: *ibtidā* Ar. başlama. ; *'i.+e* Ar. bir kimsenin yanı, makamı, huzuru. (G. 1658/3)

- ibtidā‘ide: *i.+de* Ar. ilk defa karşılaşılan, alışılmamış bir iş yapma. / ibtidā ‘ide: *ibtidā* Ar. başlama. ; ‘*i.+e* Ar. bayram. (G. 1586/1)
- ibtidā‘isi: *i.+si* Ar. örneksiz olarak yapılmış, yaratılmış. / ibtidā ‘īsī: *ibtidā* Ar. başlama. ; ‘*īsī* Ar. İsa peygamber. (G. 2046/2)
- ibtidār: *ibtidār* Ar. bir işe hızlıca başlamak. / ibdi dār: *i.+di* T. ip. ; *dār* Far. darağacı. (Kt. 95/1-2)
- ibtidārında: *i.+ında* Ar. süratle bir işe koyulma. / ibtidā rinde: *ibtidā* Ar. başlama, başlangıç. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. (G. 1377/1)
- ibtilālī: *i.+lı* Ar. müptela olmak, düşkün olmak. / ibtilālī: *i.+i* Ar. ıslanmak. (G. 616/1)
- ictinā ber: *ictinā* Ar. ağaçtan meyve toplama. ; *ber* Far. meyve. / ictināb er: *ictināb* Ar. kaçınma, uzak durma. ; *er* T. er, yiğit. (G. 780/1)
- ictināb olunur: *ictināb* Ar. sakınma, kaçınma. ; *o.-unur* T. olmak. / ictinā bulunur: *ictinā* Ar. meyve toplama. ; *b.-unur* T. bulmak. (G. 234/1)
- içer: *i.-er* T. içmek. / iğer: *iğer* [içeri] T. içeri, gönül. (G. 1018/1)
- içimi: *i.-imi* T. içmek. / içimi: *i.+imi* T. iç, gönül. (G. 2158/1)
- idd-i hār: *idd* Ar. güç. ; *hār* Far. diken. / iddiḥār: *iddiḥār* Ar. biriktirme, saklama. (G. 1377/2)
- idi bedānī: *i.-di* T. imek. ; *b.+ı* Far. kötüler. / Edibe dānī: *E.+e* Ar. Edib, şairin kendi mahlası. ; *dānī* Ar. yakın. (G. 2017/5)
- idi dār: *i.-di* T. imek fiili. ; *dār* Ar. mesken, konak. / gīr-i didār: ‘ālem-*gīr* Far. alemi kaplayan. ; *didār* Far. yüz, çehre. (G. 1046/2)
- idrā k’eylemmez: *idrā* Ar. bildirme, haber verme. ; *k’* [ki] Far. ki bağlacı. ; *e.-mez* T. eylemek, yapmak. / idrāk eylemez: *idrāk* Ar. anlama, idrak etme. ; *e.-mez* T. eylemek, yapmak. (G. 711/1)
- idrā kim: *idrā* Ar. bildirme, haberdar etme. ; *kim* T. kim, soru zamiri. / idrākim: *i.+im* Ar. idrak etme, anlama. (G. 443/2)
- iftirā kadem: *iftirā* Ar. iftira, töhmet. ; *kadem* Ar. ayak. / iftirāka dem: *i.+a* Ar. ayrılma, ayrılık. ; *dem* Far. an, zaman. (G. 2048/1)
- iftirāk ile: *iftirāk* Ar. ayrılma. ; *ile* T. ile bağlacı. / iftirā kıla: *iftirā* Ar. iftira, töhmet. ; *k.-a* T. kılmak, yapmak. (G. 1570/1)
- iftirākına: *i.+ına* Ar. ayrılma. / iftirā kına: *iftirā* Ar. iftira, töhmet. ; *kına* [hınā] T. < Ar. kına. (Kt. 194/1-2)

iftirâsı: *i.+ı* Ar. avını parçalama. / iftirâsı: *i.+sı* Ar. iftira, bir kimseye işlemediği bir suçu isnat etme. (G. 286/2)

igrâ biz: *igrâ* Ar. yüreklendirme, teşvik etme. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. / igrâbız: *i.+ız* Ar. uzaklaştırma. (G. 723/2)

igrâkına: *i.+ına* Ar. boğma. / igrâ kına: *igrâ* Ar. heveslendirme, teşvik etme. ; *k.+a* T. kın, kılıf. (G. 1701/1)

ihlâ şadef: *ihlâ* Ar. boşaltma. ; *şadef* Ar. sedef, inci kabuğu. / ihlâşa def: *i.+a* Ar. içtenlik, doğruluk. ; *def* Far. def, vurmali bir musikî aleti. (G. 760/1)

ihlâşıla: *i.+ıla* Ar. içtenlik, dürüstlük. / ihlâ şıla: *ihlâ* Ar. boşaltma, boş bırakma. ; *şıla* Ar. akrabaya kavuşma. (R. 167)

ihrâcı: *i.+ı* Ar. ihraç, dışarı çıkarma. / aḥ râcî: *aḥ* Ar. kardeş. ; *râcî* Ar. rica eden, isteyen. (G. 1974/1)

ihrâka dem: *i.+a* Ar. dökme, akıtma. ; *dem* Ar. kan. / ihrâ kadem: *ihrâ* Ar. giydirmе, giyindirme. ; *kadem* Ar. ayak. (R. 52)

ihtilâ cenân: *ihtilâ* Ar. taze ot biçme, derme. ; *cenân* Ar. kalp, gönül. / ihtilâca nân: *i.+a* Ar. çarpıntı, çarpıntıya tutulma. ; *nân* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda.. (G. 1010/1)

ihtilâ seherî: *ihtilâ* Ar. biçme, ot biçme. ; *seherî* Far. > Ar. sabah vakti. / ihtilâsa harî: *i.+a* Ar. alma, kapma. ; *harî* Ar. layık, müstehak. (G. 2069/1)

ihtilâ ṭib ile: *ihtilâ* Ar. ot biçme. ; *ṭib* Ar. güzel koku, güzel kokulu şey. ; *ile* T. ile bağlacı. / ihtilâṭı bile: *i.+ı* Ar. karışma, iç içe girme. ; *b.-e* T. bilmek. (Kt. 134/1-2)

ihtilâcından: *i.+ından* Ar. kalp çarpıntısı. / ihtilâ cinden: *ihtilâ* Ar. yalnız kalma, kurtulma. ; *c.+den* Ar. cin, gözle görülmeyen bir varlık. (G. 1119/1)

ihtilâsı: *i.+ı* Ar. kapma, çalma. / ihtilâsı: *i.+sı* Ar. çarpıntı, kalp çarpması. (G. 1176/1)

ihtilâsına: *i.+ına* Ar. kapma, çalma. / ihtilâ sine: *ihtilâ* Ar. yalnız kalma. ; *sine* Ar. uyuklama, bir an uyuma. (G. 1370/1)

ihtimâ licâm: *ihtimâ* Ar. kaçınma, sakınma. ; *licâm* Ar. gem. / ihtimâl-i câm: *ihtimâl* Ar. ihtimal, olasılık. ; *câm* Far. kadeh. (G. 701/5)

ihtimâlar: *i.+lar* Ar. sakınma, kaçınma. / ihtimâl er: *ihtimâl* Ar. ihtimal, olasılık. ; *er* T. er, kişi. (G. 1649/2)

ihtiyâr: *ihtiyâr* Ar.>T. yaşlı, ihtiyar. / ihtiyâr: *ihtiyâr* Ar. tercih, seçme. (G. 1494/1)

- iẖtiyārāt: *iẖtiyārāt* Ar. istekler, kararlar. / iẖtiyār at: *iẖtiyār* Ar. yaşlı. ; at T. at. (G. 1952/1)
- ikrāhında: i.+ında Ar. zorlama, mecbur etme. / ikrā Hinde: *ikrā* Ar. kiraya verme. ; H.+e Ar. İslâm fikhında temsilî bir kişilik. (G. 1327/1)
- iktidār āh: *iktidār* Ar. iktidar, güç yetirebilme. ; āh Far. inleme sesi. / iktidā rāh: *iktidā* Ar. tabi olma, uyma. ; rāh Far. yol. (R. 475)
- iktiḥāl: *iktiḥāl* Ar. sürme çekme. / ikti ḥāl: *ikti* T. ekşi. ; ḥāl Ar. hâl, durum. (G. 1420/1)
- iktinān: *iktinān* Ar. saklanma, gizlenme. / ikti nān: *ikti* T. acımtırak veya ekşimtırak. ; nān Far. ekmek. (G. 142/1)
- iktirā‘ı: i.+ı Ar. seçme, elde etme. / ikti rā‘î: *ikti* T. acımtırak veya ekşimtırak. ; rā‘î Ar. çoban. (G. 260/1)
- ilgādir: i.+dır Ar. ortadan kaldırmak. / il gādir: *il* T. insanlar, halk. ; gādir Ar. kötülük eden, haksızlık yapan. (G. 483/1)
- ilhā meyle: *ilhā* Ar. boş şeylerle meşgul etme. ; m.+le Far. şarap. / ilhām eyle: *ilhām* Ar. gönle düşen düşünce. ; eyle- T. eylemek. (G. 1354/1)
- ilhāmî: *ilhāmî* Ar. ilhama ait. / ilhā mı: *ilhā* Ar. boş şeyler meşgul ettirme. ; mı T. mı, soru eki. (G. 2160/1)
- ilḳā-yı dide: *ilḳā* Ar. atma, bir yere koyma. ; dide Far. göz. / ḳayidide: ḳ.+de Ar. komutanlık, öncülük. (G. 1736/4)
- ilticām: ilticām Ar. dizginleme, gemi sıkma. / ilticām: i.+m Ar. sığınma. (G. 1129/1)
- iltihā behīme: *iltihā* Ar. oynama, oyalanma. ; behīme Ar. dört ayaklı hayvan. / iltihāba hīme: i.+a Ar. alevlenme, ateşlenme. ; hīme Far. odun, kütük. (G. 204/1)
- iltihā-be-dām anı: *iltihā-be-dām* Ar. Far. tuzağa düşmüş. ; anı T. onu. / iltihāba dāmānı: i.+a Ar. alevlenme, tutuşma. ; d.+ı Far. etek. (G. 1931/1)
- iltihāka merde: i.+a Ar. iltihak, katılma. ; m.+e Ar. adam, kişi. / iltihā ḳamerde: *iltihā* Ar. sakal bırakma. ; ḳ.+de Ar. kamer, ay gezegeni. (R. 440)
- ‘imāmeyi: ‘i.+yi Ar. sarık, erkeklerin başlarına sardıkları kumaş. / ‘amā meyi: ‘amā Ar. kör, görme özür. ; m.+i Far. şarap. (G. 1959/1)
- ‘imāmeyle: ‘i.+yle Ar. sarık, imame. / ‘amā meyle: ‘amā Ar. körlük. ; m.+le Far. şarap. (R. 236)

īmān: *īmān* Far. < Ar. ince ve beyaz yılanlar. / *īmān*: *īmān* Ar. iman, akide, İslâm inanişi. (G. 1045/1)

īmāna: *i.+a* Ar. iman, inanç. / *īmā ne*: *īmā* Ar. ima, hatırlatma. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 104)

īmāniñ: *i.+iñ* Ar. iman, inanma. / *īmāniñ*: *i.+niñ* Ar. ima, değinme. (G. 826/2)

īmāniñ: *i.+niñ* Ar. ima, değinme. / *īmāniñ*: *i.+iñ* Ar. iman, inanma. (G. 1770/6)

imlā kıla: *imlā* Ar. doldurma. ; *k.-a* T. kılmak, yapmak. / *imlāk ile*: *imlāk* Ar. yoksulluk, eli boş olmak. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1568/3)

imlākına: *i.+ina* Ar. yoksulluk, eli boş olmak. / *imlā kına*: *imlā* Ar. doldurmak. ; *k.+a* T. kın, kılıf. (G. 1701/2, R. 459)

imsā kinān: *bī-imsā* Far. Ar. akşamı beklemeden. ; *kinān* Ar. örtme. / *imsāk-i nān*: *imsāk* Ar. el çekme, sakınma, uzak durma. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 859/1)

inā imā: *inā* Ar. kap. ; *īmā* Ar. ima, işaret. / *inā'i mā*: *i.+i* Ar. kap. ; *mā* Ar. su. (G. 1534/2)

inābe-cū: *inābe-cū* Ar. Far. tevbeyi arayan. / *inā-be-cū*: *inā-be-cū* Ar. Far. kapları akarsuya dönük olan, kaplarını suya hasretmiş. (G. 160/1)

inābeden: *i.+den* Ar. günahlara tevbe edip doğruya yönelme. / *inā-beden*: *inā* Ar. kap kakak. ; *beden* Ar. beden. (G. 1047, G. 1100/1)

inaḥada: *i.+da* Ar. çöeltme veya yere uzatma. / *inā ḥade*: *inā* Ar. kap kakak. ; *ḥ.+e* [ḥadd] Ar. yanak. (Kt. 99/1-2)

ināma: *i.+ma* Ar. kap kakak. / *ināme*: *ināme* Ar. uyutma, uykuya yatırma. (G. 339/2)

ināmeyî: *ināmeyî* Ar. Far. uykulu olma. / *inā meyi*: *inā* Ar. kap kakak. ; *m.+i* Far. şarap. (G. 1958/2)

inā'et: *inā'et* Ar. üşenme, geciktirme. / *inā et*: *inā* Ar. kap kakak. ; *et* T. et. (G. 1540/2, G. 1699/1)

incāz: *incāz* Ar. yerine getirme. / *in-cāz*: *in-cāz* Ar. cayiz ederse, cevaz verirse anlamında bir ifade. (G. 228/2)

incidir: *i.+dir* T. inci, bir değerli taş. / *incidir*: *i.-ir* T. incitmek, rahatsızlık vermek. (Nz. 47)

indirās: *indirās* Ar. yıkılma. / *indi rās*: *i.-di* T. inmek. ; *rās* Far. yol. (G. 1610/1)

inficār: *inficār* Ar. fişkırmak. / *enf-i cār*: *enf* Ar. burun. ; *cār* Ar. komşu. (G. 501/2)

infiṭārī: *i.+ı* Ar. yarılma, ortaya çıkarılma. / enfi ṭārī: *e.+i* Ar. burun. ; ṭārī Ar. ansızın ortaya çıkan, görünen. (G. 397/3)

in'idām: *in'idām* Ar. yok olma. / in'idām: *in* Far. bu, işaret sıfatı. ; 'idām Ar. idam, yoketme. (G. 1743/3)

inṣāf: *inṣāf* Ar. insaf, adil olma. / inṣāf: *inṣāf* Ar. yarıya ulaşma. (R. 128)

insān: *insān*-ı 'ayn Ar. gözbebeği. / insān: *insān* Ar. insan, Ademoğlu. (G. 702/2)

insāniñ: *i.+nñ* Ar. insan. / insāniñ: *i.+nñ* Ar. unutmak, unutkanlık. (G. 826/1)

insāniyyet: *insāniyyet* Ar. insanlık, insana ait özellikler. / insā niyyet: *insā* Ar. unutturma. ; *niyyet* Ar. niyet, maksat. (Kt. 235/1-2)

ins-i lāb: *ins* Ar. insanlar. ; *lāb* Far. aciz, güçsüz. / insilāb: *insilāb* Ar. yok olma, ortadan kalkma. (G. 1729/2)

insicām: *insicām* Ar. akma. / üns-i cām: *üns* Ar. alışma, uyum. ; cām Far. kadeh. (G. 1111/2)

intifā 'İsā ile: *intifā* Ar. yok olma, aradan çıkma. ; 'İsā Ar. İsa peygamber. ; *ile* T. ile bağlacı. / intfā'ı sā'ile: *i.+ı* Ar. faydalanma. ; *s.+e* Ar. dilenen, dilenci. (G. 1534/1)

intihāb oluna: *intihāb* Ar. yağma ile mal alma. ; *o.-una* T. olmak. / intihā buluna: *intihā* Ar. bitme, sona erme. ; *b.-una* T. bulmak. (G. 1379/3)

intihācın: *i.+in* Ar. yolu bulma, varma. / intihā cin: *intihā* Ar. son, nihayet. ; *cin* [cinn] Ar. cin, varlığına inanılan bir canlı. (Kt. 57/1-2)

intimā derde: *intimā* Ar. bağlanma, mensup olma. ; *d.+e* Far. dert, keder. / māderde: *m.+de* Far. anne. (G. 1408/1)

intimā idesi: *intimā* Ar. bir yerden başka bir yere uçmak. ; *i.-desi* T. imek. / mā'idesi: *m.+si* Ar. sofrası. (G. 1988/1)

intimā mīle: *intimā* Ar. mensup olma. ; *m.+e* Ar. göze sürme çekmeye yarayan bir alet. / temāmīle: *t.+ile* Ar. tamam, eksiksiz. (G. 1726/1)

i'ādede: *i.+de* Ar. iade, geri çevirme. / iddi'ā dede: *iddi'ā* Ar. iddia, ayak diretme. ; *dede* T. dede. (G. 1409/1)

i'dāda: *i.+a* Ar. hazırlama. / a'dāda: *a.+da* Ar. düşmanlar. (G. 1309/3)

i'dāma sā'ī: *i.+a* Ar. yoketme, ortadan kaldırma. ; sā'ī Ar. çalışan. / a'dā-mesā'ī: *a'dā-mesā'ī* Ar. düşmanlar gibi çalışmaları olan, mesayisi düşmanca olan. (G. 255/1)

i' lā māh: *i' lā* Ar. yüceltme, yüce tutma. / *māh* Far. ay gezegeni. / i' lām āh: *i' lām* Ar. bildirme, haber verme. ; *āh* Far. T. ah, inleme sesi. (G. 1937/1)

i' lānīñ: *i.+nī* Ar. ilan etme, açığa vurma. / i' lānīñ: *i.+nīñ* Ar. yükseltme. (G. 824/2)

i' lānīñ: *i.+nīñ* Ar. yükseltme, yukarı kaldırma. / i' lānīñ: *i.+nī* Ar. ilan, açığa vurma, açıklama. (Kt. 140/1-2)

i' tidādına: *i.+ma* Ar. gururlanma. / i' tidā dīne: *i' tidā* Ar. zulüm, haksızlık. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1404/2)

i' tinā kade: *i' tinā* Ar. itina, özen. ; *k.+e* Ar. boy, endam. / i' tināka da: *i.+a* Ar. birbirinin boynuna sarılmak, kucaklaşmak. ; *da* T. de, da bağlacı. (G. 1704/2)

i' tināk ile: *i' tināk* Ar. boynuna sarılma. ; *ile* T. ile bağlacı. / i' tinā kıla: *i' tinā* Ar. itina, özen. ; *k.-a* T. kılmak, yapmak. (G. 1570/2)

ipek: *ipek* T. ipek kumaşı. / dīde-i pek: *dīde-i* Far. göz. ; *pek* [pāk] Far. temiz, saf. (G. 870/2)

ir gād: *ir* T. erken. ; *gād* Ar. geç. / ırğād: *ırğād* Rm. işçi, amele. (G. 1032/1)

irāda: *ī.+da* Ar. ateşin ortaya çıkması, ateşin alevlenmesi, parlaması. / irāda: *ī.+a* Ar. açıklama, getirme, söyleme. (G. 1357/2)

irāde-kūş-ı derāy-ı bāde: *irāde-kūş* Ar. Far. isteğini ortaya koyan. ; *derāy* Far. çingirak. ; *bāde* Far. şarap. / arada kūşide rāy-ı bāda: *a.+da* T. ara. ; *kūşide* Far. çalışmış, çabalamış. ; *rāy* Ar. rey, görüş, kanaat. ; *b.+a* Far. rüzgar, yel. (G. 1294/2)

irādına: *ī.+ma* Ar. söyleme, konuşma. / irā dīne: *irā* Ar. iyilikte bulunma. ; *d.+e* Ar. din. (R. 398)

irşādını: *i.+ını* Ar. irşat, bilgilendirme, aydınlatma. / irşā dīni: *irşā* Ar. rüşvet verme. ; *d.+i* Ar. din. (R. 571)

irtikā buluna: *irtikā* Ar. yukarı doğru çıkma. ; *b.-una* T. bulmak. / irtikāb oluna: *irtikāb* Ar. bekleme, gözetleme. ; *o.-una* T. olmak. (G. 1379/2)

irtikāb ile: *irtikāb* Ar. bir şeyi uygun olmayan bir yolla elde etme, ele geçirme. ; *ile* T. ile, hâl eki. / irtikā bile: *irtikā* Ar. yükselme. ; *b.-e* T. bilmek eylemi. (G. 1531/2)

irtişā hedmi: *irtişā* Ar. rüşvet alma, rüşvetçilik. ; *h.+i* Ar. yıkma, harap etme. / müşāhed mi: *müşāhed* Ar. görülmüş, müşahede edilmiş. ; *mi* T. soru eki. (G. 1814/2)

ise merde: *ise* T. ise. ; *m.+e* Far. adam, kişi. / -yı semerde: -yı Far. izafet harfi. ; *s.+de* Ar. gece sohbeti. (G. 1331/2)

ishā biz: *ishā* Ar. durdurmak. ; *biz* T. biz, şahıs zamir. / *ishābız*: *i.+ız* Ar. çok konuşan, geveze. (G. 723/1)

ishā line: *ishā* Ar. yanılma, yanılığa düşme. ; *i.+e* Ar. yumuşaklık, gevşeklik. / *ishāline*: *i.+ine* Ar. yumuşatma, gevşetme. (G. 1769/1)

ishāle: *i.+e* Ar. ishal, bir bağırsak rahatsızlığı. / *is hāle*: *is* T. is, duman kalıntısı. ; *hāle* Far. hale, güneş veya ay etrafında zaman zaman görülen ışık dairesi. (R. 301)

iskār eder: *iskār* Ar. sarhoş etme. / *is kār* eder: *is* T. is, duman kalıntısı. ; *kār* et- Far. etki etmek. (G. 394/1)

iskār: *iskār* Ar. sarhoş etme. / *is kār*: *is* T. is, duman izi. ; *kār* et- T. etki etmek. (G. 724/2)

İslāma cīd: *ī.+a* Ar. İslām dini. ; *cīd* Ar. boyun. / *mecīde*: *mecīd* Ar. seçkin, şan ve şeref sahibi. (G. 1742/4)

İsrāfilī: *isrāfilī* Ar. kıyametin kopuşunu başlatacak olan suru üfürecek büyük melek. / *isrā fili*: *isrā* Ar. yürütme. ; *f.+i* Ar. fil. (R. 545)

İstānbūla: *ī.+a* T. İstanbul. / *istin bula*: *i.+in* Ar. dip, makat, delik. ; *b.-a* T. bulmak. (G. 1319/1)

istemezinde: *i.+inde* T. istemez, istemeyen kişi. / *isteme zinde*: *i.-me* T. istemek. ; *zinde* Far. diri, sağ. (G. 1313/1)

ister kālī: *i.+r* T. istemek. / *arqālī*: *a.+ı* T. arka, destek, dayanak. (R. 221)

ister semde: *i.-r* T. istemek eylemi. ; *s.+de* Ar. zehir. / *istersem de*: *i.-rsem* T. istemek eylemi. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1681/2)

ister semūm: *i.-r* T. istemek. ; *semūm* Ar. sıcak ve zararlı rüzgar. / *isterse mūm*: *i.-rse* T. istemek. ; *mūm* Far. mum. (G. 1139/1)

isti lāne: *i.+i* Ar. alt, dip, kadın cinsel organı. ; *lāne* Far. yuva. / *istilā ne*: *istilā* Ar. istila, kaplama, zorla elde etme. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 420/1)

isticār: *isticār* Ar. kiralama. / *isti cār*: *i.+i* Ar. dışkılama deliği. ; *cār* Ar. komşu. (G. 394/2)

istīcārī: *i.+ı* Ar. kiralama, kira ile tutma. / *isti cārī*: *i.+i* Ar. dip, kış. ; *cārī* Ar. akan. (G. 1991/2)

istif rāğ: *istif* T. istif, dizilme. ; *rāğ* Far. dağ eteğinde yer alan bahçe. / istifrāğ: *istifrāğ* Ar. kusma. (G. 117/3)

istikrāh: *istikrāh* Ar. kerih görme, tiksınme. / istek rāh: *istek* T. istek, arzu. ; *rāh* Far. yol. (Kt. 40/1-2)

istilāda: *i.+da* Ar. istila etme, yayılma. / istilāda: *i.+a* Ar. çocuk isteme. (R. 597)

istilām: *istilām* Ar. hacıların Mekke'de Hacerü'l-esved denilen taşla el sürmesi. / isti lām: *i.+i* Ar. dip, makat, kış. ; *lām* Ar. Arap alfabesinde bir harf, harf-i cerden "li"yi karşılar ki anlamı "için"dir. (Kt. 73/1-2)

istimsākin: *i.+in* Ar. kendini tutma, kendine hakim olma. / istim sākin: *i.+im* Ar. ip, alt. ; sākin Ar. Sakin, durgun, rahat. (G. 1109/1)

istintāc: *istintāc* Ar. netice alma. / istin tāt: *i.+in* Ar. dışkılama deliği. ; *tāt* Ar. taç. (G. 409/1)

istirāk: *istirāk* Ar. çalma, bir şeyi başkasından çalma. / ister ak: *i.-r* T. istemek. ; *ak* T. ak, beyaz, temiz. (Mf. 95)

istirhāş: *istirhāş* Ar. bir şeyi ucuza sayma. / ist irhāş: *ist* Ar. dip, kış, makat. ; *irhāş* Ar. fiyat düşürme. (R. 548)

iş arasin: *iş* T. iş, uğraş. ; *a.-sin* T. aramak. / işāresin: *i.+sin* Ar. işaret. (G. 1154/2)

iş bilemez: *iş b.-emez* T. iş bilmek, işten anlamak. ; dış bilemez: *dış b.-mez* T. dış bilmek, göz dikmek. (R. 91)

iş er: *iş* T. iş, uğraş. ; *er* T. er, kişi, adam. / işer: *i.-r* T. işemek, bevletmek. (G. 2107/1)

iş hādī: *iş* T. iş, uğraş. ; *hādī* Ar. doğru yola ileten, kılavuz. / işhādī: *i.+ı* Ar. şahit getirme, tanık getirme. (G. 1976/2)

iş: *iş* T. eş, benzer. / iş: *iş* T. iş, meşguliyet. (G. 2029/2)

işbā': *işbā'* Ar. karnını doyurma, doyma. / iş bā': *iş* T. iş, uğraş. ; *bā'* Ar. güç, kuvvet. (G. 1672/1)

işfāk: *işfāk* Ar. lütufta, bağışta bulunma. / iş fāk: *iş* T. iş, uğraş. ; *fāk* Far. köreltme, çıkmaza sokma. (G. 1999/2)

işhādī: *i.+ı* Ar. tanık getirme, delil sunma. / iş hādī: *iş* T. iş, uğraş. ; *hādī* Ar. doğruya ileten, kılavuz. (G. 2171/1)

işitmeye: *i.+meye* T. işitmek, (işitmesin). / iş itmeye: *iş* T. iş, çalışma. ; *i.+meye* T. etmek, yapmak, (etmesin, etmesin diye). (G. 1342/2)

iş‘ār: *iş‘ār* Ar. bildirme, haber verme. / iş ‘ār: *iş* T. iş, uğraş. ; ‘ār Ar. ar, utanma, haya. (G. 2130/1)

iş‘ārı: *i.+ı* Ar. bildirme, haberdar etme. / iş ‘ārı: *iş* T. iş, uğraş. ; ‘ārı Ar. arı, temiz, saf. (R. 467)

işrākı: *i.+ı* Ar. doğma, ortaya çıkma. / iş rākı: *iş* T. iş, uğraş. ; *rākı* Ar. yükselmiş. (G. 2125/1)

işte kāsına: *işte* T. iste. ; *k.+ına* Ar. kâse, kadeh. / iştikāsı ne: *i.+sı* Ar. şikayet etme, yakınma. ; *ne* T. ne. (G. 1369/3)

iştihārında: *i.+ında* Ar. şöhet bulma, ün kazanma. / iştihā rinde: *iştihā* Ar. iştah, istek. ; *r.+e* Far. rint, laubali, kayıtsız adam. (G. 1254/2)

iştirā k’eyler: *iştirā* Ar. satın alma. ; *k’[ki]* Ar. ki bağlacı. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / iştirāk eyler: *iştirāk* Ar. iştirak, katılma. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 427/1)

iştirā keser: *iştirā* Ar. satın alma. ; *k.-er* T. kesmek. / iştirāke ser: *i.+e* Ar. iştirak, katılma. ; *ser* Far. baş, kafa. (G. 442/1)

iştirākım: *i.+im* Ar. ortaklık, beraberlik. / iştirā kim: *iştirā* Ar. satın alma. ; *kim* T. kim, soru zamiri. (R. 120)

iştİYākı: *i.+ı* Ar. iştİYak, özlem. / işte yākı: *işte* T. iste. ; *yākı* T. yakı. (G. 583/1)

it yan: *it-* T. itmek, uzaklaştırmak. ; *yan* T. yan, kenar. / ityān: *ityān* Ar. söyleme, isbat etme. / it yanıñdan: *it* T. it, köpek. ; *yan* T. yan, kenar. (R. 112)

it yerine: *it-* T. etmek, yapmak. *y.+ne* T. layık ve uygun olan yer. / it yerine: *it* T. it, köpek. ; *y.+ine* T. konum, değer. (Nz. 25)

itāve: *itāve* Ar. rüşvet. / it ava: *it* T. it, köpek. ; *a.+a* T. av. (Mf. 45)

ithāfi: *i.+ı* verilme, sunma. / it hāfi: *it-* T. etmek. ; *hāfi* Ar. yalınayak. (G. 1994/2)

itkān et: *itkān* Ar. sağlamlaştırma. ; *et-* T. etmek, yapmak. / it kan et: *it-* T. etmek, yapmak. ; *kan et-* T. savaşmak, kavga etmek. (R. 577)

itkān: *itkān* Ar. muhkem, sağlam kılma. / it kan: *it* T. it, köpek. ; *kan* T. kan. (G. 1122/1)

itkān: *itkān* Ar. sağlamlaştırma. / it kan: *it* T. it, köpek. ; *kan et-* T. savaşmak, kavga etmek. (G. 355/2, G. 1957/1)

itlāf: *itlāf* Ar. telef etme, yok etme. / it lāf: *it* T. it, köpek. ; *lāf* Far. laf, boş lakırtı. (G. 1552/1)

ittikā düşer: *ittikā* Ar. dinen yasaklanan şeylerden kaçınma. ; *d.-er* T. düşmek. /
ittikād üşer: *ittikād* Ar. ateş tutuşturma. ; *ü.-er* T. üş-, üşüşmek, yığılmak.
(G. 425/1)

‘iyān: ‘*iyān* Ar. saf, temiz, samimi. / ‘iyān: ‘*iyān* Ar. ayan, görünür, aşikar. (G. 662/4)

‘izām: ‘*izām* Ar. ulular, büyükler. / ‘izām: ‘*izām* Ar. kemikler. (G. 1627/1)

izcā: *izcā* Ar. defetme, sürüklenme. / iz cā: *iz* T. iz, işaret, belirti. ; *cā* Far. yer. (G. 1635/1)

izhād ile: *izhād* Ar. kötü bir işten el çekme, uzak durma. ; *ile* T. ile bağlacı. / izhā
dile: *izhā* Ar. güzel ve iyi iş yapma. ; *d.+e* Far. gönül. (G. 1682/1)

iz‘ān-ı leṭāyif: *iz‘ān* Ar. anlama gücü, kavrayış. ; *leṭāyif* Ar. latifeler. / iz‘ānile ṭāyif:
i.+ile Ar. anlama gücü, kavrayış. ; *ṭāyif* Ar. tavaf eden. (G. 395/1)

ḳabā: *ḳabā* Ar. kaftan, üstte giyilen elbise. / ḳaba: *ḳ.+a* T. kap. (G. 20/1)

ḳabā: *ḳabā* Ar. üstte giyilen elbise. / ḳaba: *ḳaba* T. kaba, iri görünümlü. (G. 206/5)

ḳabā: *ḳabā* Ar. üstte giyilen elbise. / ḳaba: *ḳaba* T. kaba, kalın. (G. 1868/2)

ḳabāyile: *ḳ.+yile* Ar. üste giyilen bir elbise çeşidi. / ḳabāyile: *ḳ.+e* Ar. kabileler. (G. 1492/1)

ḳabāyil: *ḳabāyil* Ar. kabileler, aşiretler. / ḳabā yıl: *ḳabā* Ar. üstte giyilen elbise. ; *yıl*
T. yıl, sene. (Kt. 2/1-2)

ḳabāyil: *ḳabāyil* Ar. kabileler. / ḳaba yıl: *ḳaba* T. kaba, sert. ; *yıl* T. yel, rüzgar. (G. 1910/1)

ḳaç ādem: bir ḳaç T. birkaç, bir miktar. ; *ādem* Ar. adam. / ḳaç a dem: *ḳaç-* T.
kaçmak, uzaklaşmak. ; *a* T. a, bir ünlem. ; *dem* Ar. kan. (G. 252/1)

ḳaçan: *ḳaçan* T. ne zaman. / ḳaçan: *ḳaçan* T. kaçan, bir şeyden uzaklaşan, uzak
duran. (G. 263/1)

ḳaçar: *ḳ.-ar* T. kaçmak. / ḳaçar: *ḳaçar* T. kaçar, her defasında kaç tane. (G. 359/2)

ḳader: *ḳader* Ar. kader, alinyazısı. / ḳadar: *ḳadar* T. kadar, miktar. (G. 500/5)

ḳadi rāye: *ḳ.+i* Ar. boy, endam. ; *rāye* Ar. sancak, bayrak. / Ḳadīr aya: *Ḳadīr* Ar.
sonsuz kudret sahibi olan Tanrı. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1467/1)

ḳadi rinde: *ḳ.+i* Ar. boy. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / ḳadīrinde: *ḳ.+inde*
Ar. kuvvet ve kudret sahibi. (G. 1368/8)

kaḍide: bālā-*k.+de* Far. Ar. uzun boyluluk. / kaḍide: *k.+e* Ar. kurutulmuş et. (G. 1742/3)

kaḍid-i māde: *kaḍid* Ar. kurutulmuş et. ; *māde* Far. dişi. / kaḍi dimāda: *k.+i* Ar. boy. ; *d.+da* Ar. kanlar. (G. 1294/1)

kaḍir: *kaḍir* Ar. güç ve kuvvet sahibi. / gādir: *gādir* Ar. gadreden, kötülükte bulunan. (G. 880/1)

kaḍiri gādir: *k.+i* Ar. kadir, güç sahibi. ; *gādir* Ar. fenalık eden, kötülük yapan. / taḥḫikā dirīgādir: *taḥḫikā* Ar. gerçekten, hakikaten. ; *d.+dır* Far. eyvah, yazıklar olsun. (G. 188/2)

kāf: *kāf* Ar. Arap alfabesinde bir harfin adı. / kāf: *kāf* Far. yırtık, yarık. (G. 127/5)

kāf-ı: *kāf* Far. yırtık, yarık. / kāfi: *kāfi* Ar. kafi, yeterli. (G. 127/5, G. 1994/3)

kāfi: *kāfi* Ar. kafi, yeterli. / şikāfi: *şikāfi* Far. yırtığa, yarığa ait. (G. 213/1)

kāfile: *kafile* Ar. kafele, beraber yolculuk eden topluluk. / Kāf ile: *Kāf* Ar. masallarda yer alan efsanevi bir dağ. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1624/1)

kāhinde: *k.+da* Ar. kehanetde bulunan. / kāhında: *k.+ında* Far. saman. (G. 1196/1)

Ḳahramān: *Ḳahramān* Far. İranlı mitolojik kahramanı. / ḳahr emān: *ḳahr* Ar. kahr. ; *emān* Ar. eman, güven. (G. 641/1)

Ḳahramānı: *k.+ı* Far. İranlı mitolojik kahramanı. / ḳahra Mānī: *k.+a* Ar. kahr, yoketme. ; *Mānī* Far. ünlü Çin ressamı. (Kt. 20/1-2)

kāl: *kāl* Ar. söz, laf. / ḳal: *ḳal* T. madenin eritilerek saflaştırılması. (R. 221)

kāl: *kāl* Ar. söz. / ḳal: *ḳal* T. maden ergitme. / ḳal: *ḳal*- T. kalmak. (R. 254)

kalāšet: *kalāšet* Ar. kısıklık, bodurluk. / ḳal aş et: *ḳal*- T. kalmak. ; *aş* T. pişirilerek hazırlanan yemek. ; *et* T. et. (G. 1488/1)

kalāyile: *k.+e* Ar. az olanlar. / ḳalay ile: *ḳalay* T. kalay, madeni kapların kalaylanmasına kullanılan madde. ; *ile* T. ile bağlacı. / ḳala yıla: *k.-a* T. kalmak. ; *y.+a* T. yıl, sene. (Kt. 213/1-2)

kālebed: *kālebed* Ar. beden, kalıp. / kāle bed: *kāle* Far. kumaş. ; *bed* Ar. kötü. (G. 1398/1)

kalender: *kalender* Ar. kalender, pervasız, rint. / ḳalan der: *k.-an* T. kalmak. ; *der* Far. kapı. (G. 1509/1)

kalenderi: *kalenderi* Far. kalender, rint. / ḳalan deri: *k.-an* T. kalmak. ; *deri* T. deri. (G. 1960/1)

ķālib-i cānūñ: *ķālib* Ar. kalıp, beden. ; *c.+iñ* Far. can. / ķāl-i bī-cānūñ: *ķāl* Far. söz. ; *b.+niñ* T. cansız, ruhsuz. (G. 818/2)

ķalkān: *ķ.-an* T. kalkmak, kalkışmak. / ķalkān: *ķalkān* T. kalkan, bir savaş aleti. (G. 891/1)

ķan un: *ķan* T. kan. ; *un* T. un, öğütölmüş tahıl. / ķānūn: *ķānūn* Ar. kanun, yasa, kural. (G. 1874/2)

ķanā dil: *ķanā* Ar. mızrak, uzun değnek. ; *dil* T. dil. / ķānādīl: *ķānādīl* Ar. kandiller, lambalar. (G. 840/1)

ķānādīle: *ķ.+e* Ar. kandiller. / ķānadile: *ķ.+ile* T. kanat. (G. 573/1)

ķandır: *ķ.+dır* T. kan. / ķandır: *ķ.-dır* T. suya kanmak, doysıya içmek. (G. 531/2)

ķanı: *ķanı* T. hani, nerede? / ķanı: *ķ.+ı* T. kan. (G. 2034/3)

ķanıñ: *ķanıñ* Ar. ümütsüzler. / ķanı ñin: *ķ.+ı* T. kan. ; *ñin* Ar. kil, toprak. (G. 495/1)

ķāni'-i sāye: *ķāni'* Ar. kanaat eden, elindekiyle yetinen. ; *sāye* Far. gölge. / ķan-ı 'İsāya: *ķan* T. kan. ; *'İ.+ya* Ar. İsa peygamber. (G. 1521/2)

ķānit: *ķānit* Ar. dindar, itaatkar. / ķan it: *ķan* T. kan. ; *it* T. it, köpek. (Mf. 106)

ķānūn: *ķānūn* Ar. kanun, yasa. / ķan un: *ķan* T. kan. ; *un* T. un, öğütölmüş tahıl. (R. 528)

ķapar: *ķ.-ar* T. kapmak, tutmak. / ķapar: *ķ.-ar* T. kapmak, el çabukluğuyla bir şeyi almak. (G. 203/1)

ķār: *ķār* et- Far. etki etmek, güç yetirmek. / ķār: zemzeme-*ķār* Ar. Far. ezgi yapan, ezgili söyleyen. (G. 574/1)

ķār: *ķār* et- Far. T. iş edinmek, meslek hâline getirmek. / ķār: *ķār* et- Far. T. etki etmek, tesir etmek, etkilemek. (R. 403)

ķara ķaytazı: *gīsū-ķara* Far. T. yelesi kara. ; *ķaytazı* T. ucunda saç örgüsü bulunan mızrak. / *ķıra ķay tāzı*: esb-i *ķ.+a* Far. T. kır at. ; *ķay* T. fırtına, bora. ; *tāzı* Far. tazı, av köpeği. (G. 1733/1)

ķarāh: *ķarāh* Ar. saf, halis. / *ķo rāh*: *ķo-* T. komak, bırakmak, terketmek. ; *rāh* Far. şarap. (R. 508)

ķārbānı: *ķ.+ı* Far. kervan. / ķār-ı bānı: *ķār* Far. iş. ; *bānı* Ar. bina eden, kuran. (G. 318/1)

ķardaş: *ķardaş* T. kardeş. / derd aş: *derd* Far. dert, keder. ; *aş* T. pişirilerek hazırlanmış yemek. / her daş: *her* Far. her. ; *daş* T. taş. (R. 526)

ğardaş: *ğardaş* T. kardeş. / *ğar daş*: *ğar* T. karmak, karıştırmak, harmanlamak. ; *daş* T. taş. (G. 1365/2)

kār-ı hem bār: *kār* Far. iş, uğraşı. ; *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *bār* Far. yük. / *kārihem kibār*: *k.+em* Ar. kötü gören, tiksinen. ; *kibār* Ar. büyükler, ulular, kibar. (G. 1215/1)

kār-ı heycā: *kār* Far. iş. ; *heycā* Ar. kavga, döğüş. / *kārih-i cā*: *kārih* Ar. beğenmeyen, tiksinen. ; *cā* Far. yer, mekan. (G. 287/1)

kār-ı sehā sır: *kār* Far. iş. ; *sehā* Ar. cömertlik. ; *sır* [sırr] Ar. sır, gizlenen şey. / *kār* ise *hāsir*: *sehā-kār* Ar. Far. cömert, bol ihsanda bulunan. ; *ise* T. ise. ; *hāsir* Ar. zararda olan, zarar eden. (G. 451/1)

ğarındaş: *ğarındaş* T. kardeş. / *ğarın daş*: *ğarın* T. karın, batın. ; *daş* T. taş. (Mf. 118)

ğarişagör: *ğarişagör*- T. bir araya gelerek, yüz yüze görmek. / *ğarişagör*: *ğarişagör*- T. birbirine karışarak, katılarak görmek. / *ğarişagör*: *ğarişagör*- T. karışarak, müdahale ederek görmek. (Nz. 14)

ğarişanı: *ğ.+ı* T. karışmak, başka bir şeyin içine girmek. / *ğari şanı*: *ğari* T. karı, evli kadın. ; *ğ.+ı* Ar. şan, özellik. (Ks. 12/1)

ğarişıklık: *ğarişıklık* T. karışıklık, kargaşa. / *ğar ışıklık*: *ğar* T. kar. ; *ışıklık* T. ışıklık, aydınlatan lamba vs. (G. 491/1)

kār-i hem ki bār: *kār* Far. iş. ; *hem* [hemm] Ar. dert, keder. ; *ki* Far. ki bağlacı. ; *bār* Far. yük. / *kārihem kibār*: *k.+em* Ar. kerih gören, tiksinen. ; *kibār* Ar. büyükler, ulular. (G. 1215/1)

ğārī: *ğārī* Ar. okuyan, okuyucu. / *ğari*: *ğ.+ı* T. kar. / *ğari*: *ğari* T. karı, kadın. (R. 147)

kārihem: *k.+em* Ar. herhangi bir şeyden tiksinen. / *kār-ı hem*: *kār* Far. iş, uğraşı. ; *hem* [hemm] Ar. dert, keder. (G. 1070/1)

kārih-i dīvār: *kārih* Ar. tiksinen, uzak duran. ; *dīvār* Far. duvar. / *kārih* idi var: *kārih* Ar. tiksinen, uzak duran. ; *i-di* T. imek. ; *var* T. varlık, sahip olunan şeyler. (R. 344)

kārih-i zīne: *kārih* Ar. beğenmeyen, tiksinen. ; *zīne* Ar. zinet, süs, bezek. / *kār-ı hīzī* ne: *kār* Far. iş. ; *hīzī* Far. ipnelik. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1692/1)

kārihinde: *k.+inde* Ar. beğenmeyen, tiksinen. / *kār-ı Hinde*: *kār* Far. iş, uğraşı. ; *H.+e* Far. Hint, Hindistan. (Kt. 166/1-2)

ğarīn: *ğarīn* Ar. yakın. / *ğarın*: *ğarın* T. karın, batın. (Mf. 118)

ğarīne: *ğarīne* Ar. işaret, atıf, belirti. / *ğarīne*: *ğ.+e* Ar. yakın olan. (G. 1645/3)

karîne: *karîne* Ar. karine, ipucu. / *karı* ne: *karı* T. karı, evlenmiş kadın. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 579/1)

Ḳārūn: *Ḳārūn* Ar. Firavun'un adamlarından zenginliğiyle ünlü biri. / *kar* un: *kar* T. kar. ; *un* T. un, öğütölmüş tahıl. (G. 713/1)

kaşāyidi: *k.+i* Ar. kasideler. ; *kaşa* idi: *kaşa* Yun. kasa, sandık. ; *i-di* T. imek. (G. 2004/3)

kās-ı dīn: *kās* Ar. kâse, kap. ; *dīn* Ar. din. / *kās*idīn: *kās*idīn Ar. sürümsüzler, revaçta olmayanlar. (G. 1880/2)

kaşî rinde: *kaşî* Ar. uzak. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / *kaş*irinde: *k.+inde* Ar. kısa. (G. 1368/2)

kāsibîni: *k.+i* Ar. kazananlar, elde edenler. / *kās-ı bînî*: *kās* Ar. kase, kap. ; *bînî* Far. burun, koklama duyu organı. (Kt. 24/1-2)

kaşr: *kaşr* Ar. kasır, konak. / *kaşr*: *kaşr* Ar. kısaltma. (G. 42/5)

kaşr: *kaşr* Ar. kısaltma. / *kaşr*: *kaşr* Ar. kasır, konak. (G. 348/2)

kaş merde: *kaş* T. kaş. ; *m.+e* Far. adam, kişi. / *kaş*merde: *k.+de* Ar. maskara, alay, şaka. (R. 593)

kaşıdır: *k.+ıdır* T. kaş. / *kaş*ıdır: *k.-dır* T. kaşımak. (G. 558/1)

kavm-i 'Ād: *kavm* Ar. kavim, topluluk. ; 'Ād Ar. Ad kavmi, bir kavim adı. / *kov* me'ād: *kov-* T. kovmak, uzaklaştırmak. ; *me'ād* Ar. dönülecek yer, ahiret. (G. 1347/1)

kayd ad: *kayd* Ar. kayıt. ; *ad* T. ad, isim. / *mey* dad: *mey* Far. şarap. ; *dad* T. tad, lezzet. (R. 250)

kayd: *kayd* Ar. endişe, kayıt, kaygı. / *kayd*: *kayd* Ar. bağ, pranga. (G. 352/5)

kayık ile: *kayık* T. kayık, tekne. ; *ile* T. ile bağlacı. / *kayık*ı yıkıla: *k.+ı* T. kayık, tekne. ; *y.-a* T. yıkılmak, dağılmak. (G. 1718/1)

kayık: *kayık* T. kayık, tekne. / *daḳāyık*: *daḳāyık* Ar. incelikler. (G. 1718/2)

kayırır: *k.-ır* T. kayırmak, toleranslı davranmak. / *kayırır*: *k.-ır* T. kaydırmak. (R. 311)

kaymağ: *kaymağ* [kaymak] T. kaymak, ayak kayması. / *kaymağ*: *kaymağ* [kaymak]T. kaymak, süt veya yoğurt üzerinde oluşan yağ tabakası. (G. 1189/1)

ķaymak: ķaymak T. kaymak, sūt kaymağı. / ķaymak: ķ.-mak T. kaymak, bir zemin üzerinde sabit duramamak. (R. 309)

ķaysiledir: ķ.-iledir Ar. Leyla ve Mecnun hikayesinin erkek kahramanı. / mūşakı siledir: m.-ı Ar. kaydedilmiş, belgelenmiş. ; s.-edir T. silmek. (G. 549/5)

ķazak: ķazak T. tıraşlı. / ķazak: ķ.-ak T. kazımak, eşmek. (Nz. 46)

ķazana: ķ.-a T. kazanmak. / ķazana: ķ.-a T. kazan, kulplu büyük tencere. / ķazana: ķ.-ana T. kazmak, eşmek. (R. 522)

ķazmayile: ķ.-yile T. kazma. / ķaz mey ile: ķaz- T. kazmak. ; mey Far. şarap. ; ile T. ile. (R. 46)

ķebāyir: ķebāyir Ar. büyükler, ulular. / ķebāyir: ķebāyir Ar. büyük günahlar. (G. 1104/1)

ķebede: ķ.-e Ar. zorluk, sıkıntı, dert. / ķebede: ķ.-de T. çok kalın bir keçe türü. (G. 1472/1)

ķeçe: ķeçe T. keçe, yünün dövülmesiyle elde edilen kumaştan yapılmış elbise. / ķeçe: ķeçe T. keçi. (G. 1331/3)

ķefālet: ķefālet Ar. kefalet, güvence. / ķef ālet: ķef Far. avuç içi. ; ālet Ar. alet, araç. (G. 258/1)

ķefede: ķ.-de [keffe] Ar. terazi kefesi. / ķefe de: ķ.-e Far. avuçiçi. ; de T. de, da bağlacı. (G. 1297/9)

ķefeli: ķ.-li Far. Kırım'da bir kasaba. / ķefeli: ķ.-i Ar. dip, kıç. (G. 1921/1)

ķefen etdim: ķefen Ar. kefen. ; e.-dim T. etmek, yapmak. / ķefe n'etdim: ķ.-e Far. avuçiçi. ; n'[ne] T. ne, soru zamiri. ; e.-dim T. etmek, yapmak. (G. 912/3)

ķefen: ķefen Ar. kefen. / ķefin: ķ.-in Far. avuçiçi. (G. 592/1)

ķeff-i nediniñ: ķeff Ar. avuçiçi. ; n.-niñ Ar. cömert. / ķeffine diniñ: ķ.-ine Ar. avuçiçi. ; d.-iñ Ar. din. (G. 823/1)

ķefil: ķefil Ar. kefil, güvence veren. / ke-fil: ķe-fil Ar. fil gibi. (G. 219/1)

ķel başiñ: ķel T. kel, saçsız. ; b.-iñ T. baş, kafa. / ķelb aşıñ: ķelb Ar. köpek. ; a.-iñ T. aş, yemek. (R. 289)

ķelā: ķelā Ar. ot, yeşillik. / ķelā: ķelā Far. kurbağa. (G. 234/6)

ķelā-be-dün: ķelā-be-dün Ar. Far. altında yeşil otlar bulunan, yeşillik üzerinde oturan. / gül-āb-ı dün: gül-āb Far. gül suyu. ; dün T. dün, eski. / ķilāb-ı dün: ķilāb Ar. köpekler. ; dün Ar. alçak, kötü. (R. 67)

kelīle: *kelīle* Ar. körleşmiş. / kelile: *k.+ile* T. kel, saçlı olmayan. (G. 265/1)

kem aldır: *kem* Far. az, eksik. ; *aldır-* T. aldırmaq. / kemâldir: *k.+dir* Ar. kemal, tamlık, eksiksizlik. (R. 11)

kem haşîr ile: *kem* Far. noksan, kötü. ; *haşîr* Ar. dili tutulan. ; *ile* T. ile bağlacı. / lemha şırıla: *lemha* Ar. bir an, bir göz atılacak kadar. ; *ş.-a* T. sıyrılmak, kurtulmak. (G. 1481/1)

kemāl ātî: *kemāl* Ar. kemal, eksiksiz. ; *ātî* Ar. iyi gelecek, istikbal. / kemālâtı: *k.+ı* Ar. kemaller, olgunluklar. (G. 1952/2)

kemāl: *kemāl* Ar. olgunluk. / kem āl: *kem* Far. eksik, kusurlu, pinti. ; *āl* Ar. hile. ; kemāl: *kemāl* Ar. tam, eksiksiz. (G. 745/1-2)

kemān: *kemān* Far. yay. / kem-ān: *kem-ān* Far. az, eksik. ; *ān* Far. güzellik. (G. 1567/2)

kemān: *kemān* Far. yay. / kem-ān: *kem-ān* Far. güzelliği eksik olan, az güzel. (Kt. 85/1-2)

kemānı: *k.+ı* Far. yay. / kem anı: *kem* Far. az, eksik. ; *anı* T. onu. (G. 1845/2)

kemer: *zerrîn-kemer* Far. zaltın kemerli, kemeri altın işlemeli olan. / kem er: *kem* Far. noksan, kusurlu, kötü. ; *er* T. er, kişi, yiğit. (G. 884/1)

kemhā kan: *kemhā* Far. ipek kumaş. ; *kan* T. kan. / kem hağan: *kem* Far. az. ; *hağan* T. hakan, hükümdar. (R. 214)

kemîne: *kemîne* Far. aciz. / kemî ne: *kemî* Ar. yiğit. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Mf. 9)

kemîne: *kemîne* Far. zavallı, hakir. / kemi ne: *k.+i* Far. kem, kötü. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 582/1)

güm iş: *güm* Far. kayıp. ; *iş* T. iş, uğraş. / gümüş: *gümüş* [gümüş] T. gümüş madeni. (G. 2090/2, Th. 9/2)

kerāmâtı: *k.+ı* Ar. kerametler, olağanüstü işler yapma. / kerām ātî: *kerām* (metinde üstün harekeli) [ki rām > k'rām > kerām] *kî* Far. ki bağlacı. ; *rām* Far. tabi olma. / *ātî* Ar. gelecek, ati. (G. 2024/1)

kerāmâtî: *kerāmâtî* Ar. kerametlerle ilgili, iyiliklerle ilgili. / kirām atı: *kirām* Ar. cömertler, kerem sahipleri. ; *a.+ı* T. at. (G. 1984/2)

kerārîs: *kerārîs* Ar. bir kitabın sekiz sayfadan oluşan forması. / kirā rîs: *kirā* Ar. kira. ; *rîs* Far. parlak ip. (G. 2155/3)

Kerbelā: *Kerbelā* Ar. Hz. Hüseyin'in öldürüldüğü yer, Irak'ta bir kent. / kerbe lā: *k.+e* Ar. tasa, gam, keder. ; *lā* Ar. olumsuz cevap sözcüğü, hayır. (G. 632/1)

kerem: *kerem* Ar. kerem, iyilik. / kerem: *k. +em* Far. sağır. (G. 1070/2)

kerem-dâr: *kerem-dâr* Ar. Far. kerem sahibi, cömert. / kerem dâr: *kerem* Ar. kerem, ihsan, iyilik. ; *dâr* Ar. yurt, mesken, konak. (G. 1149/1)

kerîmân: *kerîmân* Ar. Far. cömertler, eli açık kimseler, ulu kişiler. / ker îmân: *ker* Far. sağır. ; *îmân* Ar. iman, inanma. (G. 428/1)

kerm: *kerm* Ar. üzüm asması. / germ: *ser-germ* Far. sarhoş, kafası ısınmış. (G. 793/1)

kes âlet: *kes-* T. kesmek eylemi. ; *âlet* Ar. alet, mecazen cinsel organ. / kesâlet: *kesâlet* Ar. tenbellik. (G. 1781/1)

kes bîdini. *kes-* T. kesmek. ; *b. +ini* Far. söğüt. / kesbî dîni: *kesbî* Ar. kazanmaya ait. ; *d. +i* Ar. din. (R. 218)

kes meges: *kes* Far. kişi. ; *meges* Far. sinek. / kesme kes: *k. -me* T. kesmek. ; *kes-* T. kesmek. (G. 885/1)

kesâlet: *kesâlet* Ar. tenbellik. / kes âlet: *kes-* T. kesmek. ; *âlet* Ar. alet, araç. (R. 28)

kesb aş: *kesb* Ar. elde etme, kazanma. ; *aş* T. Yemek, yiyecek. / kes baş: *kes* Far. kesmek. ; *baş* T. baş, kelle. (G. 996/1)

kesbe denî: *k. +e* Ar. elde etme, kazanma. ; *denî* Ar. alçak, kötü adam. / kes bedeni: *kes-* T. kesmek. ; *b. +i* Ar. beden, incan gövdesi. (R. 6)

kesb-i günâh: *kesb* Ar. kazanma, elde etme. ; *günâh* Far. günah, hata. / kes bî-günâh: *kes* Far. kişi. ; *bî-günâh* Far. günahsız, suçsuz. (G. 704/2)

kesb-i nâm: *kesb* Ar. kazanmak, elde etmek. ; *nâm* Far. ad, ün. / kes binâm: *kes-* T. kesmek, koparmak. ; *b. +m* Ar. bina, yapı. (G. 1129/4)

kesb-i nâsı: *kesb* Ar. kazanma, elde etme. ; *n. +ı* Ar. insanlar. / kes binâsı: *kes-* T. kesmek eylemi. ; *b. +sı* Ar. bina, yapı. (G. 1708/1)

kesbîde: *k. +de* Ar. elde edilen, kazanılan. / nâkes bîde: *nâkes* Ar. cimri, pinti. ; *b. +e* Far. söğüt. (G. 1615/3)

kesde nîrûya: *k. +de* Far. kişi. ; *n. +ya* Far. güçlü, kuvvetli. / kes denî-rûya: *kes* Far. kişi. ; *d. +a* Ar. Far. alçak ve kötü çehreli. (Kt. 74/1-2)

kesdiremez: *k. -emez* T. kestirmek. / kes diremez: *kes* Far. kişi. ; *d. -emez* T. dermek, toplamak. (R. 199)

kesel: *kesel* Ar. gevşeklik, tenbellik. / kes el: *kes-* T. kesmek, ayırmak. ; *e/T.* el. (G. 890/2)

kesel: *kesel* Ar. tenbellik, uyuşukluk. / kes el: *kes-* T. kesmek. ; *e/T.* el. (R. 191)

keseli: *k.+i* Ar. gevşeklik, tenbellik. / keseli: *k.-eli* T. kesmek. (G. 1987/2)

keseli: *k.+i* tenbellik, gevşeklik. / keseli: *k.+li* Far. para kesesi. (G. 1921/2)

ke-serāb: *ke-serāb* Ar. serap gibi. / keser āb: *k.-er* T. kesmek, sona erdirmek. ; *āb* Far. su. (Kt. 1/1-2)

kesesin: *k.+sin* Far. kese, para torbası. / kesesin: *k.-esin* T. kesmek. (G. 1027/1)

keskin: *keskin* T. keskin, sivriltilmiş. / kes kīn: *kes-* T. kesmek. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (R. 604)

keskine: *k.+e* T. keskin, sert. / kes kīne: *kes* Far. kişi. ; *kīne* Far. kin, düşmanlık. (G. 1717/1)

keslāna: *k.+a* Ar. tenbel, uyuşuk. / kes lāne: *kes* Far. kişi. ; *lāne* Far. yuva. (R. 190)

kesmeyi: *k.+yi* T. kesmek eylemi. / kes meyi: *kes* Far. kişi. ; *m.+i* Far. şarap. (Kt. 227/1-2)

kestaneyi: *k.+yi* Yun. kestane. / kes tā neyi: *kes* Far. kişi, şahıs. ; *tā* Far. ta bağlacı. ; *n.+i* Far. ney, üflemeli musiki aletlerinden biri. (G. 1891/1)

keşf-i rāz: *keşf* Ar. keşfetme, bulma. ; *rāz* Far. sır. / keş firāz: *ser-keş* Far. başına buyruk. ; *firāz* Far. yükseltme. (G. 225/1)

keşide dil-ber: *keşide* Far. çekilmiş, yazılmış. ; *dil-ber* Far. sevgili. / keşide-dil ber: *keşide-dil* Far. kalbi dertli, kederli. ; *ber* Ar. toprak, kara. (G. 1094/2)

ke-şişe: *ke-şişe* Ar. Far. şişe gibi. / keşişe: *k.+e* Far. keşiş, Hristiyan din adamı. (G. 1707/1)

key: *key* [keyy] Ar. dağlanmış yara. / key: *key* Far. hükümdar. (G. 2108/1)

keyde: *k.+de* [keyy] Ar. dağlama, yara dağlama. / keyde: *k.+e* Ar. hile, oyun. / keyde: *k.+de* Far. büyük hükümdar. (R. 553)

keydine: *k.+ine* Ar. hile. / key dīne: *key* [keyy] Ar. yara, dağlama. ; *d.+e* Ar. din. (R. 280)

keyfer: *keyfer* Ar. karşılık, ceza. / keyf er: *keyf* Ar. keyif, neşe. ; *er* T. er, kişi. (Kt. 221/1-2)

keyfer: *keyfer* Far. ceza. / key fer: *key* [keyy] Ar. yara, yara dağlama. ; *fer* Far. güç, kuvvet. (G. 380/2)

keyl anı: *keyl* Ar. kadeh. ; *anı* T. onu. / Geylānī: *Geylānī* Far. Geylanlı, ünlü tasavvuf büyüğü Abdulkadir-i Geylanî. (G. 2091/2)

keyle: *k.+e* Ar. kadeh. / keyle: *k.+le* Ar. ateşle dağlama. (G. 1345/1)

keyyis-i cūda: *keyyis* Ar. akıllı, anlayışlı. ; *c.+a* Ar. cömertlik. / keyyi sücūda: *k.+i* Ar. dağlama. ; *s.+da* Ar. rahat olan, sakin, durgun. (G. 1703/2)

kıl iç: *kıl*- T. kılmak, yapmak. ; iç- T. içmek. / kılıç: *kılıç* T. kılıç (G. 2120/1)

kına yakdır: *kına yak*- [hına] T. < Ar. kına yakmak. / kan ayağıdır: *kan ayak+dır* T. ayağı kanlı. (G. 308/5)

kıralı: *k.+ı* Sl. kral, hükümdar. / kıralı: *k.-alı* T. kırmak, yenmek, yenilgiye uğratmak. (G. 2165/1, G. 2174)

kırbac: *kırbac* T. kırbaç. / kır bāc: *kır*- T. kırmak, parçalamak. ; *bāc* Far. haraç, vergi. (G. 586/1)

kırkar: *kırkar* T. kırkar kırkar. / kırkar: *k.-ar* T. kırmak, kenarlarını kesmek. (Mf. 55)

kırtaş: *kırtaş* Ar. kâğıt. / kır taş: *kır*- T. kırmak. ; *taş* Far. tas, kâse. (G. 1904/1, G. 2078/1)

kışını yaz: *k.+ını* T. kış mevsimi. ; *yaz* T. yaz mevsimi. / kışı niyāz: *k.+ı* T. kış mevsimi. ; *niyāz* Far. niyaz, istek. (G. 671/2)

kıy fāl: *kıy*- T. kıymak. ; *fāl* Ar. fal. / kīfāl: *kīfāl* Ar. boyun damarları. (R. 323)

kıya: *k.-a* T. kıymak, acımamak. / kaya: *k.-a* T. kaymak, sabit duramamak [veya *kaya* T. kaya, taş]. (G. 1860/1)

kıya: *k.-a* T. kıymak, acımamak. / kaya: *k.-a* T. kaymak, sabit duramamak. (Mf. 20)

kıyāfet: *kıyāfet* Ar. kılık, kıyafet. / kıy āfet: *kıy*- T. kıymak, acımamak. ; *āfet* Ar. afet, bela. (Kt. 89/1-2)

kıyām et: *kıyām* Ar. ayağa kalkmak, ayaklanmak. ; *et* T. et. / kıyāmet: *kıyāmet* Ar. kıyamet, öte dünya. (G. 1292/1)

kıyam: *k.-am* T. kıymak, acımadan kötülük ve eziyet etmek. / kıyām: *kıyām* Ar. ayağa kalkmak, ayakta olmak, ayaklanmak. (G. 946/1)

kıyām: *kıyām* Ar. ayağa kalkma, ayaklanma. / kıy am: *kıy*- T. kıymak eylemei. ; *am* T. kadınlık organı. (G. 1440/1)

kıyāma: *k.+a* Ar. ölümden sonra tekrar dirilme. / kıyāme: *kıyāme* Ar. kıyamet, ölüm sonrası. (G. 1743/5)

kıyāmı: *k.+ı* Ar. ayağa kalkma. / kıya mı: *k.-a* T. kıymak, acımamak. ; *mı* T. mı, soru eki. (G. 1980/3)

kıyān: *kıyān* Ar. hizmetçiler. / kıyan: *k.-an* Ar. kıymak, acımamak. G. 1798/5)

kıyarım: *k.-arım* T. acımadan öldürmek, yok etmek. / kıyarım: *k.-arım* T. küçük ve ince parçalar hâlinde doğramak. (G. 945/2)

kıyme: *bî-kıyme* Far. Ar. kıymetsiz, değersiz. / kıyma: *kıyma* T. kıymak, acımamak eylemi. / kıyma: *kıyma* T. kıyılmış et, kıyma. (Nz. 21)

ki dūr bî'adan: *ki* Far. ki bağlacı. ; *dūr* [dürr] Ar. inci. ; *b.+dan* Ar. Yahudi mabedi. / ke-derb-i 'Aden: *ke-derb-i 'Aden* Ar. Aden cennetinin kapısı gibi. (G. 263/2)

ki lābe: *ki* Far. ki bağlacı. ; *lābe* Far. yalvarma, yakarma. / kilāba: *k.+a* Ar. köpekler. (G. 1729/3)

ki men etdim: *ki* Far. ki bağlacı. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *e.-dim* T. etmek, yapmak. / kime n'etdim: *k.+e* T. kim. ; *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-dim* T. etmek, yapmak. (G. 912/1)

ki nāhīsin: *ki* Far. ki bağlacı. ; *n.+sin* Ar. yasaklayan. / günāhīsın: *g.+ısın* Far. günah. (G. 1057/2)

ki nām aldık: *ki* Far. ki bağlacı. ; *nām* Far. ad, ün. / künām aldık: *künām* Far. vahşi hayvan ini. (G. 777/1)

ki nāsa: *ki* Far. ki bağlacı. ; *n.+a* Ar. insanlar, halk. / künāse: *künāse* Ar. toz, süprüntü. (G. 548/1)

ki nesin: *ki* Far. ki bağlacı. ; *n.+sin* T. ne, soru zamiri. / kīnesin: *k.+sin* Far. kin, gönülde saklanan düşmanlık. (G. 1425/2)

ki rācī: *ki* Far. ki bağlacı. ; *rācī* Ar. rica eden, isteyen. / kirācı: *k.+cı* Ar. kira, bir şeyin bedel karşılığı kullanımı. (G. 673/1)

ki rām eylemeye: *ki* Far. ki bağlacı. ; *rām* Far. ram, hazır, boyun eğen. ; *e.-meye* T. eylemek, yapmak. / kirām eylemeye: *k.+m* Ar. kira, bedel. ; *eyle-* T. eylemek, yapmak. ; *m.+e* Far. şarap. (R. 281)

ki rām: *ki* Far. ki bağlacı. ; *rām* Far. ram, baş eğen. / kirām: *kirām* Ar. aslalet ve cömertliğe sahip olanlar. (G. 103/1, G. 639/1)

ki rāmī: *ki* Far. ki bağlacı. ; *rāmī* Ar. atan, atıcı. / girāmī: *girāmī* Far. saygın, muhterem. (G. 575/1)

ki rāsī: *ki* Far. ki bağlacı. ; *rāsī* Ar. duran. / kirāsı: *k.+sı* Ar. kira, kullanma bedeli. (G. 242/1)

ki sāde: *ki* Far. ki bağlacı. ; *sāde* Far. sade, yalın, temiz. / kisāda: *k.+da* Ar. yün elbise. (G. 351/1)

ki şīrāz: *ki* Far. kim. ; *şīrāz* Far. bağ. / kişi rāz: *kişi* T. kişi. ; *rāz* Far. sır. (G. 957/1)

ki t̄āb: *ki* Far. ki bağlacı. ; *t̄āb* Far. güç, kuvvet. / kitāb: kitāb Ar. kitap. (G. 257/3)

ki yāverde: *ki* Far. kim zamiri. ; *y.+de* Far. yaver, yardımcı, yardım eden. / giyā verde: *giyā* Far. ot. ; *v.+e* Ar. gül çiçeği. (G. 1554/1)

ki yazarız: *ki* Far. ki bağlacı. ; *y.-arız* T. yazmak. / giyāzārız: *g.+ız* Far. otlak, çayır. (G. 626/1)

kibār: *kibār* Ar. ulular, büyükler. / ki bār: *ki* Far. ki bağlacı. ; *bār* Far. yük. (G. 574/2)

kibāş: *kibāş* Ar. koçlar. / ki baş: *ki* Far. ki bağlacı. ; *baş* T. baş. (G. 1412/1)

kiber nādir: *kiber* Ar. yaşlılık. ; *nādir* Ar. nadir, az rastlanır. / ki bernādır: *ki* Far. ki bağlacı. ; *b.+dır* Far. genç. (G. 192/1)

kibrīt: *kibrīt* Ar. kırmızı yakut. / kibrīt: *kibrīt* Ar. kibrit, ateş yakmaya yarayan alet. / kibr it: *kibr* Ar. büyükenme, kibir. ; *it* T. et, köpek. (R. 256)

kim: *kim* T. kim, soru zamiri. / kim: *kim* T. ki bağlacı. (Nz. 20)

kimdir āz: *k.+dir* T. kim, soru zamiri. ; *āz* Far. hırs, açgözlülük. / kim dirāz: *kim* T. kim, soru zamiri. ; *dirāz* Far. uzun. / kimdir az: *k.+dir* T. kim, soru zamiri. ; *az* T. az, küçük miktar. (R. 165)

kimi nāna: *kimi* T. bazısı. ; *n.+a* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. / kim inana: *kim* T. kim, soru zamiri. ; *i.-a* T. inanmak. (Mf. 24)

kimsesi: *k.+si* T. kimse. / kim sesi: *kim* T. ki bağlacı. ; *s.+i* T. ses. (G. 2184/1)

kīmyāda: *k.+da* Ar. kimya. / kim yāda: *kim* T. kim, soru zamiri. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1423/1)

kināne: *kināne* Ar. okluk, sadak. / ki nāna: *ki* Far. ki bağlacı. ; *n.+a* Far. ekmek, hamurdan pişirilen temel gıda. (G. 589/1)

kīne: *kīne* Far. kin, düşmanlık. / ki ne: *ki* Far. ki bağlacı. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 249/1)

kir pas: *kir* T. kir. ; *pas* T. kir, pas. / kirpās: *kirpās* Far. yünden elle dokunmuş bir kumaş. (G. 1878/1)

kīr: *kīr* Far. erkeklik organı. / kir: *kir* T. kir, pislik. (R. 77)

kirā sine: *kirā* Ar. kira, bedel. ; *sine* Ar. uyuklama, bir an uyuma. / kirāsına: *k.+ına* Far. kiraz. (G. 1369/1)

kirāne: *bī-kirāne* Far. uçsuz bucaksız. / kirā ne: *bī-kirā* Far. Ar. kirasız. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 424/1)

kirāsı: *k.+sı* Ar. kira, kullanma bedeli. / kürāsī: *kürāsī* Ar. kürsüler, tahtlar. (G. 344/1)

kirās-ı: *kirās* Far. kiraz meyvesi. / kirāsı: *k.+ı* Ar. kira, kullanma bedeli. (G. 259/5)

kirāsını: *k.+ını* Far. kiraz meyvesi. / kirāsını: *k.+sını* Ar. kira, kullanma bedeli. (G. 2179/1)

kır-i zenān: *kır* Far. erkeklik organı. ; *zenān* Far. vuran. / gır-i zenān: *şeb-gır* Far. geceyi kaplayan, kuşatan. ; *zenān* Far. kadınlar. (G. 1964/1)

kisemiz: *k.+miz* T. kese, para torbası. / ki semiz: *ki* Far. ki bağlacı. ; *semiz* T. semiz, besili, şişman. (R. 204)

kisinde: *k.+inde* Ar. para kesesi. / ki Sinde: *ki* Far. ki bağlacı. ; *S.+e* Far. Hindistan'da bir bölge. (G. 1283/1)

kişverde: *k.+de* Far. ülke, memleket. / kiş verde: *kiş* Far.-T. kovma esnasında kullanılan bir sözcük. ; *v.+e* Ar. gül, çiçek. (G. 1358/2)

kitāb-cūy: *kitāb-cūy* Ar. Far. kitap arayan, kitap arzulayan. / git āb-cūy: *git-* T. gitmek. ; *āb-cūy* Far. su arayan, su arzulayan. / ki tāb-cūy: *ki* Far. ki bağlacı. ; *tāb-cūy* Far. ışık arayan, ışık arzulayan. (Nz. 10)

kitābet: *kitābet* Ar. yazı yazmak, bir şeyi kaleme almak. / kitāb et: *kitāb* Ar. kitap. ; et T. et. (G. 1031/1)

ko cāndır: *ko-* T. komak, el çekmek. ; *c.+dır* Far. can. / kucandır: *k.-andır* T. kucaklamak. (G. 199/3)

ko cār: *ko-* T. koymak, terketmek. ; *cār* Ar. komşu. / kocar: *k.-ar* T. kocamak, yaşlanmak. (G. 1401/1)

ko cedeli: *ko-* T. komak, bırakmak, terketmek. ; *c.+i* cedel, kavga, sürtüşme. / koca deli: *koca* T. büyük, koca. ; *deli* T. deli. (G. 1934/1)

ko cemāl: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *cemāl* Ar. cemal, güzellik, çehre. / koca māl: *koca* T. çok büyük. ; *māl* Ar. mecazen erkeklik organı. (G. 1059/1)

ko dīdem: *ko-* T. koymak, yerleştirmek. ; *d.+m* Far. göz. / kodı dem: *k.-dı* T. koymak, yerleştirmek. ; *dem* Ar. kan. (G. 1277/1, G 1954/1)

ko dīnār: *ko-* T. koymak, yerleştirmek eylemi. ; *dīnār* Ar. dinar, para. / kodı nār: *k.-dı* T. koymak. ; *nār* Far. ateş, cehennem. (G. 1794/2)

ko kaydı: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *k.+ı* Ar. düğüm, bağ. / ko kaydı: *k.-aydı* T. kokmak. (G. 2100/1)

ko lāyime: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *l.+e* Ar. ayıplayan, kınayan. / kolayıma: *k.+ıma* T. kolay. (G. 1636/1)

ko lāyin: *ko-* T. koymak. ; *lāyin* Far. kısa. / kolayından: *k.+ın* T. kolay. (G. 1134/2)

ko mesāda: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *m.+da* Ar. akşam. / koma sāde: *k.-ma* T. komak, bırakmak. ; *sāde* Far. sade, yalın. (G. 1556/2)

ko mezbeleda: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *m.+de* Ar. mezbele, çöplük. / komaz beleda: *k.-maz* T. komak, bırakmak. ; *b.+e* Ar. yurt, memleket. (G. 1576/1)

ko nām-ı nāsı: *ko-* T. koymak, bırakmak. ; *nām* Far. ad, san. ; *nās* Ar. insanlar, halk. / kona mīnāsı: *k.-a* T. konmak, yerleşmek. ; *m.+sı* Far. kadeh, sırça. (G. 1887/1)

ko pārasın: *ko-* T. koymak, bırakmak, terketmek. ; *p.+sın* Far. para. / koparasın: *k.-asın* T. koparmak, söküp atmak. (G. 1154/1)

ko peleng: *ko-* T. komak, bırakmak, terketmek. ; *peleng* Far. panter, leopar. / kopa leng: *k.-a* T. kopmak, ayrılmak. ; *leng* Far. topal, aksak. (Kt. 212/1-2)

ko ruḳbāda: *ko-* T. koymak, bırakmak. ; *r.+da* Ar. kaşılıklı hibeleşme. / koruḳ bāde: *koruḳ* T. koruk, üzümün henüz yeşil ve ekşi olanı. ; *bāde* Far. şarap. (G. 1541/1)

ko ticān: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *tīcān* Ar. taçlar, padişah başlıkları. ; kūt-ı cān: *kūt* Ar. azık, rızık. ; *cān* Far. can, ruh. (R. 615)

ko tīmār: *ko-* T. koymak, bırakmak. ; *tīmār* Far. yara bakımı. / kūt-ı mār: *kūt* Ar. gıda, azık. ; *mār* Far. yılan. (G. 1147/3, R. 102)

koçar: *k.-r* T. kocamak, yaşlanmak. / kuçar: *k.-ar* T. kucaklamak. (G. 338/1)

koḍıgımda: *k.-dıgımda* T. komak, yerleştirmek. / koḍı ğımda: *k.-dı* T. komak, yerleştirmek. ; *ğ.+a* Ar. kılıf, kın. (Mf. 89)

koḳış: *k.-ış* T. kokmak. / ko ḳış: *ko-* T. kovmak, uzaklaştırmak. ; *ḳış* T. kış mevsimi. (G. 2005/4)

komayana: *k.-mayana* T. koymak, bırakmak. / koma yana: *k.-ma* T. koymak, bırakmak. ; *y.-a* T. yanmak. (G. 1316/4)

koḳağımda: *k.+ımda* T. konak, köşk. / kona ğımda: *k.-a* T. konmak. ; *ğımd* Ar. kılıf, kın. (G. 1639/2)

koḳaḳ: *koḳaḳ* T. konak, büyük ev. / koḳaḳ: *k.-aḳ* T. konmak, yerleşmek. (G. 768/1)

koḳaḳ: *koḳaḳ* T. konak, oturulacak yer. / koḳaḳ: *kon-* T. konmak. ; *aḳ-* T. akmak. / koḳaḳ: *koḳaḳ* T. iki menzil arasındaki mesafe ve yol. (Nz. 27)

konan: *k.-an* T. konmak. / *ko nān*: *ko-* T. koymak, bırakmak. ; *nān* Far. ekmek. (G. 1854/1)

konanı: *k.+anı* T. konmak, yerleşmek. / *ko nānı*: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *n+ı* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (Nz. 55)

konar: *k.-ar* T. konmak, yerleşmek. / *ko nār*: *ko-* T. komak, yerleştirmek. ; *nār* Ar. ateş. (Mf. 57)

koparmak: *koparmak* T. koparmak, ortaya çıkarmak. / *ko parmak*: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *parmak* T. parmak. (Mf. 73)

kor nāz: *k.-r* T. komak. ; *nāz* Far. naz, cilve. / *ķurnaz*: *ķurnaz* T. kurnaz, hileci. (G. 1733/5)

kor semā yine: *k.-r* T. komak, bırakmak. ; *semā* Ar. gök, gökyüzü. ; *yine* T. yine. / *ķorsam āyine*: *ķ.-rsam* T. komak, bırakmak. ; *āyine* Far. ayna. (G. 1566/1)

kor: *k.-r* T. komak, yerleştirmek. / *ķor*: *ķor* T. kor, ateş kuru. (G. 1911/1)

korķa bāğ: *k.-a* T. korkmak. ; *bāğ* Far. bağ, bahçe. / *ķor ķabağ*: *k.-r* T. komak, koymak. ; *ķabak* T. su veya şarap kabı olarak kullanılabilen bir kabak cinsi. (G. 1479/1)

korķanı: *k.-anı* T. korkmak. / *ķor ķanı*: *k.-r* T. komak, müptela etmek. ; *ķanı* T. ne zaman ? / *ķor ķanı*: *k.-r* T. komak, doldurmak. ; *ķ.+ı* T. kan. (R. 99)

korķar: *k.-ar* T. korkmak. / *ķor ķar*: *k.-r* T. komak, yerleştirmek. ; *ķar* T. kar. (R. 270)

korķara: *k.-ara* T. korkmak. ; *ķor ķara*: *ķor-* T. koymak. ; *ķara* T. kara, siyah renk. (G. 1276/1)

korķarı: *k.-arı* T. korkmak. / *ķor ķarı*: *k.-r* T. komak, yerleştirmek. ; *ķarı* T. kadın. (G. 2175/1)

korķı ne: *ķorķı* T. korku. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / *ķor ķına*: *k.-r* T. komak, yerleştirmek. ; *ķ.+a* T. kın, kılıç kılıfı. (R. 601)

koruķ: *ķoruķ* T. koruk, henüz olgunlaşmamış üzüm. / *ķoruķ*: *k.-ruķ* T. komak, yerleştirmek. (Mf. 100)

koruyan: *ķ.+dır* T. koruyan, kollayan, gözeten. / *ķoru yan*: *ķ.+u* T. kor. ; *yandır-* T. yandırmak, yakmak. (G. 199/5)

koşan: *k.-an* T. koşmak. / *ko şān*: *ko-* T. komak, müsaade etmek. ; *şān* Ar. şan, ün. (G. 708/1)

koşar: *k.-ar* T. koşmak. / *ko şer*: *ko-* T. komak, bırakmak. ; *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. (G. 359/1)

- koy maqşūda: *koy-* T. koymak, bırakmak. ; *m.+a* Ar. hedeflenen, amaçlanan. /
 koymaq şuda: *ķ.-maq* T. koymak, bırakmak. ; *ş.+da* T. su. (R. 500)
- koy meşām: *koy-* T. koymak, müsaade etmek. ; *meşām* [meşāmm] Ar. burun. /
 koyma şām: *ķ.-ma* T. koymak, bırakmak. ; *şām* Far. akşam. (G. 669/2)
- koyaldan: *ķ.-aldan* T. koymak, bırakmak, terketmek. / koy elden: *koy-* T. koymak,
 bırakmak, terk etmek. ; *e.+den* T. el. (G. 1148/1)
- koyan dīnār: *ķ.-yan* T. koymak, yerleştirmek. ; *dīnār* Ar. dinar, para. / ko yandı nār:
ķo- T. komak, bırakmak. ; *y.-dı* T. yanmak. ; *nār* Ar. ateş. (G. 2130/2)
- koyan: *ķ.-an* T. komak, yerleştirmek. / ko yan: *ķo-* T. komak, bırakmak, terketmek. ;
yan T. yan, bir kimsenin yanı. (G. 1158/4)
- koyarsın: *ķ.-arsın* T. koymak, yerleştirmek. / ko yarsın: *ķo-* T. komak, müsaade
 etmek. ; *y.-sın* T. yarmak, parçalamak. (Kt. 43/1-2)
- koyma dāyin: *ķ.-ma* T. koymak. ; *dāyin* Ar. borç veren. / koy medāyin: *koy-* T.
 koymak. ; *medāyin* Ar. şehirler. (G. 1134/1)
- koyma rāhim: *ķ.+ma* T. koymak, bırakmak. ; *r.+ım* Far. yol. / koy merāhim: *koy-* T.
 koymak, serbest bırakmak. ; *merāhim* Ar. merhemler. (G. 1102/1)
- koymadı dem: *ķ.-madı* T. koymak, bırakmak. ; *dem* Ar. kan. / koyma didem: *ķ.-ma*
 T. koymak, yapmak. ; *d.-dem* T. demek, söylemek. / koyma didem: *ķ.-ma*
 T. koymak, müsaade etmek. ; *d.+m* Far. göz. (G. 922/1-2)
- koymağa da: *ķ.-mağa* T. koymak, yerleştirmek eylemi. ; *da* T. de, da bağlacı. /
 koyma ğada: *ķ.-ma* T. koymak, yerleştirmek eylemi. ; *ğ.+a* Ar. erte, sonra.
 (G. 1553/3)
- kucamazdı: *ķ.-amazdı* [kuç-] T. kucaklamak. / kocamazdı: *ķ.-mazdı* T. kocamak,
 yaşlanmak. / kocam azdı: *ķ.+am* T. koca, eş. ; *a.-dı* T. azmak, azıtmak. (Nz.
 1)
- kucar: *ķ.-ar* [kuç-] T. kuçmak, kucaklamak. / kocar: *ķ.-r* T. kocamak, yaşlanmak. /
 koc er: *ķoc* [koç] T. koç. ; *er* T. er, yiğit. (Nz. 18)
- kumāş: *ķumāş* Ar. kumaş. / ko māş: *ķo-* T. komak, yerleştirmek. ; *māş* Far. bir tahlıl.
 (G. 2093/1)
- kumāşdır: *ķ.+dır* Ar. kumaş. / kamaşdır: *ķ.-dır* T. kamaştırmak. (G. 543/1)
- kurbağa: *ķurbağa* T. kurbağa. / kor bağa: *ķ.-r* T. komak, koymak, yerleştirmek
 eylemi. ; *b.+a* T. bağ, ip. (G. 1711/1)
- kurbān: *ķurbān* Ar. yakın olmaya sebep olacak iş, kurban. / kurb ān: *ķurb* Ar. yakın
 olma. ; *ān* Far. güzellik. (G. 428/4)

ḳurbānī: *ḳurbānī* Ar. kurbanlık, kurbanda ait. / ḳurb anı: *ḳurb* Ar. yakınlık. ; *anı* T. onu. (G. 1833/1)

ḳurb-ı nāsına: *ḳurb* Ar. yakınlık, yakınlaşma. ; *n.+ına* Ar. insanlar, halk. / ḳor bināsına: *ḳ.-r* T. koymak. ; *b.+sına* Ar. bina, yapı. (G. 1410/1)

kūrdeler: *k.+ler* Far. bir balta çeşidi. / kūr deler: *kūr* Far. derin. ; *d.-er* T. delmek, eşmek. (G. 773/1)

kurdeyi: *k.+yi* Far. bele takılan bir savaş aleti. / gör deyi: *gör-* T. görmek. ; *d.+i* Far. zor günler. / ḳor deyi: *ḳ.-r* T. komak, yerleştirmek. ; *deyi* [deyü] diyerek, öyle düşünerek. (Nz. 37)

ḳurnāz: *ḳurnaz* T. kurnaz. / ḳor nāz: *ḳ.-r* T. komak, terketmek. ; *nāz* Far. naz, cilve. (G. 305/1)

Ḳur'ānı: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *Ḳ.+ı* Ar. Kur'ân-ı Kerîm. / okur ānı: *o.-r* T. okumak. ; *ānı* T. < Ar. ansızın, hemen. (G. 1931/4)

ḳurşag: *ḳurşag* [ḳurşak] T. kursak. / ḳor şag: *ḳ.-r* T. komak, koymak, yerleştirmek. ; *şag* T. sağ yön. (G. 2040/1)

ḳurşunu: *ḳ.+u* T. kurşun, mermi. / ḳur şunu: *ḳur-* T. kurmak. ; *ş.+u* T. şu, işaret zamiri. (G. 2114/1)

ḳurūd ile: *ḳurūd* Ar. maymunlar. ; *ile* T. ile bağlacı. / ḳuru dile: *ḳuru* T. kuru. ; *d.+e* Far. gönül. (G. 1573/2)

ḳurūdına: *ḳ.+ına* Ar. maymunlar. / ḳuru dīne: *ḳuru* T. kuru. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1264/1)

kūs-ı tek: *kūs* Far. büyük davul. ; *tek* Far. dip, kalça. / köstek: *köstek* T. köstek, engel. (Kt. 219/1-2)

ḳuşūr: *bī-ḳuşūr* Far. Ar. kusursuz, ekisksiz. / ḳo şūr: *ḳo-* T. komak, müsaade etmek. ; *şūr* Ar. kıyametin kopuşunu başlatan boru. (G. 1163/2)

ḳuşūr: *ḳuşūr* Ar. kusurlar, hatalar. / ḳuşūr: *ḳuşūr* Ar. kasırlar, köşkler. (G. 567/1, G. 889/6)

kūtehi: *k.+i* Far. kısa. / kū tehī: *kū* [küy] Far. semt, mahalle. ; *tehī* Far. boş. (Mf. 51)

ḳuyusun: *ḳ.+sun* T. kuyu. / ḳoyusun: *ḳ.+sun* T. koyu. / ḳo yusun: *ḳo-* T. komak, müsaade etmek. ; *y.-sun* T. yumak, yıkamak. (R. 274)

kübine: *k.+ine* T. küp, testi. / k'o bine: *k'o* Far. T. ki o. ; *b.-e* T. binmek eylemi. (G. 1648/2)

küfr-i le 'imān: *küfr* Ar. küfür, inkar. ; *le 'imān* Ar. alçak, kötü tabiatli kimseler. / küfr ile imān: *küfr* Ar. küfür, inkar. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *imān* Ar. iman, inanma. (G. 400/2)

Külşüm: *Külşüm* Ar. bir kadın adı, Hz. Peygamber'in üçüncü kızı Ümmü'l-Külşüm. / gül şüm: *gül* Far. gül. ; *şüm* Ar. sarımsak. (Kt. 174/1-2)

künām: *künām* Far. vahşi hayvan ini. / kun am: *kun* Far. dışkılama deliği. ; *am* T. kadın cinsel organı. (G. 478/1)

kürāsī: *kürāsī* Far. defter ve kağıda ait. / gürāsī: *gürāsī* Far. arta kalan, geride kalan. (Kt. 181/1-2)

Kürdü ne iş itdi: dil-ber-i *K. +ü* Far. Kürt asıllı sevgili. ; *ne* T. soru zamiri. ; *iş* T. iş, uğraşı. ; *i.-di* T. etmek, yapmak. / tükürdü ne iş itdi: *t.-dü* T. tükürmek. ; *ne* T. soru zamiri. ; *iş* T. iş, uğraşı. ; *i.-di* T. etmek, yapmak. / gördü ne işitdi: *g.-dü* T. görmek. ; *ne* Far. ne bağlacı. ; *i.-di* T. işitmek, duymak. (Nz. 8)

kürk-i semmūr: *kürk* T. <Far. kürk, hayvan postundan yapılan giysi. ; *semmūr* Ar. samur. / gürg isem mūr: *gürg* Far. kurt, yırtıcı yabani hayvan. ; *i.+m* T. ise. ; *mūr* Far. karınca. (G. 1475/1)

küs er: *küs* Far. kadın cinsel organı. ; *er* T. er, kişi. / küser: *k.-er* T. küsmek. (G. 463/1)

küs meye: *küs-* T. küsmek, darılmak. ; *m.+e* Far. şarap. / küsmeye: *k.+ye* T. küsme eylemi. (Kt. 143/1-2)

küser: *k.+er* T. küsmek. / küs er: *küs* Far. kadın cinsel organı. ; *er* T. er, kişi. (G. 387/2)

küsişe: *k.-işe* T. küsmek. / küs işe: *küs* Far. kadınlık organı. ; *i.+e* T. iş. (R. 391)

küskün: *küskün* T. küskün, küsmüş kişi. / küs kün: *küs* Far. kadınlık organı. ; *kün* Far. dışkılama organı. (Mf. 53)

küstāhāne: *küstāhāne* Far. küstahça. / küs tā hāne: *küs* Far. kadının cinsel organı. ; *tā* Far. ta bağlacı. ; *hāne* Far. ev. (G. 1607/1)

lā-beden: *lā-beden* Ar. bedensiz, görünmeyen. / lābeden: *l.+den* Far. yalvarmak, dalkavukluk etmek. (G. 1100/2)

lā-büd du'ā: *lā-büd* [lā-büdd] Ar. lazım, gerekli. ; *du'ā* Ar. dua, yakarış. / dilā bed-du'ā: *dilā* Far. ey gönül anlamında ünlem. ; *bed-du'ā* Far. Ar. beddua. (G. 810/1)

lāgar: *lāgar* Far. zayıf, cılız. / lāg er: *lāg* Far. şaka, latife. ; *er* T. er, yiğit. (Kt. 177/1-2)

- lāle*: *lāşe* Far. lāle çiçeği. / *lāle*: *l.+e* Ar. dilsiz. (G. 1608/1)
- lālezārı*: *l.+ı* Far. lālelik, lāle bahçesi. / *lāle zārı*: *l.+e* Far. lāl, dilsiz. ; *zārı* Far. ağlayıp sızlama. (G. 1917/2)
- lā'1 ile bīme*: *lā'1* Ar. lal taşı ve bu taş renginde olan dudak. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *b.+e* Far. korku. / *la'1 li lebime*: *l.+i* Ar. lal taşı ve bu taş renginde olan dudak. ; *l.+ime* Far. dudak. (G. 166/2)
- lāyı*: *l.+ı* Far. tortu. / *lāyı*: *l.+yı* Ar. hayır anlamında cevap ifadesi. (G. 1868/5)
- lāyile*: *l.+yile* Ar. hayır anlamında olumsuzluk edatı. / *lāy ile*: *lāy* Far. çamur. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1646/3)
- leb ḥayinān*: *leb-ā-leb* Far. ağzına kadar dolu. ; *ḥāyinān* Ar. Far. hayinler. / *leb-ḥāy-ı nān*: *leb-ḥāy* Far. dudak ısırın. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 672/2)
- leb-cū*: *leb-cū* Far. dudak arayan, dudak peşinde olan. / *leb-cū*: *leb-cū* Far. akarsu kenarı. (G. 122/7)
- lebene meyle*: *l.+e* Ar. süt. ; *m.+e* Ar. meyil, eğilim. / *lebeni meyle*: *l.+ni* Far. dudak gibi olan. ; *m.+le* Far. şarap. (R. 10)
- lebībe denī*: *l.+e* Ar. akıllı, zeki. ; *denī* Ar. alçak, kötü tabiatlı. / *leb-i bedeni*: *leb* Far. dudak. ; *b.+i* Ar. beden, gövde. (G. 2068/1)
- lebībiz*: *b.+iz* Ar. akıllı. ; *lebi biz*: *l.+i* Far. dudak. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. (Kt. 61/1-2)
- legede*: *l.+e* Far. tekme, çifte. / *lekede*: *l.+de* Far. leke, kir izi. (R. 447)
- lek lek*: *lek lek* Far. < Hin. yüz bin yüz bin, yüz biner. / *leklek*: *leklek* Far. leylek. (G. 379/1)
- Leylāyile*: *L.+yile* Ar. Leyla vü Mecnun hikayesinin kadın kahramanı. / *leyl ayile*: *leyl* Ar. gece. ; *a.+ile* T. ay gezegeni. (R. 278)
- Leylī*: *Leylī* Ar. Leyla vü Mecnun hikayesinin kadın kahramanı. / *leylī*: *leylī* Ar. geceleyin, gece vakti. (G. 2129/3)
- licām-ı cemel*: *licām* Ar. yular. ; *cemel* Ar. deve. / *-i cām-ı Cem el*: *-i* Far. izafet harfî. ; *cām* Far. kadeh. ; *el* T. el. (R. 523)
- līk*: *līk* Far. < Ar. lakin, fakat. / *līk*: *līk* Far. kadeh. (Ms. 11/5)
- livā ṭama'dan*: *livā* Ar. sancak. ; *ṭ.+dan* Ar. açgözlülük. / *livāṭa ma'den*: *livāṭa* Ar. livata, erkekler arası eşcinsellik, kulamparalık. ; *ma'den* Ar. maden. (G. 469/1)

loğması nān: *l.+sı* Ar. lokma. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / *Sīnān*: İbn *Sīnā* Ar. İbn Sīnā. (G. 833/1)

mā ise māye: *mā* Ar. su. ; *ise* T. ise. ; *māye* Far. maya. / mā'-i semāya: *mā* Ar. su. *s.+ya* Ar. sema, gök, gökyüzü. (G. 1643/1)

mā 'adā: *mā* Ar. su. ; 'adā Ar. düşman. / mā-'adā: *mā-'adā* Ar. başka, başkası, gayrısı. (G. 1062/3)

mā ya'ni: *mā* Ar. su. ; *ya'ni* Ar. yani, eğer. / māyi'ini: *m.+ini* Ar. sıvı, akıcı. (G. 1830/1)

mā: *mā* Ar. su. / mā: li-emrim *mā* Ar. "herhangi bir iş nedeniyle" anlamında bir ifade. (G. 28/1)

mā-beyne: *m.+e* Ar. mabeyn, iki şeyin arası, ara. / mā beyne: *mā* Ar. su. ; *b.+e* [beyin] T. beyin, kafanın içi. (Ar. ara, iki şeyin arası.) (R. 606)

mācid: *mācid* Ar. şan ve şeref sahibi. / intimā ced: *intimā* Ar. bağlanma, intisap etme. ; *ced*[cedd] Ar. cedd, atalar. (G. 1740/1)

māda: *m.+da* Ar. su. / māde: *māde* Far. dişi. (G. 118/3)

māde: *māde* Far. dişi, bayan. / mā da: *mā* Far. su. ; *da* T. de, da bağlacı. (G. 372/2)

māde: *māde* Far. dişi. / māda: *m.+da* Ar. su. (G. 514/1)

mādeler: *m.+ler* Far. dişi. / mā deler: *mā* Far. su. ; *d.-er* T. delmek. (G. 500/4)

mādeligin: *m.+ligin* Far. dişi. / mā deligin: *mā* Ar. su. ; *d.+in* T. delik. (G. 1008/1)

mādere de: *m.+e* Far. anne. ; *de* T. de, da bağlacı. / mā derede: *mā* Far. su. ; *d.+de* T. dere, küçük suların aktığı kanal. (R. 266)

māderimi: *m.+imi* Far. anne. / mā derimi: *mā* Ar. su, gözyaşı. ; *d.+mi* T. deri. (R. 340)

māderinden: *m.+inden* Far. anne. / mā derinden: *mā* Ar. su. ; *d.+den* T. derin. (G. 402/1)

mādeyi: *m.+yi* Far. kadın, bayan. / mā deyi: *mā* Ar. su. ; *deyi* [deyü] T. diyerek. (G. 2014/1)

māhı tābişe: *m.+ı* Far. ay, sevgili. ; *t.+e* Far. hararet, sıcaklık. / māhī tā bişe: *māhī* Far. balık. ; *tā* Far. ta bağlacı. ; *b.-e* T. pişmek. (G. 1288/1)

māhı: *m.+ı* Far. ay gezegeni. ; māhī: *māhī* Far. balık. (G. 2094/1)

māh-tāba şır: *m.+a* Far. ayışığı, dolunay. ; *şır* Far. arslan. / māh tā beşir: *māh* Far. ay. ; *tā* Far. ta bağlacı. ; *beşir* Ar. müjdecî, iyi haber getiren kişi. (G. 246/2)

maḥzūn: *maḥzūn* Ar. hazinede saklı olan. / maḥzūn: *maḥzūn* Ar. hüznünlü, kederli. (G. 1864/5)

maḳālīd ileidir: *maḳālīd* Ar. kilitler, anahtarlar. ; *i.+dir* T. ile bağlacı. / maḳālī diledir: *m.+i* Ar. söz. ; *d.-dir* T. dilemek. (G. 346/1)

maḳālīde: *m.+e* Ar. kilit dilleri, anahtarlar. / maḳālī de: *m.+i* Ar. söz, söz söyleme. ; *de* T. dahi, o da. (G. 1340/5)

māl: *māl* Ar. mal, servet. / māl: *māl-ā-māl* Far. silme dolu, ağzına kadar dolu. (G. 797/1)

māl-ā-māl: *māl-ā-māl* Far. ağzına kadar dolu. / māl āmāl: *māl* Ar. mal, varlık. ; *āmāl* Ar. emeller, arzular. / mā-lā-m'āl: *mā-lā-m'āl* [mā-lā-me'āl] Ar. anlamsız, değersiz, boş. (R. 123)

māl-i kemāl: *māl* Ar. mal, varlık, servet. ; *kemāl* Ar. tamlik, olgunluk. / mā-li-kemāl: *mā-li-kemāl* Ar. kemal için olan. (R. 436)

mālīdir: *m.+dir* Far. dolu, ağzına kadar dolu. / mālīdır: *m.+ıdır* Ar. mal, varlık. / mālī dir: *m.+ı* Ar. mal, varlık. ; *d.-r* T. demek, söylemek. (Nz. 29)

mālīk emlākin: *mālīk* Ar. malik, mülk sahibi. ; *e.+in* Ar. mülkler. / māl-i kem lākin: *māl* Ar. mal, varlık. ; *kem* Far. az, noksan. ; *lākin* Ar. ancak, lakin. (G. 1135/1)

mālīkāne: *mālīkāne* Ar. Far. büyük köşk. / mālīk ana: *mālīk* Ar. sahip olan. ; *ana* T. anne. (G. 1955/1)

mālīk-i dāda: *mālīk* Ar. malik, sahip. ; *d.+a* Far. adalet. / māl-i gedāda: *māl* Ar. mal, varlık. ; *g.+da* Far. yoksul, dilenci. (G. 1427/1)

mālīki: *m.+i* Ar. sahip, malik. / Mālīki: *M.+i* Ar. cehennemlerin kapıcısı olan melek. / māl iki: *māl* Ar. mal, servet, varlık. ; *iki* T. 2 sayısı, çift. (R. 605)

mālīkīn: *mālīkīn* Ar. malik olanlar, sahip olanlar. / māl-ı kīn: *māl* Ar. mal, varlık. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (G. 1902/3)

mālīş: *mālīş* Far. sürme, yüz sürme. / māl iş: *māl* Ar. mal, varlık. ; *iş* T. iş, uğraş. (G. 1632/2)

mālīşe: *m.+e* Far. el sürme, elle sıvama. / māl işe: *māl* Ar. mal, varlık. ; *i.+e* T. iş, çalışma. (G. 1288/5)

mālīşledir: *m.+ledir* Far. sürme, sürme. / māl işledir: *māl* Ar. mal, varlık. ; *i.-ir* T. işletmek, çalıştırmak. (Mf. 93)

mā-melek: *mā-melek* Ar. bütün varlığı, nesi varsa. / mā melek: *mā* Ar. su. ; *melek* Ar. melek. (G. 275/3-4)

mā'idede: *m.+de* Ar. sofra. / mā'î dede: *mā'î* Ar. su renginde, mavi. ; *dede* T. dede, büyük baba. (G. 1500/1)

mā'idem: *m.+m* Ar. sofra. / mā'-i dem: *mā'* Ar. su. ; *dem* Ar. kan. (G. 1486/2)

mā'idesin: *m.+sin* Ar. sofra. / mā idesin: *mā* Ar. su. ; *i.-esin* T. etmek, yapmak. (G. 1033/1, Mf. 121)

mā'ideye: *m.+ye* Ar. sofra, üzerinde yemek yenen tahta. / mā'-i deye: *mā'* Ar. su. ; *d.+e* Far. kış mevsimi. (R. 588)

mā'ideyiz: *m.+yiz* Ar. sofra. / mā ideyiz: *mā* Ar. su. ; *i.-eyiz* T. etmek, yapmak. (G. 712/1)

mā'ile: *m.+e* Ar. meyilli, yatkın. / mā ile: *mā* Ar. su. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1646/1)

Mārdîn: *Mārdîn* ? Mardin ili. / mār-ı dîn: *mār* Far. yılan. ; *dîn* Ar. din. (G. 1079/1)

mār-ı erkama: *mār* Far. yılan. ; *e.+a* Ar. sırt kısmında beyazlık da bulunan siyah yılan. / mārı arkama: *m.+ı* Far. yılan. ; *a.+ma* T. arka, sırt. (G. 1589/2)

māridi: *m.+i* Ar. inatçı. / mār idi: *mār* Far. yılan. ; *i.-di* T. imek eylemi. (G. 1848/3)

maşhara: *maşhara* Ar. maskara, soytarı, komik. / mes h̄ara: *mes* Ar. dokunma, temas etme. ; *h̄.+a* Far. eşek, merkep. (G. 1557/3)

māsikine: *m.+ine* Ar. tutan, zapteden. / mā sikine: *mā* Ar. su. ; *s.+ine* T. erkeklik organı. (R. 367)

maṭla biz: *m.+a* Ar. geçiştirme. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. / maṭlabız: *m.+ız* T. arzulanan, talep edilen. (G. 643/1)

māyeme: *m.+me* Far. maya, asıl, öz. / mā yeme: *mā* Ar. su. ; *y.+e* Ar. deniz. (G. 1371/2)

māyeye: *m.+ye* Far. maya, asıl. / mā yeye: *mā* Ar. su. ; *y.-ye* T. yemek, gıdalanmak. (Kt. 142/1-2)

mā-yı semā: *mā* Ar. su, yağur. ; *semā* Ar. gök. / germā ise mā: *germā* Far. sıcaklık. ; *ise* T. ise. ; *mā* Ar. su. (G. 29/1)

mecāzî: *mecāzî* Ar. mecaza, hakikî olmayana ait. / mecāzî: *mecāzî* Ar. cezasını, hakkettiğini veren. (G. 223/1)

medārise: *medārise* Ar. medreseler. / medār ise: *medār* Ar. üzerinde hareket edilecek yer, yörünge. ; *ise* T. ise. (G. 1496/1)

medḥūr: *medḥur* Ar. kovulmuş, uzaklaştırılmış. / med ḥūr: *med* [medd] Ar. uzatma. ; *ḥūr* Ar. huri, cennet kadını. (Kt. 100/1-2)

meh licām: *meh* Far. ay gezegeni. ; *licām* Ar. gem. / mehl-i cām: *mehl* Ar. yumuşaklık. ; *cām* Far. kadeh. (G. 1697/1)

meh mūm: *meh* Far. sevgili. ; *mūm* Far. mum. / mehmūm: *mehmūm* Ar. dertli, endişeli. (G. 1948/5)

meh rinde: *meh* Far. ay gezegeni. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali kişi. / mehrinde: *m.+inde* Ar. mehir, evlilik esnasında erkek tarafından kadına verilen para veya mal. (G. 1628/5)

meh tābe: *meh* Far. ay gezegeni. ; tābe Far. tava. / meh-tāba: *m.+a* Far. mehtap. (G. 1179/1)

mehārāt: *mehārāt* Ar. maharetler, ustalıklar. / mehār at: köhne-*mehār* Far. Ar. gemi veya yuları eskimiş. ; *at* T. at. (G. 806/1)

meh-cebīn: *meh-cebīn* Far. Ar. ay alınlı, alnı ay gibi parlayan. / mehce bīn: *m.+ce* Far. ay gezegeni. ; *bīn* Ar. bölge, mıntıka. (G. 687/1)

mehde: *m.+de* Far. ay gezegeni. / mehde: *m.+e* Ar. beşik. (G. 1442/2)

meh-dīde: *meh-dīde* Far. ay görmüş. / Mehdīde: *M.+de* Ar. kıyamete yakın bir zamanda ortaya çıkacağına inanılan kurtarıcı. (G. 1434/1)

mehleke: *mehleke* Ar. helak olunacak yer, tehlikeli yer. / meh leke: *meh* Far. Ay gezegeni. ; *leke* T. leke, kir izi. (G. 1073/1)

meh-liqādır: *m.+dır* Far. Ar. ay yüzlü, sevgili. / mehli qādir: *m.+i* Ar. mehil, mühlet, belli bir vakit verme. ; *qādir* Ar. kadir, gücü yeten. (G. 157/1)

mehmeh: *mehmeh* Ar. çok geniş çöl. / meh meh: *meh* Far. ay gezegeni. ; *meh* Far. ay gezegeni. (G. 865/1)

mehmūm: *mehmūm* Ar. dertli ve kaygılı. / meh mūm: *meh* Far. ay gezegeni. ; *mūm* Far. mum. (G. 2126/1)

meh-rū merām: *meh-rū* Far. ay yüzlü, sevgili. ; *merām* Ar. meram, istek. / meh-rūma rām: *m.+ma* Far. ay yüzlü, sevgili. ; *rām* Far. ram, boyun eğen. (G. 1571/3)

meh-tābına: *m.+ına* Far. mehtap, ayışığı. / meh tā bine: *meh* Far. ay gezegeni. ; *tā* Far. ta bağlacı. ; *b.-e* T. binmek eylemi. (G. 1578/1)

mekīn: *mekīn* Ar. oturan, yerleşen. / eyleme kīn: *e.-me* T. eylemek. yapmak. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (G. 63/1)

Mekkīme denī: resūl-i *M.+me* Ar. Mekkeli peygamber, Hz. Muhammed. ; *denī* Ar. alçak, kötü tabiatlı. / Mekkī Medenī: *Mekkī Medenī* Ar. Mekkeli ve Medineli. / eylemek kime denī: *e.-mek* T. eylemek, yapmak. ; *k.+e* T. kim, soru zamiri. ; *denī* Ar. alçak, kötü tabiatlı. (R. 336)

meklûf-ı mäh: *meklûf* Ar. benekli. ; *mäh* Far. ay gezegeni. / *melhûfum âh*: *m.+um* Ar. dertli, kederli. ; *âh* Far. ah, inleme sesi. (G. 337/1)

mekse biz: *m.+e* Ar. öşür, vergi. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. / *meksebiz*: *m.+iz* Ar. kazanç, gelir. (G. 643/2)

melâ'iki: *m.+i* Ar. melekler. / *melâ iki*: *melâ* Ar. topluluk, cemaat. ; *iki* T. iki, çift. (G. 412/1)

memer dîdeler: *memer* Ar. geçilecek yol, yer. ; *d.+ler* Far. göz. / *merdi deler*: *m.+i* Far. adam, kişi. ; *d.-er* T. delmek. (G. 1006/1)

memlû keyle: *memlû* Ar. dolu. ; *k.+le* Ar. dağlama, yarayı kızgın demirle dağlama. / *memlûk eyle*: *memlûk* Ar. mülk edinilmiş, köle. ; *eyle-* T. eylemek, yapmak. (R. 482)

memlûkân: *memlûkân* Ar. Far. mülk edinilmişler, köleler. / *memlû kân*: *memlû* Ar. dolu. ; *kân* Far. meden ocağı, kaynak. (G. 1948/6, R. 485)

memlûkim: *m.+im* Ar. kul, köle. / *memlû kim*: *memlû* Ar. dolu. ; *kim* T. kim, soru zamiri. (G. 1677/1)

memlûkine: *m.+ine* Ar. kul, köle. / *memlû kîne*: *memlû* Ar. dolu, doldurulmuş. ; *kîne* Far. kin, düşmanlık. (G. 1688/1)

men âh ile: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *âh* Far. ah, inleme sesi. ; *ile* T. ile bağlacı. / *menâhile*: *m.+e* Ar. sulak yer, sulama yer. (G. 1424/1)

men âhı: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *â.+ı* Far. ah, inleme sesi. / *menâhî*: *menâhî* Ar. dinen yasaklanmış şeyler. (R. 365)

men ber: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *ber* Far. göğüs, sine. / *menber*: *menber* Ar. minber. (G. 1629/1)

men cā: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *cā* Far. yer, mekan. / *mencā*: *mencā* Ar. kurtulma yeri, kurtuluş yeri. (G. 951/1)

men dil: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *dil* T. dil. / *mendil*: *mendil* Ar. mendil, havlu. (G. 840/2)

men gûş: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *gûş* Far. dinleme, kulak verme. / *mengûş*: *mengûş* Far. küpe, kulağa takılan takı. (G. 67/1)

men hût: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *hût* Ar. büyük balık. / *menhût*: *menhût* Ar. tıraş edilmiş, yontulmuş. (G. 873/1)

men küb: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *küb* T. küp, testi. / *menküb*: *menküb* Ar. gözden düşmüş, talihsiz. (G. 1648/1)

men nān: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / mennān: *mennān* Ar. çok bağışta bulunan, ihsan eden. (G. 833/2)

men nān: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. / Mennān: *Mennān* Ar. çok ihsanda bulunan, Tanrı. (G. 2163/3)

men nānīn: *men* Far. bir ağırlık ölçüsü. ; *n. + īn* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / Mennānīn: *M. + īn* Ar. Ar. çok bağışta bulunan, ihsan eden, Tanrı. (G. 1770/7)

men o pende: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *o* T. o, işaret sıfatı. ; *p. + e* Far. öğüt, nasihat. / dāmen öpende: *dāmen* Far. etek. ; *ö. - ende* T. öpmek. (G. 1281/1)

men ‘aḳārī: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*a. + ı* Ar. evin metal, mülk, tarım su ve arazisi. / men‘e ḳārī: *m. + e* Ar. caydırmak, vazgeçirmek. ; *ḳārī* Ar. okuyan. (G. 956/1)

men ‘aṣā ile: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*aṣā* Ar. asa, değnek. ; *ile* T. ile bağlacı. / men‘e ṣā‘ile: *m. + e* Ar. menetme, alıkoyma. ; *ṣ. + e* Ar. saldırmak, hücum etmek. (G. 1592/1)

men ‘idām: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*idām* Ar. yok olma, ortadan kalkma. / men‘-i dām: *men‘* Ar. sakındırma, alıkoyma. ; *dām* Far. dam, tuzak. (G. 953/1)

men ṣūr: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *ṣūr* Ar. sur, kıyametin kopuşunu başlatacak olan boru. / manṣūr: *manṣūr* Ar. yardım görmüş, kurtarılmış. (G. 1942/1)

men ṣu rinde: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *ṣu* T. ṣu, işaret sıfatı. ; *r. + e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / menṣūrında: *m. + ında* Ar. yazılmış. (R. 568)

menāhīle: *m. + le* Ar. dinen yasaklanmış şeyler. / men āhīle: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *ā. + ile* Far. ah, inleme sesi. (G. 1485/1)

menāl: *menāl* Ar. elde edilenler. / men āl: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *āl* Ar. çoluk çocuk, aile. (G. 1064/1)

menāsik: *menāsik* Ar. hacıların hacda yerine getirmekle yükümlü olduğu görevler. / münā sik: *münā* Ar. arzu edilen şeyler. ; *sik* T. erkeklik organı. (Mf. 81)

menbit: *menbit* Ar. çayır, otlak. / men bit: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *bit* T. bit. (Kt. 233/1-2)

mendil: *mendil* [mindel] T. < Ar. mendil, el havlusu. / men dil: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *dil* T. dil, lisan. / men dil: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *dil* Far. gönül. (R. 92)

mendīl: *mendīl* Ar. mendil, havlu, başörtüsü. / men dil: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *dil* T. dil. (G. 1478/2, R. 603)

menhele: *m.+e* Ar. su içilecek yer, durulacak yer. / men hele: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *hele* T. hele. (Mf. 62)

menhüm-ı dīdār: *menhüm* Ar. düşkün, tutkun. ; *dīdār* Far. yüz, çehre. / menhüm idi dār: *menhüm* Ar. düşkün, tutkun. ; *i-di* T. imek eylemi. ; *dār* Far. darağacı. (G. 1572/2)

menim: *m.+im* T. ben, şahıs zamiri. / benim: *m.+im* Far. 3 kg ağırlığında bir ağırlık ölçüsü. (G. 2147/1)

menī‘inde: *m.+inde* Ar. sağlam ve yüksek. / meni ‘inde: *m.+i* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*i.+e* Ar. yan, taraf, kat, huzur. (G. 1450/1)

meniş: bed-*meniş* Far. kötü huylu. / men iş: *men* T. ben. ; *iş* T. iş, uğraşı. (Mf. 56)

menkibi: *m.+i* Ar. omuz ile kol kemiğinin birleştiği yer. / men gibi: *men* Far. 3 kg ağırlığında bir ağırlık ölçüsü. ; *gibi* T. gibi. (G. 2149/1)

menķūl: *menķūl* Ar. nakledilmiş, aktarılmış. / men ķul: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *ķul* T. kul, köle. (G. 915/1)

menķūr: *menķūr* Ar. delinmiş, delikli para. / men ķor: *men* Far. 3 kg ağırlığında bir ağırlık ölçüsü. ; *ķor* T. ateş koru. (G. 1911/1)

menn-i Hādī: *menn* Ar. bağış, nimet. ; *Hādī* Ar. doğru yola ileten, Tanrı. / rūšen-nihādī: *rūšen-nihādī* Far. temiz soyluluk, soyu temiz ve aydın olmak. (G. 853/2)

men‘e Cem: *m.+e* Ar. menetme, yasaklama. ; *Cem* Far. şarabı bulan kişi olarak kabul edilen İranlı mitoloji kahramanı. / men ‘Acem: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*Acem* Ar. Arap olmayan, özellikle İranlı. (R. 478)

men‘e māyile: *m.+e* Ar. engelleme, mani olma. ; *m.+e* Ar. eğilimli, yatkın. / men ‘amāyile: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*a.+yile* Ar. kör, görme özürlü. (G. 1339/1)

men‘e Rabi: *m.+e* Ar. menetme, yasaklama. ; *R.+i* [Rabb] Ar. Rab, Tanrı, Allah. / men ‘Arabī: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; ‘*Arabī* Ar. Arapça konuşan. (R. 293)

mensī ħilāf: *mensī* Ar. unutulmuş. ; *ħilāf* Ar. karşı, zıt. / men sīḥ-i lāf: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *sīḥ* Far. demir şiş. ; *lāf* Far. laf, söz, konuşma. (G. 1000/1)

mensiyyāt: *mensiyyāt* Ar. unutulmuşlar. / men siyyāt: *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *siyyāt* Ar. eşitler, denk olanlar. (R. 432)

me‘ādına: *m.+ina* Ar. dönüş yeri, toplanma alanı, ahiret. / me‘ādine: *m.+e* Ar. madenler. (G. 550/1, Mf. 1)

me'āşır: *me'āşır* Ar. mengeneler, sıkma aletleri. / mu'āşır: *mu'āşır* Ar. çağdaş, aynı çağda yaşayanlar. (G. 1791/1)

merāmī: *merāmī* Ar. mermiler, atılan şeyler. / merāmı: *m.+ı* Ar. meram, maksat. (G. 576/3)

merāsı: *bī-m.+sı* Far. Ar. riyasız. / merāsī: *bī-merāsī* Far. Ar. limansız, limanları bulunmayan. (G. 727/1)

mercimekim: *m.+im* [mercümek] Far. mercimek. / mercime kim: *m.+ime* Ar. çimenlik, yeşil alan. ; *kim* T. kim, soru zamiri. (R. 489)

merd arı: *merd* Far. adam. ; arı T. arı, temiz. / murdārī: *murdārī* Far. mundar olan. (G. 1967/2)

merdumekim: *m.+im* Far. gözbebeği. / merduma kim: *m.+a* Far. halk, insanlar. ; *kim* T. kim. (G. 434/1)

merdümekine: *m.+ine* Far. gözbebeği. / merduma kīne: *m.+a* Far. halk, toplum. ; *kīne* Far. düşmanlık, kin. (G. 1474/1)

merkebine: *m.+ine* Ar. merkep, eşek, binek. / merge bine: *m.+e* Far. ölüm. ; *b.-e* T. binmek. (R. 243)

mesā et: *mesā* Ar. akşam. ; *et* T. et. / mesā'et: *mesā'et* Ar. fenalık etme, kötü iş işleme. (G. 1536/3)

mesā merede: *mesā* Ar. akşam. ; *merede* Ar. inatçılar. / müsāmerede: *m.+de* Ar. gece sohbeti. (G. 1428/1)

mesā mi'de: *mesā* Ar. akşam. ; *mi'de* Ar. mide. / mesāmi'de: *m.+de* Ar. kulaklar. (G. 1447/1)

mesācid: *mesācid* Ar. mescitler, ibadet yerleri. / mesā cid: *mesā* Ar. akşam. ; *cid* [cidd] Ar. ciddiyet. (G. 342/1)

mesākibi: *m.+i* Ar. kalıplar, dökülme yerleri. / mesā gibi: *mesā* Ar. akşam. ; *gibi* T. gibi, benzetme edatı. (G. 290/1)

mesākīne: *m.+e* Ar. fakirler. / mesā kīne: *mesā* Ar. akşam. ; *kīne* Far. kin, düşmanlık. (G. 1223/1)

mesāmīr: *mesāmīr* Ar. çiviler. / mesā mīr: *mesā* Ar. akşam. ; *mīr* [emīr] Far. < Ar. başkan, emir. (G. 636/1)

mesā'isi: *m.+si* Ar. mesayi, çalışmalar. / mesā 'İsī: *mesā* Ar. akşam. ; 'İsī Ar. İsa peygamber. (G. 2046/1)

meşārīniñ: *m.+niñ* Ar. ayıplayıcı, kınayıcı. / meşārīniñ: *m.+iñ* Ar. otlak yerleri, ekilip biçilen yerler. (G. 866/1)

mesāvi kesen: *mesāvi* Ar. kötülükler, fenalıklar. ; *k.-en* T. kesmek, kumaşı bedene göre kesmek. / mesāvike sen: *m.+e* Ar. misvaklar, diş temizlemede kullanılan çubuklar. ; *sen* Far. sen, şahıs zamiri. (R. 450)

mesbūk: *mesbūk* Ar. geride kalan şey. / mes boş: *mes* [mess] Ar. el değdirme, dokunma. ; *boş* T. insan dışkısı. (R. 585)

mesede: *m.+e* Ar. sağlam örülmüş kalın ip. / çevirmese de: *ç.-mese* T. çevirmek eylemi. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1452/5)

meshūrān: *meshūrān* Ar. Far. büyülenmişler, sihir ile etki altına alınanlar. / mes hūrān: *mes* [mess] Ar. dokunma, değme. ; *hūrān* Ar. Far. huriler, cennet güzelleri. (R. 448)

meskebeden: *m.+den* Ar. elle dokunma, temas etme. / meske beden: *m.+e* Ar. hayvanın yularını kendine doğru çekme, dizginleme. ; *beden* Ar. beden, insan gövdesi. (R. 502)

meskene: *meskene* Ar. miskinlik, fakirlik. / miske ne: *m.+e* Ar. misk, güzel bir koku. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1986/2)

meskenet: *meskenet* Ar. miskinlik, beceriksizlik. / mesken et: *mesken* Ar. mesken, oturulacak yer. ; *et* T. et. (Kt. 72/1-2)

meskūn: *meskūn* Ar. sakinleşmiş, sakinleşme yeri. / mes kūn: *mes* [mess] Ar. değme, dokunma. ; *kūn* Far. arka, makat. (G. 2112/1)

mesle hāda: *m.+le* Ar. değme, dokunma. ; *h.+a* Ar. yanak. / meslaḥada: *m.+da* Ar. hayvan kesim yeri. (G. 1307/1)

mesnedīde: şāhib-*m.+de* Ar. makam ve mevki sahibi olma. / mes-ne-dīde: *mes-ne-dīde* Ar. Far. el sürülmemiş, dokunulmamış. (Kt. 148/1-2)

mes'āda: *m.+da* Ar. çalışma yeri. (?) / mes 'āde: *mes* [mess] Ar. el sürme. ; 'āde Ar. adet, töre, alışkanlık. (Kt. 105/1-2)

mes'ele: *mes'ele* T. mesele, konu. / mes ele: *mes* [mess] Ar. mes, el sürme. ; *e.+e* T. el. (R. 348)

mes'ūd: *mes'ūd* T. mesut, bahtiyar. / mes 'ūd: *mes* [mess] Ar. el değdirme, dokunma. ; 'ūd Ar. odun, ağaç kütüğü. (R. 509)

mest anasın: *ser-mest* Far. sarhoş. ; *a.+sin* T. anne. / mestānesin: *ser-m.+sin* Far. sarhoşluk. (G. 709/1)

mestā niyāz: *mestā* Far. ey sarhoş anlamında ünlem. ; *niyāz* Far. niyaz, istek. / zemistānı yaz: *z.+ı* Far. kış mevsimi. ; *yaz* T. yaz mevsimi. (G. 688/3)

mestāneyi: *m.+yi* Far. mestane, sarhoşça. / mestā neyi: *mestā* Far. mest olarak, mestçe, sarhoşça. ; *n.+i* Far. ney, üflemeli çalgı. (G. 1834/1)

mestüre: *mestüre* Ar. örtünmüş, kapanmış kadın. / mest ura: *mest* Far. sarhoş. ; *u.-a* T. vurmak. (R. 202)

meşām: *meşām* [meşāmm] Ar. burun, koku alma organı. / etme şām: *e.-me* T. etmek, yapmak. ; *şām* Far. gece. (G. 1995/8)

meşrūh-ı cāma: *meşrūh* Ar. açılmış, açık. ; *c.+a* Far. kadeh. / hicāme: *hicāme* Ar. hacamat, kan aldırma. (G. 1743/2)

mev cūd: *mev* Far. üzüm asması. ; *cūd* Ar. cömertlik, ihsan, bahşış. / mevcūd: *mevcūd* Ar. mevcut, bulunan, ortada olan. (G. 1914/2)

mevālīde: *m.+de* Ar. ileri gelenler, efendiler, ulular. / mevālīde: *m.+e* Ar. yeni doğmuş çocuklar, bebekler. (G. 1340/1)

mey leb-i ẖāhişi müzdür: *mey* Far. şarap. ; *leb* Far. dudak. ; *ẖ.+i* Far. istek, arzu. ; *müzdür* Far. çalışan, işçi. / meyle bī-ẖāhişimüz dūr: *m.+e* Ar. meyil, eğilim. ; *b.+imüz* Far. isteksizlik, arzusuzluk. ; *dūr* Far. uzak. (Mf. 23)

mey lebi meyle: *mey* Far. şarap. ; *l.+i* Far. dudak. ; *m.+e* Ar. meyil, eğilim. / meyle bīm eyle: *m.+e* meyil, eğilim. ; *bīm* Far. korku. ; *eyle-* T. eylemek, yapmak. / meyle bī-meyle: *m.+le* Far. şarap. ; *b.+e* Far. Ar. meyilsiz, eğilimsiz, yatkın olmayan. (Nz. 53)

mey lihāfı: *mey* Far. şarap. ; *l.+ı* Ar. yorgan. / meyl-i ẖāfı: *meyl* Ar. meyil, eğilim. ; *ẖāfı* Ar. yalınayak. (G. 162/1)

mey sere: *mey* Far. şarap. ; *s.+e* Far. baş, kafa. / meysere: *meysere* Ar. ordunun sol cenahı. (G. 1557/1)

meyādini: *m.+i* Ar. meydanlar, alanlar. / mey adını: *mey* Far. şarap. ; *a.+ını* T. ad, isim. (Kt. 172/1-2)

meyāminden: *m.+den* Ar. uğurlular, kutlu olanlar. / mey amından: *mey* Far. şarap. ; *a.+ından* T. kadınlık organı. (R. 249)

mey-āşām: *mey-āşām* Far. şarap içen. / mı yaşam: *mı* T. mı, soru eki. ; *yaşam* T. yaşam, hayat. (G. 1849/1)

meydāna: *m.+a* Ar. meydan, alan. / mey-dāna: *m.+a* Far. şarabı bilen, şaraptan anlayan. / mey dāne: *mey* Far. şarap. ; *dāne* Far. dane, habbe. (R. 49)

- mey-ḥārī: *m.+ı* Far. şarap içen. / mey ḥārī: *mey* Far. şarap. ; *ḥārī* Far. horluk, hakirlik. (G. 2150/1)
- meykedem: *m.+m* Far. meyhane. / mey k'edem: *mey* Far. şarap. ; *k'* [ki] Far. ki bağlacı. ; *e.-em* T. etmek, yapmak. (G. 926/1)
- meyle bī: *m.+e* Ar. meyil, eğilim. ; *bī* Far. olumsuzluk anlamı veren ön ek. / mey lebi: *mey* Far. şarap. ; *l.+ı* Far. dudak. (R. 614)
- meyle kedir: iç+*meyle* T. içmek. ; *kedir* Ar. kara, tozlu, kirli. / meyle kedir: *m.+le* Far. şarap. ; *l.+dir* Far. leke. (R. 390)
- meyle: *m.+e* Ar. meyil, eğilim. / meyle: *m.+le* Far. şarap. (G. 1345/3)
- meyl-i sedād: *meyl* Ar. meyil, eğilim. ; *sedād* Ar. doğruluk. / meyl ise dād: *meyl* Ar. meyil, eğilim. ; *ise* T. ise, şart bildirir. ; *dād* Far. adalet. (G. 1391/2)
- meymenede: *m.+de* Ar. sağ taraf, amel defteri sağ taraftan verilenler. / mey mene da: *mey* Far. şarap. ; *m.+e* T. ben, şahıs zamiri. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1414/1)
- meymūnuñ: *m.+uñ* Ar. uğurlu, bereketli. / mey mūnuñ: *mey* Far. şarap. ; *m.+nuñ* Far. kıl, saç teli. (G. 827/1)
- meysere: *meysere* Ar. ordunun sol cenahı. / mey sere: *mey* Far. şarap. ; *s.+e* Far. baş, kafa. (Kt. 151/1-2)
- meysere: *meysere* Ar. sol taraf. / mey sere: *mey* Far. şarap. ; *s.+e* Far. baş, kafa. (G. 363/1)
- meysūr: *meysūr* Ar. kolay, kolaylaşmış olan. / mey sūr: *mey* Far. şarap. ; *sūr* Far. şenlik. (G. 2016/1)
- meyve sen: *meyve* [mīve] T. < Far. meyve. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. / mey vesen: *mey* Far. şarap. ; *vesen* Ar. ihtiyaç. (R. 44)
- meyve: *meyve* [mīve] T. < Far. meyve. / mey ve: *mey* Far. şarap. ; *ve* T. ve bağlacı. (G. 314/1)
- meyvesile: *m.+sile* [mīve] Far. meyve. / mey vesile: *mey* Far. şarap. ; *vesile* Ar. vesile, araç. (G. 309/1)
- meyzinde: *m.+inde* Ar. ayırtetme, farketme. / mey zinde: *mey* Far. şarap. ; *zinde* Far. diri. (G. 1347/1)
- mezide: *mezide* Far. emilmiş, ağza çekilmiş. / mezide: *mezide* Ar. çoğalmış. (G. 650/1)

mı nāsī: *mī* T. mı, soru eki. ; *nāsī* Ar. unutan. / *mīnāsī*: *m. +sı* Far. mine, sırça, kadeh. (G. 2087/2)

mısr: *mısr* Ar. şehir, il. / Mısr: *Mısr* Ar. Mısır ülkesi. (G. 413/5)

mıstarı: *m. +ı* Ar. kağıda satır çizgisi çekmeye yarayan cetvel. / mis *tarī*: *mis* Far. bakır. ; *tarī* Ar. taze. (Kt. 222/1-2)

mih terhāne: *mih* Far. büyük, ulu. ; *terhāne* Far. tarhana. / mihter hana: *mihter* Far. mehter. ; *h. +a* T. han, hükümdar. (R. 481)

miḥnet-sarām: *m. +m* Ar. Far. miḥnet sarayı. / miḥnetse rām: *m. +se* Ar. miḥnet. ; *rām* Far. ram, hazır. (G. 677/1)

mıhr: *mıhr* Far. güneş. / mihr: *mıhr* Far. sevgi, dostluk. (G. 622/2, R. 237)

mıhr: *mıhr* Far. sevgi. / mihr: *mıhr* Far. güneş. (G. 1509/2, G. 1694/5)

mıhr-i : *mıhr* Far. güneş. / mihri: *m. +i* Far. sevgi. (R. 619)

mıhr-i cānī: *mıhr* Far. güneş. ; *cānī* Ar. canı, cinayet işleyen. / mihricānı: *m. +ı* Ar. < Far. sonbahar. (G. 299/2)

mīkāt ile: *mīkāt* Ar. belli bir iş için belirlenen süre. ; *ile* T. ile bağlacı. / mi *kāt*ile: *mī* T. mi, soru eki. ; *k. +e* Ar. katil, öldüren. (G. 1685/1)

mīl: *mīl* Ar. mil, göze sürme çekmeye yarayan bir alet. / mīl: *mīl* Ar. bir uzunluk ölçüsü. (G. 1836/4)

mīlāda: şeref-*m. +a* Ar. şeref sahibi olarak doğmuş, doğuştan asil. / mı lāda: *mī* T. mı, soru eki. ; *l. +da* Ar. hayır, harf-i cerlerden olup olumsuz cevap anlamındadır. (R. 150)

mīnāsı: *m. +sı* Far. kadeh, sırça. / mi nāsı: *mī* T. mi soru eki. ; *n. +ı* Ar. insanlar, halk. (G. 1866/2)

mīnāsı: *m. +sı* Far. şarap şişesi, billur, lâcivert veya yeşil renkli sırça. / mi nāsı: *mī* T. mi, soru eki. ; *nāsī* [nāsī] Ar. unutan. (G. 941/2)

mīnāyı: *m. +yı* Far. kadeh, sırça. / mi nāyı: *mī* T. mi, soru eki. ; *n. +ı* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. (R. 33)

minḥar: *minḥar* Ar. burun deliği. / min-ḥar: *min-ḥar* Ar. Far. eşekten, eşek suyundan. (G. 346/1)

minḥat: *minḥat* Ar. bahşiş, ihsan. / minḥat: *minḥat* Ar. yontma aleti. (R. 529)

mīnū-ṣān: *mīnū-ṣān* Far. mina özellikleri taşıyan, mina degerinde olan. / mey-nūṣān: *mey-nūṣān* Far. şarap içenler. (G. 1928/1)

mī'āda: *m.+a* Ar. vaadeilen, söz verilen eyer. / mī'āde: *mi* T. mi soru eki. ; 'āde Ar. adet, alışkanlık. (R. 287)

mī'āda: *m.+a* Ar. vadedilen yer, ahiret. / mī'āde: *mi* T. mı, soru eki. ; 'āde Ar. âdet, örf. (G. 1199/1)

mī'de-sīrān da: *mī'de-sīrān* Ar. Far. Karnı tokolanlar. ; da T. de, da bağlacı. / mī'desi rānde: *m.+si* Ar. mide. ; rānde Far. sürülmüş, uzaklaştırılmış. (G. 1388/1)

mīrāşı: *m.+ı* Ar. miras, ölen kişiden geridekilere kalan şeyler. / mī rāşī: *mi* T. mi, soru eki. ; rāşī Ar. ağıt yakan, ölünün ardından ağlayan. (Mf. 64)

mīre: *mīre* Ar. ihtiyacı giderecek kadar yiyecek. / mīre: *m.+e* [emir] Far. < Ar. emir, bey, ileri gelen. (G. 390/2, G. 1247/1)

mīrī: *mīrī* Far. devlet malı. / mīrī: mīrī Far. emirliğe ait, emire mensup. (G. 987/1)

mir'atı: *m.+ı* Ar. ayna. / mir' atī: *mir'* Ar. adam, kişi. ; atī Ar. gelecek olan. (G. 593/1)

miskimiñ: *m.+imiñ* Ar. misk. / mis kimiñ: *mis* Far. bakır. ; *k.+iñ* T. kim. (G. 849/1)

miskīn: *miskīn* Ar. miskin, zavallı, yoksul. / mis kīn. *mis* Far. bakır. ; kīn Far. kin, düşmanlık. (R. 358)

miskīnān: *miskīnān* Ar. Far. miskinler, acizler, zavallılar. / misk īnān: *misk* Ar. misk, ceylanın karın derisi altındaki bezden elde edilen güzel koku. ; īnān Far. bunlar, işaret zamiri. (G. 1562/1)

miskīnān: *miskīnān* Ar. Far. yoksullar. / miski nān: *m.+i* Ar. misk, güzel kokulu bir madde. ; nān Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 502/1)

mismār: *mismār* Ar. çivi. / mis mār: *mis* Far. bakır. ; mār [mārr] Ar. mürur eden, geçen. (R. 63)

mīşān: *mīşān* Far. koyunlar. / mī şān: *mi* T. mı, soru eki. ; şān Ar. şan, ün. (G. 2134/1)

miyān: *miyān* Far. bel, vücudun orta kısmı. / mi yan: *mi* T. mi, soru eki. ; yan T. yan, etraf, çevre. (G. 1968/1)

mīzāb: *mīzāb* Ar. oluk, su kanalı. / mīz āb: *mīz* Far. konuk, misafir. ; āb Far. su. (G. 1184/4)

mīzāb: mīzāb Ar. su yolu, su kanalı. / lebimiz āb: *l.+imiz* Far. dudak. ; āb Far. su. (G. 1004/1)

mīzān: *mīzān* Ar. ölçü, ayar. / mīzān: *mīzān* Far. konuklar, misafirler. (G. 1465/1)

mīzān: *mīzān* Far. misafirler. / mīzān: *mīzān* Ar. terazi, ölçü. (G. 1287/1)

mīzānı: *m.+ı* Ar. mizan, ahirette kişinin iyilik ve kötülüklerinin tartılması. / mī zānī: *mī* T. mī soru eki. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (G. 1875/1)

mīzānı: *m.+ı* Ar. mizan, ölçü, tartı. / mī zānī: *mī* T. mī soru eki. ; *zānī* Ar. zina eden kişi. (G. 1856/1)

mīzānı: *m.+ı* Ar. mizan, terazi. / hemī zānī: *h.+i* [hemmi] Ar. dert, keder. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (R. 342)

mū kad: *mū* Far. saç, saç teli. ; *kad* [kadd] Ar. boy, endam. / mūkad: *nār-mūkad* Ar. ateş yüklü. (Kt. 149/1-2)

mū şāne: *mū* Far. kıl, saç veya sakal teli. ; *şāne* Far. tarak. / mūşāna: *m.+a* Far. fareler, sıçanlar. (G. 1389/1)

muğtenim: *muğtenim* Far. ganimet sayan. / muğ tenim: *muğ* Far. ateşe tapan. ; *t.+im* Far. ten, beden. (G. 925/1)

muḥātabeden: *m.+dan* Ar. karşılıklı konuşma, hitaplaşma. / muḥāṭa beden: *m.+a* Ar. sümük, burun akıntısı. ; *beden* Ar. beden. (G. 1048/1)

muḥtelef: *muḥtelef* Ar. üzerinde ihtilaf edilen. / muḥ telef: *muḥ* [muḥḥ] Ar. ilik, cevher. ; *telef* Ar. telef, boşa gitme, yok olma. (R. 97)

muḳle: *muḳle* Ar. gözbebeği. / muḳle: *muḳle* Ar. hurma meyvesi. (G. 561/1)

mūm ise de: *mūm* Far. mum. ; *ise* T. ise. ; *de* T. de, da bağlacı. / mūmisede: *m.+de* Ar. zinaya eğilimli kadın. (R. 506)

mūmis kemle: *mūmis* Ar. zina eden, haram işleyen. ; *k.+le* Far. kötü. / mūm iskemle: *mūm* Far. mum. ; *iskemle* T. < Fr. iskemle, üzerine mum veya kandil konan dört ayaklı sehpa. (G. 325/1)

mūmis: *mūmis* Ar. zinaya eğilimli kişi. / mūm is: *mūm* Far. mum. ; *is* T. is, duman artığı. (Mf. 115)

mū-miyāna: *m.+a* Far. ince belli, beli kıl kadar ince olan. / mūmiyā ne: *mūmiyā* Far. < Yun. mumya. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 279/2)

mū-miyānān: *mū-miyānān* Far. ince belliler, beli kıl gibi ince olanlar. / mūmiyā nān: *mūmiyā* Far. her derda deva olduğu varsayılan efsanevî bir ilaç. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 852/1)

mū-miyānān: *mū-miyānān* Far. ince belliler, beli kıl gibi ince olanlar. / mūmı yanan: *m.+ı* Far. mum. ; *y.-an* T. yanmak. (G. 869/1)

mū-miyānsa: *m.+sa* Far. kıl belli, ince belli. / mūmı yansa: *m.+ı* Far. mum. ; *y.-sa* T. yanmak. (G. 1609/1)

mu'ādāt: *mu'ādāt* Ar. karşılıklı düşmanlık yapma. / me'ād at: *me'ād* Ar. ahiret, ölüm sonrası yaşam. ; *at* T. at, bir binek hayvanı. (G. 1983/1)

mu'ānidi: *m.+i* Ar. inatçı. / mu'ān idi: *mu'ān* Ar. yardım gören. ; *i-di* T. imek. (G. 1906/1)

mu'ānidin: *mu'ānidin* Ar. inat edenler, inatçıları. / mu'ān-ı dīn: *mu'ān* Ar. yardım eden. ; *dīn* Ar. din. (G. 441/3)

mu'tekidini: *m.+i* Ar. inançlılar, itikat sahipleri. / mu'tek-i dīni: *mu'tek* Ar. azat edilmiş köle. ; *d.+i* Ar. din. (G. 2067/1)

murādım dād: *m.+ım* Ar. arzu, istek. ; *dād* Far. adalet. / murād imdād: *murād* Ar. arzu, istek. ; *imdād* Ar. yardım etme. (G. 2135/1)

murāḳabe: *murāḳabe* Ar. murakabe, bakıp gözetleme, kontrol etme. / mirā ḳaba: *bī-mirā* Far. Ar. kuşku duyulmayan, tartışmasız. ; *ḳaba* T. kabalık, şişlik. (G. 1905/1)

mūrān: *mūrān* Far. karıncalar. / mū rān: *mū* Far. kıl, saç. ; *rān* Far. oyluk. (R. 600)

mūrāne: *mūrāne* Far. karınca gibi. / mū rāna: *mū* Far. kıl, tüy. ; *r.+a* Far. oyluk. (Mf. 65)

mūrevī: *mūrevī* Far. Karınca gibi. / mūr evi: *mūr* Far. karınca. ; *e.+i* T. ev. (G. 1784/1)

Mūsāya: *M.+ya* Ar. Mūsā peygamber. / mū sāye: *mū* Far. kıl. ; *sāye* Far. gölge. (R. 127)

mūse ḥāyede: *m.+sa* Far. kıl, tüy. ; *ḥ.+de* Far. yumurta, testis. / mū seḥāya da: *mū* Far. kıl, tüy. ; *s.+ya* Ar. cömertlik. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1375/3)

Mūseviyyet: *Mūseviyyet* Ar. Musevilik, Hz. Musa'ya tabi olmak. / mū seviyyet: *mū* Far. kıl, tüy. ; *seviyyet* Ar. doğruluk. (G. 2172/2)

Mūsī ḳārī: *Mūsī* Ar. Mūsā peygamber. ; *ḳārī* Ar. okuyan. / mūsīḳārı: *m.+ı* Far. bir musikî makamı. (G. 1967/1)

muṭā'ane: *muṭā'ane* Ar. karşılıklı birbirini ayıplama, kınama. / muṭā'a ne: *m.+a* Ar. itaat edilen, uyulan. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Kt. 15/1-2)

mūziyān: *mūziyān* Ar. Far. eziyette bulunanlar. / mū ziyān: *mū* Far. kıl. ; *ziyān* Far. ziyan, zarar. (G. 661/2)

müziyân: *mûziyân* Ar. Far. keder ve üzüntü veren şeyler. / *mû ziyân*: *mû* Far. kıl, saç teli. ; *ziyân* Far. ziyân, zarar. (G. 1798/6)

mübtelâyı: *m.+yı* Ar. müptela, düşkün, tutkun. / mübtel ayı: *mübtel* [mübtell] Ar. ıslanmış, ıslak. ; *a.+ı* T. ay gezegeni. (G. 1776/1)

mücâlesede: *m.+de* Ar. beraber oturma. / *mecâl* ise de: *bî-mecâl* Far. Ar. mecalsiz, takatsiz, güçsüz. ; *ise* T. ise. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1714/1)

mücâlesede: *m.+de* Ar. birlikte oturma. / *mecâl* isede: *mecâl* Ar. güç, takat. ; *ise* T. ise. ; *de* T. de, da bağlacı. (Nz. 3)

müdâm-âşâm: *müdâm-âşâm* Ar. Far. şarap içen. / *müdâm aş am*: *müdâm* Ar. sürekli, devamlı. ; *aş* T. pişirilerek hazırlanan yemek. ; *am* T. kadın cinsel organı. (G. 875/2)

müddehar: *müddehar* Ar. birikmiş olanlar, birikim. / *müdde har*: *m.+e* Ar. bir ağırlık ölçüsü. ; *har* Far. eşek, merkep. (G. 2103/2)

müdde'îsa da: *m.+sa* Ar. Far. müddeî, iddiacı. ; *da* T. de, da bağlacı. / *müdde'î sâde*: *müdde'î* Ar. iddiacı. ; *sâde* Far. sade, yalın. (G. 1456/1)

müftehar: *müftehar* Ar. iftihar edilen. / *müfte har*: *m.+e* Far. bedava, beleş. ; *har* Far. merkep, eşek. (G. 1989/1)

müftekir: *müftekir* Ar. fakir, yoksul. / *müfte kır*: *m.+e* Far. beleş, bedava. ; *kır*- T. kırmak, yok etmek. (G. 682/1)

müfterî: *müfterî* Ar. iftiracı, töhmet altında bırakan. / *müft eri*: *müft* Far. beleş, bedava. ; *e.+ı* T. er, kişi. (G. 2193/1)

müfterîde: *m.+de* Ar. müfterî, iftiracı. / *müft eride*: *müft* Far. bedava, beleş. ; *e.+e* T. eritmek eylemi. (G. 1546/2)

müfterik: *müfterik* Ar. ayrılan, kopan. / *müfte rik*: *m.+e* Far. bedava, beleş. ; *rik* [rik] Ar. kul, köle. (Kt. 77/1-2)

müfterik: *müfterik* Ar. ayrılmış, ayrılan. / *müfte rik*: *m.+e* Far. beleş, bedava. ; *rik* [rik] Ar. yeni dökülmüş yeşil yaprak. (G. 779/2)

müfteten: *müfteten* Ar. fitneye düşmüş. / *müfte ten*: *m.+e* Far. bedava, beleş. ; *ten* Far. ten, beden. (R. 466)

müfti Sinda: *m.+ı* Far. bedava, beleş. ; *S.+e* Far. Hindistan'da bir bölge. / *müftisinde*: *m.+sinda* Ar. müftü, fetva veren kişi. (G. 1438/1)

müftî şikâr: *müftî* Ar. müftü, fetva veren kişi. ; *şikâr* Far. avlama. / *müfti şikâr*: *m.+ı* Far. beleş, bedava, ücretsiz. ; *i.+ı* T. iş, uğraşı. ; *kâr* Far. iş, uğraşı. (Kt. 86/1-2)

müftinân: *müftinân* Ar.Far. bozgunculuk yapanlar. / müft-i nân: *müft* Far. bedava, beleş. ; *nân* Far. ekmek. (G. 1471/2)

müftine: *m.+ine* Far. bedava, beleş, karşılıksız. / müftine: *m.+e* Ar. yoldan çıkaran, yoldan çıkmış kişi. (G. 1362/1)

mühân: *mühân* Ar. yorgun, perişan düşmüş. / ümmühân: *ümmühân* Ar. bir kadın adı. ? (G. 1906/2)

mükâşefe: *mükâşefe* Ar. manevi sırları görme, keşfetme. / mükâ şefe: *mükâ* Ar. Bir tür oyun. ; *şefe* Ar. dudak, kenar. (G. 1030/1)

mül hem: *mül* Far. şarap. ; *hem* [hemm] Ar. dert, keder. / mülhem: *mülhem* Ar. ilham olunmuş. (G. 447/2)

mül heme: *mül* Far. şarap. ; *heme* Far. hepsi, bütün. / mülheme: *mülheme* Ar. ilham olunmuş. (G. 1538/3)

mül kebîr: *mül* Far. şarap. ; *kebîr* Ar. büyük. / mülke bir: *m.+e* Ar. mülk, devlet. ; *bîr* Far. yıldırım. (G. 468/1)

mül kim: *mül* Far. şarap. ; *kim* T. ki bağlacı. / mül kim: *mül* Far. şarap. ; *kim* T. kim soru zamiri. / mülkim: *m.+im* Ar. mülk, sahip olunan şey. (R. 84)

mül: *mül* Far. şarap. / mül: *mül* Far. armut. (G. 745/2)

mülâzımı: *m.+ı* Ar. bir yere bağlanan, tutkun. / mül âzımı: *mül* Far. şarap. ; *â.+ımı* Far. aşırı istek, arzu. (G. 2066/1)

mülhem: *mülhem* Ar. ilahm olunmuş. / mül hem: *mül* Far. şarap. ; *hem* Far. arkadaş, beraber olan. (G. 257/2, G. 896/1)

mültaķi: *mültaķi* Ar. kavuşan, ulaşan. / mül taķi: *mül* Far. şarap. ; *taķi* Ar. dinen yasaklanan şeylerden sakınan. (G. 839/1)

mültehî: *mültehî* Ar. kandırılmış, oyuncak olmuş. / mül tehî: *mül* Far. şarap. ; *tehî* Far. boş, yalnız. (G. 2058/1)

münâ dîniñ: *münâ* Ar. arzulanan, istenen şeyler. ; *d.+iñ* Ar. din. / münâdîniñ: *m.+niñ* Ar. nida eden, seslenen. (G. 853/1)

münâdâda: *m.+da* Ar. çağrılmış, kendisine seslenilmiş. / münâ-dâde: *münâ-dâde* Ar.Far. istenen ve arzulanan şeyleri veren. (G. 1508/3)

münâdâm: *m.+m* Ar. seslenilmiş, çağırılmış. / münâ dâm: *münâ* Ar. arzu, istek. ; *dâm* Far. tuzak, ağ. (G. 1445/1)

münâdemeyi: *m.+yi* Ar. arkadaşlık etme. / münâda meyi: *m.+da* Ar. arzu edilen şeyler. ; *m.+i* Far. şarap. (Mf. 87)

münâdim: *münâdim* Ar. meclis arkadaşı. / münâ düm: *münâ* Ar. arzu edilen şey. ; *düm* Far. kuyruk. (G. 577/1)

münâferesi: *m.+si* Ar. nefret etme, sevmeme. / münâ feresi: *münâ* Ar. arzu edilen, istenen şeyler. ; *f.+i* Ar. at. (G. 1777/1)

münâsebât: *münâsebât* Ar. münasebetler, uygunluklar. / münâsib at: *münâsib* Ar. münasip, uygun. ; *at* T. at. (G. 320/1)

münâsı bile: *m.+sı* Ar. arzular, istekler. ; *bile* T. bile, beraber. / münâsib ile: *münâsib* Ar. münasip, uygun. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1721/1)

münâvelede: *m.+de* Ar. sunma, karşılıklı sunuşma. / münâ velede: *münâ* Ar. arzu edilen şeyler. ; *v.+e* Ar. velet, çocuk. (G. 1489/1)

müncelî: *müncelî* Ar. açık, âşikar. / minceli: *m.+i* Ar. orak. (Mf. 40)

Münker Nekîr: *Münker* Ar. kabir meleklerinden biri. ; *Nekîr* Ar. kabir meleklerinden biri. / münker ne kîr: *münker* Ar. dinen kötü ve haram görülmüş. ; *ne* Far. ne bağlacı. ; *kîr* Far. erkeklik organı. (G. 1053/1)

mürde: *m.+e* Far. ölü. / mürde: *m.+de* Ar. acı. (G. 1506/1)

müstehîler: *m.+ler* Ar. haya eden, utanan. / müstehîl er: *müstehîl* Ar. bulunmayan, olmayan. ; *er* T. er, kişi. (G. 156/1)

müşârebeden: *m.+den* Ar. birlikte içme. / müşâra beden: *m.+a* Ar. işaret olunan. ; *beden* Ar. beden, gövde. (G. 1110/1)

müşkile: *müşkile* Ar. zor, müşkil olan. / müşk ile: *müşk* Far. misk, ceylanın göbeğindeki kandan elde edilen koku. ; *ile* T. ile bağlacı. / huşk ile: *huşk* Far. kuru. ; *ile* T. ile bağlacı. (Nz. 6)

müşkü remâda: *m.+ü* Far. müşk, ceylanın göbeğinden elde edilen güzel koku. ; *r.+a* Ar. kül. / bulmuş küremâda: *b.-muş* T. bulmak. ; *k.+da* Ar. kerem sahipleri, cömert olanlar. (G. 1712/3)

müştāk: *müştāk* Ar. özleyen, arzulayan. / müşt ak: *müşt* Far. avuç, aya. ; *ak* T. ak, beyaz, temiz. (R. 113)

müşteher kimse: *müşteher* Ar. meşhur, tanınmış, şöhret bulmuş. ; *kimse* T. kimse, kişi. / müşte her kimse: *m.+e* Far. yumruk. ; *her* Far. her. ; *kimse* T. kim ise. (G. 1280/1)

müştehî zānî: *müştehî* Ar. iştahlı. ; *zānî* Ar. zina eden erkek. / müşte hîzānı: *m.+e* Far. avuç. ; *h.+ı* Far. kötü yola düşmüş oğlanlar, ipneler. (G. 1932/2)

müştekî ne: *müştekî* Ar. şikayetçi. ; *ne* T. soru zamiri. / müşte kîne: *m.+e* Far. avuç, yumruk. ; *kîne* Far. kin, düşmanlık. (G. 1086/1)

müşterām: *m.+m* Ar. satın alınmış. / müşte rām: *m.+e* Far. yumruk. ; *rām* Far. ram, hazır. (G. 666/1)

müzdeceri: *m.+i* Ar. terslenmiş, istediğini elde edememiş. / müzde ceri: *m.+e* Far. ücret, bedel, karşılık. ; *ceri* Ar. cüretli, cesur. (R. 181)

müzdürāne: *müzdürāne* Far. işçi gibi, işçiye yaraşır bir tarzda. / müzd urana: *müzd* Far. ücret, bedel. ; *u.-ana* T. vurmak. (R. 335)

n'eylemeli: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-meli* T. eylemek, yapmak / neyl emeli: *neyl* Ar. ulaşma, kavuşma. ; *e.-eli* T. emmek. (G. 1934/3)

n'eylemeyle: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.+yle* T. eylemek, yapmak eylemi. / neyle meyle: *n.+le* Far. ney, bir musikî aleti. ; *m.+le* Far. şarap. (G. 196/2)

n'eylerim dādı: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-rim* T. eylemek, yapmak. ; *dād* Far. adalet. / n'eyler imdādı: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. ; *imdād* Ar. yardım isteme. (G. 2171/3)

nāba dīde: *n.+a* Far. taze. ; *dīde* Far. göz. / nā-bedīde: *n.+e* Far. görünmeyen, gizli. (G. 1451/2)

nāba şīr: *n.+a* Far. taze. ; *şīr* Far. aslan. / beşīr: *beşīr* Ar. müjdeleyen. (G. 546/1)

nā-bāver: *nā-bāver* Far. onaylamayan, inanmayan, tastik etmeyen. / nāb-āver: *nāb-āver* Ar. Far. azı dişi çıkaran. (G. 1213/5)

nā-bedīde: *n.+e* Far. görülmemiş, ender karşılaşılan. / nāba dīde: *n.+a* Far. taze. ; *dīde* Far. göz. (Kt. 223/1-2)

nā-bekār: *nā-bekār* Far. Ar. haylaz, yaramaz adam. / nāba kār: *n.+a* Ar. azı dişi. ; *kār* ey- Far. etki etmek. (G. 422/1)

nā-bīnā kıla: *nā-bīnā* Far. görmeyen. ; *k.-a* T. kılmak, yapmak. / nābı nāqile: *n.+ı* Far. saf, katıksız. ; *n.+e* Ar. nakleden, taşıyan, aktaran. (G. 1568/1)

nā-bīnānīñ: *n.+nīñ* Far. kör, görme özürlü. / nābı nānīñ: *n.+ı* Ar. diş. ; *n.+nīñ* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (R. 174)

nā-bīnāsı: *n.+sı* Far. görmeyen, kör. / nābı nāsı: *n.+ı* Far. taze. ; *n.+ı* Ar. insanlar. (G. 2169/1)

nādī: *nādī* Ar. meclis, sohbet toplantısı. / nādī: *nādī* Ar. nida eden, seslenen. (G. 2171/2)

nādīde: *n.+de* Ar. meclis, toplantı. / nā-dīde: *nā-dīde* Far. görülmemiş, ender görülen. (Kt. 202/1-2)

nā-dīde: *nā-dīde* Far. görülmemiş, eşsiz. / *nādīde*: *n.+de* Ar. meclis, toplantı. (G. 1178/2)

nāf ile: *nāf* Far. ceylanın göbeği. ; *ile* T. ile bağlacı. / *nāfile*: *nāfile* Ar. farz olmayan namaz. (G. 1624/2)

nāfi: *nāfi* Far. göbeğe ait, ceylanın göbeğine ait. / *nāfi*: *nāfi* Ar. kaldıran, gideren. (G. 127/1)

nā-ķabūl: *nā-ķabūl* Far. Ar. kabul edilemez. / *nāķa bul*: *nāķa* Ar. diři binek. ; *bul*- T. bulmak. (G. 887/1)

nākese mīr: *n.+e* Far. insaniyetsiz, alçak. ; *mīr* [emīr] Far. < Ar. başkan, emir. / *nāke semīr*: *ķam-n.+e* Ar. Far. gamlı, kederli. ; *semīr* Ar. arkadaş. (G. 631/1, Th. 45/1)

nāķıř: *nāķıř* Ar. kötü, kusurlu kişi. / *nāķıř*: *nāķıř* Ar. eksik, noksan. (G. 1869/5)

naķıřlayalım: *n.+yalım* T. nakışlamak, nakış işlemek. / řūfiyāne ķıřlayalım: řūfiyāne Ar. Far. sofuca, sofı gibi. ; *ķ.-yalım* T. kışlamak, kışı geķirmek. (G. 911/1)

nāma: *n.+a* Far. ad, san. / *nāme*: *nāme* Far. mektup, yazı. (G. 442/4)

nāme: liyāķat-*nāme* Ar. Far. liyakat belgesi. / *nāma*: *bed-n.+a* Far. ünü kötü olan kişi. (G. 139/5)

nā-merde: *n.+e* Far. namert, kötü ün sahibi. / *nām erde*: *nām* Far. ad, san, ün. ; *e.+de* T. er, kişi, yiķit. (G. 1455/5, G. 1686/1, R. 232)

nām-ı lāyim: *nām* Far. ad, isim. ; *lāyim* Ar. ayıplayıcı, kınayıcı. / *nā-mūlāyim*: *nā-mūlāyim* Far. Ar. yumuřak olmayan, sert. (G. 1657/3)

nāmī: *bed-nāmī* Far. kötü adlılık, kötü bir üne sahip olma. / *nāmī*: *nāmī* Ar. yeşeren, biten. / *nāmı*: *n.+ı* Far. ad, san. (R. 23)

nāmiyemi: *n.+mī* Ar. nema bulan, ortaya ķıkan. / *nām-ı yemi*: *nām* Ar. ad, isim. ; *y.+ı* Ar. deniz. (G. 1810/2)

nāmiyemi: *n.+mī* Ar. yeniden bitme, yeşerme. / *nām-ı yemi*: *nām* Far. ad, san. ; *y.+ı* Ar. deniz. (R. 125)

nā-murā'ī: *nā-murā'ī* Far. Ar. riayet etmeyen, uygulamayan. / *nām-ı rā'ī*: *nām* Far. ad, isim. ; *rā'ī* Ar. ķoban. (G. 345/1)

nā-mūntehī: *nā-mūntehī* Far. Ar. sonsuz, bitimsiz. / *nāmın tehī*: *n.+ın* Far. ad, san. ; *tehī* Far. boş. (G. 1882/1)

nā'ibāt: *nā'ibāt* Ar. belalar, musibetler. / *nā'ib at*: *nā'ib* Ar. nayip, vekil. ; *at* T. at. (Kt. 230/1-2)

nā'ibe: *nā'ibe* Ar. bela, musibet. / nā'ibe: *n.+e* Ar. kadı veya kadı vekili. (G. 445/1)

nārdeng: *nārdeng* Far. nar şurubu. / nār denk: *nār* Ar. ateş. ; *denk* T. < Far. denk, eşit. (G. 486/1)

nārenci: *n.+i* Far. portakal. / nār inci: *nār* Far. nar, bir meyve. ; *inci* T. inci. (G. 2104/1)

nā-resāyide: *n.+de* Far. ulaşamama, kavuşamama. / nāra sāyide: *n.+a* Ar. ateş. ; *sāyide* Far. değdirilmiş, sürülmüş, temas ettirilmiş. (G. 1691/1)

nā-resāyide: *n.+de* Far. uygunsuzluk, uyumsuzluk. / nāra sāyide: *n.+a* Ar. ateş, cehennem ateşi. ; *sāyide* Far. sürülmüş, yıpranmış. (G. 1279/1)

nā-revā: *nā-revā* Far. yaraşmayan, uygun olmayan. ; nāra vā: *n.+a* Ar. ateş. ; *vā* Ar. yazık, eyvah anlamında üzüntü belirten bir ünlem. (G. 16/1, G. 1487/1, G. 1555/3)

nās kân: *nās* Ar. insanlar. ; *kân* Far. kaynak, ocak. / nāsikân: *nāsikân* Ar. Far. Allah'a ibadet edenler. (G. 2017/2)

nās: *nās* Ar. insanlar. / ednās: *ednās* Ar. kirler, psilikleri. (G. 2052/2)

nā-sāz: *nā-sāz* Far. uygunsuz, uygun olmayan. / nās az: *nās* Ar. insanlar. ; *az* T. az, çok olmayan. (R. 78)

nā-sedide: *nā-sedide* Far. Ar. doğru olmayan, yanlış. / nāsa dide: *n.+a* Ar. insanlar. ; *dide* Far. göz. (G. 2013/1)

nā-selimān: *nā-selimān* Far. Ar. güvende olmayanlar. / nāsa līmān: *n.+a* Ar. insanlar. ; *līmān* Yun. liman, gemilerin yanaştığı yer. (G. 2097/1)

nāsi: *n.+ı* Ar. insanlar, halk. / nāsī: *nāsī* Ar. unutan, unutmuş. (G. 1878/3)

nāsikine: *n.+e* Ar. dindarlar. / nās kine: *nās* Ar. insanlar, halk. ; *kine* Far. düşmanlık, gizli kin. (G. 1203/1)

nā-süfte: *nā-süfte* Far. delinmemiş, bakire. / nās üfte: *nās* Ar. insanlar, halk. ; *üfte* Far. düşkün, tutkun. (G. 477/1)

nā-şinās: *nā-şinās* Far. bilmeyen, tanımayan. / nāşī nās: *nāşī* Ar. neşet eden, ileri gelen. ; *nās* Ar. insanlar. (G. 1062/1)

nā-ümidāna: *n.+a* Far. ümitsüzler. / nā'imi dāne: *n.+i* Ar. uyuyan. ; *dāne* Far. kuş yemi. (G. 1464/1)

nāy: *nāy* Far. boğaz, nefes borusu. / nāy: *nāy* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. (G. 1671/8, G. 1771/8)

nā-yāb: *nā-yāb* Far. bulunmayan, kayıp. / nāy āb: *nāy* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. ; *āb* Far. su. (R. 276)

nāyımı: *n.+ımı* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. / nāyimi: *n.+i* Ar. uyuyan. (G. 1978/1)

nāyile: *n.+e* Ar. nail olan, hedefine ulaşan. / nāy ile: *nāy* Far. ney adıyla bilinen üflemeli musikî aleti. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1646/2)

nāyim: *nāyim* Ar. uyuyan. / nāyım: *n.+ım* Far. ney, üflemeli bir musikî alet. (G. 939/1, G. 1539/2)

nāz-bū: *nāz-bū* Far. fesleğen. / nāz bu: *nāz* Far. naz, cilve. ; *bu* T. bu, işaret sıfatı. (G. 1165/1)

nāzı bāde: *n.+ı* Far. naz, cilve. ; *bāde* Far. şarap. / nā-zībāda: *n.+da* Far. çirkin. (G. 1612/1)

nāzında: *n.+ında* Far. naz, işve. / nā-zinde: *nā-zinde* Far. ölü, cansız. (G. 1407/2)

nā-zībende: *nā-zībende* Far. süslü olmayan, çirkin. / nāzı bende: *n.+ı* Far. naz, cilve. ; *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1760/1)

ne bīd: *ne* Far. ne bağlacı. ; *bīd* Far. söğüt. / nebīd: *nebīd* Ar. şarap. (G. 240/1)

ne bīmār: *ne* Far. ne bağlacı. ; *bīmār* Far. hasta. / Nebī mār: *Nebī* Ar. peygamber, Hz. Muhammed. ; *mār* Far. yılan. (G. 1572/4, G. 1801/2)

ne bīnāsı: *ne* Far. ne bağlacı. ; *b.+sı* Far. gören. / Nebī nāsı: *Nebī* Far. Hz. Peygamber. ; *n.+ı* Ar. insanlar. (G. 2080/1)

ne dam: *ne* T. ne bağlacı. ; *dam* T. dam. / nidām: *nidām* Ar. sevgili, sırdaş. (G. 339/1)

ne dāne: *ne* Far. ne bağlacı. ; *dāne* Far. dane, habbe. / ne-dāna: *emān-n.+a* Far. eman bilmeyen. (G. 180/1)

ne dem: *ne* T. ne, soru sıfatı. ; *dem* Far. vakit, zaman. / nedem: *nedem* Ar. pişmanlık. / ne dem: *ne* Far. ne bağlacı. ; *dem* Ar. kan. (G. 100/1, 2)

ne dirhemiñ: *ne* Far. ne bağlacı. ; *d.+iñ* Ar. dirhem, para. / nedir hemiñ: *n.+dir* T. ne, soru zamiri. ; *h.+iñ* Far. arkadaş, eş. (G. 862/1)

ne dirsek: *ne* Far. ne bağlacı. ; *dirsek* T. dirsek, kolun bir bölgesi. / nedir seg: *n.+dir* T. ne, soru zamiri. ; *seg* Far. köpek, it. (Kt. 68/1-2)

ne fes: *ne* Far. ne bağlacı. ; *fes* Ar. Osmanlılarda kullanılan bir başlık. / nefes: *nefes* Ar. nefes, soluk. (G. 735/1)

ne ğam: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *ġam* [ġamm] Ar. gam, keder. / neġam: *neġam* Ar. naġmeler, ahenkler. (G. 562/3)

ne kesb-i nām: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *kesb* Ar. elde etme, kazanma. ; *nām* Far. ün, san. / nekes bī-nām: *nekes* Far. kötü tabiatlı, cimri. ; *bī-nām* Far. adsız sansız. (G. 410/1)

ne kesb-i nān: *ne* Far. ne bağlacı. ; *kesb* Ar. alma, elde etme. ; *nān* Far. ekmek. / nekes bī-nān: *nekes* Far. cimri, eli sıkı. ; *bī-nān* Far. ekmeksiz, nasipsiz. (G. 1433/1)

ne kibārī: *ne* Far. ne bağlacı. ; *k.+ī* Ar. büyükler. / ne ki Bārī: *ne* T. ne soru zamiri. ; *kī* Far. ki bağlacı. ; *Bārī* Ar. yaratan, Allah'ın güzel isimlerinden biri. (G. 1858/1)

ne māl: *ne* Far. ne bağlacı. ; *māl* Ar. mal. / nem al: *nem* Far. gözyaşı. ; *āl* Far. al, kırmızı. (G. 231/1)

ne mekrūb: *ne* Far. ne bağlacı. ; *mekrūb* Ar. kederli, dertli. / nemek-rūb: *nemek-rūb* Far. tuzu süpüren, yok eden. (G. 1417/1)

ne meşāfī: *ne* Far. ne bağlacı. / *m.+ī* [meşāff] Ar. savaş meydanları. / neme şāfī: *n.+e* Far. gözyaşı. ; *şāfī* Ar. saflık, duruluk. (Kt. 118/1-2)

ne ne: *ne* T. ne, soru zamiri. / nene: *nene* T. nene, büyükanne. (R. 89)

ne 'amdına: *ne* Far. ne bağlacı. ; *'a.+īna* Ar. azmetme, karar verme. / ne' am dīne: *ne'am* Ar. evet. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1363/1)

ne riyāda: *ne* Far. ne bağlacı. ; *r.+da* Ar. riya, gösteriş. / neri yada: *n.+ī* Far. erkek. ; *y.+a* T. yabancı. (G. 1453/1)

ne Sindīniñ: *ne* Far. ne bağlacı. ; *S.+niñ* Far. Sindli. / nesin dīniñ: *n.+sin* T. ne, soru zamiri. ; *d.+iñ* Ar. din. (G. 812/1)

ne siyāde: *ne* Far. ne bağlacı. ; *siyāde* Ar. seyyitlik, efendilik, Hz. Peygamberin soyundan olma. / nesi yāda: *n.+si* T. ne, soru zamiri. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1614/1)

ne vebāl: *ne* Far. ne bağlacı. ; *vebāl* Ar. günah. / neve bāl: *n.+e* Far. yeni, eskimemiş. ; *bāl* Ar. kalp, gönül. (G. 1888/2)

ne vidād: *ne* Far. ne bağlacı. ; *vidād* Ar. sevgi. / nev-i dād: *nev* Far. yeni. ; *dād* Far. adalet. (G. 701/1)

ne'vmīdīde: *n.+de* Far. ümitsüzlük. / nevmi dīde: *n.+ī* Ar. uyku. ; *dīde* Far. göz. (G. 1759/1)

nebāt: *nebāt* Ar. bitki. / nebāt: *nebāt* Far. nöbet şekeri. (G. 55/1)

ne-behre: *ne-behre* Far. kalp para. / ne behre: *ne* T. ne, soru sıfatı. ; *behre* Far. fayda, yarar. (G. 269/1)

neberd: *neberd* Fr. kavga, cedel, savaş. / ne berd: *ne* Far. ne bağlacı. ; *berd* Ar. soğuk. (G. 1144/1)

Nebī cā: *Nebī* Ar. peygamber, Hz. Muhammed. ; *cā* Far. yer, mekan. / ne bī-cā: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *bī-cā* Far. yersiz, gereksiz. (Ks. 6/2)

Nebī dāda: *Nebī* Ar. Hz. Peygamber. ; *d.+a* Far. feryat, seslenme. / ne bī-dāda: *ne* Far. ne bağlacı. ; *b.+da* Far. Ar. hastalıksızlık, sağlık. (G. 1357/1)

nebid ile: *nebid* Ar. şarap. ; *ile* T. ile bağlacı. / Nebī dile: *Nebī* Ar. peygamber, Hz. Muhammed. ; *d.+e* Far. gönül. (G. 1221/2)

Nebīm: *n.+m* Ar. Hz. Peygamber, Tanrı elçisi. / ne bīm: *ne* T. ne, soru zamiri. ; bīm Far. Korku. (G. 944/1)

necī: *necī* Ar. kurtulmuş. / neci: *n.+ci* T. ne, soru zamiri. (G. 156/5, G. 216/1)

necīb ile: *necīb* Ar. temiz soylu, asil. ; *ile* T. ile bağlacı. / necī bile: *necī* Ar. kurtulmuş. ; *bile* T. bile, beraber. (G. 173/1)

nedāmā: *nedāmā* Ar. pişmanlar, üzüntülüler. / nedā mā: *nedā* Ar. rutubet, ıslaklık. ; *mā* Ar. su. (G. 1066/1)

ne-dāmenī: *ne-dāmenī* Far. örtüsüz, çıplak. / ne dāmeni: *ne* Far. ne bağlacı. ; *d.+i* Far. etek, elbisenin alt kısmı. (G. 2079/2)

nedā-rūye: *nedā-rūye* Ar. Far. zengin, varlıklı. / ne dārūya: *ne* Far. ne bağlacı. ; *d.+ya* Far. ilaç. (G. 1550/1)

nedem ekdir: *nedem* Ar. pişmanlık. ; *e.-dir* T. ekmek. / ne demekdir: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *d.-dir* T. demek eylemi. (G. 277/1)

nedīde: *n.+e* Ar. uygun, münasip. / ne dīde: *ne* Far. ne bağlacı. ; *dīde* Far. göz. (G. 1742/1)

nedīme: *nedīme* Ar. nedime, bayan arkadaş. / ne dime: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *dime* T. demek eylemi. (G. 195/1)

neḥīle: *n.+e* Ar. zayıf, cılız. / ne ḥīle: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *ḥīle* Ar. hile, oyun. (G. 200/1)

nehr: *nehr* Ar. nehir, akarsu. / nehr: *nehr* Ar. isteme, dilenme. (G. 1422/2)

neḳāre: *neḳāre* Ar. davul, dümbelek. / ne ḳara: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *ḳara* T. kara, siyah. (Kt. 52/1-2)

nem az: *nem* Far. nem, gözyaşı. ; *az* T. az, küçük miktar. / *namāz*: *namāz* Far. namaz ibadeti. / *nem āz*: *n.+m* T. ne, soru zamiri. ; *āz* Far. hırs, açgözlülük. (Nz. 22)

nem rūdu: çeşm-i pür-*nem* Far. gözyaşı. ; *r.+u* Far. nehir, büyük ırmak. / *Nemrūdu*: *N.+u* Ar. Nemrūd, İbrahim peygamber dönemindeki hükümdar. (R. 131)

nem: *n.+m* T. ne, soru zamiri. / *nem*: *nem* Far. nem, ıslaklık. / *nem*: *nem* [nemm] Ar. dedikodu, söylenti. (R. 55)

nem: *nem* [nemm] Ar. dedikodu yapma, koğuculuk. / *nem*: *nem* Far. nem, gözyaşı. (G. 175/8)

nem: *nem* Far. gözyaşı. / *nem*: *n.+m* T. ne, soru zamiri. (G. 693/1)

nem: *nem* Far. nem, ıslak. / *nem*: *n.+m* T. ne, soru zamiri. (R. 493)

nem: *nem* Far. nem, ıslaklık. / *nem*: *nemm* Ar. dedikodu yapma, koğuculuk. (G. 1883/3)

nemā mīz: *nemā* Ar. artma, çoğalma. ; *mīz* Far. misafir, konuk. / *nem-āmīz*: *nem-āmīz* Far. sulanmış, su ile karışmış. / *nemām iz*: *n.+m* Ar. artma, çoğalma. ; *iz* T. iz, belirti. (Nz. 49)

nemā: *nemā* Ar. büyüme, bitme. / *ne mā*: *ne* Far. ne bağlacı. ; *mā* Ar. su. (G. 29/2)

nem-çekānı *Mānī*: *n.+ı* Ar. gözyaşı döken. ; *Mānī* Far. ünlü Çinli ressam. / *Nemçegān imānı*: *Nemçegān* Os. Nemçeliler, Avusturyalılar. ; *ī.+ı* Ar. iman, inanç. (R. 105)

nemekīn: *nemekīn* Far. tuzlu. / *neme kīn*: *n.+e* T. ne, soru zamiri. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. / *neme kīn*: *n.+e* Far. nem, gözyaşı. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (R. 143)

nemekīne: *bī-n.+e* Far. tuzsuz, tatsız. / *neme kīne*: *bī-n.+e* Far. nemsiz, gözyaşısız. ; *kīne* Far. kin, düşmanlık. (Kt. 217/1-2)

nemek-sūd: *nemek-sūd* Far. tuzlanmış, tuzlanarak muhafaza altına alınmış et. / *çiynemek sūd*: *ç.-mek* T. çiğnemek. ; *sūd* Far. kâr, yarar. (G. 1914/1)

nemekzārı: *n.+ı* Far. tuzlu yer. / *nem ek zārı*: *nem* Far. nem, ıslaklık. ; *ek-* T. ekme eylemi. ; *zārı* Far. ağlama. (G. 1794/1)

nem-i cārī: *nem* Far. nem, rutubet, gözyaşı. ; *cārī* Ar. akan. / *ne mecārī*: *ne* T. ne, soru zamiri. ; *mecārī* Ar. su yolları, kanallar, mecralar. (G. 1039/1)

nemīmeye: *n.+ye* Ar. koğuculuk, dedikoduculuk. / *nemi meye*: *n.+i* Far. nem, ıslaklık. ; *m.+e* Far. şarap. (G. 1549/1)

nemīme-zād: *nemīme-zād* Ar. Far. koğuculuk doğuran, dedikodu üreten. / nemi mezād: *n.+mi* T. ne, soru zamiri. ; *mezād* Ar. mezat, açık artırma. (G. 351/1)

nemiñ: *n.+iñ* Far. ıslaklık, gözyaşı. / nemiñ: *n.+miñ* T. ne, soru zamiri. (G. 862/2)

nemledir: *n.+ledir* Far. gözyaşı. / nemledir: *n.-dir* T. < Far. ıslatmak, nemlendirmek. / nemledir: *n.+mledir* T. ne, soru zamiri. ; nemledir: *n.+edir* Ar. karınca. (G. 551/1-3)

nemūm: *nemūm* Ar. ayıp arayan, kusur araştıran. / ne mūm: *ne* Far. ne bağlacı. ; *mūm* Far. mum. (G. 867/1)

nemūm: *nemūm* Ar. yalanla bezenmiş hikaye anlatan kişi. / ne mūm: *ne* Far. ne bağlacı. ; *mūm* Far. mum, balmumu veya diğer mum. (Th. 10/1)

ne‘am: *ne‘am* Ar. evet. / ne‘am: *ne‘am* Ar. büyük baş hayvanlar. (G. 562/1)

ner imān: *ner* Far. erkek. ; *imān* Ar. iman, inanç. / nerīmān: *nerīmān* Far. yiğit, kahraman. (G. 1579/2)

nerd-bāz: *nerd-bāz* Far. tavla oyunu oynayan. / nerdbān: *nerdbān* Far. merdiven. (G. 318/4)

nerede: *n.+de* T. nere, hangi yer. / nere de: *n.+e* Ar. erkek. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1428/2)

neri Mānī: *n.+i* Far. erkek. ; *Mānī* Far. meşhur Çinli nakkaş. / nerīmānī: *n.+ı* Far. yiğit, kahraman. (G. 1900/1)

neşabı: *n.+ı* Ar. keder, acı. / ne şabī: *ne* Far. ne bağlacı. ; *şabī* Ar. erkek çocuk. (G. 1953/2)

neseb: *neseb* Ar. nesep, soy. / ne seb: *ne* T. ne, soru sıfatı. ; *seb* [sebb] Ar. açıklamak, ortaya koymak. (G. 328/1)

nesemiz: laṭīfū'n-*n.+iz* Ar. latif ve temiz nefesli. / ne semiz: *ne* Far. ne bağlacı. ; *s.+iz* [semm] Ar. zehir. / ne semiz: *ne* Far. ne bağlacı. ; *semiz* T. semiz, şişman. (R. 24)

nesīm: *nesīm* Ar. hafif rüzgar. / ne sīm: *ne* Far. ne bağlacı. ; *sīm* Far. gümüş. (G. 1228/1)

nesīm: *nesīm* Ar. Hafif ve tatlı rüzgar. / ne sīm: *ne* Far. ne bağlacı. ; *sīm* Far. gümüş. (G. 935/1)

neşīb: *neşīb* Ar. mal, mülk. / nişīb: *nişīb* Far. iniş, düşüş. (G. 353/1)

neş'e-yâb olunur: *neş'e-yâb* Ar. Far. neşe bulan. ; *o.-unur* T. olmak. / neş'e yâ bulunur: *neş'e* Ar. neşe, sevinç. ; *yâ* Far. veya. ; *b.-unur* T. bulmak. (G. 234/2)

netâc: *netâc* Ar. hayvanın doğurması. / ne tâc: *ne* Far. ne bağlacı. ; *tâc* Ar. taç, hükümdar başlığı. (G. 1597/1, G. 1670/2)

nev 'acâyiz: *nev* Far. yeni, daha önce görülmemiş. ; 'acâyiz Ar. acuzeler, yaşlı kadınlar. / nev'a câyiz: *nev'a* Ar. yeni ortaya çıkmış, turfanda. ; câyiz Ar. caiz, yapılmasında sakınca bulunmayan. (Kt. 32/1-2)

nev 'alâ'im: *nev* Far. yeni. ; 'alâ'im Ar. alametler, özellikler. / nev'a lâ'im: *nev'a* Ar. tür, çeşit. ; lâ'im Ar. ayıplayan, kınayan. (G. 781/1)

nevâ Hinde: *bî-nevâ* Far. sessizce. ; *H.+e* Ar. Hindistan. / nev âhında: *nev-â-nev* Far. yeni, yepyeni, her an yenilenen. ; *â.+mda* Far. inleme sesi. (G. 1767/1)

nevâdır: *bî-n.+dır* Far. nasipsiz. / nevâdir: *nevâdir* Ar. nadir olanlar, az bulunanlar. (G. 187/1)

nevâ-dîde: *nevâ-dîde* Ar. Far. nasiplenmiş. / ne vâdîde: *ne* T. ne, soru sıfatı. ; *v.+de* Ar. vadi. (G. 1211/1)

nev-âfil: *nev-âfil* Far. Ar. yeni batan, yeni batmış. / nevâfil: *nevâfil* Ar. nafile ibadetler. (G. 1824/1)

nevâgâhı: *nevâgâh* Far. ötme, şakıma yeri. / nev âgâhı: *nev* Far. yeni. ; âgâh Far. bilen, haberdar olan. (G. 1982/1)

nevâhî: *nevâhî* Ar. yasaklanmış şeyler. / ne vâhî: *ne* T. ne, soru sıfatı. ; vâhî Ar. boş, anlamsız. (G. 405/1)

nevâli: *n.+i* Ar. bağış, ihsan. / ne vâlî: *ne* Far. ne bağlacı. ; vâlî Ar. vali, bir şehrin mülkî amiri. (G. 858/3, G. 2006/3)

nev-âmede de: *n.+e* Far. yeni gelmiş. ; de T. de, da bağlacı. / nevâ medede: *nevâ* Ar. gıda, yiyecek. ; *m.+e* Ar. yardım, imdat. (G. 1297/1)

nevânîñ: *n.+nîñ* Far. ses, ezgi. / nev anîñ: *nev* Far. yeni. ; anîñ T. onun. (G. 841/2)

nevây: *nevây* Far. ses, ezgi. / nev ay: *nev* Far. yeni. ; ay T. ay gezegeni, sevgili. (G. 1492/4)

nevâyı n'eyler: *n.+yı* Far. ses, ezgi. ; n'e.-r [ne eyler] T. ne eyle-. / nev-âyîn eyler: *nev-âyîn* Far. yeni bir tarzda, yeni bir biçime sahip. ; e.-r T. eylemek. (R. 343)

nevbet: *nevbet* Ar. nöbet, sıra. / nev-bet: *nev-bet* [bett] Far. Ar. tiftikten yapılmış yeni şal. (G. 200/1)

nevger: *nevger* Far. yenileyen, yeni yapan. / *nevker*: *nevker* Far. hizmetçi. / *nev ker*: *nev* Far. yeni. ; *ker* Far. sağır, işitme özürü. (R. 65)

nevi de: *n.+i* Far. yeni, taze. ; *de* T. de, da bağlacı. / *nevîde*: *n.+e* Far. müjde, güzel haber. (G. 1741/1)

nev-i dîbâda: *nev* Far. yeni. ; *d.+da* Far. ipek kumaş. / *nevîd-i bâde*: *nevîd* Far. müjde, güzel haber. ; *bâde* Far. şarap. (G. 1757/2)

nevkerde: *n.+de* Far. hizmetçi, bakıcı. / *nev-kerde*: *nev-kerde* Far. yeni yapılmış, yeni. (G. 1678/1)

nevkine: *n.+e* Far. uç, sivri uç. / *nev kîne*: *nev* Far. yeni. ; *kîne* Far. kin, düşmanlık. (G. 1265/1)

nevme rām: *n.+e* Ar. uyku. ; *rām* Far. ram, amade. / *nev-merām*: *nev-merām* Far. Ar. yeni istek, arzu. (G. 319/2)

nevmeyi: *n.+yi* Ar. uyuklama. / *nev meyi*: *nev* Far. yeni. ; *m.+i* Far. şarap. (G. 1828/1)

nevmi zānî: *n.+i* Ar. uyku. ; *zānî* Ar. zina eden erkek. / *nev mîzānî*: *nev* Far. yeni. ; *m.+ı* Ar. mizan, terazi. (G. 1981/1)

nevmi: *n.+i* Ar. uyku. / *nev mi*: *nev* Far. yeni. ; *mi* T. mi, soru eki. (G. 588/1)

nev'a bîd: *nev'a* Ar. tür, çeşit. ; *bîd* Far. söğüt. / *nev-'abîd*: *nev-'abîd* Far. Ar. yeni kullar, köleler. (G. 642/1)

nev'a Cem: *nev'a* Ar. nevi, çeşit, tür. ; *Cem* Far. ilk defa şarabı bulan İranlı mitoloji kahramanı. / *nev-'Acem*: *nev-'Acem* Far. Ar. yeni İranlı, yeni nesil İranlı. (G. 285/2)

nev'a sîr: *nev'a* Ar. tür, çeşit. ; *sîr* Far. tok. / 'asîr: 'asîr Ar. zor, güç. (G. 468/2)

nev-'ases: *nev-'ases* Far. Ar. yeni bekçi. / *nev'a ses*: *nev'a* Ar. çeşit, tür. ; *ses* T. ses. (G. 474/1)

nev'-i nebe: *nev'* Ar. çeşit, tür. ; *nebe* Ar. haber, bilgi. / 'inebe: 'i.+e Ar. üzüm. (G. 1746/1)

nev'-i tâbiş: *nev'* Ar. tür, çeşit. ; *tâbiş* Far. parıldayış, parlaklık. / *nev 'itâb iş*: *nev* Far. yeni. ; 'itâb Ar. azarlama, tersleme. ; *iş* T. iş, uğraş. (G. 2018/1)

nevr-i bâtını: *nevr* Ar. parlaklık. ; *b.+ı* Ar. gizli, saklı. / *nev ribâtını*: *nev* Far. yeni. ; *r.+ını* Ar. bağ, irtibat. (G. 1899/1)

nev-rûzı ne: *n.+ı* Far. nevrüz, bahar bayramı. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / *nev rûzîne*: *nev* Far. yeni. ; *rûzîne* Far. rızık, azık. (G. 272/1)

ney keḥîle: *ney* Far. ney, bir musikî aleti. ; *keḥîle* Ar. gözü sürmeli. / neyke ḥîle: *n.+e* Ar. cinsel ilişkide bulunma. ; *ḥîle* Ar. hile, oyun, tuzak. (G. 398/1)

neyi: *n.+i* Far. ney, üflemeli musiki aletlerinden biri. / neyi: *n.+i* T. ne, soru zamiri. (G. 1891/2)

neyle dīnār: *n.+le* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. ; *dīnār* Ar. dinar, para. / n'eyledi nār: *n'eyledi* T. ne eyledi. ; *nār* Ar. ateş, cehennem. (G. 1970/1)

neyle sem: *n.+le* Far. ney, üflemeli bir musik+i aleti. ; *sem* [semm] Ar. zehir. / n'eyleşem: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-sem* T. eylemek, yapmak. (Th. 11/1)

neyle sem: *n.+le* Far. ney, bir musikî aleti. ; *sem* [semm] Ar. zehir. / n'eyleşem: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-sem* T. eylemek, yapmak. (G. 928/1)

neyle: *n.+e* Ar. ulaşma, kavuşma. / neyle: *n.+le* Far. ney, bir müzik aleti. (G. 1345/2)

neyle: *n.+le* Far. ney, musikî aleti. / neyle: *n.+yle* T. ne, soru zamiri. (R. 156)

neyler: *n.+ler* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. / n'eyler: *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-ler* T. eylemek, yapmak. (G. 114/1)

neyl-i cām: *neyl* Ar. merama erişme. ; cām Far. kadeh. / licām: *licām* Ar. hayvanın ağzına vurulan gem. (G. 995/1)

ney-rūzı: *n.+ı* [nev-rūz] Far. nevrüz, bahar bayramı. / ney rūzı: *ney* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. ; *rūzı* Far. rızık, gıda. (G. 2137/1)

nezdik-i bār: *nezdik* Far. yakın. ; *bār* Far. yük. / nezd-i kibār: *nezd* Far. yan, huzur. ; *kibār* Ar. büyükler, kibar. (G. 1084/5)

nigār: *nigār* Far. sevgili. / nigār: *zer-nigār* Far. altın görünümlü, yaldızlı. (G. 306/2)

niḥāde: *pā-niḥāde* Far. ayağını koymuş, yürümüş. / nūḥāda: ehl-i *n.+da* Ar. akıllılar, akıl sahipleri. (G. 152/1)

niḥānī-sedād: *niḥānī-sedād* Far. Ar. gizli olan doğruluk. / niḥān ise dād: *niḥān* Far. gizli. ; *ise* T. ise. ; *dād* Far. ihsan, başkasına yapılan iyilik. (G. 649/1)

nīk rāhında: *nīk* Far. iyi, doğru. ; *r.+ında* Far. yol. / nīk-rā Hinde: *nīk-rā* Far. Ar. iyi düşünen, kârını zararını bilen. ; *H.+e* Far. Hindistan. (G. 1196/3)

nīke dede: *n.+e* Far. iyi, doğru. ; *dede* T. dede, büyük baba. / meykedede: *m.+de* Far. meyhane. (G. 1297/2)

ni'mete 'āmī: *bī-n.+e* Ar. nimetsiz, karşılığı bulunmayan. ; 'āmī Ar. kör, cahil. / ni'me te'āmī: *bī-ni'me* Ar. beğenmeyen, takdir etmeyen. ; *te'āmī* Ar. görmezlikten gelme. (G. 1980/1)

ni‘mete ‘āmī: *n.+e* Ar. nimet, nasip. ; ‘āmī Ar. yıllık, bir yıla ait olan. / ni‘me te‘āmī: *ni‘me* Ar. nimet, nasip. ; *te‘āmī* Ar. görmezden gelme. (Mf. 16)

niyām: *niyām* Ar. uyuyanlar. / niyām: *niyām* Far. kılıç veya kama kını. (G. 227/2, G. 575/2, G. 1130/1, G. 2083/5)

nüşide mināy: *nüşide* Far. içilmiş. ; *m.+y* Far. kadeh. / güş-ı dem-i nāy: *güş* Far. dinleme, kulak verme. ; *dem* Far. nefes, soluk. ; *n.+ı* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. (G. 2151/1)

Nüşirevân: *Nüşirevân* Far. ünlü Sasanî hükümdarı I. Husrev’in lakabı. / nüş-ı revân: *nüş* Far. içmek. ; *revân* Far. can, ruh. (G. 942/1)

nümū dār: *nümū* Far. gösterme, açıklama. ; *dār* Ar. yer, yurt, memleket. / nümūdār: *nümūdār* Far. örnek, nümune. (G. 1016/2)

nümūde: *nümūde* Far. görünen. / nümūda: *rū-n.+a* Far. yüzünü gösteren, ortaya çıkan. (G. 151/1)

nümūdına: *dānişver-n.+ina* Far. bilgin görünüşlü, kendini bilgin gösteren. / nümūdīne: *n.+e* Ar. dini olgun ve büyük olan. (G. 1700/2)

nümūne: *nümūne* Far. örnek. / nümū ne: *nümū* Ar. artma, çoğalma. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 183/1)

o bāde: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *bāde* Far. şarap. / obada: *o.+da* T. oba. (G. 1508/1)

o bikre cīm: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *b.+e* Ar. bakire, kızıoğlankız. ; *cīm* Ar. Arap alfabesinde bir harf. / o pek racīm: *o* T. o, işaret zamiri. ; *pek* T. pek. ; *racīm* Ar. kovulmuş, lanetlenmiş. (G. 584/1)

o çağırmağı: *o* T. o, işaret zamiri. ; *ç.+ı* T. çağırma, bağırma, yüksek sesle ağlama. / uçağ ırmağı: *uçağ* [uçak] T. sarılan, sarılmış olan, iç içe geçen.? ; *ı.+ı* [ırmak] T. ırmak, büyük akarsu. (G. 2111/1)

o Çerkes: *o* T. o, işaret zamiri. ; *Çerkes* T. Çerkez, bir topluluk ismi. / uçar kes: *u.-ar* T. uçmak. ; *kes* Far. kişi. (G. 396/1)

o dayansın: *o* T. o, işaret zamiri. ; *d.-sın* T. dayanmak, katlanmak. / oda yansın: *o.+a* T. ad, ateş. ; *y.-sın* T. yanmak. (G. 2121/1)

o deme: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *d.+e* Far. an, kısa zaman dilimi. / ödeme: *ödeme* T. ödeme, borcunu verme. (G. 1486/1)

o demin derin: *o* T. işaret sıfatı. ; *d.+in* Far. körük, nefes, soluk. ; *derin* T. derin. / oda minderin: *o.+a* T. od, ateş. ; *m.+in* T. minder. (G. 994/1)

o dergāhı: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *d.+ı* Far. dergah, özel yer. / öder gāhı: *ö.-r* T. edemek. ; *gāhı* Far. bazen, kimi zaman. (G. 2101/1)

- o deri n'eyler: *o* T. o, işaret zamiri. ; *d.+i* Far. kapı. ; *n'*[ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / o derin eyler: *o* T. o, işaret zamiri. ; *derin* T. derin. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 186/2)
- o derse: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *d.-rse* T. demek, söylemek. / öderse: *ö.-rse* T. ödemek, bedelini vermek. / o derse: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *d.+e* Ar. ders. (Nz. 20)
- o dīnār: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *dīnār* Ar. dinar, para. / ödi nār: *ö.+i* T. öd. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1572/1)
- o dīne: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *d.+e* Ar. din. / odına: *o.+ına* T. ateş. (G. 1498/1)
- o dīvānī: *o* T. işaret sıfatı. ; *d.+ı* Far. mevki, makam. / o dīvānī: *o* T. işaret zamiri. ; *dīvānī* Far. devlere ait. (G. 2163/5)
- o dūn: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *dūn* Ar. değersiz, kıymetsiz. / odun: *odun* T. odun, yakılmak üzere kesilmiş ağaç. / o dūn: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *dūn* T. dün, bugünden önceki gün. (G. 746/1-2)
- o dūrdī ne: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *dūrdī* Far. tortu. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / odur dīne: *o+dur* T. o, işaret zamiri. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1512/2)
- o gül-bedeniz: *o* Far. o, şahıs zamiri. ; *g.+iz* Far. Ar. gül bedenli. / o külbedeniz: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *k.+deniz* Far. kulübe. (G. 652/1)
- o kamerde: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *k.+de* Ar. kamer, ay, sevgili. / oğa merde: *o.+a* T. ok. ; *m.+e* Far. adam. (Kt. 114/1-2)
- o kara: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *kara* T. kara, siyah. / oğa rā: *o.+a* T. ok. ; *rā* Ar. Arap alfabesinde bir harf ismi. (G. 805/1)
- o kārī: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *kārī* Ar. okuyan. / oğ arı: *oğ* T. ok. ; *arı* T. arı. (G. 1085/2)
- o kına: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *kına* [hınā] T. < Ar. kına. / oğına: *o.+ına* T. ok. / oğına: *o.-na* T. okuma. (R. 155)
- o kīkān: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *kīkān* Ar. Far. akılsızlar. / oğı kan: *o.+ı* T. ok. ; *kan* T. kan. (R. 138)
- o kurbānī: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *k.+ı* Ar. kurban. / oğur bānī: *o.-r* T. okumak. ; *bānī* Ar. bina yapan. (G. 2064/2)
- o kurdına: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *k.+ına* T. kurt. / oğur dīne: *o.-r* T. okumak. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1512/1)
- o Qur'ānī: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *Q.+ı* Ar. Kur'ân-ı Kerîm. / oğur ānī: *o.-r* T. okumak. ; *ānī* T. < Ar. ansızın, hemen. (G. 2073/1)

- o kûze: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *kûze* Far. şarap testisi. / ökûze: *ö.+e* T. öküz. (Kt. 135/1-2)
- o lâne: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *lâne* Far. yuva. / ola ne: *o.-a* T. olmak. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Kt. 110/1-2)
- o liyâkat ile: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *liyâkat* Ar. liyakat, hakediş. ; *ile* T. ile bağlacı. / üliyâ katile: *üliyâ* Ar. sahipler, hüküm sahipleri. ; *k.+e* [katl]Ar. öldürme. (G. 1731/1)
- o merhem: *o* T. o, işaret zamiri. ; *merhem* Ar. merhem. / umar hem: *u.-ar* T. ummak. ; *hem* [hemm] Ar. dert, sıkıntı. (G. 1036/1)
- o mer'ât ile: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *mer'ât* Ar. kadınlar. ; *ile* T. ile bağlacı. / umar atıla: *u.-ar* T. ummak. ; *a.-a* T. atılmak. (G. 1706/4)
- o mürâyî: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *mürâyî* Ar. riyakar, gösterişten hoşlanan. / o mu râyî: *o* T. o, işaret zamiri. ; *mu* T. soru eki. ; *r.+ı* Ar. rey, görüş, kanaat. (G. 1965/1)
- o nâm: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *nâm* Far. ad, san, ün. / on am: *on* T. 10 sayısı. ; *am* T. kadın cinsel organı. (G. 1680/1)
- o nîş: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *nîş* Far. yılan sokması. / on iş: *on* T. 10 sayı sıfatı. ; *iş* T. iş, uğraşı. (G. 776/1)
- o perde kor: *o* T. o, işaret zamiri. ; *perde* Far. perde, örtü. ; *k.-r* T. komak, asmak. / öper de kor: *ö.-er* T. öpmek. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *k.-r* T. argoda komak, tecavüz etmek. (Kt. 104/1-2)
- o perî: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *perî* Far. peri, sevgili. / o peri: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *p.+i* Far. kanat. / öperi: *ö.-eri* T. öpmek. (G. 2122/1-2)
- o pesendide: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *pesendide* Far. beğenilmiş, güzel görülmüş. / öpe sen dide: *ö.-e* T. öpmek. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *dide* Far. göz. (Mf. 39)
- o rāğ ister: *o* T. o, işaret zamiri. ; *rāğ* Far. dağ eteğindeki bahçe. / orağ ister: *orağ* [orak] T. orak. (G. 367/1)
- o rehi n'eyler: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *r.+i* Far. yol. ; *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / o rehîn eyler: *o* T. işaret zamiri. ; *rehîn* Ar. rehin. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 186/1)
- o şanma: *o* T. işaret zamiri. *ş.-ma* T. sanmak. / uşanma: *u.-ma* T. usanmak. (G. 1719/1)
- o teberi: *o* T. o, işaret zamiri. ; *t.+i* Far. balta. / öte beri: *öte beri* T. öte beri, ufak tefek şeyler. (G. 2110/1)

- o ticân: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *tīcān* Ar. taşlar. / otı cān: *o.+ı* T. ot. ; *cān* Far. can. (G. 1617/1)
- o tiryākına: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *t.+ına* Ar. tiryak, panzehir. / otur yakına: *otur-* T. oturmak. ; *y.+a* T. yakın. (G. 1525/1)
- o yār: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *yār* Far. sevgili. / uyar: *u.-ar* T. uymak, tabi olmak. (G. 2037/2)
- o yār: *o* T. o, işaret zamiri. ; *yār* Far. sevgili. / uyar: *uyar-* T. uyarmak, ayandırmak. / uyar: *u.-ar* T. uymak, tabi olmak. (Nz. 17)
- o yara düşer: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *yara* T. yara. ; *d.-er* T. düşmek. / uyara dü şer: *u.-a* T. uyarmak. ; *dü* Far. 2 sayısı, sayı sıfatı. ; *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. (G. 350/1)
- o yāra: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *y.+a* Far. sevgili. / uyara: *u.-a* T. uyarmak. (G. 1248/2)
- o yāri: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *y.+ı* Far. sevgili. / uyarı: *uyarı* T. uyarı, uyarıcı olan. (R. 201)
- o yorganı: *o* T. o, işaret zamiri. ; *y.+ı* T. yorgan. / uyur ğanī: *u.-r* T. uyumak. ; *ġanī* Ar. zengin, varlıklı. (G. 2079/1)
- o zene: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *z.+e* Far. kadın. / özene: *ö.-e* T. özenmek eylemi. (G. 1460/1)
- o zengī: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *zengī* Far. zenci, kara yüzlü. / üzengi: *üzengi* T. üzengi, at eğrinin ayak konan kısımları. (G. 1049/1)
- o zünnār: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *zünnār* Ar. zünnar, Hristiyanların bellerine bağladıkları kuşak. / özün nār: *ö.+ün* T. öz, asıl. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1666/1)
- oda: *o.+a* T. od, ateş. / o da: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *da* T. de, da bağlacı. (G. 182/1)
- odını: *o.+ını* T. od, ateş. / ödini: *ö.+ini* T. öd, safra. / o dīni: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *d.+i* Ar. din. (R. 518)
- oķ almışdı: *oķ* T. ok. ; *a.-mişdi* T. almak. / o ķalmışdı: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *ķ.-mişdi* T. kalmak. (Mf. 59)
- oķ atmışdır: *oķ* T. ok. ; *a.-mişdir* T. atmak, savurmak. / o ķatmışdır: *o* T. o, işaret zamiri. ; *ķ.-mişdir* T. katmak, eklemek. (G. 461/1)
- oķa yıldır: *o.+a* T. ok. ; *yıldır-* T. yıldırmaq, parçalamak. / ķāyildir: *ķ.+dır* Ar. razı olan, kabul eden. (G. 376/1)
- oķında: *o.+ında* T. ok. / o ķında: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *ķ.+da* T. kın, kılıf. (Th. 34/1)

- oķu: *oķu-* T. okumak. / oķu: *o.+u* T. ok. (G. 2157/1)
- oķudursa: *o.-ursa* T. okutmak. / o ķudursa: *o* T. o, işaret zamiri. ; *ķ.-sa* T. kudurmak. (Mf. 83)
- oķum deġer: *o.+um* T. ok. ; *d.-er* T. deġmek, isabet etmek. / oķumda ger: *o.+umda* T. ok. ; *ger*[eger] Far. eġer, şayet. (Kt. 59/1-2)
- oķuma: *oķuma* T. okuma. / o kuma: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *ķuma* T. kuma, bir kadın üzerine getirilin ikici kadın. (G. 1965/2)
- oķuyan: *oķuyan* T. kıyan, acımayan, zahmet veren. / oķuyan: *oķuyan* T. okuyan, herhangi bir metni okuyan. (Ks. 7/1)
- ol ķeri: *ol* T. o, işaret zamiri. ; *ķeri* T. ķeri, asker. / ķlķeri: *ķ.-eri* T. ķlķmek. (G. 2124/1)
- ol dūrce nāb: *ol* T. o, iřaret sıfatı. ; *d.+ce* Ar. inci. ; *nāb* Far. saf, halis. / oldur cenāb: *o.+dur* T. o, iřaret sıfatı. ; *cenāb* Ar. cenap, efendi. (G. 1611/1)
- ol kemīne: *ol* T. o, işaret sıfatı. ; *kemīne* Far. aciz, zavallı durumda olan. / ķlķemi ne: *ķ.+mi* T. ķlķe, memleket. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (Kt. 133/1-2)
- ol sā-bāř: *ol* T. o, işaret zamiri. ; *sā-bāř* Far. aferin, bravo anlamında bir takdir ifadesi. / olsa başı: *o.-sa* T. olmak. ; *baş* T. baş, kafa. (R. 319)
- ol sefer: *ol* T. o, iřaret sıfatı. ; *sefer* Ar. yolculuk. / olsa fer: *o.-sa* T. olmak. ; *fer* Far. kuvvet, gūç. (G. 2110/2)
- ol semen-ber: *ol* T. o, iřaret sıfatı. ; *semen-ber* Far. yasemin bedenli. / olsa menber: *o.-sa* T. olmak. ; *menber* Ar. minber, camilerde üzerinde hutbe okunan yūkseġ yer. (G. 1530/2)
- ol semen-sīmā biz: *ol* T. o, iřaret sıfatı. ; *semen-sīmā* Far. Ar. yasemin yūzlū. ; *biz* T. biz, řahıs zamiri. / olsa mensī mā-biz: *o.-sa* T. olmak. ; *mensī* Ar. unutulmuř. ; *mā-biz* Ar. Far. su savuran, su fiřkırtan. (G. 1457/1)
- ola denī: *o.-a* T. olmak. ; *denī* Ar. alķak, kiřiliksiz. / o lādeni: *o* T. o, iřaret zamiri. ; *l.+i* Far. eskide kadınların ben taklidi yapmak amacıyla yūzlerine sūrdūķleri bir madde. (G. 2178/1)
- ola ne: *ol-a* T. olmak. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / o lāne: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *lāne* Far. yuva. (G. 1117/3)
- olalı: *o.-alı* T. olmak. / o lāli: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *l.+i* Far. lāl, dilsiz. (R. 134)
- olma der: *o.-ma* T. olmak. ; *der* Far. kapı. / meder: *meder* Ar. ķamur, balķık. (G. 1019/1)

olma hāl: *o.-ma* T. olumsuzluk eki. ; *hāl* Ar. durum. / muhāl: *muhāl* Ar. olmayacak iş, olası olmayan. (G. 1028/2)

olma lek: *o.-ma* T. olmak. ; *lek* Far. ahmak, sersem. / ol melek: *ol-* T. olmak. ; *melek* Ar. melek. (G. 1416/1)

olma sa'îd: *o.-ma* T. olmak. ; *sa'îd* Ar. kutlu, bahtlı kişi. / olmasa 'îd: *o.-masa* T. olmak. ; 'îd Ar. bayram. (G. 1290/1)

olma tārī: *o.-ma* T. olmak. ; *tārī* Ar. taze, taravetli. / ol meṭārī: *ol-* T. olmak. ; *m.+ı* Ar. yağmur. (G. 1989/2)

olmayansa: *o.-mayansa* T. olmak. / olma yansa: *o.-ma* T. olmak. ; *y.-sa* T. yanmak. (Kt. 79/1-2)

olmazsa hālī: *o.-mazsa* T. olmak. ; hālī Far. boş. / olmaz seḥālī: *o.-mazsa* T. olmak. ; *s.+ı* Ar. cömertlik. (G. 2006/2)

olmazsa hāmūṣī: *o.-mazsa* T. olmak. ; *hāmūṣī* Far. suskunluğa ait. / olmaz seḥā mūṣī: *o.-maz* T. olmak. ; *seḥā* Ar. cömertlik. ; *m.+ı* Far. fare, sıçan. (G. 2118/1)

olsa kemāl: *o.-sa* T. olmak. ; *kemāl* Ar. kemal, olgunluk. / ol sege māl: *ol* T. o, işaret sıfatı. ; *s.+e* Far. köpek. ; *māl* Ar. mal, varlık. (G. 1888/1)

olsa meder: *o.-sa* T. olmak. ; *meder* Ar. kuru çamur. / ol seme der: *ol* T. o, işaret sıfatı. ; *seme* T. sersem, şaşkın. ; *der* Far. kapı. (G. 465/2)

olsa mermer de: *o.-sa* T. olmak. ; *mermer* Yun. > Ar. mermer, çok sert bir kaya çeşidi. ; *de* T. de, da bağlacı. / ol semer merde: *ol* T. o, işaret sıfatı. ; *semer* T. semer, palan. ; *m.+e* Far. adam, kişi. (G. 1554/2)

olsak kaba ṣī: *o.-saḵ* T. olmak. ; *kaba* T. kaba, çirkin. ; *ṣī* [şey'] Ar. şey, nesne, iş. / saḵḵā başı: *saḵḵā başı* Ar. T. en önde gelen su dağıtıcısı. (G. 563/1)

olur sefer: *o.-ur* T. olmak. ; *sefer* Ar. savaş için yapılan yolculuk. / olursa fer: *o.-ursa* T. olmak. ; *fer* Far. güç, takat. (G. 940/1)

olur seherī: *o.-ur* T. olmak. ; *seherī* Ar. sabah vakti. / olursa ḥarī: *o.-ursa* T. olmak. ; *ḥarī* Ar. layık. müstehak. (G. 1990/1)

olurdi mā: *o.-urdi* T. olmak. ; *mā* Ar. su. / olur dimā: *o.-ur* T. olmak. ; *dimā* Ar. kanlar. (G. 30/1)

olursa ḥaṭ: *o.-ursa* T. olmak. ; *ḥaṭ* [ḥaṭṭ] Ar. yüzde biten ayva tüyleri. / olur saḥaṭ: *o.-ur* T. olmak. ; *saḥaṭ* Ar. gazap, kahr. (G. 860/1)

olursa Mānī: *o.-ursa* T. olmak. ; *Mānī* Far. meşhur Çinli ressam. / olur sāmānı: *o.-ur* T. olmak. ; *s.+ı* Far. güç, kudret. (G. 2021/1)

omuzına: *o.+ına* T. omuz. / *o mū zīne*: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *mū* Far. saç teli. ; *zīne* Ar. zinet, süs, bezek. (Mf. 80)

on er: *on* T. 10 sayısı. ; *er* T. er, kişi, adam. / *o ner*: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *ner* Far. erkek, erkil olan. (G. 2103/3)

ortaya: *o.+ya* T. orta. / *ört aya*: *ört-* T. örtmek. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1560/1)

otrağ: *otrağ* [oturak] T. oturak, makat. / *ot rāğ*: *ot* T. ot, yeşil bitki. ; *rāğ* Far. dağ eteğinde yer alan yeşil alan, bahçe. (G. 2164/1)

oyalandır: *o.-ndır* T. oyalamak. / *o yalandır*: *o* T. işaret zamiri. ; *y.+dır* T. yalan. (G. 198/1, 199/1)

oyalar: *o.-r* T. oyalamak. / *o yalar*: *o* T. o, işaret zamiri. ; *y.-r* T. yalamak, tükürdüğünü yalamak. / *oyalar*: *o.-r* T. birinin gözünü oya ile bağlamak. (G. 273/1-2)

oynaya: *o.-ya* T. oynamak. / *uy nāya*: *uy-* T. uymak, tabi olmak. ; *n.+a* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. (R. 584)

ozanı: *o.+ı* T. ozan. / *o zānī*: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (G. 2017/1, Mf. 19)

öder saña: *ö.-r* T. ödemek. ; *s.+a* T. sen, şahıs zamiri. / *o der saña*: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *der* Far. kapı. ; *s.+a* T. sen, şahıs zamiri. / *o ders aña*: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *ders* Ar. ders. ; *aña* T. ona. (G. 36/1, 2)

ödeşildi: *ö.-ildi* T. ödeşmek. / *odeşildi*: *o* T. o, işaret zamiri. ; *d.-ildi* T.deşmek. (G. 2117/1)

ödeşmiş: *ö.-miş* T. ödeşmek, borcunu ödemek. / *odeşmiş*: *o* T. o, işaret zamiri. ; *d.-miş* T.deşmek, eşmek. (Kt. 191/1-2)

öger: *ö.-er* T. övmek, methetmek. / *o ger*: *o* T. o, işaret zamiri. ; *ger* [eger] Far. eğer, şayet. (G. 2182/1, Mf. 72)

ögerek: *ö.-erek* T. övmek, methetmek. / *o gerek*: *o* T. işaret zamiri. ; *gerek* T. gerek, lâzım. (G. 177/1, G. 870/1)

ögüt: *ögüt* T. ögüt, nasihat. / *o göt*: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *göt* T. dışkılama deliği. (Mf. 86)

ölçi nice bīnī: *ölçi* T. ölçü. ; *nice* T. nice, nasıl. ; *bīnī* Far. burun, koku alma duyu organı. / *ol çīn-i cebīni*: *ol* T. o, işaret zamiri. ; *çīn* Far. kıvrım. ; *c.+i* Ar. alın. (G. 1961/2)

ölüm biledir: *ölüm* T. ölüm. ; *b.-dir* T. bilemek, sivriltimek. / *ödüm biledir*: *ö.+üm* T. öd, yürek. ; *b.-dir* T. beraber olmak, birlikte olmak. (G. 560/1)

öpen cāh: *ö.-en* T. öpmek eylemi. ; *cāh* Far. yer, mevki, makam. / o pencāh: *o* T. o, işaret zamiri. ; *pencāh* Far. elli sayısı. (G. 1633/1)

öper: *ö-er* T. öpmek. / o per: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *per* Far. kanat. (G. 387/1)

öten ceresi: *ö.-en* T. ötmek. ; *c.+i* Ar. çan, zil. / o tenceresi: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *t.+si* T. tencere, içinde yemek pişirilen bir kap. (G. 1898/1)

öter: *ö.-er* T. ötmek. / o ter: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *ter* Far. ıslaklık, nem. (R. 32)

öterek: *ö.-erek* T. ötmek. / öterek: *ö.-erek* T. yenilmek, yenilgiyi kabul etmek. (R. 360)

öyle sīmā da: *öyle* T. öyle, o şekilde. ; *sīmā* Far. sima, yüz, çehre. ; *da* T. de, da bağlacı. / öylesi mādē: *öylesi* T. öylesi, öyle olan. ; *mādē* Far. dişi. (G. 1437/1)

özge sībine: *özge* T. özge, öteki, başka. ; *s.+ine* Far. elma meyvesi. / özgesi bine: *ö.+si* T. özge, öteki, başka. ; *b.-e* T. binmek. (Kt. 17/1-2)

özi nāy: *ö.+i* T. öz, asıl. ; *n.+ı* Far. ney, üflemeli bir musikî aleti. / o zināy: *o* T. o, işaret zamiri. ; *z.+yı* Ar. zina. (G. 1965/3)

özi ne: *ö.+i* T. öz, asıl. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / o zīne: *o* T. o, işaret zamiri. ; *zīne* Ar. zinet, süz, bezek. (G. 547/1)

özin dānī: *ö.+in* T. öz, kendi. ; *dānī* Ar. yakın. / o zindān: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *z.+ı* Far. zindan, yerin altında karanlık mahzen. (G. 2106/1)

pā k'eder: *pā* Far. ayak. ; *k'*[ki] Far. ki bağlacı. ; *e.-er* T. etmek, yapmak. / pāk eder: *pāk* Far. pak, temiz. ; *e.-er* T. etmek, yapmak. (G. 473/1)

pā kân: *sebük-pā* Far. hızlı yürüyen, ayağı hızlı. ; *kân* Far. maden ocağı. / pākân: *pākân* Far. temiz olanlar. (G. 1979/1)

pā şānīñ: *pā* Far. ayak. ; *ş.+ıñ* Ar. şan, ün. / paşanıñ: *p.+nıñ* T. paşa, komutan. (R. 507)

pā zehre: *pā* Far. ayak. ; *zehre* Far. cesaret, yürek. / pā-zehre: *pā-zehre* Far. panzehir. (G. 1626/1)

pā-be-rüy: *pā-be-rüy* Far. yüze basan, ayağını başkasının yüzüne koyan. / pā-birün: *pā-birün* Far. ayağı dışarda olan, dışarıda duran. (G. 244/5)

pā-būsina: *p.+ina* Far. ayak öpme. / pā bu sīne: *berehne-pā* Far. yalınayak. ; *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *sīne* Far. sine, göğüs. (R. 443)

pāk-i rāsta: *dil-pāk* Far. gönlü temiz. ; *r.+a* Far. doğru, düzgün. / kirāste: *kirāste* Far. eğilmiş, boyun eğmiş. (G. 1359/1)

pākīzece nān: *p.+ce* temiz, pak. ; *nān* Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. / pākīze cenān: *pākīze* Far. pak, temiz. ; *cenān* Ar. kalp, gönül. (G. 1918/1)

pā-māl: *pā-māl* Far. ayak altına alınmış, çiğnenmiş. / pā māl: *pā* Far. ayak. ; *māl* Ar. mal, varlık. (G. 1783/1)

pā-resā: *pā-resā* Far. ulaşan. / pārsā: *pārsā* Far. sakınan, dindar. (G. 284/1)

pārsālar da: *p.+lar* Far. dindar, zahit, sakınan. ; *da* T. de, da bağlacı. / pā-resālarda: *p.+larda* Far. ulaşan, eren. (G. 1509/2)

paşada: *p.+da* T. paşa, general. / pā şāda: *pā* Far. ayak. ; *ş.+a* Far. şad, mutlu. (G. 1470/1)

pāşānīñ: güher-*p.+nīñ* Far. cevher saçan. / paşanīñ: *p.+nīñ* T. paşa. (G. 798/1)

paşaya: *p.+ya* T. paşa, komutan. / pāş aya: *hūn-pāş* Far. kan saçan. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (R. 592)

pāy: *pāy* Far. ayak. / pay: *pāy* Far. pay. (G. 1186/1)

pāya: *p.+a* Far. ayak. / pāye: *pāye* Far. konum, yer, mevki. (G. 1535/4)

pāyān: *pāyān* Far. son, nihayet. / bāyān: *bayān* Far. < T. zenginler, varlıklılar. (G. 2021/5)

pāyān: *pāyān* Far. son, nihayet. / pāyān: berehne-*pāyān* Far. çıplak ayaklılar. (G. 2015/1)

pāyāna: *p.+a* Far. son, nihayet. / pā yana: *pā* Far. ayak. ; *y.-a* T. yanmak. (R. 216)

pāy-dār: *pāy-dār* Far. kalıcı, payidar. / pāy-ı dār: *pāy* Far. ayak. ; *dār* Far. idam direği. (Ks. 8/5, G. 633/2)

pāyede: *p.+de* Far. paye, rütbe. / pā yede: *pā* Far. ayak. *y.+e* Ar. el. (G. 1651/1)

pāyeli: *p.+li* Far. pay, hisse. / pāy eli: *pāy* Far. ayak. ; *e.+i* T. el. (R. 347)

pāyeme: *p.+me* Far. paye, konum. / pā yeme: *pā* Far. ayak. ; *y.+e* Ar. deniz. (Kt. 228/1-2)

pāy-ı dār: *pāy* Far. ayak. ; *dār* Far. darağacı. / pāy-dār: *pāy-dār* Far. kalıcı, payidar. (G. 707/4)

pāyında: *p.+ında* Far. ayak. / pāyinde: *pāyende* Far. kalıcı, ebedi. (G. 1463/1)

pāyīz: *pāyīz* Far. sonbahar, güz. / pāy iz: *pāy* Far. ayak. ; *iz* T. iz, işaret. (G. 1289/2)

pāy-kūb: *pāy-kūb* Far. koşan, yürüyen. / pāy-ı kūb: *pāy* Far. yan, alt. ; *kūb* [küp] T. küp, toprak testi. (R. 177)

peçe: *peçe* Far. çocuk. / peçe: *peçe* T. peçe, eskide kadınların yüzlerini gizlemek için kullandıkları bir örtü. (Mf. 70)

pehlevānī: *pehlevānī* Far. şehirli. / pehlevānı: *p.+ı* Far. pehlivan, yiğit. (G. 1871/1, Nz. 2)

pehnādır: *p.+dır* Far. geniş. / peh nādir: *peh* Far. peh, şaşkınlık ve beğenme durumunda söylenen bir ünlem. ; nādir Ar. nadir, az. (G. 372/1)

pehnāsi: *p.+sı* Far. geniş. / peh nāsi: *peh* Far. T. peh, bir ünlem. ; *n.+ı* Ar. insanlar, halk. (Ks. 2/2)

pencere: *pencere* T. pencere. / penc ere: *penc* Far. 5 sayısı. ; *e+e* T. er, kişi. (G. 1274/1)

per hīz: *per* Far. kanat. ; *hīz* Far. kötü yola düşmüş oğlan, ipne. / perhīz: *perhīz* Far. bir şeyden sakınma, uzak durma. (G. 1360/1)

per-āgende: *per-āgende* Far. kanatla dolu. / perākende: *perākende* Far. dağılmış, dağıtılmış. (G. 1665/1)

perdāhı: *p.+ı* [perdāht] Far. cila, parlaklık. / per dahi: *per* Far. kanat. ; *dahi* T. dahi, o da. (G. 2109/1)

perde: *p.+de* Far. kanat. / perde: *perde* Far. perde, örtü. (R. 111)

perde: *perde* Far. perde, engel. / perde: *p.+de* Far. kanat. (G. 1348/1)

perdeler: *p.+ler* Far. perde, örtü. / perdeler: *p.-r* T. < Far. perdelemek, kapatmak. (G. 1082/1)

perdeli: *p.+li* Far. perde, örtü. / per deli: *per* Far. kanat. ; *deli* T. deli, divane. (Kt. 11/1-2)

perestāri: ‘âşık-*p.+ı* Ar. Far. âşığa tapan. / perest arı: ‘âşık-*perest* Ar. Far. âşığa tapan. ; *arı* T. arı, duru, temiz. (G. 2010/1)

perestiş: *perestiş* Far. aşırı düşkünlük. / perest iş: *pül-perset* Far. paraya pula tapan. ; *iş* T. iş, uğraş. (G. 1996/1, Mf. 18)

perestūda: *p.+da* Far. kırlangıç kuşu. / perest oda: *dünyā-perest* Far. dünyaya tapan. ; *o.+a* T. ateş. (G. 1490/1)

perhīz: *perhīz* Far. perhiz, bir şeyden sakınma, uzak durma. / per hīz: *per* Far. kanat. ; *hīz* Far. kötü yola düşmüş oğlan, ipne. (R. 12)

perī: *perī* Far. peri, dişi cin. / peri: *p.+i* Far. kanat. (G. 377/5)

perīde: *p.+de* Far. peri, peri gibi güzel. / perīde: *perīde* Far. rengi uçmuş, solmuş. (G. 375/1, G. 1243/1)

perīde: *perīde* Far. rengi uçmuş, solmuş. / perīde: *p.+de* Far. peri, peri gibi güzel. (G. 1736/3)

perīdem: reng-i nā-*p.+m* Far. solmamış renk. / perī dem: *perī* Far. peri, sevgili. ; *dem* Ar. kan. (G. 257/4)

perīleri: *p.+leri* Far. peri. / per ileri: *per* Far. kanat. ; *ileri* T. ileri, öte. (Kt. 190/1-2)

perīşān: *perīşān* Far. perişan, dertli. / perī-şān: *perī-şān* Far. peri şanlı, güzel. (G. 2161/4)

pervāne: *pervāne* Far. kelebek. / pervā ne: *pervā* Far. korku, çekinme. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1234/1)

pervāne: *pervāne* Far. kelebek. / pervā ne: *pervā* Far. pervā, çekinme, korku. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 307/1)

pervāne-kār: *pervāne-kār* Far. işi kelebekle aynı olan. / pervā ne kār: *pervā* Far. korku. ; *ne* T. ne, soru sıfatı. ; *kār* Far. iş. (G. 276/1)

pervāzında: *p.+ında* Far. pervaz etme, uçma. / pervā zinde: *pervā* Far. korku. ; *zinde* Far. diri, canlı. / per vāzinde: *per* Far. kanat. ; *v.+de* Ar. ölçen, tartan. (R. 562)

perverde: *perverde* Far. yetişmiş, beslenmiş. / per verde: *per* Far. kanat, yaprak. ; *v.+e* Ar. gül. (G. 1253/1, R. 51)

perverişin: *p.+in* Far. besleme, yetiştirme, eğitme. / per verişin: *per* Far. kanat. ; *v.-işin* T. vermek. (G. 1009/1)

pes-i mīzer: *pes* Far. ard, arka. ; *mīzer* Ar. peştemal. / besīmi zer: *b.+i* Ar. güleç. ; *zer* Far. altın. (R. 189)

pey kerān: *bed-pey* Far. aslı kötü olan, soysuz. ; *kerān* Far. sağırlar. / peykerān: *meh-peykerān* Far. ay yüzlüler. (G. 1164/2)

pey-i dāda: *pey* Far. ard, arka. ; *d.+a* Far. adalet. / peydāda: *p.+da* Far. açıkta, görünürde. (G. 1309/1)

pey-i kār: *pey* Far. bir şeyin ardı, gerisi, arkası. ; *kār* Far. iş, uğraş, tarz, biçim. / peykār: *peykār* Far. kavgā, gürültü, anlaşmazlık. (G. 326/3, G. 903/7, G. 1176/1)

peykān: *peykān* Ar. okun ucunda yer alan sivri demir. / peykān: *peykān* Far. elçiler, ulaklar. (G. 416/1)

peyker-i cāmı: *peyker* Far. yüz, çehre. ; *c.+ı* Far. kadeh. / peyk-i ricāmı: *peyk* Far. haberci, ulak. ; *r.+mı* [recā] Ar. istek, arzu. (G. 1980/2)

peyk-i reşādı: *peyk* Far. elçi, ulak. ; *r.+ı* doğru yolda yürüme. / peyker-i şādī: *peyker* Far. yüz, çehre. ; *şādī* Far. mutluluk, şadolma. (G. 2072/2)

peymāne: *peymāne* Far. şarap kadehi. / peymāna: *p.+a* Far. söz, ahit. (G. 420/2, G. 1433/3)

peymānemüz dile: *p.+müz* Far. kadeh. ; *d.+e* Far. gönül. / peymāne müzd ile: *peymāne* Far. kadeh. ; *müzd* Far. ücret, bedel. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1739/1)

pīleverā: *pīleverā* Far. ey çerçi anlamında bir ünlem. / pīle-verā: *pīle-verā* Far. Ar. ipek giyinmiş, sırtında ipek olan. (G. 11/1)

pīrā hüdāda: *ma' dilet-pīrā* Ar. Far. adaletli, adaleti donatan. ; *h.+da* Ar. doğru yola iletilme, hidayet. / rāh-ı dāda: *rāh* Far. yol. ; *d.+a* Far. adalet. (G. 1738/5)

pīrāmen: *pīrāmen* Far. çevre, etraf. / pīrā men: *nāşiye-pīrā* Ar. Far. alın süsleyen. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 417/1)

pīrāmeni: *p.+i* Far. etraf, çevre. / pīrā menī: *pīrā* Far. ey yaşlı, ey pir anlamında ünlem. ; *menī* Ar. sperm, dölsuyu. (G. 1951/2)

pīrāna: *p.+a* Far. yaşlılar. / pīrā ne: *nükte-pīrā* Ar. Far. nükteli söz söyleyen, düzenleyen. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1240/1)

pīrāye: *pīrāye* Far. süs, bezek. / pīr aya: *pīr* Far. yaşlı, ihtiyar. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1518/1)

pīre henī: *p.+e* Far. yaşlı. ; *henī* Ar. hazmi kolay. / pīreheni: *p.+i* Far. gömlek. (R. 487)

pīre-zen: *pīre-zen* Far. kocakarı. / pīre zen: *p.+e* Far. yaşlı, ihtiyar. ; *zen* Far. kadın, zevce. (Mf. 114)

pīr-i bāde: *pīr* Far. yaşlı, öncü. ; *bāde* Far. şarap. / ribāda: *r.+da* Ar. faiz. (G. 1294/1)

pister isemez: *pister* Far. yatak, döşek. ; *i.-mez* T. istemek. / ister istemez: *ister istemez* T. ister istemez, kaçınılmaz olarak. (G. 659/1)

pīşānı: *p.+ı* Far. ön, uçkur. / pīşānī: *güşāde-pāşānī* Far. alını açık. (G. 2141/2)

pūr-nehābir: *pūr-nehābir* Far. Ar. yığınlarla dolu, yığınlarca. / pūr-nūhā bir: *pūr-nūhā* Far. Ar. çok akıllı, akılla dolu. ; *bir* T. 1 sayısı. (G. 1713/2)

pūr-nemāyık: *pūr-nemāyık* Far. Ar. mektuplarla dolu. / pūr-nem ayık: *pūr-nem* Far. gözyaşı ile dolu. ; *ayık* T. ayık, akli başında. (G. 386/1)

pürse dād: *p.+se* Far. dolu. ; *dād* Far. adalet. / pür-sedād: *pür-sedād* Far. Ar. doğrulukla dolu. (G. 384/1)

pürsende: *pürsende* Far. soran. / pür sende: *pür* Far. dolu. ; *s.+de* T. sen, şahıs zamiri. (G. 1332/1)

pür-şerāfet: *pür-şerāfet* Far. Ar. şerefle dolu. / pür-şer āfet: *pür-şer* [şerr] Far. Ar. şerle, kötülükle dolu, daha kötü. ; *āfet* Ar. afet, bela. (G. 353/1)

pür-tābım āh: *p.+ım* Far. hararetli, ateşli, ateşle dolu. ; *āh* Far. inleme sesi. / pür tāb-ı mäh: *pür* Far. dolu. ; *tāb* Far. ışık, parlaklık. ; *mäh* Far. ay gezegeni. (G. 1047/1)

püş-māl: *püş-māl* Far. peştamal, hamamlarda belden aşağısını örtmeye mahsus örtü. / püşti māl: *p.+i* Far. sırt, arka. ; *māl* Ar. mal, servet, varlık. (R. 77)

rā: *rā* Ar. Arap alfabesinde bir harf olup sevgilinin kaşı için benzetilen olarak kullanılmıştır. / rā: *nīk-rā* Far. Ar. iyi görüş sahibi olan. (G. 1805/1)

Rab bānī: *Rab* [Rabb] Ar. rab, tanrı. ; *bānī* Ar. bina eden, kuran. / Rabbānī: *Rabbānī* Ar. Rabbe ait, Tanrısal. / Rabb ānīdir: *Rabb* Ar. rab, tanrı. ; *ānī* Ar. ani, ansızın ortaya çıkan. (R. 3)

rabtını: *r.+ını* Ar. ilgi, alaka, irtibat. / Rab tını: *Rab* [Rabb] Ar. rab, tanrı, Allah. ; *t.+i* Ar. toprak. (R. 410)

rağbeti mār: *r.+i* Ar. rağbet, aşırı ilgi. ; *mār* Far. yılan. / rağbe tımār: *rağbe* Ar. rağbet, aşırı ilgi. ; *tımār* Far. yara bakımı yapma. (G. 1312/3)

rāğı biz: *r.+ı* Far. dağ eteğinde yer alan yeşil alan, bahçe. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. / rāğımız: *r.+ız* Ar. rağbet gösteren, düşkün. (G. 684/1)

rāhat: *rāhat* Ar. rahat, huzur. / rāh et: *rāh* Ar. şarap. ; *et* T. et. (G. 699/1)

rāhı biz: *r.+ı* Far. yol. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. / rāhibiz: *r.+ız* Ar. rahip, Hristiyan din adamı. (G. 684/3)

rāh-ı sedād: *rāh* Far. yol. ; *sedād* Ar. doğruluk. / rāh ise dād: hem-*rāh* Far. yoldaş, yol arkadaşı. ; *ise* T. ise. ; *dād* Far. adalet. (G. 1933/2)

rāhibān: *rāhibān* Ar. Far. rahipler. / rāhbān: *rāhbān* Far. yolu gözetleyen, yol muhafızı. (G. 47/2)

rāhibe de: *r.+e* Ar. rahip, Hristiyan din adamı. ; *de* T. de, da bağlacı. / rāh-ı bede: *rāh* Far. yol. ; *b.+e* Far. kötü. (R. 434)

rāhibi-māye: *rāhibi-māye* Far. rahip mayalı, rahip yaratılışlı. / rāh-ı bī-māya: *rāh* Far. yol. ; *b.+ya* Far. Ar. susuz. (G. 1270/2)

rāhilede: *r.+de* Ar. binek veya yük hayvanı. / *rāh* ile de: *rāh* Ar. sarhoşluk. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *de* T. de, da bağlacı. (R. 136)

Raḥmānīñ: *R.+iñ* Ar. esirgeyen, Tanrı. / raḥm anıñ: *raḥm* Ar. rahmet, esirgeme. ; *anıñ* T. onun. (G. 855/1)

rāh-revānīñ: *r.+iñ* Far. yol giden, yolcu. / *rāh-ı revānīñ*: *rāh* Far. yol. ; *r.+nıñ* Far. yaraşır, layık. (G. 877/3)

rākī: *rākī* Ar. yükselmiş. / rakı: *raķı* [‘arak] T. < Ar. rakı, bir içki çeşidi. (G. 1936/1)

raķık: *raķık* Ar. kul, köle. / raķık: *raķık* Ar. ince, nazik. (G. 1393/3)

rāmī mā: *rāmī* Ar. atan, atıcı. ; *mā* Ar. su. / rām imā: *rām* Far. itaat eden, boyun eğen. ; *imā* Ar. ima, işaret. (G. 1588/2)

rāsı: *r.+ı* Far. yol. / rāsī: *rāsī* Ar. sabit, kımıldamayan, yerleşmiş. (G. 1851/2)

rāsıdır: *r.+ıdır* Far. yol. / burası: *burası* T. bura, bu yer. / rāsıdır: *r.+dır* Ar. kımıldamayan, demir atan gemi. (R. 133)

rāy-ı ḥasen: *rāy* Ar. rey, görüş. ; *ḥasen* Ar. güzel. / rāyiḥa sen: *rāyiḥa* Ar. koku. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. (G. 1613/1)

rāy-ı ḥasūda: *rāy* Ar. rey, görüş. ; *ḥ.+a* Ar. hasetçi, kıskanç. / rāyiḥa-sūde: *rāyiḥa-sūde* Ar. Far. koku süren, kokulu. (G. 1703/5)

redīsi gende: *r.+si* Ar. kötü, bozuk. ; *gende* Far. kokmuş, kokuşmuş. / redi sikende: *r.+i* Far. delikanlı, akıllı. ; *s.+de* T. cinsel ilişkide bulunan erkek. (G. 178/1)

redīsi mā: *r.+si* Ar. kötü. ; *mā* Ar. su. / redī-sīmā: *redī-sīmā* Ar. Far. çirkin yüzlü. (G. 851/1)

redmi: *r.+i* Ar. tıkaç, engel. / red mi: *red* [redd] Ar. ret, reddetme. ; *mi* T. soru eki. (G. 1814/1)

red‘-i sāye: *red‘* Ar. sakınma, uzak durma. ; *sāye* Far. gölge. / red ‘İsāya: *red* [redd] Ar. geri çevirme, iade etme. ; *‘İ.+ya* Ar. İsa peygamber. (G. 1771/1)

rehā verd: *rehā* Far. kurtuluş, uzaklaşma. ; *verd* Ar. gül. / reh-āverd: *reh-āverd* Far. yolculuktan getirilen hediye. (G. 787/1)

rehā-bīn: çeşm-i *rehā-bīn* Far. kurtuluşu gören göz. / rehābīn: *rehābīn* Ar. ruhbanlar, rahipler. (Th. 14/1)

rehābīn: *rehābīn* Ar. ruhbanlar, rahipler. / rehā-bīn: *rehā-bīn* Far. kurtuluşu gören. (G. 1924/1)

reh-ber-i diyār: *reh-ber* Far. rehber, kılavuz. ; *diyār* Ar. memleket, yurt. / reh berīd-i yār: *reh* Far. yol. ; *berīd* Far. elçi, ulak. ; *yār* Far. sevgili. (G. 452/2)

reh-neverd: *reh-neverd* Far. yolda dolaşan. / reh ne verd: *reh* Far. yol. ; *ne* Far. ne bağlacı. ; *verd* Ar. gül. (Mf. 119)

reh-yābān: *reh-yābān* Far. yol bulanlar. / reh yaban: *reh* Far. yol. ; *yaban* T. yaban, ıssız. (G. 434/1)

remede: *r.+de* Far. sürü. / remede: *r.+e* Ar. göz ağrısı. (G. 1476/2)

reşāḳatı: *r.+i* Ar. incelik zerafet. / reşā ḳatı: *reşā* Ar. bir geyik yavrusu. ; *ḳatı* T. kesinlikle. (G. 2112/1)

reşāḳatle: *r.+le* Ar. güzel ve ince boy. / reşā ḳatle: *reşā* Far. geyik yavrusu. ; *ḳ.+e* Ar. öldürme. (Kt. 141/1-2)

reşk edeyiz: *reşk* Far. kıskanma. ; *e.-eyiz* T. etmek, yapmak. / reşk k'edeyiz: *reşk* [reşk] Far. serpme, su serpme. ; *k'* [ki] Far. ki bağlacı. ; *e.-eyiz* T. etmek, yapmak. (G. 715/2)

revā dirsek: *revā* Far. layık, yaraşır. ; *dirsek* T. dirsek. / revādır seg: *nā-r.+dır* Far. yaraşmaz, layık değil. ; *seg* Far. köpek, it. (G. 790/1)

revā revzene: *revā* Far. reva, yaraşır. ; *revzene* Far. pencere. / rev-ā-rev zene: *rev-ā-rev* Far. gitgide, giderek. ; *z.+e* Far. kadın. (G. 498/1, Kt. 94/1-2)

revābide: *r.+de* Ar. yükselme. / revā bide: *revā* Far. uygun, yaraşır. ; *b.+e* Far. söğüt. (G. 1182/1)

revācında: *r.+ında* Ar. revaç, sürüm. / revā cin de: *revā* Far. yaraşır, uygun. ; *cin* Ar. varlığına inanılan ve gözle görülmeyen latif varlık. ; *de* T. de, da bağlacı. (G. 1670/1)

revāḥa cerī: *r.+a* Ar. bir şey elde edince hasıl olan sevinç. ; *cerī* Ar. cesur, yiğit. / revā ḥaceri: *revā* Far. reva, yaraşır. ; *ḥ.+i* Ar. taş, kaya. (G. 2059/2)

revāḳın: *r.+ın* Ar. çardak altı, sundurma. / revā ḳın: *revā* Far. layık, yaraşır. ; *ḳın* T. kın, kılıf. (G. 1405/1)

revāḳına: *r.+ına* Ar. eyvan, sundurma. / revā ḳına: *revā* Far. reva, uygun, yaraşır. ; *ḳına* [ḥinā] T. < Ar. kına, kadınların ellerine ve ayaklarına yaktıkları bir boya. (Kt. 150/1-2)

revākibi: *r.+i* Ar. biniciler, süvariler. / revā gibi: *revā* Far. reva, yaraşır, uygun. ; *gibi* T. gibi, benzetme edatı. (G. 1831/2)

revān: *revān* Far. ruh, can. / revān: *revān* Far. akan. (G. 1871/3)

revâne: *revâne* Far. akan, akmakta olan. / *revā* ne: *revā* Far. reva, yaraşır. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 714/1, G. 1304/2)

revāsı: *r.+sı* Far. reva, uygun. / *revāsī*: *revāsī* Ar. yüksek dağlar. (G. 364/1)

revāsī: *revāsī* Ar. yüksek dağlar. / *revāsı*: *r.+sı* Far. reva, yaraşır. (G. 329/1)

revâyâda: *r.+da* Ar. su taşımaya yarayan büyük su kabı. / *revā* yâda: *revā* Far. lâyük, yaraşır. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1429/1)

revâyihile: *r.+ile* Ar. kokular. / *revā-yı hîle*: *revā* Far. reva, yaraşır. ; *hîle* Ar. hile, oyun. (Kt. 195/1-2)

revnağda: *r.+da* Ar. parlak. / *rev nağda*: *rev-ā-rev* Far. gitgide, giderek. ; *n.+e* Ar. nakit, para. (G. 299/1)

rey-hâne: *rey-hâne* Ar. içki dükkânı, meyhane. / *reyhâne*: *reyhâne* Ar. fesleğen. (G. 1654/1)

rezmine: *r.+ine* Far. savaş, kavga. / *rez* mi ne: *rez* Far. asma, üzüm kütüğü. ; *mi* T. mi, soru eki. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 180)

ridā: *ridā* Ar. hırka, üstte giyilen bir elbise. / *redā*: *redā* Ar. yasak. (G. 648/1)

riyāl er: *riyāl* Far. riyal, bir para birimi. ; *er* T. er, kişi. / *riyālar*: *r.+lar* Ar. riya, gösteriş. (G. 1753/1)

riyāsem: *r.+m* Ar. riyaset, başkanlık, mansıp. / *riyā sem*: *riyā* Ar. riya, gösteriş. ; *sem* [semm] Ar. zehir. (G. 233/1)

riyāzemi n'eyler: *r.+mi* Ar. dünya nimetlerinden el çekme. ; *n'* [ne] T. ne, soru sıfatı. ; *e.+r* T. eylemek, yapmak. / *riyāz emîn* eyler: *riyāz* Ar. bahçeler. ; *emîn* Ar. emin, güvende. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / *riyā zāmîn* eyler: *riyā* Ar. riya, gösteriş. ; *zāmîn* Ar. tazmin eden, kefil olan. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 441/1-2)

riyāzet: *riyāzet* Ar. dünya nimetlerinden el çekip kendini dine verme. / *riyāz et*: *riyāz* Ar. bahçeler, ağaçlıklar. ; *et* T. et. (G. 1536/1, Kt. 192/1-2)

rū berāhîni: *rū* Far. yüz, çehre. ; *b.+i* Ar. burhanlar, deliller. / *rū-be-rāhını*: *r.+mı* Far. yüzü yolda olan, yola bakan. (G. 1886/1)

rū hınāsı: *rū* Far. yüz, çehre. ; *h.+sı* Ar. kına. / *rūh-ı nāsı*: *rūh* Ar. ruh, can. ; *n.+ı* Ar. insanlar. (G. 286/1)

rū mu: *rū* Far. yüz, çehre. ; *mu* T. soru eki. / *Rūmu*: *R.+u* ? eskide Anadolu'ya verilen isim. (G. 1782/1)

rū şinā: *rū* Far. yüz, çehre. ; *şinā* Far. suda yüzmek. / *rūşenā*: *rūşenā* Far. aydınlık, parlak. (Ks. 3/2)

rū zeniñ: *āb-rū* Far. iyi ün, üstünlük, şeref. ; *z.+iñ* Far. kadın. / *rūzeniñ*: *r.+niñ* Far. oruç. (G. 809/1)

rū ziverde: *māh-rū* Far. ay yüzlü. ; *z.+de* Far. süs, bezek. / *rūzī verde*: *rūzī* Far. rızık, gıda, azık. ; *v.+e* Ar. gül. (R. 40)

rū-behī: *rū-behī* Far. Ar. güzel yüzlü, yüzü güzel olan. / *rūbehi*: *r.+i* Far. tilki. (G. 2082/1)

rū-be-Hinde: *r.+e* Far. yüzü Hindistan'a dönük olan, Hindistan'a yönelen. / *rūbehinde*: *r.+inde* Far. tilki. (Kt. 165/1-2)

rūd: *rūd* Far. çalmalı bir musikî aleti. / *rūd*: *rūd* Far. nehir, büyük ırmak. (R. 131)

rūde: *rūde* Far. bağırsak. / *rūda*: *bed-r.+da* Far. çirkin yüzlü. (G. 1366/3)

rūdına: *r.+a* Far. nehir, ırmak. / *rū dīne*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1264/2, G. 1696/2)

rū ğanī: *rū* Far. yüz, çehre. ; *ġanī* Ar. zengin. / *rūġanī*: *rūġanī* Far. yağlı. (G. 1283/4)

rūġanı: *r.+ı* Far. yağ. / *rū ğanī*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *ġanī* Ar. zengin. (G. 1951/1)

rūḥa leb: *r.+a* Ar. ruh, can. ; *leb* Far. dudak. / *rū Ḥaleb*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *Ḥaleb* Ar. Halep vilayeti. (G. 844/1)

rūḥ-ı māye: *rūḥ* Ar. ruh. ; *māye* Far. maya, öz. / *rū ḥimāye*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *ḥimāye* Ar. himaye, koruma. (G. 1375/2)

ruḥsār u miyān: *ruḥsār* Far. yüz, çehre. ; *miyān* Far. bel, vücudun orta kısmı. / *Rūmiyān*: *Rūmiyān* Far. Anadolulular. (G. 303/1)

ruḥsārı: *r.+ı* Far. yüz, çehre. / *ruḥ sārī*: *ruḥ* Far. yüz, çehre. ; *sārī* Ar. bulaşan, değen. (G. 2191/1)

rūma cīd: *meh-r.+ma* Far. ay yüzlü, sevgili. ; *cīd* Ar. boyun. / *rū mecīd*: *bilūrīn-rū* Ar. Far. cam yüzlü. ; *mecīd* Ar. şan ve şeref sahibi. (G. 642/2)

Rūma Şāma: *R.+a* Anadolu. ; *Ş.+a* Ar. bugün Suriye'nin başkenti olan şehir. / *rūma şāme*: *meh-r.+ma* Far. ay yüzlü sevgili. ; *şāme* Ar. yüz beni. (G. 339/3)

Rūmiyān: *Rūmiyān* Far. Anadolulular. / *rū miyān*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *miyān* Far. bel. (G. 47/1)

ru'yāda: *r.+da* Ar. rüya. / *rū yāda*: *zişt-rū* Far. çirkin yüzlü. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1208/1)

rüşenā Hinde: *rüşenā* Far. parlak. ; *H.+e* Far. Hindistan. / *rū şināhında*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *ş.+ında* Far. yüzmek. (G. 1196/2)

rū-şināsā: *sevād-ı rū-şināsā* Ar. Far. yüzün karalığını bilen, tanıyan. / *rüşenāsā*: *rüz-ı rüşenāsā* Far. aydınlık olan gün gibi. (G. 668/1)

rū-şināsına: *r.+ına* Far. bilinen, tanınan. / *rüşenāsına*: *r.+sına* Far. aydınlık, parlak. (G. 1610/2)

rüy-ı kamerde: *rüy* Far. yüz, çehre. ; *k.+de* Ar. ay gezegeni. / *rū yıka merde*: *rū* Far. yüz çehre. ; *y.-a* T. yıkmak, yüklemek. ; *m.+e* Far. adam, kişi. (G. 1331/1)

rüy-ı māl: *rüy* Far. yüz, çehre. ; *māl* Ar. mal, varlık. / *rüy-māl*: *rüy-māl* Far. yüz süren. (G. 616/4, G. 1145/1)

rūza: *r.+a* Far. gün. / *rūze*: *rūze* Far. oruç. (R. 101)

rūzgār: *rūzgār* Far. devir, felek. / *rūz kār*: *rūz* Far. gün. ; *kār* Far. iş. (G. 572/2)

rūzıma ‘ādī: *r.+ıma* Far. gündüz. ; ‘*ādī* Ar. âdet olan. / *rūz-ı me‘ādī*: *rūz* Far. gün. ; *m.+ı* Ar. ölümden sonraki yaşam, ahiret. (Th. 8/5)

rū-zībāda: *r.+da* Far. güzel yüzlü. / *rūzī bāde*: *rūzī* Far. rızık, azık. ; *bāde* Far. şarap. (R. 449)

rū-zībende: *rū-zībende* Far. yüzü makyajlı. / *rūzī-bende*: *rūzī-bende* Far. karın tokluğuna çalışan köle. (G. 1455/1)

rūzī-dehende: *rūzī-dehende* Far. rızık veren, rızıklandıran. / *rūzī dehende*: *rūzī* Far. rızık, azık. ; *d.+de* Far. ağız. (G. 571/1)

rūzīne: *rūzīne* Far. gündelik, her gün yapılagelen şey. / *rū zīne*: *rū* Far. yüz, çehre. ; *zīne* Ar. zinet, süs, bezek. (R. 491)

rūkū n’eyler: *rūkū* Far. yama. ; *n’[ne]* T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / *rūkūn eyler*: *rūkūn* Ar. gönülden meyil. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 181/1, Mf. 117)

sā baş: *cebīn-sā* Far. alın süren. ; *baş* T. baş, kafa. / *sā-bāş*: *sā-bāş* Far. aferin, bravo anlamında bir takdir ifadesi. (G. 1296/1)

sā kinisede: *cebīn-sā* Far. alın süren, alın sürten. ; *k.+de* Ar. kilise. / *sākinise de*: *s.+ise* Ar. oturan, yerleşen. ; *de* Tr. dahi, o da. (G. 1325/1)

sā tūr: *cebīn-sā* Far. alın süren. ; *tūr* Ar. dağ. / *sātūr*: *sātūr* Ar. satır, et kesmeye yarayan bir alet. (G. 1353/1)

sā yir: *cebīn-sā* Ar. Far. alın süren, aldını süren. ; *yir* T. yer. / *sāyir*: *sāyir* Ar. akan, akar hâlde bulunan. (R. 79)

şabâbetle: *ş.+le* Ar. aşıklık, sevgi. / şabâ betle: *şabâ* Ar. saba rüzgarı, hafif ve tatlı rüzgar. ; *b.+e* Ar. kesmek, kırmak. (G. 1257/1)

şabâ-ķabâdır bû: *şabâ-ķabâ* Ar. saba elbiseli, elbisesi yel olan. ; *bû* Far. koku. / ķaba şabadır bu: *ķaba şaba* T. kaba saba olan. ; *bu* T. bu, işaret zamiri. (Kt. 26/1-2)

şabî rinde: *şabî* Ar. üç yaşından küçük erkek çocuk. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / şabîrinde: *ş.+inde* Ar. sabırlı. (G. 1367/4)

sâcid: *sâcid* Ar. secde eden. / mesâcid: *mesâcid* Ar. mescitler, ibadet yerleri. (G. 1740/3)

şaçag: *şaçag* T. saçak. / saç ag: *şaç-* T. saçmak. ; *ag* T. ak, beyaz. (G. 1399/1)

şadâķat ile: *şadâķat* Ar. sadakat, baēlılık. ; *ile* T. ile baēlacı. / şadâ ķatıla: *şadâ* Ar. ses. ; *ķ.+a* T. katılmak. (G. 1731/3)

şadâķati: *ş.+i* Ar. doğruluk, içten baēlılık. / şadâ ķatı: *şadâ* Ar. ses. ; *ķatı* T. kesinlikle. (G. 1997/1)

şadd: *şadd* Ar. sakınma, engelleme. / şad: *şad* Far. 100 sayısı. (G. 1837/4)

şadef secde: *şadef* Ar. sadef. ; *secde* Ar. secde, ibadet kastıyla alnını yere koymak. / benefsec de: *benefsec* Ar. benefşe. ; *de* T. de, da baēlacı. (G. 215/1)

şadme denî: *şadme* Ar. sadme, darbe. ; *denî* Ar. alçak, şahsiyetsiz. / şad medenî: *şad* Far. 100 sayısı. ; *medenî* Ar. şehirli, medeniyetli. (R. 433)

şadmeyi: *ş.+yi* Ar. sadme, darbe. / şad meyi: *şad* Far. 100 sayı sıfatı. ; *m.+i* Far. şarap. (Mf. 105)

şadrında: *ş.+ında* Ar. baş köşe. / şad rinde: *şad* Far. yüz sayısı. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali kişi. (G. 1628/1)

şafâ sîb ile: *şafâ* Ar. sefa, eğlence, neşe. ; *sîb* Far. elma meyvesi. ; *ile* T. ile baēlacı. / şafâsı bile: *ş.+sı* Ar. sefa, eğlence, neşe. ; *bile* T. bile, beraber. (G. 411/1)

şaff-ı ni'âli: *şaff* Ar. saf, sıra. ; *n.+i* Ar. ayakkabılar. / şaffını 'âli: *ş.+ını* Ar. saf, sıra. ; 'âli Ar. yüce. (G. 205/1)

şafî rinde: *ş.+ı* Ar. sıra, dizi, saf. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / şafîrinde: *ş.+inde* Ar. ıslık. (G. 1368/4)

şâfice nân: *ş.+ce* Ar. saf, temiz. ; *nân* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / şâfi-cenân: *şâfi-cenân* Ar. gönlü saf ve temiz olan. (G. 370/5)

şāfin eylersin: *şāfin* Ar. cins at. ; *e.-rsin* T. eylemek, yapmak. / şāfı n'eylersin: *şāf* Ar. saf, berrak. ; *n'* [ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-rsin* T. eylemke, yapmak. (G. 999/1)

şafra: *şafra* Ar. safra, öd. / şaf rā: *şaf*[şaff] Ar. saf, sıra. ; *rā* Ar. Arap alfabesindeki rā harfine benzeyen kaş. (G. 2169/3)

şağa: *ş.+a* T. sağ taraf. / şağa: *ş.-a* T. sağmak. (G. 1711/2)

sāhirem: *s.+m* Ar. yeryüzü, çöl. / āsā hirem: *za' fāsā* Ar. Far. zaaf gibi. ; *hirem* Ar. pek yaşlı. (G. 285/3)

şakalı: *ş.+ı* T. sakal. / şıkalı: *ş.-alı* T. sıkamak, daraltmak. (G. 1786/1)

sākı: *s.+ı* Ar. baldır. / sākı: *sākī* Ar. meyhanede şarap dağıtan kişi. (G. 1936/2)

sākı: *sākī* Ar. şarap dağıtan kişi. / sākı: *s.+ı* Ar. baldır. (G. 124/1)

sālārı: *s.+ı* Far. komutan. / sāl arı: *sāl* Far. sene, yıl. ; *arı* T. arı, bir böcek. (G. 2170/1)

sālib-i dīn: *sālib* Ar. inkar eden, inkarcı. ; *dīn* Ar. din. / sāl-i bī-dīn: *sāl* Far. yıl, sene. ; *bī-dīn* Far. Ar. dinsiz, dine inanmayan. (G. 1795/1)

sālib-i mār: *sālib* Ar. kapan, alan. ; *mār* Far. yılan. / sāl-i bī-mār: *sāl* Far. yıl, sene. ; *bīmār* Far. hasta. (G. 2138/2)

sālike der: *s.+e* Ar. doğru yolda ilerleyen. ; *der* Far. kapı. / sāl-i keder: *sāl* Far. yıl, sene. ; *keder* Ar. keder, sıkıntı. (Ka. 1/3)

sālikin: *sālikin* Ar. salıklar, doğru yolda ilerleyenler. / sāl-i kīn: *sāl* Far. sene, yıl. ; *kīn* Far. kin, düşmanlık. (G. 270/1)

sālimi: *s.+imi* Far. yıl, sene. / sālimi: *s.+i* Ar. salim, güvende olan. (G. 2133/1)

sāmī: *sāmī* Ar. yüce, ulu. / Sāmı: *S.+ı* Far. İran'ın mitoloji kahramanlarından Rüstem'in babası. (G. 1805/5)

şanādīde: *ş.+e* Ar. başkanlar, ileri gelenler. / şana dīde: *ş.-a* T. sanmak. ; *dīde* Far. göz. (G. 1652/1)

sancağ: *sancağ* [sancak] T. sancak. / sen cāğ: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *cāğ* [cāh] Far. kuyu. (G. 2102/1)

şandūk-ı zer: *şandūk* Ar. sandık. ; *zer* Far. altın. / kızar: *kızır*- T. kızarmak, utanmak. (Kt. 117/1)

şanki tābe: *şanki* T. sanki. ; *tābe* Far. tava. / şan kitābe: *şan*- T. sanmak. ; *kitābe* Ar. kitabe, herhangi bir yapının tarihçesi yazılı levhası. (G. 553/1)

şanma cāzımız: *ş.-ma* T. sanmak. ; *c.+iz* Ar. karar veren. / şan mecāzımız: *şan* T. sanki. ; *m.+ımız* Ar. mecaz, hakiki anlamın dışında olan. (G. 683/1)

şaṇṭūr: *şaṇṭūr*? Kanuna benzer telli bir çalgı alet. / sen Ṭūr: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *Ṭūr* Ar. Tur dağı. (G. 1029/1)

şapan: *şapan* T. sapan, taş atmaya yarayan çatal başlı ve meşin hazneli alet. / şapan: *ş.-an* T. sarmak, yönelmek. (R. 62)

şarşar: *şarşar* Ar. şiddetli ve soğuk rüzgar. / şarşar: *ş.-ar* T. sarsmak. / şar şar: *şar-* T. sarmak. ; *şar-* T. sarmak. (R. 197)

şataşa: *ş.-a* T. sataşmak. / şat aş: *şat-* T. satmak. ; *a.+a* T. aş, yemek. (R. 222)

şavārim: *şavārim* Ar. kılıç kuşanmışlar, yiğitler. / şavarım: *ş.-arım* T. savmak. (G. 945/1)

şavt-ı rebāb: *şavt* Ar. ses, nağme. ; *rebāb* Ar. bir müzik aleti. / şav tîre bāb: *şav-* T. savmak. ; *tîre* Far. karanlık. ; *bāb* Ar. kapı. (G. 1136/1)

sāy iderek: *cebîn-sāy* Far. alın süren, alnını yere süren. ; *i.-erek* T. etmek, yapmak. / ilḳā-yı derek: *ilḳā* Ar. atma, bırakma. ; *derek* Ar. bir şeyin en dibi, cehennem çukuru. (R. 617)

sāye-i bîdi ne: *sāye* Far. gölge. ; *b.+i* Far. söğüt. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / sāye-i bî-dîne: *sāye* Far. yardım. ; *b.+e* Far. Ar. dinsiz. (G. 296/1)

sāz: *sāz* Far. saz adlı çalgı. / sāz: *neğme-sāz* Ar. Far. şarkı söyleyen. (G. 1790/1)

sāz: *sāz* Far. saz, bir çalgı. / sāz: *mühim-sāz* Ar. Far. önemli kılan. (G. 2023/2)

sebbābe: *sebbābe* Ar. işaret parmağı. / sebbāba: *s.+a* Ar. küfürbaz. (G. 1239/1)

seb'-i şidād: *seb'-i şidād* Ar. Hz. Yusuf döneminde geçirilen yedi kuraklık yılı. ; seb'-i dād: *seb* Ar. sövme, hakaret etme. ; *'iṣ* Ar. yaşam, yaşayış. ; *dād* Far. adalet. (G. 1738/4)

sefer hādī: *sefer* Ar. sefer, yolculuk. ; *hādī* Ar. doğru yola ulaştırıcı. / -se Ferhādī: *-se* T. şart eki. ; *F.+i* Ar. meşhur aşk hikayesinin erkek kahramanı. (G. 1838/1)

sefer: *sefer* Ar. sefer, yolculuk. / fer: *fer* Ar. fer, güç, takat. (G. 159/1)

seferceli: *s.+i* Ar. ayva. / sefer celī: *sefer* Ar. sefer, yolculuk. ; *celī* Ar. açık, aşikar. (G. 2113/1)

seḫā keder: *seḫā* Ar. cömertlik. ; *keder* Ar. keder, acı. / bulmazsa ḫāke der: *b.+mazsa* T. bulmak. ; *ḫ.+e* Far. toprak. ; *der* Far. kapı. (G. 442/1)

sekerātīñ: *s.+iñ* Ar. sarhoşluklar. / seker atīñ: *s.+er* T. sekmek. ; *a.+iñ* T. at. (G. 794/1)

selāmet: *selāmet* Ar. selamet, esenlik. / selām et: *selām* Ar. selam, selamlama. ; *et* T. et. (G. 1536/5)

selsāl: *selsāl* Ar. tatlı, lezzetli ve hafif su. / sil sāl: *sil-* T. silmek eylemi. ; *sāl* Far. yıl, sene. (G. 1800/1)

semā: *semā* Ar. gök, gökyüzü. / gördünse mā: *g.-dünse* T. görmek. ; *mā* Ar. su. (G. 1725/1)

semāḥa cer: *semāḥa* Ar. cömertlik. ; *cer* Far. yarık, yırtık. / semā ḥacer: *semā* Ar. gökyüzü. ; *ḥacer* Ar. taş. (G. 153/ 2)

semā‘-ı sāye: *semā‘* Ar. işitme, duyma. ; *sāye* Far. gölge. / semā ‘İsāya: *semā* Far. gök, gökyüzü. ; *‘İ.+ya* Ar. İsa peygamber. (G. 1560/2)

semā‘ında: *s.+ında* Ar. işitme, dinleme. / semā ‘inde: *semā* Ar. gök, gökyüzü. ; *‘i.+e* Ar. bir kemsenin yanı, makamı, huzuru. (G. 1658/1)

seme: *seme* Far. sersem, kendinden geçmiş. / seme: *s.+e* [semm] Ar. zehir. (G. 267/2)

semek: *semek* Ar. balık. / sem ek: *sem* [semm] Ar. zehir. ; *ek-* T. ekmek, tohum ekmek. (Kt. 199/1-2)

semende: *s.+de* Far. yasemin. / semende: *s.+e* Far. hızlı koşan çevik at. (G. 1755/1)

semenderde: *s.+de* Far. ateşte yaşadığı düşünülen bir hayvan. / semen derde: *semen* Far. yasemin. ; *d.+e* Far. dert. (G. 1537/1)

semen-sīmā yine: *semen-sīmā* Far. yasemen yüzlü. ; *yine* T. yine, tekrar. / se men sīm āyine: *se* Far. 3 sayısı. ; *men* Far. 3 kg değerinde bir ağırlık ölçüsü. ; *sīm* Far. gümüş. ; *āyine* Far. ayna. (G. 1256/1)

şemer-i kand-ı: *şemer* Ar. semer, ürün. ; *kand* Ar. şeker. / Semerḳandī: *Semerḳandī* Far. Semerkantlı. (G. 1615/4)

Semī‘e sel: *S.+e* Ar. işiten, Tanrı. ; *se/* Far. sel. / semi ‘asel: *s.+i* [semm] Ar. zehir. ; ‘asel Ar. bal. (G. 890/1)

semī‘e sel: *s.+e* Ar. işiten. ; *se/* [sell] Ar. kılıç çekme, kından sıyırma. / semi ‘asel: *s.+i* [semm] Ar. zehir. ; ‘asel Ar. bal. (G. 467/1)

semirānda: *s.+da* Ar. Far. arkadaşlar. / semi rānde: *s.+i* Ar. zehir. ; *rānde* Far. sürülmüş, kovulmuş, giderilmiş. (G. 1694/1)

sem^c-i bād: *sem^c* Ar. kulak. ; *bād* Far. rüzgar, yel. / sem^c 'ibād: *sem* Ar. zehir. ; 'ibād Ar. kullar, ibadet edenler. (G. 1600/1)

sem^c-i dād: *sem^c* Ar. kulak. ; *dād* Far. adalet. / sem^c 'idād: *sem* [semm] Ar. zehir. ; 'idād Ar. kesaplama, sayma. (G. 1133/2)

semtine: *s.+ine* Ar. semt, mahal, yer. / sem tîne: *sem* [semm] Ar. zehir. ; *t.+e* Ar. incir meyvesi. (R. 430)

sen cedeli: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *c.+i* Ar. cedel, kavga, sürtüşme. / sence deli: *sence* T. senin gibi. ; *deli* T. deli, akılsız, divane. (G. 2152/1)

sen cerāḥat: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *cerāḥat* Ar. yaradaki irini çıkarmak üzere yarma. / bence rāḥat: *bence* T. bana göre. ; *rāḥat* Ar. rahat. (G. 1488/2)

sen derāḥim: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *derāḥim* Ar. dirhemler. / sende rāḥım: *s.+de* T. sen, şahıs zamiri. ; *r.+ım* Far. yol. (G. 1630/1)

sen gelini: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *g.+i* T. gelin. / senge lını: *s.+e* Far. taş. ; *l.+i* Ar. yumuşaklık. (G. 1043/1)

sen ki rāḥisin: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *ki* Far. ki bağlacı. ; *r.+sin* Far. yolcu. / seng-i rāḥısın: *seng* Far. taş. ; *r.+ısın* Far. yol. (G. 1057/1)

sen kīne: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *kīne* Far. kin, gizli düşmanlık. / sengi ne: *s.+i* Far. taş, kaya. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1585/1)

sen semā: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *semā* Ar. gök, gökyüzü. / bense mā: *b.+se* T. ben, şahıs zamiri. ; *mā* Ar. su. (G. 1339/2)

senāvāra: *s.+a* Ar. Far. parlak, aydınlık. / sen āvāre: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *āvāre* T. avare, başıboş. / sen av ere: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *av* T. av. ; *e.+e* T. er, kişi. (R. 87)

senbūse: *senbūse* Fr. baklava yufkası inceliğinde açılan hamurla yapılan bir tür tatlı. / sen būse: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *būse* Far. öpücük. (G. 689/2)

senbūse-dehān: *senbūse* Far. baklava dilimleri gibi açılan bir tür hamur tatlısı. ; *senbūse-dehān* Far. senbūse ağızlı. / sen būse-dehān: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *būse-dehān* Far. öpücük veren. (G. 1992/1)

senbūseg: *senbūseg* [enbūsek] Far. baklava dilimleri gibi açılan bir tür hamur tatlısı. / sen bu seg: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *bu* T. bu, işaret sıfatı. ; *seg* Far. it, köpek. (G. 2060/1, Mf. 22)

sencān: *nevā-sencān* Far. ses ve ezgiyi ölçüp tartan. / sen cān: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *cān* Far. can. (G. 2139/1)

sende bende: *s.+de* T. sen, şahıs zamiri. ; *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. / sen de ben de: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *de* T. de, da bağlacı. / sen de bende: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *b.+e* Far. ip. (G. 1421/1-2)

sende kîsesi: *s.+de* T. sen, şahıs zamiri. ; *k.+si* Far. kese, para torbası. / sendeki sesi: *s.+deki* T. sen, şahıs zamiri. ; *s.+i* T. ses. (G. 2131/1)

sene de: *sene* Ar. yıl. ; *de* T. de, dahi. / senede: *s.+e* Ar. senet. (G. 1291/1)

seneniñ: *s.+niñ* Ar. sene, yıl. / seneniñ: *s.+iñ* Ar. dörtlale giden deve. ; buse neniñ: *buse* Far. öpücük. ; *n.+niñ* T. ne, soru zamiri. (G. 830/1-2)

seng ile de: *seng* Far. taş, kaya. ; *ile* T. ile bağlacı. ; *de* T. de, da bağlacı. / sen gilede: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *g.+de* Far. şikayetçi olma, davacı olma. (R. 561)

seng-i lâğ ile: *seng* Far. taş. ; *lâğ* Far. oyun. / sen kelâğ ile: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *kelâğ* Far. bir tür karga. (G. 1582/1)

sengile: *s.+ile* Far. taş, kaya. / sen güle: *sen* T. sen, şahıs zamiri. ; *g.+e* Far. gül. (G. 549/2)

seniyyede: *s.+e* Ar. öndeki dört diş. / seni yede: *s.+i* T. sen, şahıs zamiri. ; *y.+e* Ar. el. (G. 1338/2)

ser ābile: *ser-tā-ser* Far. baştanbaşa, bütünüyle. ; *ābile* Far. yara. / serābile: *s.+ile* Far. serap.. (G. 1477/1)

ser āsime: *ser* Far. baş, kafa. ; *āsime* Far. aptallık, akılsızlık. / serāsime: *serāsime* Far. sersemlik. (G. 135/1)

ser ħ ōş-āb: *ser* Far. baş. ; *ħ ōş-āb* Far. hoşaf. / ser-ħ ōş āb: *ser-ħ ōş* Far. sarhoş. ; *āb* Far. su. (G. 1092/1)

ser mā-zede: *ser* Far. baş, kafa. ; *mā-zede* Far. Ar. ıslanmış. / sermā-zede: *sermā-zede* Far. soğuk yemiş, sağık almış. (G. 1644/2)

ser: *ser* Far. baş, kafa. / ser: *ser-* T. sermek. (R. 517)

ser-āğāzı: *s.+ı* Far. başlama, hücum etme. / sarā ġāzī: *sarā* Far. saray. ; *ġāzī* Ar. gaza eden, savaşçı. (G. 2023/1)

serā-perde: *serā-perde* Far. otağ, çadır. / serā perde: *serā* Far. saray, ev. ; *perde* Far. ferde, örtü. (G. 1436/2)

serāyāda: *s.+da* Ar. seriyyeler. / sarā yāda: *sarā* Far. saray. ; *y.+a* Far. hatır, hatırlama. (G. 1502/2)

- serāyir: *serāyir* Ar. yataklar, döşekler. / serā yiri: devlet-*sarā* Far. devlet sarayı. ; *yir* T. yer. (G. 1870/1)
- ser-bende: *ser-bende* Far. başı bağlı. / ser bende: *ser* Far. baş. ; *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1329/1)
- serci n'eyler: *s.+i* Ar. at eğeri. ; *n'*[ne] T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / *sercîn* eyler: *sercîn* [Far. sergîn] Ar. gübre, dışkı. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (R. 259)
- sercine: *s.+ine* Ar. at eğeri. / *sercîne*: *s.+e* Far. hayvan gübresi. (G. 1198/1)
- serd: *serd* Ar. söyleme. / serd: *serd* Far. soğuk. (G. 1144/2)
- ser-dār: *ser-dār* Far. serdar, komutan. / ser dār: *ser-* T. sermek, yaymak. ; *dār* Far. ağaç, idam direği. (R. 610)
- serde: *s.+de* Far. baş, kafa. / *serde*: *s.+e* Far. soğuk. (G. 1537/2)
- serd-i rāz: *serd* Ar. düzgün konuşma, fasih söz söyleme. ; *rāz* Far. sır. / ser dirāz: hem-*ser* Far. beraber, başabaş. ; *dirāz* Far. uzun. (G. 225/2)
- serd-i rāz: *serd* Ar. düzgün ve yerinde söz söyleme. ; *rāz* Far. sır. / ser-dirāz: *ser-dirāz* Far. uzun boylu, yükselme. (Kt. 211/1-2)
- seref-kār: *seref-kār* Ar. Far. lüzumsuzca harcama yapan, müsrif. / ser efkār: *ser* Far. baş, kafa. ; *efkār* Ar. fikirler, düşünceler. (G. 838/1)
- ser-efrāz: *ser-efrāz* Far. başını dik tutan, benzerlerinden üstün tutan. / seref rāz: *seref* Ar. gereksiz harcama. ; *rāz* Far. sır. (G. 2028/1)
- ser-efrāz: *ser-efrāz* Far. yükselen, başını yukarı kaldıran. / ser ifrāz: *ser* Far. baş, kafa. ; *ifrāz* Ar. bir kimse için ayırmak. (G. 228/1)
- ser-fürüzānı: *s.+ı* Far. en öndeki aydınlatıcı. / ser-fürū zānī: *ser-fürū* Far. başını eğme, saygı ve tevazu gösterme. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (G. 2173/2)
- ser-ḥ oşa: *s.+a* Far. sarhoş, kendinden geçmiş. / ser ḥūşe: *ser* Far. baş, kafa. ; *ḥūşe* Far. üzüm salkımı. (R. 579)
- serinde: *s.+inde* Far. baş, kafa. / *serinde*: *s.+de* T. serin, ılık. (G. 382/2)
- serir-i bāl: *serir* Ar. taht. ; *bāl* Ar. gönül, kalp. / ser-i rībāl: *ser* Far. baş, kafa. ; *rībāl* Ar. aslan. (R. 439)
- ser-keşān bulmaz: *ser-keşān* Far. dikbaşlılar, inatçılar. / sirke şān bulmaz: *sirke* T. sirke. ; *şān* Ar. şan, şöhret. (G. 644/1)

ser-keşem: *s.+em* Far. serkeş, dikbaşı. / sirke şem: *sirke* Far. sirke. ; *şem* [şemm] Ar. koklama. (G. 926/2)

sermāya: *s.+ya* Far. soğukluk. / ser-māye: *ser-māye* Far. sermaye, ana mal veya para. (G. 1344/2)

ser-māye: *ser-māye* Far. anapara, sermaye. / ser māya: *ser-* T. sermek eylemi. ; *m.+ya* Ar. su. (G. 1521/1)

ser-māyede: *s.+de* Far. anapara, sermaye. / sermā yede: *sermā* Far. soğuk. ; *y.+e* Ar. el. (G. 1651/2)

ser-māyeme: *s.+me* Far. ana mal, sermaye. / sermā yeme: *sermā* Far. soğuk. ; *y.-me* T. yemek eylemi. (G. 1371/1)

sermede: *s.+e* Ar. ölümsüzlük. / sermede: *s.-de* T. sermek. (G. 1355/2, Kt. 187/1-2)

ser-penāh: *ser-penāh* Far. başı koruyan miğfer. / serpen āh: *s.-en* T. serpmek. ; *āh* Far. inleme sesi. (G. 590/1, G. 624/2, Mf. 19)

serrācı: *s.+ı* Ar. eğerci, at eğeri yapan veya satan. / ser rācī: *ser-ā-ser* Far. baştan başa, bütünüyle. ; *rācī* Ar. rica eden, isteyen. (R. 163)

serv ermez: *serv* Far. selvi. ; *e.-mez* T. ermek, yetişmek. / ser vermez: *ser* Far. baş, kafa. ; *v.-mez* T. vermek, feda etmek. (G. 698/1)

server: *server* Far. server, başkan, öncü. / ser ver: *ser* Far. baş, kafa. ; *ver-* T. vermek, bir şeyden vazgeçmek. (G. 116/1)

serverde: *s.+de* Far. önder, öncü, ileri gelen. / ser verde: *ser* Far. baş. ; *v.+e* Ar. gül, çiçek. (G. 1358/1)

ser-zenişin: *s.+in* Far. başa kakma. / ser zen işin: *ser* Far. baş, kafa. ; *zen* Far. kadın. ; *i.+in* T. iş, uğraşı. (R. 408)

sevāda: *s.+a* Far. karalık, siyahlık. / sevāda: *s.+da* Ar. başka, gayrı. (G. 1305/2)

sevādına: *s.+ına* Ar. karalık. / sevā dīne: *sevā* Ar. denk, eşit. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1404/1)

sevāhil: *sevāhil* Ar. sahiller. / sevā hil: *sevā* Ar. denk, eşit. ; *hil* Ar. uygun olma, helal olma. (G. 1662/1)

sevākin: *sevākin* Ar. oturanlar, bir yerde sakin olanlar. / sivākin: *s.+in* Ar. dış temizlemede kullanılan bir çubuk. (G. 1065/1)

sevdā: *sevdā* Ar. aşk hastalığı. / sev dā: *sev-* T. sevmek. ; *dā* Ar. hastalık. (G. 2082/1)

sevdāda: *s.+da* Ar. çok kara, kapkara. / sev dāda: *sev-* T. sevmek. ; *d.+a* Far. adalet. (R. 477)

sevgendin: *sevgend* Far. yemin, ahit. / sev kendin: *sev-* T. sevmek. ; *k.+n* T. kendi, kendisi. (G. 1060/1)

seylānı: *s.+ı* Ar. seylan taşı. / seyl anı: *seyl* Far. sel, yağmur ve kar sularının oluşturduğu akıntı. ; *anı* T. onu. (R. 300)

seyr: *seyr* Ar. bakmak, seyretmek. / seyr: *seyr* Ar. seyir, gezme. (G. 1869/4)

sezāvarlıgıñ: *s.+lıgıñ* Far. yaraşır, uygun, lâıyk. / sezā varlıgıñ: *sezā* Far. yaraşır, uygun, lâıyk. ; *v.+ıñ* T. varlık, mevcudiyet. (G. 842/1)

şıgamaz: kabına *ş.-amaz* T. kabına sığmamak. / şıgamaz: arkasın *ş.-amaz* T. arkasını, sırtını sıvamak. (G. 660/1)

şıgar: *ş.-ar* T. sığmak. / şıgār: *şıgār* Ar. küçükler. (G. 707/5)

şıgār: *şıgār* Ar. küçükler. / şağār: *şağār* Ar. alçaklık, zillet. (G. 574/3)

şıgar: *şıgar* Ar. küçüklük. / şıgar: *ş.-ar* T. sığmak. (G. 338/2)

şinama: *s.-ma* T. sınamak, denemek. / şanemā: *şanemā* Ar. Far. ey sanem, ey put gibi güzel sevgili anlamında ünlem. (G. 14/1)

şınar: *ş.-r* T. sınamak. / şınār: *şınār* Ar. çınar ağacı. (G. 1496/2)

şıpa: *şıpa* T. şıpa, merkep yavrusu. / şabā: *şabā* Ar. hafif ve tatlı esen rüzgar. (G. 20/2)

şırf: *şırf* Ar. saf, halis, katışıksız. / şarf: *şarf* Ar. sarfetme, harcama. (G. 1182/1)

şıvar: *ş.-r* T. sıvamak, sıva yapmak. / şu var: *şu* T. su. ; *var* T. var. (G. 2037/1)

si nān: *si* Far. 3 sayısı. ; *nān* Far. ekmek. / sinān: *sinān* Ar. mızrak. (G. 1366/4, G. 1856/3)

si pās: *si* Far. 3 sayısı. ; *pās* Far. parça. / sipās: *sipās* Far. övgü, övme. (G. 734/1)

sidād: *sidād* Ar. tıpa, tıkaç, engel. / sedād: *sedād* Ar. doğru, doğruluk, düzgünlük. (G. 4/3)

sifidāc: *sifidāc* Far. üstübeç, boyacılıkta kullanılan bir madde. / sifid ac: *sifid* Far. beyaz renk. ; *ac* [aç] T. aç, karnı aç olan. (Kt. 41/1-2)

Sikender: *Sikender* [İskender] Ar. Makedonya kralı İskender. / siken der bulmaz: *s.-en* T. cinsel ilişkide bulunma. ; *der* Far. kapı. (G. 720/1)

sikişi: *s.+i* T. cinsel ilişki. / sik işi: *sik* T. erkeklik organı. ; *i.+i* T. iş, uğraşı. / nefsi
kişi: *n.+i* Ar. nefis, arzu. ; kişi T. kişi. (R. 417)

sikkîn: *sikkîn* Ar. bıçak. / sik kîn: *sik* T. erkeklik oorganı. ; *kîn* Far. kin, düşmanlık.
(G. 193/6)

silkinde: *s.-e* T. silkinmek, üzerindeki tozu atmak. / silkinde: *s.+ine* Ar. ip, iplik. (Kt.
55/1-2)

silsileniñ: *s.+niñ* Ar. silsile, soy kütüğü. / sil sileniñ: *sil-* T. silmek. , *s.-eniñ* T.
silme. (R. 295)

sîm aya: *sîm* Far. gümüş. ; *a.+a* T. gök cismi olan ay. / sîmāya: semen-*s.+ya* Far.
yasemin yüzlü. (G. 958/1)

sîm-âb ile: *sîm-âb* Far. gümüş suyu. ; *ile* T. ile bağlacı. / sîmā bile: *sîmā* Far. yüz,
çehre. ; *b.+e* T. bilmek eylemi. (G. 1669/2)

sîme dîde: *s.+e* Far. gümüş. ; *dîde* Far. göz. / habs-ı medîde: *habs* Ar. hapis. ; *m.+e*
Ar. uzun. (G. 1451/5)

simsiyâh: *simsiyâh* T. Far. simsiyah, çok siyah. / sîm siyâh: *sîm* Far. gümüş. ; *siyâh*
Far. siyah, kara, değersiz. (G. 704/1)

sîne küb: pür-tef-*sîne* Far. sinesi hararetle dolu. ; *küb* [küp] T. küp, büyük testi. /
sîne-küb: *sîne-küb* Far. sinesini döven, dertli. (G. 393/1)

sine: *sine* Ar. uyku, uyuklama. / sene: *sene* Ar. sene, yıl. (G. 259/2)

sipâs: *sipâs* Far. şükretme, hamdetme. / si pâs: *si* Far. 3 sayısı. ; *pâs* Far. bekçi,
gözcü. (G. 1919/1)

sipend: *sipend* Far. tütsü olarak kullanılan üzerlik tohumu. / si pend: *si* Far. 3 sayısı. ;
pend Far. öğüt, nasihat. (G. 555/1)

sîr: *sîr* Far. tok. / sîr: *sîr* Far. sarımsak. (R. 61)

sirâcı: *s.+ı* Ar. lamba. / sır acı: *sır* [sırr] Ar. sır, gizli tutulan şey. ; *acı* T. acı, üzücü.
(G. 505/1)

sîrân: *sîrân* Far. toklar, karnı doymuşlar. / sîrân: *sîrân* Far. sarmısaklar. (G. 2021/2)

sirâyet de: *sirâyet* Ar. gece yürüyüşü, gece yapılan ibadet. ; *de* T. de, da bağlacı. / sır
âyetde: *sır* [sırr] Ar. sır, gizli şey. ; *a.+de* Ar. Kur'ân'ın en küçük bölümü.
(G. 1227/2)

sîret: *sîret* Ar. yaşam tarzı, özgeçmiş. / sîr et: *sîr* Far. tok. ; *et* T. et. (G. 1128/1)

sirkisini: *s.+sini* Far. sirke. / sır kesini: *sır* [sırr] Ar. sır, gizli tutulan şey. ; *k.+ini* Far. kişi. (R. 257)

sirvâli: *s.+i* Ar. şalvar. / ser-vâlî: *ser-vālî* Far. Ar. baş vali. (G. 377/1, G. 381/1)

sitâna: dil-*s.+a* Far. gönül alan. / sitâ ne: *ẖod-sitâ* Far. kendini öven. ; *ne* T. soru zamiri. (G. 1304/5)

sitemger: *sitemger* Ar. zalim, zulmeden. / sitem ker: *sitem* Far. zulüm, haksızlık. ; *ker* Far. sağır. (G. 220/1)

sivâ kemâl: *sivâ* Ar. başka, gayrı. ; *kemâl* Ar. eksiksik, tam. / sivâke mâl: *s.+e* Ar. misvak, diş temizlemede kullanılan bir çubuk. ; *mâl* Ar. mal, varlık. (G. 1098/1)

siyer: *siyer* Ar. yaşam seyri, yaşam öyküsü. / yer: *yer* T. yer, mekan. (G. 159/5)

şoğanı: *ş.+ı* T. soğan. / şu gani: *şu* T. su. ; *gani* Ar. zengin, varlıklı. (G. 1935/1)

şokan: *ş.-an* T. sokmak, kılıç veya başka bir şeyi batırmak. / şu kan: *şu* T. su. ; *kan* T. kan. (Kt. 173/1-2)

şokuş: *ş.+uşı* T. sokmak, yerleştirmek. / şu kuş: *şu kuşı* T. su kuşu, suyun bulunduğu yerde yaşayan kuş. (G. 2005/3)

şökük: *şökük* T. sökü. / şu kök: *şu* T. su. ; *kök* T. kök, dip. (Kt. 97/1-2)

söyle nem: *söyle-* T. söylemek. ; *nem* Far. nem, ıslaklık. / söylenem: *s.+em* T. söylenmek. (G. 2077/2)

söylemeyle: *s.+yle* T. söylemek eylemi. / söyle meyle: *söyle-* T. söylemek. ; *m.+le* Far. şarap. (G. 196/1)

şu aş: *şu* T. su. ; *aş* T. pişirilerek hazırlanan yemek. / şavaş: *şavaş* T. savaş. (G. 726/3)

şu nân: *şu* T. su. ; *nân* Far. ekmek. / şunan: *ş.-an* T. sunmak. (G. 1854/2)

şu varsa: *şu* T. su. ; *v.+sa* T. var, mevcut. / şu varsa: *ş.-sa* T. suvarmak, su vermek. / şı varsa: *ş.-rsa* T. sıvamak, çamur veya başka bir şeyle kaplamak. (Nz. 36)

şu yan: *şu* T. su. ; *yan* T. yan, taraf, kenar. / şoyan: *ş.-an* T. soymak, çıkarmak. (G. 1854/4)

sū zen: *sū* Ar. kötü, fena. ; *zen* Far. kadın. / sūzen: *sūzen* Far. iğne. (G. 2149/2)

sūda lālî: *bî-s.+a* Far. Ar. kazançsız, kârsız. ; *lālî* Ar. lallik, dilsizlik. / delālî: *d.+i* Ar. naz, cilve. (G. 2006/4)

südedi: *s.+i* Ar. yüksek değer, kıymet. / sev dedi: *sev-* T. sevmek eylemi. ; *d.-di* T. demek eylemi. (G. 1789/1)

şudūd: *şudūd* Ar. engeller. / şu dūd: *şu* T. su. ; *dūd* Far. duman. (G. 1285/1, G. 1573/1)

şudūr: *şudūr* Ar. göğüsler, bağırlar. / şu dūr: *şu* T. su. ; *dūr* Far. uzak. (G. 1163/1)

şudūr: *şudūr* Ar. göğüsler, sineler, gönüller. / şu dūr: *şu* T. su. ; *dūr* Far. uzak. (G. 1157/1)

sūfār: *sūfār* Far. iğne deliği. / sū fār: *sū* Far. yön, taraf. ; *fār* Far. fare, sıçan. (G. 1147/1)

şūfiyā kūt: *şūfiyā* Ar. Far. ey sufi anlamında bir ünlem. ; *kūt* Ar. rızık, yiyecek. / *yākūt*: *yākūt* Ar. yakut. (G. 1785/1)

şūfiyāne: *şūfiyāne* Ar. Far. sufice, sufiye yaraşır. / şūfiyā ne: *şūfiyā* Ar. Far. ey sufi anlamında ünlem. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 568/2)

suḥan dānişledir: *suḥan* Far. söz. ; *d.+ledir* Far. ilim, bilgi. / suḥan-dān işledir: *suḥan-dān* Far. söz bilen, sözden anlayan. ; *i.-ir* T. işletmek, çalıştırmak. (Mf. 74)

suḥanvere: *s.+e* Far. şair. / suḥan vere: *suḥan* Far. söz, ahit. ; *v.-e* T. vermek. (G. 1530/5)

sūka dem: *s.+a* Ar. çarşı, pazar yeri. ; *dem* Far. nefes. / sū kadem: *sū* Far. yön, taraf. ; *kadem* Ar. ayak. (G. 1024/1)

şunan: *ş.-an* T. sunmak. / şu nān: *şu* T. su. ; *nān* Far. ekmek. (Nz. 55)

şunan: *şunan* T. sunan, ikram eden. / şu nān: *şu* T. su. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 236/1)

şunar: *ş.-ar* T. sunmak, takdim etmek. / şu nār: *şu* T. su. ; *nār* Far. ateş. (R. 26)

şu‘ūd: *şu‘ūd* Ar. yükselme, tırmanma. / şu ‘ūd: *şu* T. su. ; ‘ūd Ar. asma kütüğü. (Ks. 10/1)

sūr: *sūr* Ar. sur, kale suru. / sūr: *sūr* Far. şenlik, düğün. (R. 151)

şūrī: *şūrī* Ar. şekilsel, hakikî gibi görünen. / şūrī: *ş.+ı* Ar. kıyametin kopuş sürecini başlatacak olan boru. (G. 2016/2)

şuşatmışdır: *ş.-tmışdır* T. susamak. / şu şatmışdır: *şu* T. su. ; *ş.-mışdır* T. satmak. (G. 461/2)

şuvārmaḳ: *şuvarmaḳ* T. suvarmak eylemi. / şu varmaḳ: *şu* T. su. ; *varmaḳ* T. varmak, ulaşmak eylemi. (G. 283/1)

sūzānı: *s.+ı* Far. yanan. / sū zānı: *sū* Far. taraf, yön. ; *zānı* Ar. zina eden erkek. (G. 2120/1)

sühāda: *s.+da* Ar. Süha yıldızı. / sühāda: *s.+a* Ar. uykusuzluk, sürekli uyanıklık. (G. 1712/1)

sūkārāda: *s.+da* Ar. sarhoşlar, kendinden geçmişler. / sūk-ārā da: *sūk-ārā* Far. felaketçi, kötülüğü süsleyip bezeyen. ; *da* T. de, da bağlacı. (G. 1508/2)

sülūke der: *s.+e* Ar. yolculuk. ; *der* Far. kapı. / sülū keder: *sülū* Ar. avuntu, avunma. ; *keder* Ar. keder, üzüntü. (G. 892/1)

sülūkim: *s.+im* Ar. bir yola girme ve orada ilerleme. / sülū kim: *sülū* Ar. teselli, rahatlık. ; *kim* T. kim. (G. 1095/1)

süm ‘adem: *süm* Far. dört ayaklı hayvanların tırnağı. ; ‘*adem* Ar. yokluk, bulunmama. / sum‘a dem: *sum‘a* Ar. gösteriş, riya. ; *dem* Far. an, kısa zaman dilimi. (G. 1527/1)

sürh-āb: *sürh-āb* Far. kanlı gözyaşı. / sür h-āb: *sür-* T. sürmek, uzaklaştırmak. ; *h-āb* Far. uyku. (G. 1815/1)

sürme dānāya: *sürme* Far. sürme. ; *d.+ya* Far. bilgin. / sürmedān aya: *sürmedān* Far. sürme kutusu. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (G. 1284/1)

sürmelesin: *s.-sın* T. sürmelemek. / sür melesin: *sür-* T. sürmek, bir yere doğru sevk etmek. ; *m.-sın* T. melemek, kuzu sesi çıkarmak. (G. 1142/1)

sürnāsi: *s.+sı* Far. üflemeli bir müzik aleti. / sür nāsi: *sür-* T. sürmek eylemi. ; *n.+ı* Ar. insanlar. (G. 1851/1)

sürrākı: *s.+ı* Ar. hırsızlar. / ser rākı: *ser* Far. baş, öncü. ; *rākı* Ar. yüksek, ulu. (R. 100)

sürrākım: *s.+ım* Ar. hırsızlar. / ser rākım: *ser* Far. baş, kafa. ; *rākım* Ar. rakam sayan, sayı sayan. (R. 616)

süz: *süz-* T. süzmek. / söz: *söz* T. söz. (G. 728/3)

şāh idi: *şāh* Far. şah, hükümdar. ; *i-di* T. imek. / şāhid-i: *şāhid* Ar. güzel sevgili. (Kt. 169/1-2)

şāhā ne: *şāhā* Far. ey padişah, ey sevgili anlamında ünlem. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / şāhāne: *şāhāne* Far. padişahça, şaha yaraşır biçimde. / şāhāna: *ş.+a* Far. hükümdarlar, şahlar. (R. 258)

şāh-ı dile: *şāh* Far. şah, padişah, hükümdar. ; *d.+e* Far. gönül. / şāhid ile: *şāhid* Ar. güzel, sevgili. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1728/1)

şāh-ı dīn: *şāh* Far. şah, hükümdar. ; *dīn* Ar. din. / *şāhidīn*: *şāhidīn* Ar. şahitler, tanıklar. (G. 1880/1)

şāh-ı lāf: *şāh* Far. ağaç dalı. ; *lāf* Far. boş ve anlamsız söz. / *temāşā hīlāf*: *temāşā* Far. seyretme, bakma. ; *hīlāf* Ar. zıt, ters, aksi yön. (G. 1723/1)

şāhī n'ola: *şāhī* Far. şaha ait, şaha yaraşır. ; n' [ne] T. ne, soru zamiri. ; o.-a T. olmak. / *şahin* ola: *şahin* T. şahin kuşu. ; o.-a T. olmak. (G. 1544/1)

şāhideyn: *şāhideyn* Ar. iki şahit, iki tanık. / *şāhı deyn*: *ş.*+ı Far. şah, hükümdar. ; *deyn* Ar. borç. (G. 1403/1)

şāhin-şehi: *ş.*+i Far. şahlar şahı, padişahlar padişahı. / *şāhın şehī*: *ş.*+ın Far. şah, padişah. ; *şehī* Far. şaha ait. (G. 2082/2)

şakīkān: *şakīkān* Ar. Far. ana baba bir olan erkek kardeşler. / *şakī kan*: *şakī* Ar. şaki, haydut. ; *kan* T. kan. (G. 1892/1)

şākirde: *ş.*+de Ar. şükreden. / *şāgirde*: *ş.*+e Far. öğrenci, talebe. (G. 1461/1)

şām: *şām* Far. gece. / *Şām*: *Şām* Ar. Suriye'de bir kent. (G. 628/3)

şāme vālī: *şāme* Ar. yüz beni. ; *vālī* Ar. vali, mülkî amir. / *paşa mevālī*: *paşa* T. paşa. ; *mevālī* Ar. mevali, halk, idare edilenler. (G. 332/1)

şāme: *şāme* Ar. cilt üzerinde yer alan ben. / *Şāma*: *Ş.*+a Ar. Şam şehri. (G. 1400/4)

şāme: *şāme* Far. başörtüsü, örtü. / *şāme*: *şāme* Ar. vücuttaki ben. (G. 1346/1)

şāmiḥada: *ş.*+da Ar. yüksek, uzun boylu güzel. / *şāmī ḥade*: *ş.*+ı Far. gece. ; *ḥ.*+e Ar. yanak. (R. 132)

şāmiti: *ş.*+i Ar. uğursuz. / *Şām iti*: *Şām* Ar. Suriye'de bir kent. ; *i.*+i T. et. (G. 1811/1)

şārāb: *şārāb* Ar. şarap, içki. / *şer āb*: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *āb* Far. su. (G. 1044/1)

şārāba der-hem: *ş.*+a Ar. şarap. ; *der-hem* Far. birbirine bağlı, ilişkili. / *şirā be-dirhem*: *şirā* Ar. satın alma. ; *be-dirhem* Far. Ar. dirhemle, parayla. (G. 257/1)

şārib: *şārib* Ar. bıyık. / *şārib*: *şārib* Ar. içen kişi. (G. 1862/1)

şartını: *ş.*+ını Ar. şart, kural. / *şer ṭini*: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *ṭ.*+i Ar. kil, toprak. (G. 1924/2)

şeb a'mā: *şeb* Far. gece. ; *a'mā* Ar. kör. / *şebe' mā*: *şebe'* Ar. tokluk. ; *mā* Ar. su. (G. 852/2)

şeb kalîle: *şeb* Far. gece. ; *kalîle* Ar. çok, fazla, uzun. / şabkalîle: *ş.+hile* T. < Fr. şapka, bir başlık türü. (Kt. 122/1-2)

şeb: *şeb* Far. gece. / şab: *şab* [şabb] Ar. şap. (G. 674/1)

şeb-diz: *şeb-diz* Far. siyah renkli at. / şeb diz: *şeb* Far. gece. ; *diz* T. diz. (Kt. 208/1-2)

şebi kemâl: *ş.+i* Far. gece. ; *kemâl* Ar. kemal, tamlik. / şebîke mâl: *şebîke* Ar. ağ, delikli örgü. ; *mâl* Ar. mal, varlık. (G. 1505/1)

şebikedir: *ş.+dir* Far. ağ, tuzak. / şebi kedir: *ş.+i* Far. gece. ; *kedir* Ar. karanlık. (G. 415/1)

şeb-nem: *şeb-nem* Far. şebnem, çiy. / şeb nem: *şeb* Far. gece. ; *nem* Far. nem, gözyaşı. (G. 256/2)

şedide ser: *ş.+e* Ar. şiddetli, sert. ; *ser* Far. baş, kafa. / şedid eser: *şedid* Ar. şiddetli, sert. ; *e.-er* T. esmek. (Mf. 92)

şeh bâl: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *bâl* Far. kanat. / şeh-bâl: *şeh-bâl* Far. kuşun kanatları arasında yer alan en uzun tüy. (G. 1643/2)

şeh regâyib: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *regâyib* Ar. ragbet edilen, değer verilen şeyler. / şehre gâyib: *ş.+e* Far. şehir, kent. ; *gâyib* Ar. kayıp olan. (Kt. 209/1-2)

şeh rinde: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali kişi. / şehrinde: *ş.+inde* Far. şehir, kent. (G. 1628/4)

şehâmâtî: *şehâmâtî* Ar. yiğitlik, kahramanlık. / şehâ mâtî: *şehâ* Far. ey şah, ey sevgili anlamında bir ünlem. ; *m.+ı* Ar. satrança oyununda yenilgi. (G. 1984/1)

şehâmeti n'eyler: *ş.+i* Ar. zeka ve akılla bereber olan yiğitlik. ; *n'* [ne] T. ne, soru sıfatı. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / şehâ metîn eyler: *şehâ* Far. ey şah, ey hükümdar anlamında ünlem. ; *metîn* Ar. metin, sağlam. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 302/1)

Şehbâda: *ş.+da* Ar. Halep şehri. / şeh bâde: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *bâde* Far. şarap. (G. 1393/1)

Şehbâya: *ş.+ya* Ar. Halep şehri. / şeh baya: *şeh* Far. hükümdar. ; *b.+a* T. bay, zengin. (R. 378)

şeh-dâne: *şeh-dâne* Far. iri taneli. / şehdâne: *şehdâne* Ar. Far. bal gibi, bala ait. (G. 2065/1)

şehde: *ş.+de* Far. şah, hükümdar. / şehde: *ş.+e* Ar. bal. (G. 1442/1)

şehd-i yār: *şehd* Ar. bal. ; *yār* Far. sevgili. / *şeh diyār*: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *diyār* Ar. yurt, memleket. (G. 1084/1, Kt. 120/1-2)

şehdini: *ş.+ini* Ar. bal, arılar tarafından yapılan gıda. / *şeh dīni*: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *d.+i* Ar. din. (R. 224)

şehi recā: *ş.+i* Far. şah, hükümdar. ; *recā* Ar. istek, talep. / *şehīre cā*: *ş.+e* Ar. meşhur, ünlü. ; *cā* Far. yer, mekan. (Ks. 13/1)

şehī rinde: *şehī* Far. şaha ait. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali adam. / *şehīrinde*: *ş.+inde* Ar. şöhrətli, ünlü. (G. 1367/3)

şehīdāna: *ş.+a* Ar. Far. şehitler. / *şehī dāne*: *şehī* Far. şaha ait, şaha yaraşır. ; *dāne* Far. dane, yem habbesi. (G. 1605/1)

şehīde: *ş.+de* Far. şaha layık, şaha ait. / *şehīde*: *ş.+e* Ar. kutsal değerler uğruna canını feda etmiş kişi. (G. 1219/1)

şehin-şehān: *şehin-şehān* Far. yüce padişah, padişahlar padişahı. / *şehin şahan*: *ş.+in* Far. şah, hükümdar. ; *şahan* T. şahin. (G. 421/1)

şehlā: *şehlā* Ar. şehla, ela göz. / *şeh lā*: *şeh* Far. hükümdar, mecazen sevgili. ; *lā* Ar. hayır, harf-i cerlerden olup olumsuz cevap için kullanılır. (R. 171)

şeh-rāhı: *ş.+ı* Far. ana cadde, büyük işlek yol. / *şehr āhı*: *şehr* Far. şehir, kent. ; *ā.+ı* Far. inleme sesi. (R. 122)

şehr-i yār: *şehr* Far. şehir, kent. ; *yār* Far. sevgili. / *şehr-yār*: *şehr-yār* Far. efendi, ileri gelen kişi. (G. 1193/1)

şehrinde: *ş.+inde* Far. şehir, kent. / *şeh rinde*: *şeh* [şāh] Far. şah, hükümdar. ; *r.+e* Far. rint, laubali ve kayıtsız adam. (G. 1259/1)

şehr-yārān: *şehr-yārān* Far. şehrin uluları, büyükler. / *şeyhr-i yārān*: *şehr* Far. şehir, kent. ; *yārān* Far. dostlar, arkadaşlar. (G. 645/1)

şehr-yārī: *şehr-yārī* Far. hükümdarlık. / *şehri yārī*: *ş.+i* Far. şehir, kent. ; *yārī* Far. yardım. / *şehr-i yārī*: *şehr* Ar. yeni ay, hilal. ; *y.+i* Far. sevgili. (R. 327)

şehvār: *şehvār* Far. şaha yaraşır, hükümdara layık. / *şeh var*: *şeh* Far. şah, hükümdar. ; *var* T. kişinin sahip olduğu şeylerin tamamı. (G. 1046/1)

şek: *şek* [şekk] Ar. sek, şüphe. / *eşek*: *eşek* T. eşek, merkep. (G. 894/1)

şekerinde: *ş.+inde* Far. şeker. / *şeke rinde*: *ş.+e* Ar. sek, şüphe, kuşku. ; *r.+e* Far. rint, kayıtsız ve laubali kimse. (G. 1469/1)

şekībāyız: *ş.+yız* Far. sabırlı. / *şeki bayız*: *ş.+i* [şekk] Ar. şüphe. ; *b.+ız* T. bay, zengin ve varlıklı adam. (G. 671/1)

şekvâ: *şekvâ* Ar. şikayetçi, davacı olma. / *şek vâ: şek* [şekk] Ar. şek, şüphe. ; *vâ* Far. açılmış, çözülmüş. (R. 396)

şem 'asîr: *şem* [şemm] Ar. koklama. ; 'asîr Ar. zor, güç. / şem'a sîr: *şem'a* Ar. muma batırılmış fitil. ; *sîr* Far. tok. (G. 633/1)

şem'a bir: *şem'a* Ar. mumlu fitil. ; *bir* Far. 1 sayısı, tek. / şem'abîr: *şem* [şemm] Far. koklama, koku alma. ; 'abîr Ar. güzel koku. (Kt. 29/1-2)

şemse: *ş. +se* Ar. koklama. / şemse: *ş. +e* Ar. güneş. (G. 1583/1)

şemsine: *ş. +ine* Ar. güneş. / şem sîne: *şem* [şemm] Ar. koklama. ; *sîne* Far. sine, göğüs. (Kt. 232/1-2)

şer hadîde: *şer* [şerr] Ar. şer, fenalık. ; *h. +e* Ar. demir madeni. / şerha-dîde: *şerha-dîde* Ar.Far. parçalanmış, dilim dilim olmuş. (G. 1451/3)

şer mekârim: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *mekârim* Ar. iyilikler, cömertlikler. / şerme kârim: *ş. +e* Far. utanma. ; *k. +ım* Far. iş. (G. 959/1)

şer 'adem: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; 'adem Ar. yokluk. / şer'e dem: *ş. +e* Ar. şeriat, dinî yasa. ; *dem* Far. nefes. (G. 1819/1)

şer 'Arab: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; 'Arab Ar. Arap. / şer'e Rab: *ş. +e* Ar. şeriat, din. ; *Rab* [Rabb] Ar. Tanrı. (G. 475/1)

şerâyîn: *şerâyîn* Ar. atardamarlar. / şer âyîn: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. / *âyîn* Far. ayin, tören, töre. (R. 458)

şerbeden: *ş. +den* Ar. içecek şey. / şer-beden: *şer-beden* Far. Ar. şer bedenli, kötü huylu. (G. 964/1)

şerbe-i mâ: *şerbe* Far. içki. ; *mâ* Ar. su. / şürbe imâ: *ş. +e* Ar. içme. ; *imâ* Ar. ima, işaret. (G. 243/1)

şerbet: *şerbet* Ar. şerbet, içecek. / şer bet: *şer* [şerr] Ar. şer, kötü. ; *bet* [bett] Ar. tiftikten yapılmış şal. (Kt. 154/1-2)

şeref ser: *şeref* Ar. şeref, üstünlük. ; *ser* Far. baş, kafa. / şer efser: *şer* Ar. şer, kötülük. ; *efser* Far. taç. (G. 1676/1)

şeref ser: *şeref* Ar. şeref, üstünlük. ; *ser* Far. baş. / şer-efser: *şer-efser* [şerr] Ar. Far. tacı şer ve kötülük olan. (G. 470/2)

şeref-zâ: *şeref-zâ* Ar. Far. şeref ortaya koyan. / şer-efzâ: *şer-efzâ* [şerr] Ar. Far. şer ve kötülük arttıran. (G. 500/1)

şerekim: *ş. +im* Ar. Ecucehil karpuzu. / şere kim: *ş. +e* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *kim* T. kim. (G. 434/2)

- şerha-dîde: *şerha-dîde* Ar. Far. yaralanmış, yara görmüş. / şer hadîde: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *h.+e* Ar. demir. (Kt. 27/1-2)
- şerhîle: *ş.+ile* Ar. şerh, açıklama. / şer hîle: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *hîle* Ar. hile, düzenek. (R. 241)
- şeri kemâl: *ş.+i* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *kemâl* Ar. eksiksizlik, tamlik. / şerîke mâl: *ş.+e* Ar. şerik, ortak. ; *mâl* Ar. mal, varlık. (G. 1106/1)
- şeri kibârı: *ş.+i* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *k.+ı* Ar. büyükler, ulular. / şerîk-i Bârî: *şerîk* Ar. şerik, ortak. ; *Bârî* Ar. yaratıcı, Tanrı. (G. 452/1)
- şerîkân: *şerîkân* Ar. Far. ortaklar. / şeri kân: *ş.+i* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *kân* Far. maden ocağı. (G. 852/3)
- şerîkim: *ş.+im* Ar. şerik, ortak, denk. / şeri kim: *ş.+i* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *kim* T. kim. (G. 401/1)
- şerm eyle: *şerm* Far. utanma, haya. ; *eyle*- T. eylemek, yapmak. / şer meyle: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *m.+le* Far. şarap. (R. 468)
- şermi: *ş.+i* Far. utanma, haya duygusu. / şer mi: *şer* [şerr] Ar. şer, kötü. ; *mi* T. mi, soru eki. (G. 116/4)
- şermsârî: *şermsârî* Far. utangaçlık. / şer mi sârî: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; *mi* T. mi, soru eki. ; *sârî* Ar. sirayet eden, yayılan. (G. 300/1)
- şer'e câ'iz: *ş.+e* Ar. şeriat, din. ; *câ'iz* Ar. cayiz, sakıncası olmayan. / şer 'acâ'iz: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; 'acâ'iz Ar. acuzeler, kocakarılar. (G. 466/1)
- şer'e sel: *ş.+e* Ar. şeriat, din. ; *sel* [sell] Ar. yavaşça çekmek, sıyırmak. / şer 'asel: *şer* [şerr] Ar. şer, kötü. ; 'asel Ar. bal. (G. 172/1)
- şer'i sâde: *ş.+i* Ar. şeriat, din. ; *sâde* Far. sade, yalın. / şer 'İsâda: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; 'İ.+da Ar. İsa peygamber. (R. 226)
- şer'ide: *ş.+de* Ar. şer'î, dinî. / şer 'ide: *şer* Ar. şer. kötülük. ; 'İ.+e Ar. bayram. (G. 1577/1)
- şer'inde: *ş.+inde* Ar. şeriat, dinî kurallar. / şer 'inde: *şer* [şerr] Ar. şer, kötülük. ; 'İ.+e Ar. bir kimsenin yanı, makamı. (R. 515)
- şevket: *şevket* Ar. azamet, ululuk. / şevk et: *şevk* Ar. diken. ; *et* T. et. (R. 499)
- şey bürîyâ: *şey* Ar. şey, nesne. ; *bürîyâ* Ar. kamıştan örülü hasır. / şeyb ü riyâ: *şeyb* Ar. yaşlılık, saç ve sakalın ağarması. ; *riyâ* Ar. riya, gösteriş. (G. 1423/2)
- şey tanısa: *şey* Ar. şey, nesne. ; *t.-sa* T. tanımak. / Şeytân ise: *Şeytân* Ar. şeytan. ; *ise* T. ise. (G. 1732/1)

şeybiz: *ş.+iz* Ar. saç sakal ağarması, yaşlanma. / şey biz: *şey* Ar. şey, nesne. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. (R. 476)

şeydâ yine: *şeydâ* Far. çılgın, aşırı tutkun. ; *yine* T. yine. / şey dâ yine: *şey* Ar. şey, nesne. ; *d.+e* Ar. borç veren, alacaklı. (G. 1706/3)

şey-dâde: *şey-dâde* Far. verilmiş şey. / şeydâda: *ş.+da* Far. âşık, çılgın. (G. 1309/2)

şeydâsın: *ş.+sın* Far. çılgın, tutkun. / mey dâsın: *mey* Far. şarap. ; *d.+ın* Far. orak. (Mf. 26)

şeyh ü şâb: *şeyh* Ar. yaşlı. ; *şâb* [şâbb] Ar. genç, delikanlı. / şey' h' oş-âb: *şey'* Ar. şey, nesne. ; *h' oş-âb* Far. hoşaf. (G. 45/1)

şeyhâne: *ş.+e* Ar. Far. şeyhçe, şeyhe göre olan hâl. ; şey hâne: *şey* [şey'] Ar. şey, nesne. ; *hâne* Far. ev. (Kt. 224/1-2)

şey-ḥatârî: *şey* Ar. şey, nesne. ; *ḥatârî* Ar. tehlikeli. (: tehlikeli nesne). / şeyhe tarî: *ş.+e* Ar. şeyh, tarikat ulusu. ; *tarî* Ar. taze, yeni. (G. 1941/1)

şeyhe mîr: *ş.+e* Ar. şeyh, tarikat ulusu. ; *mîr* [emîr] Ar. < Far. emir, yönetici. / şey ḥamîr: *şey* [şey'] Ar. şey, nesne, az olan miktar. ; *ḥamîr* Ar. hamur. (Kt. 56/1-2)

şeyh-i redî: *şeyh* Ar. şeyh, tarikat ulusu. ; *redî* Ar. kötü. / şey ḥiredî: *şey* Ar. şey, nesne. ; *h.+i* Far. akıl. (R. 93)

şeyle: *ş.+le* Ar. şey, nesne. / şeyle: *ş.+e*? cenazeyi kaldırmak. (G. 1345/4)

şey'-i nâs: *şey'* Ar. şey, nesne. ; *nâs* Ar. İnsan. / şey ünâs: *şey* Ar. şey, nesne. ; *ünâs* Ar. insanlar. (G. 1021/1)

şifâhında: *ş.+ında* Ar. dudaklar. / şifâ Hinde: *şifâ* Ar. şifa, iyileşme. ; *H.+e* Ar. Hindistan. ? (G. 1767/2)

şigâr: *şigâr* Far. yiyecek. / şikâr: *şikâr* Far. av, avlama. (G. 707/3)

şîr: *şîr* Far. aslan. / şîr: *şîr* Far. süt. (G. 1501/5)

şîr: *şîr* Far. süt. / şîr: *şîr* Far. aslan. (G. 1194/1, G. 1849/2)

şîrâ bulunur: *bî-şîrâ* Far. Ar. satın almamak, satın almaksızın. ; *b.+unur* T. bulmak. / şarâb olunur: *bî-şarâb* Far. Ar. şarapsız. ; *o.-unur* T. olmak. (G. 234/4)

şîrâ 'İsâya: *şîrâ* Ar. satın alma. ; 'İ.+ya Ar. İsa peygamber. / şîrâ' ı sâye: *ş.+ı* Ar. yelken. ; *sâye* Far. gölge. (R. 386)

şîrâ sine: *şîrâ* Ar. satın alma. ; *sine* Ar. uyuklama, bir an uyuma. / şîrâsına: *ş.+sına* Ar. satın alma. (G. 1369/2)

şirāne: *şirāne* Far. arsalanca, arslanlara uygun bir biçimde. / şir ana: *şir* Far. süt. ; *ana* T. anne. (G. 1469/2)

Şirāz: Hâfız-ı *Şirāz* Far. Şirazlı Hâfız. / şir az: *şir* Far. aslan. ; *az* T. az, fazla olmayan. (Kt. 214/1-2)

şişe tākāt: *şişe* Far. şişe, sırça. ; *tākāt* Ar. takat, güç, kuvvet. / şişe tāk et: *ş. +e* T. şiş, demir çubuk. ; *tāk*- T. takmak. ; *et* T. et. (G. 1799/1)

şişe: *ş. +e* T. şiş, şişmanlık. / şişe: *ş. +e* T. şiş, ucu sivri demir çubuk. ; şişe: *şişe* Far. şişe, cam kap. (R. 175)

şitā bulunur: *şitā* Far. kış mevsimi. ; *b.-unur* T. bulmak. / şitāb olunur: *şitāb* Far. süratle koşma. ; *o.-unur* T. olmak. (G. 234/3)

şitābān: *şitābān* Far. koşan, süratle giden. / şitābān: *şitābān* Ar. Far. kışa ait, kışlık. (G. 872/2)

şitābānī: *şitābānī* Far. yüzmek, yüzücülük. / şitā bānī: *şitā* Far. kış mevsimi. ; *bānī* Ar. bina eden, bina yapan. (R. 594)

şitābende: *şitābende* Far. koşan, süratle hareket eden kişi. / şitā bende: *şitā* Ar. kış mevsimi. ; *bende* Far. kul, köle. (G. 1255/1)

şitābende: *şitābende* Far. koşan. / şitā bende: *şitā* Ar. kış mevsimi. ; *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1332/2)

şiveniñ: *ş. +niñ* Far. üslup, söyleyiş. / şiveniñ: *ş. +iñ* Far. cenazede ağlama. (G. 832/1)

şu mār: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *mār*-ı zülf Far. saç yılanı, yılana benzeyen saç. / şümār: *şümār* Far. sayma. (G. 1511/6)

şu ribā: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *ribā* Ar. faiz. / şūrbā: *şūrbā* Far. çorba. (G. 1725/3)

şu ribāda: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *r.+da* Ar. faiz. / şūr-ı bāda: *şūr* Far. gürültü, şamata. ; *b.+a* Far. rüzgar. yel. (G. 1725/2)

şūh-ı yār: *şūh* Far. şuh, cilveli. ; *yār* Far. sevgili. / şu hıyār: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *hıyār* T. < Far. salatalık veya acur, argoda erkeklik organı. (Mf. 13)

şūnize: *ş. +e* Far. ekmeğin üzerine serpilene çörek otu. / şu nize: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *nize* Far. mızrak, kargı. (R. 384)

şu ’ün: *şu ’ün* Ar. olayların meydana gelmesi. / şu un: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *un* T. un, öğütülmüş tahıl. (G. 1040/1)

şūkūh: *şūkūh* Ar. yücelik, ululuk. / şu kūh: *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *kūh* Far. dağ. (Kt. 58/1-2)

şümār: me'âyib-şümār Ar. Far. ayıpları sayan, kusur arayan. / şu mār: şu T. şu, işaret sıfatı. ; mār Far. yılan. (G. 1003/1)

şümürde: şümürde Far. sayılı, sayılmış miktarda olan. / şu mürde: şu T. şu, işaret sıfatı. ; mürde Far. ölü. (Kt. 218/1-2)

şürüh: şürüh Ar. şerhler, izahlar. / şu rüh: şu T. şu, işaret sıfatı. ; rüh Ar. ruh. (G. 1126/1)

tā bede: tā Far. ta bağlacı. ; b.+e Far. kötü. / tābede T.+de Far. tava, herhangi bir şeyi pişirmede kullanılan geniş kap. (G. 1355/3)

tā beden: tā Far. ta bağlacı. ; beden Ar. beden. / tābeden: t.+den Far. tava. (G. 1074/2)

tā beliyye: tā Far. ta bağlacı. ; beliyye Ar. felaket, bela. / tābe liyye: tābe Far. tava. ; liyye Ar. vücudun yağlı ve yumuşak yerleri. (Kt. 186/1-2)

tā ben delik: tā Far. ta bağlacı. ; ben T. ben, şahıs zamiri. ; delik T. delik, yarık. / tābendelik: tābendelik Far. T. parlaklık, aydınlık. (G. 913/1)

tā ben demi: tā Far. ta bağlacı. ; ben T. ben, şahıs zamiri. ; d.+i Ar. kan. / tābendemi: t.+mi Far. parlayan, ışık saçan. (G. 2054/1)

tā bīnādır: tā Far. ta bağlacı. ; b.+dır Far. gören. / ḥ'ābı nādīr: ḥ'.+ı Far. uyku. ; nādīr Ar. nadir, ender görülen. / nā-bīnādır: n.+dır Far. kör, görmeyen. (R. 27)

tā bī-tābī: tā Far. ta bağlacı. ; bī-tābī Far. takatsizlik, güçsüzlük. / ābı tābı: ā.+ı Far. parlaklık, tazelik. ; tāb Far. parlaklık. / nā-bī-tābı: n.+ı Far. güçlü olma, zayıf olmama. (R. 162)

tā cehl: tā Far. ta bağlacı. ; cehl Ar. cehalet, bilgisizlik. / tāc ehl: tāc Ar. taç, hükümdar başlığı. ; ehl Ar. ehil, lâyık olan. (R. 543, Kt. 48/1-2)

tā cenān: tā Far. ta bağlacı. ; cenān Ar. gönül, kalp. / tāca nān: t.+a Ar. taç. ; nān Far. ekmek, undan yapılan yiyecek. (G. 2041/1)

tā cīfe dā: tā Far. ta bağlacı. ; cīfe Ar. leş. ; dā Ar. hastalık. / tācı fedā: t.+ı Ar. taç. ; fedā Ar. feda, karşılık olarak verme. (G. 637/1)

tā cinās: tā Far. ta bağlacı. ; cinās Ar. cinas sanatı. / tāc-ı nās: tāc Far. taç. ; nās Ar. insanlar, halk. (G. 1919/5)

tā keder: tā Far. ta bağlacı. ; keder Ar. keder, sıkıntı. / tāke der T.+e Far. asma, üzüm kütüğü. ; der Far. kapı. (G. 153/1)

tā kemer: tā Far. ta bağlacı. ; kemer Far. kuşak. / tāk emer: tāk Far. asma, üzüm kütüğü. ; e.-er T. emmek. (G. 1075/1)

- tā kenār: *tā* Far. ta bağlacı. ; *kenār* Far. kenar, kıyı. / tāke nār: *t.+e* Ar. asma, üzüm kütüğü. ; *nār* Ar. ateş. (G. 1083/1)
- tā kepek: *t.+e* Far. üzüm asması. ; *pek* T. pek, sağlam. / tā kepek: *tā* Far. ta bağlacı. ; *kepek* T. kepek, tahıl kabuğu. (G. 807/1)
- tā kesāda: *tā* Far. ta bağlacı. ; *k.+a* Ar. kesat, zarar. / tāke sāde T. *+e* Far. asma, üzüm kütüğü. ; *sāde* Far. sade, yalın. (G. 327/1)
- tā ki lābe: *tā ki* Far. ta ki bağlacı. ; *lābe* Far. dalkavukluk. / tā gilābe: *tā* Far. ta bağlacı. ; *gil-ābe* Far. balçık, çamur. (G. 293/1)
- tā kibār: *tā* Far. ta bağlacı. ; *kibār* Ar. büyükler, ulular. / tāk-i bār: *tāk* Far. üzüm asması. ; *bār* Far. meyve. (G. 1056/1)
- tā kiber: *tā* Far. ta bağlacı. / *kiber* Ar. büyüklük. / tāki ber: *t.+i* Far. üzüm asması. ; *ber* Far. meyve, ürün. (G. 621/1)
- tā kinde: *tā* Far. ta bağlacı. ; *k.+de* Ar. gizlenilen yer. / tākinde T. *+inde* Far. asma, üzüm kütüğü. (G. 1663/1)
- tā kīne: *tā* Far. ta bağlacı. ; *kīne* Far. kin, düşmanlık, gizli nefret. / tāki ne: *t.+i* Far. üzüm asması. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1123/1)
- tā māye: *tā* Far. ta bağlacı. ; *māye* Far. maya. / tām aya: *tām* [tāmm] Ar. tam, eksiksiz. ; *a.+a* T. ay gezegeni. (R. 444)
- tā mercān: *tā* Far. ta bağlacı. ; *mercān* Ar. mercan. / tām er cān: *tām* [tāmm] Ar. tam, eksiksiz. ; *er*[eger] Far. eğer, şayet. ; *cān* Far. can, ruh. (R. 106)
- tā mey sākı: *tā* Far. ta bağlacı. ; *mey* Far. şarap. ; *s.+ı* Ar. baldır. / tām ey sākı: *tām* [tāmm] Ar. tam, eksiksiz. ; *ey* Far. ey, ünlem. ; *sākı* Ar. meyhanede şarap dağıtan. (G. 1998/1)
- tā meyle: *tā* Far. ta bağlacı. ; *m.+e* Ar. meyil, eğilim. / tām eyle: *tām* [tāmm] Ar. tam, eksiksiz. ; *eyle-* T. eylemek, yapmak. / tā meyle: *tā* Far. ta bağlacı. ; *m.+le* Far. şarap. (R. 157)
- tā rīg: *tā* Far. ta bağlacı. ; *rīg* Far. mürekkebi kurutmada kullanılan ince kum. / tārīk: *tārīk* Far. karanlık. (G. 493/1)
- tā sesi: *tā* Far. ta bağlacı. ; *s.+i* T. ses. / tasası: *t.+sı* T. tasa, kaygı. (Kt. 182/1-2)
- tā verde: *tā* Far. ta bağlacı. ; *v.+e* Ar. gül. / yāverde gerek: *y.+de* Far. yardımcı. / hāverde: *h.+de* Far. doğu. (R. 195)
- tā zamānı: *tā* Far. ta zarfı. ; *z.+ı* Ar. zaman, vakit. / tāze Mānī: *tāze* Far. taze, yeni. ; *Mānī* Far. meşhur Çinli bir ressam. (G. 370/1)

tā zebād: *tā* Far. ta bağlacı. ; *zebād* Ar. misk yağı. / tāze bād: *tāze* Far. taze, yeni. ; *bād* Far. rüzgar, yel. (G. 1972/3)

tā zebānī: *tā* Far. ta bağlacı. ; *zebānī* Ar. zebani, cehennemde görevli melek. / tāze bānī: *tāze* Far. taze, yeni. ; *bānī* Ar. bina eden, kuran. (G. 322/1)

tā zenān: *tā* Far. ta bağlacı. ; *zenān* Far. kadınlar. / tāze nān: *tāze* Far. taze. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 418/1, G. 1968/2, G. 2041/2)

tāb: pür-*tāb* Far. çok parlak. / tāb: *tāb* Far. güç, kuvvet. (G. 1881/1)

tāba denī T. +a Far. hararet. / tā bedeni: *tā* Far. ta bağlacı. ; *b. +i* Ar. beden, gövde. (G. 1778/1)

tābān: bī-*tābān* Far. güçsüz, takatsiz. / tābān: bī-*tābān* Far. parlamayan, ışıldamayan. (G. 553/1)

tābāna: *t. +a* Far. parlayan, ışık saçan. / tā bana: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bana* T. bana. (G. 1435/2)

tābānī: bī-*t. +i* Far. Güçsüzler, kuvvetsizler. / tābānī: meh-*tābānī* Far. Dolunay hâli. / tā bānī: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bānī* Ar. bina yapan, kuran. (R. 119)

tābende: *tābende* Far. parlak, ışık saçan. / tā bende: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bende* Far. bende, köle. (G. 2054/2)

tābende: *tābende* Far. parlak, ışık veren. / tā bende: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bende* Far. kul, köle, hizmetçi. (G. 831/2)

tābendemi: *t. +mi* Far. parlak, aydınlatan. / tā ben demi: *tā* Far. ta bağlacı. ; *ben* T. ben, şahıs zamiri. ; *d. +i* Ar. kan. (Kt. 225/1-2)

tāb-ı hümmüm: *tāb* Far. hararet, sıcaklık. ; *hümmüm* Ar. dertler, gamlar. / tā bī-hümmüm: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bī-hümmüm* Far. Ar. dertsiz, gamsız. (G. 1139/2)

tāb-ı leheb: *tāb* Far. sıcaklık, hararet. ; *leheb* Ar. alev. / tā bile hep: *tā* Far. ta bağlacı. ; *b. -e* T. bilmek. ; *hep* T. hep. (G. 51/1)

tāb-ı ‘İsāya: *tāb* Far. ışık, parlaklık. ; ‘*İ. +a* Ar. İsa peygamber. / tābī‘-i sāye: *tābī‘* Ar. tabi, bağlı, birinin veya bir şeyin ardından giden. ; *sāye* Far. gölge. (G. 1468/1)

tābım āh: *t. +ım* Far. güç, kuvvet. ; *āh* Far. inleme sesi. / tāb-ı māh: *tāb* Far. parlaklık. ; *māh* Far. ay gezegeni. (Th. 29/1)

tābımı rān: pür-*t. +ımı* Ar. ateşli, hararetili. ; *rān* Far. kalça, oyluk. / tāb-ı nīrān: *tāb* Far. sıcaklık. ; *nīrān* Ar. ateşler, cehennemler. (G. 1668/1)

tābīde: *tābīde* Far. parlak. / tā bīde: *tā* Far. ta bağlacı. ; *b.+e* Far. söğüt ağacı. / te'bīde: *t.+e* Ar. sürdürme, devam ettirme. (R. 494)

tābīde: *tābīde* Far. parlamakta olan. / tā bīde: *tā* Far. ta bağlacı. ; *b.+e* Far. söğüt. (G. 481/1)

tābistān: *tābistān* Far. yaz mevsimi. / tā bostān: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bostān* Far. bağ, bahçe. (G. 1435/1)

tābişe: *t.+e* Far. sıcaklık, hararet. / tā bişe: *tā* Far. ta bağlacı. ; *b.-e* T. pişmek eylemi. (G. 1632/1)

tāc: *tāc* Far. taç. / muhtāc: *muhtāc* Ar. muhtaç, ihtiyaç sahibi. (G. 1850/5)

tāc-ı gerden: *tāc* Ar. taç. ; *gerden* Far. boyun. / tā cigerden: *tā* Far. ta bağlacı. ; *c.+den* Far. ciğer. (G. 209/1)

tahrīr: *tahrīr* Ar. serbest bırakmak, özgürlüğüne kavuşturma. / taḥrīr: *taḥrīr* Ar. yazma, kayda geçirme. (G. 518/1)

tāke sen: *t.+e* Far. asma, üzüm kütüğü. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. / tā kesen: *tā* Far. ta bağlacı. ; *k.-en* T. kesmek. (G. 1778/3, R. 95)

tākim: *t.+im* Far. asma, üzüm kütüğü. / tā kim: *tā* Far. ta bağlacı. ; *kim* T. kim. (G. 443/1)

taḳvā desāyis: *taḳvā* Ar. dinen yasaklanmış şeylerden kaçınma. ; *desāyis* Ar. desiseler, hileler. / taḳvāda sāyis: *t.+da* Ar. dinen yasaklanmış şeylerden kaçınma. ; *sāyis* Ar. seyis, at uşağı. (G. 340/1)

tālāna: *t.+a* Far. talan, yağma. / tā lāne: *tā* Far. ta bağlacı. ; *lāne* Far. yuva, kuş yuvası. (R. 591)

tāmī nāyile: *t.+ı* [tāmm] Ar. tam, eksiksiz. ; *n.+ile* Far. ney, bilinen üflemeli çalgı. / tā mīnāyile: *tā* Far. ta bağlacı. ; *m.+yile* Far. mine işlemeli kadeh. (G. 1484/1)

tār u pūda: *tār* Far. dokumada arşak. ; *p.+a* Far. dokumada argaç. / tā rūbūde: *tā* Far. ta bağlacı. ; *rūbūde* Far. kapılmış, kendini kaptırmış. (G. 1376/1)

tār: *tār* Far. saç teli. / tār: *tār* Far. karanlık. / tār: *tār* Far. sazın teli. (R. 267)

tārāc: *tārāc* Far. yağma. / yutar ac: *y.-ar* T. yutmak. ; *ac* T. açlık. (G. 1061/1)

tārik: *tārik* Ar. terkeden, bırakan. / tārik: *tārik* Far. taç, zirve. (G. 541/1)

tasası: *t.+sı* T. tasa, kaygı. / tā sesi: *tā* Far. ta bağlacı. ; *s.+ini* T. ses. / kāsesi: *k.+si* Ar. kase, kadeh. (Nz. 50)

tāze nān: *tāze* Far. taze. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. / *tā zenān*: *tā* Far. ta bağlacı. ; *zenān* Far. kadınlar. (G. 708/4)

tāziyāne: *tāziyāne* Far. tazı gibi. / *tā ziyāne*: *tā* Far. ta bağlacı. ; *z.+a* Far. zarar, ziyan. (G. 317/1, G. 568/1)

teb āh: *pür-teb* Far. hararetle dolu. ; *āh* Far. inleme sesi. / *tebāh*: *tebāh* Far. çürük, boş. (G. 358/1)

teb sīne: *pür-teb* Far. çok hararetle, hararet dolu. ; *sīne* Far. sine, göğüs. / *tebsine*: *t.+ine* T. sakinleştirme, dindirme. (G. 1717/2)

tebşīr: *tebşīr* Ar. müjdeleme, güzel haberle sevindirme. / *teb şīr*: *teb* Far. hararet, sıcaklık. ; *şīr* Far. aslan. (R. 130)

tebyīne: *t.+e* Ar. açıklama, beyan etme. / *teb yine*: *teb* Far. hararet, sıtma. ; *yine* T. yine, tekrar. (G. 1382/1)

tefhīme: *t.+e* Ar. anlama. / *tef hīme*: *tef hīme* Far. sıcaklık, hararet. ; *hīme* Far. odun, kütük. (R. 242)

tefrīh: *tefrīh* Ar. ferahlandırma. / *tef rīh*: *tef* Far. sıcaklık, hararet. ; *rīh* Ar. rüzgar, yel. (G. 80/1, G. 814/1)

tefrīk: *tefrīk* Ar. ayırma. / *tef rīk*: *tef* Far. hararet, sıcaklık. ; *rīk* Ar. sevgilinin ağız suyu. (G. 191/1)

tefsīr: *tefsīr* Ar. yorumlama, Kur'ânı açıklama. / *tef sīr*: *tef* Far. sıcaklık, hararet. ; *sīr* Far. tok. (G. 1446/1)

Teftāzānī: *Teftāzānī* Ar. ünlü bir akait alimi. / *tef tā zānī*: *tef* Far. hararet, cehennem. ; *tā* Far. ta bağlacı. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (R. 370)

teftīşe ferhāda: *t.+e* Ar. teftiş, kontrol. ; *f.+da* Ar. güzellik, zerafet. / *tef-tīşe* Ferhāda: *tef-tīşe* Far. kazması hararet olan. ; *F.+a* Far. Ferhad u Şirin hikayesinin erkek kahramanı. (G. 1444/1)

tehīgāhī: *t.+ı* Far. boş böğür. / *tehī gāhī*: *tehī* Far. boş. ; *gāhī* Far. bazan, kimi zaman. (G. 2186/1)

tehiyyede: *t.+de* Ar. hazırlama. / *tehī yede*: *tehī* Far. boş. ; *y.+e* Ar. el. (G. 1299/1)

tek ellemesin: *tek* T. tek, yalnız. ; *e.-mesin* T. ellemek, ilişmek, karışmak. / *tegellemesin*: *t.-mesi* T. ilişdirmek, tutturmak. (Nz. 39)

teḳaddümü ne: *t.+ü* Ar. öne geçme, ön safta durma. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / *ḳad dümüne*: *serv-ḳad* [ḳadd] Far. Ar. servi boylu. ; *d.+üne* Far. kuyruk, kalça. (Mf. 46)

tek-āverde: *t.+de* Far. koşan, koşucu. / tek āverde: *tek* T. tek, yalnızca. ; *āverde* Far. elde edilmiş, ortaya konmuş. (G. 1459/1)

tekбір: *tekbir* Ar. tekbir, Allāh büyüktür anlamına gelen “Allāhu ekber” ifadesini söyleme. / tek bir söylese: *tek* T. tek, yalnız. ; *bir* T. 1 sayısı. (Mf. 113)

tekfil: *tekfīl* Ar. kefil gösterme. / tek fil: *tek* T. tek, yalnız. ; *fīl* Ar. fil. (R. 325, Kt. 170/1-2)

tekfir: *tekfīr* Ar. kafir sayma, küfürle itham etme. / tekfir: *tekfīr* Ar. örtme, gizleme. (G. 1353/6)

tekḫīle: *t.+e* Ar. göze sürme çekme. / tek ḫīle: *tek* T. tek, yalnız. ; *ḫīle* Ar. hile, aldatma. (R. 441)

teklime: *t.+e* Ar. konuşma. / tek lime: *tek* T. tek, bir, yalnız. ; *lime* Far. parça, bölüm. (G. 1727/2)

tekne: *tekne* T. tekne, içinde hamur yoğrulan kap. / tek ne: *tek* T. tek, yalnız. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 17/1)

teksir: *teksir* Ar. kırmak. / tek sir: *tek* T. tek, yalnızca. ; *sir* Far. tok. (G. 901/1)

ten cere: *ten* Far. ten, beden. ; *c.+e* [cerr] Ar. para kazanma, çıkar sağlama. / tenecere: *tencere* T. tencere, içinde yemek pişirilen kap. (Mf. 75)

tenāhī: *tenāhī* Ar. sona gelme, nihayete erme. / ten āhī: *ten* Far. ten, beden. ; *ā.+i* Far. ah, inleme sesi. (Kt. 197/1-2)

tenāsi: *tenāsi* Ar. unutmış görünme, unutma. / ten āsi: *ten* Far. beden. ; *āsi* Ar. doktor, cerrah. (G. 1473/1)

tenāvüm: *tenāvüm* Ar. uyur gibi yapan. / ten avum: *sebük-ten* Far. hafif tenli, zayıf. ; *a.+um* T. av. (Kt. 163/1-2)

tenbākūda: *t.+da* Far. nargile ile içilen bir tütün. / ten bāk oda: *ten* Far. ten, beden. ; *bāk* Far. korku. ; *o.+a* T. od, ateş. (R. 551)

tenbākūda: *t.+da* Far. nargile ile içilen bir tütün. / ten-bāk öde: *ten-bāk* Far. can korkusu. ; *o.+a* T. od, ateş. (R. 552)

tenbeli: *t.+i* Far. tenbel, üşengeç. / ten belī: *ten* Far. ten, beden. ; *belī* [belā] Far. < Ar. evet anlamında cevap sözcüğü. (G. 1894/2, G. 2187/1)

tenbelit: *tenbelit* Far. yük, bir defada hayvana yüklenebilecek oranda yük. / tenbel it: *tenbel* Far. üşengeç, tenbel. ; *it* T. it, köpek. (G. 1303/1)

tenbīhime: *t.+ime* Ar. tenbih, uyarı. / ten bī-hīme: *ten* Far. ten, beden. ; *bī-hīme* Far. odunsuz, kütüksüz. (R. 513)

ten-fersāda: *t.+da* Far. bedeni mahveden, zayıf bırakan. / ten fer-sāde: *ten* Far. ten, beden. ; *fer-sāde* Far. güçsüz, takatsiz. (R. 565)

teng am: *teng* Far. dar. ; *am* T. kadın cinsel organı. / ten kām: *ten* Far. ten, beden. ; *kām* Far. kam, murat, arzuladığını elde etme. (G. 875/5)

tenhāladır: *t.-dır* T. < Far. tenhalamak, arındırmak, boşaltmak. / ten hāledir: *ten* Far. ten, beden. ; *h.+dır* Ar. ay veya güneş etrafında oluşan ışık çemberi. (G. 389/1)

tenkîr: *tenkîr* Ar. gizleme, saklama. / ten kîr: *ten* Far. beden. ; *kîr* Far. erkeklik uzvu. (G. 1661/1)

tenkîs: *tenkîs* Ar. başağı etme, boşaltma. / ten kîs: *ten* Far. ten, beden. ; *kîs* Ar. kese, para torbası. (G. 2155/1)

tenkîse: *t.+e* Ar. boşaltma, başaşağı etme. / ten kîse: *ten* Far. ten, beden. ; *kîse* Ar. para kesesi. (R. 285)

ten-nūr: *ten-nūr* Far. Ar. nurlanmış, bedeni nurlanmış. / tennūr: *tennūr* Ar. fırın, tandır. (G. 659/2)

tennūre: *tennūre* Ar. Mevlevî dervişlerinin ayin esnasında giydikleri eteklik. / ten nūra: *ten* Far. ten, beden. ; *n+a* Ar. nur, ışık, parlaklık. (G. 1491/1)

tensîk: *tensîk* Ar. dindarlık. / ten sik: nerm-*ten* Far. yumuşak tenli. ; *sik* T. erkeklik organı. (R. 611)

tenvîre: *t.+e* Ar. aydınlatma. / ten vîre: *ten* Far. ten, beden. ; *v.-e* T. vermek. (R. 510)

tenzîl: *tenzîl* Ar. indirme. / ten zîl: *ten* Far. ten, beden. ; *zîl* Far. zil. (G. 1836/1)

te'sîrini māh: *t.+ini* Ar. tesir, etki. ; *māh* Far. ay gezegeni. / te'sîr-i nîm āh: *te'sîr* Ar. tesir, etki. ; *nîm* Far. yarım, bütünün yarısı. ; *āh* Far. inilti sesi. (G. 1381/1)

ter ayağı: *ter* Far. yeni, nazik. ; *a.+ı* T. ayak. / tere yağı: *tere yağı* T. tereyağı. (G. 1902/1)

ter fîh: *ter* Far. taze, ıslak. ; *fîh* Ar. içinde, bulunma hâl eki. / terfîh: *terfîh* Ar. refah verme, rahat etmesini sağlama. (G. 1225/1)

ter güle: *ter* Far. yeni, taze. ; *g.+e* Far. gül. / terk ile: *terk* Ar. terk, bırakma, ayrılma. ; *ile* T. ile bağlacı. (G. 1720/3)

ter hîle: ber-*ter* Far. ıslaklığa, gözyaşına. ; *hîle* Ar. hile, kötü oyun. / terhîle: *t.+e* Ar. bir yerden başka bir yere naklettirme, göçe zorlama. (G. 1458/1)

ter k'edeyiz: *ter* Far. ıslak. ; *k'* [ki] Far. ki bağlacı. ; *e.-eyiz* T. etmek, yapmak. / terk edeyiz: *terk* T. terketme, bırakma. ; *e.-eyiz* T. etmek, yapmak. (G. 715/1)

ter kıma: *ter* Far. taze. ; *kıma* T. kıyma, ince ince doğranmış et. / terkime: *t.+e* Ar. yazmak, kaydetmek. (G. 1727/1)

ter kisinde: *ter* Far. taze, yeni. ; *k.+inde* Ar. kese, torba. / terkisinde: *t.+sinde* T. terki, at eğrinin arka kısmına bağlanan şey. (G. 1438/2)

ter sâde mi: gül-i *ter* Far. taze gül. ; *sâde* Far. sade, yalın, temiz. ; *mi* T. mi, soru eki. / Tersâ demi: *Tersâ* Ar. Hristiyan. ; *d.+i* Ar. kan. (R. 320)

ter sâde: *ter* Far. ıslak, nemli. ; *sâde* Far. sade, yalın. / Tersâda: *T.+da* Far. Hristiyan. (G. 1301/1)

terâcim: *terâcim* Ar. tercümeler, yabancı bir dilden aktarmalar. / ter acım: *ter* Far. taze. ; *a.+ım* T. açlık. (Kt. 164/1-2)

terâmî: *terâmî* Ar. ok atma. / terâ mı: *terâ* Far. duvar, engel. ; *mî* T. mı, soru eki. (G. 576/1)

terâş: *terâş* Far. tıraş. / ter aş: *ter* Far. yeni, taze. ; *aş* T. pişirilerek hazırlanan yemek. (G. 726/1)

terâzû: *terâzû* Far. terazi, ölçü aleti. / ter azu: *ter* Far. taze. ; *azu* T. azı, azı dişi. (G. 1618/2, R. 583)

ter-dîde: *ter-dîde* Far. ıslanmış, ağlamış. / terdîde: *t.+e* Ar. püskütme, uzaklaştırma. (G. 1261/1)

terencîde: *t.+de* Far. turuncu renkte. / terin câde: *t.+in* Far. taze, ıslak. ; *c.+e* Ar. boyun. (G. 1330/1)

terhâne: *terhâne* Far. tarhana, bir çorba çeşidi. / ter hâne: nân-ı *ter* Far. taze ekmek. ; *hâne* Far. ev, yuva. (R. 546)

terke şu kında: *t.+e* Ar. terk, bırakma. ; *şu* T. şu, işaret sıfatı. ; *k.+da* T. kın, kılıf. / terkeş okinda: *terkeş* Far. ok kabı. ; *o.+ında* T. ok. (G. 1744/1)

terkeş-i kâr: *terkeş* Far. ok kabı, okluk. ; *kâr* Far. iş. / terk-i şikâr: *terk* Ar. terketme, bırakma. ; *şikâr* Far. av, avlama. (G. 657/1)

terk-i bâb: *terk* Ar. terketme, bırakma. ; *bâb* Ar. kapı. / ter-kebâb: *ter-kebâb* Far. Ar. taze kebab. (G. 45/1)

terk-i bâb: *terk* Ar. terketme. ; *bâb* Ar. kapı. / ter kebâb: *ter* Far. taze. ; *kebâb* Ar. kebab, ateşte veya tava pişirilmiş et. (G. 1035/1)

terk-i diyâr: *terk* Ar. terketme, bırakma. ; *diyâr* Ar. memleket, yurt. / terk idi yâr: *terk* Ar. terketme, bırakma. ; *i-di* T. imek. ; *yâr* Far. sevgili. (G. 936/1)

terkibi: *t.+i* Ar. terkip, bileşim. / ter gibi: *ter* Far. taze, nemli. ; *gibi* T. gibi, benzetme edatı. (R. 324)

terkibiz: *t.+iz* Ar. terkip, karışım. / terki biz: *t.+i* Ar. terk, bırakma, vazgeçme. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. (R. 253)

terkim: *t.+im* Ar. terk etme, bırakma. / terkim: *t.+m* T. terki, eğerin arkasına bağlanan şey. (G. 1432/2)

terkisin: *t.+sin* Ar. bir şeyden geride kalan, kalıntı. / terk isin: *terk* Ar. terk, bırakma. ; *i.+in* T. is, duman izi. / ter kisin: *ter* Far. ıslak, nemli. ; *k.+in* Ar. kese, torba. (R. 596)

ter'îd: *ter'îd* Ar. şarkı söyleme. / ter 'îd: *ter* Far. taze. ; *'îd* Ar. bayram. (G. 331/1)

ters ana: *ters* T. ters, zıt. ; *ana* T. anne. / Tersā ne: *Tersā* Far. Hristiyan. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / tersâne: *tersâne* [ters-ḥâne] Far. gemi yapım yeri. (G. 1117/1-2)

ters: *ters* T. zıt, aykırı, uzak. / ters: *ters* Far. korku. (R. 383)

Tersāniñ: *T.+niñ* Far. Hristiyan. / tersāniñ: *t.+niñ* Far. korkan, korkak. (G. 826/3)

tersāniñ: *t.+niñ* Far. korkan. / Tersāniñ: *t.+niñ* Far. Hristiyan. / ters anın: *ters* T. ters, zıt. ; *anıñ* T. onun. (R. 563)

Tersāya: *T.+ya* Far. Hristiyan. / ter-sāye: *ter-sāye* Far. serin gölgeli. (G. 1771/3)

tersende: *tersende* Far. korkmuş. / ter sende: *ter* Far. ıslak, nemli, taze. ; *s.+de* T. sen, şahıs zamiri. (G. 1503/1)

tertib : *tertib* Ar. ıslatma, nemlendirme. / ter tib: *ter* Far. ıslak, nemli. ; *tib* Ar. güzel koku. (G. 489/1)

tesbihe sed: *t.+e* Ar. tesbih, zikir. ; *sed* [sedd] Ar. set, engel. / ḥased: *ḥased* Ar. haset, kıskançlık. (G. 916/1)

tevbe-kār: *tevbe-kār* Ar. Far. tevbekar, tevbe eden. / tevbe kār: *tevbe* Ar. tevbe, bir şeyden vazgeçmeye karar verme. ; *kār* et- Far. etki, tesir. (G. 741/2)

tev'emān: *tev'emān* Ar. ikizler. / tev emān: *tev* Far. sıcaklık, hararet. ; *emān* Ar. güven, huzur. (G. 440/1)

tezvire: *t.+e* Ar. riya, gösteriş. / tez vire: *tez* [tiz] T. < Far. tez, erken, süratli. ; *v.-e* T. vermek. (Kt. 60/1-2)

tiğimde: *t.+imde* Far. kılıç. / zātı ğimda: *z.+ı* Ar. zat, kendi. ; *ğ.+a* Ar. kın, kışf. (G. 1413/1)

tîre hâne: *tîre* Far. karanlık. ; *hâne* Far. ev. / *reḥā* ne: *reḥā* Ar. genişlik, ferahlık, bolluk. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 568/3)

tîre: *tîre* Far. karanlık. / tîre: *t.+e* Far. ok. (G. 12/1)

tîre-rûzî: *tîre-rûzî* Far. rızık ve azığı karanlık olan. / tîre rûzî: *t.+e* Far. ok. ; *rûzî* Far. rızık. (G. 391/1)

toḥm-ı nāsik: *toḥm* Far. tohum. ; *nāsik* Ar. kendini Allah'a ibadet etmeye veren. / taḥmînā sik: *taḥmînā* Ar. tahminen. ; *sik* T. erkeklik organı. (G. 2039/1)

tūğimda: *t.+ımda* Far. tuğ. / tu ğimda: *tu* T. yazıklar olsun anlamında bir ünlem. ; *ğ.+a* Ar. kın, kılıç kılıfı. (Kt. 91/1-2)

Türkî bulunur: *Türkî* Far. < T. Türkçe. ; *b.-ur* T. bulunmak, mevcut olmak. / terkîb olunur: *terkîb* Ar. terkip, birleşim. ; *o.-unur* T. olmak. / meger ki bulunur: *meger* Far. meğer, olsa olsa. ; *ki* Far. ki bağlacı. ; *b.-ur* T. bulunmak, mevcut olmak. (R. 331)

ṭāmi' se ḥūr: *ṭ.+se* Ar. tamahkar, aşırı düşkün. ; *ḥūr* Ar. huri, cennet güzeli. / ḳāni' saḥūr: *ḳāni'* Ar. kanaatkar. ; *saḥūr* Ar. yeme ve içmenin bırakılıp oruca başlandığı vakit. (G. 1687/1)

ṭārî: *ṭārî* Ar. ansızın ortaya çıkan. / ṭarî: *ṭarî* T. darı. (G. 1973/2)

ṭarîḳān: *ṭarîḳān* Ar. Far. yollar. / ṭarî ḳan: *ṭarî* Ar. taze. ; *ḳan* T. kan. (G. 2173/1)

ṭaşa kār: *ṭ.+a* T. taş, kaya. ; *kār* et- T. < Far. etki etmek, tesir etmek. / tā ṣikār: *tā* Far. ta bağlacı. ; *ṣikār* Far. av. (G. 1715/1)

ṭaşa: *ṭ.+a* T. taş, kaya. / ṭaşa: *ṭ.-a* T. taşmak. (G. 1533/1)

ṭaşağ: *ṭaşağ* [ṭaşağ] T. taşak, erkeklik yumurtası. / ṭaş ağ: *ṭaş* T. taş. ; *ağ* T. ağ, temiz. (Mf. 60)

ṭaşa: *ṭ.+sa* T. taş, kaya. / ṭaşa: *ṭ.-sa* T. taşmak. (R. 86)

ṭay yār: *ṭay* [ṭayy] Ar. toplama, dürme. ; *yār* Far. sevgili. / ṭayyār: *ṭayyār* Ar. uçan. (G. 2030/3)

ṭay: *ṭay* Ar. dürmek, toplamak. / Ṭay: *Ṭay* Ar. bir Arap kabilesi. (G. 1345/5)

ṭok: *ṭok* T. tok. / ṭavḳ: *ṭavḳ* Ar. daire, çember. (Ks. 1/53)

ṭokına: *ṭ.-a* T. dokunmak. ; ṭokına: *ṭ.+ına* T. tok. / ṭavḳına: *ṭ.+ına* Ar. boyunduruk, boyna geçirilen halka. (R. 183)

ṭutişa: *ṭ.-a* T. tutuşmak, birbirine girmek, başlamak. / ṭutişa: *ṭ.-a* T. tutuşmak, alev almak. / ṭut işe: *ṭut-* T. tutmak. ; *i.+e* T. iş, uğraşı. (R. 406)

tutsakı: *t.+ı* T. tutsak, mahkum. / *tut sākī*: *tut-* T. tutmak. ; *sākī* Ar. meyhanede şarap dağıtan. (G. 1999/1)

uçkurda: *u.+da* T. uçkur. / üç kurda: *üç* T. 3 sayısı. ; *k.+a* T. kurt. (G. 1647/1)

‘ūd: ‘*ūd* Ar. bir müzik aleti. / ‘ūd: ‘*ūd* Ar. Hindistan’da yetişen ve güzel kokusundan yararlanılan bir ağaç. (G. 1376/5)

ulaşasın: *u.-asın* T. ulaşmak. / o lāşesin: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *lāşe* Far. leş. (Ks. 180)

‘ulūma t̄alib: ‘*u.+a* Ar. ilimler, bilimler. ; *t̄alib* Ar. talip, istekli. / ‘ulū-meṭālib: ‘*ulū-meṭālib* Ar. talepleri yüksek olan. (G. 241/1)

umar kad: *u.-ar* T. ummak, temenni etmek. ; *kad* [kadd] Ar. boy, endam. / o merkad: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *merkad* Ar. kabir, türbe, Hz. Peygamberin kabri. (G. 861/2)

umar: *u.-ar* T. ummak. / o mār: *o* T. o, işaret zamiri. ; *mār* Far. yılan. (G. 1072/1)

umma denī: *u.-ma* T. ummak. ; *denī* Ar. alçak, kötü tabiatlı. / um Medenī: *um-* T. ummak. ; *Medenī* Ar. Medineli, şehirli, görgülü. (Nz. 40)

Urfası: *U.+sı* T. Şanlıurfa ili. / ur fāsı: *ur-* T. vurmak. ; *f.+ı* Far. balta. (G. 2078/3)

utandır: *u.-a* T. utandırmak. / o tandıra: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *t.+a* T. tandır. (G. 1526/1)

uy gunyede: *uy-* T. uymak, tabi olmak. ; *g.+de* Ar. zenginlik. / uyğun yede: *uyğun* T. uygun, münasip. ; *y.+e* Ar. el. (Kt. 131/1-2)

uy mesīr: *uy-* T. uymak. ; *mesīr* Ar. gezilecek yer. / uyma sīr: *u.-ma* T. uymak. ; *sīr* Far. tok. (G. 1235/1)

uyandır: *u.+dır* T. uyan, tabi olan. / uyandır: *uyandır-* T. uyandırmak. (G. 199/2)

uyanık: *u.-ık* T. uyanmak. / o yanık: *o* T. o, işaret zamiri. ; *y.-ık* T. yanmak. (G. 316/1, Th. 8/1)

uyanmaz: *u.-maz* T. uyanmak. / o yanmaz: *o* T. o, işaret zamiri. ; *y.-maz* T. yanmak. (G. 678/1)

uyanmışdır: *u.-mışdır* T. uyanmak. / o yanmışdır: *o* T. o, işaret zamiri. ; *y.-mışdır* T. yanmak. (G. 282/1)

uyar: *uyar-* T. uyarmak, uyandırmak. / oyar: *o.-ar* T. oymak,deşmek. / o yār: *o* T. o, işaret sıfatı. ; *yār* Far. sevgili. (Nz. 48)

uyarmada: *u.-mada* T. uyarmak. / o yarmada: *o* T. o, şahıs zamiri. ; *y.-mada* T. yarmak. (G. 1380/1)

- uyhu: *uyhu* T. uyku. / uy hū: *uy-* T. uymak. ; *hū* Far. huy, tabiat, mizaç. (G. 1618/1)
- üçer üçer: *üçer* T. üçer, her defasında üç tane. / uçar uçar: *u.-ar* T. uçmak. (G. 235/1)
- üftāde: *üftāde* Far. düşmüş, düşkün, âşık. / iftāda: *i.+da* Ar. fetva verme. (G. 1320/5)
- üftān: *üftān* Far. noksanlıklar, eksiklikler. / üftān: *üftān* Far. düşen. (G. 824/1)
- ügeyik: *ügeyik* T. güvercine benzer bir kuş. / o geyik: *o* T. o, işaret zamiri. ; *geyik* T. geyik, ceylan. (Mf. 116)
- ülke mālina: *ülke* T. ülke, memleket. ; *m.+ina* Ar. mal, varlık. / ol kemāline: *ol* T. o, işaret sıfatı. ; *k.+ine* Ar. kemal, noksansızlık. (G. 1762/1)
- ülkesi: *ü.+si* T. ülke, yurt. / ol kesi: *ol* T. o, işaret sıfatı. ; *k.+i* Far. kişi. (G. 2161/1)
- ümenā: *ümenā* Ar. emin ve güvenilir olanlar. / ümenā: *ümenā* Ar. emanet sahipleri. (R. 169)
- ümenā: *ümenā* Ar. emin, güvenilir olanlar. / üm ana: *üm* [ümm] Ar. anne. ; *ana* T. anne. (Kt. 10/1-2)
- ümerā: *ümerā* Ar. emirler, yöneticiler. / üm ara: *üm* Ar. anne. ; *ara* T. ara, iki şeyin ortası. (G. 1556/1)
- ümme tehādī: *ü.+e* Ar. anne. ; *tehādī* Ar. hediyeleşme. / ümmete hādī: *ü.+e* Ar. ümmet, geniş topluluk. ; *hādī* Ar. yol gösteren, hedefe ulaştıran. (G. 2072/1)
- ümmīde henī: *ü.+e* Far. ümit. ; *henī* Ar. kolayca elde edilen şey. / ümmī deheni: *ümmī* Ar. anasından doğduğu gibi olan, okuma yazma bilmeyen. ; *d.+i* Far. ağız. (G. 335/1)
- ümmīde: *ü.+e* Far. umut, umma. / ümmīde: *ü.+de* Ar. okuma yazma bilmeyen. (G. 1515/1)
- üstād: *üstād* Far. üstat, hoca. / üst ad: *üst* T. üst, yüksek. ; *ad* T. ad, ün. (G. 1976/1)
- vā: *vā* Ar. vah, eyvah. / vā: *vā* Far. açık. (G. 2/27)
- vā-dīde: *vā-dīde* Far. iyi ve açık gören. / vādīde: *v.+de* Ar. vadi. (G. 1178/1)
- vā-himem: *vā-himem* Ar. himmetleri, gayretleri açık ve görünür olan. / vāhimem: *v.+m* T. vehim, şüphe. (G. 285/1)
- var unuñ: *var* T. var, mevcut. ; *u.+uñ* T. un, öğütölmüş tahıl. / vā-rūnuñ: *v.+nuñ* Far. ters, aksi. (G. 848/2)
- vara: *v.+a* T. varlık, zenginlik. / vara: *v.-a* T. varmak. (G. 1312/2)

vā-rehī zānī: *vā-rehī* Far. kurtulma, kurtuluş. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. / vara hīzānī: *v.-a* T. varmak, ulaşmak. ; *h.-ı* Far. kötü yola düşmüş oğlanlar, ipneler. (G. 1889/1)

varış: *varış* T. varmak. / var iş: *var* T. var, mevcut. ; *iş* T. iş, maharet. (G. 743/2)

vāridi: *v.+i* Ar. gelen. / var idi: *var* T. var, mevcut. ; *i-di* T. imek eylemi. (G. 1848/2)

vāye: *vāye* Far. nasip, kısmet. / dāye: *dāye* Far. sütnine, dadı. (G. 670/2)

vāyeyi termīm eyle: *bī-v.+yi* Far. nasipsiz, kısmetsiz. ; *termīm* Ar. tamir etme, onarma. ; *eyle-* T. eylemek, yapmak. / vāye yiter mi meyle: *vāye* Far. nasip, kısmet. ; *y.-er* T. yitmek, ulaşmak. ; *mi* T. mi, soru eki. ; *m.+le* Far. şarap. (R. 118)

ve sâ'il: *ve* Ar. ve, atıf vavı. ; *sâ'il* Ar. dilenen, isteyen. / vesâ'il: *vesâ'il* Ar. vesileler, sebepler. (G. 239/1)

vebālī: *v.+lı* Ar. veba hastalığı. / vebālī: *v.+i* Ar. vebal, günah. (G. 2056/1, Mf. 21)

vefā kadem: *vefā* Ar. vefa. ; *kadem* Ar. ayak. / fāka dem: *fāka* Ar. fakirlik, yoksulluk. ; *dem* Far. nefes, soluk. (G. 1959/1)

Vefāyī: *Vefāyī* Ar. Şeyh Ebu Bekr-i Vefāyī. / vefāyī: *v.+yı* Ar. vefa, sadakat. (G. 2084/1)

velā'-i nās: *velā* Ar. sahiplik, sahip olma. ; *nās* Ar. insanlar, halk. / ve lā-înās: *ve* Ar. ve, atıf harfî. ; *lā-înās* Ar. ünsiyetsizlik, yabancılık, ürkme. (Ks. 2/1)

velīde: *v.+e* Ar. bebek, yeni doğmuş çocuk. / velīde: *v.+de* Ar. veli, dost, ermiş kişi. (G. 1451/1)

velīmeleriz: *v.+leriz* Ar. düğün veya başka bir sebeple verilen toplu yemek davet. / velī meleriz: *velī* Ar. fakat. ; *m.-riz* T. melemek, kuzu sesi çıkarmak. (G. 646/1)

velimeye: *v.+ye* Ar. düğün ziyafeti. / velī meye: *velī* Ar. fakat, ancak. ; *m.+e* Far. mey, şarap. (G. 1385/1)

verā: *verā* Ar. âlem, kainat, halk. / verā: *verā* Ar. geri, arka. (G. 1305/1)

Verdise: İbn V.+se Ebü'l-hâris İsâ b. Verdân el Medenî (öl. 160/777) adlı bir kıraat alimi. / verdise: *v.-dise* T. vermek. (G. 1328/1)

verme meyi: *v.-me* T. vermek. ; *m.+i* Far. şarap. / ver memeyi: *ver-* T. vermek. ; *m.+yi* T. meme. / vermemeyi: *v.-memeyi* T. vermek. (R. 110)

verme yedine: *v.-me* T. vermek eylemi. ; *y.+ine* Ar. el. / vermeye dîne: *v.-meye* T. vermek eylemi. ; *d.+e* Ar. din. (G. 1645/1)

verme zāda: *v.-me* T. vermek. ; *z.+a* Ar. azık, gıda. / ver mezāda: *ver-* T. vermek. ; *m.+a* Ar. arttırma yöntemiyle yapılan satış, sokaklarda yapılan satış. (G. 1337/1)

vermesine: *v.+sine* T. vermek eylemi. / verme sine: *v.-me* T. vermek. ; *sine* Far. göğüs, gönül. (Kt. 220/1-2)

vezir: *vezir* Ar. vezir. / ve zir: *ve* Ar. ve bağlacı. ; *zir* Far. aşağı, alt, alçak. (G. 966/2)

virāne: *virāne* Far. viran, yıkık olan. / vir ana: *vir-* T. vermek. ; *ana* T. anne. (R. 589)

vuzūha mā'il: *v.+a* Ar. açık, anlaşılr, aşkar. ; *mā'il* Ar. meyilli, eğilimli. / vuzū hamā'il: *vuzū* Ar. abdest alma. ; *hamā'il* Ar. muskalar. (G. 596/1)

vülāt: *vülāt* Ar. valiler. / vü Lāt: *vü* Ar. ve bağlacının şiirdeki okunuşu. ; *Lāt* Ar. İslām öncesi Mekkeli putperestlerin putlarından biri. (G. 1462/1)

yā daḳāyık: *yā* Far. veya. ; *daḳāyık* Ar. anlaşılması güç ve dikkat isteyen şeyler. / deryāda ḳayık: *d.+da* Far. derya, deniz. ; *ḳayık* T. kayık. (G. 386/2)

yā dānī: *yā* Ar. ey ünlemi. ; *dānī* Ar. alçak, kötü karakterli. / yād anı: *yād* Far. hatırlama. ; *anı* T. onu. / yā dānī: *yā* Far. veya. ; *dānī* Ar. yakın. (R. 290)

yā dede: *yā* Ar. ey ünlemi. ; *dede* T. dede. / yada da: *y.+a* T. yabancı. ; *da* T. de, da bağlacı. (G. 1411/1)

yā dimā: *yā* Far. veya anlamı taşır. ; *dimā* Ar. kanlar. / yād-ı mā: *yād* Far. hatırlama. ; *mā* Ar. su. (G. 1351/1)

yā dişini: *yā* Far. veya. ; *d.+ini* T. diş. / yad işini: *yad* T. yabancı. ; *i.+ini* T. iş, uğraşı. (R. 283)

yā dīvāne: *yā* Ar. ey ünlemi. ; *dīvāne* Far. divane, şaşkın. / yā dīvāna: *yā* Far. veya. ; *d.+a* Ar. divan, makam, yargılanma yeri. (R. 469)

yā ḳanı: *yā* Ar. ey ünlemi. ; *ḳanı* T. hani, nerede. / yaḳanı: *y.+anı* T. yakmak. / yā ḳanı: *yā* Far. veya. ; *ḳ.+ı* T. kan. (R. 269)

yā ḳūt-ı behrem anı: *yā* T. < Far. tereddüt bildiren bir ünlem. ; ḳūt Ar. azık. ; *b.+m* Far. pay, hisse. ; *anı* T. onu. / yāḳūt-ı behremānī: *yāḳūt-ı behremānī* Ar. Far. bir nevi kırmızı yakut. (G. 2017/3)

yā nān: *yā* Far. veya. ; *nān* Far. ekmek. / yanan: *y.-an* T. yanmak. (G. 2139/2)

yā nemi: *yā* Far. veya. ; *n.+i* Far. gözyaşı. / yana mı: *y.-a* T. yanmak. ; *mi* T. mi, soru eki. (Kt. 210/1-2)

yā Rabiz: *yā* Ar. ey ünlemi. ; *R.+ız* [Rabb] Ar. Tanrı, Allah. / yāre biz: *y.+e* Far. sevgili. ; *biz* T. biz, şahıs zamiri. (G. 676/1)

yā Rabī nādīr: *yā Rābī* Ar. ey Rabbim, ey Tanrım anlamında bir dua ifadesi. ; *nādīr* Ar. nadir, ender bulunan. / *yāre bīnādīr*: *y.+e* Far. sevgili. ; *b.+dır* Far. gören. (Ks. 6/1)

yā ribāda: *yā* Far. veya. ; *r.+da* Ar. riba, faiz. / *yār-i bāde*: *yār* Far. dost. ; *bāde* Far. şarap. (G. 566/2)

yā semen: *yā* Far. veya. ; *semen* Ar. şişman. / *yāsemen*: *yāsemen* Far. yasemin çiçeği. (G. 1022/1)

yā şeker: *yā* Far. veya. ; *şeker* Far. şeker. / *yaş eker*: *yaş* T. gözyaşı. ; *e.-er* T. ekmek, toprağa herhangi bir şey ekmek. (G. 500/3)

yā yok: *yā* Far. veya. , *yok* T. yok. / *yay ok*: *yay* T. yay. ; *ok* T. ok. (G. 433/1)

yā zinde: *yā* Far. veya. ; *zinde* Far. diri, hayatta olan. / *yazında*: *y.+ında* T. yaz mevsimi. (R. 31)

yāb ise: *çāre-yāb* Far. çare bulan. ; *ise* T. ise. / *yābise*: *y.+e* Ar. kuru, sert. (Kt. 160/1-2)

yābān: neş'e-*yābān* Ar. Far. neşe bulanlar. / *beyābān*: *beyābān* Far. çöl. (G. 2038/2)

yābende mi: *rızā-yābende* Ar. Far. rıza bulan, onay bulan. ; *mi* T. mi, soru eki. / *yā bendemi*: *yā* Far. veya. ; *b.+mi* Far. bende, köle. (G. 2054/3)

yābı devām: *şafā-y.+ı* Ar. neşeyi bulan. ; *devām* Ar. devam, süreklilik. / *yā bī-devām*: *yā* Far. veya. ; *bī-devām* Far. Ar. devam etmeyen, kesilen. (G. 385/1)

yad eline: *yad* T. yabancı. ; *e.+ine* T. el. / *yā deline*: *yā* Far. veya. ; *d.-ine* T. delmek. (R. 184)

yād: *yād* Far. hatır, hatırlama. / *yad*: *yad* T. yabancı. (G. 1337/5)

yāda girmedi: *y.+a* Far. yad, hatırlama, gönül. ; *g.-medi* T. girmek. / *yad egirmedi*: *yād* T. yad, yabancı. ; *e.-medi* T. ip eğirmek, pamuk veya yünü ip hâline getirmek. (G. 2162/2)

yādgār: *yādgār* Far. hatıra, anı. / *yādgār*: *yādgār* T. < Far. mecazen sevgili. (G. 102/9)

yād-ı gerden: *yād* Far. hatırlama. ; *gerden* Far. boyun. / *yā diğerden*: *yā* Far. veya. ; *d.+den* Far. diğer, öteki. (R. 129)

yād-ı meye: *yād* Ar. hatırlama, anma. ; *m.+e* Far. şarap. / *yā dimeye*: *yā* Far. veya. ; *d.-meye* T. demek, söylemek. (R. 339)

yādı ne: *y.+ı* Far. anma, hatırlama. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / *yā dīne*: *yā* Far. veya. ; *d.+e* Ar. din. (G. 296/2)

yād-ı yār: *yād* Far. anma, hatırlama. ; *yār* Far. sevgili. / *yā* diyār: *yā* Far. veya. ; *diyār* Ar. yurt, memleket. (G. 1063/2)

yādıma seg: *y. +ıma* Far. yad, hatır, hatırlama. ; *seg* Far. köpek. / *yā* dimesek: *yā* Far. veya. ; *d.-mesek* T. demek, söylemek. (R. 114)

yādide: *y. +de* Far. yadetme, anma. / *yā* dide: *yā* Far. veya. ; *dide* Far. göz. (R. 456)

yāfte: *yāfte* Far. yafta, etiket. / *yāfte*: sa'adet-ne-*yāfte* Far. saadet bulmayan, saadet bulmamış. (G. 1350/1)

yağa: *y. +a* T. yağ. / *yağa*: *y. -a* T. yağmak. (G. 1711/3)

yağma: *yağma* T. yağma, talan. / *yağ mā*: *yağ* T. yağ. ; *mā* Ar. su. (R. 173)

yaşam: *y. +m* T. yaka, elbisenin boyun kısmı. / *yaşam*: *y. -am* T. yakmak. (G. 952/1)

yaşam: *y. -am* T. yakmak. / *yaşam*: *y. +m* T. yaka. (G. 2070/3)

yaşar: *y. -ar* T. kına yakmak, boyamak. / *yaşar*: *y. +ar* T. yakmak. (G. 366/1)

yaşar: *y. -ar* T. yakmak. / *yaşar*: *y. -ar* T. kına yakmak, boyamak. (Mf. 33)

yaşısa: *y. -a* T. yakışmak. / *yā* kışa: *yā* Far. karşıtlıklardan her biri için kullanılır. ; *k. +a* T. kış mevsimi. (G. 1288/3)

yaşışıklı: *yaşışıklı* T. yakışıklı. / *yağ* ışıklı: *yağ* T. yakmak, tutuşturmak. ; *ışıklı* T. ışıklı, parlak. (G. 499/1)

yaşin: *yaşin* Ar. yakın, kesin bilgi. / *yaşin*: *yaşin* T. yakın. (G. 495/3)

yamalı: *y. +ı* T. yama. / *yā* mālī: *yā* Far. veya. ; *m. +ı* Ar. mal, varlık. (R. 486)

yana: *y. -a* T. yanmak. / *yana*: *y. +a* T. yan, taraf. (G. 1258/1)

yanan: *y. -an* T. yanmak. / *yā* nān: *yā* Far. veya. ; *nān* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 692/1)

yanınca yer: *y. +ınca* T. yan, kenar. ; *yer* T. yer, mekan. / *yanınca yer*: *y. -ınca* T. yanmak. ; *y. -r* T. yemek, gıdalanmak. (Nz. 19)

yā'-i: *yā'* Ar. ey ünlemi. / *yayı*: *y. +ı* T. yay. (G. 1868/3)

yap rāğ: *yap* T. yapmak. ; *rāğ* Far. dağ eteğindeki yeşillik, bahçe. / *yaprağ*: *yaprağ* [yaprak] T. yaprak. (G. 1867/1)

yār atmışdır: *yār* Far. sevgili. ; *a.-mışdır* T. atmak. / *yaratmışdır*: *y. -mışdır* T. yaratmak, yoktan varetmek. (G. 472/1)

yar: *yar* T. yar, uçurum. / *yār*: *yār* Far. sevgili. (G. 304/5)

yārā: *yārā* Far. ey sevgili anlamında ünlem. / *yārā: yārā* Far. güç, kuvvet. (G. 23/2)

Yaradan bilmez: *Yaradan* T. yaratıcı, Tanrı. ; *b.-mez* T. bilmek, haberdar olmak. / yaradan bilmez: *y.+dan* T. yara. ; *b.-mez* T. kabul etmek, öyle saymak. (G. 717/1)

yaradan yāre: *y.+dan* T. yara. ; *y.+e* Far. sevgili. / yāreden yara: *y.+den* Far. cesaret, yüreklilik. ; *yara* Far. yara. (G. 1764/1)

yaradan: *y.+dan* T. yara. / Yaradan: *Yaradan* T. yaratıcı, Tanrı. (G. 1037/1)

yaradıla: *y.-ıla* T. yaratmak. / yara dile: *yara* T. yara, bere. ; *d.+e* Far. gönül. / yāre dile: *y.+e* Far. sevgili. ; *d.+e* Far. gönül. (R. 488)

yaralıla: *y.+la* T. yaralı. / yār elile: *yār* Far. sevgili. ; *e.+ile* T. el. (G. 595/2)

yaramazdı: *y.+dı* T. yaramaz, haylaz. / yaram azdı: *y.+m* T. yara. ; *a.-dı* T. azmak, haddinden fazla artmak. ; yaramazdı: *y.-amazdı* T. yarmak, parçalamak. (G. 2047/1-2)

yaramı n'eyler: *y.+mı* T. yara. ; *n'* [ne] ne T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / yār emîn eyler: *yār* Far. sevgili. ; *emîn* Ar. güvende olan. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 161/2)

yārānda: *y.+da* Far. yaran, dostlar. / yā rānde: *yā* Far. veya. ; *rānde* Far. sürülmüş, kovulmuş. (R. 581)

yārāniñ: *y.+iñ* Far. yaran, dostlar. / yar aniñ: *yar-* T. yarmak, kırmak. ; *aniñ* T. onun. (G. 847/3)

yarar: *y.-ar* T. yaramak, faydalı olmak. / yarar: *y.-ar* T. yarmak, kırmak. (G. 738/1)

yarar: *y.-r* T. yaraşmak, layık olmak. / yarar: *y.-r* T. yaramak, faydalı gelmek. (Kt. 193/1-2)

yārden yāre: *yār* Far. sevgili. / yardan yara: *yar* T. yar, uçurum. (G. 1659/1)

yardım: *y.-dım* T. yarmak, parçalamak. / yardım: *yardım* T. yardım. (G. 1280/2)

yardımini: *y.+mı* T. yardım. / yardı mini: *y.-dı* T. yarmak. ; *m.+i* T. bin, 1000 sayısı. (G. 2070/1)

yāre cām: *y.+e* Far. sevgili. ; *cām* Far. kadeh. / yā recām: *yā* Far. veya. ; *r.+m* Ar. rica, yalvarma. (G. 1439/1)

yāre sen: *y.+e* Far. yar, sevgili. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. / yā resen: *yā* Far. veya. ; *resen* Ar. yular. (G. 1778/2)

yāre sīb ile: *y.+e* Far. sevgili. ; *sīb* Far. elma meyvesi. ; *ile* T. ile bağlacı. / yarası bile: *y.+sı* T. yara. ; *bile* T. bile, beraber. (Kt. 63/1-2)

yāre sīne: *y.+e* Far. sevgili. ; *sīne* Far. sine, göğüs. / yarasına: *y.+sina* T. yara. (Kt. 220/1-2)

yāre: *y.+e* Far. sevgili. / yara: *yara* T. yara. (G. 1772/11)

yarı: *yarı* T. yarı, yarım. / yāri: *y.+i* Far. sevgili. (G. 326/1, R. 13, R. 201)

yarına: *y.+a* T. yarın, ahiret. / yarı ne: *yarı* T. yarı, yarım. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / yāri ne: *y.+i* Far. sevgili. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (R. 13)

yār-i māl: *yār* Far. dost. ; *māl* Ar. mal, varlık. / yā rimāl: *yā* Far. veya. ; *rimāl* Ar. kül. (G. 506/1)

yāri: *y.+ı* Far. dost, yardımcı, sevgili. / yarı: *yarı* T. yarı, tam olmayan. (G. 1825/5)

yārinde: *y.+inde* Far. sevgili. / ya rinde: *ya* T. şaşkınlık belirten bir ifade. / yarın da: *yarın* T. yarın. ; *de* T. de, da bağlacı. (R. 25)

yārinde: *y.+inde* Far. sevgili. / yarın da: *yarın* T. yarın. ; *da* T. de, da bağlacı. (R. 233)

yāsemen: *yāsemen* Far. yasemin. / yāsa men: *y.+a* Ar. yas, matem. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 912/4, G. 1923/1)

yāsemenzār: *yāsemenzār* Far. yaseminlik, yasemin çiçeği dikili alan. / yāsa men zār: *y.+a* T. < Ar. yas, üzüntü. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. ; *zār* Far. acılı, dertli. (Mf. 37)

yāsemīn: *yāsemīn* Far. yasemin. / yās emīn: *yās* Ar. yas, matem. ; *emīn* Ar. emin, güvende olan. (G. 423/2)

yaş: *yaş* T. çiş, altını ıslatma. / yaş: *yaş* T. yaş, ömür. (G. 1412/5)

yaş: *yaş* T. gözyaşı. / yaş: *yaş* T. ıslaklık. / yaş: *yaş* T. ömür, sene, yaş. (R. 75)

yaş: *yaş* T. yaş, ömür. / yaş: *yaş* T. gözyaşı. (G. 230/5)

yaşamış: *y.+ı* T. yaşamış, yaşam sürmüş. / şām işi: *şām* Far. akşam, gece. ; *i.+i* T. iş, uğraşı. (Mf. 14)

yaşamış: *y.-mışı* T. yaşamak. / Şām işi: *Şām* Ar. Suriye’de bir kent. ; *i.+i* T. iş, uğraş. (G. 1812/1)

yatakalma: *y.-ma* T. yatakalma, uyuyup kalmak. / yatak alma: *yatak* Far. yatak, döşek. ; *a.-ma* T. almak. (Mf. 84)

yāver: *yāver* Far. yardımcı. / *ya ver*: *ya* T. onaylama ve kabul etme duygusunu belirten bir ünlem. ; *ver*- T. vermek, bir şeyden vazgeçmek. (G. 116/2)

yayan: *yayan* T. yayan, binici olmayan. / *yā yan*: *yā* Far. veya. ; *yan*- T. yanmak. (R. 60)

yayar: *y.-ar* T. yaymak. / *yā yar*: *yā* Far. veya. ; *yar*- T. yarmak. (R. 570)

yazanı: *y.-anı* T. yazmak. / *yā zānī*: *yā* Ar. ey ünlemi. ; *zānī* Ar. zina eden erkek. (R. 64)

yazım: *yazı* T. yazı. / *yazım*: *y.+ım* T. yaz mevsimi. (G. 957/3)

ye de git: *ye*- T. yemek. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *git*- T. gitmek. / *yede git*: *y.-e* T. yedmek, hayvanı yularından tutup gitmek. ; *git*- T. gitmek. / *yedek it*: *yedek* T. yedek veya yular. ; *it*- T. etmek. (R. 420)

yede ki: *y.+e* Ar. el. ; *ki* Far. ki bağlacı. / *yedegi*: *y.+i* T. yedek. (G. 2036/1)

yedeyn: *yedeyn* Ar. eller, her iki el. / *ya deyn*: *ya* [yā] Far. veya. ; *deyn* Ar. borç. (G. 1763/1)

yedi nār: *y.-di* T. herhangi bir şey yemek. ; *nār* Far. nar meyvesi. / *ya dīnār*: *ya* [yā] Far. evet anlamında olumluluk bildirir. ; *dīnār* Ar. dinar, para. (G. 2008/1)

yed-i yār: *yed* Ar. el. ; *yār* Far. sevgili. / *ya diyār*: *ya* [yā] Far. veya. ; *diyār* Ar. yerleşme yerleri, memleket. (G. 2129/1)

yedi: *y.-di* T. herhangi bir şey yemek. / *yedi*: *y.+i* Ar. el. (G. 1945/4)

yek: *yek* Far. 1 sayısı. / *yeg*: *yeg* T. yeğ, iyi. (G. 2060/3)

yektā bende: *yektā* Far. biricik, yegane. ; *b.+de* T. ben, şahıs zamiri. / *tābende*: *tābende* Far. parlayan, parlak. / *tā bende*: *tā* Far. ta bağlacı. ; *bende* Far. köle, kul. (R. 237)

yeleklendi: *y.-ndi* T. okun kuyruğuna tüy takmak. / *yel eklendi*: *yel* T. rüzgar, yel. ; *e.-ndi* T. eklemek, ilave etmek. (G. 2185/1)

yelkeni sāye: *y.+i* T. yelken. ; *sāye* Far. gölge. / *yel kenīsāya*: *yel* T. yel, rüzgar. ; *k.+ya* Ar. kilise. (G. 1519/1)

yelpazede: *y.+de* T. yelpaze. / *yel pā-zede*: *yel* Far. pehlivan, yiğit. ; *pā-zede* Far. ayak altında ezilmiş, çiğnenmiş. (G. 1644/1)

yem ek: *yem* T. yem, avlanacak kuşların önüne atılan yiyecek. ; *ek*- T. ekmek, serpmek. / *yemek*: *yemek* T. yemek eylemi. (G. 870/5)

yemeniñ: *y.+niñ* T. yemek eylemi. / *Yemeniñ*: *Y.+iñ* Ar. Yemen. (G. 815/1)

yemîn: *yemîn* Ar. sağ taraf. / yemîn: *yemîn* Ar. yemin, and. (G. 495/5)

yemine Mānî: *y.+ine* Ar. deniz. ; *Mānî* Far. meşhur Çinli resam. / yem-i nem anı: *yem* Ar. deniz. ; *nem* Far. nem, ıslaklık. ; *anı* T. onu. (G. 2017/4)

yemîne: *y.+e* Ar. yemin, and. / yemîne: *y.+e* Ar. sağ taraf. / yemine: *y.+ine* T. yem, gıda, azık. (R. 141)

yemiş: *yemiş* T. yemiş, meyve. / yemiş: *y.-miş* T. yemek, gıdalanmak. (G. 564, Mf. 4)

yem-nem: *yem-nem* Far. deniz kadar nemli olan, nemi deniz gibi çok olan. / yem nem: *yem* Ar. deniz. ; *nem* Far. nem, ıslaklık, gözyaşı. (G. 1050/1)

yer likāya: *yer* T. yer, mekan. ; *l.+ya* Ar. yüz, çehre. / yerli kıya: yerli kıya T. yerli, mahalli kıya, taş. (G. 184/1)

yer: *y.-r* T. yemek, gıdalanmak. / yer: yer T. yer, imkan, olanak. (G. 778/1)

yer: *y.-r* T. yemek, gıdalanmak. / yer: yer T. yer, yeryüzü. (G. 1018/2)

yer: yer T. yer, mekan. / yer: *y.-r* T. yemek, gıdalanmak. (G. 116/3)

yerde gider: *yerde git-* T. çok olmak, taşmak. / yer de gider: *y.-r* T. yemek, gıdalanmak. ; *de* T. de, da bağlacı. ; *g.-er* T. gitmek. (G. 237/1)

yere: *y.-e* T. yermek, eleştirmek. / yere: *y.+e* T. yer, mekan. (G. 1205/1)

yeri n'eyler: *y.+i* T. yer, mekan. ; *n'* [ne] ne T. ne, soru zamiri. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. / yerin eyler: *y.+in* T. yer, mekan. ; *e.-r* T. eylemek, yapmak. (G. 161/5)

yerine: *y.+ine* T. yer, konum. / yeri ne: *y.+i* T. yer, gereklilik. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1756/1)

yerine: *y.+ne* hakkeden, lâıyık olan. / yeri ne: *y.+i* T. yer, gereklilik. ; *ne* T. ne, soru zamiri. / yerine: *y.+ine* T. uygun yer. / yerine: *y.-e* T. yerinmek, kendi kendini ayıplamak. (Nz. 25)

yesîr: *yesîr* Ar. kolay. / ya sîr: *ya* Far. iki seçenekten birinin tercihinde kullanılır. ; *sîr* Far. tok. (G. 1561/1)

yeter gendîde: *y.-er* T. yetmek, kâfi gelmek eylemi. ; *gendîde* Far. kokmuş. / yeterken dîde: *yeterken* T. yeter iken. ; *dîde* Far. göz. (G. 1615/2)

yeter: *y.-er* T. yetmek, kâfi gelmek. / yeter: *y.-er* T. yetişmek, ulaşmak. (G. 2002/1)

yı hûda: *-yı* Far. izafet harfi. ; *h.+da* Ar. teklik 3. şahıs zamiri, Allah'ı anma için kullanılır. / Yehûda: *Y.+a* Ar. Yahudi. (G. 1376/3)

yılancasına: *y.+casına* T. yılan. / yalancasına: *y.+casına* T. yalan. (G. 1245/1)

yıldır: *yıldır*- T. yıldırım, usandırmak. / yıldır: *y.+dır* T. yıl, sene. (Mf. 120)

yok selām: *yok* T. yok. ; *selām* Ar. selam. / yoksa lām: *y.+sa* T. yok. ; *lām* Ar. Arap alfabesinde bir harf. (G. 1627/2)

yokış: *yokış* T. yokuş. / yok iş: *yok* T. yok. ; *iş* T. iş, uğraş. (G. 2005/1)

yol ara: *yol* T. yol, çare. ; *ara*- T. aramak. / yulara: *y.+a* T. yular, hayvanın boynuna takılan ip. / yolara: *y.-ara* T. yolmak, kökünden söküp çıkarmak. (R. 473)

yol: *yol* T. yol, çare. / yol: *yol*- T. yolmak. (R. 473)

yol: *yol* T. yol, izin. / yol: *yol* T. yol. ; yol: *yol*- T. yolmak. (G. 893/1-2)

yoldaşlar: *y.+lar* T. yoldaş, aynı yolda yürüyenler. / yol daşlar: *yol* T. yol. ; *d.-r* T. taşlamak, taş atmak. (G. 230/2)

yonan: *y.-an* T. yontmak, kalemin ucunu yazıya elverişli hâle getirmek. / yunan: *y.-an* T. yıkanmak. (G. 1854/3)

yu kararı: *yu*- T. yıkamak. ; *karı* T. karı, evlilik yaşamış kadın. / yok arı: *yok* T. yok. ; *arı* T. arı. (G. 1085/1)

yu nân-ı: *yu*- T. yumak, yıkamak. ; *nân* Far. ekmek. / Yūnānī: *Yūnānī* Ar. Yunanlı. (G. 2106/6)

yufkalana: *y.-ana* T. yufkalmak, incelmek, zayıflamak. / yuf kalana: *yuf* T. yuf, yuhalama ifadesi. ; *ķ.-ana* T. kalmak. (R. 402)

yufkaldı: *y.-dı* T. yufkalmak (yufka isminden), incelmek, azalmak. / yuf kaldı: *yuf* T. yuf, hayıflanma ifadesi. ; *ķ.-dı* T. kalmak. (G. 2107/1)

yu kararı: *yukarı* T. yukarı. / yu kararı: *yu*- T. yumak, yıkamak. ; *karı* T. kadın, evli kadın. (G. 1007/1)

yun arı: *yun*- T. yunmak, yıkanmak. ; *arı* T. arı, temiz. / yu nārı: *yu*- T. yıkamak. ; *n.+ı* T. ateş. / yonarı: *y.-arı* T. yontmak. (R. 474)

Yūnānīñ: *Y.+ıñ* Lt. Yunan, Yunanistan. / yu nānīñ: *yu*- T. yumak, yıkamak. ; *n.+ıñ* Far. ekmek, hamurdan yapılan temel gıda. (G. 818/3)

Yūsuf: *Y.+la* Ar. Yusuf peygamber. / yu sifle: *yu*- T. yıkamak. ; *sifle* Ar. alçak, bayağı, kötü tabiatlı. (Kt. 175/1-2)

yüce sed: *yüce* T. büyük. ; *sed* [sedd] Ar. set, Çin seddi. / yu cesed: *yu*- T. yumak, yıkamak. ; *cesedi* Ar. ceset, ölü beden. (G. 1945/3)

yüceledi: *y.-di* T. yücelmek, yükseltmek. / *yu* celedi: *yu-* T. yumak, yıkamak. ; *c.+i* Ar. sağlamlık. (G. 1945/2)

yükseg: *yükseg* [yüksek] T. yüksek, yukarıda olan. / yük seg: *yük* T. yük. ; *seg* Far. köpek, it. (Kt. 53/1-2)

yüz ağ: *yüz* T. yüz, çehre. ; *ağ* T. temiz, beyaz. / *yu* zāğ: *yu-* T. yıkamak. ; *zāğ* Far. karga. (G. 1902/2)

yüz debîr: *yüz* T. 100 sayısı. ; *debîr* Far. yazı yazan, münşi, hoca. / yüzde bir: *y.+de* T. 100 sayısı. ; *bîr* T. 1 sayısı. (G. 966/1)

yüz: *yüz* T. yüz, çehre. / yüz: *yüz* T. 100 sayısı. (G. 283/3, R. 75)

yüzer: *y.-er* T. yüzmek, kulaç atmak. / yüzer: *yüzer* T. 100 sayısınca, yüzer yüzer. / *yu* zer: *yu-* T. yıkamak. ; zer Far. altın. / yüz er: *yüz* T. 100 sayı sıfatı. ; *er* Far. er, yiğit, kişi. (Nz. 12)

zā idi: fitne-*zā* Ar. Far. fitne doğuran, fitneye yolaçan. ; *i.-di* T. imek. / *zā* 'idi: *z.+i* Ar. artan, çoğalan. (G. 2004/2)

zānî: *zānî* Ar. zina eden erkek. / mîzānî: *m.+ı* Ar. mizan, terazi. (G. 2140/2)

zār: *zār* Far. hor, hakir. / zār: *zār* Far. ağlatıp sızlama. (G. 1430/2)

zebād: *zebād* Ar. kalemis yağı, güzel koku. / zebād: *zebād* Ar. misk kedisi. (G. 1195/1)

zebān: *zebān* Far. dil. / zebānî: *zebānî* Ar. cehennemde görevli melek. (G. 1959/5)

zebānesi nem: *z.+si* Far. alev dili. ; *nem* Far. ıslaklık, nem. / sinem: *s.+m* Far. sine, göğüs. (G. 1466/2)

zebānî: *z.+ı* Far. dil. / zebānî: *zebānî* Ar. cehennemde görevli melek. (G. 536/2)

zeber-ced: *zeber-ced* [zedd] Far. Ar. soyluluk, üstün bir soya sahip olmak. / zeberced: *zeberced* Ar. değerli bir taş. (G. 861/1)

zehreledir: *z.-dir* [zehre] T. < Far. zehrelemek, yüreklendirmek. / zehr eledir: *zehr* Far. zehir. ; *e.-dir* T. elemek. (G. 419/1)

zehr-i çemen: *zehr* Ar. çiçek. ; *çemen* Far. çimenlik, çayır yeri. / zehr içe men: *zehr* Far. zehir. ; *i.-e* T. içmek. ; *men* T. ben, şahıs zamiri. (G. 1281/2)

zenbāka düşme: *z.+a* Ar. zanbak. ; *d.-me* T. düşmek, tutulmak, kapılmak. / zen bakadüşme: *zen* Far. kadın. ; *b.-me* T. bakadüşmek, bakakalmak. (G. 1705/1, Mf. 12)

zenbākşa: *z.+sa* Ar. zanbak. / zen bākşa: *zen* Far. kadın. ; *b.-sa* T. bakmak. (R. 212)

- zenbîle: *z.+e* Ar. zenbil. / zen bile: *zen* Far. kadın. ; *bile* T. bile, beraber. (G. 1478/1)
- zenbūrî: *zenbūrî* Ar. arıya ait. / zen borî: *zen* Far. kadın. ; *borî* T. boru, üflemeli bir musikî aleti. (R. 72)
- zencî re: *zencî* Ar. zenci, siyah tenli. ; *re* [reh] Far. yol. / zencîre: *z.+e* Far. zincir. (G. 1547/1)
- zencî resen: *zencî* Far. zenci, kara tenli. ; *resen* Ar. yular. / zencîre sen: *z.+e* Far. zincir. ; *sen* T. sen, şahıs zamiri. (R. 574)
- zengîde: *z.+de* Far. zenci, kara, esmer. / zen gide: *zen* Far. kadın. ; *g.-e* T. gitmek. (G. 2197/1)
- zengine: *z.+e* T. zengin, varlıklı. / zen gine: *zen* Far. kadın. ; *gine* T. yine, tekrar. / zengî ne: *zengî* Far. zenci, kara. ; *ne* T. ne, soru zamiri. (G. 1382/2-3)
- zer kâmerde: *zer* Far. altın. ; *k.+de* Ar. kamer, ay. / zerka merde: *z.+a* Ar. riya, gösteriş. ; *m.+e* Far. adam, kişi. (Kt. 22/1-2)
- zerdeyi: *z.+yi* Far. safran, pirinç ve şekerle yapılan bir tatlı. / zer deyi: *zer* Far. altın. ; *deyi* [deyü] T. diyerek. (G. 2002/1)
- zevc: *zevc* Ar. koca. / zevc: *zevc* Ar. çift, karı koca. (G. 1363/5)
- zevrağ-ı tām: *zevrağ* Ar. kayık, sandal. ; *tām* Ar. tam, eksiksiz. / zevr-i katām: *zevr* Ar. ziyaretçi, öncü. ; *katām* Ar. siyah toz. (G. 1980/4)
- zeytûn: *zeytûn* Ar. zeytin. / zeyt un: *zeyt* Ar. zeytin yağı. ; *un* T. un, öğütülmüş tahıl. (R. 307)
- zibā-ferîde: *zibā-ferîde* Far. Ar. kıymeti güzel olan, değerli. / nāb āferîde: *gevher-i nāb* Far. saf ve halis cevher. ; *āferîde* Far. yaratılmış. (G. 294/2)
- zibā-yı dībāya: *zibā* Far. süs, bezek. ; *d.+ya* Far. ipek kumaş. / zibā idi baya: *zibā* Far. süs, bezek. ; *i-di* T. imek eylemi. ; *b.+a* T. bay, zengin kişi. (G. 1535/2)
- zibāyı: *z.+yı* Far. güzel, süslü. / zib ayı: *pür-zib* Far. çok süslenmiş. ; *a.+ı* T. ay. (G. 1853/1)
- ziḥām: *ziḥām* Ar. kalabalık. / ziḥām: *ziḥām* Ar. darlık. (G. 214/1)
- zilālî: *zilālî* Ar. düğümlü. / zülālî: *z.+ı* Ar. saf, berrak, temiz. (G. 2056/2)
- zi-nā: *zi-nā-dānî* Far. bilmezlikten, cahillikten. / zinā: *zinā* Ar. zina, evlilik dışı cinsel ilişki. (G. 9/5)
- zināda: *z.+da* Ar. zina, nikahsız cinsel ilişki. / zināda: *z.+a* Ar. bilekler. (G. 1242/1)

zi-nā-dānī: *zi-nā-dānī* Far. bilmeden, cahillikten. / zinā-dānī: *zinā-dānī* Ar. Far. zinacılık, zina ile uğraşma, zinadan anlama. (G. 2163/4)

zindīkān: *zindīkān* Ar. Far. zındıklar, inançsızlar. / zendi kan: *z.+i* Ar. dirsek kemiği. ; *kan* T. kan. (G. 1749/1)

ziyād eyle: *ziyād* Ar. fazla, çok. ; *e.-le* T. eylemek eylemi. / ziyādeyle: *z.+yle* Ar. ziyade, fazla. (G. 1623/1)

ziyāfetile: *z.+ile* Ar. misafir ağırlama. / ziyā fetīle: *ziyā* Ar. ziya, ışık. ; *fetīle* Ar. lamba fitili. (G. 165/1)

ziyā'ında: *z.+ında* Ar. telef olma, mahfolma. / ziyā 'inde: *ziyā* Ar. nur, ışık. ; *'i.+e* Ar. bir kimsenin yanı, makamı, huzuru. (G. 1658/2)

zūr-āzmā: *zūr-āzmā* Far. gücü deneyen, sınavan. / zūr az mā: *zūr* Far. güç, zor. ; *az* T. az. ; *mā* Ar. su. (G. 10/1)

zū'l-fikārī: *zū'l-fikārī* Ar. Hz. Ali'nin kılıcına ait olan. / zūlf-i karı: *zūlf* Far. saç, saç lülesi. ; *karı* T. karı, evlenmiş kadın. (G. 397/2)

SONUÇ

“Halepli Edîb Dîvânı (İnceleme-Tenkitli Metin-Cinaslar Sözlüğü)” adlı bu tez, XVIII. yüzyıl Divan şairi Halepli Edîb ve onun Divanını konu almaktadır.

Yapılan araştırmada şairin dönemin bibliyografik kaynaklarında hiç yer almadığı, bazı son dönem kaynaklarında ise yine Halep asıllı ve Edîb mahlaslı, fakat XVII. yüzyılda yaşamış olan başka bir şairle karıştırıldığı görülmüştür. Çalışmamıza konu olan Edîb’in, kaynaklarda yer almayan ve hayatı hakkında herhangi bir bilgi bulunmayan bir şair olduğunu ilk defa Sadeddin Nüzhet Ergun söylemiş, fakat o da şairin Halepli olduğu konusunda tereddüt göstermiştir. Divanda Haleb’in sık sık gündeme getirilmesi, daha da önemlisi şairin çok açık şekilde Haleb’i vatan olarak anması bu tereddütlerin yersiz olduğunu ortaya koymaktadır. Divandaki tarihlerin sonuncusu olan 1161 tarihi, Bağdatlı İsmail Paşa’nın “Dîvânü’l-Edîb” madde başıyla verdiği bir künyede yer alan 1161 ölüm tarihiyle örtüşmektedir. Aynı kaynakta şairin adı Abdullah, memleketi ise Halep olarak verilmektedir. Başka bir veri tarafından aksi ortaya konulmadıkça bu verilerden hareketle Halepli Edîb’in adını Abdullah, ölüm tarihini ise 1161/1748 olarak kabul etmek durumundayız.

Halepli Edîb’in bilinen tek müstakil eseri Divanıdır. Divan nüshalarında şairin bazı kısa mensur yazıları da yer almaktadır. Bu mensur yazılar, çalışmamızın ilgili bölümünde kısaca tanıtılmıştır.

Halepli Edîb Dîvânı’nın üç nüshası vardır. Her üç nüshası da İstanbul kütüphanelerinde yer alan eser, Divan şiirinin en hacimli Divanlarından biridir. Yazdığı 2197 gazeliyle Edîb, edebiyatımızda Edirneli Nazmî ve Muhibbî’den sonra en fazla gazel yazan şairdir. 627 rubâîsiyle de Azmî-zâde Hâletî’yi geride bırakmıştır. Şairin kıt’a, nazm, musammat, müfret, lügaz, muamma ve tarihleri de önemli bir yekûn tutmaktadır. Divanda sadece 16 kaside bulunmaktadır. Bu kasidelerin tamamında hikemî konular ele alınmıştır. Edîb’in klâsik kaside özelliği taşıyan hiçbir şiiri yoktur. Kaside yazmaya soğuk baktığını da çeşitli bağlamlarda dile getiren şair hiç kimseye methiye yazmamıştır.

Halepli Edîb, dönemin bibliyografik kaynaklarında adı geçmemekle birlikte birçok özelliğiyle öne çıkan, hatta devrin önde gelen şairleriyle beraber anılmayı hak eden önemli bir şairdir. Divan şiirinin özellikle kuruluş dönemlerinde bazı şairlerin ilgi duyduğu cinas sanatını kendi üslûbunun belirleyici ve ayırt edici bir unsuru hâline getiren Edîb, başka hiçbir şairde görülmemiş bir oranda cinas yapmaktadır. Arap, Fars ve Türk şairlerini tekrara düşmek ve intihâle başvurmakla suçlayan Edîb, zorluğundan dolayı hiç kimse tarafından tercih edilmeyen “cinas-ı tâm” yoluna girdiğini ve bu yoldaki başarısı nedeniyle kendi şiirinin insanlığın tacı hâline geldiğini iddia etmektedir. Çalışmamızın “Cinaslar Sözlüğü” bölümünden de anlaşılacağı üzere, şairin çok zengin bir dil malzemesi ve bu malzemeyi cinas yaparken kullanacağı kıvrak bir dil zekâsı vardır. Cinasta yapılanın tam tersini yapmak anlamına gelen aynı beyitte “eşanlamlı” sözcükler kullanma sanatının da Divanda çok fazla bir yekûn tutması şairin cinas sanatı üzerinde ne kadar çok yoğunlaştığını gösterdiği gibi, aynı zamanda onun dil malzemesiyle oynamaktan özel bir haz duyduğunu da göstermektedir.

Edîb’in üslûbunda en belirleyici özellik cinastır. Cinaslı kafiye kullanmaya aşırı bir düşkünlüğü olan şair hemen her nazım şeklinde bu cinaslı kafiyele başvurur. 2197 gazelin 1815’inde matla beyitleri cinaslı kafiyele yazılmıştır. Bu gazelerde cinaslı kafiyele, “musarra” beyitler şeklinde bazen ikinci, üçüncü, dördüncü beyitlere kadar sarkabilmekte, bazen de gazelin bütün beyitlerini kaplamaktadır. Şair, kafiye dışında da sık sık cinasa başvurur. Hazırladığımız “Cinaslar Sözlüğü”nün 3650’nin üzerinde madde başı içerdiği göz önüne alındığında Halepli Edîb’in cinas yapmaya ne kadar düşkün ve sözcüklerle oynamaktan ne kadar çok zevk alan bir şair olduğu kolaylıkla görülmektedir.

Şairin kullanmış olduğu şiir dili de Divan şiiri geleneği içinde yeni ve farklı bir dildir. Eskilerin “gayr-ı me’nûs” dediği, gelenek içinde pek kullanılmamış olan Arapça ve Farsça sözcükler Halepli Edîb’in şiirinde çok büyük bir yekûn tutmaktadır. Edîb, eski tabirleri kullanma yolunu terk ederek kalemini yeni sözler söyleme yoluna koyduğunu söylemektedir. Bu “gayr-ı me’nûs” sözcükler şairin diline anlaşılması güç ve külfetli bir özellik vermektedir. Bu dilin oluşmasında şairin

Arap ve Fars dillerine hâkim olmasının yanı sıra cinas sanatının da çok büyük etkisi vardır. Yeni mazmun için yeni sözcükler kullanma olarak özetlenebilecek Sebk-i Hindî özelliğinin de bu dilin oluşmasında önemli bir katkısı olmuştur.

Halepli Edîb, dönemin Fars ve Türk edebiyatlarında hâkim bir üslûp olan Sebk-i Hindî'nin Divan edebiyatındaki en önemli temsilcilerinden biridir. O, özellikle Sâ'ib-i Tebrîzî'nin yolundan giderek kendi şiirinin muhtevasını büyük oranda hikemî tarza hasretmiş, beyit yapısına hâkim olan "muâdele" yapısı ve aynı beyit yapısı içinde söylediği yüzlerce berceste mısraıyla bu yolda büyük bir başarı göstermiştir. Halepli Edîb'in şiirlerinde sıklıkla karşımıza çıkan "duyu karışıklığı" (hiss-âmîzî, synaesthesia) özelliği gösteren ifadeler, paradoksal tasvirler (paradoxical image) ve bu dönemde şairlerin yeni mazmûnlara ulaşmak için çokça başvurduğu "izâfet-i itibârîler" de Sebk-i Hindî'nin Bîdil-i Dihlevî tarafından temsil edilen diğer koluna ait özelliklerdir. Hatta farklı duyuları aynı kavramda bir araya getirmeye paralel olarak farklı duyu organlarını da aynı kavramda birleştirerek yeni bir kavrama ulaştığı için Edîb'in duyu karışıklığı konusunda Bîdil'den çok daha başarılı olduğu dahi söylenebilir. Sebk-i Hindî özelliklerini bu kadar yoğun yansıtmı bakımından Halepli Edîb'in diğer Sebk-i Hindî temsilcisi Divan şairleri içinde ayrı bir yeri vardır. Fakat şairin dilinin çok ağır ve külfetli bir dil olması bu özelliklerin öne çıkmasını çok ciddi olarak engellemektedir.

Halepli Edîb, şiirlerinde hikmet ve sosyal eleştiriye çok fazla yer veren bir şairdir. Gazel, kıt'a ve nazmlarda şiirlerin % 50'den fazlası bu konularda yazılmış şiirlerdir. Rintlik ve aşk da onun şiirinde önemli bir yer tutmaktadır. Fakat bu şiirlerde de bazen hikemî bir anlatımın tercih edildiği görülmektedir. Şair, çoğunlukla rint-zahit çatışması bağlamında zahit ve onunla aynı grupta yer alan diğer tiplere yönelik sataşmalarında, bazen de sosyal eleştiri bağlamında toplumda etkinlik sahibi değişik kesimlere yönelttiği eleştirilerinde son derece müstehcen ve genel ahlâka aykırı bir hiciv dili kullanmaktadır. Bu müstehcen ve genel ahlâka aykırı dilin oluşmasında şairin güçlü hicivciliğinin yanı sıra onun cinas sanatına olan aşırı düşkünlüğünün de büyük payı vardır. Cinasin uygun zemin oluşturduğu yerlerde şair hiç çekinmeden argo ve kaba sözcük ve ifadeler kullanabilmektedir.

Edîb'in şiirlerinde hikemî konulara ve sosyal eleştiriye çok fazla yer vermesi, onun Divan şiirinde hikemî tarzın kurucusu olan Nâbî'nin takipçilerinden olup olmadığı sorusunu da gündeme getirmektedir. O, Nâbî'ye karşı ilgisiz bir şair değildir. Nâbî'nin üç gazelini tahmis etmiş olması şairin ona karşı ilgisiz kalmadığını göstermektedir. Fakat bu, Halepli Edîb'in Nâbî takipçilerinden sayılması için yeterli bir veri değildir. Çünkü Edîb'in gerek şiir dili gerekse şiirlerinde çok yoğun olarak yer alan Sebk-i Hindî özellikleri Nâbî'nin üslûbuyla pek örtüşmemektedir. Şairin Nâbî'ye yönelik eleştirileri de vardır. Halepli Edîb, Nâbî'yi nazım ve nesirde tekrara düşmek, söylediğini tekrarlayıp durmakla eleştirmektedir. Şaire göre Nâbî'nin kumaşı "Hindî" değil "Urfevî"dir; üslûbu ise sâdedir.

Sonuç olarak Halepli Edîb, gerek kullandığı şiir dili ve cinas yapma özelliği gerekse Sebk-i Hindî'nin hem Sâ'ib-i Tebrîzî hem de Bîdil-i Dihlevî kollarına ait üslûp özelliklerini çok yoğun olarak yansıtmaları bakımından Divan şiirinin "son klâsik dönem"indeki önemli şairlerle beraber anılmayı hak eden, farklı ve özgün olmayı başaran bir şairdir.

KAYNAKLAR

- ABDULKADİROĞLU, Abdulkerim (1999). *İsmail Belîğ Nuhbetü'l-Âsâr li-Zeyli Zübdeti'l-Eş'âr*, Ankara, AKM Yayınları.
- AFÎFÎ, Rahîm (1372). *Ferheng-nâme-i Şi'rî*, 3 C., Tehrân.
- Ahmet Cevdet Paşa (2000). *Belâgat-ı Osmâniye*, (haz. T. Karabey, M. Atalay), Ankara, Akçağ Yayınları.
- AKKUŞ, Mehmet (1995). “Şâir Hatîbî ve Tezkire-i Şu'arâ-yı Bağdâd'ı”, *Belleten (TTK)*, C. LIX, S. 226, Ankara, s. 621-642.
- AKÜN, Ömer Faruk (1994). “Divan Edebiyatı” maddesi, *TDVİA*, C. 9, İstanbul.
- ALPARSLAN, Ali (1988). *Şeyh Galib*, Ankara, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.
- ALPASLAN, Ali (2000). *Kadı Burhaneddin Divanı'ndan Seçmeler*, 2. baskı, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.
- AMÎD, Hasan (1361). *Ferheng-i Amîd*, Tehrân.
- ANKARAVÎ, İsmail (1996). *Minhâcu'l-Fukara*, (haz.: S. Ekinici), İstanbul, İnsan Yayınları.
- ARI, Ahmet (2003). *Şeyh Galib Divanı'nda Aşk*, Isparta, Fakülte Kitabevi.
- ARSLAN, M., İ. H. Aksoyak (1994). *Haşmet Külliyyâtı*, Sivas.
- ATEŞ, Ahmed (1942). “Metin Tenkidi Hakkında.”, *Türkiyat Mecmuası*, VII-VIII/I, s. 253-267.
- AYDEMİR, Yaşar, H. Çeltik (2003). “Gazelde Cinaslı Çift Redif Kullanımı”, *İlmî Araştırmalar Dil ve Edebiyat İncelemeleri*, Güz S. 16, İstanbul, s. 7-17.

- AYVANSARÂYÎ, Hâfız Hüseyin (1978). *Vefeyât-ı Selâtîn ve Meşâhîr-i Ricâl*, İstanbul, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- AYVAZOĞLU, Beşir (2002). *Aşk Estetiği*, 7 baskı, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- Bağdatlı İsmail Paşa (1945-1947). *İzâhü'l-Meknûn fî'z-Zeyli alâ Keşfi'z-Zünûn*, 2 C., (Tashihi: Muallim Kilisli Rıfat Bilge), İstanbul, MEB Yayınları.
- BANARLI, Nihad Sami (1997). *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*, 2 C., Ankara, MEB Yayınları.
- BEHİŞTÎ, Muhammed (1371). *Ferheng-i Sabâ*, Tehrân.
- BİLGEGİL, M. Kaya (1989). *Edebiyat Bilgi ve Teorileri (Belagât)*, İstanbul, Enderun Kitabevi.
- BİLKAN, Ali Fuat (1997). *Nâbî Dîvânı*, 2 C., Ankara, MEB Yayınları.
- (2000). *Türk Edebiyatında Mu'ammâ*, Ankara, Akçağ Yayınları.
- Bursalı Mehmed Tahir (1333). *Osmanlı Müellifleri*, İstanbul.
- CANIM, Rıdvan (2000). *Latîf Tezkiretü's-Şu'arâ ve Tabsiratü'n-Nuzamâ*, Ankara, AKM Yayınları.
- CENGİZ, Halil Erdoğan (1986). "Divan Şiirinde Musammatlar", *Türk Dili Aylık Dil Dergisi Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)*, S. 415-417, s. 291-329.
- CHENEB, Moh. Ben (1979). "Tecnîs" maddesi, *İslâm Ansiklopedisi*, C. 12/1, İstanbul, MEB Yayınları, s. 103-106.
- CÖGENLİ, M. Sadi (1993). *Arapça Deyimler Sözlüğü*, Erzurum, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- ÇAVUŞOĞLU, Mehmed (1971). *Necâtî Bey Divanının Tahlili*, İstanbul, MEB Yayınları.

----- (1986). "Divan Şiiri", *Türk Dili Aylık Dil Dergisi Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)*, S. 415-417, s. 1-16.

ÇELTİK, Halil (1988). "18. Yüzyıl Tezkirelerindeki Divan Şairleri.", *Journal of Turkish Studies*, C. XXII, s. 49-85.

ÇİFTÇİ, Hasan (1996). Ubeyd-i Zâkânî Toplumsal Görüşleri Ahlâk ve Felsefesi, Atatürk Üniversitesi SBE Yayınlanmamış Doktora Tezi, Erzurum.

----- (2002). *Klâsik Fars Edebiyatında Hiciv ve Sosyal Eleştiri*, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.

DAKÛKÎ, İbrahim (1998). "Hoyrat" maddesi, *TDVİA*, C. 18, İstanbul, s. 259-260.

DEF (1376). *Dâniş-nâme-i Edeb-i Fârsî der-Âsyâ-yı Merkezî*, (be-ser-perestî-i Hasan-ı Enûşe), Cild-i Devvum, Tehrân.

DEMİRBAĞ, Ömer (1999). *Koca Râgıb Paşa ve Dîvân-ı Râgıb*, Yüzüncüyıl Üniversitesi SBE Yayınlanmamış Doktora Tezi, Van.

DEVELİ, Hayati (1998). "18. Yüzyıl Türkiye Türkçesi Üzerine.", *Doğu Akdeniz Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Dergisi*, S. I, s. 27-36.

DEVELLİOĞLU, Ferid (1997). *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Ankara, Aydın Yayınevi.

DİHHUDÂ, Ali Ekber (1335-1346). *Lûgat-nâme*, C. I-L, Tehrân.

DİLÇİN, Cem (1986). "Divan Şiirinde Gazel", *Türk Dili Aylık Dil Dergisi Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)*, S. 415-417, s. 78-247.

----- (1995). *Örneklerle Türk Şiir Bilgisi*, 3. baskı, Ankara, TDK Yayınları.

DİZDAROĞLU, Hikmet (1969). *Halk Şiirinde Türler*, Ankara, TDK Yayınları.

DUMAN, Musa (1998). "Damak Ünsüzlerinin Klâsik Osmanlı Türkçesi Dönemindeki Gelişmelerine Dair.", *Doğu Akdeniz Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Dergisi*, S. I, s. 2-26.

EDÎB. *Dîvân*, İstanbul Üniversitesi Ktp., T. 124.

----- . *Dîvân*, İstanbul Üniversitesi Ktp., T. 49.

----- . *Dîvân*, Süleymaniye Ktp., Es'ad Efendi 2602.

EKREM, Recâî-zâde Mahmûd (1299), *Ta'îm-i Edebiyât*, İstanbul.

EL-CEVHERÎ, Ebû Nasr İsmâ'îl Hammâd (1995). *Kitâbu'l-Kavâfî*, (haz.: Kenan Demirayak), Erzurum, Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Yayınları.

ELÇİN, Şükrü (1986). "Türk Halk Şiirinde Üç Unsur (Âşık-Sevgili-Rakib)", *Türk Kültürü Aylık Dergisi*, S. 281, Yıl XXIV, Eylül, s. 557-564.

ERDEM, Sadık (1994). *Râmiz ve Âdâb-ı Zurafâ'sı*, Ankara, AKM Yayınları.

ERDOĞAN, Mustafa (2002). *Türk Edebiyatında Muhammes*, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.

ERGUN, Sadeddin Nüzhet (1946). *Türk Şairleri*, İstanbul.

Es'ad Mehmed Efendi. *Bahçe-i Safâ-endûz*, Süleymaniye Ktp. Es'ad Ef. 4040.

ETHÉ, Hermann (1977). *Târîh-i Edebiyât-ı Fârsî*, (Terceme bâ-Havâşî: Rızâ-zâde Şafak), Çâp-ı Devvum, Tehrân.

FATÎN (1271). *Hâtîmetü'l-Eş'âr*, İstanbul.

FERÎVER, Hasan (1341). *Târîh-i Edebiyât-ı İrân ve Târîh-i Şu'arâ*, Çâp-ı Devvum, yy.

FESÂ'Î, Mansûr Râsgâr (1373). *Envâ'-ı Şi'r-i Fârsî*, Şîrâz.

Fihrisü'l-mahtûâtî't-Türkiyye el-Osmâniyye (1989), C. H-S, Mısır.

GİBB, E. J. Wilkinson (1999). *Osmanlı Şiir Tarihi*, 4 C., (Çev: A. Çavuşoğlu), Ankara, Akçağ Yayınları.

GÖLPINARLI, Abdülbâki (1955). *Divan Şiiri XVIII. Yüzyıl*, İstanbul, Varlık Yayınları.

GÜRER, Abdulkadir (2000). “Şeyh Gâlib’in Şiirlerinde Bir Anlatım Özelliği”, *Türkoloji Dergisi*, XIII. C., S. 1, Ankara, Dil ve Edebiyat Araştırmaları Derneği Yayınları, s. 99-108.

HANLERÎ, Zehrâ (1348). *Ferheng-i Edebiyât-ı Fârsî*, Tehrân.

HATÎB-REHBER, Halîl (1373). *Dîvân-ı Gazeliyyât-ı Hâfız-ı Şîrâzî*, Çâp-ı Çehâr-dehum, yy., İntişârât-ı Safî Alî-şâh.

HORATA, Osman (1992). “Klâsik Edebiyatımıza Ait Metinlerin Neşrinde Karşılaşılan İmlâ İle İlgili Bazı Problemler.”, *I. Eski Türk Edebiyatı Kollokyumu (İLESAM)*, Ankara.

----- (1998). “Ses, Anlam Bütünlüğü ve Gazel-i Tecnîsler.”, *Doğu Akdeniz Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Dergisi*, S. I, s. 65-75.

----- (2002a). “Tarihî Gelişim, XVIII. Yüzyıl, XIX. Yüzyıl”, *Eski Türk Edebiyatı El Kitabı*, Ankara, Grafiker Yayınları, s. 133-170.

----- (2002b). “Zihniyet Çözülüşünden Edebî Çözülüş: Lâle Devrinden Tanzimata Türk Edebiyatı.”, *Türkler*, C. XI, Ankara, Yeni Türkiye Yayınları, s. 573-592.

----- (2004). “Son Klâsik Dönem, Nazım”, *Türk Dünyası Edebiyat Tarihi*, C. V, Ankara, AKM Yayınları, s. 443-551.

İBN ARABÎ (1992). *İlâhî Aşk*, (çev.: M. Kanık), 2. baskı, İstanbul, İnsan Yayınları.

İBN HAZM (1985). *Güvercin Gerdanlığı Sevgiye ve Sevenlere Dair*, (çev.: M. Kanık), İstanbul, İnsan Yayınları.

İBN SÎNÂ (1953). *Risâleler 3, Aşkın Mâhiyeti Hakkında Risâle*, (neş. ve çev.: A. Ateş), İstanbul, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları.

----- (2004). *Mûsikî*, (çev. A. H. Turabi), İstanbul, Litera Yayıncılık.

İPEKTEN, Halûk (1986). *Nâ'îlî Hayatı-Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler*, Ankara, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.

----- (1994). *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*, İstanbul, Dergâh Yayınları.

----- ve diğerleri (1988). *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*, Ankara, KTB Yayınları.

İSEN, Mustafa (1997). *Ötelerden Bir Ses Divan Edebiyatı ve Balkanlarda Türk Edebiyatı Üzerine Makaleler*, Ankara, Akçağ Yayınları.

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divanlar Katalogu, C. 3, s. 720-722, 1967.

KARADAĞ, Metin (2000). "Kütahyalı Şeyhî'nin Şiirlerinde Halk Kültürü Bağlantıları", *Kütahyalı Şairler Sempozyumu I*, (4-5 Haziran 1998), Kütahya.

KARAMAN, Hayreddin (1995). "Fakih" maddesi, TDVİA, C. 12, İstanbul.

KÂTİB-İ BELHÎ, Reşîdüddin Muhammed [Ma'rûf be-Vatvât] (1362). *Hadâyıku's-Sihr fî Dakâyıku's-Şi'r*, (Tashîh-i Abbâs İkbâl-i Âştîyânî), Tehrân.

Kazasker Sâlim Efendi (1315). *Tezkire-i Sâlim*, İstanbul, İkdâm Matbaası.

KEDKENÎ, Muhammed Rızâ Şefî'î (1368). *Şâ'ir-i Âyinehâ (Ber-resî-i Sebk-i Hindî vü Şi'r-i Bîdil)*, Çâp-ı Devvum, Müessese-i İntişârât-ı Âgâh.

- KOCATÜRK, Vasfi Mahir (1964). *Başlangıçtan Günümüze Türk Edebiyatı Tarihi*, Ankara, Ayyıldız Matbaası.
- KORTANTAMER, Tunca (1993). *Eski Türk Edebiyatı Makaleler*, Ankara, Akçağ Yayınları.
- KÖPRÜLÜ, Fuat (1980). *Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul, Ötüken Yayınları, 1980.
- Köprülüzade Mehmed Fuat (ty.). *Eski Şairlerimiz Divan Edebiyatı Antolojisi*, Muallim A. Halit Kitaphanesi.
- KUT, Günay (1986). "18. Yüzyıl Divan Edebiyatına Toplu Bakış.", *16. Yüzyıldan 18. Yüzyıla Çağdaş Kültürün Oluşumu*, İstanbul, Metis Yayınları.
- KUTLAR, Fatma Sabiha (1996). *Arpaemini-zâde Sâmî Dîvânı (Tenkitli Metin-Inceleme-Özel Adlar Dizini)*, Hacettepe Üniversitesi SBE Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara.
- KUTLUER, İlhan (1991). "Aşk, Felsefe" maddesi, *TDVİA*, C. IV, İstanbul, s. 17-18.
- KÜÇÜK, Sabahattin (1994). *Bâkî Dîvânı*, Ankara, TDK Yayınları
- LEVEND, Âgâh Sırrı (1939). *Edebiyat Tarihi Dersleri*, İstanbul, Kanaat Kitabevi.
- (1943). *Edebiyat Tarihi Dersleri (Tanzimata Kadar)*, 7. baskı, İstanbul.
- (1980). *Divan Edebiyatı Kelimeler ve Remizler Mazmunlar ve Mefhumlar*, İstanbul, Enderun Yayınları.
- (1988). *Türk Edebiyatı Tarihi I (Giriş)*, Ankara, TTK Yayınları.
- MACİT, Muhsin (1996). *Divan Şiirinde Âhenk Unsurları*, Ankara, Akçağ Yayınları.
- MAZIOĞLU, Hasibe (1982). "Türk Edebiyatı, Eski.", *Türk Ansiklopedisi*, C. XXXII, Ankara, MEB Yayınları, s. 80-134.

Mehmed Süreyya (1308). *Sicill-i Osmânî Yahut Tezkire-i Meşâhir-i Osmâniye*, 4 C., İstanbul.

----- (1997). *Sicill-i Osmânî*, (Haz. M. Keskin, A. Öztürk ve diğerleri), 4 C., İstanbul.

MENGİ, Mine (1985). *Divan Şiirinde Rindlik*, Ankara.

----- (1991). *Divan Şiirinde Hikemî Tarzın Büyük Temsilcisi Nâbî*, 2. baskı, Ankara, AKM Yayınları.

MÎR SÂDİKÎ, Meymenet [Zü'l-Kadr] (1376). *Vâje-nâme-i Hüner-i Şâ'irî*, Çâp-ı Devvum, Tehrân.

MU'ÎN, Muhammed (1363). *İzâfe*, Çâp-ı Çehârm, Tehrân.

----- (1371). *Ferheng-i Fârsî*, 3 C., Tehrân.

Muallim Nâci (1995). *Lûgat-ı Nâci*, İstanbul, Çağrı Yayınları.

MUM, Cafer (1999). *Hâfiz-ı Şîrâzî ve Bâkî'de Rindlik*, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Malatya.

----- (2003). "Halepli Edîb Dîvânı'na Göre XVIII. Yüzyıl Türkçesinin Bazı Fonolojik Özellikleri", *Bilig Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi*, Güz, S. 27, Ankara, s. 51-70.

MUTAHHARÎ, Murtaza (1997). *Hâfiz'da İrfân*, (çev.: N. Çankaya), İstanbul, İnsan Yayınları.

Müstakîm-zâde Süleyman Saadeddin. *Mecelletü'n-Nisâb*, Süleymaniye Ktp. Halet Ef. 628.

OCAK, Fatma Tulga (1991). "Nefî ve Eski Türk Edebiyatımızdaki Yeri", *Ölümünün Üçyüzellinci Yılında Nefî*, Ankara, AKM Yayınları.

- (1997). "Labial Hı'nın Çeviriyazıda Yazımı Sorunu.", *Çağdaş Türk Edebiyatına Eleştirel Bir Bakış Nevin Önberk Armağanı*, Ankara, s. 167-172.
- (2002). "XVII. Yüzyıl Şâiri Nef'î ve Kaside", *Türkbilig Türkoloji Araştırmaları*, S. 3, Ankara, s. 63-82.
- OĞRAŞ, Rıza (2001). *Esad Mehmed Efendi ve Bağçe-i Safâ-endûzu (İnceleme-Tenkitli Metin-Dizin)*, Burdur.
- ONAY, Ahmet Talat (1992). *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*, (Hızl. Cemal Kurnaz), Ankara, TDV Yayınları.
- ÖBEK, Ali İhsan (1995). *Divan Edebiyatında Sosyal ve Dinî Konulu Rübailer*, İstanbul, İnsan Yayınları.
- ÖRFÎ. *Dîvân*, Süleymaniye Kütüphanesi, Hamidiye 1109.
- PAKALIN, Mehmet Zeki (1993). *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, 3 C., İstanbul, MEB Yayınları.
- PALA, İskender (1995). *Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü*, 3. baskı, Ankara, Akçağ Yayınları.
- (1999). *Ah Mine'l-Aşk*, İstanbul, Ötüken Yayınları.
- (2000). "Bir Cinas Ustası: Gedizli Kabulî", *Kütahyalı Şairler Sempozyumu I*, (4-5 Haziran 1998), Kütahya.
- PÂRSÎ, Muhammed Kâmgâr (1372). *Rubâî ve Rubâî-serâyân*, Tehrân.
- PÜRCEVÂDÎ, Nasrullah (1998). *Can Esintisi İslam'da Şiir Metafiziği*, (çev.: H. Kırlangıç), İstanbul, İnsan Yayınları.
- RECÂÎ, Muhammed Halîl [Nigârîş] (1353). *Me'âlimü'l-Belâga der-İlm-i Me'ânî vü Bedî u Beyân*, Tehrân.

- REDHOUSE, James W. (1978). *A Turkish and English Lexicon*, İstanbul, Çağrı Yayınları.
- REŞİD (1328). *Nazariyât-ı Edebiye*, C. I-II, İstanbul.
- RYPKA, Yan (1370). "Târîh-i Edebiyât-ı Fârsî-i Nev", *Târîh-i Edebiyât-ı İran*, (Terceme-i Keyhusrev-i Kişâverzî), yy., 151-494.
- SÂ'İB, Muhammed Ali (ty.). *Dîvân-ı Sâ'ib-i Tebrîzî Gazeliyât*, (be-Kûşîş-i Muhammed Kahramân), Cild-i Evvel, yy.
- SABÂ, Zebîhullâh (1373). *Târîh-i Edebiyât-ı İran*, Cild-i Sevvum, (Hulâsa-i Cild-i Çehârum-ı Târîh-i Edebiyât der-İrân), Tehrân, İntişârât-ı Firdevs.
- Safâ'î e's-Sinobî, *Tezkire-i Safâ'î*, Süleymaniye Kütüphanesi, Es'ad Efendi 2549.
- SAFÂYÎ, *Tezkire-i Safâ'yî*, Millet Kütüphanesi, Ali Emirî Tarih Kısmı, No: 771.
- SAFÂYÎ. *Tezkire-i Safâ'yî*, Süleymaniye Ktp., Es'ad Efendi 2549.
- SÂMÎ, Şemseddin (1306). *Kâmûsu'l-A'lâm*, C.1, İstanbul (Tıpkıbasım: Ankara 1996, Kaşgar Neşriyat).
- (1317). *Kâmûs-ı Türkî*, Der-Saadet, İkdâm Matbaası.
- SARAÇ, M. A. Yekta (2000). *Klâsik Edebiyat Bilgisi Belâgat*, İstanbul, Bilimevi Yayınları.
- SEBZEVÂRÎ, Mîrzâ Hüseyin Vâ'iz-i Kâşîfî (1369). *Bedâyi'u'l-Efkâr fî Şanâyi'î'l-Eş'âr*, (Vîrâste: Mîr Celâleddin-i Kezâzî), Tehrân, Neşr-i Merkez.
- SEMERKANDÎ, Nizâmî-i Arûzî (1334). *Çehâr Makâle*, (Tıbk-ı Nûsha-i Musahhah-ı M. Kazvînî be-kûşîş-i M. Mu'în), Tehran, İntişârât-ı Dânişgâh-ı Tehrân.
- SEVÜK, İsmail Habip (1942). *Edebiyat Bilgileri*, İstanbul.
- Silahdarzade Mehmed Emin (1789). *Silahdâr Tezkiresi*, İstanbul.

ŞİMÂDÂD (1375). *Ferheng-i Istilâhât-ı Edebî*, Tehrân.

ŞİMMELE, Georg (1995). "Aşk Üzerine Parçalar", (çev. A. Kıran), *Cogito*, Üç Aylık Düşünce Dergisi, S. 4, Yapı Kredi Yayınları, s. 163-224.

STEINGASS, F. (1988), *A Comprehensive Persian-English Dictionary*, Eighth Impression, London.

ŞAHİNOĞLU, M. Nazif (1991). *Sa'dî-i Şîrâzî ve İbn Teymiye'de Fert ve Cemiyet İlişkileri*, İstanbul, İşaret Yayınları.

ŞEMİSSÂ, Sîrûs (1363). *Seyr-i Rubâî der-Şî'r-i Fârsî*, Tehrân, İntişârât-ı Âştîyânî.

----- (1371). *Ferheng-i Telmîhât*, Çâp-ı Sevvum, Tehrân, İntişârât-ı Firdevs.

----- (1373). *Envâ'-ı Edebî*, Çâp-ı Devvum, Tehrân.

----- (1374a). *Külliyât-ı Sebk-şînâsî*, Çâp-ı Sevvum, Tehrân, İntişârât-ı Firdevs.

----- (1374b). *Nihâhî Tâze be-Bedî*, Tehrân, İntişârât-ı Firdevs.

----- (1376). *Sebk-şînâsî-i Şî'r*, Çâp-ı Çehârum, Tehrân, İntişârât-ı Firdevs.

ŞENTÜRK, Ahmet Atillâ (1996). *Klâsik Osmanlı Edebiyatı Tiplerinden Sûfî yahut Zâhid Hakkında*, İstanbul, Enderun Kitabevi.

Şevket, Muhammed b. İshak, *Dîvân*, Süleymaniye Kütüphanesi, Fatih 3837.

Şeyhî Mehmed b. Hasan, *Vakâyi'u'-Fuzelâ*, Süleymaniye Kütüphanesi, Hamidiye 939.

ŞÜKÛN, Ziyâ (1984). *Gencine-i Güftâr Ferheng-i Ziyâ*, 3 C., İstanbul, MEB Yayınları.

TÂHİR, Menemenli-zâde (ty). *Osmanlı Edebiyatı*, yy., Kasbar Matbaası.

TÂHİRÜ'L-MEVLEVÎ (1329a). *Nazm ve Eşkâl-i Nazm*, Der-Saadet.

----- (1329b). *Seci ve Kâfiye Lügâtına Zeyl*, Der-Saadet.

----- (1994). *Edebiyat Lügati*, İstanbul, Enderun Kitabevi.

Tarama Sözlüğü (1995), Ankara, TDK Yayınları.

TARLAN, Ali Nihad (1948). *Edebî Sanatlar*, 3. baskı, İstanbul, Çıkaran Varoğlu Yayınları.

TEBRÎZÎ, Muhammed Hüseyin bin Halef (1341). *Burhân-ı Kâtı*, Mutun-ı Kâmil bâ-Mukâbele ez-Rûy-ı Sahîhterîn-nusah-ı Çâpî vü Hattî-i Mu'teber, Tehrân.

TECLÎL, Celîl (1367). *Cinâs der-Pehne-i Edeb-i Fârsî*, Tehrân, Müessese-i Mutâlaât u Tahkîkât-ı Ferhengî.

TİMURTAŞ, Faruk Kadri (1997). *Tarih İçinde Türk Edebiyatı*, 4. baskı, İstanbul, Boğaziçi Yayınları.

----- (1981). *Tarih İçinde Türk Edebiyatı*, İstanbul.

----- (1997). *Makaleler (Dil ve Edebiyat İncelemeleri)*, Ankara, TDK Yayınları.

TOLASA, Harun (1973). *Ahmet Paşa'nın Şiir Dünyası*, Ankara.

TOPALOĞLU, Bekir, Hayreddin Karaman (1983). *Arapça-Türkçe Yaeni Kamus*, 10. baskı, İstanbul, Elif Ofset Tesisleri.

TULUM, Mertol (2000). *Tarihî Metin Çalışmalarında Usul - Menâkıbu'l-Kudsiye Üzerinde Bir Deneme*, İstanbul, Deniz Kitabevi.

TUMAN, Mehmet Nâil (2001). *Tuhfe-i Nâilî*, 2 C., (Tıpkıbasım: Cemal Kurnaz-Mustafa Tatçı), Ankara, Bizim Büro Yayınları.

ULUDAĞ, Süleyman (1991). "Aşk, Tasavvuf" maddesi, *TDVİA*, C. IV, İstanbul, s. 11-17.

----- (1996). *Tasavvuf Terimleri Sözlüğü*, 2. baskı, İstanbul, Marifet Yayınları.

ÜNVER, İsmail (1993). “Çevriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler.”, *AÜDTCF Türkoloji Dergisi*, C. XI, s. 51-89.

----- (2002). “Divan Edebiyatında Şiir Dili”, *Türkbilig Türkoloji Araştırmaları*, S. 3, Ankara, 225-232.

ÜZGÖR, Tahir (1990). *Türkçe Dîvân Dîbâceleri*, Ankara, KB Yayınları.

YAKIT, İsmail (1992). *Türk-İslâm Kültüründe Ebced Hesabı ve Tarih Düşürme*, İstanbul, Ötüken Yayınları.

YALTKAYA, Korkut (1995). “Aşka Dirimbilimsel Yaklaşım” , *Cogito*, Üç Aylık Düşünce Dergisi, S. 4, Yapı Kredi Yayınları, s. 52-56.

YAVUZ, Yusuf Şevki (2001). “Kader” maddesi, *TDVİA*, C. XXIV, İstanbul, s. 58-63.

Yeni Tarama Sözlüğü, (Düzenleyen: C. Dilçin), Ankara, TDK Yayınları, 1983.

YERDELEN, Cevat (1991). *Azmî-zâde Hâletî'nin Rubâîleri*, Atatürk Üniversitesi SBE Yayınlanmamış Doktora Tezi, Erzurum.

YILDIRIM, Dursun (2001). “Türk Edebiyatının Yüzyılları”, *Kök Araştırmalar Kök Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*, C. III, S. 1, Bahar, Ankara, s. 75-122.

YILMAZ, Mehmed (1992). *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler*, İstanbul, Enderun Yayınları.

YORULMAZ, Hüseyin (1996). *Nâbî Ekolü -Eski Şiirde Hikemiyat-*, İstanbul, Kitabevi Yayınları.

----- (1998). *Koca Ragıp Paşa*, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları.

ZERRÎNKÛB, Abdülhüseyin (1363). *Seyrî der-Şi'r-i Fârsî*, Tehrân.